੧ ੐ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾ ਗਿਰਥ ਬਾਣੀ ਕਾ ਅਲਿਖਿਆ ਅਾਸ਼ੁਚੀ ਪੜੀ॥

੧	ਜਪੁ ਨੀ ਸਾਹਿਬ	੨	ਸੋ ਦਰ ਮਹਲਾ ੧
	ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਬਦ	੪	ਸੋਹਿਲਾ ੫
੧	ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ		
੨	ਰਾਗੁ ਮਾਝ		
੩	ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ		
੪	ਰਾਗੁ ਆਸਾ		
੫	ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ		
੬	ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ		
੭	ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ		
੮	ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ		
੯	ਰਾਗੁ ਸੋਰਠ		
੧੦	ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ		
੧੧	ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ		
੧੨	ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ		
੧੩	ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ		
੧੪	ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ		
੧੫	ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ		
੧੬	ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ		
੧੭	ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ		
੧੮	ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ		
੧੯	ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ		
੨੦	ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ		
੨੧	ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ		
੨੨	ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ		
੨੩	ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ		
੨੪	ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ		
੨੫	ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ		
੨੬	ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ		
੨੭	ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ		
੨੮	ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ		
੨੯	ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ		
੩੦	ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ		
੩੧	ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ		
੧	ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧		
੨	ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫		
੩	ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫		
੪	ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫		
੫	ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫		

੬	ਸਲੋਕਸੀਕਬੀਰਜੀਕੇ	ਪੰਨੇ ੧੬੬	ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥
੭	ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਕੇ	ਪੰਨੇ ੧੭੧	ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾ॥
੮	ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯ॥	ਪੰਨੇ ੧੮੧	ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁ॥
੯	ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕ॥	ਪੰਨੇ ੧੯੨	ਰਾਗੁਸੋਰਠਿ॥
੧੦	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੯	ਪੰਨੇ ੨੧੭	ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀ॥
੧੧	ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ ੫	ਪੰਨੇ ੨੪੫	ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀ॥
੧੨	ਰਾਗਮਾਲਾ॥	ਪੰਨੇ ੨੬੩	ਰਾਗੁਟੋਡੀ॥
		ਪੰਨੇ ੨੬੭	ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀ॥
	ਜੁਮਲਾ ੪੯	ਪੰਨੇ ੨੬੮	ਰਾਗੁਤਿਲੰਗ॥
		ਪੰਨੇ ੨੭੨	ਰਾਗੁਸੂਹੀ॥
	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਪੰਨੇ ੪੦੫	ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥
	ਤਤਕਰਾਰਾਗਾਕਾ॥	ਪੰਨੇ ੪੩੮	ਰਾਗੁਗੋਂਡ॥
	ਜਪੁਜੀਸਾਣੁ॥	ਪੰਨੇ ੪੪੭	ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ॥
ਪੰਨੇ ੧		ਪੰਨੇ ੫੦੦	ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨ॥
ਪੰਨੇ ੫	ਸੋਦਰਮਹਲਾ ੧	ਪੰਨੇ ੫੨੪	ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾ॥
ਪੰਨੇ ੫	ਸੁਣਿਵਡਾਮਹਲਾ ੧	ਪੰਨੇ ੫੦੭	ਰਾਗੁਮਾਰੂ॥
ਪੰਨੇ ੬	ਸੋਪੁਰਖੁਮਹਲਾ ੪	ਪੰਨੇ ੫੨੦	ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀ॥
ਪੰਨੇ ੭	ਸੋਹਿਲਾਮਹਲਾ ੧	ਪੰਨੇ ੫੭੬	ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾ॥
ਪੰਨੇ ੮	ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁ॥ ੧	ਪੰਨੇ ੫੭੯	ਰਾਗੁਭੈਰਉ॥
ਪੰਨੇ ੪੮	ਰਾਗੁਮਾਝ॥ ੨	ਪੰਨੇ ੬੦੨	ਰਾਗੁਬਸੰਤੁ॥
ਪੰਨੇ ੭੬	ਰਾਗੁਗਉੜੀ॥ ੩	ਪੰਨੇ ੬੧੮	ਰਾਗੁਸਾਰਗ॥
ਪੰਨੇ ੧੫੭	ਰਾਗੁਆਸਾ॥ ੪	ਪੰਨੇ ੬੪੭	ਰਾਗੁਮਲਾਰ॥
ਪੰਨੇ ੨੪੬	ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ ੫	ਪੰਨੇ ੬੬੮	ਰਾਗੁਕਾਨੜਾ॥
ਪੰਨੇ ੬੮੧	ਰਾਗੁਕਲਿਆਨ॥ ੨੮	ਪੰਨੇ ੮	ਆਸਪੁਰਖੋਲਾ ੫੮
ਪੰਨੇ ੬੮੬	ਰਾਗੁਪਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸ॥ ੨੯	ਪੰਨੇ ੮	ਜਾਲਿਓਪੁਰਖਸਿ ੬੦
ਪੰਨੇ ੬੮੮	ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀ॥ ੩੦	ਪੰਨੇ ੮	ਸਭਿਗਸਾਮਹੇਮਨੈ ੬੧
ਪੰਨੇ ੬੮੮	ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ ੧	ਪੰਨੇ ੮	ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਇਆ ੬੨
ਪੰਨੇ ੬੮੮	ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ ੫	ਪੰਨੇ ੮	ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀ ੬੩
ਪੰਨੇ ੭੦੩	ਗਾਬਾਮਹਲਾ ੫	ਪੰਨੇ ੮	ਆਵਗੁਬੈਦੇਗਲੇ ੬੪
ਪੰਨੇ ੭੦੪	ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫	ਪੰਨੇ ੮	ਭਲੀਸਰੀਸਉਬ ੬੫
ਪੰਨੇ ੭੦੫	ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ ੫	ਪੰਨੇ ੧੦	ਧਾਤੁਮੈਲੇਦੁਨੀਧ ੬੬
ਪੰਨੇ ੭੦੫	ਸਲੋਕਸੀਕਬੀਰਕੇ	ਪੰਨੇ ੧੦	ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾ ੬੭
ਪੰਨੇ ੭੧੩	ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਕੇ	ਪੰਨੇ ੧੦	ਸੁੰਦਰਿਦੇਹੜਵਣੀ ੬੮
ਪੰਨੇ ੭੧੭	ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯ	ਪੰਨੇ ੧੦	ਤਨੁਜਲਿਬਲਿ ੬੯
ਪੰਨੇ ੭੩੦	ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕ	ਪੰਨੇ ੧੧	ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚ ੭੦
ਪੰਨੇ ੭੩੯	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੯	ਪੰਨੇ ੧੧	ਸੁਣਿਮਨਮੰਞੁਪੀ ੭੧
ਪੰਨੇ ੭੪੦	ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ ੫	ਪੰਨੇ ੧੧	ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤ ੭੨
ਪੰਨੇ ੭੪੧	ਰਾਗਮਾਲਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੧	ਏਹੁਮਨੋਪੁਰਖੁਲੋ ੭੩
		ਪੰਨੇ ੧੧	ਇਕੁਤੇਲੁਪਿ ੭੪
	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਪੰਨੇ ੧੨	ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁ ੭੫
ਪੰਨੇ ੮	ਤਤਕਰਾਸ੍ਰੀਰਾਗਕਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੨	ਕੁਮੇਭਾਹਿਨਦੇ ੭੬
ਪੰਨੇ ੮	ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ	ਪੰਨੇ ੧੨	ਵਣਜੁਕਰਹੁਦ ੭੭
ਪੰਨੇ ੮	ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿ ੧	ਪੰਨੇ ੧੨	ਧਨੁਜੋਬਨੁਆ ੭੮
ਪੰਨੇ ੮	ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾ ੨	ਪੰਨੇ ੧੨	ਆਪੇਸਾਜੀਆ ੭੯
ਪੰਨੇ ੮	ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾ ੩	ਪੰਨੇ ੧੨	ਸ੍ਰਿਹੁਤਨੁਧਰਤੀ ੮੦
ਪੰਨੇ ੮	ਲਾਬੁਕਤਾਕੂੜੁਚੁਹੜ ੪	ਪੰਨੇ ੧੨	ਆਸਲੁਕਰਿ ੮੧

ਪੰਨੇ ੨੨ ਦੰਨਸੁਚਵੈਹਿਰੇ ੬
ਪੰਨੇ ੨੨ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ ੨੨ ਕ੍ਰਿਆਭੂਰਭਾਦੋਖ ੧
ਪੰਨੇ ੨੨ ਮਨਿਬੋਲਾਸੁਬਹੁ ੨
ਪੰਨੇ ੨੨ ਭੁਲਕੇਉਠਿਪਾਂਧੇ ੩
ਪੰਨੇ ੨੨ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪ ੪
ਪੰਨੇ ੨੩ ਸ਼ਭੇਗਲਾਂਵਿਸਰ ੫
ਪੰਨੇ ੨੩ ਸ਼ਭੇਬੋਕਪਰਾਪਤੇ ੬
ਪੰਨੇ ੨੩ ਸੋਈਦਿਆਈਐ ੭
ਪੰਨੇ ੨੩ ਨਾਮੁਧਿਆਇਸੋਸੁ ੮
ਪੰਨੇ ੨੩ ਇਕੁਪਢਾਂਜੀਅ ੯
ਪੰਨੇ ੨੪ ਜਿਨਾਸਾਤਿਗੁਰਸਿ ੧੦
ਪੰਨੇ ੨੪ ਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁਰਸ ੧੧
ਪੰਨੇ ੨੪ ਪੂਰਾਸਾਤਿਗੁਰੂਜੋਅ ੧੨
ਪੰਨੇ ੨੪ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁ ੧੩
ਪੰਨੇ ੨੪ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਤਿਸਿ ੧੪
ਪੰਨੇ ੨੫ ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁ ੧੫
ਪੰਨੇ ੨੫ ਸਮਣਿਪਏਪ੍ਰਭਆ ੧੬
ਪੰਨੇ ੨੫ ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾ ੧੭
ਪੰਨੇ ੨੫ ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਦ ੧੮
ਪੰਨੇ ੨੫ ਰਸਨਾਜਪਾਸਿਮਰੀ ੧੯
ਪੰਨੇ ੨੬ ਸੰਤਜਨਪ੍ਰਸਿਾਲੇ ੨੦
ਪੰਨੇ ੨੬ ਸਿਠਾਕਾਰਿਕੈਖਾਏ ੨੧
ਪੰਨੇ ੨੬ ਗੋਇਲੇਆਇਆ ੨੨
ਪੰਨੇ ੨੬ ਤਿਚਰੁਵਸਾਹੈਸੁਹੇ ੨੩
ਪੰਨੇ ੨੬ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੁ ੨੪
ਪੰਨੇ ੨੬ ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿ ੨੫
ਪੰਨੇ ੨੭ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇ ੨੬
ਪੰਨੇ ੨੭ ਸੰਤਜਨਾਂਮਝਿਭ ੨੭
ਪੰਨੇ ੨੭ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੂਜੀ ੨੮
ਪੰਨੇ ੨੭ ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਿਭਈ ੨੯
ਪੰਨੇ ੨੭ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰਮਹਲਾ ੧ ੩੦
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ ੨੭ ਆਖਿਆਂਖਿਮਨੁਵਾਦ ੧
ਪੰਨੇ ੨੮ ਸ਼ਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆ ੨
ਪੰਨੇ ੨੮ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕ ੩
ਪੰਨੇ ੨੮ ਮਰੁਕੀਜਾਲੁਨਜਾ ੪
ਪੰਨੇ ੨੮ ਮਨਿਜੂਠੈਤਨਿਜੂਠਿ ੫
ਪੰਨੇ ੨੮ ਜਪੁਤਪੁਸ਼ੰਜਮੁਸਾਧੀ ੬
ਪੰਨੇ ੨੮ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਣੀ ੭
ਪੰਨੇ ੩੦ ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇ ੮
ਪੰਨੇ ੩੦ ਬਿਨੁਧਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀ ੯
ਪੰਨੇ ੩੦ ਸ਼ਭਿਗੁਰੁਪੂਰਜੇਮਿਲੈ ੧੦
ਪੰਨੇ ੩੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉ ੧੧
ਪੰਨੇ ੩੧ ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਭੂਲਭਾਈ ੧੨
ਪੰਨੇ ੩੨ ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹ ੧੩

ਪੰਨੇ ੧੬ ਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾ ੧੬
ਪੰਨੇ ੧੭ ਸੋਵਿਦੁਗੁਣੀਸਿਧ ੧੭
ਪੰਨੇ ੧੭ ਕਾਇਆਸਾਧੈਉਰਧ ੧੮
ਪੰਨੇ ੧੭ ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈ ੧੯
ਪੰਨੇ ੧੮ ਜਿਨੀਪ੍ਰਖੀਸਤਭੁ ੨੦
ਪੰਨੇ ੧੮ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿ ੨੧
ਪੰਨੇ ੧੮ ਜੇਵੇਲਾਦਖਤੁਵੀ ੨੨
ਪੰਨੇ ੧੯ ਆਪਣਾਭਉਖਿਨ ੨੩
ਪੰਨੇ ੧੯ ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਤੁ ੨੪
ਪੰਨੇ ੧੯ ਖਿਨਾਆਨੰਦੁਸਦਾ ੨੫
ਪੰਨੇ ੧੯ ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪ ੨੬
ਪੰਨੇ ੧੯ ਆਪੋਕਾਰੜੁਕਰਤ ੨੭
ਪੰਨੇ ੨੦ ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਾ ੨੮
ਪੰਨੇ ੨੦ ਇਕਾਪਿਰੁਰਵਾਹੈ ੨੯
ਪੰਨੇ ੨੦ ਹਰਿਜੀਸਚਾਸਚੁ ੩੦
ਪੰਨੇ ੨੦ ਜਾਗਹਉਮੋਮੋਲੁ ੩੧
ਪੰਨੇ ੨੧ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ ੨੧ ਮੇਮਨਿਤਨਿਾਬਿਰਹੁ ੧
ਪੰਨੇ ੨੧ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਰੇ ੨
ਪੰਨੇ ੨੧ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣ ੩
ਪੰਨੇ ੨੧ ਹਉਪੰਥੁਦਸਾਈ ੪
ਪੰਨੇ ੨੨ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ ੫
ਪੰਨੇ ੨੨ ਜੋਈਅਉਲਾਜਿਨਿਜ ੨੮
ਪੰਨੇ ੨੨ ਏਕਸੁਆਗੁਦੁਇਸੁ ੨੯
ਪੰਨੇ ੨੨ ਏਕਸੁਗਤਿਜੇਤੋਪੈ ੩੦
ਪੰਨੇ ੨੨ ਤੁਦਰੀਆਉਦਾਨ ੩੧
ਪੰਨੇ ੨੨ ਕੀਤਾਕਥਾਕਰੇਮਨੁ ੩੨
ਪੰਨੇ ੨੪ ਅਛਲਾਛਲਾਈ ੩੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਤਤਕਰਾ ਸਾਖੀ ਕਾ।

ਪੰਨੇ ੧ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਰਾਮ ੧
ਪੰਨੇ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿ ੧੫
ਪੰਨੇ ੧ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ੧੬
ਪੰਨੇ ੧ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਿ ੧੭
ਪੰਨੇ ੧ ਓੜੇ ਪੋਤੇ ਜੇ ਵਡ ਸਾ ੧੮
ਪੰਨੇ ੧ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਭ ੧੯
ਪੰਨੇ ੨ ਤਿ ਸੁਰ ਬਾਣੀ ਜਿ ਨਿ ੨੦
ਪੰਨੇ ੨ ਤੂੰ ਪੇ ਤੁ ਸਾ ਖੇ ਗੰ ਦੂ ਲੀ ੨੧
ਪੰਨੇ ੨ ਸ ਫ ਲੁ ਸੁ ਬ ਬਾ ਣੀ ਨਿ ਜੋ ੨੨
ਪੰਨੇ ੨ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਬਾ ਣੀ ਹ ਰਿ ਨ ੨੩
ਪੰਨੇ ੨ ਤੂੰ ਮੇ ਰਾ ਪਿ ਤ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇ ਰ ੨੪
ਪੰਨੇ ੨ ਜੀ ਆ ਪ ਦਾ ਪ੍ਰ ਭ ਮ ਨਿ ੨੫
ਪੰਨੇ ੨ ਸੁ ਖਿ ਸੁ ਖਿ ਜੀ ਵਾ ਜੋ ਇ ੨੬
ਪੰਨੇ ੨ ਹੁ ਕਮੀ ਵ ਰ ਸ ਣ ਲਾ ਗੇ ੨੭
ਪੰਨੇ ੨ ਆ ਉ ਸਾ ਜ ਨ ਸੰ ਤ ਸ ਮੀ ੨੮
ਪੰਨੇ ੨ ਭ ਏ ਖ ਪ੍ਰ ਪਾ ਲ ਗੋ ਵਿੰ ਦ ੨੯
ਪੰਨੇ ੩ ਜਿ ਥੈ ਨ ਮੁ ਜ ਪ ਮੀ ਐ ੩੦
ਪੰਨੇ ੩ ਰ ਣ ਠਾ ਖ ਰ ਕੇ ਰਿ ਦੈ ੩੧
ਪੰਨੇ ੩ ਮਿ ਹ ਪ੍ਰ ਮ ਆ ਪ ਸ ਮੇ ੩੨
ਪੰਨੇ ੩ ਅ ਨ ਤ ਨ ਤੇ ਰਾ ਧ ਨ ਨੁੰ ਭੀ ੩੩
ਪੰਨੇ ੩ ਧਾ ਰ ਬ ਹ ਮ ਪ੍ਰ ਭਿ ਮੇ ੩੪
ਪੰਨੇ ੩ ਸ ਭੇ ਸੁ ਖ ਭ ਏ ਪ੍ਰ ਭ ੩੫
ਪੰਨੇ ੩ ਕੀ ਨੀ ਦ ਇ ਆ ਚੀ ੩੬

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ ੪੮ ਮੇ ਰਾ ਮ ਨੁ ਲੋ ਚੋ ਚੁ ੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਸਾ ਰੁ ਤਿ ਸੁ ਹਾ ਵੀ ਜੈ ੨
ਪੰਨੇ ੪੮ ਅ ਨ ਹ ਦੁ ਵ ਜੈ ਸ ਹ ੩
ਪੰਨੇ ੪੮ ਜਿ ਤੁ ਮ ਪ ਰਿ ਪ੍ਰ ਗੋ ਸੇ ੪
ਪੰਨੇ ੪੮ ਖੋ ਜ ਤ ਖੋ ਜ ਤ ਦ ਰ ਸ ੫
ਪੰਨੇ ੪੮ ਪਾ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਅ ਪ ਰੰ ਪ ੬
ਪੰਨੇ ੫ ਕਹਿ ਆ ਕ ਰ ਣ ਦਿ ਤਾ ੭
ਪੰਨੇ ੫ ਦੁ ਖ ਤ ਦੇ ਜਾ ਵਿ ਸ ਰਿ ੮
ਪੰਨੇ ੫ ਲਾ ਲ ਗੋ ਪਾ ਲ ਦ ਦਿ ੯
ਪੰਨੇ ੫ ਧੰ ਨੁ ਸੁ ਵੇ ਲਾ ਜੋ ਤੁ ਸੇ ੧੧
ਪੰਨੇ ੫ ਸ ਗ ਲ ਸੰ ਤ ਜ ਪ ਹਿ ੧੧
ਪੰਨੇ ੫ ਵਿ ਸ ਰੁ ਨ ਹੀ ਏ ਵ ਤ ੧੨
ਪੰਨੇ ੫ ਨਿ ਫ ਤਿ ਸ ਥਾ ਹ ਰੁ ੧੩
ਪੰਨੇ ੫ ਗ ਸ ਮਿ ਤ ਸ ਥਾ ਹ ਰੁ ੧੪
ਪੰਨੇ ੫ ਚਿ ਤੇ ਦਿ ਸ ਰਿ ਪ ਉ ੧੫
ਪੰਨੇ ੫ ਤੂੰ ਗ ਹ ਦੇ ਖਿ ਭ ਰਾ ਵ ੧੬
ਪੰਨੇ ੫ ਮੁ ਝ ਪ੍ਰ ਕ ਬਿ ਪ ਰਿ ਬੈ ੧੭

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ ੩੨ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਛਿ ਪ ਕ ਰੇ ੧
ਪੰਨੇ ੩੪ ਹ ਉ ਮੈ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮਾ ੨
ਪੰਨੇ ੩੪ ਪੰ ਖੀ ਬਿ ਰ ਖਿ ਸੁ ਪ ੩
ਪੰਨੇ ੩੪ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ੪
ਪੰਨੇ ੩੫ ਮਾ ਇ ਆ ਮੋ ਹੁ ਮੇ ਰੈ ੫
ਪੰਨੇ ੩੫ ਸ ਹ ਜੈ ਨੋ ਸ ਭ ਲੋ ਚ ੬
ਪੰਨੇ ੩੫ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਸੇ ਮਿ ਲਿ ੭
ਪੰਨੇ ੩੬ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਜੇ ਵੈ ਐ ੮

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ ੩੬ ਜ਼ਾ ਕਉ ਮੁ ਸ ਕ ਲੁ ੧
ਪੰਨੇ ੩੬ ਜਾ ਨਉ ਨ ਪੀ ਭ ਵੈ ਕ ੨

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭ ਜੋ ਗੀ ਅ ਦਿ ਜੋ ਗੀ ਆ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭ ਪੇ ਪਾ ਇ ਮਨ ਈ ਸੋ ਇ ੨

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ
ਪੰਨੇ ੩੮ ਪਾ ਲੇ ਪ ਹ ਰੈ ਦੇ ਕੈ ੧
ਪੰਨੇ ੩੮ ਪ ਲੈ ਪ ਹ ਰੈ ਦੇ ਕੈ ੨

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ ੩੮ ਪ ਲੈ ਪ ਹ ਰੈ ਦੇ ਕੈ ੧

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ
ਪੰਨੇ ੪੦ ਮੁੰ ਧ ਇ ਆ ਣੀ ਪੋ ਈ ੧

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
ਪੰਨੇ ੪੦ ਮ ਨ ਮੋ ਹਿ ਆ ਜੀ ੧
ਪੰਨੇ ੪੧ ਹ ਠ ਮ ਝ ਹੁ ਮਾ ਪੀ ਰੀ ੨

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ
ਪੰਨੇ ੪੧ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਉ ਤ ਮੁ ਨ ਮੁ ੧

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ ੪੨ ਹ ਰਿ ਇ ਕੋ ਕ ਰ ਤਾ ਇ ਕੁ ੧

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਾ ਘਰੁ ੧
ਪੰਨੇ ੪੬ ਜ ਨ ਨੀ ਜਾ ਨ ਤ ਸੁ ਰੂ ਬ ੧

ਥਿਤੀ ਕਾ
ਪੰਨੇ ੪੭ ਮਾ ਇ ਆ ਮੋ ਹੁ ਮ ਸਿ ਆ ੧

ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਾ
ਪੰਨੇ ੪੭ ਅ ਚ ਰ ਜ ਏ ਕੁ ਸੁ ਠ ਹੁ ੧

ਬੇਣੀ ਜੀ ਉ ਕਾ
ਪੰਨੇ ੪੭ ਕੇ ਨੇ ਰ ਗ ਰ ਭ ਕ ਰੰ ਭ ਲ ਜ ੧

ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਪੰਨੇ ੪੭ ਤੋ ਹੀ ਮੋ ਹੀ ਮੋ ਹ ਤੋ ਹੀ ੧

ਸੁਖਮਨੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਪੰਨੇ ੧
ਤਤਕਰਾ ਅਾਖਰ ਕਾ। ਪੰਨੇ ੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਲੇ ੧ ਪੰਨੇ ੫੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਅਸੁਧੁਬੁਦਨਮੋਰੇਮਨ ੨ ਪੰਨੇ ੫੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਹਰਿਬੁਦਪਵੀਮੋਹਲੇ ੩ ਪੰਨੇ ੫੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਹਰਿਜਨਸੰਤਰੀਸਲ ੪ ਪੰਨੇ ੫੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਹਰਿਗੁਰਰੋਆਸੁ ੫ ਪੰਨੇ ੫੧
ਪੰਨੇ ੪੮ ਹਉਬੁਦਗੋਵਿੰਦ ੬ ਪੰਨੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੮ ਆਵਹੁਪੈਂਏਦੁਸੀ ੭ ਪੰਨੇ ੫੨
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੯ ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿ ੧ ਪੰਨੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੯ ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸੇ ੨ ਪੰਨੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੯ ਅਨਹਦੁਵਜੈਸਹ ੩ ਪੰਨੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੯ ਜਿਤੁਘਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋ ੪ ਪੰਨੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੯ ਖੋਜਤਖੋਜਤਦਰਸ ੫ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੪੯ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰ ੬ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਕਹਿਆਕਰਣਾਦਿਤ ੭ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਦੁਖਤਦੇਜਾਵਿਸਰੇ ੮ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇ ੯ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਸੋ ੧੦ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਸਗਲਸੰਤਜਪਹੀ ੧੧ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਏਵਡ ੧੨ ਪੰਨੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੫੦ ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਣ ੧੩ ਪੰਨੇ ੫੪

ਦੂਜਾਨਿਧਰਮ ੧੪
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸਿ ੧੫
ਸਿਧਸਿਧਸਿਧਹਰਿ ੧੬
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਰਾਇ ੧੭
ਓਤਪੋਤਜੋਵਰਤਸੰਸਾ ੧੮
ਸਭਕਿਛੁਘਰਮਾਹਿਬਾ ੧੯
ਤਿਸੁਗੁਰਬਾਣੀਜਿਸੁ ੨੦
ਤੂੰਪੇਰੁਸਾਖਤੇਗੰਢੁਲੀ ੨੧
ਸਫਲੁਸੁਬਾਣੀਜੋਤੁ ੨੨
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਰਾਇ ੨੩
ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰ ੨੪
ਜੀਅਪਾਨਪ੍ਰਭੁਮਨਹੀ ੨੫
ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਂਤੇਰਾ ੨੬
ਪੁਕਮੀਵਰਸਣਲਾਗੇ ੨੭
ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀ ੨੮
ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਵਿੰਦ ੨੯
ਜਿਵੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ ੩੦
ਚਰਣਕਮਲਕੇਰਿਦੈ ੩੧
ਮੀਹੁਪਇਆਮਲੇਸ ੩੨
ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਤੇ ੩੩
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਮੇ ੩੪
ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭ ੩੫
ਕੀਨੀਦਇਆਲ ੩੬

ਰਾਮਨਾਮਾਸੁਭੇਦੀਆ ੧੪ ਪੰਨੇ ੭੮
ਚਿਤੇਦਿਸਾਹਿਧਰੁ ੧੫ ਪੰਨੇ ੭੮
ਭੂਗਭੂਦੇਖਿਭ੍ਰਾਵ ੧੬ ਪੰਨੇ ੭੮
ਮੁਕਾਮੁਕਥਿਪਾਰਿਬ੍ਰੈ ੧੭ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੭੮
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਛਿਪਾਕਰੇ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾ ੨ ਪੰਨੇ ੭੮
ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹ ੩ ਪੰਨੇ ੭੮
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ ੪ ਪੰਨੇ ੭੮
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸੋਏ ੫ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਹਜੈਨੋਸਭੁਲੋਚ ੬ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਭਿਬੁਗਿਮੁਲੋ ੭ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਭਿਬੁਗਿਸੋਵਿਐ ੮ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੭੮
ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਜਾਨਉਨਾਹੀਤਾਕ ੨ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਪੇਪਾਇਮਨਈਸੋਇ ੨ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਪੰਨੇ ੭੮
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈ ੨ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨੇ ੭੮
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਫੁਤ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਮੁੰਧਹਿਆਣੀਪੇਈ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਫੁਤ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਹਠਮਝਾਮਾਂਧਰੀ ੨ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਹਰਿਇੱਕੋਕਰਤਾਇਕੁ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਕਾ ਸੁਮਨਾ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਾ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਮਿਆ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਕਬੀਰਜੀਕਾ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਅਚਰਜਏਕੁਸੁਨਹੁ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਬੇਣੀਜੀਉਕਾ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਬੇਨੇਰਗਰਬਕ੍ਰਿਲਜ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮
ਤੋਹਿਮੋਹਿਮੋਹਿਤੋਹੀ ੧ ਪੰਨੇ ੭੮

ਪੰਨੇ ੬੫ ਅੰਤਰਿਆਲਭੁ ੧
ਪੰਨੇ ੬੬ ਕਉਣਸੁਮੁਖਤ ੨
ਪੰਨੇ ੬੬ ਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀ ੩
ਪੰਨੇ ੬੬ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸ ੪
ਪੰਨੇ ੬੭ ਹਰਿਜਪਿਜਪੋਮਨ ੫
ਬਾਰਹਮਾਹਾ
ਪੰਨੇ ੬੭ ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀ ੧
ਵਾਰਮਾਝਕੀਸਲੋਕਾਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨੇ ੬੮ ਸੇਵੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਆ ੧
ਵਾਰਮਾਝਕੀਸਲੋਕਾਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨੇ ੬੮ ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਨਿਧੇ ੧
ਚੁਮਲਾ ੨
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਾਰਾਗਉੜੀਕਾ
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨੇ ੭੫ ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਵਡ ੧
ਪੰਨੇ ੭੬ ਤੁਰਿਪਾਰੁਪਾਵਿਤੁ ੨
ਪੰਨੇ ੭੬ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰ ੩
ਪੰਨੇ ੭੬ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀ ੪
ਪੰਨੇ ੭੬ ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੁਝੈਮਾ ੫
ਪੰਨੇ ੭੭ ਜਾਤੇਜਾਇਕਹਾਤੇ ੬
ਪੰਨੇ ੭੭ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆ ੭
ਪੰਨੇ ੭੭ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁ ੮
ਪੰਨੇ ੭੭ ਸਤਿਗੁਰੁਮੀਲੈਸੁਖ ੯
ਪੰਨੇ ੭੭ ਕਿਰਤੁਪਇਆਸਹਮੇ ੧੦
ਪੰਨੇ ੭੭ ਜਿਨਆਕਸੁਕਹਾਇ ੧੧
ਪੰਨੇ ੭੭ ਜਨੀਆਮੈਰੈਗੁਣਹਰੀ ੧੨
ਪੰਨੇ ੭੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈ ੧੩
ਪੰਨੇ ੭੮ ਅਵਰਪੰਚਹਮਦੇਕ ੧੪
ਪੰਨੇ ੭੮ ਮੁੰਦ੍ਰਚੇਪਟਚੀਤਰੀ ੧੫
ਪੰਨੇ ੭੮ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲੁ ੧੬
ਪੰਨੇ ੭੮ ਕਥਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕ ੧੭
ਪੰਨੇ ੭੯ ਜੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ ੧੮
ਪੰਨੇ ੭੯ ਹਰਣਿਪੋਵਾਬਨਿਬ ੧੯
ਪੰਨੇ ੭੯ ਜੋਪਰਿਕੀਰਤਿਆ ੨੦
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੨
ਪੰਨੇ ੭੯ ਗੁਰਿਮੀਲੇਸੋਹਰਿ ੧
ਪੰਨੇ ੭੯ ਗੁਰਰੇਗਿਆਸੁਪਾਏ ੨
ਪੰਨੇ ੭੯ ਸੁਖਾਊਸਚੁਮਨੁਸੀਲ ੩
ਪੰਨੇ ੮੦ ਇਕਕਗਾਵਤਰਹੇਮਸਿ ੪
ਪੰਨੇ ੮੦ ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜ ੫
ਪੰਨੇ ੮੦ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁ ੬
ਪੰਨੇ ੮੦ ਸੋਕਿਉਦਿਸੈਰੋਜਿਸਕੈ ੭
ਪੰਨੇ ੮੦ ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆ ੮
ਪੰਨੇ ੮੦ ਏਕਸੁਤੇਸਾਭਿਰੂਪਧਰੀ ੯
ਪੰਨੇ ੮੦ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਮਾਇਆ ੧੦

ਪੰਨੇ ੮੫ ਉਤਪਤਿਪਰਲਊ ੧੩
ਪੰਨੇ ੮੫ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿ ੧੪
ਪੰਨੇ ੮੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿ ੧੫
ਪੰਨੇ ੮੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਭ ੧੬
ਪੰਨੇ ੮੬ ਸੇਸਾਚਿਲਾਗੋਜੋਤੁ ੧੭
ਪੰਨੇ ੮੬ ਵਡਮਤੁਪਵਰਤਹਿ ੧੮
ਪੰਨੇ ੮੬ ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਮੈ ੧੯
ਪੰਨੇ ੮੬ ਰੋਵਿਦੁਊਜਲਊ ੨੦
ਪੰਨੇ ੮੬ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾ ੨੧
ਪੰਨੇ ੮੬ ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸ ੨੨
ਪੰਨੇ ੮੭ ਆਤਮਰਾਮੁਪਰਗ ੨੩
ਪੰਨੇ ੮੭ ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਆ ੨੪
ਪੰਨੇ ੮੭ ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੇਮੈ ੨੫
ਪੰਨੇ ੮੭ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਰੀ ੨੬
ਪੰਨੇ ੮੭ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੂਰਿ ੨੭
ਪੰਨੇ ੮੭ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲਸੇ ੨੮
ਪੰਨੇ ੮੭ ਊਤਮਜਨਮੁਸੁਥ ੨੯
ਪੰਨੇ ੮੮ ਮਨਮੁਖਪੜਾਪਿਐ ੩੦
ਪੰਨੇ ੮੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰ ੩੧
ਪੰਨੇ ੮੮ ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁ ੩੨
ਪੰਨੇ ੮੮ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਵ ੩੩
ਪੰਨੇ ੮੮ ਆਪੁਵਞਾਏਤਾਸਭ ੩੪
ਪੰਨੇ ੮੮ ਤੇਰੀਆਖਣੀਤੇਰੀ ੩੫
ਪੰਨੇ ੮੮ ਮੇਰੈਸ ਚੇਸੁਆਰੀ ੩੬

ਪੰਨੇ ੮੯ ਜੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁ ੩੭
ਪੰਨੇ ੮੯ ਸੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਇਨ ੩੮
ਪੰਨੇ ੮੯ ਸੋਏਬੋਲੂਪੋਆਗੋਅਹੇ ੩੯
ਪੰਨੇ ੮੯ ਅਨੁਤੁਰਤਾਕਾਮਾਂ ੪੦
ਪੰਨੇ ੮੯ ਸਿਆਣਨਾਮੁਸਿਰੇਦੇ ੪੧
ਪੰਨੇ ੮੯ ਜੋਦੀਕਰਣਜੋਆ ੪੨
ਪੰਨੇ ੮੯ ਝੂਠਮੰਗਦੂਜੋਕੋਈ ੪੩
ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ ੧
ਆਸਾਦਪਦੀਆਂ
ਪੰਨੇ ੯੦ ਸਬਦਰੰਗਾਏਹੁਕ ੧
ਮਾਝਮਹਲਾ ੩
ਪੰਨੇ ੯੦ ਕਮੁਹੋਵੈਸ੍ਰਤਿਗੁਰੂ ੧
ਪੰਨੇ ੯੦ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਆ ੨
ਪੰਨੇ ੯੦ ਇਕੋਆਪਿਦਿਵੈਪ ੩
ਪੰਨੇ ੯੧ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆ ੪
ਪੰਨੇ ੯੧ ਅਦਰਿਗੀਰਲਾਲੁ ੫
ਪੰਨੇ ੯੧ ਸਭਪਦਆਪੋਤਿਗ ੬
ਪੰਨੇ ੯੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰ ੭
ਪੰਨੇ ੯੧ ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁ ੮
ਪੰਨੇ ੯੧ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਵ ੯
ਪੰਨੇ ੯੧ ਆਪੁਵਞਾਏਤਾਸਭ ੧੦
ਪੰਨੇ ੯੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰ ੧੧
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫

ਪਨੇ ੮੧ ਸਚਾਅਗੁਸਚਾਪਾ ੧੧
ਪਨੇ ੮੧ ਜੀਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆ ੧੨
ਪਨੇ ੮੧ ਗੁਰਸੇਵ ਜੁਗਚਾਰੇ ੧੩
ਪਨੇ ੮੧ ਸ਼ਾਂਤਿਗੁਰੂਮਿਲੈਵਡ ੧੪
ਪਨੇ ੮੧ ਜੋਸੀਧਰਤੀਊਪਰਮੇ ੧੫
ਪਨੇ ੮੧ ਸ਼ਰੁਜਗੁਰਾਕਲੈਵਾਸਿ ੧੬
ਪਨੇ ੮੨ ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰੇ ੧੭
ਪਨੇ ੮੨ ਸ਼ਾਂਤਿਗੁਰਤੇਪੀਆਸੁ ੧੮

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥

ਪਨੇ ੮੨ ਪੰਝਿਤੁਸ਼ਾਸ਼ਤਸਿੰਮੈ ੧
ਪਨੇ ੮੨ ਸਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥ ੨
ਪਨੇ ੮੨ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤ ੩
ਪਨੇ ੮੨ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖ ੪
ਪਨੇ ੮੨ ਸ਼ਾਂਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫ ੫
ਪਨੇ ੮੩ ਹਰਿਅਪੋਜੋਗੀਤੁ ੬
ਪਨੇ ੮੩ ਸ਼ਾਹੁਹਮਾਰਤੁੰਦਨੀ ੭
ਪਨੇ ੮੩ ਸਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁ ੮
ਪਨੇ ੮੩ ਕਿਰਸ਼ਾਣੀਕਿਰਸ ੯
ਪਨੇ ੮੩ ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤੀ ੧੦
ਪਨੇ ੮੪ ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤ ੧੧

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫

ਪਨੇ ੮੪ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀ ੧੨
ਪਨੇ ੮੪ ਸਿਉਜਨਨੀਸੁਰੂਜ ੧੩
ਪਨੇ ੮੪ ਜਿਸੁਸੀਆਲੇਐਆਸਿ ੧੪
ਪਨੇ ੮੫ ਹਰਿਦਇਆਲੀ ੧੫
ਪਨੇ ੮੫ ਜਗਜੀਵਨਆਪ ੧੬
ਪਨੇ ੮੫ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀ ੧੭
ਪਨੇ ੮੫ ਤੁਮਦਇਆਭਾਸ ੧੮
ਪਨੇ ੮੫ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾ ੧੯
ਪਨੇ ੮੬ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਾਤਿ ੨੦
ਪਨੇ ੮੬ ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਨ ੨੧
ਪਨੇ ੮੬ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੂ ੨੨
ਪਨੇ ੮੬ ਇਸੁਗਰ੍ਹਮਾਹਿਹਰਿ ੨੩
ਪਨੇ ੮੬ ਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧਿਸ ੨੪
ਪਨੇ ੮੬ ਹਮਅਪੰਕਾਰੀਆ ੨੫
ਪਨੇ ੮੭ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸ ੨੬
ਪਨੇ ੮੭ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਜੈਦੂਜ ੨੭
ਪਨੇ ੮੭ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕ ੨੮
ਪਨੇ ੮੭ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀ ੨੯
ਪਨੇ ੮੭ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦ ੩੦
ਪਨੇ ੮੮ ਮੇਹਰਿਨਮੇਹਰਿਬਿ ੩੧
ਪਨੇ ੮੮ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਮੁਮਿ ੩੨
ਪਨੇ ੮੮ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਪਨੇ ੮੮ ਕਿਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁ ੧
ਪਨੇ ੮੮ ਕਿਉਕੁਮੀਐਕੁਮੁ ੨
ਪਨੇ ੮੮ ਕਵੀਜਨਮਭਏ ੩
ਪਨੇ ੮੮ ਕਰਮਭੂਮਿਮਾਹਿ ੪
ਪਨੇ ੮੮ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸ ੫
ਪਨੇ ੮੮ ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਦੀ ੬
ਪਨੇ ੮੮ ਤੇਸਕੀਸ਼ਰਣਿਨ ੭
ਪਨੇ ੮੮ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉ ੮
ਪਨੇ ੮੮ ਆਗਲੇਮੁਏਸਿਖਿ ੯
ਪਨੇ ੮੮ ਅਨੇਕਜਤਨਨਨੀ ੧੦
ਪਨੇ ੮੯ ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਅ ੧੧
ਪਨੇ ੮੯ ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆ ੧੨
ਪਨੇ ੮੯ ਪ੍ਰਾਣੀਜਲੈਇਹੁਤਨੁ ੧੩
ਪਨੇ ੮੯ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰ ੧੪
ਪਨੇ ੮੯ ਆਨਰਸ਼ਜੋਤੇਤੈਚ ੧੫
ਪਨੇ ੮੯ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸ਼ਾਜੀ ੧੬
ਪਨੇ ੮੯ ਤੈਂਦਿਨਸੁਰੀ ੧੭
ਪਨੇ ੮੯ ਤੁਮੋਰਾਸਧਾਰੁੰਪੀ ੧੮
ਪਨੇ ੮੯ ਰਬਿਆਪਤਰਹ ੧੯
ਪਨੇ ੮੯ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰ ੨੦
ਪਨੇ ੮੯ ਜਾਕੈਵਸਿਖਨਸੁਲ ੨੧
ਪਨੇ ੮੯ ਸਾਤਿਗੁਰਦਰਸ਼ਨਿ ੨੨
ਪਨੇ ੮੯ ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਪਿ ੨੩
ਪਨੇ ੮੯ ਬੰਧਨਤੋਟ੍ਰਿਵੈ ੨੪
ਪਨੇ ੮੯ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ ੨੫
ਪਨੇ ੮੮ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈ ੨੬
ਪਨੇ ੮੮ ਗੁਰਪਰਸ਼ਾਦਿਨਮੈ ੨੭
ਪਨੇ ੮੮ ਹਸਤਪ੍ਰਨੀਤਰੋਹੀ ੨੮
ਪਨੇ ੮੮ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈ ੨੯
ਪਨੇ ੮੮ ਕਾਲੇਜੁਗਮਸਤੀਮ ੩੦
ਪਨੇ ੮੮ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗ ੩੧
ਪਨੇ ੮੮ ਤੁਰਿਭਰਿਮਰਤੇਜ ੩੨
ਪਨੇ ੮੮ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸ਼ੁਆ ੩੩
ਪਨੇ ੮੮ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮ ੩੪
ਪਨੇ ੮੮ ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨ ੩੫
ਪਨੇ ੮੮ ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਆ ੩੬
ਪਨੇ ੮੮ ਆਪਨਤਨੁਨਪੀਜ਼ ੩੭
ਪਨੇ ੮੮ ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿ ੩੮
ਪਨੇ ੮੮ ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉ ੩੯
ਪਨੇ ੮੮ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਾ ੪੦
ਪਨੇ ੮੮ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮ ੪੧
ਪਨੇ ੮੮ ਦੁਲਭਦੇਹਪਈਵਤ ੪੨
ਪਨੇ ੮੮ ਕਕੀਮਾਈਕਕੋਬਾਪ ੪੩
ਪਨੇ ੮੮ ਵਤੇਵਤੇਜੋਦੀਸਹਿਲੇ ੪੪
ਪਨੇ ੮੮ ਪੂਰਸ਼ਾਰਗੁਪੂਰਈਸ ੪੫
ਪਨੇ ੮੮ ਜੰਤਕੀਧੂਰਿਮੰਦੇਆ ੪੬
ਪਨੇ ੮੮ ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਾ ੪੭
ਪਨੇ ੮੮ ਏਕਸੁਮਿਉਜਾਕਾਸੁ ੪੮

ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਪ	੧੧੬	ਪੰਨੇ ੧੧੨
ਪ੍ਰਭੁਮੀਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀ	੧੧੭	ਪੰਨੇ ੧੧੨
ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮ	੧੨੦	ਪੰਨੇ ੧੧੨
ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਜੀ	੧੨੧	ਪੰਨੇ ੧੧੨
ਕਿਨਬਿਧਿਮੀਲੀਐ	੧੨੨	ਪੰਨੇ ੧੧੨
ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇ	੧੨੩	ਪੰਨੇ ੧੧੩
ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁ	੧੨੪	ਪੰਨੇ ੧੧੩
ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇ	੧੨੫	ਪੰਨੇ ੧੧੩
ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਰ	੧੨੬	ਪੰਨੇ ੧੧੩
ਛੋਡਿਛੋਡਿਤੋਸਭਿਪ	੧੨੭	ਪੰਨੇ ੧੧੩
ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਠਾਮ	੧੨੮	ਪੰਨੇ ੧੧੩
ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਬੀਠ	੧੨੯	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਸਿਮਲਧੂਪਿਆਰੋਜੀਆ	੧੩੦	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਹਉਤਕੈਬਾਲਿਹਾਰੀ	੧੩੧	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਜੋਗਜੁਗਾਤਿਸੁਨਿਆ	੧੩੨	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਅਨੂਪਪਦਾਰਬੁਨਾਮੁ	੧੩੩	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਦਾਇਆਮਇਆਕਰਿ	੧੩੪	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਤੁਮਹਰਿਸੋਭੀਰਾਤੇਸੰਤ	੧੩੫	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵ	੧੩੬	ਪੰਨੇ ੧੧੪
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਗੇ	੧੩੭	ਪੰਨੇ ੧੧੫
ਹਰਿਹਰਿਬਬੁਨਸਮ	੧੩੮	ਪੰਨੇ ੧੧੫
ਸੁਖੁਨਾਹੀਰੋਹਰਿਭਗ	੧੩੯	ਪੰਨੇ ੧੧੫
ਮਨਸਰਤਰਬੇਹਰਿਨ	੧੪੦	ਪੰਨੇ ੧੧੫

ਨੀਤਪ੍ਰਭੁਨਾਵਣੁ	੧੪੧	ਪੰਨੇ ੧੧੬
ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜੀ	੧੪੨	ਪੰਨੇ ੧੧੬
ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾ	੧੪੩	ਪੰਨੇ ੧੧੬
ਗਰੀਬਾਊਪਰਿ	੧੪੪	ਪੰਨੇ ੧੧੬
ਮਹਜਜਭੁਠਕੀ	੧੪੫	ਪੰਨੇ ੧੧੬
ਜਨਕੀਧੂਰੀਮਸ	੧੪੬	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਜੀਵਨਪਦਵੀ	੧੪੭	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਧ	੧੪੮	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਨੇਤ੍ਰਪਰਜਾਸੁ	੧੪੯	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਧਨੁਓਹੁਮਸਤ	੧੫੦	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਤੂੰਪੈਮਸਲਾਤੇ	੧੫੧	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਸਾਤਿਗੁਰੁਪੂਰ	੧੫੨	ਪੰਨੇ ੧੧੭
ਧੋਤੀਖੋਲਿਧੋ	੧੫੩	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਬਿਰੁਘਰਿਬੈਸ	੧੫੪	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ	੧੫੫	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਉਦਮੁਕਰਤਸੀ	੧੫੬	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਕੋਟਿਮਜਨਕੀ	੧੫੭	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ	੧੫੮	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕ	੧੫੯	ਪੰਨੇ ੧੧੮
ਰਾਮਕੋਬਲਿਪੂਰਨ	੧੬੦	ਪੰਨੇ ੧੧੯
ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ	੧੬੧	ਪੰਨੇ ੧੧੯
ਦਯਕੁਸਾਈਮੀਤੁ	੧੬੨	ਪੰਨੇ ੧੧੯
ਪੈਕੋਈਰਾਮਪਿ	੧੬੩	ਪੰਨੇ ੧੧੯

ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤ	੧੬੪	ਪੰਨੇ ੧੧੯
ਸਿਮਰਤਸੁਆਸੀ	੧੬੫	ਪੰਨੇ ੧੧੯
ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕ	੧੬੬	ਪੰਨੇ ੧੧੯
ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਾਤਿ	੧੬੭	ਪੰਨੇ ੧੨੦
ਸਿਮਰਦੀਆਪੈ	੧੬੮	ਪੰਨੇ ੧੨੦
ਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰਨਮਨਾ	੧੬੯	ਪੰਨੇ ੧੨੦
ਖਾਦਾਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿ	੧੭੦	ਪੰਨੇ ੧੨੦
ਅਪਨੇਲੋਭੁਕਉਕੀ	੧੭੧	ਪੰਨੇ ੧੨੦
ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖੈ	੧੭੨	ਪੰਨੇ ੧੨੧
ਕਰਿਕਿਰਪਭੇਟੇਗੁਰ	੧੭੩	ਪੰਨੇ ੧੨੧
ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾ	੧੭੪	ਪੰਨੇ ੧੨੧
ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬ	੧੭੫	ਪੰਨੇ ੧੨੧
ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋ	੧੭੬	ਪੰਨੇ ੧੨੧
ਜਾਲਿਬਲਿਮਹੀ	੧੭੭	ਪੰਨੇ ੧੨੧
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਜ	੧੭੮	ਪੰਨੇ ੧੨੨
ਪਉਸਰਣਈਜਿਨਿ	੧੭੯	ਪੰਨੇ ੧੨੨
ਬਾਹਰਿਾਖਿਓਂਦੇ	੧੮੦	ਪੰਨੇ ੧੨੨
ਧੰਨੁਇਹੁਬਨੁਗੋਵਿ	੧੮੧	ਪੰਨੇ ੧੨੨
ਜੋਪਾਣੀਗੋਵਿੰਦੁਧਿ	੧੮੨	ਪੰਨੇ ੧੨੨
ਹਰਿਕੇਦਾਸਾਸਿਉ ਸ	੧੮੩	ਪੰਨੇ ੧੨੩
ਸਮਾਤਿਨਿਰਮਲ	੧੮੪	ਪੰਨੇ ੧੨੩
ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿ	੧੮੫	ਪੰਨੇ ੧੨੩
ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋ	੧੮੬	ਪੰਨੇ ੧੨੩

ਨਾਮੁਤਰਾਤਕੈਪ੍ਰਨ	੧੮੭	ਪੰਨੇ ੧੨੩
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿ	੧੮੮	ਪੰਨੇ ੧੨੪
ਕਰਕਰਿਦਹਲਾ	੧੮੯	ਪੰਨੇ ੧੨੪
ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿ	੧੯੦	ਪੰਨੇ ੧੨੪
ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬ	੧੯੧	ਪੰਨੇ ੧੨੪
ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿ	੧੯੨	ਪੰਨੇ ੧੨੪
ਅਸਿਕਰਸਾਖਏ	੧੯੩	ਪੰਨੇ ੧੨੪
ਕਾਲਿਕਲੋਸਗੁਰ	੧੯੪	ਪੰਨੇ ੧੨੫
ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀ	੧੯੫	ਪੰਨੇ ੧੨੫
ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਦੇਖਿ	੧੯੬	ਪੰਨੇ ੧੨੫
ਤਪਗਏਪਾਈਪ੍	੧੯੭	ਪੰਨੇ ੧੨੫
ਭਲੋਦਿਨਸਭਲੋ	੧੯੮	ਪੰਨੇ ੧੨੫
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੁ	੧੯੯	ਪੰਨੇ ੧੨੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਦੂ	੨੦੦	ਪੰਨੇ ੧੨੬
ਡੋਮਾਹਿਰਾਚਿਓਸੁਤੁ	੨੦੧	ਪੰਨੇ ੧੨੬
ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀ	੨੦੨	ਪੰਨੇ ੧੨੬
ਕਣਾਬਿਨਾਜੈਸੇਬੋ	੨੦੩	ਪੰਨੇ ੧੨੬
ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂੰਪੈਮੇ	੨੦੪	ਪੰਨੇ ੧੨੬
ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈ	੨੦੫	ਪੰਨੇ ੧੨੭
ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਗੋ	੨੦੬	ਪੰਨੇ ੧੨੭
ਚਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲ	੨੦੭	ਪੰਨੇ ੧੨੭
ਗੁਰਜੰਕੇਦਰਸਨ	੨੦੮	ਪੰਨੇ ੧੨੭
ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਾਦਿਖ	੨੦੯	ਪੰਨੇ ੧੨੭

ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਵੈਰੁਛਡਹੁਵੈਰੁਭਜਿ ੬
ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁ ੭
ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਮਨਬੀਮਨੁਸਬਦਵੀਚਾਰੇਆ ੮
ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਦੇ ੯

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪
ਕਰਹਲੇ

ਪੰਨੇ ੧੧੭ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀ ੧
ਪੰਨੇ ੧੧੭ ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾ ੨

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ
ਅਸਟਪਦੀਆ ੫

ਪੰਨੇ ੧੧੭ ਜਬਇਹੁਮਨਮਾ ੧
ਪੰਨੇ ੧੧੮ ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਾਮੋਲਾ ੨
ਪੰਨੇ ੧੧੮ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਮੈ ੩
ਪੰਨੇ ੧੧੮ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਵਾਸਣੇ ੪
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੂਰ ੫
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਹਰਿਸਿਉਜੂਰੈਤਸਭ ੬
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਬਿਨੁਸੇਮਨਜੋਸੋ ੭
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੋਹਿ ੮
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸੋਮਾ ੯
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਸਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਮ ੧੦
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਆਦਿਮਧਿਜੋਅੰਤਿ ੧੧
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਿਆ ੧੨
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗਰੰਗੀ ੧੩

ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਨਾਮਨੁਮੈਨੈਕਾਰਜੁ ੩
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨ ੪
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗ ੫
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਆਧਿਆਤਮਕਰਮ ੬
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤੁਸੀ ੭
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਐਸੋਦਾਸੁਮੈਲੋਸੁਮੁ ੮
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਬ੍ਰਹਮੋਗਰਬੁਕੀਆ ੯
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਚੋਆਚੰਦਨੁਮੰਕਿ ੧੦
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਸੇਵਦਾਏਕਨਜਾਨਸਿ ੧੧
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਹਠੁਕਰੈਮਨੈਨਲੇ ੧੨
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨ ੧੩
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈ ੧੪
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮੰਜਿ ੧੫
ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਗਾਮਨਾਮੰਮਚਿਤੁਰ ੧੬
ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਜਿਉਗਾਈਕਉਿਤੋ ੧੭
ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿ ੧੮

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਮਨਕਾਸੁਤੁਕਦੂਜਾ ੧
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰ ੨
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁ ੩
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਲਵੇਦ ੪
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵ ੫

ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰ ੧੬
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿ ੧੭
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਦੀਨਦਇਆਲ ੧੮
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮ ੧੯
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਜਨ ੨੦
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਤੂੰਮੇਰਾਬਦੁਮਾਣੁ ੨੧
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਾਨਾ ੨੨
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮ ੨੩
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ੨੪

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯

ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਸਾਧੋਮਨਕਾਆਨੁਤਿ ੧
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨ ੨
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮ ੩
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਾਫਿ ੪
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਸਾਧੋਗੋਬੈਦਕੇਰੁ ੫
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਕੋਊਮਾਈਬੂਲਿਓ ੬
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿ ੭
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਅਨਰੇਕਹਾਭਾਇਓ ੮
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇ ੯

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮ ੧
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਮਨਕੁਚਰੁਕਾਇਆ ੨
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰ ੧੬
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿ ੧੭
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਦੀਨਦਇਆਲ ੧੮
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮ ੧੯
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਜਨ ੨੦
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਤੂੰਮੇਰਾਬਦੁਮਾਣੁ ੨੧
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਾਨਾ ੨੨
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮ ੨੩
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ੨੪

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯

ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਸਾਧੋਮਨਕਾਆਨੁਤਿ ੧
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨ ੨
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮ ੩
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਾਫਿ ੪
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਸਾਧੋਗੋਬੈਦਕੇਰੁ ੫
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਕੋਊਮਾਈਬੂਲਿਓ ੬
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿ ੭
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਅਨਰੇਕਹਾਭਾਇਓ ੮
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇ ੯

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮ ੧
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਮਨਕੁਚਰੁਕਾਇਆ ੨
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮ ੧੨
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਸੋਕਤੁਮਾਇਹਬਿਧਿ ੧੩
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਦੀਬਨੁਹਮਾਰੋਰੁ ੧੪
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਜੀਅਰੇਚਿਕਸਮ ੧੫
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਬਾਗੜੈਬਲਿਹਰੈ ੧੬
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆ ੧੭
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨ ੧੮
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਭਸਨਾਜਪੀਐਏ ੧੯
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈ ੨੦
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਗਰਬੁਬਡੋਮੁਲੁਓ ੨੧
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਸੋਹੀਦਾਸੋਰੋਠਾਕੁ ੨੨
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਹੈਕੋਈਐਸਾਹਉ ੨੩

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯

ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਸਾਧੋਮਨਕਾਆਨੁਤਿ ੧
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਚੇਤਾਮਾਇਕਰੁਣ ੨
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਮੇਰੇਮਨਸਜਣਿਪ੍ਰਭੂ ੩
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁ ੪
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਰਿਸਨਾਬੋਲਲੋਪੀ ੫
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਸਬਹੂਕੋਰਸੁਹਾ ੬
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿ ੭
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਮਾਤੋਹਰਿਰੰਗੋਮਾ ੮
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤ ੯
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿ ੧੦
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਭਾਵਨੁਤਿਆਗਿਰੇ ੧੧
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤ ੧੨

ਪੰਨੇ੧੮ ਹਰਿਹਾਂਗੁਰਚੁਰ ੧੪
ਪੰਨੇ੧੨੧ ਭੰਗਾਨੰਸੋਬਿਖਿਆ ੧੫
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹ
ਲਾ ੧
ਪੰਨੇ੧੨੧ ਪ੍ਰਿਧਰੋਇਦੁਹੇਲੜੀ ੧
ਪੰਨੇ੧੨੧ ਸੁਣਿਨਹਪ੍ਰਭੁਜੀਉ ੨
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ
੩
ਪੰਨੇ੧੨੨ ਸਾਧਨਾਥਿਨਉਕਰੇ ੧
ਪੰਨੇ੧੨੨ ਪਿਰਾਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾ ੨
ਪੰਨੇ੧੨੨ ਕਾਮਾਇਹਾਰਿਰਾਬਿਬੇਧੀ ੩
ਪੰਨੇ੧੨੩ ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਦੁ ੪
ਪੰਨੇ੧੨੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰ ੫
ਰਾਗੁਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ੧੨੩ ਮੇਰੈਮਸਿਬੇਰਾਗੁਭਾਇ ੧
ਪੰਨੇ੧੨੪ ਸੋਹਨਤੇਰੇਊਚੋਮੰਦਰ ੨
ਪੰਨੇ੧੨੪ ਪਤਿਤਆਸੰਖਪੁਨੀ ੩
ਪੰਨੇ੧੨੪ ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੰਞਲੋ ੪
ਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ੫
ਪੰਨੇ੧੨੫ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਗੁਰਦੇਵ ੧
ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮ: ੫
ਪੰਨੇ੧੩੧ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ ੨
ਪੰਨੇ੨੮੬ ਜਪਿਬਾਲਿਮਨੀਮ ੩
ਬਿਤੀਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ੧੫੦ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈ ੧
ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈ ੨
ਰਾਗੁਗਉੜੀਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀ
ਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾ ੧
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆ ੨
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਜਬਹਮਾਏਕੋਏਕੁਕਰਿ ੩
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਨਗਨਫਿਰਤਜੌਪਾਈ ੪
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸਨੁ ੫
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁ ੬
ਪੰਨੇ੧੫੨ ਗਰਭਵਾਸਮਾਹਿਕੁ ੭
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਅੰਧਕਾਰਮੁਖਿਕਬ ੮
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਜੋਤਿਕੀਜਤਿਜਾਤਿ ੯
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪ ੧੦
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪ ੧੧
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਅਵਰਮੁਏਕਿਆ ੧੨
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਆਸਬਾਵਰਜੰਗਮ ੧੩
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖ ੧੪
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਜਿਉਜਲਛੋਡਿਬੁ ੧੫
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਜੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦਨ ੧੬
ਪੰਨੇ੧੫੩ ਜਾਮਤੇਉਲਟਿਤਏਹੈ ੧੭

ਪੰਨੇ੧੫੪ ਪਾਂਡੇਮੁਏਜੀਉਛੇ ੧੮
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਕੰਚਨਾਸਿਉਪਾਈਐ ੧੯
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਜੋਹਮਸੋਸਾਬੁਜਾਗ ੨੦
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਕਤਸੀਠਉਮੁਲੁਕ ੨੧
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਕੁਰੁ ੨੨
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈ ੨੩
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆ ੨੪
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਸੋਹਕੁਲਿਪੂਤੁਨਗੈ ੨੫
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਜੋਜਨਲੋਪੈਖਸਮਕ ੨੬
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਗਗਾਨੈਰਾਜਾਛੁਐਸੇ ੨੭
ਪੰਨੇ੧੫੪ ਮਨਕਾਮੁਤਾਉਮਨਸੈ ੨੮
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਓਇਜੁਦੀਸਨਿਅੰਬ ੨੯
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ੩੦
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਦੇਇਮੁਹਾਰਲਬਾਮੁਪ ੩੧
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਜੋਹਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰ ੩੨
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਆਪੇਪਾਵਕਆਪੇਪ ੩੩
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਨਾਮੋਜੋਗਧਿਆਨਚਿ ੩੪
ਪੰਨੇ੧੫੫ ਜੋਹਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿ ੩੫
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਯ
ਆਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀ ੧
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਨ ੨
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਜਿਉਕਾਪਿਕੇਕਰਮੁਸਹਿ ੩
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਪਾਨੀਮੇਲਾਮਾਟੀਗੋਗੀ ੪
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਕਾਜਪਉਜੀਐਐਸੇ ੫
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਕਉਨੁਸੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋ ੬
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਅਬਮੋਕਉਤਏਰਾਜਾ ੭
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਜਾਲਿਪੈਸੁਤਬੁਕਬਲੀ ੮
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਝੁਗਰਝੈਕੁਨਿਸੇਰਹੁਰ ੯
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਦੇਖੋਭਾਈਕਾਮਕੀਆ ੧੦
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰੀ ੧੧
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋ ੧੨
ਪੰਨੇ੧੫੮ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀ ੧੩
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟੁ ੧੪
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਤਹਪਾਵ੍ਰਸ਼ਸਿਸੁਧੂਪਨ ੧੫
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਪਾਪੁਪੁਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸ ੧੬
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਪੇਵਕਵੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾ ੧੭
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਜੋਗੀਕਪਨਿਜੋਗੁਭਲਾਮੀ ੧੮
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਜਹਕਹੁਅਹਤਹਕਿਹੁ ੧੯
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰ ੨੦
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਗਜਨਦਗਜਦਸਗਜ ੨੧
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮੀਲੀਐ ੨੨
ਪੰਨੇ੧੫੯ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇ ੨੩
ਪੰਨੇ੧੬੦ ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀ ੨੪

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਰਵਿਦਾਸ ਜੀਕੇਪਦੇ।

ਮੇਰੀਸੰਗਤੀਪੋਚਸੋਚ ੧
ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋ ੨
ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰ ੩
ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦ ੪
ਸਤਿਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਜਾਗੀ ੫

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ

ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕ ੧

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਿਤੀਕਬੀਰਜੀ

ਪਦਾਰਥਬਿਤੀਸਤਵਾ ੨

ਰਾਗੁਗਉੜੀਵਾਰਕਬੀਰਜੀ

ਬਾਰਭਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨ ੩

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉ ਜੀਕੀ।

ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ ੧
ਮੇਗੁਣਗਲਾਕੋਸੇਸਿ
ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੋਲਿ
ਪਉਣੁਪਾਇਧਰੀਸ
ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁ
ਤੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁ
ਪਾਰਜਾਤਿਪਖਾਵਜੁ
ਸਤਿਸਰਵਣੈਭਈ
ਨਿਰਭਉਅਪਰਚਉਗੁਰ
ਲਖਲਸਕਰਲਖਵ
ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪

ਦੇਵਭਿਆਦਰਸਨਕੇਰ ੧
ਭੀਤਰਿਪਾਚਭੁਪਤਾਸੀ ੨
ਮਨੁਮੇਰੀਜੇਗਰਣਾਹੋਵੈ ੩
ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆ ੪
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੋਮਨਿ ੫
ਗੁਰੁਕਰਿਸੰਗੀਆਨੁਧਿਆ ੬
ਖੁਰਾਸਸਖਸਮਾਸਾਕੀਆ ੭
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩
ਰਹਿਦਸਨੁਪਾਵੈਵਤ ੧
ਸਬਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁ ੨
ਸਾਤਿਗੁਰਵਿਚਵਤੀ ੩
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿਰ ੪
ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖ ੫
ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਸਿਖ ੬
ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਇ ੭
ਮਨਮੁਖਿਝੂਠੈਝੂਠੁਕਮਾ ੮
ਭੁਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਾਹਜਿ ੯
ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਾਤਿਗੁਰੁ ੧੦
ਸਬਦਿਮਹੈਤਿਸੁਸਾਦ ੧੧
ਨਿਰਤਿਕਰੇਥਪੁਵਾਜੇ ੧੨
ਹਰਿਕੈਥਲੈਸਾਤਿਗੁਰ ੧੩

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪

ਕਰਿਕਰਿਪਾਆਪਨੈ ੧
ਰਿਦੁਬਨੁਸਸਾਸਰੀਰ ੨
ਏਕੋਸਬਦੁਰਕਾਮਲਾ ੩
ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਪੁਜਤੀ ੪
ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁ ੫
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿ ੬
ਨਿਦਿਨਿਦਿਪਾਇਲ ੭
ਕਿਸਕਉਕਹਾਹੈਸੁਣ ੮
ਕੋਈਬੀਖਕੁਬੀਖਿਆ ੯
ਦੁਧਾਬਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਾਬਿਨੁ ੧੦
ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਸਨੁਹੈ ੧੧
ਸਾਤਿਗੁਰਵਿਚਵਤੀ ੧੨
ਜੇਵਡੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜ ੧੩
ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਦੇਹਿ ੧੪
ਸੋਹੁਰਦੰਬੁਸੋਹੁਸਭ ੧੫
ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲ ੧੬
ਵਿਦਿਆਵੀਚਚਿਤੁ ੧੭
ਏਕਨਭੁਗੀਆਰੁਦਕ ੧੮
ਪੇਵਕਵੈਧਨਖਰੀਏ ੧੯
ਨਾਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਾਕਿਸ ੨੦
ਤਿਤੁਸਾਰਦੁਵੈਭਈ ੨੧
ਥਿਅਪਰਚਿਅਗੁਰ ੨੨

ਪਨੇ੧੮੮	ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨ	੩੦	ਪਨੇ੧੮੨	ਦੂਖਘਣੇਜਾਬੋਹੇਦੂ	੫੩
ਪਨੇ੧੮੮	ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੁ	੩੧	ਪਨੇ੧੮੨	ਸਾਚੇਨਾਮੀਮੇਰਾਮਨੁ	੫੪
ਪਨੇ੧੮੮	ਅਉਖਧੁਖਾਇਓ	੩੨	ਪਨੇ੧੮੨	ਪਾਵਬੁਰਲੀਆਜੋਬ	੫੫
ਪਨੇ੧੮੮	ਬਾਂਛਤਨਾਹੀਸੁਖੇ	੩੩	ਪਨੇ੧੮੨	ਏਕਬੁਗੀਚਾਪੇਡੁਘ	੫੬
ਪਨੇ੧੮੮	ਸਦਾਸਦਾਆਤਮ	੩੪	ਪਨੇ੧੮੩	ਰਾਜਲੀਲਰੇਰੈਨਾਮਿ	੫੭
ਪਨੇ੧੮੮	ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀ	੩੫	ਪਨੇ੧੮੩	ਤੀਰਥਿਜਾਉਤਪਉਚੁ	੫੮
ਪਨੇ੧੮੮	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆ	੩੬	ਪਨੇ੧੮੩	ਘਰਮਹਿਸੁਖਬਾਹਰਿਦੁ	੫੯
ਪਨੇ੧੮੯	ਤੂਬਿਅੰਤੁਆਵਿਗ	੩੭	ਪਨੇ੧੮੩	ਜਹਾਪਰਾਵੁਤਹਤਹਾਜਾ	੬੦
ਪਨੇ੧੮੯	ਰਾਜਾਮਿਲਕਜੋਬਨ	੩੮	ਪਨੇ੧੮੩	ਉਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਹਾਦਿ	੬੧
ਪਨੇ੧੮੯	ਕੁਮਾਰਹੋਸੋਈਸਭ	੩੯	ਪਨੇ੧੮੩	ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਸਭਿ	੬੨
ਪਨੇ੧੮੯	ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਾ	੪੦	ਪਨੇ੧੮੩	ਜੋਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨ	੬੩
ਪਨੇ੧੮੯	ਜਨਮਜਨਮਕੀਅਲੁ	੪੧	ਪਨੇ੧੮੩	ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਿਹਾਰਉ	੬੪
ਪਨੇ੧੮੯	ਬਾਹੜੁਧੋਇਅੰਤੜ	੪੨	ਪਨੇ੧੮੩	ਕੋਟਿਜਨਮਭੇਰਹੇਭਵਾ	੬੫
ਪਨੇ੧੮੧	ਉਦਮਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁ	੪੩	ਪਨੇ੧੮੪	ਸਿਦੀਰਿਆਸਆਸੀ	੬੬
ਪਨੇ੧੮੧	ਅਧਮਾਚੰਡਾਲੀਛਈ	੪੪	ਪਨੇ੧੮੪	ਸਤਿਗੁਰੂਅਪਨਾਸਦ	੬੭
ਪਨੇ੧੮੧	ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇ	੪੫	ਪਨੇ੧੮੪	ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀ	੬੮
ਪਨੇ੧੮੧	ਜਾਤੁਜਾਨਿਬੁਤਾਭਉ	੪੬	ਪਨੇ੧੮੪	ਓਕਤੁਸਿਆਨਪਕਛੁ	੬੯
ਪਨੇ੧੮੧	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ	੪੭	ਪਨੇ੧੮੪	ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇ	੭੦
ਪਨੇ੧੮੧	ਆਗੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿ	੪੮	ਪਨੇ੧੮੪	ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿ	੭੧
ਪਨੇ੧੮੨	ਤੂਵਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁ	੪੯	ਪਨੇ੧੮੪	ਜਉਸੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵੀਅਭਿਪ	੭੨
ਪਨੇ੧੮੨	ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰ	੫੦	ਪਨੇ੧੮੪	ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿ	੭੩
ਪਨੇ੧੮੨	ਸੋਹਮਸੋਹਨਨੀਦਤੇ	੫੧	ਪਨੇ੧੮੪	ਤੂਮੇਰਾਤਮੰਗੁਧਮਾਮਿ	੭੪
ਪਨੇ੧੮੨	ਲਾਲੁਚੋਲਨਤੈਤ	੫੨	ਪਨੇ੧੮੪	ਰੋਵਨਸਾਰੈਝੂਠੁਰੁਕਮਾਜ	੭੫

ਪਨੇ੧੮੩	ਤੂਕਰਤਾਸਾਚਿਆਰੁ	੧	ਪਨੇ੧੮੬	ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੋਰੋਕਛੂ	੭
ਪਨੇ੧੮੩	ਕੋਜਾਪੀਯਤੁਕੀਆ	੨	ਪਨੇ੧੮੬	ਦਸੁਦੇਖਿਕਰਿਪ੍ਰਜਾਕ	੮
ਪਨੇ੧੮੩	ਹੋਰਦੈਸੁਤਿਸੁਦੇ	੩	ਪਨੇ੧੮੬	ਦੂਬਧੋਰੇਗਭਣੇਗਤੁਤਨ	੯
ਪਨੇ੧੮੩	ਮੋਰੈਮਸਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁ	੪	ਪਨੇ੧੮੭	ਅਰਡੂਵੈਬਿਲਲਾਵੈ	੧੦
ਪਨੇ੧੮੩	ਬੁਦਰਾਵਾਬੁਦਬੋਲੀ	੫	ਪਨੇ੧੮੭	ਜਉਮੋਕੀਚਿਸਗਲਸੀ	੧੧
ਪਨੇ੧੮੩	ਨਾਮੁਸੁਣੀਨੋਮਾਨਿਆ	੬	ਪਨੇ੧੮੭	ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਗੀਨੀਕੀਜਾਤੇ	੧੨
ਪਨੇ੧੮੪	ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਵੈ	੭	ਪਨੇ੧੮੭	ਜੀਵਤਦੀਸੈਤੇਸੁਸਰ	੧੩
ਪਨੇ੧੮੪	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿ	੮	ਪਨੇ੧੮੭	ਪੁਤਗੀਤੇਗੀਬੋਧਿਕਾਰੇ	੧੪
ਪਨੇ੧੮੪	ਹਾਕਿਰਤੇਤੁਵਜਾਵੈ	੯	ਪਨੇ੧੮੭	ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਸੋਕ	੧੫
ਪਨੇ੧੮੪	ਕਬਕੋਡਾਲੈਪੁਘਰੁ	੧੦	ਪਨੇ੧੮੭	ਹਰਿਸੇਵਾਮਾਹਿਪਰਮਨਿ	੧੬
ਪਨੇ੧੮੪	ਬਤਸੰਗਤੀਮੀਲੀਐ	੧੧	ਪਨੇ੧੮੮	ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇ	੧੭
ਪਨੇ੧੮੫	ਆਇਆਸਫਲੁਪੁਰਾ	੧੨	ਪਨੇ੧੮੮	ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪਗ	੧੮
ਪਨੇ੧੮੫	ਜਸੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇ	੧੩	ਪਨੇ੧੮੮	ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿ	੧੯
ਪਨੇ੧੮੫	ਹਉਅਨਦਿਨੁਹਾਰਿਸ	੧੪	ਪਨੇ੧੮੮	ਨਉਨਿਧੇਤੇਰੈਸ਼ਗਲ	੨੦
ਪਨੇ੧੮੫	ਮਾਣੀਓਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁ	੧੫	ਪਨੇ੧੮੮	ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਾ	੨੧
			ਪਨੇ੧੮੮	ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਲਾਸੇ	੨੨
	ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫		ਪਨੇ੧੮੮	ਜੀਅਪਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋ	੨੩
ਪਨੇ੧੮੫	ਸਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿ	੧	ਪਨੇ੧੮੮	ਅਨਦਾਬਿਨੋਦਬਰੇਪੁ	੨੪
ਪਨੇ੧੮੫	ਸਭੁਤੋਪਿਓਕੀਨੀਵ	੨	ਪਨੇ੧੮੮	ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵ	੨੫
ਪਨੇ੧੮੫	ਸਜਣਗਤੀਸੀਲਦੈ	੩	ਪਨੇ੧੮੯	ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮ	੨੬
ਪਨੇ੧੮੫	ਮਤਾਕਰਭੁਸੋਪਕਨਿ	੪	ਪਨੇ੧੮੯	ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਿਤਸਦ	੨੭
ਪਨੇ੧੮੬	ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤੀਚ	੫	ਪਨੇ੧੮੯	ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਮ	੨੮
ਪਨੇ੧੮੬	ਪ੍ਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇ	੬	ਪਨੇ੧੮੯	ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖ	੨੯

ਪੰਨੇ੧੯੯	ਗਾਵਲੇਹਰਿਰੂਗਾਵਨ	੬੪	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਸਾਚੁਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆ	੯੭
ਪੰਨੇ੧੯੯	ਪ੍ਰਥਮੇਸੰਜਿਆਤਨ	੬੫	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖੀਆਦੇ	੯੮
ਪੰਨੇ੧੯੯	ਸਾਚੈਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆ	੬੬	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਮੋਬੰਦਬੋਖੈਕੀਚੁਸ	੯੯
ਪੰਨੇ੧੯੯	ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖੀਆਦੇ	੬੭	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਸਭਬਸੁਖਾਮੋਹਾਲ੍ਹੀ	੧੦੦
ਪੰਨੇ੧੯੯	ਠਕੁਰਸੇਉਜਕੀਬਸਿ	੬੮	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਸਾਈਆਲਖੁਆਪਾ	੧੦੧
ਪੰਨੇ੧੯੯	ਜਉਮੋਅਪੁਨਾਸਤਿਤੁ	੬੯	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਲਾਖਭੁਗਤਆਰ	੧੦੨
ਪੰਨੇ੧੯੯	ਅਗਦਨੁਖੁਖਾਲਾਸੁ	੭੦	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਠਗੋਬੋਕਾਵਿਸਾਰਿਓ	੧੦੩
ਪੰਨੇ੧੯੫	ਉਨਕੈਸੰਗੈਭੂਕਰਤੀਕੇ	੭੧	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਸਾਕਤਬੰਤਿਕਰਿਸੇ	੧੦੪
ਪੰਨੇ੧੯੫	ਨਚਿਹੁਮਰਤਾਹਮਭੂਖੇ	੭੨	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਸਜਿਨਾਦਿਸਰੈਨਾਸੁ	੧੦੫
ਪੰਨੇ੧੯੫	ਅਸਿਕਬਾਂਤਿਕਰਿਸੇ	੭੩	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਪ੍ਰਥਮੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁ	੧੦੬
ਪੰਨੇ੧੯੫	ਪ੍ਰਥਮੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁ	੭੪	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਪੂਰਿਗਹਿਆਸਬਠ	੧੦੭
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਭੁਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁ	੭੫	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਕਿਆਸੋਦਹਿਨਾਮੁ	੧੦੮
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਜਿਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀ	੭੬	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਕੋਇਨਹਿਸਰੀਸੰਤੋ	੧੦੯
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਆਠਪਹਰਜਿਕਾਇਕ	੭੭	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖ	੧੧੦
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਸਗਲਸੁਖਜਾਪਿਏ	੭੮	ਪੰਨੇ੧੯੯	ਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾ	੧੧੧
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਆਠਪਹਰਉਦਕਾਇ	੭੯	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਆਵਹੁਮੀਤਾਇਕਤ	੧੧੨
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਜਿਹਪੈਭੈਛੁਟੀਪਾਨਿ	੮੦	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇ	੧੧੩
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓ	੮੧	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਰੂਪੀਪ੍ਰਭੁ	੧੧੪
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਿਦੈਨਿਤ	੮੨	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਜਾਪ੍ਰਭੁਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀ	੧੧੫
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿਆ	੮੩	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਸੰਤਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀ	੧੧੬
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਮੀਠੀਆਗਿਆਮਾਧੁਰ	੮੪	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਤ੍ਰੈਗਜੋਲਾਤਊਲਊ	੧੧੭
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਮਾਬੈਇਕੁਦੀਦ੍ਰਸਟਿ	੮੫	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਸੁਖਸਹਜਆਨਦੁਘ	੧੧੮
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਸਭਬਦੂਖਜਬਾਬਿਸ	੮੬	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਿਸ	੧੧੯
ਪੰਨੇ੧੯੬	ਨਾਮੁਜਪਤਮਾਨੁਤਨੁਸ	੮੭	ਪੰਨੇ੨੦੦	ਸਭਬਿਧਿਤੁਹਾਰੈਹਥ	੧੨੦

ਪੰਨੇ੨੦੧	ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹ	੧੨੧	ਪੰਨੇ੨੦੩	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲ	੧੫੫
ਪੰਨੇ੨੦੧	ਜਿਜਾਨੋਭੂਅਸਹਿ	੧੨੨	ਪੰਨੇ੨੦੩	ਆਪੁਨੀਛਰਾਤਿਨਿਬਾ	੧੫੬
ਪੰਨੇ੨੦੧	ਆਪੁਸਦਬਾਰਤੇਛਡੀ	੧੨੪	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਠਕੁਰਚਰਣਸੁਹਾਵੇ	੧੫੭
ਪੰਨੇ੨੦੧	ਸੇਮੁਰੇਲਾਗੋਕਉਤੁ	੧੨੫	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਏਕੁਸਿਮਰਿਸਮਸਾਧੀ	੧੫੮
ਪੰਨੇ੨੦੧	ਸਾਬਿਆਬੀਰੀਸਾਹਿਬੁ	੧੨੬	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਹਰਿਬੇਸਰਤੇਸੋਮੁਆ	੧੫੯
ਪੰਨੇ੨੦੧	ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦ	੧੨੭	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਓਹੁਨੇਹੁਨਦੇਲਾਯ	੧੬੦
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਛੁਰਿਕਾਮਾਨੋਸੋਈ	੧੨੮	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਸਾਕੁਰਮਾਮਪਿਆਰੇਤੁ	੧੬੧
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਆਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀ	੧੨੯		ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ	
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਨਦੂਆਛੇਖਦਿਖ	੧੩੦	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਬਿਕਾਰਮਾਝਿਆਮਾ	੧੬੨
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਸ	੧੩੧	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਬਾਪਾਰਿਓਦ੍ਰਿਦਸ	੧੬੩
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਰਾਜਿਬਰਨਚਊ	੧੩੨	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਕੋਊਬਿਖਸਾਰਤੋਕੈ	੧੬੪
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਓ	੧੩੩	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਕਾਪੁਰੋਪੁਲੋਭੁਤਿਆਗੁ	੧੬੫
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਹਮਾਰੀਪ੍ਰਿਆਗੀ	੧੩੪	ਪੰਨੇ੨੦੪	ਹਰਖਸੋਗਬੈਰਗਮਹੰ	੧੬੬
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾ	੧੩੫			
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਤਿਆਗਿਸਗਲ	੧੩੬	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿ	੧੬੭
ਪੰਨੇ੨੦੨	ਜੀਉਮਤੁਤਨੁਧਨ	੧੩੭	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਸਸਾਸਾਏਕਸਾਸਿਆਹਾ	੧੬੮
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਰੋਗਿਰੋਗਿਭਗਤਿਹਰਿ	੧੩੮	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਮਨੀਹਾ	੧੬੯
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਉਦਮੁਕਰਉਕਰ	੧੩੯	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਏਕਾਓਟਗਹੁਨਾਮੁ	੧੭੦
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਆਗਮਮਅਗੋਚਰੁ	੧੪੦	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਸਿਮਲਿਹਰਿਸਜੁਗਾਈ	੧੭੧
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਸਤਿਗੁਰਬਚਨ	੧੪੧	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਕਾਰਜਕਰਜੁਪਾਨੁ	੧੭੨
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਬਾਦ੍ਰਗੋਇਰਲੇ	੧੪੨	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਨ	੧੭੩
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਰਯੁਆਸਮਹਲਾ ੯	੧੪੩			
ਪੰਨੇ੨੦੩	ਤੁਹਾਰਿਦਿਖਾਇਓ	੧੪੪	ਪੰਨੇ੨੦੫	ਸਿਰਬਸਾਹਉਕਉਸਿਉ	੧੭੪

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪਨਾ ੧੧ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭੁ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਆਸਾ ਆਸਾ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ੩
ਪਨਾ ੧੨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਉ ੪
ਪਨਾ ੧੨ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨੇ ਵਸਾਇ ਤੂ ੫
ਪਨਾ ੧੨ ਪਰੈ ਅ ਦਰਿ ਸਭੁ ਦੂਖ ਬੁਲੈ ੬
ਪਨਾ ੧੨ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ੭
ਪਨਾ ੧੨ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ੮
ਪਨਾ ੧੨ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ੯
ਪਨਾ ੧੨ ਸਭਨਾ ਵੈਨੁ ਲੋ ਚਦੀਜੈ ੧੦
ਪਨਾ ੧੨ ਸਚਿ ਰਤੀ ਆਸੋ ਪਾਰਿ ੧੧
ਪਨਾ ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਚਖਾਇ ੧੨
ਪਨਾ ੧੨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ੧੩
ਪਨਾ ੧੨ ਸਬਦੈ ਧੀ ਰਤ ਗਤ ਜਾਪਦੇ ੧੪
ਪਨਾ ੧੨ ਅਨਰਸ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਣਿਆ ੧੫
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਪਨਾ ੧੨ ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰ�ਸਾਏ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾ ੨
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ਘਰੁ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਨਿਧਾਨ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾ ੩
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ
ਪਨਾ ੧੨ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕਿਉ ੨੨
ਪਨਾ ੧੨ ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਸ੍ਰੁਤਿ ਜਪਾ ਤਿਰ ਪਸਤ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਲੇਖਾ ਆਖਿ ਖਾਲਿਖਿ ਲੇ ੩
ਪਨਾ ੧੨ ਏਕਾ ਮਾਰੈ ਪਚੇ ਮਾਛੋ ੪
ਪਨਾ ੧੨ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੇ ੫
ਪਨਾ ੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਨੁ ਧਿਆ ੬
ਪਨਾ ੧੨ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ਚੀਤਿ ਸ ੭
ਪਨਾ ੧੨ ਮਨਮੋਹਕੁ ਸਭਕਾ ਦੇਵ ੮
ਪਨਾ ੧੨ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ੯
ਪਨਾ ੧੨ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ੧੦
ਪਨਾ ੧੨ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀ ੧੧
ਪਨਾ ੧੨ ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤ ਬੇਲਾ ੧੨
ਪਨਾ ੧੨ ਜੈਸੇ ਰੋਗੁ ਹ ਲੈ ਗੋਇ ੧੩
ਪਨਾ ੧੨ ਚਲੇ ਕੁੰਚਾ ਢੂਢੀਆ ੧੪
ਪਨਾ ੧੨ ਮਨ ਸਾ ਮਨੀ ਸ ਮਾਇ ੧੫
ਪਨਾ ੧੨ ਚਲੇ ਚਲਣ ਹਾਰ ਵ ੧੬
ਪਨਾ ੧੨ ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ੧੭
ਪਨਾ ੧੨ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ੧੮
ਪਨਾ ੧੨ ਢੂਢੇ ਠਕੁਰ ਮਾ ਹੇ ਰੂੜੀ ੧੯
ਪਨਾ ੧੨ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀ ਐ ੨੦
ਪਨਾ ੧੨ ਮਨ ਮਾ ਰਹੁ ਨਿ ਨਾਇ ਸ ੨੧
ਪਨਾ ੧੨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਖਿਉ ੨੨

ਪਨਾ ੧੨ ਸਭੈ ਸੋਝੀ ਇ ਸਿਆ ਣਿ ਜੇ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਅਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭੁ ਜਹੁ ੨
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਅਨਹਦ ਅਨਹਦ ਵਾ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਮੇਰਾ ਮੋਹਨੋ ਮੇਰਾ ਮੁਰਤ ਾ ੩
ਪਨਾ ੧੨ ਤੂੰ ਸ ਭਨੀ ਥਾਈ ਜੀ ਕੈ ੪
ਪਨਾ ੧੨ ਤੂੰ ਸੁ ਣਿ ਹਰਿ ਣਾ ਕਾ ਲੇ ੫
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਪਨਾ ੧੨ ਹਮ ਘਰੇ ਸਾ ਚਾ ਸੋ ਜੀ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੁ ੨
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪
ਪਨਾ ੧੨ ਜੀਵਨੋ ਮੋ ਜੀਵ ਨੁ ਪਾਇ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਝਿ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਦੂਖ ੩
ਪਨਾ ੧੨ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ੪
ਪਨਾ ੧੨ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ੫
ਪਨਾ ੧੨ ਮਨ ਨਾ ਮੁ ਜਪਾ ਨਾ ਹਰਿ ੬
ਪਨਾ ੧੨ ਦੁ ਤਮੇ ਰਾ ਬੋ ਵਿ ਦੂ ਅ ੭
ਪਨਾ ੧੨ ਹਰਿ ਮੀ ਖ ਤ ਭਿ ਨੇ ਲੋ ੮
ਪਨਾ ੧੨ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਦੂ ਢਿ ਢੂ ਢੇ ੯
ਪਨਾ ੧੨ ਹਰਿ ਮੀ ਖ ਤ ਭ ਗਤਿ ਤੈ ੧੦
ਪਨਾ ੧੨ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿ ਧੁ ਰਿ ਹਰਿ ੧੧
ਪਨਾ ੧੨ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਾ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਜਿਨ ਤੇ ਰੇ ਇ ਆ ਮੇ ਪੁ ਰ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇ ਸੀ ੧੪
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
ਪਨਾ ੧੨ ਆਨੰਦੋ ਆਨੰਦੁ ਪ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਅਕਥੁ ਹਰਿ ਅਕਥ ੨
ਪਨਾ ੧੨ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ੩
ਪਨਾ ੧੨ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ੪
ਪਨਾ ੧੨ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜ ੫
ਪਨਾ ੧੨ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾ ੬
ਪਨਾ ੧੨ ਬਿਰਮੀ ਤਨ ਸੋ ਹਾ ਬੁ ਮੈ ੭
ਪਨਾ ੧੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰ ਤਿ ੮
ਪਨਾ ੧੨ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਕੁ ਵਾ ਵ ਨ ੯
ਪਨਾ ੧੨ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋ ਬਿੰ ਦ ਮ ੧੦
ਪਨਾ ੧੨ ਉਠਿ ਵੰ ਡ ਵ ਟਾ ਊ ਬੁ ਆ ੧੧
ਪਨਾ ੧੨ ਦੰਦੂ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ੧੨
ਪਨਾ ੧੨ ਦਿਨੁ ਰਾ ਤਿ ਕਮਾ ਇ ਓ ੧੩
ਪਨਾ ੧੨ ਕਾਮ ਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀ ਤਿ ਕ ਮ ੧੪
ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧
ਪਨਾ ੧੨ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ੧
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਕਬੀਰ ਜੀ ਉ
ਪਨਾ ੧੨ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾ ਗਿ ਹਉ ੧

ਪੰਨੇ੨੪੭	ਨਾਕਾਸ਼ੀਆਰਿਉਪਾਜੈਨ	੬
ਪੰਨੇ੨੪੭	ਏਕੋਨਾਮੁਨੀਧਸੁਪਾਇਤ	੭
	ਗੁਰਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪	
ਪੰਨੇ੨੪੭	ਹਰਿਕੇਜਨਸ਼ਬਿਗੁਰਬਸ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੭	ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੭	ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮ	੩
ਪੰਨੇ੨੪੮	ਹੋਹੁਦਾਇਆਲਮੋਰਮ	੪
ਪੰਨੇ੨੪੮	ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਜਨੇਲੀ	੫
ਪੰਨੇ੨੪੮	ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ	੬
ਪੰਨੇ੨੪੮	ਮਾਈਬਾਪਪੁਭਸਾਇਰ	੭
	ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫	
ਪੰਨੇ੨੪੮	ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੯	ਖਿਰਿਆਚਾਰਕਰੀ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੯	ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧ	੩
ਪੰਨੇ੨੪੯	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਾਤਿ	੪
ਪੰਨੇ੨੪੯	ਮਤਾਕਰੈਪਢਮਕੈਵਲੀ	੫
ਪੰਨੇ੨੪੯	ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜ	੬
ਪੰਨੇ੨੪੯	ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਰਿਕ	੭
ਪੰਨੇ੨੫੦	ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈ	੮
ਪੰਨੇ੨੫੦	ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆ	੯
ਪੰਨੇ੨੫੦	ਪਤਿਤਪਾਵਿੜਲੀਏਕ	੧੦
ਪੰਨੇ੨੫੦	ਹੈਨਾਹੀਕੋਊਬੁਝਨਹਾਰੋ	੧੧
ਪੰਨੇ੨੫੦	ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿ	੧੨
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਕਹਾਭਇਓਜਉਤਨੁ	੪
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ	੫
ਪੰਨੇ੨੪੫	ਮਾਈਕੋਪੁਤਰਕੈਸੇ	੬
	ਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਧੰਨੇਜੀ	
ਪੰਨੇ੨੪੫	ਕੁਮਤਿਫਿਰਤਬਹੁ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੫	ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੫	ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨ	੩
	ਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀ	
ਪੰਨੇ੨੪੫	ਦਿਲਹੁਮੁਹਾਬਤਿ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੫	ਬੋਲੈਸੋਖਫਰੀਦੁ	੨

੩੬੫ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਗੁਜਰੀਕਾ॥

ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧

ਪੰਨੇ੨੪੬	ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀਚਨਣ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੬	ਨਾਭੁਕਿਆਲਤੇਬ੍ਰਹ	੨

ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩

ਪੰਨੇ੨੪੬	ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਵੇਧਾਜੀਵ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੬	ਹਰਿਕੀਭੁਮਸੇਵਾਕ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੬	ਜੁਗਮਾਹੈਨਾਮੁਦੁਲ	੩
ਪੰਨੇ੨੪੬	ਰਾਮਭਾਸਭੁਕੋਕਹੈ	੪
ਪੰਨੇ੨੪੭	ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦ	੫

ਪੰਨੇ੨੪੨	ਸਾਚੁਕੀਦੁਖੀਸਭੁਰਕੀ	੨੫
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਹਮਘਰਿਸੁਤੁਭਨਾਹੋਸਿ	੨੬
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਜਾਗੀਜੀਵਨੁਮੋਸਾਸੁਖ	੨੭
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਜਉਮੋਕੂਪੁਕੀਏਬਹੁਤੇ	੨੮
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਵੈਅਲ	੨੯
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਕੀਓਸਿਗਾਰੁਮਿਲਨ	੩੦
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧੀਪਵਨ	੩੧
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤ	੩੨
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀ	੩੩
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਹੁਹੁਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆ	੩੪
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰ	੩੫
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮੁਨ	੩੬
ਪੰਨੇ੨੪੩	ਅਤਰਿਮੋਲੁਜੇਤੀਰ	੩੭
	ਆਸਾਬਾਣੀਸ਼ੇਖਫਰੀਦਜੀਉਜੀ	
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਏਕਅਨੇਕਾਬਿਆਪ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਆਸੀਲੇਕੰਬਿਤੁਰਾਈ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਮਨੁਮੋਰੋਗਜੁਜੋਹਬਾ	੩
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਸਾਪੁਕੁੰਚਢੋਫੈਬਿਖੁ	੪
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਪਰਬ੍ਰਧਮੁਜਿਚੀਨ	੫
	ਆਸਾਬਾਣੀਸ਼ੇਖਫਰੀਦਾਸਜੀ	
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗ	੧
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਸ਼ਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗਤਿ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੪	ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਾਇਰੰਡ	੩
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਰਜਸਚੋਰੈਤੈਧੋਤੀਆ	੨
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਬਾਪੀਦਿਲਾਸਸੋਕੀ	੩
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਇਕਰੂਪਰਤਿਭਾਰੂ	੪
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸਿਸੈ	੫
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁ	੬
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਬਦੂਆਏਕਬਹਤਾਰੀ	੭
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਨਿਦੂਤੁਰਕਕਹਾਤੇਆਏ	੮
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁ	੯
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀ	੧੦
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਬਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟ	੧੧
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਸੁਤੁਅਪਰਾਧਕਰਤ	੧੨
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਹਜਾਮਥੋਕੋਮਤੀਤੀ	੧੩
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਪਤੀਤੋਰੈਮਾਣਿਨੀਪਾ	੧੪
ਪੰਨੇ੨੪੦	ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲ	੧੫
ਪੰਨੇ੨੪੧	ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਦਪਰੰਬਰ	੧੬
ਪੰਨੇ੨੪੧	ਹਮਸਬੀਨਖੁਦਾਈ	੧੭
ਪੰਨੇ੨੪੧	ਗਗਨਨਗਰਿਇਕ	੧੮
ਪੰਨੇ੨੪੧	ਸਭਪਰੀਤੇਊਪਾਜਿ	੧੯
ਪੰਨੇ੨੪੧	ਕਹਾਸੁਆਨਕਉਸਿ	੨੦
ਪੰਨੇ੨੪੧	ਭੰਖਾਸਾਖੋਟੁਸਮੁੰਦ	੨੧
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਪਹਿਲਾਪੂਤੁਪਿਛੈਦੀ	੨੨
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਬਿੰਦੁਤੇਜਾਜਿਨਿਪੰਚੁ	੨੩
ਪੰਨੇ੨੪੨	ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁਪੁਨਸਪਿ	੨੪

ਪਨਾ੨੫੦ ਵਿਨੁਗੁਰੀਆਰਾਧਹੁਮੀਤ ੧੩
ਪਨਾ੨੫੦ ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸ੍ਰਤੀ ੧੪
ਪਨਾ੨੫੦ ਦੁਇਕਰਜੋੜੇਕਰੀਬੇਨੰ ੧੫
ਪਨਾ੨੫੧ ਮਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਬੰ ੧੬
ਪਨਾ੨੫੧ ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹ ੧੭
ਪਨਾ੨੫੧ ਖਿਨਮਹਿਬਾਸੈਪ੍ਰਭਿਬਾ ੧੮
ਪਨਾ੨੫੧ ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭ ੧੯
ਪਨਾ੨੫੧ ਕਰੋਕਿਰਪਾਅਪਨ ੨੦
ਪਨਾ੨੫੧ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਦ੍ਰ ੨੧
ਪਨਾ੨੫੧ ਅਪਜਸੁਸੁਣੈਦੇਵੈਜ ੨੨
ਪਨਾ੨੫੧ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਜੀਅਨੋਦ ੨੩
ਪਨਾ੨੫੧ ਜਨਕੀਪੈਜਸ਼ਦਾਰੀਆ ੨੪
ਪਨਾ੨੫੧ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁ ੨੫
ਪਨਾ੨੫੨ ਰਸਨਾਰਾਮਰਮਵੀਤ ੨੬
ਪਨਾ੨੫੨ ਫੁਨਿ ਸ਼ਰਣਾਸ਼ਿਆ ੨੭
ਪਨਾ੨੫੨ ਆਪਨਗੁਰੁਸੇਵਸ਼ਦ ੨੮
ਪਨਾ੨੫੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆ ੨੯
ਪਨਾ੨੫੨ ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸ਼ਘਨ ੩੦
ਪਨਾ੨੫੨ ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਸ਼ਫ ੩੧
ਪਨਾ੨੫੨ ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਰਸੋਕੋਦ ੩੨

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੧
ਅਸ਼ਟਪਦੀਆ

ਪਨਾ੨੫੩ ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬ ੧
ਪਨਾ੨੫੩ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿ ੨
ਪਨਾ੨੫੩ ਐਜੀਜਨਮੰਮਰੈਆ ੩
ਪਨਾ੨੫੩ ਐਜੀਨਾਮਉਤਮ ੪
ਪਨਾ੨੫੪ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਰਾਧਿ ੫

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੨
ਪਨਾ੨੫੪ ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮ ੧

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੪
ਪਨਾ੨੫੪ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਜ ੧

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫
ਪਨਾ੨੫੫ ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾ ੧
ਪਨਾ੨੫੫ ਨਾਥਨਰਹਦੀਨਬੰਧ ੨

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੩
ਪਨਾ੨੫੬ ਆਪਣਆਪੁਪਿਖ ੧

ਗੂਜਰੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫
ਪਨਾ੨੬੦ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖ ੧

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ
ਪਨਾ੨੬੪ ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿ ੧
ਪਨਾ੨੬੪ ਮੁਸ਼ਿਮੁਸ਼ਿਰੋਵੈਕਬੀਰ ੨

ਗੂਜਰੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ
ਪਨਾ੨੬੪ ਜੋਰਾਜੁਦੇਹਿਤਕਵਨ ੧
ਪਨਾ੨੬੪ ਮਲੈਨਲਛੈਪਰਸ ੨

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ
ਪਨਾ੨੬੫ ਦੂਧੁਤਬਛੈਰੈਬਨਹੁ ੧

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ
ਪਨਾ੨੬੫ ਅੰਤਰੁਮਲਿਨਿਰਮ ੧
ਪਨਾ੨੬੫ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛ ੨

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕਾ
ਪਨਾ੨੬੫ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਲੇ ੧

ਜੈਤ੍ਰੀ ੬
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਾਰਾਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ ਹੰਸ
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪
ਪਨਾ੨੬੬ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠ ੧
ਪਨਾ੨੬੬ ਮੇਰੋਸੁੰਦਰੁਕਹਹੁਮੈ ੨
ਪਨਾ੨੬੬ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿ ੩
ਪਨਾ੨੬੬ ਅਬਹਮਚਲੀਠ ੪
ਪਨਾ੨੬੬ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰੁ ੫
ਪਨਾ੨੬੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁ ੬

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫
ਪਨਾ੨੬੬ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀ ੧
ਪਨਾ੨੬੬ ਮਾਈਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈ ੨
ਪਨਾ੨੬੬ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਬੈ ੩
ਪਨਾ੨੬੭ ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰੀ ੪
ਪਨਾ੨੬੭ ਮਨਜੀਉਅਪੁਨੇਪ ੫
ਪਨਾ੨੬੭ ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ੬
ਪਨਾ੨੬੭ ਮਨਸਗਲਾਸਿਆਸ ੭
ਪਨਾ੨੬੭ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦ ੮
ਪਨਾ੨੬੭ ਜੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓ ੯
ਪਨਾ੨੬੭ ਹਰਿਰਸਸਾਖੁਜਾਪਿਲ ੧੦
ਪਨਾ੨੬੭ ਮਨਕਹਆਹੈਕਾਰਮਾ ੧੧
ਪਨਾ੨੬੭ ਜੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਹੁਤੇਨੇਰੈ ੧੨
ਪਨਾ੨੬੭ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਮ ੧੩
ਪਨਾ੨੬੭ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਨਗਾ ੧੪
ਪਨਾ੨੬੮ ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਪੰਚਿਉ ੧੫
ਪਨਾ੨੬੮ ਸਰਬਸੁਖਗੁਰਚਰ ੧੬
ਪਨਾ੨੬੮ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਾਹਿਬਿਨ ੧੭
ਪਨਾ੨੬੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਧਰ ੧੮
ਪਨਾ੨੬੮ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨੀ ੧੯
ਪਨਾ੨੬੮ ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁ ੨੦
ਪਨਾ੨੬੮ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇ ੨੧
ਪਨਾ੨੬੮ ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗੀਆ ੨੨
ਪਨਾ੨੬੮ ਠਾਕੁਰੋਏਆਪਿਦਇਆ ੨੩
ਪਨਾ੨੬੮ ਅਪੁਨੇਸਾਤਿਗੁਰਪ ੨੪
ਪਨਾ੨੬੯ ਅਨਬਨਾਬਪਛਹਾ ੨੫
ਪਨਾ੨੬੯ ਪ੍ਰਭਇਪੈਮਨੇਰਸੁ ੨੬
ਪਨਾ੨੬੯ ਮੀਤਐਸੇਹਰਿਜੀ ੨੭
ਪਨਾ੨੬੯ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉ ੨੮
ਪਨਾ੨੬੯ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਪ੍ਰਿਅ ੨੯
ਪਨਾ੨੬੯ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪ ੩੦
ਪਨਾ੨੬੯ ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖ ੩੧

ਪਨਾ ੨੮੪ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨੀਸਚੁ ੧
ਪਨਾ ੨੮੪ ਮਨੁਆਦਹਦਿਸਧਾਵਦਾ ੨

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੬ ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾ ੧
ਪਨਾ ੨੮੬ ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਰਸਾਮੁ ੨

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੭ ਆਪਣੇਪਿਰਕੈਰੰਗਿ ੧
ਪਨਾ ੨੮੭ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁ ੨
ਪਨਾ ੨੮੮ ਮਨਮੋਰਿਆਭੂਸਦਾਸਚੁ ੩
ਪਨਾ ੨੮੮ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀ ੪
ਪਨਾ ੨੮੮ ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਿਨਾਮੁਪੈ ੫
ਪਨਾ ੨੮੮ ਏਸਨਸੋਰਿਆਆਵਦਾ ੬

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੯ ਮੇਰੇਮਨਿਸੋਭੈਮਨਿਸਭਉ ੧
ਪਨਾ ੨੮੯ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰ ੨
ਪਨਾ ੨੯੦ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿ ੩
ਪਨਾ ੨੯੦ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾ ੪

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆਂ

ਪਨਾ ੨੯੧ ਦੇਹਤੇਜਾਣਿਜੀਰਾਮਿਉ ੧
ਪਨਾ ੨੯੧ ਦੇਹਤੇਜਨਵੀਹਰਿਨਵ ੨

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੯੨ ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਵ ੧
ਪਨਾ ੨੯੨ ਕਿਆਸੁਣੇਦੇਕੂੜੁਢੰਢੋਲ ੨

ਪਨਾ ੨੮੨ ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈ ੩
ਪਨਾ ੨੮੨ ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁ ੪
ਪਨਾ ੨੮੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸਖੀ ੫
ਪਨਾ ੨੮੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁ ੬
ਪਨਾ ੨੮੩ ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀ ੭
ਪਨਾ ੨੮੩ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆ ੮
ਪਨਾ ੨੮੩ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵੈਰੋ ੯

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪

ਪਨਾ ੨੮੩ ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੂਠਾਕੁ ੧
ਪਨਾ ੨੮੩ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁ ੨
ਪਨਾ ੨੮੩ ਮੇਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇ ੩

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫

ਪਨਾ ੨੮੪ ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰ ੧
ਪਨਾ ੨੮੪ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰ ੨
ਪਨਾ ੨੮੪ ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾ ੩
ਪਨਾ ੨੮੪ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁ ੪
ਪਨਾ ੨੮੪ ਤੂਵਡਾਤਾਅੰਤਰਜ ੫
ਪਨਾ ੨੮੪ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ੬
ਪਨਾ ੨੮੪ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨ ੭
ਪਨਾ ੨੮੫ ਤੂਜਾਣਾਇਹਿਤੁਕੋਈ ੮
ਪਨਾ ੨੮੫ ਸੋਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮੈ ੯

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫

ਆਸਟਪਦੀਆ

ਪਨਾ ੨੮੨ ਮਨਿਮੋਲੇਸਭੁਕਿਛੁਮੋ ੧
ਪਨਾ ੨੮੨ ਨਦਰੀਸਤਗੁਰੁਸੇਵੀਐ ੨

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੨ ਹਰਿਕਰਣੈਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ ੧
ਪਨਾ ੨੮੨ ਸਭਿਜੀਆਰੇਰੋਵੁਵਰਤ ੨

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੨ ਹਰਿਕਏਕੁਅਚੰਭਉ ੧
ਪਨਾ ੨੮੨ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾ ੨
ਪਨਾ ੨੮੨ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੁਰਪਾਰ ੩
ਪਨਾ ੨੮੨ ਵਡਧੁਸੁਚੁਰੋਨਵੀਦੇਖਿ ੪
ਪਨਾ ੨੮੨ ਹਰਿਚਰਣਸੋਵਦਰਤਨ ੫
ਪਨਾ ੨੮੨ ਬੋਜਤਸੰਤਾਰਿਗਓਪ੍ ੬
ਪਨਾ ੨੮੨ ਅਨਕਏਰਾਤੜਿਆ ੭
ਪਨਾ ੨੮੨ ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਆਸੁਆ ੮
ਪਨਾ ੨੮੨ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਂਵਿਆ ੯

ਰਾਗੁਗਉੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪

ਪਨਾ ੨੮੭ ਸਭਤੇਰੀਤੂਸਭਸਦਾਸ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗਵਡਹੰਸਕਾ

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧

ਪਨਾ ੨੮੭ ਆਖੀਆਮੁਲੁਨਮੁਬ ੧

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੭ ਮੋਰੀਰੁਣਝੁਣਲਾਇਆ ੧

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫

ਪਨਾ ੨੮੭ ਹਰਿਕੀਗਤਿਨਹੋਕੋਊ ੧

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ ੪

ਪਨਾ ੨੮੭ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ ੧
ਪਨਾ ੨੮੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੈ ੨
ਪਨਾ ੨੮੭ ਜਗਿਸੁਖਿਰੁਕੀਰਤਨ ੩
ਪਨਾ ੨੮੭ ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕ ੪
ਪਨਾ ੨੮੭ ਜੋਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨੇ ੫
ਪਨਾ ੨੮੭ ਸਭਿਜੀਆਰੇਰੋਵੁਵਰਤ ੬

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪਨਾ ੨੮੭ ਹਰਿਕਏਕੁਅਚੰਭਉ ੧
ਪਨਾ ੨੮੭ ਜਸੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗ ੨
ਪਨਾ ੨੮੭ ਸੋਆਏਰਾਏਕਰਨੈਹ ੩
ਪਨਾ ੨੮੭ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀ ੪
ਪਨਾ ੨੮੭ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥ ੫

ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੯

ਪਨਾ ੨੮੭ ਯਹਮਨੁਨੇਕਨਕਾਪਿਉ ੧
ਪਨਾ ੨੮੭ ਸਭੁਕਿਛੂਜੀਵਤਕੇ ੨
ਪਨਾ ੨੮੭ ਜਗਤਮੋਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ ੩

੪੭ ਜੋੜੁ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗਬਿਹਾਗੜੇਕਾ

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫

ਪਨਾ ੨੮੭ ਦੂਤਨਸੰਗਰੀਆਭੁਇ ੧

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੯

ਪਨਾ ੨੮੭ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਸਾ ੧
ਪਨਾ ੨੮੭ ਮੈਬਹੁਗਿਓਧੋਖਿ ੨
ਪਨਾ ੨੮੭ ਮੋਹਖਿਗੀਊਚਾਮੋਲੁ ੩

ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਪੂਰੁ ਧਰਤੀਪੂਰੁ ਪਾਣੀ ੪
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮ ੫
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਅਲਖਅਪਾਰਅਰੰਮ ੬
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐ ੭
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਤੂਪ੍ਰਦਾਤਾਦਾਨੀਮਤਿਪੂ ੮
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਣੇ ੯
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਅਪਨਾਪਰੁਮੁਸਤਰਾਖਿ ੧੦
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਸਰਬਜੀਆਸਰੇਸਿਲੋਕੇਸੁ ੧੧
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਤਦਹੀਰਾ ੧੨

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਜੇਵਡਕੋਵਡਕਰੀਸਾਭੈ ੧
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨ ੨
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਦਾਸਨੀਦਾਸੋਹੋਵੈਤਾਹਰਿ ੩
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਪੁਨੰਸ਼ਦਾਸ ੪
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿ ੫
ਪੰਨੇ ੨੮੪ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹੈਭਾ ੬
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਸਚੀਭਗਤਿਸਾਤਿਗੁਰਤੇ ੭
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲ ੮
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਣ ੯
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਸ਼ਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸ਼ਾਗੜੁ ੧੦
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁ ੧੧
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਸ਼ਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਸਹਜ ੧੨

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮ ੧
ਰਙੁਵਡਪੁਸੁਮਹਲਾ ੧
ਅਲਾਹਣੀਆਮ
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿ ੧
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਆਵਹੁਮੀਅਹੁਸ ੨
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾ ੩
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਜਿਨਿਜਡਾਸਿਰਾਜੇ ੪
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਬਾਬਾਆਇਆਏ ੫
ਵਡਪੁਸੁਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਪ੍ਰਭੁਸਚਦਾਰਾਜਸਾ ੧
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੋ ੨
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਹੋਵਹਿਪਰਹਿਦਿਵੈ ੩
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਐ ੪
ਵਡਪੁਸੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ ੨੮੫ ਤੂਆਪੇਪੀਆਇਆ ੧

ਪੜਤਾਲ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆ
ਤਤਕਰਾਰਾਗਸੋਰਠਿਕਆ
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਸ਼ਬਿਨਾਸਾਇਣਆਇਣੇ ੧
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀ ੨
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਾਨੀ ੩

ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿ ੧
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਪੇਅੰਭਜਜੇਰਜਸੇਤ ੨
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿ ੩
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਪੇਕੰਭਆਪਿਤਰਾਜੀ ੪
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਪੇਸਿਸਾਟਿਉਪਾਇਦਾ ੫
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿ ੬
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਆਨਿਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇ ੭
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤੁ ੮
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧੋਹੋ ੯

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁ ੧
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਗੁਰਦੇਵੋਦੇਵਸਲਾਪੀ ੨
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਜਉਲਉਭਾਉਅਗਾ ੩
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਪੁੜਕਲਤਲੋਕਾਰਿ ੪
ਪੰਨੇ ੨੯੨ ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਵਿਚਵਜਾ ੫
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੇਸਭਸੁ ੬
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨ ੭
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਜਾਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆਵੈ ੮
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿ ੯
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾ ੧੦
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਕਰਿਇਸਨਗੁਸਿਮਾਮਿਖ ੧੧
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮ ੧੨
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਠਕੁਰੁ ੧੩
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਜਿਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤੁਅਦੇ ੧੪
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਾਮੁ ੧੫
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉਰਝਾਇ ੧੬
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਹਮਮੋਲੇਤੁਮਅਤੁਲਕਰਤੇ ੧੭
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਮਤਕਰਭੁਮਾਹੈਆਪਸਿ ੧੮
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਆਰੇ ੧੯
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਜੇਤੀਸ਼ਸ਼ਕੀਦੇਖਹੁਹੋਨਸ ੨੦
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਸਿਮਰਤਕਕਉਆਇਚਿਤਨਿ ੨੧
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਰਤਨਹਾਤੈਕਉਤੀਸੰਗਿ ੨੨
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੂਰਨਅਬਿ ੨੩
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਾਰ ੨੪
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਸਗਲ ੨੫
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰ ੨੬
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ ੨੭
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾ ੨੮
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਸਗਲਬਨਸਪ੍ਰਤਿਮਾਨੀ ੨੯
ਪੰਨੇ ੨੯੩ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਆ ੩੦
ਪੰਨੇ ੨੯੪ ਕਾਮਧੇਨੁਕਲਪਤਰੁਨਿੰਦ ੩੧
ਪੰਨੇ ੨੯੪ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਛੁ ੩੨
ਪੰਨੇ ੨੯੪ ਆਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨੋਦਾ ੩੩
ਪੰਨੇ ੨੯੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਾਨਿਵ ੩੪
ਪੰਨੇ ੨੯੪ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾ ੩੫
ਪੰਨੇ ੨੯੪ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦੁਖੋਹਰੇ ੩੬

ਪੰਨੇ੩੫੫ ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨ ੮੩
ਪੰਨੇ੩੫੫ ਸੁਖਸਾਂਦਿਘਰਿਆਇ ੮੪
ਪੰਨੇ੩੫੫ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਹੈ ੮੫
ਪੰਨੇ੩੫੫ ਹਰਿਮਾਨਿਤਮੈਦਾਸਿਆ ੮੬
ਪੰਨੇ੩੫੫ ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤ ੮੭
ਪੰਨੇ੩੫੫ ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੋਰੈ ੮੮
ਪੰਨੇ੩੫੫ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤ ੮੯
ਪੰਨੇ੩੫੬ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਆਂ ੯੦
ਪੰਨੇ੩੫੬ ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੀਨ ੯੧
ਪੰਨੇ੩੫੬ ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ ੯੨
ਪੰਨੇ੩੫੬ ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੋਰੇ ੯੩
ਪੰਨੇ੩੫੬ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਵਾਸਿਕ ੯੪

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯

ਪੰਨੇ੩੫੬ ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿ ੧
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਮਨਕੀਮਨਸੀਮਾਹਿਰਹੀ ੨
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਮਨਰੇਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ ੩
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਅਸਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿ ੪
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ ੫
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਮਾਈਮੈਕਿਨਹੀਬਿਧਿ ੬
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਮਾਈਮਨੁਮੋਰੋਬਸਿਨਹੀ ੭
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਰੇਨਰਾਇਹਸਾਚੀਜਿ ੮
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਇਹਜਗੋਮੀਤੁਨਦੇਖਿ ੯
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪ ੧੦

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ਘਰੁ ੧੧

ਪੰਨੇ੩੫੭ ਜੋਨਰੁਦੁਖੈਸੁਖੁਨਮੀਮ ੧੧
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਾਮ ੧੨

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪੰਨੇ੩੫੭ ਦੁਬਿਧਾਨਪਵਈਹਰਿ ੧
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀ ੨
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਜਿਨੀਜਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿ ੩
ਪੰਨੇ੩੫੭ ਤੂਗੁਣਦਾਤੋਸਿਮਾਲੇ ੪

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩

ਪੰਨੇ੩੫੮ ਭੁਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂਰਖਦਾ ੧
ਪੰਨੇ੩੫੮ ਨਿਗੁਣੇਆਪੋਆਪੇ ੨
ਪੰਨੇ੩੫੮ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪ ੩

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪੰਨੇ੩੫੮ ਸਭਜਗੁਨਿਸਾਲਾਹਿਓ ੧
ਪੰਨੇ੩੫੮ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋ ੨
ਪੰਨੇ੩੫੯ ਪਾਰੁਪਰਾਇਓਅਗੁਬੇਦੁਈ ੩

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਾਰਮਹਲੇ ੪ ਕੀ

ਪੰਨੇ੩੫੯ ਤੂਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾ ੧

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ

ਪੰਨੇ੩੬੨ ਬੁਤਪੂਜਿਪੂਜਿਹਰਿਪਾਇਆ ੧
ਪੰਨੇ੩੬੨ ਜਬਜਰੀਐਤਬਬੋਹਿ ੨
ਪੰਨੇ੩੬੩ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁ ੩
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ ੪
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਜਾਕੋਨੀਗਮਦੂਧਕੇਰਣਾ ੫

ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ ੬੭
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਦਰਾਦੇਸਛਡਮੋਪਾਪ ੬੮
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗਈਬੋਹੜੁਖੰਦੀਛੋਡੁ ੬੯
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭ ੭੦
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਪੂਰਨਮਾਸਕਾਰੋ ੭੧
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਰਾਮਦਾਸਸੋਵਡਿਨਾਤੇ ੭੨
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿ ੭੩
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਆਗੈਸੁਖੁਬੁਰਿਦੀਆ ੭੪
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ ੭੫
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਅਪਨੇਬਲਿਹਾਰੀ ੭੬
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿ ੭੭
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਪੁਤ ੭੮
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਹਰਿਨਾਮੁਦਿਦੈਪਰੋਇ ੭੯
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤ ੮੦
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਜੋਸਵ ੮੧
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੋ ੮੨
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਅਪਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ ੮੩
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਪ੍ਰਸੋਸਾਰਿਦਿਤਾਬੰਨ ੮੪
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਐਬੈਓਬੈਰਖਦਾਲਾ ੮੫
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ ੮੬
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ ੮੭
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ ੮੮
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਪੂਰਆਰਾਧੇ ੮੯
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਪੂਰੈਚਰਨਬਲੋਰਿਦਈ ੯੦
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸੰਚਸੋਕਰਉਨਆਪਨੁ ੯੧
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਨੀਕਲ ੯੨
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸੁਖਸਾਂਫਲਕਾਲਿਆਣ ੯੩
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਸਾਬੂਸ਼ੋਗੁਰਿਭਲਾਇਆਮਹਿ ੯੪
ਪੰਨੇ੩੬੪ ਗਜੇਕਲੇਸੋਰੋਗਸਾਭਿ ੯੫
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸ ੯੬
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀ ੯੭
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿ ੯੮
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ੯੯
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਭੁਏਖਿਪਾਲਸੁਆਮੀ ੧੦੦
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਸੰਤਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿ ੧੦੧
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਮੇਰਾਸਾਰੇਗੁਰਮਖਵਾਲ ੧੦੨
ਪੰਨੇ੩੬੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਸ ੧੦੩
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਸਿਮਰਿਪਰਮੇਸਰੋ ੧੦੪
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਸਦਾਸਹਾਈਰਾਮੁ ੧੦੫
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਰੀ ੧੦੬
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰ ੧੦੭
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦ ੧੦੮
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਡਾਢਿਪਾਈਕਰਤਲੇ ੧੦੯
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ੧੧੦
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀ ੧੧੧
ਪੰਨੇ੩੬੬ ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਏ ੧੧੨

੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਕਾ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਪੰਨੇ ੩੭੭ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਆਪ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭੭ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ੨
ਪੰਨੇ ੩੭੭ ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿ ੩
ਪੰਨੇ ੩੭੭ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ੪
ਪੰਨੇ ੩੭੭ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ੫
ਪੰਨੇ ੩੭੭ ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀ ੬
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਕਾਇਆ ਆਕਾ ਗਦੁ ਮਨੁ ੭
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਕਾਲੁ ਨ ਪੀਸੈ ਜੁਗੁ ਨ ਪੀ ੮
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਗਗਨੈ ਮੋ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ੯

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩

ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਇਹੁ ਧਨੁ ਆਖੁ ਟੁ ਨਿ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ੨
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ੩
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਜੁਗੁ ਮੋਲਾ ਮੋ ਲੋਚੋ ਇ ੪
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਮੰ ੫
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਮਨੁ ਮੈਦਾ ਤੁ ਮਰਿ ਜਾ ੬
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰ ੭
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਨਾ ਵੈ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਮੋ ੮

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਾ ਘਰੁ ੧

ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਜਾ ਜੀ ਬਾ ਡੁ ਨ ਜੀ ਆ ਜਾ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਕਿ ਆ ਪੜੀ ਐ ਕਿ ਆ ੨
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਸ੍ਰਿਏ ਕ ਪਵਣੁ ਮੁ ਖਿ ਗਿ ਆ ੩
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਾਰਿ ਪਰਧ ੪
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਸੰਤ ਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ੫
ਪੰਨੇ ੩੭੮ ਡੂ ਬੇ ਭਗ ਤੀ ਨ ਕੀ ਜੈ ੬

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ

ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਜਬ ਦੇ ਖਾ ਤ ਬ ਗਾ ਦਾ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਪਾ ਟ ਪ ਟੋ ਸਾ ਇ ਪੂ ਛਿ ੨
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਅ ਣ ਮ ਡ੍ਰਿ ਆ ਮੰ ਦ ਲੁ ੩

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਜਬ ਹਮ ਹੋ ਤੇ ਤ ਬ ਤੁ ਨਾ ਹੀ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂ ਧੋ ਮੋ ਹ ੨
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਦੁ ਲ ਭ ਜ ਨ ਮੁ ਪੁ ਨ ਡ ਲ ੩
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਖੁ ਖ ਸ਼ਾ ਗ ਰ ਸੁ ਰ ਤ ਰ ਚਿ ੪
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਜਉ ਤੁ ਮ ਗਿ ਰਿ ਵ ਰ ਤ ਖੁ ੫
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਜ ਲ ਕੀ ਭੀ ਤਿ ਓ ਪ ਵ ਨ ਕਾ ੬
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਚਮ ਰ ਟਾ ਗਾਂ ਨ ਨ ਜ ਨ ਈ ੭

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ਕਾ

ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਨੈ ਨ ਹੁ ਨੀ ਭੁ ਬ ਧੋ ਤ ਨੁ ਖੀ ੧
ਪੰਨੇ ੩੭੯ ਐ ਸਾ ਨ ਮੁ ਰ ਤ ਨੁ ਨਿ ਲ ੨

ਪੰਨੇ ੩੮੦ ਹਮ ਭੀ ਖਕ ਤੇ ਖਾ ਕੀ ਰੇ ਹੋ ੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੩੮੦ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭ ੧
ਪੰਨੇ ੩੮੦ ਹਰਿ ਕੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ੨
ਪੰਨੇ ੩੮੦ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤ ਗੁਰੁ ੩
ਪੰਨੇ ੩੮੦ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧਾ ਬੰ ਧੇ ੪
ਪੰਨੇ ੩੮੦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰ ਦ ਭ ਏ ਹਰਿ ੫
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਕਾਲਿ ਜੁ ਗਾ ਕਾ ਧਰ ਮੁ ਕ ੬
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਉ ਬ ਧਾ ਰਿ ਬੀ ਚਾ ਰਿ ਮੁ ੭
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਗੁ ਨ ਕ ਹੁ ਹ ਰਿ ਭ ਲ ਹੁ ਕ ਰਿ ੮
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਹ ਰਿ ਪ ਤ੍ਰ ਹ ਰਿ ਭ ਲੇ ਖੁ ਹ ੯
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਚਉ ਰਾ ਸੀ ਹ ਸ ਧ ਬੁ ਧ ੧੦
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਸੇ ਵ ਕ ਸ ਖ ਪ੍ਰ ਜ ਣ ਸ ੧੧
ਪੰਨੇ ੩੮੧ ਇ ਛਾ ਪੂ ਰ ਕ ਸ ਰ ਬ ਸੁ ੧੨
ਪੰਨੇ ੩੮੨ ਮੇ ਰੇ ਸ ਾ ਹਾ ਮੋ ਹ ਰਿ ਦ ਰ ਸ ੧੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੩੮੨ ਭ ਵ ਖੰ ਡ ਨ ਦੁ ਖ ਭੰ ਜ ਨ ੧
ਪੰਨੇ ੩੮੨ ਬਿ ਨੁ ਜ ਲ ਪਾ ਨ ਤ ਜੇ ਹੈ ੨
ਪੰਨੇ ੩੮੨ ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਦੀ ਓ ਸੋ ੩
ਪੰਨੇ ੩੮੨ ਜ ਬ ਤੇ ਦ ਰ ਸ ਨ ਭੇ ਟੇ ੪
ਪੰਨੇ ੩੮੨ ਜ ਸ ਸ ਕ ਾ ਤ ਨੁ ਮ ਨੁ ਧ ਨੁ ੫
ਪੰਨੇ ੩੮੩ ਵ ਡ ਭਾ ਗ ਜ ਨ ਆ ੬
ਪੰਨੇ ੩੮੩ ਲ ਵੈ ਨ ਲ ਾ ਗ ਨ ਕ ਉ ਪੈ ੭

ਪੰਨੇ ੩੮੩ ਬਾ ਜੀ ਜਉ ਗੁ ਰ ਆ ਪੁ ਨੇ ੮
ਪੰਨੇ ੩੮੩ ਜੋ ਹ ਕ ਵ ਣੈ ਹੋ ਦ ਹਿ ਜ ੯
ਪੰਨੇ ੩੮੩ ਪ ਨੀ ਪ ਖਾ ਪੀ ਸ ਉ ਸ ਚ ਆ ੧੦
ਪੰਨੇ ੩੮੩ ਸੋ ਨੀ ਕੀ ਨੇ ਦ ਸ ਿ ਆ ਪੁ ਸੈ ਵੈ ੧੧
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਤੁ ਮ ਦ ਚੇ ਠ ਕ ਰ ਮ ਪ੍ਰ ਭਿ ਪਾ ਲ ੧੨
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਪੂ ਜ ਾ ਦ ਰ ਤ ਰ ਿ ਲ ਕ ਇ ਸ ੧੩
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਬੰ ਧ ਨ ਤੇ ਛੂ ਟ ਕਾ ਵੈ ਪ੍ਰ ਭੂ ਮਿ ੧੪
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨੰ ਮ ਸ ਿ ਉ ਧੋ ਰੁ ੧੫
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਅ ਬ ਹ ਰਿ ਰ ਖ ਨ ਹ ਾ ਰੁ ਚਿ ਤ ੧੬
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਮੇ ਰਾ ਲਾ ਗੋ ਰ ਮਾ ਸ ਿ ਉ ਰੁ ੧੭
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਅ ਉ ਖ ਧ ਤੇ ਰੋ ਨ ਮੁ ਦ ਾ ਇ ੧੮
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਾ ਖ ਲੇ ਹੁ ੧੯
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਦੀ ਨ ਦ ਰ ਦ ਨਿ ਵਾ ਰਿ ਠ ਲ ੨੦
ਪੰਨੇ ੩੮੪ ਫਿ ਰ ਤ ਫਿ ਰ ਤ ਭੇ ਟੇ ਜ ਸ ਾ ੨੧
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਫੇ ਰਿ ਜਾ ਹਿ ਸੋ ਕ ਰ ਿ ਪ ਾ ੨੨
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਸੋ ਹਿ ਮ ਸ ਕੀ ਨ ਪ ਹੁ ਨਾ ਮੁ ੨੩
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਸੋ ਕ ਤ ਭ ਰੈ ਜੀ ਮ ਖ ਸ਼ ਸ਼ ਮੁ ੨੪
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਘ ਰਿ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਤੇ ਰੋ ਭ ਰ ਵ ੨੫
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਸ ਗ ਲ ਮ ਲੋ ਰ ਥ ਪ੍ਰ ਭ ਤੇ ਪਾ ੨੬
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਜ ਾ ਜ ਪ ਧੋ ਖ ਉ ਚ ਹ ਾ ਜੁ ੨੭
ਪੰਨੇ ੩੮੫ ਜ ਿ ਨਿ ਤੁ ਮ ਭੇ ਜੇ ਤ ਿ ਨਾ ਹੀ ੨੮
ਪੰਨੇ ੩੮੬ ਸੁ ਨ ਹੁ ਸ ਾਂ ਤ ਰੀ ਪ ਾ ਅ ਾ ਰੇ ਬਿ ੨੯
ਪੰਨੇ ੩੮੬ ਮੇ ਰੇ ਲ ਾ ਲ ਭ ਲੋ ਰੇ ਭ ਲੋ ੩੦

ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆ ੧
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀ ਪੰਨੇ ੪੫ ਧੰਨ ਓਪਾਲਤੇਰਮਾ ੧
ਰਜੀਕੀ॥ ੧੬ ਜੋੜੁ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਦਿਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇ ੨ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕ ੩ ਤਤਕਰਾਜੈਤਸਰੀਕਾ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕ ੪ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮ ੫ ਪੰਨੇ ੪੫ ਮੇਰੈਪੀਅਰੈਭਤਨੁਮਨੁ ੧
ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮ ਪੰਨੇ ੪੫ ਪੀਰਾਲਾਲੁਆਮੋਲਕੁ ੨
ਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਪੰਨੇ ੪੫ ਰਮਬਾਰਿਕਕਛੂਆਸ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦ ੧ ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸਜਨੁਪੁਰਖੁ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਦਸਬੈਰਾਜਾਨਿਮੋਹਿਬਸਿ ੨ ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਿਨਹਰਿਹੀਰਦੈਨਮੁਨ ੫
ਪੰਨੇ ੪੫ ਮਾਰਵਾੜੈਜੈਸੇਨੀਰੁਭ ੩ ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈ ੬
ਪੰਨੇ ੪੫ ਪਾਹਿਲਪੁਰੀਏਪ੍ਰੀਤਮ ੪ ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਜ ੭
ਪੰਨੇ ੪੫ ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉ ੫ ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੮
ਧਨਾਸਰੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ ਪੰਨੇ ੪੫ ਗਜਿਗਜਿਰਾਮੁਰਜਾਲੁ ੯
ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆ ੧ ਪੰਨੇ ੪੫ ਆਪੇਜੋਗੀਸੁਰਗਤਿਜੁ ੧੦
ਪੰਨੇ ੪੫ ਚਿਤਿਸਿਮਰਨੁਕਰਉ ੨ ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਭਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਤੀ ੧੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜ ੩ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀਰੇ ਪੰਨੇ ੪੫ ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾ ੧
ਲੋਚਨਾ॥ ਪੰਨੇ ੪੫ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸੋਰੋਕਹੀਅਉ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਾਸਿਕ ੧ ਪੰਨੇ ੪੫ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸ਼ੀਲੈਤੂ ਧੁਪਦੀਪਾਪ੍ਰਿਤਭ ੧ ਪੰਨੇ ੪੫ ਲੋੜੀਦਰਸਾਜਨੁ ੪

ਪੰਨੇ ੪੫ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਕ੍ਰ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ

ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦ ੫੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁ ੫੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਬੰਦਨਹਾਰੇਬੰਦਨਾਜੁਦ ੫੫
ਪੰਨੇ ੪੫ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿਭਣੀਸਚੁਭੋਜ ੫੬
ਪੰਨੇ ੪੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾ ੫੭
ਪੰਨੇ ੪੫ ਕਿਤੈਪਕਾਰਿਨਤੂਟਉਪੀ ੫੮
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੯
ਪੰਨੇ ੪੫ ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ॥ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸ਼ਾਹੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਾਤਿ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਅਬੋਕਉਨੁਉਪਾਉ ੪
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਹਜਿਮੈਲੋਮੈਲਿਆ ੨
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਓਜਗਿ ੧
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
ਪੰਨੇ ੪੫ ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਜਾਉਤੀ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜੀਵਤੇਰੈਨਾਇਮਸਿਆ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਪ੍ਰਿਚਸੰਗਿਸਮੁਹੜੀਏਖਬ ੩
ਧਨਾਸਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਰਿਮਨਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਕ੍ਰ ੫੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤ ੫੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦ ੫੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁ ੫੫
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮ ੫੬
ਪੰਨੇ ੪੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆ ੫੭
ਪੰਨੇ ੪੫ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿ ੫੮
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਗੋ ੫੯
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਤਨਕਰੈਮਨੁਖਜਾਖ ੬੦
ਪੰਨੇ ੪੫ ਨਾਮੁਤਾਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁ ੬੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੰਤਭਏਦਰਸਪੇ ੬੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਆਪਨੀਓਕਾਤਿਪਛਾਵੈ ੬੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸੰਤਾਕ੍ਰਿਪਾਭਏਜਾਪ ੬੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਛੁਡਾਵਹਿਜੀਓਜਾਬ ੬੫
ਪੰਨੇ ੪੫ ਪਰਹਰਨਾਲੋਕੁਝੂਠੁਸੰ ੬੬
ਪੰਨੇ ੪੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆ ੬੭
ਪੰਨੇ ੪੫ ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਝ ੬੮
ਪੰਨੇ ੪੫ ਚਰੁਰਦੇਸਾਕੀਨੋਬਲੁ ੬੯
ਪੰਨੇ ੪੫ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖ ੭੦
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਭ ੭੧
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਸਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਜ ੭੨
ਪੰਨੇ ੪੫ ਮੰਗਹੁਰਾਮਤੇਆਇਕਦਾ ੭੩
ਪੰਨੇ ੪੫ ਮੰਗਹੁਰਾਮਤੇਸਭਿਬੋ ੭੪
ਪੰਨੇ ੪੫ ਰਿਸਨਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ ੭੫
ਪੰਨੇ ੪੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਕ੍ਰ ੭੬
ਪੰਨੇ ੪੫ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ ਕਾ
ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨਾ ੧੨੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨
ਚਉਪਦੇ ੩
ਚਉਪਦੇ ੪
ਚਉਪਦੇ ੫
ਚਉਪਦੇ ੬
ਚਉਪਦੇ ੭
ਚਉਪਦੇ ੮
ਚਉਪਦੇ ੯
ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਚਉਪਦੇ ੧੮

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਕਾ
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨਾ ੨੨੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨
ਚਉਪਦੇ ੩
ਚਉਪਦੇ ੪
ਚਉਪਦੇ ੫
ਚਉਪਦੇ ੬
ਚਉਪਦੇ ੭
ਚਉਪਦੇ ੮
ਚਉਪਦੇ ੯
ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਚਉਪਦੇ ੧੮
ਚਉਪਦੇ ੧੯
ਚਉਪਦੇ ੨੦
ਚਉਪਦੇ ੨੧
ਚਉਪਦੇ ੨੨
ਚਉਪਦੇ ੨੩
ਚਉਪਦੇ ੨੪
ਚਉਪਦੇ ੨੫
ਚਉਪਦੇ ੨੬
ਚਉਪਦੇ ੨੭
ਚਉਪਦੇ ੨੮
ਚਉਪਦੇ ੨੯
ਚਉਪਦੇ ੩੦

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ ਕਾ
ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨਾ ੧੧੦੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨
ਚਉਪਦੇ ੩
ਚਉਪਦੇ ੪
ਚਉਪਦੇ ੫
ਚਉਪਦੇ ੬
ਚਉਪਦੇ ੭
ਚਉਪਦੇ ੮
ਚਉਪਦੇ ੯
ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਚਉਪਦੇ ੧੮
ਚਉਪਦੇ ੧੯
ਚਉਪਦੇ ੨੦
ਚਉਪਦੇ ੨੧
ਚਉਪਦੇ ੨੨
ਚਉਪਦੇ ੨੩
ਚਉਪਦੇ ੨੪
ਚਉਪਦੇ ੨੫
ਚਉਪਦੇ ੨੬
ਚਉਪਦੇ ੨੭
ਚਉਪਦੇ ੨੮
ਚਉਪਦੇ ੨੯
ਚਉਪਦੇ ੩੦
ਚਉਪਦੇ ੩੧
ਚਉਪਦੇ ੩੨
ਚਉਪਦੇ ੩੩
ਚਉਪਦੇ ੩੪
ਚਉਪਦੇ ੩੫
ਚਉਪਦੇ ੩੬
ਚਉਪਦੇ ੩੭
ਚਉਪਦੇ ੩੮
ਚਉਪਦੇ ੩੯
ਚਉਪਦੇ ੪੦

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਕਾ
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨਾ ੭੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨
ਚਉਪਦੇ ੩
ਚਉਪਦੇ ੪
ਚਉਪਦੇ ੫
ਚਉਪਦੇ ੬
ਚਉਪਦੇ ੭
ਚਉਪਦੇ ੮
ਚਉਪਦੇ ੯
ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਚਉਪਦੇ ੧੮

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਕਾ
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨਾ ੭੧੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨
ਚਉਪਦੇ ੩
ਚਉਪਦੇ ੪
ਚਉਪਦੇ ੫
ਚਉਪਦੇ ੬
ਚਉਪਦੇ ੭
ਚਉਪਦੇ ੮
ਚਉਪਦੇ ੯
ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਚਉਪਦੇ ੧੮
ਚਉਪਦੇ ੧੯
ਚਉਪਦੇ ੨੦
ਚਉਪਦੇ ੨੧
ਚਉਪਦੇ ੨੨
ਚਉਪਦੇ ੨੩
ਚਉਪਦੇ ੨੪
ਚਉਪਦੇ ੨੫
ਚਉਪਦੇ ੨੬
ਚਉਪਦੇ ੨੭
ਚਉਪਦੇ ੨੮
ਚਉਪਦੇ ੨੯
ਚਉਪਦੇ ੩੦
ਚਉਪਦੇ ੩੧
ਚਉਪਦੇ ੩੨
ਚਉਪਦੇ ੩੩
ਚਉਪਦੇ ੩੪
ਚਉਪਦੇ ੩੫
ਚਉਪਦੇ ੩੬
ਚਉਪਦੇ ੩੭
ਚਉਪਦੇ ੩੮
ਚਉਪਦੇ ੩੯
ਚਉਪਦੇ ੪੦

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਤੋਡੀ ਕਾ
ਰਾਗੁ ਤੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨਾ ੭੧੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨
ਚਉਪਦੇ ੩
ਚਉਪਦੇ ੪
ਚਉਪਦੇ ੫
ਚਉਪਦੇ ੬
ਚਉਪਦੇ ੭
ਚਉਪਦੇ ੮
ਚਉਪਦੇ ੯
ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਚਉਪਦੇ ੧੮
ਚਉਪਦੇ ੧੯
ਚਉਪਦੇ ੨੦
ਚਉਪਦੇ ੨੧
ਚਉਪਦੇ ੨੨
ਚਉਪਦੇ ੨੩
ਚਉਪਦੇ ੨੪
ਚਉਪਦੇ ੨੫
ਚਉਪਦੇ ੨੬
ਚਉਪਦੇ ੨੭
ਚਉਪਦੇ ੨੮
ਚਉਪਦੇ ੨੯
ਚਉਪਦੇ ੩੦
ਚਉਪਦੇ ੩੧
ਚਉਪਦੇ ੩੨
ਚਉਪਦੇ ੩੩
ਚਉਪਦੇ ੩੪
ਚਉਪਦੇ ੩੫
ਚਉਪਦੇ ੩੬
ਚਉਪਦੇ ੩੭
ਚਉਪਦੇ ੩੮
ਚਉਪਦੇ ੩੯
ਚਉਪਦੇ ੪੦

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਪਨੇ ੭੯੬ ਬਾਜੀਗਰ ਜੇਹੀ ਸੇ ਬਾਜੀ ੧
ਪਨੇ ੭੯੬ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ੨
ਪਨੇ ੭੯੬ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖੈ ੩
ਪਨੇ ੭੯੬ ਚੋਦਹ ਸਿਰਜੀ ਕਿਨਾ ੪
ਪਨੇ ੭੯੬ ਉਮਾ ਵਿਚਹੀ ਉਮਲਨਾ ੫
ਪਨੇ ੭੯੬ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿਸ ੬
ਪਨੇ ੭੯੭ ਸੇਵਾ ਥੋੜੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤ ੭
ਪਨੇ ੭੯੭ ਬੁਰੇ ਕਾਮਾ ਕਉ ਉਠਿ ਭੇਖ ਲੋਇ ੮
ਪਨੇ ੭੯੭ ਧਰਮਾ ਹਿਠਾ ਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ੯
ਪਨੇ ੭੯੭ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ੧੦
ਪਨੇ ੭੯੭ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪਰਾਣ ਅਧਾਰ ੧੧
ਪਨੇ ੭੯੭ ਸੁਖਮਹਲ ਜਾਕੇ ਊਚ ਦੁ ੧੨
ਪਨੇ ੭੯੭ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉ ੧੩
ਪਨੇ ੭੯੭ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿਨ ੧੪
ਪਨੇ ੭੯੭ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ੧੫
ਪਨੇ ੭੯੭ ਕਵਨ ਕਾ ਜਾ ਮਾਇਆ ਵਾ ੧੬
ਪਨੇ ੭੯੭ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ੧੭
ਪਨੇ ੭੯੭ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਿ ਦੇਧਿਆ ੧੮
ਪਨੇ ੭੯੭ ਲੋਭ ਕੋ ਹੋਮ ਗਨ ਅਧ ੧੯
ਪਨੇ ੭੯੭ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ੨੦
ਪਨੇ ੭੯੮ ਜੀਵਤ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ੨੧

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ

ਪਨੇ ੭੯੮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ੧
ਪਨੇ ੭੯੮ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ੨੨
ਪਨੇ ੭੯੮ ਗੁਰ ਆਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਾਲੇ ੨੩
ਪਨੇ ੭੯੮ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ੨੪
ਪਨੇ ੭੯੮ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾ ੨੫
ਪਨੇ ੭੯੮ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ੨੬
ਪਨੇ ੭੯੮ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹ ਸੰਤ ੨੭
ਪਨੇ ੭੯੮ ਅਨਿਕ ਬੀਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪ ੨੮
ਪਨੇ ੭੯੮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾ ੨੯
ਪਨੇ ੭੯੮ ਪ੍ਰਾਤਹ ਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ੩੦
ਪਨੇ ੭੯੮ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇ ੩੧
ਪਨੇ ੭੯੮ ਸੋ ਸੇ ਜੋ ਗਕਰਮੁ ਮੇਰੋ ਪਿਆ ੩੨
ਪਨੇ ੭੯੮ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸ ੩੩
ਪਨੇ ੭੯੮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ੩੪
ਪਨੇ ੭੯੮ ਘਰ ਕਾ ਜੁਨ ਜਾਣੀ ਭੂਤ ੩੫
ਪਨੇ ੭੯੮ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿ ਜਾਚਲੁ ੩੬
ਪਨੇ ੭੯੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ੩੭
ਪਨੇ ੭੯੮ ਜੋ ਬੋਲਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉਦਾ ਇ ੩੮
ਪਨੇ ੭੯੮ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ੩੯
ਪਨੇ ੭੯੮ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋ ੪੦
ਪਨੇ ੭੯੮ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਪਰੀ ੪੧
ਪਨੇ ੭੯੮ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ੪੨
ਪਨੇ ੭੯੮ ਜਿਨਿ ਸੋ ਪੈਬ੍ਰਹਮੰ ਭਜੰ ਖੰ ੪੩
ਪਨੇ ੭੯੮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ੪੪
ਪਨੇ ੭੯੮ ਰਾਜਸਿ ਝੂਲਕਿ ਨੋ ਆਖ ੪੫

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਨੇ ੭੯੯ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨਬਾਰ ਜਾ ੨
ਪਨੇ ੭੯੯ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ੩
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਪਤ ਪਰਾਬਧ ਪੂਬੇ ੪
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਬੋ ਭਾਉ ੫
ਪਨੇ ੭੯੯ ਭਾਂਡਾ ਢਾਸੋ ਏ ਜੋ ਤਿਸੁ ੬
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜੋ ਜੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਵੈ ਭੋ ਗੀ ੭
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜੋ ਗੁਨ ਖੰਧ ਬਾਜੋ ਗੁ ਨ ੮

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪

ਪਨੇ ੭੯੯ ਅਹਿ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮੁ ਆ ਰਾ ੧
ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਭ ਜਿ ਓ ੨
ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਰਿ ਨਾ ਮਾ ਹਰਿ ਰੰ ਗੁ ਪੈ ੩
ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ੪
ਪਨੇ ੭੯੯ ਗੁਰ ਮ ਤਿ ਨ ਗਰਿ ਖੋ ੫
ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਮੁ ਨਿ ਹਰੀ ੬
ਪਨੇ ੭੯੯ ਨੀਚ ਜਾ ਤਿ ਹਰਿ ਜ ਪਤਿ ੭
ਪਨੇ ੭੯੯ ਤਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆ ੮
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਿ ਬੈ ਹਰਿ ਆ ਰਾ ਧੀ ਐ ੯
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਿ ਸੋ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁ ਪ੍ਰ ਸੰ ਠੁ ੧੦
ਪਨੇ ੭੯੯ ਤੇ ਰੇ ਕ ਵ ਨ ਕ ਵ ਨ ਗੁ ਨ ੧੧
ਪਨੇ ੭੯੯ ਤੂੰ ਕ ਰ ਤਾ ਸੁ ਕਿ ਦੂ ਆ ੧੨
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਿ ਨ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿ ਵ ਸਿ ਆ ੧੩
ਪਨੇ ੭੯੯ ਕੀ ਤਾ ਕ ਰ ਣਾ ਸ ਰ ਬ ਰ ਜਾ ੧੪

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਪਨੇ ੭੯੯ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇ ੧
ਪਨੇ ੭੯੯ ਤੁਮ ਵਿਚਿ ਨਉ ਦਰ ਜਾ ਨੀ ਕੋ ਏ ੨
ਪਨੇ ੭੯੯ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਮੁ ਸਾਦੀ ਬੁ ਮਾ ੩
ਪਨੇ ੭੯੯ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁ ਸਤ ਕ ੪
ਪਨੇ ੭੯੯ ਮੀਰਾਂ ਦਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚਦਾ ੫

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆ ਤਿ ਨਿ ਦੇ ਪਿ ੧

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪

ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਰਿ ਕੀ ਆ ਕਥ ਕਹਾ ਣੀ ੧

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯

ਪਨੇ ੭੯੯ ਚੇਰ ਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਜੀ ੧
ਪਨੇ ੭੯੯ ਜਾਗ ਲੇ ਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾ ਗ ੨
ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ ਗਾ ਇ ਲੈ ੩

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਘਰੁ ੨

ਪਨੇ ੭੯੯ ਭੇਦ ਕਤੇ ਬਾ ਇ ਫਰ ਭਾ ੧
ਪਨੇ ੭੯੯ ਨਾਮਦੇ ਵ ਜੀ ੨
ਪਨੇ ੭੯੯ ਮੇਅ ਪੁਤੇ ਕੀ ਦੇ ਕ ਤੇ ਰ ਸ ੧
ਪਨੇ ੭੯੯ ਹਲੇ ਆਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ੨

ਨੋਟ: ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹੈ

੨ ਜੋੜੇ

੧੬ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓ
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਕਾ ੩

ਪੰਨੇ ੮੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧
ਪੰਨੇ ੮੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨
ਪੰਨੇ ੮੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩
ਪੰਨੇ ੮੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪
ਪੰਨੇ ੮੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫
ਪੰਨੇ ੮੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬
ਪੰਨੇ ੮੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭
ਪੰਨੇ ੮੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮
ਪੰਨੇ ੮੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯
ਪੰਨੇ ੮੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦
ਪੰਨੇ ੮੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧
ਪੰਨੇ ੮੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਪੰਨੇ ੮੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩
ਪੰਨੇ ੮੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪
ਪੰਨੇ ੮੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫
ਪੰਨੇ ੮੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬
ਪੰਨੇ ੯੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੭
ਪੰਨੇ ੯੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੮
ਪੰਨੇ ੯੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੯
ਪੰਨੇ ੯੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੦
ਪੰਨੇ ੯੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੧
ਪੰਨੇ ੯੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੨
ਪੰਨੇ ੯੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੩
ਪੰਨੇ ੯੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੪
ਪੰਨੇ ੯੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੫
ਪੰਨੇ ੯੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੬
ਪੰਨੇ ੯੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੭
ਪੰਨੇ ੯੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੮
ਪੰਨੇ ੯੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੯
ਪੰਨੇ ੯੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੦
ਪੰਨੇ ੯੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੧
ਪੰਨੇ ੯੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੨
ਪੰਨੇ ੯੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੩
ਪੰਨੇ ੯੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੪
ਪੰਨੇ ੯੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੫
ਪੰਨੇ ੯੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੬
ਪੰਨੇ ੯੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੭
ਪੰਨੇ ੯੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੮
ਪੰਨੇ ੯੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੩੯
ਪੰਨੇ ੯੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੦
ਪੰਨੇ ੯੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੧
ਪੰਨੇ ੯੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੨
ਪੰਨੇ ੯੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੩
ਪੰਨੇ ੯੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੪
ਪੰਨੇ ੯੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੫
ਪੰਨੇ ੯੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੬
ਪੰਨੇ ੧੦੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੭
ਪੰਨੇ ੧੦੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੮
ਪੰਨੇ ੧੦੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪੯
ਪੰਨੇ ੧੦੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੦
ਪੰਨੇ ੧੦੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੧
ਪੰਨੇ ੧੦੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੪
ਪੰਨੇ ੧੦੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੫
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੬
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੭
ਪੰਨੇ ੧੦੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੮
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੯
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੦
ਪੰਨੇ ੧੦੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੧
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੨
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੩
ਪੰਨੇ ੧੦੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੪
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੫
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੬
ਪੰਨੇ ੧੦੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੭
ਪੰਨੇ ੧੦੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੮
ਪੰਨੇ ੧੦੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੬੯
ਪੰਨੇ ੧੦੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੦
ਪੰਨੇ ੧੦੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੧
ਪੰਨੇ ੧੦੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੨
ਪੰਨੇ ੧੦੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੩
ਪੰਨੇ ੧੦੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੪
ਪੰਨੇ ੧੦੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੫
ਪੰਨੇ ੧੦੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੬
ਪੰਨੇ ੧੧੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੭
ਪੰਨੇ ੧੧੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੮
ਪੰਨੇ ੧੧੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੭੯
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੦
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੧
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੨
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੩
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੪
ਪੰਨੇ ੧੧੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੫
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੬
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੭
ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੮
ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੮੯
ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੦
ਪੰਨੇ ੧੧੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੧
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੨
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੩
ਪੰਨੇ ੧੧੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੪
ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੫
ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੬
ਪੰਨੇ ੧੧੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੭
ਪੰਨੇ ੧੧੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੮
ਪੰਨੇ ੧੧੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੯੯
ਪੰਨੇ ੧੧੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੦
ਪੰਨੇ ੧੧੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੧
ਪੰਨੇ ੧੧੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੨
ਪੰਨੇ ੧੧੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੩
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੪
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੫
ਪੰਨੇ ੧੧੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੬
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੭
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੮
ਪੰਨੇ ੧੨੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੦੯
ਪੰਨੇ ੧੨੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੦
ਪੰਨੇ ੧੨੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੧
ਪੰਨੇ ੧੨੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੨
ਪੰਨੇ ੧੨੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੩
ਪੰਨੇ ੧੨੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੪
ਪੰਨੇ ੧੨੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੫
ਪੰਨੇ ੧੨੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੬
ਪੰਨੇ ੧੨੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੭
ਪੰਨੇ ੧੨੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੮
ਪੰਨੇ ੧੨੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੧੯
ਪੰਨੇ ੧੨੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੦
ਪੰਨੇ ੧੨੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੧
ਪੰਨੇ ੧੨੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੨
ਪੰਨੇ ੧੨੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੩
ਪੰਨੇ ੧੨੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੪
ਪੰਨੇ ੧੨੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੫
ਪੰਨੇ ੧੨੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੬
ਪੰਨੇ ੧੨੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੭
ਪੰਨੇ ੧੨੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੮
ਪੰਨੇ ੧੨੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੨੯
ਪੰਨੇ ੧੨੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੦
ਪੰਨੇ ੧੨੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੧
ਪੰਨੇ ੧੨੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੨
ਪੰਨੇ ੧੨੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੩
ਪੰਨੇ ੧੨੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੪
ਪੰਨੇ ੧੨੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੫
ਪੰਨੇ ੧੨੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੬
ਪੰਨੇ ੧੩੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੭
ਪੰਨੇ ੧੩੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੮
ਪੰਨੇ ੧੩੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩੯
ਪੰਨੇ ੧੩੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੦
ਪੰਨੇ ੧੩੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੧

ਪੰਨੇ ੧੩੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੨
ਪੰਨੇ ੧੩੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੩
ਪੰਨੇ ੧੩੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੪
ਪੰਨੇ ੧੩੨ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੫
ਪੰਨੇ ੧੩੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੬
ਪੰਨੇ ੧੩੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੭
ਪੰਨੇ ੧੩੩ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੮
ਪੰਨੇ ੧੩੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੪੯
ਪੰਨੇ ੧੩੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੦
ਪੰਨੇ ੧੩੪ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੧
ਪੰਨੇ ੧੩੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੨
ਪੰਨੇ ੧੩੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੩
ਪੰਨੇ ੧੩੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੪
ਪੰਨੇ ੧੩੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੫
ਪੰਨੇ ੧੩੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੬
ਪੰਨੇ ੧੩੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੭
ਪੰਨੇ ੧੩੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੮
ਪੰਨੇ ੧੩੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੯
ਪੰਨੇ ੧੩੭ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੦
ਪੰਨੇ ੧੩੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੧
ਪੰਨੇ ੧੩੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੨ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੨
ਪੰਨੇ ੧੩੮ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੩ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੩
ਪੰਨੇ ੧੩੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੪ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੪
ਪੰਨੇ ੧੩੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੫ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੫
ਪੰਨੇ ੧੩੯ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੬ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੬
ਪੰਨੇ ੧੪੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੭ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੭
ਪੰਨੇ ੧੪੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੮ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੮
ਪੰਨੇ ੧੪੦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬੯ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੬੯
ਪੰਨੇ ੧੪੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭੦ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੭੦
ਪੰਨੇ ੧੪੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭੧ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੭੧

ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਕਾ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੮੫੩
ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ੧ ਪੰਨੇ ੮੫੩
ਮਨੁ ਮੰਦਰ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲ ੨ ਪੰਨੇ ੮੫੪
ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣ ਕਾਰੜੀ ੧੧ ਪੰਨੇ ੮੫੪
ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸੋਲਹੇ ਕਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩
ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ੧ ਪੰਨੇ ੮੫੭
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਅਵਤਰਿ ਆਇਆ ਤਿਨਿ ਕਹਾ ੧ ਪੰਨੇ ੮੫੮
ਬਰਹਮ ਕੈ ਪੇਖਿ ਬਾਲਾ ਜੀ ੨ ਪੰਨੇ ੮੫੮
ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਨਾ

ਪਨੇ ੪੭੧	ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਿਦੀਨੇ	੨੭
ਪਨੇ ੪੭੧	ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇ	੨੮
ਪਨੇ ੪੭੧	ਕਾਹੂਸੰਗਿਨਚਾਲਹੀ	੨੯
ਪਨੇ ੪੭੧	ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦ	੩੦
ਪਨੇ ੪੭੨	ਸੰਮ੍ਰਤਾਂਭਲਜਨਕੁਸਾ	੩੧
ਪਨੇ ੪੭੨	ਲੋਕਨਕੀਆਵਾਤ੍ਰੈ	੩੨
ਪਨੇ ੪੭੨	ਲਾਲਗੁਰਤਿਸਕਉ	੩੩
ਪਨੇ ੪੭੨	ਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਿ	੩੪
ਪਨੇ ੪੭੨	ਦੋਸੁਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐ	੩੫
ਪਨੇ ੪੭੨	ਸਿਰਤੁਹੀਸੋਸਿਰਹੁਪ	੩੬
ਪਨੇ ੪੭੨	ਸੰਮ੍ਰਤੁਲਪਰਬਤਪ	੩੭
ਪਨੇ ੪੭੨	ਅਹੰਬੁਧਿਪਰਬਾਦ	੩੮
ਪਨੇ ੪੭੩	ਚਰਨਭਏਸੰਤਬੋਹਿ	੩੯
ਪਨੇ ੪੭੩	ਜਿਨੁਸਾਹੁਜੋਜਾਦਿਨ	੪੦
ਪਨੇ ੪੭੩	ਦਯਕਰਉਤੇਰਦਾ	੪੧
ਪਨੇ ੪੭੩	ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰ	੪੨
ਪਨੇ ੪੭੩	ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸ	੪੩
ਪਨੇ ੪੭੩	ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾ	੪੪
ਪਨੇ ੪੭੩	ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿ	੪੫
ਪਨੇ ੪੭੪	ਅਦਲਬਚਨਸਾਧੂ	੪੬
ਪਨੇ ੪੭੪	ਮਾਈਤੇਜਿਨਿਸਾਜੇ	੪੭
ਪਨੇ ੪੭੪	ਏਕਟੇਕਕੋਟੁਦੰਦਕੀ	੪੮
ਪਨੇ ੪੭੪	ਮਹਾਤਪਾਤੇਤਭਈ	੪੯
ਪਨੇ ੪੭੪	ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁ	੫੦
ਪਨੇ ੪੭੪	ਜਲੁਦੇਵਉਇਹਸੀ	੫੧
ਪਨੇ ੪੭੪	ਇਹੁਸਾਗਰੁਸੇਈਤੇ	੫੨
ਪਨੇ ੪੭੪	ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿ	੫੩
ਪਨੇ ੪੭੪	ਡੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭ	੫੪
ਪਨੇ ੪੭੪	ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਾਤਰਭ	੫੫
ਪਨੇ ੪੭੫	ਹਰਿਭਗਤਾਕਆਸਰ	੫੬
ਪਨੇ ੪੭੫	ਬੰਧਨਕਟੈਸੋਪ੍ਰਭੂਜਾਕੈ	੫੭
ਪਨੇ ੪੭੫	ਕਵਨੁਕਵਨੁਗੰਪਰਭਿ	੫੮
ਪਨੇ ੪੭੫	ਉਦਮੁਕਰਤਆਨਦੂਤ	੫੯
ਪਨੇ ੪੭੬	ਜਿਨਿਤੂਬੰਧੀਕਰੇਹੂ	੬੦
ਪਨੇ ੪੭੬	ਬੋਜਤਬੋਜਤਮੋਹੁਰਾ	੬੧
ਪਨੇ ੪੭੬	ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨ	੬੨
ਪਨੇ ੪੭੬	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨ	੬੩
ਪਨੇ ੪੭੬	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀ	੬੪
ਪਨੇ ੪੭੬	ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿ	੬੫
ਪਨੇ ੪੭੬	ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਖ	੬੬
ਪਨੇ ੪੭੬	ਚਰਣਕਮਲਕਆਸ	੬੭
ਪਨੇ ੪੭੬	ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਆਰ	੬੮
ਪਨੇ ੪੭੬	ਜੀਅਜੁਗਤਿਦ੍ਰਸਿਪ੍	੬੯
ਪਨੇ ੪੭੭	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੂ	੭੦
ਪਨੇ ੪੭੭	ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਸਿਦ	੭੧
ਪਨੇ ੪੭੭	ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿਗਾਈ	੭੨

ਪਨੇ ੪੭੭	ਮ੍ਰੋਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਮੋਰੇਪ੍ਰਿ	੪
ਪਨੇ ੪੭੭	ਸ੍ਰਬੈਥੇਬਨ੍ਹਟੀਕਾਤਿਆ	੫
ਪਨੇ ੪੭੭	ਏਕਹੁਪਾਸਗਲੋਪਾਸ	੬
ਪਨੇ ੪੭੭	ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿ	੭
ਪਨੇ ੪੭੭	ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਾਹੋਬ	੮
ਪਨੇ ੪੭੭	ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸ	੯
ਪਨੇ ੪੭੯	ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥੇ	੧੦
ਪਨੇ ੪੭੯	ਗੁਰਪੂਰਵਡਭਾਗੀਪਾ	੧੧
ਪਨੇ ੪੭੯	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੈਮ	੧੨
ਪਨੇ ੪੭੯	ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪਾਈਆ	੧੩
ਪਨੇ ੪੭੯	ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਣ	੧੪
ਪਨੇ ੪੭੯	ਕਵਨੁਜਨੋਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀ	੧੫
ਪਨੇ ੪੭੯	ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਪਾਢਦੇ	੧੬
ਪਨੇ ੪੭੯	ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪ	੧੭
ਪਨੇ ੪੭੯	ਸ੍ਰਬਨਿਧਾਨਪੂਰਨਗੁਰ	੧੮
ਪਨੇ ੪੭੧	ਕਵਨਸੋਜੋਗਸੀਅਲੁ	੧੯
ਪਨੇ ੪੭੧	ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਿਦੇ	੨੦
ਪਨੇ ੪੭੧	ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਾਤਿ	੨੧
ਪਨੇ ੪੭੧	ਮਸਤਸੋਧਦੋਹਾਦਿਮਾ	੨੨
ਪਨੇ ੪੭੧	ਸਗਲਾਆਨੰਦੁਕੀਆ	੨੩
ਪਨੇ ੪੭੧	ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਹਤਦ	੨੪
ਪਨੇ ੪੭੧	ਅਨਮਹਿਸਾਚਹੁਹਾ	੨੫
ਪਨੇ ੪੭੧	ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਾਛਿਆ	੨੬

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪

ਪਨੇ ੪੭੯	ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀ	੨
ਪਨੇ ੪੭੯	ਗੁਰਬਚਨੀਮੁਨਾਜ	੩
	ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੨	
ਪਨੇ ੪੭੯	ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਪਾਇਆ	੧
ਪਨੇ ੪੭੯	ਅੰਤ੍ਰਿਪ੍ਰਭੁਤੋਲਿਆ	੨
ਪਨੇ ੪੭੯	ਸ੍ਰਾਧਿਬ੍ਰਤੇਸੋਵ੍ਰਕੁਸੇਵ	੩
ਪਨੇ ੪੭੯	ਪੂਰਾਬਦੁਬਣਾਇਆ	੪
ਪਨੇ ੪੭੯	ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸੋਨੇ	੫
ਪਨੇ ੪੭੯	ਪ੍ਰਿਭੁਗਰਬੇਵਡ੍ਹਿਆਈਪ	੬
	ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪	
ਪਨੇ ੪੭੯	ਊਦਮਾਤਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰ	੧
ਪਨੇ ੪੭੯	ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿ	੨
ਪਨੇ ੪੭੯	ਹਮਾਰਾਚਿਤੁਲੁਭਤਮੋਹਿ	੩
ਪਨੇ ੪੭੯	ਆਵਹੁਸੰਤਮੀਅਹੁ	੪
ਪਨੇ ੪੭੮	ਖੜੀਬਾਮਦ੍ਰਸੁਦੂਦੈ	੫
ਪਨੇ ੪੭੮	ਅਨਦਮੂਲੁਧਿਆਇ	੬
	ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪	
	ਪੜ੍ਹਤਾਲਾ।	
ਪਨੇ ੪੭੮	ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾ	੧
	ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫	
ਪਨੇ ੪੭੮	ਨਦਰੀਆਵੈਤੁਸਾਹ	੧
ਪਨੇ ੪੭੮	ਸ੍ਰਬਬਕਾਲਿਆਣਕੀ	੨
ਪਨੇ ੪੭੮	ਸੁਖਸੀਧਸਾਪ੍ਰੀਤਮ	੩

ਪੰਨੇ੪੧੭ ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾ ੭੩
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਮੰਤ੍ਰਿਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾ ੭੪
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆ ੭੫
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲ ੭੬
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿ ੭੭
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਮਾਰਿਮਾਰਿਜਨਮੋਸਿਨ ੭੮
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਗਈ ੭੯
ਪੰਨੇ੪੧੭ ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿ ੮੦
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹ ੮੧
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅ ੮੨
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸ ੮੩
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭ ੮੪
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜ ੮੫
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿ ੮੬
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾ ੮੭
ਪੰਨੇ੪੧੮ ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਆ ੮੮
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰ ੮੯
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ ੯੦
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੰਤ ੯੧
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਅਗਮਰੂਪਾਅਬਿਨਾਸੀ ੯੨
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲ ੯੩
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਮਨਾਕਿਆਕਹਤਾਹਉ ੯੪
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿ ੯੫
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ ੯੬
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨ੍ਹ ੯੭
ਪੰਨੇ੪੧੯ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ ੯੮
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭ ੯੯
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ ੧੦੦
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੈਰੰਗਾ ੧੦੧
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਅਚੁਤਪੂਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲ ੧੦੨
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤ ੧੦੩
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰਾਇਣਿਰਾ ੧੦੪
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾ ੧੦੫
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪਾ ੧੦੬
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿ ੧੦੭
ਪੰਨੇ੪੨੦ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ ੧੦੮
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ ੧੦੯
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤ ੧੧੦
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆ ੧੧੧
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਗੋਬਿਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆ ੧੧੨
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿ ੧੧੩
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤ ੧੧੪
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਂਉ ੧੧੫
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀ ੧੧੬
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁ ੧੧੭
ਪੰਨੇ੪੨੧ ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਾਰਨਕਰਨ ੧੧੮

ਪੰਨੇ੪੨੨ ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰ ੧੧੯
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨ ੧੨੦
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋ ੧੨੧
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੈ ੧੨੨
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਕ ੧੨੩
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭ ੧੨੪
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁ ੧੨੫
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ ੧੨੬
ਪੰਨੇ੪੨੨ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ ੧੨੭
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਪੜਤਾਲ
ਪੰਨੇ੪੨੩ ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੩ ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸ ੨
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯
ਪੰਨੇ੪੨੩ ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੩ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਦੁ ੨
ਪੰਨੇ੪੨੩ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨ ੩
ਬਿਲਾਵਲੁਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਹਲਾ੧
ਪੰਨੇ੪੨੩ ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੪ ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾ ੨
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ਅਸਟਪਦੀ
ਪੰਨੇ੪੨੪ ਜਗੁਕਊਆਮੁਖਿਚੁੰ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੪ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ੪੨੪ ਆਪੇਆਪੁਖਾਇਹਉਮੈ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲ ੨
ਪੰਨੇ੪੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚ ੩
ਪੰਨੇ੪੨੫ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾ ੪
ਪੰਨੇ੪੨੬ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭ ੫
ਪੰਨੇ੪੨੬ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗਮ ੬
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ੪੨੬ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੭ ਪ੍ਰਭਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ ੨
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਥਿਤੀ
ਪੰਨੇ੪੨੭ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ ੧
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਵਾਰਸਤ
ਪੰਨੇ੪੨੮ ਆਦਿਤਵਾਰਆਦਿਪੁਰਖੁ ੧
ਪੰਨੇ੪੨੯ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿ ੨
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ
ਪੰਨੇ੪੨੯ ਮੁੰਧਨਵੇਲੜੀਆਗੋਇ ੧
ਪੰਨੇ੪੩੦ ਮੈਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾ ੨
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ
ਪੰਨੇ੪੩੦ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੈਆਇ ੧
ਪੰਨੇ੪੩੦ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਿਆ ੨

ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਨਾਮੁਸੈਨਕੁਕਮੀਨਮਾ ੨
ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾ ੩
ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਭੂਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰੀ ੪
ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਨਾਇਹੁਮਾਨਬੁਨਸਿਹੁਦੇ ੫
ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੂਟੀਪਸਿਆ ੬
ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਖਸਮੁਮਾਰੈਤਉਨਾਕਿਸੋ ੭
ਪੰਨੇ ੪੪੪ ਸਿਰਿਸੋਭਾਜਾਕੈਰੇਨਾਮਿ ੮
ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਾਹਿਬਲਹਾ ੯
ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਕੁਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨੁਕਉਕੂ ੧੦
ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਧੰਨੁਗੁਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵ ੧੧

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਨਾਦਕੁਮੋਜੈਸੇਸੋਸਰਗਾਏ ੨
ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਖਤ ੩
ਪੰਨੇ ੪੪੫ ਮੋਹਿਲਾਰਗੀਤਾਲ ੪
ਪੰਨੇ ੪੪੬ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਹੀਮੇਦੇਸ ੫
ਪੰਨੇ ੪੪੬ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾ ੬
ਪੰਨੇ ੪੪੬ ਆਜੁਨਮੇਬੀਠਲੁਦੇ ੭

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀ

ਪੰਨੇ ੪੪੬ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੇ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੬ ਜੇਹੁਆਠਿਸਠਿਤੀਰ ੨

੪੯ ਜੋੜੁ

ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਸੰਤੁਮੀਲੇਰਾਵਿਦੁਸੁਨੀ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਸੰਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ ੪
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਜਾਕੋਸੰਗੋਸਇਹੁਮਨੁਸੈ ੬
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਗੁਰਕੀਖੁਰਤਿਮਸਮਾਹੈ ੭
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰੇਮਨ ੮
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿ ੯
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਰਾਮਰਾਮਸੰਰੇਕਰਿਬਿਉ ੧੦
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਉਨਕਉਖਸੀਮਕੀਨੀਠ ੧੧
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਕਲਿਕਲੇਸਮੀਦੇਹਰੈ ੧੨
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮ ੧੩
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਧੁਪਦੀਪਸੇਦ੍ਰਾਗੋਪਾਲ ੧੪
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਆਸਨ ੧੫
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇ ੧੬
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਿਬਹ ੧੭
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿ ੧੮
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨ ੧੯
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣ ੨੦
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਅਚਰਜਕਥਾਹ ੨੧
ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਸੰਤਨਕੈਬਾਲਿਹਾਰੈ ੨੨

ਰਾਗੁਗੌੜਅਸਟਪਦੀਆਂਘਰਲਾਪ

ਪੰਨੇ ੪੪੭ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰ ੧

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਭਗਤਕੀ

ਕਬੀਰਜੀ

ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਸਫਲਜਨਮੁਸੋਕਉਜੁ ੧

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸ

ਭਗਤਕੀ

ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੋਲਸੋਨੈ ੨

ਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰ ੧

੧੮ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਾਗਗੌੜਕਾ॥

ਰਾਗੁਗੌੜਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਆਸ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਐਸੋਹਰਿਸੇਵੀਐ ੨
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦ ੩
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾ ੪
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭ ੫
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੋਰ ੬

ਰਾਗੁਗੌੜਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੮ ਟਾਕਿਓਮੀਨੁਕਪਿਕ ੨
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਜੀਅਪਾਸਕੀਏਜਿਹੀ ੩
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਨਾਮਸੰਗੀਕੀਨੋਬਿਉ ੪
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਸਫਲਜਨਮੁਸੋਕਉਜੁ ੧

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸ

ਭਗਤਕੀ॥

ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੋਲਸੋਨੈ ੨

ਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰ ੧

੧੮ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਾਗਗੌੜਕਾ॥

ਰਾਗੁਗੌੜਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਆਸ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਐਸੋਹਰਿਸੇਵੀਐ ੨
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦ ੩
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾ ੪
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭ ੫
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੋਰ ੬

ਰਾਗੁਗੌੜਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤ ੧
ਪੰਨੇ ੪੪੯ ਟਾਕਿਓਮੀਨੁਕਪਿਕ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਜੀਅਪਾਸਕੀਏਜਿਹੀ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਨਾਮਸੰਗੀਕੀਨੋਬਿਉ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਸਫਲਜਨਮੁਸੋਕਉਜੁ ੧

ਰਾਗੁਗੌੜਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸ

ਭਗਤਕੀ॥

ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੋਲਸੋਨੈ ੨

ਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰ ੧

੧੮ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਾਗਗੌੜਕਾ॥

ਰਾਗੁਗੌੜਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਆਸ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਐਸੋਹਰਿਸੇਵੀਐ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭ ੫
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੋਰ ੬

ਰਾਗੁਗੌੜਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫੦ ਟਾਕਿਓਮੀਨੁਕਪਿਕ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਜੀਅਪਾਸਕੀਏਜਿਹੀ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਨਾਮਸੰਗੀਕੀਨੋਬਿਉ ੪

ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਐਸੋਇਹੁਜੰਞਸਾਰੁਪੇਖ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਬੀਦਿਆਸਪਰਉਬਾਦੁ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਸੀਹੁਤਜੋਬਨਖੰਡ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਸੀਤਉਪਿਰੋਕੋਰੀਗਾਗਿ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨੈਨਹੀ ੫
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਰਾਖਿਲੇਹੁਮਤੇਬਿਗਰੀ ੬
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਦਰਸਦੇਰਾਢੇਦਰਬਾਰੈ ੭
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਡੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖੰਥਬਾਅਧਾ ੮
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀ ੯
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇ ੧੦
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਸਨਮਾਮਨਕਾਫੁਰ ੧੧
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੋਰੀ ੧੨

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇ ਵਜੀ

ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਾਇਆ ੧
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਭਗਤਭਖਦਾਹਰਿਕੰ ੨
ਪੰਨੇ ੪੫੧ ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਾਸੇ ੩
ਪੰਨੇ ੪੫੨ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਪਾਈ ੪
ਪੰਨੇ ੪੫੨ ਹਰਿਬੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋ ੫

ਬਿਲਾਵਲੁਕਬੀਰਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੪੫੨ ਹਰਿਉਤਮਪੁਰਖੁਭਗਾ ੧

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤ

ਕੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫		
ਪੰਨੇ੮੫੦	ਕਿਰਪਾਕਰਦੀਨਕੇਦਾ	੧
ਪੰਨੇ੮੫੦	ਪਵਹੁਚਰਣਤਾਛਿਊ	੨
ਪੰਨੇ੮੫੦	ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤ	੩
ਪੰਨੇ੮੫੦	ਤੈਕੁਣਰਹਤਰਹੈਨਿਗਰੀ	੪
ਪੰਨੇ੮੫੦	ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪਾਭਿ	੫
ਪੰਨੇ੮੫੧	ਤੂਦਨਾਤੂਆਬਿਚਲੁਤੂਹੀ	੬
ਪੰਨੇ੮੫੧	ਕਰਕਾਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁ	੭
ਪੰਨੇ੮੫੧	ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏ	੮
ਪੰਨੇ੮੫੧	ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈ	੯
ਪੰਨੇ੮੫੧	ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾ	੧੦
ਪੰਨੇ੮੫੧	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲ	੧੧
ਪੰਨੇ੮੫੨	ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂਮਾ	੧੨
ਪੰਨੇ੮੫੨	ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਹਿ	੧੩
ਪੰਨੇ੮੫੨	ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ	੧੪
ਪੰਨੇ੮੫੨	ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀ	੧੫
ਪੰਨੇ੮੫੨	ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀ	੧੬
ਪੰਨੇ੮੫੨	ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸ	੧੭
ਪੰਨੇ੮੫੩	ਕੋਟਿਬਿਘਨਿਨਹੀਆ	੧੮
ਪੰਨੇ੮੫੩	ਦੋਖੁਨਦੀਜੈਕਾਪ੍ਰਭੋਗ	੧੯
ਪੰਨੇ੮੫੩	ਪੰਚਸ਼ਬਦਤਹਪੂਰਨ	੨੦
ਪੰਨੇ੮੫੩	ਭੇਟਤਸੰਗੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ	੨੧
ਪੰਨੇ੮੫੩	ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗਿਰੁਤੂ	੨੨
ਪੰਨੇ੮੫੩	ਸਿੰਚਾਹਿਦਰਖੁਦੇਹੀ	੨੩
ਪੰਨੇ੮੫੪	ਕਰਿਸੰਜੋਗਬਣਾ	੨੪
ਪੰਨੇ੮੫੪	ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ	੨੫
ਪੰਨੇ੮੫੪	ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਿਬੈ	੨੬
ਪੰਨੇ੮੫੪	ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰ	੨੭
ਪੰਨੇ੮੫੪	ਸੰਤਕੇਸੰਗਿਰਾਮਜੰਗ	੨੮
ਪੰਨੇ੮੫੪	ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆ	੨੯
ਪੰਨੇ੮੫੫	ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬ	੩੦
ਪੰਨੇ੮੫੫	ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਾਵੈ	੩੧
ਪੰਨੇ੮੫੫	ਕਉੜੀਬਦਲੈਤਿਆ	੩੨
ਪੰਨੇ੮੫੫	ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਜਾਪ	੩੩
ਪੰਨੇ੮੫੫	ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁ	੩੪
ਪੰਨੇ੮੫੬	ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ	੩੫
ਪੰਨੇ੮੫੬	ਮਹਿਮਾਜਾਨਾਨਿ	੩੬
ਪੰਨੇ੮੫੬	ਕਿਛੁਹੂਕਾਜੁਨਕੀਚ	੩੭
ਪੰਨੇ੮੫੬	ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆ	੩੮
ਪੰਨੇ੮੫੬	ਸਗਲਾਸਿਆਨਪ	੩੯
ਪੰਨੇ੮੫੬	ਤੋਵੈਸੋਈਭਲਾਮਾ	੪੦
ਪੰਨੇ੮੫੭	ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿਓ	੪੧
ਪੰਨੇ੮੫੭	ਜਿਸਕੀਤਿਸਕਿਰਿ	੪੨
ਪੰਨੇ੮੫੭	ਮਨਮਾਹਿਜਾਪੀਪ੍ਰਭੁ	੪੩
ਪੰਨੇ੮੫੭	ਸਭਰਬਾਭਰਵਾਸਾਲੋ	੪੪
ਪੰਨੇ੮੫੭	ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮਾ	੪੫

ਪੰਨੇ੮੫੭	ਕੋਟਿਜਨਮਭੇਮੋਬਿਨਸੈਪਾਪ	੪੬
ਪੰਨੇ੮੫੮	ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐ	੪੭
ਪੰਨੇ੮੫੮	ਕਿਸੁਕੁਰਵਾਮੈਬੇਚਰ	੪੮
ਪੰਨੇ੮੫੮	ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ	੪੯
ਪੰਨੇ੮੫੮	ਗਊਕਉਚਰੋਸਾਰਦੂ	੫੦
ਪੰਨੇ੮੫੮	ਪੰਚਸਿੰਘਘਰਮੋਪ੍ਰਭੂ	੫੧
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਨਾਚਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋ	੫੨
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣ	੫੩
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤੁਭਾ	੫੪
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ	੫੫
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਉਸ	੫੬
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਵੀ	੫੭
ਪੰਨੇ੮੫੯	ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੂ	੫੮
	ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ਪੜਤਾਲ	
ਪੰਨੇ੮੬੦	ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ	੧
ਪੰਨੇ੮੬੦	ਭੂਪਰੰਗਸੁਰੰਧੋਭੋਗ	੨
	ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯	
ਪੰਨੇ੮੬੦	ਭੋਮਨਓਟਲੋਹੁਯੰਭੋ	੧
ਪੰਨੇ੮੬੦	ਜਾਧੋਕਉਨੁਜੁਗਤਿ	੨
ਪੰਨੇ੮੬੦	ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨੰਸੁਧਿ	੩
	ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ	
ਪੰਨੇ੮੬੧	ਜੋਈਚੰਦੁਚਵਾਹਿਸੋ	੧
ਪੰਨੇ੮੬੧	ਜਗੁਪਰਬੋਧਾਹਿਮੜੀ	੨

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾ ਗਉੜਨਾਰਾਇਣਨਾਮਾ

ਰਾਗੁਨਦਨਾਰਾਇਣਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੧੦ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿਨਾਮ ੧
ਪੰਨੇ ੧੦ ਰਾਮਜਪਿਜਨਮਮੇਨਾਮ ੨
ਪੰਨੇ ੧੦ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿ ੩
ਪੰਨੇ ੧੦ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿਚਰਿਤ ੪
ਪੰਨੇ ੧੦ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿਨਾਮ ੫
ਪੰਨੇ ੧੦ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿ ੬

ਨਟਨਾਰਾਇਣਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ

ਪੰਨੇ ੧੧ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿ ੧
ਪੰਨੇ ੧੧ ਮਨਮੀਠੁਭਇਤਜਿਸੁਨਾਮੁ ੨
ਪੰਨੇ ੧੧ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀ ੩

ਰਾਗੁਨਦਨਾਰਾਇਣਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੧੧ ਰਾਮਹਉਪ੍ਰੇਮਿਆਜਨਾਰੋ ੧
ਪੰਨੇ ੧੧ ਉਲਾਹਨੋਮੇਕਾਹੂਨਹੀਓ ੨
ਪੰਨੇ ੧੧ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ ੩
ਪੰਨੇ ੧੧ ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆ ੪
ਪੰਨੇ ੧੧ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਾਹਿਨਾਮੁ ੫
ਪੰਨੇ ੧੨ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗੀਲਾ ੬
ਪੰਨੇ ੧੨ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਹਰਿ ੭
ਪੰਨੇ ੧੨ ਮੇਰੈਸਰਬਸੁਨਾਮੁਸੁਨਿਧਨੁ ੮
ਪੰਨੇ ੧੨ ਹਉਵਾਰਿਵਾਜਿਜਾਉਹੁਰ ੯
ਪੰਨੇ ੧੩ ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ ੧੦
ਪੰਨੇ ੧੩ ਚੰਦੁਸੂਰਚੁਦੁਜੋਤੇ ੧੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਆਰਬੇ ੧੨

ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਰਾਮਕਲੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਬੇਦਪੁਰਨਸਾਸਤ੍ਰਆ ੨
ਪੰਨੇ ੧੩ ਮਾਇਸੋਰੀਬਾਪੁਸੋ ੩
ਪੰਨੇ ੧੩ ਬਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੇਉ ੪

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਕਾਇਆਕਲਾਕਾਮਿਤ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਗੁਰੂਕਿਰਿਆਮੁਧਿ ੨
ਪੰਨੇ ੧੩ ਤੂੰਮੇਰੋਮੇਰੁਪਰਬਤੁ ੩
ਪੰਨੇ ੧੩ ਸੰਤਾਮਾਝੁਦੂਰਤ੍ਰਾਘਿ ੪
ਪੰਨੇ ੧੩ ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀ ੫
ਪੰਨੇ ੧੩ ਤੁਰਦਲੁਏਕੁਅਨੰਤੁਤ ੬
ਪੰਨੇ ੧੩ ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਸਦਇਆਕਰੋ ੭
ਪੰਨੇ ੧੩ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗ ੮
ਪੰਨੇ ੧੩ ਜੋਹਸਿਮਰਸਿਹੋਇਮ ੯
ਪੰਨੇ ੧੩ ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ ੧੦
ਪੰਨੇ ੧੩ ਚੰਦੁਸੂਰਚੁਦੁਜੋਤੇ ੧੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਆਰਬੇ ੧੨

ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਰਾਮਕਲੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਬੇਦਪੁਰਨਸਾਸਤ੍ਰਆ ੨
ਪੰਨੇ ੧੩ ਮਾਇਸੋਰੀਬਾਪੁਸੋ ੩
ਪੰਨੇ ੧੩ ਬਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੇਉ ੪

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁ ੧
ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਊਕੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉ ੧

ਪੰਨੇ ੧੩ ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮੀਰਾਮਨਾਮੁ ੨

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਆਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾ ੧

ਰਾਮਕਲੀ ਸ਼ਦੁ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਜਾਗਿਦਾਰੋਜੋਇਭਗਤਿ ੧

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਸਾਜਨਵਾਲੇਮੇਰਾਸਾਜਨ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨ ੨
ਪੰਨੇ ੧੩ ਰੁਣਝੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾ ੩
ਪੰਨੇ ੧੩ ਪ੍ਰਭਾਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰੋ ੪
ਪੰਨੇ ੧੩ ਰਣਝੂੰਝਨੜਾਗਾਉਸ ੫

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਛਤੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਜਸੁਗਾਵਹੁਰੰਙ ੧

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਓਅੰਕਾਰੇਬ੍ਰਹਮਾਉਤ ੧

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣੇ ੧

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੩

ਪੰਨੇ ੧੩ ਸਚੈਖਤੁਰਚਾਇਆ ੧

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੧੩ ਬਣਣਹਾਰੇਬਾਹਮਾਪੇ ੧

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮੀਰਾਮਨਾਮੁ ੨

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਆਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾ ੧

ਰਾਮਕਲੀ ਸ਼ਦੁ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਜਾਗਿਦਾਰੋਜੋਇਭਗਤਿ ੧

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਸਾਜਨਵਾਲੇਮੇਰਾਸਾਜਨ ੧
ਪੰਨੇ ੧੩ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨ ੨
ਪੰਨੇ ੧੩ ਰੁਣਝੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾ ੩
ਪੰਨੇ ੧੩ ਪ੍ਰਭਾਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰੋ ੪
ਪੰਨੇ ੧੩ ਰਣਝੂੰਝਨੜਾਗਾਉਸ ੫

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਛਤੀ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਜਸੁਗਾਵਹੁਰੰਙ ੧

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਓਅੰਕਾਰੇਬ੍ਰਹਮਾਉਤ ੧

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ

ਪੰਨੇ ੧੩ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣੇ ੧

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੩

ਪੰਨੇ ੧੩ ਸਚੈਖਤੁਰਚਾਇਆ ੧

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੧੩ ਬਣਣਹਾਰੇਬਾਹਮਾਪੇ ੧

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰ

ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਖੁਲਿਆ ਕਬਸ੍ਰੀਪਾਤਸ਼ੀ ੬
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜੋਸਮਰਬ੍ਰਸਰਬਕ੍ਰਦਨ ੭
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਅਤਰਜਾਮੀਸਭਕ੍ਰਿਪੈਦਾ ੮
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਹੀ ੯
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਜੀਅਸੁਖ ੧੦
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਕ੍ਰਪਤੁਕਰਤਾਸੀਗੋਸ੍ਰੇਪ੍ਰਭੁ ੧੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਬਾਹਰੇਚ੍ਰਦਨਤੇਚ੍ਰਟਿ ੧੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਸੇਵਾਸਿ ੧੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਫੁਟੇਆਡ੍ਹਭ੍ਰਮਕਾਮ ੧੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਬੇਦ੍ਰਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡ੍ਰਭ ੧੫
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਕੋਟਿਲਾਖਸ੍ਰਬਬੋਕਾਜਾ ੧੬
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਉਮੰਕਾਰੈਉਤਪਤੀ ੧੭
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸੋਹਨੀਸੋਹਲੀਏਰੈਗੁ ੧੮
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸ੍ਰਸ੍ਰਭਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨ ੧੯
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਕਤਕਉ੍ਰਹਕਾਵਹੁਲੋ ੨੦
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਮੇਰਾਠਾਕ੍ਰੁਰੁਅਤਿਭਾਰ ੨੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭ੍ਰਹਬ ੨੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸ੍ਰਿਪ੍ਰਤਿਆਘਏਸੰਤਾ ੨੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਛੋ੍ਰਡਿਸ੍ਰਗਲਸ੍ਰਿਆਣ ੨੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜਿਨੀਨਾਮ੍ਰਦਿਸ੍ਰਸੇਆ ੨੫
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪ੍ਰਭ੍ਰਪ੍ਰੁਰਨਸੁਖਦ ੨੬
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜ ੨੭
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਤ੍ਰਜਿਆਪ੍ਰਥਿਨਸੀਤ ੨੮

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਆਵਣਜਾਣਨਾਥੀ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸ੍ਰਚਿਰਤੇਸੋਹੋਲਿਲ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਆ੍ਰਭੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮ ੫

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸ੍ਰਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮਨਿਧਾਨੁ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹਉਪ੍ਰੁੰਜੀਨਾਮੁਦਸ੍ਰਾਇ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹਰਿਹ੍ਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹ੍ਰਿਭ੍ਰਉਲਗਾਬੈਰਾ ੬
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਭ੍ਰਗਤਿਕ੍ਰਤੇ ੭
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਨਾਮੁਜਪ੍ਰਹੁਮ ੮

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਤੁ੍ਰਪੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪਾਂਚਭ੍ਰਖੰਕੋਅਨਬੁ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਵਿਤਨਵਿਤਕ੍ਰੁਮਿਓ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਕ੍ਰਦਨਬਾਨਧੀਰੇਚਿਹੈ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਮਾਨਮੋਹਅ੍ਰਰੁਲੋਭ੍ਰਵੈ ੫

ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜੋਗੀਜੁ੍ਰਗਨਿਨਮੁਮੈ ੧੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਅਹਿਨਿਸਿਜੁ੍ਰਗੋਜੋਗੀ ੧੨

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਆਵਣਜਾਣਨਾਥੀ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸ੍ਰਚਿਰਤੇਸੋਹੋਲਿਲ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਆ੍ਰਭੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮ ੫

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਸ੍ਰਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮਨਿਧਾਨੁ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹਉਪ੍ਰੁੰਜੀਨਾਮੁਦਸ੍ਰਾਇ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹਰਿਹ੍ਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹ੍ਰਿਭ੍ਰਉਲਗਾਬੈਰਾ ੬
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਭ੍ਰਗਤਿਕ੍ਰਤੇ ੭
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਨਾਮੁਜਪ੍ਰਹੁਮ ੮

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਤੁ੍ਰਪੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਪਾਂਚਭ੍ਰਖੰਕੋਅਨਬੁ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਵਿਤਨਵਿਤਕ੍ਰੁਮਿਓ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਕ੍ਰਦਨਬਾਨਧੀਰੇਚਿਹੈ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੫ ਮਾਨਮੋਹਅ੍ਰਰੁਲੋਭ੍ਰਵੈ ੫

ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮਨਿਧਾਨੁ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹਉਪ੍ਰੁੰਜੀਨਾਮੁਦਸ੍ਰਾਇ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹਰਿਹ੍ਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹ੍ਰਿਭ੍ਰਉਲਗਾਬੈਰਾ ੬
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਭ੍ਰਗਤਿਕ੍ਰਤੇ ੭
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਨਾਮੁਜਪ੍ਰਹੁਮ ੮

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਤੁ੍ਰਪੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਪਾਂਚਭ੍ਰਖੰਕੋਅਨਬੁ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਵਿਤਨਵਿਤਕ੍ਰੁਮਿਓ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕ੍ਰਦਨਬਾਨਧੀਰੇਚਿਹੈ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮਾਨਮੋਹਅ੍ਰਰੁਲੋਭ੍ਰਵੈ ੫

ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮਨਿਧਾਨੁ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹਉਪ੍ਰੁੰਜੀਨਾਮੁਦਸ੍ਰਾਇ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹਰਿਹ੍ਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹ੍ਰਿਭ੍ਰਉਲਗਾਬੈਰਾ ੬
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਭ੍ਰਗਤਿਕ੍ਰਤੇ ੭
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਹ੍ਰਿਹ੍ਰਿਨਾਮੁਜਪ੍ਰਹੁਮ ੮

ਆ੍ਰਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਤੁ੍ਰਪੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਪਾਂਚਭ੍ਰਖੰਕੋਅਨਬੁ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਵਿਤਨਵਿਤਕ੍ਰੁਮਿਓ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕ੍ਰਦਨਬਾਨਧੀਰੇਚਿਹੈ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮਾਨਮੋਹਅ੍ਰਰੁਲੋਭ੍ਰਵੈ ੫

ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮੁ੍ਰਖਮਗੀਦੀਲਾਲਾਲੋ ੯
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕੋਈਆਖੈਭ੍ਰਤਨਾਕੋਕ ੧੦
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸ੍ਰਰਬ੍ਰਰਹਿਆ ੧੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰੁਰਸ੍ਰਰੁਸੋਸ੍ਰੇਸੋਸੋਸ ੧੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮ ੧੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਤਿਗੁ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆ

ਤਤਕਰਾਰਾਗਮਾਲੀਗਉ੍ਰੜਕਾ
ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉ੍ਰੜਾਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਪ੍ਰਹੁਰਾਤੀਸ੍ਰਦ੍ਰ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਮ੍ਰਿਲਮਾਤਾਪਿਤਾਸ੍ਰੈਭੂ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕ੍ਰਣੀਕਾਰਾਦੁਮਨੁਮ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਬ੍ਰਮਲਮਾਝ੍ਰਰਿਬ੍ਰਸਿ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਖੀਸ੍ਰਹੇਲੀਗਰਬ੍ਰਿ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮੁ੍ਰਖਮਗੀਦੀਲਾਲਾਲੋ ੯
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕੋਈਆਖੈਭ੍ਰਤਨਾਕੋਕ ੧੦
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸ੍ਰਰਬ੍ਰਰਹਿਆ ੧੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰੁਰਸ੍ਰਰੁਸੋਸ੍ਰੇਸੋਸੋਸ ੧੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮ ੧੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਤਿਗੁ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆ

ਤਤਕਰਾਰਾਗਮਾਲੀਗਉ੍ਰੜਕਾ
ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉ੍ਰੜਾਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਪ੍ਰਹੁਰਾਤੀਸ੍ਰਦ੍ਰ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਮ੍ਰਿਲਮਾਤਾਪਿਤਾਸ੍ਰੈਭੂ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕ੍ਰਣੀਕਾਰਾਦੁਮਨੁਮ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਬ੍ਰਮਲਮਾਝ੍ਰਰਿਬ੍ਰਸਿ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਖੀਸ੍ਰਹੇਲੀਗਰਬ੍ਰਿ ੫
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮੁ੍ਰਖਮਗੀਦੀਲਾਲਾਲੋ ੯
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕੋਈਆਖੈਭ੍ਰਤਨਾਕੋਕ ੧੦
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸ੍ਰਰਬ੍ਰਰਹਿਆ ੧੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰੁਰਸ੍ਰਰੁਸੋਸ੍ਰੇਸੋਸੋਸ ੧੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮ ੧੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਤਿਗੁ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆ

ਤਤਕਰਾਰਾਗਮਾਲੀਗਉ੍ਰੜਕਾ
ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉ੍ਰੜਾਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਪ੍ਰਹੁਰਾਤੀਸ੍ਰਦ੍ਰ ੧
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਿਮ੍ਰਿਲਮਾਤਾਪਿਤਾਸ੍ਰੈਭੂ ੨
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਕ੍ਰਣੀਕਾਰਾਦੁਮਨੁਮ ੩
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਬ੍ਰਮਲਮਾਝ੍ਰਰਿਬ੍ਰਸਿ ੪
ਪੰਨਾ ੧੭੬ ਸ੍ਰਖੀਸ੍ਰਹੇਲੀਗਰਬ੍ਰਿ ੫

ਪੰਨੇ੫੧੬	ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਿਮਾਤਾਉਦਰਿ	੨੯	ਪੰਨੇ੫੨੧	ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮ	੧
ਪੰਨੇ੫੧੬	ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋ	੩੦	ਪੰਨੇ੫੨੧	ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿ	੨
ਪੰਨੇ੫੧੬	ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਧੁਰਹੁਹੀ	੩੧	ਪੰਨੇ੫੨੧	ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾਟਿ	੩
ਪੰਨੇ੫੧੬	ਵੈਦੋਨਵਾਈਭੈਣੋਨਭਾ	੩੨	ਪੰਨੇ੫੨੨	ਚਾਦਨਾਚਾਦਨੁਆਂਗਨਿ	੪
	ਮਾਰੂਮਹਲਾ੯		ਪੰਨੇ੫੨੨	ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾ	੫
ਪੰਨੇ੫੧੬	ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾ	੧	ਪੰਨੇ੫੨੨	ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵ	੬
ਪੰਨੇ੫੧੬	ਅਬਮੈਕਹਾਕਰਉਰੀਮਾ	੨	ਪੰਨੇ੫੨੨	ਜਿਸੁਕਾਹਿਬਹੁਤੁਤਿ	੭
ਪੰਨੇ੫੧੬	ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਨਤਿ	੩	ਪੰਨੇ੫੨੨	ਬਿਰਖੈਹੇਠਿਸਭਿਜੰਤ	੮
	ਮਾਰੂਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧			ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੧	
ਪੰਨੇ੫੧੭	ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਣੇਹਾ	੧	ਪੰਨੇ੫੨੩	ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁ	੧
ਪੰਨੇ੫੧੭	ਬਿਖੁਬੋਹਿਥਾਲਾਦਿਆ	੨	ਪੰਨੇ੫੨੩	ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁ	੨
ਪੰਨੇ੫੧੭	ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮਾਰਿਮਰੁ	੩	ਪੰਨੇ੫੨੪	ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀ	੩
ਪੰਨੇ੫੧੮	ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਹੋ	੪	ਪੰਨੇ੫੨੪	ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰ	੪
ਪੰਨੇ੫੧੮	ਲਾਲੈਗਾਰਬੁਛੋਡਿਆ	੫	ਪੰਨੇ੫੨੫	ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿ	੫
ਪੰਨੇ੫੧੮	ਹੁਕਮੁਭਇਆਰਹਣਾ	੬	ਪੰਨੇ੫੨੫	ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁ	੬
ਪੰਨੇ੫੧੯	ਮਨਮੁਖੁਲਹਰਿਘਰੁ	੭	ਪੰਨੇ੫੨੬	ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾ	੭
ਪੰਨੇ੫੧੯	ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉ	੮	ਪੰਨੇ੫੨੬	ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈ	੮
ਪੰਨੇ੫੨੦	ਆਵਉਵੰਞਉਡੁੰਮਣੀ	੯	ਪੰਨੇ੫੨੭	ਅਸੁਰਸਘਾਰਣਰਾਮੁ	੯
ਪੰਨੇ੫੨੦	ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆ	੧੦	ਪੰਨੇ੫੨੮	ਘਰਿਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧ	੧੦
ਪੰਨੇ੫੨੦	ਨਾਜਾਣਾਮੂਰਖੁਹੈਕੋਈ	੧੧	ਪੰਨੇ੫੨੮	ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵ	੧੧
	ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ		ਪੰਨੇ੫੨੯	ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜ	੧੨
ਪੰਨੇ੫੨੦	ਜਿਸਨੋਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ	੧	ਪੰਨੇ੫੨੯	ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰ	੧੩
	ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ		ਪੰਨੇ੫੩੦	ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁ	੧੪

ਪੰਨੇ੫੩੧	ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰ	੧੫	ਪੰਨੇ੫੪੩	ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀ	੧੫
ਪੰਨੇ੫੩੧	ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇ	੧੬	ਪੰਨੇ੫੪੪	ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਕਮਿ	੧੬
ਪੰਨੇ੫੩੨	ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਿ	੧੭	ਪੰਨੇ੫੪੪	ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆ	੧੭
ਪੰਨੇ੫੩੨	ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨ	੧੮	ਪੰਨੇ੫੪੫	ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁ	੧੮
ਪੰਨੇ੫੩੩	ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨ	੧੯	ਪੰਨੇ੫੪੫	ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮ	੧੯
ਪੰਨੇ੫੩੩	ਸਚੁਕਹਹੁਸਚੈਘਰਿ	੨੦	ਪੰਨੇ੫੪੬	ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿ	੨੦
ਪੰਨੇ੫੩੪	ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਰਹਰੁਪਰ	੨੧	ਪੰਨੇ੫੪੬	ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁ	੨੧
ਪੰਨੇ੫੩੫	ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰ	੨੨	ਪੰਨੇ੫੪੭	ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਉ	੨੨
	ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੩		ਪੰਨੇ੫੪੮	ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪ	੨੩
ਪੰਨੇ੫੩੫	ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸ	੧	ਪੰਨੇ੫੪੮	ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿ	੨੪
ਪੰਨੇ੫੩੬	ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁ	੨		ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੪	
ਪੰਨੇ੫੩੬	ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾ	੩	ਪੰਨੇ੫੪੯	ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣ	੧
ਪੰਨੇ੫੩੭	ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁ	੪	ਪੰਨੇ੫੪੯	ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁ	੨
ਪੰਨੇ੫੩੭	ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਗਹਿਰ	੫		ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫	
ਪੰਨੇ੫੩੮	ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁ	੬	ਪੰਨੇ੫੫੦	ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿ	੧
ਪੰਨੇ੫੩੯	ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾ	੭	ਪੰਨੇ੫੫੧	ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪ	੨
ਪੰਨੇ੫੩੯	ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇ	੮	ਪੰਨੇ੫੫੧	ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ	੩
ਪੰਨੇ੫੪੦	ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿ	੯	ਪੰਨੇ੫੫੨	ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਗੁਰੁਗੋ	੪
ਪੰਨੇ੫੪੦	ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜ	੧੦	ਪੰਨੇ੫੫੨	ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿ	੫
ਪੰਨੇ੫੪੧	ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵ	੧੧	ਪੰਨੇ੫੫੩	ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ	੬
ਪੰਨੇ੫੪੧	ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਿਹੁਅ	੧੨	ਪੰਨੇ੫੫੪	ਸੁਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲੁਗ	੭
ਪੰਨੇ੫੪੨	ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕ	੧੩	ਪੰਨੇ੫੫੪	ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆ	੮
ਪੰਨੇ੫੪੩	ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾ	੧੪	ਪੰਨੇ੫੫੫	ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥਸਰਬ	੯

ਰਾਗੁ ਆਰੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਕਹਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਨਾਮਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫ ਅਕਲ ਅਨੀਲ ਅਭਗ ਪੁਰਖ ਥਾਮਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬ ਦੂਖ ਅਦੂਖ ਖਪੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕਉ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮ ਮਨ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਸਰਬ ਜਾ ਕੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਬ ਘਟ ਤਾ ਕੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੦ ਨਾਮ ਅਨਾਮ ਅਰੂਪ ਰੂਪ ਜਾਸੁ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੧ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਗਲ ਆਕਾਸੁ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੨ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੩ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੪ ਮੈ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਹਰਿ ਜਾਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੫ ਤੁਮ ਕਰੁਣਾ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੬ ਤੁਮ ਉਤਮ ਹਮ ਨੀਚ ਸਰੇਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੭ ਹਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਜਨ ਪੇਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੮ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੯ ਜਨਮ ਸਭ ਕਾਰਨ ਦਾਸ ਕਬੀਰਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੦ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕੋ ਧੀਰਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੧ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਜਿ ਰਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਤਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੩ ਜਾਤਿ ਭੀ ਨਿਜਾਤਿ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੪ ਮੈ ਤਉ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਰਾਂਤਿ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੫ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੬ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹੋਇ ਸਪਾਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੭ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਜਗਦੀਸ ਜਗਦੀਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੮ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ ਰਮੇਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੨੯ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੀ ਬੂਝੀ ਬੂਝ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੦ ਤਉ ਰਵਿਦਾਸ ਨ ਦੂਜੀ ਸੂਝ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੧ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਹੋਈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੨ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸੋਈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੩ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੪ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਫਿਰਿ ਚਹੂ ਪਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੫ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੬ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸੋ ਹਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੭ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਸਮਾਨਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੮ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਸੋ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੩੯ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਦਿਸਟਿ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੦ ਤਾ ਕੋ ਕਛੂ ਨ ਕੀਜੈ ਮਿਸਟਿ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੧ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ਸਮਾਨੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੨ ਸੋ ਬਾਮਨ ਹੋਵੈ ਭਲ ਜਾਨੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੩ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੪ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੫ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੬ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੭ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੮ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੪੯ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੦ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੧ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੨ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੩ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੪ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੫ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੬ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੭ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੮ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੫੯ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੦ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੧ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੨ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੩ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੪ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੫ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੬ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੭ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੮ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੬੯ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੦ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੧ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੨ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੩ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੪ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੫ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੬ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੭ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੮ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੭੯ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੦ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੧ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੨ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੩ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੪ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੫ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੬ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੭ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੮ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੮੯ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੦ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੧ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੨ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੩ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੪ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੫ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੬ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੭ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੮ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੯੯ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੦੩੪ ੧੦੦ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਆਪਹਿ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨ ਕਿਨ ਹੀ ਬਨਾਜਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩ ਨੀਕਲਹੁ ਹਾਰਿ ਗਵ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪ ਕਾਮੇਲੜੇ ਧਾਤੁ ਸਿਮਰਨ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫ ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬ ਚਾਰਿ ਦਿਨਾ ਅਪਨੀ ॥
ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਤੋ ॥

੨੫ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਕਾ ॥
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਿਤੈ ਮੁਨਿ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੦ ਸੋ ਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਤੀਤੁ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੧ ਭੂੰਡੀ ਚਲਾ ਚਰਨ ਕਰੰਖ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੨ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੩ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹੈ ਦਿਨ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੪ ਰਿਦ ਦੇਨਾ ਮੁਸ ਸਰਬ ਬਧਨੁ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੫ ਜਗਨੋ ਮਮ ਪੁੰਨ ਤ ਪਾਪੁਜ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਕਾ ॥
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਕਹਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੭ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੮ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੯ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਨਾਮਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੦ ਅਕਲ ਅਨੀਲ ਅਭਗ ਪੁਰਖ ਥਾਮਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੧ ਦੂਖ ਅਦੂਖ ਖਪੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕਉ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੨ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੩ ਮਨ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਸਰਬ ਜਾ ਕੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੪ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਬ ਘਟ ਤਾ ਕੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੫ ਨਾਮ ਅਨਾਮ ਅਰੂਪ ਰੂਪ ਜਾਸੁ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੬ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਗਲ ਆਕਾਸੁ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੭ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੮ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੨੯ ਮੈ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਹਰਿ ਜਾਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੦ ਤੁਮ ਕਰੁਣਾ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਤੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੧ ਤੁਮ ਉਤਮ ਹਮ ਨੀਚ ਸਰੇਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੨ ਹਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਜਨ ਪੇਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੩ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੪ ਜਨਮ ਸਭ ਕਾਰਨ ਦਾਸ ਕਬੀਰਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੫ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕੋ ਧੀਰਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੬ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਜਿ ਰਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੭ ਤਾ ਕਉ ਜਾਤਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੮ ਜਾਤਿ ਭੀ ਨਿਜਾਤਿ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੩੯ ਮੈ ਤਉ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਰਾਂਤਿ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੧ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹੋਇ ਸਪਾਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੨ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਜਗਦੀਸ ਜਗਦੀਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੩ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ ਰਮੇਸਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੪ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੀ ਬੂਝੀ ਬੂਝ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੫ ਤਉ ਰਵਿਦਾਸ ਨ ਦੂਜੀ ਸੂਝ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੬ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਹੋਈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੭ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸੋਈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੮ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੪੯ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਫਿਰਿ ਚਹੂ ਪਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੧ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸੋ ਹਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੨ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਸਮਾਨਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੩ ਚਮਰ ਕਹਾਵੈ ਸੋ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੪ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਦਿਸਟਿ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੫ ਤਾ ਕੋ ਕਛੂ ਨ ਕੀਜੈ ਮਿਸਟਿ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੬ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ਸਮਾਨੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੭ ਸੋ ਬਾਮਨ ਹੋਵੈ ਭਲ ਜਾਨੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੮ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੫੯ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੦ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੧ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੨ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੩ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੪ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੫ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੬ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੭ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੮ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੬੯ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੧ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੨ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੩ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੪ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੫ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੬ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੭ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੮ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੭੯ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੦ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੧ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੨ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੩ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੪ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੫ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੬ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੭ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੮ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੮੯ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੧ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੨ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੩ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੪ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੫ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੬ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੭ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੮ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੯੯ ਬਾਮਨ ਸੋ ਦਲਿ ਦਲਿ ਪਗ ਪਰੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੦੦ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਝ ਨਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੦੧ ਬਾਮਨ ਮਹਿ ਚਮਰ ਕਹਾਹੀ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭ ੧੦੨ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਐਸੀ ਬਸੈ ॥
ਪੰਨਾ ੧੧੨੭

ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀ ੧
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਜੋਗੀ ਕੈਹੀ ਪੰਡਿਤੇ ੨
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਅਪਦੀਸ ੩
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਮੈਲਾ ਮਾਣਸ ਮੋਰ ਕੰਤੁਕ ੪
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਸੋਮੁਖਿ ਜਿਮਨ ਕੀ ਦਾਬਿ ੫
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਰਾਜਨ ਪੁਰਜਰ ਨਿਸਤਾ ੬
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਸਭੁ ਜਿਤੁ ਨੇ ੭
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਸੋ ਵੈਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾ ੮
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ੯
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁਕ ੧੦
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਦੁਬਿਧਾ ਅਨਮੁਖੇ ਰੋਗੁ ੧੧
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਬਦਾ ੧੨
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖ ੧੩
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ੧੪
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਧੀਉ ੧੫
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੇਤ ਜਿਨੀ ੧੬
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਮਰਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ੧੭
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤੁ ਬਉ ੧੮
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇ ਆਪੁ ੧੯
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲਖੁ ੨੦
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਆਪੇ ਦੈ ਭਲਾ ਇ ਦਿਤੇ ੨੧

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਾਰਿ ਕਿਰ ੧

ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ੨
ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਸੁਮਤਿ ਕਰਤੁ ਸੁਭ ਕਰਮ ੩
ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਹਰਿ ੪
ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਤੇਰਾ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾ ਪੁਰਖ ੫
ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ੬

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਪਾਸਿ ਦੇ ੧
ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ੨
ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਫਰਤ ਨਰਹਉ ਨਾਹ ੩
ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਦਸੀ ਮਰਗੀ ਸਹ ਜੇਬ ੪
ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਜੇਸਉ ਲੋਚੇ ਲੋਚਿ ਖ ੫
ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਨਿਰਚਿ ਓ ੬
ਪੰਨੇ ੮੫੫ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾ ੭
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਕੋਟਾ ਮਹੋ ਰਬ ਆਵਹਿ ਠਾ ੮
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਲੇਪਨ ਲਾਗੋ ਤੋਲਿ ਲਾ ੯
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ੧੦
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ੧੧
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫ ੧੨
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਕਉ ਕੰਠਿ ੧੩
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਸੀਧ ਸਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉ ੧੪
ਪੰਨੇ ੮੫੬ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਓ ਤਿਣ ੧੫
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਸਿਕਦਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿ ੧੬

ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਰਜਿ ਸੁਤੁ ਰਾਖਹਿ ਰਿਤਿ ੧੭
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਭਉ ਕਦੀ ਐ ਜੋ ਹੈ ੧੮
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰ ੧੯
ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਅਨੁਖ ਕ ੨੦
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ੨੧
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦਚ ੨੨
ਪੰਨੇ ੮੫੭ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿ ੨੩
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁ ੨੪
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗ ੨੫
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਨਾਮ ਕਾਰ ਕਉ ਛ ੨੬
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਸੋ ਹਿ ਦਾ ਗਸਿਆ ੨੭
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਚਿਤ ਵਤ ਪਾਪ ਨਆ ੨੮
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਅਪ ਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ੨੯
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰ ਜ ੩੦
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰ ੩੧
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰ ੩੨
ਪੰਨੇ ੮੫੮ ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋ ਮੁ ਬਨ ੩੩
ਪੰਨੇ ੮੫੦ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਨੀ ੩੪
ਪੰਨੇ ੮੫੦ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਭ ੩੫
ਪੰਨੇ ੮੫੦ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੂ ਮਦੇ ੩੬
ਪੰਨੇ ੮੫੦ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹ ੩੭
ਪੰਨੇ ੮੫੦ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਮੈ ੩੮
ਪੰਨੇ ੮੫੧ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਾ ਲੇ ੩੯

ਪੰਨੇ ੮੫੧ ਪ੍ਰਥਮੇ ਹੋ ਨੀ ਪਾ ਈ ਨੈ ੪੦
ਪੰਨੇ ੮੫੧ ਸੁਖਨਾ ਪੀਥਨੁ ਤੈ ਧਨਖ ੪੧
ਪੰਨੇ ੮੫੧ ਗੁਰਮਾ ਛੋ ਤਿ ਆ ਗੋ ਚਿ ੪੨
ਪੰਨੇ ੮੫੧ ਸਭਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਨਾ ਉ ੪੩
ਪੰਨੇ ੮੫੧ ਜਿਸੁ ਸੋ ਮਰਤ ਮਨਿ ਨੋ ੪੪
ਪੰਨੇ ੮੫੨ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਲੇ ੪੫
ਪੰਨੇ ੮੫੨ ਤੁਲਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੋ ਏ ਕਉ ੪੬
ਪੰਨੇ ੮੫੨ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ੪੭
ਪੰਨੇ ੮੫੨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਡੰਗਿ ੪੮
ਪੰਨੇ ੮੫੨ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿ ਫੁ ਬਿ ਘ ੪੯
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਆਪੇ ਸਾਜੁ ਆਪੇ ਬੇ ੫੦
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਭੁਗਤਾ ਸਨਿ ਆਨੰਦੁ ੫੧
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪ੍ਰਾ ਨਿ ਆ ੫੨
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਪੰਚ ਸਜਾ ਮੀ ਜੋ ਪੰ ਚ ਨ ੫੩
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿ ਟ ਕੋ ਸੈ ੫੪
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋ ਰਿ ਕ ਰਉ ੫੫
ਪੰਨੇ ੮੫੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪੁ ਨੇ ਸੁਨੀ ੫੬

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ

ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਪਰਤਿ ਪਾਲ ਪ ਬ੍ਰਹਿ ੧

ਭੈਰਉ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧

ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾ ਮੁਰ ੧

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੨

ਪੰਨੇ ੮੫੪ ਤਿ ਸੁ ਕਰ ਤੋ ਇ ਕ ਚ ਲਤੁ ੧

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਕਾ ੧
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ੧੨ ਜੋੜੁ ੧
ਨਾਮਦੇਵਾ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪਤੀਜੈ ਨਹੀ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ
ਜੋਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ੧੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਜੋ ਬੁਧਿ ਪੂਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ੧੦ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ੯ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ੮ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਈ ੭ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਊਚ ਹ੍ਵੈ ਊਚ ਨਹੀ ਬਸਿਆ ੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਮਾਥੈ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾ ੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਭੰਗਾ ਕੇਸੰ ਗਸਾਇਤ ੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਮ੍ਰਿਗ ਕਰਿ ਮਨ ਕਿ ਬਿਦਿਆ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮੈਲਾ ਇੰਦ੍ਰ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੋ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਕਾਇਆ ਕਮਲ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬਿਚਾਰਾ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸਾ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਢ ਰਚਿ ਰਹਾ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ
ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਸੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਕੋਇ ਬਿਬਸਨ ਕੀਜੈ ਅਵ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਸਜੁ ਸੁਪਨਾ ਪੁਰਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਗੁਰਸੇਵਤ ਜੋ ਜਨ ਸਰਧਾ ਧਰਤ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਸੋ ਜਨੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀਜੈ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਜਲ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਜਲ ਬਲ ਕੁਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ੧੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਸਤਰੇ ਸੋਇ ਸਲਾਰ ੧੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹ ੧੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਰਿਉ ਲੀ ਜੋ ਗ ਚੁ ਬੰਕਾ ੧੭ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਾ ਭਗਤੁ ਗੁਨੀ ੧੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤੀ ੧੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ੧੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਬਨ ਸਫਲ ਭਏ ਹਰਿ ਸੇਵ ਤੇ ੧੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ੧੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ੧੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਬਸੰਤੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਆਖਿ ਦਿਖਾਏ ੧੭ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਹੁ ੧੮ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪
ਜੋ ਪਾਸਾ ਫੀਰੈ ਸੁ ਜਨ ਕਾ ਹੋਇ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਹੋਣਿ ਦਿ ਵਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋਠੜੀ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੫
ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗ ੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆਰ ੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤੁਝ ਗਮਤ ਭਰ ੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ੭ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਿ ਨਾਮ ਧਨ ਮਾਲ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਹਰਦਾਨੀ ਧਨ ਮਾਲ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਜੀ ਅਪਣ ਤੁ ਮਾਂ ਪਿ ੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੀਗਰਿ ੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹੇ ੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਮਾਹਾ ਮਾਹੁ ਮਾਰਖੀ ਚੜੈ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਰੁਤਿ ਆਈ ਲੋ ਸ ਸਭ ਸ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਬਸ ਤ ਉਤਾਰੈ ਵਿਗੰ ਬ ੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਸ ਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਰੀ ਮਾਇ ੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨ ੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਆਪੇ ਕੁਦਰ ਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ੭ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਸਾਹਿ ਬ ਭਾ ਵੈ ਸੇ ਵਕੁ ਸੇਵ ੮ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਸ ਲ ਗ ਮਾ ਬਿ ਪ ਪੂ ਜਿ ੯ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਸਾਹੁ ਰੜੀ ਵਥੁ ਸ ਭੁ ਕਿ ੧੦ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾ ੧੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਦਾ ੧੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩
ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬ ੧ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਰਾਤੇ ਸ ਚੁ ਹਰਿ ਨਾ ਸਿ ੨ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋ ੩ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਅੰਤਰਿ ਪੂ ਜ ਮਨ ਤੋ ੪ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਭ ਗ ਤਿ ਵ ਛ ਲੁ ਹਾ ਰਿ ੫ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁ ਸ ਬ ਦਿ ੬ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਪੂ ਰੈ ਭਾ ਗਿ ਸ ਚੁ ਕ ਕ ੭ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਭ ਗ ਤਿ ਕ ਰ ਹਿ ਜ ਜਨ ਦੇ ੮ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਨਾ ਮਿ ਰ ਤੇ ਕੁ ਲ ਕਾ ਕਾ ਰ ੯ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮
ਬਿ ਨੁ ਕ ਰ ਮਾ ਸ ਭ ਭਰ ੧੦ ਪੰਨੇ ੧੧੭੮

ਪੰਨੇ੧੭ ਕਰਜਾਈਐਸੇਹਥਾਂ ੧
ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ
ਪੰਨੇ੧੭ ਸਾਹਿਬੁਸੰਕਟਦੇਸੇਵ ੧
ਪੰਨੇ੧੭ ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀ ੨
ਪੰਨੇ੧੭ ਸਹਜਿਅਵਾਲਿਧੁਨਿ ੩
ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ
ਪੰਨੇ੧੭ ਕੁਝੁਪਿਆਈਂਕਛੂਨ ੧
ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਰਾਮਾਨੰਦਜੀਉ
ਪੰਨੇ੧੭ ਸੁਰਹਕੀਜੋਮੈਂਤੇਰੀ ੧
ਦੁਵਜੋਤੁ
ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਾਗਸਾਰਗਕਾ॥
ਰਾਗੁਸਾਰਗਚਉਪਦੇਅਸਟਪਦੀ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੋਰੇਪ੍ਰਭੁ ੩
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਗੋਬਿੰਦਕੀਮੋਸੀ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮ ੬
ਪੰਨੇ੧੮ ਕਲਿਪੂਤਪ੍ਰਭਗਤਹਉ ੧
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਜਗਜੀਨਾਥ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਸਾਧੋਸਥ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉਪ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਧਰਿ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁ ੬
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਉ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਹੋ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਬਪ੍ਰਭੈਕਿਰਿਆਕਾ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਾਝੀਧੀਰਿਰਹੀਮੈਂ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਾਝੀਸਤਿਸਤਿਭਤਿਉ ੬
ਪੰਨੇ੧੮ ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸੇਬੋਗੁਰੋ ੭
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸ ੮
ਪੰਨੇ੧੮ ਹੁਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬ ੯
ਪੰਨੇ੧੮ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਸਿਉ ੧੦
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਵਰਿਸਭਿਛੂਲੇਭ੍ਰਮ ੧੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਣ ੧੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਬਾਲਿਹਰੀਗੁਰਦੇਵਚ ੧੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਗਾਇਓਮੈਂਗੁਣਸੀਧ ੧੪

ਪੰਨੇ੧੮ ਭੁਮਬਡੁਮਤੇਦੇਸਨੋ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਤਿਸੁਤੂਸੋਵਿਜਿਨਤੂ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖਪਾਵੈ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਨਤਾਰੀਤਾਰਿਲਾਗੀ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਕਾਮਰੋਸਭਰਗਏਪ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਸਚੁਪਰਮੇਸੁਰੁਨਿਤਨ ੬
ਪੰਨੇ੧੮ ਗੁਰਚਰਣਸਰੋਵਰੁ ੭
ਪੰਨੇ੧੮ ਸਗਲਾਇਛਾਜਾਪਿਉ ੮
ਪੰਨੇ੧੮ ਕਿਲਵਿਖਾਬਿਨਸੇਜਾ ੯
ਪੰਨੇ੧੮ ਰੋਗਸੋਦਾਏਪ੍ਰਭੂਸਾਧਿ ੧੦
ਪੰਨੇ੧੮ ਹੁਕਮੁਕਾਰੇਕੀਨੈਨਹ ੧੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਦੇਖੁਦੂਲਦੂਲਦੂਲੇ ੧੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਹੋਇਇਕੜੁਮੈਲਹੁ ੧੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾ ੧੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਸੁਲੁਨਬੁਲੈਆਪੁਨ ੧੫
ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਪੰਚਪਦਾਅਸਟਪਦੀ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਸਾਧੋਇਹੁਤਨੁਮਾਇ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਧਾਪੀਓਮੋਕਾਮੁਬ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਾਈਮੋਧਨੁਪਾਇਓ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰੇਹਰਿ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਕਹਾਭੂਲਿਹਰੇਝੂਠੇਲੋ ੫
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪੰਨੇ੧੮ ਜਬੂਕਊਆਨਾਸੁਨ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਨਭੂਲਾਉਭਰਮੀਆਸਿ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਵੈ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਤੁਭਸਮਾਂਧੁਲੋਗ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਦੁਬਿਧਾਦੂਰਮਤਿਆ ੬
ਪੰਨੇ੧੮ ਆਪੇਤਵਾਫੁਲਬੇਲ ੭
ਪੰਨੇ੧੮ ਨਉਸਤਚਉਦਹਚਾਰਿ ੮
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਕਾਂਇਆਮਨਕਾਰਿਓਇਕੁ ੧
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਿਜਪਿ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੋਜੋ ੨
ਬਸੰਤੁਕੀਵਾਰਮਹਲੁ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧੀਆਇਕੈ ੧
ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਕਬੀਰਜੀ
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਊਲੀਧਰਤੀਮਉਲੈ ੧
ਪੰਨੇ੧੮ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪਾੜ੍ਹੈ ੨
ਪੰਨੇ੧੮ ਜੋਇਖਸਮੁਪੈਜਾਇ ੩
ਪੰਨੇ੧੮ ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏਪੜ੍ਹ ੪
ਪੰਨੇ੧੮ ਇਸੁਤਨਮਨਮਧੇਮ ੫
ਪੰਨੇ੧੮ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇ ੬
ਪੰਨੇ੧੮ ਮਾਤਜੁਠੀਪਿਤਾਭੀਜੁ ੭
ਰਮਾਨੰਦਜੀ

ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਏਕੁ ਖਾਟਿਖ	੬੧	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਗਜਨਰਾਮਕੋ ਸਾਹੁ ਗਾਉ
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਗੁਰਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾ	੬੨	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਬੈਕੁੰਠੋ ਬੋਬਿਦਚਮਨੈ
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਹਰਿਹਰਿਦੀਓ ਸੇਵਕ	੬੩	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਤੁਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ	੬੪	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਬਸੋ ਮਨਿ ਮੇ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਕਲਿਯੁਗ ਤਦਾਇਆ	੬੫	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਠਾਕੁਰ ਬਿਨ ਤੀਕਨ	੬੬	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਜਾਕੀ ਰਾਖਨਾਮ ਛਿਦ	੬੭	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਪੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਪੂਰਕਉ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅਬ ਜਨਊ ਪਰਿਕੋ ਨ	੬੮	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਹਰਿਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਹਰਿਜਨ ਛੋ ਤੁ ਆਸ	੬੯	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਹਰਿਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਬੋਲ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੇ ਸਹਸਾ	੭੦	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮਕੋ ਬਿਉਹਾ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗ	੭੧	ਪੰਨੇ ੬੩ੰ ਹਰਿਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਬਿਥੋ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿ	੭੨	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਚਿਤ ਵਉ ਦਅਉ ਸਰ
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੋਪੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬ	੭੩	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਮੰ ਤਰਿ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਠਾਕੁਰ ਤੁ ਮ ਸਰਣਾਈ	੭੪	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਹਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਾ ਤਿ ਨ	੭੫	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਜੀਵਤੁ ਰਾਮਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਜੋ ਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਣ	੭੬	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮਕੋ ਸੁਖ ਸਾ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਹੋ ਤੀ ਨ ਹੀ ਕ ਵਨ ਕ ਵੂ	੭੭	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਬਿਰਾ ਜੇ ਤ ਰਾਮਕੋ ਪਰ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਫੀ ਕੋ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ	੭੮	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਆ ਤੁ ਰ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰ ਸਾ ਰ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਆਇ ਓ ਸ੍ਰਨ ਨ ਪ ਵ ਣ	੭੯	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਧਨ ਵੰ ਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵ ਣ	੮੦	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਰਾਮ ਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁ ਣ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਰੀ ਕ ਦ ਹੁ ਸ	੮੧	ਪੰਨੇ ੬੩੧ ਕੀ ਨੇ ਪਾ ਪ ਕੇ ਬਖੁ ਕੋ ਟਾ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਆ ਵੈ ਰਾ ਮ ਸ ਰ ਣਿ ਦ	੮੨	ਪੰਨੇ ੬੩੨ ਅੰ ਧੇ ਖਾ ਵ ਰਿ ਓ ਬਿ ਸੂ ਕੇ
ਪੰਨੇ ੬੨੯	ਜਾ ਤੇ ਸਾ ਧੂ ਸ ਰ ਣਿ ਗ	੮੩	ਪੰਨੇ ੬੩੨ ਟੂ ਟੀ ਸੰ ਦ ਕ ਕੀ ਆ ਧੀ

ਪੰਨੇ ੬੨੫	ਨੈ ਨ ਹੁ ਦੇ ਖਿ ਓ ਚਿ ਲ ਭ ਤੁ	੩੮	
ਪੰਨੇ ੬੨੫	ਚ ਰ ਨ ਕੋ ਮੀ ਬੋ ਦ ਮਾ ਰ ਗੁ	੩੯	
ਪੰਨੇ ੬੨੫	ਧਿ ਆ ਇ ਓ ਅੰ ਤੇ ਬਾ ਰ	੪੦	
ਪੰਨੇ ੬੨੫	ਗੁ ਰ ਸੰ ਮ ਛਿ ਐ ਸੋ ਪ੍ਰ ਭੂ ਧਿ	੪੧	
ਪੰਨੇ ੬੨੫	ਮੇ ਰੇ ਮ ਨਿ ਸ ਬ ਦੁ ਲ ਗੋ ਗੁ	੪੨	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਦੀ ਓ ਗੁ ਰਿ	੪੩	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਸੇ ਮੁ ਰੇ ਆ ਸਕ ਕਾ ਹੇ ਕ ਰ ਜਾ	੪੪	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਓ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਪ੍ਰ ਅ ਪੀ ਤ ਚੀ	੪੫	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਮ ਨ ਓ ਇ ਦਿ ਨ ਸ ਧੰ ਨਿ ਪ	੪੬	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਅ ਬੋ ਮੋ ਰੋ ਸ ਹ ਸਾ ਦੂ ਖ ਰ	੪੭	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਪ੍ਰ ਭੁ ਮੇ ਰੋ ਇ ਤ ਉ ਤ ਸ ਦਾ	੪੮	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਅ ਪ ਨਾ ਮੀ ਤੁ ਸ੍ਰ ਆ ਮੀ	੪੯	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਓ ਟ ਸ ਤ ਣੀ ਪ੍ਰ ਭ ਜੀ	੫੦	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਪ੍ਰ ਭ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਦੁ ਖ ਬਿ ਨ	੫੧	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਮੋ ਰੇ ਮ ਨੁ ਜ ਤ ਕ ਤ ਤੁ ਝ ਹਿ	੫੨	
ਪੰਨੇ ੬੨੬	ਮ ਨ ਤੇ ਭੇ ਭ ਉ ਦੂ ਰਿ ਪ ਰਾ ਇ	੫੩	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਨਾ ਮੁ ਮ ਨ ਹਿ ਆ	੫੪	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਬਿ ਨੁ ਪ ਭ ਕ ਰ ਮ ਨੁ ਜ ਾ ਇ	੫੫	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਠਾ ਕੁ ਰ ਸਿ ਉ ਤੂ ਹੀ ਤੂ ਹੀ	੫੬	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਜਾ ਹੂ ਕਾ ਰੂ ਅ ਪ ਨੋ ਹੀ ਰੇ	੫੭	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਸੋ ਹ ਨ ਸਾ ਭ ਜੀ ਅ ਤੇ ਰੇ ਰੂ	੫੮	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਅ ਬੋ ਮੋ ਹਿ ਧ ਨੁ ਪਾ ਇ ਓ	੫੯	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਝੂ ਠੋ ਮਾ ਣੇ ਆ ਕੋ ਮ ਦਾ	੬੦	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਅ ਪ ਨੀ ਇ ਤ ਨੀ ਕ ਦੂ ਨ	੬੧	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਸੋ ਹ ਨੀ ਸੋ ਹ ਤ ਰ ਹੈ ਨ ਹੋ ਰੀ	੬੨	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਕੋ ਸੇ ਕ ਹ ਉ ਜੋ ਹਿ ਜੀ	੬੩	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਸੇ ਮੁ ਰੇ ਤੂ ਕਿ ਉ ਮਿ ਮ ਰ	੬੪	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਕਿ ਉ ਜੀ ਵ ਨੁ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ	੬੫	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਉ ਆ ਮੁ ਸ ਰ ਕੋ ਹਉ	੬੬	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਮ ਨੋ ਰ ਥ ਪੂ ਰੇ ਸਾ ਤਿ ਕੁ ਰ ਆ	੬੭	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਮ ਨ ਕ ਹ ਾ ਲੁ ਭ ਾ ਈ ਐ ਆ	੬੮	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਮ ਨ ਸ ਦਾ ਮੰ ਗ ਲ ਗੋ ਬਿ	੬੯	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਸ ਭ ਗ ਲ ਊ ਧਾ	੭੦	
ਪੰਨੇ ੬੨੭	ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਰਾ ਮ ਨ ਰਾ ਮ ਸ ਾ ਮ	੭੧	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਰਾ ਮ ਨ ਰਾ ਮ ਸ ਾ ਮ	੭੨	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਮੋ ਹ ਨ ਘ ਰਿ ਆ ਵ ਹੁ ਕ ਰ	੭੩	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਕਿ ਆ ਸੋ ਚ ਉ ਸੋ ਚ	੭੪	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਮੋ ਰਿ ਸ ਰ ਬ ਉ ਪਾ	੭੫	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਮੋ ਹਿ ਲ ਬ ਧਿ ਓ	੭੬	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਮੇ ਰਾ ਅ ਨੁ ਦੇ ਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰਿ ਆ	੭੭	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਮੋ ਰੋ ਠਾ ਕੁ ਰ ਸਿ ਉ	੭੮	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਮੇ ਰੈ ਮ ਨਿ ਚੀ ਤਿ ਆ ਏ	੭੯	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਕੇ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕ	੮੦	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਮੋ ਰੋ ਪੰ ਚ ਤੇ ਸੰ ਗੁ	੮੧	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਮੋ ਰੋ ਠ ਕੁ ਰ ਸ ਿ ਉ	੮੨	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਮੋ ਹ ਨ ਸ ਭ ਿ ਜੀ ਅ ਤੇ ਰੇ ਰੂ	੮੩	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਅ ਬ ਮੋ ਹਿ ਧ ਨੁ ਪਾ ਇ ਓ	੮੪	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਮੇ ਰੈ ਮ ਨਿ ਸਿ ਮ ਸ ਟ ਲ ਗੇ	੮੫	
ਪੰਨੇ ੬੨੮	ਰ ਸ ਨਾ ਰਾ ਮ ਰ ਖ ਹ ਤ ਭੁ ਣ	੮੬	

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ ੧੭

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੧੮ ਸੁਕਬਚਨਬੋਲਿਗੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੧੯ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੩ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੦ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੪ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੧ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੫ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੨ ਨਾਮਬਰਗਤਿਮਾਰਗਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੬ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੩ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੭ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੪ ਮਨਿਬਿਰਾਜੈਗੋਰੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੮ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੫ ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੯ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੬ ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੧੦ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੭ ਕਰਤਕੇਲਾਬਿਖੇਮੇਲ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੯

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੮ ਹਰਿਬਿਨੁਤੋਨੂਸੁਹਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੨੯ ਕਹਾਮਨਾਬਿਖੈਅਸੇ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੩ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੩੦ ਕਹਾਨਰਅਪਨੋਜਨਮੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੪ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੩੧ ਮਨਕਰਿਕਬਧੁਨਹਰੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੩੨ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫ ੩੩ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੫

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੨ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬
੩ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੪ ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੫ ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਸਾਰਗਛੰਤਮਹਲਾ ੫

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੬ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਬੈਕਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੭ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ
ਕਬੀਰਜੀ॥

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੮ ਕਹਾਨਰਗਰਬਸਿਓ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੯ ਰਾਜਾਸ੍ਰਮੀਮਤਿਨਹੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧੦ ਕਾਏਰੇਮਨਬਿਖਿਆ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧੧ ਬਦਹੁਕੀਨੋਰੁਮਾਧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬
੩ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧੨ ਦਾਸਅਨੰਨਮੋਰੋਨੈ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਸਾਰੰਗ ਭੈਨਰਕਿਆਪੂਰਨੁ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧੩

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧੪ ਹਰਿਕੇਸੰਗਬਸੇਹਰਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

ਸਾਰਗਕਬੀਰਜੀਉ

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬ ੧੫ ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈ ਪੰਨੇ ੧੨੪੬

੧੭ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗਮਲਾਰ ਕਾ

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੭ ੧ ਖਾਣੀਪੀਣਾਹਸਣਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੭
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੭ ੨ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਮ ਪੰਨੇ ੧੨੪੭
੩ ਪੰਨੇ ੧੨੪੭ ੩ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਸੀਸਯੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੭
੪ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੪ ਜਿਨਿਧਨਪੀਪਰਕਾਸਦੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੫ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੫ ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੬ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੬ ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੭ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੭ ਦੁਖਵੇਛੋੜਾਇਕੁਦ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੮ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੮ ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾਣਦਾਹਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੯ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੯ ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੋਲੈ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩

੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੧੦ ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੧੧ ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੩ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੪ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮ ੧੩ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੮
੫ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੧ ਗਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸਭਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੬ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੨ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੭ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੩ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੮ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੪ ਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਸਾਚਾਦੂਖਨਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੯ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੫ ਹਉਮੇਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੧੦ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੬ ਇਹੁਮਨੁਗੋਰੀਕਿਹੈ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੧੧ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੭ ਕ੍ਰਿਸਨੁਸੁਮੇਜਨੇਸਮਸੁ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯
੧੨ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯ ੮ ਜੀਵਤਮੁਕਤਸੁਗਾਮਤੀ ਪੰਨੇ ੧੨੪੯

ਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੈਜਨਮੰਮਿਲੈ ੧
ਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਭਜਨਨਾਮਾ ੨
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਾ ੩
ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮਾ ੪
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਾ ੫
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਾਜਾਗੈ ੬
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ
ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲ ੧
ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁਜਗਦੀ ੨
ਭਜੁਰਸੋਮਸਿਰਾਮਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗ ੪
ਜਪਿਮਨਸੋਗੋਵਿਦਮਾਧੋ ੫
ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਬਗਵਾਂ ੬
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲ ੧
ਆਰਾਧਹੁਤੁਝਨਿਸੁਆ ੨
ਕੀਰਤਿਪੂਰਬਕੀਗਾਉਮੋ ੩
ਐਸੀਮਾਂਗੁਗੋਬਿੰਦੇ ੪
ਤੁਗਾਤਿਭਗਤਨਹੂੰਬ ੫
ਤੇਰੋਜਸੁਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤ ੬
ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਾ ੭
ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿ ੮
ਠਬਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰ ੯

ਜਾਗਤੁਜਾਗੋਰੇਹੁਗੁਰਸੇ ੨
ਚਾਤ੍ਰਿਕਾਮੀਨਜਲਹੀਤੇ ੩
ਅਖਲੀਬੂੰਦੀਜਲੁਭਰ ੪
ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰ ੫
ਅਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ ੧
ਵੇਦਬਾਣੀਜਗੁਵਰਤਦਾ ੨
ਹਰਿਹਰਿਨਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀ ੩
ਰਾਗੁਅਲਾਰਛੰਤਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਦਾਤੇ ੧
ਵਾਰਮਹਲਾਰਕੀਮਹਲਾ ੧
ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆ ੧
ਰਾਗੁਅਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵ
ਸੇਵੀਲੈਗੋਪਾਲਰਾਇ ੧
ਮੋਕਉਤੁੰਨਾਬਿਸਾਰਿਤੂ ੨
ਅਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀ
ਨਾਰਾਜਨਮੋਰੀਜਾਤਿ ੧
ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪ ੨
ਸਿਮਲਤਰੀਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨ ੩
ਜੋੜੁ ੧੬
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਾਗਕਾਨੜੇਕਾ॥
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਚਉਪਦੇਮਹਲਾ ੪

ਘਨਿਹਰਬਰਸਿਸਗਲ ੧੧
ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੈ ੧੨
ਹਰਿਕੋਭਜਨਕਉਨ ੧੩
ਆਜੁਮੋਬੈਸੋਓਹਰਿ ੧੪
ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆ ੧੫
ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ ੧੬
ਮਨਮੋਹਰਿਕੇਚਰਨ ੧੭
ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਬਛਲੁ ੧੮
ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮ ੧੯
ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਦੈਵ ੨੦
ਪਰਮੇਸ੍ਰਰੁਓਦਾਇ ੨੧
ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲ ੨੨
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ
ਗੁਰਮਨਾਰੀਪ੍ਰਿਅਦਾਇ ੧
ਮਨੁਮਨੈਤੂਮੋਬਨੈ ੨
ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵ ੩
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ ੪
ਬਰਸੁਸਰਸੁਅਸ੍ਰਹਿ ੫
ਗੁਨਰੋਪਾਲਗਾਉ ੬
ਘ੍ਰਿਗਰਜਤਰੋਬੋਂਦ ੭
ਹੇਰੋਬੋਂਦਹੇਰੋਪਾਲ ੮
ਅਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿ ੧

ਘਨਿਹਰਬਰਸਿਸਗਲ ੧੧
ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੈ ੧੨
ਹਰਿਕੋਭਜਨਕਉਨ ੧੩
ਆਜੁਮੋਬੈਸੋਓਹਰਿ ੧੪
ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆ ੧੫
ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ ੧੬
ਮਨਮੋਹਰਿਕੇਚਰਨ ੧੭
ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਬਛਲੁ ੧੮
ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮ ੧੯
ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਦੈਵ ੨੦
ਪਰਮੇਸ੍ਰਰੁਓਦਾਇ ੨੧
ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲ ੨੨
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ
ਗੁਰਮਨਾਰੀਪ੍ਰਿਅਦਾਇ ੧
ਮਨੁਮਨੈਤੂਮੋਬਨੈ ੨
ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵ ੩
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ ੪
ਬਰਸੁਸਰਸੁਅਸ੍ਰਹਿ ੫
ਗੁਨਰੋਪਾਲਗਾਉ ੬
ਘ੍ਰਿਗਰਜਤਰੋਬੋਂਦ ੭
ਹੇਰੋਬੋਂਦਹੇਰੋਪਾਲ ੮
ਅਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿ ੧
ਗਗਨਨਮੁਸ੍ਰਭੁਕੋਈ ੧੨
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਿਧੀ ੧
ਭਗਤਜਨਾਗੋਦਾ ੨
ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀ ੩
ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤ ੪
ਜਿਨਕੋਧੀਐਬਾਸਿ ੫
ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਨ ੬
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਐਂਮ੍ਰਤੁ ੭
ਅਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ
ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸੀਰ ੧
ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿ ੨
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
ਕਿਆਤੂਸੋਚਾਰਿਕੈ ੧
ਧੀਰਮਧਾਰਿਬਾਰਿ ੨
ਸਗਲਾਬਿਧੀਜੁਰੈ ੩
ਰਾਜਤੇਕੀਦਕੀਤੇ ੪
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਓਇਬੈਰ ੫
ਮਾਈਸੋਹੀਪ੍ਰੀਤਮੁ ੬
ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤੇ ੭
ਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਚਾਨਾਮੁਧੀ ੮
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾ ੯
ਅਬਮਾਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮ ੧੦

ਤੇਰੈਆਸਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿ ੪
ਸੁਨਨਦਯੁਸੇਅਨੰਦਵਡੇ ੫
ਕਉਨੁਬਿਧਿਚਾਕੀਕ ੬
ਪ੍ਰਭਪਾਤਦਇਆਲ ੭
ਮਸਤਿਨਿਜਾਪੀਐਭੁਲ ੮
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ ੯
ਹਰਿਚਰਨਸ਼ਰਨਕਲਿ ੧੦

ਕਾਫੀਆਨਮਹਲਾ ੪ ਆਸਦਪਦੀਆ

ਰਾਮਰਮਰਮੋਸੁਨਿਮਨੁ ੧
ਰਾਮਗੁਰੂਪਾਰਸੁਪਰਸੁ ੨
ਰਾਮਾਰਮਰਮੋਰਾਮੁਵਖੀ ੩
ਰਾਮਾਰਮਰਮੋਪੂਜਕਰੀ ੪
ਰਾਮਮੋਸਾਧੂਚਰਨਧੂ ੫
ਰਾਮਾਹਮਦਾਸਨਦਾਸ ੬

ਰਤੜੋਜੋੜੁ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਰਾਗਪਰਭਾਤੀਕਾ

ਰਾਗੁਪਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੧
ਨਾਇਤੇਰੈਤੇਰਣਨਾਇ ੧
ਤੇਰਾਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁ ੨
ਜੈਕਾਰਣਿਵੇਦਬ੍ਰਹਮੈ ੩
ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿ ੪
ਤਾਕਾਕਹਿਆਦਖਿਪਾ ੫

ਪੰਨੇ ੬੮੩ ਅਨਰੂਪਮਤਿਚਾਲ ੬
ਪੰਨੇ ੬੮੩ ਮਨੁਜਾਤਿਗੁਰਸਰਨਿ ੭

ਕਾਨੜਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੬੮੩ ਸੋਊਧਰੇਜਿਨਰਾਖਿ ੧

ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੬੮੩ ਤੂੰਆਪੇਪੀਸਿਧਸਾਧੀ ੧

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀ

ਪੰਨੇ ੬੮੧ ਐਸੋਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰ ੧

੧੭ ਜੋੜੁ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਰਾਗਕਾਫੀਆਨਕਾ

ਰਾਗੁਕਾਫੀਆਨਮਹਲਾ ੪

ਪੰਨੇ ੬੮੧ ਰਾਮਾਰਮਰਮੋਅੰਤੁਨ ੧
ਪੰਨੇ ੬੮੧ ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਰਾਵਤ ੨
ਪੰਨੇ ੬੮੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪੀਸ ੩
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁ ੪
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹ ੫
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ੬
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁ ੭

ਰਾਗੁਕਾਫੀਆਨੁਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀ ੧
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਜਾਚਿ ੨
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੩
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੪
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੫
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੬
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੭
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੮
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੯

ਰਾਗੁਕਾਫੀਆਨੁਮਹਲਾ ੫

ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ ੧
ਪੰਨੇ ੬੮੨ ਮੇਰੇਲਾਲਨਸੀਓਰੋ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੮
ਦੁਬਿਧਾਬਉਗੀਮਨੁ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੮
ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗ ੨
ਨਿਵਲੀਕਰਮਭੁਇ ੩ ਪੰਨੇ ੧੩੫੮
ਭੋਤਮਤਪਾਅਹਲੇ ੪
ਆਖਣਸੁਨਣਨਾਮੁ ੫
ਵਤਕਰਾਰੁਜੋਜਾਵੈਤੀਮਹਲਾ ੬
ਇਕਿਦੁਰਿਬਖਸਿਲ ੭ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੯
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨ ੨
ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਆਸ੍ਟਪਦੀ
ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਮਨਮਾਹੋਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਬ ੨
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਬਿ ੩
ਪ੍ਰਭਾਤਿਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਰਿ ੨
ਅਦਲਿਅਲਹਨੂਰ ੩ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਬੇਦਕਤੇਬਕਹਹੁਮਤ ੪
ਸੁੰਨਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇ ੫ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਪ੍ਰਭਾਤਿਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀ
ਮਨਕੀਚਿਰਬਾਮ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾ ੨ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਅਕਲਪੁਰਖਿਖਿਕੁਚ ੩
ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਕੀ
ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਦ੍ਰੁ ਜੋਤੂ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮ
ਗਮਸਸਿਮਰਮਾਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਗਮਭਜੁਗਮਭਜੁਜਨਮੁ ੨
ਤੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੋਇ ੩
ਛੀਤਜੈਹੈਛੀਤਜੈਹੈਜ ੪
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮ
ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਕੇ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੧
ਪਾਂਡੇਪੁਸ੍ਤੁਕਸੰਧਿਆ ੧
ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਕੇ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੫
ਕਤੰਚਮਾਤਕਤੰਚਪਿ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੫੯
ਗਾਬਾ ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾ ੨ ਪੰਨੇ ੧੩੬੦
ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫
ਹਾਬਿਕਲੰਮਆਗੰਮਮ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੬੦
ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ ੫
ਸੰਮਨਜਉਇਸੁਪੇਮਕੀ ੨ ਪੰਨੇ ੧੩੬੦
ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਉਕੇ
ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੬੦

ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿ ੩ ਪੰਨੇ ੧੩੬੦
ਅਗਮਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿ ੪
ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾ ੫
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਮੁਦ੍ਰੈ ੬ ਪੰਨੇ ੧੩੬੧
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪੜ੍ਤਲਾਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨ ੧
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
ਅਸੁਹਥਿਕੀਆਤਨੁਸ ੧ ਪੰਨੇ ੧੩੬੧
ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋ ੨
ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇ ੩
ਸੁਗਲੇਦੂਖਮੀਟੇਸੁਖ ੪
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਬਿ ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪੁਨੇਪ ੬
ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸ ੭
ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਕੀਕ ੮
ਸਤਿਕੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦੀ ੯
ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਖੜ ੧੦
ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਮੁ ੧੧
ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁ ੧੨
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ ੧੩
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜ੍ਤਾਲ
ਰਸਰਾਮਰਸਾਮਨਾ ੧
ਚਰਨਕਮਲਸਜ਼ਨਿਟੇ ੨
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨ ੧
ਜਾਗਤੁਰਬਿਨਸੋਮੂੰਠਿਅੰ ੧੧
ਮਾਸਾਵਿਕਰਹੁਮੂਰਖਹੁ ੧੮
ਜਾਇਆਸੋਲੁਦ੍ਧਾਇ ੧੩
ਗੀਤਨਾਦਹਸਚਤੁਰ ੧੪
ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਾਦਿ ੧੫
ਬਾਰਹਮਾਹਿਰਾਵਲਾਖ ੧੬
ਸੰਤਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨ ੧੭
ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੯
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਾਕੋਈ ੧
ਸੋਰਠਗੁਣੀਆਰੇਕਉ ੨
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਭਾ ੩
ਜੋਤੇਸੀਸਰਣਾਈਹਰਿ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸ ੫
ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏ ੬
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾ ੭
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪
ਰਸਕਿਬਸਕੀਕੁਨਗਾ ੧
ਉਗਵੈਸੂਰੁਰਹੁਮੁਖਿ ੨

ਪਨੇ੧੭੨	ਨਿਰੁਦਹਾ ਸੋਪਨਵਰੀ	੧
	ਸਵਈਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮਹਲਾ ੫	
ਪਨੇ੧੭੩	ਆਵਿਪੁਰਖਕਰਤਾਕ	੧
ਪਨੇ੧੭੪	ਜਾਚੀਦੇਯੋਹਰੁਨਿਆਂ	੨
	ਸਵਈਏਮਹਲੇਪਾਂਚਵੇਕੇ	
ਪਨੇ੧੭੫	ਸ੍ਰੀਨਿਮਾਨੇਪੁਰਖੁਧਿਆ	੧
	ਸਵਈਏਮਹਲੇਦੂਜੇਕੇ	
ਪਨੇ੧੭੬	ਸੋਈਪੁਰਖੁਧੰਨੁਕਰਤ	੨
	ਸਵਈਏਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ	
ਪਨੇ੧੭੭	ਸੋਈਪੁਰਖੁਨਿਵਰੋਸਾਚ	੨
	ਸਵਈਏਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ	
ਪਨੇ੧੭੮	ਸ੍ਰੀਨਿਮਾਨੇਪੁਰਖੁਨਿੰ	੪
	ਸਵਈਏਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ	
ਪਨੇ੧੭੯	ਸ੍ਰੀਅਰੰਜੋਈਪੁਰਖੁਅ	੫
	੭੬ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆ	
	ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ ੭	
ਪਨੇ੧੭੯	ਊਚੰਗੀਪੈਓਹਨਗੀਸੀ	੧
	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨	
ਪਨੇ੧੭੮	ਆਕਿਆਗਾਤਵੇਹਨਆ	੧
	॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩	
ਪਨੇ੧੭੮	ਦੁਖਭੁਗਾਮਿਆਸੋਹਾ	੧
	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫	

ਪਨੇ੧੭੮	ਰਤੇਸੋਈਜਿਮੁਖੁਨਸੋਭੈ	੧
	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੯	
ਪਨੇ੧੭੯	ਬੁਸਨਸੋਸੰਦਰਸਾਇਓ	੧
	ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ ੫	
ਪਨੇ੧੮੦	ਬਾਲਾਵਿਚਾਰੁਤੇਸੋਵਸ	੧
	ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫	
ਪਨੇ੧੮੦	ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀ	੧
	ਰਹਾਉਦੂਜਾ	
ਪਨੇ੧੮੧	ਰਾਗਾਇਕਸੀਗੋਪੀਚਬਰ	

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਸੋਚੈ
ਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤ
ਰਾਭੁਖਿਆਭੁਖਿਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਪੁਰੀਆਭਾਰਾਸਹਸਿਆਇਕਪਾਲਖਹੋਹਿਤ
ਇਕਨਚਲੇਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮੀਰਜਾ
ਚੀਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰੁਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆ
ਜਾਈਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਆਹੁਕਮੀਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿ
ਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਾਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭ
ਵਾਈਆਹਿ॥ਹੁਕਮੋਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇਆਖਣਹੂਨਾਜੇਕੋ
ਸਿਆਣਹੈਤਾਉਥੈਕੋਨਾਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣਾਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿ
ਜਾਣੈਨੀਸਾਣਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰਾਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖ
ਮੁਹੀਚਾਰਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤੁਨਕੋਹਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹਾਗਾ
ਵੈਕੋਜਾਪੈਦੇਖਿਨਸੁਣਿਆਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਢੂਰੇ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈ
ਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਕੇਬਹਕਿਪਾਹਿਜੁਗਾਜੁਗੀ
ਤਾਰਿਖਾਹੀਦਾ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ
॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਭਾਖਿਉਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਆਖਹਿ
ਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਾਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦ
ਆਖਹਿਗੋਪੀਤਨਵਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਬੁਧਾਆਖਹਿਸੂਰ॥ਆਖਹਿਤੇਤੀਸੈ
ਕਰੋੜ॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੀਵਾਉ॥ਜੇਕੋਲਿਖਿਜਾਣੈਲੇਖਿ॥ਜੇਕੋਸਾਚਾਕਹੈ
ਕਹਾਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਈਜਾਇ॥ਜੇਕੋਅਗੈਕਥੀਵਤਕਿ॥ਤਾਲਿਖੀਐ
ਤੋਟੈਨਹਾਣਿ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਪੈਕੀਤਾਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕ
ਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਤਾਕਿਆਗਣਆਖਿਕਹੈਵਿਗਾਸੁ॥੪॥ਅਮਲੁਗਲੀਅਮਲੁ
ਤਲੀਐਮਲੁਮਾਪੀਐਸੰਜਮਿਸੀਲਵੰਤਸਭਿਗੁਣਵੰਤਾਕਥੀਅਹਿ
ਬਿਨੁਗੁਣਕਥਨਾਜਾਇ॥ਸੁਣਿਮਨਿਅੰਧੇਪਵਹਿਪਾਹਿ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇ
ਵੀਚਾਰੁਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜੁਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐ
ਸਭੁਆਪੇਸਚਾਸੋਇ॥੫॥ਜੋਜੁਗਸਤਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਆਖੀਅਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈ
ਲਹੈਬੇਲੀਓ॥ਜੋਤੁਸਤਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਆਖੀਅਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈ

ਸਨਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਕਰਦੇ ਦੇਦਿਨਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਵੇਖਿਸੁਣਿਨਅੰਤੁ।
ਅੰਤੁ ਨਜਾਪੈਕਿਆਅਸਿਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰਾ ਅੰਤੁ ਨਜਾਪੈ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ਤਾਕੇਅੰਤੁ ਨਪਾਇਆ ਜਾਹਿ ਦੇ
ਹੁਅੰਤੁ ਨਜਾਣੈਕੋਇ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਤੋਹਪਇ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ
ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ਜੇਵ
ਡਾ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਕਥਨਿ ਕਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ। ੨੪। ਬਹੁਤਾ ਕਥਮੁ
ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ਜਾਇ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨਤਮਾਇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰਾ।
ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰੁ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ
ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਧਾ ਹੀਖਾਹਿ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ਏਹਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ
ਚੀ ਚਿਖਲਾਸੀ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਜੀਅ ਕਹਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਹਿ
ਇ ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਿ ਪਾਇ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਮੁਹਿ ਖਾਇ ਨਾਮੈ
ਪੈਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਜਿ ਸਚੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ
ਸਾਲਾਹ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ। ੨੫। ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾ
ਪਾਰਾ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰਾ ਅਮੁਲਾ ਵਹਿ ਅਮੁਲ
ਲੈ ਜਾਹਿ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ
ਦੀਬਾਣੁ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅ
ਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫਰਮਾਣੁ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ
ਖਿ ਅਮੁਲ ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿ ਵਲਾਇ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪ
ਠ ਪੁਰਾਣ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ
ਆਖਹਿ ਈ ਦਾ ਆਖਹਿ ਰੋਪੀ ਤੇ ਰੋਵੈ ਦਾ ਆਖਹਿ ਈ ਸਰਬਆ
ਖਹਿ ਸਿ ਧਾ ਆਖਹਿ ਕੇ ਤੇ ਕੀ ਤੇ ਬ੍ਰਧਾ ਆਖਹਿ ਦਾਨੁ ਵਆਖ
ਹਿ ਦੇਵਾ ਆਖਹਿ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖ
ਣਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇ
ਹਿ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਜੇ ਵਡ ਭੂ ਵਡੇ ਹੋਇ ਨਾ

ਖੁਲੈ ਆ ਆਖਿ ਕਹਾ ਹਿ ਕਿ ਰੇ ਕਾ ਰੂ ਆਇ ਨਾ ਮੁ ਖ ਰੀ ਨਾ ਮੁ ਅ ਖ ਰੀ ਸਾ ਲਾ ਹਾ ਆ
ਖ ਰੀ ਗਿ ਆ ਨੁ ਗੀ ਤ ਹੁ ਵ ਗਾ ਹਾ ਆ ਖ ਰੀ ਲੇ ਖ ਦੂ ਬੋ ਲ ਦੂ ਬਾ ਲਿ ਆ ਖ ਰਾ ਸੁ
ਰਿ ਸੇ ਜੋ ਗੁ ਵ ਖਾ ਛੋ ਜੇ ਜੇ ਏ ਹੋ ਲਿ ਖੇ ਤੇ ਸੁ ਸਿ ਵੈ ਨਾ ਹੋ ਜੇ ਵ ਡ ਭ ਮ ਏ ਤੇ ਵ
ਤੇ ਵ ਪਾ ਹੋ ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਤ ਬੇ ਤ ਮਾ ਉ ਵੈ ਦੂ ਨ ਵੈ ਨਾ ਹੀ ਕੇ ਥਾ ਉ ਨ ਦ ਰ ਤਿ ਕ ਵ ਦ
ਕਥਾ ਵੀ ਚਰਾ ਵਾ ਰੀ ਆ ਜਾ ਵਾ ਏ ਕ ਵ ਰਾ ਜੇ ਤੁ ਸੁ ਝ ਵੈ ਸਾ ਈ ਭ ਲੀ ਕਾ ਰਾ ਤੁ ਸ
ਦਾ ਸ ਭਾ ਤਿ ਨੈ ਕਾ ਰਾ। ੧ ਦੇ। ਛ ਦੀ ਐ ਹ ਸ ਪੇ ਰ ਤ ਨੁ ਦੇ ਹਾ ਪ ਦੀ ਧੋ ਤੇ ਉ ਤ ਸੁ
ਖੇ ਹਾ ਮੂ ਤ ਪ ਲੀ ਤਾ ਕ ਪ ਹੋ ਇ। ਦੇ ਸਾ ਬੁ ਦ ਲ ਈ ਐ ਓ ਹੁ ਧੋ ਇ। ਛ ਦੀ ਐ ਮਾ ਤਿ ਪ
ਪ ਕੇ ਸੀ ਰੋ। ਓ ਹੁ ਚੋ ਪੈ ਨਾ ਵੈ ਕੋ ਰੋ ਗਿ ਆ ਪ੍ਰ ਨੀ ਪ ਪੀ ਆ ਖ ਦੂ ਨਾ ਹਾ। ਕ ਰਿ ਕ ਰੇ ਕ ਰ ਦ
ਲਿ ਖਿ ਲੇ ਜੋ ਨਾ ਹੁ ਆ ਪੇ ਬੀ ਜਾ ਆ ਪੇ ਹੀ ਖ ਹੁ। ਨਾ ਨ ਕ ਹੁ ਕ ਮੀ ਆ ਵ ਹੁ ਜਾ ਹੁ। ੨੦। ਤੀ
ਰ ਥ ਤੁ ਪ ਦਾ ਇ ਆ ਦ ਤੁ ਦਾ ਸੁ। ਜੋ ਕੋ ਪ ਵੈ ਤਿ ਲ ਕਾ ਮਾ ਨੁ। ਸਾ ਨਿ ਲੈ ਆ ਸੁ ਨਿ ਕੀ
ਤਾ ਕਾ ਉ ਅੰ ਤ ਰ ਗ ਤਿ ਤੀ ਗ ਬਿ ਮ ਲਿ ਨਾ ਉ। ਸਾ ਤਿ ਸੁ ਹਾ ਦ ਸ ਦ
ਨ ਕੀ ਤ ਭ ਗ ਤਿ ਨ ਹੋ ਇ। ਸੁ ਅ ਸ ਤਿ ਆ ਥਿ ਬ ਦੀ ਬ੍ਰ ਮ ਉ। ਸਾ ਤਿ ਸੁ ਹਾ ਦ ਸ ਦ
ਮ ਨਿ ਚਾ ਉ। ਕ ਵ ਦੁ ਸੁ ਦੇ ਲਾ ਵ ਖ ਤੁ ਕ ਵ ਦੁ ਕ ਵ ਦ ਲਾ ਬਿ। ਤ ਕ ਵ ਦੂ ਵ ਦੂ। ਕ ਵ ਦਿ
ਸ਼ਿ ਤ ਤੀ ਮਾ ਹੁ ਕ ਵ ਦ ਲਾ ਜਿ ਤੁ ਹੋ ਆ ਆ ਕ ਰਾ। ਵੈ ਲ ਨ ਪਾ ਈ ਆ ਪੈ ਪੜ ਤੀ। ਜੋ ਹੋ ਵੈ ਲੇ ਖੁ
ਪ੍ਰ ਰਾ ਲੂ। ਵ ਖ ਤੁ ਨ ਪਾ ਇ ਓ ਕਾ ਦੀ ਆ ਜਿ ਲੇ ਖ ਮੰ ਨਿ ਲੇ ਖੁ ਕ ਰਾ ਲੂ। ਖਿ ਤੇ ਵ ਤੁ ਨ ਜੋ ਗੀ
ਜਾ ਦੈ ਰੂ ਤਿ ਮਾ ਹੁ ਨ ਕੋ ਈ। ਜਾ ਕ ਰ ਤਾ ਸ ਰ ਹ ਠੀ ਕ ਉ ਸਾ ਜੇ ਆ ਪੇ ਜਾ ਦੈ ਸੋ ਈ। ਕਿ ਵ
ਕਾ ਰੇ ਆ ਖਾ ਕਿ ਵ ਸਾ ਲਾ ਹੀ ਕਿ ਉ ਵ ਰ ਨੀ ਕਿ ਵ ਜਾ ਣਾ। ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਖ ਵਿ ਸ ਭੁ ਕੋ ਅ
ਖੋ ਇ ਕ ਦੂ ਇ ਕੁ ਸਿ ਆ ਣਾ ਦੂ ਵ ਡ ਸਾ ਹੁ ਬ ਦ ਭੀ ਨਾ ਈ ਕੀ ਤ ਜਾ ਕੋ ਹੋ ਦੇ। ਨਾ ਨ ਕ ਜੇ
ਕੋ ਆ ਖੋ ਜਾ ਣੈ ਅ ਗੈ ਗਾ ਇ ਅ ਸ ਸੋ ਹੋ। ੨੧। ਪਾ ਤਾ ਲਾ ਪਾ ਤਾ ਲ ਲ ਖ ਆ ਗਾ ਸ ਆ ਆ
ਰਾ ਸਾ। ਓ ਹ ਕ ਓ ਹ ਕ ਭਾ ਲਿ ਬ ਕੋ ਵੇ ਦ ਕ ਹ ਨਿ ਇ ਕ ਵਾ ਤਾ। ਸ ਹ ਸ ਆ ਅ ਠ ਸ ਹ ਠ ਕ ਹ ਨਿ ਕੋ ਤੇ
ਬਾ ਅ ਸੁ ਭੂ ਇ ਕੁ ਧਾ ਤੁ। ਜੋ ਖੋ ਹੋ ਇ ਤ ਲਿ ਖੀ ਐ ਲੇ ਖੈ ਹੋ ਇ ਵਿ ਦਾ ਸੁ। ਨਾ ਨ ਕ ਵ ਤ ਆ
ਖੀ ਐ ਆ ਜੇ ਜੇ ਆ ਪ। ੨੨। ਸਾ ਲਾ ਹੀ ਸਾ ਲਾ ਹਿ ਇ ਤੀ ਸੁ ਰ ਤਿ ਨ ਪਾ ਈ ਐ ਨਾ ਨ ਦੀ ਆ
ਅੰ ਤੋ ਵਾ ਹ ਵ ਹਿ ਸਾ ਮੁੰ ਦਿ ਨ ਜਾ ਦੀ ਐ ਹਿ। ਸਾ ਮੁੰ ਦ ਸਾ ਹੁ ਸ਼ ਲ ਤ ਨ ਨਿ ਰ ਹ ਰਾ ਸੇ ਤ ਮਾ ਲੁ
ਧ ਨੁ। ਕੀ ਨ੍ਹ ਤੁ ਲਿ ਲੋ ਵ ਨੀ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਮ ਸ ਹੁ ਨ ਵੀ ਸ ਰ ਹਿ। ੨੩। ਅੰ ਤੁ ਨ ਸਿ ਫ ਤੀ ਕ ਹਣਿ

ਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੬॥ਇਕਮਾਈ
ਜੋਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕਸੰਸਾਰੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏ
ਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਵੇਹੁਮਾਲੁ॥ਚਹੁਵੇਖੈਚੰਨਨਦ
ਨਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡੁਦਾ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾ
ਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗਾਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੭॥ਆਸਾਤੁਲੇਲੇਇਲੇਇਭੈਤੁਰਾਜੋਕਿ
ਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀ
ਕਾਰਾ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਇਕਦੂਜੀਭੁਲਖਹੋਹਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਾਲਖਖੁਲ
ਖੁਗੋਲੂਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚਲੂ
ਮੋਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸਾ॥ਨਾਨਕਨਦ
ਰੀਪਾਈਐਕੂਕੂਏਕੋਠੀਸਾ॥੨੯॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਾਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗ
ਣਿਦੇਣਿਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋ
ਰੁ॥ਜੋਰੁਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿ
ਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕਾਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ
॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ
॥ਤਿਸੁਵਿਚਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੇਗਾ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਕਰਮੀਕ
ਰਮੀਚੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਆਪਿਪਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪਕਾਤਿਥੈਓਘੜੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆ
ਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡੁਤਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡੁਤਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥
ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਹੋਸਾ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਆਹਿ
ਰੂਪਰੇਗਕੇਵੇਸਾ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਪਦੇਸਾ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦ
ਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇ॥ਮੰਡਲਦੇਸਾ॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸੁ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਨ
ਵਸੁਮਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦਾ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦਾ॥
ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆ

ਨੁਕਰਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾਣੁ॥ਤਾਆਖੇਪੀਐਸਿਰੈ
ਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾ
ਲੈ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕ
ਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਰੂਪੁਹੋਪਿਪੁਛਿਪਾਣੀਧੋਵੈਸੰਤੁਗਾਵੈਰਾਜ
ਧਰਮੁਦੁਆਰੈ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁ
ਵੀਚਾਰੈ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਜੋਹਨਿ ਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵ
ਹਿਇੰਦਇੰਦਾਸਣਿਤੈਤੇਦੇਵਤਿਆਦਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰ
ਦਰਿਗਾਵਹਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀ॥ਗਾਵਹਿਵੀਰਕ
ਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜਨੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋਹਨੀ
ਆਮਨਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਭੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਊਪਾਏਤੇਰੇਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵ
ਹਿਜੋਤੁਪੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੋਮੈਚਿਤਿ
ਨਆਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚ
ਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੋਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੇ
ਗੀਕਭੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਆਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾ
ਆਪਣਾਜੇਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਕਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕ
ਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਏਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹੁਰਜਾਈ॥੨੭॥
ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁ
ਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮ
ਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾ
ਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭਾਂਡਾਰਿਲਿਆਘਟਿਘ
ਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦਅਸੰਖਾਪਾਖੁਸਬਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦਾਸੀ
ਜੋਗਵਿਜੋਗਾਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗਾ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਤਿਪਾਲੇ ਨਾਨਕ ਤੇਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲੇ ॥੧॥

ਇਆਥੇ ਲੋਅ ਗਲਜ ਗਰੂ ਚੇਰੀ ਆਈਆ ਬੁਰਿਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁਹੁ
ਕਿਆ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕ

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ

ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਭਲ ਫਿਰਿ ਜਾਵੈ ਸਚ ਘਰੁ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥
ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਭਾਉ ਅਭਾਖਿ ਮਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਹਿ ਚਲਦਿਆ ਸਭ ਦੁਸਮਨ ਚੀਦਕ ਸਾਲਹਿ ॥ ਜੋ ਨਕਥੁ
ਮਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ਵੇਦੁਹਥਿ ਆਵਹਿ ਕੁਦੇਖਲਾ ਅਗੈ ਨ ਤਪਤਾ ਓਡਾ ॥
ਚਾਰੁ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਜਤੁ ਪਹਾਰਾ ਧੀਰ ਜੁਸੁ ਨਿਆਰੁ
ਲੋਅ ਆਖਾ ਕਾਰਾ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰਾ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਾਰੇ ਰੇ
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ
ਮੁਨਕਰ ਜਾਈ ਸੋ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਤੀਸੈ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹਨਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਤੂ ਊਚਾ ਊਚੜੋ ਊਚਾ ਤੇ ਊਚਾ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਗਤਿ ਕਰਣੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਤੂ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਈ
ਕਹਹਿ ਜਨਾ ਤੇਰੀ ਤੇਤੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂ ਅਮਿਤੁ ਅਤੋਲੁ ਵਡਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ
ਸਿਧਾ ਪੈਰੀ ਸਭ ਪਵਹਿ ਸਾਧੂ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੪ ॥
ਹੀਰਾ ਕਿਰਤੁ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ਆਖਣਿ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਖਜਾਨਾ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ਆਖਿ ਇਕਾ ਵਾਰ ਹਰੇ ॥ ਸੁਣਿ
ਨਾਮਕ ਲੇਖੈ ਜੋ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਕੋਠੈ ਚਲੀ ਸਚੁ ਘਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੈ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ॥
ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ਨਾ ਉਤਰੈ ਖਾਇ ਚਲੀਐ ਸਹ ਦੁਖ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੈ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਤਮਾਇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
ਕਰਤੇ ਕੇਰੀ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਥੈ ਕਥਾਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥
ਕੀਤਾ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੇਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਨ ਜਾਪੀ ਕਾਦੀ ਲੇਖ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਤਾ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਿਕ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਕਉ ॥ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਕਉ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ॥ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਸੰਸ

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰੈ ਤਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਭ ਭਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਰਭਉ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣਹਿ ਕਾਮੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਰਵਰਦਗਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਵਖਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਨੇੜਹੁ ਨੇੜਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਦੂਰਹੁ ਦੂਰਾ

ਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧

ਮੋਤੀਮੰਦਰਊਸਰਹਰਿਰਤਨੀਤੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਲੀਪਿ
ਆਵੈਚਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਲਿਬਲੈਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਘਲਾਲਜੜਾਉ॥ਜੋਹਣਿਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈਕੰਠੇਰੈ
ਸੋਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲ
ਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੇਕੁਰੰਘੇਭਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇ
ਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾਮੋਲਿਲਈਸਕਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁ
ਕਰੀਬੈਠਲਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧॥ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਮਿਰਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਸੁ
ਪਨੈਸਉਣਬਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੇਹਉਕੇਵਡੁਆਖਣਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਇ
॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣਆਖਣਜੇਭਾਵੈਕੇਰੇਤਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਜੰ
ਪੀਜਾਪਾਇ॥ਅਗੀਜੇਤੀਜਾਗੀਅਭਸਮਾਸੇਤੀਗਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੇਹਉਕੇਵਡੁ
ਆਖਾਣਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਜੇਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਹਿਨਾਕਿਛੁਪੀ
ਆਖਾਣਾਉ॥੩॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੇਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਣਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕਥਾਗਦਲਖਮਣਪ
ਡਿਪਵਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੇਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੇ
ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਣਾਉ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਲੇਖੇਬੋਲਣੁਬੋਲਣਲੇਖੇਖਾਣਾ
ਖਾਉ॥ਲੇਖੇਪੈਰਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਦੇਖਾਉ॥ਲੇਖੇਸਾਹਲਵਾਈਆਹਿਪਵੋਕਿ
ਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਪੋਹੁ॥ਅੰਧੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਨਤਿ
ਸੁਦੇਹਨਚਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾਇਕੈਦੇਬੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈ
ਬਹਿਸਮੜਾਈਐਤਿਥੈਕੇਇਨਚਾਲਿਚਿਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੋਤੜੇਸਭਿਬ
ਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘ

ਦਿਨਆਖੈਕੋਇਕੀਮਤਿਕਿਨੈਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਜਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏ
ਕੁਤੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਆ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚੁਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਵਡਿਆਂਸਿਉਕਿਆਗੰਜਾ॥ਜਿਥੈਨੀਚਾਜਾਤਿਨੀਚੀਅੰਨੈਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਗੀਬਖ
ਸੀਜਾ॥੪॥੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਸੁਹਣਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁਪਰਨਿੰਦ
ਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰਾ॥
੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਮਥਹਿਰੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੂਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਥਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰ
ਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿ
ਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਂਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਮਾਜਾਣੁ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਦ੍ਰਖਾਣ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੇਜਿਨ
ਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਬਾਹੋਰਵਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਆਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂ
ੜਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਗੁਮਲਿਆਤਿ
ਨੋਸੋਫੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਮੋਹਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀ
ਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾਂਜਿਸਾਂਦਿਉਸਚਨਾਉ॥ਸਚੁਵਿਹਾਝੀ
ਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਉਨਿਗੁਚੈ
ਗਿਆਈਆਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪ
ਹਿਆਖੀਆਹਿਸੂਖੁਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਨਕੋਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁ
ਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਵੈਜੇਤਾਪੈਨਣੁਖਣੁ॥ਹੋਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੂੜੀਆਂਤੁਧੁਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਜਾਲਿਮੇਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿ
ਚਿਤੁਲੇਖਾਗੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਥੀਚਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਮਾਈ ਵਿਚੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰੀਜੈ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥
ਅਚਰਾ ਅਪਦੁ ਲਖੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੈ ਆਪਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਨ ਚੂਕਹੀ ਮਨਮੁਖ
ਨੀਚ ਅਜਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰਾਤੀ ਅਵਗਣ ਵਿਆਪੀ ਅੰਧ ਗਲਾ ॥ ਸਾਚਾ ਚੰਦੁ ਨ ਓਹੀ ਚਿਤਵੈ ਨ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ॥
ਪਸੂ ਮਾਨਸ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਰਾਖੈ ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਬਾਣੀ ਸਾਚੀ ਸਾਚੇ ਮੀਠ ਲਗਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥
ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਤਿਸੁ ਲਾਭੁ ਹੋਵੈ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਹਾ ॥
ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੋਬਨਵੰਤੀ ਵਿਚਿ ਜੋਬਨ ਆਇਆ ਭਰਿ ਵਹਲਾ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਇ ਸੁਹਾਵੀ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਲੀਆ ॥
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਬਨੁ ਜਾਤ ਨ ਜਾਪੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਪਛੁਤਾਵਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਕਾਮਣਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
ਸਾਹੁਰੜੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਾਮਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਜੇ ਚਲਣੁ ਜਾਣੈ ਪਹਿਲਾ ॥੧॥
ਸਾਹੁਰੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੇ ਪੇਈਐ ਕੁਸਲੁ ਹੋਇ ॥ ਏਥੈ ਕੀਤਾ ਕਮਾਵਸੀ ਜੀਅ ਇਹੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਹਿ ॥
ਚੇਤਹੁ ਦੁਖ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਵੇਲਾ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਿ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥
ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਦੁਖ ਬਿਧਾਲਾ ॥
ਜੇ ਪਾਰਿ ਪਵਣੁ ਅੰਤਰਿ ਵੜੈ ਸਨਮੁਖਿ ਗੁਰ ਰਾਖੈ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿਆ ॥ ਮੁਈ ਪਰੀ
ਤਿਨ ਪਿਆ ਰੁੜਿ ਆਇਆ ਮਨਮੁਖ ਵੇਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਕਾਰਉ ਮੁਈ ਅਮਤਾ ਆਇਆ ਆਲੇ ਦੁਆ ਕਰੀਮਾ
ਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੨॥ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜੇ
ਰੁਜੈ ਨਾਮਿ ਰੰਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਦਹਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਿ ਗਹਿਲੇ ਪੈ ਧਾਜਾਇ ॥੪॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂ ॥
ਕੂੜਾ ਅਉਗਣਿ ਫਿਰਿ ਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਵੇਚੂ ਕੂੜਿ ਵਿਕਾਣੋ ਤਨੂ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ
ਕੂੜੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਚੋਲੜੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਰੰਗੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਅਹਿ ਜਨਮੇ ਅਹੁ ਜਾਇ ॥
ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਭੇਖ ਸਿ ਚਿਤੀ ਦੇਹ ਗੀ ਜੋਹ
ਵਾਸੁ ਚੁਸੁ ਆਉ ॥ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਚੇਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇ
ਆਪਦ ਨੇਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਿਰੁ ਵਰਤਣਿ ਸਾਜਿ ਆਪਿ ਪਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥ ਸਰਿ
ਲੇ ਆਨਾ ਬੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੋਤੇ ਖਾਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿ ਸੁਮਾ
ਨਿਹ ਪਚ ਭੂਤ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥

ਚਾਕਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਵੇਸਾਹੁ ਕਲਪ ਪਤਿ ਆਗੀ ਬਾਂਦਰੋ ਸੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ਭੇਟੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਬੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾ
ਹਉ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਿ ਨ ਤੋਟਿ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
ਜੇਤਾ ਜੀਅ ਸਕੇ ਜੀ ਅਪਰ ਦੇਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਜੁਸੁ ਪਨਾਬਾ ਜੀ ਬਸੈ
ਨਾਹੀ ਖੋਲੁ ਖੋਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਣੁ ਕਿਆ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋਤੇ ਜੁਗਾ
ਣਾ ਜੋ ਬੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾ ਹੀ ਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਨਾ
ਚੁਰਾਸੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰਪੂਰੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ਸੀ ਸਚੁ
ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥
ਚੁਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫ ਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲ ਗਹਬਰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾ ਉ ॥ ਸਚ
ਮੈ ਲੈ ਸੰਤੋਖੀ ਆਹਰਿ ਜਾਪੈ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ
ਪਾਈਐ ਮੁਕਾ ਤੇ ਪਦਾ ਰਥੁ ਪੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ ਊ ਥੁ ਨੁ ਸੁਹਾ ਵਣਾ ਊ ਪਰਿ ਮਹਲੁ
ਰਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆ ਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨੁਸਮ ਝਾਈਐ
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾ ਰੇ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਅਹਿ ਆਸ ਮਾਂ ਦੇ ਸਾਂ ਹੋਇ ॥ ਕਿ
ਊ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਝੁਟੀ ਛੁਟ ਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀ
ਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਊਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥
ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ਐ ਹੋਰੁ
ਸਦ ਬਲਿ ਹਉ ਜਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀ ਵਣੁ ਚੋਹ
ਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀ ਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂ ਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਧਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ
ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਚੋਈ ਨਾਲ ਪੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ
ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧੇ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥

ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਮਨੀ ਅਵੇਰਾ ਮਜਨ ਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ
ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖੀ ਏਕ
ਉਭਾਰਿ ਮਮੁਖਿ ਆਜੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਬਣਿ ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਜਾਇ॥
ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ॥ ਖਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਨਿਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਜਨ ਦੇਖਾ ਤਤ ਹਰਿ ਵੇਪਰੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਖੇਲੁ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ
ਆਇਆ ਜਾਇ ਸਹੇਲੁ॥ ਜੋ ਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਅਲਹ ਨਮੇਲੁ॥ ੩॥ ਮਨੁ
ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚੈ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀਹ ਰਿਦੈ ਨ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂੜ ਖੁਲੋ ਭੀ ਆਲੋ ਭੋਲਾ ਗਾਲ੍ਹੋ ਭਾਨੁ॥ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਜੋ ਸਾਕਤਾ ਦੂਰਮਤਿ ਆ
ਵਨੁ ਜਾਨੁ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ
ਮਾਨੁ॥ ਹਰਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਵਿਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਭ ਭੋਗ ਜੇ ਸਭ ਮਿਲਿ ਕਰੈ ਅਜਾਨੁ
ਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਆਸਤ ਗੁਰਦੀ ਆਨ॥ ਕੂਕ ਕਰਕੂ ਤੂਕ ਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦਾਪ ਚੀਚਾਨੁ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖ ਘਣੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਲਹਾਨੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨਾ
ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ॥ ੨॥ ਏਹੋ ਬੇਪੀ ਪੁਪੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਖਟੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ
ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮੀ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੩॥ ੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰੀ ਸਜਣੈ ਬਹੁ ਗੁਣ ਵਡਾ ਮਨਮਾਹਿ॥ ਉਦਰ
ਗਰਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨਦਰੀ ਮਨਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਗ
ਸਮੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ॥ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਵੀਸਰੈ
ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਇ॥ ਗੁ

ਸਬਦਨੀ ਆਪੁ ਪਤਿ ਪਾਲਹੀ ਏਨੇ ਸਾਸਾਗੀਰਾ ਸਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂਵ ਸਹਿਜੇ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਵਰੈ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨ ਮੈ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨ ਮੈ ਆਸ॥ ਤੂ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਨਿਹਾਲੀਆ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆਨਾਨਕ ਸੋਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਇ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿ ਅਨੁਦਿਨੁ ਆਸਿ ਨ ਆਸਿ ਕਿਸੈ ਕੀ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇਖਾ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਲਾਏ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਣਜੁ ਹੋਇ॥
ਹਰਾਉ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ ਸਚੁ ਵਿਚਿ ਪਰਖੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਪਵੈ
ਪਰਵਾਰੁ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਪੁਰੀ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ
ਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਪੁਰੀ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ
ਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਪੁਰੀ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ
ਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਪੈਸ੍ਹਾ ਕਉਲੁ ਤੂੰ ਪੈਕਵੀ ਆਤੂੰ ਪੈ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸ੍ਹ ॥੪॥੨੯॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਤੁਮ ਸਿਉ ਲੈਜੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਬੁਜਾਣਾ ਗੁਰਮੀਖਿ ਭਉ ਜਲੁ ਭਾਖੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥

ਸਾਸਤ ਕਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ਤੇਰਾ ਸਾਹੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੇਹੀ ਸੀ ਤੈ ਘਾਲਿ

ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਜਾਣੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸਿਰਿ ਵਿਸਾਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਵਣਜਾਰੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤੇਰਾ ਘਟੈ ਨ ਮੂਲੁ

ਜਿਨ ਸੁਖ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚ ਕੀ ਤਿਨ

ਸੁਖੁ ਨ ਇਹੁ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਪਛੁਤਾਵਣੇ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਢਹਿ ਵਾਉ ॥੨॥

ਘਣੇ ਫਿਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਹ ਕੋਇ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੋਝੀ ਹੋਇ

ਚਲਣ ਸਚੇ ਨਾਵ ਕੇ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦਣਹਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰ ॥੩॥

ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਤੂ ਸਚੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਸਚੁ ਨ ਤੁਲਹਿ ਰੋਲੁ

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨ ਵਣਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਵਖਾਲੇ ਦੇਹੁ ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਚਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

ਆਪੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਚਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਰਖੁ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਦਾ ਆਪੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਸਭ ਜਗੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਕਰੇ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁਤਿ ਵਿਥਾਰਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਆਇ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਸਭ ਜਗੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਚਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਚਾਉ ॥

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਰਖੁ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਦਾ ਆਪੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਾਰੁ ॥

ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਸਭ ਜਗੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਕਰੇ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ਆਪੇ ਬਹੁਤਿ ਵਿਥਾਰਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਾਰੁ ॥

ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਸਭ ਜਗੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਤਾਰੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥੧॥ ਜਿਤੁਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਹੁਕਮੁਸੋਈਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਪੇਨੇੜੈਦੂਰਿਆਪੇਹੀਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇ ॥ ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇਹੀਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਭਨੋ ॥ ਆਪੇਵਰਨੀਆਪੇਰੂਪੀਆਪੇਹੀਪੈੜਸਭਤੁਮੇਰੀ ॥ ਆਪੇਦਾਨਾਬੀਨਾਕੁਦਰਤਿਜੀਉਨਾਨਕਕੁਏਕਪਏਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਆਪੇਹੀਸਚਤੁਰਾਈਆਪੇਹੀਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ ॥ ਆਪੇਹੀਜਾਣੈਕੀਮਤਿਤੇਰੀਆਪੇਹੀਜਾਣੈਕੀਰਤਿਤੇਰੀ ॥ ਆਪੇਹੀਸਭਿਧਰਮਰਾਇਆਪੇਹੀਲੇਖਾਮੰਗੈ ॥ ਆਪੇਹੀਰਾਖੈਸਭਨਾਕਾਤੂਆਪੇਹੀਸਭਿਕਾਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇਹੀਜਾਣੈਸਭਸੁਰਤਿਤੇਰੀਆਪੇਹੀਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇ ॥ ਆਪੇਹੀਜਾਣੈਸਭਿਭਾਖਿਆਤੇਰੀਆਪੇਹੀਸਭਿਬੋਲਾਤੇਰੇ ॥ ਆਪੇਹੀਜਾਣੈਸਭਿਵਿਧਿਤੇਰੀਆਪੇਹੀਸਭਿਕਾਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇਹੀਜਾਣੈਸਭਿਕਰਣੀਤੇਰੀਆਪੇਹੀਸਭਿਕਾਰਣ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹੀ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸੁਖਾਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈਐ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈਐ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬਲਾ ਜੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬਲਾ ਜੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਨਾ ਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਨਾ ਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸੁਖਾਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈਐ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬਲਾ ਜੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਨਾ ਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸੁਖਾਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈਐ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬਲਾ ਜੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਨਾ ਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸੁਖਾਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈਐ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬਲਾ ਜੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਨਾ ਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸੁਖਾਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈਐ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬਲਾ ਜੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਨਾ ਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਵਥੁ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਤੋਟਾ ਨਹੀ ਕਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਬਹਿ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵਾਹ ॥ ਆਪਿ ਤਿਨਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਮੀਠਾ ਸਚੁ ਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਨਾਉ

ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੁ ਤੂ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੁ ਤੂ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥
ਤੂ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਦਰਗਹ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਅਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ

ਸੁਖੀਏ ਸਭੇ ਸਾਥ ਕੇ ਦੁਖੀਆ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਤਿਤੁ ਜਗ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਾਰਾ ਤੁਧੁ ਜਗਿ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਦੇਹਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਹਿ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸੋਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵਾਇ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭

ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮੁਖਸੋਹੈ ॥ ਹਰਿਜਨਕੀਪੂਰਬਲਿਖਤੁਨਮੋਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੰਗਤਿਤਰਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੁਣਹਿਨਿਰਮਲਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਪੂਰਨਜਿਨਿਤਾਣੀ ॥੩॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੋਭਾਹਰਿਤੁਧੁਭਾਈ ॥੪॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਪ੍ਰਸੰਸਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਨਾਹੀਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਸੇਵਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਜਸੁਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਆਰਤੀ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਭਗਤੀ ॥੭॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਨਾਨਕਜੈਕਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭

ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮੁਖਸੋਹੈ ॥ ਹਰਿਜਨਕੀਪੂਰਬਲਿਖਤੁਨਮੋਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੰਗਤਿਤਰਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੁਣਹਿਨਿਰਮਲਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਪੂਰਨਜਿਨਿਤਾਣੀ ॥੩॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੋਭਾਹਰਿਤੁਧੁਭਾਈ ॥੪॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਪ੍ਰਸੰਸਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਨਾਹੀਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਸੇਵਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਜਸੁਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਆਰਤੀ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਭਗਤੀ ॥੭॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਨਾਨਕਜੈਕਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭

ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮੁਖਸੋਹੈ ॥ ਹਰਿਜਨਕੀਪੂਰਬਲਿਖਤੁਨਮੋਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੰਗਤਿਤਰਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੁਣਹਿਨਿਰਮਲਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਪੂਰਨਜਿਨਿਤਾਣੀ ॥੩॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੋਭਾਹਰਿਤੁਧੁਭਾਈ ॥੪॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਪ੍ਰਸੰਸਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਨਾਹੀਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਸੇਵਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਜਸੁਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਆਰਤੀ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਭਗਤੀ ॥੭॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਭਿਕਰਹਿਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਨਾਨਕਜੈਕਾਰੁ ॥੮॥੧॥

॥ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉ
ਕਰਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਦੁਖੁਕਢੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਰਮੁਖੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਮਨਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤੰਨੁਹੈਜੋਮੰਨੇਸੁਹਰਿਰਸੁ
ਖਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿ
ਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪਵੈਮਨਮੁਖਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਓਇ
ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਨਾਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਬਲਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਆਪਿਹੈਆਪੇਹਰਿ
ਰਸੁਹੋਇ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੋਇ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਨਾ
ਨਕਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥੪॥੫॥੬੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਦਿਨਸੁਚੜੈਫਿਰਿ
ਆਥਵੈਰੈਣਿਸਬਾਈਜਾਇ॥ਆਵਘਟੈਨਰੁਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਇ॥ਗੁੜੁਮਿਠਾਮਾਇ
ਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖੁਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁ
ਮੋਹੁਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਅਲਿਪਤੁਰਹੇਸਰਣ
ਾਇ॥ਓਨੀਚਲਣੁਸਦਾਨਿਹਾਲਿਆਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿ
ਹਰਿਆਪਿਲਏਗਲਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪੰਥੁਪਰਗਟਾਦਰਿਠਾਕਨਕੋਈਪਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮਨਿਨਾਮਿਰਹਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੩
॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਸਭਕੋਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਪ੍ਰਭਮੈਜਾਚਿ
ਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਭਾਗਵਡੇਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥
੭੦॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ਕਿਆਤੂਰਤਾਦੇਖਿ
ਕੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੀਗਾਰ॥ਰਸਭੋਗਹਿਖੁਸੀਆਕਰਹਿਮਾਣਹਿਰੰਗਅਪਾਰ॥ਬਹੁਤੁਕਰਹਿਫੁਰਮਾ
ਇਸੀਵਰਤਹਿਹੋਇਅਫਾਰ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸੁਖ
ਦਾਤਾਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਪੜਿਭੋਗਿਲਪਟਾ

ਇਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਰੰਗੇਕੀਏਰਥਅਥਾਕ॥ਕਿਸਹੀਚਿਤਿਨਪਾਵਹੀਬਿਸ ੨੨
ਰਿਆਸਭਸਾਕ॥ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਭੁਲਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਪਾਕ॥੨॥ਲੈਦਾਬਦਦੁਆਇਤੂੰਮਾਇ
ਆਕਰਹਿਇਕਤ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਪਤੀਆਇਦਾਸੋਸਣੁਤੁਝੈਅਨਿਤ॥ਅਹੰਕਾਰੁਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀਆ
ਵਿਆਪਿਆਮਨਕੀਮਤਿ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆਨਾਤਿਸੁਜਾਤਿਨਪਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰ
ਖਿਮਿਲਾਇਆਇਕੋਸਜਣੁਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਆਮਾਣਸਹਉਮੈਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿ
ਜਨਭਾਵੈਸੋਕਰੇਦਰਿਫੇਰੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗਿਹਰਿਸਭਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥੪॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਣਾਦ੍ਰਿਸਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀਆ॥ਛਤ੍ਰਧਾਰ
ਬਾਦਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿ
ਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿਆਇਆ
॥ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੂਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵਰਤੈਅਫਰਿ
ਆ॥ਸਭੁਕੋਵਸਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾਸਿਧਸ
ਾਧਿਕਦਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾਹਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੇਮੁਗਧਅਜਾਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥ਲਗਾਕਿ
ਤੁਕੁਫਕੜੇਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ॥ਓ
ਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥
ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਥੈਜਾਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾਥੇ
ਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾ
ਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇਆਕਢਾਇ॥੪॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿ
ਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਾਵਾਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿਜੰਦਾਰ॥੧॥

ਕਾਸਕਾਮਨੇਆਸਰਾਇਕੋਪਾਣਅਬਰਾਤਿਸੁਸਰਣਈਸਦਾਸੁਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾ॥
ਇਕੁਪਢਾਂਜੀਗੁਰਮਹਲਾ ੫ ॥੨੮੮॥
ਰਕੀਸੇਦਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਰਾਬਿਨਸੈਹਉਮੈਤਾਪੁਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟਿਆਸਭਸੰਤ
ਜਿਸੁਮਸਤਾਕੋਹੈਭਾਗੁ॥੨॥ਤਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਤਜਸੁ
ਰਿਗਉਪਾਵਸਿਆਣਪਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਤਨੁਮਨੁਦੇਇ
ਨਿਦਨਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਸੋਪੂਰਾਪੜਾਨੁ॥੨॥ਸਾਧੂਕੀਹੋਹੁਰੇਣੁਕਾਅਪਣਾ
ਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਵਨੈਆਵਡਿਕਾਮਾਮਾਇਆਕਾਰੰਗੁਸਭੁਫਿਕਾਜਾਤਿਬਿਨਸੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗਿਆਗੋਲਾਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਰੀ
ਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗਟੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਮਨੋਮਨਾ
ਹਰਾਉਣਾਉ॥ਸਭਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਜੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਊਜਲੁਹੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁ
ਰਾਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਇਆਕਰਿਸਚੁਦੇਵਹੁਅਪ੍ਰਭਾਉ॥੪॥੧॥
ਨੁਤਾਂਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੨॥ਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਵਖਾਣੀਐਊਚੋਊਚਾਬੁਦਰਸਨਚਾਖ
ਜਾਮਕੀਫਾਸਾਸੁਖਦਾਤਾਭੇਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮੰਹਰ
ਸਜੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਸੁਧਸਤਸੁਖੁਪੋਇਐਘਣਾਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੂਲੰਹੋਤੇਇਸ
ਠਪਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਤੂੰਗੁਣਗੋਇੰਦਨਿਤਗਾਉ॥ਪਰਗਾਉਤਿਸਕੀਸਭਮਨੀਪ੍ਰਭੁਮਨ
ਸਾਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਸਮਨੋਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾਉ
ਸਾਰੇਸਿਮਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭੁਕੀਕਿਰਿਆਸਾਹਾਂਪ੍ਰਭਤਿਸਾਹੁਤਿਸਹੀਕਿਕਰਿਆਸਾਸਨਜਿਸਕਾਸਭਸੁਖੇਵਾਹੁ
ਤਰਾਂਜੇਬੋਮਿਅਰਭੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੨॥ਵਾਹੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਜੋਈਧਿਆਈ

ਹਿਟੁਰੇਜਿਬੇਸੰਤਸਭਾਂਚੋਈਤਿਸਹੀਨੋਮਿਲੈਜੋਨਿਪੂਰਾਗੁਰੁਲਭਾਨਾਨਕਬਧਾਮੁਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਬਾਸੁਸੁਹਾਵਾਫਲਲਗੈਤਾਂਜਾਪੈਜਾਂਪਤਿਲੇਇਉਤਰਿਆਪਾਸਾ
ਨਾਮੁਆਧਾਰੁਮਨਕਾਤੂੰਗੁਰਿਕਾਰਤੂੰਆਸੋਈਉਤਰਿਆਪਾਸਾ

ਧੋਭੂੰਬੈਠਾਕਾਂਧੀਪਾਹੀਜਾਂਹੋਵੀਪੂਰਾਬਾਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰ
ਨਾਮੀਨਾਹੜੂਡੀਪਕੀਵਢਣਤਾਂਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤੇਆਲਾਵੇਕਾਰਤਈਆਤਾਂਜਾਹੋਆਤੁ
ਕਾਮੁਕਿਸਾਣਦਾਤਾਲੁਤਿਮਿਆਖੇਤਾਹਾਂ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਵੂਜੈਭਰਿਸੋ
ਇਆਤੀਜੈਝਾਖੈਆਇਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆਕਦਹੀਚੇਤਿਨਆਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪ
ਚੂਦੀਆਸ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਫਾਰੇਆਜੀਉਕੀਆਕਰਬਾਣਾਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈ
ਲਿਆਪੂਰਖਸੁਜਾਣਾਨਾਨਕਾਭਿਠਾਸਦਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣਾ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਭਭੇਗਲਾਵੈਸਰਨ੍ਹਾਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਲਾਇਕੈਗੁਰ
ਨਾਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੋਇਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆ
ਸੋਗੋਮੁਖੁਤਿਨੀਆਂਜਾਇ॥ਸਾਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇ॥ਸਾਸਭੇ
ਸਾਚੁਸੁਖੁਦਾਤਾਸਭਭੇਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮੰਹਰ
ਦਾਸਦਾਕਰਿਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਕਦੀਐ
ਠਪਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਤੂੰਗੁਣਗੋਇੰਦਨਿਤਗਾਉ॥ਪਰਗਾਉਤਿਸਕੀਸਭਮਨੀਪ੍ਰਭੁਮਨ
ਸਾਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਸਮਨੋਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾਉ
ਸਾਰੇਸਿਮਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭੁਕੀਕਿਰਿਆਸਾਹਾਂਪ੍ਰਭਤਿਸਾਹੁਤਿਸਹੀਕਿਕਰਿਆਸਾਸਨਜਿਸਕਾਸਭਸੁਖੇਵਾਹੁ
ਤਰਾਂਜੇਬੋਮਿਅਰਭੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੨॥ਵਾਹੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਜੋਈਧਿਆਈ
ਹਿਟੁਰੇਜਿਬੇਸੰਤਸਭਾਂਚੋਈਤਿਸਹੀਨੋਮਿਲੈਜੋਨਿਪੂਰਾਗੁਰੁਲਭਾਨਾਨਕਬਧਾਮੁਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਬਾਸੁਸੁਹਾਵਾਫਲਲਗੈਤਾਂਜਾਪੈਜਾਂਪਤਿਲੇਇਉਤਰਿਆਪਾਸਾ
ਨਾਮੁਆਧਾਰੁਮਨਕਾਤੂੰਗੁਰਿਕਾਰਤੂੰਆਸੋਈਉਤਰਿਆਪਾਸਾ

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਆਖਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਮਾਨੁ ਵਡਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੁਦਾਤਾਰਹਿਜਾਣਣਵੇਭਰਭਾਗੀਧਨੁਖਾਇਸੰਤੋਖੀਜਾਗੈ ॥
ਸਾਚੁਸਲਾਹਣਸਾਚੁਮਨਾਵੈਸਾਚੇਰਾਤਾਸਾਚੁਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁਦੇਖਿਸਾਚੁਸਮਾਲੇ
ਸਾਚੁਸੁਣੇਸਾਚੁਮੁਖਿਭਾਖੈਸਾਚੁਸਵਾਰੇਸਾਚੁਸੰਗਿਜਾਗੈ ॥ ਸਾਚੁਸੁਖਾਲੇਸਾਚੁਪਿਆਲੇ
ਸਾਚੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਾਚੁਸੋਈਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸਾਚੁਸੋਈਜਿਸੁਜਾਗੈ ॥ ਸਾਚੁਸੁਣਾਏਸਾਚੁਵਿਖਾਏ
ਸਾਚੁਵਸੈਜਿਸੁਆਗੈ ॥ ਸਾਚੁਸੁਹਾਵਾਸਾਚੁਸੁਭਾਖਿਆਸਾਚੁਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗੈ ॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਸਤੁਉਣੁਜਿਨਾਪੀਐਹਰਿਸਾਉ ॥
ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਾਰਿਮਨਾਈਆਖਿਸੁਣਾਈਵੇਖਿਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਾਚੀਪੈਜਿਸਚੁਸੋਹਣਾਥਾਨੁ
ਸਾਚੁਤਿਸੁਦਰਬਾਰੁਸਾਚੁਸਚੁਸੇਵਕਸਚੁਸੇਵਾਉ ॥ ਸਾਚੁਸਲਾਹਣਸਾਚੁਸਮਾਲੇ
ਸਾਚੁਸਦਾਸਚੁਗਾਉ ॥ ਸਾਚੁਸਬਦੁਸਾਚੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਸਾਚੁਸਾਚੇਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਸਾਚੁਸੁਣੇਸਾਚੁ
ਮੁਖਿਭਾਖੈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਜਿਸੁਆਇਆ ॥ ਸਾਚੁਸੁਖਾਲੇਸਾਚੁਪਿਆਲੇਸਾਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਨਕਸਚੁਦੇਵੈਸਚੁਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੁਸਾਹੁਸਾਚੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਚੁਤਿਸੁਦਰਬਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਸਾਚੁਲਾਭੁਸਾਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਰਾਫੁ ॥ ਸਾਚੁਤੋਲਾਸਾਚੁ
ਪਰਖੈਸਾਚੁਤਿਸੁਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁਸਲਾਹਣਸਾਚੁਸਮਾਲੇਸਾਚੁਸਦਾਸਚੁਗਾਉ ॥ ਸਾਚੁਸਬਦੁਸਾਚੁ
ਧੁਨਿਸਾਚੁਸਾਚੇਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਸਾਚੁਸੁਣੇਸਾਚੁਮੁਖਿਭਾਖੈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਜਿਸੁਆਇਆ ॥ ਸਾਚੁ
ਸੁਖਾਲੇਸਾਚੁਪਿਆਲੇਸਾਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਨਕਸਚੁਦੇਵੈਸਚੁਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇ ॥ ਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ ॥
ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਵਹਿਦਾਤਿਕਰੇਨਹੀਥੋਟਿ ॥ ਆਥਾਣਾਸਤਿਨਿਰਭਉਦੇਖਣਕੀਨਾਹੀਤੋਟਿ ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਖਿਵਖਾਣੀਐਕਹਣੈਨਜਾਇ ॥ ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਕਪੁਰਾਣਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵੀਚਾਰ ॥
ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦਆਖਹਿਮੁਨਿਕਰਹਿਧਿਆਨ ॥ ਆਖਹਿਜੋਗੀਆਖਹਿਪੀਰਆਖਹਿਕੇਤੇਖਾਣੀਬਾਣ ॥
ਆਖਹਿਸਿਧਆਖਹਿਸਾਧਿਕਥਿਕਥਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਾਸੂਰਆਖਹਿਦੇਦਾਤਾਰੁ
ਆਖਹਿਕੇਤੇਮੰਗਤੇਤੂਦੇਵਹਿਸਦਿਸਦਿਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇਤੁਧੁਨਦੇਖਦਿਆਕਹਿਨਦੇਖਹਿਕੇਤੇਕਰਹਿਤੁਧੁ
ਕੇਤੇਤੁਧੁਸਾਲਾਹਨਿਕੇਤੇਦੇਹਿਉਠਿਜਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇਤੁਧੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਕੇਤੇਸੇਵਹਿਕਰਿਆਕਾਰ
ਨਾਨਕਵੇਪਾਤਿਸਾਹਾਜੋਮਨਿਭਾਵਹਿਸੇਕਰਹਿਦਰਬਾਰ ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਭਗਤਜਨਭਾਵਹਿਤੁਧੁਨੋਸੇਕਰਹਿ
ਕੇਤੇਤੇਰੇਜਾਚਕਾਨਿਤਉਮਹਿਜਾਚਹਿਤੂਦੇਹਿਸਭਸੈਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇਖਪਹਿਤੁਧੁਨਸੇਵਨਿਕੇਤੇਤੁਧੁਸੇਵਹਿ
ਨਿਹਕਾਮੀਤਿਨਾਕੈਤੂਕਾਮਿ ॥ ਕੇਤੇਵਿਚਿਉਦਾਸੀਰਹਹਿਤੇਤੁਧੁਤਿਲੁਨਪਰਵਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇਤੁਧੁਧਿਆਵਨਿ
ਬੈਠਿਕੇਕੇਤੇਉਭੇਨਿਤਿਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕਜੋਤੁਸਮਾਈਜੋਤੀਵਿਚੁਕਰਤਾਕਰਮਧਾਰਿ ॥ ਜਿਵਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ
ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਾਇ ॥ ਭਾਣੈਜਿਸੁਪਵਈਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇ ॥ ਸਚੁਤਾਸਚਾਸਭਿਸਚੁਕਹਨਿ
ਕੂੜਾਕੂੜੁਨਕਾਈਕੂੜੁਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਸੋਈਜਿਸੁਭਾਣਾਮਿਠਾ ॥ ਸਚੁਤਾਸਚਾਸਭਿਸਚੁਕਹਨਿ
ਕੂੜਾਕੂੜੁਨਕਾਈਕੂੜੁਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਸੋਈਜਿਸੁਭਾਣਾਮਿਠਾ ॥ ਸਚੁਤਾਸਚਾਸਭਿਸਚੁਕਹਨਿ
ਕੂੜਾਕੂੜੁਨਕਾਈਕੂੜੁਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਸੋਈਜਿਸੁਭਾਣਾਮਿਠਾ ॥ ਸਚੁਤਾਸਚਾਸਭਿਸਚੁਕਹਨਿ

੨॥ਤਿਸੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੩॥ਪਰਵਦਗਾਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕ॥
ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਏਹਾਮਤਿਵਿਸੇਖ॥ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖ॥
੪॥੧੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧ
ਹੁਜੀਅਕਾਐਥੈਓਥੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿ
ਸੁਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾਥਾਉਨਕੋਸੁਝੈਗੁ
ਰਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ॥ਗੁਰਚਰ
ਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਡੁਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਕਰਣਕਾ
ਰਣਸਮਰਥੁ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਥੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿਆ
ਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗਭੀ
ਰੁਹੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੈਡੰਡੁ॥ਗੁਰਨਾਲਿ
ਤੁਲਿਨਲਗਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ॥
੪॥੨੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦੁ॥ਭਾਈਮੀ
ਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਆਬਾਦੁ॥ਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਵਿਣੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਉਕੂਕਰੁਹਰਕਾਇਆਧਾਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿ
ਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਰਖੈ
ਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੧॥ਸਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁ
ਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿ
ਆਥੋੜੜੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿਪਰਾਹੁਣੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰ
ਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋ
ੜਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭ
ਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇੜਾਆਇਓਇ॥੪॥੨੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠੀਚਲਿਆਤਾਧ
ਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਚਰੁਵਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹਾਤਿ॥ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈ
ਤੇਰੀਬਾਤ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਸਹੁਸੇਵਿਤੂੰਸਾਹੁਰੜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁ
ਤੁਧੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾ
ਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ਕਰਣਕਾ
ਰਣਏਕੁਓਹੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰ
ਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨਾਕਰਿਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥
੨॥ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪ
ਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥
੪॥੨੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥
ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤ
ਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੇਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥
ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸ

ਰਾ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪ
ਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
॥ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁ
ਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿ
ਮਾਨਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ॥੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰ
ਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨ
ਆਇਆ॥ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੨੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭
॥ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥
ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉ
ਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵ
ਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਓਆਵਣਜਾ
ਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੪॥੨੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧
॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅੜਾਜਮਕਾਲੁ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੁਠਾਹੋਆਖਸਮੁਦ
ਇਆਲੁ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤੁਧੁਵਿ
ਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਣੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨ
ਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥
ਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਆਤਮਦਾਨੁ॥੨॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਗੁਰੁਮਿ
ਲਿਆਸੁਭਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਬੈਸਣੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਾਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕ॥ਸਚੋਸਚੁਵਖਾ
ਣੀਐਸਚੋਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕ॥੪॥੨੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਪੂਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁ

ਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਮਾਵਣੇਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਬਿ
ਨੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਾ
ਧੂਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਦ
ਰਸਨੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁ
ਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰ
ਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਆਕਥੇਕਥਨਹਾਰੁ
॥੩॥ਜਿਤੜੇਫਲਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤੜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੂਰਬਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁ
ਨਾਮੁਦੇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਂਬਾਹੁੜਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉ
ਏਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਿਭਾਈ
ਹੋਛੂਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਮੰਨੀ
ਅਹਿਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨ
ਅਲਖਅਭੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿ
ਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾ
ਪਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨ
ਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੩੦॥੩੩॥੩੧॥੬॥੧੦੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣ
ਾ॥ਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਵਾਇ॥ਜਿਸਨੋਵਾਇਸੁਣਾਈਐਸੋਕੇਵਡੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇ

ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਇਉ ਸਿਮਰਿਜਾਇ ਹਉ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਹੈ ਆਤਮ ਚੀਤਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ਕੀ ਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਿਲੁ ਨਟਸੈ ਸਿਰਹੁ ਨ ਟਾਲੁ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ਨਾਲੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਤਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥੨॥
ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਤਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਪ੍ਰਤਿਪ

ਗੁਰਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਵਿਸਰੈ ਹਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭੀ ਗਲਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਹਉਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਮੁਹਚਈ ਪਿਛੈ ਲੈਣੁ ਨ ਦੇਣੁ ॥ ਤਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਜਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ

ਕਾਮਾਉ ਸਾਬਾਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਹੈ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਮੇਲਾ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਸਿਆ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਰਤਾਰਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਣੈ ਸਾਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਸਰੀਰ ਨਾਵਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਤਾ ਨਿਰਬਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਤ

ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਣੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਖ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਦਿਸਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਬਦਨਿ ਕਮਾਇਐ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਚਲਹੁ ਸਚੁ ਲਾਭੈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਪਰਖੇ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਲ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਸਚੁ ਬੋਲਣਿ ਸਚੁ ਪੈਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਾਰਖੂ ਸਚੁ ਤਕੜਾ ਸਚੁ ਤੀਰ ॥
ਸਚੁ ਸਿਞਾਣੈ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਵੇਕਾਰੁ ॥੩॥
ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਚਾਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੁਆਰੁ ॥੪॥
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹਉ ਨਿਤ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪੂਜਾ ਸਚੁ ਪਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਪੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਪਵਹਿ ਨ ਫਿਰਿ ਫੇਰ ॥੫॥
ਸਚੁ ਸੋਚਾ ਸਚੁ ਚੰਦਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਪਹਿਰਾਵ ॥
ਸਚੁ ਸਰੀਰ ਸਚੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵ ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਲਿਖਾਵਣ ਕਾਰ ॥
ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਵੀਚਾਰ ॥੭॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਸਚੁ ਬੋਲਣਿ ਸਚੁ ਪੈਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਾਰਖੂ ਸਚੁ ਤਕੜਾ ਸਚੁ ਤੀਰ ॥
ਸਚੁ ਸਿਞਾਣੈ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਵੇਕਾਰੁ ॥੩॥
ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਚਾਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੁਆਰੁ ॥੪॥
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹਉ ਨਿਤ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪੂਜਾ ਸਚੁ ਪਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਪੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਪਵਹਿ ਨ ਫਿਰਿ ਫੇਰ ॥੫॥
ਸਚੁ ਸੋਚਾ ਸਚੁ ਚੰਦਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਪਹਿਰਾਵ ॥
ਸਚੁ ਸਰੀਰ ਸਚੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵ ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਲਿਖਾਵਣ ਕਾਰ ॥
ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਵੀਚਾਰ ॥੭॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਚੁ ਚੂਰੈ ਗੁਰਭਉ ਹਰਿ ਰਸੁਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਤਿਤੁ ਆਵੈ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਭੁਲਾਵਣਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਾਡਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਗੀਰਾ ਗੁਮਹਣਾ ॥

ਨਜਾਈਆ ਹਰਿਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਮੀਨੇ ਵਸਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸੋਭ ॥ ਆਪੇ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲੜੋ ਪੈਰ ਜਾਉ ॥ ਆਪਣੇ ਮਨਿ ਚੋਤਿ ਕਹੇ ਕਹਾਇਦਾ ਬੇਨਤੀ ਗੁਰ ਆਪੁ ॥ ਨਾਇ ਆਜਾਇ ਪਸਾਖੁਨਿ ਧਾਤੁਰੇ ਮਨ ਵਸੈ ਹਉ ਮੇ ਦੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲੁਕਾ ਨਾਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਾਲਿਪ ਰਸ ਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੇ ਸੁਖੀ ਵਸੈ ਸਚੇ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੁ

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ਸਬਦੇ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ॥
ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਸੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਭਾਲ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਹੀ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੀ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਅਗਾਹ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਅਗ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫

ਜਾਕਉਖੁਸਕਲੁਆਪਿਛੈਦੇਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਾਕਾਬਿਰਥਾਜਿਵੈਹੋਇ॥੧॥
ਕਰਣੈਵਾਲਾਜੇਕਰੇਤਾਮਨਿਵਸੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੇਬਲਿਗਈਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੂ
ਸੋਇ॥੨॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਤੂਵਡਮੇਰਾਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੂਸਭਨਾਕਾਆਧਾਰੁ॥
ਤੂਸਭਨਾਕਾਰਾਖਾਏਕੁਤੂਅਗਮੁਅਪਾਰੁ॥ਤੂਨਿਹਚਲੁਨਿਰੰਕਾਰੁਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁ॥
ਤੂਨਿਰਗੁਣੁਤੂਸਭਿਗੁਣਵੰਤਾਤੂਨਿਰਾਗੀਤੂਸਭਨਾਕਾਕੰਤ॥ਤੂਨਿਰਮਲੁਤੂਨਿਰਾਹਾਰੀਤੂਨਿਰਵੈਰੁ
ਤੂਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਤੂਨਿਰਮਾਇਆਤੂਨਿਰਮੋਹੁਤੂਨਿਰਜੋਨਿਸੈਭਉ॥ਤੂਨਿਰਮਲੁਤੂਨਿਰਵਿਕਾਰੁਤੂਨਿਰਹਾਰੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਤੂਨਿਰਾਸਾਤੂਨਿਰਬਾਸਾਤੂਨਿਰਾਨੰਦੁਤੂਨਿਰਭਉ॥ਤੂਨਿਰਦੋਸੁਤੂਨਿਰਾਕਾਰੁਤੂਨਿਰਾਧਾਰੁ
ਨਿਰਵੈਰੁ॥ਤੂਨਿਰਮਲੁਤੂਨਿਰਵਿਕਾਰੁਤੂਨਿਰਹਾਰੁਨਿਧਾਨੁ

ਤੁਝੇ ਗੀਬਦੀਆਂ ਤੇ ਇਆ ਭਗਤਾਂ ਦੈ ਸਮਾਣੀ ਆਸ ਪਾਸੇ ਵਾਂ ਦਰਿਆ ਏ
ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਤ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਸਦਾ ਟਿਕਿਆ ਰਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਸਦਾ ਟਿਕਿਆ ਰਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਕਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਪਰਿਓ ਪਰੈ ਪਰੈ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਗਾਰਬਾਸਿ ਉਰਧਤਪ ਅੰਤਰਿ ਕੋਵਣ ਜਾਣੈ ਅੰਮੜਾ ਬਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੇਹੁ ਧਨੇ ਅਰੁ ਜੋਬਨ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਹੋਹੁ ਅਗਾਹੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਵਿਗਾਸਿਆ ਕਾਲੈ ਕਾਇਆ ਕਾਲੈ ਕਾਮਣਿ ਕਾਲੈ ਸੰਪੈ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜਾਲ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆ

ਮੀਤੜਾਧਰਿਮਨਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿਦਸੀਮਾਸੁਖੀਆਵਣਜਾਇਆ
ਮੀਤੜਾਕਰਿਮੁਹਲਾਤਿਕਰਮਕਮਾਇਆਮੁਹਲਾਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਏਜੈਸਾਲਿਖਤੁਪੁਰਬਿ
ਰਿਪਾਇਆਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨੀਰਿਪਰਿਪਾਲੁਸੰਜੋਇਆਕਰਮਸੁਕਰ
ਮਕਰਣੇਆਪੇਹਿਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਪਹਿ
ਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਾਨਕਬਹੁਖਾਇਆ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿ
ਆਮੀਤੜਾਨਹਲਗਾਆਲਿਜੰਜਾਲਿਆਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾ
ਨਾਮਹਰਿਨਸਾਲਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਕਵੇਨਸਾਮੈਜੋਹਰਿਵੇਅੰਤਿਸਾਥਈਹੁ
ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਛੋਠੀਅੰਤਿਛੋੜਿਚਾਲਿਆਪਛੁਤਾਈਜੋਸੰਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਮੇ
ਲੋਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਹੋਵੈਸੁਹੇ
ਵੈਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀਆਕਿਸੇਵਹੁ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਸਭਚਲੀਰੈਇਹਿਆਦੀਆਹਰਿਸੇਵਹੁਖੁਖੁਦਿ
ਭਾਮੂਲਿਨਕਾਰਿਹੁਜੇਤੁਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਗੁਰੂਹੋਵਹੁਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਣਹੁਣੀਆਜਾ
ਨਸਮਝਣਦੁਖਵੇਦਹੁਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਟੇਦੁਜਾਣਹੁਜੇਤੂਮਾਲਿਧਨਿਭਗਤਿ
ਖਾਂਦੀਆਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਉਰੈਇਭਰਤਾਂਦੀਆ॥੪॥੧॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵ
ਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਧਰਿਮਨਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿਦਸੀਮਾਸੁਖੀਆਵਣਜਾਇਆ
ਮੀਤੜਾਕਰਿਮੁਹਲਾਤਿਕਰਮਕਮਾਇਆਮੁਹਲਾਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਏਜੈਸਾਲਿਖਤੁਪੁਰਬਿ
ਰਿਪਾਇਆਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨੀਰਿਪਰਿਪਾਲੁਸੰਜੋਇਆਕਰਮਸੁਕਰ
ਮਕਰਣੇਆਪੇਹਿਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਪਹਿ
ਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਾਨਕਬਹੁਖਾਇਆ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿ
ਆਮੀਤੜਾਨਹਲਗਾਆਲਿਜੰਜਾਲਿਆਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾ
ਨਾਮਹਰਿਨਸਾਲਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਕਵੇਨਸਾਮੈਜੋਹਰਿਵੇਅੰਤਿਸਾਥਈਹੁ
ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਛੋਠੀਅੰਤਿਛੋੜਿਚਾਲਿਆਪਛੁਤਾਈਜੋਸੰਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਮੇ
ਲੋਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਹੋਵੈਸੁਹੇ
ਵੈਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀਆਕਿਸੇਵਹੁ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਸਭਚਲੀਰੈਇਹਿਆਦੀਆਹਰਿਸੇਵਹੁਖੁਖੁਦਿ
ਭਾਮੂਲਿਨਕਾਰਿਹੁਜੇਤੁਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਗੁਰੂਹੋਵਹੁਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਣਹੁਣੀਆਜਾ
ਨਸਮਝਣਦੁਖਵੇਦਹੁਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਟੇਦੁਜਾਣਹੁਜੇਤੂਮਾਲਿਧਨਿਭਗਤਿ
ਖਾਂਦੀਆਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਉਰੈਇਭਰਤਾਂਦੀਆ॥੪॥੧॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰੈਮਾਹਿਦਸੀਮਾਸੁਖੀਆਵਣਜਾਇਆ
ਉਦਰੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿਪੋਆਰਾਪੋਚਿਆਮਾ
ਹਰਜਪਿਜੀਵਿਆਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਭਜੋਪਿਤਮਾਤਥੀਵੈਆਸਣਿ
ਕੰਢਸੁਤੁਪਿਖੇਚਰੁਪ੍ਰਾਣੀਕਾਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਥੀਚਾਨਾਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰੈਮਾਹਿਦਸੀਮਾਸੁਖੀਆਵਣਜਾਇਆ
ਉਦਰੈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿਪੋਆਰਾਪੋਚਿਆਮਾ
ਹਰਜਪਿਜੀਵਿਆਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਭਜੋਪਿਤਮਾਤਥੀਵੈਆਸਣਿ
ਕੰਢਸੁਤੁਪਿਖੇਚਰੁਪ੍ਰਾਣੀਕਾਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਥੀਚਾਨਾਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈ

ਨਾਮਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਲਧੇ ਪਸਾਦੇ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ॥
ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਾਧ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹੈ ॥
ਕਰਤੇ ਸਹਜ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਰਾਹੈ ॥
ਨਾਮਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਲਧੇ ਪਸਾਦੇ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਦਰਸਨੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਲਿਵ ਲਾਹੈ ॥
ਆਨੰਦੀ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਕਪੜੇ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜੋਰੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ॥
ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਵਾਇਆ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੀ ਹਰਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ॥
ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਕ ਬਧੀ ਬਿਨ ਸੈਣ ॥
ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਪਹਿ ਹਰਿ ਨਿਮਖੁ ਸੋ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ॥
ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੀ ਹਰਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਛੰਦ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਦ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਕ ਭਗਤਾ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਸਾ ਦਰਸ ਦਾਸ ਦਾਸਹੁ ਹੋਲੇ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਮਾਂਤਰਿ ਜੇ ਵੰਞੈ ਖਾਤੇ ਖਰੁ ॥
ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇਆ ॥
ਇਕ ਕਰਤੀ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਤੇ ਵਿਣਸੈ ਜਿਨੀ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ॥
ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ॥੧॥
ਆਸਾ ਦਰਸ ਦਾਸ ਦਾਸਹੁ ਹੋਲੇ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਮਾਂਤਰਿ ਜੇ ਵੰਞੈ ਖਾਤੇ ਖਰੁ ॥
ਨਕ ਭਗਤਾ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਨਾਮਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਲਧੇ ਪਸਾਦੇ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ॥
ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਾਧ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹੈ ॥
ਕਰਤੇ ਸਹਜ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਰਾਹੈ ॥
ਨਾਮਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਲਧੇ ਪਸਾਦੇ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਦਰਸਨੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਲਿਵ ਲਾਹੈ ॥
ਆਨੰਦੀ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਕਪੜੇ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜੋਰੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ॥
ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਵਾਇਆ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੀ ਹਰਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ॥
ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਕ ਬਧੀ ਬਿਨ ਸੈਣ ॥
ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਪਹਿ ਹਰਿ ਨਿਮਖੁ ਸੋ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ॥
ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੀ ਹਰਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੁਗ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਛੰਦ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਦ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਕ ਭਗਤਾ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਸਾ ਦਰਸ ਦਾਸ ਦਾਸਹੁ ਹੋਲੇ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਮਾਂਤਰਿ ਜੇ ਵੰਞੈ ਖਾਤੇ ਖਰੁ ॥
ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇਆ ॥
ਇਕ ਕਰਤੀ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਤੇ ਵਿਣਸੈ ਜਿਨੀ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ॥
ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ॥੧॥
ਆਸਾ ਦਰਸ ਦਾਸ ਦਾਸਹੁ ਹੋਲੇ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਮਾਂਤਰਿ ਜੇ ਵੰਞੈ ਖਾਤੇ ਖਰੁ ॥
ਨਕ ਭਗਤਾ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਈ ॥
ਨਾਮਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਲਧੇ ਪਸਾਦੇ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ॥
ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਾਧ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹੈ ॥
ਕਰਤੇ ਸਹਜ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਰਾਹੈ ॥
ਨਾਮਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਹਰਿ ਲਧੇ ਪਸਾਦੇ ਮਨਿ ਆਜੀਉ ਮੈਡਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚਹੁ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਜੋ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਖਹਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਸੋ ਜਪੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਉਧਰਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਦਾ ਤੀਆ ਉਪਰਿ ਬਾਸੀ ਆਕਿ ਆਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗਾਲਿ ਨ ਕਰਣਾ ਦੇਣਾ ਲਾਹਾ ਨਾਨਕਾ ਇਵੈ ਉਠਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਕੁਸਬੁ ਬੁਰੀ ਸਾਦ ਕਾਸ ਬੁਰੋ ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਇਕ ਨਾਮੁ ਤੂ ਆਦੇ ਉਠਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਭ ਮਾਪੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ਸਭ ਨਾਨੀ ਆਇਆ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਸਹਿ ਰਹੇ ਜਿਨ ਪਾਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਸਹਿ ਰਹੇ ਜਿਨ ਪਾਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

ਸਚਾ ਮੁਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਪਰਗਣੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆ ਹਾਰ ਸਰੀਰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਧਨ ਪਿਰ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਨਾਲਿ ਖਾਜੈ ਮੋਰਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਿਸੁਖਿ ਫਿਰਣੀ ਆਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਵਾਣੀ ਆਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਸ ਕਾਰਥ ਜੇ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂੰ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਆਪੇ ਪੀ ਆਪੇ ਜਾਲ ਭੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਤਿਸੁ ਬਾਲ ਭੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਆਲਿ ਪਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲ ਭੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਰਿ ਵਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਵਿਖਾਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਨਾ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀ ਦਸੋ ਦੇ ਜੇ ਧਨ ਸਭ ਮੇਰੇ ਚਲੇ ਰਜਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਬੁਲਾਈ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਰਸਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਂ ਗੁਰ ਸੁੰਞੇ ਦੇਖਨ ਭੂਲਾ ॥ ਓਸ ਅੰ ਗੁਰ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਚੜੈ ਓ ਛਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖ ਝੂਲਾ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਹਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪੋਇ ਪਚਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਚਾਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦਿਉ ਪਾਈ ਸਭਤੁ ਪੁਆਰਿ ਜਿਸ ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਆਇ ਕਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿ ਨੀ ਚਾਰਿ ਆਤੁ ਪਾਤੁ ਆਪੇ ਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁ ਪੁਛੁ ਤੇ ਕੈ ਮੀ ਚਿ ਇਆਣੇ ਆਇ ਕਨਾਸਚੁ ਬੁਰਾ ਇਨ ਕੁ ਤਿ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿ ਚੋਰ ਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿ ਨਾਸ ਫਲੁ ਪੈ ਅਚੇ ਤਾ ਪਛਤਾਇ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਦਾਇ ਆਹਰਿ ਚੋਰ ਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿ ਨਾਸ ਫਲੁ ਪੈ ਅਚੇ ਤਾ ਪਛਤਾਇ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰੈ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੇ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੂੜ ਮਨੀ ਨਿਤ ਜੀਉ ਪੀੜਹਿ ਕਾਲੁ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇ ਦਾਰਜੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਾ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲ ਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮੂੜੇ ਸੂਝ ਨ ਕਾਈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਮੁਖਿ ਕਿਵੈ ਨ ਸੂਚੈ ਅੰਤਰੁ ਮਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਊਜਲ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਬਿਘਨ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜਿ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਜਾਂਦਾ ਵਿਦੜਿ ਨਸੈ ਵਿਦੜਿ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹ੍ਹਿ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵੇਮੁਖ ਤੇ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੈ ਵੇਕਾਰੀ ਦੇਹਿ ਆਵੈ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਾ ਫਲ ਮੰਗੈ ਰਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਵੈ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤਣਿ ਜਗੁ ਹ

ਭਵਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਦੁਖ ਸਭ ਸਮਸਕਾਰੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਭਗਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਤਾਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਰਾਖੈ ਧਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਸੇਵਕਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਜੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਤੀ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੋ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਹਾ ਕੋ ਨਹੀ ਵੇਖਿ ਸਭ ਦਿਨਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜ ਨ ਆਸਣੈ ਓਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਪੈਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਦਾ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ

ਨਾਮੁ ਮਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ਮੁਖਹੁ ਤੁਸੀ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੋ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੋ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਣਾ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਿ ਆਇ

ਸਾਰਿਆਸ।੧।ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂੜ੍ਹਿਆਭੂੰਕਵਢਨਕੂੜਮਤਿਛੋਡਿਮਲਾਗਚੋਰਿਮ
ਮੁਨਾਜਿਮਪਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨੁਬੇਚਰੈਅਨਰਾਧਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਾਲਬੈਨਦਾਚਿ
ਦਰਸਣਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਦੇਖਿਬਿਆਪੈਮਾਇਆਜਿਮੁਬਿਖੁਚਾਖਿਤਬਿਪਚ
ਪ੍ਰਗਟਸੈਤਾਪੈਮਜਪੁਤਪਸੈਜਮੁਛੋਡਿਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਅਤਿਕਾਮਨਾਮੁਨਆਧਿਆਇਓ
ਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤੋਲਗੀਤਉਆਸਿਸਕਰਿਗਲਬਾਂਧਿਆਚਤਰੁਣਤੇਜੁ
ਪਗੜਿਆਮੁਖੁਜੋਹਰਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆਮੁਨਮਤਕਾਮੀਮਾਯਾਵਿਖੁਭੂਲੌ
ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆਸੁਤਸੰਪਤਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੋਖਿਨਿਆ
ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੇਲੋਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ।੨।ਪੈਰੁਫਰੇ
ਸਕ੍ਰਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀਲੋਚਨਸਮਾਨਿਰੇਬੁਧਿਬਲਨਾਹੀਤਕਾ
ਮੁਪਵਸਿਮਾਧਾਣੀ।ਤਾਤੇਬਿਖੇਕਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਾਮੁਕਾਮਲਾਣਾ
ਅਵਗਤਿਬਾਣੇਛੋਡਿਮਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ।੪।ਸਿਕਦੀਦੇਦੇਖਿ
ਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈਆਲਾਬੁਕਰੇਜੀਵਨਪਦਕਾਰਣਲੋਚਨਕਛੂਸੂ
ਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਾਤੇਕਿਨਿਪਾਈ।।੫।।੧।।

ਸਿਰੀਰਾਗੁ।ਜੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ।ਕਨਕਕਟਿਕਜਲਤਰੰ
ਗਜੈਸਾ।੧।ਜਾਨਉਪੇਮਨਪਾਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾਪਤਿਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇ
ਤਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੁਮਜਨਾਇਕਅਹਾਂਫੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੈਸੋਜਨ
ਤੇਸੁਆਮੀ।੨।ਸਰੀਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੁਗਰਦਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮ
ਸ਼ਾਈਕੋਊ।੩।੧।੭।

ਬਿਚੁਆਧਿਕਪਸਾਰੋਗਰਭਛੋਡਿਮੀਤਮੰਡਲਆਇਆਤਉਦਿਨਸੰਮਲਕਟੁਮਹਾਦੁਖਆਇ
ਦਾਨਾਆਹੀਨਿਸਿਏਕੁਆਰੇਆਸੁਨਾਸੁਨਾਗਲਤੇਦਿਨਸੰਮਲਕਟੁਮਹਾਦੁਖਆਇ
ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿਆਨਲੇਵਲਾਗਾ।ਮੁਖਤਕਧੂੰਪੈਨ
ਸ਼ਿਰਗਾਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ।

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।੧।

ਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ।
ਸ਼ਿਰਗੁਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ।
ਰਹਾਉ।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ
ਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੧।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀ
ਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੨।
ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ
ਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੩।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀ
ਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੪।
ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ
ਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੫।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀ
ਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੬।
ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ
ਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੭।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀ
ਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੮।
ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ
ਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੯।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀ
ਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੧੦।
ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ
ਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੧੧।ਸਾਜਨਾਸਾਜਨਾਸਾਜਿਆਲੜਾਪਾਣੀ
ਜਲਸਾਜਨਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਜਿਜੀਅਜੰਤਾ।ਸਾਜਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੧੨।

ਲਲੋਮਨੇਜਨਨਨਕਜਲਾਬਿਨੁਮਰੀਐਜੀਉ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿ
ਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੂਦਸਹੁਮੈਕੁਖਲਗਾਈ॥ਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਜਗ
ਜੀਵਨਦਤੈਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਜੈਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਭਾਗਹੀਨਭ੍ਰਮਿਚੋਟਖਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਭਾ
ਗਾਸਤਸੰਗੁਨਲਭੈਬਿਨੁਜੰਗਤਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈਜੀਉ॥੩॥ਮੇਰੇਆਈਮਿਲਹੁਜਗਜੀਵਨ
ਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਮਨਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਗੁਰਿਮਿਲਿਆਅਨੁਹਰਿਰਸੁਹ
ਰਿਪਾਇਆ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿ
ਬੋਲੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਟੁਲਿਟੁਲਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤਮੇਰਾਗਲਿਮੇਲਾਈਐਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੈਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਮੈਹਰਿਕੇਸੰਤੀਮਿਲਹੁਮਨੁਦੇਵਾਜੇਗੁਰਬਾਣੀਮੁਖਿਚਉਦਾ
ਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀ
ਨਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਂਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖੁਗਰਭਜੂਨੀਨਿਤਿਪਚੁਦਾਜੀਉ॥੩॥ਆਪਿਦਇਆਲ
ਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ॥ਅਲਖੁਚਖੈਮੋਬਿਖਿਆਸਭਨਿਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਪਟਣਵਿਰਲਾਇਆਹਰਿ
ਲੇਦੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਦਾਜੀਉ॥੪॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿ
ਗੁਰਹਰਿਸੁਕੀਚੈਜੀਉ॥ਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨਜਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਾਇਪੁਛਜਨਹਰਿ
ਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਵਮਲੇਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾ॥ਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਰਸੁਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿ
ਗੁਰਦਤੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਬੂਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐਮੈ
ਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲ
ਮਿਪਗੀਚੈਜੀਉ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਜੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ
॥ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਣੁਹਉ

ਰਾਗੁਆਸਾਛਉਪਦੇਘਰ੧ ਮਹਲਾ ੪ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਹਰਿਨਾਮਸਿਧਿਪਾਈ॥ਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿਚਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਖਰਚੁਲਹਾ
ਇਆਬੀਨਿਪਲੈਮੇਰਾਪਣਸਖਈਜਦਜਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇ
ਆਹਰਿਸਿਹਚਲੁਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਗਾਇਆ
ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਜੀਵਾਇਆ॥ਹਉਗਰੀਬਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੀ
ਭੁਖਦੁਖਵਿਚਲੈਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰੁਮੇਰਾਬਾਲਸਖਾਈ॥ਹਉਗਰੀਬਨਸਕਾਬਿ
ਨੁਦੇਖੇਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਨਾਨਕਕਹਾਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ
॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਧੁਸੂਦਨਮੇਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥ਕੋਈਸਜਣੁਸੈਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸੇ
ਜੀਉ॥੧॥ਹਉਮਨਤਨੁਖੋਜੀਭਾਲਿਭਾਲਾਈ॥ਕਿਉਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮੈਲੈਮੇਰੀਮਾ
ਈ॥ਮੈਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਖੋਜੁਦਸਾਈ॥ਵਿਚੇਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸੈਜੀਉ॥੨॥ਮੈਮੇ
ਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮ
ਤਾਪਿਤਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਜਨਾਮਿਲਿਕਮਲਾਫ੍ਰਿਗੈਸੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਮੇਬਿਨੁਗੁਰ
ਦੇਖੇਨੀਦਨਆਵੈ॥ਮੇਰੈਮਨਤਨਿਵੇਦਨਗੁਰਾਬਿਗੁਲਗਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆ
ਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਰਹਸੈਜੀਉ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿਗੁਣਪੜੀਐਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐ॥ਸਿਮਰਿ
ਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਗਬੁਡਤਰੁਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇ
ਲੁਕਰੇਹਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰੁਸਖਾਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈ॥ਮੈਦਸੇਹਰਿ
ਹਰੀਐਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੀਬੇਦਨਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜਾਣੈ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਨਾਮਵਖਾ
ਣੇ॥ਮੈਅਉਖਧੁਮੰਤ੍ਰੁਦੀਜੈਗੁਰੁਪੂਰੇਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਰੀਐਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਮਾਰਗੁ
ਕਦੀਨਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੂਡਦਮੁਖਿਪਾਈ॥ਹਰਿਜਲਨਿਧਿਹਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਇਆਜੀਉ।੧।ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀ।ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਚਰਿ
ਆਆਂਤਰਜਾਮੀ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਲਿਦਿਖਾਲਿਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿ
ਆਜੀਉ।੨।ਏਕੋਪਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਜੋਤਿਸਬਾਈਆ।ਸਭਇਕ੍ਹਜੋਤਿਵ
ਰਤੇਭਿਨੇਭਿਨੇਨਰਲਖਾਈਕਿਸੈਦੀਰਲਖਾਈਆ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀਆਇਆਹਉ
ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਞਾਇਆਜੀਉ।੩।ਜਨਨਨਕਬੁਝੈਐਸੀਮਿਤਬਾਣੀ।ਗੁਰਸਿਖਪੜੈ
ਮਨਿਪਿਆਰੀਭਣੀ।ਓਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਪਰਉਪਕਾਰੀਆ
ਜੀਉ।੪।੭।।ਸਤਚਉਪਦੇਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ।।

ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ। ਘਰੁ ੧ ਮੇਰਾਮਨਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸ
ਨਤਾਈ।ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ।ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰ
ਸਨਸੰਤਪ੍ਰਿਆਰੇਜੀਉ।੧।ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤੋਪਿ
ਆਰੋਜੀਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਿਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨੇਬਾਣੀ।ਚਿਰਹੋਆਵੇਖੇ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ।ਧੰਨੁਜੁਦੇਸਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ।੨।ਹਉਘੋ
ਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਇਕਘੜੀਨਮਿਖੜੋ
ਤਾਕਲਜੁਗੁਹੋਤਾ।ਹੁਣਿਕਦੀਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਪ੍ਰਭਭਗਵੰਤਾ।ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦ
ਨਆਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ।੩।ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਜੁਸੋਹੁਣ
ਦਰਬਾਰੇਜੀਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਭਾਗਹੋਆਗੁਰਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ।ਪ੍ਰਭਮਾਬਿਨਸੀਘਰਮ
ਹਿਪਾਇਆ।ਜੋਵਰਤੀਪਲੁਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ।੪।ਹਉਘੋਲੀ
ਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ।੧।ਰਹਾਉ।੧।੮।।ਰਾਗਮਾਝਮਹ
ਲਾ ੫ ।।ਜਾਗੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਧੁਸਮਾਲੀ।।ਜੋਕੰਮੁਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ।।ਜੋਰਿਦਾਸੁਹੋ
ਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੂੰਵੁਠਾਸਭਨਕਰੇਦਤਾਰਾਜੀਉ।੧।ਤੂੰਸਾਝਾਹਿਬੁਬਾਪੁਹਮਾਰਾ।ਨਉਨਿਧੀ
ਤੇਭੰਡਾਰਾ।ਜਿਸਤੂੰਦੇਹਿਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਜੇਦੀਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ।੨।ਸਭੁ
ਕੋਆਖੈਤੇਰੀਬੈਠਾ।ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੂੰਹੈਵੁਠਾ।ਸਭਭੰਸਾਸ੍ਰੀਵਾਲਸਦਾਇਨਿਤੂੰਰਿਸੈਨ
ਦਿਸਹਿਬਾਹਰਾਜੀਉ।੩।ਤੂੰਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਹਿ।ਤੂੰਆਪੇਪਮਨਮੁਖਿਜਨ

ਮਿਭਰਮਾਇਹਿ।ਨਨਨਕਦਾਸਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈਸਭੂਤੇਰਾਖੇਲੁਦਸਾਹਰਾਜੀਉ।੪।੨।੯।।
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ।।ਅਨਨਾਦੂਵਾਜੈਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ।।ਸਬਦਿਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ।।ਸਹਜਗੁ
ਫੁਸਹਿਤੜੀਲਾਈਆਸਣਦੂਊਚਸਵਾਰਿਆਜੀਉ।੧।ਇਹਿਪਿਰਿਅਪੁਨੇਕ੍ਰਿਮਹਿਅਜੀਆ
ਜੋਲੋੜੀਦਾਸੋਈਪਾਇਆ।ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਹਿਮਹੀਅਲੋਸੰਤਹੁਗੁਰਮਨਭਉਪੂਰਖੁਦਿਖ
ਲੇਆਜੀਉ।੨।ਆਪੇਰਾਜਨੁਆਪੇਲੋਗਾ।।ਆਪਿਪਿਰੰਜਵਣੀਆਪੇਭੋਗਾ।।ਆਪੇਤਖਤਬਹੈ
ਸਚੁਨਿਆਈਸਭਚੂਕੀਕੂਕਪੁਕਾਰਿਆਜੀਉ।੩।ਜੋਹਾਡਿਠਮੈਤੇਹੋਕਹਿਆ।ਤਿਸੁਰਸੁ
ਆਇਆਜਿਨਿਭੇਦੁਲਹਿਆ।ਜੋਤੈਜੋਤਿਮਿਲੀਜੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਨਕਇਛੁਪਸਾ
ਰਿਆਜੀਉ।੪।੩।੧੦।।ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ।।ਜਿਤੁਘਰਿਪਿਰਸੋਹਾਗੁਬਣਿਆ।
ਤਿਤੁਘਰਿਸਖੀਏਮੰਗਲੁਗਾਇਆ।ਅਨਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਘਰਿਸੋਹਹਿਜੋਧਨਕੰਤਿ
ਸਿਗਾਰੀਜੀਉ।੧।।ਸਾਗੁਣਵੰਤੀਸਾਵਡਭਾਗਣਿ।ਪ੍ਰਭੁਵੰਞੀਤੀਲਾਲੁਵੰਞੈਤਿਸੋਹਾਗਣਿ।ਰੂਪ
ਵੰਤੇਸਾਸੁਘੜੀਬਿਚਖਣਜੋਧਨਕੰਤਪ੍ਰਿਆਰੀਜੀਉ।੨।।ਅਚਾਰਵੰਤੀਸਾਈਪਰਧਾਨੇ।ਸ
ਭੁਸੀਗਾਰਬਣੇਤਿਜੁਗਿਮਾਨੇ।ਜਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾਈਜੋਪਿਰਿਕੈਹੰਗਿਸਵਾਰੀਜੀਉ
।।੩।।ਸਹਿਮਾਤਿਸਕੀਕਹਣੁਨਜਾਇ।ਜੋਪਿਰਿਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿਲਾਇ।ਖਿਰੁਸੋਹਾ
ਗੁਵਰੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਜਨਨਨਕਪ੍ਰੇਮਸਾਧਾਰੀਜੀਉ।੪।੪।।੧੧।।ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
।। ਬੇਜਤਬੇਜਤਦਰਸਨਚਾਹੇ।ਭਾਤਿਭਾਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਹੇ।ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁ
ਣਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਮੇਰਾਕੋਈਹੈਜੀਉ।ਆਣਿਮਿਲਾਵੈਜੀਉ।੧।ਖਟੁਸਾਸਤਬਿਚਰਤਮੁਖਿ
ਗਿਆਨਾ।ਪੂਜਾਤਿਲਕੁਤੀਰਥਇਸਨਾਨਾ।ਨਿਵਲੀਕਰਮਆਸਨਚਉਰਾਸੀਹਇ
ਨਮਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੀਉ।੨।।ਅਨਿਕਬਰਖਕੀਏਜਪਤਾਪਾ।ਗਵਨੁਕੀਆਧਰਤੀ
ਭਵਮਾਤਾ।ਇਕੁਖਿਨੁਹਿਰਦੈਜਾਂਤਿਨਆਵੈਨਹੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਉਠਿਧਾਵੈਜੀਉ।੩
"ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆ।ਮਨਤਨੁਸੀਤਲੁਪੀਰਜੁਪਾਇਆ।ਪ੍ਰਭੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਬਸਿਆਘਟਹੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗਲੁਨਨਕਗੁਰਾਵੈਜੀਉ।੪।੫।।੧੨।।ਮਾਝਮਹ
ਲਾ ੫ ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ।ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਭੇਵਾ।ਦੀਨਦ
ਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿਦਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਰਗਾਤੀਜੀਉ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂ

ਜਿਨ ਤਨ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਸੇ ਜਗਿ ਆਇ ਗਵਾਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰ ॥
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜ ਨਰ ਜਮ ਕਾ ਪੜੈ ਜੰਜਾਲ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜ ਨਰ ਜਮ ਕਾ ਪੜੈ ਜੰਜ

ਤੂੰਮੇਰੀਵਿਦਿਆਤੂੰਮੇਰਾਮਾਣਤੂੰਬੁਝਦਾਜਾਣਦਾਵਡਾਸਭਤੇਖੇਲੁਆਪਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੬॥੩੬॥
ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੁਮਹਿਜੋਤਿਮਿਲਾਈਪੂਰੀਪਾਈਤਾਕੀਕੀਮਿਤਿਨਜਾਈਤੋਲੀਜੀਉ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਸਾਚੈਮਨਭਾਣੈ
ਸਾਚੇਰਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਧਾਪੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬੁਝੈਸੁਕਿਆਹੋਵੈਜਾਪੇਜੀਉ॥੩॥
ਮੇਰੇਦਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਧਾਪੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬੁਝੈਸੁਕਿਆਹੋਵੈਜਾਪੇਜੀਉ॥੩॥
ਸਭੁਕਿਛੁਥਥੈਹੋਤੇਬਹੁਤੁਉਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਪਾਥਿਰਸਭਗਲਜਨਾਈਆਨਾਦਾਕਿਕਰੁ
ਮੀਅਲਿਨਾਮੁਜਪੇਹਾਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਾਸੁਖੁਪਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇਜੀਉ॥੪॥੨੭॥੩੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਕਮੀਦਿਵਸਲਭਗੋਮੇਹਾਸਾਜਨਸੰਤ
ਉ॥੪॥੨੮॥੩੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਜੀਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਭਤਿਖਾਲਹਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ
ਅਸਥਿਰੁਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਸਗਲਬਿਆਪਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਭਤਿਖਾਲਹਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ
ਅਮਰਾਪਦੁਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਧਾਰਉਭੁਜਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨਤਨਅਰਪਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸਭਕੁਲਉਧਰਤਾਜੀਉ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸੋਭਾਤੁਮੇਰੀਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਹੀਵਿਟਹੁਪਾਲਾਜੀਉ॥ਜੁਗਜੁਗਵਾਤੁਮਹੁਤੇ
ਕੁਰੁਅਤਿਭਾਗੀਆਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਹੀਵਿਟਹੁਪਾਲਾਜੀਉ॥ਜੁਗਜੁਗਵਾਤੁਮਹੁਤੇ
ਸੋਆਹੋਵੈਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾਧਸੰਤਨਕੇਸਦਾਜਪਉਦਇਆ
ਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਧਾਰਉਭੁਜਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨਤਨਅਰਪਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸਭਕੁਲਉਧਰਤਾਜੀਉ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸੋਭਾਤੁਮੇਰੀਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਹੀਵਿਟਹੁਪਾਲਾਜੀਉ॥ਜੁਗਜੁਗਵਾਤੁਮਹੁਤੇ
ਕੁਰੁਅਤਿਭਾਗੀਆਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਹੀਵਿਟਹੁਪਾਲਾਜੀਉ॥ਜੁਗਜੁਗਵਾਤੁਮਹੁਤੇ
ਸੋਆਹੋਵੈਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾਧਸੰਤਨਕੇਸਦਾਜਪਉਦਇਆ
ਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਧਾਰਉਭੁਜਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨਤਨਅਰਪਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸਭਕੁਲਉਧਰਤਾਜੀਉ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸੋਭਾਤੁਮੇਰੀਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਹੀਵਿਟਹੁਪਾਲਾਜੀਉ॥ਜੁਗਜੁਗਵਾਤੁਮਹੁਤੇ
ਕੁਰੁਅਤਿਭਾਗੀਆਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਹੀਵਿਟਹੁਪਾਲਾਜੀਉ॥ਜੁਗਜੁਗਵਾਤੁਮਹੁਤੇ
ਸੋਆਹੋਵੈਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾਧਸੰਤਨਕੇਸਦਾਜਪਉਦਇਆ
ਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਧਾਰਉਭੁਜਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਜਿਸਮਾਰਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨਤਨਅਰਪਉਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਸਭਕੁਲਉਧਰਤਾਜੀਉ॥੪॥

ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥ਜਾਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾ
ਮਾ॥ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਮੇਰਾਮਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ
ਤਰਿਕਰਿਆਰਾਖਿਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਧੇਮਨਕੀਆਸਪੂਜਾਏਜੀਉ॥੨॥੨੭॥੩੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇਸਾਧਸੰਗੀਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਾਵਿਖਾਵੈਹੋਆਸਾ
ਨਿਰਮਲੁਮੀਤਿਗਏਆਵਣਜਾਣਜੀਉ॥੨॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਬਿਨਉਕਰੰਜੇ
ਏਕਾਰਿਕਿਰਪਾਤੂਬਦਪਬਰੁਲੀਜੈਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਨ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਤਨਨਕਮਨਿਵਾ
ਣਜੀਉ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਾਸੀਮਿਤਬਾਣੀਹਰਿਰਿਤੇਸੰ
ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀਜਾਲਿਬੁਝੀਜੀਤਲੁਹੋਏਮਨੁਆਸਾਤਿਗੁਰਕਦ
ਰਸਨਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਦੂਰੇਪਰਾਨਾਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ
ਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਕਮਾਇਬਿਥਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਰੀਤਿਨਸਿਰ
ਜਨਹਰੇਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਮੀਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਰੇ
ਪ੍ਰਤਿਅਪਾਏਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨੁ
ਤਰਿਕਰਿਆਰਾਖਿਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਧੇਮਨਕੀਆਸਪੂਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥੨੯॥

ਸੋਬੁਝਾਜੋਤੇਰਾਸਾਖੁਦਾਨੁਦੀਜੈਜੋਸਾਕਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਆਗਾਮਆਗਾਧੋਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੭॥
ਮਾ॥ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਪੇਰੁਸਾਖਤੇਗੀਰੁਤੂੰਸੂਖੁਮੋਹੋਮਾਸਬੁਣੀਤੂੰਜਲ
ਨਿਤਿਪੂਰੇਤੁਝੁਸੁਦਬੁਦਾਬੁਨੁਆਵਣੁਜਾਣੀਐਜੀਉ॥ਤੂੰਸੂਤੁਮਾਣੀਏਭੀਤੂੰਪੈ
ਮਾਣਹਰਣਾ ੫ ਤੂੰਠਾਕੁਰਸੇਵਕਕਹੁਨਿਆਈਤੂੰਸੁਖਦਾਤਾਨਿਰਭਉਤੂੰ
ਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪੇਤੁਧੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਠਾਕੁਰਸੇਵਕਕਹੁਨਿਆਈਤੂੰਸੁਖਦਾਤਾਨਿਰਭਉਤੂੰ
ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭਆਪੇਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਵਖਿਆਣੀਐਜੀਉ॥੪॥
ਰੀ॥੨੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਾਸਫਲੁਸੁਬਦੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਆਸੁਫਲ
ਜਾਣੀਐਨੈਵਿਰਲੇਜਾਣੀਆਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਗਿਆਵਤਸੁਨਣਾਏਤੇਪਵਣਾ
ਜੀਉ॥ਸੇਨੇਤੁਪਵਣੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾਸੇਕਰਣੁਲੇਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ
ਸੇਚਰਣਸੁਹਾਵੇਜੋਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲੇਹਉਬਾਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਢਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿ
ਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇਸਾਧਸੰਗੀਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਾਵਿਖਾਵੈਹੋਆਸਾ
ਨਿਰਮਲੁਮੀਤਿਗਏਆਵਣਜਾਣਜੀਉ॥੨॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਬਿਨਉਕਰੰਜੇ
ਏਕਾਰਿਕਿਰਪਾਤੂਬਦਪਬਰੁਲੀਜੈਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਨ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਤਨਨਕਮਨਿਵਾ
ਣਜੀਉ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਾਸੀਮਿਤਬਾਣੀਹਰਿਰਿਤੇਸੰ
ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀਜਾਲਿਬੁਝੀਜੀਤਲੁਹੋਏਮਨੁਆਸਾਤਿਗੁਰਕਦ
ਰਸਨਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਦੂਰੇਪਰਾਨਾਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ
ਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਕਮਾਇਬਿਥਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਰੀਤਿਨਸਿਰ
ਜਨਹਰੇਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਮੀਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਰੇ
ਪ੍ਰਤਿਅਪਾਏਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨੁ
ਤਰਿਕਰਿਆਰਾਖਿਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਧੇਮਨਕੀਆਸਪੂਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥੨੯॥

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦਰਸਨਹ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹਿ ਜਮੁ ਕਾਟੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ

ਸੁਖੀ ਹੋਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਰਗਾਸ ਹੋਈ ਇਕ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਆਪ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਆਪ ਹੈ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਕਾਰਣ ਕਰਤੈ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਵਰਤਦਾ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਦਾ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸਾਖ

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਖਾਲਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁ
ਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧਸਾ
ਧਿਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩
॥ਇਹੁਮਨੁਆਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨਹਤਬਾ
ਣੀਨਿਰਮਲਸਬਦੁਵਜਾਏਗੁਰਸਬਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿ
ਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿ
ਲਿਰਹਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਤਾਗੁਣਗਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ
॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਨਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੯॥੧੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ
੩ ॥ਆਪੁਵੰਞਾਏਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸ
ਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹ
ਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸ
ਚੇਸੇਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖੁਬਾਣੀਪੂ
ਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ਫਿਰਿਓਇਕਿ
ਥਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿਜਮਦਰਿਚੋਟਾਖਾ
ਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਜਾਣਹਿਤਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਬ

ਦਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ
॥੫॥ਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਾਚਾਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿਖੋ
ਟਾਪਾਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਨਿਦੁਖੁਲਾਗੈਭਾਰਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਫਿਰਨਿਦਿਨਰਾਤੀਮਰਿਜਨਮਹਿ
ਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮੈਅਤਿਪਿਆਰਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਨਣਿਆ॥੮॥੧੦॥੧੧॥ਮਾਝਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਇਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਚਾਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਾਗੈਤੇਹਾਫਲੁ
ਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਭਨਾਵਥੂਕਾਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਲਾਇ
ਕੁਨਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਾਗੀਬਹੁਦੂਜੈਭਾਏ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵੈਅਹੰਕਾ
ਰੀਹੋਰੁਵਧੇਰੈਹਉਮੈਮਲੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮਲੁਜਾਏ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿ
ਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਚੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਲਾਗੈਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥
੪॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾ
ਕਮਾਵਹਿਫਿਰਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕਤਾਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮਮ
ਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸੇਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆ
ਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸੇਵੇ
ਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣ
ਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ
੩ ॥ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ॥ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿਰਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁ
ਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
ਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜ੍ਹ

ਮਨਮੁਖ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਬੇਤਲਾ ਜਿਉ ਪਰਦੇਸੀ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਅਹੰਮੇਵ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੇੜਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਤੂਤਾ

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੇ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਭਰਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗਲੇ ਹਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ਸਚੁ ਪੁਰਬੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਪਲਾ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਣੁ ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸੋਦਾ ਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥ ਸਚੁ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋਇ ਵਿਚਾਰ ॥
ਸਚੁ ਸੋਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਦਾ ਜਾਤੁ ਪਤੁ ਵੇਚਾਰ ॥ ਸਚੁ ਭੰਡਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜੈ ਸਵਾਰਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਕਹਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਦਿਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆ

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਫੇਰੇ ਦੁਖੁ ਜੋ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ਸੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾ
ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ਕਥਦੀ ਬੇਦੁ ਸਭ ਵੇਦੁ ਪੜਣਿ ਆ ੪ ਸਥਾ ਵਤੁ ਗੰ ਖੇ ਠਾ ਕਿਰ ਤ
ਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮੈ ਲਿ ਪੀ ਤ ਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਪਾਏ ਦੂ ਜੈ ਭਾ ਇ ਬਿ ਰ ਥ ਜਾ ਨ
ਮੁਗਧ ਏ ਆ ਪ ਚੂ ਬੇ ਸ ਗਲੇ ਲੁਕਲੋ ਬੇ ਕੂ ਚੂ ਬੇ ਲੋ ਬਿ ਖੁ ਖਾ ਦ ਣਿ ਆ ੫ ਥ ਦ
ਸੁਤ ਨਮਹਿ ਮਨੁ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਤਾ ਇ ਭ ਗ ਤਿ ਜਾ ਤ ਉ ਮੋ ਸੋ ਪੇ ਖੈ ਸ ਧ ਸਾ ਧਿ ਕ ਤ
ਮੋ ਮਿ ਧਾ ਰੀ ਰਹੇ ਲੇ ਢ ਲਾ ਇ ਤਿ ਨ ਛੀ ਤ ਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿ ਖਾ ਦ ਣਿ ਆ ੬ ਆ ਪ
ਕ ਰਾ ਇ ਕ ਰ ਤਾ ਸੋ ਈ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀ ਤੈ ਕਿ ਆ ਹੋ ਈ ਨਾ ਨ ਕ ਜਿ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਦੇ ਵੈ ਸੋ ਲੈ ਵੈ
ਨਾ ਮੋ ਮੰ ਨਿ ਦ ਸਾ ਦ ਣਿ ਆ ੮ ਸ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਸਥਾ ਸ ਮ ਹ ਲਾ ੩ ॥ ਇ ਸੁ ਗੁ
ਠੂ ਮ ਹਿ ਆ ਖ ਦ ਭੰ ਡਾ ਰਾ ਅ ਤਿ ਸੁ ਾ ਇ ਚਿ ਖ ਵੈ ਸੋ ਹ ਰਿ ਅ ਲ ਖ ਖਾ ਅ ਪ ਚਾ ਆ ਪੇ ਗੁ ਪ ਤ ਪ ਰ ਗ ਟ ਹੈ ਆ
ਪੇ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਆ ਪ ਦ ਦ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੧ ਸ ਹ ਉ ਦ ਾ ਜੀ ਜੀ ਉ ਦ ਾ ਜੀ ਮੈ ਮ ਤਿ ਨ ਮੁ ਮੈ ਨਿ ਵ ਸ ਾ ਦ
ਣਿ ਆ ੨ ਮ ਤਿ ਨ ਮੁ ਮ ਹਾ ਰ ਸੁ ਮੀ ਠਾ ਗੁ ਰ ਮ ਤੀ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਪੀ ਆ ਦ ਾ ਣਿ ਆ ੩ ਸ ਹ ਉ ਸ ਹ ਉ
ਮੈ ਮ ਹਾ ਰ ਬ ਜ ਾ ਰ ਕ ਪਾ ਟ ਖੁ ਲ ਾ ਇ ਆ ਨ ਾ ਨ ਮੁ ਅ ਮੈ ਲ ਾ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ ਪ ਾ ਇ ਆ ਨ ਾ ਬ ਿ ਨ ਸ
ਬ ਦੈ ਨ ਾ ਮੁ ਨ ਪ ਾ ਇ ਕੋ ਈ ਗੁ ਰ ਕਿ ਰ ਪ ਾ ਮੰ ਨਿ ਦ ਸ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੨ ਗੁ ਰ ਰ ਿ ਆ ਨ ਮੰ ਜ ਨ ਸ ਭ ਨੇ
ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰ ਇ ਆ ਆ ਅੰ ਤ ਰਿ ਚ ਾ ਨ ਦ ੂ ਅ ਗ ਿ ਆ ਨ ੂ ਅੰ ਧੇ ਰ ੁ ਗ ਾ ਵ ਇ ਆ ਜੇ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਰ ਿ ਮ ਿ ਲ ੀ ਮ ਨ ੂ ਮ
ਨਿ ਆ ਹ ਰਿ ਦ ਰ ਿ ਸੇ ਭ ਾ ਪ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੩ ਸ ਗ ੀ ਗ ੁ ਭ ਾ ਲ ਾ ਇ ਕੋ ਬ ਾ ਹ ਰ ਿ ਜ ਾ ਏ ਨ ਾ ਮ ੁ ਨ ਜ ਪ ੋ ਭ
ਹ ਤੁ ਵੇ ਗ ਾ ਰ ਿ ਦ ੁ ਖ ੁ ਪ ਾ ਏ ਨ ਾ ਮ ਮ ੁ ਖ ਾ ਅੰ ਧੇ ਸ ੂ ਝੈ ਨ ਾ ਫ ਿ ਰ ਿ ਫ ਿ ਰ ਿ ਆ ਇ ਬ ੁ ਮ ੁ ਖ ਿ ਦ ਬ ੁ ਪ ਾ ਦ ਣਿ
ਆ ਸ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ ਸ ਚ ਾ ਹ ਰ ਿ ਪ ਾ ਏ ਆ ਸ ਿ ਤ ਨ ਿ ਵੈ ਖੈ ਹ ਉ ਮੈ ਮੈ ਲ ੁ ਜ ਾ ਏ ਬ ੈ ਸ ਿ ਸ ਜ ਨ ਸ ਦ
ਹ ਰ ਿ ਗ ੁ ਣ ਗ ਾ ਵੈ ਸ ਚੈ ਸ ਬ ਦ ਿ ਸ ਮ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੫ ਸ ਨ ਾ ਉ ਦ ਰ ਿ ਰ ਿ ਮ ਾ ਕ ਾ ਵ ਤ ਰ ਹ ਾ ਏ ਦ ਸ ਵੈ ਨ ਿ ਜ
ਘ ਰ ਿ ਵ ਾ ਸ ਪ ਾ ਏ ਓ ਬੈ ਅ ਨ ਹ ਦ ਸ ਬ ਦ ਵ ਜ ਾ ਹ ਿ ਦ ਿ ਨ ੁ ਰ ਤ ੀ ਗ ੁ ਰ ਮ ਤ ੀ ਸ ਬ ਦ ੁ ਸ ੁ ਣ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ਸ
ਵ ਾ ਹ ਬ ਿ ਨ ੁ ਸ ਬ ਦ ਦ ੈ ਅੰ ਤ ਰ ਿ ਆ ਨ ੇ ਰ ਾ ਨ ਵ ਦ ਸ ਤ ੁ ਲ ਹ ੈ ਨ ਚ ੂ ਕ ੈ ਫ ੇ ਰ ਾ ਪ ਸ ਜ ਤ ਿ ਬ ੁ ਰ ਹ ਾ ਬ ਿ ਧ ਿ ਜ ੀ ਹ ੋ ਤ
ਦ ਰ ਖ ੁ ਲ ੈ ਨ ਾ ਹੀ ਗ ੁ ਰ ਪ ੂ ਰ ੈ ਭ ਾ ਗ ਿ ਮ ਿ ਲ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੭ ਗ ੁ ਪ ਤ ੁ ਪ ਰ ਗ ਟ ੁ ਭ ਇ ਨ ੀ ਥ ਾ ਈ ਗ ੁ ਰ ਮ ਖ
ਸ ਾ ਦ ੀ ਮ ਿ ਲ ੈ ਜ ੋ ਝ ੜ ੀ ਪ ਾ ਈ ਨ ਾ ਨ ਕ ਨ ਾ ਮ ੁ ਸ ਭ ਾ ਹ ਿ ਸ ਦ ਾ ਤ ੂ ੈ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਮ ੰ ਨ ਿ ਦ ਸ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੮ ਸ

ਤੇ ਆ ਸ ਚੇ ਰ ਗ ਕ ਰ ਟ ੇ ਪ ਰ ਦ ਾ ਤੇ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਨ ਾ ਮ ੁ ਵ ਸ ੈ ਮ ਅੰ ਤ ਰ ਿ ਗ ੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ੀ ਹ ਰ ਿ ਮ ੈ ਲ ੇ ਵ ਾ ਦ ਣਿ
ਆ ਸ ੮ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਸ ਥਾ ਸ ਮ ਹ ਲਾ ੩ ॥ ਤੇ ਰੇ ਭ ਗ ਤ ਸੋ ਹ ਹਿ ਸ ਾ ਚੈ ਦ ਰ ਬ ਰੇ
ਸ ਾ ਗ ੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਾ ਦ ਿ ਨ ੀ ਮ ਸ ਦ ਾ ਅ ਨ ੰ ਦ ਿ ਦ ਰ ਹ ਉ ਦ ਿ ਨ ੁ ਰ ਾ ਤ ੀ ਗ ੁ ਣ ਕ ਰ ਿ ਗ ੁ ਣ ੀ ਸ ਮ ਾ ਵ
ਣ ਿ ਆ ਸ ੧ ॥ ਹ ਉ ਵ ਾ ਰ ੀ ਜ ੀ ਉ ਵ ਾ ਰ ੀ ਮ ੈ ਨ ਾ ਮ ੁ ਸ ੁ ਣ ਿ ਮ ੰ ਨ ਿ ਵ ਸ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਹ ਉ ਵ ਾ ਰ ੀ ਜ ੀ ਉ ਵ ਾ ਰ ੀ ਮ ੈ ਨ ਾ ਮ ੁ ਸ ੁ ਣ ਿ ਮ ੰ ਨ ਿ ਵ ਸ ਾ ਚ ਾ ਸ ਾ ਚ ੀ ਨ ਾ ਈ ਸ ਾ ਲ ੁ
ਚ ੋ ਊ ਚ ਹ ਉ ਮ ੈ ਮ ਾ ਰ ਿ ਮ ੈ ਮ ਲ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਹ ਰ ਿ ਜ ੀ ਉ ਸ ਾ ਚ ਾ ਸ ਾ ਚ ੀ ਨ ਾ ਈ ਸ ਾ ਲ ੁ
ਰ ਪ ਸ ਾ ਦ ੀ ਕ ਿ ਸ ੈ ਮ ੈ ਮ ਲ ਾ ਈ ਗ ੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ੀ ਮ ੈ ਮ ਲ ਾ ਹ ੈ ਜ ੇ ਵ ੈ ਛ ੁ ੜ ਿ ਨ ਾ ਸ ਹ ਜ ੇ ਸ ਾ ਚ ਿ
ਸ ਮ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ੨ ਨ ਾ ਕ ਿ ਝ ੂ ਠ ੇ ਬ ਹ ਾ ਰ ਿ ਕ ਛ ੂ ਨ ੋ ਹ ੋ ਇ ਆ ਤ ੂ ੰ ਕ ਾ ਰ ਿ ਕ ਰ ਿ ਵ ੇ ਖ ਹ ਿ ਜ ਾ ਣ ਾ ਹ ੈ ਸ ੋ ਇ ਆ
ਆ ਪ ੇ ਕ ਰ ੇ ਕ ਰ ਾ ਇ ਕ ਰ ਤ ਾ ਗ ੁ ਰ ਮ ਤ ਿ ਆ ਪ ੀ ਮ ੈ ਮ ਲ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੩ ਆ ਕ ਾ ਸ ੁ ਇ ਗ ੁ ਣ ਵ ੈ ਡ ੀ ਹ ਰ ਿ
ਪ ਾ ਇ ਆ ਭ ੈ ਭ ਾ ਇ ਸ ੀ ਗ ਾ ਰ ਬ ਛ ਣ ਾ ਇ ਆ ਸ ਤ ਿ ਗ ੁ ਰ ੂ ਜ ੇ ਵ ਿ ਸ ਦ ਾ ਸ ੋ ਹ ਾ ਗ ਾ ਣ ਿ ਸ ਚ ਉ ਪ ਦ ੇ ਸ ਿ ਸ ਮ ਾ ਵ
ਣ ਿ ਆ ੪ ॥ ਸ ਬ ਦ ੁ ਵ ਿ ਚ ਾ ਰ ਨ ਿ ਤ ਨ ਾ ਠ ਉ ਰ ੁ ਨ ਠ ਾ ਉ ਨ ਾ ਹ ਿ ਮ ੂ ੜ ੇ ਲ ੋ ਜ ਿ ਉ ਮ ੂ ੜ ੈ ਪ ਾ ਰ ਿ ਕ ਰ ੁ
ਣ ਿ ਆ ੫ ॥ ਸ ਬ ਦ ੁ ਵ ਿ ਚ ਾ ਰ ਨ ਿ ਤ ਨ ਾ ਠ ਉ ਰ ੁ ਨ ਠ ਾ ਉ ਨ ਾ ਹ ਿ ਮ ੂ ੜ ੇ ਲ ੋ ਜ ਿ ਉ ਮ ੂ ੜ ੈ ਪ ਾ ਰ ਿ ਕ ਰ ੁ
ਆ ਹ ਲ ਤ ੁ ਪ ਲ ਤ ੁ ਤ ਿ ਨ ੀ ਦ ੋ ਵ ੈ ਗ ਵ ਾ ਏ ਦ ੂ ਖ ੇ ਦ ੂ ੰ ਖ ਾ ਵ ਿ ਹ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ੬ ॥ ਆ ਲ ੋ ਖ ਾ ਦ ਿ ਆ ਲ ੋ
ਖ ਾ ਦ ਿ ਆ ਕ ਾ ਦ ਮ ਸ ੂ ਖ ੇ ਹ ੀ ਮ ਾ ਰ ੂ ਜ ੇ ਭ ਾ ਇ ਸ ੁ ਖ ੁ ਪ ਾ ਏ ਨ ਾ ਕ ੋ ਈ ਮ ੂ ੜ ੁ ਲ ੇ ਖ ਾ ਹ ੈ ਤੇ ਕ ੂ ੜ ੁ ਕ ਮ ਾ ਵ
ਹ ਿ ਜ ਲ ਜ ਾ ਵ ਹ ਿ ਕ ੂ ੜ ਿ ਚ ੁ ਤ ਲ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ੭ ॥ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਖ ਸ ਚ ੋ ਸ ਚ ੁ ਲ ੇ ਖ ਾ ਹ ਿ ਵ ੀ ਚ ਾ
ਕ ੂ ੜ ਾ ਜ ੇ ਜ ਨ ਸ ਚ ੇ ਪ ਾ ਵ ਹ ਿ ਮ ੋ ਖ ਦ ੁ ਆ ਰ ੁ ਸ ਚ ੁ ਕ ਾ ਗ ਦ ੁ ਕ ਲ ਮ ਮ ਸ ਵ ਾ ਣ ੀ ਸ ਚ ੁ ਲ ੇ ਖ ਿ ਸ ਸ ੀ
ਸ ਮ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ੮ ॥ ਸ ਾ ਮ ੇ ਪ ਰ ਭ ੂ ਅ ੰ ਤ ਰ ਿ ਬ ੈ ਠ ਾ ਵ ੇ ਖ ੈ ਆ ਪ ੇ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ ਮ ੇ ਲ ੋ ਸ ੋ ਈ ਜ ਨ ੁ ਲ ੇ
ਖ ੈ ਆ ਪ ਾ ਪ ਾ ਨ ਕ ਨ ਾ ਮ ੁ ਮ ਿ ਲ ੈ ਦ ੂ ਰ ਿ ਤ ਮ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ੯ ॥ ਪ ੂ ਰ ੈ ਗ ੁ ਰ ਤ ੈ ਪ ਾ ਦ ਣਿ ਆ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ਸ ਥਾ ਸ ਮ
ਹ ਲ ਾ ੩ ॥ ਆ ਤ ਮ ਰ ਾ ਮ ਅ ਪ ਰ ਾ ਪ ਰ ਗ ਾ ਮ ੂ ਗ ੁ ਰ ਤ ੇ ਹ ੋ ਪ ੈ ਹ ਉ ਮ ੈ ਮ ੋ ਲ ਲ ਾ ਗ ੀ ਗ ੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ੀ
ਬ ਦ ੀ ਖ ੋ ਵ ੈ ਮ ਨ ੁ ਨ ਿ ਰ ਮ ਲ ਭ ੁ ਅ ਨ ਾ ਦ ਿ ਨ ੁ ਭ ਗ ਤ ੀ ਰ ਤ ਾ ਭ ਗ ਤ ਿ ਕ ਰ ੇ ਹ ਰ ਿ ਪ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ੧ ॥ ਮ ਨ
ਹ ਉ ਵ ਾ ਰ ੀ ਜ ੀ ਉ ਵ ਾ ਰ ੀ ਆ ਪ ਿ ਭ ਗ ਤ ਿ ਕ ਰ ਨ ਿ ਅ ਵ ਰ ਾ ਭ ਗ ਤ ਿ ਕ ਰ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥
ਭ ਗ ਤ ਜ ਨ ਾ ਕ ੀ ਉ ਸ ਦ ਨ ਮ ਸ ਕ ਾ ਰ ੁ ਕ ੀ ਜ ੈ ਜ ੋ ਅ ਨ ਦ ਿ ਨ ੁ ਹ ਰ ਿ ਗ ੁ ਣ ਗ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥
ਆ ਪ ੇ ਕ ਰ ਤ ਾ ਕ ਾ ਰ ਣ ਕ ਰ ਾ ਇ ਜ ਿ ਤ ੁ ਭ ਾ ਵ ੈ ਤ ਿ ਤ ੁ ਕ ਰ ੇ ਲ ਾ ਇ ਪ ੂ ਰ ੋ ਭ ਾ ਗ ਿ ਗ ੁ ਰ ਸ ੇ ਵ ਾ ਹ ੋ
ਵ ੈ ਗ ੁ ਰ ਸ ੇ ਵ ਾ ਤ ੇ ਸ ੁ ਖ ੁ ਪ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਸ ਾ ਮ ਰ ਿ ਮ ਰ ਿ ਜ ੀ ਵ ੈ ਤ ਾ ਕ ਿ ਛ ੁ ਪ ਾ ਏ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ
ਹ ਰ ਿ ਮ ੈ ਨ ਿ ਵ ਸ ਾ ਏ ਸ ਾ ਦ ਮ ੁ ਕ ਰ ਤ ੁ ਹ ਰ ਿ ਮ ੈ ਨ ਿ ਵ ਸ ਾ ਏ ਸ ਹ ਜ ੇ ਸ ਹ ਜ ਿ ਸ ਮ ਾ ਵ ਣ ਿ ਆ ॥ ੩ ॥

ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮ ਰਾਜਾ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹਾਰਿ ਕਢੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਵਾਵੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਈ ਜੀਉ ਤਪਾਵੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਆ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਹਤਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਆ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਹਤਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਆ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਹਤਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਪਈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਹਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਸਚੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਕੀ ਸਚੀ ਵਡਾਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਆਖੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੇਇ ਸਾਖੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰ

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਵਿਸਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ

ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤ ਮੁਖਿ ਆਵਣਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਤਨੁ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਰਖਹੁ ਚਿਤਿ ਜੀਉ ॥ ਮਾਣਸ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਦੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਪੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤਿਸ ਹੀ ਸੋਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ॥੪॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚੁ ਮੀਠਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਅਟਲੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਚਲਾਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਣ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜਾਚਕ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਚਿਆਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਰਣਾਈ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭੋਗ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੋਗ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੰਜੋਗ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭੁਖੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਰਜੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਦਾਤੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਚੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਚੇ ਜਾਪੈ ਜਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਖੈ ਕੂੜੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਸੋ ਮੁਖੁ ਕਿਤੁ ਨ ਹੋਈ

ਜਮਾਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁਪਾਛਹਿਖੜੇਤੇਖੰਨੇਮਾਨੀਜੇਜਨਸਿਉਭਲਗਾਪੇਤੁਪਾਹਮੋਵੈਤਗੁਰ
ਨਾਨੀਕੇਤੁਪਾਕਵੈਚਲਾਇਨਿਤੁ ਦਿਸੈਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤੁਤੂਵੈਲੈਕਹਸਨਿਪੇਤੁਪਾਕਵੈਚਲਾਇਨਿਤੁ
ਜਾਵਾਦਾਇਭਰੀਅਭਰੀਅਬੁਲਣਦੀਆਦੂਜੈਲਭਗਾਪੇਤੁਪਾਲਖਸੀਗਾਰਬਣਇਆਕਾਫਿ
ਮਾਇਆਕਰਿਸਬਾਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁਸਾਵਣਹਾਰੁਤੇਨਾਸੁਪਾਕਵੈਚਲਾਇਨਿਤੁ
ਲਾਵਣਹਾਰੁਜੇਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਤਉਤਿਨਕੈਸਦਬਾਲਿਹਾਰਾਸਕਪਰਿਜੀ
ਦੂਪ੍ਰਭਸੀਗਿਮਉਲੇਆਸੀਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰੁਹਰਿਮਿਲਿਐਨੇਮਨਸੋਚਦਾਕਰੀਸੀ
ਦਿਸਨਿਸਭੇਛਡਿਹੁਹਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਿਸੁਹਾਵਣੀਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਵਣਹਾਰੁਵਣਤ
ਲਾਸਿਉਪਿਆਰੁਮਾਰੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁਬਿਖਮਆਰੰਗਗੁਰੂੜਾਵਿਸ
ਤੀਆਕਾਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਾਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਨ
ਮਨ ੧॥ਚੇਤੋਮੋਹਿਦੁਅਗਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐ
ਸਨਾਸੁਭਣਾਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਏਤਿਸਹੀਗਣਾਇਕੁਖਿਨੁਤ
ਸੁਖਿਬਨਜਿਦਨਾਬਿਯਬਾਜਨਮੁਜਣਾਜਲਿਬਲਿਜਾਈਐਪੂਰਿਆਰਦਿਆਵੈ
ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾਚੇਤਿਮਿਲਾਈ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖੀਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋ

ਬਾਰਹਮਾਹਾਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਃ ੫॥੨॥੧॥੨॥੧॥੨॥੧

ਰਹਿਓ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਰਸਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਦਿ ੨੭ ॥

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇਮੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਾਟੈ ਜਮੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਿਨ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਧੁਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਮਨੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮੁਚ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਰਹਰਿਆ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ਤਰੇ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥

ਦੂਜਾ ਆਖਿਵਖਾਣੀਐ ਜੇਚਰਤੇਰੀਜੋਤਿਚਰਤੂਜੋਤੀਵਿਚਿਤੂੰਬੋਲਾਹਿਵੈ
ਧਰਮਨਾਉਹੋਵੈਪਾਪਿਕਮਾਣੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐਤੂੰਆਪੇਖੇਲਕਰਹਿਜਿਕਰਤੇਕਿਆ
ਣੀਐਅੰਤਰਿਬਾਹਿਕੈਕਮਕਮਾਵੈਸੋਚਹੁਕ੍ਰੀਜਾਣੀਐਜੋਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁ
ਚੰਗਾਮਨਮੁਖਿਐਸੋਜਾਣੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਗਈਤਾਕੀਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖ
ਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿਪਤਿਪਤਿਵਿਣੁਪਾਰਿਨਪਾਇਐ॥੧॥ਮ:੨ ਦੋਦੇਬਾਵਹੁਦਿਤਾ
ਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇਜਾਭਜੇਤਾਠੀਕਲੋਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇਸਮਝੈ
ਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰੰਗਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇਆਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਣੈ
ਤਿਸਮਾਇਆਪੇਗਿਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤੋਪੈਨੈਖਾਇਆਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿ
ਣਾਈਐਜੇਕਿਛੁਕਰੇਤਾਕਰਿਵੇਖੈਜੇਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾ
ਏਕੋਜਾਣੈਕਿਤੁਸਚਿਆਖਿਐਸਚੁਕਹੀਐਤਿਸਨੋਕਹੀਐਜੋਸਭਨਾਵਿਚੁਵਰਤੈ
ਸਲੋਕਮ:੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧ ਜਪੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ ਹੈਭੀਸਚੁ
ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ ਸੋਚੈਸੋਹੋਵਾਚੀਐ॥ ਸੋਦਰੁ॥ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕਹਾ
ਸੋਪੁਰਖੁਕਹਾਸੋਜਿਤੁਕਿਸੁਰਹਾਲੁਦੇਖਹਿਤੇਰੇਵਾਜੰਤੇਕਿਤੇਵਾਵਹਿ
ਤੇਰੇਨਾਦਕਿਤੇਗਾਵਹਿਤੇਰੇਗੀਤਕਿਤੇਤੁਧੁਨਿਆਵਹਿਤੇਰੇਰਾਗਕਿਤੇ
ਤੁਧੁਨਿਆਵਹਿਤੇਰੇਰਾਗਕਿਤੇਤੁਧੁਨਿਆਵਹਿਤੇਰੇਗਾਵੈਹਾਰੇਪਵਣੁਪਾਣੀ
ਧਰਤਿਕਹੈਕਾਰੁਜਿਤੁਤੂਬੈਠਾਰਖਹਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੁਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇ
ਵੀਚਾਰੁਕਿਵਸਚਾਕਿਵਕੂੜੈਤੋਲੁਪਵੈਕਿਵਘਟੈਕਿਵਵਧੈਕਿਵਫਲੁਪਾਵੈ
ਕਿਵਤੇਰੀਪੈਣਾਹਟਾਕਿਵਨੇੜੈਕਿਵਦੂਰਿਕਿਵਦੇਖਹਿਕਿਵਸੁਣਹਿਆਪਿ
ਕਿਵਸਾਲਾਹੀਹੋਹਿਤੂਵਡਾਜਾਣਹਿਆਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿ
ਜੇਤੂਸਾਲਾਹੀਤਾਨਵਤਨਸਾਲਾਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕੇਤੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਕੇਤੀਆਹਾਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਮੈਣਾ॥ਮੰਜੀਸਾਹਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਿਸੰਖਧੁ
ਲੇਹੁਹੋਰਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣਾਹਰਿਤੁਧਾਵਿਣੁਖਾਕੂਰੁਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੇਵੇਣਾਨਾ
ਰਬਕਾਲਿਆਣਿਤੁਦਿਨਿਹਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥੧॥੪॥
ਵਾਰਮਾਝਕੀਤਬਾਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧
ਮਲਕਮੁਰੀਦਰਬਾਚੰਦ੍ਰਹੜਾਸੋਹੀਆਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ
ਸਲੋਕਮ: ੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧ ਜਪੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ ਹੈਭੀਸਚੁ
ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ ਸੋਚੈਸੋਹੋਵਾਚੀਐ॥ ਸੋਦਰੁ॥ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕਹਾ
ਸੋਪੁਰਖੁਕਹਾਸੋਜਿਤੁਕਿਸੁਰਹਾਲੁਦੇਖਹਿਤੇਰੇਵਾਜੰਤੇਕਿਤੇਵਾਵਹਿ
ਤੇਰੇਨਾਦਕਿਤੇਗਾਵਹਿਤੇਰੇਗੀਤਕਿਤੇਤੁਧੁਨਿਆਵਹਿਤੇਰੇਰਾਗਕਿਤੇ
ਤੁਧੁਨਿਆਵਹਿਤੇਰੇਰਾਗਕਿਤੇਤੁਧੁਨਿਆਵਹਿਤੇਰੇਗਾਵੈਹਾਰੇਪਵਣੁਪਾਣੀ
ਧਰਤਿਕਹੈਕਾਰੁਜਿਤੁਤੂਬੈਠਾਰਖਹਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੁਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇ
ਵੀਚਾਰੁਕਿਵਸਚਾਕਿਵਕੂੜੈਤੋਲੁਪਵੈਕਿਵਘਟੈਕਿਵਵਧੈਕਿਵਫਲੁਪਾਵੈ
ਕਿਵਤੇਰੀਪੈਣਾਹਟਾਕਿਵਨੇੜੈਕਿਵਦੂਰਿਕਿਵਦੇਖਹਿਕਿਵਸੁਣਹਿਆਪਿ
ਕਿਵਸਾਲਾਹੀਹੋਹਿਤੂਵਡਾਜਾਣਹਿਆਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿ
ਜੇਤੂਸਾਲਾਹੀਤਾਨਵਤਨਸਾਲਾਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕੇਤੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਕੇਤੀਆਹਾਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਮੈਣਾ॥ਮੰਜੀਸਾਹਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਿਸੰਖਧੁ
ਲੇਹੁਹੋਰਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣਾਹਰਿਤੁਧਾਵਿਣੁਖਾਕੂਰੁਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੇਵੇਣਾਨਾ
ਰਬਕਾਲਿਆਣਿਤੁਦਿਨਿਹਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥੧॥੪॥

ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੇ ਆਰਾਧਨਾ ਸੋ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭਿ ਥੋਕ ਹੈ ਜਿਤੁ ਬਾਣੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਅਪਣਾ ਪਾਪ ਗਵਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਦ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵੇਦ ਗੁਰਮੁਖੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਈਸਰੁ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੂ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥
ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਹਾ ਪੀਰ ਨਾਹੀ ਸੁਣੇ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਤੁਰਕੁ ਮਦਕ ਘਰੀ ਕਿਉ ਪੁਜੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਕੂੜਾ ਕੂੜੀ ਸਭ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਦਸਹਿ ਅਵਰਾ ਨੋ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਕਾਇ ਨ ਲਹਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਇਕਿ ਕਹਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਭੁ ਕੋ ਇਕਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਕਰਾਇਨਿ ॥ ਇਕਿ ਕਥਿ ਕਥਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਇਕਿ ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਪਚਾਇਨਿ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਹੁ ਤੁਛ ਦਿਖਾਇਨਿ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਦੇ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਜਾਇਨਿ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਨਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਹੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਵਸਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਘਰਿ ਜਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਬੁਝਹਿ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੁਖਹੁ ਆਲਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਮਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕੋਠੜੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ

ਰਾਜੇਜਾਤਿਸਿਕਦਾਰਕੋਇਨਰਹਸੀਓਹਦਪਟਣਬਜਾਗੁਕਮੀਚੁਰਜੀਓ।ਪਕੇ
ਬੰਕਦੁਆਰਮੁਰਖੁਜਾਣੈਆਪਣੈਦਰਾਬੈਬੁਰੇਭੰਡਾਰਗੀਤੇਇਕਿਖਣੇਆਜੀਗਣਤ
ਜਾਬੀਪਾਖੰਡੇਬਾਗਾਮਿਲਖਪਰਬਾਰਕਿਬੇਸਿਆਪਣੇਤੰਬੂਪਲੰਘਾਸਿਵਾਰਣੀ
ਰੇਲਾਲਤੀਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕਦਰਤੀਆ॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸਦੀਆ
ਰੇਫੁਰਿਘੋਣਵਾਸੁੰਮੋਹੋਵਹਿਦੁਧੀਉਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀ
ਉਪਰਬਤੁਸੁਣਿਨਾਤੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਆਖਣਲਹੈਨ
ਚਾਉ॥੧॥ਮ:੧॥ਬਾਰਹਅਠਾਰਹਮੇਵਹੋਵੈਵਗੜਹੋਇਸੁਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇ
ਫਿਰੇਵਖੀਆਹਿਨਿਚਲਹੋਵੈਬਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ
੨॥ਮ:੧॥ਜੇਦੇਹੈਦੁਖਲਾਈਐਪਾਪਗਲਦੁਇਗਾਹੁਰਤੁਪੀਣੇਰਾਜੇਸਿਰੋਉਪਰਿ
ਰਖੀਆਹਿਦੇਵੈਜਾਪੈਬਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੩॥
ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੂਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈਵਾਉ॥ਸੁਰਗੈਦੀਆਸੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਹੋਵ
ਨਿਨਾਨਕਸੋਭੇਜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੪॥ਪਉੜੀ॥
ਬਦਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸੁਨਜਾਣਈਸੋਕਰੀਐਦੇਵਾਨਾਪੁਸਪਛਣਈਕਲ
ਹੀਬੁਗੀਸੰਸਾਰਦਾਦੇਖਪੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਛਮਮੇਚੀਐਹਰਦੇਵੈ
ਣੈਸੋਈਸਿਝਜੀਕੁਫਰਰੋਐਕਫਰਗੈਪਇਆਦਝਜੀਪਸਭਦੁਸੀਆਸੁਖਪਸੁਨ
ਚਿਸਮਾਈਐ॥ਸਿਝੈਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸੋਜੀ
ਵੈਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲਖੀ
ਇ॥ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇਆਰਾਜੇਰੰਗੁਮਾਣੇਰੰਗੁਰੰਗੀਰਤਨਚੈਨੰਗੁਨਾਨਕ
ਕਿਆਖਾਪੈ॥੧॥ਮ:੧॥ਕਿਆਪੁਛਹਿਜਾਣਹਿਵੇਦੁਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾਇਆ॥ਆਪੇ
ਪੈਰੋਹਿਆਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਜੇਇਆਕਿਆਮੇਵਾਕਿਆਪੀਐ॥ਉਗੁਣੀਮਨਮੁਖੀ
ਮੈਦਾਕਿਆਸੁਆਕਿਆਕਪੜਾਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕੀਜਾਹੈਭੋਗਬਿਲਾਸਾਕਿ
ਲਸਕਰੋਕਿਆਨੇਬਖਦਾਸੀਆਵੈਸਹਲੀਦਾਸੁਨਾਨਕਸਚੇਨਾਵੈਦੁਸਭੋਦੋਹਾਵੈ
ਣਾਸੁ॥ਪਵੜੀ॥ਜਾਤੀਦੈਕਿਆਹਾਥਿਸਚੁਪੜਖੀਐਮਹਤੁਜੋਵੈਹਥਿ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨ ਕਰਮਿ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਸੇ ਸਜਣ ਜਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਹਿ ॥ ਓਇ ਵਿਸਾਰਿ ਨ ਜਾਵਨੀ ਜੇ ਗੁਣ ਏਵ ਕਰੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਸੰਮ ਸਲੋਣੜੇ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਪਾਖਿਕੀ ਜੋ ਸਿਰ ਦੀਜੈ ਦੇਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਾਕੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਲੇਖਾ ਕਰਤ ਨ ਭਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਸਾਕੁ ਨ ਵੈਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਦਣੁ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਪ

ਜਾਓ ਆਣੀਐ ॥ ੨ ॥ ਪਾਸ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਆਸਿ ਰੂਖੋ ਕਾਸਿ ਪੀਅਹਿ ਅਹੰ ਛਡਾਹੀ ਸੂਰਮੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਲੋਕ ਕਹਨਿ ਦਰਵੇਸ ਤਿ ਮੁਹੇ ਜੋ ਨਿਵਹਨਿ ਸਿਰੁ ਦੇਨਿ ਸੇ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ਵਿਣੁ ਕਿਉ ਭਗਤਿ ਖੁਦਾਇ ਨਿ ਭਰੀਐ ਅਨਿਕ ਬਾਸੁ ਆਸੀ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਉ ਗਵਾਇਨਿ ਸਭੋ ਵਣੁ ਨਿ ਧਾਪੀ ਚੁਨਾ ਪੈਰੁ ਨ ਮਤਾ ਲੋਕਾ ਕਿਰੇ ਆਖਦੀ ਮਤ ਏ ਕਿਥੂ ਪਾਪੀ ਆਖ ਨ ਠਿਸਰਿ ਠਿਰਬਦੇ ਸਿਨਦੇ ਈ ਬੁਧਮਣ ਆਂਨੁ ਮਖੀ ਅਸਾਦ ਕੁਚੀਲ ਗਹਿਹਿ ਨਰਤੀ ਪੈਰੇ ਕੇਨਾ ਪੀਆ ਝੂੰ ਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿ ਭਰਦੈ ਦੜੇ ਦੀ ਬਾਣੇ ਨਜਾ ਪੀਆ ਲਕੀਕਾ ਸੋਬੀ ਫੁਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾ ਪੀਆ ਨਾ ਓਇ ਜੋ ਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ਦਾਮ ਜੋ ਫੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਵੇਗੁਤੇ ਫਿਟਵਾਤੈ ਗਲਾ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣ ਸੋ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖੇ ਦਾਨੁ ਤੇ ਇਸਨਾਨੁ ਦੈਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ਧਾਣੀ ਵਿਚੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੋਰ ਕੀਆ ਮਾ ਧਾਣੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ਨਾਇ ਨਿ ਵਾਜਾਨ ਤੈ ਪੂਜਾ ਨ ਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ਮੁਇਆ ਜੀਵ ਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਏ ਜਾਂਸਿ ਰਿ ਪਈ ਐ ਪਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁ ਥੈ ਸੋ ਤਾਰੀ ਏ ਨਾਗਲ ਨਛਾਣੀ ਵਹੈ ਹੋ ਹੋਏ ਐ ਹੋ ਰਬਿਲਾ ਫਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ਵਹੈ ਐਂ ਨੁਕਮਾਦੁਕ ਪਾਰਾਸਬਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ਗਵਹੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿ ਤਿ ਸੁਰਮੀ ਸਾਧਨ ਦਮੀ ਵਿਲੇ ਹੋਵੈ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦਪੁ ਜਾਪਇ ਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਤੋ ਜਿਤੁ ਵਡਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕਜੋ ਜਿ ਰਖੁ ਬੇਨਾ ਵਨਿ ਨਾ ਪੀਤਾ ਸਤਿ ਚਦੇ ਸਿ ਓ ਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨ ॥ ਅਗਲੀ ਪਾਲਾ ਕਿਕੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪੀ ਰਾਤਿ ਚੰਦ ਅਨੇ ਗਾ ਕੇ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿ ਆ ਜਾਤਿ ਧਰਤੀ ਜੀ ਕਿ ਕੋ ਜਿ ਜੁਰੁ ਵੇ ਚਿ ਸਭੁ ਕਿ ਛੁ ਹੋਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਭ ਬਹੁ ਸਦਾ ਕਥਾਣੇ ਆਂ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀ ਬਾਣੁ ਹੋਇ ਵਣ ਜਾਣੇ ਆਂ ਸਚੁ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹੀਆ ਸਚੁ ਚੇਰਾ ਦੁਰਮ ਨੁ ਸਬਦੋ ਸੋ ਹੀਆ ਮੰਨੈ ਐ ਗਿਆ ਨੁ ਧਿਆ ਨੁ ਤੁ ਪੈਤੇ ਪਾਇ ਆ ਕਥੀਐ ਪਵੈ ਨੀ ਸਨੁ ਨ ਚੋਚ ਲਾਇ ਆ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ਰੁ ਨਿ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਚੜ੍ਹ ਹਿ ਸਵਾਇ ਆ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਧੁਰਿ ਪਇਆ ਨਾਇ ਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ

ਪੈਨਣੁ ਖਾਜਾ ਜਾ ਜੇਨਾ ਰੂਪੁ ਤਿ ਆਸਾ ਇ ਰਤਨੇ ਕਿ ਸੁਕਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਪੁ ਛਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਨਿ ਹਫਲੰਤ ਜਿਜਨਮਿ ਜਾ ਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ਬੇਂਦੇ ॥ ਸਾ ਗਰੰਸੰ ਸਗਸਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੋ ਅਰਣ ਕਾਰ ਣ ਸਮਰਥੋ ਕੁ ਨਾਨਕ ਬੀ ਚਾਰਿ ਆਖਾਰੁ ਕਰਤੇ ਵਾਸਹੋ ਜਿਨਿ ਕਲਾ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੇ ਕੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ਚਾਚੀ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣੇ ਕਮਲਾ ਦੈ ਗਾਸਿ ਆਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨੁ ਰੁਹਾਸਿਆ ਦੂਸ ਮਨ ਕਦੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿ ਆ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਨਿ ਸਚਾ ਆ ਰਦਾ ਸਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾ ਲੁ ਵਿਧਉ ਸਿਆ ਛਾਂ ਕਬੇ ਅਕਬੁਸਬ ਦਿਸਦਾ ਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਗਹਿ ਸਾਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਪਿ ਆ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਪਾਨੀ ਨਾਵਣੁ ਪੋਚਾ ਪਾਣਾ ਮੁਖਿ ਮਿਠਾ ਪਰਾ ਪਾਣੀ ਪਾਨਾ ਨਾਨਕ ਬਦਖਸੇ ਬਖਸੀ ਆ ਹੈ ਨਾ ਹੈ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖ ਹੈ ਖਣਾ ਦੁ ਖਛਡੁ ਮੰਗੀ ਆ ਰੀ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਦੁ ਖੁ ਦਾਇ ਦਾ ਰਿ ਕਪਵੈ ਪਾ ਰਿ ਜਾ ਇ ਮਨੁ ਖਿ ਜੈ ਬੋਲਣਿ ਚੰਗੀ ਆ ਰੀ ਤਿ ਬੈਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਦੀ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰਿਦੇਵ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਸਚੇ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਅਭੇਵ ਜਿਸ ਗਲਿ ਨਿ ਹਾਲਿ ਆ ਆਇ ਨ ਜਾਵਈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਕੋ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ ਕੋ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ਆ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਆ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਜਾ ਇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧੁਰਾ ਹੁ ਦੀ ਵਖ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਆ ਸਾਚੇ ਪਾਇ ਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀ ਵਥੁ ਸਚੇ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ਜਿ ਗਲਿ ਨਿ ਹਾਲਿ ਆ ਕੂੜੁ ਲਹਿ ਗਿ ਗਇ ਆ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀ ਏ ਸਚ ਵਾਲਿ ਆ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦਾਸਿ ਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਾਮੁ ਵਸਾਏ ਤਾਸੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਦਾਸੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਇ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਲਵੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਕਾਮਣਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਡੋਲੈ ਨ ਕਦੇ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਸੋਚੈ ਨ ਕਦੇ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੁ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਨਮ ਸਵਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਤੇ ਰਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਭੈ ਲਹਿ ਜਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖੀ ਲਿਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸੁਖ ਵਿਹਾਏ

ਕੈਸੁਣਿਆਗੁਪਾਮੀਵੜਭੈਨਿਸੁਖਾਧਪੜੈਆਨਾਕਪਾਪਕਰੇਥਿਨਕਾਰਣਜਾਜਾਮਪੁਰੀ
ਬਾਧਾਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਚੇਘਟਭੀਤਰਿਮੁੰ
ਦ੍ਰਾਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾਪਾਂਚਚੇਲੇਦ੍ਰਾਸੀਕੀਜਾਹੋਗਲਵਾਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਡੰਡਾ
ਤਾ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਦ੍ਰਪਾਵ੍ਰਾਜਿਤਾਏਕਸ਼ਬਦਦੂਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੁਲਿਆਨੁ
ਕਾਵ੍ਰਾਜਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁੰਡ੍ਰਿਮੁੰਡ੍ਰਿਤਾਇਐਜੋਜੁਗੁਪਾਈਐਤਾਮਹਾਗੁਰੁਕੀਨੋਗੋਗਾ
ਭ੍ਰਿਵ੍ਰਵਣਤਾਰਣਤਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਾਜਿਮਾਂਧਾਤਾ॥੨॥ਕਾਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀ
ਮਹੁਲਾਵ੍ਰਸਿਮੰਸਾਮੁਲਨਜਾਵ੍ਰਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵ੍ਰਿਲਾਭੇਲੋ
ਭੁਕੀਧਾਵ੍ਰਸਿਤਾ॥੩॥ਅਜਪਾਜਪਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਆਕਾਹੋਬੋਲਾਹੋਜੋਗੀਕਪਟੁਮ
ਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਮਲੀਪੈਸੁਇਆਣਮੇਗੀਮੇਗੀਕਰਤਾਬਿਹਾਣੀਤਾ॥੪॥
ਣਵ੍ਰਤਿਨਾਕੁਨਾਗੀਦਾਸੈਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੫॥੧॥੧੫॥ਗਉੜੀਚੇਤੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲੁਮਨਏਕੈਜੇਕਰਿਦ੍ਰੂਚਾਤੁਜੋਰੇ॥ਜਮ
ਨਾਜਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਲੀਜੈਰੇ॥੧॥ਸਹਜਏਕੋਸਾਹੁਬੁਝਾਈਰੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਤੀਨਿਗੁਣਾਸ੍ਰਿਸਮਾਵ੍ਰਹਿਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਰੇ॥੨॥ਸਕਰਖੰ
ਡੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡੁਉਚਾਈਰੇ॥ਅਨੇਗੀਸੂਝਸਿਨਾਹੀਲਾ
ਜੁਦੂਕਹਿਮੁਸਾਭਾਈਰੇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੇਵ੍ਰਭ
ਈਰੇ॥ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਜੋਤੀਜੋਈਆਕਿਰਤੁਨਜੋਇਆਜਾਈਰੇ॥੪॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੋਵ੍ਰਹਿ
ਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਈਰੇ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕੋਪੈਜੇਨਸਕ੍ਰਤਉਮੂੜਾਕਿਛੁਪਾਈਰੇ॥੫॥੧॥੧੬॥
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਕਥਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਵਾਕਿਦੂਬਾਵ੍ਰਹਮਾਏਜਾਣੈ
ਸਿਵਿਬਲਜਾਣੈਤਿਨਿਪਜੇਕਾਏਕੀਮਾਉ॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਜਾਣੈਗੁਣਤੇ
ਕੇਤਕੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਾਮਚੀਨੈਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏਕੇ
ਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖੀਤੁੰਡਾਏ॥੨॥ਹਟਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੈਕਰਿਚੋਗੀਚ
ਲਾਏ॥ਕੇਤੇਨਗਰਕੀਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖੀਤੁੰਡਾਏ॥੩॥ਹਟਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੈਕਰਿਚੋਗੀਚ
ਦੇਖੈਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾਲੈਕੇਤਕਵੀਤੇਲਣਿਲਾਗਾਮਹਟਮਾਹਿਵਣਜਾਰਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਦੇਖੈਪਿਛਹੁਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ॥ਜੋਕਿਛਕਰਣਾਸੋਈਕਰਸੀ
ਕਾਹੇਕਉਪਚਿਮਰਾਵੈ॥੧॥ਜੋਲਿਖਿਆਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਕਿਆਕਹਿਜਾਇਰੇਭਾਈ॥ਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨਸ ਤੂਕਿਆਕਹਹਿਸਫਾਈ॥੨॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਾ
ਅਵਰਿਨਦੂਜੈਜਾਈ॥ਜੋਤੂਮੇਲਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਾ ਤੁਝਤੇਰਹੈਸਮਾਈ॥੩॥ਜੋਤੂਸੇਵਹਿ
ਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਾ ਤੁਝਤੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ਜੋਤੂਮੇਲਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਾ ਤੁਝਤੇਰਹੈਸਮਾਈ॥੪॥
ਕਹਤਨਾਨਕਜਿਨਿਜਗੁਸਾਜਿਆਤਿਨਿਹੀਜਗੁਲੀਆ॥ਜੋਤਿਸੰਜੋਤਿਰਲਾਈ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਤੇਪਾਇਆ॥੫॥੨॥੧੭॥ ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥
ਰਾਜਾਸੋਈਜੋਰਾਜਿਟਿਕੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤਿਲੁਤਿਲੁਕਾਟੈ
ਆਨਦੂਆਸੁਨਜਾਣੈ॥੧॥ਐਸਾਰਾਜੁਵਿਰਲਾਕੋਪਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਸਬਦੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥
ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥ਓਹੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਕੁਡਾਰਾਸਤਿਸਕੇਦਜਾਣੈ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਥਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚ ਭਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਥਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚ ਭ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਰਾਹ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵਾਹ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਧੂਪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵੰਗ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਕਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਪਤਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵੰਨਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵੰਨਿ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਣੁ ਬਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇ ਆਖਹਿ ਦੁਖੁ ਵੇਰਬਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪਿ ਪਛੁਤਾਇ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਿ ਪਛੁਤਾਇ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਣੁ ਬਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਵਨ ਅਨੁਪ ਤੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਸੇ ਵਿਆਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਖਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਹੁ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵ

ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪਾ ਤੇ ਛੁਟਕਾਇਆ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੁਖ ਕਾ ਨਾਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਨਾਸਾ

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਵਰਤੀ ਸਭ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭ ਮੰਗਤੇ ਜਾਚਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਈ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖਹਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਬੁਝਹਿ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਤੈ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਤੂ ਸਭ

ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਹਉ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਹਉ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਤਿਨ ਕਾ ਉਧਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਹਉ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ

ਕਾਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ॥ਮਨਮੰਦਰਿਆਂਵਲੜੇਹਰਿਸੁਖਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜੀ ਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜੀ ਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜੀ

ਇਹੁ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਸਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਪਾਹਿ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸਭ ਜਗ ਮਾਹਿ ਵਡਾਈ ॥੨

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਣ ਕਉ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਓਰ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੋ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਚੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਤਿ ਪੈਨਸੀ ਜਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੇਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਤਿ ਪੈਨਸੀ ਜਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੇਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਤਖਿ ਦੇਉ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੋਸਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਸਰਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਪੜਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਆਹੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੰਦਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਹਲੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੇਜ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਹਚਰੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਹਜੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਪੜੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਸੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ

ਦਗਬਿਸਿਆਣਪਨਾਠਾਇਗਹਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ॥ਸੰਤਨਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰ
ਗਿ॥ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲੁ॥ਇਹ
ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿ
ਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਕਹੁਬੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥
ਕਾਜਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲ
ਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਿਤਪੂਰਨਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸੋਭਾਘਟਿਘ
ਟਿਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਹੋਤਸੂਕੇਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਡੂਬਤਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸਦਾਜੈਕਾਰੁ
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾ
ਮਨਿਵਾਸਿ॥੪॥੨੧॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗ
ਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਸਾਚਾਜਾਸਚਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭਜਾ
ਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇਛੁਟੇ॥੨॥ਸੰਤਕਿਰਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰ
ਮ॥ਸਾਧਰੇਣਮਜਨਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰਦੁ॥ਸਾਧਾਮਹਿਇਹ
ਹਮਰੀਜਿੰਦੁ॥੩॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆਵਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਬੈਠਣੁਪਾਵਉ
॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨੨॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਦੀ
ਓਗੁਰਿਮੰਤੁ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮ
ਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂ
ਖਆਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆ

ਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ
॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਸ
ਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੨੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾ
ਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾ
ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿ
ਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇ
ਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੨॥
ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ॥ਜਨਕੀਟੇਕਏਕਗੋਪਾਲ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਿਭਾਉ
॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰਣੀ
ਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੨੪॥
॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਰਾ
ਵਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤ
॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾ
ਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅ
ਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥
ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇ
ਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅਗਾਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ
॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰ

ਕਰਤੂੰ ਨਾਮੁ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਡਾ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਵਿਸਨੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਮਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਵਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਈ

ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਾਵਉ ਜਪਉ ਜਪਾਵਉ ਬਿਸਰਤ ਜਾਹਿ ਪਰਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਜੁ ਸੋਗ ਹਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਵਾਹੂ ਵਾਹੂ ਕਿਆ ਮਿਠ ਬੋਲਣਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ਜਪਤ ਮਿਟੈ ਜਮ ਜਾਲਣਾ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਹੋਵਾ ਚੇਰੀ ਪਗ ਝਾੜੀ ਮੁਖ ਫੇਰਣਾ ॥ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪੈਰਣਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਰਣਾ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਸੁਹੇਲੜੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਏਕ ਸੁਆਸਿ ਗਰਾਸ ਮੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਸ ਸੰਤ ਕਉ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਲਾਭੈ ਕਾਲੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਰਨ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਾਤਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਸਿਉ ਹੋਇ ਬਿਗੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੁਰਾ ਕਿਸੈ ਕਾ ਕਰਮ ਹੋਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਪ ਕਰਤ ਹੈ ਸਭ ਕੈ ਦੇਖੈ ਏਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਪੂਰਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਕਲੁਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸੂਖ ਅਨੇਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਡੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮੋਲਕ ਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖੰਚ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਕਲ ਕਾਲ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਛੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਮਨ ਬਿਗਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਭਰਮ ॥੩॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਧਿ ਅਲਖ ਕੀ ਇਹ ਫਲ ਤਜੀ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਪਤੀਆ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧ ਸਗਲ ਪਰਮ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਾਨੀ ਤਰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਿ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਤਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਜਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਹਿ ਸੋਗ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਤਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਜਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਹਿ ਸੋਗ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਤਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਜਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਹਿ ਸੋਗ ॥੫॥

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੁਣਹਿ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਵਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨ ਤਨ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਪ ॥ ਜਪਤ ਰਹੇ ਤੁਧੁ ਜਪਣ ਜੋ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਭਰਮ ਭਉ ਫੇਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਤੂ ਲਾਹਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀਐ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੁਝ ਹੀ ਜੋਗੁ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਏਹੀ ਦਾਤਿ ॥੫॥੩॥੧੪॥ ਪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਦ ਜਾਪੁ ॥ ਸਤਿ ਅਪਰੰਪਰ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ॥ ਸਤਿ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਕਰੈਵਰ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ॥੬॥੪॥੧੫॥ ਪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਭਉ

ਜਿਨ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਹੋਰ ਥੈ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਕੋਈ ਕਢੈ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਹੋਰ ਥੈ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਕੋਈ ਕਢੈ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਨਾਈ

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਇ ਬਿਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਨਹੀ ਤਿਸ ਮਹਾ ਪਵਿਤ ॥ ਜਿਸ ਜਪਾਏ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕੰਤ ॥ ਸੋ ਜਪੈ ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਿਰਭਉ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਜਨ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਸਾਹਾ ਸੁਣੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਧਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੈ ਅਨੇਕ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੇਕ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕੀ ਮਿਟੈ ਮਲ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕਲਾ ਬਾਹਰ ਜਗੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾਕੈ ਮਸਤਕਿ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮਨਿ ਧੀਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਭਵ ਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸਭ ਸੁਧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕੁਧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸਭ ਸੁਖ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਨਹੀ ਭੁਖ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਭ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਨਹੀ ਲੋਭ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸਭ ਸੁਚ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਨਹੀ ਮੁਚ

ਸਾਬਤੁ ਸੂਰਤਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਜਪਾਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਣੀ ਨਾਈ ਲਇਆ ॥ ਤੂ ਵਡਾ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਘੂਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩ ॥ ੧੧੬ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩ ॥ ੧੧੬ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਹਰਨ ਅਪਾਰ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਕਾ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕਾ ਦਾਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਖ ਊਚਾ ਕਾਹੂ ਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨ ਮਾਹਿ ਇਕਾਗਰ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸੰਗਿ ਆਗਰ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੋਲਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੋਲਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਉ ਦੁਖ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਨਾਮੁ ਕਮਾਉ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸਨ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਗਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਹਾ ਪਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਅਰਜ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਰੋਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਸੋਹਾਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਊਚ ਦੁਆਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲ ਜਾਤ ਪਤ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਬਾਸ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ਕੈਲਾਸ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਰਮ ਜੋਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਗਲ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਆਲ ਜਾਲ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਬਿਖਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਕਾਮੁ ਕਿਤ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੁੰਨ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੈਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨੈਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਮੁਖ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰਸੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੰਜ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਭੋਜ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਓਪਮਾ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਮਾਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਘਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਵਾਸ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਦਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਥੋਭ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਹਾਸ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਜਗਤ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਅਗਤ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੰਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੰਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਫਲ

ਸੁਖਮਨਾ ਮਾਰਗ ਚਲਾਇਆ ਸਭ ਬਲਾ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਦਾਰੂ ਦਿਤਾ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਸਭ ਕਲੇਸ ਕਟਿਆ ਸਭ ਸੁਖ ਦਿਤਾ ਸਭ ਸੰਕਟ ਮੇਟਿਆ ਸਭ ਸੰਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ਸਭ ਭਰਮ ਗਵਾਇਆ ਸਭ ਭੈ ਮੇਟਿਆ ਸਭ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸਭ ਡਰ ਚੁਕਾਇਆ ਸਭ ਕਾਲ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕਢਿਆ ਸਭ ਜਮਦੂਤ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮਕਾਲ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮਰਾਜ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮਪੁਰ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮਦੰਡ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮਫਾਸ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਜੰਜੀਰ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਆ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਕਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਮਾਰਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਕਢਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਚੁਕਾਇਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਗਵਾਇਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਮੇਟਿਆ ਸਭ ਜਮਕੰਧਾਰੀਏ ਨਿਵਾਰ

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਾਲਕੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਤੂ ਭੁਗਤਾ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਰਗੁਣ ਤੂ ਸਰਗੁਣ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਚਾ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਨਿਰਵ

ਸਭ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਿਧ ਕਰਦੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਸੋ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਭਾਇਆ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਭ ਜਗ ਅੰਦ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਅਪਨਾ ਸੁਪ੍ਰਸਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਦਿਸਟੁ ਡੀਠਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਰੁ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਫਲ ਹੋਆ ਜਗਿ ਆਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਗਲ ਬਿਘਨ ਮਿਟਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਲੋਭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮਹਾ ਵਿਸਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਸਗਲ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਗੁਰ ਨੇਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਤੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਜਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭਾਗੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਰਾਸੁ ਨ ਤਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਹਰਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਘਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਾਜ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਨੰਦ ਅਤਿ ਗਜ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨੁ ਸੁਖ ਸਭ ਤੇ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਤ ਜਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਦਿਸਟੁ ਡੀਠਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਰੁ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਫਲ ਹੋਆ ਜਗਿ ਆਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਗਲ ਬਿਘਨ ਮਿਟਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਲੋਭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮਹਾ ਵਿਸਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਸਗਲ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਗੁਰ ਨੇਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਤੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਜਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭਾਗੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਰਾਸੁ ਨ ਤਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਹਰਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਘਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਾਜ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਨੰਦ ਅਤਿ ਗਜ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨੁ ਸੁਖ ਸਭ ਤੇ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਤ ਜਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਅਪਨਾ ਸੁਪ੍ਰਸਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਦਿਸਟੁ ਡੀਠਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਰੁ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਫਲ ਹੋਆ ਜਗਿ ਆਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਗਲ ਬਿਘਨ ਮਿਟਾਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਲੋਭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮਹਾ ਵਿਸਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਸਗਲ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਗੁਰ ਨੇਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਤੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਜਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭਾਗੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਰਾਸੁ ਨ ਤਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਹਰਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਘਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਾਜ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਨੰਦ ਅਤਿ ਗਜ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨੁ ਸੁਖ ਸਭ ਤੇ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਤ ਜਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਨਹੀਨਿਸਤਰਾਸੁਖੁਨਾਕਿਨਹੂੰਨਾਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਰੀਬੂਝਤਨਾਹੀਲਹਰੇ
॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋ
ਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝਤਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਏਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕ
ਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮ
ਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੇਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾ
ਧਾ॥ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿ
ਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਕਛੁਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰਪਾਏਪੈਰਾ॥੨॥
ਤਬਾਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰ
ਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰ
ਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥
॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕ
ਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਣੀ
ਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥
੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁ
ਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇ
ਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰ
ਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ
॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇ
ਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੧॥
੧੬੫॥

॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦ ੧੦੮
ਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖ
ਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰ
ਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿ
ਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰ
ਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀ
ਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀ
ਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀ
ਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸ
ਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀ
ਉ॥ਵਣਿਤਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾ
ਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥
ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਹੋਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿ
ਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹ
ਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐ
ਜੀਉ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆ
ਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸ
ਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿ
ਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਜੀ
ਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀਜੀਉ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਪਾਇਆਸਭੁਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆਜੀਉ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਰਤਨਪਦ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੭੯ ॥ ੧ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਪਸਾਰ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਤ੍ਰਾਸੈ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਦੇਵਤ ਧੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਗਹੀਰ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਤੁਹਾਰੀ ਬਾਤ ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਦਿਨ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵੈ ਭੀਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਮਾਪਿ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵਤ ਹਾਲ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਤੂ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵੈ ਚੋਟ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਤੂ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਤੂ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਘਾਟਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਤੂ ਕੀਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਤੂ ਕੀਨੀ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਭਰਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਓਹਾ ਹੋਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਧੋ ਸਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਅਰਾਧਹੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਿਆ

ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਜਾਵੈ ॥੩॥
ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਜਾਵੈ ॥੩॥

ਤਤੈ ਪਭੂ ਪਨੇ ਪੰਖੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜੀਕਉ ਕੋ ਸਾਜਨ ਭਰੋ ਹੈ ਭੂ ਖਿ ਬਿਨੁ ਖਿ ਬਿਨੁ ਹਿ ਬਿਨੁ ਸੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੈ ਪਭੂ ਪਨੇ ਪੰਖੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜੀਕਉ ਕੋ ਸਾਜਨ ਭਰੋ ਹੈ ਭੂ ਖਿ ਬਿਨੁ ਖਿ ਬਿਨੁ ਹਿ ਬਿਨੁ ਸੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੂਜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਿਖਾ ਸਾਗਹੀ ਬਹੁ ਸੀ ਲੋਭੈ ਖੰਮੇ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮੁ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤੁ ॥ ਦੂਜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਿਖਾ ਸਾਗਹੀ ਬਹੁ ਸੀ ਲੋਭੈ ਖੰਮੇ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮੁ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤੁ ॥

ਨਦੀ ਸਰੁ ਨਾਵਣ ਜਪ ਤਪ ਪਾਖੰ ਪੁਰਾਣ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਨਦੀ ਸਰੁ ਨਾਵਣ ਜਪ ਤਪ ਪਾਖੰ ਪੁਰਾਣ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਕਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਰਹਿਰਾਸ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਤ ਪਤ ਪਾਖੰ ਪੁਰਾਣ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਰਹਿਰਾਸ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਤ ਪਤ ਪਾਖੰ ਪੁਰਾਣ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੩ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੇਦੁ ਜਾਣਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤੀਨਿ ਸਮਾਧੀ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਥ

ਚੀਨੀ॥੪॥ਸਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਚੁ॥ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹ
ਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥
ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥੬॥ਇਨਬਿਧਿਕਉਣੁਕਉਣੁਨਹੀਤਾਰਿਆ॥
ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾਚਮਹਲਿ
ਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥
ਨਾਨਕਸਾਚਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਰਾਮਿਨਾਮਿਚਿਤੁ
ਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿਤੁਘਟਅ
ਨਹਤਬਾਜੇਤੂਰਾ॥੨॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
॥੩॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਸਰਬਜੀਆ
ਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵੈ॥੫॥ਸੋਬੂਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥
ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿ
ਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕ
ਜਨਤਰੀਐ॥੮॥੧੬॥ਸੋਲਹਅਸਟਪਦੀਆਗੁਆਰੇਰੀਗਉੜੀਕੀਆ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿਰਹੇਰਖੁਰਾਖਨ
ਹਾਰਾ॥ਤੂੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੂੰਹੈਤੂੰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥੨॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਅਧਊਰਧੀਬਿਨੁਗਿ
ਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਜਗੁਬਿਨਸ
ਤਹਮਦੇਖਿਆਲੋਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥
ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਥਿਰੁਕੋਨਹੀਬੂਝੈਸੁਖੁਹੋਇ

॥੫॥ਕਿਆਲੈਆਇਆਲੇਜਾਇਕਿਆਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲਾ॥ਡੋਲੁਬਧਾਕਸਿਜੇਵਰੀ
ਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ਅੰਤਰਿਸਬ
ਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੭॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਲਾਹਾਸਚੁਪਾਵੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ
॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟੀਐਦੇਖਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁਗੁ
ਰਅੰਧਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬਹੀਐ॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੈ
॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਕਲੀਕਾਲਵਿਡਾਣੈ॥੩॥ਸੂਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੂ
ਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੈਜਾਤੇਕਉਆਇ
ਆ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪੁਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉ
ਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀ
ਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁਨੀਰੁਵਿਰੋਲੀਐਮਾਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋ
ਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਆਪਕਉਸੋਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆ
ਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਬੂਝੀਐਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੯॥੨॥੧੮॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉ
ਜਾਉ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿਸੂਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾਰੁ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥ਸੂਤਕੁਅਗ
ਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥੩॥ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋ
ਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁਜਾਇ॥ਮਰੈਨਜਨਮੈ
ਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੫॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿਦੇਖਹੁਕੋਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥
੬॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਾਚੁ ਸੁਣੈ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਿਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਲ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੭ ਜਪੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਤੇ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਖਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਣੁ ਸਿਖੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਵਸਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਿਖੀ ਸਚੁ ਪਰਖੀ ਸਚੁ ਵਣਜੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟੀ ਘਰਿ ਆਈ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੀ ਸਚੁ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ਵਧਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਤੇ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਖਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਣੁ ਸਿਖੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਵਸਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਿਖੀ ਸਚੁ ਪਰਖੀ ਸਚੁ ਵਣਜੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟੀ ਘਰਿ ਆਈ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੀ ਸਚੁ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ਵਧਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਤੇ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਖਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਣੁ ਸਿਖੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਵਸਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਿਖੀ ਸਚੁ ਪਰਖੀ ਸਚੁ ਵਣਜੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟੀ ਘਰਿ ਆਈ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੀ ਸਚੁ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ਵਧਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੀਵਾ ਨ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਸਟਪਦੀਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਤਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਪਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ

ਜਾਬਉ ਦਇਆ ਮਇ ਪ੍ਰਭ ਜੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਉ ਦੂਖ ਸਭ ਦੂਰਿ ਕੈ ਕਰਜਾ
ਕੋਇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਮੁਖਜੋਪੇਖਨ ਤੇਤਾ ਧਿਆ
ਨੁ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ਸਹਜੇ ਹੋਤ ਜਇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਹਜੇ ਬੈਰ ਬਾਦ
ਹਜੇ ਹੀਸਨਾ ਸਹਜੇ ਚੁਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਨ ਮਨ ॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ
ਜੇਮੀਵਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੰਗੁ ॥ ਸਹਜੇ ਰਵਿਆ ਸਗਲ ਥਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਉਦਾਸੀ ਸਹਜੇ ਦੁਖ ਬਿਧਾਤਨ
ਕੀਨਾ ਸਾਜੇ ॥ ਸਹਜੇ ਮਨਿ ਛਾਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਤਾਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
ਸਹਜੇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਿ ਕਾ ਮੀਤੁ ॥ ਪੰਚਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਨੀਤ ॥ ਅਕੋਦਾ
ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਬਾਹਿ ਆਤਮੁ ਸੁਰਜੀਆ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੰਤਿ ਆਇ ਬਿਨਾਸੀ ਵਾਸਿਆ
ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਸਹਜੇ ਆਸ ॥ ਸਹਜੇ ਬੁਝਿਆ ਸਭੁ ਆਕਾਸ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਰੁ ਕਿਆ
ਕਹਉ ਬਹੁਤੁ ਕਰਉ ਤਾ ਥੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੇ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਸਭੁ ਮਹਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ॥ ਸਹਜੇ ਕਮਲੁ ਅਕਾਸ
ਮੁਖਿ ਪੜੈ ॥ ਸਹਜੇ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਜਮ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਹਰੇ ॥ ਮੋਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ॥ ਮੋਰੀ
ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਸਭ ਬਿਸਰੀ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਤੂ ਖੜੋ
ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਸਾਜ ॥੧॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਰ ਪਰੇਖਾ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ
ਤਿਤ ਲਗਹ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਹਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ
ਸਮਰਥੁ ਅੰਗਾ ਸੰਗੀ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ
ਕੋਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਦਇਆਲਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਭਾਖੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਰਖਵਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ
ਤੂ ਭਇਓ ਦਇਆਲਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ
ਰਖਵਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਦਇਆਲਾ
ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਰਖਵਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ
ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਦਇਆਲਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ
ਭਾਖੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਓ ਰਖਵਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਪਾਵਉ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ
ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ
ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ
ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ
ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ
ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਤੋਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ਬਿਨੁ ਜਿਨਿ ਆਇਆ ਕੋਹਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਦੁਖੁ ਕਬ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਜਮ ਕੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੁ ਦੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਕਹਣੁ ਨ ਕ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲੁ ਪਿਰੁ ਦੇਹਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਲੇਖੈ ਗੀ ਜਾਉ ਜਬਦਿਸਾ
ਨੇਹਾ ਬਦੁਸਾਚਾ ਰੁਪਿਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਆਨਿਕਜਿਜਾਚਉ ਜੋ
ਕਰਦੀਸਾ ਹਾਜਿਸਾ ਚਾਮੰਗਲੁ ਸਹੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੨॥ ਮੇਰੀਇਛ ਪੁਰੀਜੀਉ ਮਹਾਰਿਸਾ
ਨੁਆਇਆ ਮਾਮਿਲਿਵਡ ਭਾਗੀ ਮਾਰਲੁਗਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇਮੰਗਲੁ ਪੇਮਰਹਸੀ ਮੁੰਧ
ਮਿਲੀਮਾਹਾਉ ਜਾਜਨ ਰਪੈ ਸੇਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁਜਿਪਿਸਚੁਲਹਾਹਾਉ ਕਰੋਜੋ ਕੈਸਾ
ਧਨ ਕਰੋ ਬੇਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭੀਨੀ ਆਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆਂ ਇਛ ਮੇ
ਰੀਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਭੂਜੀਉ ਏਕਲ
ਤੀ ਬਿਨਮਾਹੇ ਜਾਕਿਉ ਧੀਰੈ ਗੀਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪਭ ਵੇਪਰ ਵਾਹੇ ॥ ਧਨਨਾਹ ਬਾ ਲ੍ਰਹੁਰਿਨ
ਸਾਕੋ ਬਿਖਮੁ ਮੇਰੈ ਇਘਣੇ ਗੀਆ ਨਹਨੀਦ ਆਵੈ ਮੁਕਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ਜਾ ॥ ਬਾ
ਹੁਪਿਆਰੋ ਕੋਇ ਨਸਾਰੇ ਏਕਲ ਤੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਸਾ ਧਨਮਿਲੈ ਜੋ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪੀ
ਤਮਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਛੋੜਿ ਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ਗਜਿ ਪੇਮਿਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸ
ਬਦਿਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾ ਵੈ ਤਾਪਤਿ ਪਵੈ ਦੀ ਪਕਦੇਹ ਜੋ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਪਿਰਿ ਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾਂ ਪਿਰੁ ਵੇਜਾਤਿ ਸਕੋ ਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿ ਵਾਪੁਰੀ ਜੀਉ ਵਣਜਾਰੀ
ਜੀਉ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਗਲਜੇ ਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿ ਸਹੀ ਕਾਸੇ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾ ਵ
ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਇ ਨ ਪਵੈ ਨਿਕਟਿ ਬੇਵਣੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚ ਮਰੁਸਬਦਿ ਜਿ ਦੇਪੁਰੁ ਬੁਝਾ ਕਿਜਾ ਨੈ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦਸ
ਚਾ ਵੀਚਾ ਰੋ ਮਾਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਪੇਰੋ ਨਾਨਕ ਵਾਪਰੁ ਭਾਗਤਿ
ਮਾਨ ਦੇਨੋ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਖੜੁ ਕੇ ਇਨ ਸੁਖੈ ਨਾਮੁ ਲੇ ਵਹੁ ਪੁਖੁ ਨੋ ਨਾਮਰੰਗੇ ਖਾਦ
ਜਿਸ ਚੀ ਕਰੀ ਪੂਰੈ ਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੪॥੨॥

ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਦੁਖੀ ਵੰਞੈ ਰੈ
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸੁਖ ਸੇਜੜੀ
ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਪਿਰ ਮਿਲੀ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਆਪਣੈ ਸਹ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ
ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੈ ਭਾਵਸੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾ ਧਨ
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ਸਾ ਧਨ

ਆਲੇ ਆਪਨੇ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਰਹੀ ਐ ਮੀ ਮੁਰੁ ਗਈ ਐ ਦੁਬਿਧਾ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ਸਨਕਕਾ
ਛੋਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਵੈ ਸਾਰੇ ॥੨॥ ਅਕਾਮਿ ਪਿਰਹੁ ਛੁਟੀ ਜੀਉ ਮਿਲਿ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਠਾਕੁਰ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿ
ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਵੇਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਅਕਾ
ਮੁਹਿ ਵੈ ਵਾਸੇ ਐ ਸਾਕ ਕੇ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕਾਮਾ ਣਿ ਜਹ ਜਿਸ ਮਾਣੀ ਜੈ ਸੁਸਾ ਚਸਾਮੁ
ਪਾਰੇ ॥੩॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮ ਜੀਉ ਸੁਧ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀ
ਉਭਾ ਵੈ ਮੰਨੁ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਐਨ ਬਾ ਵੈ ਮਰੀ ਐ ਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮੇਲੇ ਤਿਉ ਮੈ ਮੇਲਾ ਈ ਐ ਮੇਰੇ
ਲਿਲੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਕਾਮਾ ਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਪਿਰੁ ਮੈ ਨਾ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾ ਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਕਾਮਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸੇਵੇ ਪੀਜੈ
ਉਭਾ ਵੈ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਜੀ
ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸ ਮਾਇ ਕਾਮਾ ਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਾਰਤਿ
ਆਲਤੁ ਜਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾ ਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਪੰਜੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ
ਮੋਹੁ ਨ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਕਾਮਾ ਣਿ ਪਿਰ ਹਿਰਦੈ ਮਾਗੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਪ੍ਰਗਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਮਾ ਣਿ
ਰੂਪ ਇਆਨੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਭਾ ਣਿ ਸੁਹੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਰਿਧਾ ਰੇ ਅੰ
ਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਆਨ ਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਵੈ ਕ
ਮਾ ਣਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀ ਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕਾਮਾ ਣਿ ਪਿਰ ਰਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਰੇ
ਜਾ ਣੀ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗ ਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਾਮਾ ਣਿ ਬਿਨੁ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਜੀ
ਗਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ
ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਕਾਮਾ ਣਿ ਵੈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਜੰਤ ਪੀਰੁ ਸਭੁ ਆਰੇ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਖਸਮ ਕਾ ਲੀਆ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ ਕਾਮਾ ਣਿ ਸਭ ਸੋਹਾਗ ਣਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ਸਭ
ਸੋਹਾਗ ਣਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ਸਭ

ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੇ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਮਨ ਵਾਛਾ ਪੂਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਮਨ ਵਾਛਾ ਪੂਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਸੋਭਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਕਾਈ ਹੋਵੈ ਸੋ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਕੁਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਜੈ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਦੂਰਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਾਵਣੁ ਸਾਧ ਦਰਸਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਪਵਨ ਕਉ ਪੰਖਾ ਝੁਲਣੁ ਸਾਧ ਪਾਣੀ ਪਖਾਲਣੁ ਪੈਰ ਤਲ ਧੋਈਐ ॥ ਸਾਧ ਆਗੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀਐ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਸਾਧ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰਣੁ ॥ ਸਾਧ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਰਣੁ ਸਾਧ ਸਮਾਨਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤ ਡੋਲੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਿ ਬੈਸ

ਸਲੋਕ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਾਛਨਘਟਨਤਿਲੁਜਾਨੀਵਨਲੋਰਹਿਭਗੋਪਨਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਦੁੱਖਨਾਸੋਕਾਲੁਤਿਹੋਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਸਿਕੋਜੋਨਿਜਨਾਮਿਮਗਨਿਆਤਮਸ
ਪੂਰਨਚੀਨਾਤਿਨਆਸਪਿਆਨਤਾਪੂਕਉਆਏਨਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ਤ
ਟਤੀਛਦੀਨਮੋਕੋਉਛੈਪੈਯਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈਸੋਜੀਵਤਜੋਜੀਵਜਜ
ਪਿਆਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਪ੍ਰਭਿਪਾਯਾ॥੨॥ਸਲੋਕ॥ ਸਚੇਚਿਤਚਿਤਵਉਚ
ਦਰਾਗਵਿੰਦਉਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤਾਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਜੋਇਦੰਨਾਨਕਸੀਤਮਭਾਂਤ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਚਾਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਸਾਂਜੋਗਸਾ
ਭਗਾਚਾਰਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਫੂਲੀਮਆਇਓਭਵਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓਚਰਬਿ
ਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆਪਾਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆਰਾਚਿਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸ
ਦੇਤਾਨਾਨਕਰਿਮਾਨਮੰਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕ॥ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਬੁ
ਝੀਂਛੰਤੋਬਿਦਗੁਨਗਾਇਓਮੋਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ
॥ ਛਛਾਛੋਹਹੋਦਾਸਤੁਮਾਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਪਾਨੀਹਾਰੋਛਛਾਛਾਰੁਹੋਤਤੇਗੋਸੰਤਾਸਾ
ਪਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸੰਤਨਕੀਮਨਦੇਕਦਿ
ਨਾਈਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪ੍ਰਭਮਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕ॥
ਜੋਜੁਲਾਛਾਡੁਲਹਿਘੋਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾਮਾਂਬ੍ਰਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਆਜੀ
ਜਾਨੈਹਉਭਗਤਗੁਰਿਮਾਨੀਆਸੰਗੋਠਕੁਰਿਤੇਖੁਸਨੀਮਾਨੀਜਾਊਜਾਨੈਮੋਕਥਨੀਕਰਤਾ
ਰਹੀ॥੨॥ਸਲੋਕ॥ ਝਾਲਾਘੋਉਨਿਨਾਜਾਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿਆਕਾਰਤੂਝੈ
ਨਾਇਆਈਨਾਨਕਮੀਂਦੇਪਾਧਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਞਞਾਞੂਰਨਸੂਮੇਤੁਮੋਰਾਮ
ਤੁਮਰੇਭਾਵਤਮੋਹਿਆਵੈਜਾਵੈਕਰੀਐਤੁਮਰੇਭਾਵਤਮੋਹਿਆਵੈਜਾਵੈਕਰੀਐ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੂ ਪਤੀਆਈ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਮਾਈ ॥੨੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਤੂ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਅਨੰਤ ॥ ਤੂ ਅਤੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮਹੰਤ ॥ ਤੂ ਅਜੋਨੀ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਤੂ ਅਲੇਪੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਅਪਹੁਚ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਭੇਦੁ ਅਪਾਰ ॥ ਤੂ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਤੂ ਤੂ ਅਖੁਟੁ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੂ ਅਜਰੁ ਅਜਰੁ ਅਜੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਭਰਿਓ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਤੂ ਅਕਰਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥ ਤੂ ਅਨਾਮੁ ਅਨਿਆਇ

ਕਛੂਦੇਵਨਹਾਰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦ
ਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਦੈਨਹਾ
ਰੁਸਦਜੀਵਨਹਾਰਾ॥ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ॥ਦੋਸੁਨਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ॥੩੪॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਧਰਜੀਅਰੇਇਕਟੇਕਤੂਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾ
ਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁ
ਆਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀਨਾਮਬਿਸਾ
ਹਾ॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿ
ਰਹੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾ
ਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਨੰਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਹੋਤਾਤਾਕਹੁ॥ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁ
ਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਹੁ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾ
ਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾ
ਧੂ॥ਪਰਪਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿ
ਰਸੋਊ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ॥੩੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਿ
ਭਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਫਿਰਿਇ
ਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨ
ਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇ
ਚਾਰੇ॥੩੮॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾ

ਲ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿ
ਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤ
ਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ॥੩੯॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭੈਭੰਜਨਅ
ਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ॥੧॥ਪਉੜੀ
॥ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ॥ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀ
ਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮ
ਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਾਇਆਡੋਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰ
ਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓ
ਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ॥ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀ
ਆ॥ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ॥ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ॥ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ॥
੪੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ॥ਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪੁਨਾਨਾਨ
ਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁਪਛਾਨਾ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਆਨਾ॥
ਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂਸੰਗਤਾਹੂਨਿਰਲੇ
ਪਾ॥ਪੂਰਨਘਟਘਟਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਉਆਰਸਮਹਿਉਆਹੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਲਿਪਤ
ਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾ
ਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਪਵੜੀ॥ ॥ਯਯਾਜਤਨਕਰਤ
ਬਹੁਬਿਧੀਆ॥ਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆ॥ਯਾਹੂਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਉਆ
ਹੂਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾ॥ਯਾਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭੁਕੋਊ॥ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨਹੋਊ॥ਯਾ
ਹੂਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆਪਿਜਨਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰੋਸੁਨਕਾਹੂਸੰਗਕਰਹੁਆ
ਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਿ॥ਹੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗਿਰਹਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹਿ ਤੇ ਪੂਰਨ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਜਪਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹਿ ਤੇ ਪੂਰਨ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੀਐ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮੁ ਕਰੈ ਖੁਆਰ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪਈ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਕਾ

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁ ਗਾਵਉ॥ ਤਉ ਜਮ ਕੈ ਪਥਿ ਨ ਪਾਵਉ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲਏ ਮਨਿ ਜਾਪ॥ ਦੂਖ ਪਰਾਛਿਤ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਜਨ ਪਰਵਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਣੁ ਪੂਰੈ ਕਰਮਾਰੀ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਅਨਦ ਰੂਪ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਆਪਿ ਅਪਰੂਪ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਤਾਪੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਕੇ ਮੁਕਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਬੰਧਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਆਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਜੰਜਾਲੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਜਾਇ ਨ ਪੂਛਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਭੂਖਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਪੂਜਹ ਜਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਊਤਮ ਕਰਣੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕੋਮਲ ਧਰਣੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਹਚਲ ਥਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਠਾਹਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਸੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਵਿਕਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਮੁਖ ਉਜਲ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਸਲ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖ ਰਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖ ਬਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨਹੀ ਖਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਇ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਜਪਨ ਸਹੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਲਬੁ ਲੋਭੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੋਧੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੇਵਹ ਸਭ ਤਾਰਣ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਪਰਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੰਗਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਏਕ ਸਮਾਨਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਦੁਰਾਵ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮ ਨਹੀ ਜੋਹ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਣ ਮਹਾ ਸੁਖ ਸੋਹ॥੭॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਜਾਇ ਨ ਪੂਛਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਹੀ ਭੂਖਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਖ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਇਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਛਾਣਿ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਕਹਾ ਵਖਾਣਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਾਹਾ ਰੂਪ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਗਤਿ ਅਨੂਪ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸਗਲ ਪਤਿ ਊਚੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪੂਚੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਮਨਿ ਭੂਖ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਦੂਖ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਮਨਿ ਪਿਆਸ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਮਨਿ ਆਸ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜੋ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ

ਮੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢੰਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਲਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਆਇਆ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸਭ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਪਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਆਪਿ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਜਾਪਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਚਲੀ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਲੀ ॥ ਜਨ ਕੀ ਘਾਲ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭ ਨਿਧਿ ਚਲਿ ਆਈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਗਟ ਨੀਤਿ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਗਾਮੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਬਲੁ ਹਰਿ ਓਲ੍ਹ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਹਥਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਣਜ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹਰਿ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆਹਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਕਰਤ ਪਰਾਨੀ ਆਵੈ ਨਰਕ ਪਇਆਨੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਏ ਪੁਨੀਤ ਕਰਮਾ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ਨਿਦਾ

ਹੋਇ ਆਨੰਦੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਕਰੇਇ ਆਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਆਪਿ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਤਾਣੁ ਆਪਿ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਜਿਸ ਕੀ ਬਖਸਤ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਪਨੈ ਆਪੇ ਲਵੈ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹੈ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਵਉ ਭਾਉ ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਤਿ ਜਸੁ ਜਾਚੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਣਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣੀ ਆਵਹਿ ਤਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਹਾਵਹਿ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਹ

ਮੁਖਿ ਸਾਚੋ ਸੋਹਣਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੇ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ-
ਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਾ-
ਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ਜਿਉ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਰੋਖ ॥ ਬ੍ਰਹ-
ਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ਜੈਸੇ ਕੋ ਜਾਚੈ ਤੈਸੇ ਦਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਵਿਸੇਖ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸ
ਨਿਸਚਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਦਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੈਸੇ ਧਰਉ ਧ-
ਰਨੀ ਆਕਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਗਲ ਊਪਰ ਹੋਇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਿਰਮਾਣ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ-
ਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ
ਕ੍ਰੋਧ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਹਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ਜੈਸੇ
ਨਦੀ ਚਲਤ ਨਹ ਥਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ਆਤ-
ਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਦ੍ਰਿਸ-
ਟਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ
ਜੁਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧੀਆਨੁ
॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਹੀ ਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇਪ ਪਰਮ ਬੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹ-
ਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੈਗਲ ਊਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਮਸਕਾਰੁ
॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਨਿਰੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹ-
ਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜਾਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਬਿਓਹਾਰੁ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ-
ਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ
ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ
ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਮਿਹਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਕਰਣੈ ਜੋਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ
ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਰੋਮ ਰੋਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧੋਮ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਤੇ ਓਚ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮ
ਨ ਪਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਕਉ ਓਹੀ ਲਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੀ ਸਭ ਮਹਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ
ਮਹਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਬਿਓਹਾਰੁ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ-
ਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ
ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ
ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ
ਲੋਭ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਪਮਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਸਚਿੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ
ਭਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਨਿਰਭਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਬਿਓਹਾਰੁ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ-
ਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ
ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ
ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧੦॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਭ ਦਰਸੁ ਪਿਆਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਬੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਦਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲੁ ਮੂਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ਸੂਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ
ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਬਿਓਹਾਰੁ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ
ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ
॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਪਰਮ ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ
ਕੋ ਦੁਖੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੈਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਖਸਿੰਦ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਤੋਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੋਖ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਬਿਓਹਾਰੁ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ
ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ
ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਦਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਗਦੀਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪਰਮ ਉਦੋਤ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪਰਮ ਜਗਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਪਰਮ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਨਿਰੋਗ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ
ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧੬॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਉਤਮ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ
ਧਰਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਵਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ
ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ
ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧੮॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਪਰਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਸਦ ਕਲਿਆਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨੈਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸੁਖ ਅਨਹਤ ਬੈਨ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਿਰਮਲ ਵਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧੯॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ
ਉਧਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ
ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੨੦॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਉਤਮ ਬਿਉਹਾਰ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਵਾਸ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ
ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭਲਾ ਮਾਹਿ ਆਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਉਧਾਰ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ
ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੨੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਪਰਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦ ਕਲਿਆਨ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨੈਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸੁਖ ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੋ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸਿਮਰਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਨੈਹਾਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਘਾਲ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਾਣੇ ਸੁਖ ਸਹਜ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਨ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਤਿਨਕਾਗਾਰੰਗੁਰਾਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰ
ਨੰਨਾ॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡਾਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵ
ਤਾਰਾਕਈਸੁਰਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਾਕਈਬਾਰਬਾਸਪ੍ਰਭਿਓਪਾਸਾਰਾਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕ
ਕਾਰਾਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ
ਨਾਮਧੇਯਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸਾਤਿਨਹੋਵਤਆਤ
ਮਾਪ੍ਰਭਾਸਾਨਾਨਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤਾ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੈਨੇਤ੍ਰੈਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵ
ਨਾਮਗਾਵਾਨਾਨਕਈਕੋਟਿਛਤ੍ਰਧਾਰੀਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿਆਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿਆਆਤਮਸਗਲਸੁਖਿਸ
ਨਹੀਸਮਾਵਹਿਆਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇਨਾਨਕਓਹਿਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥
੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬ
ਲਿਹਾਰਣੈਜਾਲਿਥਾਲੋਮਹੀ॥ਆਲਿਜੋਇਹ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰ
ਨੈਜੋਗੁਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਆਪੁਤੁਨੀਕਿਛੁਪਾਰ
ਦੂਰਾਯਹੁਕੋਮੇਧਾਰਿਆਧਰਮਹਾਵੈਹੁਕੋਮੇਉਪਜੈਹੁਕੋਮੇਊਚਨੀਚਾਬਿਉਹ
ਕਾਹੁਕੋਮੇਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਨੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਸਭਮਹਿ
ਓਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਥਰਤਰਾਵੈਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਕਥਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੇਆਪਿ
ਕਰੈਸਾਪਨਬੀਚਾਰੇ॥ਦੂਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀਜੋ
ਭਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆ
ਜੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਕਰੇਇਆਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈਆਬਰਮੋਭੂਲ
ਦਯਿਸੈਧਾਵੈਸੋਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗ
ਤੀਦੇਇਨਾਨਕਤੇਜਨਨਿਰਮਲਇ॥੩॥ਮਨਿਮੁਖਿਨਾਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਗਰਭਾਵਾਸ
ਗਭੀਅਗਨਿਮਹਿਜਾਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਢੈਆਵੈਤਿਸੁਤਕਾਲਦਾਦਿਸਪਗਟਾਵੈਜਾ
ਕਉਆਪਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾਤਾਕਾਕਾਲਖਾਨਸਕੈਜਗਦੀਸਾਜੀਓਪੈਰੁਸਭਤਿਸਕੀਗਤਿ

ਸੋਸਮਰਥਨਾਨਕਕਛੂਨਿਹਾਲਾ॥੪॥ਖਾਕੂਸਤਰਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਮਭ
ਨਪਾਵਹਿਦੁਰਮਤਿਨਾਨਕਨਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਆਸਟਪਦੀ॥
ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀਕਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀਸਭ
ਕੋਟਿਬਨਖੰਮਹਿਉਦਾਸੀਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸੋਤੇਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸਦਹੋਤੇਕਈਕੋਟਿ
ਆਤਮਧਿਆਨੀਸੁਧਾਰਹਿਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬੇਬੀਚਾਰਹਿਕਈਕੋਟਿਨਵਖੰਡਾਪ੍ਰਿ
ਥਮਾਦਿਪੁਰਖਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਆਤਿਗਿਆਨੀਕਈਕੋਟਿ
ਆਰੰਭਮਨੀਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰਾਕਈਕੋਟਿਅਭਿਮਾਨਾਤਮਨਿਕੋਰਾਕਈਕੋਟਿ
ਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਉਦਾ
ਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭ੍ਰਮਾਹਿਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਵਹਿਨਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜੋ
ਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਸੇਧਜਤੀਜੋਗੀਕਈਕੋਟਿਰਾਜਜੋਗੀਕਈਕੋਟਿਅਹਿਨਿਸਭੋਗੀ
ਸਭਪ੍ਰਭੂਪਾਏਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਾਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਾ
ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲਾਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੁਰਨਖੰਡਾਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍
ਸਿਰਿਫੜਾਸਭਗਲਸਮਾਗੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਰੈਨਾਨਕਾਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਸਮਾ
ਤਾਂਭੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਾਤਕਾਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸ
ਤਾਂਭੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦਾਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੀ
ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇਂਕਈਕੋਟਿਜਖੀਂਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚਾਕਈਕੋਟਿਵਸੁਤਪੇਖ
ਕਰੀਮੁਗਾਚਾਸਭਤੇਨੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿਆਨਾਨਕਆਪੈਆਛੋਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥੪॥
ਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵ
ਹਿਆਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿਆਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਉਠਿਧਾਹਿਆਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀ
ਥਾਕਿਪਾਹਿਆਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤਾਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤਾਜਪਜਜਭਵਾਵ
ਹਰਪ੍ਰਭਾਖੇਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀਰਾਜਾਨਾਮਸੁਨੀਐ
ਨਲਿਵਲਾਗੀਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇਆਤਮਮਹਿਪਰਬ੍ਰਹਮਲਹੰਤੇਕਈਕੋਟਿ
ਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸਾਤਿਨਕਉਮੁਕਤਿਭਏਛੁਟਜਾਜਾਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ

ਹਿਲੀਆ ਕੋਰਵ ਬੇਧਾਸ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈਆ ਤਿਸੁ ਜੋਕੋ ਉਕਤੈ ਪਾਵਣ
ਕੀਆ ਕਥਨਾ ਕਥਧਾਵੈ ਜੇਕੋਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਤਿਸੁ ਦੇਨਾ ਬੁਝਨੈ ਗਾਵਾਕੁ ਨਾਸਿਫਤੀ
ਸਚੀਆਖਣੈ ਦੇਖਾਪੈਦੇਖੈ ਸੁਣਦਾਸੁਣੈ ਨਾਨਕ ਜੋਜਨੁ ਸਦਾਕਹੈ ਤਿਉ ਮੰਦਾ ਕਥਿਆ ਹੋਇ
ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਆਖਿ ਦਿਖਾਲਸੀ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਾਜਾ ਪੈਨਾ ਸਾਰ ਕਾ ਤਾਂ ਸੁਰਤੀ
ਕੇਵਾਜਾਰੁ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੰਗਤਾ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ
ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪੀ ਕਿਆ ਸਿਮਰੀ ਦੇਖਾ ਏਕੋ ਸਭ ਥਾਈ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਜੋ ਦਮੁ ਗਾਹੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਕੁ ਨ
ਕੋਈ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਵ ਤੂ ਖੇਲਹਿ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤੂ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ਤੇਰਾ
ਜੀਅ ਤੇਰੀ ਸਭ ਵਥ ਤੁਹਾਰੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਜਾਪੈ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲੀ ਕਾਰ ਤੂ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਕਰਹਿ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਹ
ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਹੈ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਕਰਿ
ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਿ ਲੇਖ ਨ ਪਵਈ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਸਚੁ
ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਿਆ ਆਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ਪੂਰਖ ਸਤਿ ਕੇ ਵਲਭ ਪਰਧਾਨ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਜਾਨਾ ਅਸਤਿ ਪੂਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਜਾਨਾ ਅਸਤਿ ਕਰਮ ਜਾਨਾ ਅਸਤਿ ਬੁਝਾਨਾ
ਅਸਤਿ ਪੂਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਜਾਨਾ ਅਸਤਿ ਕਰਮ ਜਾਨਾ ਅਸਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ਜਾਨਾ ਅਸਤਿ ਬੁਝਾਨਾ ਅਸਤਿ
ਤੀਰਥ ਅਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਅਸਤਿ ਸ੍ਰੁਸਤਿ ਅਸਤਿ ਨਾਨਕ ਕੁਰਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਸਤਿ ਬਚਨ
ਅਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ਅਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਅਸਤਿ ਕਰਣੀ
ਤਰਕੀਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਸਤਿ ਕੀਆ ਅਸਤ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਅਪਨੀ ਮਿਰਤਿ ਜਿ
ਜਗੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਸਤਿ ਕੀਆ ਅਸਤ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਅਪਨੀ ਮਿਰਤਿ ਜਿ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸ੍ਰਿਜਨਹਾਰ ਕਉ ਸਾਜਨ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਬ ਜੋਗੁ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਸਭ ਪਾਰੀ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਲੀ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥
ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਰੀ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਸਭ ਦਾਤੇ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥
ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਸਭ ਸੁਨਤਾ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬੁਝਨਹਾਰ ॥ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਸਭ ਹੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਤਿ
ਅਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅਸਤਿ ਸਤੁ ਪੂਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਆਇਆ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਿ ਨਿਮੁ ਛਪਾਇਆ
ਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ ਬੇਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਭੇਟੇ ਨਿ
ਛੂਟੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਅਸਤਿ ਬਚਨ ਬਿਆਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਏ
ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਜੋ ਪਰੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਗਾ ਸਭ ਤਾਰੈ ॥ ਅਸਤਿ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮ ਦਾਸ ਜਿਨ
ਜਾਨਾ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥
ਕਹਿਦੇ ਤੇ ਦੁਖ ਕਦ ਨਹ ਪਾਵਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਰੁ ਅਵਰਾ ਜਾਗੀ ॥ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥
ਕਹਿਦੇ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭ ਧਰਾ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸੋਭਾ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੀ ਮਨ ਲੋਭਾ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਘਾਲਕ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਮੀਤ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੀ ਹੈ ਚੀਤ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਆਧਾਰੀ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਦਰਵਾਰ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਜਾਲ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਪਰੇ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਹਿਰੇ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਮਾਹਿ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਨਾਹਿ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਨੇਰੈ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਪੈਰੈ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਰੰਗਿ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਰਾਸਿ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਨਾਲ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਭਾਲ ॥ ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਸੰਗ ॥
ਅਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ਰੰਗ

ਸੁਣਿਆ ਜਾਸਿਮੁਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਤਬਹੀਪਰਾਕਾਸੁ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਿਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨ
ਦੇਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਸਦਾਦਇਆਲੁ
ਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਸਮਾਲੈਸਦਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਹੀਸੋਇ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆ
ਮਹਿਸਮਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਸਿਖਕਉਕਰਿਕਛੁਨਮਜਾਦੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੇਸਦਾਧਿਆਵੈ
ਮਨੁਬੇਚੈ॥ਗੁਰਕੇਸਿਖਪਾਸਿਆਤਿਸੁਸੇਵਕਕਾਰਮਸਿਸੇਵਾਕਰਤੋਇਨਿਹਚਕੀਜੈ॥ਤਬ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪੈਕਰੇਇਆਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇ
ਲੈਆਪਿਸਾਬਿਸੇਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਨੈਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਫਲਸੇਵਾਜੋਗੁਰਮਨਿਧਾਰੈ॥
ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਰੈਨਮਸਕਾਰ॥ਪ੍ਰਥਮੇਗੁਰੁਪਾਛੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਦੁਹਾਮਹਿਏਕੁਨਰਾਖੈਭਰਮੁ॥
ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰੈਸੋਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ਆਪਨਾਕਾਜੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਨਾਨਕਸਿਮਰੈਸੋਇ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਿਤਚਿਤਵੈ॥ਨਾਨਕਸੋਸਿਖੁਦਰਗਹਿਸੋਭਾਪਵੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਿਤਚਿਤਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਿਤਬਿਗਸਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਕਾਟੈਰੋਗ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਮਹਾਸੰਜੋਗ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਦੂਖਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਹਿਰਦੈਸਮਾਰੈ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸਿਖੁਗੁਰਦੇਵ॥
ਨਾਨਕਸਚੁਸਚਾਸੋਸੇਵ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੋਵਿਦਕਾਮਹਾਰਸੁਘਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਖਕਉਇਹਸਮਝਾਵੈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕਾਭਉਬੁਝਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥
ਪਾਪਕਰਤੇਤੇਂਹਿਰਹਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਸਿਖਦੇਜਪੈ॥ਆਪਨਾਨਾਮੁਦੇਵਸਪੈ॥
ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕੋਉਨਪਛਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਾਊਚਾ
ਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਜੀਆਪਨੀਸੇਵਕਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਰਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥
ਸਭਨੀਕੀਓਹੀਗਿਮਾਹਿਕਲਾਰਖੈ॥ਜੋਤਿਸਾਕਾਜਿਸੁਸਾਕਰੈਕੋਟਿਲੋਪੈਜਿਸੁਆਪੁਨ
ਛਤਆਪਿਤਾਕਉਰਖਤਦੇਕਰਿਹਥ॥ਮਾਨਸਜਾਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੁਆਮੀ
ਰਤਬਾਬੈਰਬੇਜਾਤੀਆਮਹਿਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖੈਸੋਇ॥ਕਰਨ
ਸੋਚਕਰਹਿਪ੍ਰਾਣੀਨਜਾਨਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਪ੍ਰਭਮਾਲਹਾਥਿ॥ਦੇਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁ
ਜਪਿਮੀਯੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੀਤੁ॥ਇਹਮਨੁਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨਸਰਬ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਆਵਨਜਾਈ॥ਜੋਇਛੈਸੋਪ੍ਰਭੁਕਰਾਈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਜਨਾਵੈਚਿਤਾ
ਕਰਤਾਜਾਨੈਸਭਨਾਮਹਿਸਮਾਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਮੁਅਰਾਧਤ॥
ਮਨਮੋਹਨਸੁਰਸੀਲਸੁਜਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਦਰਗਹਮਾਨ॥ਆਪਨਾਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰੈ॥
ਨਾਨਕਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰੈ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਓਸਕਉਤਿਲੁਨਹੀਪਾਇ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮਲਿਲਏ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁ
ਪਰਾਪੂਰਬਲੈਆਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਕਾਮਨਤੇਟਾਰੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਸੰਜਮਿਸਦਾਰਹੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਅਪਤਿਨਹੀਗਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਨਿਕਟਿ
ਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਮਹਾਦੁਖਿਨਰੋਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਮਾਰਗਚਲਤ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਪੜੈਤਿਸੁਨਤ
ਫਲਤ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਸਦਰਿਸੁਪੇਖਤ॥ਪਾਪਕੀਦਰਗਹਾਗਵੈਖਤ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਰਿਦੈਸਤਿ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਬੁਧਿਸੁਖਮਨਾ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਤਜੈ
ਅਪਮਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਭਾਣਾਮਿਸਟ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਤਜੈਸਗਲੀਖਿਸਟ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਖਕੈਕਥਿਨਿਰਮਲਰਹੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਸਭਕਿਛੁਸਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸ॥
ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਦੇਖੈਹਰਿਪਾਸ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਸੋਇ॥ਜਗਤਵਾਸਿਗੁਰਕਾਸਿਖੁਨ
ਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਦਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਖਕੈਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਉਧਰਣਹਾਰਦਇਆਲ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਿਤਚਿਤਵੈ॥ਨਾਨਕਸੋਸਿਖੁਦਰਗਹਿਸੋਭਾਪਵੈ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਿਤਚਿਤਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਿਤਬਿਗਸਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਕਾਟੈਰੋਗ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਮਹਾਸੰਜੋਗ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਦੂਖਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਹਿਰਦੈਸਮਾਰੈ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸਿਖੁਗੁਰਦੇਵ॥
ਨਾਨਕਸਚੁਸਚਾਸੋਸੇਵ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੋਵਿਦਕਾਮਹਾਰਸੁਘਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਖਕਉਇਹਸਮਝਾਵੈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕਾਭਉਬੁਝਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥
ਪਾਪਕਰਤੇਤੇਂਹਿਰਹਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਸਿਖਦੇਜਪੈ॥ਆਪਨਾਨਾਮੁਦੇਵਸਪੈ॥
ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕੋਉਨਪਛਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਾਊਚਾ
ਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਜੀਆਪਨੀਸੇਵਕਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਰਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥
ਸਭਨੀਕੀਓਹੀਗਿਮਾਹਿਕਲਾਰਖੈ॥ਜੋਤਿਸਾਕਾਜਿਸੁਸਾਕਰੈਕੋਟਿਲੋਪੈਜਿਸੁਆਪੁਨ
ਛਤਆਪਿਤਾਕਉਰਖਤਦੇਕਰਿਹਥ॥ਮਾਨਸਜਾਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੁਆਮੀ
ਰਤਬਾਬੈਰਬੇਜਾਤੀਆਮਹਿਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖੈਸੋਇ॥ਕਰਨ
ਸੋਚਕਰਹਿਪ੍ਰਾਣੀਨਜਾਨਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਪ੍ਰਭਮਾਲਹਾਥਿ॥ਦੇਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁ
ਜਪਿਮੀਯੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੀਤੁ॥ਇਹਮਨੁਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨਸਰਬ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਆਵਨਜਾਈ॥ਜੋਇਛੈਸੋਪ੍ਰਭੁਕਰਾਈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਜਨਾਵੈਚਿਤਾ
ਕਰਤਾਜਾਨੈਸਭਨਾਮਹਿਸਮਾਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਮੁਅਰਾਧਤ॥
ਮਨਮੋਹਨਸੁਰਸੀਲਸੁਜਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਦਰਗਹਮਾਨ॥ਆਪਨਾਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰੈ॥
ਨਾਨਕਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰੈ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਓਸਕਉਤਿਲੁਨਹੀਪਾਇ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮਲਿਲਏ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁ
ਪਰਾਪੂਰਬਲੈਆਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਕਾਮਨਤੇਟਾਰੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਸੰਜਮਿਸਦਾਰਹੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਅਪਤਿਨਹੀਗਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਨਿਕਟਿ
ਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਮਹਾਦੁਖਿਨਰੋਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਮਾਰਗਚਲਤ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਪੜੈਤਿਸੁਨਤ
ਫਲਤ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਸਦਰਿਸੁਪੇਖਤ॥ਪਾਪਕੀਦਰਗਹਾਗਵੈਖਤ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਰਿਦੈਸਤਿ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਬੁਧਿਸੁਖਮਨਾ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਤਜੈ
ਅਪਮਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਭਾਣਾਮਿਸਟ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਤਜੈਸਗਲੀਖਿਸਟ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਖਕੈਕਥਿਨਿਰਮਲਰਹੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਸਭਕਿਛੁਸਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸ॥
ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਦੇਖੈਹਰਿਪਾਸ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਸੋਇ॥ਜਗਤਵਾਸਿਗੁਰਕਾਸਿਖੁਨ
ਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੈਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਦਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਖਕੈਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਉਧਰਣਹਾਰਦਇਆਲ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਗਵਾਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਨਿਤ ਧਿਆਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਭ ਕੋ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਸਭ ਦੂਖ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਨਾਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਭ ਉਪਮਾ ਕਰੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਸੋਭਾ ਦੇਵੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ

ਪ੍ਰਭੂ ਬਕਤਾ ਤੂ ਸੁਨਤਾ ਜਾਨਹਿ ਤੂ ਘਟ ਘਟ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ਨ ਭੰਗ ॥ ਤੁਮ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ਨ ਭੰਗ ॥ ਤੁਮ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਸੁਣਿਆ ਪੜਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਪਾ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲਏ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਾ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਵਣਾ ਸਾਧ ਕੀ ਕਰਣੀ ਧਾਉ ॥ ਸਾਧਾ ਕਾ ਜੋ ਦਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਲਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਕਥਨਾ ਜਾਇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਉਪਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲ

ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਿਸ ਤੇ ਪਲਾਇਨ ਕਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਹਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਾਸ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਡੀ ਹੋਇ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਤਿਹਾਂ ਲੋਇ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਕੋ ਕਰੈ ਜੋ ਤਿਨ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੋ ਮਰੈ

ਆਸਨਿ ਸੋਭੈ ਨਾਮਜਪਿ ਨੀ ਸੁਨੀ ਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪਰਮਲ ਕਮਲੀ ਐ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮੈਨ ਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਜੀਅੜੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾ ਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਸਿ ਹਰਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਗੁਨ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਨਣਾ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੇ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਅਨਿਤ ਸੁਹਾਵੀ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਾਧ ਪ੍ਰਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਛੁਟੇ ਸੇ ਸਾਧ ਪ੍ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਆ ਦੀਦਾ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਣਾ ਪਤਾਸੈ ਕੀ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਲਾਲ ਬਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋਭੈ ਪੰਚ ਦੂਆ ਸਾਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੇਖੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਕਾਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਆਹਿ ਇਹ ਬਿਆਪੈ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਕੀ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿ ਉਦਮੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸਾਕਾਇਆ ਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਮਨਮਹਿ ਆਇਓ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਵਿਸਾਰ ॥ ਕਾਦੇ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ਦੀਰਘ ਘੋਰੇ ਗੁਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਪਾਇਓ ਨੇਨੀ ਨੀਦ ਸੁਖਨ ਬਰ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲਾ ਸਗਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਖ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਭਵਣ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਅਾਪਤ ਰਾਖਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜੋ ਦਿਸਾ ਵਿਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੁ ਜਲ ਥਲ ਪਾਤਾਲ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਨ ਲਖੀਐ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਹਾਥ ਵਸਿ ਤੂ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਸੋ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਲੋਗ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਸੋ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਲੋਗ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਦਰਸ ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਹਿ ਜਾ ਕੀ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੀ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸਾਧ ਪਗ ਰੀਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿਤ ਓਟ ਗਹਣੁ ਸਾਧ ਕੀ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਇਹ ਬਿਧੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖ ਪਰੇਸ ਭਵ ਜਲ ਤਰੇ ਮਨ ਚੀਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਸ ਪਰਸੀਐ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਮਿਲਹਿ ਜਿਸੁ ਪੋਸਹਿ ਪੂਰਨ ਧਣੀ ਤਿਸੁ ਘਟ ਕਦੇ ਨ ਹੋਤ ਹਾਨਿ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦੇਖਣ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੋਭਾ ਕਰਨੈ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥ ਸੋ ਜਾਨੁ ਸੋਭਾ ਜਨ ਕੀ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸ ਦੀਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜੀਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦਰਸ ਪੇਖਤ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਨੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੋਭਾ ਤਬ ਬਨੈ ਜਬ ਸੇਵਕ ਹੋਵਤ ਥੀਰ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਣਿ ਆਈ ਓਹ ਅਪਨੀ ਨਾਈ ਆਪ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਚਿ ਏਕੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਅਤਿ ਊਚੀ ਦੀਸੈ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਹੂ ਜੁਗ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜੇਤੀ ਮੁਖ ਕਢੀਐ ਤੇਤੀ ਥੋਰੀ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਸਭ ਮੋਹੇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਤਾਈ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਸੁ ਬਨੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਣਿ ਆਈ ਜਿਉ ਮੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕੀ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਚਿ ਏਕੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਤੇ ਓਹ ਅਪਨੀ ਨਾਈ ਆਪ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਸੁ ਬਨੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਨੀਕੀ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਅਤਿ ਊਚੀ ਦੀਸੈ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਹੂ ਜੁਗ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜੇਤੀ ਮੁਖ ਕਢੀਐ ਤੇਤੀ ਥੋਰੀ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਸਭ ਮੋਹੇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਤਾਈ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਸੁ ਬਨੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਣਿ ਆਈ ਜਿਉ ਮੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕੀ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਚਿ ਏਕੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਤੇ ਓਹ ਅਪਨੀ ਨਾਈ ਆਪ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਸੁ ਬਨੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਨੀਕੀ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਅਤਿ ਊਚੀ ਦੀਸੈ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਹੂ ਜੁਗ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜੇਤੀ ਮੁਖ ਕਢੀਐ ਤੇਤੀ ਥੋਰੀ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਸਭ ਮੋਹੇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਤਾਈ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਸੁ ਬਨੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਸਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖਣ ਜੋਗੁ ਵਡਾ ਏਕੁ ਵੇਖਦਾ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਓਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੀਐ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤਿਸੁ ਕੇ ਕੀਤੇ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਵਡੇ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਹੋਇ ਤਾ ਵਡਾ ਵਡਾ ਨ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੁ ਵਡਾ ਤਾ ਵਡਾ ਕਹੀਐ ਵਡਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੇਸਹਿ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਹਉ ਆਗੈ ਪਿਛਾ ਤਾਕਾ
ਦੀਆ ਨਿਵੈ ਝੁਕਿ ਦੇਵਦਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿ ਆਗੈ ਕੂੜਿ ਅਗੈ ਝੂਠੇ ਜਾਵੈ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇ ਕੋ ਬੀਜੈ ਬੀਜ ਜੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਰਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਇਹ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ
ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਖੋਟੁ ਜੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਾ ਕੁਨ ਦਰਿ ਕਿਰਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀ ਸਭ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ ਓਹਿ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥
ਜਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਾਇ ਤੋਲੀਐ ਤਾ ਕੂੜਿਆਰ ਲਹਨਿ ਸਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਮੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ॥
ਜਿਸ ਦਿਵਸੁ ਚੜੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਵੇਖੈ ਅੰਧਾ ਦੁਨੀ ਚੁਜੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਗੀਆਨੇ ਦੁਖੁ ਖਟੈ ਖਟਿ ਖਟਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਮੁਹੀ ਨਾਹੀ ਪਤੁ ਜਾਇ ॥
ਮੂਲੁ ਮਾਪਾ ਚੁਕਾ ਪਿਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਸਭ ਭਲਕ ਭਲਕਾ ਜੋ ਰਾਪੁ ਰਸ ਸਭਿ ਆਪਿ ਪਾਇ ਆਨੁ ਰਿਖੇ ਲਸ ਭਿ ਖਿਲਾ ਸਭੇ
ਗੀਵਰ ਭਣਾ ਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ਰਾ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਵੇਪੜਵਾਹੁ ਆਥਉ
ਅਭੁ ਭਲਾ ਭਉ ਤੁਭੀ ਐ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਜਿ ਨ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੀ ਲੀ ॥
ਸਭੁ ਭਲਾ ਭਉ ਤੁਭੀ ਐ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਜਿ ਨ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੀ ਲੀ ॥
ਸਭਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਬਣੀ ਐ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਰਿ ਕਤੁ
ਸਭਿ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਦੇ ਸੇ ਭੂ ਰਿ ਆ ਰਕੂ ਰੇ ਖ ਰਿ ਪਈ ਐ ਓ ਨਾ ਅੰ ਦਰਿ ਹੋ ਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋ ਰੁ ਹੈ ਬਿ ਖੁ ਮਾ
ਇ ਅਨਿ ਖ ਸਿ ਮਾ ਰ ਦੇ ਕ ਵ ਰੀ ਐ ਓ ॥ ਪਾ ਸ ਲੋ ਕ ਮ : ੪ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ ਵ ਨਿ ਕੀ
ਰਿ ਗ ਜ ਜਨੋ ਹੋ ਇ ਸੁ ਸੇ ਵਾ ਪਾ ਲੇ ਆ ਜਿ ਨ ਅੰ ਦ ਰਿ ਕ ਪ ਟੁ ਵਿ ਕਾ ਰੁ ਝੂ ਠੁ ਹੁ ਇ ਆ ਪੇ ਸ ਚੇ ਵ
ਖਿ ਕ ਛੋ ਜ ਜਮ ਮਾ ਲੇ ਆ ਸ ਚਿ ਆ ਗ ਸਿ ਖ ਬ ਹੀ ਸ ਭਿ ਗੁ ਰ ਪ ਾ ਸਿ ਪ ਾ ਲ ਨਿ ਕੂ ੜੈ ਆ ਰ ਨ ਲ ਭ
ਨੀ ਭਿ ਤੈ ਥਾ ਇ ਭੁ ਲੇ ਆ ਜਿ ਨ ਾ ਸ ਭਿ ਗੁ ਰ ਕ ਆ ਖਿ ਆ ਸੁ ਖ ਪੈ ਨ ਾ ਤੀ ਤਿ ਨ ਾ ਮੁ ਹ ਭੁ ਲੇ ਹੋ ਫਿ
ਰ ਦਿ ਯ ਗਾ ਲੇ ਆ ਜਿ ਨ ਅੰ ਦ ਰਿ ਪ �ਾ ਤਿ ਨ ਹੀ ਹ ਰਿ ਕੇ ਰੀ ਸੇ ਕਿ ਚ ਰ ਕ ਦੇ ਰ ਾ ਈ ਮ ਸਿ ਮ ਾ
ਮੁ ਖ ਬੇ ਤ ਾ ਲੇ ਆ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਨੋ ਮਿ ਲੇ ਸੁ ਆ ਪ ਣ ਾ ਮ ਨੁ ਬ ਾ ਇ ਰੇ ਖੇ ਹੁ ਆ ਪਿ ਵ ਰ ਤੈ ਆ ਪ ਣੀ
ਫ ਲ ਨਾ ਲੇ ਆ ਜ ਨ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਇ ਕ ਨ ਾ ਗੁ ਰ ਤੇ ਮੇ ਲਿ ਸੁ ਖੁ ਦੇ ਵੈ ਇ ਕਿ ਆ ਪੇ ਵ ਿ ਖ ਕ ਢੈ ਠ ਗ ਵ ਾ ਲੇ ॥
੧ ॥ ਪਾ ਸ ਲੋ ਕ ਮ : ੪ ॥ ਜਿ ਨ ਾ ਅੰ ਦ ਰਿ ਨ ਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਹ ਰਿ ਤਿ ਨ ਲੇ ਕ ਾ ਜ ਦ ਜਿ ਆ ਦੇ ਗ ਸਿ ਆ ਤਿ ਨ ਚੂ ਕੀ
ਮੁ ਹ ਰ ਜ ਜੀ ਲੋ ਕ ਨ ਕੀ ਹ ਰਿ ਪ ਲ ਮੁ ਅੰ ਗੁ ਕ ਰਿ ਬੈ ਠ ਾ ਪ ਸਿ ਆ ਜਾ ਂ ਕ ਰ ਤ ਾ ਵ ਲਿ ਤ ਾ ਸ ਭੁ ਕੋ ਵ ਲਿ ਸ
ਭਿ ਦ ਸ ਨੁ ਦੇ ਖਿ ਕ ਰ ਹਿ ਸ ਾ ਬ ਾ ਸੇ ਆ ਸ ਾ ਹੁ ਪ ਾ ਤਿ ਸ ਾ ਹ ਸ ਭੁ ਹ ਰਿ ਕ ਾ ਕੀ ਆ ਸ ਭਿ ਜ ਨ ਕ ਉ ਆ
ਇ ਕ ਰੀ ਹ ਹ ਾ ਸ ਿ ਆ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਕੀ ਵ ਡ ਿ ਦ ਾ ਈ ਹ ਰਿ ਵ ਡ ਾ ਸੇ ਵ ਿ ਅ ਤੁ ਲੁ ਸੁ ਖ ਪ ਾ ਇ ਆ
ਨ ਗੁ ਰਿ ਪੂ ਰੈ ਦ ਾ ਨੁ ਦੀ ਆ ਹ ਰਿ ਨਿ ਹ ਚ ਲੁ ਨਿ ਤ ਬ ਧ ਸੇ ਚ ਵੈ ਸ ਵ ਾ ਇ ਆ ਨ ਕੋ ਈ ਨੀ ਦ ਕੁ ਵ
ਤ ਿ ਆ ਈ ਦੇ ਖਿ ਨ ਸ ਕੈ ਸੋ ਕ ਰ ਤੈ ਅ ਧਿ ਪ ਚ ਾ ਇ ਆ ਜ ਨ ਮ ਨ ਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਣ ਬੋ ਲੈ ਕ ਰ ਤੇ ਕੇ ਭ ਗ ਤ
ਨੋ ਸ ਦ ਾ ਰ ਖ ਦ ਾ ਆ ਇ ਆ ॥ ਪਾ ਪਉੜੀ ॥ ਸ ਭੁ ਸ ਾ ਹੈ ਬ੍ਰ ਮ ਅ ਗ ਮ ਾ ਦ ਇ ਆ ਲ ਪੈ ਵ ਡ ਭ
ਦ ਾ ਦ ਾ ਤ ਧੁ ਜੇ ਵ ਡੁ ਮੋ ਹੋ ਰੁ ਕੋ ਦਿ ਸ ਿ ਨ ਆ ਵ ਈ ਤੂ ਹੈ ਸੁ ਪ ਰ ਮੇ ਸ ਰੁ ਜ ਾ ਣ ਾ ॥
ਮੋ ਹੁ ਕੂ ਟ ਬ੍ਰ ਦਿ ਸਿ ਆ ਵ ਦ ਾ ਸ ਭ ਚ ਲ ਣ ਹ ਾ ਰ ਆ ਵ ਣ ਜ ਾ ਣ ਾ ਜੋ ਬਿ ਨੁ ਸ ਚੇ ਹੋ ਰ ਤੁ ਚਿ ਤੁ
ਲ ਾ ਇ ਦੇ ਸੋ ਕੂ ੜਿ ਆ ਰ ਕੂ ਵ ਾ ਤਿ ਨ ਮ ਾ ਣ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਚੁ ਧਿ ਆ ਇ ਤੂ ਬਿ ਨੁ ਸ ਚੈ ਪ ਚਿ ਪ
ਚਿ ਮੁ ਏ ਅ ਜ ਾ ਣ ਾ ॥ ੧ ॥ ਸ ਲੋ ਕ ਮ : ੪ ॥ ਅ ਹੋ ਦੇ ਸ ਭ ਭਾ ਉ ਨ ਾ ਦਿ ਚੈ ਪ ਿ ਛੈ ਦੇ ਆ

ਤ ਸ ਕ ਰੁ ਪ ਾ ਇ ਗ ਣ ਾ ਵੈ ਆ ਫਿ ਰਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੀ ਸ ਰ ਣੀ ਪ ਵੈ ਤ ਾ ਉ ਬੋ ਲੈ ਜ ਾ ਧ ਰਿ ਨ ਮ ਾ ਧਿ
ਵੈ ਹ ਾ ਰੇ ਭ ਾ ਤ ਾ ਆ ਖ ਸੁ ਣ ਏ ਨ ਾ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਕ ਰ ਤੇ ਏ ਵੈ ਭ ਾ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸ ਭੁ ਪੂ ਰੇ ਗੁ ਰ ਕ ਾ ਸ ਭੁ
ਮ ਨ ਮ ਾ ਨੈ ਓ ਹੁ ਮ ਨ ਮੁ ਖੁ ਅ ਭਿ ਆ ਸੁ ਮੁ ਠ ਾ ਬੋ ਖ ਮ ਾ ਇ ਆ ਓ ਸੁ ਅੰ ਦ ਰਿ ਕੂ ਕ ਰੇ ਕੂ ਕ ਿ ਖ ਾ ਈ
ਝੋ ਹੋ ਚੇ ਝ ਗ ਰੂ ਦਾ ਜੋ ਓ ਸ ਦੈ ਗ ਲਿ ਪ ਾ ਇ ਆ ਓ ਹੁ ਗ ਲ ਫੋ ਰੇ ਸੀ ਕ ਰੇ ਬ ਹੁ ਤੇ ਰੀ ਓ ਸ ਦੀ ਓ
ਲ ਿ ਆ ਸੋ ਨ ਭ ਾ ਇ ਆ ਓ ਹੁ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਪੈ ਦੇ ਜਾ ਉ ਮ ਨ ਦੋ ਹ ਾ ਰ ਿ ਓ ਸੁ ਨ ਾ ਲੀ ਮੁ ਹੁ ਜੋ
ਫੇ ਓ ਸੁ ਭ ਲ ਿ ਛ ਡ ਿ ਜ ਾ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹੋ ਇ ਆ ਓ ਸੁ ਆ ਲ ਿ ਪੋ ਤੇ ਫ ਰ ਤੈ ਓ ਸ ਦ ਪ ਾ ਸੁ ਛੋ
ਕੁ ਰ ਪ ਾ ਸਿ ਬ ਾ ਹ ਿ ਜ ਾ ਇ ਆ ਜੋ ਜੋ ਗੁ ਰੋ ਪੇ ਆ ਪ ਣ ਾ ਸੁ ਭ ਲ ਾ ਸ ਾ ਹੀ ਪ ਚ ਹੁ ਓ ਸ ਿ ਲ ਾ ਹ ਾ ਮੁ ਲੁ ਨ
ਭੁ ਗ ਵ ਾ ਇ ਆ ਮ ਾ ਹੀ ਲ ਾ ਆ ਗ ਮੁ ਨ ਿ ਗ ਮੁ ਨ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਆ ਖ ਿ ਸ ਣ ਏ ਪੂ ਰੇ ਗੁ ਰ ਕ ਾ ਬ ਚ ਨੁ ॥
ਆ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਸ ਿ ਖ ਾ ਵ ਢ ਿ ਆ ਈ ਭ ਾ ਵੈ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਕੀ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਓ ਹ ਦੇ ਲ ਾ ਹ ਬ ਨ ਆ ਇ
ਆ ਸ ॥ ਪਾ ਪਉੜੀ ॥ ਆ ਇ ਸ ਚੁ ਸ ਚ ਾ ਸ ਭ ਦੂ ਦ ਵ ਡ ਹੈ ਸ ਭ ਲ ਦੇ ਜਿ ਸੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਵਿ ਕੋ ਜ
ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਜਿ ਸ ਚੁ ਧਿ ਆ ਇ ਦ ਾ ਸ ਚੁ ਸ ਚ ਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਇ ਕੋ ਸੋ ਈ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪੁ ਰ ਖੁ ਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਪ ਜੇ ਦੂ ਤ ਕੀ ਤੇ ਵ ਸਿ ਢ ਿ ਕੇ ਆ ਜਿ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੇ ਆ ਪ ਗ ਣ ਾ ਇ ਦੇ ਤਿ ਨ ਅੰ ਵ
ਕੂ ਵ ਿ ਫ ਿ ਵ ਿ ਮੁ ਹ ਢ ਿ ਕੇ ਆ ਓ ਹ ਿ ਇ ਬੋ ਲੋ ਕੋ ਸੋ ਕਿ ਸੋ ਨ ਭ ਾ ਵ ਨੀ ਮੁ ਹ ਾ ਕ ਾ ਲੇ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤੇ ਚੁ ਕੇ
ਦ ॥ ਸ ਲੋ ਕ ਮ : ੪ ॥ ਹ ਰਿ ਪ ਲ ਕ ਾ ਸ ਭੁ ਖੇ ਤੁ ਹੈ ਹ ਰਿ ਆ ਪਿ ਕ ਰ ਸ ਾ ਣ ੀ ਇ ਆ ॥ ਆ
ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਬ ਖ ਸ ਿ ਜ ਮ ਾ ਈ ਅ ਨੁ ਮ ਨ ਮੁ ਖੀ ਮੁ ਲੁ ਗ ਵ ਾ ਇ ਆ ਸ ਭੁ ਕੋ ਬੀ ਜੇ ਆ ਪ ਵੇ ਖੇ
ਨੋ ਹ ਰਿ ਭ ਾ ਵੈ ਸੋ ਖੇ ਤੁ ਜ ਮ ਾ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਸ ਿ ਖੀ ਹ ਰਿ ਅੰ ਮ੍ਰ ਤੁ ਬੀ ਜੇ ਆ ਹ ਰਿ ਅੰ ਮ੍ਰ ਤ ਸ
ਢ ਲ ਅੰ ਮ੍ਰ ਤੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਜ ਜ ਮੁ ਚੁ ਹ ਾ ਕ ਰ ਸ ਨਿ ਤ ਕੁ ਰ ਕ ਦ ਾ ਹ ਰਿ ਕ ਰ ਤੈ ਮ ਾ ਰਿ ਕ ਢ ਲ ਿ ਆ
ਰ ਿ ਕ ਰ ਸ ਾ ਣ ੀ ਜੰ ਮੀ ਭ ਾ ਉ ਕ ਰਿ ਹ ਰਿ ਬੋ ਹ ਲ ਬ ਖ ਸ ਜ ਮ ਾ ਇ ਆ ਤ ਿ ਨ ਕ ਾ ਕ ਵ ਾ ਮ ਦ ਿ ਆ ਨ ਾ
ਭੁ ਲ ਾ ਹੈ ਓ ਨੁ ਜੋ ਨੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪੁ ਰ ਖੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ ਜ ਨ ਾ ਨ ਕ ਨ ਾ ਮੁ ਅ ਰ ਧਿ ਆ ਇ ਆ
ਤ ਰਿ ਆ ਸ ਭੁ ਜ ਗ ਤੁ ਤ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸ ਾ ਰ ਾ ਦ ਿ ਨੁ ਲ ਾ ਲ ਚਿ ਆ ਇ ਆ ਮ ਨ ਮੁ ਖਿ
ਰੇ ਰ ਾ ਣ ਾ ਰ ਾ ਤੀ ਉ ਘੇ ਦ ਬ ਿ ਆ ਸ ਵੈ ਸੋ ਤ ਸ ਤਿ ਛ ਿ ਲ ਾ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਾ ਦੈ ਜ ਿ ਰ ਿ ਜੇ ਰ ਮ ਾ
ਰੁ ਹੈ ਨਿ ਤ ਦੇ ਵ ਾ ਪ ਖ ਲ ਾ ਜੋ ਰ ਾ ਦ ਾ ਆ ਖ ਿ ਆ ਪੂ ਰ ਖ ਕ ਮ ਾ ਵ ਦ ਸੋ ਸ ਾ ਪ ਦ ਿ ਤ ਮ ਨੇ ਧ ਦ
ਕ ਾ ਮ ਵ ਿ ਮ ਾ ਪੇ ਕੁ ਸੁ ਧ ਨ ਰ ਸੋ ਜੋ ਰ ਾ ਪੁ ਛ ਿ ਚ ਲ ਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਆ ਖ ਿ ਐ ਜੋ ਚ ਲੈ ਸੋ ਸ ਤ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਉਸਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿ ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਜੇਹਾ ਓਹੁ ਗਲਾ ਉਪਾਰਿਤ ਪਾਵੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਈ ਤਿਤੁ ਕਾਲਖ ਮੈ ਜਾਏ ਜਾਇ ਵੇਖੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕੇਹੀ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਥੁ ਸੋ ਭੇਖੀ ਪਾਂਧਾ ਹੋਰੁ ਦਰਕੀ ਆਬਾ ਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਹੋਦੈ ਪਰਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਦੁ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨੋ ਦਯੁ ਹਾਢਿ ਕੇ ਬੁਕ ਬੁਕਾ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਤਿਨ ਗੁਰਿ ਢਿਕ ਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਢਿਕ ਕੇ ਨਿਤ ਭੰਡ ਲਹੂ ਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਰੋਸੁ ਆਪਣਾ ਲਾਹਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲਾਹੇ ਦੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖ ਭੁਖ ਕੂਕਾ ਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਸਰੋਵਰੁ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਭਾਈ ਹੋ ਧਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਰੈ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਭਾਈ ਹੋ ਦੀਖਿਆ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਓਹਿ ਅਗੈ ਕੂਕਣਿ ਕਾਹੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮੈਲੇ ਤਿ ਸੁਧ ਹੋ ਸਚ ਊਠਾ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਜੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਹੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਚੁਕਿ ਸਭ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਰਲਿ ਪਵਾਹੀ ॥੨॥ ਮ: ੪ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਨ ਸਕਹੀ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉ ਕੀਦਾ ਕਰੀ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ਚਲੈ ਚਲਣ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਮ: ੪ ॥ ਜਿਨ ਹੋਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿ ਆਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਵਡੀ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ ਆਤਿ ਸੁਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿ ਆਸ ਭਉ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਆਜਸੁ ਵਰਤਿ ਓਲੇ ਈ ॥ ਤਿ ਸਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਸਿਸੁ ਕੋ ਮਸਤਕਿ ਧਰੇ ਆਗਾ ਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿ ਆਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿ ਆਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾ ਇਕੋ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਲੇ ਗੁਰ ਵੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜਹੁ ਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜੋ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ਜਮਿ ਛਡੇ ਭਗਮੁ ਭਵਾਈਆ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਹੁ ਜੀਵਦਿਆ ਨਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਬੀਜੁ ਅਉਖਾ ਖਾਜਣ ਮਹਿ ਹੋਇ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਬੈਪਕੜਿ ਚੁਕੈ ਢੋਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਕਪੁਕਾਰੇ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇ ਆਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚੁਪਲਤ ਸਭਰਾ

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਾ ਜਿਸ ਚੇ ਸੇਵੇ ਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਜਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਜੇ ਮੋਲਣ ਓਨੇ ਬਹੁਤੇ ਮਾਲੇ ਚੀ ਓਨ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਢੋ ਈ ਨਾਲਹਾ ਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਜੀਅ ਮੰਮਲੇ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਤਿ ਸੁਮਾਰੇ ਜਮ ਜੁੰਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਬੇ ਢਿਟਕੇ ਜੋ ਢਿਟਕੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੈ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰੇ ਆਕਿ ਆਹਾ ਇਏ ਨਾਵੇ ਚੇ ਰੋ ਗੁਰ ਚਉ ਥੀ ਪੀੜੀ ਦਿ ਕਿਆ ਤਿ ਨਿੰਦ ਕਦੁ ਸਦ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇ ਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿ ਸੁਕਾ ਢਾਸ ਕਿ ਆ

ਸੁਖਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਲਿਓ ਮੁਖਿ ਹ
ਸੁਖਿਆ ਸੁਹਿਆ ਆਇਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥
ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਮਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਖਿ
ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਚੂਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਪਲਤਿ
ਛੁਟਾਇਸੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਿਖ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਭਾਖਹੁ ਪੋਖਹੁ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿਸ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥
ਜੋ ਨੀਚ ਠਾਕੋ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ
ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਚੁੜਿਓ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੋਰੇ ਭਾਈ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਆਖਿ ਸਜਾਈ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾ
ਛਾਪੈ ਸਚੁ ਸਜਾਇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੋਈ
ਪਤੀਜੈ ਆਘਾਈ ॥ ਹੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥ ਗੁ
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਜੀ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਆ
ਦਰਿ ਸੋਹਨੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬਲਸੁ ਜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਾਣਿ ਲਿਸੋਈ ਬਿਧੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟ
ਹਉ ਘੁਮਿ ਜਾਸੁ ਜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣ ਪੂਰਖਾ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲੋ
ਲੀਆ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰਕਾ ਵਢਹੁ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
ਲੂਲੈ ਜੇਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੋਚੇ ਲੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧ ਕਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ
ਰੁਵੈ ਚਿਮੇ ਲੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅਉਗਣ ਛਡਿ ਆਸ ਗੁਣ ਵੇਹੁ ਕਿਉ ਸੰਤੁ ਸਿਮ
ਅਲੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾ ਅਜੁ ਹਉ ਕਦੇ ਹੋਇ ਅਸਚੁ ਦੂਜਾ ਭੰਨਿ
ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਜਿ ਆਪਿ ਤੁਸੇ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ

ਜੀ ਸਚੁ ਜਾਲਹ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸਚੁ ਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ
ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਲੇਖੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ
ਵਾਇਆ ਹਾਮੁ ਝੋਲਿਆ ਹੁਣ ਤੇ ਲੀਸੰ ਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰੇਸਿ ਤਲਕੇ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭਿ
ਜੋ ਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਜੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਆ ਜੋ ਸਾਜੀ ਸੋ ਜੋ
ਜੇ ਜੋ ਪੂਰਾ ਬੋਲੈ ਨੈ ਬੋਇ ਆ ਜਿਸੁ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਧੋਇ ਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਤਲੈ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖੁ ਹੋਇ ਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆ
ਹਰਿ ਜਾਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਸਾ ਮਨਸਾ
ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ
ਰਤਿ ॥ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਭੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਵੈ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਆ
ਮੁਖ ਛਪਾਇ ਆਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿ ਆਇ ਕੋ ਓਤੇ ਓਤਿ ਆਇ ਕੁ ਦੇਖਿ ਆਇ ਕੁ ਮੰਨਿ ਆ ਇ
ਕੋ ਮੁਣਿ ਆਸਾ ਵਣ ਸੋਰੇ ਤਿ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵ ਤੇ ਗੋਹਿ ॥
੧੬ ॥ ਸਾਜ ਕੋ ਰਸ ਤਿਨ ਕੋ ਰਿਦੇ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿ ਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਸੇਵਿਆ
ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿ ਨਰ ਉਤਮ ਪੁ
ਰਿਖ ਆਇ ਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿ ਨਰ ਉਤਮ ਪੁ
ਰਿਖ ਲਿਖਿ ਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈ ਆਹਿ ਜਿ ਨਹ ਹਰਿ ਵਢ ਨਾ ਮਨਿ ਆਹਿ ॥
ਇ ਆ ਪਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰ ਬ ਸਿਉ ਤਿਨੀ ਪਛੈ ਸਭੁ ਜਗ ਗਤੁ ਛ ਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਸੋ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਜੀ ਵਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਧ ਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀ ਆ ਵ
ਲੀ ਜਿ ਬੈਠੇ ਮੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠਾ ਆਇ ਆ ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀ ਆ ਵਣੇ ਜਿ ਨੀ ਮੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ
ਖਿ ਆ ਜਾਇ ਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿ ਆ
ਇ ਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਆ ਆਪਿ ਤਰਿ ਆ ਜੇ ਨੀ ਤਾਰਿ ਤਨ ਲਣ ਦੇ
ਡਾ ਇ ਆ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਲਹੁ ਦਇ ਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਾ ਮਰੁ ਪੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉ ਰਿਧਾਰਿ ਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁ
ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ਆ ਜਾਣੈ ਠਾਪੁ ਪਰਾਸਤਿਗੁਰੂ ਤੰ ਅੰਦਰਹੁ ਮੁ
ਧਾਰਿ ਆ ਬਾਹਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਤਾ

ਹਰਿਨੀਰੁਵਹੈਮੁਖਿਬੋਲੀਐਸੋਚੀ ਸੋਮਨਿਖੁਸਕਵੈਮੁਖਿਦੁਗਲਾਕਰੇ॥
ਹਰਿਨਾਕਤਸੀਮੰਨਿਗੁਨਕਰੀਅਹੁਦਿਆਕਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰੇਵੈ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਸਤਿਗੁਰੂਨੋਅਪੜੈਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆਸ
ਤਿਗੁਰੂਕਾਖੜਗੁਮੰਜੈਉਹਰਿਭਗਤੀਹੈਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂ
ਕਾਸਣਹਾਰਿਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਲਿਆਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈ
ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆਏਹਗਲਲੋਹੈਵੈਹਾਰਿਦਰਗਹਸਚੇਕੀ
ਨਾਨਾਸਕਆਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਸਚੁਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ
ਜਾਉਰੇਤਾਸਚੁਵੇ॥ਸੋਵਿਰਲੇਜੁਗਮਾਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਵੇ॥ਹਉਬ
ਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ॥ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਾਸੋਸਚੀਦਰਗ
ਹਸਵੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ: ੪ ॥
ਰਿਆਸਵਣਾਕਿਆਚਾਗਲੁਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਣੁਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈ
ਜੇਪੂਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਗੋਧਿਆਨੁਤਿ ਨਕੀ ਓ
ਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹਪਾਈਮਨੁਸਮਝਾਵੈਦਾਵੁਹਉਚਰਾਹੁਉਚਦੇਵੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ
ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪ
ਣਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਭਉਜਾਲੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਧੰ
ਨੁਸੇਸਾਹੇਜਿਨਾਮੁਕਰਹਿਦਪਰਾਧੁਵਢਜਾਰੇਸਿਖਆਵਦੇਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾ
ਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤੇਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਢੰਢੇ
ਲਿਆਤਿਨਅੰਦਰਹੀਸਚੁਲਾਧਿਆਸਚੁਸਾਹੇਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲਕੰਟ
ਬੁਮਾਰਿਤਿਨਿਸਾਧਿਆਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਰਹੈਸਚੁਸੋਵਨਿਸੋਸਚਿਰਲਾਧਿਆਸਚੁ
ਕਾਚੈਨਾਬਾਸੈਹੈਸਚੁਸਚਾਸੋਵਿਛਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮ: ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਪਦੀਅਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣਭਰਮਾਇਆਬਿਨੁਬੁਝਮਨੂਆਨਾਹੀਟਿਕੈਹਿਹਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ

ਪਿਛੈਘਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਜਨੀਖੇਦੇਆਗੋਂਤਾਦਾਭਖੁਸੁਚਬੈਨਾਹੀਜਾਇਰੂ
ਪ੍ਰਸਾਰਥਰਗੁਲਾਲੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਮੰਦਰਿਜਾਤਿਗੁਰੁਵਡਾਤੈਚੁਣਿਕਢੈਲਲੋਵੇਲੋਇਣਿ
ਨਿਵਾਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨੋਖੇਲੁਕਿਛੂੜਿਕੂੜਾਆਗੈਜਾਗੁਰੂਕਪੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾ
ਨਮੁਸਾਚਿਆਕੀਮੁਖਿਉਜਲਾਸਚੁਕਰਿਜੈ॥ ਨਾਸਲੋਕੁਮ: ੪ ॥ਸਾਕਤਜਾ
ਚੁਰਸਨਾਮੀਮੈਚੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸੁਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੋਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਣਿਜੈ॥ਸਾ
ਕਰੇਇਆਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਮੈਸਾਸੀਕਾਕੁਕਰੇਇਸਚਾਸਬਦੁਭਤਰੁਹੈਸਦਾਸਦ
ਰਹੇਇਸਜੋਉਬਲੀਮਨਜਿਰੈਗੁਰਭਾਵਗਲਾਤੇਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੇਇਰੰਗਿਚਲੈ
ਆਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁਮਾਕੂੜੁਨਗੀਗ੍ਰਾਝੀਨਾਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਆਪਲੋਟਿਪੋਵੈ
ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁਮਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ
॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤੈਹੈਸੋਗੋਸਾਧੂਮੁਲੋਪਿਆਰਿਆਹਇਪ
ਰਖਪਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਸ
ਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰੈਆਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਦਖੈ
ਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰੈਆਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਪਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੂਆਪੇਤੁਧੁਸਵ
ਰਿਆਭੂਆਪੇਪੂਜਾਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਜਿਹਰਜਣਹਾਰੈਆਪਿਵਡਾ
ਰੁਜਾਣਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਾਸਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਹੀ
ਰਾਗਾਸੇਖੀਮਲਿਵੀਚਾਰੈਆਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੋਈਜਨਊਬਰੇਜੋਨਹਿਦੇਨਮੁਸ
ਰਿਆਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੂਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਆਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਪਉ
ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋ
ਅਨਮੁਖਅੰਧਨਮੂਝੈਆਪਣਾਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸੋਨੇਸਬਦਿਲਾਇਆ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹੈਜੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰਾਬਿਜੋ॥ਜਿਨੀਇ
ਮਨਿਇਕੁਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਥਢੂਢਿਜੋ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨ
ਚੁਰਸਨਾਮੀਮੈਚੁਬੁਧਿਜੋ॥ਸਚੁਸੁਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੋਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਣਿਜੋ॥
ਨਜਨਮੁਸਾਚਿਆਗੀਮੈਆਪੁਖਉਜਲਾਸਚੁਕਰਿਜੈ॥ ਸਾਸਲੋਕੁਮ: ੪ ॥
ਪਿਛੈਘਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਜਨੀਖੇਦੇਆਗੋਂਤਾਦਾਭਖੁਸੁਚਬੈਨਾਹੀਜਾਇਰੂ
ਪ੍ਰਸਾਰਥਰਗੁਲਾਲੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਮੰਦਰਿਜਾਤਿਗੁਰੁਵਡਾਤੈਚੁਣਿਕਢੈਲਲੋਵੇਲੋਇਣਿ
ਨਿਵਾਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨੋਖੇਲੁਕਿਛੂੜਿਕੂੜਾਆਗੈਜਾਗੁਰੂਕਪੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾ
ਨਮੁਸਾਚਿਆਕੀਮੁਖਿਉਜਲਾਸਚੁਕਰਿਜੈ॥ ਨਾਸਲੋਕੁਮ: ੪ ॥ਸਾਕਤਜਾ
ਚੁਰਸਨਾਮੀਮੈਚੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸੁਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੋਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਣਿਜੈ॥ਸਾ
ਕਰੇਇਆਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਮੈਸਾਸੀਕਾਕੁਕਰੇਇਸਚਾਸਬਦੁਭਤਰੁਹੈਸਦਾਸਦ
ਰਹੇਇਸਜੋਉਬਲੀਮਨਜਿਰੈਗੁਰਭਾਵਗਲਾਤੇਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੇਇਰੰਗਿਚਲੈ
ਆਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁਮਾਕੂੜੁਨਗੀਗ੍ਰਾਝੀਨਾਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਆਪਲੋਟਿਪੋਵੈ
ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁਮਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ
॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤੈਹੈਸੋਗੋਸਾਧੂਮੁਲੋਪਿਆਰਿਆਹਇਪ
ਰਖਪਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਸ
ਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰੈਆਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਦਖੈ
ਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰੈਆਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਪਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੂਆਪੇਤੁਧੁਸਵ
ਰਿਆਭੂਆਪੇਪੂਜਾਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਜਿਹਰਜਣਹਾਰੈਆਪਿਵਡਾ
ਰੁਜਾਣਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਾਸਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਹੀ
ਰਾਗਾਸੇਖੀਮਲਿਵੀਚਾਰੈਆਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੋਈਜਨਊਬਰੇਜੋਨਹਿਦੇਨਮੁਸ
ਰਿਆਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੂਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਆਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਪਉ
ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋ
ਅਨਮੁਖਅੰਧਨਮੂਝੈਆਪਣਾਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸੋਨੇਸਬਦਿਲਾਇਆ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹੈਜੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰਾਬਿਜੋ॥ਜਿਨੀਇ
ਮਨਿਇਕੁਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਥਢੂਢਿਜੋ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨ

ਸਿਖੀਕੈਨੇਮਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚਵੀਚੁਵਰਤਾਏਨੀਆਇਹਚਾਲ
ਹਿਰਦੈਜੀਤੁਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿਜੈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਪਾਜਿਨਿਸ਼ੁ
ਭੁਦੀਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਮਨਠਾਉਹਲਭਪਭਚੁਦੇਵੈਗਏਦਰਗਹਨਾਪੀਉ॥
ਫਿਰਵੇਲਾਪਾਬਿਨਆਵਈਫਿਰਸਤਿਗੁਰਵਲਗਹਿਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਪੂਸੀ
ਮੋਦੁਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਵੈਹੈਆਪੋਲਏਜਿਸੁਲਭਾਇਨਾਨਕ
ਦਰਸਨੁਜਿਨਾਦੇਖਾਲਿਓਨਿਤਨਿਤਦਰਗਹਲਏਛੁਟਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ
ਕਿਆਸਤਿਅਹੰਕਾਰੀਆਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਚੁਗੈਮਹਿਹਾਰੀਆਕੂੜੂਕਬਾਤਚਿਹੁਪਖਮ
ਫੋਕਿਆਚਿਹੁਸੁਣੇਕਿਆਅਖਿਸੁਣਦੇਆਪਿਨਾਹੋਲਾਖਾਇਓਝੜਿਪਇਆਮਨਮੁ
ਖੁਮੰਧਾਆਵੈਜਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟਾਇਨਪਾਇਆਨਾਨਕਪੂਰਾਬੋਲਿਖਾਕ
ਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਾਨਿਨਕੋਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਮੁਖੇ
ਜਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਓਦਾਸਿਓਭਿਇਵਛੁਛਲੁਕਰਿਝੂਠਿਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਇ
ਤਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿਆਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜੁਨ ਗਾਡਈਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿਆਕੂੜਿਆਰ
ਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਾਚਿਆਰਸਿਖਬੈਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ॥
ਹਦੇਖੁਹਦੇਸੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹ
ਕੂਮਃ ੫ ਮੁੰਢਚਹੁਭਲੇਮੁੰਢਚੇਕਿਥੈਪਾਇਸਿਹਬੁਸਤਿਤੈਮੰਗੇਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾ
ਰਣਸਮਰਥੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮਃ ੫ ਸਲੋਫਾਹੇਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪਭੁਜਾਣੈਪਾਣੀਜਾਕ
ਨਿਸਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀਅਸੰਨੀਦੇਸਿਦਿਖੰਮਬਾਈਮਠਮਢਮਾਦੀ
ਭਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀਅਜਾਰੀਲੁਢੇਸਤਾਤਿਲਪੀਵੇਪਾਣੀ॥
੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਸੋਵੈਕਸਾਚਸਾਹਕੇਸੋਈਪਰਵਾਣੁਹੁਜਾਸੋਵੈਨਿਨਾਨਕਾਜੋਪ
ਰਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧॥ਮਃ ੫ ਜੋਧੁਮਹਾਬਲਿਸੂਰਮਾਲੋਖੁਪਭਮੋਟਣਨਜਾਇਰਾ
ਜਾਸੁਧਨੁਵਖੇਰੇਨਾਨਕਸਾਦਾਧੀਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮਃ ੫ ਸਰਾਇਣਲਇਆਨ
ਡੂੰਗਰਪੈਰਕਿਬੈਰੇਖੇਅਕਰਦਾਪਾਪਅੰਮਿਤਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੇਮਨਿਦਾਕਰਦਾਪਰਿਮੁਆ
ਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੇਅਸਚੇਸਾਹਿਬਸਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸੋਨੇਮਖੇਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀ

ਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਆਕਰੋਹਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮੀਲਿਆਆਇਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਜਾਪਿਤੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੪ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਧੀਰੇ
ਸੁਭਾਇਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇਜੋਵਾਸਾਲਾਹੇਨਨਜ
ਈਹਾਰੇਪੀਰਮਾਚਿਤੁਲਾਇਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁਖਹੈਮਨੁਰਿਪਤੈਹਰਿਸੁਖਾਇ॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਕਦਰਤਿਜਾਣੀਐਜਿਨਿਬਣਾਈਆਸੋਸਚੁਸ
ਭਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਮੀਠ
ਤੇਹਿਕੈਨੈਪਾਈਆਜਾਮੀਐਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਜਾਨੂੰਨਦਰੀਆਈਆਸਚੁਚ
ਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹੀਆਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੪ ॥
ਮੋਮਨੁਤਨੁਖੋਜੋਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜੇਵਿਸਵਗੁਰੂਮੇਪਾਇਆਜਿਨਿ
ਗਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋਵ੍ਹੈ॥੧॥ਮਃ ੩ ਆਇਆਧਾਰੀਆਤਿਐਂਨਾਬੋਲਾਸਬਦੁਨ
ਣਈਬਹੁਰੋਲਘਾਚੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਗੇਵਲਾਇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਮੀ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆਨਾਨਕਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ
ਰਾਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਅੰਦਰਿਵਰਤੈਤੂਕਰਤਾ
ਪਿਆਗਣਤੁਪੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਭਤੇਗੀਬਦੈ
ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਬਦਾਬਚਲਤੈ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੁਹਾਮਿਲੇਨ
ਹੀਕਿਸੇਪਰਤੈ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮਃ ੪ ॥ਇਹੁਮਨੁਆਦੇਹੂਕਰਿਰਖੀਐਗੁਰੁ
ਖਿਲਾਈਐਚਿਤੁਹਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਸਤ
ਰਣਜੀਵਣਕੀਚੰਤਾਗਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਵਸਿਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂ
ਨਨਾਨਕਲਾਮੁਬਖਸਿ॥੧॥ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾਣੈਖਿਨੁਅਗੈਖਿ
ਪੀਛੈ॥ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਣੁ
ਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਮੇਲਾਨਾਨਕਕਲਾਏਬੋੜਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਸੇਵਕੀਤੀਸਫਲਹੈਜੇਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮੁਨੇਜਾ

ਤਿਗੁਰਕਾਮਨਮਾਨਿ ਆਤਾਪਾਕਸੰਮਲਣੇਪਾਉਪਦੇਸੁਜਿਦੇਤਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਸੁਣਿ

ਜੋਪੁਰਖੁਆਣਲਾਖੇਾ ੨੮ ਾਸਲੋਕਮ: ੫ ਾਨਾਨਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਪਵੈਆਕਿਰਤਘ
ਣਾਕਾਬਾਨੁ ਾਚੇਸਿਮਾਰੇਨਾਨਕਕੋਹੋਇਹੋਇਮੁਏਹਰਮੁਾ ੧ ਾ: ਾ ਾਅਵਖਧਸ
ਭੋਕੀਤਿਅਨੁਨੰਦਕਕਾਦਭੁਨਾਹਿਾਆਪਿਛੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਾਚਿਪਾਚਿਜੇਨੀਪਾਈ
ਾਧਪ੍ਰਉੜੀਮ: ੫ ਾਰੁਜਿਦਿਤਾਪੂਰੈਸਾਤਿਗੁਰੂਹਰਿ ਧਨੁਸਚੁ ਾਖੁਟਾਸਭਿਅੰਦੇ
ਮੀਦਿ ਗਏਜਮਕਾਤਭੁਛੁਟਾ ਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈਆਂਸੰਗਿਸਾਥੁਤੁਟਾ ਾਵਿਣੁਸਚੇ
ਦੁਜਾਜੇਵਦੇਾਹਿਇਮਰਸਨਿ ਬੁਟਾ ਾਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਬਖਸਿ ਆਨਾਮੋਸੰਗਿਜੁਟਾ ੨੯ ਾ
ਸਲੋਕਮ: ੪ ਾਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦੁਹੋਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਜਜਮਾਲੇ
ਆਯਅਗੋਦੇਸਾਦਿਆਸਤੇਦੀਭਿੰਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿੰਛੇਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਇਣ
ਪੀਪੁਤੁਵਿਚਬਹਾਲਿਆਾਪਾਂਚਲੋਗਸਭਿਹਾਸਣਲਗੇਤਪਾਲੇਭਿਲਹਰਿਹੈਕਾਲੇ
ਆਯਾਜੇਥੋਂਵਾਧਨੁਦੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਡਿਠੈਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿਆ
ਾਭਾਈਏਹੁਤਪਾਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆਾਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪ
ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਰੀਵਿਚੋਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਾਜੋਮਾਰਿਆਾਹਪੁਰਖ
ਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁਜੈਤਪੋਨਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਇਆਤਪੇਕਪਾਲੇਆਬਾਹਰਿਥ
ਹੋਪੰਚਾਵਿਚੇਤਪਾਸਦਏਾਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪੁਪਕਮਾਏਾਹਰਿਅੰਦਰਿਲਾਪੁ
ਪੰਚਾਨਾਉਪਾਕਰਿਵੇਖਾਲਿਆਧਰਮਰਾਇਜਮਕੰਕਰਾਨੋਆਖਿਛੁੜਿਆਏਸੁਤੁਪੈ
ਨੋਤਿਵੈਖੜਿਪਾਇਆਹੁਜਿਵੈਮਹਾਮਹਾਂਹਤਿਆਗਿਆਾਫਿਰਿਏਸੁਤੁਪੇਦੈਮੁਾਹੇ
ਈਲਾਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਹੈਹੋਫਿਟਕਾਰਿਆਾਹਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾ
ਕਆਖਿਸੁਣਾਇਆਾਜੋਬੁਝੈਜੁਦਜਿਸਦਾਰਿਆਾ ੧ ਾ: ੪ ਾਹਰਿਭਗਤਨਤ
ਿਆਾਰਾਧੀਆਹਰਿਕੀਵਾਰਿਆਾਈਾਹਰਿਕੀਭਗਤੁਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁ
ਦਈਾਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁਆਪਣੀਪੈਜਰਖਈਾਨੰਦਕਾਪਾਸੁਹ
ਰਿਲੋਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੇਇਸਜਾਈਾਜੋਨਾਨੰਦਕਆਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇਤੇਹੰ
ਪਾਈਾਅੰਦਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਘੜੈਭਾਵੈਕੋਈਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਕਮਾਈ

ਸਨਾਨਾਕਦੇਖਿਵਿਗਾਸਿਆਹਰਿਕੀਵਾਰਿਆਈਾ ੨ ਾਧਪ੍ਰਉੜੀਮ: ੫ ਾਭਗ
ਤਜਾਨਾਂਕਾਬਾਹਰਿਆਪੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐਾਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੂੜਗੁਮਾਨੀਆ
ਵਿਸੁਖਾਧੀਮਗੀਐਾਆਇਲਗੋਨੀਦਿਹੋਬੇੜੁਵੇੜਾਜਿਉਪਕਾਖੇੜੁਲੁਣੀਐਾਜੇਹੋ
ਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਫੇਰੋਭਣੀਐਾਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸ਼ਾਮੁਵਤੁਪੈਸਭਨਾਦਾਧਣੀਐਾ
ਦੂ ਾਸਲੋਕਮ: ੪ ਾਮਨਮੁਖਮੁਲਾਹੁਲੁਭੁਲਿਆਵਿਚੇਸਬੁਲੋਭੁਅਪੰਕਾ
ਦੂਾਝੜਕਰਦਿਆਾਮਨਾਦਿਨੁਦੁਦੈਸਬਾਦਿਨਕਰਹਿਦੀਚਾਰੁਾਸੁਧਿਮਤਿਕਦੇ
ਸਭੁਹਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁਾਵਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਹਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾ
ਛਾਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁਾਨਾਨਕਮਨਮੁਖਨਾਲੋਤੁਟੀਭਖੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆ
ਦੁ ਾ: ੪ ਾਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉਪੈਤਿਨਾਗੁਮੁਖਿਪੀੜਿਤਿਨੋਹੋਇਚਉਆਵੈਜ
ਵਿਭਵਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇਾਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਹੁਇਚਲੈਕੂੜਿਲਗਿਆਕੂੜੋਹੋ
ਾਇਓਹੁਸਭੁਦਦੁਖੈਦਾਪਿਾਬੇਨਸੇਦੂਖੁਰੋਵਿਾਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੇਦੂਨਾਵਾਢੀ
ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਾਜਿਨਕਉਪੈਤੈਪੁੰਨੁਪਾਇਆਤਿਨਾਕੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇਾ ੨ ਾਧਪ੍ਰ
ਉੜੀਮ: ੫ ਾਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹੀਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਂਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇਾਭਗਤਮੁਖੇਤੇ
ਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇਾਪਰਗਟਪਾਹਾਰੇਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇਾਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੂਗ
ਧਨਸੰਤਨਾਲਿਖਾਂਦੇਾਓਇਲੋਚਨਿਓਨ੍ਹਾਂਦੈਨੇਹਿਾਅਪੰਕਾਰਸੜੰਦੇਾਓਇਵੇ
ਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਰੁਾਸੰਮ੍ਹੈਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਕਿਸੇਨਸੰਦੇਾਵੇਖੁ
ਕਰਨਿਸੇਵੈਨਾਲਿਧਰਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇਾਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੋਫਿਰਹਿਭ
ਫੰਦੇਾਪੈਰੁਮੁੰਢਾਹੁਕਟਿਆਤਿਸੁਤਾਲਸੁਕੰਦੇਾ ੧੭ ਾਸਲੋਕਮ: ੫ ਾਗੁਰ
ਨਾਨਕਹਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿਹੋਵ
ਤੁਦੁਖਸਬਾਇਆਲਬ੍ਰਾ ੧ ਾ: ੫ ਾਸੁਖੀਆਵੈਤੁਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜ
ਕੁਬੋਲੁਾਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁਾ ੨ ਾਧਪ੍ਰਉੜੀ
ਜੇਵੇਹੋਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੋਫਲਤੇਾਚਬੇਤਤਾਲੋਹਾਰੁਵਿਚਸੰਪੈਪਲਤੇ
ਤਥਾਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਅਮਲਤੇਾਕਾਈਆਸਨਪੁੰਨੀਆਨਿਤ

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿਞਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਰੇ ਨ ਨਾਲਿ ਕਚਾਤਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚਲਣ ਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੈ ਚਲਿਆ ਮੈ ਚਲਿਆ ॥
ਮਾਰੂ ਪਾਪ ਲਦਾਇ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਰੁ ਵਧਾਇ ॥ ਨਾ ਮੁਸੁਦੇ ਨਾ ਮੁਸੀਐ ਨਾ ਓਹਿ ਦਿਚਹੁ ਗਇਆ ॥
ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਚੁਰੇ ਕਾ ਕਾਣੁ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਗਿ ਵਿਚੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਗਵਾਵਉ ॥
ਵਾਵਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ॥ ਆਪੇ ਦਰਿਸਨੁ ਆਪੇ ਫਰਸੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ

ਸੁਖੁ ਨਾਮ: ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਹਉ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਲਧੇ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਸਭ ਪੁਨ ਦਾਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕੀ ਪਰਦਖਣਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਪੈਰ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਮੁਖਿ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਪੈਰ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਮੁਖਿ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਪੈਰ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਮੁਖਿ ਲਾਵੈ ॥ ੨

ਸਾਰਿਜੇਤੁਪੁਤਾਵਧੀ॥ ਪਾਪੁਛੁੜੀ॥ ਮਾਝਮਹਲਾਵਾਰਕਉਜੋਹਰਿਛੜਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਜੋਸਾਚਿਤਸੋਪਰਵਾਣੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇਸਾਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆਸੋਈਵਡਭਾ
ਹੋਈਆਇਵਿਸਰਿਓਪ੍ਰਭੁਜੀਵਣੁਤੇਕਚਧਾਰੀਨਾਨਕਧਨੁਤਿਸੁਪ੍ਰਭੂਨੀਤਸਾਧਲਘਾਕੋ
ਦੀਪੁਗਾਵੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਮਃ ੫ ਧਨਾਸਿਦੇਖਿਵਡਾਈਧਰਣਨਜਾਵੀਹਰਿਪੋਖ
ਪੁਰਖੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਾਤਿਗੁਰੁਵਡਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਰਿਦੀਹਿਦਾਦਿਸਾਜਲਪਰਥਥਲਥਨਰਾਇਜਿਵੈਰਖੈਠਾਂਮਰਤਕੋਇਲ
ਬਹਿਠੀਆਇਆ॥੨॥ ਪਾਪੁਛੁੜੀ॥ ਮਾਝਜੋਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਆਹਿਸੋਸਚੁਕਮਾ
ਦਖਉਨੈਦੈਦੇਖਉਪਾਰਬਹਮੁਇਕਨਮੁਧਿਆਵਉਸੋਈਸਗਲਕਰਿਦੂਕਾਰਿਹੈ
ਹਿਜਾਵਉਤੂਖਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉਮਾਪਤਿਪੁਨੀਤਕ
ਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਦਵਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਮਃ ੫ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੇਲਿ
ਆਸਾਸਬਕਲਾਸਮਰਥੁਜੀਉਹਮਾਰਾਧੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੀਦੜੀਵਥੁ॥੧॥
ਪ ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੇਤੁਸੁਨੇਢੁੜਾਮੁਲਿਹਰਿਢੂਢਨਿਸੇਦੂਰਜਨਾਪੜਹਿ
ਦੋਜਕਕੇਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਾਪੁਛੁੜੀ॥ ਮਾਝਗੋਵਿਨਿਧਨਪਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕੇਸੁਹੇਵੈ
ਜੀਪਿਜਿਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁਧੋਵੈਪਰਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟ
ਕਿਛੁਖੋਵੈ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਿਲਨਾਮਿਨਹੋਵੈਪ੍ਰਭੁਦਰਸਹਿਪਿਆਸਾਨਾਨਕਘ
ਣੀਕਿਪਕਰਿਦੇਵੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਮਃ ੫ ਬੋਰੀਭਰਮੁਵਡਾਇਪਿਰੀਮੁ
ਹਥਤਿਪਿਕੁਤੂਆਜਿਬਧੁਵੈਜਾਇਤਿਥਾਊਮਿਉਜੁਦੁਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਃ ੫ ਚਾਰਿਕੋ
ਪੋਵੈਕੁਦੇਪਕੜਹਿਖੂੰਡੀਦੀਖੇੜਾਰੀਪੰਜਿਜਣੇਤਾਚਿਤੁਉਲਾਸਾਓਕਕੜਦੀਚਿ
ਰਸਨਾਉਚਰੇਹਰਿਸ੍ਵਾਦੀਜੁਣੈਜੋਉਧਰੇਸੋਤਾਹਰਿਜਸੁ
ਲਿਖਿਲਿਆਇਬਾਦਮਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾਆਖਸਾਰੇਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁੰਨਤਿਨੰ
ਚਿਤਾਸਾਸਾਸਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗਰੁਜਿਤਾਨਾਨਕਕਲਾਵ੍ਰਿਲਾਇਉਧਾਰਿ
ਆਸਤੁਦਯੁਸੇਵੈਅਮਿਤਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਮਃ ੫ ਧਧੈਧਰੇਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆ
ਵੈਕਵੋਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਹੁਟੰਮ੍ਹਿਜਿਨਾਸਾਂਈਵ੍ਰਿਸਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਃ ੫ ਪ੍ਰੇਤੁਕੀ

ਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਜਨਾਜੀਜਾਣੀਆਰਾਮਰਿਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣਸਚਾਗਾਵਹੀਨਾਨਕਸਭਤੇ

ਵੈਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇਨਾਨਕਨਾਮਿਸਜਲਾਹੇਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅਲਾ
ਰਹੇਆਇਮੀਤਾਵਢੈਸੁਆਗਬੁਕਰੇਨਕੋਇਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਢਸਿ
ਜੋਇ॥੨॥ ਪਾਪੁਛੁੜੀ॥ ਮਾਝਭੇਵਸਤੁਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾਬਾਦੁਆਇ
ਨਹਾਰਿਜਨਾਂਚਾਖਿਸ੍ਵਾਦੀੜਿਠਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀਮਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਸਿਤਿਸੈਦੂਰਾਜਾਇਕੁਨਿ
ਜਨੁਰਵੈਸਚੀਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾਹਦਿਨਾਨਕਮੈਜੋਵੈਕਰਪਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ॥੧॥
ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਮਨਚਾਦੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੋਹੇਕਵੋਰਾਗਾਈਬੇਆਵਿਕਰਨਾ
ਥਦੀਵਿਹੂਣੀਆਂ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਮਨੀਹਿਜੋਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾੜੇਵਿਰਲੋਬਿਓਜੋਜ
ਹਾਰਾਜੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧੋਰੇ॥ ਪਾਪੁਛੁੜੀ॥ ਮਾਝਈਸੋਵੈਹੁਜੀਆਵੇਦਾਤਾਬਖਸੰਦ
ਕਿਲਾਵਿਚਸਭਿਬੋਲਨਿਸੁਹੇਨਿਸਿਸਰਤਰੋਵੈਦੂਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐ
ਤੁਮਾਇਆਸ੍ਰਮਾਦਸਭਿਛਡਿਕੈਆਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਦਾਧਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੋ
ਦਿਤੀਸਿਜੰਦੁਦਾ॥੧॥ ਅਸਲੋਕਮਃ ੫ ਵਡਭਲਾਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੇਸੋਖ
ਤੀਸਾਹਿਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਾਜੇਸੋਨੋਲਿਖਿਆਆਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਮੰਗਣਤਸਚੁਇ
ਜਿਸੁਤੁਸੇਦੇਵੈਆਪਿਜਾਜੇਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤੇਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹੈਬਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਾਪੁ
ਛੁੜੀ॥ ਮਾਝਜਗਮਹਿਸੋਖਟਹਰਿਜਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਦੁਤੀਆਭਾਉਜਾਣਨਜਾਣੈ
ਸਚੇਦੀਆਸਾਸਾਹਚਲੁਏਕੁਸਭੇਵਿਆਪੈਬੁਸਭਾਵਿਣਸੁਸਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿ
ਸੈਤੇਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿਆਨਾਨਕਬਾਲਿਜਾਸੁ॥੧॥ ਅਸਲੋਕ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਮਾਇਆਮੋਹੁਵ੍ਯਾਪੈਨਾਹਨਾਹਜਿਸੁਭਾਇਆਮੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਘੰ
ਜਿਆਪ੍ਰਭੀਰਜੀਤੇਪ੍ਰਭਿਅਘਾਇਆਸਦਾਸਦਾਬੁਣਉਚੇਰੇਦੁਖਦਲਦੁਗਇ
ਬਿਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁਰਾਖੋਲਿਖਿਆਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵ
ਲਿਆਨਾਨਕਾਤਿਸੋਧਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜੀਵਨਪਦਹਰਿਬਾਣਇਕੋਸੇਵਿ
ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕੋਨਿਬਿਧਿਧੀਗੇਐਹਾਚਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁਤਨੁ
ਹੋਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁਸਾਰੰਗਰੂਪਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆਜਿਸੁਚੁ

ਤੈਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਸਭੋਸਿਖਉਬਾਰੇਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਨਿੰਦਕਪ
ਕੜਿਪਛਾੜਿਅਨੁਝੂਠੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥੨
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਸਾਹਿਬੋਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ॥ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ॥ਮਿਹ
ਰਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥
੨੦॥ਸਲੋਕਮ:੫ ॥ਤਿੰਨਾਭੁਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਚਰਣੀ
ਲਾਗਿਆਉਧਰੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕ
ਬੂਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਮਨੁਰਤਾਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਏਹਸਤੀ
ਘੋੜੇ॥ਰਾਜਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖੁਨਮੋੜੇ॥ਢਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗਣਾ
ਦਰੁਕਦੇਨਛੋੜੇ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ॥੨੧॥੧॥ਸੁਧੁਕੀਚੇ

॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਭਗਤਾਂਕੀ॥ਬਾਣੀ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥੧੪
ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮੁਜਲੁਪਾਇਆ॥ਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿਬਨਜਾਈਐ॥ਸੋਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ॥੧॥ਜਿ
ਹਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰਹੈਜਾਰੇ॥ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਾਰੇ॥੨॥ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗ
ਮਾਹੀ॥ਪੀਵਿਰਹੇਜਲਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਉ
ਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਮਾਧਉਜਲਕੀ
ਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿ
ਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ॥ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੁ॥੧॥ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ
ਜਮੁਮੰਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰਾ॥੨॥ਤੂੰਤਰਵਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ॥ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁ
ਨਾਹਿ॥੩॥ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਹਉਨਉਤਨੁਚੇਲਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ॥

॥੪॥੨॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਤਬਲੋਗਹਕਾ
ਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਮਅਪਤਹਅਪੁਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਝਪਾਤਿਕਾਹੂਸਿਉਨਾਹੀ॥੨॥ਪਤਿਅਪਤਿਤਾ
ਕੀਨਹੀਲਾਜ॥ਤਬਜਾਨਹੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾ
ਨੁ॥ਸਰਬਤਿਆਗਿਭਜੁਕੇਵਲਰਾਮੁ॥੪॥੩॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਨਗਨ
ਫਿਰਤਜੌਪਾਈਐਜੋਗੁ॥ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ॥੧॥ਕਿਆਨਾਗੇਕਿਆ
ਬਾਧੇਚਾਮ॥ਜਬਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਏਜੋਸਿਧਿਪਾਈ॥
ਮੁਕਤੀਭੇਡਨਗਈਆਕਾਈ॥੨॥ਬਿੰਦੁਰਾਖਿਜੌਤਰੀਐਭਾਈ॥ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ॥੪॥
੪॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸ੍ਨਾਨੁਕਰਾਹੀ॥ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰ
ਪਾਨੀਮਾਹੀ॥੧॥ਜਉਪੈਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨਾਹੀ॥ਤੇਸਭਿਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਇਆਰਤਿਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥ਚਾਰਿਚਰਨ
ਕਹਹਿਬਹੁਆਗਰ॥ਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾਇ
ਕਰੀਜੈ॥ਸਰਬਸੁਛੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੧॥ਰੇਜਨਮਨੁਮ
ਧਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਹਰੁਲੋਭੁ
ਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ॥ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥੨॥ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵ॥ਮਿ
ਲਿਪਾਥਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿ
ਲੇਰਘੁਰਾਇਆ॥੪॥੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲ
ਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ॥
ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮਮਤਖੋਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੌਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥
ਤਉਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮਕਤਸੂਦ॥ਹਮਕਤ
ਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਅਤਹੈਹਮ

ਸਰਸਾ ਹੈ ਮੀਤ ਸਜਨ ਭਏ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁ

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਵਸੀ ਕਾਲ ਨ ਕਰਹੁ ਕਲੇਸੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਣਤ ਬਣੀ ਹੈ ਆਵੈ ਵਿਚਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩

ਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਜਬਗੋਬਿਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਹੋ
ਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧਿ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੈਆਪ॥ਰੋਗੁਨਬਿ
ਆਪੈਤੀਨੌਤਾਪ॥੨॥ਅਬਮਨੁਉਲਟਿਸਨਾਤਨੁਹੂਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਮੂਆ
॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ਆਪਿਨਡਰਉਨਅਵਰਡਰਾਵਉ॥੩॥੧੭॥ਗਉ
ੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਪਿੰਡਿਮੂਐਜੀਉਕਿਹਘਰਿਜਾਤਾ॥ਸਬਦਅਤੀਤਿਅਨਾਹਦਿ
ਰਾਤਾ॥ਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆ॥ਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਗੂੰਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾ
ਗਿਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾਰੀ॥ਮਨਰੇਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰਹੁਜਿ
ਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਦੁਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥ਸੋਧਿਆਨੁਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਧਰ
ਨਾ॥ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜ
ਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨ੍ਹਾਵਉ॥ਲੋਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਰਿ
ਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀ
ਰਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਉ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥੪॥੧੮॥ਗਉੜੀਕ
ਬੀਰਜੀਤਿਪਦੇ॥ ॥ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲਿ॥ਮਨੁਦੇਰਾਮੁਲੀਆਹੈਮੋ
ਲਿ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬ੍ਰਹਮੈਕਥਿਕਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਘਰਿਆਇਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ॥੩॥੧॥੧੯॥ਗਉੜੀਕਬੀਰ
ਜੀ॥ ॥ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ॥ਸੋਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧
॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਰਨੋਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋਇਸੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭ
ਇਆਅਨੰਦਾ॥ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਹੋਇਸੁ
ਜਾਨੈਪੀਰ॥ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ॥ਕਿ
ਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਸਭਪਰਹਰਿਤਾ

ਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾਈ॥ਮੁ
ਕਤਿਅਨੰਤਿਪੁਕਾਰਣਿਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰਾ॥ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨੁਨਿਹੋ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਹਿਭਾਰ॥ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਇ
ਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਮਹਤਾਰੀ॥੩॥੨੨॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇਨਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸ
ਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬਲਗੁਨਹੀਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ॥
ਸੋਰਮਯੇਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈ
ਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੩॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ
॥ਬਿਖਿਆਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰੁ॥੧॥ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜਿਕਤਬੋੜੀ॥ਹਰਿਸਿਉਤੋੜਿ
ਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੋੜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰਦਾਧੇਲਾਗੀਆਗਿ॥ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁ
ਪੀਵਸਿਨਝਾਗਿ॥੨॥ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਰੁ॥ਸੋਜਲੁਨਿਰਮਲੁਕਥਤਕਬੀਰੁ
॥੩॥੨੪॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਜਿਹਕੁਲਿਪੂਤੁਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧ
ਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਜਿਹਨਰਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅ
ਪਰਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਚੁਮੁਚੁਗਰਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗ
ਮਝਿਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਰੂਪ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੂਪ॥੩॥
੨੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਾਉ॥ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੂਰਿ॥੨॥ਜਾਤਿ
ਜੁਲਾਹਾਮਤਿਕਾਧੀਰੁ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਰਮੈਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
॥ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ॥ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨੁਭਇਆਕਾਠੀ॥੧॥ਉਆਕਉ
ਕਹੀਐਸਹਜਮਤਵਾਰਾ॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਕ
ਲਾਲਨਿਜਉਮਿਲਿਆਈ॥ਆਨੰਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿ
ਰੰਜਨਲਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੌਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ ॥

ਸੁਖੁ ਮਾਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮ ਕਉ ਨਾਹਿ ਚਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕਹਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਭਰਮਾਨਾ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸੁਖੁ ਪੂਛਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ॥ ਜਿਨ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਨ ਕੀਏ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤਜਿ ਬਿਖਿਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਤਿਨ ਹੀ ਅਗਲਾ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਜਿਹ ਮੁਖ ਪਾਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕ ਲਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਅਗਿਆਨੁ ਦਿਖਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਦੇਖੈ ਦੂਜਾ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਸੂਰੈ ਕਰੈ ਬਿਲਾਪ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਖਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੇਰਾ ਬਿਧਨਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਤੁਝ ਹੋਇ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਉ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਭਲ ਜਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਰਾਸ ॥ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲ ਤਰਿਓ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ॥ ਮਰਤੇ ਮਰਤੇ ਜਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਮਰਿ ਭੀ ਆਨੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਚਪੇੜਾ ਮਾਰਸੀ ਲੇਸੀ ਸਭ ਸਾਰ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨਸਾ ਪਰਹਰੈ ਸੋ ਆਤਮ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਜਾਨਣ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਵ ਤੇ ਗੂੰਗੇ ਸਕਰੀ ਬੈਠੇ ਮੁਸਕ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਅਮਰਾ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰੀਰ ਕਾ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਤਿਹ ਸਰੀਰ ਭੋਜਨ ਕੀ ਲਾਰ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਪੂਜਾ ਪਾਤ ॥ ਤਿਹ ਸਰੀਰ ਭੋਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ॥ ਤਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਰੁ ਫੇਬ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਜਿਹ ਮੁਖ ਪਾਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕ ਲਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਅਗਿਆਨੁ ਦਿਖਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਦੇਖੈ ਦੂਜਾ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਸੂਰੈ ਕਰੈ ਬਿਲਾਪ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਖਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੇਰਾ ਬਿਧਨਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਤੁਝ ਹੋਇ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਉ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਭਲ ਜਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਰਾਸ ॥ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲ ਤਰਿਓ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ॥ ਮਰਤੇ ਮਰਤੇ ਜਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਮਰਿ ਭੀ ਆਨੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਚਪੇੜਾ ਮਾਰਸੀ ਲੇਸੀ ਸਭ ਸਾਰ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨਸਾ ਪਰਹਰੈ ਸੋ ਆਤਮ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਜਾਨਣ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਵ ਤੇ ਗੂੰਗੇ ਸਕਰੀ ਬੈਠੇ ਮੁਸਕ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਅਮਰਾ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰੀਰ ਕਾ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਤਿਹ ਸਰੀਰ ਭੋਜਨ ਕੀ ਲਾਰ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਪੂਜਾ ਪਾਤ ॥ ਤਿਹ ਸਰੀਰ ਭੋਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ॥ ਤਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਰੁ ਫੇਬ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

॥ਕਉਨੁਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠ
ਗਉਰੀਲਾਈ॥ਹਰਿਕੇਬਿਓਗਕੈਸੇਜੀਅਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨ
ਕੀਨਾਰੀ॥ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਰੀਰਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਈ
ਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੯॥ ॥ਅਬਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਹਾਈ॥ਜਨ
ਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ॥ਪੰਚਦੂਤਤੇਲੀਓਛ
ਡਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋ
ਪਰਉਪਕਾਰੁ॥ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਬ
ਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤ॥੨॥ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧ
ਰੁ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਅਪਨੀਭਗਤਿ
ਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜ॥
ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥੪॥੪੦॥ ॥ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤ
ਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੇਸੂਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਬਿਗੋਈ॥੧॥ਕਹੁਰੇ
ਪੰਡੀਆਕਉਨਪਵੀਤਾ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈ
ਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂਤਕੁਸ੍ਰਵਨੀਹੋਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ॥੨॥ਫਾਸ
ਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀਇਕੁਕੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰੈਸੂਤਕੁ
ਤਿਨੈਨਹੋਈ॥੩॥੪੧॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ॥ਜਉਤੁਮਅਪਨੇ
ਜਨਸੌਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਰਾਮੁਬਡਾਕੈਰਾਮਹਿਜਾ
ਨਿਆ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੨॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥੪੨॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇ
ਤੀ॥ ॥ਦੇਖੌਭਾਈਗ੍ਯਾਨਕੀਆਈਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾ
ਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇਡਾਟੂਟਾ॥ਤਿਸਨਾਛਾ
ਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂਟਾ॥੧॥ਆਂਧੀਪਾਛੇਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਿਤੇਰਾ
ਜਨੁਭੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨੁਜਬਚੀਨਾ॥੨॥੪੩॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਐਸੇਲੋ
ਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ॥੨॥ਬੈਠ
ਤਉਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ॥੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰ
ਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ॥੪॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਖੋਵਹਿ॥
ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰਮੈਸੋਵਹਿ॥੫॥ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਂਨੇ॥ਤਿਨਕਉਦੇ
ਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ॥੬॥੧॥੪੪॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਕਬੀਰਜੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਂਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ॥ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿਕਊ
ਆਕੂਕਰਖਾਹੀ॥੧॥ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ॥ਕੁਸਲਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨ
ਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੈਸੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ॥
ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ॥੨॥ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉ
ਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰਸਾਰੀ॥੩॥ਦੇਵੀ
ਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਅਕੁਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿ
ਆਸਿਉਲਪਟਾਨਾ॥੪॥੧॥੪੫॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇ
ਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਬਹੁੜਿਨਭਵਜਲਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਰਾਮਐਸਾਖੀਰੁਬਿਲੋਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਰਾਖਹੁਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓ
ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਾਣਿਬਜਰਕਲਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ॥ਸਕਤਿ
ਅਧੇਰਜੇਵੜੀਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਨਿਹਚਲੁਸਿਵਘਰਿਬਾਸਾ॥੨॥ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਣੈਧਨਖੁਚ
ਢਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ॥ਦਹਦਿਸਬੂਡੀਪਵਨੁਝੁਲਾਵੈਡੋਰਿਰਹੀਲਿਵਲਾ
ਈ॥੩॥ਉਨਮਨਿਮਨੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇ
ਕੁਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੪੬॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਤਿਪਦੇ ॥

ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁੰਨਅਨਰਾਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋ
ਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾ
ਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੈਦੂਰਿਦੂਰਿਫੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਅ
ਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾ
ਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐਐਸਾਕੋਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਝ
ਲਦੇਖੀ॥੩॥੩॥੪੭॥ਗਉੜੀ॥ ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹਉਤਪ
ਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤੁਨਦੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸ
ਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਰਾਰੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਰਧਉਰਧਦੋਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁ
ਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ
॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥੩॥੪॥੪੮॥ਗਉ
ੜੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨੁਪੂਜੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੂਣਿਭ
ਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ
ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁ
ਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਘਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੋਗੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥੩॥
੫॥੪੯॥ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ॥ ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈਜਾਣਾ॥ਅੰਧਾਲੋ
ਕੁਨਜਾਣਈਮੂਰਖੁਏਆਣਾ॥੧॥ਕਹੁਡਡੀਆਬਾਧੈਧਨਖੜੀ॥ਪਾਹੂਘਰਿਆਏਮੁਕ
ਲਾਊਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹਜਿਦਿਸੈਖੂਹੜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹਾਰੀ॥ਲਾਜੁਘੜੀਸਿ
ਉਤੂਟਿਪੜੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾ
ਰਜੁਸਵਾਰੇ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੩॥ਕਿਰਤਕੀਬਾਂਧੀਸਭ
ਫਿਰੈਦੇਖਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਏਸਨੋਕਿਆਆਖੀਐਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰੀ॥੪॥ਭਈਨਿਰਾ
ਸੁਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਣਿਕਬੀਰਾ॥

੬॥੫੦॥ਗਉੜੀ॥ ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਰੁੰਡਿਤ
ਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਬਦੀਏਇਕਹਹਿਸਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਅੰਧਾ॥ਜਾ
ਪਹਿਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਾਧੇਬਹੁਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀ
ਇਹਬਿਧਿਬਿਸਰੀਤਬਹੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹਹਿਬਡਹਮਹੀ॥੨॥
ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਉਰਹੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਚੂਕੈਇਨ
ਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਹੀਐ॥੩॥ਤਜਿਬਾਵੇਦਾਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀਐ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਗੂੰਗੈਗੁੜੁਖਾਇਆਪੂਛੇਤੇਕਿਆਕਹੀਐ॥੪॥੭॥੫੧॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਕਬੀਰਜੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਹਕਛੁਅਹਾਤਹਾਕਿਛੁਨਾਹੀਪੰਚਤਤੁਤਹਨਾਹੀ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰਦੇਏਅਵ
ਗਨਕਤਜਾਹੀ॥੧॥ਤਾਗਾਤੂਟਾਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਆਤੇਰਾਬੋਲਤੁਕਹਾਸਮਾਈ॥ਏਹਸੰ
ਸਾਮੋਕਉਅਨਦਿਨੁਬਿਆਪੈਮੋਕਉਕੋਨਕਹੈਸਮਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਬਰਭੰਡੁਪਿੰ
ਡੁਤਹਨਾਹੀਰਚਨਹਾਰੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜੋੜਨਹਾਰੋਸਦਾਅਤੀਤਾਇਹਕਹੀਐਕਿਸੁਮਾਹੀ॥
੨॥ਜੋੜੀਜੁੜੈਨਤੋੜੀਤੂਟੈਜਬਲਗੁਹੋਇਬਿਨਾਸੀ॥ਕਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕਾਕੋਸੇਵਕੁਕੋਕਾਹੂ
ਕੈਜਾਸੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਲਿਵਲਾਗਿਰਹੀਹੈਜਹਾਬਸੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਉਆਕਾਮਰਮੁਓ
ਹੀਪਰੁਜਾਨੈਓਹੁਤਉਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੫੨॥ਗਉੜੀ॥ ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦਾਪਰਮਿਤਿਬਾਹਰਿਖਿੰਥਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਕਲਪਬਿਬ
ਰਜਿਤਪੰਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਜਨਮੈਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀ॥ਮਰਤਨਸੋਗਬਿਓਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੰ
ਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀਮੇਰਾਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਭਸਮਾਧਾਰੀ॥ਤਾੜੀਲਾਗੀਤ੍ਰਿਪਲੁਪਲ
ਟੀਐਛੂਟੈਹੋਇਪਸਾਰੀ॥੨॥ਮਨੁਪਵਨੁਦੁਇਤੂੰਬਾਕਰੀਹੈਜੁਗਜੁਗਸਾਰਦਸਾਜੀ॥ਥਿਰੁ
ਭਈਤੰਤੀਤੂਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੀ॥੩॥ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਭਏਹੈਪੂਰੇਮਾਇਆ
ਡੋਲਨਲਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਾਕਉਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੪॥੨॥
੫੩॥ਗਉੜੀ॥ ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਆਏਕਤਨਾਈ॥ਸਾਠਸੂ
ਤਨਵਖੰਡਬਹਤਰਿਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਗਈਬੁਨਾਵਨਮਾਹੋ॥ਘਰਛੋਡਿਐਜਾ

ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤੁ ਸਚੁ ਫਰਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨ ਪੁਛੀਐ ਸਚ ਘਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਤਿਨ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ

ਸਾਧੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਹੁ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹਿਚ ਨਮ ਨੁਕਲੋ ਸਾਧ ਸਾਜੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਗਇਓ ਤਾ ਕੋ ਫਲ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਰੀ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੨੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੩੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੪੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੫੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੬੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੭੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੮੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੦ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੧ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੨ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੪ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੫ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੬ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੭ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੯੯ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਾਸੀ ਜਾਉ ਕਿ ਜਗੰਨਾਥ ਪੁਰੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਹਿ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕਿਉ ਸਚੇ ਲਗਹ ਪਿਆਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੇ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪੁਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੇਖਿ ਨ ਪਤੀਆਈ ॥੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਬਿਚਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਗਲ ਕੀ ਓਟ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਮੈ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਹਨਿ ਮਿਲਹੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮ ਜੈਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨ ਹੋਈ ॥ ਪਾਵਕ ਕੇ ਮਧਿ ਜਾਤ ਪਤੰਗਾ ਮੂਰਖ ਜਾਨੈ ਸੁਖੁ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਹਿ ਕਮੋਦਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਵ ਪਰਤ ਹੈ ਕਾਟੈ ਕਰਮ ਕੇ ਫੋਦਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ਤਲਫੈ ਤਲਫਿ ਤਲਫਿ ਜੀਅ ਦੇਈ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਨਿ ਕੇ ਬਸਿ ਹੈ ਪੁਰਖ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਰੇ ਭਾਈ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਤਾ ਕੀ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਦਿਆ ਪੜਨ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਾਦਹਿ ਮੋਹੁ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਦਿਆ ਤੇ ਆਤਮ ਜਾਗੈ ਘਟ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸੋ ਬਿਦਿਆ ਹਮ ਕਾਹੂ ਨ ਪੜੀ ਸਭ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਬਿਦਿਆ ॥੧॥ ਜਿਹ ਬਿਦਿਆ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਆਦਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸੋ ਬਿਦਿਆ ਹਮ ਕਾਹੂ ਨ ਪੜੀ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧੰਧਾਰ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਦਿਆ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਆਤਮ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਬਿਦਿਆ ਹਮ ਕਾਹੂ ਨ ਪੜੀ ਸਭ ਪਰਪੰਚ ਕਾਮ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਭਲੇ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕਾਉ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਜੈਸੇ ਬਯਾਧ ਮਿਰਗ ਕਉ ਫਾਸ ॥ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ਸੁਖ ਮਹਿ ਨਿਦ੍ਰਾਨੋ ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਗਹੇ ਗਲਿ ਪਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਰ ਕੇਰੀ ਪੁਤਰੀ ਗਹਿਬੋ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਿਹਸਾਨੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਿਠਾਸ ਲੁਭਿਤ ਮਨ ਮੂਰਖ ਜਨਮ ਗਵਾਇਓ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਮੁਸਟ ਗਹੈ ਭਖ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਫਿਰਿਓ ਡੋਲਾਈ ॥ ਤਿਲ ਕੇ ਖਾਏ ਜਬ ਗੁਨ ਬਿਆਪੈ ਤਬ ਕਰ ਮੀਜੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਪਰਦੇਸੀ ਦ੍ਰਬ ਕਾਰਨ ਆਵੈ ਆਵਤ ਕਾਜ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੩॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਦੁਰਮਤਿ ਡੋਲਹਿ ਜੈਸੇ ਬਾਲ ਕਰੇ ਬਹੁ ਖੇਲਾ ॥ ਕਬ ਹੀ ਹਰਖ ਕਬ ਹੀ ਉਪਜਤ ਹੈ ਕਬ ਦੁਖ ਕਬ ਸੁਖ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਹਤੇ ਮਾਤ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤਬ ਇਹ ਚਿੰਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹਰ ਜਨਮ ਲੀਓ ਜਬ ਦੁਨੀਆ ਤਬ ਲਾਗੀ ਮੋਹ ਨਿਦਾਨੀ ॥੧॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰੀ ਖੇਲ ਮਾਹਿ ਠਗਿਓ ਦਾਉ ਪਰਿਓ ਜਬ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥੨॥੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ਜੈਸੇ ਬਕ ਬਿਰਤਿ ਧਰੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਜਬ ਦੇਖੈ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਿਉ ਬਗੁ ਮੀਨ ਤਕੈ ਲਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਾਰਜਾਰ ਘਾਤ ਮਹਿ ਬੈਠੋ ਇਤ ਉਤ ਚਿਤ ਨ ਡੋਲਾਵੈ ॥ ਜਬ ਮੂਸਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਗਹਨ ਤਬ ਝਪਟਿ ਤਾਹਿ ਗਹਿ ਖਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਧਨ ਕਾਰਨ ਆਵੈ ਆਵਤ ਕਾਜ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸੰਚਹਿ ਜੈਸੇ ਸੰਚਨਹਾਰ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰਾ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁਕਰ ਸੰਚੈ ਬਹੁ ਮਾਖੀ ਮੁਖਿ ਆਗੈ ਲੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਧੋਈ ॥੨॥੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾਸੁ ਮਹਾ ਮਧੁਪ ਮਨੁ ਹੋਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਬਿਸਨ ਬਿਧਾਤਾ ਤਿਸ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤ ਅਰੁ ਨਾਰਦ ਪਰਮ ਸਰੇਸਟ ਸੋਈ ॥ ਲੋਕ ਪਤਾਰਿ ਚਾਰਿ ਖਾਣੀ ਮਹਿ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜਗਤ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹਿ ਜੈਸੇ ਅਵਧ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕੋ ਮਿਲਿ ਹੈ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜੀ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਨੈ ਮਤ ਕੋਈ ਮਨੁ ਮਿਲਤਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਚਿਤ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮ ਜੈਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਚਿਤਵਹਿ ਕਾਜੁ ॥ ਜਨਮੁ ਸੁਫਲ ਹੋਵੈ ਤਿਹ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਨਹ ਬਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਨਿ ਕਉ ਚਿਤਵੈ ਲੋਭੀ ਚਿਤਵੈ ਧਨ ਕਾਜੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੨॥੧੦॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ

ਕਬੀਰ ਬੀਰ ਬਲ ਅਪਨੋ ਬਲਾ ਜਾਨਤ ਭਲੋ ਭਲਾਉ ਜੀਅ ਕੋ ਜੀਅ ਬਸਤੁ ਕੋ ਬਸਤੁ ਜਾਨਤ ਜਾਨਤ ਰਾਮ ਕੋ ਰਾਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧

ਰਾਮ ਕੀ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ਕੋ ਪੂਤ ਨਹੀ ਬਿਗਰੈ ਮੇਰੋ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕੋ ॥ ਅਉਰ ਕਹਾ ਜਾਨਉ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਹੀ ਜਉ ਰਾਮ ਨ ਹੋਤੇ ਗੁਸਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਅਨੀਤਿ ਕਰੀ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹੈ ਬਾਟ ॥ ਤਉ ਲਗੁ ਨਰਕਿ ਨ ਸੋਵਈ ਜਉ ਲਗੁ ਰਾਮ ਨ ਭਾਖੈ ਜੀਭ ॥੨॥ ਜਉ ਲਗੁ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰੈ ਤਉ ਲਗੁ ਕਾਜ ਏਕ ਨ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਮਿਟੈ ਤਬ ਮੇਰੋ ਕਾਜੁ ਰਾਮ ਹਿ ਸਰੈ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਆਸ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਬਕਵਾਸ ॥ ਜਬ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਤਬ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸ ॥੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬਾਸਨਾ ਤਨ ਕਾਮ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਰੇ ਨਾਮ ॥ ਜਬ ਮਨ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ਸਿਉ ਤਬ ਮੁਕਤੀ ਕਰ ਜੋੜੈ ਆਗੈ ਜੀਉ ॥੫॥ ਜਬ ਲਗੁ ਪਾਨੀ ਪਿੰਡ ਕੀ ਤਬ ਲਗੁ ਸੇਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੇਲਾ ਭਇਆ ਤਬ ਜਾਨੈ ਜਮ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਮਣੀ ਤਬ ਲਗੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰ ਪਰਹਰੈ ਤਬ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬੋਲੈ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਤਬ ਲਗੁ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਬ ਮਨ ਮਰਿ ਮਾਟੀ ਮਿਲੈ ਤਬ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਲਗੁ ਮਿਲਿ ਕੈ ਰਹੀਐ ਜਉ ਲਗੁ ਤਿਲੁ ਪਰੁ ਮਿਹਰ ਨ ਤੁਟੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਪਕੜੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜਾ ਕੇ ਸੂਤਿ ਜੇਤੇ ਭੂਤ ॥੯॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਪਕੜੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜਾ ਕੇ ਸੂਤਿ ਜੇਤੇ ਭੂਤ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ਕਾ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਉ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਜੋ ਸਾਰੰਗੁ ਕਉ ਸੁੰਭਕਾਤੈ ਸਾਇ ਹੁਸੈ ਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਸਰੁ ਖਾਲੇ ਹੁਆ ਪਤਾਲੁ ॥ ਓਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲੁ ॥ ਉਹ ਪਾਤੁ ਓਹ ਨਾਮਾ ਧਨਾ ਦਾ ਆਬਿਦਾ ਸੈ ਸਾਰੁ ॥ ਉਹ ਵਾਪਾਰੁ ਓਹ ਕਰੈ ਵਣਜ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਉਹ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰੇ ਕਰਿ ਉਹ ਸੋਭਾ ਦੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਨਜਰੋ ਰੇਮਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਂ ਢਾਲਾ ਦੇ ਆਜਾਇ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਜਾਈ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜਸ ਨੇਰਾ ਦਾਂ ਢਾਲਾ ਦੇ ਆਜਾਇ ਰੇ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰਾ ਕਹਾ ਗਇਓ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤ ਗਹਿ ਆਇਓ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਜੋਸਹਸਹਗੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਲਾਕਰਾਹੋਜਿਉਭਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਵਕਾਵੈ ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਾ ॥ ਜੈਸੋਜਾਨਹਿਤੈਸੋਆਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾਂਬੈਠੋਕਹਾਂਉਠਿਜਾਓ ॥ ਕਹਾਂਜਾਇਪੁਨਿਕਰਮਕਮਾਓ ॥ ਕਹਾਂਤੁਮਾਰੋਕਰਉਪਇਆਨਾ ॥ ਪੂਰਾਤੀਰਥੁਨਾਵਣਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਵਉਜਾਉਮਹਲੁਨਪਾਵਉ ॥ ਜਾਂਹਰਿਨਾਹਿਤਾਂਕਹਿਗਾਵਉ ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁਜਾਨੈਜਗੁਬਾਵਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾਂਤੁਮਾਰੋਦੇਉ ਬਸੈ ਕਉਨੁਪਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਾਕਉਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨੈ ਸਭ ਜਾਨੁ

ਪੂਰਬੁਸਮਾਣਾਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਗੀ ਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾਤੂੰਆਪੇਦਭਾ
ਪੋਭੂਗਤਾਪਉਤੁਪੁਰਬਿਧੁਆਵਰਨਜਾਣਾਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਤੇਰੋਰੂਪੁਆਖ
ਣਾਆਖਣਾਜਾਇਜੇਵਡਾਹੋਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨ ਘਰੁ ੨ ਅਸੁਣਿਵਡਾਆਖੇਸਭਕੋਈ
ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਹੋਈਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਗੁਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਡਾਕੀਆਵਡਾਥਾਉਵਡੀਨਾਈਵਡੀਗਲਵਡੀਕਰਮਿਪਾਈਐ॥
ਵਡਾਵਡਾਤੂੰਹੋਵਹਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਕਿਨਵਿਡਿਆਈਐ॥੧॥
ਵਡੇਰੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾ
ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਹੋਈਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਗੁਣ॥੨॥
ਵਡੇਰੀਆਵਡੀਨਾਈਵਡੀਸੋਭਾਵਡੇਤੇਰੇਦਰਬਾਰਾ॥
ਵਡਿਆਈਆਵਡਿਆਈਹੋਵੈਜੇਤੁਵਡਿਆਵਹਿਕਰਤਾਰਾ॥੩॥
ਵਡੇਰੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾ
ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਹੋਈਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਗੁਣ॥੪॥
ਵਡੇਰੀਭਗਤਿਵਡੇਭਾਗਾਜਨੁਨਾਨਕੁਜੋਵਡਾਹੋਆ॥
ਪ੍ਰਭੁਅਪਣੈਪੁਰਖਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਆਵਡਾਨਕੋਈ॥੫॥੧॥੨॥
ਤੂੰਇਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈਤੁਧੁਆਪੇਵੈਸੀਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿ
ਸੋਈਹੋਈਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਓਈਜਨੁਨਾਨ
ਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੈਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋਦਰੁ॥ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹੋਸੋਜੋਧਰੁਕੇਹਾਸਿਜੁਤੁਬਹਿ
ਰਥਸਮਾਲੇਦੇਖਿਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗ
ਕਹਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਚਿਤੁਰਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀ
ਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਦਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋ
ਦੂਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾ
ਵਨਿਤੁਧੁਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਵੀਰਕ
ਗਾਵੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਪੰਡਿਤਪੜੇਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਬੇਦਾਨਾਲੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋ
ਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗ੍ਰਾਮਛੁਪਾਇਆਲੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਜੇਤੇ
ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਖਾਣੀ
ਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧੁਨੋਖੰਡਾਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਾਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਰੇਜੋਈਤੁਧੁਨੋ
ਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇਹੋਰਕੇਤੇਤੁਧੁਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੋਹਿਚਿ
ਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜੇਨਿਰਚਾਈਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿ
ਨਿਓਪਾਈਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਜੋਤਿਸੁਰਤਾ
ਵੈਸੋਈਕੁਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਜਾਈਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕ
ਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਅਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਪਾਰਾਸਾਡਿਧਿਆਵਹਿਸਾਡਿਧਿਆਵਹਿ
ਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾਸਾਡਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾਹਰਿ
ਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਦੇ
ਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਾਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਭਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋ

ਗਾਵਹਿ ਜੈਸੀ ਮਨਾ ਨਾਹੀ ਤਾਕਿ ਛੁਟਹਿ ਗਲਾਹ ਪੈ ਮਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਤਿਸੁ ਸੂਰੁ ਪੁਨੇ ਖਸਮ ਜਾ ਹਦਿ ਜੈ ਜਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲੁ ਤਿਵੈ ਬੋਲਿ ਬਿਸਥੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸ

ਜੋ ਦਾਸਹ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸਾ ਤਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕਉ ਉਪਮਾ ਸੋਭਾ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡ ਧਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਕਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਜਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਹਰਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਹਿ ॥੨॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਕਹਣੀ ਕਥਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਆਪਿ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਦੇਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਤਰਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥

ਕਾਮਣਿ ਦੁਖੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਕਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫੀਕੀ ਸਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦ ਫਲੀ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਘਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲਾਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮ

ਦੁਖੀਏ ਨਾਸਤਿ ਹੋਹੁ ਤੁਹਾਣ ਆਸਤਿ ਏਹੀ ਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥੧੭॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥

ਛਬਾਲੇ ਵਾਨਕਰਾ ਮਨੀ ਮਨੁ ਗਾਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਏ ਸਹਜਸੇਵਾ ॥੧॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦਾ ॥

ਹੁਸਲਵੇ ਕਾਰਾ ॥ ਮੋਹੁ ਹਮ ਅਭਗ ਜਹ ਭਾਵੀ ਕਾਰਾ ॥ ਮੋਹੁ ਹੁਟੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਵੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਾ ਵਡ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਪੂਤੁ ਨਕਲੇ ਮੋਹਾਈ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਬਉਧੇ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧੇ ॥ ਮੋਹੁ ਤੋੜੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮਨਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਪਾਈਐ ਆਪੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੇਰੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ॥ ਸੋ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਸੈ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮੇਵੈ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੀ ਸਭ ਭਾਖ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਘਟ ਰਾਖ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰ ਅਥਾਹਾ ॥ ਤੂੰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਮ ਖਾਸੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਕੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੀਜਾਨ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਸਾਚੁ ਤਿਤੁ ਪਕੀ ਦਇਆ ਜਮਾਇ ॥ ਮਥਿ ਕਢਿਆ ਸਚੁ ਨਿਕਲਿਆ ਸਚੁ ਘੀਐ ਸਚੁ ਖਾਇ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਕਥਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਆਕਾਸ ਕੈਲਾਸ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੋਜਨ ਸਾਸ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਸਸਿ ਘਰ ਸੂਰ ਮੰਡਲ ਖੰਡ ਦੇਸ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਰਤ ਪੁਰੀ ਲੋਅ ਲੋਅ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੀਅ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਿਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੀਅ ਕੇਤੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਵਰਤਣੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੂੰ ਆਪਿ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਪਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਜਾਪੁ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਪਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਜਾਪੁ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਦੂਖੁ ਭਖੁ ਸੀਸਕਾ ਬਹੁ ਨਿਖੁਟਸਿ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਦੂਖੁ ਭਖੁ ਸੀਸਕਾ ਬਹੁ ਨਿਖੁਟਸਿ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਜਾਇ

ਭਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਕਰਿਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੈਰਾਗਿ ਛੁਟਾ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਜੇਹੀ ਵਡਿਆਈ ਕਥਨੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਚੁਕੈ ਜੇ ਕੋ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਈਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਕਰੇ ਵਪਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਜੀਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਾਖਿ ਭਰਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਦਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਖਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਰਤ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥
ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ਰੋਵਹਿ ਕੂਕ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਥਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ਜਾਪੈ ਸਚੁ ਅਮਰੁ ਨਿਬੇੜੁ ॥
ਸਚੁ ਤਖਤਿ ਬਹਣਾ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਕੈ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਹੇੜੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਾਇ

ਕਰਿ ਚਰੋਨਾ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ਗੋਰੇ ਚਜ ਆਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨ ਜਾਨੀ ਪਾਪ
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਜੇਸੇ ਆਸੀ ॥ ਸੁਨੇ ਬੋਲ ਸਖੀ ਕੇ ਤਿਹ ਮਾਰੇ ਕੀ ਅਲੇ ਖਸਮ ਨਾ ਕਰੁ ਮਾ
ਬਰਕਿ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਓਕਰਿ ਆ ਪੁਨਾਰਿ ਆਜਾਨੈ ਇਹ ਲੋਕ ਆਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁ
ਹਰਿ ਮੋਰੇ ਆਬਹੁ ਣੇ ਜੋ ਹਿਓ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੋਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋ ਹਿਓ ਆਗਨਿ
ਜੋਬਨ ਚੰਦ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਰਿਪ ਆਸੀ ਗਿਓ ਅਨੰਦ ॥ ਬਸ ਚੜ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲਾ
ਸਗਲਾ ਭਰਣ ਜੋ ਤਾਂ ਕੰਠਿ ਲਾਈ ਪਿਖੀ ਦਿਸ ਇਪਣੇ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਦਸੁ
ਦਰ ਤਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸਦ ਖੁਸੀ ਆਸਦਾ ਰੰਗਾ ਣੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਨ ਮੁਕੇ ਹਮਾਰੇ
ਪ੍ਰਿਤਨੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਰਿ ਸੀ ਗਾ ਗੀ ਥਿ ਭੁ ਹਾ ਗਨਿ ਸੋ ਗਿ ਭਤਾ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜ ਕਰਨਾ ਲੈਤੇ ਦੇਤ ਉਨ ਮੁਖ ਪਰ
ਨਾ ਜਿ ਤੁਦ ਰਿਤੁ ਮਹੈ ਬਾ ਹਮ ਜਾ ਣਾ ਤਿ ਤੁ ਦਰਿ ਤੁੰ ਹੈ ਪਛੁ ਤਾ ਣਾ ॥ ਐਸੇ
ਜੋ ਹਮ ਣ ਰੂ ਬੇ ਭਾ ਈ ਮਨਿ ਰਾ ਪਰ ਧਾ ਚਿਤ ਵ ਹਿ ਬੁਰਿ ਆ ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਲੋ ਭੁ ਫਿ ਰਹਿ ਹਨ ਕਾ ਏ ਮਨਿ ਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰਿ ਭਾ ਉ ਹਰ ਏ ਆ ਇ ਆ ਮੁ ਹ ਚੇ ਤੈ ਨਾ ਹੀ
ਕਰਮੋ ਭੂ ਲਾ ਬਹੁ ਤੀ ਰਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਬਾ ਹਰਿ ਭੇ ਖਕ ਰਹਿ ਘਨੇ ਰੇ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿ ਮਾ ਉ
ਤ ਮੀ ਘੇ ਰਾ ਆ ਵ ਰਹਿ ਪ ਦੇ ਸੈ ਆ ਪਿ ਨ ਬੂ ਝੈ ਓ ਸਾ ਬਾ ਹਮ ਣ ਕ ਨੀ ਨ ਸੀ ਝੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁ
ਖ ਬਾ ਹਮ ਣ ਪ ਰੁ ਬ ਸ ਮਾ ਲੈ ਦੇ ਖ ਸ ਸੁ ਨ ਤੇ ਰੈ ਪੈ ਨਾ ਲੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਜੋ ਪੈ ਵੀ ਭ ਗੁ
ਮੁ ਤੁ ਛੋ ਡਿ ਗੁ ਰ ਚ ਰ ਜੀ ਲਾ ਗੁ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂ ਖ ਖੇ ਰੇ ਗ ਭ ਜ
ਗ ਤੇ ਮ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਪ ਰੇ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਇ ਭ ਏ ਆ ਨੰ ਦੀ ਮ ਲ ਲੂ ਧਾ ਰੀ ਮ ਲ
ਬੋ ਲੇ ਮ ਨੁ ਕ ਤ ਪੀ ਨ ਜਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਰ ਤ ਪ ਤਿ ਬੁ ਝੀ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਮ ਇ ਬ ਨਾ ਜਿ ਗ ਇ
ਓ ਤ ਪ ਸ ਭ ਸ ਮਾ ਗੁ ਰ ਮੀ ਤ ਲੁ ਮੀ ਲੇ ਓ ਸ ਹ ਜਿ ਸੁ ਭ ਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ ਵ ਤ ਰੇ
ਏ ਕੁ ਬੁ ਝੈ ਸੋ ਜਾ ਗ ਤੁ ਓ ਹੁ ਨ ਚ ਲ ਲੁ ਬ ਧੇ ਆ ਇ ॥ ਜ ਗ ਤੁ ਓ ਧਾ ਵ ਤ ਰੇ
ਪ ਵ ਤ ਰੇ ਆ ਪ ਤੇ ਆ ਪੁ ਪ ਛਾ ਣੈ ਤਾ ਸ ਕੈ ਪ ਟੈ ਏ ਦੁ ਖ ਜਾ ਇ ॥ ੨ ॥ ਭ ਉ ਭ ਗ
ਸ ਕ ਰ ਪ ਉ ਣ ਪ ਨ ਪ ਈ ਓ ਸ ਹ ਜਿ ਵੈ ਹਾ ਈ ਸ ਹ ਜਿ ਲੈ ਜਾ ਈ ਪ ਹ ਇ ਆ ਮਿ ਤ ਪ ਸ ਉ ਦੀ ਮ ਲੈ ਆ ਨੇ ਹ ਚ ਲ ਚੀ ਤ ॥ ੨ ॥ ਭ ਉ ਭ ਗ
ਪ ਉ ਣ ਪ ਨ ਪ ਈ ਓ ਸ ਹ ਜਿ ਵੈ ਹਾ ਈ ਸ ਹ ਜਿ ਲੈ ਜਾ ਈ ਪ ਹ ਇ ਆ ਮਿ ਤ ਪ ਸ ਉ ਦੀ ਮ ਲੈ ਆ ਨੇ ਹ ਚ ਲ ਚੀ ਤ ॥ ੨ ॥ ਭ ਉ ਭ ਗ
ਸ ਕ ਰ ਪ ਉ ਣ ਪ ਨ ਪ ਈ ਓ ਸ ਹ ਜਿ ਵੈ ਹਾ ਈ ਸ ਹ ਜਿ ਲੈ ਜਾ ਈ ਪ ਹ ਇ ਆ ਮਿ ਤ ਪ ਸ ਉ ਦੀ ਮ ਲੈ ਆ ਨੇ ਹ ਚ ਲ ਚੀ ਤ ॥ ੨ ॥ ਭ ਉ ਭ ਗ

ਨ ਕ ਰ ਉ ਉ ਘ ਇ ਪ ਰੇ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਪ ਰ ਹ ਰੀ ਛੋ ਜੀ ਆ ਈ ਆ ਨਿ ਸ ਕੁ
ਪ ਰ ਹ ਰੀ ਛੋ ਜੀ ਆ ਈ ਆ ਨਿ ਸ ਕੁ ਪ ਰ ਹ ਰੀ ਛੋ ਜੀ ਆ ਈ ਆ ਨਿ ਸ ਕੁ

ਸੁਖਿਸਿਆਸੁਦਾਸੁਖਾਈਸੁਖਿਸਿਆਸੇਵਾਜਾਈਸੁਖਿਸਿਆਸੁਖਿਸਿਆਸੁਖਿਸਿਆ

ਪ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਜਨ ਸੈਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀ ਅਤਰੀ ॥
ਤੁਮ ਸੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਬੇਠ ਉਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸਾ ਗੀਰ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤੁਮ ਰਤਨ ਲਾਲ ਹੀਰੇ ਅਮੋਲ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੋ ਬੋਹਿਥਾ ॥
ਤੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਛਡਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਨਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹਾਊ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤਤ ਹੋਵੈ ਅਵਰ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥੨॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਏਕ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਪਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਤੋਲ ॥
ਤੁਮ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਮੋਲ ॥੧॥
ਤੁਮ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਤੁਮ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਿਸ ਬਕਤਾ ॥
ਤੁਮ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਜੋਤੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਖਤਾ ॥੨॥
ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਹਮਾਰੀ ਟੇਕ ॥੩॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜਗ ਮਹਿ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਪਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਰਸ ਨ ਕਰਈ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਹ ਨਾਈ ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਈ ॥੧॥
ਜਿਉ ਜੋਧਾ ਰਣ ਮਹਿ ਸੂਰ ਸੰਗਾਮੈ ਬਿਖਮ ਘਾਉ ਸਹ ਅੰਗਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਏਹ ਵਡਾਈ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥੨॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਿਆ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਅਫਲੀ ਕਾਈ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨਿ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲੁ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਪੂਰਨ ਪਰਗਾਸੀ ॥੨॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਖ ਬਡ ਭਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਪਿਆਰੀ ਖਿਨੁ ਪਲ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਈ ॥
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੰਗੀ ਓਹੁ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਨ ਕਾਮਿ ਸਲਾਹੈ ਲੋਭੀ ਲਾਭ ਪਿਆਰਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਸਚ ਸਾਰਾ ॥੨॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਨਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨੀਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਬੋਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਮੀਠਾ ਅਵਰ ਤਿਆਗੀ ਖਲਾ ॥੧॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਹਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਾਰਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਪੂਰਨ ਪਰਗਾਸੀ ॥੨॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਨਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨੀਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਬੋਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਮੀਠਾ ਅਵਰ ਤਿਆਗੀ ਖਲਾ ॥੧॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਹਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਾਰਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਪੂਰਨ ਪਰਗਾਸੀ ॥੨॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਨਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨੀਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਬੋਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਮੀਠਾ ਅਵਰ ਤਿਆਗੀ ਖਲਾ ॥੧॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਹਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਾਰਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਪੂਰਨ ਪਰਗਾਸੀ ॥੨॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਨਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨੀਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਬੋਲਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਮੀਠਾ ਅਵਰ ਤਿਆਗੀ ਖਲਾ ॥੧॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਹਹਿ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਾਰਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਪੂਰਨ ਪਰਗਾਸੀ ॥੨॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫

ਮਿਲਤਾਸੰਗਿਗੁਰਾਇਓਮਿਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਰਿਪੂਰੈਲੇਖਿਨਮਾਹਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨ
ਹੋਇਰਹੈਮਨੂਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਭੁਮਧੇਰਵਿਆਮੋਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇਤਸ
ਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੈਏਕੈਹੈਸਗਲਾਪਾਸਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਹੋਏ
ਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈ
ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉ
ਨਮਸਕਾਰੇ॥੪॥੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਹੁਸ
ਤੇਰਾਆਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜਾਂਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੈਮਝਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਾਲਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗ
ਮਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਅਨਦੁਕਰੈ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰਿ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿ
ਵਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈਆਧਾਰਿ॥੩॥ਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰਮਹਲਾਜੋ
ਦੀਸਹਿਨਾਕੋਈਸੰਗਾਰਿ॥ਜਬਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰਿ
॥੪॥੩੭॥ ਆਸਾਘਰੁ੩ਮਹਲਾ੫

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਜਮਿਲਕਜੋ
ਬਨਿਗ੍ਰਿਹਸੋਭਾਰੂਪਵੰਤੁਜੋੁਆਨੀ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈਆਨੀ॥
ਆਗੈਦਰਗਹਿਕਾਮਿਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਕਾਹੇਏਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈ
ਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਚਿ
ਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਵਾੜੇ॥ਹਉਮਾਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਡਉਮੁਖਤੇਏਵਬ
ਬਾੜੇ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਡਿਚਲਿਆਏਕਦਿਹਾੜੇ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁ
ਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛ
ਾਨੈ॥ਨਾਂਗਾਆਇਆਨਾਂਗੋਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥੩॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਹੁਸਭਿ
ਮੀਤਾਝੂਠਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਡੂਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩੮॥

ਰਾਗੁਆਸਾਘਰੁ੫ ਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭ੍ਰਮਿਹਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧਾ॥ਕੋਊਜਾਗੈਹਰਿਜਨੁ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿ
ਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਕੋਊਤਿਆਗੈਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤ॥ਕੋਊ
ਲਾਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਾਗੇਗਿਆਨਰੰਗਿ॥ਵਡਭਾਗੇਕਿਰਪਾ॥੪॥੧॥੩੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾ
ਨਾਸੁਖੁਸਹਜੁਮਨਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇ
ਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੋਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾ
ਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਆਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
ਘਾਇਸੇਈਜਨਪੂਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕ
ਉਨਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਮੋਹਧ੍ਰੋਹ
ਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿਨਾਮੇਰੰਗਿਸਮ
ਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈਆ
ਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਅ
ਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈਠਉਰਨਪਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ਤਹਾਬਿਗੂਤਾਜਹਕੋ
ਇਨਰਾਖੈਓਹੁਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥
ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸ
ਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਹਰਿਰਾਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੪॥੨॥੪੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪੁਨੇਖੋਏ॥ਈਹਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆ
ਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਹੋਰਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰਈਨ
ਮੁਨਸੁਨਈਡੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਵਾਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥
ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਘਰਿਗਇਆਜੈਸਾਖੋਟਾਢ

ਨਾਮਇਹਸਬਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ ਐਸੇਦਾਤੇਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਉ ਨਾਨਕਸਦਾਜਪਿਹਰਿਨਾਮ ॥੧॥ ਬਾਹਪਕਰਿਕਾਢਿਲੀਏ ਸਗਲਤਉਤਰਿਗਏਪਾਰਿ॥ ਧੰਧਕਾਟੇਪ੍ਰਭਕਾਟਨਹਾਰੇ ਆਵਾਗਉਨਕਾਮਿਟਾਰਿ॥੨॥ ਜਿਸਕਾਕਰਮੁਤਿਸੁਕਾਥਾਨੁ ਸਭੁਕੋਤਿਸਕਾਸਭੁਮਾਨੁ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮ ॥੩॥ ਜਿਸਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਨਵੀ ਸੋਸਾਹਿਬਸਦਾਸਚਾਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਣਾਈ ਜਿਸਤੇਨਿਰਮਲਸੋਭਾਹੋਈ ॥੪॥ ੧॥ ੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਣਹੁਮੇਰੇਭਾਈ ਬਿਨੁਸਿਮਰਣਜੀਵਣਨਹੀਜਾਈ॥ ਸਿਮਰਣਕਰਹੁਤਾਪਵਿਨਾਸੈ ਸਿਮਰਣਸੁਖਵਸੈਗਰਾਸੈ॥੧॥ ਸਿਮਰਣਸੁਖਵਸੈਗਰਾਸੈ॥ ਸਿਮਰਣਕਰਹੁਤਾਪਵਿਨਾਸੈ ਸਿਮਰਣਸੁਖਵਸੈਗਰਾਸੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਕੋਨਹੀਸੰਕਾ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਨਾਹੀਨਹਾਕਾ॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਨਹੀਜਮਫਾਸਾ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਦੁਖਜਾਈ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਸੁਖਪਾਈ॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਮਲਹਾਰੀ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਸੁਖਕਾਰੀ॥੩॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਸੁਖਪਾਈ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਮਲਹਾਰੀ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਸੁਖਕਾਰੀ॥੩॥ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਦੁਖਜਾਈ ਸਿਮਰਣਕਰਤੇਸਭਸੁਖਪਾਈ

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸਭ ਦੁਖ ਕੀ ਦਾਰੂ

ਪੂਰਨ ਹੋਆ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੁਖ ਬਹੁ ਘਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਧਾ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵਾ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਆ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਨੇ ਸੁਖ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਧੁਰਾਹੂ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੩॥੨੬॥ ਪੰਨਾ ੪੮੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਤੇ ਓਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ਭੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਕੁਲ ਪਾਤੀ ਨਹੀ ਓਹੁ ਰੂਪ ਰੰਗ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਤੁਲਾ ਓਹਿ ਸਰਬ ਜੀਆ ਤੇ ਪਰੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਆਪੇ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੩॥੨੬॥ ਪੰਨਾ ੪੮੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਤੇ ਓਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ਭੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਕੁਲ ਪਾਤੀ ਨਹੀ ਓਹੁ ਰੂਪ ਰੰਗ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਤੁਲਾ ਓਹਿ ਸਰਬ ਜੀਆ ਤੇ ਪਰੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਆਪੇ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੩॥੨੬॥ ਪੰਨਾ ੪੮੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਤੇ ਓਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ਭੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਕੁਲ ਪਾਤੀ ਨਹੀ ਓਹੁ ਰੂਪ ਰੰਗ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਤੁਲਾ ਓਹਿ ਸਰਬ ਜੀਆ ਤੇ ਪਰੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਆਪੇ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੩॥੨੬॥ ਪੰਨਾ ੪੮੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਤੇ ਓਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ਭੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਕੁਲ ਪਾਤੀ ਨਹੀ ਓਹੁ ਰੂਪ ਰੰਗ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਤੁਲਾ ਓਹਿ ਸਰਬ ਜੀਆ ਤੇ ਪਰੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਆਪੇ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੩॥੨੬॥ ਪੰਨਾ ੪੮੬

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਮਾਣੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਅਤਿ ਊਚਾ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਅਕਥੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤੋਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਮੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਤੂ ਆਪੇ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੂ ਨਿਰਲੇਪੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਕੇਵਲੁ ਤੂ ਅਛਲੁ ਅਛੇਦੁ ਅਭਾਈ ॥ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤੂ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਆਈ ॥ ਤੂ ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਆਪੇ ਤੂ ਨਿਰਾਧਾਰ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਤੂ ਨਿਰਾਗੁ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਤੂ ਨਿਰਮੋਹੁ ਨਿਰਮਾਇਆ ॥ ਤੂ ਨਿਰਹਾਰੀ ਸਦ ਨਿਰਹਾਰੀ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਦਾਇਆ ॥ ਤੂ ਨਿਰਜੋਤਿ ਸਦਾ ਨਿਰਕਾਮ

ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਜਾਪ ਜਪਉ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥
ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋਤ ਖ

ਹਰਿਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਬੇਦਕਤੇਬਭਣਿਲਾਇਲਿਲਾਇਲਿਲਾਇਲ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਅ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤਾ ਕੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਰਵਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਭ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਵਾਪਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਭਗਤ ਦਰਬਾਰੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੁ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਵਥੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸਚੇ ਹਥ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਰਜਾਇ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸਚੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਕਥਾ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੀ ਵਥਾ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੯੮੫ ॥ ੨੫ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੯੮੬ ॥ ੨੬ ॥

ਹਰਿ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸੁਖੀਆ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜੋਗ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਮੋਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਵਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਈ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਅਗਮ ਗੋਸਾਈ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਹਿ ਓਤਪੋਤ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੀ ਸਭ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੇ ਨਾਇ

ਸਾਸਾ ਜੀਉ ਜੋਖਮ ਕੀਨਾ ਆਕੀ ਮੋਕਉ ਤੂੰ ਮਰੁ ਪਲਕਾ ਦਿਖਾਵਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿ ਪਰੇ ਛਤਾ ਦਿਨ ਸਹਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨਿਸਿ ਸੁਖ ਸੋਵਹਿ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੋਵਿਨੰਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਖਾਵਹਿ ਜਾਗਤ ਹੀ ਤਨੁ ਖਾਲੀ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਲੋਭਾਵੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕੁ ਖੇਲੈ ਅਨ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਨ ਕਉ ਬਾਛੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਕਉ ਦੇਖਿ ਦੁਖਾਵੈ ਮੁਖਿ ਲਾਵੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਸਰਣਾਈ ਅਪਰਾਧ ਸਹਜ ਮਿਲਿ ਖਮਾਈ ॥੩

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰੇਸੋਅਗਲਿਉ ਹੋਰੈਤੈਸੋਹੀ ਇਹੁਪਗਕਿਹੁ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅ
ਮਾਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨਹੀਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿ
ਬਿਆਪਿਓਸੋਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਰੀ
ਰਾ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਲੂਕਿਕਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮ੍ਹਪੇਖਿਓਮੂੜ
ਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੇਬਾਂਧੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿ
ਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੂਸੇਤੂੰਰਾਖਤਪਰਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾ
ਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾ
ਨੀ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਨਾ
ਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਾਤਹਾਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀ
ਹੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਸੇਵ
ਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆਤਿਸੁਨਾਨਕਪ
ਰਸਣਿਆਵੈ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

ਆਸਾਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈਸਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮਭੀਤਰਿਸੁਖ
ਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਹਮਾਰੇਮੀਤਾਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬ੍ਰ
ਹਮਕੀਕੀਨ੍ਹੀਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਰੇ॥ਘੂਮਨਘੇਰਅਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾ
ਰਿਉਤਰੀਐਰੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਮਨੁਮਾਣਕੁਪਤੀਆਨਾਰੇ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਮਰੰਗਿਇਹੁ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵਉਰੇ॥੧॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤੇਊਚਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
ਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਝਹਿਡਰਾਵਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਹਿਚੀਤਿਨਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿ

ਆਪਿਪਹਿਰਾਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇ
ਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ॥ਜਿ
ਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗਹਿ
ਨਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈ
ਝਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਊਤਮ
ਆਨਸਗਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿ
ਛੁਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨
॥੪॥੧੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮ
ਨਤੇਟਾਰੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨ॥ਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਰੇ॥੧
॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮ॥ਹਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਹਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤ
ਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚ
ਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥ਹਂਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰੁਗਉਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫

॥ ਰਾਗੁਆਸਾਘਰੁ ੧੨ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀ
ਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏਕਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸਮ
ਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥
੨॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪ
ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿ
ਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੧੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਤੇਰੇ

॥ ३५॥ ५॥ २॥ ॥ ५५॥ ॥ ३५॥ ५॥ २॥ ॥ ५५॥

ਮਨਮੁਖੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਨਾਖਿਓ ਹੋ ਨਾਖਿਓ ਹੋ ਨਾਖਿਓ ਹੋ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿਆਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹਾਂ॥
ਅਨਸਿਉਤੋਰਿਫੇਰਿਹਾਂ॥ਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਕਜਮੋਹਸਰਿ
ਹਾਂ॥ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਰਿਹਾਂ॥ਗਹਡਿਓਮੂੜਨਰਿਹਾਂ॥ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਹਾਂ॥ਤਉਨਿਕਸੈਸ
ਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥੧॥ਥਿਰਥਿਰਚਿਤਥਿਰਹਾਂ॥ਬਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਿਹਾਂ॥ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹਾਂ॥
ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਿਹਾਂ॥ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗਅਲੋਗੀਰੀਸਖੀ॥੨॥
॥੧੫੭॥ ॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾਂ॥ਗੁਰਸਿਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹਾਂ॥
ਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਮੰਤ੍ਰਗਿਆਨਿਹਾਂ॥ਸੇਵਾਗੁਰਚਰਾਨਿਹਾਂ॥ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਅਨਭਰਾਨਿਹਾਂ॥ਰਵਿਓਸਰਬਥਾਨਿਹਾਂ॥ਲਹਿਓਜਮਭਇਆਨਿਹਾਂ॥
ਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਹਾਂ॥ਤਉਚੂਕੀਸਗਲਕਾਨਿ॥੧॥ਲਹਨੋਜਿਸੁਮਥਾਨਿਹਾਂ॥ਭੈਪਾਵ
ਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਹਾਂ॥ਨਿਜਘਰਿਤਿਸਹਿਥਾਨਿਹਾਂ॥ਹਰਿਰਸਰਸਹਿਮਾਨਿਹਾਂ॥ਲਾਥੀਤਿ
ਸਭੁਖਾਨਿਹਾਂ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥੨॥੨॥੧੫੮॥ ॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫
॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾਂ॥ਜਪੀਐਸਹਜਧੁਨੀਹਾਂ॥ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹਾਂ॥ਛੂਟਨ
ਬਿਧਿਸੁਨੀਹਾਂ॥ਪਾਈਐਵਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਹਿਜਨਮੁਨੀਹਾਂ॥ਸ੍ਰਬਕਾ
ਪ੍ਰਭਧਨੀਹਾਂ॥ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹਾਂ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਨੀਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮ
ਨਾ॥੧॥ਮਨਸੋਸੇਵੀਐਹਾਂ॥ਅਲਖਅਭੇਵੀਐਹਾਂ॥ਤਾਂਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਹਾਂ॥ਬਿਨਸਿ
ਨਜਾਇਮਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੩॥੧੫੯॥
ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਏਕਾਓਟਗਹੁਹਾਂ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਹਾਂ॥ਆਗਿਆ
ਸਤਿਸਹੁਹਾਂ॥ਮਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੁਹਾਂ॥ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵ
ਤਜੋਮਰੈਹਾਂ॥ਦੁਤਰੁਸੋਤਰੈਹਾਂ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੋਇਹਾਂ॥ਮਿਟੇਅੰ
ਦੇਸਿਆਹਾਂ॥ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਿਸੁਜਨਨਾਮਸੁਖੁਹਾਂ॥ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨ
ਕਦੇਦੁਖੁਹਾਂ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹਾਂ॥ਸਭੁਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹਾਂ॥ਸਫਲੁਸੁਆਇਆਹਾਂ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਲਿ

ਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐਹਾਂ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹਾਂ॥ਉਆਰਸਜੋਬਿਧੇਹਾਂ॥ਤਾਕਉਸਗਲ
ਸਿਧੇਹਾਂ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਬਡਭਾਗਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤ
ਪਗਧੋਈਐਹਾਂ॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਈਐਹਾਂ॥ਦਾਸਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਬਿਆਪੈਦੁਖੁਨਕੋਇਹਾਂ॥
ਭਗਤਾਂਸਰਨਿਪਰੁਹਾਂ॥ਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੁਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰੁਸੇਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਿਨਜ
ਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੂੰਹਾਂ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਮੂੰਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿਕੋਇ
ਹਾਂ॥ਮਨਹਿਅਰਾਧਿਸੋਇਹਾਂ॥ਨਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉ
ਕੁਰਬਾਨੁਜਾਉਹਾਂ॥ਨਾਨਕੁਜਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫
॥ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਾਸੁਝੈਮੂੰਹਾਂ॥ਕਰਹਿਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੋਈ
ਐਹਾਂ॥ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇ
ਹਾਂ॥ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹਾਂ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾ
ਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਭੂਸੋਇਹਾਂ॥ਅੰਤਰਗਤਿ
ਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਿਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁ
ਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ॥ ॥ਓਇਪ
ਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਕਉਤ
ਜਿਗਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇ
ਹਾਂ॥ਜਨਮਹਿਮਰਿਭਗੇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੯ ॥ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸ
ਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤ
ਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥

ਸਾਖਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਲੇ ਖਾਸੇ ਖਾਲਿ ਖਿਲਿ ਖਾਲਿ ਖਿਮਾ ਗੁਣ ਖਾਸੇ ॥
ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਣੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਸੇ ॥
ਐਸਾ ਚਾਖੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੇ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਤਿਸੁ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਰਾਧੈ ॥
ਹੋਰ ਚਿਤ ਵਾਸਨਾ ਸਭ ਚੁਕਾਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਇਵ ਮਰਣੁ ਸਾਧੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਤਿ ਸਰਧਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਸੇ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਸੁਣੈ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਸੇ ॥
ਸਾਚੁ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਰਾਸੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਬਾਸੇ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਭਲੀ ਕਰਤੇ ਵਡਨਾਮੀ ਬਣਿ ਖੰਡਿ ਮਾਹਣੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਜਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥਾਹਣੇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਰਬ
ਗਹੇਲੜੀਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਰਬ
ਨਿਵਾਰਿ ਗਰੀਬੀ ਚਾਰਹੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਮ ਸੁਧਿ ਕਰਹੁ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਮਾਨੁ ਗਇਆ ॥
ਤਨਾ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਜਹਿ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਚੂਰਿਓ ਭੋ ਸਾਤੈ ਗੁਰੋ
ਮਥੇ ਵੇਵੜਾ ਭੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਰਵ
ਗਹੇਲੜੀਏ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਝੂਠਿ ਅਮਿਤੇ ॥ ਪਰ ਗੁਣ ਸੁਣਿ ਕਥਾ ਵਿਚਿ ਬੀਤੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਝੂਠੁ ਅਮੀਤੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ
ਸੁਖੀਆ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਦ ਵੇਦ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦ
ਵਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ॥੩॥ ਜਹ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਤਹ ਮਨੁ ਲੀਜੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਇਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਜਹ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਤਹ ਮਨੁ ਲੀਜੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਦਾਸਿ ਅਨੰਦੁ ਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ
ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਜਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਏ ॥੬॥ ਸਾਚੇ
ਸਬਦ ਜਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਨ ਸਾਚੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਸਾਚੁ
ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਜਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ
ਜਨ ਸਾਚੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਜਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਨ ਸਾਚੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਜਨ
ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਨ ਸਾਚੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ
ਭਾਣੈ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਜਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਨ

ਹੋਇ ਪਰੁ ਜਾਣਦਿਆ ਦੇਖਿਆ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰੋਵਣ ਹਾਰੁ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਰਾਸਿ ਪਾਏ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਲੈ ਚਲਹਿ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਦਰਬਾਰੀ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਵਡ ਭਾਰੀ ॥੨॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ਜਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਚੇਵੈ ॥੩॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ਜਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਚੇਵੈ ॥੪॥੧॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਜਪੁ ॥ ੧ ॥ ੧੭੫ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਧਨ ਕਾਮਣਿ ਨਾਰਿ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬਹਨਿ ਘਰਿ ਭਤਾਰ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਮੁੰਨੀ ਅਸਿਗਲਾ ਦਿਚਿ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਸੋਹਨਿ ਪਰੀ ਆਸੀਰਵਾਦਿ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਧਣੀ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਮਰਨਿ ਜੀਵਨਿ ਸਹੀ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬਹਨਿ ਪਾਵਹਿ ਪਾਇ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਦੇਖਨਿ ਸਦ ਬਾਹਰੀ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਸੁਣਨਿ ਸਦ ਬਾਹਰੀ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬੋਲਨਿ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ਮੁਹਿ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਸੁਤੀਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਭਰਮਨਿ ਘਰ ਪਰਾਇ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬਹਨਿ ਸਭਾ ਗਲਾਹ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬਹਨਿ ਹਟੀ ਪਾਹ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬਹਨਿ ਚਉਕੈ ਪਾਹ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਬਹਨਿ ਵਿਚਿ ਬਜਾਰ

ਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾ
ਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾ
ਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿ
ਨਾਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆ
ਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤ
ਬੇਲਾਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾ
ਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀ
ਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਘਰਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾ
ਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋ
ਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀ
ਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁ
ਸਿਲਏਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁ
ਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨ
ਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨੑੀਤੁਪ
ਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨੑੀਹਸਤਿਚਿੜਾਈ॥ਜਿਨੑਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿਨੑਾਮਰਣਾ
ਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨੑਾਪੇਰਣ
ਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨੑਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨੑਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨੑਕਿਉਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਣੀ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋ
ਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥
੭॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੮ ਕਾਫੀ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥

ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਰ
ਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ
॥ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮਕਉਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥ਧੰਧਾਪਿਟਿਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੂੜੁਕਮਾਵ
ਹੁ॥ਓਹੁਨਸੁਣਈਕਤਹੀਤੁਮਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥
ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਂਨੀਦਨਹੋਈ॥੫॥ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥
ਤਾਧਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੇ॥੬॥ਵਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ
॥ਅਉਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮੁਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐ
ਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਂਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਸੁਣੇਨਾਮੁਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾਤਿ
ਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧੩॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੧ ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੋਨੀਮੑੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈਹਉਤੈਡਾ॥
੧॥ਦਰੁਬੀਭਾਮੈਨੀਮਿਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥
੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨੑਹੀਤਤੁਸਾਰੁਨਿ
ਰੰਤਰ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਜੋਇਸੀਨਿਤਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘ
ਟਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ਆ
ਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥ਇਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀ
ਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੬॥ਇਕਿਗਿਰਹੀ
ਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥
੭॥ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾ
ਨੈ॥੮॥੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਭਉਜ
ਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਤੂਦਾਤੌਹ
ਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾ

ਵਾਜਿਆ ਨਿਸੋਈ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿ ਆਈ ਆਦੇ ਤੋ ਦਿਨੋ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬੇਤ ਬੇਕੀ ਚਕ
ਕੁ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਤ ਰਨਾ ਲੈ ਬੁ ਚੜੈ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਪਨਾ ਮ
ਹੁ ਵੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪਨਾ ਘਰੁ ਲੈਲੇ ॥ ਪਾਖੰ
ਡਾਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿ ਨਿਕਰੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਪੂਰਾ ਵਾਹਿ ਨਿਬਹਣਾ ਸਾਚੇ ਵਿਸਵਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪੂਰੀ ਛਡਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਮੀ ਲੈਕਿ ਨਿਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿ ਨਿਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ
ਸਚੀ ਵੜਿ ਆਈ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਜੀਨਾ ਮੁ ਵਿਨ
ਢਿਮ ਬੁਲਾਈ ਸੂਲੁ ਚੜੇ ਤਿ ਵਾਣੀ ਲੋਕ ਕਿ ਆਪਾ ਵਹਿ ਛਈ ॥ ਗੁ
ਨ ਵੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀ ਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀ ਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤੇ ਖੋਈ ॥
ਜਾ ਹਉ ਸਾਜਨੀ ਏਕੋ ਸੋ ਵਿ ਆਪੁ ਗੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨ
ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹੁ ਬੁ ਮੇਰਾ ਏ ਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾਈ ॥ ਕਿ ਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਆਸਾ ਚੋ ਪਰਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਵਡੀ ਸਚੀ ਤ ਗਤਿ ਦਿ ਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਤੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮਨ ਛੋ ਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਪੀ ਸੇ ਵਕ ਗਾਈ ਐ ਕਰਣੀ
ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਰੇ ਕਿ ਸੁ ਆਖੀ ਐ ਵੇ ਖੇ ਵੜਿ ਆਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ ਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ
ਚੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਰੁਦੇ ਛੂ ਟੀ ਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂੜੇ ਠਾਕਮਾ ਹੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਵੜੇ ਭਾਗਿ ਸਚੁ
ਗੁਰੀ ਲੈ ਪਈ ਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਐ ਓ ਕਿਨ ਗੀ ਆ ਓ ਕਿਨ ਗੀ ਹਮ ਛੋ ਰੂ ਬ ਕੋ ॥
ਜਿ ਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿ ਉ ਰਹਾ ਮੁ ਖਿ ਨਾਮੁ ਹ ਮਾ ਰੈ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿ ਆ ਸ
ਘਣੀ ਬ ਏ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਐ ਓ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ ਰ ਜਾਬਿ ਵੜਿ ਆਈ ॥ ਆ ਛੋ ਏ ਪ ਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸਾਚ ਚਉ ਦੂ ਰਿ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਹਉ ਖਾ ਤ ਰ ਵਿ ਰੇ ਕਿ ਨਿ ਮੀ ਮ
ਨੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮ ਹਲੁ ਪ ਛਾ ਣੀ ਐ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਆ ਪੀ ਮਿ ਲਾ ਵੈ ਸੋ ਮਿ
ਲੈ ਤਾ ਮ ਨੈ ਭਾ ਵ ਈ ॥ ਚਲੈ ਚਲਣ ਜੋ ਦਰ ਜਾਇ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮਾ ਵ ਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਬੁ ਮਲੁ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਚਲੇ ਚਲਣ ਹਾ ਰ ਵ ਦ ਵ ਦ ਵਾਇ ਆ ਧੰ ਧੁ ਪਿ ਪੈ ਸੰ ਸ
ਧਾ ਨੁ ਪੈ ਪੂ ਰੈ ਗੁ ਰਿ ਦੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁ ਵੀ ਸੇ ਰੇ ਮਥਿ ਐਂ ਖੁ ਪੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥
ਵਾਜੀ ਵੱਣ ਢੀ ਕਾ ਜ ਜ ਲ ਮਾ ਹਿ ਕੇ ਤਾ ਰਖੀ ਐ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਸੁ ਕ ਵਾ ਰਿ ਕਨਾ ਮੁ
ਈ ਆ ਪੇ ਨਿ ਜਿ ਨਾ ਮੁ ਸ ਲਾ ਹੀ ਐ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁ ਖ ਪ ਥ ਰ ਬੁ ਸੈ ਲੁ
ਉ ਬੂ ਡ ਾ ਲ ਜ ਚੁ ਛੈ ਗੀ ਐ ॥ ਤ ਉ ਸ ਚੁ ਪ ਛ ਾ ਣੈ ॥ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਮ ਾ ਈ ਐ ॥ ਪ ਰ ਮ ਾ ਨ ਦ
ਜਾ ਣੈ ॥ ੨ ॥ ਇ ਹੁ ਮ ਨੁ ਰ ਾ ਜ ਾ ਲੋ ਭੀ ਆ ਲੁ ਭ ਤ ਉ ਲੋ ਭ ਾ ਈ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਲੋ ਭੁ ਨਿ ਵ ਾ ਰੀ ਐ
ਹ ਰਿ ਸਿ ਉ ਬ ਣੈ ਆ ਈ ॥ ੩ ॥ ਐ ਕ ਲ ਾ ਰਿ ਮੇ ਤੀ ਬੀ ਜੀ ਐ ਕਿ ਉ ਨ ਾ ਪ ਾ ਵੈ ॥ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਾ
ਚੋ ਸ ਾ ਹੁ ਭ ਰ ਮ ਨਿ ਵ ਸੈ ਓ ਹੁ ਪੋ ਥੇ ਲ ਾ ਲ ਚਿ ਢੁ ਖ ਦੇ ॥ ਚੋ ਰ ਛੀ ਜ ਨੀ ਕੂ ਡੁ ਵ ਿ ਗ ਾ ਡ ਵੈ ॥ ੪ ॥ ਲ ਾ ਲ ਚੁ ਛੈ ਰ ਹੁ ਮੀ ਐ
ਆ ਸ ਾ ਚੋ ਸ ਾ ਹੁ ਭ ਰ ਮ ਨਿ ਵ ਸੈ ਓ ਹੁ ਪੋ ਥੇ ਲ ਾ ਲ ਚਿ ਢੁ ਖ ਦੇ ॥ ਚੋ ਰ ਛੀ ਜ ਨੀ ਕੂ ਡੁ ਵ ਿ ਗ ਾ ਡ ਵੈ ॥ ੪ ॥ ਲ ਾ ਲ ਚੁ ਛੈ ਰ ਹੁ ਮੀ ਐ
ਚੁ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਘ ਾ ਲੀ ਐ ॥ ਐ ਕ ਬਿ ਨੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਇ ਨ ਦ ਰਿ ਨੇ ਹ ਾ ਲੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਮੈ ਭ
ਵ ਸ ਾ ਇ ਨ ਪ ਛੈ ਤ ਾ ਵ ਰੀ ॥ ਗੁ ਨ ਹਾ ਬ ਖ ਸ ਣ ਹ ਾ ਰ ਦ ਸ ਬ ਦ ਕ ਮ ਾ ਵ ਰੀ ॥ ੬ ॥ ੯ ॥
ਆ ਸ ਾ ਮ ਹ ਲ ਾ ੧ ॥ ਪ ਕਿ ਆ ਜ ਾ ਂ ਗ ਲ ਲੁ ਚੁ ਢੀ ਜ ਾ ਇ ਮੇ ਘ ਰਿ ਬ ਨੁ ਹ ਰੀ ਆ ਵ ਣ
ਚੁ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਘ ਾ ਲੀ ਐ ॥ ਐ ਕ ਬਿ ਨੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਇ ਨ ਦ ਰਿ ਨੇ ਹ ਾ ਲੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਮੈ ਭ
ਵ ਸ ਾ ਇ ਨ ਪ ਛੈ ਤ ਾ ਵ ਰੀ ॥ ਗੁ ਨ ਹਾ ਬ ਖ ਸ ਣ ਹ ਾ ਰ ਦ ਸ ਬ ਦ ਕ ਮ ਾ ਵ ਰੀ ॥ ੬ ॥ ੯ ॥
ਆ ਸ ਾ ਮ ਹ ਲ ਾ ੧ ॥ ਪ ਕਿ ਆ ਜ ਾ ਂ ਗ ਲ ਲੁ ਚੁ ਢੀ ਜ ਾ ਇ ਮੇ ਘ ਰਿ ਬ ਨੁ ਹ ਰੀ ਆ ਵ ਣ
ਤ ਾ ਮ ਨੈ ਭ ਾ ਵ ਈ ॥ ਚ ਲੈ ਚ ਲ ਣ ਜ ਦ ਰ ਜ ਾ ਇ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮ ਾ ਵ ਈ ॥ ੨ ॥ ਸ ਾ ਸ ਚ ਾ ਸ ਾ ਹੁ ਬੁ ਮ ਲੁ
ਣੀ ਐ ॥ ਗੁ ਰ ਕੀ ਕ ਾ ਰ ਕ ਮ ਾ ਇ ਮ ਹ ਲੁ ਪ ਛ ਾ ਣੀ ਐ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਆ ਪੀ ਮਿ ਲ ਾ ਵੈ ਸੋ ਮਿ
ਲੈ ਤ ਾ ਮ ਨੈ ਭ ਾ ਵ ਈ ॥ ਚ ਲੈ ਚ ਲ ਣ ਜ ਦ ਰ ਜ ਾ ਇ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮ ਾ ਵ ਈ ॥ ੨ ॥ ਸ ਾ ਸ ਚ ਾ ਸ ਾ ਹੁ ਬੁ ਮ ਲੁ

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਾਚ ਕੇ ਹਿਤ ਸਾਚ ਬਖਾਨੀਅਹਿ ਜਾਕਉ ਸਰਬ ਬੁਲਾਵਹਿ ਅਪਨਾ ਸਹਜੇ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਸੋਈ ਹੈ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਬਣਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਕੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਕਾਥਿ ਨ ਕਥਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਾਚੇ ਜਾਚੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥

ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥

ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਊਤਮ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭਾਖਹਿ ॥

ਮਾਣੀ॥੮॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਹਮਰਾਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤਤੁਗਿ
ਆਨੁ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੂਰੇਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤਪਾਂਸਿਰਿਤਪੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸੈ
ਸਭਦੂਖਾਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦੀਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮਹਲੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਾਚੀਸੋਭਾਸਾਚਿਦੁਆ
ਰੇ॥੬॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸਚੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਮੇ
ਉਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿ
ਭਗਤੀਰਾਤੇਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਭੁਕੋ
ਈ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਨਿਰਾਸਾਹੋਈ॥ਆਸਾਵਿਚਿਸੁਤੇਕਈਲੋਈ॥ਸੋਜਾਗੈਜਾਗਾਵੈਸੋ
ਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਬੁਝਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਭੁਖਨਜਾਈ॥ਨਾਮੇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਬੁਝੈਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕੀਰਤਿਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿ
ਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਨਿਆਸਾਕੀਤੀਤਿਸਨੋਜਾਨੁ॥
੨॥ਤਿਸੁਕਿਆਦੀਜੈਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਇਹੁਸਿਰੁਦੀਜੈ
ਆਪੁਗਵਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਏ
॥੪॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮੋ
ਹਿਭਰਮਿਭੋਲਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਫਿਰੈਬਉਰਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕਾਮਾ
ਇਆ॥ਮੂਰਖਿਪੜਿਪੜਿਦੂਜਾਭਾਉਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੁਖੁਸਬਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਅ

ਨਦਿਨੁਭੋਗੇਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਆਰਿ॥
॥੭॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਹਰਿਜਪੀਐ
ਭਇਸਚਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਉਰਧਾਰਿ॥੮॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ॥ ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਊਪ
ਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁ
ਚੇਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਤੇਗਿ
ਆਨੁਊਪਜੈਮਹਾਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਘਰੁਦਰੁਪਾਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਬੂਝੈਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਲਾਹਹੈਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰ
॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੂਖੁਊਪਜੈਦੁਖੁਕਦੇਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ
॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਪਸਰਿ
ਰਹੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਊਤਮਹੋਈ॥ਅੰਤਰੁਸੀਤ
ਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੬॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਂਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਕਿਲ
ਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅਹਿਫਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥੭॥ਆਪਣੈਹਥਿਵਡਿਆਈ
ਆਦੇਨਾਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸਿਆਵਡਿਆਈਪਾਏ॥੮॥੧॥੪॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ਸੁਣਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੂੰਆਪੇਆਇਮਿਲੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕਰਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨ
ਲੋਚਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਿਕੀਤਿਨਬੂਝਨਪਾਇ॥੨॥
ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓਨੁਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾ
ਈ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਈ
॥੪॥ਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਆਪਿਭਵਾਲੀਦਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
ਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੂਝਨਿਵੀਚਾਰਾ॥ਭਗਤਿਭੀਓਨਾਨੋਬ

ਭਾਵਾ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਦੈ ਕੋਵਰਜਿਓ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭੀ ਆਸਿ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਸੀ ਇਹ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭੀ ਆਸਿ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਸੀ ਇਹ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਚੋਰ ਤੇ ਨਿਗਮ ਕੇ ਸਦਾ ਚੀਜੋ ਇਨੀ ਏਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾ ਪਦੇ ਆਪੇ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਮੰਗਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਗੁਰ ਚਰਣਾਇ ਲੂ ਵੀਚਾਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਹੁਰੰਗੁ ਹੋਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚੇ ਮੇਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੀਵੇ ਜੇ ਕੁਆਇ ਵਿਕਾਰਾ ਗੁਰਪਾ ਸਾਂਗਿ ਮਿਲੇ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਤੇ ਸਚ ਰੰਗੀ ਸਚੁ ਗੁਰਿ ਮਾਲੇ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚ ਛਡੀ ਸਚ ਉਪਾਇ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੋ ਇਨ ਕੰਮੀ ਏ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਵਾਹੂਰਾਮਨਾਮਦੀਨਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥਾ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓ
ਤੇਹਾ॥ਭੇਟਿਓਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਪ੍ਰਗਾਸਿਓਨੇਹਾ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਰੁਨਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਰਾਸਿ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇ
ਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੮॥੧॥੨॥੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਹੜੇ॥ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾਕੀਜਤਿ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖ
ਬੀਸਰਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਣਾਜਾਇ॥੨॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇਤਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੋਜਨਰਾਤੇਰਾਮਸਿਉ
ਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੬॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆ
ਘਾਇ॥੭॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਆਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥੮॥੧॥੩॥
ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁ
ਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥ਜੋਸੁਖੁਦਰ
ਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁ
ਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕ
ਰੰਗਿਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀ
ਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁਨਾਇ॥੧॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਤੇਰਾਦਿਤਾ
ਪਹਿਰਹਿਖਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੂ
ਕਰਾਵਹਿਸੋਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰੁਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਭਸੁਹਾਵਣੇਪਿ
ਆਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇ
ਖੁਲਿਖਾਇ॥੬॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੭॥ਪ੍ਰ

ਕੂਪਤੇਉਧਾਰਿਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸ
ਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇ
ਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁ
ਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇ
ਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿ
ਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂ
ਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇ
ਆ॥੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈ
ਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੬॥ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀ
ਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈ
ਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸ
ਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥੮॥ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾ
ਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛ
ਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆ
ਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥੧੦॥ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ਝਝੈ
ਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੁਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉ
ਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥੧੨॥ਞੰਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰ
ਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘ
ੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹ

ਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨ੍ਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨ੍ਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ
॥ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਡਡੈਡੰਫੁਕਰ
ਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕ
ਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧੭॥ਣਾਣੈਰਵਤੁ
ਰਹੈਘਟਿਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁ
ਨਹੋਈ॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਾ
ਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੧੯॥ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾ
ਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ
॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆ
ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿ
ਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੨੨॥
ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮ੍ਹਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰ
ਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀ
ਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀ
ਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿ
ਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿ
ਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿਲਗਾ॥੨
੬॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨ੍ਕਉਭਉਪਇਆ॥ਮਨਮੁ
ਖਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮ
ਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆ
ਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਵਿਰਹਿਆ

ਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ
॥੩੦॥ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿ
ਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿ
ਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੩੨॥
ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿ
ਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾ
ਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁ
ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥੩੪॥ਆਇੜੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁ
ਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ
॥੩੫॥੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਯੋਅੰਙੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲੁਭਇਆ॥ਰੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾ
ਣੇਪੜਿਅਵਗਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥ਲੇਖਾ
ਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁ
ਨਾਮੁਲਇਆ॥ਛਛੈਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟਹਿਜਮਿਪਾਕੜਿਆ॥
੨॥ਬਬੈਬੂਝਹਿਨਾਹੀਮੂੜੇਭਰਮਿਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧ
ਰਾਇਓਪਾਧਾਅਵਰਾਕਾਭਾਰੁਤੁਧੁਲਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇ
ਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਤੂੰਚੀਨਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀ
ਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧੁਸਿਰਿਲਿਖਿਆਸੋਪੜੁਪੰਡਿਤਅਵਰਾਨੋਨਸਿਖਾਲਿਬਿ
ਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਾਟੜਿਆ॥੫॥ਸਸੈਸੰਜ
ਮੁਗਇਓਮੂੜੇਏਕੁਦਾਨੁਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀ
ਏਤੁਧਾਨਿਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥੬॥ਮੰਮੈਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈ
ਵਡਾਰੋਗੁਪਇਆ॥ਅੰਤਰਆਤਮੈਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨ੍ਹਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭ

ਆਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ਸੋਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੀਗਾਰਤੀ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਹਿਵੈ
ਨੰਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸੋ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣ ਵਖਿਆਵ
ਣਨੰਸੋ ਤਉ ਧਨ ਝੂਠਿ ਕਿ ਰਤੇ ਲੁਕਾਹਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਿ ਸੁਨ ਵੇਨਧੀ ਜਣੇ ਨਾਨਕ ਕੀਪ੍ਰ
ਉਪਿ ਉਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜਣੇ ॥੨॥ਸਬਧੀ ਹੋਸੋ ਹੋਲੜੀ ਹੋਮੇ ਗਾਧੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵਣ
ਜਾਰਾਮਾ ਹਰਿਨੰਸੋ ਵਣਜਾਰੇ ਆਰਸੋ ਲਿਆਪਾਰਾਮਾ ਸੋ ਲਿਆਲੇ ਸਚ
ਘਰਿ ਚੁਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੈਂ ਧਨ ਭਲੀ ਮਾਇ ਕਿਸੈ ਗਿਹਰਿ ਕੈ ਕਰਿ ਰਲੀ ਮਾਹੁ ਪ੍ਰਭ
ਦੁਦਿਖ ਭਲੀ ਮਾਕਰਣ ਕਾਰ ਣਜਸ ਮਰਥ ਸੀ ਧਰ ਮਾਪ੍ਰਭਾ ਜੁਸਾਰ ਣਾਨਾਨਕ ਨਦਰੀਪ
ਨੋਸੋ ਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭਾਧਾਰ ਣਾ ॥੩॥ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚੋ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ
ਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮਾ ਵੇਮੈਂ ਗਿਰਾਤ ਵੇ ਆਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮਾ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀ
ਆਹਰਿ ਵਞਲੀ ਮਾਜਿਉ ਕਾਵੇ ਤਿਉ ਵਾਵਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਿਆ ਸੋਸਬਦਿ ਦਿਸਭਾਗੋਧ
ਰਿਮੰਮਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਣ ਬੁਧਿ ਪਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਈ ਮੇਲੇ ਮਨਿ
ਭਾਣੇ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਿ ਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਮਾਮਨ ਹੋਦੇ ਮਨ ਹ ਦੁਦਾ ਜੋ ਦੁਣ ਝੂਣ ਕਾਰੇ ਰਾਮਾ ਮੇਰਾਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭਾਭਾਲਾ ਲੀਪਮ
ਫੇਰਾਮਾ ਮਨਦਿ ਨੁਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇ ਆਮਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਪ
ਪੂਰੀ ਆਰਾਜ ਤਿਗੁਰਿ ਮਲਖੁਲਖਾਇਆ ਮਾਮਾ ਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣਿ
ਤੁਮੁ ਗੁਰਤਾਦੀ ਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਦੁਣ ਝੂਣ ਕਾਰੇ ॥੧॥ਤਿਤੁ
ਗਮ ਤਿ ਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰ
ਵਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿ
ਧਾਨਾ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿ ਰਿ ਸਭੁ ਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ਜਪੁ ਤ ਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨ ਕਾਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸ ਤਿ ਗੁ
ਰਬੁ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ਗੁਰ ਸਾਗੁਰੇ ਰਤਨਾ ਗੁਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਮਜਨੇ
ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜਾਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮੀਲੇ ਦੀ
ਚਾਰੇ ਕਾਮੁ ਕੋਰੇ ਧੁਕ ਪਵਾਇ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਾਹੁ ਮੈਂ ਲੋਭ ਮਲ ਹਰਿਲ

ਕਾਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੈਂ ਧਨ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ਹਮ ਨਹੀ ਚਜੀ ਨਹੀ ਸੁਘੜੀ ਨਾ ਮੈਂ ਕੁਲ ਵੀਚਾਰ ॥ਭਾ
ਭਰੇ ਆਕਰਿ ਦਇਆ ਇਆਦਇ ਆਲਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਗੁਣ ਗਾਵ ਉਨਾਨ
ਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਆਖੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਸਾਮੁਪਛਾਤਾ ਨਿਗੁਣ ਸਾਮੁ ਤੇ ਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾ
ਰਵਿ ਗਉ ਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਸਾਮੁਪਛਾਤਾ ਨਿਗੁਣ ਸਾਮੁ ਤੇ ਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾ
ਲਾਗੈ ਫਿਣ ਜਾਤਿਗੁ ਮੁਕਾਤੇ ਨਹੋ ਈ ॥੧॥ਰਾਮੈ ਰਾਮੁ ਚੇਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੇ ਹਰਦੈ ਜਿ
ਕੀਨੇ ਨਪਾਇ ਆ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨਾ ਹਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੁੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਿਲ
ਆਪੇ ਪਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝੈ ਮੁੜੇ ਵੇਤਾਸਦ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਤੇਤ ਵਾ
ਲਾਗੈ ਫਿਰਣ ਜਾਤਿਗੁ ਮੁਕਾਤੇ ਨਹੋ ਈ ॥੧॥ਰਾਮੈ ਰਾਮੁ ਚੇਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੇ ਹਰਦੈ ਜਿ
ਵਿ ਗਉ ਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਸਾਮੁਪਛਾਤਾ ਨਿਗੁਣ ਸਾਮੁ ਤੇ ਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾ
ਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਆਖੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਸਾਮੁਪਛਾਤਾ ਨਿਗੁਣ ਸਾਮੁ ਤੇ ਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾ
ਕਾਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੈਂ ਧਨ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ਹਮ ਨਹੀ ਚਜੀ ਨਹੀ ਸੁਘੜੀ ਨਾ ਮੈਂ ਕੁਲ ਵੀਚਾਰ ॥ਭਾ
ਭਰੇ ਆਕਰਿ ਦਇਆ ਇਆਦਇ ਆਲਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਗੁਣ ਗਾਵ ਉਨਾਨ
ਰਬੁ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ਗੁਰ ਸਾਗੁਰੇ ਰਤਨਾ ਗੁਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਮਜਨੇ
ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨ ਕਾਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸ ਤਿ ਗੁ
ਧਾਨਾ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿ ਰਿ ਸਭੁ ਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ਜਪੁ ਤ ਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿ
ਗਮ ਤਿ ਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰ
ਤੁਮੁ ਗੁਰਤਾਦੀ ਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਦੁਣ ਝੂਣ ਕਾਰੇ ॥੧॥ਤਿਤੁ
ਫੇਰਾਮਾ ਮਨਦਿ ਨੁਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇ ਆਮਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਪ
ਪੂਰੀ ਆਰਾਜ ਤਿਗੁਰਿ ਮਲਖੁਲਖਾਇਆ ਮਾਮਾ ਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣਿ
ਰੇਰਾਮਾ ਮਨਮੁ ਤੇਰੋ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਿ ਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਭਾਣੇ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਿ ਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਫਿਮੰਮਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਣ ਬੁਧਿ ਪਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਈ ਮੇਲੇ ਮਨਿ
ਆਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ਸੋਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੀਗਾਰਤੀ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਹਿਵੈ

ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦਿਸਾ ਸਖੀਆ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਹਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਘਟ ਅੰਦਰਿ ਕੋਹਿਨੂਰੁ ॥੧॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲਹੋ ਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ॥
ਉਨ ਤੂੰ ਭਰਮਿ ਭਾਈ ਜਿਵੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾ ਚਾਰਿ ਚਰਣ ਹਥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਤਾਮਹ ਪਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਥ ਬਰਾਸਿ ਬਰਾਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚ ਭੁਜੀ ॥
ਸਾਥ ਦੁਖਾ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥

ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦਿਸਾ ਸਖੀਆ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਹਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਘਟ ਅੰਦਰਿ ਕੋਹਿਨੂਰੁ ॥੧॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲਹੋ ਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ॥
ਉਨ ਤੂੰ ਭਰਮਿ ਭਾਈ ਜਿਵੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾ ਚਾਰਿ ਚਰਣ ਹਥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਤਾਮਹ ਪਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਥ ਬਰਾਸਿ ਬਰਾਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚ ਭੁਜੀ ॥
ਸਾਥ ਦੁਖਾ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦਿਸਾ ਸਖੀਆ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਹਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਘਟ ਅੰਦਰਿ ਕੋਹਿਨੂਰੁ ॥੧॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲਹੋ ਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ॥
ਉਨ ਤੂੰ ਭਰਮਿ ਭਾਈ ਜਿਵੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾ ਚਾਰਿ ਚਰਣ ਹਥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਤਾਮਹ ਪਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਥ ਬਰਾਸਿ ਬਰਾਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚ ਭੁਜੀ ॥
ਸਾਥ ਦੁਖਾ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦਿਸਾ ਸਖੀਆ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਹਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਘਟ ਅੰਦਰਿ ਕੋਹਿਨੂਰੁ ॥੧॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲਹੋ ਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ॥
ਉਨ ਤੂੰ ਭਰਮਿ ਭਾਈ ਜਿਵੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾ ਚਾਰਿ ਚਰਣ ਹਥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਤਾਮਹ ਪਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਥ ਬਰਾਸਿ ਬਰਾਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚ ਭੁਜੀ ॥
ਸਾਥ ਦੁਖਾ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ॥
ਸਹਸਾ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਹਸੈ ਸਹਸੈ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਦੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵੈ ॥੨॥ਪ੍ਰਿਸੰਗੀਕਾਮਾਣਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮੀਲਾ
ਈਜਾਮਾਮੰਤਿਰਸਬਦਿਮੀਲਾਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਕਾਮਾਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝੈ
ਸੁਖੀਮਿਲਿਸੁਭੰਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਾਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਸਦਾ
ਮੰਗੁਮਣੇਜਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਕੇਥੀਮੁਕਤਿ
ਗਪਾਈਨਾਨਕਾਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਦਾਨਾਸਚੈਸਬਦਿਮੀਲਾਈ॥੩॥ਸਾਧ
ਨਾਮਿਮਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਾਧਮਨਹਰਿਕੈਰਸਿਗਸੀ
ਤੁਧਸੇਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮਾਸਬਦਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮ
ਸੀਵਸੇਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਆਵਗਣਸਬੇਜਿਤੁਘਰਿ
ਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਅਨ
ਦੁਹੋਰਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੪॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋਗੁਰ
ਸੇਵਦਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੈਹੋਭਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸੈਪੇਕੰਜੋਸਹ
ਪਿਆਰੇਭਾਵੈ॥੧॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁਸੀਨਆਵੈਦੇਹ
ਭਤਿਭਾਵਹਿਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਵਦੇਹੋਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੇਬਿ
ਗਪਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਦੇਹੋ॥੨॥ਸੇਜੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁ
ਦਿਖਾਵਹਿਹਰਿਸੋਹੋਲਾਤਿਨਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰ
ਢੋਢਿਪਾਖੰਤੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦੇਹੋਜਾਲਿਬਾਲਿਮਹੀ ਆਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਦੇਹੋਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕਰੇਸੋਈਸਰਬਸੁਖਪਾਵਦੇ॥
ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਦੇਹੋ॥੩॥ਜਹਜਹ
ਧਾਵਦਾਤਹਤਹਰੋਕੇਮੇਰਾਨਾਲੇਹੋਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮ
ਝਾਇਬੋਲਣਾਹਰਿਭਾਵੈਤੇਕਾਰਣਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸਹੁਜਾਣੈਸੋਕੇਤੇ
ਲੋਆਖਿਬੋਲਣੈਕੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੋਜਨਮਜਨਮਸੰਕੇਤੇ
ਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੋਜਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੀਚੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਸਦਾਸ

ਸੀਐਂਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇਆਨਾਨਕਾਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਾਣਿਭਰੀਐਭੁ
ਣਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਪਰੁਮਿਲਿਆਹਦੂਰੇ॥ਦੇਖਿਪਿਪਰੁਵਿ
ਰਾ॥ਬਿਰਹਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਖਿਆਣੀਅਉਗਣਦੁਰੰਤੀਝੂਰੇ॥ਸਾ
ਣਿਭਰੀਐਕੁਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਸਾਕਾਣਿਗੁਣਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜੜੈਕਾ
ਰਤਓਸੁਰਜੁਚੜਿਆਪਿੜੁਪਾਰਿਮਾਤੇਲੁਤਾਵਣਿਜਾਮਾਮਗਿਬਾਧਾ
ਆਸਾਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਗੀਰਮਾਬੀਚਾਰੀਸਤਿਗੁਰੂਪੈਪੁਛਿਆਭਵਣਬੇਲੀ
ਰਣਕਾਲਿਆਮਾ॥੧॥ਭਵਣਭਵਣਭੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਆਤਿਭਾਗੀਗਮਾਮੋਗੁਰੂਪੂ
ਚੋਚੀਦਾਸਬਾਦਿਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਣ
ਲਿਆਮਾ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅੜੈਆਪਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮਾਸਾਚਾ
ਹੀਬੁਮਾਨਿਵਖੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮਾਮਾਛੁਲੀਵਿਛੁਨੈਦੁਨੀਜਾਲੁਫੇ
ਲਿਖਾਇਆਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਕਰਮੁਚੁਕਾਇਆਭਰਮਿਕਰੇ
ਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋੜਿਮਹਲਅੰਦੇਸਿਆਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਾ
ਅੜਿਆਪਦੇਸੀਆਮਾ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਗਮਾਸੁਖੁ
ਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਗਮਾਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂ
ਨਿਚੋਤਿਆਸਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਭੁਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਾਅਚੇਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁ
ਕਾਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੋਅੰਤਿਧਾਹੀਮੁੰਨੈਆਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਚੈਮੋਇ
ਚਿਮੀਵਿਛੁਨਿਆ॥੪॥੧॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ਹਉਤਾਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਆਪਿਗਾਈ
ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇ
ਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਵ
ਸਦਾਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾਹਰਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇ
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜੜੈਕਾ
ਭਿਭਰੰਮਿਕੁਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮਾਕਾਮਾਣਿਗੁਣਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਰਾਮਾ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਖਿਆਣੀਅਉਗਣਦੁਰੰਤੀਝੂਰੇ॥ਸਾ

ਦਾਸਾ ਕੀ ਬਿਰਥੀ ਦਾਦਿ ਨਾਨਕਾ ਬੇਮੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨ ਲਹੈ ਤਰੀ ਐਜਾਂ ਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੬॥੨੨॥

ਕੋਰਾ ਕਪੜੁ ਨੀਕਾ ਮਜਨੁ ਬਹਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਾ
ਮਾਹਾ ਰੇ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮਹਿ ਸਾਚੀ ਗੁਣ ਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ਨੀਦ ਵਿਖੁ ਖਸਭ ਪਰਹਰਿਤਿਆ
ਕੀਜੈ ਸੰਜਮੁ ਨਿਸਿ ਮਾਵੈ ਰੇ ਵਰਤ ਏਕਾਤੀ ਆਵੈ ਹਿਲਾ ਹਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਜਾ ਨਾਨਕ
ਰਤਨ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹਥਿ ਚਾਵੈ ॥੨॥ ਰਤਨ ਰਤਨ
ਰੁਤਿ ਆਵਾ ਮਾਹਾ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮਾਨੈ ਇਤੁ ਕਲਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥
ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੀ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਹਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਹਤ ਸਭੈ ਸਿਖ ਹੋਵਹਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ਸਬਦੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਭ ਸਾਝੀ ਕਹੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਜੈ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤਾ ਸੁਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਿਸਾਮੁ ॥
ਏਹਾ ਆਰਜ ਏਹਾ ਵੇਲਾ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਿਸਾਮੁ ॥
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਿਧਿ ਆਇ ਆਪਿ ਵਿਚਿ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਨ ॥
ਜੋ ਗਾਵੈ ਸੁਣੈ ਸੁ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਨ ॥
ਮੁਖੁ ਮੋਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਵੇਖਿ ਨ ਜਾਵੈ ਦੂਰਹੁ ਮਾਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਾਮਣਿ ਦੂਰਹੁ ਮਾਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ਦੂਖੁ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਪਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਨਾਦਿ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਸਮਾਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਿਤਾ ਵਡ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਿਤਾ ਵਡ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈਐ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਤਿ ਗੁਰਭਾਈ ਜੀਉ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜ

ਦੇਖਣ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲ ਭਗਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰਣਾ ਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਸ ਤੇ ਕਥਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਆਪਿ
ਮਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੀਆ ਕਾਮੁ ਓਹੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਕਰਿ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੁਆਰੈ ਵੇਖਣਾ ਸੁਣਣਾ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਤਿ
ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ਭਣਿ
ਜਨਮ ਸਫਲੁ ਹੋਆ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਬੀਜੇ ਬਿਖਿਆ
ਫਲ ਖਾਵੈ ਦੁਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਲਹੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਉਤਮੁ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਭਤ ਕਿਲਾ ਰਾਖੁ ਮੇਰਾ ਭਾਗੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਜਾਗੁ ॥
ਸਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਆਪਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ
ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ਜਿ ਨਰ ਮੁਖ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੀ
ਠਲ ਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਮੀਠਾ ਆਪਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ਸਭ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭ
ਮਹ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇ ਆਪਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ
ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਏ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ
ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਦੁਖੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਲ ਗਿਆ ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਮੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ
ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸ ਮਨ ਸਾਈ ਵਿਚਿ

ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਏ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਜੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ਭਣਿ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ
ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਮਾਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਹਰਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਖਾ ਪਾਇਆ ਆਖੁ ਆਜੀ ਵਾਇ ਆਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਮੁਖਿ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸੰਮਸਮਾ ਵੈਸੋ ਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਬੇਨਤੀ ਵੈ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਕੁਪੁ ਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ
ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਦੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵੇਦੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ
ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜੋਤੁ ਧੁਰਿ ਖਿ ਖਾਂ ਜਿਸ
ਨੋ ਦੇਇ ਕਰਮਹਿ ਤੈਂ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੋ ਵੇਦੁ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤਾ
ਤੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦੇਸ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪੁਰਖੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰ
ਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ
ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿ ਆਹਰਿ ਮਾਹਰਿ
ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭੁ
ਤੂੰ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ
ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਬਦੀ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸਬਦੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ
ਸਬਦ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਪਾਈਐ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨ ਗਿਆਨੁ
ਨਰਕਾਇ ਆਨਤ ਆਪੁ ਛਡਾਇ ਆਖਾ ਤ ਜਮ ਮੁਖਿ ਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ ਜੀਅ ਰਾਖਿ ਅਨਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਿਸ
ਭੁ ਲੋਚੀ ਜੈ ਜੇਸ ਕੀ ਵਿਸ ਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਿਛੁ
ਮੇਸਾ ਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਸਕੀ ਵਿਸ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁ ਆਖੀ ਜਨ ਊਭੇ
ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਮਰਦਾ ਨਭਾਇ ਆਨਿਤ ਆਪੁ ਛਡਾਇ ਆਖਾ ਤ ਜਮੁ
ਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਗੁ ਮਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇ ਆਜਨ ਊ ਬਰੇ ਹਰਿ
ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਭਾਪਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੀਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜਨ ਮਰਣੁ ਦੇਵੈ
ਦੁਖ ਖੇ ਟੇ ਹਰਿ ਰਮੇ ਨ ਸੰਮਸਮਾਇ ਆਜਾ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਲੇ ਏਕੋ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕੁ
ਮਨਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਗੁ ਮਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇ ਆਜਨ ਊ ਬਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਗੁ ਮੰਦੁ ਦਿਦਾ ਏ ਹਰਿ ਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਮੰਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲਣ ਜਾਇ ਤਾ ਜੇਤੇ ਜੰਤ ਤੇਤੇ ਹਰਿ ਪੀਤੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਜਨ ਸਭ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਤੇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੀ ਬਦੀ ਤਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਦੇਇ ਗਲਾ ਬਧੀ ਜੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਿਨ ਕੀ ਹਰਿ ਭਾਵਦੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਰਿ ਭਾਵਦੀ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਪਰਾਨਿ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸਭ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਤੇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੀ ਬਦੀ ਤਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਦੇਇ ਗਲਾ ਬਧੀ ਜੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਿਨ ਕੀ ਹਰਿ ਭਾਵਦੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਰਿ ਭਾਵਦੀ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਊਤਮੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੂਚੜੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੭ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਵ ਨਵਤਾਰੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਫਾਟਹਿ ਗਹਿਰਾਈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹਉ ਸੁਖ ਆਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਜਿ ਬਡਾਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਨਿਧਿ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕਾਣਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾਕਉ ਨਾਹੀ ਸੰਕ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੧॥

ਛੰਤ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾਕਉ ਨਾਹੀ ਸੰਕ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕਾਣਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਸੁਆਮੀ ਤਾਕਉ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਬਿਘਨ

ਦੁਖਦਾਰਿਦਗਵਾਵਨੁ ਬਸੁਧਾਤੀਰਥਧਾਮਜਨੁਮੀਅਲਨਾਕਉਨਿਰੰਜਨਾਮੁਖਬਨੁਤਿਨੁ
ਸੂਖੀਸਗਲਤੁਝੁਹਿਆਰਾਧਤੇਦਇਆਲਲਾਲਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕੀਮੁਸਾਧਸੰਗ
ਭੁਹੋਇਗਤੇਰਾ॥ਅਕੋਟਿਬਿਸਨਅਵਤਾਰਸੰਕ ਰਜਟਾਧਾਰਾਚਾਹਹਿਜੁਝੁਹਿਦਇਆਰ
ਧਨਿਤਸੋਹੂਚਆਪਾਰਾਂਆਪਾਰਅਗਮਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰਸਗਲਪੂਰਕਪ੍ਰਭਧਨੀਸੁਮਤਿ
ਧਰਣਧਰਬਾਧੀਆਦਹਿਜਖਕੈਨਰਗੁਣਤਨੀਕੋਦਿਹਿਦੁਅਨੇਕਦੇਵਾਜਪਤਸੁ
ਆਮੀਜੈਜੈਕਾਰਾਆਨਾ ਬਨਾਬਦਇਆਲਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮੋਹਿਲਿਉਧਾਰਾ॥੨॥੨
ਹਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖੀਅਨੇਕਭਾਤਿਪਗਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਰੁ
ਫਪਵੀਦਿਨਸੁਭਾਤਿਮਨਿਖਅਤਸਾਸੀਅਰਾਸੁਰਧਿਆਵਹਿਬਸੁਧਪਰਾਗਨਾਗਵਾਵਣੇ
ਮਾਸਗਲਖਾਣੀਸ੍ਰਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਣੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਚਤੁਰਵੇਦ
ਹਖ੍ਰਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿਪਾਪਤਿਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਨਾਨਕੀਮਲੀਐਸੰਗਿ
ਸਾਤਿ॥ਤੇਜੋਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਾਤੇਤਭੁ ਨੀ॥ਅਨਜਾਨਤਜੋਸੋਵੈਤੇਤੀਨਹਜਾਇ
ਫਨੀਆਵਿਗਤਅਗਨਤਅਬਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਮਾਝੇਬਾਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਝੇ
ਰੁਦਤਨਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹਰਾ॥ਵਸਿਭੁਗਤਬੀਆਸਿਲੋਜੀਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਰ
ਲਾ ੫ ਸਲੋਕ॥ ਉਦਮੁਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥
ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖੁਹੋਵਹਿਦੂਖੁਦਰਦੁਭੂਖਜਾਇ॥੧॥ਛੰਤੁ॥
ਸਾਜੁਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਆਲਸਾਈਐ॥ਭੇਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈਐ॥
ਦੂਖਦਰਦਨਭਉਬਿਆਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇ
ਆਜੇਵਾਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪਇਐਪੈਚਰਣਜੈਪੈਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹ
ਲਾਈਐ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾਭਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਗੇ
ਆਸੁਰਅੰਜਨਾਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਪੂ
ਰਿਆਇਕਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆਗਯੋਬੇ

ਤਸਾਧਸੰਗਾਤਾ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਪਾਜਲਦੁਧਨੈਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਚਨਮੀਅਮੋਮਾ
ਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇਨਾਬਉਰੀਭਇਓਆਲਿਕਮਲੋਦ ਬਾਸਨਮਾਹੇਮਗਨਾਇਕੁਖਿਨੁਤੀਨਾਹੋਵੈ
ਖਿਨੁਨਾਹੋਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਮੈਸੀਗਾਰਤਿਰਸਅਰਪੀਐ॥ਜਹਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਾਪਦੁ
ਭਣੀਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਰਪੀਐ॥ਕਾਰੇਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲਾਪ੍ਰਢਨੁ
ਖਾਰੇਆਕਹਾਨਾਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਹਰਿਕੇਮਨਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ਐਸੀਜੋਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ
ਸਾਜੈਸੀਅਛੁਲੀਨੀਰਾਇਕੁਖਿਨੁਤੀਨਾਧੀਰੇਮਨਹੋਸਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਹਾਪ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਬੂੰਦਚਵੈਬਰਸੁਸੁਹਾਵੇਮੋਹੁਹਾਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ ਅਤਿਲਾਈ
ਐਸੋਚਿਤੁਮੁਰਗੀਮਨਨਕੀਜੈਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈਦਰਸਨਕਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ਗੁਰੁਗੁਪਾ
ਮੀਲਨਾਹਵੈਛੁ ਨੇਧਨਦੇਦੀਸਾਚੁਸਨੇਹਾਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤ ਅੰਤਠਾਕੁਰਕੇਹਰਿਸਿਉ
ਕੀਜੈਨੇਹਾਮਨਸੋਸਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥੨॥ਚਕਵੀਸੂਰਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸਘਣੀਕਦਿਨੁ
ਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐਕੋਕੋਕਲਾ ਅਬਪਰੀਤਿਚਵੈਸੁਹਾਵੀਆਮਨਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈਐ॥
ਸੋਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਮਾਨੁਕੀਜੈਇਕਰਾਤੀਕੋਹਭਿਪਾਹੁਣੇ ਆਨਾ ਅਬਕਿਆਰੰਗੁਲਾਇ
ਸੋਹੁਰਚਾਇਓਨਾਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿ ਆਹਾਬੇਰੁਸਾਪੁਸਰਣੀਪੜੀਐਚਰਣੀ
ਟੂਟਾਸੋਹੁਜੁਕਿਤੀਐਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇਮਨਹਰਿਲਾਇਪ੍ਰਧੀ
ਤਿਕਬਾਦੇਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ॥ ੩ ਅਨਿਸਿਕੁਰੈਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀਉਡੈਵੇਸ
ਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈਜੈਸੀਭਤ੍ਰਣਿ ਭਤਾਰਉਰ ਝੀਪਿਰਾਪਿਸੈਵੈ ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਦੀ
ਜੋ ਆਨੁਲਾਲਾਦੀਜੈਭੋਗਕਰੀਜੈਹਭੇਖੁਸੀਆਰੰਗਮਾਣੇ॥ਪ੍ਰਿਪ੍ਰਅਪਨਾਪਾਇਆ
ਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਅਤਿਮੀਠੇਮੇਰਾਚਿਤ ਨੇ॥ਗੁਰੁਬੀਆਸਾਖੀਤਾਤ੍ਰਿਠਮੁਆ
ਖੀਪ੍ਰਿਰਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤ ਦਇਆਲਸੋਹਨਕੇਮਨਹਰਿਚਰਣ
ਗਹੀਜੈਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥੧॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ

ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀਬਹੁਅਢਗਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਤੇਪਾਯਜਬਹਰਿਪਏ
ਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਛੰਤ॥ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਆਸੇਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੋਧਨ
ਕੋਟਿਅਰਾਧਹਿਗਿਆਨੀਜਾਪਜਪੇਜਪਤਾਪਸੰਜਮਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾਅਨੇਕਸੋਧਨ
ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਸੁਣਹਿਅਨੰਤਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆ
ਅਗਾਧਬੋਧਅਜੋਨਿਸੰਭਉਅਤੋਲਵਣਜਾਰੀਐਨਹਜਾਣੀਐਕਿਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਐ

ਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਰਿਗੋਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਗਾਆਭਰਮੁਮੋਹੁਦਿਕਾਲੁਦੂਜਾਸਭ
ਭਾਤਿਨਰਿਹਿਆਸੰਗਿਆਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਖੁਉਢਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾ
ਈਆਨਾਨਕਵੁਢਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸੇਦਾਲਾਗੀਐ॥੪॥੧॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮ ੫ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ

ਅਕਥੁਕਥਾਊਚੇਤੇਨਾਹੀਕਰਣੈਕਾਰਣੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਤੇਜਨ
ਕੀਰਤਿਤਿਸੁਦੇਵੈਸਦਾਹੋਈ॥੧॥ਮ ੫॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਮਲਦੂਖ
ਗਏਜੋਜੋਦੇਖੈਭਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਵਿਚਿਮਾਇਆਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿ॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਆਵਹਿਕਿਤੁਸਚਿਲਾਵਹਿ
ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਤੁਝੁਕਿਆਪਹਿ॥ਤੂਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਹਿਆਪੇਤੂਆਪੇਦੇਖਿਵਿਗਸਹਿ॥ਤੂਆਪੇਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਤੂਆਪੇਤੁਧੁਨਿਰਾਲਮੁ॥
ਨਾਨਕਵੁਢਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥੨॥੧॥ਸਲੋਕੁ ਮ ੫ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ
ਖੀਮੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐਪਾਈਸਚੁਚਰਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐਤਜਿ
ਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਾਣਈਐਹਸਗਣਿਗਹੀਜੈਆਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੋਸੁ
ਖਪਈਐਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਿਰੇਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗੀਐਨਾਨ
ਕਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥੩॥ਜਾਕੈ
ਸਤਕਿ ਭਾਰਾਸੇਵਾਲਾਗਾਆਤਾਕੀਪੂਰਨਆਸਾਜੋਨਸਾਧਸ਼ੰਗੁਪਾਇਓਤਿਨ
ਪਾਇਓਪਰਮਨਿਧਾਨੁਤਿਸੁਕਿਛੁਨਾਹੀਤੋਟਾਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥
ਸਭਸਮਥਥਾਸੁਆਖੀਸ਼ਰਬਕਭਉਭੰਜਨਾਨਾਨਕਪਇਐਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿ

ਅੰਞਾਣਾ ਰਸਭਰੇ ਨਾਮੰ ਗਾਸੀ ਗਿਲਾਗੇ ਦੂਖਭਾ ਗੇ ਪਾਣਮਨਤਨਸਭਿਪਰੇ ਮਨ
ਇੱਛਪਈਪ੍ਰਭਧਿਆਈ ਸੋਜੋਭੁਸਾਹਾ ਸੁਭਗਣਿ ਆਹਾਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਧੀਲੇ
ਧੀਧੁਸਗਲਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆਹਾ ਰਸੀਅਲਿਸਖੀਆਪ੍ਰਭਛਿਕਹੁਕੰਤਨੀ
ਸਾਣੀਹਾ ਰਜਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿਨਜਾਣੀਹਾ ਗੁਣਗੁਰੁਸੁਪਤਆਪਾਰਕਰਤੇ
ਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇਹਾ ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਹੋਸਗਲਬੁਣਸੁਰਿਹਾ ਆਨਪੂਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਹਾ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿ
ਰਙਿਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀਹਾ ੨ ਸੁਖਸੋਹਿਲਾਤੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਹਾ ਸਾਸਨਸ
ਰਸਿਐਵੇਦਖਦਸਮਨਭਾਹਾ ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕ
ਰਪਾਰਗੀਆਹਾ ਹਰਿਚਰਣਲਾਹਾ ਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਸਦਾਗੀਆਸੁਬਦਿ
ਦਸਾਏਸਹਜਿਪਾਏ ਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਹਾ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੂਆ
ਸੰਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਹਾ ੪ ॥੧॥੧੦॥ ਪਾਸਾਸਾਸ ਹਲਾ ੫ ਘਰੁਪਹਿਲਾ

ਦੂਵਾਊੜਿਆਤੈਕਿ ਆਚਿ ਚੁਲਾਇਆ ਆਹੁਲਾਤਿਪੁੰਨ ਝੀ ਆਕਿਤੁਕੁੜਿ
ਲੈਭਾਇਆ ਕੂੜੇਲਭਾਇਆ ਧੋਹੁਮਾਇਆ ਆਕਰਹਿਪਾਪਮਾਮਿਤਿ ਆਤਨੁ
ਭੁਸਾਢੇਗੰਜਮਹਿਹੀਕਾਲਿਬਪ੍ਰੇਜਿਤਿ ਆਆਲੁਜੋ ਬਨੁਢੋਢਿਵੈਸੀਗਹਿ
ਓਪੰਨਦੇਖਇਆ ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆ ਨਹਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ
ਪਾਢੁਬੋਹੁਮਿਰਗਾਜਿਵੈਪੇਖਿਰੇਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ਸੁਖਹੁਦੂਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕ
ਮਾਇਣਾਪਾਪਕਮਾਣੇ ਢੁਰਹਿਨਾਹੀਲੈ ਚਲੇਘਤਿ ਗਲਾਵੈ ਆਹਰਿਚੰਦਉ
ਦੀਦੇਖਿਮੁਠਾਕੂੜੁਸੋਜਾ ਰਾਵੈ ਆਲਬਿਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭੁਇ
ਆਸਾਮਾਇਣਾ ਨਾਨਕਮੁਗਾ ਆਗਿਆਨੀ ਬਿਨਸੇਨਹੀਮਿਟੈ ਆਵਣਜਾਇਣਾ ੨
ਰਾਮੈਨੈਮਖੁਸੁ ਆਕਿਉ ਲਏ ਉਚ੍ਚਾਰੀ ਹਾਸਤੀਗਰਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾ
ਕੀਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ ਭਾਇਆਖਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਓ ਵੁਖਾਸਜਾਈ
ਗਣਤਨਾਹੀਕੀਆ ਅਪਣਾਪਾਇਓ ਗੁਝਾਕਮਾਣਾਪ੍ਰਗਟੁਹੋਆਈ ਤਉਤਹਿ
ਖੁਆਗੀ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁਮੁਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ੩ ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸ

ਜਾਣਿਆਗਾਹਿਕੰਤਿ ਲਾਇਆ ਕੁਰੀਮੁਲਾਇਆ ਜਾਸੁਬੋਮਲਾਸੰਤਵਢਾਇਆ
ਨਾਬੇਅੰਤੁਗੁਣਅਨੇਕਮਾਹਿਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਕਹੀਆ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨੇਕਅਲਖ
ਖਤਾਕਰਓਟਿਨਾਨਕਾਤਿਸੁਗਹੀਆ ੧ ਮਾਮੰਮੀਤੁਬਨੁਸੀਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿਛਏਮਨ
ਨਾਮੁਓਰਹਾਰੁਬੀਖੁਕੋਦੇਵਸਗਏਗਤੁਭਮਮੋਹਾਬੇਕਾਰਾਬਿਨਸੋਜੋਨਿਆਵਣਾ
ਭਲਤੇਆਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਹਿਰਤੇ ਹੋਵੈਦੁਰਮਤਿ ਛਾਦਣਾ
ਇਆਲਸੀਮੰਝਿਬੋਲੇਸਾਧੂਹਰਿਜੈਜਪੇ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ ਪੂਰਨਸਾਧਸੰਗਿ
ਪਾਈਪਰਮਗਤੇ ੨ ਰਾਜਹਦੇਖਉਤਹਸੰਗਿਤੇ ਕੋਰਹਿਰਹਿਆਸਘਟਘਟਵਾਸੀ
ਆਪਿਵਿਗਲੇਕਿਨੈਲਾਹਿ ਆਪਜਾਲਿਬਾਲਿਮਹੀਆਲੇ ਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਰਹਸ਼ਤਿ
ਸਮਾਨਿਆਆਦਿਅੰਤੇਮਾਧੋਜੋ ਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਿਓਮਿਆ
ਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣਨਿਧਿਜਨਿਕਾਹਿਆ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਿ
ਮਹਿਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਰਹਿਰਹਿਆ ੩ ਦਇਨੁਗੋਵਿਦੁਦਇਆਵਦੀਆ ਈਸਿਮਰਣੁ
ਮੁਹੇਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪੀਤਿਕਲਾਮਲਪਾਪਟਰੇਦੂਖਭੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਠੇ
ਪ੍ਰਗਟਮਗੁਦਿਖਾਇਆਸਾਹਿਲੇਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਾਨਿਲੇਤੂੜੀਦਾਪਇਆ
ਹਰਿਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਛੁਪੰਨੀਕ੍ਰਲਸੰਬ੍ਰਹਾਸਭਿਤਰੇ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਨੰਦਮ
ਨਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੭ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭਰਾਚੈਤਨਗੋਬੈਂਦਮਨਣਿਮਲਸਾਧੂਸੰਗਾ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਰਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ਛੰਤ ॥ ਭੈਨੀਰੈਨੜੀਐ
ਚਾਮਕਨੇਤਰੇ ॥ ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਾਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮਾਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿ
ਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੋ ॥ ਚਰਣਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰੁਨਾਹੀਕ੍ਰ
ਖਿਨੋ ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁਵੈਤਿਨਾਨਕ
ਦਾਸਗਹਿਹਰਿਦਾਸਿਤੰਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐ ਆਉਬਣੁਬਣਿਆ
ਲੈਅਨਦਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਸੁਖਮਾਣੀ ॥ ਸੁਖਹਰਿਗਾਈਚਰ

ਜੀਵੇਲਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥ਬਲਬੁ
ਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਹੋਆ
ਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਣਹਾਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿ
ਨਜਾਹਿਕਬਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਦੂਰਿਹੋ
ਏਆਲਸਾਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆ॥ਰਾਵਉਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀਆ॥ਸੰਗੋਤਿ
ਕੰਤਸੁਆਮੀਦਿਨਸੁਰੈਣੀਗਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕੁਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀਆ॥੧॥ਨਸਿਵੰਞਹੁਕਿਲਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿ
ਆਇਆ॥ਦੂਤਹਦਹਨੁਭਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲ
ਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਆਚਰਜੁਡੀਠਾਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ॥ਮਨਿ
ਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਿਮੇ
ਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਰਕਨਡੀਠੜਿਆਸਿਮਰਤਨਾਰਾਇਣਾ॥ਜੈਜੈਧਰਮੁ
ਕਰੇਦੂਤਭਏਪਲਾਇਣਾ॥ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਜੇ॥ਕਰਿਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੋਹਮਮਤਾਸਭਤਜੇ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋਵਿੰਦਜਪਤਅ
ਘਾਇਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਣਾ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿ
ਧਿਚਰਣਗਹੇਤਾਕੇਹਾਕਾੜਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੂਅਸਾੜਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨ
ਾਮਦੀਨੇਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿ
ਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ
ਬਹੁੜਿਜਮਿਨਉਪਾੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇ
ਅੜੋਸੋਆਇਓਮਾਥੈ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦੜੋਸੋਵੇਖੀਸਾਥੈ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣਹਾ
ਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਰਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ॥ਆਠ
ਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਾਥੇ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖ
ਕਮਾਤੇ॥੧॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿ

ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਦਾਤਾਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰ ੨੩੧
ਗੇਭਜੁਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੂਹਾਤਾਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪਰਖਣ
ਹਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੜੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਆਜਿਨੀਏਕੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰ
ਣਕਮਲਅਧਾਰਾ॥੩॥ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀਅਸਥਿਰੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਮਾਇਆਰੰਗ
ਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਦਿਨਸੁਰੈਣਿਸਮਾਲੀਐ॥ਹਰਿਏਕਬਿਨੁ
ਕਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਭਾਉਦੁਤੀਆਜਾਲੀਐ॥ਮੀਤੁਜੋਬਨੁਮਾਲੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਿਮ
ਨਮਾਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡਭਾਗਿਪਾਈਐਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੮

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿਹੇਤੀ
ਖਣਮਦਾਬਿਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਗਹਬਰਬਨਘੋਰਗਹਬਰਬਨਘੋਰਹੇਗ੍ਰਿ
ਹਮੂਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤ॥ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਮਿਲਹੁ
ਪ੍ਰਭਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇ॥ਕੁਲਰੂ
ਪਧੂਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਿ
ਅਨਾਥਨਾਹਰਕਰਹੁਗਾਤ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨ
ਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗ
ਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜਸਰੋਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾਗੀਖਿ
ਨੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨ
ਪ੍ਰਭਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮਇਆਦਇ
ਆਦਇਆਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅ
ਲਗੁੰਜਾਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿ

ਤੁਹੀ ਸਚਾ ਸਚੇ ਬਹਮੰਡ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਭ ਬਾਣੀ ਚਾਰ
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਆਖਣ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜੀ ਸਚੇ ਸਭਿ ਤਾਣੇ ਸਚੈ ਸਭੁ ਜੋਰੁ
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਹਕ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਥੁ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਾਰ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਰਹਤ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਜਾਣਾ ਹਾਂ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਦਰਬਾਰ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਚੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ
ਵਡਾ ਆਪਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਣਾ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਕਰਮਨ ਕਰਮ
ਵਡਿਆਈ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਕਰਮਨ ਕਰਮ ॥੨॥
ਨਿਆਇ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਭ ਬਰਜਾਇ ॥ ਨਾਮਹ ਲਾ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ
ਸਚਾ ਵਾਸਾ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ
ਇਕਨਾ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾਇ ਆਵਹਿ ਚਲਿ ਨੇ ਵਾਸੁ ਏਵਡੁ ਅਖਿ ਨ ਜਾਪ
ਕੀਤੇ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਆਖੈ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ
ਤਾ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਉ ਪਾਇਕੈ ਲੇਖਿ ਨ ਵੈਧਰਮੁ ਬਹਾਲੇ ਆਖਿ
ਸਚੋ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੈ ਜਨ ਮਾਲਿ ਆਵਾ ਉਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿ ਆਵ
ਹੁਇ ਆਲੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿ ਆਵਤੇ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਵਢ
ਲਿਖਿ ਆਲਿ ਲਿਖਿ ਨ ਵੈਧਰਮੁ ਬਹਾਲੇ ਆਖਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਦਿ ਲਗਾਹਿ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੈਲ ਜੋਗ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ਵਿਸਮਾਦੁ ਊਚ ਵਿਸਮਾਦੁ ਗਹ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਣੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਜਾਣੁ ਜੁ ਰਹਿਆ ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਹੈ ਆਪਿ
ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ
ਸੇ ਭਲੀ ਕਾਈ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਨਿਰਵੈਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ
ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਫਿਰਦੇ ਚਿਤ ਸਖਣੇ ਇਕਿ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਣ ਵੇਖ ਇਕਿ ਤਟੀ ਵਾਸ ਉਦਾਸ ਥੀ
ਇਕਿ ਭਭੂਤੀ ਅੰਦਰਿ ਖੇਹ ਇਕਿ ਮੋਨੀ ਅੰਦਰਿ ਚੁਪ ਇਕਿ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਜਾਇ ਪਏ
ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਅੰਦਰਿ ਲੇਖ ਤਾ ਖੇਤੇ ਅੰਦਰਿ ਰੁਖ ਨਾਨਕ ਸਭਉ ਨਾਹਾ ਫਲੀਐ
ਜਿਹ ਫੁਲੀ ਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੈ ਭੀ ਤਨਾ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹਾ ॥ ਮ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
ਪੁਸਾਜੇਓ ਆਪੀਨੈ ਗਚਿਓ ਨਾਉ ਦੁ ਜੀਕੁ ਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ
ਚਾਉ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇ ਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋ ਈ ਸਭਸੈ ਦੇ
ਲੈ ਸਹਿ ਜੇਂਦੜਾ ਉ ਆਕਾਰ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਾਰਸ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਭ ਲੋਕ ਭਗੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿ ਲੇ ਕੋ ਲਿਖੇ ਵੇਦੇ
ਅਸਰ ਜੇ ਕੀ ਸੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਬਹਿ ਗੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ ਦਾੜੀ ਸਿ
ਦਰਵਾਰਿ ਜਿ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤੇ ਦੇ ਵਤੇ ਕੀ ਏ ਕਰਤ ਨ ਭਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ ਸਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇ ਸ
ਉਰ ਦਾ ਉਗ ਵਾਹਿ ਸੂਰ ਜ ਚੜਾਹਿ ਹ ਜਾਗ ਏ ਤੇ ਚਾਨ ਣ ਹੋ ਦਿ ਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧ
ਰਮ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਫੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆਣੁ
ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਢੁਠਿ ਆਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹਾ ਫਲੀਐ
ਹਿ ਫੁਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨਾ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹਾ ॥ ਮ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
ਪੁਸਾਜੇਓ ਆਪੀਨੈ ਗਚਿਓ ਨਾਉ ਦੁ ਜੀਕੁ ਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ
ਚਾਉ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇ ਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋ ਈ ਸਭਸੈ ਦੇ
ਲੈ ਸਹਿ ਜੇਂਦੜਾ ਉ ਆਕਾਰ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥

ਆਵਉ ਜਾਉ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਚਖਿਆ ਸਚੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਜੀ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਖਾਈ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਜੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ ਤੂ ਜੀ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਚੁ ਭਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜੀ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਖਾਇ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਜੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ ਤੂ ਜੀ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਚੁ ਭਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜੀ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਖਾਇ

ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸ ॥
ਸਚੇ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣੀ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਣਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਲੁਟੈ ਦਰਗਹ ਬਧਾ ਮਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਕਪੜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਸੁਖਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਲੁਟੈ ਦਰਗਹ ਬਧਾ ਮਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਕੋਈ ਤੁਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਖਰਾ ਅਬਿਨਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਅਭੁਲੁ ਨ ਲਹੈ ਚੁਕੈ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਬਿਨਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਊਚਾ ਸਚੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਚੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਅਜੋਨੀ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਸਚੁ ਅਜੂਨੀ ਸਚੁ ਸਭਉ ਤਿਸੁ ਦਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਅਤੋਲੁ ਸਚੁ ਅਤੋਲਵਾਹਾ ਸਚੁ ਤੋਲਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਅਮਾਪੁ ਜਾਪੈ ਸਚੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਅਪਾਰੁ ਅਪਾਰ ਤੇ ਅਪਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਸੈ ਪਾਸਹੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਸੈ ਪਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਅਭੇਦੁ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਸੈ ਪਾਸਹੁ ਸਚੁ ਅਭੇਦੁ ਅਭੇਦ ਤੇ ਅਭੇਦੁ ॥
ਸਚੁ ਅਛੇਦੁ ਨ ਛੇਦੀਐ ਕਿਸੈ ਪਾਸਹੁ ਸਚੁ ਅਛੇਦੁ ਅਛੇਦ ਤੇ ਅਛੇਦੁ ॥
ਸਚੁ ਅਜਰੁ ਨ ਜਰਾ ਪਹਿ ਆਵੈ ਸਚੁ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ਤੇ ਅਜਰੁ ਅਜਰਾਵਰ

ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤਜਾਵੈ ॥
ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਤਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾ ਮਨਹੁ ਗਇਆ ॥
ਕਹਣਿ ਨ ਜਾਹੁ ਕਰੀ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਰੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਰਾਤਾ ਮਹਲੁ ਨ ਲੇਇ ॥
ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਵੀਚਾਰਿਆ ਅਗੀ ਵਿਸੁ ਨ ਖਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਜਿ ਸਚੁ ਧਨੀ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਬੁਝਿ ਤੁਧੁ ਸੁਝਦਾ ਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੨॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕੋ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਜਾ ਏਕੋ ਕਾਲੁ ਕਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ਆਪੁ ਨ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥
ਨਾ ਮਰੈ ਨ ਦੁਖ ਪਾਵਣੇ ਜਨਮਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੋ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਤਿਨ ਕਿਉ ਕਥੀ ਵਖਾਣੁ ॥
ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਫਿਰਿ ਕਾਇ ਨ ਲੂਝੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ॥੩॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕੋ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਜਾ ਏਕੋ ਕਾਲੁ ਕਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ਆਪੁ ਨ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥
ਨਾ ਮਰੈ ਨ ਦੁਖ ਪਾਵਣੇ ਜਨਮਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੋ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਤਿਨ ਕਿਉ ਕਥੀ ਵਖਾਣੁ ॥
ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਫਿਰਿ ਕਾਇ ਨ ਲੂਝੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ॥੩॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕੋ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਜਾ ਏਕੋ ਕਾਲੁ ਕਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ਆਪੁ ਨ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥
ਨਾ ਮਰੈ ਨ ਦੁਖ ਪਾਵਣੇ ਜਨਮਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੋ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਤਿਨ ਕਿਉ ਕਥੀ ਵਖਾਣੁ ॥
ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਫਿਰਿ ਕਾਇ ਨ ਲੂਝੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ॥੩॥

ਵੈਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਵੜਿਪਾਸਤਕਾਸੰਧਿਆਬਾਦੰਸੰਸੇਲਪਾਵਜਸਿਬਰਗਲ
ਸਾਧੀਮੁਖਿਝੂਠਾਬੈਠਣਸਾਰੰਗਵੈਪਾਲਤਿਪਾਲਾਬਿਚਾਰਾਸਾਲਿਮਾਲਾਰਿ
ਛਾਲਿਲਕਾਦੰਪਾਦੂਇਪੰਤੀਬਸੜਕਪਾਣੰਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰਸਾਛਿਦੇਕਟ
ਨੰਸਚਉਕਰਮੰਕਰੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈਪਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਵੈ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ ਏਕਪਵੜੁਪੁਸ੍ਤਾਵਣਛਡਿਦੁਨੀਆਮੰਦਰਿਜਾਵਣਾਮੰ
ਦਰਚੰਗਆਪਣਆਪੇਪੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਛੀਵੈਅ
ਜੋਜਾਵਣਾਨੰਗਾਦੇਜਨਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਭਾਵਣਾਬਰਿਅਉਗਣ
ਪੜਿਛਵਣਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆਕਪਾਹਸੈਤੇਖੁਸ੍ਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁ
ਵਟਾਇਹੁਜਨੇਊਚੀਅਕਾਹਈਤਪਾਚੇਘਤੁਨਾਇਹੁਤੁਪੈਨਾਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈ
ਨਸਾਜਾਏਧੰਧੁਸੁਖਾਣਸਨਨਾਕਾਜੋਗਲਿਚਲੈਪਾਇਆਚਉਕਾੜਿਮੁਲਿਆਣ
ਇਆਬਾਹਰਿਚਉਕੈਪਾਇਆਤਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਆਂ
ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੂੜਿਪਇਆਵੈਤਗਾਗਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਖਚੋਰੀਆਲਖ
ਜਾਈਆਲਖਬੁੜੀਆਲਖਗਾਲਿਆਲਖਠਗੀਆਧਰਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਸੁ
ਜੀਆਨਾਲਿਤਗੁਰਕਪਾਹੁਕਤੀਐਬਾਮ੍ਹਣਵੈਆਇਆਕੁਹਿਬਕਰਾਂਨਿਖਾਂ
ਆਸਕੁਕੇਆਖੈਪਾਇਹੋਇਪੁਰਾਣਸੁਦੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਗੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਦਈਜੇਤਰਿਹੋਵੈਜੋਗੁ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਜਾਲਾਪੀ
ਸਚੁਸੁਤੁਾਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਜਿਪੁਤ॥੩॥ ਤਗੁਨ
ਇਦੰਤਗੁਨਨਾਮੰਬਲਨਕੇਬੁਕਪਵੈਨਿਦਾਤੀ॥ਤਗੁਨੰਪੇਮੰਤਗੁਨਪਬੀ
ਤਗੁਨਜਿਪਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਵਤਗਾਐਵੇਵਤਾਵਿਧਾਰੋਅਵਰਾਘਤੈ॥
ਲੈਭਾਤੈਕਰੇਵੀਆਹੁਾਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਹੁਾਸੁਣਿਦੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿ
ਚਾਦੂਮਾਸਿਐਂਧਨਾਉਸੁਜਾਦੂ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਹਾਰਿਬੁਹੋਇਦਇਆ
ਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਜੀ॥ਸੋਸੇਵਕੁਸੋਵਾਕਰੇਜਿਸੰਨੇਹੁਮਾਲ
ਇਸੀਹੁਕਰੀਮਾਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸੋਕਾਮਹਲੁਪਾਇਜੀ॥ਖਸਮੈ

ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਪੈਰਸਾਹਿਆਸਿਨਿਵਾਇਐਕੋਕਿ ਆਖੀਐਜਾਂ
ਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਹੋਇਾਧਰਿਤਾਰਾਜੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥
ਚਉਾਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁਾਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇ
ਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤਾਂਗੰਠਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤਾਸਭੁਕੋ
ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਹੋਇ॥ਪਾਵੜਿਆਹੋਵੈਸੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓ
ਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਤੇਵੈਹੋਨਓਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀਕਲਾਨ
ਚੇਵੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਮਾਰੀਐ॥ਪਾਵੜਿਆਂਤੈਓਮੀਆਂਵੀਚਰੁਅਤੈ
ਵੀਚਾਰੀਐ॥ਸੁਾਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਪਨਾਨਕਮੋਹੁਸ
ਗੋਰਕਾਇਕੁਰਬੁਝਿਕੁਰਬਢਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਢੰਢੋਲਦੀਆਂਮਿਲਿਆਨੀਬੁਝਿ
ਤਾਹੋਸਤਜੁਗਿਰਬੁਝੈਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਬਢਾਹੁ॥ਦੂਤੈਰਬੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈ
ਬਢਾਹੁ॥ਦੂਅਾਪੁਰੈਰਬੁਤੇਮੋਕਾਸਭੁਅਗੈਰਬਢਾਹੁ॥ਕਲਜੁਗਿਰਬੁਅਗਲਿਕਦੂ
ਅਗੈਰਬਢਾਹੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਾਮੀਸਾਚੇਸਚਿਹੈਆਛੈਸਾਚਿ
ਹੋਾਸਭੁਕੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਗਿਰ੍ਹਕਹੈਮੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਧੂ
ਨਾਇਲਾਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਊਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ਜੁਜਮਮਹਿਜੋਰੁਦੇ
ਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਾਇਆਪਾਰਜਾਤੁਰੋਪੀਲੈਆਇਆਂ
ਦ੍ਵਾਬਨਮਾਹਿਮੈਗੁਕੀਆਰਾਲੇਮਹਿਬੇਦੁਅਖਰਬਢੁਾਨਾਉਖੁਦਈਅਲ
ਭਾਇਆਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਾਹੇਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਆਮਲੁਕੀਆਚਰੇ
ਵੇਦੋਰੇਏਸਚਿਆਰਾਪੜ੍ਹਿਗੁਣਾਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰਾ॥ਭਉਭਗਤਿਕਥੀਨੁ
ਸ਼ਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਵੈਦੁਵਾਹਿ
ਆਪਜੋਤਿਨਿਕਰਿਓਪਦੇਸੁਰਿਆਨਾਮੰਜਨੁ
ਦੀਆਇਨੀਨੇਵੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆਾਖਸਮੁਛੁਡਾਇਦੂਜੇਲਗੇਬੁਬੇਸੇਵਣਜ
ਰਿਆਾਸਤਿਗੁਰੂਪੈਬੋਹਬਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਉ
ਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਸਸੰਮਲਣੁਖੁਸਰਾਇਰਾਤਿਦੀਵਮਾਅਤਿ
ਚੁਾਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁਾਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇ

ਭੁਲਾਨੀਐ ਐਸਤਰੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ਆਗੈ ਹੋਮੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ਜੇ ਤੇਦਾਨੇ
ਮੰਨਕੇ ਜੀ ਆਥਣਿ ਨਕੋਇ ਪਾਹਿਲਾ ਪਦੀ ਜੀ ਉਪੈ ਜੇ ਤੁਹਡਿ ਆਸਭੁਕੋਇ ਸੂਤਕੁ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੰਝੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗੈ ਕਿ ਆਨੁ ਉਤਰੈ ਧੋ
ਇਆ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਸਾਨਕਾ ਸੂਤਕੁ ਕੋਲੋ ਭੁਪੈ ਜੋ ਦਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜਾ ਆਖੀ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉ
ਪਜੈ ਅਪਰਥਨ ਭੂਪੁ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨੀ ਨੇ ਪੈਲਾਇ ਤ ਬਾਰੀ ਖਾਪੈ ਨਾਨਕ ਪੰਸਾਆ
ਦੇਵੈ ਬਪੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮ: ੧ ਅਸੋਤੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਪੈ ਦੂ ਜੈਲਗੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ
ਦੂਸਣ ਹੁਕਮੁ ਪੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਆਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤੁ ਪੈ ਦੇਤੇ ਨੁ ਜੰਕੁ ਸੰ
ਬਾਪੈ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਾਂ ਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆਸਾਸਹਿ ਸੋ
ਲੇ ਤ ਨਦਰੀ ਆਈ ਆ ਜਾ ਤਿ ਬੁਕਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਿਸਾਈ ਆ ਕਹਿ ਹੁਕਮੁ ਮੁਸਭ
ਖਿ ਧੁਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀ ਆ ਬੁਰਿ ਆਈ ਆ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਈ ਆ
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਚਾਨਾਪੋਹੇ ਸਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸਚੁ ਚੋ ਅ
ਰੋ ਮੰਖਿ ਨੁ ਕੋਇ ਨ ਛਿ ਟਿ ਓ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚੋ ਹਿ ਕੈ ਜੋ ਦਿ ਆ ਲਾ ਪ ਵ ਣਿ ਸੋ ਲੋ ਨ
ਕੁ ਪਖੀ ਜਾਈ ਸ ਟਿ ਆ ਕੈ ਸੂ ਦੇ ਹੁ ਲਾ ਗਾ ਦੇ ਖੁ ਪ ਅੰ ਨੁ ਦੇ ਵ ਤਾ ਪਾ ਣੀ ਦੇ ਦ ਤਾ ਬੈ ਸੰ ਤ
ਨੂ ਦੇ ਵ ਤਾ ਲੁ ਨੂ ਪੰ ਜ ਦਾ ਪਾ ਇ ਆ ਪਿ ਪ ਰ ਤਾ ਹੋ ਆ ਪ ਕੁ ਪ ਵਿ ਤੁ ਹ ਪਾ ਪੀ ਸਿ ਉ ਤ ਨੁ
ਗਾ ਡਿ ਆ ਬੁ ਕਾ ਪ ਵੀ ਆ ਤ ਤੁ ਹ ਜਿ ਤੁ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਮੁ ਨ ਊ ਚ ਰਹਿ ਬੇ ਨੁ ਨ ਵੇ ਰ ਸ ਖਾ ਹਿ ਆ ਨ
ਨਕ ਵੈ ਜਾ ਣੀ ਐ ਤਿ ਤੁ ਮੁ ਖਿ ਬੁ ਕਾ ਪਾ ਹੇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਭੰ ਡਿ ਜੰ ਮੀ ਐ ਭੰ ਡਿ ਨਿੰ ਮੀ ਐ
ਭੰ ਡਿ ਵੀ ਆ ਹੁ ਵੀ ਆ ਭੰ ਡਿ ਹੁ ਹੋ ਵੈ ਦੋ ਸ ਤੀ ਭੰ ਡਾ ਹੁ ਚ ਲੈ ਰਾ ਹੁ ਤੰ ਦੂ ਮੁ ਆ ਭੰ ਦੂ ਬਾ ਲੀ
ਲੈ ਭੰ ਡਿ ਹੋ ਵੈ ਬੰ ਧਾ ਨੁ ਸੋ ਕਿ ਉ ਮੰ ਦਾ ਆ ਖੀ ਐ ਜੇ ਤੁ ਜੰ ਮਹਿ ਰਾ ਜਾ ਨਾ ਭੰ ਡੁ ਪੰ ਡਿ ਦੂ
ਭੰ ਡਿ ਹੋ ਵੈ ਬੰ ਧਾ ਨੁ ਸੋ ਕਿ ਉ ਮੰ ਦਾ ਆ ਖੀ ਐ ਜੇ ਤੁ ਜੰ ਮਹਿ ਰਾ ਜਾ ਨਾ ਭੰ ਡੁ ਪੰ ਡਿ ਦੂ
ਪੈ ਐ ਭਾ ਗਾ ਰ ਤੀ ਚਾ ਰਿ ਆ ਨਾ ਨਕ ਤੇ ਮੁ ਖਿ ਊ ਜਲੇ ਤੁ ਜੁ ਸਚੈ ਦ ਰ ਬਾ ਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੂ ਕੋ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਜਿ ਸੁ ਨਾ ਪੀ ਸੋ ਚੁ ਣਿ ਕਢੀ ਐ ਕੀ ਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ਣਾ ਆਪੇ
ਪੀਲੇ ਖਾ ਸੰ ਚੀ ਐ ਜਾ ਰ ਹ ਣ ਨਾ ਪੀ ਐ ਤੁ ਜਾ ਗਿ ਤਾ ਕਾ ਇ ਤੁ ਗਾ ਰ ਬਿ ਪੰ ਢੀ ਐ ਆ ਹੰ ਦਾ

ਭੁਵੈਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚੀ ਦਿ ਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ਤਾ ਦ ਰਗਹ ਪੈ ਧਾ ਜਾ ਇ ਸੀ ॥੧॥ ਸਲੋ
ਕਮ: ੧ ਜਾ ਕਉ ਬੁਰਾ ਨ ਮੰਦਾ ਕਉ ਕਿ ਕਰੁ ਵਾ ਦ ਹੁ ਸੋ ਬਾ ਰਿ ਤਰ ਣੁ ਜਾ ਈ ਸੋ ਚੇ ਤੀ ਐ
ਤੋ ਜਪਾ ਣੀ ਧਨੁ ਖੇ ਛਾ ਖਾ ਈ ਆ ਤੇ ਰਿ ਪੂ ਜਾ ਪ ਤੇ ਬਾ ਸੰ ਜ ਮੁ ਤੁ ਭ ਕਾ ਭ ਖੀ
ਢੋ ਢੀ ਲੋ ਪਖੰ ਡਾ ਨਾ ਸੰ ਮਾ ਇ ਐ ਜਾ ਹਿ ਤ ਰੰ ਦਾ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਸਾ ਮ ਣ ਸਖ ਦੇ ਕਰ ਹੀ ਦੇ
ਜਾ ਛੁ ਫੀ ਦ ਗਾ ਇ ਨੇ ਤੇ ਨ ਗਲਿ ਤਾ ਗਾ ਤੇ ਨ ਘਰਿ ਬ ਹਾ ਣ ਪੂ ਰ ਹਿ ਨਾ ਦਾ ਪੁ ਨੀ
ਆ ਵਾ ਰਿ ਓ ਈ ਸਾ ਦਾ ਕੂ ਫ਼ੀ ਰ ਸੰ ਖੁ ਕੂ ਫ਼ਾ ਵਾ ਪਾ ਰਾ ਕੂ ਕੂ ਬੋ ਲੇ ਕਰ ਹਿ ਆ ਹਾ ਰਾ ਸਾ ਸ
ਸ ਮ ਕਾ ਭੇ ਰਾ ਦੂ ਰੀ ਰਾ ਨਾ ਨ ਕ ਕੂ ਫ਼ ਰ ਹਿ ਆ ਭ ਰ ਪੂ ਰਿ ਆ ਸ ਬੋ ਟੇ ਕਾ ਤੇ ਰੋ ਧੋ ਕੀ ਕ ਖ ਖੀ ਨਾ ਸ
ਛੁ ਫੀ ਜ ਗ ਤ ਕਾ ਸਾ ਈ ਨਾ ਨੀ ਲ ਫ਼ ਸ ਫ਼ ਪਾ ਹੈ ਰੋ ਹੋ ਫ਼ ਹਿ ਪ ਰ ਫ਼ ਫ਼ ਫ਼ ਲੋ ਫ਼ ਧਨੁ ਲੋ ਫ਼
ਜ ਹਿ ਪੂ ਰਾ ਫ਼ ਆ ਭਾ ਖ਼ ਆ ਕਾ ਕ਼ ਠਾ ਬ ਕ ਰਾ ਖ਼ ਣਾ ਚ ਉ ਕੋ ਉ ਪ ਰਿ ਕਿ ਸੇ ਨ ਜਾ ਣ ਹਿ
ਕੈ ਚ ਉ ਕਾ ਚੀ ਕਾ ਰ ਅ ਉ ਪ ਰਿ ਆ ਇ ਬੈ ਠੇ ਕੂ ਰ ਫ਼ ਆ ਰ ਮ ਮ ਤੁ ਰ ਭਿ ਟੈ ਦੇ ਮ ਤੁ ਰ ਭਿ ਟੈ ਹਿ ਨੁ
ਅੰ ਨੁ ਅ ਸਾ ਰ ਾ ਫ਼ ਟੈ ਪੇ ਹ ਤਾ ਨਿ ਫ਼ ਟੈ ਫ਼ ਟੈ ਫ਼ ਫ਼ ਫ਼

ਕਰੇਵਡਾਤੁਸਮਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿਆਸਾਹੈਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਰੀਬਣੈਅਦਾਸਿ॥ ੨੩੮

ਦੂਰਿਨਮਾਣੇਕੂੜੋਦੂਰੋਵੈਨਾਨਕਖਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੨॥ਮਹਲਾ ੨॥ ਨਾਨਕਇਮਾਣੇਦੇ
ਝੜਿਵਡਭੂਸਿਊਨੇਹੁਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥ ੪॥ਮਹਲਾ ੨
ਨਾਲਿਇਆਣੇਕਰੇਕੰਮੁਆਣੇਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੋਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਗਸਿ
॥ਪਾਪਹੁੰਦੀ॥ ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੇਭਾਇ॥ਹੁਕਮਿਤਿਸੋਨੇਮ
ਭਲੀਰਹੁਵਜਹੁਛਡਿਦੂਣਖਾਇ॥ਖਸਮੋਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਮੰਗੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਦਰ
ਜਹੁਦੇਇਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਾਤਿਸੁਕਥੀਐਸਾ
ਬੁਝਿਆਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਣੀਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੨
ਜੋਇਹਖਿਨੇਹੀਦਾਤਿ॥ਆਪਜਣੈਜੋਪਾਈਐਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹੈਬਜੁਰੁਹੈਨਾਲੈ॥
ਅਹਲਾ ੨ ॥ਏਹਕਿਨੇਪੀਚਾਕਰੀਜੋਤੁਛਉਖਸਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਵਡਕਾਚੰਮੈ
ਜੋਜੋਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ॥
ਆਪਿਕਰਣੈਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਸਾਰ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚ
ਵਹਿਬਿਸੀਆਰਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਪਹੁਚੈਜਿਉਕਿਰੀਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾ
ਜਿਲੈਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸੀਕਰਣੀਸਾਰਾ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ॥ਆਪੇਭਾਂਡੇ
ਜਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲੈਰਹਨਿਚੜੇਇ॥ਇਕਿ
ਨਿਹਭੀਪੇਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇਇਤਨਾਸਾਵਧੇਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕ
ਰੇ॥੧॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿ ਰੇਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁਦਿਚਿਜੰਤ
ਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿਕਿਸੈਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤ
ਕਾਦਸਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰੇਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿਨੈ
ਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇਜੋਤਿਸੈਭਾਵੈਜਾਇ॥
੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਕਰਿਝੋਨਆਖੀਐਪੜਿਆਪੜਣਹੋਬੁਝੀਐਸੂਰਮੇਨਾਲਿਜੁਝੀਐ॥੧॥ਓਜਾਣੋ
ਕੁਮ: ੧ ॥ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲੀਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕੋਹੋਇ॥ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿ
ਫਿਕੀਸੋਈਆਫਿਕਦਰਗਹਸਦੀਐ॥ਮੁਹੋਬੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇਆਫਿਕਾਮੁਰਖਆਖਿ
ਮੇਪਾਣਾਫੋਸਜਾਇ॥੧॥ ॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਚੁਨੀਆਂਓਹਿ
ਫੈਲੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀਮੈਮੁਲਿ॥ਜਿਨਪਢੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰੀ
ਤੇਭੁਲੇਸੰਜਮਿਨਨੇਪੁਲਣਕਾਰਬਹੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰੀਅਹਿਨਿਸਿਹੋਵਹਿਖੁਲ
ਕੀਕਿਰਜਾਹਿਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਜਚੇਨਾਨਾਦਰਿਵਾਦਖੁਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਣੀ
ਦੇਇਤਖਾਹਿਦੀਬਸਤੁਏਕਾਕਲਾ॥ਏਕਾਹਮਾਤੁਮਾਏਲੁਆਦਰਿਲਏਲੋਖਪਾਇਦੁਹੁਨੀ
ਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਪੀਕਰਣਾਕੀਚੁਲਣਾਆਪੇਪੀਤੈਧਾਰੀਐ॥
ਹਰਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਜਾਈਐ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਣਾਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਹੈ
ਮੇਲੇਆਜਿਸਕੇਜੀ॥ਅਪਣਾਹਥਿਅਪਣੈਕਿਛੁਨਹੋਵਿਣਾਹਰਿਬੁਝਨਹੁਵਿਸਾਈਐ॥
ਆਪੇਪੀਕਾਚੁਸਵਧੀਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੨ ॥ਏਹਕਨੇਪੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਾਲਚਿ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਢੀਐਸਦੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚੰਗੋਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੋਮੰਦੋ
ਆਸਕੁਛਡੇਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੇਵਰਤੈਸੋਹੈ॥੧॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਸਲਾਮੁਜਬਬੁਦੇ
ਕਲੇਮੁਚਿਹੁਪੁਖਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਖਿਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿ
ਸੋਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹੁਬੁਸਦਸਾਮਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤੈਪਾਈਐਆਪਣਾਪ
ਲਬੁਗੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮਾਂਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੀਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਜਿਉਸ
ਹੋਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐ॥ਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇਪਰਥਾਲੀਐ॥੨॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੨ ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰ
ਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁਨਾਨਕਾਜਿਸੋਨੇ
ਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਊਗਵੈਮੁਹਕਾ
ਆਵਊਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਨਾਲਿਦੋ
ਆਏਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਦਰਤੇਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂ

ਆਸਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੁ ਤੂ ਨਾਇ ਸਿਫਤਿ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਹੋਈ ਆਸਾ ਸਾਚੁ ਅਧ

ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਖੰਬਾਗਿਆਲਾਧੀਆ॥ਨਕਰਿਸੁਈਸਬਦੁਤਾਗਾਮਾਥਿਪਾਵੈ॥ਪੰਚ
ਤੁਕੀਕਾਰਿਮਿਰਗਾਣੀਬੁਰਕੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥੨॥ਦਇਆਫਾਹੁਰੀਕਾਇਆਕਰਿ
ਧੂਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗ
ਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਭਜੋਗਤਣਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਕਾਪਿੰਡੁਪਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੇ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੈਦੇਇਸਚਾਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੭॥ਆਸਾ॥ ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਹਾਤੇਆਏ
ਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋਜਕਕਿਨਿਪਾਈ
॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜ੍ਹਤਗੁਨਤਐਸੇਸਭਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿ
ਨਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ॥ਜਉ
ਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾਆਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥੨॥ਸੁੰਨਤਿਕੀਏਤੁਰਕੁਜੇਹੋ
ਇਗਾਅਉਰਤਕਾਕਿਆਕਰੀਐ॥ਅਰਧਸਰੀਰੀਨਾਰਿਨਛੋਡੈਤਾਤੇਹਿੰਦੂਹੀਰਹੀ
ਐ॥੩॥ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮਕਰਤਹੈਭਾਰੀ॥ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇ
ਕਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ਆਸਾ॥ ॥ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁਖਿ
ਬਾਤੀਤਬਸੂਝੈਸਭੁਕੋਈ॥ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੁੰਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ॥੧॥ਰੇਬਉ
ਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾਖੈਕੋਈ॥ਤੂੰਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕ
ਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ॥
੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੈਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿਰੀਆਰੋਵੈ
ਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰ
ਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇਇਕਤੁਕੇ॥ ॥ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾ
ਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁ
ਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮ
ਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮ

ਨਕੇਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮ
ਨਾਮਲਾਗਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ਆਸਾ॥ ॥ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦ
ਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁਪੈਸੂਤਾ॥੧॥ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੂੰਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁ
ਅਵਰੁਨਹੀਦੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕ
ਾਜੁ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥
ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ਆਸਾ॥
ਸੁਤੁਅਪਰਾਧਕਰਤਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿ
ਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥
ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇ
ਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰ
ਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ਆਸਾ॥ ॥ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰ
॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿ
ਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥
ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਪੰਚਪਦੇ੨ਤੁਕੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਿਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀ
ਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥
੨॥ਪਾਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੑੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗ
ੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋ
ਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾ
ਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ਆਸਾ॥

ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਬੈਠਣੁਪਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾਸਭਨਾਕਾਏਕੋਬੀਰਾਰਿਛਿਸਤਰੁਛੇਰਿਕਾਰੇਦੋਜਨਕਾਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ
ਸਾਸਗਾਸਨਾਮਵਿਸਰੈਕਬੂਦਨਬਰਥੇਜਾਨਾਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਾਵਾਕਥਾਸੁਨਾਸਾਨਾ
ਸਬਦਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਜੀਉ ਬਾਹੜਿਜਾਤਾਫਿਰਿਆਵਣਾਨਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸਾਈਜੀਉ
ਸਾਚੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਿਸਪਨੀਖਾਈਆ ਆਨਛੁਛਨਸੀਅਦਰਾਸਪਨੀ
ਜਿਤੁਮੋਹਾਕੈਜਮਰਾਤ ਇਹਸਪਨੀਤਾਕੀਕੀਰਤੀਹੋਈਆ ਬਲਯਾ ਬਲਯਾਕਿਆਇ
ਸਤੇਹੋਈਆ ਇਹਬਾਸਤੀਤਾਬਾਸਤਸਗੀਰਾ ਗੁਰਪਸਾਦਿਸਹਜਿਤੇਰਵਿਬੀਆ
ਕਹਾਸੁਆਕਉਸੀਸੀਮਤਿਸੁਨਏ ਕਹਾਸਾਕਤਪਰਿਹਰਿ
ਚੁਨਲਾਏ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਮੇਰਮੀਮਏਸਾਕਤਜਿਉਭੂਲਿਨਪੀਕਿਓਏ
ਰਹਾਉ ਕਉਆਕਹਾਕਪੂਰਚਰਾਏ ਕਹਾਬਿਸੀਅਰਕਉਦੂਧੁਪੀਆਏ ਸਾਕ
ਸੁਸਾਗਿਲੋਬੇਬੇਕਬੁਧੋਈਆ ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸੋਈਆ ਸਾਕਰ
ਆਨੁਸਾਕੁਕਰੇਕਰਾਇਆ ਸਾਜੇਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ ਸਾਮ੍ਰਿਤਲੈਲੈ
ਨੀਮੁਸੀਚਾਈ ਕਹਤਕਬੀਰੋ ਅਉਸਹਜੁਜਾਈ ਰਹਾਉ ਇਕਤੁਕੇ ੪ ਸਾਸਪਨੀਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬਲੀ ਆਜਿਨਿਬਹੁਮਾਬਿਧ
ਲੰਕਾਜੋਕੋਵਸਮੁੰਦਸੀਖਾਈ ਤਹਾਰਾਵਨੁਮਾਰਿਨਪਾਈ ਰਾਮ
ਕੁਸੰਭੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੀਠੀ ਰਹਾਉ ਸਾਸਪਨੀਸਪਨੀਕਿਆਕਹਹੁਭਾਈ ਜਿਨਿ
ਨੁਹਦੇਊਛਲੀਆ ਸਾਤਭਾਤਸਪਨੀਨਿਰਮਲਜਾਲਿਪੋਹੀਆ ਜਿਨਿਤਿਭੁਵਣੁ
ਇਕਤੁਕੇ ੪ ਸਾਸਪਨੀਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬਲੀ ਆਜਿਨਿਬਹੁਮਾਬਿਧ

ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਭੀਸਬਰਸਕਛੂਤਪੁਨਕੀਓ ਤੀਸਬਰਸਕਛੂਦੇਖ
ਨਪੁਜਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਥੀਭਾਈਓ ਸਾਸੋਗੀਮੋਹੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਵਾਇਓ ਸਾਸ
ਤੂਸੋਧਿਤੂਜੰਬਲਾਇਓ ਸਾਉਸੁਕੇਸਰਫਾਲਿਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈ ਛੂਟੇਖੇਤਾ
ਫਾਰਿਕਵੇਸਾ ਆਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹਲੇਗਾਇਓ ਮੋਰੀਰਾਖਤਮੁਰਾਧੁਫਿਰੈ ਸਾਸ
ਜੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੈਨੀਨੀਰੁ ਆਸਾਰਬਧੈਆਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁਸੁਧੁਨਸੀਨੁ ਕੈਸੁਨ
ਰੋਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ ਸਾਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ ਲੇਫਿਵਲਾਵੈ ਤਾਹਰਿਧਨੁ
ਲੀਓ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਓ ਅੰਤੇਚਲਾ ਦਿਆਨਾਲਿਚਲਿਓ ਸਾ
ਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਸੰਤਹੁ ਅਨੁਧਨੁਕਛੂਨੋਲੈਨਗਇਓ ਆਈਤਲਬਬੋਹਥ
ਰਾਇਕੀਮਾਇ ਆਂਦਰਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਸਾ ਸਾਸਪਨੀ ਸਾਸਪਨੀ ਕਾਹੂਦੇ

ਪਾਵਪਵਿਬਰਕਾਹੁਪਲਘਨਿਵਾਸਾਕਾਹੁਗਰੀਬੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੁਖਨਪਰਾਸਾ
ਆਪਿਮਰਹਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨਾ ਸਾਸੁਕਿਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾ ਰਹਾਉ ਸਾ
ਹੈਏਕਜੁਆਈਕੁਧੀਬਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਈਆ ਕਾਹੂਮਹਿਮੰਤੀਮੁਕਤਾ ਹਨਕਾਹੂ
ਭੂਮੰਡਮਹਿਲਾਖੀਖਨਮਾਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ ਤਹਹਰਿਜਨੁਊਤਮੁਭਗਤਾ ਸਦਵੈ
ਸਿਆਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈ ਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ ਸਾ
ਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੋਗੀਮੋਰੀਝੂਠੀ ਹਾਚਿਰਗਟਢਾਰੇਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓ ਤਿਤੁ
ਗਲਿਛੁਟੀ ਸਾ ਸਾਸਮਸਾਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਭਾਜੁ
ਮਨਿਭਾਵੈ ਸਾਅਲਹਅਫਲਦਿਦੀਨੋਕੋਸਾਹੀਬੁਜੋਰੁਨਹੀਫੁਰਮਾਵੈ ਰਾ
ਲੋਆਬਨਿਨਹੀਆਵੈ ਰਹਾਉ ਓਹੋਜਾਪੈਨਿਵਾਜਗੁਜਾਪੈਕਲਮਾਭਿਸਤੀ
ਨੋਹੋਈਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ ਸਾ ਜਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋ
ਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈਪਾਚਹੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਵੈ
ਉਦੀਨਪਛਾਨੈ ਸਾ ਖਸਮੁਪਛਾਨਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਦੀਨੀ
ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਬਹੋਹਿਭਿਸਤਸਰੀਕੀ ਸਾ ਮਾਟੀਏਕਕੇਦੇ

ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਬਾਪ ਕਰੈ ਕਲਮ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸਭ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਬਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਸਹਿ ਰੈਨਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਪੇਖਨ ਕਉ ਆਵਹਿ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਇਕ ਚਲੇ ਦੂਜੇ ਖਰੇ ਤਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਸਰਾਇ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਚਲਹਿ ਉਤਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਹੀ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਦੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕੀ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰਿਗਰ ਮਾਇਆ ॥ ਜਿਹ ਵਸਿ ਕੀਏ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਰ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਂਧੈ ਪਾਗ ॥ ਸੋ ਸਿਰ ਚੁੰਚ ਸਵਾਰੈ ਕਾਗ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਨਾਸਾ ਮੋਤੀ ਲਟਕਾਵਤ ॥ ਤਹ ਨਾਸਾ ਮਹਿ ਤਗ ਨ ਸਮਾਵਤ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਤਿਹ ਘਰ ਦੀਸਹਿ ਚਾਰਿ ਚਮਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਸਭ ਜਗੁ ਡਰੈ ॥ ਮੋ ਮਨਿ ਆਨਦੁ ਅਤਿ ਘਨੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਮਰੈ ਮੇਰੀ ਬਲਾ ਬਲਾਇ

ਤਨਮਨਹੋਈ॥੨॥ਸੁਖਿਆਬਿਨੁਸੁਖਨਮੋਰਬਸਤਿਪਦਾਰਥਜਾਨਿਆ॥ਸੁਖਿਦੁਖਦੁਖਿਸੁਖੁਸਮਾਨਿਆ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰਾ॥ਪਰਮਾਨੰਦਤਾਕਾਪਰਿਵਾਰਾ॥੪॥੧॥੧੭॥

ਰਾਗੁਆਸਾ॥ ਆਸਾਬਾਣੀਸੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੧੭ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੂਰਕਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਈ॥ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਿਮੋਹਿਤਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਗੋਬਿੰਦੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਸੂਤਇਕਸਭਮਹਿਭਾਖਿਓਸਹਜੇਸੋਪਰੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤਰੰਗਅਰਫੇਨਬੁਦਬੁਦਜਲਤੇਭਿੰਨਨਹੋਈ॥ਇਹਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾਜਾਨਹੁਮਨਮੋਈ॥੨॥ਮਨਕੋਧੋਖਾਜਬਤਬਮੁਨਿਲੋਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂਤਬਹਮਇਤਕੁਛਸਾਰਿਓਜਾਨਾਂ॥ਜਬਓਹੀਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀਸਭਕਿਛੁਤਬਕਾਰਿਓਆਪਾਂ॥੩॥ਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਸਮਤੁਲਿਤਜਨਾਂਤਾਕਾਮਤਾਪਰਾਂ॥ਕਹੁਕਬੀਰਕਾਰਣਤੇਛੂਟੇਜਬਜਾਨਿਆਰਾਮਗੋਸਾਂ॥੪॥੧॥੧੮॥

ਆਸਾ॥ ਆਸਾਬਾਣੀਸੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

ਏਕੋਏਕੰਕਾਰੁਮਹਮੁਨਜਾਨਾਂਆਤਮਰਾਮੁਸਭਨਿਮਾਹਾਂ॥ਏਕੋਪਵਨੁਸਭਨਿਮਹਿਬਿਆਪਿਓਜੈਸੇਤਰਪਰਛਾਹਾਂ॥੧॥ਜਾਨਤਜਾਨਤਸਭਕਿਛੁਕਹੀਐਤਾਤੇਭਰਮਿਬਿਗੂਚੀਐ॥ਅਪਨੇਰਾਮਕੀਸਭਨਿਮਾਹਾਂਤਾਮਹਿਨਿਹਚੁਕਰਿਪੂਜੀਐ॥੨॥ਜਹਾਂਜਾਈਤਹਾਂਤੇਰੀਸੇਵਾਜੋਜੋਕਰਉਸੋਪੂਜਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੁਜਨਸੰਗਮੁਤੇਰਾਮਹਾਂਦੇਉਨਾਹੀਦੂਜਾ॥੩॥ਏਕੋਮਨੁਏਕਾਜਾਤਿਬੁਦਿਏਕਾਏਕੋਹੈਮੇਰਾਦੇਉ॥ਕਹੁਨਾਮਦੇਵਮਨਿਆਨਿਆਪੂਰਿਰਹਿਓਤਿਹੂਲੋਇ॥੪॥੨॥੧੯॥

ਰਾਗੁਆਸਾ॥ ਆਸਾਬਾਣੀਸੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੧੭ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਚੁਸਾਹੁਸਾਚੇਉਦਰਿਧਰੀ॥ਭਲਜੀਸਗੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ਜੁਗਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀਆਈਬਹੁੜਿਕਾਜੁਗੁਦਰਿਓਜਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੋਰੇਜੇਠੀਅਉਰੁਧਰਿਓ॥੨॥੨॥੨੦॥

ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਓਕੋਧਨੀਆਨਾਉਮਲੇਰਾਖਿਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੋਰੀਮਾਈਅਨਮੋਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਮੋਰੇਘਰੁਪੁਰਦਾਵਾਂਬਿਦਵਹਿਰਾਮਰਮਉਆਲਾਵਾਂ॥੧॥ਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈਅਨਮੁੰਡੀਅਨਮੋਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੨॥੩॥੨੧॥

ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓਜੀਉਪਾਇਓਜਬਹੀਤੇਜੀਉਪਾਇਓਤਬਹੀਤੇ॥ਜਬਹੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਤਬਹੀਤੇਸਭੁਜਗੁਅਪਨਾਕੀਨ੍ਹਾਂ॥ਜਬਹੀਤੇਹਰਿਕੀਨੀਤਤਾਂਤੀਮਨੁਮਾਨਾਂਜੇਲਾਗੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਚੀਨ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਭਲਕੇ ਗਇਓ ਤੁਝਨੋ ॥
ਸੰਝੈ ਕਰਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾ ਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਕਿਮ ਕਰਿ ਮਿਲਉ ਜੁਨੀ ॥
ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਫਰੀਦ ਮੁਰੀਦ ਤੇਰੇ ਜਾਣਾ ਸਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨੀਦੂ ਆਲਾ ਗਿਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈ ਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀ ਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਕਹੁ ਬੋਲੀਐ ॥
ਚੋਰੁ ਦਸੇ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੇ ਲਹੀ ਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਭਲੇ ਪਾਹਿਓਹੀ ਮੰਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥
ਕੰਚਨ ਪਾਸੇ ਕਲਵ ਵਿਚੀ ਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖੈ ਯਾਤੀ ਜਗਿ ਕੋ ਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥
ਸਿਮੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈ ਸੇ ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਾਤੇ ਕਕੂੰਜ ਚੋਤ ਰੁਖੁ ਸਾਵਣਿ ॥
ਬਿਜੁਲੀ ਆਸ ਸੀ ਆਲੇ ਸੋ ਦੀ ਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣ ॥
ਹਰ ਵਿਚਾਲੇ ਇਹੁ ਮੋਨੇ ਰੀਂ ਦੇ ਦਿਆਂ ਛਿ ਅਮਾਹ ਤੁਟੈ ਦਿਆਂ ਹੀ ਕੁਖਿ ਨੇ ॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਲੋਕੁ ਮੁਆ ਲੋਕ ਕੀ ਵਞੁ ਪਇਓ ਇਹ ਚਾਲਾ ਚਾਲੇ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥
ਕੋਈ ਨ ਮੂਲਨ ਤਾਕੋ ਮਤੇ ਜੇ ਅਤੁ ਗੰਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਫੋਲਿ ਫਦੂਹੂ ਬਾਤਿ ਜੋ ਨੇ ਈ ਸਚੇ ਆਪਿ ਜੋ ਨਾਮਿ ਲੇ ਰੂਸਿ ਖੋਟੇ ਰੂਸਿ ਕਚੇ ਕਚਿ ਆ ॥
ਆਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਕੈ ਗੈਰੀ ਦਾ ਰਕੋ ਆਵਿ ਸਰਿ ਆਜਿ ਨਾ ਮੁਤੇ ਕੁਇ ਛਾਰੁ ਥੀਆ ॥
ਆਹਾਂ ਆਪਿ ਦੀ ਏਲਾ ਵਿਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰ ਦੇ ਸਾਸੇ ਨਾਤਿ ਨਾਂ ਜਣੇ ਦੀ ਮਉ ॥
ਅਸੇ ਸਫਲੁ ਸੇ ਨਾ ॥ ਪਰਵ ਦਗਾ ਅਪਾ ਅਗਮ ਅਥੇ ਮੰਤੁ ਗਾਜਿ ਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਹੈ ॥
ਅਉਗਮੁ ॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥
ਅਸਾਸਾ

ਹਉਦੇਇਸਜਾਇ॥੨॥ਅਕਰਮੁਹੋਵੈਜੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੩॥੨॥

ਤਰਕੋਤਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਥਰਮਰਾਇਤਿ

ਹੁਣਕਿਤੁਕਹਾਪੜੀਐਕਿਤੁਸੁਣੀਐਕਿਤੁਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮਾਰਗੁਕੈਸਾ॥੨॥ਅਨੇਕਕੀਰਬਸਾਸਾ

ਤੁਮਾਪਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਚਾਰਿਪਾਇ॥੧॥ਬਹਲਾ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਤੇਸਦਬਲਿਹਾਰਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਐਸਹਜੁਪਾਈਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਾਸੈਹੋਆ॥

ਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਪਾਏਆਪਣਾਤਾਂਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿਆਇਬੈਰਾਗੁਤੇਹਰਿਪਾਈਐ॥

ਮਾਇਐਹਰਿਸਿਉਹੇਹਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਇਮੁਕਤਜੀਅਨੁਜੀਣਿਹਰਿਧਾਤੁਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇ

ਦਾਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੇਤਿਵੈਦਣਮੜੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇ

ਜਾਇ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁ

ਕੇਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਅਨੁਹੋਇਐਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਉਸਨ

ਵੈਜੇਤਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਵਿਦੇਹਜਿਸੁਲਾਗੈਪੀਤਮੁਕਦੇਨਾਹਿ॥ਬਾਹਰਿ

ਫਿਰੈਬਹਰਿਕਰਿਥਕਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਦੇਖਿਜਿਨਕੈਪਰਵਾਹਨਾਹਿ॥ਬਾਹਰਿ

ਦੂਖਜਿਨਾਕਿਛਨਬਿਆਪੈਤਿਨਾਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਨਾਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ

ਤਿਨਾਭੁਖਲਾਥੀਤਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮਾਸਾਦੁਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਕਰਹਿ

ਹਰਿਨਾਮੈਕਾਸਾਦੁਲਹਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਜੋਰਹਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਂਕੀਰਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਸਭੁ

ਕੂੜੁਹੈਚਲਣਾਦੇਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਮੇਰਾਧਨੁਸੋਈਸਾਬਿਚਾਲੈਜਾਹਾਂਜਾਊਂ

ਤਹਾਂਨਾਲਿਜਾਈ॥੩॥ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂਠੇਲਾਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਜੋਮੰ

ਕਾਣਾਕੂੜਾਨਾਜਾਈ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗਾਮਾਹੀਨਾਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈ

ਤੁਮਾਪਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥ਬਲਿ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਤੇਸਦਬਲਿਹਾਰਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਐਸਹਜੁਪਾਈਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਾਸੈਹੋਆ॥

ਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਪਾਏਆਪਣਾਤਾਂਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿਆਇਬੈਰਾਗੁਤੇਹਰਿਪਾਈਐ॥

ਮਾਇਐਹਰਿਸਿਉਹੇਹਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਇਮੁਕਤਜੀਅਨੁਜੀਣਿਹਰਿਧਾਤੁਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇ

ਦਾਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੇਤਿਵੈਦਣਮੜੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇ

ਜਾਇ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁ

ਕੇਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਅਨੁਹੋਇਐਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਉਸਨ

ਵੈਜੇਤਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਵਿਦੇਹਜਿਸੁਲਾਗੈਪੀਤਮੁਕਦੇਨਾਹਿ॥ਬਾਹਰਿ

ਫਿਰੈਬਹਰਿਕਰਿਥਕਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਦੇਖਿਜਿਨਕੈਪਰਵਾਹਨਾਹਿ॥ਬਾਹਰਿ

ਦੂਖਜਿਨਾਕਿਛਨਬਿਆਪੈਤਿਨਾਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਨਾਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ

ਤਿਨਾਭੁਖਲਾਥੀਤਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮਾਸਾਦੁਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਕਰਹਿ

ਹਰਿਨਾਮੈਕਾਸਾਦੁਲਹਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਜੋਰਹਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਂਕੀਰਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਸਭੁ

ਕੂੜੁਹੈਚਲਣਾਦੇਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਮੇਰਾਧਨੁਸੋਈਸਾਬਿਚਾਲੈਜਾਹਾਂਜਾਊਂ

ਤਹਾਂਨਾਲਿਜਾਈ॥੩॥ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂਠੇਲਾਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਜੋਮੰ

ਕਾਣਾਕੂੜਾਨਾਜਾਈ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗਾਮਾਹੀਨਾਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈ

ਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਾਏਸਾਸਤਿਗੁਰੁਨਪਾਈਐ॥

ਜਿਸੁਹਉਇਕੁਸਹਜੁਪਾਜੁਆਵੈਖੁਜੈਸੀਕੁਗਾਤਿਬਨੀ॥ਆਪੁਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁ

ਗਹਿਰਹੈਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਬੈਦਪੀਤਿਉਪਜੈ

ਜਿਤੁਸੋਵੈਏਸੋਵਿਦਪੀਤਿਉਪਜੈਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁ

ਲਾਇਜਿਤੁਕੰਮਿਹਰਦੀਸੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥੧॥ਐਸੋਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ

ਰਾਗੁਬੁਜਗੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਕਾਲਮੂਰਤੇਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ੧੭

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈ ਜੇਹਾ ਤੂ ਹੋਹਿ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚਲਾਈਐ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਨੀਚ ਕੀੜਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਆਪਿ ਜਣਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਤਿਸ ਨੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂ ਪਵਹਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ॥ ਤੂ ਜੇਵਡੁ ਤੂ ਤੇਹੜਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਮੀ ਬਾਹਰੇ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਬਲਾਇ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਹਿ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲੈ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਤੈਨੈ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਆਪਣਾ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸੁਇ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਆਖਿ ਦਿਵਾਵਸੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਕਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤੀ ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੁਝੈ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਤੂ ਭਗਤਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਤੂ ਭਗਤਾ ਕਾ ਸੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਅ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਪੂਜਾ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਮੰਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਤਪੁ ਦਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਜਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖਦਾਈ

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜਨ ਕੀ ਰਤਨ ਨੀਤਿ ॥੨॥ ਅਸੁਰ ਪੀਹ ਹੁਜਦਾ ਚਿਰ ਜੀ
ਦੁਹਾ ਵਿਸਾਹਤ ਆਨਦ ਅਨੰਤ ਭਗਤ ਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਓਹਚੈਤ ॥੩॥
ਤੂ ਵਡ ਮਾਇਓ ਮਨ ਹੋ ਵਡਿਹਰ ਣੋ ਹੋ ਕਉਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨਮੀਗਲਪਟ
ਤੂੰ ਜਿ ਉਬੁੰ ਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ
ਨੰਦੇ ਪਛਮ ਕੈਤਾ ਈ ਪੂਰਬ ਲੈ ਜਾਤ ਅਖਨਾ ਮਹਿ ਬਾਪੁ ਹਉ ਥਾਪਨਹਾ ਆਪਨਾ ਆਪੇ
ਤਾਰਾ ਸਿਸਾ ਅਨਪ ਕਾ ਹੂ ਕਾ ਮੰਨ ਆਤਮ ਜੋ ਅਨਹੂ ਪਛਿ ਠਾਕੁ ਰਿ ਮੇਰੋ ਹੋ ਇਰਾਉ ਹੋ ਬਾਤ
ਹਾਰਹਾਉ ਦੇ ਬੁਕਾ ਵਨ ਧਨ ਜੋ ਰਨ ਕੀ ਮਨ ਸਾ ਬੀ ਚੇ ਨਿਕ ਸੋ ਸਾਸਾ ਲਾਸ ਕਨੇ ਬਖ
ਫਾਸਾ ਭਤਿ ਆਰੋ ਜਾ ਮਪੂਰਿ ਉ ਠਿ ਸਿ ਧਾਸਾ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨ ਹਰਕੀ ਦ੍ਰਿੜ ਤਾ
ਪਸਾ ਕਉ ਜਾਨਾ ਤਾ ਜੇ ਅਨੰਦ ਨੰਦ ਕਰੇ ਫੇ ਤ੍ਰਿ ਓ ਜੋ ਈ ਫਿ ਰਿ ਫਿ ਰਿ ਖ ਤਾ ॥੩॥ ਸਸ
ਜਗੁ ਈ ਛ ਏ ਨ੍ਰਿ ਪਾਲਾ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਕਾ ਟੀ ਫਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਗੁ ਪੂਰਾ ਤੇ ਦਿ ਆ ਧ
ਤੁ ਵਡ ਗਿ ਰੁੰ ਤ ਉ ਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਜਿ ਨਿ ਜਾ
ਨਿ ਜਿ ਛਿ ਤਿ ਨ ਕੇ ਬੰ ਧਨ ਕਾ ਟੇ ॥ ਕਾ ਮ ਕ੍ਰੋ ਧ ਮਾ ਇ ਆ ਬੇ ਖੁ ਮ ਤਾ ਇ ਹ ਬਿ ਆ ਧਿ ਤੇ ਹਾ
ਹਿ ਜ ਸੁ ਸਾ ਧਾ ਸੰ ਗਿ ਮਿ ਲਿ ਗਾ ਇ ਓ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ ਭ ਇ ਓ ਮ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਸ
ਬ ਸੁ ਖ ਪਾ ਇ ਓ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਿ ਛੁ ਕੀ ਓ ਸੋ ਈ ਭ ਲ ਮਾ ਨੈ ਐ ਸੀ ਭ ਗ ਤਿ ਕ
ਮਾ ਨੀ ਮੈ ਤ੍ਰ ਸ ਤ੍ਰ ਸ ਭ ਏ ਕ ਸ ਮ ਨੇ ਜੋ ਗ ਜੁ ਗ ਤਿ ਨੀ ਸਾ ਨੀ ॥੨॥ ਪੂ ਰ ਨ ਪੂ ਰਿ ਰਹਿ ਓ ਸ੍ਰ ਭ
ਭ ਈ ਆ ਨ ਕ ਤ ਹੋ ਜਾ ਤ ਪ ਟ ਪ ਟ ਅੰ ਤ ਰਿ ਸ ਰ ਬ ਨਿ ਰੰ ਤ ਰਿ ਰੰ ਗੋ ਰ ਵਿ ਓ ਰੰ ਗੋ ਰ ਵਿ
ਓ ॥ ਕ ਹੈ ਏ ਨ੍ਰਿ ਪਾ ਲ ਦ ਇ ਆ ਕ ਗੁ ਪਾ ਲਾ ਤਾ ਨਿ ਰ ਕੈ ਪੈ ਪ੍ਰ ਇ ਆ ਕ ਲ ਕ ਲੇ ਸ
ਸੇ ਖ ਨ ਭੀ ਤ ਰਿ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਹ ਜਿ ਸ ਮ ਇ ਆ ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮ
ਸੁ ਖ ਪਾ ਹਿ ਕ ਰਉ ਬੇ ਨ ਤੀ ਸੋ ਅ ਪੈ ਦੁ ਖ ਭ ਰਿ ਆ ਪਾ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਜਿ ਨਿ ਰਿ ਦੇ ਆ ਕ
ਧਿ ਆ ਤੇ ਨਿ ਭ ਉ ਸਾ ਗ ਰੁ ਤ ਰਿ ਮੇ ਆ ॥੧॥ ਗੁ ਰ ਹ ਰਿ ਮੇ ਰੇ ਬਿ ਨੁ ਕੋ ਨ ਬਿ ਬਾ ਦੁ ਖ ਕਾ ਟੈ ਪ੍ਰ ਭ ਤ ਜਿ
ਅ ਵ ਸ ਮੇ ਵ ਕੁ ਜੇ ਹੋ ਈ ਪੈ ਹੋ ਤ੍ਰੁ ਮਾ ਨੁ ਮ ਹ ਤ ਜ ਸੁ ਪ ਾ ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਮ ਇ ਆ ਕੇ ਸ ਨ ਬੰ ਧ
ਸੈ ਸ ਕ ਰਿ ਤ ਪੀ ਕ ਮੀ ਮ ਨ ਮ ਨ ਆ ਇ ਆ ਹ ਰਿ ਕਾ ਦਾ ਸੁ ਨੀ ਚ ਕ ਲ ਲੂ ਚਾ ਤਿ ਸੁ ਮੰ ਗਿ ਮ ਨ ਬਾ
ਫ ਤ ਫ ਲ ਪਾ ਇ ਆ ॥੨॥ ਲਾ ਖ ਖੋ ਟ ਰਿ ਬਿ ਖ ਆ ਕੋ ਬਿ ਜ ਜ ਨ ਤਾ ਮ ਹਿ ਰ ਸ ਨ ਨ ਬੂ ਝੀ ॥

ਰੀਬੈਨਤੀਠਾਕੁਰ ਅ ਪਨਾਧਿਆਇਆਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾ ਦੁ
ਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੧੪॥੨॥ ਰਾਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥
ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੇਸਾਕ੍ਰਿਬਾਸਗਲਭਵਨਲਪਰਹੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਨਾਥਤੇਭਗ
ਹੀਸਭਮਹਿ॥ਅਵਰਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੇਵਅਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਪੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥ਬਲਦੈਤਿਬਿਆਪਿ
ਰਹੇ॥ਸਗਲੇਤਿਨਤੇਡਰਹੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲੀਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆ॥
ਜਨਮਮਰਣਭਉਗਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਿਦੈਮਹਿਲਇਆ॥੨॥੧੫॥੩॥
ਰਾਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥
ਤੂਕਤਾ॥ਮਨਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਮਾਸਾ॥ਜਾਨਕਉਕਛੁਨਆਵਈਓ॥ਜਹਜਹਆਉ
ਸਭੁਆਵਈਓ॥ਜਹਾਹਾਹਾਹਿਧਿਆ॥ਈਹਾਪੁਨਿਕੋਭਗਤੇਵਛਲੁਦਿਵਾਇਓ॥ਕੇਪ੍ਰਭਿਪਾਲਬਾਰੋਕਲੀਨੇ
ਈਜਾਨਉਲਾਡਲਾਢਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀ
ਟਹਲਜਨਿਗਾਇਓ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥
੨॥੧੬॥੩॥ ਰਾਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥
ਮਾਰਨਕਉਰਾਖੈਰਾਖਨਹਾਰੋ॥ਮਾਰਿਰਾਖਿਐਸੋਤਿਆਗਉਮਾਨੁਹਠੀਲਾ
ਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾਜਾਸੁਤੇਵਾਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿਆਗਿਮਾਨੁਹਠੀਲਾ
ਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸੁਸਰਤਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਸੋ
ਸਬਦੁਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੪॥੧੭॥
ਰਾਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥
ਨਿਮਖਨਿਮੇਖਨਿਮਖਨਿਮਖਨਿਮ

ਹਰਿਗੁਰੁ ਬਾਂਛੀ ਆਨਹੋ ਮਾਰਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਛਾਰੁ ॥ ਮਾਰਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰਜੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮੇਰੋ ਉਧਰਜਿ ਆਖੀ ਫੇਰ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
ਛਾ ੫ ॥ ਬਹੁਮਲੋ ਕਾਮਤੁ ਦੁਲੋਕ ਅਈਹਿ ਦੁਲੋ ਕਤੇ ਧਾਇ ਅਸਾਧ
ਵੰਜਾਤਿ ਕਉ ਜੋ ਹਿਨਸਾ ਕੈਮਾਲਿ ਆਲਿ ਪੈਂਦੇ ਪਾਇ ॥ ਬਾਮੋਹੇ ਆਇ ਪਇਓ ਸਰਨਾਇ
ਪੂਰਨ ਪਾਵੇ ਕੇ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਾਤੇ ਗੁਰਿ ਵੀਚਿ ਬਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਧਿ
ਆਧਿਕ ਆਰੁ ਜਖੂ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਵ ਪੀਰਿ ਹਿਉ ਰਖਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ ਕੋਇ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੨੧ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਜਸੁ
ਅਨਦਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਣੁ ਹਰਿ ਸੁਖ
ਪਰਮਾਨਿਤ ਨਿਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਦੀਜੈ ਚੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ
ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਿਸਭਗਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇ
ਚਿਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੈਗਿ ਚੋਹਰਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਪੇਖਾ ਰਵਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੨੨ ॥
ਛਾ ੫ ॥ ਬਿਖੁ ਭੂਲੋ ਭਰਮੀ ਅਨਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਨ ਕੇ ਦੇਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥
ਛਡਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਅਧਾਰ ਹੈ ਇਹ ਜਾਨੀ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਅਜਨਮੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ
ਓਹੁ ਅਉਖਧੁ ਤਰਿਓ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਓ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਮੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮੋਹੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਅੰਗੀਕਰੀ ਓ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਸਾਹਿ ਸਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
ਨਕ ਬਹੁ ਰਿਸਿ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨੪ ॥ ੨੩ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁਗ
ਉਨਿ ਸਿ ਅਰੁ ਭੋਗ ਕੇ ਸਸਿ ਗਿ ਦਾਸ ਪਰਗਾਸ ਹੁ ਈ ਹੈ ਮੇਰੈ ਥਮੇਰ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇ ਓ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ॥
ਹਉ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਕਉ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਆਨਿ ਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇ ਓ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਦੁਖ ਘਣੇ ॥
ਉਦੀਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੪ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁਗ
ਉਨਿ ਸਿ ਅਰੁ ਭੋਗ ਕੇ ਸਸਿ ਗਿ ਦਾਸ ਪਰਗਾਸ ਹੁ ਈ ਹੈ ਮੇਰੈ ਥਮੇਰ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇ ਓ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ॥
ਹਉ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਕਉ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਆਨਿ ਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇ ਓ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਦੁਖ ਘਣੇ ॥
ਉਦੀਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੪ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁਗ
ਉਨਿ ਸਿ ਅਰੁ ਭੋਗ ਕੇ ਸਸਿ ਗਿ ਦਾਸ ਪਰਗਾਸ ਹੁ ਈ ਹੈ ਮੇਰੈ ਥਮੇਰ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇ ਓ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ॥
ਹਉ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਕਉ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਆਨਿ ਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇ ਓ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਦੁਖ ਘਣੇ ॥
ਉਦੀਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੪ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁਗ
ਉਨਿ ਸਿ ਅਰੁ ਭੋਗ ਕੇ ਸਸਿ ਗਿ ਦਾਸ ਪਰਗਾਸ ਹੁ ਈ ਹੈ ਮੇਰੈ ਥਮੇਰ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ

ਬਿਤਿਮਾਰਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜਾਲੀਵਣਾਂਤਿਵੈਭਾਰੀਹੋਰਾਂਚਰਨੀਵਣਾਂਤਿਵੈਭਾਰੀ॥ਹੋਰਾਂਸਭਿਗੁਣਮੇਰੈਨਾਹੀਕੋਈਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰੀ॥ਹੋਰਾਂਸਭਿਗੁਣਮੇਰੈਨਾਹੀਕੋਈਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰੀ॥ਕਿਕਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਵਾਂਤੂੰਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਕਿਕਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਵਾਂਤੂੰਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਵਡਾਅਪਾਰੁਤੂੰਸਾਹਿਬੁਮੈਤੇਰਾਚੇਰਾ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਵਡਾਅਪਾਰੁਤੂੰਸਾਹਿਬੁਮੈਤੇਰਾਚੇਰਾ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜੀਆਕਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜੀਆਕਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਰਾਜਾਣਦਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਪਿਆ

ਛੋਹਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤਿਆਗਿ ਦੇਹ ਕਾਨਨ ਦਰਿ ਸੁਰਿ ਛਵ ਵਣ ਸਾਰ ॥੨॥ ਧਾਵਤ ਪਤੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਜਿਨੀ
ਮਾਰਬ ਮਨੁ ਏਸ ਅਕਾਰ ॥ ਸਰਵੇ ਜਾਚਿ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਬੀਚਾਰ ॥
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਤੇਰੀ ਸਜਾ ਚਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇ ਕਦੇ ਦੇਤੇ ਦਿਨਾ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮੰਗੈ ਦਰਸਨ
ਮੀਤ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਸਦਾ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸੁ ਆਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥
ਨੈਣੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਖਣ ਚਾਉ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਨੂ ਸੇਜ ਲੁਚੇਦਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥ ਵਸਤੁ ਤੁਹਾਰੀ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ
ਪੂਰਨ ਹੋਵਨ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੂਰਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਤਾਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੁਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਦੂ ਬੀਚ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਾਗੇ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਮਲੁ ਜਨਮ ਕੀ ਗਈ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਸੁਭਾਖੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੨॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਗਈ ਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਵਿਆ ॥੩॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖਿ ਡਰਾਣੀ ॥
ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥
ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਸਹਜ ਕਥੀਲੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥
ਸਾ ਧਨ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸ ਭੋਗੇ ਸਾਚੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥
ਸਾਚੁ ਸਹੇਲਾ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਭੀਜੈ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਉ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਲੇਪ ਨਿਰੰਜਨ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੇ ॥
ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਜ ਨ ਕਛੂਐ ਭੰਗਾ ॥੧॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਰਾਖੇ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਇਆਲ ਦਾਤਾਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਰਵਾਰ ॥੩॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਜਸ ਗੀਤ ॥੪॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਸੁਪਨੇ ॥੫॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥੬॥੨॥੯॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਨਿਸੰਗੁ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਖੰਗੁ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੫॥੩॥੧੦॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਇ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋਇ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਿਉ ਕਾਮੁ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੰਗੁ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਖੰਗੁ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੫॥੫॥੧੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਵਡ ਸਾਜਾ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ਆਵਹਿ ਹਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਕਾਜਾ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਿਉ ਕਾਜਾ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਖੰਗੁ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੫॥੬॥੧੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਨਿਸੰਗੁ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਖੰਗੁ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਜੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੫॥੭॥੧੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਨਿਸੰਗੁ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਖੰਗੁ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੫॥੮॥੧੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਨਿਸੰਗੁ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਖੰਗੁ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੫॥੯॥੧੬॥

ਆਰਤਿ ਬਾਣੀ ਆਪ ਬਹੁ ਲਾਦਿ ਆਰਿਉ ਤਰੀਐ ਤਰੀਆਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ
ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛੁਟੜਿ ਵਿਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਕਥੀ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ਹੈ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਦੇਵਦਾ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖ ਗਲ ਖੋਹਾਇਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਜਾਇ ਆਖਿ ਜਣਾਇਦਾ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖਦਾ ਸਚੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਰਾ ਸਚੁ ਕਾ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਮਨਿ ਆਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸ

ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ਚਿਤਿ ਧਰੀ ਮਰਜਾਏ ਨਾਵਲਾ ਨਿਓ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ਨਾਨਕ
ਕਚੇ ਭਾਂਡੇ ਤਰਣ ਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬੇਸੁਆ ਮੁਖਿ ਤੇ ਕੇ ਜਪਿ ਪਿਰੀ ਨਾਉ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵਨੁ ਬੂਝੈ ਵਞਾਣੇ ਰੂਪੁ ਇਆਣੇ ਵੈ ਜਾਈ ਸਭਿ ਗੁਰ
ਤੀਸੇ ਵਾਲੀ ਮਾਰਿ ਗਇਆ ਆਪੁ ਛੁਤਾਈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਖ ਵੇ ਚਹੁ ਤੇ ਸੁਖੁ ਦੂਜੈ ਸਹਿ ਨਾਹੀ ਆਈ ਸਦਾ
ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਓਹੀ ਹੈ ਲਿਵ ਵਲਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰੁ
ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ਸਭ ਨਾਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਿਰੇ ਉਪਾਰਜਿ ਨਾਮੁ ਪ
ਵਾਛੈ ਹੋਇ ਆਮੰ ਦਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਪਿਰੀ ਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਆਮੁ ਖਾ
ਣਾ ਮਿਤੁ ਪੋਨਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਏਹੁ ਮਨ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ
ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ
ਨਾਨਕ ਦਰੀ ਪਾਈਐ ਏਤਾ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ
ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਤਾ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਵਾਇ ਆਮਨੁ ਸਹ
ਜੇ ਜਿਤਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਸਭੁ ਆਗਿਆ ਨ ਗੁ ਵਿਤਾ ਆਨ ਦਿਨੁ ਰਹਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਵੈ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ਸਭ ਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੩ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿ ਲਾਏ
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਛੈ ਸਚੁ ਮੁਕਮ ਵੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰ ਗੁ ਤਿ ਸੁਜਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ ਵੈ ਗੁਣ
ਸੰਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਜੁ ਮਾਹਿ ਕੇ ਫਿ ਲਾਬ ਮਾਗੀ ਜਿਹੁ
ਮੇਲੇ ਇਸ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੋਨੇ ਮਿਲਿ ਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨ ਦਿਨੁ
ਰਿ ਮਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ
ਹੁਣੁ ਬੋਲਾਇ ਕਪਟਿ ਕੀ ਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਨ ਭੀ ਜੋ ਨਿ ਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਜਾਇ ਜ ਗੁ ਪਰ ਬੋ ਧੇ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ਆਮੋਹ ਸੁ ਆਇ ਗਇ ਚੁਕਾ ਵੈ ਸਦਾ
ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਜੰ ਮੈ ਮਰੈ ਫਿ ਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਹ ਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕ ਈ ਦਿ ਚਿ ਵਿਸਟ
ਪੈਰੀ ਪਚਾਇ ਜਿ ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁ ਆਮੀ ਤਿ ਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ।

ਰਹੈ ਜੁ ਗਿਰਹ ਨਾਨਕ ਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨ ਈ ਤਾ ਘਰੀ ਅੰਦਰਿ ਦੁ ਰੇ ਨ ਹੁ ਕਮੁ ਭੀ ਤਿ ਨਾ ਨਾਨਕ
ਸੀ ਜਿ ਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਨ ਹੁ ਕਮੁ ਮੁ ਈ ਕੰ ਤਨ ਲਾਇ ਚ ਭਾ ਉ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵ ਜਨ
ਮ: ੩ ਰੈ ਨਿ ਸ ਬਾਈ ਜਾਲਿ ਮੁ ਈ ਕੰ ਤਨ ਲਾਇ ਚ ਭਾ ਉ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵ ਜਨ
ਗਣੀ ਜੇ ਨਿ ਪਿਆ ਰਾ ਪੁ ਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾ ਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜ ਜਗੁ ਫਿ ਰਿ ਦੀ ਖੈ
ਆ ਰਿ ਇ ਕੋ ਦਾਤਾ ਉ ਪਾਇ ਕੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਕ ਮਾ ਬਿ ਧਾ ਤਾ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ
ਰੇ ਮ ਸਿ ਵ ਜੇ ਹਰਿ ਸ ਹ ਜੇ ਜਾ ਤਾ ਮਾ ਅੰ ਦਰ ਹੁ ਤ੍ਰਿ ਸ ਨਾ ਅ ਗ ਨਿ ਬੁ ਝੀ ਹਰਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਬੂ
ਨਾ ਤਾ ਵ ਡ੍ਰੀ ਢਾ ਤ੍ਰਿ ਆ ਈ ਵ ਡ੍ਰੇ ਕੀ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਬੋ ਲਾ ਤਾ ਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
ਕਾ ਇ ਆ ਹੰ ਸ ਕਿ ਆ ਪੀ ਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਾਇ ਆ ਹੀ ਛਾ ਤ੍ਰਿ ਜਾ ਇ ਆ ਏ ਜੋ ਨੇ ਕੂ ਬੋ ਲਿ ਬੋ
ਲੀ ਐ ਜੇ ਚ ਲਾ ਦਿ ਆ ਨਾ ਲ ਨ ਜਾ ਇ ਆ ਕਾ ਇ ਆ ਮਾ ਟੀ ਮਾ ਧੁ ਹੈ ਪ ਉ ਪੈ ਵ ਜੁ ਣ
ਜਿ ਆ ਹ ਉ ਤਾ ਮਾ ਇ ਆ ਮੋ ਹਿ ਆ ਫ੍ਰਿ ਫਿ ਰਿ ਆ ਵ ਜਾ ਇ ਨਾ ਨਾਨਕ ਕ ਹੁ ਕ ਮੁ ਨ ਸੋ ਨੇ
ਜ ਸ ਕਾ ਜਿ ਰ ਹਾ ਸਾ ਚਿ ਸ ਮਾ ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਏ ਕੋ ਨਿ ਹ ਚ ਲ ਨਾ ਮ ਧ ਨੁ ਹੋ ਰ ਧ ਨੁ ਸੁ
ਜਾ ਇ ਆ ਇ ਸ੍ਰੁ ਧ ਨ ਕਉ ਤ ਸ ਕ ਰੁ ਜੋ ਹਿ ਨ ਸ ਕ ਣੀ ਨਾ ਚ ਕਾ ਲੈ ਜਾ ਇ ਆ ਇ ਹੁ ਹਿ ਨ
ਜੀ ਐ ਜੇ ਤੀ ਗ ਵਿ ਰ ਹਿ ਆ ਜੀ ਐ ਨਾ ਲੈ ਜਾ ਇ ਪੂ ਰੇ ਗੁ ਰ ਤੇ ਪਾ ਈ ਐ ਮ ਨ ਮੁ ਖਿ ਪ ਲੋ
ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਧ ਨੁ ਦ੍ਵਾ ਪਾ ਰੀ ਨਾ ਨ ਕਾ ਜਿ ਨ ਨਾ ਮ ਧ ਨੁ ਖ ਟੇ ਆ ਆ ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮੇ ਰਾ ਸਾ ਹਿ ਬ੍ਰ ਅ ਤਿ ਵ ਡ੍ਰਾ ਸ ਚੁ ਗਾ ਹੈ ਵ ਡ ਭੰ ਡੀ ਰਾ ਸ ਭ ਜੁ ਗ ਤਿ ਸ ਕੈ ਵ ਸਿ ਹੈ ਸ ਭੁ ਤਿ
ਕਾ ਚੀ ਰਾ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਪ ਈ ਐ ਨਿ ਹ ਚ ਲੁ ਧ ਨੁ ਹੀ ਰਾ ਸ ਕਿ ਰ ਪ ਤੇ ਹ ਰਿ ਮ ਨਿ ਵ ਸੈ
ਕੇ ਵੈ ਗੁ ਰ ਸੂ ਰਾ ਗੁ ਣ ਵੰ ਤੀ ਸਾ ਲਾ ਹੈ ਆ ਸ ਦੂ ਨਿ ਹ ਚ ਲੁ ਹ ਰਿ ਪੂ ਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੩ ਧ੍ਰਿ ਗੁ ਤਿ ਨਾ ਦਾ ਜੀ ਵ ਿ ਆ ਜੋ ਹ ਰਿ ਸੁ ਖੁ ਪ ਰ ਹ ਰਿ ਤਿ ਆ ਗ ਦੇ ਦੁ ਖੁ ਵੰ ਨੀ
ਪਾ ਪ ਕ ਮਾ ਇ ਆ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਅ ਗਿ ਆ ਨੀ ਮਾ ਇ ਆ ਮੋ ਹੇ ਤ ਨ ਬੂ ਝ ਨ ਕ ਰ
ਪਾ ਇ ਹ ਲ ਭੁ ਤਿ ਪ ਲ ਭੁ ਤਿ ਚਿ ਇ ਸੁ ਖੁ ਨ ਪ ਾ ਵ ਹਿ ਅੰ ਤ ਗ ਏ ਪ ਛੁ ਤਾ ਇ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ
ਕੋ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਏ ਤਿ ਸੁ ਹ ਉ ਮੈ ਮੇ ਵਿ ਚੁ ਜਾ ਇ ਨਾ ਨਾ ਨਕ ਜਿ ਸੁ ਪੂ ਰ ਬ ਿ ਹੋ ਵੈ ਲਿ ਖਿ ਆ
ਗੁ ਰ ਚ ਰ ਣੀ ਆ ਇ ਪ ਾ ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਮ ਨ ਮੁ ਖੁ ਊ ਧ ਕ ਉ ਲ ਭੁ ਪੈ ਨਾ ਤਿ ਸੁ ਭ ਗ ਤਿ
ਉ ਸ ਕ ਤੀ ਅੰ ਦ ਰਿ ਵ ਰ ਤ ਦਾ ਕੂ ੜੁ ਤਿ ਸ ਕਾ ਪੈ ਊ ਪਾ ਉ ਤਿ ਸ ਕਾ ਅੰ ਦ ਰਿ ਚੁ ਮ ਭੋ

ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਵਦੁਦਾਜਿਮੁ ਆਇਆ ਜੋ ਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬੁਲੇਓਨ੍ਹਾ ਅਉਕਾਰੁ ਬਹੁ
ਸਾਬੁਦਾਇਆ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਲੈਓ ਪੀਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਹਧਰਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਏਤੇ ਵਿਚਹੁ ਸੋਜਨੁ ਸਮਧਾਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁਧਿਆਇ ਆਜਜਨਨਾਨਕ
ਕੀਸੋ ਆਖਿ ਜਣਾਈ ਐਜਾਕਰਦੇ ਸਭਿਕਰਾਇ ਆ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇ
ਅਉਹੁ ਪਰੇਤੁ ਪੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਇਹ ਜਮਕੀ ਸਿਰਕਾਰੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿਜਮ ਕ
ਚੂੜੁਕਰਾਨਾਮੁਖਜਮਮਾਰਿਪਾਈ ਅਨਿਜਿਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉਪਿਆ ਰਾਜਮਪੁਰਿਬ
ਧੋਮਾਈਅਨਿਕੋਸੁਣੇ ਨਪੂਕਾਰਾ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸ
ਤਰਾ ੧੨ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਾਈਖਾਇ॥
ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵੈ ਅਪਰੀਜਾਪਦਾਇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਜ
ਜੀਐਭਾਏਹਰਿਚਿਤਹੁਜਾਇ ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ ਨਾਨ
ਕਾਮਇਆਕਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਪਇਹੁ
ਮਨੁਕੇਤੜਿਆਜਾਗਰਮਿਆਸਥਿਗੁਰਪੈਨਆਵੈਜਾਇ ਹਰਿਭਾਣਾਤਾਭੁਮਾਇ
ਮਨੁਕਥਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇਆਜਾਹਰਿਬਧਖੇਤਾਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਹੋਸਮਾਇ
ਮਨਸਕਮਨਹੀਤੇ ਮਨੁਮਨਿਮਾਰਿਕਛੁਮੈਰੈਨਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ
ਆਖੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਮੰਞਣਾਸੋਜੋਗੀ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਆਪਿ ਵਸਿਰਹਿਆਆ
ਪੇਰਸਭੁਗੀਆਮਾਪਿਅਤੀਤੁ ਆਲਪਤੁਹੈਨਿਰੰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀਜੋਤਿਸੁਭੁ ਵੈਜੋ
ਕਰੇਹਰਿਕਰੇ ਸੁਹੋਗੀ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈ ਐਲਹਿਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧
ਤ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਹਾਇ ਵ
ਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ
ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਕਰਮੀ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪਰਭੁ ਮਿਲਿ
ਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ
ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਵਦ

ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ਹਰਿਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿਨਾਮੋ ਮੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇ ਨ ਤੇਪੂਰੇ ਸੋਸਭਨਾਹਿ ਸੁਸੇਵ ਨਿ ਆਪਣਾਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚ
ਨਿਆਹਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪੀਮਾ ਹਰਿਕਾਮਹਲਾਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨ
ਨਾਹੁਮੇਵਿਚਹੁਮਾਲਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੀਆਲੈਰਹੇਜਾਪਿਹਰਿਨਾਮੁਰਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਸਾਚੈਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਗੈ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਆਨਾਦੁਨਹੋਰੈਗਿਰਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਏ ਆਗੁਰਮੁਖਿਦਰੈ
ਵੇਖਿਹੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਾਹੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿਰੰਗੁਲਾਇਆ ਨਾਨਕਗੁਰ
ਪੀਪਰਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰ ਮਗਇਆਨ੍ਹੁ ਅਪੋਰੁਚੁਕਾਇਆ ਜਿਸਨੋਕਰਮੁ
ਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਸਭਤਿਗੁਰੂਜਿਨਾਨੋ
ਹਦਿਓਸਬਦਿਨਲਭੈਜੋਪਿਆਰੁ ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਇ ਆਕਰੇ ਆਇਆਸਫਲੁ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁ ਵੈਲਾਨਾਚਿਲਗੈਆਸਾ
ਵਾਰੁਨਪਾਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇ ਜੇਆਪਿਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਭਗਤਸਚੈ ਦਰਿਸੋਹਦੇ ਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ ਹਰਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜਿਹਿਉ
ਕਸਾਏ ਹਰਿਭੰਗਿਰਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿਰਸੁ ਪਿਆਏ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ
ਜੈ ਭਾਇ ਖੁਮਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਸਾਕਾਲਿਜੁ ਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਰੁ
ਤੀਖਿਆਹਾਰਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਿਵਚੇਰੀਹਰਿਬਚਾਨਿਉ ਦਾਸੀ ਹਉਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ
ਆਪਿਪਤਰਿਮਾਕੁਲਾਜਗਤੁਤਰਾਇਆਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆਸੋਸਾਸਤਿਸੁ
ਸੋਈਪਾਏਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕਬਖਸੀਹਾਗੁ
ਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਭੁਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਵਣੈਬੁਣਾ
ਆਵੈ ਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਿਦੀਪਕਿਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ਆਪਿਪੈਤਿ ਭਾਲਿਬੁਝਿ
ਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾਕੈਨੋ ਕਿਹੁ ਆਣੇ ਚੜਾਇਆ ਆਦੂਜੇ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਸਿਤ

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਦਾ ਕਰਮਿ ਜਿਨ ਕਉ ਆ
ਹੇਰੇ ਭੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਮਨਮੁਖਾ ਲਧੋ ਵੈ ਓ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੇ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ
ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਦੇਉ ਚਮੁ ਮੁਖਹੁ ਫੁਲੀ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਕਰੇਉ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹੇ ਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਾਰੇ ਜਾ ਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇ ਸੁਖਾਈ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਜਾ ਲਿ ਬਾਲਿ ਭਰਪੂਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਾਤਿ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾ ਦੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕੇ
ਹਿ ਸੁਜਸੁ ਕੰਕਣੁ ਨੇਰ੍ਹੈ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ
ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗਹਿ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਜੋ ਪੂਰਨ ਪਰ
ਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਸੁਜਸੁ ਵਡ ਦਰਬਾਰ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅ
ਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੈ ਪਦਵਹੁ ਪੂਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆ
ਦਿ ਦਇਆ ਕਰੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ
ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬ
ਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਸੁ
ਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁਖਾ ਲੀ ਕੀਨਾ ਹੋ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤ ਲਬ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਨਾ ਓ ਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉ ਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਢਾ ਢੀ ਤਿ ਸੋਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦਰਿ ਖੜੋ

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆਹਰੈ ਦੇ ਣੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਜੋ ਤਾ ਪਇ ਨਨਕ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੀ ਤਿ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਹਰਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਹਰਿ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉ ਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਹਰਿ
ਇ ਆ ਸਹ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾ ਲੈ ॥ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੈ ਸਮਾ ਲੈ ॥ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਹਰਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੀ ਤਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਸਾਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੀ ਤਿ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਜੋ ਤਾ ਪਇ ਨਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਸਾਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨ ਆ ਤਿ ਲੋਭੀ ਆ ਨਿ ਤ ਲੋਭੇ ਭਾ ਤਾ ਮਾ ਇ ਆ ਮਨ ਸਾ ਮੋਹੁ
ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਚਾਖਿ ਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪ
ਰਸੁਨ ਚਾਖਿ ਚਿਫੀ ਕਾ ਬੋਲਾ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਚਾਖਿ ਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ ਸੋਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰ
ਭੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ ਸੋਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਾ ਤਿ ਧੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ ਸੋਨੇ ਆਖੀ
ਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆ ਸਮਾ ਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ ਸੋਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਦੇ ਦਾ ਰਿ ਜ ਕੁ ਸ ਬਾ ਹੀ
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇ ਕੋ ਕਰਿ ਸ ਣਾ ਹੀ ਐ ਜੋ ਸ ਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਆ ਦਿ ਖਾ ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾ ਇ ॥ ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਨ ਬੁ ਵਾ
ਈ ਦੂ ਖੇ ਦੂ ਖਿ ਵਿ ਹਾ ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਪੀ ਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿ ਵ ਲਾ ਇ ॥
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿ ਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾ ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਭਾ ਣੈ ਗੁਰੂ ਮਿ ਲੈ ਸੇ ਵਾ ਭਾ ਗਤਿ ਬ ਨੀ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾ ਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ ਸੈ
ਜੇ ਰ ਸੁ ਪੀ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾ ਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾ ਈ ਐ ਹਰਿ ਲਾ ਹਾ ਨਿ ਤ ਲਹੀ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖ਼
ਬਹਾ ਲੀ ਐ ਨਿ ਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵ ਸੀ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾ ਣਾ ਤਿ ਨੀ ਮੰ ਨਿ ਆ ਜਿ ਨ ਕੂ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹਥੁ ਸਚੇ ਸਭਸੈ ਦੇਵਦਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਭੰਡਾਰ

ਮਾਦਾਜਿਸੋਨੇਕਰੇਹਰੰਮਤਿਸੁਨਦਿਸਾਰਦਾਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰਮਾਪੇਹੀਮਾਰ
ਦਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੈਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾਆਸਨਿਕਰੂਪੀਖਨਮਾਹਿਕ੍ਰਮਤਿਧ
ਰਦਾਜਿਸੋਨੇਲਾਏਸਚਿਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾਜਿਸਦੋਹੈਵੈਦੁਲਿਸ੍ਰੁਕਦੇਨਹਾਰ
ਦਾਸਦਾਆਭਲਾਦੀਬਾਣੁਹੋਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ॥
ਸਾਸੁਪੂਛੈਸੁਖੁਛੈਵੀਐਦੀਜੈਆਗਨਿਜਲਾਇਜੀਵਦਿਆਸਿਤਜਾਪੀਐਨਾ
ਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ਮਃ ੫ ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਮ
ਨੋਇਛਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮੈਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸ
ਮੁਕਤਾਸੀਸਾਰਿਜਿਗੁਰਓਪਦੇਸਿਆਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮੈਦੇਸਿਆਮ
ਨਿਸ੍ਰਿਸਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਏ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪੀਕੋਹੋਏ
ਸਾਸਾਂਤੁਸਾਚਾਨਾਉਓਪੈਖੇਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਥੁਥੁਕਾਧਾਪੀਐ॥ਜੇ
ਸੁਘਾਵਿਦ੍ਰਜਿਆਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਦੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੇਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲੀਚਰਿਧ
ਾਈਐ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ॥ਮਨਮਾਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉ
ਹਿਨੀਤਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤ॥੧॥ਮਃ ੫ ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਧਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨਤਨਹਰਤਾਮੁਲਿਆਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਸਰਉਵਿਚਾ
ਸੁਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਆਰਦਾਸਿਕਰਿ
ਡੁੰਡਿਖੋਜਿਆਣਪਸਗਲਾਮਨਤੁਨਅਰਪਿਧਰਿਆਪੁਜਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜ
ਿਸੁਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰਿਆਸੇਵਦੁਜਾਤਿਗੁਰਦੇਵ੍ਅਗੈਨਮ
ਗੁਰੁਗਿਆਖਿਮਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਉ੍ਹੈਸੁਭਰਭਰਿਆਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਪਿਆ
ਈਐਸਦਾਹਰਿਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧੁਰਿ॥ ੬ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ॥
ਲਗੜੀਸੁਬਾਨਿਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆਨਾਨਕਲਹਾਰੀਲਖਸੈਆਨਭੁਬਣਦੇਹਿ
ਨਾਮਪਿਰੀ॥੧॥ਮਃ ੫ ॥ਬਨਿਭੀਹਾਵਣੈਹੋਕੁਸਾਥੀਲਧਾਖੁਦਖਰਤਾਹਰਿਨ
ਾਮਾਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਆਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਪਾਈਆਨਿਸਾਭਿਨਿਧਾਨਤੇਰੈਮੰਗਿਰਤਿਆਨਹੋਵੀਪਛੋਤਾਉਤੁਧੰਨੇਜਪਤਿਆ

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਖਥੀ ਵਞਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨਿ
ਕਾਢਿ ਆਪਿ ਪਾਰਿ ਅਜੰਤੀ ਮਾਰੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੁ ਸੋਭਦਾ ਜਾਪਦਾ ਇਆ ਧਾਰੀ ਸਭ
ਸੁਆਉ ॥ ੨੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜੇ ਤੁਸ ਸੋਭਸਿ ਦਰਿ ਗੁਰੂ ਦੇਇ
ਜਿਨ ਸੀਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿ ਨਸੀ ਗੇ ਸੀਗੁਨ ਕੀ ਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾ ਆਪਣਾ
ਕ ਮਃ ੫ ਬਾਬੀਹਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨੈ ਪੂੰਮਸਹੁੰ ਮਾਰੂ ਕਾਪਈ ਆ ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ
ਲਗੜੀ ਤੋੜੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਾਚੀ ਬੇਸਕ ਤਿਨਾਂ
ਜਿਨ ਸੀਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤਿ ਨਸੀ ਗੇ ਸੀਗੁਨ ਕੀ ਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾ ਆਪਣਾ
ਨਾਹੋ ਵੈ ਆਸਨਾ ਇਮੰ ਨਿ ਵਸਾਇ ਐ ਨਾ ਕੋ ਇ ਨ ਲਗੈ ਬੇ ਘਨੁ ਆਪੁ ਗ ਵਾਇ ਐ
ਗਾਪਾ ਇ ਹਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾਇ ਐ ਨਾ ਅੰਦਿ ਵ ਰ ਤੈ ਹਾਦਿ ਪਾ ਭਿ ਚੋ ਤਿ ਆਇ ਐ ਨਾ
ਰਿਆ ਨਾਪਦਾ ਰਖੁ ਮਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤੇ ਪਾ ਇ ਐ ਨਾ ਤਿ ਨਿ ਪਾ ਏ ਸਭੋ ਥੋ ਕਾ ਜੋ ਸੁ ਆ ਪਿ ਦਿ
ਇ ਐ ਨਾ ਭੂ ਸਭ ਨਾ ਕਾ ਖਸ ਮੁ ਸ ਭ ਤੇ ਗੀ ਛੁ ਟਾ ਇ ਐ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਦੜੀ ਮੇ ਰੁ ਖੋ ਜੁ ਨ ਖੁ ਭੈ ਮੰ ਝਿ ਮੁ ਧ ਬ ਤਿ ਤੇ ਗੀ ॥ ਤਉ ਸ ਹ ਚ ਰ ਣੀ ਮੇ ਢਾ ਪੀ ਅ ਤੁ
ਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾ ਕ ਕਤੁ ਲਾ ਥੇ ਦ੍ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਿ ਜੋ ਨਾ ਦੇ ਸੰ ਦ ਦ੍ਰਿ ਆ ਦੁ ਸ ਬਿ ਦ੍ਰੈ ਦੁ
ਤ੍ਰਿ ਅ ਸਾ ਢ੍ਰੇ ਸੇ ਈ ਹ ਉ ਚੁ ਢੇ ਦੀ ਜ ਗੁ ਸ ਬਾ ਇ ਆ ਜ ਨ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਵਿ ਰ ਲੇ ਕੇ ਈ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹੁ ਬ੍ਰਾ ਚਿ ਤੇ ਤੇ ਰੇ ਆ ਭ ਗ ਤ ਨ੍ਹਿ ਠਿ ਆ ਮ ਨ ਕੀ ਤੇ
ਐ ਐ ਲੁ ਸ ਧੀ ਗੋ ਵਿ ਠਿ ਆ ਜ ਨ ਨ ਮ ਮ ਰ ਣ ਭ ਉ ਕ ਟੀ ਐ ਜ ਨ ਕਾ ਸ ਬ ਦੁ ਜੀ ਪਾ ਇ
ਧ ਨ ਖੇ ਲ ਨਿ ਸੰ ਤ ਦ੍ਰੂ ਤ ਸ ਭ ਜਾ ਹਿ ਛ ਪਿ ਪਾ ਤਿ ਸੁ ਸਿ ਉ ਲ ਾ ਇ ਨਿ ਰੰ ਗੁ ਜਿ ਸ ਦੀ ਜ ਣ
ਦੀ ਆ ਪੂੰ ਚੀ ਪੂੰ ਉ ਚਾ ਬਾ ਨੁ ਅ ਗ ਮ ਅ ਪ ਰੀ ਆ ਰੇ ਦਿ ਨ ਸੁ ਕ ਰ ਜੋ ਤ੍ਰਿ ਸ ਜਿ
ਸਿ ਧਿ ਆ ਈ ਐ ਜਾ ਆ ਪੇ ਹੋ ਇ ਦ ਇ ਆ ਭ ਤਾਂ ਭ ਗ ਤ ਸੰ ਗੁ ਪਾ ਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੫ ਬਾਬੀਹਾ ਵਿ ਛੁ ਨਾ ਨੈ ਪੂੰ ਮ ਸ ਹੁੰ ਮਾ ਰੂ ਕਾ ਪ ਈ ਆ ਰਾ ਹੀ ॥ ਤਉ ਸ ਹ ਸੇ ਤੇ
ਲ ਗ ੜੀ ਤੋ ੜੀ ਨਾ ਨ ਕ ਅ ਨ ਦ ਸੇ ਤੀ ਬ ਨੁ ਗਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਾ ਚੀ ਬੇ ਸ ਕ ਤਿ ਨਾ ਂ
ਜਿ ਨ ਸੀ ਗਿ ਜ ਪੀ ਐ ਨਾ ਉ ॥ ਤਿ ਨ ਸੀ ਗੇ ਸੀ ਗੁ ਨ ਕੀ ਚ ਈ ਨਾ ਨ ਕ ਜਿ ਨਾ ਆ ਪ ਣਾ

ਨਾਲੇ ਇ ਆ ਨ ਦ ਦੀ ਆ ਇ ਆ ਇ ਕੁ ਸ ਗ ਲ ਬ ਧੇ ਮੇ ਇ ਆ ਤ੍ਰੁ ਤਿ ਆ ਤੁ ਕਾ
ਨੂੰ ਧਿ ਆ ਨੁ ਦ੍ਰਿ ਸ ਟਿ ਸ ਮੇ ਇ ਆ ਸੋ ਭੇ ਜ ਪੀ ਐ ਜਾ ਪੁ ਜਿ ਮੁ ਖੁ ਬੇ ਲੋ ਇ ਆ ਨੁ
ਕਾ ਬੁ ਝਿ ਨਿ ਹਾ ਲੁ ਸੁ ਖਿ ਸੁ ਖੇ ਇ ਆ ਪ ਰ ਖਿ ਖ ਜਾ ਨੈ ਪਾ ਏ ਸੇ ਬ ਹੁ ਨਿ ਖੋ ਇ ਆ
॥ ਸਲੋ ਕ ਮਃ ੫ ਵਿ ਛੋ ਜੰ ਬੂ ਮ ਖ ਵੇ ਨ ਵੰ ਦ ਨਿ ਗਾ ਖੇ ਰੇ ॥ ਜੋ ਸੋ ਧ ਦੀ ਅ ਖੀ
ਨਿ ਨਾ ਨ ਕ ਸੁ ਖ ਸੰ ਬੂ ਹ ਸ ਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਿ ਮੀ ਵ ਸੰ ਦੀ ਪਾ ਣੀ ਐ ਈ ਧ ਦੂ ਮੰ ਖੇ ਭਾ ਨਿ
ਨਾ ਨ ਕ ਸੋ ਜੇ ਸ ਹੁ ਅ ਸ ਹੁ ਜਾ ਕੇ ਆ ਢ ਲਿ ਹ ਬੁ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇ ਰੇ ਕ ਕੇ ਤੇ ਕੰ
ਅ ਭੁ ਪੈ ਗੋ ਚ ਰੇ ॥ ਸੋ ਈ ਵ ਰ ਤੈ ਜ ਗਿ ਜਿ ਕੀ ਆ ਤੁ ਧੁ ਧੁ ਰੇ ॥ ਬਿ ਸਮੁ ਭ ਏ ਬਿ ਸਮ ਾ
ਦੇ ਖਿ ਕੁ ਦ ਰ ਤੇ ਤੇ ਗੀ ਆ ॥ ਸ ਰ ਣਿ ਪ ਰੇ ਤੇ ਗੀ ਦਾ ਸ ਕ ਰਿ ਗ ਤਿ ਹੋ ਇ ਐ ਗੀ ਆ ॥ ਤੈ
ਹ ਖਿ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਭ ਵੈ ਤਿ ਸੁ ਦੇ ਹਿ ॥ ਜਿ ਜੋ ਸੋ ਨੇ ਹੋ ਇ ਦ ਇ ਆ ਭੁ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਸੋ ਇ ਲੋ ਹਿ
॥ ਸ ਗ ਲ ਅ ਗੋ ਚ ਰ ਬੇ ਅੰ ਤ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾ ਈ ਐ ॥ ਜਿ ਸੋ ਨੇ ਹੋ ਰ ਖ ਿ ਪਾ ਭੁ ਸੁ ਨ ਮੁ ਧਿ
ਆ ਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਸ ਲੋ ਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕ ਰ ਤੂ ਛੀ ਆ ਫਿ ਮੰ ਨੈ ਸੁ ਆ ਉ ਨ ਜਾ ਣ ਨਿ
ਸੂ ਵੀ ਆ ਸੇ ਈ ਮੁ ਖ ਦਿ ਸੰ ਨੈ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਕ ਤੇ ਪੋ ਮ ਗ ਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬੋ ਖੇ ਜੀ ਲ ਧ ਮੁ ਖੇ
ਜੂ ਵ ਡੀ ਆ ਉ ਜਾ ਤ੍ਰਿ ॥ ਤੇ ਸਹਿ ਦਿ ਤੀ ਵਾ ਤ੍ਰਿ ਨਾ ਨ ਕ ਖੇ ਤੁ ਨ ਛਿ ਜ ਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਆ ਆ ਗ ਧਿ ਹੁ ਸ ਚ ਜੋ ਇ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਜਿ ਸੁ ਪਾ ਸਿ ਆ ਦੁ ਹ ਸਿ ਰੇ ਆ ਖ ਸੁ ਆ ਪਿ ਪ ਖ
ਆ ਧਿ ਕੋ ਰਾ ਸਿ ਆ ਤਿ ਆ ਗ ਹੁ ਸ ਗ ਲ ਉ ਪ ਾ ਵ ਤਿ ਸ ਕੀ ਚਿ ਟ ਗ ਹੁ ਪ ਉ ਸ ਰ ਣ ਈ ਭ
ਜਿ ਸੁ ਖੀ ਹੁੰ ਸੁ ਖ ਲ ਹੁ ਕ ਰ ਮ ਧ ਰ ਮ ਤ ਤੁ ਭੁ ਗੀ ਆ ਸੁ ਤੰ ਤਾ ਸੰ ਗੁ ਹੋ ਇ ਐ ਜ ਪੀ ਐ ਮੰ ਮੀ
ਤ ਨਾ ਬਿ ਘ ਨੁ ਨ ਲ ਗੈ ਕੋ ਇ ਐ ਜਿ ਸੋ ਨੇ ਆ ਪਿ ਦ ਇ ਆ ਭ ਤਿ ਸੁ ਮ ਨਿ ਵ ਢਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸ ਲੋ ਕ
ਮਃ ੫ ਜ ਲ ਧ ਪ ਹ ਈ ਆ ਨਿ ਸਾ ਭਿ ਨੈ ਧ ਨ ਸਾ ਹਿ ਬਿ ਰੁ ਹਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸ ਲੋ ਕ ਮਃ ੫ ਜ ਲ ਧ
ਮੁ ਲ ਭ ਣ ਹਾ ਰੁ ਕ ਰ ਮੁ ਕ ਰੰ ਦੋ ਮਾ ਪੀ ਰੀ ॥ ਹ ਇ ਕੋ ਸਿ ਰ ਜ ਣ ਹਾ ਰੁ ਨਾ ਨ ਕ ਵ ਿ ਆ ਨ ਪ ਾ ਸੀ ਐ
॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਪ ਪ ਾ ਵ ਿ ਆ ਪ ਛਾ ਤ੍ਰੈ ਬ ਾ ਣ ਜ ਚ ਵਾ ਸੰ ਨਿ ਐ ਕੋ ਗੁ ਰ ਮੰ ਤ੍ਰੁ ਨਾ ਚਿ ਤਾ ਰਿ
ਨਾ ਨ ਕ ਦੁ ਖੁ ਨ ਥੀ ਵ ਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾ ਹੁ ਵਾ ਹੁ ਸਿ ਰ ਜ ਣ ਹਾ ਰ ਪਾ ਈ ਅ ਨ

ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਅਖੁਟ ਬੁਲਦੇਇ ਦਾਵੂਚਿ ਨਹੋਵੈ ਗੁਥਿਕਰਾਲਤੈਨੈ
ਥਿਦਾਵੂਚਿ ਪਾਇਇ ਆਨਾ ਮੁਨਿਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੈ ਆਜਿਤਾਜਨਮੁ ਅਪਾਵੈ
ਪੁਛਾਨੈ ਆਨਾ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀਨਜਾਇ ਗੁਰਸਮਰਥਦੇਦਾ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸੁਰਾ ਪਰੰਪਰਾ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਂ ਨੀ
ਉਤੁਭੁਲਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖਭੁੰਚੁਧਿਆਇਦਿਆਭੁ ਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁ ਨਾਨਕਉਤਗੀਚਿੰਤ
ਵਿਸਾਰਉ ਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾ
ਹੋਇਤਕਾਹੂ ਭਪੀਐ ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐ ਨਉਤਿਸੁਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ਆਪ
ਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਬੇਸੁਮਾ ਗਾਤਿਸਨੋਪੋਕਵਣੁਜਿਸੁਦਖਲਿਸਕੈ
ਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈ ਵਸਿਨਕੋਈ ਬਾਹਰਾਂਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵੂਠਾਸਚਿਸਮਾਹਾ
ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆਇਨਿਤੁਧ੍ਰੁਵੂੰਰਖਣਵਾਲਿਆ ਤਿਭਿਸਭੁਨਾਸਮਰਥੁਨਦਰਿ
ਸਿਹਾਲਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭੁਮੋਹਦੁਸਟਬਾਸਨ
ਸਿਵਾਰਿਸਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਾਂਦੇ
ਆਖੰਦਿਆਮੁਹੁਪਟਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁ ਨਾਨਕਧਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆ
ਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉਜਿਉਤੇਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋ
ਦੇਣਾਜਹਾਜਹਾਰਖਹਿਆਪਿਤਹਜਾਇਖੋਵੇਦੇਣਾਨਾਮਤੇਰੇਕੈਮਿਗਿਦਮਤਿ
ਧੋਵੇਦੇਣਾਜਾਪਿਜਾਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੋਵੇਦੇਣਾਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੋਜੋਗੀ
ਨੋਵੇਦੇਣਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਦੇਣਾਭੋਲੇਦੇਣਾਜਿਨੀਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿ
ਨਾਕਦੇਨੋਰੋਵਦੇਣਾਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਦੇਣਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੋਖਾਕਾਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੀਗਿਗੁ
ਦਾਇਆਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿ
ਆਹਰਿਰੰਗਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿਪਰਖਣਵਾਲਿਆ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆ

ਰਥਨੁਪੰਨਾਜਿਨਿਭਰਮਭਵਾੜੇਤੋੜਿਆਸੋਸਤਿਗੁਰੂਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਹਭਿਸਿੰ
ਆਪੈਨੰਦਿਆਖਵੰਦਿਆਵਿਚੋਹੈਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਜਸਤਿ
ਗਬਿਚੁਕੋਬਿਲਾਬਿਲਾਪਾਨਠੇਤਾਪਦੂਖੋਰੇਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਾਕੀਤੀਅਨੁਆ
ਨੀਰਖਗਤੀਬਨਿਵਾਜਿਬਾਪਿਆਪੋਲਇਆਨੁਛਤਾਇਬੰਧਨਸਭਗਲਕਾਪਿ
ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁਨੀਅਨਸੋਖਿਧਾਪਿਆਵਡੀਪੂਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁ
ਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿਪਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਿਵਸੋ
ਈਜਨਪਾਤਾ ਨਾਨਕਪੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਡੇਟਸਾਧਧਸੰਗਾਤਾ ॥੧॥ ॥ ॥
ਜਾਮੁਰਸਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਾਲੇਬਲਿਮਹੀਅਲੇਜੋਇ ਨਾਨਕਨਾਮਅਘਾਦਿ
ਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾਕਾਬੋਲੇਆਪਵਦੂ
ਹੈਦਰਗਹਪਵੈਥਾਇ ਭਗਤਾਤੇਗੰਢੈਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ ਜਿਸੋਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਤਿਸਕਾਦੂਖੁਜਾਇ ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਆਕਨਿਮਹਰਪਾਇ ਦੂਖੁਦਰਦੁ
ਵਢੁਡੇਰੁਗੁਨਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ ਭਗਤਾਏਹੁਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ ਸਦ
ਦਾਦਿਨੁਰੈਣਿਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ ਪੀਵਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੋਰੋਅ
ਹਇ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾ
ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਊ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੰਪੈਸੰਜੋਗ
ਜਾਬੀਐਸਾਈਸੁਹਾਵੀਭਤਿਪਾਵੜੀਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸੋਰੈਨਾਨਕਕਵੀਐਨੇਤ੍ਰਾ
ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰਬੀਰਵਗੀਆਮਾਕਿਨੈਨੋਹੋੜੀਐ ਵਢਿਜਾਸਤਾਣੀਹਾਕਿ
ਚਾਜੋੜੀਐ ਦਸਨਾਗੀਅਉਧੁਤਦੇਨਿਚੋਮੋੜੀਐ ਜਾਣਿਜਿਣਿਲੈਨਿਲਣਾ
ਏਹੋਏਨਾਲੋਤੋੜੀਐ ਤ੍ਰੈਗੁਣਾਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਐ ਭਰਮਮੋਹੁਮਾਇਆ
ਖਾਈਕਹੁਕਿਤੁਬੋਧੈਤੋੜੀਐ ਗੁਰਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬੰਧਖਾਲਸੁਛੋੜੀਐ ਹਰੁ
ਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨਰਾਤਿਰਹਾਕਰਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਲਾਵਿਖਮ
ਭੇਉਤਗਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉ ਮੰਗੈਦਿਕਲੇਸਾਉ ਪ੍ਰਜਹਿਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ
॥੧॥ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ ॥ਹਸੀਦਿਆਖੇਲੰਦਿ
ਆਪੈਨੰਦਿਆਖਵੰਦਿਆਵਿਚੋਹੈਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਜਸਤਿ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੀਕਬੀਰਜੀ ਉਵਾਚ ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ॥

ਰਾਮਿ ਮਾਵਦੂਇ ਸੰਗਿ ਗੁਮੁਖ ਤਬਕੈ ਜੇਗੁਨ ਗਈਓ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਓ ॥ ਪੰਤ ਬਕਤ ਮੁੰਡ ਲੁਕ ਪੈਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੇ ਦਿਨੁ ਭਲਤ ਬਨ ਮਹੀ ਆਯਾ ॥ ਸਾਧਨਕੈ ਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖ

ਆਂਤਿ ਕਾਲਿਜੋ ਮੈਦਰਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਜੋ ਮੈਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਦ੍ਰਲਿਦ੍ਰਲਿ
ਆਉਤਰੈ ॥੪॥ ਆਂਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਜੋ ਮੈਰੇ ਬਦ
ਲਿਲਿਲੇ ਚਨੁਤੇ ਨਰਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰ ਬਰੁਦ ਕੇਰਿਦੇ ਬਾਸੈ ॥ ਧਰਾ ॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਨੋਪਿਮ ਸਾਤਿ ਆਦਿ ਚੁਤਾਦ ਭਤੰ ॥ ਪਰਮਾਦ ਭੂਤੰ ਪਰਮਿ ਭਿਪਾਸ
ਰਿਦਿ ਚਿੰਤੇ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ਮਾਇ ਬਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਮਾਇ
ਅੰਮਨ ਦਨੋਤਿ ਜਾਸਿ ਮਜਨੇ ਨਜਨ ਮਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਦ
ਸਿਜਮਾਪੂ ਰਾਭ ਪੰਜ ਸੁਸ੍ਰਿਸ ਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਦ ਭੂਤ ਭਾਦ ਸਮ ਅਪਰਾ
ਪਾਸੰ ਨਿਮਿੰਦੰ ॥੨॥ ਲੋਲੇ ਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿ ਸਟਿ ਪਰਗਿ ਪੰਜਾਦਿ ਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ਚਰਜਿਸ
ਕਲੁਣਾਕ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰ ਰਮਤੀ ਭੁਜੁ ਚਕ੍ਰ ਧਰ ਸ਼ਰਣੰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜਨਿ ਹੇਕੇਵਲ
ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਿ ਕਿੰਜਗੋਨ ਕਿੰਦਾਨ ਕਿੰਤ ਪਸਾ ॥੪॥ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੋਸ੍ਰਿਦੇ ਤਿਜਪਿ ਨਰ ਸ਼ ਕਲਾਸਿ ਧਿ ਪਦੰ ॥ ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸ਼ਰਣੰ ਦੰਡਵ
ਭੂਤ ਸਰ ਬਗਤੰ ॥੫॥੧॥

ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਗੀ ਬਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਹ ਬੁਝੀਐ ਕਵਨ ਸੁ ਭਾਖਿ ਬਤਾਈਆ ॥
ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਰਾਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲਖੋ ਜੁ ਨਿਰਖਿਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਉ ਜਲਮਾਝੈ ਵੇਖੈ
ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਾਨੈ ਤੀਨੈ ਜਬਿ ਆਤਾ ॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੂਧੁ ਤ ਬਛੈ ਰੇਖਨ ਹਾਰਿਓ ਫੂਲੁ ਭਵਰ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਥਾ ਲੇਚਰ ਵਉ ॥ ਅਵਰਨ ਵੂਲੁ ਅਨੁਪੁਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਧ
ਗਰ ਬੇਰੇ ਵੈਛੁ ਬਾਇਆ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਾਹੀਐ ਕਸੇ ਗਾਇ ॥੨॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਪਨਈ
ਨਹੀ ਬਾਸਾ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹੀ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ
ਦਿਨਿ ਰੈਨਜੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ
॥੫॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੋ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅੰਤਰੁ ਮਾਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਕਾਮਲੁ ਪਾਇਵ ਨਚੀਨ
ਮਨਿ ਕਠੋਰ ਜੈਸੇ ਆਸੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈਸੇ ਚੰਦਾ ਨ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨਿ ਆਪਾ ॥
ਗਮ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪੈਝੁ ਬਧਾਇਆ ਮੁਖ ਬਾਮ੍ਹੀ ਦਾ ਮਾਣਿ ॥
ਭੂਮਿ ਅਸਣ ਕੀ ਕੁਸਮ ਅਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕਾਇਜ ਪਹੁਰੇ ਕਾਇ
ਪਹੁਰੇ ਕਾਇ ਬਿਭੋਲੇ ਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ਅਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਉ ਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ
॥੩॥ ਕਾਇਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ ਆਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਨਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ
ਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਜੋ ਮੈਰੇ ॥ ਸਭ ਪਜੇ ਨਿਦ੍ਰਲਿਦ੍ਰਲਿ ਆਉਤਰੈ ॥੧॥ ਅੰ
ਬਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ
ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਜੋ ਮੈਰੇ ॥ ਬੇਸ ਦ ਜੋ ਨਿਦ੍ਰਲਿਦ੍ਰਲਿ ਆਉਤਰੈ ॥੨॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਾ
ਕੇਸਿ ਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਜੋ ਮੈਰੇ ॥ ਸ੍ਰੁਕ ਰਜੋ ਨਿਦ੍ਰਲਿਦ੍ਰਲਿ ਆਉਤਰੈ ॥੩॥

ਹਰਿਵਰੁ ਪਾਵਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਧਨਮਨਿਕਉਕਰਿਮੀਲਾਜੁਹਮਾਰੀ॥ਹਮਰੋਜੀਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਾਰੀ॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਹਰਿਜਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਰੀ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਵਡਿਆਰੀ॥
ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸੋਭਾਨਿਰਮਲਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਿਸੁਖਾਲ

ਸੁਰਜੋਬੇਤਾਜੇਸਾਧੂਸੰਗਪਾਵੈ॥ਨਾਨਾਮੁਖਿਚਾਰੁਕਵੇਹਰਿਸਸਨਾ ਬਹੁਵਿਨੋਜੋਨੀਧਾਵੈ॥੧॥

ਲਾਅਇਆਜੀਵਨਮੁਕਤੁਤਾਕੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜ
ਸੋਅਗਾਧਿਬੋਧ॥੨॥੧੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ ੫ ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸਫ

ਮੋਰਚਾਮੋਲਪਦਾਰਥੁਲਾਧਿਓ॥ਬਾਲਹਾਰੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੋਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮ
ਗਤਿਗਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਕਟੇਮਾਇਆਫਾਧਿਓ॥ਭਉਤ

ਧਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਕਟੇਮਾਇਆਫਾਧਿਓ॥ਭਉਤ
ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਓ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਜੀਵਨੁਮੁਕ

ਧਾਦੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨਦਸੁਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੧੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ ੫ ॥
ਨਿਤਹਿਨਿਤਹੇਰੇ॥ਅੰਧਾਬਿਲਾਤੇਕਾਢੁਕਰਤੇਕਿਆਨਹੀਘਰਿਤੇਰੈਨਾਮੁ

ਦੇਦੁਲਭਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈ॥ਘਰਿਮਨੁਹਰਿਰਸਨਚਸਾਬਿਲੰਬ
ਰੈਨਸਿਸਿਰਿਧਿਆਇ॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਝਸਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰ

ਕਥਿਆਨਾਨਕਜੰਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ ੫ ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਨੇਹੋਤੇ
ਬੁਧਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰ

ਹੁਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰਾ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉ
ਅਗਾਧਿ॥੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ ੫ ॥ਅਹੰਕਾਰਅਭਿਮਾਨਦੂਰਮਦਮਾਇਆ॥ਦੂਰਮਤਿ

ਲਾਅਇਆਜੀਵਨਮੁਕਤੁਤਾਕੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜ
ਸੋਅਗਾਧਿਬੋਧ॥੨॥੧੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ ੫ ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸਫ

ਰਜੁਸੇਕਰੂਪਿਰੁਲਈਣਨਾਨਕਾਹਉਆਨਦਰੂਪਸੁਆਮੀਭਰਤ॥੨॥੧੩॥ਦੇਵਗੰਧਾ

ਤਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਇਹਮੋਹਨੀਤਹਾਂਪਠਵਹੁਮਾਇਆਲੀਤ॥ਬਹੁ
ਰੀਮਃ ੫ ॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਇਹਮੋਹਨੀਤਹਾਂਪਠਵਹੁਮਾਇਆਲੀਤ॥ਬਹੁ

ਏਪ੍ਰਭਜਬਹੂਆਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰੇਪ੍ਰਭਮੋਨੋਰਥਸਾਧਸੰਗਿਤਜਿਲਬਹੂ॥੨॥੧੪॥
ਗੰਧਾਰੀ॥ਨਾਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥ਮੈਨੀਚਹੁਨੀਚੁਅਤਿਨਾਲੋ

ਗੀਬੁਬੁਲਾਵਉ॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਿਕਆਡੰਬਰਮਾਇਆਕੇਬਿਰਥੇਤਾਜਿਉ॥ਪਟਾ
ਵਉਜੀਉਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੁਖਮੋਨੋਤਾਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥੧॥ਦਾਸਨਦਾਸ

ਦੂਦਾਸਨਕੀਜਨਬੀਟਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬਸੂਖਬਾਡਿਆਈਨਾਨਕਜੀਵਉਪ੍ਰਭ
ਬੁਲਾਵਉ॥੨॥ਪ੍ਰਾਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਕ੍ਰਮੁਤੁਹਾਰਿਓ

ਅਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧ
ਹੈਰੇਗੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਓਚਿੰਤਬੋਗੁਵਿ

ਛਿਓ॥ਬਾਮੁਕੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਠਾਨੈਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਗੋਬਿਸਾਰਿਓ॥ਆਇਆਬਧਦੇਹ
ਪਾਨਿਧਿਸਨਕਆਖੈਪੰਥੁਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥

ਨਪਰਹਰਿਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀਸਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਜਿ
ਲਾਲਨਪ੍ਰੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣੈਤੁਮਾਰੀਅਹੀ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਜਨਪ੍ਰੀਤਮ

ਏਹਸਣਈਇਹਮਤਿਸਾਧੂਕਪੀਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਭਰਮੁਮੋ
ਬਾਪਨਾਹੇਕਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਪ੍ਰਭੁਜਾਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪੀਤਾ
ਤਿਨਕਉਕਾਲਨਬਾਧੇਤਾਰੈਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਕਰੈਹਮਨਮਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ਅਨ

ਲਬਿਖਕੋਦੇਖੋਮੋਰੇਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਪਾਤੇ॥ਸੋਵਡਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿ
ਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ ੫ ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਜਤਭਾ

ਪੇਖਿਓਨੈਣੀਸੁਖਦਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਨਮੇਰਾਸਗਲਮੇਦੇਸਮਰਥਾਇਆਰਾਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਰਗੁ

ਭੈਦੁਖਦਾਲਦਇਆਲੁਹਰਿਪਾਲਜਨਿਵਿਨੁਕਹਿਆਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਪਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਈਐਜੋਸਭਨਕਰੇਉਧਾਰੁ॥੨੮॥੨॥੧੭॥

ਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾਣਗੁਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋੜੇਕਰੀਬੇਨਤੀ॥ਪਾਰਬ

ਮਾਨਿਧਿਆਇਆਹਾਬਦੇਇਕਮੇਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਾਦੂਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥

ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾਸ੍ਰੁਦਧਿਮਾਨੁਧ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੀਵਨਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤ੍ਰਲਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੋਕਾਮੁਕਰਾਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿ

ਜਾਈਐ॥੨੮॥੨॥

ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆ॥

ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਸਭਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕਰੁਣਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥ਤਾਕਾਮਹਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਜਿਨਕਉ

ਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਜਪਤਹਰਿਹਰਿਸੁਣਤਹਰਿਮੁਖਤਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਜਨੁਖਾਤਾਅਰੁਭਾਤੀਰਥਾ॥

ਜਨੁਕੀਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ਸਫਲਜਨਮੁਪ੍ਰਭਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੋ

ਸਉਤੁਬਿਧਾਤਾ॥ਸਭਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਭਯੁਪ੍ਰਭਤਾਤਾ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗੁਰੀਆਨਪਾਈਏ॥ਅਨਿਕਪ

ਭਾਰਫਿਰਤਾਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਂਓਸਾਈਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੋਰੋਸੋਭਤ

ਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਨਹਿਕਰਨੁਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈ

ਜਾਇਆਈਐ॥੧॥ਕਰੇਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਵਿਆਈਐ॥

ਜੰਮਣਮਰਣਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਦਇਆਲ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਗਏਅਨਦੂਖ

ਪ੍ਰਗਟੀਓਹੋਉਬਲੇਬਾਣਗੁਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋੜੇਕਰੀਬੇਨਤੀ॥ਪਾਰਬ

ਮਾਨਿਧਿਆਇਆਹਾਬਦੇਇਕਮੇਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਾਦੂਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥

ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾਸ੍ਰੁਦਧਿਮਾਨੁਧ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੀਵਨਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤ੍ਰਲਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੋਕਾਮੁਕਰਾਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿ

ਜਾਈਐ॥੨੮॥੨॥

ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆ॥

ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਸਭਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕਰੁਣਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥ਤਾਕਾਮਹਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਜਿਨਕਉ

ਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਜਪਤਹਰਿਹਰਿਸੁਣਤਹਰਿਮੁਖਤਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਜਨੁਖਾਤਾਅਰੁਭਾਤੀਰਥਾ॥

ਜਨੁਕੀਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ਸਫਲਜਨਮੁਪ੍ਰਭਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੋ

ਸਉਤੁਬਿਧਾਤਾ॥ਸਭਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਭਯੁਪ੍ਰਭਤਾਤਾ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗੁਰੀਆਨਪਾਈਏ॥ਅਨਿਕਪ

ਭਾਰਫਿਰਤਾਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਂਓਸਾਈਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੋਰੋਸੋਭਤ

ਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਨਹਿਕਰਨੁਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈ

ਜਾਇਆਈਐ॥੧॥ਕਰੇਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਵਿਆਈਐ॥

ਜੰਮਣਮਰਣਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਦਇਆਲ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਗਏਅਨਦੂਖ

ਪ੍ਰਗਟੀਓਹੋਉਬਲੇਬਾਣਗੁਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋੜੇਕਰੀਬੇਨਤੀ॥ਪਾਰਬ

ਮਾਨਿਧਿਆਇਆਹਾਬਦੇਇਕਮੇਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਾਦੂਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥

ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾਸ੍ਰੁਦਧਿਮਾਨੁਧ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੀਵਨਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤ੍ਰਲਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੋਕਾਮੁਕਰਾਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿ

ਜਾਈਐ॥੨੮॥੨॥

ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆ॥

ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਸਭਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕਰੁਣਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥ਤਾਕਾਮਹਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਜਿਨਕਉ

ਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਜਪਤਹਰਿਹਰਿਸੁਣਤਹਰਿਮੁਖਤਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਜਨੁਖਾਤਾਅਰੁਭਾਤੀਰਥਾ॥

ਜਨੁਕੀਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ਸਫਲਜਨਮੁਪ੍ਰਭਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੋ

ਸਉਤੁਬਿਧਾਤਾ॥ਸਭਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਭਯੁਪ੍ਰਭਤਾਤਾ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗੁਰੀਆਨਪਾਈਏ॥ਅਨਿਕਪ

ਭਾਰਫਿਰਤਾਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਂਓਸਾਈਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੋਰੋਸੋਭਤ

ਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਨਹਿਕਰਨੁਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈ

ਜਾਇਆਈਐ॥੧॥ਕਰੇਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਵਿਆਈਐ॥

ਜੰਮਣਮਰਣਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੨ ਘਰੁ ੧

ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਦੇਖਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸਭ ਨਾਨਕ ਅਜ ਹੂੰ ਸਿਖ ਦੇਹਾਰੀ ਉਨ ਕਉ ਅਜ ਭੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਹਨ ॥੨॥੩॥੬੪॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਜੋ

ਏਹੁ ਗਿਰਾ ਰਵਣੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਖੇਦਸ ਬਾਦਿ ਤਰਾਇ ਆਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਏਹੁ ਗਿਰਾ ਰਵਣੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਖੋਤੁ ਹੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਏਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਖੋਤੁ ਹੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਏਹੁ ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਧਰੇ ਹੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਏਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਣਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਧਰੇ ਹੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਏਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਮੇਲੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿ
ਬਾਲਕ ਲਾਰਿ ਦਧੀ ਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਇ ਨ ਪਾਈ ਮੋਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿ
ਉਚਾਇ ਕੁਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਊ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ਆਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧਿ
ਦੁਜੇ ਸਬਦ ਘਣੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ੨ ਸਮ ਮੁਖਿ ਪਊ ਮੇਵਿਛੁੜੇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ
ਬਾਬੇ ਪਊ ਮੇ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤ ਆਪ ਬਨਾਇ ਆਮੇ ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਜਾਲਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜੋ ਮੋਹਿ ਆਚਿ ਭੁਲਾਇ ਦੇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਵੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹੁ ਵੰਞਣ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਸਭਣਾ ਗਤਿ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ੩ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਤ ਆਇ ਮੇਲਹੁ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਰਾਮ ੪ ਅਬਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ੧
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੨
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੩
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੫
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੬
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੭
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੮
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੯
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸਹਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ੧੦

ਬਸਪਨੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਰਾਮਾਜਲੇਸੁਵਨਜਲੇਸੋਭ
ਨੀਕਥਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮਾਸੋਸੀਸੁਭਕਥਾ
ਵੈਰੁਪਾਵਨੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਜਾਏਲਗੈਗੁਰਵੈਪੈਰੇਰਾਮਾਗੁਰਵੈਦਰਸੁਨਾ
ਸਭਦੁਖਹਰਣਮਾਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮਾਨਾਮੁਚਿਤੇਨੇ
ਭਵਜਲਪਵਣਹੋਹਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਜਾਪੁਸਭਤਿਗੁਰੂਦੇਖਹਿਰਾਮਾਰੋਸ
ਤਪੁਨੀਤਪਵਿੜਹਹਿਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਰਾਮਾਰਤਿ
ਸੁਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਜਰਿ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਵਿਟਦੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਸ
ਸੀਰਾਮਾ॥੨॥ਪਰਭਾਤਿਪਾਤਾਲੁਆਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਸ਼ਭਤਹਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਰਾਮਾਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਿ
ਸੁਗਾਵੈਰਾਮਾ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਰਾਮਾਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬਰ
ਸੀਅਨੁਲਾਵੈਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਹਹਿਆਇਜਾਇਮ
ਰਿਚੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਸੇਅੰਤਿਰਗਏਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮਾਹਰਿਦਰਗਹਹੋ
ਈਨਾਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪੀਪ੍ਰਭੁਭਾਣੇਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੀਲਿਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮੀਸਮਾਣੇਰਾਮਾ॥੧॥ਭਾ
ਜਾਈਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮਾ
ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਆਖਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਮਤੁਕਿਸੈਪਾਹੁਆ
ਫੈਕਿਨਆਵੈਰਾਮਾ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਸੁਹਾਵਤੁਸਾਘੜੀਸੋਮੁਹਾਵਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦ
ੜੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੜੀਏਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈਰਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਦੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੂਕਿਛੂ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਸੋਤੁਰੇਜਿਨਿਪਾਪਕਮਾਤੇਰਾਮਾਜਿਸਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈ

ਏਬੁਰਜਾਤਿਗੁਰਮੀਰਲਗਾਇਆਰਾਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਏਬੇਨਤੀਹਰਿਨਾ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੩॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਿਨ
ਸੁਣਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਜੀ
ਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮਾਸਭਕਿਲਵਿ
ਪਾਪਦੁਖਕਾਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਉਤਾਰੇਰਾਮਾਵਡਪੁ
ਰਖਪ੍ਰਗਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੁਰਖਮੁਗਧਾਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਜੋ
ਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਤਿਨਾਪੈਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮਾਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਖੁਲਖਾਏਰਾਮਾਗੁਰਿਆਸਾ
ਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਮੀਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮਾਧੁਰਿਮਸ
ਕਿਹੋਚਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਜੁਣਗਾਏਰਾਮਾ
ਹਮਪਾਪੀਬਲਫੈਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਪਰਦੋਪੀਠਰਾਮਾਇਆਰਾਮਾਹ
ਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮਾਹ
ਰਿਮੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵ
ਇਆਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰੂਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਤਿਨਕਬਹੁ
ਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥੨॥ਆਸਾਊਤਮੁਹਰੇਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਿਤੁਪੀ
ਐਪਾਪਗਵਾਵੈਰਾਮਾਪਰਿਤਪਾਵਿਵੁਗੁਰਿਪਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਚਉਥੈ
ਚਉਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮਾਹਉਮੈਲੋਭੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਰਿਸ਼ਭਿਨਤੇਰਾਮਾਆਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿ
ਰਿਆਤੇਰਾਮਾ॥੪॥੪॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਿਜਾਨਿਸਾਭਿੜਗਮੁਟਿਘਤੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਿਪਤੀ
ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਝਖਮਾਰਨੁਦੁਸਟਕੁਪਤੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਿਧਿ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਿਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਜਸੋਐਜਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਭਦੁਸਾਹਿਬੁਵਡਾਰਾਮਾ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਨਾਹੀਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਚੜਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲੁ
ਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਝਖਮਾਰਨੁਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਾਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛਡਾਰਾਮਾ॥੪॥੫॥ਬਿਹਾਗੜਾਮ
ਹਲਾ੪ ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੂੰਜਾਣਹਿਜੋਜੀ
ਕਮਾਈਐਰਾਮਾ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਵੇਖੈਮਨਿ
ਕਰਾਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾ
ਈਐਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦ
ਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੧॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੇ
ਰਾਮਾ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਣੇਰਾ
ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਾਤੇਨਦਰਿਨੀਸਾਣੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕ
ਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਣੇਰਾਮਾ॥੨॥ਹੇਰਸਨਾ
ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਦਇਆ
ਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿ
ਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥੩॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉ
ਬਾਲਕਪਿਤਮਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧

ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ਛੰਤਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜੋਕਰੇਸੁਧਰਮਨਿਆਏਰਾਮਾ॥ਹਰਿ
ਰੰਗੁਅਖਾੜਾਪਾਇਓਨੁਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਆਵਣੁਜਾਵਣੁਸਬਾਏਰਾਮਾ॥ਆਵਣੁਤ
ਜਾਵਣੁਤਿਨਹਿਕੀਆਜਿਨਿਮੇਦਨਿਸਿਰਜੀਆ॥ਇਕਨਾਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰੁਮਹ
ਲਿਬੁਲਾਏਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਦਿਆ॥ਅੰਤੁਤੇਰਾਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤੂੰਸਭਮਹਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਵਰਤੈਧਰਮਨਿਆਏ॥੧॥
ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇਰਾਮਾ॥ਕਰਿਸੇ
ਵਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧੇਰਾਮਾ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾ
ਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਈਐ॥ਜਿਨਕਉਬਿਧਾਤੈਧੁਰਹੁਲਿਖਿ
ਆਤਿਨਾਰੈਣਿਦਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁਟਾਜਾਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਆਸਾਧੇ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤੁਹੋਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ॥੨॥ਕਰਿਜੋੜਿਹ
ਸੰਤਾਇਕਠੁਹੋਏਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪੂਜੇਹਾਰਾਮਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਪੂ
ਜਾਖੋਜੀਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪੇਹਾਰਾਮਾ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁ
ਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਕਿਆਕੋਪੂਜਚੜਾਵਏ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਸੋ
ਪ੍ਰਭਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਭਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੈਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਜ
ਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੂਜੇਹਾ॥੩॥ਦਹਦਿਸਖੋਜਤਹ
ਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏਰਾਮਾ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉ
ਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏਰਾਮਾ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾ
ਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਦੂਖੁਨਾਠਾਅਮਿ
ਉਹਰਿਰਸੁਚੋਇਆ॥ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਾਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏ॥੪॥੧॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਾ॥ਸੁੰਦਰਸੋ
ਭਾਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮਾ॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋ

ਬਿਨਵੈਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉ ਸ਼ਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਵਰਤੈ ਸੁਖੀ ਸਭ ਕੋ ਵਡਾ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਸਭ ਕੋ ਵਾਸਿ ਆਵੈ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਵਣਜਾਰੀ ਰਾਮਾ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਏ ॥
ਇਤੁ ਵੇਲੜੀ ਰਾਮਾ ਤੂ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਤੂ ਕਿਸ ਕੇ ਲੀਏ ਲੋਏ ॥
ਤੂ ਕਿਸ ਕੇ ਲੀਏ ਲੋਏ

ਪ੍ਰਾਨਮਾਦਾਨਕਰਿਜੋਨੋਹਮੀਲਾਏਸੋਜਸਰਬਭੂਣਾਪਾਬੀਗੋਸਮਾਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਾ
ਸਾਸ

ਅੰਤਰਿਸਾਚਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਚਾਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿਪਨਾਨਕਰਖਣ
ਸਾਰਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹੈਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਵਰਤਣਵਾਪਰੈਆਪਣਾਇਆਜੋਤਾਸੇਵੈਤੇਹੋਵੈਦੇਜੋਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ ਨਾਨਕਸਬਦੁਕਿਛੂਅਖੀ
ਮੇਲਵਰਨਵਾਰੂਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਵੇਜਾਣਦਾਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਵਸਭਕਿਹੋਵੈਤਾਂਆਪੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਇ
ਤੁਧੁਜਿਨਿਤੂਜੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪੂਰੈਭਾਗਸਦੀਸਤਸੰਗੇਕਿਆਕੋਈ॥
ਤੂੰਵਡਾਚੜਣਸਾਰਬਦਾਤਾਤੁਹਾਪਿਤੁਧੁਅਗੈਮੰਗਣਨੋਹਥੁਜੇਕਿਛੁਕੀਜੈਸੋ
ਦੇਹਿਤੁਧੁਜੇਵਡਾਤਾਮੁਕੋਈਨਦਰਿਨਆਵਹੀਭੁਸਭੈਨੇਦਾਦਿਤਾਖੜੀਵੇ
ਲੰਙੀਪਾਤਲੀਪੁਰੀਸਭਲੋਈ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨ ॥ ਮਨਿਪਰਤੀਤਿ
ਨਹੀਆਸਹਜੁਨਜੋਗੁਉਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਮਨਹਠਿਕਿਆਗੁਣਕਾ
ਇਆਸਨਾਨਾਸੋਪਰਵਾਣੁਜੋਗੁਸਾਚਿਸਮਾਇਓ॥ ਨਾਨਕਸੋਈਜੋਗੀਜਾਣੁ
ਆਪਣਾਆਪੁਜਿਨਪਛਾਣਿਆ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਮੁਹਦੇਖਾਲਣਵੇਸੁਕਰਿ
ਦੀਆਪੋਵਿਚੁਚੋਟਾਖਾਇਸਤਿਗੁਰੂਕੈਭੈਨੋਨਾਹਿਓਹੈਸੀਗਿਆ
ਏਆਨਦਿਨੁਸਹਸਾਕਦੇਨਚੂਕੈਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਇਆਮੂਲੈਚੁਕੈਭੁਖ
ਬਿਸਬਲਾਜਿਤਧੰਧਾਕਰਤਾਵਿਹਾਏਚਾਵਣਦੇਖਤਬ੍ਰਹਿਥਕੇਦਿਹੁਕੇ
ਨਹੁਆਏ॥ਸਚਨਾਮੁਨਲਗੋਮੀਠਾਜਿਤੁਨਾਮਿਨਧਿਪਾਏਜੀਵਤੁਮੈਲੈ
ਹੈਧੁਨਿਜੀਵੈਤਾਂਖੰਤਰੁਪਾਏਧੁਰਿਕਰਮੁਨਪਾਇਓਪਰਾਣੀਵਿਛੁਕਗਾਰਿ
ਆਪਣੇਸਚੁਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿਤੂਮੁਤੇਗਤਿਸਬਦੇਪਾਏਨਾਨਕਜਾਤਿ
ਗੁਰਤਦੀਪਾਏਜਾਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਦੈਚਿ
ਤਿਵਸੈਸੋਸਭੁਕਿਛੁਕਰੈਜੋਤਿਸੁਨੋਕਿਉਮੰਦੋਆਖੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇ
ਓਵਰਸੁਆਖੀਐਤਿਸਨੋਕਿਉਅੰਦੇਸਾਕੀਜੈਕਾਰਣੁਜੋਦਾਲੋਦੀਐਹਰਿਸੁ
ਖਦਾਤਾਸਭਨਾਗਲਾਕਾਤਿਸਨੋਧਿਆਇਵਿਆਕਿਵਹਨਿਮਖਘੜੀਮੁਹੋਵੀਐ
ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਸਨੋਸਭਬਕਲਿਆਣੋਹੋਏਨਿਤਸੰਤਜਨਾਕੀਸੋ
ਭਤਿਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੋਵੀਐਤਾਸਭਿਦੁਖੁਖੰਡੇਗਲਾਏਹਰਿਸੇਵਕਕੇਸਭਿ

ਸਚੈਭਾਵੈਦੇਦਰਿਸਚੈਸਾਚਿਆਰਯਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੋਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ
ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੂਮੀਲੈਕੋਈਪੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸੇਤੂਵਡਿਕੋਦਾਤਾਭਗਤ
ਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨੇਲੈਹੋਸੋਜਨੁਸਾਬਾ
ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੂਮੀਲੈਕੋਈਪੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸੇਤੂਵਡਿਕੋਦਾਤਾਭਗਤ
ਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨੇਲੈਹੋਸੋਜਨੁਸਾਬਾ

ਆਤਦਹੁਕੀਆਕੋਲੇਪੈਕਿਆਕੋਦੇਪੈਜਾਂਆਵਣਦੂਜਾਜੀਆਜਹਿਨਿਆਪਸ
ਬਣਤੁਬੀਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆਸਾਆਪੇਜੇਵਡਣਦੀਆਨੁਸੁਖੀ
ਸਾਧੋਮੀਤੁਪੀਆਸਾਸਾਪਿਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਬੀਸਾਰ॥੭॥
ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਜੇਵਡਿਸਦਾਚਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਪਿਆਰਿ॥
ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਾਵਹਿਗੁਣਸਾਚੇਅਰਧਿਉਰਧਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਿਆਪੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪਿ
ਸਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਸਕਹੈਐਕਥਿਐਨਪਈਐਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਣ
ਗਾਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮੀਕਿਨੈਪਾਇਓਕਿਪੂਰਾਕਿਥੈਬਿਲਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੈਜੇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਵੇਦੁਪੁਰਾਣਸਾਸਤਆਪਿਕਥੈਆਪਿਬੁਝੈ॥
ਆਪੇਬੋਲਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਜੈ॥ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆਪਿਨਿ
ਰਵੈਰਤੀਆਪੇਆਕਥੁਕਬੀਜੈ॥ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭੁਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਪਾਇਲੇਪਤੁ
ਵਰਤੀਜੈ॥ਆਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥
ਜੋਮਾਂਦਰਹੁਜੋਰੁਛਡਿਤੁਭਉਕਰਿਝੁਗਵਾਇਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇਭੈਵਿ
ਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇਆਮਨੁਕਠੋਰੁਸਬਦਿਦਿਡੁਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਸਾਤੀ
ਵੈਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਾਧਸਮੁਪਾਏਬਾਝਿਆਨਾਨਕਕਾਮੁਹੋਵੈਕਿਨੈਪਾਇਓ
ਪੂਰਹੁਰਿਮਾਨੀਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਨਾਮਨਲਗੋ
ਧਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਚੈਕੂੜੁਕਰੇਆਹਾਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿ
ਮਰਹਿਅਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਨਮੁਸਾਜਨਮੁਹਾਰਿਓਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿ
ਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਮਨੁਮੁਖੁਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਾਪਵੈਦਰਗਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥ਆਪਿਸਮੂ
ਹੁਆਪੇਹੀਵਿਚਰਤਨਧਰੇ॥ਆਪਿਪਲਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰ
ਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ॥ਆਪੇਭਉਜਲੁਆਪਿਪੈਰੇਬੋਹਿਥਾਆਪੇਖੇਵਟੁ

ਜਨਕੇਬੰਧਨਤੋੜੀਐ॥ਹਰਿਭਰਪੂਰਹੋਰਿਤੁਹਰਿਗਤੁਹਰਿਮਤਿਹਰਿਜਨਕੈਮੁਖਿਓੜੀਐ॥
ਜਨਕੈਤੁਲਿਕੋਅਵਰੁਨਾਹੀਸਭਿਦੇਖੇਜੋਹਰਿਜਨਿਕਹਿਆ॥ਜਨਕੈਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਆ
ਨਾਨਕਜਨਕਹਰਿਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਵਸਿਆ
ਮੁਖਿਬਸਨਾਹਰਿਜਪੇਹਰਿਕੈਨਾਇਪਾਇਆਹਰਿਆਪੁਵੰਡਾਇਆ॥ਹਰਿਆਪੁਵੰਡਾਇਆ
ਭੇਦੁਨਪਾਇਆਹਰਿਆਪੇਕੋਕਰਿਦੇਖੈਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਵੈ॥
ਜਾਏਹਰਿਇਕਨਾਮਹਰਿਪਾਏਆਪੇਹਰਿਇਕਨਾਉਝੜਿਪਾਏਹਰਿਸਚਾਸਚੁ
ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਦੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸਚੇਕੇ
ਗਾਏਪਾਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ਦਰਦਵੰਦੀਕੋਜਾਣਸੀਦੇਵਣਹਾਕੋਦਰਦੇਸੁ॥ਜੇ
ਰਹਪਾਵਸੁਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਦੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸਚੇਕੇ
ਸੰਪਾਰਿਹੰਢੈਮੰਗਦਾਧਰੁਜੀਵਣੁਧਰੁਦੇਸੁ॥ਜੇਆਸਾਦੇਸਾਤਜਿਹੈਗੁਰੁਜੀ
ਵਣੁਸਚੁਉਪਦੇਸੁ॥ਲਿਖਿਆਨਾਉਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਐਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਉਜਾਉ
ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਫਲੁਦੁਇਪੰਖੇਰੂਆਸਾਦਤਜਾਤਨਦੀਸਹੀਨਾਪਖੀ॥
ਖੀਤਾਹੋਆਬਹੁਰੰਗੀਰਸਭੋਗਿਆਸਬਦਿਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਹਰਿਸਿਫਲਿਤੇ
ਨਾਨਕਕਰਮੀਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੈਦਾਖੁ
ਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸੈਆਪਿਪਕੈਆਪਿਤਾਂਡੈਦੇਇਪਰੋਸੈਆਪੈਵਥੁ
ਪੈਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਇਛਿਜਾਪੇਚੁਲੀਤਰੈ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਸਾਦਿਬਹਾ
ਲੈਆਪੇਵਿਦਾਕਰੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੈਤਿਸੁਹੋਵੈਹਰਿਆਪੁਤਿਸੁਦੇਹੁਕਮੁਮਨੈ
ਮਨਿਵਸੈ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪਪੁੰਨਸਭਿਬੰਧੁਮਾਇਆ
ਸੁਬੰਧਨਾਪੁੜਕਲੜਸੁਬੰਧੁਜਾਜਦੇਖਾਤਹਜੇਵਰੀਮਾਇਆਕਾਸਭੁਬੰਧੁਨਾਨਕ
ਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਦੁਰਤਾਣਿਦੁਰਤੈਅੰਧੁ॥੧॥ਮਃ ੪ ॥ਪੰਚਾਲੀਚਾਮੜਾਬੀਨੀਸਾਤ
ਤਿਗੁਰਾਮੈਲੈਰਜਾਇਬੰਧਨਤੋੜੈਸਾਚਿਦਖੈਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਾਜਾਇ॥ਸਭੁ
ਛੁਦੇਖੈਤਿਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਆਤਨੁਸਾਜਿਜੋਨਨਾਨਕਸਭਨੈਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰੈਖੇਲ
ਪਉੜੀ॥ਜਦਹੁਆਪੇਬਾਣੁਕੀਆਬਾਹਿਕਰੈਤੈਦਹੁਪਾਛੈਜੋਵਸਿਆ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕਰੋਧੁ ਭਾਂਡਾ ਭਰਿਆ ਪੀਲਾਵਾ ਅਗਿਆਨੁ ਅਜਲ ਸਰਾ ਵਰਤਣਿ ਵਿਕਣੀ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਾਪ ਕਰਣ ਵਿਸੁ ਪਾਲਿ ਕੈ ਪੀਚੈ ਪੀਆਇ ਵਿਗੁਚਣੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਹੋਆ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਅ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਤਖਤ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਹਕ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲਾਭ ਸਚੁ ਪਰਵਾਰ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਕਿਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਗੀਤ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਰਸ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਮਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪੇ ਪਰਸੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਹਸੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਖਿ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੂ ਹਹਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਪਨਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ

ਪੋਥੀ ਓਹੁ ਪੜੁ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉ ਮੋਹਿ ਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦ

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ॥ ਪਾਸਹੁ ਭਰਪੂਰੀ ਬਾਹਰਿ ਆਪਣੀ ਮਾਇ ॥ ਜਾਣਦਾ

ਬੂਝਾ ਕਰਿ ਵਰਤਿ ਆਸੁ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਵੇਖੈ ਪਰਮਾਨਸ ਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ

ਦਾਂਦੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਰੁਪਤੁ ਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜੁਗਹ ਛਤੀਹ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਆਪੇ

ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ॥ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗੁ ਆਪੇ ਹੀ

ਦਾਸਹ ਦਾਸੁ ਖੁਲੋਇ ਅਤੇ ਟਾਮੁ ਲੋਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਾਹ ਦੀ ਹੋਇ ਅਖੀ ਵੇਖਣ

ਕਨੇ ਸੁਣਨ ਆਵਈ ਸਭ ਦਾ ਸਭ ਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹ ਸਾਮੁ ਲੋਨੁ ਵਹੀ ਵਣਜ ਕਰੇ ਨਹੋਇ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਾ

ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ

ਨ ਜਾਇ ਮੁਹੇ ਕਢਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਜੇਤਾ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਸਹੁ ਸਉਪਦਾ ਤੇਰੀ

ਸਾਹ ਦੀ ਹੋਇ ਅਖੀ ਵੇਖਣ ਕਨੇ ਸੁਣਨ ਆਵਈ ਸਭ ਦਾ ਸਭ ਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹ

ਸਾਮੁ ਲੋਨੁ ਵਹੀ ਵਣਜ ਕਰੇ ਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ

ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ

ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ਮੁਹੇ ਕਢਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਜੇਤਾ ਸਾਹੁ ਸਚਾ

ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਸਹੁ ਸਉਪਦਾ ਤੇਰੀ ਸਾਹ ਦੀ ਹੋਇ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਰਬਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸ ਨਾਲਿ ਆਪਿ ਮੀਜਾਮਾ ਵਰਤੇ ਸਭੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਨੁ

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰੇ ਇਤ ਉਖੰਝੁ ਭਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਦਨੁ ਜਿ ਸੋਨੇ ਬੁਝੀ ਖਾਪਿ

ਸਚੁ ਇਸੋ ਸਾਦਾ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਜਿ ਸਦੀ ਪੈਨਾਰੇ ਹਰਿ ਆਸੀ ਸੋਸਚਾ ਹਿ ਜਨੁ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਨ

ਪਿਨੀ ਸਿਜਲਤੁ ਬਿਧਾਇ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਧਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ

ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵੇਰੀ ਚਿਤਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ

ਸੁਖੇ ਅਦਿ ਰਖਸੀ ਆਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੋ ਲੋਕ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਰਖਾ

ਰਬਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਪੀਹਣ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ

ਪਾਏ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਪਤਿ

ਆਪੇ ਕਰੇ ਅਸਾਹਾ ਏ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕਥੜਿ ਆਈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਨਤਮਸਤੇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਣਸ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਮਾਣਸ ਮਾਣਸ ਸੁਖੁ ਆਇ

ਜਾਇ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਰਿ ਦੁਖੁ ਰਿਹੈ ਸੁਖ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ

ਪਛਾਣਈ ਖਸਮੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ

ਠਾਢਾ ਦੁਮੁਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਈਐ

ਰਿ ਗੁਰੂ ਮੀਲੈ ਜਿ ਸੁਆਇ ॥ ਜਾ ਦਾ ਸਾਹਿ ਬਕੈ ਗਿਰੈ ਮਹਲੀ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾਇ ਜੋਨੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾਤਿ ਨੇ ਜਾ ਦਾ ਲਿ ਆਤ ਸਭੁ

ਹਿ ਆ ਜਗਾਇ ਤਾਂ ਸੁਧੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋਇ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾਂ ਫਿ ਮਿਲ ਦੂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦਾ

ਤਾਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰ ਦਾ ਹਨਾ ਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇ ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤੇ ਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ

ਵੈਸਭੁ ਹਥਹ ਜੀ ਕਦੇ ਤੇ ਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਧਨੋ ਜਾ ਹੋ ਸਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰ

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫

ਵਡਹੰਸੁ ਹੋਇ ਸਚੇ ਤਖਤਿ ਜਾ ਬਹੈ ਸਚੁ ਕਰੇ ਫੁਰਮਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਉਚਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਤਿਥੈ ਸਚੁ ਨਿਬੜੈ ਕੂੜੁ ਨ ਕਾਈ ਜਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਬੁਝਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੀਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਬਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਵਾਜਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਜਾਣੁ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸ

ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧ ਘਰੁ ੧ ੪ ਛਕਾ ੫

ਸੋਜਸੁ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗਤੇ ਸਭਿ ਏਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੇ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ਸਚੁ ਏਕੋ ਸਚਿਆਰੇ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਏਕੁ ਸਚੁ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਾਪਾ

ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਗੀਅ ਕੀ ਪੀੜ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ਮੈ ਕਿਸੈ ਨ ਪਛਾਣਾ ਮੈ ਕਿਸੈ ਨ ਪਤੀਆਇ

ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਮੁਹ ਦੇਸਹਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਰਹਿ ਜਾਇ ਆਇ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੂਜਾ ਦਾਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀ ਕਿਆ ਚਲੈ ਘਰੁ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਖ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ੬੮ ੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਪਣੇ ਪਿਰਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈ ਏਸੋਭਾ ਵੰਞੈ ਨਾਰੇ ਆਸਚੈਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥
ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ਆਸਚੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਸਚ

ਦੇਵਾਰਿਆਈ ਸਮਾਧਿ ਜਿਉ ਤੇਜ ਦੀ ਵਰਤਿ ਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰਤੀ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰਤੀ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰਤੀ

ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਰੇਸਭਨਾਮਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੋਹਰਿ
ਮੁਨਦੀਖਿਪਾਈਹਉਮੈਗੁਰਿਗਵਾਈਦੁਖੁਲਥਾਹਰੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗੀ
ਤਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨੁਧਰਸੋਹਰ
ਹੈਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਹੈਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਾਪਤਿਲਗਾਈਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਰਿ
ਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਸਾਂਤਿਵਸਾਈਸਾਤਿਬਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ
ਭਇਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਉਠਤਬੈਠਤਸਾਸਿ
ਰਸੇਵਹਾਜੋਤੁਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾ
ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣ

ਨਦੇਹਰਾਮਾਮਹਿਰੋਹੋਇਨਦੇਰਾਮਾਤਿਸਾਚਿਨਿਬੇਦਾਗੁਰਮੁਖੀਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਸਾਚੈਮੰਗਿਰਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਪੈਸਾਈਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇਆਸਭੁਵਾਪਾ
ਆਸਬਾਦਿਰਤੇਮੋਤਿਨਿਬੇਰਾਨਾਨਕਨਾਮੀਰਤੇਸੋਸਾਚਿਸਮਾਣੇਬਹੁਰਿਨਵਤੇ
ਜਾਲਿਫੇਰਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਬਰਲੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਰਾਮਾਮਾ
ਭਾਸਭੁਦੇਖੁਹੈਦੇਤੇਪਲਚਾਈਰਾਮਾਹੈਤੇਪਲਚਾਈਪੂਰਬਿਕਮਾਈਮੋਟਿਨਸਾਂ
ਸਿਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਜਿਕਰੇਦੇਖੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮਾਮੁਖੀ
ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਸਾਂਤਿਨਆਈਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਕੋਈਭੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈਰਾਮਾਆਇਉਜਾਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਾਜੇਪਏਹਰਿਸਰਣੀ
ਗਮਾਮਾਅਰਦਾਸਿਕਰੀਗੁਰਪੂਰੇਆਗੈਰਖਿਲੇਵਹੁਦੇਹੁਵਡਾਈਰਾਮਾਮਾਨਿਮ
ਵਹੁਸਰਣਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਤਪੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਸੇਵਦਲਾਰੀਸੇ
ਭਾਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਸਭੁਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਰ
ਹੀਪਾਈਨਾਨਕਤਿਸੋਸਬਦੁਬੁਝਾਏਜੋਜਾਏਪਵੈਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੩॥
ਹਰਿਮਤਿਦੇਇਸਾਊਪਜੈਹੋਰਮਤਿਨਕਾਈਰਾਮਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਤੂ
ਦੇਹੀਬੁਝਾਈਰਾਮਾਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈਅਵਰੁਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚੁ
ਆਦਰਿਸਾਚੈਸਦਾਹੈਸਾਚਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਪਰਮਾਹਿਨਿਜਤੂ
ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦੇਇਵਡਾਈਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਸੋਈਮਹਲੁਪਾਇਸੀ
ਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਸਾਈ॥੪॥੬॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋ
ਹਰਿਵਸਾਈਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਮੈਨਿਵਸਾਈਸਾਤਿਬਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ
ਭਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਉਠਤਬੈਠਤਸਾਸਿ

ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣ
ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਰੇਸਭਨਾਮਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੋਹਰਿ
ਮੁਨਦੀਖਿਪਾਈਹਉਮੈਗੁਰਿਗਵਾਈਦੁਖੁਲਥਾਹਰੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗੀ
ਤਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨੁਧਰਸੋਹਰ
ਹੈਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣ

ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮਪਾਪੀ ਹਮਪਾਪੀ ਸਿਰਕੁਣ ਦੀਨਤੁਮਾਰੇ ਕਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁ
ਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ ਦੇਆਲ ਸਰਣਾਇ ਆਏ ਤੁਮ ਬਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਜਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥
ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥
ਮੁਖਿ ਦਾਤੈ ਮੁਖਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨ ਤਿਸ ਕੇ ਵਾਰੀ ॥
ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਰਾਨ ਤਿਸ ਕੇ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਜਾਣੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ

ਰਜੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਕੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਕਾਮੁਪਿਆਰਾਰਮਾਮਨੁਦੇਤੜਵੰਵਵਰਮਾ
ਮਨੁਦਿਤਾਭਵਛਜਿਤਾਚੂਕੀਕਾਂਦੇਜਮਾਣੀਆਸਬਿਭੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਆਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣੀਜੇਘਲਘਾਹਸਜਿਸਮਧਾਰਿਕਾਲਮੁਖ
ਸਜਿਤਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਧਰਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਮਾਣੇਰਜੀਆਂਗੁਰਪੂਰੇਕੰਉਨਮਸਕਾਰਾ॥
ਜਣਜੀਮੈਚੂਟੇਮੰਡਿਆਰਾਮਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦਸਦਿਤਾਰਾਮਾਸਚੁਦੀਤਾਰਾਮਾ
ਪਿਰਪ੍ਰਭਮੰਗੀਆਮਾਰਾਮਾਕਵਣੀਆਂਗੁਰਮੁਖੇਸੁਹਾਇਆਰਾਮਾਮਨੁਦੇ
ਰਹਸੁਭਇਆਮਨਿਚਾਉਪਿਆਰਾਮਾਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਾ
ਮਨਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖੁਪਾਇਆਤਿਸਜਨਮਾਤੀਰਹਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ
ਜਿਤੁਮਿਲਿਪਿਆਰਾਮਾਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮਾਹਰਿ
ਗਾਇਮੰਗਲੁਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਸੇਵਦਕੋਵਦਕੀਪ੍ਰਭੁਜਾਇਪਾਵੈਮੰਗਲੀ
ਚਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆਰਾਮਾਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮਾਹਰਿ
ਜਿਤੁਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਮੰਗਲੁਸਤਿਗੁਰਜੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮਾਹਰਿ
ਜਨੁਹਰਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੨॥ਦੇਹੋਪੋੜੀਜੀ
ਹਰਿਪੜਿਆਹਰਿਕੰਗਿਰਤੀਸਹਜੋਮਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਹਜੇ
ਰਜਨੀਮਾਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰਾਮਾਹਰਿ
ਪਾਇਆਸਹਜਕਥੀਰਿਪੁਮਾਰੀਅਤਰਿਪੈਖੁਲਗਾਹਰਿਜੇਤੀਘਰਿਹੋਤਾ
ਸਭਿਆਸਾਧਨਕਰਿਪਿਆਰੀਅਤਰਿਪੈਖੁਲਗਾਹਰਿਜੇਤੀਘਰਿਹੋਤਾ
ਮੁਖੇਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦਸਾਇਆਰਾਮਾਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇ
ਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਹਾਇਆਰਾਮਾਅਨਦਿਨੁ

ਸੁਖਨਾਮੁ ਕਰਤੀ ਦਰਿ ਵਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਜੇ ॥੪॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ਨ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਨ ਕੁਲ ਨ ਗਾਉ ਨ ਥਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਨ ਪਿਤਾ ਨ ਭਾਈ ਨ ਬੰਧਪ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਧੀ ਨ ਧਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਮੁ ਨ ਕਾਰ ਨ ਕਾਜ ਨ ਜੋਗੁ ਨ ਭੋਗੁ ਨ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਨ ਤਪੁ ਨ ਧਰਮੁ ਨ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਨ ਧਿਙਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਗੰਧੁ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖੁ ਨ ਖੇਦੁ ਨ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜੀਅ ਨ ਜੰਤ ਨ ਮਾਇਆ ਨ ਮਗਉ ਨ ਤਿਸੁ ਛਾਉ ਨ ਮਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਨ ਠਾਉ ਨ ਜਪੁ ਨ ਜਾਪੁ ਨ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਿ ਕਹਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਸਿਆਣਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਕਰਤੇ ਕੈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਤੇਵਡੁ ਦੇ ਲੈਨਾ ਸੋਇ

ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਭਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ ਆਪਿਅਲਖੁਵਿਡਾਣੀਆਈ
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਜਾਣੀਪਾਤਿਚਲਾਇਆ ਆਜਾਣੀਪਾਤਿਚਲਾਇਆ ਆਲਿਖਿਆਆਇਆ
ਤੁਮੈਵੀਰਸਬਦੇਹੋਕਾਂਇਆਹਰਿਬੀਆਵੈਛੋਵਜਾਂਦਿਨਪ੍ਰਿਮੈਮੇਗੀਮਾਇਆਸਭੋ
ਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਭਿਸਾਹੁ
ਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ ਆਪਿਅਲਖੁਵਿਡਾਣੀਆਈ ਸਭੁਕੋਵੇਖੈਸੁਣੈਬੁਝੈਕਿਸੈਨਜਣਾਏਕੁਪਾਇ
ਆਣਾਏਬੋਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ
ਜਿਉਮਿਹਮਾਣਕਾਹੰਗਾਰਬੁਕੀਜੈਜਿਤੁਸੋਵੈਏਦਰਗਹਪਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਨਕ
ਸੈਕਾਈਜੈਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਸਿਰਿਕਿਆਵਿਚਾਣਾਸਾਹੀਪੁਰੀ
ਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਾਇਆਣਾ ੨ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਬੋਬੀਐ
ਛਡਾਏਹੁਸੰਸੋਰੋਜਾਲਿਬਹਾਲਿਮਹੀਆਲਿਰਵਿਆਸਾਚਢਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ
ਹੋਰੇਆਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖਅਪਾਰੋਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਆਇਐ
ਖਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਐਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਦਾਦੇਦਾਹੁਸਾਹੇ
ਆਪੇਹੁਕਮਿਸਦਾਰਣਹਾਰੋਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਬੋਬੀਐਹੀਲਿਛਡਾਏਹੁਜੀਓ
ਏਨਾਨਕਕੁੰਨਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ ੨ ਵਢੇਵੇਕਾਦਿਵਸ
ਰੋਈਐਰੋਦੂਸਗਲਾਬਿਕੋਰੋਰੋਦੂਸਗਲਾਬਿਕੋਰੋਗਾਫਲੁਸੋਸੋਮਾਇ
ਆਕਾਰਣਿਰੋਵੈਾਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੁਝੈਨਾਈਹੁਤਨੁਏਵੈਖੇਵੈਾਐਸੈਆਇ
ਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜੈਕਰਹੁਅਹੰਕਾਰੋਨਾਨਕਕੁੰਨਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇ
ਪਿਆਰੇ॥ ੧ ਵਢੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਜਣੇਜੋਈਐ

ਸੁਖੁਸੁਹੇਲਾਮਾਣਵਹੁਮੀਅਲਹੁਸਜਣੇਜੋਈਐਚੜਾਸਾਹੁਲਏਥਾਸਾਰਣੁਨਾਮਦਾ
ਛੋਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇਅਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਰਥੁਆਪਣਾ
ਸੁਖੁਹੋਵੈਆਗੈਹੋਇਅਪੰਥਿਸੁਹੇਲੜੇਜਾਵਹੁਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹੁਮੀਅੜੇਵਡਾ
ਦੀਆਛੋਟੈਜਿਉਜਾਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਂਪਤਿਲੇਪੈਘਣੀਸਮਝਗੀਜਾਇਪਾ
ਵਹੁਖਸਮੇਭਾਵਹੁਗੋਸਿਉਰਙੀਆਮਾਣੈਸਮਰਣੁਨਾਮਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐ
ਜੇਓਈਮਰਿਜਾਣੈ ੨ ਸਮਰਣੁਮੁਣਸਾਸੁਰਿਆਹਕੁਪੈਜੇਹੋਇਮਰਸਿਪਵਣੇ
ਆਗੈਮੋਸੇਈਆਗੈਆਖੀਆਪਿਦਰਗਹਪਵਣਿਸਾਚੀਮਾਣੈਾਦਰਗਹਮਾਣੁਪਾ
ਫਾਹੀਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਆਗੈਦੂਖੁਨਲਾਗੈਾਕਰਿਏਬੁਧਿਆਫਹਿਚੰਗਲੁ
ਪਵਹਿਜਿਤੁਸੋਵੈਭਉਭਾਗੈਊਚਾਨਹੀਕਥਣਾਸਾਹਿਬਣਾਆਪਣਾ
ਵੈਜਾਣੈਮਰਣੁਸਾਸੁਰਿਆਹਕੁਪੈਜੇਹੋਇਮਰਹਿਪਵਣੇ ੩ ਸਨਮਨਕ
ਬਿਸਮੇਬਾਬੋਰੋਈਐਬਾਜੀਹੋਇਹੁਸੰਸੋਰੇਕੀਤਾਵੈਖੇਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਕਦ
ਕਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੇਾਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਧਾਰਣਧਾਰੇਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਆਪੇ
ਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਆਪੇ
ਆਪੋਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬੋਰੋਈਐਬਾਜੀਹੋਇਹੁਸੰਸੋਰੇ ੪ ੨ ਵਢੰਸੁਮ
ਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀਓ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀਐਸਚਵਣਪਰਵਦਗਾਰੋ
ਜਿਨਿਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿ ਆਸਚਵਣਆਲਖਅਪਾਰੋਦੁਇਪੁਵਣੋਵਿਚਿ
ਚੁਵਣੁਅਨੁਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੋਸੂਰਜੁਚੰਦੁਜਿਵਜਿਅਨੁਮਾਨਿਸਿਚਲਾਰੁ
ਵੀਚਾਰੋ ੧ ਸਚਵਣਸਾਹੀਬੁਸਚਤੁਸਚਵਣਦੇਹੀਪਾਈਆਰੋ ੧ ਰਹਾਉ ਚੁਪੁਜਿ
ਕਥੀਐਨਾਦੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਣਹਾਰੋਨਾਗੀਪੁਰਖਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਹੁਕਮੀਆਰੋਾਖਾਣੀਬਾਣੀਤੇਰੀਆਦੇਜੀਆਆਧਾਰੋਾਕੁਦਰਤਿਖਲੁਵਰ
ਤੈਆਸਾਚਿਨਿਬੇਵਣਹਾਰੋ ੨ ਆਵਾਵਾਗਵਣੁਸਿਰਜਿਆਚੁਥਿਕੁਰਕਣੈ
ਇਆਸਾਚਿਨਿਬੇਵਣਹਾਰੋਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਬੂਡੁਦੇਖਿਆਤਿਸੁਚਾਰੋਗੁਣਛੋਡਿਬਿਖੁਲਦਿਆਅਵਗੁਣਕ

ਛੋਡਿ ਚਲਾਈਆਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰ ਕਾਰੋਵਾਰੁ ਜੋ ਜਨ ਭਾਉਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ
ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ਊਚੋ ਨੀਚਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ਇਵ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕੁ ਮਨਿਨਾ
ਧੀ ਪੁਤ ਭੈਣ ਭਾਰੋ ਆਖਿ ਨ ਸਾਚੇ ਬੋਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾ ਚੰਗੀ ਚੋਰੁ ਕਹੀਐ ਸਭ ਕੋਇ ॥
ਸਾਝ ਬਾਰੇ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਸੁਜਾਣੀ ਆਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁ ਣਸਾਰੇ ਵਾਰੋ ਵੈ ਆਇਆ
ਕਰਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਵਣਜਾਰਾ ਧੰਧੋਰੋਵੈ ਮੋਲੁ ਨ ਪਵਈ ਤੁਲੁ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਤੋਲੁ ਸਮਾਰੇ ਸਾਚੇ ਜਿਉ
ਕਾਜੀ ਕਰੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਬੂਲੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਧੀ ਕਾਰੇ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਦਾ ਹਾਰਾ ਆਪੇ
ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਨਾਮੀ ਹਰਤੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਸੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥੪॥੪॥ਵਢਹੰ
ਸੁਹਣਾ ੧ ਬਾਬਾ ਬਾਣਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ
ਹੋਆ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੈ ਥਰਾ ਸਚੈ ਮੰਡਪੁ ਸਚੁ ਬੈਠਾ ਕੁਰਿਬਾਣੁ ਜਾਂ ਬਹਿ
ਨਾਪਾਸੀਆ ਗੈਲਪੈਨ ਠਾਂਓ ਅੰਤਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੂਰੈ ਪਰਿਵਾਰਾ
ਓਹੁ ਜੋਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵੇਛੋੜਾ ਨਾਹਿ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਧੀ ਮਾਇਆ ਜਾ
ਕਉ ਲਾਇ ਆਕਾਰੁ ਖੜਾ ਕੀਆ ॥ ਬਾਬਾ ਬਾਣਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈ ਪੰਥੁ ਸਲਾਹਣ ਜਾਈ ਤੇਰਾ ਗਾਲਿਆ ਗਾਲਿ
ਮੈ ਗਾਲਿਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਦੇਹ ਬਾਬਾ ਸਚੁ ਚੜਾਮੇ ਲੁਣ ਚੁਕਣੀ ਪੀਤਮ ਕੀ ਅਦੇ
ਕੁ ਆਸੀਸਾ ਦੇਹ ਆਸੀਸ ਦੇਵੈ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਹੋਮੁ ਲੋਕ ਆਖਹਿ ਮੇਲੇ ॥
ਇਕਿ ਕੂੜੇ ਕੂੜਾ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕੂੜੁ ਬੁਰਸ ਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੇ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ
ਦਸਬੰਦਿ ਸਮਾਣ ਜੁ ਰਿਜੁ ਰਿਗਸਾਚੇ ਵੇਸੇ ਹਾਸਾ ਜਨ ਸੈ ਚੀਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ
ਮੀਲਿ ਖੇਲੇ ਫਾਸੇ ॥ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਨੰਗਾ ਆਇਆ ਆਜਨ ਗਮਹਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲੇਖੁ
ਖਾਇ ਆਖਾ ਲਿਖਿਆ ਅੜਾ ਹਾਨਾਦਲੈ ਜੋ ਵੜਾ ਪੂਰਬਿ ਕਮਾਇ ਆਵਹਿ ਆਵਹਿ
ਚੋਲਿ ਲਿਖਿਆ ਮੰਗਿ ਬੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਿ ਚੁਲਾਇ ਆਇ ਚੁਲਾ ਗਾਲਾ ਕਾਲਿ ਆਇ
ਗਾਣਾ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਾਲਿ ਤਗਾ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਛਇਆ ਨੂਰੋ ਛੁ ਗੁ ਸਾਖੀ
ਖਾਇ ਆਖਾ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀ ਤਰਿਮ ਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ ਆਖਾ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਦਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲਦਾ ਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇ ਆਖਾ ਲਿਖਿਆ ਵੜਾ
ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀ ਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਹਾਕਾਰਾ ਆਵਹਿ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭ

ਦਣ ਸਾਰੋ ਵਾਸ ਦੜੇ ਆਵੇ ਤਿਨਾ ਜਨੀ ਆਹੁ ਕੀ ਸਚੇ ਕਰਤੁ ਰੋ ਸਾਰੀ ਪੁਖ ਦੀ
ਨਿ ਆਵੈ ਚੁੜੈ ਆਲਣ ਹੋਰਾ ਰੂ ਪੁਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀ ਐ ਹੁਕਮੀ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕੇ
ਛਾਲਕਾ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣ ਨੀ ਤੇ ਵੜਨਿ ਹੋਰੁ ਪੀਪਲੁ ਓਸ ਅਨਉ ਦਰਠ ਕੇ ਹੁ ਕੀ ਸਚੇ
ਸੁਰਾਇ ਆਗੈ ਦੇ ਕੇ ਆਸਾਧਨ ਛੁ ਟੀ ਪੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀ ਆਮਿ ਰਤ ਕੜਾ ਆਂ ਛੁ ਨੇ
ਛਾਰੋ ਮੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਭਾਈ ਏ ਮਹਲੁ ਨੰਦ ਦਰਬਾਰੋ ਹੋਰ ਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋਸੀ
ਬੁਣ ਸਾਰੇ ਪਾਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿ ਆਕਪਾੜਿ ਪਾਇ ਅੰਬਾਰੇ ਵਣੇ
ਜੋਸ ਚੀਬਾਣੀ ਆਪੁ ਚਮੁ ਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਨਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨ ਨ ਰੋਮਾ ਰ ਵੁ ਭਾਇ ਆਪਿ
ਜੀਵ ਤੁ ਮੰਰੇ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ਪ੍ਰਸ ਚੜੇ ਪੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਾਰੀ
ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸ ਸੇ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀ ਆਪਿ ਪਿਛੈ
ਤਿਨ ਅੜੀਐ ਵਿਧਣ ਕਾਰੇ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀ ਆਤੁ ਵੈਠੇ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣ ਹਉ ਰਹਸਿ ਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥ ਕੁਰਮੀ ਮਲਿ ਐ ਵੇਸੁ ਆ
ਇ ਆਸਾਧਨ ਸਚੁ ਜੀ ਕਾਰੇ ॥ ਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਸਿ ਮਰਹੁ ਸਿਰ ਜਣ ਹੋ
ਬਈ ਅਰਿ ਨਾ ਮਿ ਸੁ ਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਦਾ ਣ ਹੋ ਰੇ ॥ ਗਾਦ ਵਹੁ ਰੀ ਚੁ ਨ ਬਿ ਰਹੁ ਨ
ਬਹੁ ਬੀ ਚਾਰੇ ॥੨॥ ਵਢਹੰ ਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿ ਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰ ਜਿ ਜਾ ਈ
ਆ ਸੋ ਸਾ ਹਿ ਬੁ ਕੁ ਦਰ ਭਤਿ ਜਾ ਣੈ ਦਾ ਸਚੁ ਦੂ ਰਿ ਨ ਭਾ ਲੀ ਐ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵਣ
ਪਛਾਣੈ ਦਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾ ਣ ਹੁ ਰਿ ਨ ਜਾ ਣ ਹੁ ਜਿ ਨਿ ਏ ਹਰ ਚਮ ਾ ਚੀ ਆ ਨੂੰ
ਧਿ ਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਪਿ ਵੁ ਕਾ ਚੀ ਆ ਜਿ ਨਿ ਬਾ ਪੀ ਬਿ ਧਿ ਜਾ ਣੈ ਸੋ ਈ ਗੀ
ਆਕੇ ਕਪੈ ਵਖ ਣੈ ਆ ਜਿ ਨਿ ਜਗੁ ਬਾ ਪੀ ਪ ਵ ਤਾ ਇ ਆ ਜਾ ਲੁ ਸੋ ਸਾ ਹੈ ਬੁ ਪ ਰ ਦੇ ਣੈ ॥
ਬਾ ਬਾ ਆਇ ਆ ਹੈ ਉ ਠਿ ਚਲ ਣ ਆ ਧ ਪੈ ਧੈ ਪੈ ਸੰ ਸਾ ਰੇ ਦਾ ਆ ਜਿ ਰੇ ਸਿ ਰਿ ਸ ਚ ਰੈ
ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬੀ ਵੀਚਾ ਰੇ ਦਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀ ਆ ਜੇ ਹਾ ਕੀ ਆ ਜੋ ਨਿ ਥੰ
ਜੀ ਅਨਾ ਲੇ ਆ ਜੇ ਹੇ ਕ ਮ ਕ ਰ ਸੇ ਕ ਰ ਤ ਦੂ ਜੀ ਕਾ ਰ ਨ ਭਾ ਲੇ ॥ ਆ ਪਿ ਨਿ ਵਾ ਲ ਹੂ
ਪੈ ਬਾ ਧੀ ਕ ਰਿ ਪੁ ਕ ਖ ਛ ਡ ਦ ਣ ਹੋ ਰੇ ॥ ਆ ਜੁ ਕ ਲਿ ਕ ਰ ਦੇ ਆ ਕ ਲੁ ਬਿ ਆ ਪੈ ਦੂ
ਭਾ ਇ ਵਿ ਕ ਰੇ ਹ ਰ ਜ ਮ ਮ ਭ ਰ ਪੰ ਥੁ ਨ ਸੁ ਝ ਈ ਉ ਝ ੜੁ ਅੰ ਧ ਗੁ ਫ ਰੇ ਵ ਨ ਨ

ਦੇਹਾ ॥ ਜੋਸਚ ਚਾਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁੰਮੁਕਤਾ ਣੀ ਆਖਿ ਪੁਹਦੇ ਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ਆਦੇਸੁ ਨਿਮੁਜਾਇਆ
ਫੁਰਮੁਤਾ ਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ਨਾ ਮਿਰਤੀ ਆਸੇ ਗਿਰਬੁਲਾ ਪਰਕੈਆ
ਫਿਸਮਾਇਆ ਤਿ ਬੁਜੇ ਦਵੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝ ਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀ ਐ ਜਾਏ ਸੋਸ
ਚਾਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨੀ ਸਚ ਦਾ ਸਚੁ ਸਲ
ਸਿਆਂ ਉ ਤਿ ਨ ਲਾ ਗਾ ਉ ਪਾਏ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿ ਰਮਲੇ ਤਿ ਨੀ ਮੁਹਿ ਆ ਸੁ
ਭਜ ਏ ਤਿ ਨੀ ਮਲੇ ਆ ਸੁ ਸਭ ਜਾ ਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨ ਏ ਸਚੈ ਸਹ ਜਿ ਸੁਝ ਆ
ਰੋਹਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜ ਨੁ ਅ ਗ ਮੁ ਅ ਗੋ ਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆ ਬੁਝ ਏ ਅ ਨੰਦਿ ਨੁ
ਬੁਝਾ ਤਿ ਕਰਾ ਹੈ ਰੰ ਗੀ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾ ਏ ਜਿ ਨੀ ਸਚਿ ਵਾਸਚੁ ਧਿ ਆਇ
ਆਪਿ ਉ ਤਿ ਨ ਕੈ ਰਾ ਗਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਵਡਹੰਸੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਸਾ ਬੁਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਭੂ
ਪੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉ ਰਿ ਧਾ ਰੇ ॥ ਅਸ ਚੁ ਸੰਗ ਹਰਿ ਸਜ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਪ
ਆਕਿ ਆ ਸਦਾ ਨਿ ਰ ਮਲੇ ਮੈ ਲੁ ਨ ਲਗ ਈ ਨ ਦਰਿ ਕੀ ਤੀ ਕਵ ਡਾ ਰਿ ਆ ਨਾਨਕ
ਚੁ ਤਿ ਨ ਕੇ ਬ ਲਿ ਹਾ ਰ ਜੋ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ
ਜਾ ਨਿ ਆ ਵ ਡ ਪੁ ਸੁ ਪੈ ਤਾ ਮੋ ਕੀ ਆ ਸੰ ਗੁ ਨ ਜੋ ਜਾ ਣ ਬਜੁ ਬ ਪੁ ਵ ਤ ਜਾ ਨੀ ਸਨ
ਦੇ ਦੀ ਅੰ ਬੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹੀ ਸਾ ਦੇ ਖਿ ਤ ਰੰ ਦੇ ਆ ਬ ਗਾ ਤਿ ਆ ਆ ਚਾ ਉ ॥
ਡੂ ਬਿ ਮੁ ਏ ਬਗ ਬ ਪੁ ਰੇ ਸਿ ਰੁ ਤਾ ਲਿ ਉ ਪ ਰਿ ਪਾ ਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉ ੪ ॥
ਰੂ ਆ ਪੋ ਹੀ ਆ ਪਿ ਆ ਪਿ ਪੈ ਅ ਪਿ ਕਾ ਰ ਡ ਕੀ ਆ ਰੂ ਆ ਪੋ ਅ ਪਿ ਨਿ ਰੰ ਕ
ਲੂ ਰੈ ਕੋ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਵੀ ਆ ਰੂ ਕ ਰ ਣ ਕਾ ਰ ਣ ਸ ਮ ਰ ਥੁ ਪੈ ਤੂ ਕ ਰ ਹਿ ਸੁ ਥੀ ਆ ॥
ਜੂ ਆ ਣਿ ਨੀ ਆ ਦਾ ਨੁ ਦੇ ਦ ਣ ਸ ਭ ਨਾ ਹਾ ਜੀ ਆ ਸ ਭੁ ਆ ਖ ਹੁ ਸ ਤਿ ਗੁ

ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਰਗੀਪਵਹੁਜਿਨਿਮੋਹਆਪੋਤੇਛਡਿਪਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਹੁਕਮਹੁਪਾਇਜਿਨਿਧੰਧੁਪੈਦਾਕੀਆਸੋਈਕਰਮਕਰੇਇ ਆਸਾਵਾਦੀਸਭਿਜਾਚਦੇ ਦਾਤਾਕਰਤਾਏਕੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗਈਤਿਥੀਤਿਪੂਰਨਜਾਇਆਚੁਖਲਹੋਘਰਿਘਰਿ
ਫੁਰੈਅਗੈਦੂਣੀਮਿਲੈਸਜਾਇਆਅੰਦਰਿਸਹਜੁਨਆਇਓਸਹਜੇਜੀਐਲੇਖਾਇ
ਮਨਠਹਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਲੈਣਾਦੁਖੁਮਨਾਇਆਇਸੁਹੇਥੈਬਾਹਹੁਨਿਰਗਉਲਾਜਿ
ਸਹੁਪੇਵਸਾਇਆਸਬਦਿਰਤੇਤਿਨਾਜੋਝੀਪਈਦੂਜੈਭਰਮੀਭੁਲਾਇਪਇਓ
ਕਿਤੁਕਮਾਵਣਾਕਹਣਾਕਛੁਨਜਾਇਆਨਾਨਕਬਿਨੁਜੋਤਿਸੁਭਾਵਾਦਿਸੇਕਲੇਜਿਨ
ਦੀਪਤਿਪਵਹਿਬਾਹਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਜਨਮਮਰ
ਦੁਖੁਜਾਇਆਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਆਚਿਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇਆਅੰਤਰਿਤੀਰਥੁ
ਹਿਆਮਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਐਸੋਲਭੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੋਆਮਾਂਮੀਤ
ਸਹਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇਪਾਪਕਪਰ
ਚਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡੈਫਾਹੀਲੇਜਾਸੀਪ
ਤੁਰਵਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੋਊ ਬਰੇਸਚੇਸਿਊ ਲੇਵਲਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਤਿਜਾਇ ਬਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੇਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲੇਈਐਸਹਜੇਪੀਪ
ਵਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੋਈਐਨਿਤਜਪਿਆਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਭਾਤਿਹਰਿਦ
ਰਸਹਦੋਈਐਸਾਜੇਪਾਏਪੂਰਾਸਭਤੁਗੁਰੂ ਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਈ ਲਿਖੇਹੀ
ਐਸਤਿਸੁਗੁਰਕੰਉ ਸਤਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਪਰਿਗਾਲਗਲੋਈਐ
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾ ਜਿਨਸਭਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੂੜੀਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪੋਥਿ ਪਿਆ ਆਰੂ ਨਾਮਨਹੀ ਤਿਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿਆਇ ਸਜਣਮਿਲੇਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਆਪਿਮੇ
ਭੇਕਕਰਤਾਰਿਆਇਕਨਾਦਰੁਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਕਰਾਪੈਵੀਚਾ
ਰਾਵਿਛੁੜਿਆਕਾਰਿਕਿਆਵਿਛੁੜੈਜਿਸਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆ ਆਰੂ ਮਨਮੁਖਸੇਤੀ
ਦੋਸਤੀ ਬਿਨੁ ਰੂੜੇ ਆਦਿ ਨ ਚਾਰਿਆਇ ਸੁਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨਹੋ ਵਈਇ

ਰੁਵਾਹੁਵਾਪੁਜਿਸਿਦਾਹੁਪਰੇਨਾਪੁਸੁਮੀਦੀਆਸਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅਚੈਵਿਚਿ
ਆਕਾਰੁਪੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਐਪਰਮਸਿ ਵੈਸੇਤਿਵੈਸੇ
ਵਦੇਨਹੋਇਦੁਸਾਮੁ ਦੁਖੁਤਿਸੁਨੇਨੇਤੁਨਆਵੈਪੈਨਸਕੈਕੋਇਸੁਖੁਪਾਏ
ਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇਨਾਨਕਆਪੇਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ਇਹਜਗਤਿਜਨਣਚਲੇਇਕਚਲੇਗਏਜਾਦੇਭੀਚੁਨਿਜਾਪਿਸੀ
ਤਿਬੁਝਨਸੋਵਿਓਜੋਆਇਗਏਪਛੁਤਾਪਾ ਨਾਨਕਸਾਚਿਤਸੋਨਵਿਚੁੜਹਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਹਿ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਤਿਸੁਮਾਲੀਐਸਤਿਗੁਰਗਜਣਜੋਜਿਨੁ
ਰਿਹਾਰਿਗੁਣਕਾਰੀਆਤਿਸੁਮੀਲੀਐਸਤਿਗੁਰਪੀਤਮੋਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆ
ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਨਧੰਨੁਪੈਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸਭਤਿਸੈਸਦਵਾਰੀ
ਅਹੁਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਭਲੳ ਜਨਾਬਿਖੁਤਰੀਪਹੁਹਰਿਪੈਰਿਪੁਰੇਹਾਰਿਉਪਦੇਸਿਆਹੁ
ਦੜੈਅਹੁਰੁਚੁਸਦਵਾਰੀ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਬੜੀ
ਖੀਹੂੰ ਸੁਖਸਾਰੁਪਾਏ ਬੈਮੀਲਨਿਵੜਿਆਈਆਦਸਗਹਾਮੋਖਦੁਆਰੁਸਚੈ
ਕਮਾਵਣੀਸਚੁਪੈਨਣੁ ਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਆਸਚੀਸੰਗਤਿਸਾਚੈਮਿਲੈਸਚੈਨਾ
ਪਿਆਰੁਸਚੈਸਬਦਿਹਰਖੁਸਦਾਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁਨਾਨਕਆਸਤਿਗੁਰਾ
ਫੇਰਸੇਕਰੈਜਿਸੋਨੇਨਦਰਿਕਰੈਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਚੋਰਾਵੈਚਾਣੀਚਾਵੈਪੈ
ਜੀਵਦਪਿਰੁਵਾਸੁਆਸੀਮੁਚੁਛੁਛਿ ਬਿਖੁਲਗੇਬਿਖੁਖਟਣਾਬਿਖੁਰਾਸਿ
ਖਾਣਾਬਿਖੁਪੈਨਣਾਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਫਿਰਿਗਇਆਸੇਬੈਦੇਖੇਦੁਖਮਾਵਣਾ
ਨਵਕਿਨੇਵਾਸੁਮਨਮੁਖਿਮੁਹਿਮੈਲੈਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕਰੋਧਿਵੈਣਾ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉ ਛੋਡਿ ਆਮਨਹਠਿਕੰਮੁਨ ਦੈਭਾਸੈਅਜਾਮਪੁਰਿਬਧੇ
ਹਿਕੇਨਸੁਣੇਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲੇਖਿਆਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਂ
ਵਾਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਸਾਧਜਨਹੁਜਿਸਿਪਰਿਹਰਿਸੁਖੁ
ਝਾਇਆਸੋਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਨਿਮਖਨਿਮਖਾਜਿਨਿਹਾਰਿਕਾਹਰਿਖੁਥਣਾ
ਆਸਾ ਸੋਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹੁਇਕਿਨਿਮਖਨਿਮਖਾਜਿਨਿਹਾਰਿਕਾਹਰਿਖੁਥਣਾ

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਣੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਦੇਵਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਭੰਡਾਰੁ ਭਰਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਜਾਣੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ ਬਦਿਨ ਲਾਗੋ ਭਾ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ ਬਦਿਨ ਲਾਗੋ ਭਾ ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿ ਨੀਸਾਣੈ ਲਾਗੇ ਭਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਤਿਸੁ ਨੀਗੁਰ ਕੀ ਪਰੇ ਸੁ ਜੁਣਿ ਆਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਤਿਸੁ ਨੀਗੁਰ ਕੀ ਪਰੇ ਸੁ ਜੁਣਿ ਆਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ

ਸਾਧੂ ਸਭਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਚਾ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੁਖ

ਸੁਧੁ ॥੧॥੨॥

ਤੁਮਾਰਾਜਿਸੈਦੇਗੀਸਭੁਸਭਜਾਦਿਸਣਿਦਿਖਈਧਨੁਧਨੁਜਣਤਿਗੁਰੂਮਿਤੁ ੩੦੧
ਮਾਰਾਜਿਹਰਿਨਾਮਿਉਹਮਾਗੀਪੰਤਿਬਣਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਧਨ
ਮੁੰਧਿਦੇਵਿਸੋਪੁਰਖੁਸੁਰੇਸੀਮਲੋਈਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਹੋਵਈਜੇਸੀਅਤਿ
ਮਿਕਰੇਸੀ॥੧॥ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕਕਾਮੀਕੁੜੀਆਬਾਲ੍ਹੁਪਗੀਤਿਕਰੇਇਚਰੁਜ
ਲੈਭਲਾਕਰਿਜਿਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਚਿਨਿਉਪਾਏਜੀਅਤਿ
ਹਰਿਸਿਖਿਆਮਿਤੁਸਚਾਨਾਉਭੋਜਨੁਚਾਖਿਆਤਿਪ੍ਰਭਿਰਜੇਆਘਾਇ
ਦੀਭੁਖਿਆਸਭ ਮੰਦਰਿਇਕਦਰਤੈਕੋਨੈਦਿਰਲੈਲਖਿਆਨਾਸਨਾ
ਨਕਛਇਨਿਹਾਲੁਪ੍ਰਭਕੀਪਖਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਸਭੁ
ਕੋਦੇਖਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸੈਸਾਰੁਤਿਠੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜੇਚਉਸਠੀਚ
ਰੁਪਉੜੀਮੇਲੁਨਚੁਕਈਨਾਮਨਲਗੈਪਿਆਰੁਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਆਦੂਬਿਧਾਤਾਜਿਦਿਕਾਰਾਨਾਨਕਇਕਿਦਰਸਦੇਖਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੁਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਮੁਖਹੁਂਪਗਵਢਾਰਿਦੁਜੈਭਾਇ
ਬਹੁਦੁਖਲਾਗਾਜਲਤਾਕਰੇਪੂਕਾਰਾਜਿਨਿਕਾਰਣਿਗੁਰੂਵਿਸਾਰਿਆਸੋਇ
ਪਰਥੈਅੰਤੀਵਾਰਾਨਾਨਕਕੂਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਬਧਾਸੇਬਖਸਣਹਾਰ
ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਪਾਸੇਆਪਿਆਪਿਸਭੁਕਰਤਾਕੋਈਦੂਜਾਹੋਇਸੁਆਵੈਕਹੀਐ॥
ਹਰਿਆਪੇਬੋਲੈਆਪਿਬੁਝਾਵੈਹਰਿਆਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੀਐ॥ਹਰਿ
ਪੈਮਾਹਰਿਆਪੈਛਤ੍ਰੈਮਨਹਰਿਸਰਣੀਹਰਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਈਮਾਰਿ
ਵਾਲਿਨਸਕੈਮਨਹੋਇਨਿਚਿੰਦਨਿਸਲੁਹੋਇਰਹੀਐ॥ਉਠਦਿਆਬਹਦਿਆ
ਸਾਦਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਹੀਐ

ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਫਿਟੁ ਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਪਾਇਓ ਪਰਉ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥
ਸੰਮਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ਰਹਾਉ॥ ਅਜਗਰਿ ਓਹੁ ਠਪਿਓ ਅਸੁ ਬੋਧਿ ਆਸਨਿ ਸੋ ਜਿ ਅਸਾਧੈ ॥
ਊਦਰ ਦੂਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇ ਆਮ ਗਨੁ ਆਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋ ਪੈਨਾ ਮੁਕਲੇ ਹੈ ਮੋਰੈ ਬੇਬੁ
ਖਾਈ ॥ ਰੰਧਣ ਵੈ ਦਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੇ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੰਗਿ ਨਰਤਾਰ
ਕਿਰੀ ਬੇਧਿ ਆਸਨ ਮੁਖਿ ਖਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਖਿਆ
ਜੋਹਬਾ ਸੁਨਪੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ
ਪਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧੀ ਆਰਾ ਘਰ ਦਰ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
ਢਾਠਉ ਰਨਪ ਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਆਕਮਾਈ ॥੩॥ ਅਨਦ ਰਿਕਰੇਤਾ ਆਖੀ ਦੇਖਾ ਕਾ
ਣਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੀ ਨ ਸੁਨਿਐ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮੰਨੇ ਮੁਤਿ ਰੀਦੈ ਵਸਾਈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਮੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਭਰਪੂਰ ਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਤ
ਵੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਨੂਰਤੀ ਪੂਰਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੰਟ ਚਉ ਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਛਵ ਕੀ ਮੂਰਤਿ
ਇਕਾ ਮੂਖਿ ਤੇ ਏਟਕ ਸਾਲਾ ॥੧॥ ਸਾਹੇਰੇ ਸਾਹਿ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ਜਾਲਿ ਭ
ਲਿਅਹੀ ਅਲੇ ਭਰਿ ਪੂਰਿ ਲੀ ਣਆ ਪੇਸਰ ਬਸਮਾਣਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ
ਖਣ ਜੋਤਿ ਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥ ਇਕ ਰੂਪੁ ਪਿਛਿ ਰਹਿ ਪਰਛੰਨ ਕੋ ਇਨਕਿ
ਸਹੀ ਜੋ ਹਾ ॥੨॥ ਅੰਡ ਜ ਜੇਰ ਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਹੋਰੇ
ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭ ਨਾਮਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿ ਮੇ
ਮੂਰਖਿ ਕਿ ਛੂਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੋਰੇ ਸਾਹਿ ਬਾਰੂ ਬਦਾਪ ਥਰੁ ਕੀਜੈ
॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸ ਸੀਰਾ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰ
ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਉ ਰੋਚੋ ਛੋਟੁ ਗਾਰਾ ਹਉ ਤੂ ਭਾਰੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ॥ ਨਿਸਿ ਪ
ਰਬ ਚੋਹ ਤੁਮ ਮਹੀਰਾ ਚੋਸ ਸਬਦਿ ਤੇਰੇ ਦਿ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਭਿ ਨਾਮ ਕਰਣ ਆ
ਆਵੈ ਛੋਟੜਾ ਸਭ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਛਪਾਇਸਿ ਆਣੇ ਆਵੈ ਮੀਲ ਲਹੂ ਕਿਨਾਹ ॥ ਭੀ
ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿ ਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ
ਕੀਨਦਾ ਸਿਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣੇ ਪੈਰੀ ਪੋਹੀ ਸੀਸੁ ਦੇਇ ॥
ਕੁਨਾ ਦਾ ਭਾਣੇ ਕੁ ਮਾਣੁ ਸਦਾ ਤਿਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੰਨ ਕਿ ਕੈ ਨੈ ਹੋਇ
॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੇ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿ
ਨਖਿਨ ਥਾਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਜਾਣਹਿ ਜੀਅ ਬੁਝੀ ਆਕਹਿ ਮੀਠਾ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ
ਗਣ ਜੋ ਤੇ ਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਜੋ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਵੀ ਅਨਿ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਵੀਰ
ਅਗੈ ਗਇਨ ਮੰਨੀ ਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕ ਦਹੁ ਵੇ ਪੀਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਾਹੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ
ਜੁੰਮੇਵਾ ਖੁਸੁਹਾ ਗਾਰ ਖੁਗਰੀ ਬੀਜੈ ਸੁਖਾ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਰਣ ਜਾਹਿ
॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿ ਨਿਮਾਇ ਆਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆਵਿ ਲਹੈ
ਖੈ ਕੋ ਇਆ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਲੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਖਰੁ ਸੁਰਤਿ ਸੋ
ਰਿਬਾਂਡ ਸਲਤਿ ਸਾਹੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸੋ ਰਖਾਵਣ ਜਾਹਿ ਆਸੇਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੇਹ
ਹਾ ਅਸਹੁ ॥੨॥ ਸਾਹੁ ਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾ ਗਰੀ ਸਤੁ ਪੋਟੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰ ਚੁਖੰਨੁ
ਆਈ ਆਤਮ ਮਨ ਜਾਣ ਹਿ ਕਲੁ ਨਿ ਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇ ਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਖਲ ਹਹੀ
ਲੁ ॥੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ਬੰਨੁ ਬਦੀ ਆਕੀ
ਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੇ ਪੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੈਖੇ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੈ ਚਵ ਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥
ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੇ ਬੇਟਾ ਨਿਕਾ ਸਸੁਰੇ ਚਤੁ
ਈ ਬਾਲਕ ਨੀ ਆਂ ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿਆ ਆਗਾ ਭਾਈ ਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬਇ ਆ
ਹਰੁ ਪੜੁ ਛੋਡਿ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨ ਮੁਖਿ

ਜੀਉ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੜਵੇ ਜਿਤੁ ਚਾਖਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਵਿਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਜਿਤੁ ਚਾਖਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿਹ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਜਪੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਣੁ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਰੋਇ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਖਸੀਸ ਲਏ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ਸਭ ਪਰੇ ॥

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਰਤ ਪਵਹਿ ਮਨਿ ਘੋਟਿ ॥

ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾ ਕਿਸੈ ਪਾਸਹੁ ਦਮ ਕੀ ਗਾਲ ॥

ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਨਾਹਿ ਕਿਤੁ ਆਵਹਿ ਕਿਤੁ ਰਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ਧਰਿ ॥

ਕੇਤੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕਰਿ ਵਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਹਠ ਕਰਮ ॥ ਕੇਤੇ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮ ॥

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਸੂਰ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪੂਰ ॥

ਕੇਤੇ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਰਧਾਨ ॥

ਕੇਤੇ ਤੀਰਥ ਭਵਹਿ ਅਸੰਖ ॥ ਕੇਤੇ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਖ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਕੇਤੇ ਸੁਣਹਿ ਨ ਬੁਝਹਿ ਸੁਧਿ ॥

ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਧਰਾਵਹਿ ਅਨਿਕ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਹਮ ਦੇਖਣ ਜੋਗ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਹਮ ਦਾਤੇ ਲੋਗ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਅਸੰਖ ਅਜੋਗ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਰਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਲਿਖਣਿ ਨਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਹਨਿ ਸਜਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨਿਕਾਲ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਫਿਰਹਿ ਵੇਤਾਲ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਪਵਹਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਭਰੀਅਹਿ ਹਾਥ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਨਿਹਚਲ ਥਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਲੇਖੈ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਚੇ ਭੇਖੈ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਹਾਲ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਮੂਲਿ ਗਵਾਵਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਾਚੇ ਲਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਦੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਦੂਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਰਹਿਆ ਝੂਰਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਤੋਟਿ ਨ ਤਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਘਟਦੇ ਜਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਭੰਗ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਰਹਹਿ ਨਿਸੰਗ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਡੋਲ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਫਿਰਹਿ ਨ ਭੋਲ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਲਿਪ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਜਾਣਹਿ ਥਿਪ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਭੇਦ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਦ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਗਾਹ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਤੋਲਹਿ ਨਾਹ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਗੰਮ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਮਝਹਿ ਨਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁ ਸਦਾ ਅਥਾਹ

ਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਪਲਾਏਸਬਦੇਰਾਰੇਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿ
ਗੁਰਿਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਦਾਸੁਕਪੈਬੋਨੰਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੈਪਏ॥੪॥੫॥ਘਰੁ
ਦਖਿਹਣਾ ੩ ਸਾਜੇਜਿਮੁਸਖਾਬੰਧਪੁਪੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੇਭਣਣੇਵਿਚਿਆ
ਵੈਆਪਣੈਭਣੇਜੋਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਵੈਬਿਨੁਸਭਿਗੁਰਮੁਖੁਦੇ
ਸ੍ਰਪਵੈਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਹੇਲੜੀਭਾਈਜਨਮਜਨ
ਮਰੇਕਿਲਬਿਖਦੂਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਆ ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁ
ਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਭਰਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਾਥਿਰੁਗੁਰਬੰਧਨਟੂਟਹਿਨਾਹੀਗੁਮੁਖਿ
ਮੋਖਦੁਆਰਾਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਫੇਰੇਵਾਰਾ॥੨॥
ਚਉਮੇਰਜਨਮੁਪਲਾਚਿਰਹਿਆਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਕਾਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁਪਾਈਐ
ਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਜਘਰਿਹੋਇਬਸੇਰਾਸੋਬੈਚੂਕੈਸੁਆਪੁਪਛਣੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੈਠਿ
ਸੁਖੇਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸਦਾਦਇਆਲੁਹੋਭਾਈਵੈਦੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥
ਏਕੁਨਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਊਪਰਿਜੋਹਾਥੁਤਿਸੈਹਥੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖੈ
ਅਤਿਮਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪॥੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩ ਚਉਤੁਕੇ॥
ਸਚੀਭਗਤਿਜਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਪਿਰਦੇਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾ
ਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੀਪੋਰਭੁਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ
ਅਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੂਜੈਬਿਖੁਏ ਵਿਣੁਪਾਣੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇ
ਦਸਹੁਸਜਣਈ॥ਆਪਣੈਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈਹਰਿਨਾਮੇਦੇਵਡਿਆਈਪਲ
ਉਘੁਪੈਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਦੀਦਾਰਾਹਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦਾ
ਸਿਅਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਧ੍ਰਮਅਹੰਕਾਰਾਸਦਾਰਹੁਰਿਦੈਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅ
ਪਰਾਜੁਰਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆਹਰਿਸੁਚ
ਸੇਸਦਾਮਨੁਰਾਪਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਪਾਇਆਕਥਨਾਪ੍ਰਗਾਸੇਸਦਾ
ਬੰਸਿਭਣਾਨਾਨਕਦਾਸਬਦਵੁਜਾਇਆਗੁਨੁਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਸਿਰਮਾਲਬਾਣੀਸਚੇ

ਇਆਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਆਚੰਚੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆਸਾਸਤਨੁਤਨੁਨਿਰ
ਰੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਸੁ
ਵਿਖੜਾਕੈਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਜਲੇ
ਕਾਰਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ਸਾਰੰਗਮ
ਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਭੁਧੁਨੇਸਦਸਾਲਾਹੀਪਿਆਰੇਜਿਚਰੁਘਟਵਾਸੁ
ਸਾਹਾਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਭੂਸੁਆਮੀਜਾਣਉਬ੍ਰਹਸਪਰਗਾਸਾਹਾਮੁੜੁਮੁਰਣਾ
ਦਾਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਈਆਹਰਿ
ਉਤੁਦੁਆਰਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈਆ ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਸਣ
ਮੁਏਸਾਬਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਧੀਮੁਕਤਿਪਾਈਆ॥ਸਬਦੇਮੁਨੁਤਨੁਨਿਰ
ਹੋਆਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈਆ॥ਸਬਦੁਗੁਰਾਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਉਰਹਿ
ਸਮਾਈਆ॥੨॥ਸਬਦੁਨਜਾਣਹਿਸੇਅੰਨੈਬੋਲੇਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਾਹਰਿਸੁਨ
ਆਬਿਰਬਜਨਮੁਗਵਾਇਆਜਮਿਮਹਿਦ੍ਰੋਵੈਦ੍ਵਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੀਡੇਬਿਸਟਾ
ਮਾਣੇਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧਬੁਧਾਰਾ॥੩॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਬੁਝੈਭਾਈਤਿਸੁਵਿਚੁ
ਦੂਜਾਕੋਈ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਮੁਦਾਸਿਆਮਨਅੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੪॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵਹਿਅਨਦਿਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਭਗਤਾ
ਸਾਰਕਰਹਿਆਪਿਪਾਖਹਿਜੋਤੇਰੈਅਰਿਭਾਣੇ॥ਰੂਪੁਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ
ਕਾਹੇਗੁਣੀਸਮਾਣੇ॥ਪ੍ਰਾਣਮਨੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਅੰਤਿਤੇਰਾਕੋਇਨ
ਛੀਹੈਵੈਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ
ਬੁਝੈਵੀਚਾਰੇਸਾਚੈਗੁਰਦੀ ਦੂਸਦੀਤੇਕਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਦਾਖਸਨਖਾਹਿਬਿਦੇ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੂਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਏਉਬਰੇ॥੨॥ਘਸਕੁੰ
ਹੁਕਲਾਕਰਿਜਾਣਹਿਮਨਮੁਖਿਮਤਿਨਕਾਈ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵੇਖਹਿ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਾਯਕਦੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅੰਤੇਗਏਪਛੁਤਾਈ॥ਸਭਨਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਰਤੈਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਕਾਰਾਵਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਹਿਪੂਰੇਤਿਨਕੇਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਤ ਰਾਸਬਦੇ ਹਉ ਮੋਲਿ ਗਈ ॥੪॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਆਪਣਾ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਰਿ ਸੁਹੋਈ ॥
ਕਾਮਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਵੈਸੁ ਚੁਣਾਂ ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਵੰਞਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਿ ਸੁਹੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਤ ਰਾਸਬਦੇ ਹਉ ਮੋਲਿ ਗਈ ॥੪॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪੰਜੇ ਗਡਿ ਮਤਿ ਤਤ ॥
ਦਯੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੁਠੈ ਠਗੀ ਮੁਲਣਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ਮਾਇਆ ਰੋਗੀ ਮੁਲਾਇਆ ਆਖੀ ਵੇਖਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਬੋਧਨ ਕਮਾਇ ॥ ਜਾਂ
ਮਨੁ ਮਰੈ ਤ ਸਿਰੁ ਪਰਿ ਉਠਿ ਖਲੋਵੈ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ਵਰਤ
ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਫਿਰੈ ਮੋਹ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਇਉ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਨੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਪੰਜਾਬ
ਪੁਤ੍ਰਾ ਜੋਰੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਇਉ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਨੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਪੰਜਾਬ
ਮਨਮੁਖ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਵੇਖੈ ਪਰੇ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੁ ਗਾਜੁ ਗਾਜ
ਰੋਲੁ ਮਾਈ ਹਉਮੈ ਨਤੁ ਸਜੁ ਬੁਰੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੁ ਤ ਮਹਿ ਆਰੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਨਾ ਸੁਖੁ ਦੇਹੁ
ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਭੁ ਜਿਸ ਦੀ ਪਈ ਆਨਾ ਮੁਆ ਪਾ
ਕਾਰਿ ਸੁਚਾ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਆਕਲਾ ਵਿਚੁ ਖਵਾਏ ॥ ਬ
ਦੇਹਿ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਜੀ ਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਸਦਾ
ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਦਾਤੇ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਆਪੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪੰਜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘ

ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਕੋਈ ॥੫॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਲੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕਥੇ ਵੇਚਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਜਨ ਕਾ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਜਨ ਕਾ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਕੋ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ਕੋ ਨ ਥਾਹ ਲਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੋਲੁ ਕੋ ਨ ਮੋਲੁ ਲਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਕੋ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਤ ਹੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਵੇਖਹੁ ਵਸਿ ਹਰੀਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਵਿਕਾਰੀਆ ਭਜਿ ਗਈ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਸਰੀਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਬੁਧਿ ਵੀਚਰੀਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰੀਆ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸੋਹਣਾ ਜਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਕੋ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ਕੋ ਨ ਥਾਹ ਲਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੋਲੁ ਕੋ ਨ ਮੋਲੁ ਲਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਕੋ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਤ ਹੈ ॥੨

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਤਿਤੁਕੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਵਡਾਵਡੇਰਾਸੋ
ਖਾਕੂਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭਵਖੰਡਨੁਸਭਿਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿ
ਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ਮਾਣਸੁਬਪੁੜਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਆਤਿਸਕਾਮੁਹਤਾ
ਜਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੂਖਗਵਾਈ
ਐਸਾਧਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿ
ਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਆਰਾਧਿਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿਨ
ਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰ
ਭਤੇਰੀਤੂਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਕਿਆਹਮਬਾ
ਲਗੁਪਾਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੪॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚੌਤੁਕੇ॥ ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿ
ਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿ
ਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਏਛਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏ
ਕੰਕਾਰਅਧਾਰ॥੧॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਾਧਣਾਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਜਾਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਪਚਿ
ਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧ
ਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾ
ਭਾਈਦੇਨਾਵੈਏਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰ
ਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇ
ਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰਮਲਸਾਚੇਸੋਇ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾ

ਈਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ
॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁਮਾ
ਨੈਤਉਲਉਮਿਲਣੁਦੂਰਾਈ॥ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਉਬੀਚੁਬਿਖਾ
ਈ॥੧॥ਮਾਧਵੇਐਸੀਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਸੇਵਉਸਾਧਗਹਉਓਟਚਰਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹ
ਤੁਚਸਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੰਚਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਆਈ॥
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆਨਤੂਰਚਿਆਉਰਝਿਓਸੰਗਿਬੈਰਾਈ॥੨॥ਸੋਗੁਨਬਿਆਪੈ
ਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਾਬਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁ
ਝੁਲਾਈ॥੩॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਅਛਾਦਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਦੀਨਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਭਸਭੁਲੇਖਾਰਖਹੁਉਠਾਈ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲੋਕਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੰਧੇਹੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਕੋਖਰਾਨਹੋਸੀ
ਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਹੇਪਪੋਰਹੁਦੇਹੀ॥ਊਡਿਜਾਇਗੋਧੂਮੁਬਾਦਰੋ
ਇਕੁਭਾਜਹੁਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੰਙਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੂਕਰਭ
ਸਮੇਹੀ॥ਹੋਇਆਮਰੋਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣਬਿਸਰੋਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾ
ਤਿਕਰਿਮਣੀਏਸਾਜੇਕਾਚੈਤਾਗਿਪਰੋਹੀ॥ਤੂਟਿਜਾਇਗੋਸੂਤੁਬਾਪੁਰੇਫਿਰਿਪਾਛੈ
ਪਛੁਤੋਹੀ॥੩॥ਜਿਨਿਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਤਿਸੁਧਿਆਵਹੁਦਿਨੁਰੈਨੇਹੀ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੇਹੀ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਮਨਹਿਭਇਆਪਰਗਾਸਾ॥ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਦੂਜਾ
ਅਪੁਨੇਸਾਹਿਬਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥ਆਗੈਸੁਖੁਪ
ਾਛੈਸੁਖਸਹਜਾਘਰਿਆਨੰਦੁਹਮਾਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਣੈਹਾਰਾਸੋਈਖ
ਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਇਕਰਾਮਨਾਮਆਧਾਰਾ॥੨॥ਸਫ
ਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਪ੍ਰਭੁਹੈਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪੁਨੇਜਨ
ਰਾਖੇਅਪੁਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜਸੋਭਾਕਾਰਜੁਆਇਆ
ਰਾਸੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੂਖਬਿਨਾਸੇ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ

ਸਿਮਰਿਐ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸਾਜਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ਹਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਣਨੀ ਸਭਿ ਗਲਾਂ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਥਾਵਾ ਵਿਚਿ ਥਾਉ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਾ ਵਿਚਿ ਸਾਰ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਵਸਤੂ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਵਿਚਿ ਪੈਰ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਸੇਵ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਨਾਮਾ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਜਾਤੀ ਵਿਚਿ ਜਾਤਿ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਣਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਪੰਥਾ ਵਿਚਿ ਪੰਥੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਕਥਾ ਵਿਚਿ ਕਥਾ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਗੁਣ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਸਾਹਾ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਹੁ ਕਹਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚਿ ਸਾਹਿਬੀ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਹਿਬੀ ਸਹਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਸਾਲਾਹਣ ਸਾਲਾਹ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਲਾਹ ਸੁਣਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ਵਿਚਿ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬੁਧਿ ਬੁਝਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਗਲ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਲ ਕਰਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਰਾਜਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਰੰਗਾ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਰੰਗੁ ਰਚਾਵਨੀ ॥ ਸਭਿ ਨਾਨਕ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕੁ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵਨੀ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਜਤ ਸਭੇ ਤਪ ਜੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸਾਲਾਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਭੇ ਸਾਜਨ ਸਭੇ ਮੀਤ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਿਤਿ ਰਹਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸੁਹਾਵਣੇ ਜਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਹਹਿ ॥ ਸਭੇ ਸੁਣਨੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹਿ ਸਭੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਰ ॥ ਸਭੇ ਥਾਵ ਸੁਹਾਵਣੇ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਜਪੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਭਣੰਨਿ ॥ ਸਭੇ ਵਣਜ ਵਾਪਾਰ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨਹੀ ਘਰਿ ਖਰਚੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੇ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮਸਤਕ ਉਚੜੇ ਜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਲਗੇ ਪਾਇ

ਛਲੁ ਲੋਕਹੁ ਗੁਰਿਦੀਨਾ ਮੇ ਕਾਮਨ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ॥ ਤਾਏ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿਮੰ
ਪੁਰਦੀਨੋ ਤਾ ਅਵਖੁ ਅਮਰੁ ਮਮ ਆਭਗਤੇ ਛੰਤ ਚਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭੁ
ਹੋਇ ਰਿ ਲੋਕੇ ਖਾਲੁ ਲੋਕਨ ਕਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਦਰਸਨ ਕਮਲਾ ਸੇ ਉ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਰਿ ਪਤਿ ਅਘਾਈ ਬੂਦ ਅ
ਲੋਲ ਜਿ ਸੁਰਿਦੈ ਨਦ ਸੇ ਆਚੇ ਨ ਰਵਿ ਸਨ ਰਿ ਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆ ਰਧੇ ਅਰੋ
ਅਦਈ ਜਿ ਸੋ ਨੋ ਦਿ ਸਰੈ ਮੇ ਰਾ ਮਾ ਸਨੇ ਪੀ ਤਿ ਸੁ ਲਾ ਖੇ ਬੇ ਦ ਨ ਜ ਣ ਆਈ ॥
ਕਉ ਅ ਜਿ ਹ ਜ ਨ ਓ ਟ ਰਾ ਪੀ ਪ ਭ ਤੇ ਰੀ ਸੇ ਸੁ ਖੀ ਏ ਪ ਭ ਸ ਰ ਣੇ ਜਿ ਹ ਨ ਰ ਬਿ
ਪੂ ਖੁ ਬਿ ਧਾ ਤੇ ਦੁ ਖੀ ਆ ਮ ਹਿ ਗ ਨ ਣੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿ ਹ ਗੁ ਰ ਮਾ ਨਿ ਪ ਭੁ ਜਿ
ਫ ਲ ਈ ਤਿ ਹ ਮ ਹਿ ਅ ਨੰ ਦ ਸੁ ਕ ਰਿ ਆ ਸ ਜਿ ਹ ਪ ਭੁ ਬਿ ਸ ਰੈ ਗੁ ਰ ਤੇ ਬੇ ਮੁ ਖ ਈ
ਤੇ ਨ ਰ ਕ ਘੋ ਰ ਮ ਹਿ ਪ ਰਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਹ ਤੁ ਕੋ ਲਾ ਇ ਆ ਤ ਤ ਹੀ ਲਾ ਗੈ ਜੋ ਹੀ ਵ
ਰ ਤ ਾ ਨਾ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਹ ਪ ਕ ਗੀ ਸੰ ਤ ਨ ਕੀ ਰਿ ਦੈ ਭ ਏ ਅ ਮ ਗ ਨ ਚ ਰ ਨ ਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਰਾ ਜਾ ਓ ਹ ਝੂ ਇ ਓ ਮਨ ਮਹਿ ਅ ਛ
ਮਨੀ ਲੋ ਭ ਨ ਮ ਹਿ ਲੋ ਭੀ ਲੋ ਭਾ ਇ ਓ ਤਿ ਉ ਹ ਰਿ ਮੰ ਗੇ ਸ ਚੇ ਗਿ ਆ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹ
ਜਿ ਜਨ ਕਉ ਇ ਹੀ ਸੁ ਖ ਦੈ ਪੋ ਖਿ ਨਿ ਕ ਦਿ ਕ ਰਿ ਜੇ ਵਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਹ ਰਿ ਕੀ ਰ ਤ ਸਿ ਉ
ਖ ਿ ਪ ਤ ਦੈ ਪ ਰ ਹ ਰਾ ਉ ॥ ਆ ਮ ਲ ਨ ਸਿ ਉ ਆ ਮ ਲੀ ਲ ਪ ਟ ਾ ਇ ਓ ਭੂ ਮ ਨ ਭੂ ਮੀ ਪ
ਆ ਕੀ ਖ ਿ ਨ ਸੰ ਗਿ ਬਾ ਜਿ ਕੁ ਪੈ ਲੀ ਨਾ ਪ ਭ ਸੰ ਤ ਐ ਸੇ ਜੋ ਹਿ ਭ ਕ ਗੋ ਇ ॥ ੨ ॥ ਬੇ ਦ ਿ ਮ
ਮ ਹਿ ਬ ਿ ਦ ਮ ਸੋ ਰ ਚ ਿ ਆ ਨੈ ਨ ਦੇ ਖਿ ਸੁ ਖੁ ਪ ਾ ਦ ਹਿ ਆ ਜੈ ਸੇ ਰ ਸ ਨਾ ਸਾ ਦ ਿ ਲ ਭ ਨੀ
ਤਿ ਉ ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਦ ਹਿ ਪਾ ॥ ਤਾ ਜੋ ਸੀ ਭੂ ਖ ਤੈ ਸੀ ਕਾ ਪੂ ਰ ਕ ਸ ਗ ਲ ਾ ਮ
ਟ ਕਾ ਸੁ ਆ ਮੀ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਿ ਆ ਸ ਲ ਗੀ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕੀ ਪ ਭੁ ਮਿ ਲੇ ਆ ਮ ਤ ਿ ਰ ਜ
ਮੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਮੇ ਲੇ ਤੁ ਮ ਊ ਜ ਲ ਲ ਾ
ਖ ਹ ਮੇ ਲੇ ਤੁ ਸ ਰ ਬ ਕ ਲ ਾ ॥ ਤੁ ਮ ਸ ਭ ਸ ਾ ਜੇ ਸ ਾ ਜੇ ਨਿ ਦ ਾ ਜੇ ਜੀ ਉ ਪਿੰ ਡੁ ਦੇ ਪ ਰ ਾ ਨ ਾ ਨਿ ਜ ਸੁ
ਦੇ ਸ ਾ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਤੁ ਮ ਸ ਭ ਸ ਾ ਜੇ ਸ ਾ ਜੇ ਨਿ ਦ ਾ ਜੇ ਜੀ ਉ ਪਿੰ ਡੁ ਦੇ ਪ ਰ ਾ ਨ ਾ ਨਿ ਜ ਸੁ
ਲਿ ਆ ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ਮੈ ਧੰ ਮ ਮੇ ਐ ਸੇ ਜੋ ਤੂ ਐ ਸਾ ਹ ਮ ਪਾ ਪੀ ਤੁ ਮ ਪ ਾ ਪ ਖ ੰ ਡ ਨ ਨੀ ਕੈ ਠ ਕੁ

ਵ ਤ ੇ ਤੇ ਛ ਇ ਆ ਨ ਕ ਤ ਾ ਇ ਆ ਅ ਕ ਰ ਹਿ ਬੇ ਨ ਤੀ ਰ ਖ ਠ ਾ ਕ ਰ ਤੇ ਹ ਮ ਤੇ ਗ ਸ ਾ
ਨ ਤ ਅ ਗ ਾ ਧਿ ਬੋ ਧੇ ਸੋ ਰੇ ਦੈ ਗੁ ਰਿ ਦ ਇ ਆ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਜੋ ਇ ਦੂ ਤੋ ਹ ਬ ਹੁ ਤੁ
ਧ ਕ ਮ ਲਾ ਬੇ ਗ ਸ ਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ਖ ਹੁ ਆ ਚ ਰ ਜ ਤੁ ਭ ਾ ਇ ਆ ਜੋ ਹ ਠ ਕ ਰ ਕ ਰੁ
ਬ ਾ ਤ ਕੋ ਬ ਹੁ ਤੁ ਅੰ ਦੇ ਸੋ ਰੇ ਤੇ ਮੈ ਦੇ ਸ ਭ ਗ ਇ ਆ ਸ ਹ ਜ ਸੈ ਨ ਅ ਰ ਸੁ ਖ ਸ ਨ ਾ ਨੰ
ਫਿ ਰਿ ਗ ਰ ਭ ਾ ਸਿ ਨ ਪ ਰਿ ਆ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਕੇ ਤ ਕ ਬ ਾ ਤ ਪੈ ਕੋ ਇ ਪ ਰ ਾ ਪੀ ਤ ਰਿ ਮ ਾ ਰੇ ਹ ਗੁ ਰੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਜੋ ਨ ਸੁ ਣਿ ਆ ਪੋ ਆ ਪ ਣੈ
ਰੇ ਆ ਕ ਰ ਉ ਬੇ ਨ ਤੀ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਪ ੁ ਨੈ ਮੈ ਮੂ ਰ ਖ ਦੇ ਹੁ ਉ ਪ ਦੇ ਸੰ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਐ ਸੇ
ਪਾ ਲ ਸੁ ਖ ਸ ਾ ਗ ਰ ਸ ਰ ਬ ਪ ਟ ਾ ਭ ਰ ਪ ੂ ਰੀ ਐ ਪੇ ਖ ਤ ਸੁ ਨ ਤ ਜ ਦ ਾ ਪੈ ਸੰ ਗੇ ਮੈ ਮੂ ਖ ਜ
ਨਿ ਆ ਦ ੂ ਗੈ ਰੇ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਹ ਰਿ ਬ ਿ ਅੰ ਤ ੁ ਹ ੁ ਮੈ ਮ ਤਿ ਕ ਾ ਰਿ ਵ ਰ ਨ ਉ ਕਿ ਆ ਜ ਨ ਹੋ ਵੈ ਨੰ
ਰੇ ॥ ਆ ਕ ਰ ਉ ਬੇ ਨ ਤੀ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਪ ੁ ਨੈ ਮੈ ਮੂ ਰ ਖ ਦੇ ਹੁ ਉ ਪ ਦੇ ਸੰ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਐ ਸੇ
ਕੇ ਤ ਕ ਬ ਾ ਤ ਪੈ ਕੋ ਇ ਪ ਰ ਾ ਪੀ ਤ ਰਿ ਮ ਾ ਰੇ ਹ ਗੁ ਰੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਜੋ ਨ ਸੁ ਣਿ ਆ ਪੋ ਆ ਪ ਣੈ
ਫਿ ਰਿ ਗ ਰ ਭ ਾ ਸਿ ਨ ਪ ਰਿ ਆ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਬ ਾ ਤ ਕੋ ਬ ਹੁ ਤੁ ਅੰ ਦੇ ਸੋ ਰੇ ਤੇ ਮੈ ਦੇ ਸ ਭ ਗ ਇ ਆ ਸ ਹ ਜ ਸੈ ਨ ਅ ਰ ਸੁ ਖ ਸ ਨ ਾ ਨੰ
ਫਿ ਰਿ ਗ ਰ ਭ ਾ ਸਿ ਨ ਪ ਰਿ ਆ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਵ ਤ ੇ ਤੇ ਛ ਇ ਆ ਨ ਕ ਤ ਾ ਇ ਆ ਅ ਕ ਰ ਹਿ ਬੇ ਨ ਤੀ ਰ ਖ ਠ ਾ ਕ ਰ ਤੇ ਹ ਮ ਤੇ ਗ ਸ ਾ
ਨ ਤ ਅ ਗ ਾ ਧਿ ਬੋ ਧੇ ਸੋ ਰੇ ਦੈ ਗੁ ਰਿ ਦ ਇ ਆ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਜੋ ਇ ਦੂ ਤੋ ਹ ਬ ਹੁ ਤੁ
ਧ ਕ ਮ ਲਾ ਬੇ ਗ ਸ ਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ਖ ਹੁ ਆ ਚ ਰ ਜ ਤੁ ਭ ਾ ਇ ਆ ਜੋ ਹ ਠ ਕ ਰ ਕ ਰੁ
ਬ ਾ ਤ ਕੋ ਬ ਹੁ ਤੁ ਅੰ ਦੇ ਸੋ ਰੇ ਤੇ ਮੈ ਦੇ ਸ ਭ ਗ ਇ ਆ ਸ ਹ ਜ ਸੈ ਨ ਅ ਰ ਸੁ ਖ ਸ ਨ ਾ ਨੰ
ਫਿ ਰਿ ਗ ਰ ਭ ਾ ਸਿ ਨ ਪ ਰਿ ਆ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਕੇ ਤ ਕ ਬ ਾ ਤ ਪੈ ਕੋ ਇ ਪ ਰ ਾ ਪੀ ਤ ਰਿ ਮ ਾ ਰੇ ਹ ਗੁ ਰੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਜੋ ਨ ਸੁ ਣਿ ਆ ਪੋ ਆ ਪ ਣੈ
ਰੇ ਆ ਕ ਰ ਉ ਬੇ ਨ ਤੀ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਪ ੁ ਨੈ ਮੈ ਮੂ ਰ ਖ ਦੇ ਹੁ ਉ ਪ ਦੇ ਸੰ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਐ ਸੇ
ਪਾ ਲ ਸੁ ਖ ਸ ਾ ਗ ਰ ਸ ਰ ਬ ਪ ਟ ਾ ਭ ਰ ਪ ੂ ਰੀ ਐ ਪੇ ਖ ਤ ਸੁ ਨ ਤ ਜ ਦ ਾ ਪੈ ਸੰ ਗੇ ਮੈ ਮੂ ਖ ਜ
ਨਿ ਆ ਦ ੂ ਗੈ ਰੇ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਹ ਰਿ ਬ ਿ ਅੰ ਤ ੁ ਹ ੁ ਮੈ ਮ ਤਿ ਕ ਾ ਰਿ ਵ ਰ ਨ ਉ ਕਿ ਆ ਜ ਨ ਹੋ ਵੈ ਨੰ

ਕਾਈ ਜਾਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧॥

ਕੁਮੁਖਿ ਖਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਅਕਲਿ ਕਲੇਸੀ ਮੇਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ

ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਰਿਆ ਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਜੋ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਜਿਨਿ

ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਤ ਪੂਰਾ ਹੋਵਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੩॥

ਅਪਦਾ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਵਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸਾਸਾ ॥੪॥੨॥

ਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਥਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਚਿੰਤਾ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਆਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਈ ॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਭਾਇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਭਏ ਸਬਾਈ ॥੧॥

ਚੋਖੁ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਜੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਿਨ ਪਾਈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥

ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਗਿਲਾ ਜੇ ਜਾਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਈਐ ॥

ਪੂਰਨ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਗਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਉ ਜਾਈ ॥

ਮੁਖ ਫਨੀਅਰ ਬਿਨੁ ਸੋਭਾ ਦੇਹ ਆਗਿ ਨਹੀ ਰਹਉ ਸੀ ਗਾੜਿ ਸਨ ਅਸੁਧ ਮਨ ॥

ਨੇਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਦਿਸਟਾਈ ਜਾ ਕਉ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥

॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਧ ਦਿਨ ਅਰੁ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸ ਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸ ਲੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸਿ ਅਮਾਸ ਮਾਸ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ਸਾਸ ਦਾਸ ਬਿਕਾਰ ਬੇਰ ਜਮ ਤੇ ਅਨਿ ਖਾਵੈ ॥

ਕਰਿ ਫੇਰੇ ਗੋ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਹਤ ਹਉ ਅਵਗੁਣ ਮੋ ਮੈ ॥੧॥੨੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮੁ ਧਾਮੁ ਬਿਖੁ ਜਾਲੇ ॥

॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚੁ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹ ਦਿਖਾਏ ॥

ਅਧਿਕਾ ਭਜਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਬਸੁ ਪੀਆ ॥

ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਤ ਪੂਰਾ ਹੋਵਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੩॥

ਰਤੀ ਪੀਛੈ ਜਨੀ ਆਨ ਕਾਮ ਸੰਗਿ ਕਾਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੭॥ ਦੀਸੈ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਦੇਹ

ਦਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਨਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ

ਬਿਧਿ ਜਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਹੁ ਮਨੂ ਮਾਰਿ ਕਾਲਸੁ ਗੁਰ

ਗਲ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਘਾਲ ਨ ਭਲੇ ਕੋਇ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਤਿ ਮਨ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਸਭ

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਤਿ ਮਨ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਸਭ

ਦਾਸਨ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਏਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥

ਹਉ ਕੀਤੇ ਕਉ ਜੋ ਸੈਸ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿ ਲੈਨ ਦਾਤਾ ਆਗਨ ਕਉ ਜਗਦੀਸ ॥

ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ਸਭ ਠਾਈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਤਿ ਮਨ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਤਿ ਮਨ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਸਭ

ਨਾਨਕ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ਤ ਨਦਰੀ ਪਵਸੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਹਿ ਸੋਈ ॥

ਨਾਨਕ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ਤ ਨਦਰੀ ਪਵਸੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਹਿ ਸੋਈ ॥

ਨੀਆਰੇ ਕੁਨਾਮੀ ਕੋ ਦੀਤੁ ਮਦਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਅਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਅਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨਾਹੀ

ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਅਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨਾਹੀ

ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਅਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨਾਹੀ

ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਅਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨਾਹੀ

ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਅਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨਾਹੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਨੁ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਤ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਕਾਗਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੁ ਸਰਾਫੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਸੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇ ਜਗੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਕੀ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੪॥੧॥੨੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ

ਬਿਨੁ ਸੋਭਾ ਜਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਹੈ ਦੁਖੀ ਚਾਰਿ ਪਦ ਰਵਨੁ ਨਿਤ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੋ ਧਾਮੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਤੁ ਇਹ ਬਤ ਵਰਤਹੁ ਕਾਮੀ ਜਿਤੁ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮੂਲੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਬਾਸੁ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਵਹੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਉ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਹੁ ਤਉ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੨੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ

ਬਿਨੁ ਸੋਭਾ ਜਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਹੈ ਦੁਖੀ ਚਾਰਿ ਪਦ ਰਵਨੁ ਨਿਤ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੋ ਧਾਮੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਤੁ ਇਹ ਬਤ ਵਰਤਹੁ ਕਾਮੀ ਜਿਤੁ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮੂਲੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਬਾਸੁ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਵਹੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਉ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਹੁ ਤਉ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੨੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਨੁ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਤ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਕਾਗਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੁ ਸਰਾਫੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਸੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇ ਜਗੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਕੀ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੪॥੧॥੨੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ

ਬਿਨੁ ਸੋਭਾ ਜਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਹੈ ਦੁਖੀ ਚਾਰਿ ਪਦ ਰਵਨੁ ਨਿਤ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੋ ਧਾਮੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਤੁ ਇਹ ਬਤ ਵਰਤਹੁ ਕਾਮੀ ਜਿਤੁ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮੂਲੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਬਾਸੁ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਵਹੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਉ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਹੁ ਤਉ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੨੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਨੁ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਤ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਕਾਗਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੁ ਸਰਾਫੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਸੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇ ਜਗੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਕੀ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੪॥੧॥੨੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ

ਬਿਨੁ ਸੋਭਾ ਜਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਹੈ ਦੁਖੀ ਚਾਰਿ ਪਦ ਰਵਨੁ ਨਿਤ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੋ ਧਾਮੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਤੁ ਇਹ ਬਤ ਵਰਤਹੁ ਕਾਮੀ ਜਿਤੁ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮੂਲੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਬਾਸੁ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਵਹੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਉ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਹੁ ਤਉ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੨੭॥

ਮੋਹਿਚੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਊਚੇਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥ਕਾਟਿ
ਸਿਲਕਕੀਨੋਅਪੁਨੋਦਾਸਰੋਤਉਨਾਨਕਕਹਾਨਿਹੋਰੋ॥੨॥੭॥੩੫॥ਸੋਰਠਿਮਃ
੫ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਅਸਥਿਰਭਏਲਾਗਿਹ
ਰਿਚਰਣੀਗੋਵਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋਸਮੂਰਤੁਪੂਰਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਨ
ਮੂਜਾਪਿਵਾਜੋ॥ਮਨਹਦਤੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਮਲੇਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਘਰ
ਮੰਦਰਸੁਖਦਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆਸਗਲੀਇਛਪੁਜਾ
ਈ॥੨॥੮॥੩੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਰਿਦਭੀਤਰਿਸੁਭ
ਭਖਣਪ੍ਰਭੁਕੀਨੋ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਮਨਿਧਨਮਨਿਰੀਨੋ॥੧॥
ਮੋਰੋਗੁਰੂਰਖਵਾਰੋਮੀਤ॥ਦੂਣਚਊਣੀਦੇਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਜਗਲਉਧਾਰੇਦਰਸੁਨੁਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਚਰਜਵ
ਡਿਆਈਨਾਨਕਅਸਦਬਲਿਹਾਰੋ॥੨॥੯॥੩੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਚਨਿ
ਕਰਿਓਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲਥਾਤੀਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਲਛਿਬਿਨੋਦਆਨੰਦਸੁਖ
ਮਾਣਹੁਖਾਇਜੀਵਹੁਸੇਖਪਰਵਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰਾ॥ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਸਚਬੋਹਿਬੁਚਛਿਲੰਘਉਬਿਖੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਪੂਰਨਆਬੇਨਸੀਆਪਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥ਪੋਖਿਪੋਖਿਪਨਕਬਿਗਸੋਨਨ
ਠਕਨਹੀਸੁਮਾਰ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਪੂਰੈਅਪਨੀਕਲ
ਧਾਰੀਸਭਘਟਉਪਜੀਦਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲਿਦਈਕੀਨੀਕੁਸਲਲੇਖਸਭਭਇ
ਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੋਸੋਨਲਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੰਜਾਪਿਸਦਾਨਿਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਬਾਨਬਨੈਂਤਰਿਜਤਕਤਪੇਖਉਜੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਓਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਸਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਖਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਣਸਹਜਧੁਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਨਿਹਾਰਿਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਿਓਬਾਰਿ
ਕੁਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨ
ਥਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਸੁਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿਸੂਖ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਭਏ

ਅੰਤਰਕੀਨੋਤਿਭੁਮਹੀਜਾਨੀਤ੍ਰਿਪਾਨੇਬੋਰੋ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਸਾਹਿਬ
ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਲਾਖਤੇਕਹਿਟੇਨੇ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਤੁਮੋਰੋਠਾਕੁਰਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਣਸ

ਰਣਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਏਸਭਿਸੇਚੇਸਾਹਿਬਸੁਨਿਣਿ
ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਬਖਸਿਆ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਮੇਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗ॥ਥਿਦੇਹੋ॥ਗੁਰਪੂਰੈਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕ
ਰਜਸਗਲਾਜਦੋਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜਨੰਸਿਮਰਿਆਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਤਾਪੁਉਤਰਿਆ
ਜਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਮਾਪਣਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਆਨੰਦਕਰਹਮੇਰੋਪ੍ਰਮਾ
ਰੋਮਰੋਗਵਿਦੁਗੁਰਿਰਾਖਿਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਕਰੇਤੇਕੀਸਾਚੁਸਬ
ਦੁਜਤਿਭਾਖਿਆ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੇਤਿਤੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰਿ॥ਜਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਗਵਾਇਆਭਾਈਠਢਿਪਈਸੰ
ਸਾਰਿ॥ਆਪਣੇਜੀਅਜੰਤਆਪੇਰਾਖੇਜਮਹਿਕੀਓਹਟਤਾਰਿ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚ
ਰਣਸਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਭਾਈਦੁਖਕਿਲਬਿਖਕਾਣ
ਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਉਬਰੈਭਾਈਜਿਨਿਰਚਿਆਸਭੁਕੋਇਆ॥ਕ
ਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੋਭਾਈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਭਾਈ
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਜੈਤਹੁਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਉਨਾਹੀਮਨਚਿੰਦੇਅਫਲਪ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਤਾਪਗਵਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਭਏਦਇਆਲਾਦੁਖੀਮਿਟਿਆਸਭਪਰਵਾਰੀ॥੧॥ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨੰਮੰਗਲਰਸਰੂਪਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਪਤਿਰਾਖੀਪਰਮੇਸ
ਰਿਉਧਰਿਆਸਭੁਮੈਸਾਰੋ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਖਵਾਲਾਹੋਆ॥ਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਹਾਥਦੇਰਾਖਿਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਨਵਾਨਿਰੋ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪੀਮਾਹਿਆਜਨਕੀਲਾਜਰਖ
ਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਫਲਪਾਏਜਤਿਗੁਰਕੇਬਲਿਜਾਈ॥੧॥ਹਲਤੁਪ
ਲ੍ਹ੍ਤੁਪ੍ਰਭੁਦੋਵੈਸਵਾਰੇਹਮਰਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਅਟਲਬਚ
ਨੁਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾਸਫਲਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ਸੋਰਠਿਮ

ਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਬਿਪਨੁਨਲਾਗੈਕੋਕੇਊਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਹੋਆਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੧੫
॥੪੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਗੋਵਿਡਿਆਆਮਨਿਉਦਮੁਨਾਮੁਰਤਨੁਜਸੁਗਾ
ਈ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਾਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਕੇ
ਰਣਵਸਾਈ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਰੋਗਾਘਾਣਿਮਿਟਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਲੇਪ੍ਰਭ
ਨਾਸੀਆਪੂਨਾਪ੍ਰਭੂਭਇਆਸਹਾਈ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗਏਕਲੇ
ਸੋਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪੂਰਿਅਪੂਨੈਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਆਠਪਹਰਮਾਰਾਧਹੁਸੁਆਮੀਪੂਰਨ
ਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੀਪਤਿਰਾਸਿ॥ਰਾਖੀਖਲੈਹੂਭਈਮੋਰੈਕਉਪ੍ਰਭੁ
ਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਉਸੋਈਜੋਈਪਾਵਉਅਪੂਨੈਸਮਭੋਸਾ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਗਲਾਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥
ਤਪੋਰੋਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੰਫਲਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਸੁਖ
ਦਾਤਾਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਆਮੀਪੂਰਨਪੂਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰ
ਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕਭੇਦਦਇਆਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏ
ਜਗਭੀਤਰਿਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰਖਵਾਲਾ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਆਪਣਾਬਿਰਦੁਪਛਾਣਿ॥ਸਾਬਦੇਦੇ
ਰਾਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਸਦਾਸਦਾਰੈਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਸਦੀਮਹਰਵਾ
॥ਬੰਧੁਪਾਇਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋਈਸਰਬਕਲਿਆਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ
ਉਪਾਇਪੈਭੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਦਿਤਪੋਪਨਦੂਖਾਨੂ॥ਆਪਣੇਦਾਸਕੀਆਪਿ
ਪੈਜਰਖੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੂ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਦੂਰ
ਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੋਸਭੁਮੰਸਾਰੁਉਬਾਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪ
ਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥੧॥ਹੋਈਰਾਜੇਰਾਮਕੀਰਖਵਾਲੀ॥ਸੁਖ
ਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮਨੁਤਨੁਦੇਹਸੁਖਵਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਉਧ

ਮਰੀਪਉੜੀਕੋਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥੨॥ਓਸਤਤਿਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੇਜਿਨਿਪੂਰੀਕਲਾਰਾਖੀ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭਿਭੁਏਪਵਿਤ੍ਰਾਜਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਜਾਖੀ॥੩॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨ
ਸਨਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਮਸੁਖ
ਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੩॥੫੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰ॥
ਘਰੁਲਅਰੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭਿਜੀਅਭਏਦਇਆਲ
॥੧॥ਜਪਿਅਨਦਿਰਹਉਗੁਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਹਿਨੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੇਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਅਬਚਲਨੀਵਓਸਾਰੀ॥ਬਲੁਧਨੁਤਕੀ
ਆਤੇਰਾ॥ਤੂਭਾਰੇਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਸੇਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਪਤਰਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਆ॥ਕੁਸਲਖੇਮਸਭਬੀਆ॥੩॥ਹੋ
ਏਪ੍ਰਭੂਜਾਹੀ॥ਜਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਜਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰ
ਗਲੁਨਨਕਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦ
॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਮਨਿਭਾਵੰਦਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ
॥੧॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਹਤਬੀਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਚਰਣਕੀਚਿਟਸਤਾਣੀ॥ਜਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਣੀ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪ
ਇਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਟਿਆਜਮਫਾਸਾ॥
ਮਨਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਜੋਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਨਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩
॥ਗਰੁੜਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਥੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖਨਾਨਕਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥ਤਾਪੁਛਿਡਿਗਇਆਪਰਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋਰਾਖੀ॥ਸਭ
ਦਿਸਚੇਕੀਤਾੜੀ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਲਾ॥ਜੰਤਿਸਹਜਸੁਖ
ਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਜਦਾਸੁਖਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਚਿਦਾਰੁ
ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗਬਿਦਾਰੁ॥ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ

ਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏਜੋਈਸੰਤਸਹਾਈ॥ਆਪੁਪੁਨੇਸੇਵਕੀਆਪੇਪੂ
ਪੂਰਨਭਈਬਡਾਈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮੋਰੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਹਿਸ
ਰਥਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏਜੀਅਪ੍ਰਾਨਬਾਦਾ
ਆਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਜਿਉਬਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥੨॥੨੨॥੫੭॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਿਮਰਿ
ਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਕਦਾਰਹੁਨਹਪਤੀਆਇਆ॥ਉਮਰਾਵੁਜਾ
ਗੋਵਿੰਦੁਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਅਬਢੂਢਨਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਗੋਵਿਦ
ਭੇਟੇਗੁਰਗੋਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥ਤਾਜਗਕੀਮਿਟੀਪੁਕਾਰਾ
ਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ਤਾਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤਹਜਾਚਨਿਆਇਨਿਬੇਰਾ
ਊਹਾਜਮਠਕੁਰੁਜਮਚੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਬਿਨਬੋਲਤਆਪੁਪਛਾਨੈ॥੩॥
ਸਰਬਥਨਕੋਰਾਜਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ਤਿਸਪਹਿਕਿਆਚੁਰਦੇ
ਮਿਲੁਨਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਿਕਦੇਨਾਮੁ
ਸਾਇਹੁ॥ਘਰਿਬੈਠੇਗੁਰੁਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜੁਚੁਕਹਿਆ॥ਸੋਜੁਸੁਖਾਚਲ
ਹਿਆ॥੧॥ਅਪੁਨਾਹੋਇਓਗੁਰੁਮਹਰਵਾਨਾ॥ਅਨਦਸੂਖਕਲਿਆਣਮੰਗਲਜੰਪਿ
ਘਰਿਆਇਕਰਿਇਸਨਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਚੀਗੁਰਵਡਮਾਈ॥ਤਾਕੀਓਮਤਿ
ਹਣੁਜਾਈ॥ਜਿਰਿਸਾਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਹਾ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਾ॥੨॥ਸਗਲਾਦੂ
ਛਤਲਾਥੇ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕੇਸਾਥੇ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਪਿਪੂ
ਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਨੇਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਸਭਤੇਸਿਟਿਕਢੈਜੰਕਾਰਾ
ਨਕਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਸਾਥੇ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੪॥੨॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਿਪਾਧਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਪੂਰੀਲੋਚਹਮਾਰੀ॥ਕਰਿਇਸਨਨੁਗਿਹਿਆਵਿ
ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਜੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਰੀਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤ
ਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੰਤਕਮਾਰਗਪਰ

੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਕੀ
ਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਬਹੁੜਿਜੋਨੀਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸਦੇਵੈਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿ
ਸਮ੍ਰਤਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ਜਮਕੈਕਰੁਨੇਛਿਨਆਇਆ॥ਸੁਖਨਨਕਸਰਣੀਪਾਇ
ਆਾ॥੪॥੯॥੫੯॥ਜੈਤਸਰੀਠਿਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰੀਤੀਪੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੀ॥ਖੇਮਕੁਸਲਭਇਆਇਸਨਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਿਹਪੂਰੁਰਬਾਨਾ॥੧॥
ਗੁਰਕੈਚਰਨਕਮਲਰਿਦਧਾਰੇ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਤਿਲਕਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਾਸ
ਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੂਰਮਤਿਖੋਏ॥ਪੁਤਿਤੁਪੁਨੀਤਸਭੁਹੋਏ॥ਰਾਮਦਾਸ
ਛੋਟਵਡਨਾਤੇ॥ਸਭਲਾਥੇਪਾਪੰਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਿਲਿਧਿਆਈ॥ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰਪੂਰਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥
੩॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਆਨੰਦਾ॥ਜਾਪਿਜਪੀਐਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਜਨਨਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਥਿਰਦ੍ਰਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ਰਾਗੁਜੈਤ
ਠਿਮਹਲਾ੫॥ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰੁਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਛੜਾਇਓ॥
ਜੋਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੇਨਹੀਪਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ਹੁਣਿਨੀਸੰ
ਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸਰੋਸਿਧਕਰਤਲਾਲੁਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋਆਇਓ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਿਉਂਬੋਸਰੈਇਹੁਲਾਲਾਪਿਆਰੋਜਸਰਬਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿ
ਕੈਪੰਥੁਨਿਹਾਰਉਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਤਿਭਇਓਹੈਬੀਚੋ
ਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ॥ਭਾਂਤੀਭੀਕੋਪਾਤਪਰਦੇਬਿਨੁਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ॥੩॥
ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਦੋਠਾਕੁਰੁਸਗਲੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਹਾਪੁਮੈ
ਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉ੍ਹਦਇਆਰੁਬੀਠਲੈਪਾਇਓ॥੪॥ਸਭੁਰਹਿਓਅੰਦਸ
ਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓਸਰਬਗੁਣਾਨਿਧਰਾਇਓ॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥੧੧॥੬੧॥ਜੈਤਸਰੀਠਿਮਹਲਾ੫॥ਗਗਈਬਦੋਰੂਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੂਖਦਾ
ਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗ
ਤੁਰੋਵੈਦਕਾਇਹਰਾਖੁਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥

॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਮਪਨਾਥਿਰਦ੍ਰਸਮਾਰਿਆ॥ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਚੀਚਾਰਿਆ
॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ॥੩॥ਬੋਲਾਇਆਵਿ
ਲੀਤੇਰਾ॥ਤੂਸਾਹੇਬਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਜਪਿਪੁਨਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ॥ਅਪੋਨੇਦਾ
ਕੀਪੇਜਰਾਖੀ॥੪॥੯॥੫੯॥ਜੈਤਸਰੀਠਿਮਹਲਾ੫॥ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ॥
ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ॥ਸਜਨਗੁਰਮਾਂਦਰਾਮੋ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਸੇ
੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨੀਕਾ॥ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਓਧਾਰੁਹੋਆ॥ਜੀਕ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫਲਪਾਵੈ॥ਜਹੀਸਲਾਮਤਿ
ਨਾਇਆਇ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇ॥੨॥ਸੰਤਸਾਰੇਵਰਨਾਵੈ॥ਜੋਜਨੁਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਵੈ॥ਮੇਰੇਨਮਾਵੈਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੁ
ਸੁਜਾਨੋ॥ਜਿਸੁਦਇਆਲੋਹੋਇਭਗਵਾਨੋ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਸਭ
ਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੪॥੭॥੫੭॥ਜੈਤਸਰੀਠਿਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿ
ਬਾਹੀਪੂਰੀ॥ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ॥ਗੁਰਿਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਜਦਾਰਖਦਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇ
ਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੀਮਟਾਇਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਕਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਜਪਿਪੂਰੀ
ਵਹਿਜੇਵਡਭਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਾਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਧੂਮੁਨਾਵੈ॥ਅਪੁ
ਨਨਾਮੁਮਾਪੈਦੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਹਾਰਸਭਖੈਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨ
ਧਾਰਾ॥ਇਹੁਪੂਰਨਬਿਮਲਾਬੀਚਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਦਾਸਨਾਲ
ਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥੪॥੮॥੫੮॥ਜੈਤਸਰੀਠਿਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾ
ਆਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਾਜਾਈਮੇਰਾਤਹਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲ
ਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥
ਮਸੰਤਜਨਕਾਰੋਜਨਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ

ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ੧ ਓਅਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਵਡਿਆਈ ਤੇਰੀ ਅਭਿਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਵਖਿਆਣੀ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕੁਸਲ ਵੇਖਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਭੀ ਸੁਖਾ ਅਤਿ ਅਭਿ ਬੇਚਉ ਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਬਦੀ ਚਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਧਸੀ ਗਿਮ ਅਲੁਲਾਥੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਇਓ ਸਾਥੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰਿ ਜਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਸਹਜਾ ਸਗਲੀ ਮਨਾਇਆ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਕਥਨ ਕਹਣੀ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਰੋਗ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਛੇ ਰੁਸਲ ਖੇ ਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ॥ ਸੰਤ ਹਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ॥੨॥੩॥੬੭॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਦਰਖ ਵਾਲੇ॥ ਚਉਗੀਚ ਉਗਿਰਦ ਹਮਾਲੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਮਨੁਲ ਗਾ॥ ਜਮ ਮੁਲ ਨ ਜਾਇ ਕਰਿ ਭਗਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਬੇਪਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥੨॥੪॥੬੮॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ॥੧॥ ਸੰਤ ਹੁ ਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰਦੀਨੇ॥ ਸਗਲ ਜੀ ਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਮੁਧਿ ਆਇਆ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ॥੨॥੫॥੬੯॥

ਨਿਚੀ ਜਿਆ ਚੀ ਜਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰ ਸਾਬਲ ਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਛਡੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਵਿ ਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਪਿਛਲੋ ਅਉਗੁਣ ਬਖਿ ਜਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਰਹਿ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿ ਸੁਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ॥ ਮੋ ਕਹਣੇ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਜੋਗੋ ਬਿਦੁ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਵੇਖਾਈ॥ ਅਵਰ ਚਿ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇ ਗੀ ਚਿਤਿ ਨ ਰਹਾਈ॥੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿ ਪਾਲੁ ਭੁ ਠਾ ਕੁਰੁ ਆਪੁ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੀ ਮਲਾ ਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਚਿੰਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖ ਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ॥੪॥ ੧੨॥੬੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ॥ ਖਕਲੇ ਸਸਭ ਨੇਠੇ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸੋਹੇ॥੧॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀ ਓ ਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿਓ ਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਹੈ ਜ ਭਿ ਕਿ ਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ॥ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆਇਹੁ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ ਕੇ ਮਾ ਗੁਣ ਤੇ ਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾ ਣਾ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਪੋਖਿ ਪੋਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਜੁ ਮੁਹਿ ਵਡਾਈ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ॥ ਸਦ ਸੁਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਬਾਛ ਚੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ॥੪॥੧੩॥੬੩॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੋ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਜੇ ਭੇਕਾ ਜਸ ਦਾਤੇ ਗੋ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰ ਥ ਕੀ ਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖਿ ਤਾ ਲੁ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਪਿਛਲਾ ਗਿਚਲੀ ਮਾਇਆ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਭ ਤਿ ਨੀ ਅਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਜੋ ਕਾਰ ਗੁ ਸਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥੩॥ ਤੂ ਭੰਡਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ॥ ਇਹੁ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਸਭ ਬਛਲਾ ਪੂਰਾ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ ਜੀਤਲਾ ਅਖਿਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁ
ਕੀਏ ਸਭ ਜੀਅ ਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖਿ ਸਮੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਮਲਿ ਕੁਸਲ ਜੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਮਤਿ
ਹਣ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸੋ ਭੇ ਕਿਛੁ
ਪਈ ॥ ਏਕਾ ਰਜਸ ਰਜਾਏ ਜਾਪਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਜੋ ਪਾਏ ਜਿ
ਸੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭ ਬਧ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਆ
॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ
ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਹੁ
ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵਿਰਹਿ ਆ ਸਭ ਨੀ ਜਾਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆ ਲ ਪੂਰ
ਖ ਹਰਦਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਮੋ ਬੇ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ
ਰਖੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿ ਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਦਿਨ
ਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾ ਸਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਪੂਰਨ ਸਭ ਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ
॥ ਜਿ ਚੇ ਦਸਾ ਚਾ ਚੁਮਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥
੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ
ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ
ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਪ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਥ ਕਲਿਆ
ਣ ਪੂਰਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥ ਬੇਦ ਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਪਰਗਟੁ ॥ ਸਿ
ਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇ ਦੇ
॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਆਸੀ ਤਾ ਦੇ ਦੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋ ਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੯॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁ
ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਪੋਖੇ ਜਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ
ਣ ਲਾਗਾ ਕੰਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਅ ਜੰਤ ਤੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡੇਰੀ ਹਿ
ਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ ਹੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪੋਰੇ ਇਆ ॥ ਸਭ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਜਾ ਪ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰ
ਪੂਰਬ ਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨ ਲਾਗੇ ॥ ਆਠ ਪ੍ਰਹਰ ਨਿ ਹਰਿ
ਜਿਸ ਮਾ ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾ ਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭ ਰਾਸਿ ਆਏ ॥ ਮੰਦੋ ਕਨ ਅਲ ਏ ਸ
ਭਜੇ ਜੈਕਾਰੁ ਸੁਣਏ ॥੧॥ ਸੰਤ ਹੁ ਜਾ ਚੀ ਜਰ ਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀ ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਅੰ
ਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਸਾ ਭਿ ਸਦਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰ
ਮਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ ਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁ ਹੁ ਗੁਰੁ
ਬਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੁ ਜੀ ਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਜੁ
ਤ ਵਨੇ ਦਾਸ ਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰ ਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ਹਾਂ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ
ਇਆ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦ
ਦੂਖ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੋ ਆਰਾ

ਆਨ ਸਭੇ ਦੁਖ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਪਰਿ ਰਾਇਆ ਬਿਨੋਦ ਖਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਤੁ ਚੇ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਚਰਨ ਜੋ ਭਜਣਈ ॥ ਚੋਲੇ
ਦੀਵੇ ਭੇਵ ਦਾਸ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਈ ਜਿਸੁ ਪੂਰੀ
ਦਤ ਬਣਈ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁ ਪੂਰਾ ਦੇਹਿ
ਆਪੇ ਸਤੇ ਖੁਭ ਈ ਜਾਸੁ ਸੇਵ ਪੂਰੇ ਲੇਤਾ
ਪੇਖੁ ਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਆਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣ ਰਾਖਦਾ ॥
ਪੈਰ ਮਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਰਿਧ ਨਿਧ ਤੇ ਕਿ ਸਭੇ
ਨੋ ਪੂਰੇ ਤੁ ਮੋਦੀ ਆਨ ਦਿ ਰਿ ਸਕਦੂ ਖੁ ਨਥੀ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੮੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹ
ਲਾ ੫

ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ਜੈ ਜੈ ਸਭ ਕਰੇ ਸੁ ਭਲੋ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ਤ ਕੀਮ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਭੁਰ ਬ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾ ਵੈ ॥ ਜਿ
ਨੇ ਬਖਸਿਲੇ ਹਮ ਪਾਪ ਪੂਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੁ ਮੀਤ
ਸੰਤਾ ਭਵ ਜਾਸੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਈ ॥ ਪੂਰਿ ਖਨੇ ਦਕ ਕੋ ਛਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥
੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਆਸਾ ਰੇ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਆਨ ਦੁਖ ਕੀਤਾ ॥
ਅਬ ਮੇ ਸੁਰਿ ਬਣ ਤ ਬਣ ਈ ॥ ਫਿ ਰਿ ਰਿ ਚੁੰਲ ਤ ਕਤ ਹੁ ਪੁਨ ਪੀ ॥ ੧ ॥ ਅਸ ਚੇ ਸਾ ਹੋ ਬਾਜਿ
ਉ ਸੁ ਮਨਿ ਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰ ਬਨਿ ਰੰ ਤ ਰਿ ਜ ਨਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭ ਜੀ ਅਰੇ ਦ
ਇ ਆਲਾ ਆਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਆਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤਸਕਨਾ ਮਧਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ੯੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮਲਾਰ

ਨੂ ਮੈ ਵੈ ॥ ਜਮ ਚੂ ਤ ਨ ਮਾ ਵੈ ਨੇ ਰੇ ॥ ਕਾ ਰਿ ਲਾ ਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ
॥ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਕੀ ਤਾ ਚ ਦੁ ਸਮਨ ਸਾਗਰ ਵਿ ਡਾ ਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁ ਮਤ ਦੀਤੀ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿ ਸ ਗਲੇ ਬਾਸ ਵਜ ਦੇ ਸੁਖਿ ਸਾਂ ਦਿ ਹਿ ਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਰਣ ਏ ਜਿ ਨਿ ਸ ਗਲੇ ਰੋ ਗ ਮਿ ਟਾ ਏ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੯੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਕਾਜ ਸੁ ਰ ਵ ਣਾ ਬਿ ਖੇ ਠ ਰਾ ਉ ਗੀ ਲ ਬੀ ॥ ਸੀ ਗਿ ਮੀ ਲਾ ਇ ਲੀ ਆ ਸੋ ਰੈ ਰ ਰ ਤੈ ਸੰ ਤ ਸ ਗ
ਭੋ ਏ ਜਾ ਥੀ ॥ ੩ ॥ ਕ ਰ ਹੁ ਗ ਹਿ ਲੀ ਨੇ ਸ ਰ ਬ ਸੁ ਦੀ ਨੇ ਆ ਪ ਹਿ ਆ ਪ ਮੀ ਲਾ ਇ ਆ ॥ ਕ ਹੁ
ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਰ ਬ ਥੋ ਕ ਪੂ ਰ ਨ ਪੂ ਰ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੭੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫

ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਮਾਗੀ ॥ ਖੰ ਨਾ ਸ ਗਲੇ ਰੇ ਨ ਛ ਗੀ ॥ ਇ ਸੁ ਆ ਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿ ਕੈ
ਵੇ ਕ ਗੀ ॥ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਏ ਹ ਗ ਲ ਸਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮ ਸੰ ਤ ਨ ਕੀ ਓ ਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿ
ਤਿ ਸ ਕੀ ਗ ਤਿ ਹੋ ਵੈ ਊ ਪ ਰ ਹਿ ਸ ਗ ਲੇ ਖੋ ਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ ਤ ਸੰ ਗਿ ਜਸੁ ਗੋ
ਆ ਇ ਹੁ ਪੂ ਰ ਨ ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਮਾ ਪ੍ਰੀ ਮ ਦਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਰ ਬ
ਪਾ ਰ ਬ੍ਰਹ ਮ ਨੰ ਦ ਰੀ ਆ ਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੮੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁ ਰਿ ਪੂ ਰੈ ਪੂ ਰੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਬ ਖ ਸ ਮ ਆ ਪੁ ਨੀ ਕ ਰਿ ਦੀ ਨੀ ॥ ਨਿ ਤ ਅ ਨੰ ਦ ਸੁ ਖ ਪਾ ਇ
ਆ ॥ ਥਾ ਦ ਸ ਗਲੇ ਸੁ ਖੀ ਵ ਸਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਹ ਰਿ ਕੀ ਭ ਗ ਤਿ ਫ ਲ ਦਾ ਤੀ ॥ ਗੁ ਰਿ
ਪੂ ਰੈ ਕ ਰਿ ਪਾ ਕ ਰਿ ਦੀ ਨੀ ਵਿ ਰ ਲੇ ਕਿ ਨ ਹੀ ਜਾ ਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ ਰ ਬਾ ਣੀ ਗਾ ਵ
ਹੰ ਭਾ ਈ ॥ ਓ ਹ ਸ ਫ ਲ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖ ਦਾ ਈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਮੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ ॥ ਪੂ ਰੈ
ਲਿ ਖਿ ਆ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁ ਰ ਪੂ ਰਾ ਆ ਰਾ ਧੇ ॥ ਕਾ ਰ ਜ ਸ ਗਲੇ ਸ ਰ ਗਲੇ ਸਾ ਧੇ ॥ ਸ ਗਲ ਮ ਨੋ ਰ ਥ ਪੂ ਰੇ ਕ
ਜੋ ਅ ਨੰ ਦ ਸ ਦਾ ਵ ਸੈ ਰੇ ॥ ॥ ਸੀ ਤ ਹੁ ਰਾ ਮ ਜ ਪ ਤ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਸੀ ਤ ਅ ਸ ਥਾ ਨਿ ਬੰ ਚੇ
ਖ ਸ ਹ ਜੋ ਸ ਗਲੇ ਦੂ ਖ ਮੀ ਟਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਕੀ ਬਾ ਣੀ ॥ ਪ ਰ ਖ
ਅ ਨਿ ਭ ਣੀ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਸਿ ਵ ਖ ਾ ਣੀ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੮੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਭੂ ਖੇ ਖਾ ਵ ਤ ਲਾ ਜਨ ਮਾ ਵੈ ॥ ਤਿ ਉ ਹ ਰਿ ਜਨ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ
ਗਾ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅ ਪ ਨੇ ਕਾ ਜ ਕਉ ਕਿ ਉ ਅ ਲ ਕਾ ਈ ॥ ਮੇ ॥ ਜੋ ਤੁ ਸਿ ਮ ਰ ਨਿ ਦ
ਗ ਹ ਮੁ ਖ ਊ ਜ ਲ ਸ ਦ ਦਾ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਈ ॥ ਮੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਉ ਕਾ ਮੀ ਕਾ ਮ
ਲੁ ਭਾ ਵੈ ॥ ਤਿ ਉ ਹ ਰਿ ਦਾ ਸ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ ਭਾ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿ ਉ ਮਾ ਤਾ ਬਾ ਲ ਲ ਪ ਟਾ ਵੈ
ਤਿ ਉ ਰਿ ਆ ਨੀ ਨਾ ਮੁ ਕ ਮਾ ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਤੇ ਪ ਾ ਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾ ਨ ਕ ਨਾ ਮੁ ਧੇ
ਮਾ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੮੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁ ਖ ਸਾ ਦਿ ਘ ਰਿ ਆ ਇ

ਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਸਾਰਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋ
ਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੈ
ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ
ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਣਿਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮ੍ਹਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇ
ਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏ
ਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘ
ਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇ
ਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨
੬॥੯੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇ
ਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਗੁਰਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨ
ਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾ
ਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾ
ਰਾ॥੨॥੨੭॥੯੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿ
ਨਸੁਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸਚਾਖੇ॥੧॥
ਅਪਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾ
ਨ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਣਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿ
ਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਨਹੁ
ਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵ
ਨਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜ
ਨਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅ

ਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਭ
ਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸਭਥਾਈ
ਊਨਨਕਤਹੂੰਬਾਤਾ॥ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੯੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨੁਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀ
ਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰੁਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ॥ਕਾਲੁਬਿ
ਆਲੁਜਿਉਪਰਿਓਡੋਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਗ੍ਰਸਿ
ਹੈਸਮਝਿਰਾਖਉਚੀਤਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਜਿਲੈਜਾਤੁਅਉਸਰੁਬੀਤ॥੨॥
੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ॥ਨਾਹਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥ
ਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਭ
ਮਹੀ॥ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁਰਾਮੁਕੋਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿ
ਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿ
ਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਰੇਕਉਨੁਕੁਮਤਿਤੈਲੀ
ਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿੰਦਿਆਰਸਰਚਿਓਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਕੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕ
ਤਿਪੰਥੁਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਨਿਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ਅੰਤਿਸੰਗਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾ
ਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥੧॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਹਉਪਜਿ
ਓਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤੁ
ਜਨਮਭਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਪਦਹਰਿਭ
ਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰ
ਨਿਬਿਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਟਲਭਇਓਧ੍ਰੂਅਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇ

ਨਆਵਨੈ ਰੋ ॥੧॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾ ਜਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਲਾਗੀ॥
ਅਪਨੈਸੁਖਸਿਉਹੀਜ ਬੁਢਾਂਧਿਕੈਕਾਜੁਕੋਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬ
ਹੁਤੁਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂਦਿਸਿਘੇਰੇ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਡਿਤਕੋਊ
ਜਮਮੁਆਰਬੂਝੇ ਇਕੁਨਕਰਿਪਰਪਚਊਦਰਨਿਜੋਖਿਖਪਸੁਕੀਨੇਆਈਜੋ
ਇਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਿਬਿਕਨਾਉਰਝਿਰਹੀ
ਬੁਧਿਖਿਅਨਸੀਗਿ ਬੁਰਾਨਾਖੁਰਤਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥ਰਹਿਓਅਚੇਤਸੁਚੇਤਿਓ
ਦਿਬਰਬਾਉਧਾਸਿਰਾਨੀਅਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉ ਕੁਲੋਸਦ
ਪਰਨੀ॥੨॥੧੦॥ ਸਾਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਜੋਜਨਦੁਖਮੈਦੁਖਨਹੀਮਾਨੈਸੁ
ਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਰਖੁਜਾਸੁ
ਤਿਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਾਹਰਖੋਸੋਗਤੇਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਨਾ
ਮਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾ ਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾਯਾਕਾਸੁਕੋਧੁਸਿ
ਹਪ੍ਰਸੈਨਹਨਿਤਿਹਸ੍ਤ ਇਬ੍ਰਹਮੁਨਿਦ੍ਵਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋ
ਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰਛਾਨੀਮਾਨਕਲੀਨਭਾਇਓਗੋ ਬ੍ਰਹਮਜਿਉਜਿਉਪਾਨੀ
ਸੀਗੋ॥੩॥੧੧॥ ਸਾਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਮਨਰੇਤੁਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ
ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜ ਭੁਟਾਂਧਿਕੈਕਾਜੁਕੋਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬ

ਆਇਆਕੇਹੁਰਹਿਹਹਗਦ੍ਵਾਰਾ॥੧॥ਅਜਹੂਸਮ ਝਿਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓਨਹਿਤੇ
ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂਭੀਤਿਬ ਨਾਈਰਚਿਪਾਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਤੈਸੇਹੀਇਸੁ
ਹਸਾਚੀਜੀਅਪਾਰੋ॥ਸਗਲਜਗਭੂਪੈਜੋਜੋਸੁਪਨਾਬੈਨਾਸਤਲਗਤਨਬਾਰਾ
ਚੀਂਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਰੇਨਨਾ
ਜਾਨਸਿਖਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬੈਨਾਸੀ॥ਤਬਨਨਕਵੇਤੈ
ਭੀਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੧॥ਅਬਿਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਅਪਨੀਕਉਨੁਉ ਪਜੈਕਰਮ
ਜਾਤੇਭੁਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਾਮਕੋਫਾਸੁਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨੁਕਰਮਾਬਿਦ
ਕਉਕੋਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰ ਜਕੋਸਿਮਰੈਦੁਸਾਗਰ
ਤਰਈ॥੧॥ਕਲਮੋਏਕੁਨਾਮੁਕੇਰਪਨਿਧੇਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਤਾਕੈ
ਕੋਕੇਸਮਾਹਨਿਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖਹਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀ
ਕੇਵਲਤਰਾਸਈਓਜੋਤੁਮਹਿਮਾਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਿਨਿਆਈ॥੩॥
॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਥਿਲਖਉਰਾਮਰਾਈ
ਆਗਿਆਮਿਤਿਭਰਮੋਮਹਿਊਰਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਜਨਮਾਰਗੁਕਠਨਅਤਿ
ਭਰਮੋਮਹਿਉਰਝਾਈ॥ਸਗਲਜਨਮਭਟਕਤਫਿਰਿਓਨਿਜਸੁਖਕਬਹੂਨਪਾਈ
ਛੂਟੀਆਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਹੂਨਕੀਨਾਨਕਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਕੋਮੋਨਾਹਿਕੋਊਗੁਨੁਨਾਖੈਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਾਈਮਨੁਮੋਰੋਬਾਸਿਨਾਹੀਨਿਸਬਾਸੁਰਾਬਿਖਮਨਕਉਧਾਵਤਕਿਹਬਿਧਿਰੋਕ
ਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਤਿਕੋਅਤ ਸੁਨਿਮਖਨਹੀਏਬਸਾਵੈ॥
ਧਨਪਰਦਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ਦੇਮਾਇਆਕੈਕਾਰਨਿ
ਵੋਸੁਝਤਨਹਕਛੂਗਿ ਆਨਾਪਟਧੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਾਕੋਮਰਮਨਜਾ
ਜਬਹੀਸਰਨਿਜਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬੈਨਾਸੀ॥ਤਬਨਨਕਵੇਤੈ
ਭੀਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੧॥ਅਬਿਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਅਪਨੀਕਉਨੁਉ ਪਜੈਕਰਮ
ਜਾਤੇਭੁਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਾਮਕੋਫਾਸੁਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨੁਕਰਮਾਬਿਦ
ਕਉਕੋਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰ ਜਕੋਸਿਮਰੈਦੁਸਾਗਰ
ਤਰਈ॥੧॥ਕਲਮੋਏਕੁਨਾਮੁਕੇਰਪਨਿਧੇਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਤਾਕੈ
ਕੋਕੇਸਮਾਹਨਿਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖਹਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀ
ਕੇਵਲਤਰਾਸਈਓਜੋਤੁਮਹਿਮਾਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਿਨਿਆਈ॥੩॥
॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਥਿਲਖਉਰਾਮਰਾਈ
ਆਗਿਆਮਿਤਿਭਰਮੋਮਹਿਊਰਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਜਨਮਾਰਗੁਕਠਨਅਤਿ
ਭਰਮੋਮਹਿਉਰਝਾਈ॥ਸਗਲਜਨਮਭਟਕਤਫਿਰਿਓਨਿਜਸੁਖਕਬਹੂਨਪਾਈ
ਛੂਟੀਆਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਹੂਨਕੀਨਾਨਕਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਕੋਮੋਨਾਹਿਕੋਊਗੁਨੁਨਾਖੈਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਾਈਮਨੁਮੋਰੋਬਾਸਿਨਾਹੀਨਿਸਬਾਸੁਰਾਬਿਖਮਨਕਉਧਾਵਤਕਿਹਬਿਧਿਰੋਕ
ਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਤਿਕੋਅਤ ਸੁਨਿਮਖਨਹੀਏਬਸਾਵੈ॥
ਧਨਪਰਦਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ਦੇਮਾਇਆਕੈਕਾਰਨਿ
ਵੋਸੁਝਤਨਹਕਛੂਗਿ ਆਨਾਪਟਧੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਾਕੋਮਰਮਨਜਾ

ਜਾਵਹਿ ਸਤਜੀਇ ਹਕਾਂਇਆਪੇ ਤਪੇ ਤਕਰਿ ਭਰਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਕਰਿ
ਧਾਰੁ ਬਸਿਓ ਜਾਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬੇਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਹੈ
ਮਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੪॥

ਜੋਗਨਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤੁਕੀ ॥ ੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਦੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਖਿ
ਪਰਜਾਰਿ ਆਸਨ ਨਾਮਿ ਬੁਝਈ ਘਰ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਪੜੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਹਾਜਿਰ
ਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ਚੂਕੈ ਆਪੁ ਦੇਦਾ ਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਦੂਰਿ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥ ਨਾਮ
ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਰੁ ਬੋਧਿ ਆਗੈ ਗੀ ਮਾਈ ਆਪੁ ਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਹਿ ਬਸਿਉ ਲੇਵ ਲਾਈ ਆਗਹਉ ਆਸਾ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਿਓ ਬੈਰਾਗਣਿ
ਰਾਗੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਚਿ ਆਗੁ ਰਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚੇਤੈ
ਮਨੁ ਆਨ ਨ ਛੋਪਾ ਦੂਜੁ ਦਰਜਿ ਹਾਵੈ ॥ ਸਹ ਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਆਪਉ ਦੂ ਬੰਦੁ ਸੁਖਦਾਸੀ ਮਨ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਤੇਰਾ ਚਿ ਤੇ ਜਾਲਿ ਬੁਝੀ ਤੁਝ ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ
ਰਿਤ ਚੀਲਾ ਈ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਭਜੇ ਸੋ ਤੀਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਦੇਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰ
ਦੂਜ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪ
ਰਾਧੀ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਚਰ ਕਹੈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ
ਨਿਰਭਵ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਆਸਤ ਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀ ਆ ਜਾ ਰਿ ਜੋ ਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਾ
ਕਰਮ ਸੁ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬੁਝਾ ਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ ਮੈ ਨਾਮਿ ਮੁਖਿ ਜੁ ਠਿ ਲਖੋ ਤੁ
ਆਪੇ ਗਿ ਆਨੁ ਅਗਮੁ ਪਾਜਿ ਨਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰ
ਇਆਈ ਸਾ ਅਕਥੇ ਕਾ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਾ
ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਭੁ ਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਜੇ ਉਚਲਾ ਏ ਤਿਉ ਚਾਲ ਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿ

ਕੋਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਕਿਰਤੀ ਮਰਲਾ ਏ ਇਹ ਲਿਖਿ ਭਰਤੀ ਕੇ ਤੇ ਮਖੁ ਆਪਾ ਜਿ
ਤੁ ਪੁਲਾ ਏ ਤੇ ਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆ ਚਤੁ ਹੁ ਕਮਿ ਚਲਾ ਵ ਣ ਹਾ ਗਾ ਸੇ ਵ ਕ ਗੀ ਜੇ ਕਿ ਛੂ ਹੋ ਵੈ
ਆਪਣ ਜੀ ਉ ਪੰ ਚ ਤੁ ਮਾ ਹਾ ਸਤਿ ਬੁਰ ਗੀ ਮਿ ਲੈ ਐ ਕਿ ਹ ਪਾ ਕੀ ਨੀ ਮੀ ਤ ਨਾ ਮੁ ਅਧਾ
ਮਾ ਹਾ ਗਨ ਤੇ ਰਵ ਾ ਸੀ ਆ ਗੁ ਣ ਪਰ ਗਾ ਸੀ ਆ ਗੁ ਣ ਮਹਿ ਗਿ ਆ ਨ ਧੀ ਆ ਨੇ ਨਾ ਮੁ
ਨਿਭ ਵੈ ਕੌ ਕਹਾ ਵੈ ਤੇ ਤੇ ਤ ਭੁ ਵ ਖਾ ਨੈ ਸ ਬ ਦੁ ਗੁ ਪੀ ਕਾ ਗਨਿ ਰ ਮੰ ਡੀ ਰ ਹ ਬੁ ਨ ਸ ਬ ਦੇ
ਜਗੁ ਬਉ ਮਾ ਨੈ ਪ ਪੁ ਗਾ ਬੈ ਰਾ ਗੀ ਸ ਹ ਜਿ ਸੁ ਭਾ ਗੀ ਸ ਚੁ ਨ ਸ ਕ ਮ ਨੁ ਮਾ ਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਰ ਠਿ
ਹਣਾ ੧ ਚਿ ਤ ਕੀ ॥ ਆ ਸਾ ਮ ਨ ਸਾ ਬੰ ਧੀ ਭਾ ਈ ਕ ਰ ਮ ਧ ਰ ਮ ਬੰ ਧ ਕ ਰੀ ॥
ਪੰ ਪੁ ਨਿ ਜ ਗੁ ਜ ਾ ਇ ਆ ਭਾ ਈ ਬਿ ਨ ਸੋ ਨਾ ਮੁ ਵੈ ਸਾ ਰੀ ॥ ਇ ਹ ਮਾ ਇ ਆ ਜਾ ਗੋ ਹ ਤੋ
ਭਾ ਈ ਕ ਰ ਮ ਸ ਭੇ ਦੇ ਕਾ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁ ਣ ਪੰ ਡਿ ਤ ਕ ਰ ਮ ਕਾ ਰੀ ਜਿ ਤੁ ਕ ਰੀ ਮੁ ਸੁ ਖੁ ਊ ਪੈ ਭ ਲੀ
ਪੁ ਆ ਤ ਮ ਤ ਰੁ ਬੀ ਚਾ ਰੀ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਸਾ ਸਾ ਸ ਤੁ ਖੇ ਦੁ ਬ ਕੈ ਖੋ ਤੋ ਭਾ ਈ ਕ ਰ ਮ ਕ ਰ ਹੁ ਜੰ ਸਾ ਰੀ ॥
ਪ ਖੰ ਡਿ ਮੈ ਲੁ ਨ ਦੂ ਕ ਣ ਈ ਭਾ ਈ ਅੰ ਤ ਰਿ ਮੈ ਲੁ ਵਿ ਕਾ ਰੀ ॥ ਇ ਨ ਬਿ ਧਿ ਚੂ ਬੀ ਮਾ ਕ ਗੈ ਭਾ ਈ
ਦੂ ਬੁ ਸਿ ਕੈ ਕੁ ਭਾ ਰੀ ॥ ੨ ॥ ਦ ਰ ਮ ਤਿ ਪ ਣੀ ਵਿ ਰੁ ਤੀ ਭਾ ਈ ਦੂ ਜੈ ਭਾ ਇ ਖੁ ਆ ਈ ॥ ਬਿ ਨੁ ਸ
ਤੁ ਗੁ ਨਾ ਮੁ ਨ ਪ ਾ ਈ ਐ ਭਾ ਈ ਬਿ ਨੁ ਨਾ ਮੈ ਭ ਰ ਮ ਨ ਜ ਾ ਈ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸੇ ਵੈ ਤਾ ਸੁ ਖੁ ਪ ਾ ਏ ਭਾ
ਈ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣੁ ਰ ਹ ਾ ਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਚੁ ਸ ਹ ਜੁ ਗੁ ਰ ਤੇ ਊ ਪ ਜੈ ਭਾ ਈ ਮ ਨੁ ਨ ਰ ਮ ਲੁ ਆ ਚਿ
ਸ ਾ ਈ ॥ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਵੈ ਸੋ ਬੂ ਝੈ ਭਾ ਈ ਗੁ ਰ ਬਿ ਨੁ ਮ ਗੁ ਨ ਪ ਾ ਈ ॥ ਨ ਜ ਿ ਸੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਲੇ ਖੁ ਕ ਰ ਮ
ਕ ਾ ਵੈ ਭਾ ਈ ਕੂ ਡ ਬੇ ਠ ਾ ਨਾ ਬਿ ਖੁ ਖਾ ਈ ॥ ੪ ॥ ਪਾ ਪੰ ਡਿ ਤ ਦੀ ਵੈ ਲੋ ਈ ਐ ਭਾ ਈ ਵਿ ਚ
ਹੁ ਨਿ ਕ ਲੈ ਤ ਬ ਾ ॥ ਜ ਲੁ ਮ ਬ ਈ ਐ ਜ ਲੁ ਦੇ ਖੀ ਐ ਭਾ ਈ ਇ ਹੁ ਜ ਗੁ ਏ ਹ ਾ ਬ ਾ ॥ ਗੁ ਰ ਬਿ ਨੁ
ਭ ਰ ਮ ਵਿ ਰੁ ਚੀ ਐ ਭਾ ਈ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਦੇ ਉ ਅ ਲ ਖ ਾ ॥ ਪਾ ਇ ਹ ਜ ਗੁ ਤ ਾ ਸੁ ਤ ਕੇ ਭ
ਈ ਹ ਦਿ ਸ ਬਾ ਧੋ ਮਾ ਇ ॥ ਬਿ ਨੁ ਗੁ ਰ ਸ ਾ ਨ ਿ ਨ ਛੂ ਟ ਈ ਭਾ ਈ ਬਾ ਕੇ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮਾ ਇ ॥ ਇ ਹ ਜ ਗੁ
ਭ ਰ ਮਿ ਭੂ ਲਾ ਇ ਆ ਭਾ ਈ ਕ ਹ ਣ ਾ ਕਿ ਛੂ ਨ ਜ ਾ ਇ ॥ ੬ ॥ ਗੁ ਰ ਸ ਾ ਲੇ ਐ ਭੇ ਰੁ ਨ ਿ ਪ ਾ ਏ
ਭਾ ਈ ਭੈ ਮ ਰ ਣ ਾ ਸ ਚੁ ਲੇ ਖੁ ॥ ਅ ਜ ਨੁ ਦ ਾ ਨੁ ਚੰ ਗੇ ਆ ਈ ਆ ਭਾ ਈ ਦ ਰ ਗ ਹ ਾ ਮੁ ਦਿ ਸੇ ਖੁ
॥ ਗੁ ਰ ਅੰ ਕ ਸੁ ਜਿ ਨਿ ਨਾ ਮ ਦ੍ਰਿ ੜ ਇ ਆ ਭਾ ਈ ਮ ਨਿ ਵ ਸਿ ਆ ਚੁ ਕ ਾ ਤੇ ਖੁ ॥ ੭ ॥ ਇ ਹੁ ਤ ਨੁ
ਹਾ ਦੂ ਸ ਰ ਢੰ ਕੇ ਭਾ ਈ ਵ ਖ ਰ ਨਾ ਮੁ ਅ ਪ ਾ ਰੁ ਾ ਇ ਹੁ ਦ ਖ ਰੁ ਦ ਾ ਪ ਾ ਰੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿ ਵੈ ਭਾ ਈ ਗੁ ਰ

ਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥੮॥੨॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਰੇ॥ਤਿਨਾਠਾਕ
ਨਪਾਈਐਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹਰੇ॥ਬੂਡੇਭਾਰੇਭੈਬਿਨਾਪਿਆਰੇਤਾਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥
੧॥ਭੀਤੂਹੈਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਭੀਤੇਰੀਸਾਲਾਹ॥ਵਿਣੁਬੋਹਿਥਭੈਡੁਬੀਐਪਿਆ
ਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਲਾਹਨਿਸੇਭਲੇਪਿਆਰੇਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿ
ਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾਚਕਾਪਿਆਰੇਨਾਮੁ
ਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਆਇਆਲਿਖਿਲੈਜਾਵਣਾਪਿਆਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁ
ਰਬਿਨੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝੀਐਪਿਆਰੇਸਾਚੇਸਾਚਾਤਾਣੁ॥੩॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿੰਮਿਆ
ਪਿਆਰੇਹੁਕਮੈਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆਪਿਆਰੇਊਧਉਸਿਰਕੈ
ਭਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣੀਐਪਿਆਰੇਚਲੈਕਾਰਜਸਾਰਿ॥੪॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿ
ਆਇਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਜਾਦੋਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬੰਨ੍ਹਿਚਲਾਈਐਪਿਆਰੇਮਨਮੁ
ਖਿਲਹੈਸਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਆਰੇਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੫॥ਹੁ
ਕਮੇਗਣਤਗਣਾਈਐਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਹਉਮੈਦੋਇ॥ਹੁਕਮੇਭਵੈਭਵਾਈਐਪਿ
ਆਰੇਅਵਗਣਿਮੁਠੀਰੋਇ॥ਹੁਕਮੁਸਿਞਾਪੈਸਾਹਕਾਪਿਆਰੇਸਚੁਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਹੋਇ॥੬॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਆਖੀਐਪਿਆਰੇਕਿਉਸੁਣੀਐਸਚੁਨਾ
ਉ॥ਜਿਨੀਸੋਸਾਲਾਹਿਆਪਿਆਰੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਉਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀ
ਆਂਪਿਆਰੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੭॥ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਮਨੁ
ਮਸਵਾਣੀਧਾਰਿ॥ਲਲਤਾਲੇਖਣਿਸਚਕੀਪਿਆਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਪਿਆਰੇਸਾਚੁਲਿਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥੮॥੩॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਦੁਤੁਕੀ ॥ਤੂਗੁਣਦਾਤੌਨਿਰਮਲੋਭਾਈਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮਨੁਹੋਇ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਣੇਭਾਈਤੁਝਹੀਤੇਗੁਣੁਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਾਤੂਕਰਤਾਕਰਿਵੇਖੁ॥ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਆਭਾਈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ

॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਆਭਾਈਚਤੁਰਾਈਪਤਿਖੋਇ॥ਚਿਤਮਹਿਠਾਕੁਰੁਸਚਿ
ਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗਿਆਨੁਸਮੋਇ॥੨॥ਰੂੜੌਰੂੜੌਆਖੀਐਭਾਈਰੂੜੌਲਾਲਚਲੂ
ਲੁ॥ਜੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਬੈਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਾਚੁਅਭੂਲੁ॥੩॥ਪਾਤਾਲੀ
ਆਕਾਸਿਤੂਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੂਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਭਾ
ਈਚੂਕਾਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੪॥ਜਲਿਮਲਿਕਾਇਆਮਾਜੀਐਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨੁ
ਹੋਇ॥ਗਿਆਨਿਮਹਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੫॥ਦੇਵੀਦੇ
ਵਾਪੂਜੀਐਭਾਈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਦੇਹਿ॥ਪਾਹਣੁਨੀਰਿਪਖਾਲੀਐਭਾਈ
ਜਲਮਹਿਬੂਡਹਿਤੇਹਿ॥੬॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗੁਬੂਡੈਪ
ਤਿਖੋਇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਭਾਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੭॥ਬਈਅਰਿ
ਬੋਲੈਮੀਠੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਹੈਪਿਰਭਾਇ॥ਬਿਰਹੈਬੇਧੀਸਚਿਵਸੀਭਾਈਅਧਿ
ਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥੮॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੁਜਾਨੁ॥ਜੋਬੀਧੇ
ਸੇਊਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਨੁ॥੯॥ਈਧਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁ
ਰੰਚਕਪਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸੈਭਾਈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਇ॥੧੦॥੪॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉਧੁਰਿਤੂਰਖਦਾਆਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਧੁ
ਰਾਖਿਲਏਹਰਿਜੀਉਹਰਣਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿ
ਜੀਉਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਾ
ਕੀਪੈਜਰਖੁਤੂਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਾਨੋਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾ
ਕੈਕਾਲੁਨਨੇੜੈਜਾਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ਰਿ
ਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਪ
ਰਤੀਤਿਨਆਵੀਅੰਤਰਿਲੋਭਸੁਆਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦਨਭੇਦਿਓਹਰਿ
ਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ਕੂੜਕਪਟਪਾਜੁਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਫੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਭਾਈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡ ਭਾਗ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਪਰਤਿਖਿ ਦੀਆ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗਣੈ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਆਰਾਧੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਭਾਈ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਕੈ ਭਾਈ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਭਾਈ ਸਭ ਕੁਲ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਕਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਦਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਕਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੋਭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਭ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰੋਇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਤਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਜਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੰਜਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਲੇਖੁ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਤਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਜਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੰਜਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਲੇਖੁ ॥ ੧੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਆਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭੁ ਸਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਸ ਜੀਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ਗਹਿ ਕਿਨਹੀ ਕਿਉ ਦੇਈ ॥ ਐਸੇ ਭਾਈ ਕਰਤੇ ਏਕੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਸਮਾਲਾ ॥ ਹੋਰੇ ਮਨਜ ਪੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨ ਊਨੇ ਧਿਕ ਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭ

ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ਸਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜੇਵਡੁ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹਉ ਮੈ ਆਪਿ ਮਨਹ ਸਮਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਪਰਤਖਿ ਦੀਆ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗਣੈ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਆਰਾਧੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਭਾਈ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਕੈ ਭਾਈ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਭਾਈ ਸਭ ਕੁਲ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਕਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਦਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਕਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੋਭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਭ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰੋਇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਤਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਜਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੰਜਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਲੇਖੁ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਤਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਜਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸੰਜਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਸਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਲੇਖੁ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵੇ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਕੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਆਸੋ ਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਦੰਦੀ ਮੈਲੁਨ ਚੜਈ ਜੇ ਸਚੁ ਨਿਤੀ ਸੁਚ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਨਿਤੀ ਸੁਚ ਸਚਾ ਸੋਇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਆਸੋ ਰਠਿ ਤਾਂ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚੇ ਨਿਰਾਸ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਮੰਗੈ ਚਲੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਦ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਸਚਾ ਹ

ਪੰਚਾਣਹੀਐ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਦੇਖੈ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਵੇਖੈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਵਤੁ ਮੋਲੂ ਗਵੈ
ਤੇਲੁ ਜਾਇ ਉਪਰਿ ਵੇਚਿਐ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਖਲ ਖਾਇ ਪਸੂ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਜਜਨ ਜੋ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਗੁਰ ਲਾਏ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਮਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਸੋ ਐਸਾ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨਉ ਤੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਵਦਾ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਵਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਦਾ ॥
ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇਦਾ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖ ਕਰਾਵਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ
ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਲਹਰੀ ਦਰੀਆਵ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ
ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਕੁ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ
ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਲਹਰੀ ਦਰੀਆਵ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ
ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਕੁ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ
ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਲਹਰੀ ਦਰੀਆਵ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ
ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਕੁ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ
ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਲਹਰੀ ਦਰੀਆਵ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ
ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਕੁ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ੨ ॥

ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਾਰੁ ਖਾਇ ਜੋ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਓਇ ਅੰਤਿ ਦੁਖ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਦਰਹੁ ਬਾਹਰੁ ਮੰਦਿਆ ਓਨਾ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਜਿਨਕਰੁ ਓਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਇਸੁ ਭੁਖੇ ਕੇ ਆਖਣੇ ਕਿਆ ਪੁਛਹੁ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਇਸੀ ਸੋ ਕਿਸੈ ਦੇਵੈ ਜਾਇ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਥਕੇ ਭੇਖ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੈ ਮਨਹਠਿ ਮਾਰਗਿ ਵੇਖ ॥
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਮਨ ਕੀ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਛਡਿ ਲਧਾ ਖਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਤੀਰਥ ਨਾਵਣੇ ਜੇ ਇਕ ਮਨਿ ਸੁਣੈ ਰਜਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਪੜਿਆ ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਜੇ ਚਲਿਆ ਭਲੀ ਪਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਜੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਜਗ ਦਾਨ ਦੇਵਣੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸਾਹ ਸਦਾਇਣੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੀ ਕੁਲੀਣਤਾ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਵਖਤ ਵੇਲਾ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੁਹੇਲੜੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੁਖ ਆਸਣੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੁਖ ਸੇਜੜੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਭਲੇ ਸੁਖ ਸੰਜਮ

ਕੋਨਾਮੁਸਲਾਪੀਰਨਾਸਿਉਸਭਿਕਿਲਵਿਖਿਖਾਧਧੰਧੂਜੁਧਾਵੋਸੋਸਗੀਰੁਬਣਾਇਓ
ਸਿਖੈਸੇਗੁਰੁਧੋਰੇਵਿਖਾਯਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮਤਿਬਿਨੁਕਿਆਸੁਨਾਵਣੀ
ਨਾਸੁਬਦੁਵੇਸੋਮਨਿਆਇਆਨਨਕਨਾਮਵਿਚੁਮੈਮਨਮੁਖੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
੧॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਨਾਵੈਨੋਸਭਿਖੇਜਦੇਥਕਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਪੋਨਰਦੁਖਭੂਖਸਭੁਦੇਹੀਦੁਖੁ
ਸਿਧੀਧਿਕੁਕਮਾਤਿਆਸਾਸਿਧਿਸਾਕਰਮਾਤਿਹੋਮਚਿਤੁਕਰੇਨਜਿਸੁਦਾਤਿਆਨਨਕਸਚੁ
ਗੁਮੰਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਏਹਾਸਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜਨਦਾਸਹਰਿ
ਪਰਭੁਖਸਮਕੈਨਿਤਗੁਣਦੂਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਰਿਜਸੁਸੁਣਦ
ਹਿਰਦੈਵਸਾਕੰਤਾਹਰਿਦਾਤਾਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਆਮਾਂਗਤਜਨਜੰਤਾਹਰਿਦੇ
ਹਰਿਦਾਨੁਦਇਆਲੁਹੋਇਦੇਵਿਚਿਪਾਥਰਕ੍ਰਿਮਜੰਤਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਧਨਵੰਤਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਪੜਣਾਗੁਣਵੀਚਾਰਣਾਸਾਕੀਕਾਰੈ
ਅੰਦਰਿਰੋਸੁਜਨਾਵਿਕਾਰੁਹੈ॥ ਵੇਚਿਸਾਭਿਪੜਿਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਮੁਆਸੋਪੜਿ
ਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਅੰਦਰੁਖੋਜੈਤਤੁਲਹੈਪਾਏਸੋਖਦੁਆ
ਕੁਸੁਣਨਿਧਾਰੇਪਾਇਆਸਹਜੇਕਰੇਵੀਚਾਰੁਧੰਨੁਵਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਸੁਗਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਿਦ੍ਵਮਨੁਮਾਰੇਕੋਇਨਾਂਸਿਝਈਵੇਖਹੁਕੋਇਦਲਾਇਆ
ਭੇਖਧਰੀਤੀਰਥੀ ਭਵਿਥਕੇਨਾਏਮਨਮਾਰਿਆਜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਜੀਵ
ਤੁਮੈਸੇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆਨਨਾਨਕਾਇਸੁਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇਉਤੁਤੇਮੈਉਸਧ
ਦਿਜਲਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ
ਰਦੁਹਉਇਕਖਿਨਕਾਹਰਿਹਰਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਪਰੁਪਰਿਹ
ਖਿਮਕਾਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਾਵੈਹਰਿਜਨਹੋਪਿਆਰਾਮਕਾਹਰਿਨਮੁਬੋ
ਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਾਭਿ ਕਿਲਾਬਿਖਕਾਦੇਇਕਪਲਕਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈ

ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਸੋਹਰਿਜਨਮਾਂਗਤਭੇਮਨਮਾਹੀਜਨਨਾਨਕਿਚਿਤਿਇਕੁਆ
ਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸਾਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀਜਾਸੇਈਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕੁ
ਖੁਲਿਖਾਹੀਹਰਿਕੇਗੁਣਜਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਾਵਹੀਗਾਵਹਿ
ਵਡੀਗੁਰਮੁਖਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਹੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
ਵਾਹਥਕਦੀਜੋਆਪੁਗਵਾਇਆਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਮਰਹਿਤਜੋਦਖੇ
ਭਖਾਇਆਪਸਪਰਗਹੇਪਾਸੁਹੋਦੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਅਜਿਸੁਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੈਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇਨਾਨਕਕਰਣੈਤੇਸੇਵਦੁਨਾਮੈਲੈਜਿਸੁਬੁ
ਝੈਵਡਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਅਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਪੂਰਖਆਪਣੈਸੁਆਇਲਗੇ
ਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤ
ਝੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੂਆਪੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇਲਇਮੀਲਾਇਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੂ
ਲਇਐਸਭਪੁਰੀਪਈਜਿਜੋਨੋਕਿਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧਨੁਭਾ
ਗਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਮੁਖਿਕਥਤਿਆਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾ
ਹਰਿਜਸੁਸੁਣਦਿਤਿਆਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੁਆਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈਜਨਬਣਤਿਆਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿਦੇ
ਸਭਦੂਦਵੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੋਜੋਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪੜਤਿਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
ਬਹੁਮੁਖਿਦੇਤਿਸਦਾਬਹੁਸਤੁਰਹੇਇਕਸਬਦਿਦਲਾਇ॥ ਨਦਰਿਨਿਧੀਆਗਲ
ਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਜਿਹਰਿਹਰਿਦੇਸਦਾਵਸਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਉਮ
ਈਐਬੁਝੁਹੁਕਰਿਵੀਚਾਰੁਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮੈਲੈਸੁਖੁਪਾਏਜੁਗਿਚਾਰੁ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ਕਿਆਗਭੁਰੂਕਿਆਬਿਰਧਿਹੈਮਨਮੁਖਤੇਸਨਾਭੁਖਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਦੇਰਤਿਆਸੀਚਲੁਹੋਏਆਪੁਗਵਾਇਆਂਦਰੁਤੇਪਤਿਸੰਤੋਖਿਆਫਿਰਿਭੁਖ
ਰੀਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਹਿਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕੰਉਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਧਿਖਾਯਾਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵਹਾਹਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾ

ਦੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ਪਿਆਰੇ ਸਾਕੁ ਬੁਧਿ ਸਾਕੁ ਲਹਦੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੇ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਪਾਛੈ ਬੋਲੀ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਨੈ ਹੀ ਹਉ ਢੁਠਿਆ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜੋ ਨਿਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿ ਆਸੇ ਦੀਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੋਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੋਹੁ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਜੰਤ ਤੁਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਨੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਮੇਲੇ ਹਉ ਜੋਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਓਇ ਸਤ ਭਲੇ ਸਾਹ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡੀ ਭਾਈ ਭਾਵੈ ਜਨਮ ਜਾਵੈ ਕਰਮ ਕਰਾਈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਨ ਪਗ ਰਜ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨੈ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੈਣੇ ਦਿਨ ਸਭੁ ਪਛਾਤੈ ਹੋਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤੁਠਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਭਾਣੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਛਾ ਵਡਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੁ ਆਪਣੈ ਸੁ ਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਅਨਮੁਖ ਆਇ ਓਮਾਹਾ ਹੋਵੈ ਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੁਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤਾ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਵੈ ਚਲਿਆ ਸੁਧੁ ਕਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥੨॥

ਹੋਵਹੀ ਜੋਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮੋਇ ਉਲਾਹਾ ਹੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੋਖੁ ਨ ਲਭਈ ਨਾਹ ਫਿਰੀਜੈ ਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਚਹੁ ਮੁਹੀ ਕਰਿ ਕੂੜ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਕਉ ਤਾ ਪਦਵੀ ਸੁਜੁ ਗਮਾਹਿ ਬਹੁ ਮੁਹਿ ਹਾਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲ ਅਮੋਲ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੇਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਚਹਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਸਦ ਗੋਲ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਨਿਜ ਘਰਿ ਡੋਲ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਅਨਤ ਨ ਬੋਲ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜੋਲ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਸੋ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਰੋਜਨ ਦੁਖ ਰੋਦਨ ਬਿਖੁ ਹੋਆ ਸੁਤਿਆ ਆਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣਹਿ ਏਕੋ ਵੇਖਹਿ ਏਕੋ ਸੁਣਹਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉ ਗਈ ਸੰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਚਉ ਮੈ ਗਈ ਸੋ ਭਾਵੈ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਆਪਣਾ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਇ ਆਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣੀ ਹਰਿ ਮੈਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੋ ਮੁਖੁ ਨ ਦੇਖਣਾ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਵਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੋ ਲੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਤੈਨਾ ਕਹਣੁ ਨ ਕਿਛੁ ਜਾਪੈ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਕਿਛੁ ਜਾਪੈ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਏ ॥ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੀਅ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤ

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਣੁ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਰੋਇ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ੩ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੪ ॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੁ ਭਖਿ ਧਰਮ ਹਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਫਿਰਹਿ ਬਦਨਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੫ ॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥
ਜੇਵਡ ਦਾਤਿ ਤੇਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਜਾਣੈ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ॥ ਜੇਵਡ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥
ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ॥ ਦਾਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਪਾਹਿ ॥
ਏਹੁ ਅਗੈ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਚਿਤਹਿ ॥
ਜੇ ਲਖ ਵਰਸਹਿ ਦਿਹ ਰਾਤਿ ॥ ਵਤਹਿ ਘਟੈ ਨ ਚਿਤਹਿ ॥
ਜੇ ਲਖ ਵਰਸਹਿ ਜੁਗ ਵਾਰ ॥ ਵਤਹਿ ਘਟੈ ਨ ਚਿਤਹਿ ॥
ਜੇ ਲਖ ਵਰਸਹਿ ਸਦ ਵਾਰ ॥ ਵਤਹਿ ਘਟੈ ਨ ਚਿਤਹਿ ॥
ਜੇ ਲਖ ਵਰਸਹਿ ਵਾਰ

ਜਨਮ ਜਨਮੇ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭ ਨਾਸੈ ਅਰ ਬੈਕੁੰਠ ਪਾਇ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੨॥

ਪੂਰਬੀ ॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋਗ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥
ਜੋਗ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥੧॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਿਉ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਈਐ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਿਉ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਈਐ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਤਾਹਿ ਨਿਆਰਉ ਆਤਉ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥

ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ਯਹ ਸਭ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥
ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਖ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਖ ਮਨਹਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਿਮਰਉ ਤੇਰੋ ਨਾਮਾ ॥
ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬਾਸੈ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਮਨੋਰਮਾ ॥੧॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਬਡਭਾਗੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਿਸੁ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸਾ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਕਾਹੂ ਕੀਨੋ ਕੁਲ ਕੋ ਪੂਤ ॥ ਕਾਹੂ ਕੀਨੋ ਬੀਰਬੀ ਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਸੋ ਜਨ ਮੁਕਤਾਰੀ ॥੧॥
ਕਉਨੁ ਜਾਤਿ ਉਪਜਉ ਕਹ ਜਨਮੇ ॥ ਜਉ ਜਾਨਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਬੋ ਜਉ ਪੈ ਨਾਮ ਨ ਕਹਤੋ ॥
ਰਾਮ ਦੇਵ ਪੂਜਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਜਗ ਮਹਿ ਭਈ ਸੁ ਹਤੋ ॥੨॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਹਾ ਵੇਦ ਮੁਖ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ॥
ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਨਾਮ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਟੈ ਬੈਰਾਈ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਕੁਲ ਕੋ ਭਲ ਆਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਇਹ ਜੀਤ ਤਬ ਜਗੁ ਜੀਤ ॥ ਨਹੀ ਤ ਹਾਰ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਮੀਤ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨੈ ਸੋ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੨॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਾਧਵ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਮਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ॥੨॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਲੇਵ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਤ ਨਿਖੈ ਸੇਵ ॥੧॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜੀਵਨ ਨਾਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦੇਵੈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥੨॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੩॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੋ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਲੇਵ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਤ ਨਿਖੈ ਸੇਵ ॥੧॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜੀਵਨ ਨਾਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦੇਵੈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥੨॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੩॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੋ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਲੇਵ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਤ ਨਿਖੈ ਸੇਵ ॥੧॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜੀਵਨ ਨਾਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦੇਵੈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥੨॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੩॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੋ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਲੇਵ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਤ ਨਿਖੈ ਸੇਵ ॥੧॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜੀਵਨ ਨਾਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦੇਵੈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥੨॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੩॥
ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਜਾਚਨਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੋ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥

ਰਹਾਉ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਯ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਸੋਈ॥ ਤਰੰਗ ਕਨਕ ਕਟਕ ਅਨਤ ਭੇਦ ਇਮ ਵਾਸਨਾ ਮਾਨ ਕੇਵਲ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਨਹਿ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਨਹਿ ਮਾਂਜਨ ਬਿਨੁ ਕਰ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹੀ ਨਾਈ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੀ ਮੁਖ ਊਪਰ ਜਥ ਕਥਨੀ ਤਥ ਕਰਣੀ ਨ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਸਜਨੀ ਸਦ ਦਿਨ ਸੁਖ ਰੈਨਾਈ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਨ ਜਬ ਲਹੀਐ ਸਭ ਅੰਧਿਆਰ ਕਹਾਂ ਜਾਈ॥ ੩॥ ੧॥

ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਨਾਦ ਵਿਨੋਦ ਕੇਲ ਕਰ ਪੂਰਨ ਇਹ ਸਭ ਤਿਆਗੀ ਬਨ ਜਾਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਕਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਸਮਾਨ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਵਾ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਜਪਨੁ ਤੁਝ ਹੀ ਆਸਨੁ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਜੋ ਸੁਖ ਆਤਮ ਤੀਰਥ ਮਜਨਿ ਸੋ ਸੁਖ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਮੇਰਾ ਚੰਚਲੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਾਰੇ॥ ੩॥ ੨॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਏਸ ਬਡ ਆਸ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਜੀਉ ਮਰੈ॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਤੂ ਬੈਦੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੂ ਦੇਖਿ ਹਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਆਪੀ ਕਾਢਿ ਨ ਕੋਈ ਧੀਰ ਧਰੈ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਕਬ ਮਿਲਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਜਨ ਕੀ ਪੀਰ ਹਰੈ॥ ੨॥ ੩॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੪ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨ ਹਰੁ ਵੁਠਾ॥ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਤਹੀ ਤਹ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ਪਾਏ ਖੋਟੇ ਖਪਿ ਗਏ ਜਬ ਤੇ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੨॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੩॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੪॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੫॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੭॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੮॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੯॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੧੦॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੧੧॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਨਾਦ ਵਿਨੋਦ ਕੇਲ ਕਰ ਪੂਰਨ ਇਹ ਸਭ ਤਿਆਗੀ ਬਨ ਜਾਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਕਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਸਮਾਨ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਵਾ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਜਪਨੁ ਤੁਝ ਹੀ ਆਸਨੁ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਜੋ ਸੁਖ ਆਤਮ ਤੀਰਥ ਮਜਨਿ ਸੋ ਸੁਖ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਮੇਰਾ ਚੰਚਲੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਾਰੇ॥ ੩॥ ੨॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਏਸ ਬਡ ਆਸ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਜੀਉ ਮਰੈ॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਤੂ ਬੈਦੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੂ ਦੇਖਿ ਹਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਆਪੀ ਕਾਢਿ ਨ ਕੋਈ ਧੀਰ ਧਰੈ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਕਬ ਮਿਲਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਜਨ ਕੀ ਪੀਰ ਹਰੈ॥ ੨॥ ੩॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੪ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨ ਹਰੁ ਵੁਠਾ॥ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਤਹੀ ਤਹ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ਪਾਏ ਖੋਟੇ ਖਪਿ ਗਏ ਜਬ ਤੇ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੨॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੩॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੪॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੫॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੭॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੮॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੯॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੧੦॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਮੈ ਲਦਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ॥ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕਾ॥
ਰਾਜਾ ਕਰਮ ਕਥੈ ਅਰੁ ਸੰਕਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੋ ਏਕਾ॥੧॥
ਮਾਧਵੇ ਕਿਉ ਕਥਿ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ॥
ਜਉ ਨਹੀ ਚਾਖਹਿ ਤਉ ਕਿਆ ਜਾਨਹਿ ਜਿਹ ਰਸ ਅਨਰਸ ਬੀਸਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਗਾਤ ਅਬਰਨਹ ਪਰੈ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ਜਸੁ ਜਾਈ॥
ਮਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਬਿਚਰਤ ਜਿਉ ਕਬਹੁ ਨ ਪਕਰਿ ਸਜਾਈ॥੨॥
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਕੋਈ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਰੇ॥
ਜਿਉ ਤਵ ਪ੍ਰੇਰਕ ਤਿਉ ਤਵ ਗਾਵਹ ਹਮ ਤੁਮ ਜੋਰਿ ਕਹੈ ਕਿਆ ਮੋਰੇ॥੩॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਭਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ॥੧॥
ਦੇਖਾ ਦੇਖਿ ਰਹਾ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਇਆ ਸਵਾਦੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਜੋ ਜੋ ਕਰਉ ਸੋਈ ਸੇਵਾ॥
ਜਬ ਸੋਵਉ ਤਬ ਕਰਉ ਡੰਡਵਤ ਗੋ ਬਿਸਨੂ ਸਰਬ ਦੇਵਾ॥੨॥
ਜਹ ਜਹ ਭਜਉ ਸੋਈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਜੋ ਕਹਉ ਸੋ ਨਾਮਾ॥
ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਕਹੈ ਨਾਮਦੇਉ ਕਾਮਾ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਭਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ॥੧॥
ਦੇਖਾ ਦੇਖਿ ਰਹਾ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਇਆ ਸਵਾਦੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਜੋ ਜੋ ਕਰਉ ਸੋਈ ਸੇਵਾ॥
ਜਬ ਸੋਵਉ ਤਬ ਕਰਉ ਡੰਡਵਤ ਗੋ ਬਿਸਨੂ ਸਰਬ ਦੇਵਾ॥੨॥
ਜਹ ਜਹ ਭਜਉ ਸੋਈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਜੋ ਕਹਉ ਸੋ ਨਾਮਾ॥
ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਕਹੈ ਨਾਮਦੇਉ ਕਾਮਾ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਾਣੀ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਬਤਾਸਾ ਭਇਆ ਬਤਾਸੇ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬੂਝੀਐ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਨਿਸਾਨੀ॥੧॥
ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥
ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਤਨ ਨਾਸੈ ਨਾਮ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਦੇਵ ਕੀ ਦੇਵ ਸੁ ਸੇਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬੂਝੀਐ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਨਿਸਾਨੀ॥੨॥
ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥
ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਤਨ ਨਾਸੈ ਨਾਮ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਦੇਵ ਕੀ ਦੇਵ ਸੁ ਸੇਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬੂਝੀਐ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਨਿਸਾਨੀ॥੩॥
ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥
ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਤਨ ਨਾਸੈ ਨਾਮ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ॥੩॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਦੇਵ ਕੀ ਦੇਵ ਸੁ ਸੇਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬੂਝੀਐ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਨਿਸਾਨੀ॥੪॥
ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥
ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਤਨ ਨਾਸੈ ਨਾਮ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ॥੪॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਦੇਵ ਕੀ ਦੇਵ ਸੁ ਸੇਉ॥

ਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾ
ਹੀ॥੩॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾ
ਸਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੪॥੪॥ ॥ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤ
ਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉ
ਹਮਨਹੀਤੋਰਹਿ॥ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤੁਮਦੀ
ਵਰਾਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮ
ਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥
ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰੁਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿਜਮਫਾਂਸਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤਗਾਵੈ
ਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੫॥ ॥ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰਦਕਾਗਾਰਾ॥
ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਕੋਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥
ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਂ॥ਸਾਢੇਤੀਨਿ
ਹਥਤੇਰੀਸੀਵਾਂ॥੨॥ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਿਡੇਰੀ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥
੩॥ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀ
ਪਾਂਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸ
ਚਮਾਰਾ॥੫॥੬॥ ॥ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਠਾਵੈਪਨਹੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ਨਹੀਰਾਂਬੀਠਾਉਰੋਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖ
ਰਾਬਿਗੂਚਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਂਠੇਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ਰਵਿਦਾਸੁਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾ॥ਮੋਹਿ
ਜਮਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮਾ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਭੀਖਨਕੀ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁ

ਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਧਵਾਨੀ॥ਰੂਧਾਕੰਠੁਸਬਦੁਨਹੀਉਚਰੈਅਬਕਿਆਕਰਹਿਪ
ਰਾਨੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾਇਹੋਹਿਬੈਦਬਨਵਾਰੀ॥ਅਪਨੇਸੰਤਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਾਥੇਪੀਰਸਰੀਰਿਜਲਨਿਹੈਕਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਰੀਭਈ
ਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਅਉਖ
ਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੩॥੧॥

ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਜਤਨ
ਕਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛਪੈਛਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਕਹਤੇਕਹਨੁਨਜਾ
ਈ॥ਜੈਸੇਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖੁਸ੍ਰਵਨਾ
ਚਿਤਚੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਕਹੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨਸੰਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਂਤਹਸੋਈ॥੨॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਜੰਤ੍ਰੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਗਤਿ ਪ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾਚਬੁਧਾਬਨਸਟਜਾਗਭਰਿਸਟਹੋਏਭੂਬਤਾਇਦੇ
ਜਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਲਮਹਿਮਨਾਮੁਸਾਰੁਆਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਠਗਾਇਦੇ
ਸੁਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੇਖਾ॥੨॥ਖੜੀਆਤਧਰਮੁਢਹਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਕੀ
ਜਾਇਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਲਮਹਿਮਨਾਮੁਸਾਰੁਆਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਠਗਾਇਦੇ
ਜਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਲਮਹਿਮਨਾਮੁਸਾਰੁਆਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਠਗਾਇਦੇ
ਜਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਲਮਹਿਮਨਾਮੁਸਾਰੁਆਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਠਗਾਇਦੇ

ਜੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਆਭਿਆਸਾਰਾਬਿਨੁਨਾਮਨਹਿਕੋਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਇਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੨॥ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਜੁਗ
ਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇਦੇ॥੩॥ਸਭਮਹਿਸਚਾਸਚੈਕਾਵਾਸਾਸਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੇ
ਕਹੈਨਾਨਕਜਾਣੈਬ੍ਰਹਮੁਸੋਈਜਿਸਦਾਸਭੁਕੋਇਦੇ॥੪॥੧॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾਇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇਆਪੁਨੇਸ
ਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੧॥ਐਸੋਧਨਵੰਤ
ਰਿਨਾਮੁਲਿਵਛਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਧਨੁਪਰਗਾਸਿਆਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿ
ਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਲਵਣਜਣਕਾਇਗੁਣਰਿਦੈਸਮਾਇਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭ
ਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਬਾਣੀਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੨॥ਏਕੁਅਚਰ
ਜਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦ੍ਰਿੜੈਸੋਮਨਿਆਇਆ॥੩॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ਗੁਰ
ਜਨਦੇਖਹੁਭਾਈ॥ਚੁਬਿਧਾਮਾਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਐਲੇਪੁਨਪਇਆ
ਅਮਲੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਬਾਣੀਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੨॥ਏਕੁਅਚਰ
ਜਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦ੍ਰਿੜੈਸੋਮਨਿਆਇਆ॥੩॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ਗੁਰ
ਜਨਦੇਖਹੁਭਾਈ॥ਚੁਬਿਧਾਮਾਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਐਲੇਪੁਨਪਇਆ
ਅਮਲੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਬਾਣੀਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੨॥ਏਕੁਅਚਰ
ਜਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦ੍ਰਿੜੈਸੋਮਨਿਆਇਆ॥੩॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ਗੁਰ

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿ ਹੁਣਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਹਿਰਦੈ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਸਾਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਾਚੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਸਾਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਾਚੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੩॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਲਾ ਸਾਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਸਬੂਰਾ ॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਲਾ ਸਾਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਸਬੂਰਾ ॥੪॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਹਰਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਾ ਕਾ ਧਨੁ ਕੂੜੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਘਣੀ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਤਨ ਮੂਸੈ ॥

ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁਨਦਾਸਤੇਰੇਕਉ ॥੪॥੧॥

ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੀਰਾਸਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰਾਵਾਪਾਰੁਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੀਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰਾਪਰਵਾਰੁਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੀਵਡਿਆਈਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਖਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਵਸੈਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਰੰਗਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਸੁਖਮਨਿਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਹਾਥਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਭੋਜਨਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਾਹਰਿਜਨਨਾਮੁਮੇਰੈਨਾਲ

ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜੀਅੜੇ ਸਾਥੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਤਿਖ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਚੁਕਾਵੈ ॥

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰ ਬਾਰੇ ਅਸਰ ਬਜੀਆ ਕੇਦਾ ਤੇਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਸਚੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਾਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਰੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗੁ ਜਿ ਆਤਮੁ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਹਰੇ ॥੧॥
ਭਵਖੰਡਨ ਦੁਖ ਤਾਪ ਜਨਾਸਨ ਸੂਖ ਮਹਾ ਸਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿੜੇ ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਰੇ ॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਤ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਨਾਰਦਾਇਓ ਜਹਾਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹਉ ਪਾਪੀ ਗਲਤੀ ਦਿਵ ਭਈ ॥ ਪਰਾਨ ਜਨਾਸਨ ਕਉ ਬੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਭਵ ਜਲ ਤਰੀ ॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਤੁਜਹਾ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਕੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਇਸ ਕਉ ਆਖੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰ ਕਿ ਆਖਾ ਕਰਾਉ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿ ਸੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਨਾਨਾ ਵਿਚਿ ਦਰਤ ਦਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ॥
ਹੁਮ ਜੰਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤੇ ॥ ਸਾਹਿ ਬੁਕੰਦੇ ਤੁਝਹੀ ਵੇਖੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤੇ ॥
ਤੂ ਝੁਠੇ ਬਾਹਰਿ ਕੇਈ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭ ਜਾਦ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹੀ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ॥
ਹਿਸਾਹਾ ਸਭਨਾ ਕੀਤੁ ਆਸਾ ਮੇਰੇ ਪੂਰਸਿ ਤੁਝਹੀ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਤ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਵਖੰਡਨ ਦੁਖ ਤਾਪ ਜਨਾਸਨ ਸੂਖ ਮਹਾ ਸਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿੜੇ ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਰੇ ॥੨॥
ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਾਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਰੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗੁ ਜਿ ਆਤਮੁ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਹਰੇ ॥੧॥
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰ ਬਾਰੇ ਅਸਰ ਬਜੀਆ ਕੇਦਾ ਤੇਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਸਚੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਾਰਦਾਇਓ ਜਹਾਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹਉ ਪਾਪੀ ਗਲਤੀ ਦਿਵ ਭਈ ॥ ਪਰਾਨ ਜਨਾਸਨ ਕਉ ਬੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਭਵ ਜਲ ਤਰੀ ॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਤੁਜਹਾ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਕੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਇਸ ਕਉ ਆਖੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰ ਕਿ ਆਖਾ ਕਰਾਉ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿ ਸੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਨਾਨਾ ਵਿਚਿ ਦਰਤ ਦਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ॥
ਹੁਮ ਜੰਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤੇ ॥ ਸਾਹਿ ਬੁਕੰਦੇ ਤੁਝਹੀ ਵੇਖੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤੇ ॥
ਤੂ ਝੁਠੇ ਬਾਹਰਿ ਕੇਈ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭ ਜਾਦ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹੀ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ॥
ਹਿਸਾਹਾ ਸਭਨਾ ਕੀਤੁ ਆਸਾ ਮੇਰੇ ਪੂਰਸਿ ਤੁਝਹੀ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਨੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ॥

ਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਹੋਤੇਕੁੰਚਰਲੈਫਾਂਕਿਓਹਰਹੁਪਰਵ
ਗੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਹੋਤੇਕੁੰਚਰਲੈਫਾਂਕਿਓਹਰਹੁਪਰਵ
ਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ
ਨਾ ਜੋਨਿ ਜਲਾ ਜੋਉ ਪੇਤੁ ਬਦਾਇਓ ॥ ਕਾਮਲਹੇ ਤਿ ਬਿਨੁ ਜਿਓ ਹੋਂ ਭਵਰਾਉ ਨੋ
ਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਮਨ ਏਕ ਸਸਿ ਜੋਉ ਮੋਹ ਕੀਨਾ ॥ ਮੈਰੇ ਨਜਾਵੈ ਸਦਾ
ਗੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਹੋਤੇਕੁੰਚਰਲੈਫਾਂਕਿਓਹਰਹੁਪਰਵ

ਦਾਸਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਰਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੀ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਪਾਰਪਰਾਨਾ ॥੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤੇ ਮਹਾ ਸੁ
ਹਾਏ ਸਾਂਤੇ ਰੋਗ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਏ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਜਨ ਪਾਏ ਦੁਖ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਏ ਸਭ ਥੋਕ ਬਨੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਰਣੈ ਹੋਵੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਤੇ ਵਿਸਰਿ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੁਖਹੁ ਕਿਤੈ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਭਗਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਜਪਿ ਭਵਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਗਟ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਡੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪੜੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਕੋਇ ਅਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਕੀ ਆਰਜ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਪਲਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਹਰੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਧਰਮ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਦਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਰਦਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਸੇਵਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਸੇਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਦਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਹੀਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਸ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਫਲੁ ਫਾਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਫਲੁ ਫਾਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਫਲੁ ਫਾਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਫਲੁ ਫਾਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਫਲੁ ਫਾਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਨਹਜਪੇਖਉਤਨਾਸੂਰਿਦੂਰਿਕਤਹੂਨ ॥੨॥੨੬॥

ਜਾਮੀਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿਠ ਬੂਝੈ ਅਪਨਾਕੀਨਾਨਕਛਤਗਤਨਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓ ॥੨॥

ਸੁਆਮੀਕੀਸੋਭਾਆਨੰਦ ਸਦਾ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਚਰਨਸਰਨਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰ

ਸੰਤਜਾਕੀਵਾਜਿਆਨਾਮੁਲੇਜਾਧਸੰਗਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸ ॥੧॥ਜਾਨੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਨਸ

ਤੁਹਾਨਿਹਚਲੁਕਰਿਜਾਨਿਆਜਨਮਮਰਨਸਗਲਾਦੂਖਨਾਸੋਗੁਮੁਖਿ

ਦੂਖੋਮਿਟਤਿਨਿਬਾਸੋ ॥੨॥ਜਿਸੋਆਪਿਲਏਲਾਇਹਰਿਦਰਗਹੀਸੋਈਸਿਝਿਓ

ਜਾਇ ॥ਸੋਈਭਗਤਜਨੋਮਾਚੇ ਤਾਏ ਜਨਮਕਾਲਤੇਭਏਨਿਕਾਏ ॥੩॥ਜਾਸਾਸਾਸ

ਸਦਦਰਬਹੁ ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਹੈਬੀਚਾਹੁਮਾਹਵਿਘਤਿਅੰਤਰਿਸਗਲਾਅਧਾਹੁਸਾ

ਰਜਾਚੇਸੰਤੋਰੇਣਾਹੁ ॥੪॥੩॥੨੭॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨਕੈ ਪੈਜਸਿਰਾਖਹਿ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪਨੇਨਾਮ

ਪ੍ਰਿਉਹਰਿਰੰਗਿ ॥੧॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਦੂ ਜੋਕਰਣੈਕਰਾਵਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀਸਾ

ਸਲਤਪਰਵਾਣ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਸਭੁਗਾਤਿਨਾਈਦੂਖਨਭੂਖਾਲਗੁਦੀ

ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸੰਹਰਿਜੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਣੀ ॥੨॥੧॥੨੮॥ਧਨਾਸਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕਰਿਲਾਇਗੁਰਿਪੂਰੈਸਾਸਾਰਸਾਗਰ

ਮਹਿਜਲਨਿਮਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦਤਰੁਬਾਪੇ ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਦਾਬੇਮੁਹਤਾ

ਸੁਆਮੀਕੀਸੋਭਆਨੰਦ ਸਦਾ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਚਰਨਸਰਨਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰ

ਸੰਤਜਾਕੀਵਾਜਿਆਨਾਮੁਲੇਜਾਧਸੰਗਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸ ॥੧॥ਜਾਨੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਨਸ

ਤੁਹਾਨਿਹਚਲੁਕਰਿਜਾਨਿਆਜਨਮਮਰਨਸਗਲਾਦੂਖਨਾਸੋਗੁਮੁਖਿ

ਦੂਖੋਮਿਟਤਿਨਿਬਾਸੋ ॥੨॥ਜਿਸੋਆਪਿਲਏਲਾਇਹਰਿਦਰਗਹੀਸੋਈਸਿਝਿਓ

ਜਾਇ ॥ਸੋਈਭਗਤਜਨੋਮਾਚੇ ਤਾਏ ਜਨਮਕਾਲਤੇਭਏਨਿਕਾਏ ॥੩॥ਜਾਸਾਸਾਸ

ਸਦਦਰਬਹੁ ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਹੈਬੀਚਾਹੁਮਾਹਵਿਘਤਿਅੰਤਰਿਸਗਲਾਅਧਾਹੁਸਾ

ਰਜਾਚੇਸੰਤੋਰੇਣਾਹੁ ॥੪॥੩॥੨੭॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨਕੈ ਪੈਜਸਿਰਾਖਹਿ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪਨੇਨਾਮ

ਪ੍ਰਿਉਹਰਿਰੰਗਿ ॥੧॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਦੂ ਜੋਕਰਣੈਕਰਾਵਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀਸਾ

ਸਲਤਪਰਵਾਣ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਸਭੁਗਾਤਿਨਾਈਦੂਖਨਭੂਖਾਲਗੁਦੀ

ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸੰਹਰਿਜੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਣੀ ॥੨॥੧॥੨੮॥ਧਨਾਸਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕਰਿਲਾਇਗੁਰਿਪੂਰੈਸਾਸਾਰਸਾਗਰ

ਮਹਿਜਲਨਿਮਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦਤਰੁਬਾਪੇ ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਦਾਬੇਮੁਹਤਾ

ਸੁਆਮੀਕੀਸੋਭਆਨੰਦ ਸਦਾ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਚਰਨਸਰਨਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰ

ਸੰਤਜਾਕੀਵਾਜਿਆਨਾਮੁਲੇਜਾਧਸੰਗਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸ ॥੧॥ਜਾਨੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਨਸ

ਤੁਹਾਨਿਹਚਲੁਕਰਿਜਾਨਿਆਜਨਮਮਰਨਸਗਲਾਦੂਖਨਾਸੋਗੁਮੁਖਿ

ਦੂਖੋਮਿਟਤਿਨਿਬਾਸੋ ॥੨॥ਜਿਸੋਆਪਿਲਏਲਾਇਹਰਿਦਰਗਹੀਸੋਈਸਿਝਿਓ

ਜਾਇ ॥ਸੋਈਭਗਤਜਨੋਮਾਚੇ ਤਾਏ ਜਨਮਕਾਲਤੇਭਏਨਿਕਾਏ ॥੩॥ਜਾਸਾਸਾਸ

ਸਦਦਰਬਹੁ ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਹੈਬੀਚਾਹੁਮਾਹਵਿਘਤਿਅੰਤਰਿਸਗਲਾਅਧਾਹੁਸਾ

ਰਜਾਚੇਸੰਤੋਰੇਣਾਹੁ ॥੪॥੩॥੨੭॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨਕੈ ਪੈਜਸਿਰਾਖਹਿ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪਨੇਨਾਮ

ਪ੍ਰਿਉਹਰਿਰੰਗਿ ॥੧॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਦੂ ਜੋਕਰਣੈਕਰਾਵਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀਸਾ

ਸਲਤਪਰਵਾਣ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਸਭੁਗਾਤਿਨਾਈਦੂਖਨਭੂਖਾਲਗੁਦੀ

ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸੰਹਰਿਜੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਣੀ ॥੨॥੧॥੨੮॥ਧਨਾਸਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕਰਿਲਾਇਗੁਰਿਪੂਰੈਸਾਸਾਰਸਾਗਰ

ਮਹਿਜਲਨਿਮਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦਤਰੁਬਾਪੇ ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਦਾਬੇਮੁਹਤਾ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜਿਸੁਸਿਮਰਿਸਭਿਦੁਖਪਾਵਹਿਜਾਸਿਮਰਿਸਭਿਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਸੋਇਹੋਲੋ ਕਿਪਰੋਲੋ॥ ਸੋਸਾਹਿਰਖਵਾਲੋ॥੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬੋਲੀਜੈ॥ ਆਲੋਜਾਲੋ ਤੀਰੈਪ੍ਰੇਤਸਕਲੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਨਸਕੈਜਾਲੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਇਆ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਭਭਰਮਗਵਾਇਆ॥ ਦੂਖਦਰਦਕਾਕਾਟਿਆਰੋਗੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਏਨਿਰਜੋਗੁ॥੧॥ਆਚਰਨਕਮਲਸਮਸਕਾਰਬੁਨੇਗਿਵਿਦ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਧਾਵਤਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸਾਵੈ॥੨॥੧॥੩੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜਿਸੁਸਿਮਰਿਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇ॥ ਇਹੋਲੋ ਕਿਪਰੋਲੋ॥ ਰਿਸਹਾਈਜਤ ਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬੋਲੀਜੈ॥ ਆਲੋਜਾਲੋ ਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਪਜੇਬਾਲੇਸਗਲਾਭਾਰੀਬੇਰੀਬੁਧਾਇਓਓਧਰਿਨਾਨਕਕਾਗੰਢਿ ਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਪਾਲੇ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਲੇਗੋਬਿੰਦਮੀਮਿਤਰੇ ਦੇ ਸਿਚਈਨਵਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਪਰੀਗਰੀਜ ਨਪਈ॥੧॥ਸੰਤਨਕਉਅਨਦਸਗਲਾਜੀਜਈ॥ਰਿਹਾਰਿਰਹਾਰੁਰਹਾਰਿਰਹਾਰੁਰਹਾਰੁਤਨਕ ਕਵਿਰਹਿਆਸੂਬ ਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਾਕੈਅੰਗਿਸੁ ਜਾਈ॥ਜਾਮਕੀੜਾਸਮੈਤੈ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਾਧਿਆਈ॥੨॥੩੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਬ੍ਰਹਮਵੇਤੁਅਭਿਮਨੀ॥ ਰਾਜਾਜੋਨੇਸਗਲਰਾਜੁਮਾਲੁਤਜਿਉਠਿਵਿਗਨਦੇਕਸੁਆਮੀ॥੧॥ਜੋਕੋਊਅਪਨੀ ਓਟਸਮਾਰੈ॥ ਜੋਸਾਬਤੁ ਤੈਸਾਓਇਵਰਤੈ ਅਪਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਉ ਰਹਤ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਿਉ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਓਹੁ ਤਲਫਤ ਤਾਹਿ ਤੁਹੀ ਮਨਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਖਸਮਨ ਕਰਿ ਆਪੇ ਪਾਤੇ ॥੨॥੧॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤੇਰੋ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤੁਮ ਰਖਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਭਗਤ ਦੂਖਾਏ ਨਿੰਦਕ ਤੇ ਤੁਮ ਆਪਿ ਤਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਤੁਮਰੇ ਭਗਤ ਸਤਾਏ ਤੁਮ ਆਪਿ ਤਿਨਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥੀ ॥੨॥੨॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਡਾਇਲੀਓ ਮਾਇਆ ਪੋਖੁ ਖਦਾਨਿ ਕੀ ਪਾਰੀ ॥੨॥੧॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝਤੇ ਨਿਵਣੁ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ ਕਾ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ

ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਤਿਸੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਈ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਲੋਭੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਮੋਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਦ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨਦ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਨਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਮਾਇਆ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਬਚਨੀ ਆਦਰਸ ਸੁਨਾਮ ਭਲਾਇਓ ॥੧॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਮਜਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਛਾਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮਹਾ ਅਗਾਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਸਾਚੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਸੋਗ ਅਰੁ ਮੋਹ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਅਤੀਤ ਜੋਗੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਤ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਕਰੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਥਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਸ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਚਿਤਿ ਹਰਿਓ ਕਾਲਿ ਸਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਣਿਆ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਥਾਇ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ੩੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾਵਣ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਨਾਵਣ ਸਚਾ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਤਿਥੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ

ਵਾਰਣਾ ਜਾਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿ ਬਹੁਤਾ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥
ਸੋਈ ਦਿਵਸ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
ਸੇਵਾ ਲਗਾ ਪਾਇ ਸਹਜੇ ਜੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜੀਉ ॥
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੇ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੇ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਜੀਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਪਿਰਮੈ ਰਿਝਾਈ ਹੋ ਪਿਰਮੈ ਰਿਝਾਈ ਹੋ ਪਿਰਮੈ ਰਿਝਾਈ ਹੋ ਪਿਰਮੈ ਰਿਝਾਈ ਹੋ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੧ ਓ ਜਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਲਖ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਮਾਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਕਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਵਰਤਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਵਰਤੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜਾਣੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਬੁਝਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੁਝੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਵੇਖਾਲੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਵੇਖੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਸੁਣਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਸੁਣੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਮਨਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਮਨੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਸਮਝਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਸਮਝੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਲਿਖਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਲਿਖੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਕਰੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਬੁਲਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਚਲਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰਖੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਉਠਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਉਠੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਬਹਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਸੁਆਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਸੁਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜਗਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜਗੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਹਸਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹਸੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰੁਆਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਦੇਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਖਾਏ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਲਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਮਾਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਮਰੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜੀਵਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜੀਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਭਵਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਭਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਦੇਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਖਾਏ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਲਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਮਾਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਮਰੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜੀਵਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜੀਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਭਵਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਭਵੈ ਜੀਉ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਓ ਜਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਲਖ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਮਾਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਕਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਵਰਤਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਵਰਤੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜਾਣੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਬੁਝਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੁਝੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਵੇਖਾਲੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਵੇਖੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਸੁਣਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਸੁਣੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਮਨਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਮਨੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਸਮਝਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਸਮਝੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਲਿਖਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਲਿਖੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਕਰੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਬੁਲਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਚਲਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰਖੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਉਠਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਉਠੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਬਹਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਸੁਆਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਸੁਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜਗਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜਗੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਹਸਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹਸੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰੁਆਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਦੇਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਖਾਏ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਲਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਮਾਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਮਰੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਜੀਵਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਜੀਵੈ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੈਸਾ ਭਵਾਏ ਤੈਸਾ ਕੋ ਭਵੈ ਜੀਉ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸਭ ਬੀਤੀ ਦਿਨਸੁ ਗਇਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਚੇਤੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਇ ਪਵਹਿ ਜਮ ਝੂਰਿ ॥੨॥੧॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਭੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਟੈ ਬੈਰਾਈ ਤਬ ਹਮ ਕਉ ਬਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਗਇਆ ਜਾਹੂ ਸਭ ਜਗ ਜਾਤ ॥
ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
ਹਰਖ ਅਨਦ ਤੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਸਰਜੀ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਾ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਤਾਹਿ ਤੂ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਜਾਤੀ ਬਖਾਨਾ ॥੩॥੨॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਜਬ ਲਗੁ ਜਗਤ ਮੋਹ ਕੀ ਬਾਧੀ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਰੇ ਭਾਈ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬਾਸਨਾ ਤਜੈ ਨਾਹੀ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਪਾਈ ॥੧॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਮੇਰ ਮੇਰ ਕਰਤਾ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰਤਾ ॥
ਜਬ ਮਨ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤੇ ਨਾਸੈ ਤਬ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਦਿਸੈ ॥੨॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਕਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਫਾਸ ਜਮ ਕੀ ਗਲ ਬਾਹੀ ॥
ਜਬ ਮਨ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਨ ਹੋਵੈ ਤਬ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸੁ ਜੀਅ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥੩॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਬਾਛਾ ਤਬ ਲਗੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੇ ਨਾਹੀ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਬ ਮਨ ਪਤੀਆਨਾ ਤਬ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਜਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਸਕਤਿ ਸੇਵਾ ਕੀ ਉਪਜੈ ਤਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਰੋਈ ॥੧॥
ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਲ ਘਰ ਮਹਿ ਸੋਈ ਤਬ ਲਗੁ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਬ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਤਬ ਹਮ ਗਰਭ ਨ ਬਸਹੀ ਓਹੀ ॥੨॥੪॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਤ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਰੋਸਾ ॥
ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਉ ਏਕਹਿ ਆਏ ਏਕਹਿ ਜਾਸਾ ॥੧॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਮੇਰ ਮੇਰ ਕਰਤਾ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰਤਾ ॥
ਜਬ ਮਨ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤੇ ਨਾਸੈ ਤਬ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਦਿਸੈ ॥੨॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਕਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਫਾਸ ਜਮ ਕੀ ਗਲ ਬਾਹੀ ॥
ਜਬ ਮਨ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਨ ਹੋਵੈ ਤਬ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸੁ ਜੀਅ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥੩॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਬਾਛਾ ਤਬ ਲਗੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੇ ਨਾਹੀ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਬ ਮਨ ਪਤੀਆਨਾ ਤਬ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਜਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਸਕਤਿ ਸੇਵਾ ਕੀ ਉਪਜੈ ਤਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਰੋਈ ॥੧॥
ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਲ ਘਰ ਮਹਿ ਸੋਈ ਤਬ ਲਗੁ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਬ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਤਬ ਹਮ ਗਰਭ ਨ ਬਸਹੀ ਓਹੀ ॥੨॥੪॥

ਰਲੋਕਪੂਰੀਣੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੋਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥
੩॥ ॥ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇਜਨਾਂ॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਤੇਜਾਨੂਧਿ
ਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ॥ਅਥੋਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ॥ਅਸਗਾਅਸ
ਸਉਸਗਾ॥ਹਰਿਕਾਬਾਗਰਾਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀ
॥ਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ॥ਤਰਕੁਨਚਾ॥ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ॥ਕੇਸਵਾਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏ
ਕ॥ਆਨਜੀਉ॥੨॥ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਚੇਦੁਆਰਾ॥ਤੂ
ਕੁਨੁਰੇ॥ਮੈਜੀ॥ਨਾਮਾ॥ਹੋਜੀ॥ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਾਮਾਧਉਬਿਰਦੁਤੇਰਾ॥ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨ॥ਜਿਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨ
ਹੂਤੇਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਕਾਦਇਆਲੁਮਾਧੌਗਰਬਪਰਹਾਰੀ॥ਚਰਨਸਰਨ
ਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤੀਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੋ
ਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰਨੇ॥
ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋਲ॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤੁ
ਮ੍ਹਾਰੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ॥੨॥੧॥
॥ਚਿਤਿਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥
ਮਨੁਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥੧॥
ਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈਭਾਵਬਿਨਭਗਤਿਨਹੋਇਤੇਰੀ॥
ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ॥੨॥੨॥
ਨਾਮਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇਸਗਲਪਸਾਰੇ॥੧॥
ਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰਾਕੇਸਰੋਲੇਛਿਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁ

ਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਝਹਿਕਉਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀ ੫੮
ਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥
॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾਗਾਨਾਮੁਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਝਹਿਕਿ
ਆਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵ
ਰਤਣਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗਤੁਹਾਰੇ॥
॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਕਰਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲ੍ਯਿਸਾਰਗਪਾਨਰੇ॥
ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧॥ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀ
ਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹਰ
ਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲੁਮਫੀਟ
ਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲਛਿਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥
ਕਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸ
ਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬ
ਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥ ਸ੍ਰੀਸੈਣੁ॥
ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗ
ਲਾਨਿਤਮੰਗਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥
ਤੁਹੀਂਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥੨॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾ
ਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥
ਪੀਪਾ ॥ਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾ
ਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ਬਿਜਿ ਆਗੁ ਰਿਹਾ ਬਿਖੁ ਪਰਿ ਓਮੇਰੈ ਮਾਥਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੁਭਾਮਰਥਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈਮ ਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਜੋਵੈ ਬਿਖੁ ਪਰਿ ਓਮੇਰੈ ਤੇ ਨਰ ਭਜਨ ਮੁ ਅਕਾਥਾ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ॥ ਸੋ ਕਉ ਬੀ ਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਨ ਗੀਨਾ ਥਾ॥ ੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੈ ਭ ਥਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਅਮੋਲਕ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀ ਕਾ ਖਾ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਦੇਖੇ ਖਤਹ ਰਤਨੁ ਬਿਕੋ ਨੋ ਲਾ ਖਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਪ ਤ ਹੀ ਰੁ ਹਰਿ ਰਾ ਖਾ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਮੇਲਿ ਲਇ ਓ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇਹੀ ਰੂ ਪ ਰਾ ਖਾ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੇ ਠੀ ਅਲਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾ ਤਿ ਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾ ਖਾ॥ ਤੇ ਊ ਝੈ ਭ ਗੀ ਮਜੁ ਏ ਗਾ ਵਾ ਈ ਆ ਭੁ ਛਿ ਅੰਗਿ ਬਿਖੁ ਚਾ ਖਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀ ਕੋ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾ ਖਾ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪੇ ਭਾ ਗਿ ਤੁ ਮ ਪਾ ਖਾ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਵਾ ਕਿ ਆ ਗੁਣ ਆ ਖਿ ਵਖਾ ਣਹ ਤੁ ਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰ ਖਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਪਾ ਤੀ ਪਾਖ ਣ ਡੁਬ ਤ ਹਰਿ ਰਾ ਖਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮ ਬਾ ਰਿਕ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਪਇਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਜੇ ਮੁਗਧ ਪੁਜਿ ਆਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀ ਆ ਉ ਘਲਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆ ਨਿ ਮਿਲਾਇ ਓ ਗੁਰੁ ਜਾ ਧੂ ਮਿਲਿ ਜਾ ਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾ ਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾ ਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾ ਮੁ ਪਰਾ ਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੋਹਿ ਜਾ ਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾ ਨਾ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾ ਗਿ ਪੂਰਾ ਨਾ॥ ੧॥ ਤਿ ਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇ ਵਹੀ ਖਨੁ ਜਿ ਨ ਹਰਿ ਮੀ ਠਲਾ ਗਾ ਨਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਪਾ

ਖੰਡੁ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਧਨ ਕਛੂ ਆਇ ਬੋਨਾ ਕਛੂ ਜਾਇ ਬੇਚਿ ਮਾਖੀ ਦੁਹਾਂ ਹਾਥ ਲਾਡੂ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੈ ਸੋ ਪਿੰਡੈ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪੀ ਪਾਪ ਪੁਨ ਦੋਵੈ ਪਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੈ ਸੋ ਪਿੰਡੈ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪੀ ਪਾਪ ਪੁਨ ਦੋਵੈ ਪਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਪੇ ਜਾ ਤਿ ਗੁਰੂ ਹੋ ਇਲਖ ਵੈ ਨ ਜਾ ਈ ਧਨਾ ਸੋ ਪਾਲਹ ਤੇ ਰਾ ਆਰਤ ਜਾ ਜੋ ਜਨ ਤੁ ਮ ਗੀ ਭਰ ਗਤਿ ਕਰ ਤੇ ਤਿ ਨ ਕੇ ਦਾ ਸ ਹਉ ਮਾਗਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਸੀ ਧਾ ਆ ਗਉ ਘੀ ਉ ਹਮ ਰਾ ਖੁ ਸੀ ਕਰਿ ਨਿ ਤ ਜੀ ਉ ਪਨੀ ਆ ਛਾ ਦਨੁ ਨੀ ਕਾ ਆਨ ਜੁ ਮਗਉ ਸੁ ਤਾ ਸੀ ਕਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ ਡੋ ਸਾ ਮਗਉ ਦੇ ਗੀ ਆ ਇਕ ਤਾ ਜਾ ਨਿ ਤੁ ਗੀ ਚੰਗੇ ਗੀ ਆ ਘਰ ਕੀ ਗੀ ਹ ਨਿ ਚੰਗੀ ਆ ਜਨੁ ਧੰਨ ਲੇ ਵੈ ਆ॥ ੨॥ ੧॥

ਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਚੁਰਿਆ ਆਚਿ ਮੀਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਫਲੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਅੰਗਹੁ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਜਾਗਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗਿ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿਵ ਜਾਗਿਆ ॥ ਨਹ ਨਿਲਾਗਿਆ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸੰਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰ ਲਗੁ ਨ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਧੀਨ ਪੂਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਇਆ ॥ ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਏ ਹਿਗ ਭੁਜੋਨੀ ਅਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵ ਹਿਹ ਮਹ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਰੇ ਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾ ਗੈ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲ ਦਿ ਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹ ਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤੇ ਨਰ ਤੀ ਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂ ਝਾ ॥ ਤਿ ਨ ਜੂੰ ਦੇ ਹਫਿਰਹਿ ਬਿ ਨੁ ਨਾ ਵੈ ਓ ਇਖਾ ਪਿਖਾ ਪਿ ਮੁ ਏ ਕ ਕਾਂ ਝਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨੁ ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਅਨੁਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਕਲ ਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿ ਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾ ਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਭਭਾ ਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਿ ਐ ਏਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਜੀ ਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਓ ਮਨ ਮਾ ਝਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾ ਦਫੇਰ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਲੋ ਤੋ ਭਇਓ ॥ ਆਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਓ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਿਅ ਮਨਾ ਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਇਹ ਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਬੰਧਪ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜ ਕੀੜਾ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਜਿ ਸੁ ਮਨ ਵਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ

ਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਧਾਰੇਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੋਲਾਹਾ॥
ਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੩॥ਜਗਜੀਪਜਗਦੀਸੁਸੁਆਮੀ
ਮਨਮਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਿਲਾਹਾ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਪਿ
ਨਕਭਗਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੪॥੩॥੯॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਆਪੇਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਜੁਗਾਹਾ॥ਆਪੇਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪੇ
ਨਾਮਿਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੧॥ਆਪੇਦੀਪਲੋਅਦੀਪਾਹਾ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਮਥਾਹਾ॥
ਆਪੇਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੨॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿ
ਗੁਣਗਾਵਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੀਮਨਿ
ਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੩॥ਆਪੇਵਡਦਾਣਾਵਡਸਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂੰਜੀ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਤਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥
੪॥੪॥੧੦॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾਹਾ॥ਪੂੰਜੀ
ਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਧੁਸੂਦਨਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਉਮਾਹਾ
ਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣਾਹਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਹਾ॥
ਗਾਵਹਗੁਣਬੋਲਹਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਜਪਿਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੨॥ਸਭਿਤੀਰਥਵਰਤ
ਜਗਪੁੰਨਤੁਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਪੁਜਹਿਪੁਜਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਤੁਲੁਤੋਲੁ
ਅਤਿਭਾਰੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਉਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੩॥ਸਭਿਕਰਮਧਰਮਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾ
॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਪਾਪਧੋਵਾਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਉਮਹਾਰਾਮਾ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗਿਮੀਤੁ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਈਬਿਧਿਬੂਝੈਤਾਕੀਨਿਰ
ਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਇਸਟਮੀਤਅਰੁਭਾ
ਪੂਰਬਜਨਮਕੇਮਿਲੇਸੰਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥੧॥ਮੁਕਤਿਮਾਲਕਨਿਕਲਾਲ
ਹੀਰਾਮਨਰੰਜਨਕੀਮਾਇਆ॥ਹਾਹਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋਖੁਨ

॥੨॥ਹਸਤਿਰਥਅਸ੍ਵਪਵਨਤੇਜਧਣੀਭੂਮਨਚਤੁਰਾਂਗਾ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਹਿ
ਮਹਿਕਛੂਐਊਠਿਸਿਧਾਇਓਨਾਂਗਾ॥੩॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੇਤਾਕੈਹਰਿ
ਹਰਿਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਸੰਗਿਸੰਤਨਕੈਪਾਈਐ॥੪॥੧॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ॥ਬਿਸਮੁਭਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹਹੁਸੁ
ਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਹਤੋਸਭਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੋਸਭਮਹੀਅਉ
ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਤਿਬੁਝਹੀਅਉ॥੧॥ਸਰਬਨਿ
ਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਾ
ਸੰਤਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਃ ੫ ॥ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉ
ਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ
॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਜੋਚਾ
ਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੪॥੨॥੩॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿ
ਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋ
ਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥੨॥੩॥੪॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿਆ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈ
ਤਿਆਗਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰ
ਭਾਗਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿਆ॥੧॥ਤਰਿਓ

ਸਲਾਮਰਨਤੇਹ॥੧॥ਹਮਆਬਨਬਥਹਰਿਸਜਣੀਆਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਚਰਣਕਮਲ
ਰਸਕੁਆਰਾਪੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੋਹ॥੨॥੧॥੬॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਿਤਹਿ
ਬਸਿਹੋਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਾਧੂਸੈਗਿਭੇਟੇਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਠਗਉਠੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਰੀ॥ਤਾਕੀਬੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿ
ਰਵਨਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲਛਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮ
ਰਿਜੀਮਰਿਜੀਸੁਖਪਾਇਓਨਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੭॥੧੧॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੀਅਸਰਣੀ॥ਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪਨੀ
ਵਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਨਹਿਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆ
ਸਭਿਠਇਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਣੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਰਿਪਤਿਨਨਕਦਾਸਪਾਵਤਹਰਿਨਾਮੰ
ਗਾਭਰਣੀ॥੨॥੮॥੧੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਰਿਦੇਵਮ
॥ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੂਰਨਦਾਸਕੋਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨ
ਖੰਡਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਹੋਬਿੰਦਪਾਮ॥ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆ
ਦੁਰਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਜੋਕਰਣੀਸੋਈਜੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਾਹਿਰਦੈਗਹੁਨਨਕਸੁਖਸਮੂਹਬਿਸਰਾਮ॥੨॥੯॥੧੩॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਭੂਲਿ
ਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੈਜੋਕਰਮਕੀਓਲਾਲਚਲਾਗਿਤਿਹਤਿਹਆਪੁਬੰਧਾਇਓ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝੁਨਪਗੀਬਿੰਧੇਰਸਰਚਿਓਜਸਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥ਸੰਗਿਸੁਆਮੀ
ਜੋਜਾਨਿਓਨਹਿਨਬਨਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਟੀਕੋਡੀਤਰਿਤੋਕੋਗਿਆ
ਨਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ॥ਹਰਿਜੂਰਾਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਭਇਓਉਰਮਾਂਤਰਿਸ
ਹਰਨਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਤਿਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤ੍ਰਪਾਪਮ
ਬਹਰਾ॥ਭੈਮਰਬੋਕੋਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਿਤਹਚਿੰਤਾਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਵਸੁਫ

ਵਣਿਨਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੇਪਾਈ॥ਵਡਭਲੋਲੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀਵਧਾਈ॥ਅਹਾਮੰਗਲੁ
ਹਾਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰੰਮੀਲਾ
ਏਆਸਾਪੂਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਾਪੂਗੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮੇਲਾਈ
॥ਬਿਨਵੈਤੇਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇਦੀਜਾਮੇਗੁਰੰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਛੈਤਘਰੁ ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥ੍ਯ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਖਨ
ਕੁਦੇਮਸਰਥ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅ
ਸੰਧਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅਮੈਖਅਵਗਣਖੰਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੁਲੀਐ॥ਸੋ
ਹਸਗਨਬਿਕਰਾਲਆਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੁਲੀਐ॥ਲੂਕਵਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖ
ਝੂਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੁਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੈਤੇਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲੇਫੇ
ਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਤਨਪਵੈਆਸੰਖਗੁਣੁਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇ
ਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਬਾਹੈਦੇਥਾਉ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥
ਆਠਪਹਿਰਕਰਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿ
ਚਿਆਪਾਈਐ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਆ
ਗਪਸਹਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈ॥ਆਪੁਸਗਲੀਮਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੈਤੇਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰ
ਪਾਸਚੰਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿ
ਜੋਕੈਹਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਜਾਥੀਅ
ਰੂਪ੍ਰਭੁਏਕਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਲਿਥਲਿਪੂਰਜੋਇ॥ਜ
ਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦ
ਅੰਤਨਹੀਬੇਅੰਤਿਗੁਣਤਾਕੋਕਿਆਗਨੀ॥ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀ
ਤਿਜੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ॥ਬਿਨਵੈਤੇਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁ
ਹੋਇ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ

ਤਿਕੋਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਕਉਉਠਿਧਾਇਆ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਾਸੋਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਅੰਤੁ
ਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਜਾਪੁਤਾਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁਅਬਦੀਜੈ॥ਨਾਨ
ਕਹਾਰਿਪਾਰੇਓਸਰਣਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿਥਿਆਸਾਨੇਸਗਰੋਇਹੁਮੈਸਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਵਦਿ
ਪਛਾਨੇਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤੇਮੋਹਰਿਕੋਕਥਹੁਨਾਹਿਜੈਭਾਰਾ
ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰਿਓਜਗਬੀਚਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੩॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਛੈਤ॥ ਘਰੁ ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕ॥
ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤ॥ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀ
ਆਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਸੁਣਿਮੇਰਹਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ
॥ਤਿਸਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੇ
ਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਛੀਜਪੀਜੈ
ਜੋ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾੜਿਕਜਿਵੇਤਿਸੰਤੀਆ॥ਜਨਨਨ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਸੁ
ਹੀਨਜੋਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕਛੁੰਚੜੇਪਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ਹਿਕਦੂੰਹਿਰਿਚੜੇਅਨਿ
ਪ੍ਰਿਅਸੋਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਂਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਕੁ
ਣਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੇਂਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨਡੇਹੀਆ॥ਨਾਨਕਹੰਨੂ
ਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਾਣਿਮੁਦਸਿਡਿਖਾਂਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾ
ਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਦਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੁਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾਲਨੁਤੈਪ
ਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨੁਮਥਣੇ॥ਬਾਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰੀਹਉਪਿਧੀਗੁਣਵੰ
ਗਣਨਪਛਣੇ॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੇਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲਬਣਾਇਆਤਿਸਹੋਭੇਕਿਛੁ
ਹੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਜਿਸੁਸੇਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥

ਤੋਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕ॥ ੩੯੦

ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨਮੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਥੜਾ॥
ਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹਾ॥ ੧॥ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਰਵੈਨਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿ
ਹੀਐਸਾਰੁ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੋਰਗਿਰਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਜਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਜੋਈ॥ਕਰਣੈਕਾਰਣਸਮਰਥੁਪ੍ਰਭੁਜੋਕ
ਤੋਈ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਪਰੋਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲ
ਪੁਰੀਆਸਭਲੋਈ॥ਜਿਜੁਆਪੈਖੁਭੁਏਸੋਖੁਭੁਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ਸ
ਲੋਕਾਰਚੀਤਿਜੀਅਰਚਨਮਾਤਗਰਭਆਸਥਾਪਨੰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਸਨਕਮ
ਨਾਮਗਨੰਬਿਨਾਸਨੰ॥੧॥ਸੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਫੁਨੰਦੋਕਹਥੜੈਥਾਇ॥ਜਨਕਸੋਧਣੈ
ਰਿਦੈਵਸਾਰਿਓ ਉਧਰਸਹਿਜਿਜਾਂਦੇਨਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਤਨੁਬਿੰਦੁਕਰਿਸੰਮ੍ਰਿਆ
ਆਕਾਸਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਚੁਰਧਾਮੁਖੁਕੁਚੀਲਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਤੁਨਜਲਹੈਮਨਿਤਨੇਉਰਧਾਰਿ॥ਬਿਖਮਥਲਨਹੁਜਿਨਿਰੰਘਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿ
ਨਾਸੈ॥ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਹਿਜਾਸਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਅਨਇਛ
ਨਰਕਣੰਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੂਰਨਹਾ॥ਖੰਡਣੰਕਲਿਕਲੋਸਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਨਕਨਹ
ਦੂਸਲਾ॥੧॥ਹਭਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨੇਹੁ॥ਸੋਸਮੁਝੰਦਨਵਿ
ਸਰਉਨਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆਦੇਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਦੀਅ
ਦੀਨਸੋਭੁਗ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੋਸੰਜੋਗ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੋ
ਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੋਸਜਿਰੋਗ॥੨॥ਸਲੋਕ॥ਕੂਟੰਬਜਤਨਕਰਣੈਆਇਆ
ਅਨੇਕੁਦਅਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤੇਪ੍ਰੇਤਹਾ॥੧॥ਤੁਟੜੀ
ਆਸਾਪੀਤਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਾਚੀਗੋਤਿਸਾਈਸੇਤੀਰਤਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਜੋਸਬਿਸਰਤਤਨਭਸਮਹੋਇਕਹੋਤਸਭਿਪ੍ਰੇਤ॥ਖੁਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵਹੀਜਿ
ਨਸਿਉਜੋਈਹੋਤ॥ਕ੍ਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਜੋਕਾਰਜਿਕੇਤ॥ਜੋਜਾਬੀਜੋਲੁ

ਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥ ੪॥ਛੰਤੁ॥ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂਜੰਗੀਮਿਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਮਰਤੀਮਿਟੇਬਿਲਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿ
ਘਾਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨਿਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਲੈਅੰਕਿ
ਲਾਏਹਰਿਮੀਲਾਏਜਨਮਮਰਣਦੂਖਜਲੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀ
ਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ॥ ੪॥੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਃ ੫ ਛੰਤ॥ ॥ਪ੍ਰਾਧਣ੍ਹ
ਸਾਰਗਾਰਬ੍ਰੇਅਟਿਆ॥ਕ੍ਰਰਤੇਪਾਪਮਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਰਟਿਆ॥ਲੋਭ੍ਰਿਮੋਹਿ
ਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਏਹਰਚ
ਤਬਿਹਾਵਏ॥ਪ੍ਰਭਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੂਖਪਰਮਦੂਤਹਭਿਗਿਆ॥
ਰਤਕਰਮਨਮੈਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਓ੍ਰਦਮਰਹਿਆ
ਨੋਕ੍ਰਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰਮਮਹਿਜੋਨਿਆਸੀਖੁਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪ
ਪੰਖੀਜੈਲਤਰਵ੍ਰਰਗਣਤਰਚ੍ਛੁਨਆਵਏ॥ਬੀਜੁਬੋਵ੍ਰਸਿਭੋਗਭੋਗਿਹੀਆ॥
ਣਪਾਵਏ॥ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੁਆਪਨਭਾਵਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਭ੍ਰਮਮਹਿਭ੍ਰਮਾਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਹੀ॥੨॥ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜੁ
ਮਲਿਬੈਠੀਆ॥ਕਰਕੰਪਹਿਜਿਰੁਤੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ॥ਨਹਨੈਣੀਜਿ
ਨੁਭਜਨਈਜੇਛੋਡਿਮਾਇਆਚਾਲਿਆ॥ਕ੍ਰਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਚੁ
ਨਹਿਜਿਨਸੈਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅਪਾਰਪੂਰਨਨਹਿਮ
ਮਨਮਹਿਵੂਠਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਖੋਟਿਧ੍ਰਗਰਬਿਨਸਬਾਰਨਝੂਠਿ
ੜ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਤੇਜੈਸਾਰਪ੍ਰਭਿ
ਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੈਗੋਭੁਜੋਸ੍ਰੀਪਰਕ੍ਰਿਅੰਗ੍ਰਿਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ॥
ਰਿਆਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਛੁਨਬਿਚਾਰਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਪ
ਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਜਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਨ
ਜਨੁਖਾਇਆ॥ ੪॥੩॥੨॥ ੨੭॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੰਤਉ ਧਾਰਣ ਸਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖੁ ਅਸਗਾਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸੰਤਾ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਆਨੰਦ ਪੂਰਨ ਰਮਾਸ ਤੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਿਵ ਲਾਗਿਆ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਜੋਸੀ ਸੋਧਿ ਲਗਨ ਹਰਿ ਜਪੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਲਜ ਭਏ ਤ ਵਡਭਾਗਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨੀਚ ਹੂ ਉਚ ਥਪੇ ਕਰਿ ਸਿਲਕ ਵਖਾਇ ਆਪਿ ਲੀਨੇ ਅਭਾਗਿਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏ ਪਰਸੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਬੇ ਅੰਤ ਦਰਸਨ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕ ॥ ਕੋਸੁਨੀ ਅੰਤ ਏਕੇ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਾ ਨਾਮ ਦਾਤਾ ਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਰਹਾ ॥ ਪ੍ਰਿਤੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਦਿ ਦਇਆਲ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇ ਕੇ ਵਿਆਧਾ ਏ ਨਾਮ ਹਰਿ ਵਿਕ ਤੇ ਪੂਨਹਿ ਕੁਦੇਹ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂ ਜਾ ਕਹੁ ਆਪੇ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭਦਾ ਦਇਆਲ ਬੋਲਾਇਆ ॥ ਨੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਹੁ ਕਾਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਤੁਹੁ ਸਨਬੁਧੇ ॥

ਤੇ ਕਾਬਿਰ ਦੁਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ਭੁਝਾ ਬਿਨੁ ਨੀ ਕੋਇ ਬਿਨ ਓਮੋ ਹਿਸਾਰਿ ਆਰਿਆ ਆਰਖਿਲੇ ਵਹੁਦੀ ਨਦਇ ਆਲ ਭਾਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ਭਗਤ ਵਛਲ ਪਰਮੇਸੁਰੋ ਪਨਸਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦੇ ਆਰ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਲਿਲੇ ਹੁਦਇ ਆਲ ਢਾਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਭ ਉਲਾਹਿ ਲੇਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੇ ਲੇਖ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਸੁਪ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਸ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾ ਕੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧ ॐ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨਸਕੈਸਨਮੋਮਾਯੋਪੀਤ॥ ਧਰੁ ੪ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫

ਪਾਯਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੇਲੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਰੋਪੀਅਤੇ

ਹੁਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰਾ॥ ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ਹਰਿ

ਜੋਦ੍ਰਦਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਦੇਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾ॥ ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁ

ਦੁਖੇਰਾ॥ ੨॥ ਸੋਲੋਭ੍ਰਿਕਾਰਜਿਨਾਮਨਲਾਗਾਹਰਿਵ੍ਰਸਿਆਪੁਰਖੁਚੰਗੇਭਾਗਾ॥

ਮੁਖਮੁੜ੍ਹਆਗੈਆਨੀਕਰੀਆਹਿਤਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੇਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਖੇ

ਬਹੁਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਹਿਆਨੁਗੁਰੁਪ੍ਰਭੁਕੇਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੂਤੇਪ

ਵੈਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖੰਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀਆਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਆਮੀ॥

ਰਹਾਉ॥ ਚਸਮਾਨਾਹਕਰਤੇਰੇਅਵਰਨਕਾਹੂਤਾਨੀਓਜੋਆਮਰੁਮੀਮਲਿਓ

ਦਨਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਭੀਆਮੀ॥ ੧॥ ਰੋਗਸੋਗਜਾਦੂਮਹਜਾਰਾਮਰਹਿਜਨਹੀਨੀ

ਮੀਟਨਾਨੀਨਿਰਭਉਹੋਇਹਰੇਲਿਦ੍ਰਵੈਕੈਨਸਕਹਰਿਮਾਨੁਮਾਨੀ॥ ੨॥ ਟੋਡੀਮ

ਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਸਮਤਸਦਾਖੁਆਗੀਯਤਾਕਉਧੋਖਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾ

ਕਉਓਟਤੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿਨੁਸਮਰਨਜੋਦਨੁਬਲਨਾਸਰਪੈਜੋਆਰਜਾ

ਨਾਬਖਕਉਅਨਜਾਨਉਅਮਹਇਆਕੋਹਾਬਿਕਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੂ

ਅਤੋਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀਹਮਕਹੀਅਤਕਾਲਿਜੁਗਕੋਕਾਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਨਮੋਰੇਅਨੁਜਾਬਿਕਾਰਿਓਪਲਪਲੁਹਰਿਜੀਤੇਅੰਤਰੁਪਾਰਿਓ॥ ੨॥ ਜਬਦੇ

ਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀਆਜੋਨਪੜਾਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥ ੩॥ ਓਤਮਅਨਾਥੁ

ਤਿਸੁਧਨਿਸਭਭਗਮਾਂਮੀ॥ ੪॥ ਇਨਦੂਤਨਖਲੁਬਧੁਕੀਨੇ

ਰਖੁਨਾਬਝਸਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ॥ ੬॥ ੧॥

ਬਡੋਨੀਲਾਜੁਅਜਹੁਨਹੀਹਾਰਿਓ॥ ਪ੍ਰਾਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਹਾਕੋਸੇਕੋ

ਦਾਨੁਕਾਗਿਕੇਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ ੨॥ ੧॥

ਜੈਤਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ੧ ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਮੋਰੋ ਕੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥
ਰੋਭਾ ਵਉ ॥ ਜੋ ਤੁਦੇ ਪਿਤਹੀ ਇਹੁ ਪਤੇ ਆਸਨ ਕਤ ਧਾਵਉ ॥੨॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ
ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ ਕੁਨ ਗਾਵਉ ॥੩॥ ਆਗੈ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ॥
ਪੀਤਿ ॥੪॥ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ॥ ਸਤ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਜਨ ਕਾ ਪੂਰਾ ॥
ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਪਾਛੈ ਪਰਿ ਉਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਲੀ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੀ ਕਾਲੀ ॥੧॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਰੀ ॥੨॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਤਿਹ ਨਿਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗ ॥੪॥੨॥੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਲੀ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੀ ਕਾਲੀ ॥੧॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਰੀ ॥੨॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਤਿਹ ਨਿਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗ ॥੪॥੨॥੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਲੀ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੀ ਕਾਲੀ ॥੧॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਰੀ ॥੨॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਤਿਹ ਨਿਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗ ॥੪॥੨॥੩॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾਪਿ ਜਪਿਸਗਲੇ ਰੋਗਸਿਦਾਰੇ ॥੨॥੧॥੧੭॥

ਕਮਲਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ

ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਾਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਜਾਚਿ ਬੀਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਝਬਿ ਨੁਕਉ ਰੁਬੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬ ਹੁਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰ

ਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰ ਬਾਰੇ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ

ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਅਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਨ ਕਾ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਟੋਡੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਰਜ ਜਿਤੁ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਦਾ

ਸਦਾ ਜਾਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਅਨਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕੀਨੀ ਅਪਨਾ

ਰਹਾਉ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਬਸਤੇ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਨਹੀ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਿਨੁ

ਨਾਮ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜਿਸ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਤੇ

ਖਦਾ ਨਾਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ॥੨॥੩॥੧੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ

ਰਾਦੁ ਖੰਡਾ ਸੁਖ ਰਸਿਆ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਗੋਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ਪੂਰਨ

ਕੁਠਾ ਰੂਪ ਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਆਖਿ ਘਟਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਮਿਟੇ

ਚਾਰੈ ਓਇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਸਕਤਿ ਨਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖੇਲੁ

ਜੀਕਰੇ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸੋਧੇ ਤੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਡਾਰ

ਆਖਿ ਚਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਆਇ ਕਾਢੇ ਦੁਖ ਤੇ ਬਿਖੇ ਛੁਟਕੇ ਛੁਟਤ

ਨਾਮੀ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਅਨਿਕਾ ਛਿ ਦੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਿਖੇ ਛੁਟਕ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਕਿ ਭਖਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਭਰੇ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜਨ

ਪਾਇਆ ਆਗਾਮੀ ਗਮੁ ਕਬੈ ਜਨ ਨ ਕਰਸਭ ਦੇਖੈ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨਾ ਹੀ ਕਾ ਮਰਤ ਨ ਪਤੁ ਖਾਏ ਓਹ ਸਾਮ ਭੂ ਤੇ ਆਖਿ ਰਹੇ ਅਨਬੀਤੇ ਅਜੋ

ਪਾਲਿ ਜਾਲੁ ਜਮ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਚਕਾ ਪੰਥ ਬਾਧਾ ਏ ਓਹ ਖਤ ਖਰਚਤ ਕਿ ਕੁ

ਏਅਨਦਾਚਿਤਹਰਖੇਪਤੀਨਾ॥ਤਿਸਹੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੋਠਭੁਹਤਿਸਕੋ
ਨਾ॥੩॥੧॥੨੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧ
ਜਪਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਹੈਰੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉ
ਦਰਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੋਸਾਸੰਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪੁਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ॥੧॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾ
ਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੨॥੨੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉ
ਪੂਰਨਦਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿ
ਰਾਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ॥੧॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈ
ਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕ
ਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩॥੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂਰਿ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋਚਾਪੂਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦਹਦਿਸ
ਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸੇ
ਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੂਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਟੇਬਿਸੂ
ਰ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੂਰ॥੨॥੪॥੨੩॥ਗਉੜੀ
ਮਃ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ॥ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮ
ਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਿਆਸ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨ
ਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੋਜਾਸ॥੧॥ਸੰ
ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਮਨੋਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੂਖਮਨਿਉ
ਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥੨॥੫॥੨੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਪਤਿਤਪਾਵਨ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨ॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਚਤੁਰੁਸਭਬੇਤਾਰਿਦਦਾਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨ॥ਨਿਰਮਲਰੂ
ਪਅਨੂਪਸੁਆਮੀਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜਨਸੋਖਾਵਨ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾ

ਦਆਨਨਬੀਓਦੂਸਰਲਾਵਨ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾ ੩੬੬
ਵਨ॥੨॥੬॥੨੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਮਾਇਆਛਲੁ॥ਤ੍ਰਿਣਕੀਅ
ਗਨਿਮੇਘਕੀਛਾਇਆਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਹੜਕਾਜਲੁ॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪ
ਬਹੁਚਤੁਰਾਈਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਾਧਮਗਿਚਲੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਾਨੁਖ
ਦੇਹਕਾਇਹੁਊਤਮਫਲੁ॥੧॥ਬੇਦਬਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੂਜਨਭਾਗਹੀਨਸਮਝਤਨ
ਹੀਖਲੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਿਦਹਨਭਏਮਲ॥੨॥੭॥੨੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਦੇਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੋਟਿਫ
ਲਾਦਰਸਨਗੁਰਡੀਠੇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇਮ
ਦਢੀਠੇ॥ਅਸਥਿਰਭਏਸਾਚਰੰਗਿਰਾਤੇਜਨਮਮਰਨਬਾਹੁਰਿਨਹੀਪੀਠੇ॥੧॥ਬਿਨੁਹ
ਰਿਭਜਨਰੰਗਰਸਜੇਤੇਸੰਤਦਇਆਲਜਾਨੇਸਭਿਝੂਠੇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਨ
ਕਨਾਮਬਿਹੂਨਚਲੇਸਭਿਮੂਠੇ॥੨॥੮॥੨੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰਾ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅੰਕੁਰੁਭਲੋਹਮਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਜਾਕੋਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾ
ਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਹੁੜਿਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾ॥ਨਾ
ਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖੁ॥ਕੋਟਿਅਨੰਦਰਾਜਸੁਖੁਭੁਗਵੈਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੈ
ਸਭਦੁਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁ
ਖ॥ਦੇਖਿਸਰੂਪੁਪੂਰਨਭਈਆਸਾਦਰਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀਭੁਖ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ
ਅਸਟਮਹਾਸਿਧਿਕਾਮਧੇਨੁਪਾਰਜਾਤਹਰਿਹਰਿਰੁਖੁ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰ
ਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਗਰਭਨਧੁਖ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ਜੋਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਾਹੁਰਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਸੀ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੧ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਮ ਅਖਰ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ॥ ਹਕਾ ਕਬੀ ਰਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰ
ਦੂਰਗਾਰ॥ ੧॥ ਦੁਨੀ ਆ ਮੁਕਮੇ ਫਨੀ ਤਹ ਕੀ ਕਦਿਲ ਦਨੀ॥ ਅਮਸਰ ਮੁਇਅ ਜਰਗਾਈ
ਤਰਿਗਫਤ ਹਦਿਲ ਤੇ ਚਿ ਨਦਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨੀ ਪਿਸਰ ਪਦਰੰ ਬਿਰਾਦਰ ਕੰ ਕਸ
ਹੈ ਸਦ ਸਤੰ ਗੀਰ॥ ਆਖਿਰ ਰਬਿ ਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸ੍ਰਦ ਤ ਕਬੀਰ॥ ੨॥ ਸਬ ਰੋਜ
ਗਸਤ ਮ ਦਰ ਹਦਾ ਕਰਦੇ ਮ ਅਬ ਦੀ ਖਿ ਆਲਾ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇ ਕੀ ਕਾ ਰ ਕਰ ਦਮ ਮਈ ਚਿ ਨੀ
ਆਵਾਲਾ॥ ੩॥ ਬਦ ਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀ ਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇ ਨ ਜਰ ਬੇ ਬਾਕ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਰੋ
ਯਦ ਜਨ ਤੁ ਤਰੇ ਤੇ ਰੇ ਚਾ ਕਰ ਪਾ ਖਾਕ॥ ੪॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਝ ਤੇ ਰਾ ਭੰਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ॥ ਮੇਦੇ ਵਾ ਨ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ॥ ਕਰਕਾ ਸਾ ਦ ਰਸਨ ਕੀ ਭੂ
ਖ॥ ਮੇਦਰਿ ਮਾਗਉ ਹੀ ਨੀ ਤਨੀਤ॥ ੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ॥ ਮੇਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖ
ਆਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਸਰਿ ਕੁ ਸਮ ਮਿ ਰਗ ਮੇ ਹਰਣਾ ਸਰ ਬਸਮ ਗੀ ਗੀ ਚਰ੍ਹਣਾ॥ ਚੰਦਨ
ਭਗਤ ਜੋਤਿ ਇਨੇ ਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ॥ ਸ੍ਰਿਪ ਅਪਟ ਭੰਡਾ ਕਹੈ ਨ ਬੋਇਆ॥ ਮੇ ਸਾ
ਕੁ ਕਤੁ ਵਰਨ ਮ ਹੋਹੈ ਇਆ॥ ਤੇ ਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰੇ ਲਿ ਵਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀ ਖਿ
ਆਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਮਾਪ੍ਰਿ ਮਾਰੋ ਲੀ ਤ ਵਾਲਬਿ ਰੰਗਾਏ॥ ਮੇਰੈ ਰੰਤ ਨ ਭਵੈ ਚੋਲ
ਵਾਪ੍ਰਿ ਮਾਰੋ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾ ਨੈ ਜਾਉ ਮਹਰਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾ ਨੈ ਜਾ
ਉ॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾ ਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੇ ਲੇ ਲੈ ਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਲੈ ਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ
ਕੁਰਬਾ ਨੈ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਆਰ ਵੜ ਣਿ ਜੇ ਥੀ ਮੋ ਪ੍ਰਿ ਮਾਰੇ ਪਾਈ ਮੇ ਨਾ ਉ ਮਜੀਠਾ॥
ਰੰਗ ਣਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਗੈ ਸਾਹੁ ਬੁ ਮੇ ਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠਾ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪ੍ਰਿ ਮਾਰੇ ਕੰਤੁ
ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ

ਸੋਹਨੀ ਆਪੇ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਦੀ ਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੇ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਨੈਣ ਸਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਸੁਣਾਇ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸਭ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ॥ ੪॥ ੨॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੧ ਓ ਜਪਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਜੋਈ ਮਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਵਾਇਓ॥ ੧॥ ਹਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਾਤਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥

ਸੇ ਮਨ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਸੋ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਕਉ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਇ॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹਰਿ ਰਿਨਾ ਮੁ ਨਿ ਤਾ ਧਿਆਇ॥ ਜੋ ਇਛਲੁ ਪਾਵਹਿ ਢਿਲ ਮ ਦੁਖ ਨਲਾ ਗੋ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪੁਰਬੇ ਤਪ ਸਾਬ ਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹੈ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇਆ॥ ੨॥ ੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਆਇਓ ਆਸ ਮਾਨ ਜੀ ਮੀਰ ਖਤ੍ਰ ਆਬ ਪੈਦ ਇਸ ਖੁਦ
ਕੀ ॥ ਬੰਦੇ ਚਸ ਮਾਦੋ ਦੰਦ ਨ ਆਇ ॥ ਦੁਨੀ ਆ ਖੁਰਦਾ ਖੁਰ ਨੀ ਗਾ ਫਲਾ ਹਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਹਾਂ ਉ ਬੀ ਬਨ ਹੈ ਵ ਸ ਹਾ ਮ ਕੁ ਸ ਤ ਨੀ ਮੁ ਰ ਦਾ ਬ ਬੋ ਖੋ ਗ ਇ ਦਿ ਲ ਕ ਬ ਜ ਕ ਖ ਜਾ ਕ
ਦੋ ਜ ਕ ਸ ਜਾ ਇ ॥ ੨ ॥ ਦ ਵ ਲੀ ਨਿ ਆ ਮ ਤਿ ਬਿ ਗ ਦਾ ਦ ਰ ਬ ਰ ਜ ਮੀ ਅ ਲ ਕ ਖ ਜਾ ਇ ॥ ਜ
ਇ ਅ ਜ ਰ ਈ ਲੁ ਬ ਸ ਤ ਨੀ ਤ ਬ ਚ ਕ ਕਾ ਰੇ ਬਿ ਦਾ ਇ ॥ ੩ ॥ ਰ ਬ ਦ ਬ ਮ ਕੁ ਮੁ ਕ ਰ ਦੰ ਪ ਕ
ਅ ਲਾ ਹਾ ॥ ਬੁ ਰੋ ਨ ਨ ਕ ਅ ਚ ਦ ਸ ਪੇ ਸ ਿ ਦ ਰ ਵੇ ॥ ਬੰ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੇਰੀ ਆਸਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਇਕ ॥ ੧ ॥ ਸ ਭ ਦੂ ਪ ਰ ਬ ਰ ਹ ਮ ਦਾ ਤ ਾ ॥ ਤੇ
ਚੀ ਕ ਰੇ ਬ ਆ ਧ ਾ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਪੈ ਰੂ ਨੈ ਰੂ ਹੋ ਵ ਨ ਹ ਾ ਰ ਾ ਅ ਗ ਾ ਧਿ ਊ ਚ ਆ ਪਾ
ਲਾ ਜੋ ਤੁ ਧੁ ਸੇ ਵ ਹਿ ਤਿ ਨ ਭ ਉ ਦੂ ਖ ਨ ਾ ਹੀ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦਿ ਨ ਾ ਨ ਕ ਗੁ ਣ ਗਾ ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜੋ

ਕੁ ਛੁ ਕੁ ਸੋ ਤੇ ਸੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ ਲ ਏ ਛ ਡ ਾ ਇ ਜਿ ਸੁ ਕ ਿ ਪ ਾ ਕ ਰਿ ਹੋ ਦੇ ਦੇ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
ਸੋ ਭ ਲਾ ਕ ਰਿ ਮਾ ਨੀ ਐ ਹਿ ਕ ਮ ਤਿ ਹੁ ਕ ਮੁ ਚੁ ਕ ਾ ਈ ਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇ ਮ ਪ ਦਾ ਰ ਥ ਪ ਾ ਈ ਐ ਤੈ
ਚ ਰ ਣੀ ਚਿ ਤੁ ਲ ਾ ਈ ਐ ॥ ਸ ਹੁ ਕੈ ਸੋ ਕੀ ਜੋ ਤ ਨੁ ਮੋ ਨੈ ਦੀ ਜੋ ਐ ਸਾ ਪ ਰ ਮ ਲ ਖ ਈ ਐ ॥
ਏ ਵ ਕ ਹਿ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣੀ ਭੈ ਣੇ ਇ ਨੀ ਬਾ ਤੀ ਸ ਹੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਆ ਪ ਿ ਗ ਵ ਾ ਈ ਐ ॥
ਸ ਹੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ਅ ਉ ਰ ਕੁ ਕੈ ਸੀ ਚ ਤੁ ਰ ਾ ਈ ॥ ਸ ਹੁ ਨ ਦ ਰ ਿ ਕ ਰ ਿ ਦੇ ਖੈ ਸੋ ਦ ਿ ਨ ਲੇ ਖੈ ਕ ਾ ਮ ਹਿ ॥
ਉ ਨਿ ਧਿ ਪ ਾ ਈ ॥ ਆ ਪ ਣੇ ਕੰ ਤੀ ਪ ਿ ਆ ਰੀ ਸ ਾ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣੇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਾ ਸ ਭ ਰ ਾ ਈ ॥ ਨੰ ਨੋ
ਰੈ ਗਿ ਰ ਾ ਤੀ ਸ ਹ ਜ ਕ ਮੀ ਤੀ ਅ ਹਿ ਨਿ ਸਿ ਭ ਾ ਇ ਸ ਮ ਾ ਣੀ ॥ ਸੁ ਦ ਰ ਿ ਸ ਾ ਇ ਸ ਰ ਭੂ ਪ ਕਿ
ਖ ਣਿ ਕ ਹੀ ਐ ਸੋ ਸ ਾ ਸਿ ਆ ਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਸੀ ਮੈ ਅ ਵ ਰ ਨ
ਸ ਮ ਕੀ ਬਾ ਣੀ ਤੈ ਸ ਵ ਾ ਕ ਰੀ ਗਿ ਆ ਨੁ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਪ ਾ ਪ ਕੀ ਜੰ ਞ ਲੇ ਕਾ ਬ ਲ ਹੁ ਧਾ ਖ ਿ
ਜੋ ਰੀ ਮੰ ਗੀ ਦਾ ਨੁ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਸ ਰ ਮੁ ਧ ਰ ਮੁ ਦ ਇ ਛ ਪਿ ਖ ਲੋ ਏ ਕੁ ਰੁ ਫਿ ਰੈ ਪ ਰ ਧ ਾ ਨੁ ਵੇ
ਲਾ ਲੇ ॥ ਕਾ ਜੀ ਆ ਬਾ ਮ ਣ ਾ ਕੀ ਗ ਲ ਬ ਕੀ ਅ ਗ ਦੁ ਪ ਲੈ ਸੇ ਤਾ ਨ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਮੁ ਜ ਲਾ ਨ ਿ
ਆ ਪ ਣ ਿ ਕੇ ਤੇ ਥ ਾ ਕ ਸ ਟ ਮ ਹਿ ਕ ਰ ਹਿ ਖੁ ਦ ਾ ਇ ਏ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਜ ਾ ਤਿ ਸ ਨ ਤੀ ਹੋ ਗ ਹਿ ਂ ਦ ਵ ਣੀ
ਆ ਏ ਹਿ ਭੀ ਲੇ ਖੇ ਲਾ ਇ ਏ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਖੁ ਨ ਕੇ ਸੋ ਹਿ ਲੇ ਗ ਾ ਵੀ ਅ ਹਿ ਨਾ ਨ ਕ ਰ ਤ ਕ ਾ ਕੂ ਰੂ ਪ
ਇ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਸ ਾ ਹਿ ਬ ਕੇ ਗੁ ਣ ਨ ਨ ਕੁ ਗ ਾ ਵੈ ਮਾ ਸ ਪੁ ਰੀ ਵਿ ਚਿ ਆ ਖੁ ਮੇ ਸੋ ਲਾ ॥ ਜਿ ਨਿ
ਉ ਪ ਾ ਈ ਰੈ ਗਿ ਰ ਵ ਾ ਈ ਬੈ ਠ ਦੇ ਖੈ ਦੀ ਖ ਇ ਕੇ ਲਾ ॥ ਸ ਚ ਾ ਸੋ ਸ ਾ ਹਿ ਬੁ ਸ ਚੁ ਤ ਪ ਾ ਵ ਸੁ ਜ
ਝ ਨਿ ਆ ਉ ਕ ਰੇ ਗੁ ਮ ਸੋ ਲਾ ॥ ਕਾ ਇ ਆ ਕ ਪ ਛੁ ਟ ਕੁ ਟ ਕੂ ਹੋ ਸੀ ਹਿੰ ਦੁ ਸ ਤ ਾ ਨੁ ਸ ਮ ਾ ਣ

ਆ ਪੇ ਰੰ ਗੇ ਆ ਪੇ ਨ ਦ ਰਿ ਕ ਰੇ ਇ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕਾ ਮ ਣਿ ਕੰ ਤੈ ਭ ਾ ਵੈ ਆ ਪੇ ਹੀ ਰ ਾ ਵੇ ਇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
ਤਿ ਲੰ ਗ ਮ : ੧ ॥ ਇ ਆ ਲ ੜੀ ਏ ਮਾ ਨ ੜਾ ਕਾ ਇ ਕ ਰੇ ਹਿ ॥ ਆ ਪ ਨ ੜੈ ਘ ਰਿ ਹੰ ਢੈ
ਕੀ ਨਾ ਮਾ ਣੇ ਹਿ ॥ ਸ ਹੁ ਨੇ ਨੈ ਧ ਨ ਕ ਮ ਲੀ ਇ ਬਾ ਹ ਰੁ ਕਿ ਆ ਚੂ ਢੇ ਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀ ਆ ਦੇ ਹਿ ਸ ਭ
ਆ ਨੈ ਣੀ ਭਾ ਵ ਕਾ ਕ ਰਿ ਸੀ ਗਾ ਂ ਰੇ ॥ ਤ ਾ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣਿ ਜਾ ਣੀ ਐ ਲ ਾ ਗੀ ਜਾ ਸ ਹੁ ਧ ਰੇ ਰੀ ਪ ਆ ਰੇ ॥
ਆ ਣੀ ਬ ਾ ਲ ਾ ਕਿ ਆ ਕ ਰੇ ਜਾ ਧ ਨ ਕੰ ਤ ਨ ਭ ਾ ਵੈ ॥ ਕ ਰ ਣ ਪ ਲਾ ਹ ਕ ਰੇ ਬ ਪੁ ਤੇ ਰੇ ਸ ਾ ਧ ਨ ਾ ਨ
ਲੁ ਨ ਪ ਾ ਵੈ ॥ ਵਿ ਣੁ ਕ ਰ ਮ ਾ ਕਿ ਛੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ਨ ਾ ਹੀ ਜੋ ਬੁ ਹੈ ਤੇ ਭ ਾ ਈ ਵੇ ॥ ਲ ਬ ਲੇ ਭ ਮ ਦੰ
ਰ ਕੀ ਮਾ ਤੀ ਮ ਾ ਇ ਆ ਮ ਾ ਹਿ ਸ ਮ ਾ ਣੀ ॥ ਇ ਏ ਨੀ ਬਾ ਤੀ ਸ ਹੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ਨ ਾ ਹੀ ਭ ਈ ਕ ਮ ਹਿ
ਇ ਆ ਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਇ ਪ੍ਰ ਛ ਹੁ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣੀ ਵਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀ ਬਾ ਤੀ ਸ ਹੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ॥ ਜੋ ਜਿ ਛੁ ਕ ਮ
ਸੋ ਭ ਲਾ ਕ ਰਿ ਮਾ ਨੀ ਐ ਹਿ ਕ ਮ ਤਿ ਹੁ ਕ ਮੁ ਚੁ ਕ ਾ ਈ ਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇ ਮ ਪ ਦਾ ਰ ਥ ਪ ਾ ਈ ਐ ਤੈ
ਚ ਰ ਣੀ ਚਿ ਤੁ ਲ ਾ ਈ ਐ ॥ ਸ ਹੁ ਕੈ ਸੋ ਕੀ ਜੋ ਤ ਨੁ ਮੋ ਨੈ ਦੀ ਜੋ ਐ ਸਾ ਪ ਰ ਮ ਲ ਖ ਈ ਐ ॥
ਏ ਵ ਕ ਹਿ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣੀ ਭੈ ਣੇ ਇ ਨੀ ਬਾ ਤੀ ਸ ਹੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਆ ਪ ਿ ਗ ਵ ਾ ਈ ਐ ॥
ਸ ਹੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ਅ ਉ ਰ ਕੁ ਕੈ ਸੀ ਚ ਤੁ ਰ ਾ ਈ ॥ ਸ ਹੁ ਨ ਦ ਰ ਿ ਕ ਰ ਿ ਦੇ ਖੈ ਸੋ ਦ ਿ ਨ ਲੇ ਖੈ ਕ ਾ ਮ ਹਿ ॥
ਉ ਨਿ ਧਿ ਪ ਾ ਈ ॥ ਆ ਪ ਣੇ ਕੰ ਤੀ ਪ ਿ ਆ ਰੀ ਸ ਾ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣੇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਾ ਸ ਭ ਰ ਾ ਈ ॥ ਨੰ ਨੋ
ਰੈ ਗਿ ਰ ਾ ਤੀ ਸ ਹ ਜ ਕ ਮੀ ਤੀ ਅ ਹਿ ਨਿ ਸਿ ਭ ਾ ਇ ਸ ਮ ਾ ਣੀ ॥ ਸੁ ਦ ਰ ਿ ਸ ਾ ਇ ਸ ਰ ਭੂ ਪ ਕਿ
ਖ ਣਿ ਕ ਹੀ ਐ ਸੋ ਸ ਾ ਸਿ ਆ ਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਤਿ ਲੰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਸੀ ਮੈ ਅ ਵ ਰ ਨ
ਸ ਮ ਕੀ ਬਾ ਣੀ ਤੈ ਸ ਵ ਾ ਕ ਰੀ ਗਿ ਆ ਨੁ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਪ ਾ ਪ ਕੀ ਜੰ ਞ ਲੇ ਕਾ ਬ ਲ ਹੁ ਧਾ ਖ ਿ
ਜੋ ਰੀ ਮੰ ਗੀ ਦਾ ਨੁ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਸ ਰ ਮੁ ਧ ਰ ਮੁ ਦ ਇ ਛ ਪਿ ਖ ਲੋ ਏ ਕੁ ਰੁ ਫਿ ਰੈ ਪ ਰ ਧ ਾ ਨੁ ਵੇ
ਲਾ ਲੇ ॥ ਕਾ ਜੀ ਆ ਬਾ ਮ ਣ ਾ ਕੀ ਗ ਲ ਬ ਕੀ ਅ ਗ ਦੁ ਪ ਲੈ ਸੇ ਤਾ ਨ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਮੁ ਜ ਲਾ ਨ ਿ
ਆ ਪ ਣ ਿ ਕੇ ਤੇ ਥ ਾ ਕ ਸ ਟ ਮ ਹਿ ਕ ਰ ਹਿ ਖੁ ਦ ਾ ਇ ਏ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਜ ਾ ਤਿ ਸ ਨ ਤੀ ਹੋ ਗ ਹਿ ਂ ਦ ਵ ਣੀ
ਆ ਏ ਹਿ ਭੀ ਲੇ ਖੇ ਲਾ ਇ ਏ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ਖੁ ਨ ਕੇ ਸੋ ਹਿ ਲੇ ਗ ਾ ਵੀ ਅ ਹਿ ਨਾ ਨ ਕ ਰ ਤ ਕ ਾ ਕੂ ਰੂ ਪ
ਇ ਵੇ ਲਾ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਸ ਾ ਹਿ ਬ ਕੇ ਗੁ ਣ ਨ ਨ ਕੁ ਗ ਾ ਵੈ ਮਾ ਸ ਪੁ ਰੀ ਵਿ ਚਿ ਆ ਖੁ ਮੇ ਸੋ ਲਾ ॥ ਜਿ ਨਿ
ਉ ਪ ਾ ਈ ਰੈ ਗਿ ਰ ਵ ਾ ਈ ਬੈ ਠ ਦੇ ਖੈ ਦੀ ਖ ਇ ਕੇ ਲਾ ॥ ਸ ਚ ਾ ਸੋ ਸ ਾ ਹਿ ਬੁ ਸ ਚੁ ਤ ਪ ਾ ਵ ਸੁ ਜ
ਝ ਨਿ ਆ ਉ ਕ ਰੇ ਗੁ ਮ ਸੋ ਲਾ ॥ ਕਾ ਇ ਆ ਕ ਪ ਛੁ ਟ ਕੁ ਟ ਕੂ ਹੋ ਸੀ ਹਿੰ ਦੁ ਸ ਤ ਾ ਨੁ ਸ ਮ ਾ ਣ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਵੇਪਰਵਾਹ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਉਪਾਇਅਨ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਨਾ ਜਾਣੀਐ ਵਡ ਵੇਪਰਵਾਹ॥ ਚਲੁ ਮਨਾ ਤੁਧੁ ਸਮਝਾਇਆ ਬਹੁ ਅਗੋ ਚਲਹਿ ਉਠਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕਥੀਅਹਿ ਦਰਸਾਇ॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਕਾਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਤੇਰੀ॥ ਪਾਕ ਰਾਹੁ ਅਖਿ ਨਮਹਿ ਬਾਪੁ ਆਦਮ ਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਉ ਤੂ ਦੇਰੀ॥ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪਕ ਤੇਰੇ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਕੇਰੀ॥ ਦਾਇਮ ਦਿਨੁ ਸੁਰੈ ਜੇ ਤੂ ਬੁਝਹਿ ਕਿਉ ਦੋਜਕ ਕਿਆ ਫੇਰੀ॥ ਰਬੀ ਦੇਖਿ ਜਿ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਗੁਨਹ ਉਸਕੇ ਸਗਲੇ ਢੂਕੇ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਿ ਫੇਰੀ॥ ਚੀਜ ਫਿਲਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ਮਿਲਨ ਕੂੜਿਆਰੀ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਸੁਰਾਉ ਨਾਨਕ ਦਿਲਾਸਾ ਦਾਨਾ ਦੀਰਾਨ ਦਾਨਾ ਤੂ ਦਾਤਾਰੀ॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬੰਦੀਮੋਚ॥ ਦੀਦਨੁ ਦੀਦਨੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਜੀਅੜੇ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਭ ਉਧਰੈ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਮੁਖ ਪਰਧਾਨ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਭ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਹੁ ਸਭ ਕੋ ਸਮਝਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਹੁ ਸਭ ਕੋ ਸਮਝਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਹੁ ਸਭ ਕੋ ਸਮਝਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਫੀ

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤਲੇ ਨਿਸਿ ਦਿਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਉ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਤਉ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥
ਨਹ ਕਾਮ ਕਾਜ ਅਨੇਕ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲ ਤਿਆਗਣ ਜੋਗ ॥
ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਪੂਰਨ ਏਕ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਤਨ ਤਾਪ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਨਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਸੋਭਾ ਜਾਨ ॥
ਜਿਉ ਨਟੁ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਦਿਖਾਇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣੇ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਤ ਬਹੁ ਰੰਗ ਤਿਉ ਤਿਉ ਬਧਨ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਰਕਮਾਇ। ਜੋ ਦਮਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦੁਖ ਬੇਅਬ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹੁਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈਕਰੀ

ਟੇਸੋਖਾਇ। ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਓਵਈ ਜੋ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਕਾਢੀਐ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਜੋਗੁ

ਤੇਰਾ ਸਦਵਾਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜੋਗੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਜੋਗੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਾਂਝੈ ਤਿਨ ਕਉ ਬਾਂਝੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਖੈ ਬਾਂਝੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਤ ਸੁਭਾਖ ਹੋਇ ਸਭ ਕੋ ਆਖੈ ਪੁਤ ॥੧॥

ਅਜੀਣੁ ਪੋਤਾ ਛਡਿ ਹੋਇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਦੁਆਰੈ ਹੋਦੋ ਹੋਇ ਸੀ ਹੋਰ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਚਾਰ ॥ ਹੋਇ ਸੀ ਮੇਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਪਵਰਤਾਇ ਸੀ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇ ਸੀ ਆਪਿ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇ ਹਾਹੋ ਇਸੀ ਆਸ ਕੀ ਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਭੁਲੀ ਘਰਿ ਵਥੁ ਆਪਿ ॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮ ਮਸਵਾਰਿ ਦਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ਆਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕਾ ਸੁਤਾ ਪਿਤਾ ਜੇਗੀ

ਸੀ ਨਾਨਕ ਕਮਾਪਿ ਨਿਹਾਲਸਾ ਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਵੇਖੈ ਭੋਗ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ਤ ਪੀਐ ਹੋਵੈ ਪੁਰਖ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੂਝੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਤੂ ਜਾਣੋਈ ਸਭ ਕਾ ਜੀਅ ਤੂ ਜਾਣੋਈ ਸਭ ਕਾ ਜੀਅ ਕਾ ਵਿਥੁ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਚਿੰਤ ਜਾਹਿ ਪਰਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਚਾਖੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਚਾਖੁ ਜੇ ਭਾਈ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਜਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ਖਰਾ ਉਦਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਚਾਖਿਆ ਸਜਣਾਇਆ ਉਮੇ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਚਿੰਤ ਜਾਹਿ ਪਰਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਚਾਖੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਚਾਖੁ ਜੇ ਭਾਈ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਜਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ਖਰਾ ਉਦਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਚਾਖਿਆ ਸਜਣਾਇਆ ਉਮੇ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੮

ਆਸੀ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥੪॥੨੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸੁਖ ਮਨ ਕਾ ਹਉ ਮੁਖ ਮੁਰਾਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਲੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਬਖਸਿਲੇ ॥
ਗੁਰਮੇਲਿ ਤੂ ਬਹੁ ਸ੍ਰਾਵਹਿ ਇਕ ਮਨਮੁਖ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਇਓ ॥
ਤੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿ ਉਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕ ਨਾਸਤਿ
ਜੇ ਤੂ ਹੁਕਮ ਕਰਹਿ ਤੇ ਹੋਵੈ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾ ਵੈ ਜੇ ਤਾ ਤੁਧੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਹਿ
ਦਾਦੀ ਨਾਨੀ ਕੋ ਛੋਹਰੁ ਆਈ ਭੂਪੈ ਜਾ ਹਰਿ ਸਭ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਦੇਵਹਿ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੁਰਖ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਫਲੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥੩॥੨॥੧੩॥੪॥੨੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ਤਿਨ ਪਹਿ ਤੂ ਪਰਮਾਦਿ ਪਇਆ ॥
ਹਉ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੰਭੁ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਨ ਜਾਪਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਨ ਕੋਈ ਨ ਮਾਰੈ ਜੇ ਸਭ ਆਇ ਮਿਲਹਿ ਇਕ ਵਾਰ ॥
ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨ

ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥੪॥੬॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਮਨੁਖ ਪਰਧਾਨ ॥ ਬਿਨੁ ਉਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਇਹ ਅੰਧੀ ਇਹ ਸਾਜਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਵੈ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਪੇਖਉਮੇਰਿਓਗਾਵਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਸਿਧਾਰਾ॥੨॥
ਚਰਨੇਤੂੰਦਿਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਬਣੀਜੰਤਬਿਨਾਹੋਰੁਪਾਰਾ॥੩॥ਪੂਤਸਰਹੋਮਾਨਕੋਹੋਵੀ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਪ੍ਰਭਤੇਵੈਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉ
ਜੀਵਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਭਗਤਜਨਾ
ਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁ
ਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਜਾਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਸਫਲ
ਮੂਰਤਿਦਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨ
ਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਤਜਾਰੀ॥
ਦ੍ਰਿੜੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥
ਕਰਣਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁ
ਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦਮਾਇਆ॥ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਦੁਖਭੰ
ਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕੁਸਰਣਾਇਆ॥੪॥੧੩॥੧
੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥
ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਸੰਗਿ
ਤੁਮਾਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ॥ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮ
ਡਾਂਡਾ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾਗਰਤਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਾਜਨ

ਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀ ੭੩੮
ਜਾਨੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰ
ਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥
੪॥੧੫॥੨੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉ
ਦੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਕਮਲਮਨਧਿਆਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰ
ਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੂਖਸਹਜਮਨਿਆਵੈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿ
ਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੁਆ
ਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਸਾਚੀਪੂਰਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿ
ਖਜਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥
੨੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥
੧॥ਇਹਬੇਨੰਤੀਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੀਸਰਣਿ
ਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਚਰਣ
ਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ
॥੪॥੧੮॥੨੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉ
ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਪਹਿਰਿਸਨਾਹ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥
ਹਰਿਚਰਨਸਰਣਗੜ੍ਹਕੋਟਹਮਾਰੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਜਮੁਤਿਸੁਨਬਿਦਾਰੈ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸੇਵਕਸੰਤਰਾਜਾਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਸੁਖਤਾਹਾ॥੧॥ਚਲੁ
ਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਜਾਹਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਚਰਣੀਪਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਬੇਨਤੀਜ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

ਜਪਨਜੀਤਨਸਾਚਰਣਸਰਣਨਾਨਕਗਾਤਿਪਾਈ॥੪॥੨॥੮॥

ਸੁਖਫਿਰੇਨਹੀਡੋਲਾਇਆਗੁਰੁਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨਨਿਸਾਨੈਚੀਤੇ॥ਰਹਾਉ॥

ਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਆਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਤਤੇਕਾਦੀਜਮਕੀਫਾਸੀ

ਕਿਰਪਾਲੀਨੇਭਏਦਇਆਲਦੁਖਨਾਸੇਪੂਰਨਆਸੇ॥੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਬਚਨਸਾਧਬਾਣੀਓਮਜੋਪੋਤਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਧਿਆਇ

ਭਵਨਸਾਗਰਨਾਉਗੁਰਾਉਕਲੀਕਾਲਕੇਮੀਤੇਕਲੇਜਾਸਾਈਕੋਨਾਮੁਮਨਾਇ

ਪਾਸਬੁਧੁਮੈਮੂੜਅਗਿਆਨੀਕਰਹਾਉਪਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਈ॥੨॥

ਸੁਮੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਘਰੁ ੭

ਨਾਕਿਪਾਲਾਰਾਉਕਰਿਕੰਪਾਤੁਮਾਪੀਪ੍ਰਭਪਾਲਜਾਉਪੈਮਾਤੁਲਾਜ

ਸਭਬਲੁਤੇਰਾਤੂਸਮਰਥਾਤੂਨਿਥਾਵਿਆਂਕਾਥਾਵਾਂ॥੧॥

ਸਾਚੁਸੁਖਾਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਜਾਪੇਬੈਸਚਿਜੋਈ॥ਰਹਾਉ॥

ਸੁਮੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਘਰੁ ੭

ਬੋਲਾਬੇਦਾਗੁਣਗਾਉਦਾਇਆਲਾਦਰਸਾਵੇਦਾ

ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਾਚਾਸਾਚੇਸਾਹਪਸੰਦਾ॥ਰਹਾਉ॥

ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆਈ

ਸਾਚੇਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈਸਾਚੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥

ਸਾਚੇਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸੋਹੈਸਾਚੇਸਾਚੀਵਾਈ

ਦਰਿਕੇਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੀਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ
ਪਾਲਾ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਸਮਾਲਿਸਰਬ ਸੁਖਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਾਖੁ ਜਨ ਅਪਣੇ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਉਧਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰੁ ਪਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ
ਅਪਣੇ ਭਗਤ ਪਰਾਛਤਿ ਕੀਏ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ
ਮੀਠੇ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ਤੇ ਜਨ ਸਗਲ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਟਹਲ ਪਈ ਤੁਧੁ
ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਭ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਤੇ॥ ਸੇ
ਸਾਧ ਭਏ ਜੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ
ਧਿਆਏ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਜੋ ਜਿਹ ਛਡਕੈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੋ ਤਿਹ ਦੇਵਹੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਜੋ
ਪੂਛਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨਾ ਪੋਥੀ ਸਭ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ॥ ਜੋ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਣੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੋਈ
ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਕਾਲੁ
ਨ ਜੋਹੈ ਕੋਈ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣੈ ਮੇਲਾ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ
ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸੋਭਾ ਕਰੈ ਜਹਾਨੁ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ
ਜਨ ਸੋਹਤ ਸਾਧ ਸਭਾਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ
ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕਉ ਲੇਪੁ ਨ
ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਰਹਤ ਭਰਮ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ
ਤਿਸ ਕਉ ਲੇਪੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਰਹਤ ਭਰਮ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ
ਵਸੈ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੇ ਜਾਈ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸ ਵੇਲ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਜਨ ਰਾਖੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਕਾਛੈ ॥੩॥੪॥੫॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਮ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਦੁਖ ਕੋ ਸਾਥਾ ਵਿਣੁ ਤੇਰੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਤੇਰੇ ਵਸਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਾਣੈ ॥੨॥੫॥੬॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਭਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨ ਕਾ ਵਡ ਭਾਗੋ ਹੋਈ ॥੨॥੬॥੭॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲਾਗਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਮਾਨੀ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਾਈ ॥੨॥੭॥੮॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੭ ਕਾਫੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਣਜਾਣਤ ਮੁਢੁ ਲੰਙੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਇਕੁ ਚਲੈ ਇਕੁ ਚਲੰਦੜੋ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦਰਬਾਰਿ ਸਚੁ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਿਜ ਨਾਮੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ਵਜੈ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਗੁਰੂ ਪੂਜਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚਾ

ਵਡਭਾਗੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੇ ਸਭ ਤਨ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਚੁ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਛੁਟੈ ਪਾਰਿ ਪਵਹੁ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਚੁ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਛੁਟੈ ਪਾਰਿ ਪਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਨੀ ਆਸਾ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ਜਲਿ ਕਾਲੈ ਜੇ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥ ਵਤੁ ਜੋਗਾ ਬਾਦਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀ ਆਕੇ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨਾਲਾ ਨੰਨਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਵੁਠੇ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਦਾਈ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਪਿੜੁ ਬੇਪੀਰਾ ਸਿਰੁ ਸਗਲੇ ਕਲੰਕ ਵੰਞੰਨਿ ॥ ਪਾਪੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਗਧੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਨਰਕੁ ਘਾਰੁ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ ਇਹ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲੁ ॥ ਜੈਸਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣ ਕਹਣ ਵਿਡੁ ਜਾਣਹਿ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਮੁਈ ਮੈ ਮੈ ਕਰਤੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੂੜੁ ਨ ਕੋਈ ਲਾਹਿ ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੯॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਵਞੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚੈ ਪਾਸਿ ਪਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮ

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭ ਵਿਚਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਜਾਣੈ ਜਾਚਾ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੋਹੈ ਸੇਜ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੋਹੈ ਸੇਜ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਜਾ ਪਿਰ ਕੰਠਿ ਗਲੇ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀਆ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੁਚਜੀਆ ਮੰਞੁ ਵਾਵਣੁ ਜੋ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣੁ ਜਾਉ ਜੀਉ ਇਕ ਦੂਖਿ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਲਾਗੇ ਜੀਅ ਕਉ ਜੀਵਣੁ ਕੇਹਾ ਜੀਉ ਆਜਿ ਨੀਸੀ ਸਹੁ ਆਵੈ ਮੈ ਬੀ ਛਾਵੜੀ ਜੰਞੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ਆਜਿ ਨੀਸੀ ਸਹੁ ਆਵੈ ਮੈ ਬੀ ਛਾਵੜੀ ਏਹੋ ਜੀਉ ਸੋ ਗੁਣ ਮੈਂ ਵੰਨ ਨਾਹੀ ਨਹੁ ਕੈ ਜੀਵੇ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਨਹੁ ਕੈ ਜੀਵੇ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ਇਕ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਵਣੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਜੀਉ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂ ਧਣੀ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਾਰ ਜੀਉ ਤੀਏ ਮੇਤਿ ਨ ਸਿਉ ਲਖਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ਅੰਦਰਿ ਵੀਜੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸਿਮਰਣੁ ਜੀਉ ਹਉ ਏਨੀ ਟੇਲੀ ਭੁਲੀ ਅਸੁਤਿ ਸੁਕੰਤ ਨ ਬੇਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ਅੰਮ ਥਰਿ ਕੁੰਜਾ ਕੂਲੀ ਆਬ ਗਇ ਬੈਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ਸਾਧ ਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ਜੀ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਕਾਫੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਪੈ ਜੀਕਾਦੀਆਨਜਿਨਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਬ੍ਰਹਿਮਲੁਕੇ ਵਾਢੀਆਸਾ ੧ ਹਉਨਾਛੋੜਉਕੰਤਪਾਸਰਾ ਸਦਾਰੰਗੀ ਲਾਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਏਹੁਮਨੁ ਜਾਆਸਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਸਜਣਦੂਤੈਪੈਸੈਣਦੂਤੈ ਮੋਤੁਝਉ ਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆਜਾਤੁ ਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂਨਿਮਾਣੀਆਣਾ ੨ ਜੋਤੂਤਰਾਂਦੜਾਂਨੂੰਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ ਏਹੁ ਧਨ ਪਾਈਹੁਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ ੩ ਹਾਪਾਵਜ ਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਟੰਨ ਵਿਖਾਲਿ ਕਿਤੀਲਖਵਰੀ ਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪ੍ਰਜਨੇਰਿਆ ਤੂਸਾਹੀਹੁਸਾਹੁਹਉ ਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ

ਮਾਸੀਆਤਊਆਸੰਮਾਵਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆਸਾਹਿਕੇਭੀਗਵਰਿਨਾਥਕੇਦੇਹਿ ਕੁਰੰਗੁਣਾਣੀਆਸ ੪ ਹਉਜੋਤਿਠੇਅਨੁਧੀਗੀਐਕਿਲਾਵਿਖਵੈਵਨਿਵੇਸੋਜਾਕਿਉਵਿਖੇ ਮਾਊਜੋਰਿਆਭਰਪੂਰੇ ੫ ਹਉਏਹਿਨਿਆਣੀਚਾਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ਤੁਰਾਬਿਲਿਘਿਆਪਾਇਆਨਾਸਕਸੰਤਸਹਾਇ ੬ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਅਤੇ ਘਰੁ ੩ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਇਕਠੇ ਗਾਉਣ ਕਾ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਸੁ ਸਰਣਾਦੀਦਾਤਾਰਆ ਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁਸਾਗੁਣਸਾਵਾਦਿ ਤੂਦਾਤਾਰੁਜਾਣੀਐ ੧ ਅਵਿਸਰੁਨਾਦੀਦਾਤਰਆ ਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁਸਾਗੁਣਸਾਵਾਦਿ ਤੂਦਾਤਾਰੁਜਾਣੀਐ ੧ ਰਹਾਉ ਦੇਹਿਸਰੀਰੁਨੀਰੋਗੁਮਨਿ ਸਾਂਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ ਨਾਮੁਜਪਤ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਅਨੇਕ ਮਾਰਿ ਮਰਿਜਨਮਤੇ ਆਬਿਨੁ ਬੂਡੈ ਸਭੁ ਦਾਦੇ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ੨ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁਨ ਜਾਣਨਿ ਓਤਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾਈਐ

ਤੁਝੁ ਪ੍ਰਭੁ ਛਿਨਮਹਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਮੈ ਏਹਿ ਵੇਦਾਨੀ ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਵੇ ਪਾਪਿ ਨ ਪੁਨ ॥
ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੈ ਵੰਞੁ ਦੇਸੀ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਦਰਸਣ ਵੇਖਣ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਵੰਞਾ ਵਾਰੀ ਜੇ ਥੀਵਦਾ ਜੇ ਮੇਲੇ ਵੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਵਡਭਾਗਾ ਪੂਰਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲੈ ਗਨੁ ਗਣਾਇ ਪੈਂਡੀ ਵੰਞਾ ਹੁਰੈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅਖਿ ਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇ ॥
ਵੰਞੇ ਦਿਨਸੈ ਕੈ ਦੀਹਾੜੀ ਨਾ ਉਨ ਰਾਤਿ ਨ ਪਹਰ ਨ ਵੇਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਆਤੁ ਹੋਸੀ ਮਾਹੁ ਹੋਸੀ ਨਾ ਉਨ ਵਰਸ ਨ ਕਾਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਮੈ ਰਾਹੁ ਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਪੋਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਬਦਿ ਸੁਖ ਮਾਣੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਵਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੈ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਨਾਲਿ ਵੇਖਿ ਦੂਰਿ ਪਰਵੀਐ ਘਰਿ ਜੰਞੀ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਰਲੋ ਵੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਜੰਞੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ਜੰਞੀ ਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣ ਵੰਞੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਜਾਤੁ ਜੋਤੇ ਖੁਸਦਾ ਜਾ ਚੁਪ ਲਬੋ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰ ਵਿਚੁ ਏਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰ ਨਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਰੈ ਪਰਾਤਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਝੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸਾਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ॥
ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਹੇਲਾ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਨਵੇ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਵੇਲ ਵਾਹਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜੀਉ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤਿਸਨ ਭੁਖ ਵੜੀ ਹਉ ਜਨ ਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਰੁ ਦੇਵਾ ਮੰਗੈ ਕਿਆ ਧਨੁ ਜੋਰੁ ਜੀਉ ॥
ਆਸਾ ਭੁਖ ਕਮਾਉ ਜੀਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ ਆਗੁ ਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਪਾ ਜੀਉ ॥
ਦੁਹਚਾਰੀ ਦਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਭੈ ਤੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਵਦਾ ਨਹ ਲਭੈ ਤੀਵਾ ਜੀਉ ॥
ਕੁਹਕੈ ਪੈਖੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ਤਿ ਆਗੈ ਮਨਕੀ ਮਤ ਵੀ ਵੇਸਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਵਿਚੁ ਦੇ ਪਰਦਾ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰ ਕੰਤ ਨ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ਜੀਉ ॥
ਉਮੇ ਆਸਾ ਖੀ ਚਿਤਿ ਮਾਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਮ ਰਾਗਿ ਚਲੇ ਤ ਮੈ ਚਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤੇਵਸਮੇ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਤੁਧ ਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥
ਨਿਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ਜੇ ਦਿਸਿਉ ਪਦੇ ਸਰੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਨਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਞਾਈ ਜੀਉ ॥
ਰੋਵਸਮੇ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਤੁਧ ਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਜੋ ਜੀਵੈ ਗੁ
ਕਾਸਿ ਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਵੇਲ ਵਾਹਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਪਾ ਬੇਚਿ ਸੁਖੁ ਲਈ ਜੀਉ ॥
ਨਿਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ਜੇ ਦਿਸਿਉ ਪਦੇ ਸਰੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਨਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਞਾਈ ਜੀਉ ॥
ਰੋਵਸਮੇ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਤੁਧ ਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਜੋ ਜੀਵੈ ਗੁ
ਕਾਸਿ ਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਵੇਲ ਵਾਹਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਪਾ ਬੇਚਿ ਸੁਖੁ ਲਈ ਜੀਉ ॥
ਉਮੇ ਆਸਾ ਖੀ ਚਿਤਿ ਮਾਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਞਾਈ ਜੀਉ ॥
ਰੋਵਸਮੇ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਤੁਧ ਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਜੋ ਜੀਵੈ ਗੁ

ਸਭਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੈਪੁਛਉਜਾਈ ਕਿਉਪਿਰੁਰਾਵਿਆਦਿਸੈਨਾਹੀ॥
ਕਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆਦਿਸੈਤੈਘਰਿਚਾਨਣਤਾਹੀ॥
ਦੁਖੀਪਾਇਆਵਾਢੇਦੀਪਾਇਆਨਹਰਾਕੈਦੂਖੰਮੇਪੋਰੁਰਿਗਇਆਗੁਣਮਾਹੀ॥
ਫੁਲਾਫੋਲਜੋਪੇਪਰਖਿਮੋਹਣਿਐਲਇਆਵੀਵਹੁਹੋਆਸੋਤਬਸੋਤੀਪੰਚਸਬ
ਦੁਆਇਆਨਾਹਿਜੋਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆਆਹਾਹਾਹੰਬਾਲਿ
ਹੀਸਜਨਮੀਤਾਅਵਗੀਤਾਹਉਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾੜੈਆਸਨੁਲੀਆਛਾਦੀਤਾ॥
ਕਿਆਤਦੀਆਨਾਹੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿਜਾਜਿਨਦਿਸਿਆਇਐਸੇ
ਢਿਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਿਆਸਗਲਗੁਣਅਵਗਣਨਕੋਈਹੋਨੀਤਸੀਤ
ਹਉਬਲਿਹਉਗੀਜਾਜਨਮੀਤਾਅਵਗੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਕਾਹੋਵੈਪਾਸੁਲਾਕਉਵਾਸੁ
ਲਈਜੈਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜਨਮੰਞਿਸਾਝਕਰੀਜੈਜੇਸਾਝਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਗੀ
ਹੁੰਤੁਅਵਗਣਚਲਣਚਲੀਐਪਹਿਰੇਪਰਵਰਕਰਿਅਗੈਬਰਮਾਪਣਾਪਿਰੁਮਲੀਐ
ਨੈਸੇਜੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਕਾਰਹੀਐਓਲ੍ਹਿਲਿਐਮਿਤੁਪੀਜੈਗੁਣਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕ
ਹੁਵਾਸੁਲਈਜੈਨਾਹਰਿਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈਆਖਣਭਾਕਉ
ਦਈਐਜੇਭੂਲਨ੍ਹਾਹੋਈਜੈਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥
ਜੁਦੇਦੇਖੇਬਾਲ੍ਹਕਹਿਐਦਾਨੁਆਣਿਮੰਗਿਆਦੈਾਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਧਾ
ਤਨਨਕਾਸਚੁਜੇਈਜਾਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥੧॥੪॥ਸੂਹੀ

ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੈਜਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈਾਸੁਖਿਸਹਾਜੇਆਵੈਸਾਚਭਾਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸ
ਨੁਦਾਨਸੁਗਿਆਨਾਮਜਨੁਆਪਿਆਛਾਇਉਕਿਉਛਲੈ॥ਪਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾ
ਕੋਝੂਠਪਟਨਦੇਈਾਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਵੈਮਨਿਭਾਵੈਜੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾ
ਲਾਹੀਮੇਜਿਨਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੋਲਿਐਕਿਨੈਨਮਿਤੁਪੀਆ॥
ਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮ ਨ ਸਾਚੈਲਾਇਆਤਿਸੁਨਾਇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸਭਾਵ
ਅਬਿਅੰਮੀਮਿਤਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਾਹੋਲੁਕਰਾਇਆਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੂ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵੋਸਜਣਹਉਦੇਖਦਰਸਨੁਤੇਰਾਮਨਧਰਿਆਪਨਵੈਖਣੀਤਕਾਮੋਹਿਚਾ
ਊਘਨੇਰਾਮਨਿਚਾਊਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾਹਚਰਸਨੁਦੇਖੈ
ਈਸਿਹਕੇਵਲਜਨਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂਸੋਈਮੰਞਿਆਵ
ਹਿਸੁਭਾਏਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਾਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥੧॥ਘਰਿ
ਇਵੈਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮਨਹਰਿਮੋਹਿਅਤੀਸਾਚਸਬਦਿਰਙੁਲਾਏ
ਰਹੰਸੀਗਮਾਗੁਣਸੰਗਿਵਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਮੰਗਿਰਾਤੈਾਮਦਗਣਾਹੁ
ਣੀਪਰਖਾਇਆਪੂਰੇਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਾਰਤਸਕਰਮਾਰੇਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਕੁ
ਰੇਵੀਚਰੇਾਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਗੁਰਮਤਿਮੰਞਿਨਹਾਰਿਆ॥੨॥ਵਣਿ
ਅੜਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮਨਪਿਰਿਰਾਵਿਅੜੀਸਬਾਦਿਰਲੀਵਿ
ਹਿਆਨਹਦੂਰੀਰਾਮਨਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈਘਰਿਘਣਿਸੋਈਤਿਸਕੀਨਾਰੇਸਬਈ
ਪੇਰਸੀਆਮਾਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਾੜਿਆਈਰਾਮਨਮਾਰਣਅੰਞੇਲੁਮਾਮੋਕੁ
ਗੁਰਿਪੂਰੇਸਚੁਪਾਈਐਾਨਾਨਕਆਪੋਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥
ਪਿਰਊਚੜੀਐਮਾੜੜੀਐਤਿਹੁਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮਨਾਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਜੀ
ਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾਰਾਮਨਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਸਾਗੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋਹੁ
ਬਿਸਮੇਦੇਖਣਨੀਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋਾਪਤਿਪਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਨਾਅਵੈ
"ਤੈ ਜਾਸੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭਜੈਜੇਸੇਆਵੈਨਾਸੀ।੪।੧।੩॥"

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਹੈ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਜਨ ਆਈ ਵੇਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਿਰਿ ਪਤਿ ਆਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪਿਆ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਤਿਨ ਕੇ ਪੈਰ ਨ ਬੇੜੀ ॥ ਸਾ ਜਨ ਆਈ ਵੇਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਚਾਖੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਚੂਕਿਆ ਆਇਨੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸੋਹੈ ਸਚੁ ਸਭਾਉ ॥
ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਪੈਨਾਇਆ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਦੇਵੈ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ॥
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥
ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਗਾਇ ॥
ਆਪਿ ਪੁਛਾਣੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
ਸਚੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਆਪਿ ਪੁਛਾਣੇ ਜਾਇ ॥
ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਹੋਆ ਸਚ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਪੈ ਸੋਭਾ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭਨਾ ਚੇਰੇ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਖੁ ਤੂ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਚੁ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚੇਰੇ ਵਧਨਾ ਜੇ ਵਡੇ ਕਰੇ ਕੋਇ ॥
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਓਹਿ ਕਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ॥
ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲੇ ਲਦਿ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪਲੈ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੇ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਗਈ ਘਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਜਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਹਣਾ ਵੇਖੁ ਸੁਨਾ ਹੋਈ ॥ ਗਾਮਾ ॥
ਫਿਰਿ ਮੇਲਾ ਵੇਖੁ ਸੁਨਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਆਪਣਾ ਸਾਚਿ ਸੋਹਾਈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਆਪਤਿਰਾ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਗਾਮਾ ॥
ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥
ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ਨ ਜੂਝੈ ॥
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀ ॥ ਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸਸਰੋ

ਚਾਲਸਚੀਆ ਤਿਨਿ ਕਮਾਣਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਗਤਾ ਸੋਹਦਾ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਭ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਦੇਵੈ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ॥
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥
ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਗਾਇ ॥
ਆਪਿ ਪੁਛਾਣੇ ਆਪਿ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
ਸਚੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਆਪਿ ਪੁਛਾਣੇ ਜਾਇ ॥
ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਹੋਆ ਸਚ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਪੈ ਸੋਭਾ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭਨਾ ਚੇਰੇ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਖੁ ਤੂ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਚੁ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚੇਰੇ ਵਧਨਾ ਜੇ ਵਡੇ ਕਰੇ ਕੋਇ ॥
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਓਹਿ ਕਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ॥
ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲੇ ਲਦਿ ਸਚੁ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪਲੈ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੇ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਗਈ ਘਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਜਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਹਣਾ ਵੇਖੁ ਸੁਨਾ ਹੋਈ ॥ ਗਾਮਾ ॥
ਫਿਰਿ ਮੇਲਾ ਵੇਖੁ ਸੁਨਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਆਪਣਾ ਸਾਚਿ ਸੋਹਾਈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਆਪਤਿਰਾ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਗਾਮਾ ॥
ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥
ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ਨ ਜੂਝੈ ॥
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀ ॥ ਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸਸਰੋ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਭਉ ਭੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਪਰਥਮ ਭਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈਸਾ ਭਾਇਆ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਫਾਸ ਤੇ ਫਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਗਣਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਛਾਵ ਨ ਧੂਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਛਾਵ ਨ ਧੂਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਛਾਵ ਨ ਧੂਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਭਉ ਭੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਪਰਥਮ ਭਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈਸਾ ਭਾਇਆ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਫਾਸ ਤੇ ਫਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਗਣਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਛਾਵ ਨ ਧੂਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਛਾਵ ਨ ਧੂਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਹਰਿਦੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਓਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਸਭਤਰਿਭਾਗੁਜੀਉ।ਜਨਨਾ

ਹਰਿਪਾਇਬਾਲਿਕਾਈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਅੰਤਰਿਮਾਣਹਰਿਰੂਪੁਦੇਖਣਾ।

ਭਾਗੀਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋ

ਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਅੰਤਰਜਾਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵ੍ਰ

ਜੋਲਾਵ੍ਦਚਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜਵ੍ਲਾਵ੍ਪਨਿਚਾਉ

ਪ੍ਰੇਮਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮੰਗਲਗਾਏਜਨਨਾਨਕ

ਆਹਰੇਦੇਖੇਰਾਮੁਹਦੂਰੋ।ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆ

ਹੋਮੇਲੁਗਵਾਇਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਜਨਿਰਾਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾ

ਵ੍ਲੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਮਨਿਰਭਉਭੇ

ਏਆਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕਵ੍ਲਾਵ੍ਪਹਿਲੀਆਦਿਖੁਬਾਜੁਰਾਚਾਇਆਪਾਪਦੁ

ਲਖਵਿਖਪਾਪੁਗਵਾਇਆਮਾਸਹਜਾਮਨਦੂਹੋਆਵ੍ਤਲਾਗੀਮਨਿਹਰਿਮੀਠਲ

ਮੁਧਿਆਵ੍ਹੁਸਿਮੀਤਿਨਾਮੁਵਿਤਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਤਿਕੇ

ਹੁਕਮਾਵ੍ਦਧਰਮਾਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਪਥਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁ

ਹਰਿਪਾਇਲੜੀਲਾਵ੍ਪਰਾਵ੍ਤੀਕਰਮਾਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਸਤ

ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਸਹੀ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪

ਸਾਰਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵ੍ਗਣਹਉਕਣਜੁਰਵ੍ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਸਤਿ

ਸਾਧਹਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵ੍ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਗੁਰਬਾਣੀਸਦੀਹਿ

ਕੀਪ੍ਰਵਿਕਾਰਗਵ੍ਾਇਆਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆ।ਆਕਉਤਾਗਾਸਹਜੋਸਹਜਿਮਿਲਾ

ਆਪਕਾਇਆਸੋਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਕਿਆਨਤ੍ਰੁਕਰਿਭੇਰੋ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿ

ਏਨਿਚਲਲੀਆਨਾਨਕਘਰਿਸੋਹੈਜੋਰੋ॥੧॥ਸਤਸੰਜੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁਵ੍ਮਕੁਵ੍ਮਾਈਅਨਿ

ਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ

ਬਾਣੀਗੁਰਵ੍ਾਣੀਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਜੋਹਾਇਆਗਇਆਕਰੋਧੁਮਨਤ

ਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡਿਮਰੁਗਵ੍ਾਇਆਹਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖਪਾਇਆਮਾਰੋਗਤਭਏ

ਰੀਰਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੁਪਛਾਤਾ।ਨਾਨਕਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਦੁ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਹਿ ਤੂ ਕਾਹੇ ਮੂੜੇ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਓਹੁ ਰਚਿਆ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧੭ ਸਾਤਿ ਸੁਰਤਿ ੫੨੩

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਹਿ ਤੂ ਕਾਹੇ ਮੂੜੇ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਓਹੁ ਰਚਿਆ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ॥
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਸਿਞਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ਧਰਣਾ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਬ ਹਮ ਜਾਨਿਓ ਜਗਤ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸੇ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਜਮ ਜਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਟਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਘਨਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਜਮ ਕਾਣਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਭ ਥਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਜਾਨ

ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤਿ ਕਰੀਜੈ ਜਿਉ ਸਤ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗੁਣ ਗੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਉਨ ਕਉ ਜੋ ਮਨ ਭੀਜੈ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਉਨ ਕਉ ਜੋ ਮਨ ਭੀਜੈ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ਘਾਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੋ ਬਾਜੈ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀਆ ਅਠਿ ਸਠਿ ਹਹਿ ਕੋ ਗੁਣ ਕਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੋ ਕਾਰਾ ਸਾ ਗੁਣ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨਹੀ ਕੀਆ ਆਇ ਵੰਞੈ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸੋਗਨਿ ਹਰਿਕੋ ਗੁਣ ਗ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਾਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਾਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਨਿਬਹੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਮਨਿ ਸੁਖੀ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਾਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਾਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਨਿਬਹੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਮਨਿ ਸੁਖੀ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖਾ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਹਿ ਜੰਤ ਊਪਰਿ ਹੁਕਮੀ ਸਿਫਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈਆ ਹੁਕਮੀ ਮਿਲਣੁ ਵਿਛੋੜੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਊਜਲ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਹੁਕਮੀ ਪਾਵਹਿ ਕੂੜ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਭਵਹਿ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਹਿ ਜਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਾਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਾਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਨਿਬਹੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਮਨਿ ਸੁਖੀ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਾਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਾਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਨਿਬਹੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਮਨਿ ਸੁਖੀ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖਾ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਹਿ ਜੰਤ ਊਪਰਿ ਹੁਕਮੀ ਸਿਫਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈਆ ਹੁਕਮੀ ਮਿਲਣੁ ਵਿਛੋੜੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਊਜਲ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਹੁਕਮੀ ਪਾਵਹਿ ਕੂੜ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਭਵਹਿ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਹਿ ਜਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਾਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਾਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਨਿਬਹੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਤ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਮਨਿ ਸੁਖੀ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨਾ ਅਭਉ ਤਿਨਾ ਨਭਉ ਹੋਰੁ ਸੁਭਰ ਦਾਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪੇ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਵੈ ਭਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪੇ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਵੈ ਭਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਤਿ ਪਾਖਾਹਿ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ਨ ਜਾਹਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭਾਸੁ ਅਗਿਆਨੀ ਦੂਰਿ ਤਪਾਖਾਹਿ ॥ ਤਾ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਨ ਪੜਿਓ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਕੇ ਗਲਿ ਬਲਦ ਫਾਹੀ ਅੰਧੇ ਕੀ ਪੂਰੀ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰ ਕੀ ਬਾਜੀ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਆਈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸਾਹੁ ਦੇਖੈ ਘਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਕਿਆ ਸਾਹੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਕੰਨਿ ਪਵੈ ਨ ਸੁਣਈ ਤਿਉ ਬੋਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਮੁਖਿ ਨ ਦਿਸਈ ਤਿਉ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇ

ਸਾਰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਤੇਰੈ ਜਨ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਲਾਇਕ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥

ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ਠਾਕੁਰ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਪਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਧਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੋਏ ਬਖਸਿੰਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਜਹ ਆਇ ਬਿਆਪੇ ॥ ਤੁਮ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਸਦਾਪੇ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਮ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਗੁਣ ਭਾਖੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਸਾਰਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥

ਹਉ ਤੇਰੀ ਆਰਜਾ ਵਡਾਈ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਜੈਸਾ ਸਚਿ ਤੈਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਅਟਲੁ ਅਫਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਦੀ ਹੁਕਮੇ ਛੁਟੈ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਸਮਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਹਿ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵਹਿ ਹੁਕਮੇ ਲੈਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਵਹਿ ਨਾਹੀ ਹੁਕਮੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮੁਖਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਅਵਰੁ ਅਲਖਅ ਭੇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਹ ਧਰ ਕਵਣ ਕਵੀਨਾ ॥ ਭੂੰ ਭੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮ ਨ ਆਵਹਿ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਲੈਚਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਜਾਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਏਹੋ ਵੇਕੁ ਨਾ ਦੂਜੀ ਭਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਰਣੁ ਲਿਖਿਆ ਨਨਕਾਰੀ ਮਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਸੀ ॥ ਹੋਰ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਪੈ ਮੋਸੀ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਿਆ ਦੀਬਾਣੁ ਭਾਣੈ ਬੈਠਾ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰੰਦਾ ਚੁਰਾ ਸੋਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ਫਲ ਪਾਣੁ ॥ ਉਹ ਵਡਾ ਹੂ ਵਡਾ ਵਡਾ ॥ ਤਿਸ ਵਡਿਆ ਕਉ ਤੋਟਿ ਨ ਤਾਣੁ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤੇਜ ਵਡਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵਡਿਆ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਚੜੈ ਚਵਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਤਿ ਘਲੈ ਘਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੂਪ ਸਬਦ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਤਿਖਿਆ ਦਰਦਵੰਦ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸੰਦ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ॥ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਵੀਸ਼ਰ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਅਪਾਰ ॥ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਡੂਗਰ ਵਡੇ ਵਡੇ ਗਿਰਆ ਉਪਰਿ ਰਖ ਹਰੇ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜਾਇ ਜਨ ਕੇਤੇ ਫਿਰਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਪੜਹਿ ਗੁਣੀ ਵਡੇ ਵਡੇ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਵਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚਿ ਹਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਕੇਤੇ ਸੁਰਗ ਭੁਲੇਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮੁਖਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਅਵਰੁ ਅਲਖਅ ਭੇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਹ ਧਰ ਕਵਣ ਕਵੀਨਾ ॥ ਭੂੰ ਭੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮ ਨ ਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਲੈਚਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਜਾਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਏਹੋ ਵੇਕੁ ਨਾ ਦੂਜੀ ਭਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਰਣੁ ਲਿਖਿਆ ਨਨਕਾਰੀ ਮਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਸੀ ॥ ਹੋਰ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਪੈ ਮੋਸੀ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਚੁਭਿਪਾਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸ
ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਹੋਇ॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩

ਚਲੁਚਲੁਕਿਉਤੇਲਿਆਜਾਹਿ॥ਆਹਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥

ਉਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮੁਭਲਣਾਜਿਸੁਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨਉਵਾਰੇ॥
ਨਪਾਰੇ॥ਜਿਸੋਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਹਿ
ਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩

ਚਲੁਚਲੁਕਿਉਤੇਲਿਆਜਾਹਿ॥ਆਹਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥

ਉਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮੁਭਲਣਾਜਿਸੁਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨਉਵਾਰੇ॥
ਨਪਾਰੇ॥ਜਿਸੋਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਹਿ
ਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩

ਚਲੁਚਲੁਕਿਉਤੇਲਿਆਜਾਹਿ॥ਆਹਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥

ਉਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮੁਭਲਣਾਜਿਸੁਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨਉਵਾਰੇ॥
ਨਪਾਰੇ॥ਜਿਸੋਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਹਿ
ਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥

ਤਿਨਬਿਸਮੇਰਸਜਿਬਿਖਰਸਹੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਚਹੁਦੇਹਧਾਰਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਹਰਿਸੁਤਬੰਧਪਰਵਾਰਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈਮਿਤ੍ਰਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਚਹੁਦੇਹਧਾਰਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲੇਵਹੁਜਨਹੁ॥ ਹਰਿਦਰਸਨੁਮੋਹਿਵਿਸਰਹਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੋਜਨਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਾਥਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਾਥੀ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਥਰ ਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਬਹੁ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਬਹੁ ਭਾਵੈ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰ ॥੪॥੧॥

ਬਿਸਰਤ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਤਿਨਹਿ ਸੁਖ ਕੀਨੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੋ ਰਾਖੈ ਇਹ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ॥੨॥
ਮਾਟੀ ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਕਾਰੀਗਰ ਭਾਤਿ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਫਿਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਕਹਨਾ ਕਰਣਾ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਤੁਮਹਿ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਮੋਕਉ ਦੀਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਤਿਸ ਕਉ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਿਓ ਅਪਣੈ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੁਲ ਸਭ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਸਗਲ ਭਉ ਹਰੀ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਮਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਨ ਝਾਰੈ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਬਿਨਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਸੈ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਡਰਪੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਡਰਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਮਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਨ ਝਾਰੈ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਬਿਨਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਸੈ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਡਰਪੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਡਰਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਮਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਨ ਝਾਰੈ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਬਿਨਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਸੈ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਡਰਪੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਇ ਨ ਡਰਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥

ਕਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥੧੨॥੨੩॥

ਦਸੂਖਪੂਰੇਗੁਰਿਚੀਨ੍ਹਾਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਖੁਣਹਰਿਉ॥ਜੋਜੋਕਰੁ

ਨੁਗਲਾਣਾ॥੨॥੧੮॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ

ਇਆਜੰਤਾਕਾਉਰਿਸਾਧਾਰੇਛਡਪਤਿਸੰਭਕੈਖਿਆਲਾਕਰਉਬੁਧਿਸਾ

ਰਬੇਬਸਮਾਇਹਿਪੂਰਕੀਦਾਲਾਬਹੁਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਰਹਿਖਿਆਬਿਕਰਾਲਾ

ਤਬਚਨਸਾਧੁਕਹਹਿਨੇਤਜਪਰਿਗੁਪਾਲਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮਕਤੇਹਰਿਕੇ

ਨੰਗਲਾਣਾ॥੨॥੧੭॥੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ

ਪਰੇਗੁਰਾਇਆਛਿਮਾਪਿਗਾਵਹਿਆਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਅਨਹਦ

ਤੂਰਾਵਜਨਿਜਾਵੇਭਲਾਸਾਜਨਿਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਈਰਤਿ

ਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਰਾਆਇਆਸਭਿਘਰਬਣਾਏਆਏ॥ਸਾਈਰੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਕਟਿਓ ਫਾਸ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਭਉ ਨਾਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਪ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਆਵਹਿ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਤਮ ਨਾਮ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਤ ਜੋ ਜਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਪੈਰੀ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਖੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਭੋਰ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਸਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਦੀਬਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੦੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਧੁਨਿ ਮੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਦੀਠੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਧੁਨਿ ਮੀਠੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਆਖੀ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ਸੁਣਿ ਜੀਵਦਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕੀ ਜੇ ਲਿਖਣਿ ਲਿਖੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ਸੁਣਿ ਜੀਵਦਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕੀ ਜੇ ਲਿਖਣਿ ਲਿਖੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਰਿ ਹੋਛਾ ਨਿਮਾਣੋ ਜਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਦੋਸਰ ਦੇਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਉਸ ਕਾ ਦੁਸਮਨੁ ਕਿਆ ਕਰਿ ਸਕੈ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਹਰਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਡੀਠਾ ॥ ੧ ॥

ਚਿਤਵੇਤਨਹੀਕਛੂਪੋਚਾ॥੨॥ਧੰਨੁਤੁਧੰਨੁਭਗਤਜਨਪੈਆਨਾ॥ਕਥੀਕਥਾਗਾਵਹਿਗੁਣਸਾਚੇ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਮਹਿਰਾਚੇ॥ਸਾਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਾਚਾ॥ਸਾਚੇਤੇਰੇਭਗਤਸੁਹਾਵੇ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹਹਿਸਮਾਵੇ॥ਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਚੇਤੇਰੇਭਗਤਵਿਟਹੁਜਾਈ॥ਸਾਚੇਤੇਰੇਭਗਤਸੁਹਾਵੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੇ॥੩॥ਸਾਚੇਤੇਰੇਭਗਤਸੁਹਾਵੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੇ॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਿਆਤਾ॥ਕਵਨੁਕਵਨੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਕਹਾਤਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੇਰੀਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੇਰੀਮਾਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨੁਸੁਹੇਲਾਜਿਸੁਮਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਕਵਨੁਦੁਖੀਜਿਸੁਦੂਜਾਕੋਈ॥੨॥ਕਵਨੁਸੁਘੜੁਜੋਲਿਖਿਮਿਟਾਵੈ॥ਕਵਨੁਮੂੜੁਜੋਲਿਖਿਲਿਖਿਪਾਵੈ॥੩॥ਕਵਨੁਸੁਨਾਹੀਜੋਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਪਛਾਣੈ॥੪॥੧੭॥੨੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਉਦਮੁਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਦੀਨਾ॥੧॥ਸਚੁਦਾਨੁਸਚੁਨਾਮੁਤੇਰਾਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥ਆਨਦੁਭਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਤੇਰਾਸਚੁਤੇਰਾਪਰਵਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਆਗੈਸਚੁਦੀਬਾਣੁਅਪਾਰਾ॥੨॥ਸਚੁਤੇਰੇਭਗਤਜਪਹਿਸਚੁਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਸੋਈ॥ਸਚੁਤੇਰੇਭਗਤਸੁਹਾਵੇਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਈ॥੩॥ਸਚੁਤੇਰੇਭਗਤਸੁਹਾਵੇਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਈ॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਕਵਨੁਕਵਨੁ

ਪਾਲਜਸੁਦੂਰਤੇਜਸੁਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਤੰਤੰ
ਸੁਨਲਾਗੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭਉਦੁਸਮਨਭਾਗੋ॥੨॥੬॥ਛੰਤ॥
ਰਸਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਘ
ਪੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਾਪਖਨਾਮਪਾਪਕ੍ਰਤਕੀਨਿਮਖਲਸੇਦਾਮਜਾ
ਜਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਜਨ ਪ੍ਰਭਕੇਪ੍ਰਾਨ॥ਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਮਨਆਸਾਦੀਨੋਪ੍ਰਭਿਆਪਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਜਨ
ਹਰਿਦਰਸਨਪੇਖਤਪੁਨਰਜਨਮੁਨਾਸ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਐਹਰਿਜਸੁਨਿਰਮਲਹੋਆਪਰਗਾਸ॥੩॥ਜਾਚਿਕਜਨਜੇਲੋਚਤਾਸ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਅੰਤਰਪਾਸ॥੪॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇਦਾਨ॥ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੭ ਚਉਪਦੇ ੨ ਕੁਲ ੯
ਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥੨॥੪॥੬॥ਜੋਗੁ॥੨॥੪॥੬॥ਜੋਗੁ॥੨॥੪॥੬॥

ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਪੂਰਨ ਦਾਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ
ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਭੁੰਚਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ
ਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਜਾਚਕ ਦੇਵਣਹਾਰ ਅਕਥੁ ॥੧॥
ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਜਿਸ ਮਾਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤੋਟਿ ਨ
ਆਵੈ ਜਿਸ ਨ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਲਾਖਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀਆ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ਸਭ ਦੂਖ ਤਿਸ ਕੇ ਜਾਹਿ ਜੀਆ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
ਵਡੀ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਨਵੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਦਾ ਧਣੀ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕੋ ਸੋ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕੋ ਸੋ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕੋ ਸੋ
ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕੋ ਸੋ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕਹੀਐ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕੋ ਸੋ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕੋ
ਸੋ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਤੁਮ ਐਸਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਭ ਸੋਗ ਜ

ਜਾਣਹੋਵਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਾ ਣਕੇਮੀਦੇਬਿਸੂਰੇ॥ਬਾਲੂਮੈਂਤੇਰੂਟੇਭੈਜਮਬੇ
ਮੁਖਪੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਆਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਪੂਰੇ॥ਆਵ
ਣਜਾਣਦੇਬੈਠਾਦੇਵੈਬਾਧਾਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀਸਾਥਦੇਵੇਕਾਰਜਹੋਏਸਭਪੂਰੇ॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਾਮਹਾਪੁਰਖਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਹਾਥੁਧਰੇਪੂਰਨਕਰਮਾਤਿਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਸਵਰੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭਰਮਭਉਮਿਟੈਸਭਿਸੁਣੀਐਅਨਹਦਬਾਣੀਕਾਰੇ॥
ਸਾਧਸਰਣਿਆਵਣੁਸਫਲੁਹੋਆਜਪਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਜਾਵਦੇ॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਕਰਜੁਸਹਜੇਸਿਧੁਹੋਵਦੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤੇਸੁਆਮੀਅਪਨਾਬਿਰਦੁਬਨਾਵਦੇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮਨਿਵਸੈਸੁਖੁਪਾਵਦੇ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹਾਥੁਧਰੇਪੂਰਨਕਰਮਾਤਿਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਸਵਰੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭਰਮਭਉਮਿਟੈਸਭਿਸੁਣੀਐਅਨਹਦਬਾਣੀਕਾਰੇ॥ਸਾਧਸਰਣਿਆਵਣੁਸਫਲੁਹੋਆਜਪਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਜਾਵਦੇ॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਾਮਹਾਪੁਰਖਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਹਾਥੁਧਰੇਪੂਰਨਕਰਮਾਤਿਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਸਵਰੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭਰਮਭਉਮਿਟੈਸਭਿਸੁਣੀਐਅਨਹਦਬਾਣੀਕਾਰੇ॥
ਸਾਧਸਰਣਿਆਵਣੁਸਫਲੁਹੋਆਜਪਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਜਾਵਦੇ॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਾਮਹਾਪੁਰਖਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਹਾਥੁਧਰੇਪੂਰਨਕਰਮਾਤਿਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਸਵਰੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭਰਮਭਉਮਿਟੈਸਭਿਸੁਣੀਐਅਨਹਦਬਾਣੀਕਾਰੇ॥

ਣਿਆਇਇਕੁਗਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿ
ਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ॥
ਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁ
ਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਰੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰ
ਭਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਆਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥੪॥
੨੩॥੧੦੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾ
ਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕ
ਰਤਨਹਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪ
ਇਆ॥ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਢਿਲਇਆ॥੨॥੨੪॥
੧੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁ
ਸਟਰਹੇਝਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉ
ਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰਿ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਉਰਹਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਦਾਸਅ
ਪਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੋਬਿਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣੁ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤ
ਨਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈਭੰਜਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭਾ
ਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛਾਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇ
ਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂ
ਭਏਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥

ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈਪਾਲ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿ
ਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੂਲਾਲਨ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿ
ਨਸੁਰੈਨੀਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁਹੈਤੂਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆ
ਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤਮੋਹਿ
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਂਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਤਾਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨ
ਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥
ਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਜਾ
ਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪ
ਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਏਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਣਤਰਣਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੋਖਣਭਰਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰ
ਬਨਿਰੰਤਰਿਬਲਿਬਲਿਜਾਂਈਹਰਿਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀ
ਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਨਾਨਕਨਹੀਡਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੮ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਊਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁਨਿਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਬਸੇਰਾ
॥ਆਪੇਹੀਰਾਜਨੁਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਕਹਠਾਕੁਰੁਕਹਕਹਚੇਰਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਾਉ
ਕਾਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧਮੂਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕ
ਮਿਲਿਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਨੈ ਤਨੁ ਹਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਭਉ ਜਮੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹੋਇ ਹਿਤ ਚਿਤ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਗੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਇਕ ਮਲ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਸ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਨੈ ਤਨੁ ਹਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਭਉ ਜਮੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹੋਇ ਹਿਤ ਚਿਤ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਗੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਇਕ ਮਲ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਸ ॥ ੧ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਨੈ ਤਨੁ ਹਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਭਉ ਜਮੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹੋਇ ਹਿਤ ਚਿਤ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਗੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਇਕ ਮਲ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਸ ॥ ੧ ॥

ਖਾਨੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥

ਦੁਖਹਾ ਮੀ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੁ ਵੇ

ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਟੈ ਮੋਹ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿ ਆਏ ਵਿਚਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਭੇਦੁ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ਪਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਮਨ ਕੀ ਰੀਝ ਮਨਿ ਪਾਇ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧

ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਘੁਮਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ

ਬੁਰਾ ਬਾਦਿ ਬੁਝਾਈ ਆ ੪ ਗਇਉ ਮਨੁ ਚੋਜ ਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਦ ਸਬਦੁ

ਗੁਰ ਵਜਾਈ ਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉ ਸਤ ਤੇ ਕੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗਿਖਿ ਗੰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਾਇ

ਪੂਰਈ ਆ ਪ ਹਰਿ ਕੇ ਕੈ ਗਿ ਰਤ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਵਜਈ ਆ

ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰੁ ਹੇ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਲਹੀ ਆ ਵ

ਨਹਰਿ ਕਮਕੈ ਅਤਿ ਮਾਤੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਜ ਵਈ ਆ ਆ ਵੈ ਭਰ

ਕੇ ਸਮੁੰਦ ਬਾ ਗਰ ਕੀ ਖਿ ਨ ਮਾ ਹਿ ਤਿ ਨ ਛਿ ਨ ਛਾ ਹਿ ਪਈ ਆ ਹਰਿ ਸੁਰ ਸਾ ਗੁ ਹਰਿ ਪੈ ਆ

ਪੂ ਹਿ ਪੂਜ ਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇ ਲੁ ਖੇ ਲਈ ਆ ਜਿ ਉ ਜ ਲ ਤ ਰੰ ਗ ਜ ਲੁ ਜ ਲ ਹਿ ਸਮਾ ਵ ਹਿ ਨ ਸਮਾ

ਨੋ ਆ ਪਿ ਰਮ ਈ ਆ ੩ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਛਖੁ ਮਹਲਾ ੪ ਜਲ ਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਚੈ

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਾ ਬਦੁ ਤ ਨਿ ਭ ਜ ਮ ਦ੍ਰਿ ਵ ਈ ਆ ਆ ਮ ਰੀ ਪ੍ਰੀ ਤ ਲੈ ਜਾ ਧੁ ਜੰ ਗੀ

ਰਨ ਸਮ ਰ ਣ ਦੇ ਊ ਮਿ ਗ ਈ ਆ ੧ ॥ ਮੇ ਰੇ ਮ ਨ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗ ਤਿ ਮੇ ਲਿ ਰੀ ਆ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕ

ਨਾ ਥ ਸੁ ਦ ਨ ਆ ਧੁ ਮੈ ਖਿ ਨੁ ਖਿ ਨੁ ਸਾ ਧੂ ਚ ਰ ਣ ਪ ਖ ਈ ਆ ਪ ਰ ਉ ਤ ਜੈ ਜੋ ਬਿ ਗ ਜ ਦੁ ਲ

ਈ ਆ ਬ ਨ ਵਾ ਸੀ ਇ ਕੁ ਖਿ ਨੁ ਮ ਨੁ ਆ ਦਿ ਕੈ ਨ ਦਿ ਕ ਈ ਆ ਧਾ ਵ ਭ ਧਾ ਇ ਤ ਦੇ ਘ ਰਿ ਆ

ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾ ਧੂ ਸ ਰ ਣਿ ਪ ਵ ਈ ਆ ੨ ਧੀ ਆ ਪੂ ਤ ਫੋ ਫਿ ਮੈ ਨਿ ਆ ਸੀ ਆ ਸ ਮ

ਕੀ ਬ ਹੁ ਤੁ ਕ ਰ ਈ ਆ ਆ ਸਾ ਆ ਸਾ ਕ ਕੈ ਨ ਹੀ ਬੂ ਝੈ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਨਿ ਕਾ ਸੁ ਖੁ ਲ ਹੀ

ਆ ਵ ਉ ਪ ਜੀ ਤ ਰ ਕ ਦਿ ਰ ਗੰ ਬ ਰ ਹੋ ਆ ਮ ਰੁ ਦ ਹ ਦਿ ਸ ਚ ਛ ਲਿ ਚ ਛ ਲਿ ਗ ਵ ਨੁ ਕ ਰ ਈ ਆ

ਪ੍ਰ ਭ ਵ ਨੁ ਕ ਰੈ ਬੁ ਝੈ ਨ ਹੀ ਫਿ ਸ ਨਾ ਮ ਲਿ ਸੰ ਗਿ ਸਾ ਧ ਦ ਇ ਆ ਪ ਰ ਲ ਹੀ ਆ ੪ ॥

ਆ ਸ ਣਿ ਸਿ ਧ ਮਿ ਖ ਹੋ ਬ ਹੁ ਤੇ ਰੇ ਮ ਨਿ ਆ ਗ ਹਿ ਰਿ ਧਿ ਸਿ ਧਿ ਚੇ ਟ ਕ ਚੇ ਟ ਕ ਈ ਆ ਵੈ

ਪ ਤੰ ਸੈ ਤੋ ਖ ਮ ਨ ਸਾ ਂ ਤਿ ਨ ਆ ਵੈ ਮਿ ਲਿ ਸਾ ਧੂ ਰਿ ਪ ਤ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮਿ ਜੇ ਧਿ ਪ ਈ ਆ ਜੀ

ਅ ਭ ਜ ਜੋ ਰ ਜ ਸੇ ਤ ਜ ਉ ਚ ਤ ਭ ਜ ਸ ਭ ਵ ਨ ਰੂ ਪ ਜਾ ਂ ਅ ਜੰ ਤ ਉ ਪ ਈ ਆ ਸਾ ਧੂ ਸ ਰ ਣਿ ਪ

ਨੋ ਜੋ ਉ ਬੋ ਰੇ ਖ ਤ੍ਰੈ ਬ੍ਰ ਮ ਣ ਸ਼ੂ ਦ੍ਰ ਵੈ ਸੁ ਚੰ ਡਾ ਲੁ ਚੰ ਡ ਈ ਆ ਜ ਨ ਮ ਜੈ ਦੇ ਉ ਕੰ ਬੀ ਰ ਤ੍ਰਿ

ਲੋ ਚ ਨੁ ਮ ਉ ਜਾ ਤਿ ਰ ਵਿ ਦ ਸੁ ਚ ਰੀ ਮ ਅੱ ਚੁ ਮ ਈ ਆ ਜੋ ਜੋ ਮੀ ਲੈ ਸਾ ਧੂ ਜ ਨ ਸੰ ਗ ਤਿ ਧ ਨੁ

ਧੰ ਨਾ ਜ ਟ ਸੈ ਲੂ ਮਿ ਲਿ ਆ ਹਿ ਦ ਈ ਆ ੩ ਸੰ ਤ ਜ ਨ ਕੀ ਹ ਰਿ ਪੈ ਜ ਰ ਖ ਆ ਈ ਭ ਗ ਤਿ ਵ

ਛ ਲੁ ਅੰ ਗੀ ਕਾ ਰੁ ਕ ਰ ਈ ਆ ਨ ਨ ਕ ਸ ਰ ਣਿ ਪ ਰੇ ਜ ਗ ਗਾ ਜੀ ਵ ਨ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਧਾ ਰਿ

ਹ ਰਿ ਸ ਨ ਤ੍ਰੈ ਸ ਨ ਜ ਲ ਤ ਤਿ ਖ ਈ ਆ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਨਾ ਮੁ ਮੰ ਮੈ ਮ੍ਰਿ ਤ ਜ ਲੁ ਪਾ ਇ ਆ ਆ ਂ ਕ ਂ

ਆ ਗੋ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਮੈ ਅ ਕ ਬੁ ਕ ਬ ਖ ਈ ਆ ੨ ॥ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਮੋ ਹ ਵਿ ਆ ਂ ਕ ਂ

ਸ ਦਾ ਹੋ ਇ ਰ ਹੀ ਐ ਜੋ ਜ ਨ ਰ ਮ ਭ ਗ ਤ ਨਿ ਜ ਭ ਈ ਆ ਮ ਨੁ ਬੁ ਧਿ ਅ ਗ ਧਿ ਪ ਧ ਕੁ

ਨ ਲ ਲੁ ਜ ਵੇ ਹ ਰ ਨਾ ਮੁ ਪ ਰ ਗ ਸੇ ਆ ਭਾ ਂ ਵੈ ਭਾ ਉ ਪ ਵੈ ਤ ਚਿ ਤ ਅ ਈ ਆ ੨ ॥ ਦ ਸ ਨਿ

ਤ ਪ ਦ ਰ ਥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਪਾ ਵੈ ਸਾ ਗ ਰ ਭ ਰ ਾ ਤਿ ਤ ਂ ਤ੍ਰ ਾ ਰ ਖੁ ਲ੍ਹ ਈ ਆ ਆ ਗੁ ਰ ਦ ਰ ਸ ਨੀ

ਸ ਰ ਧਾ ਉ ਪ ਜੀ ਐ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਕ ਹ ਤੇ ਤ੍ਰਿ ਪ ਤਿ ਨ ਭ ਈ ਆ ੪ ॥ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦ ਵੈ ਨ ਗੁ ਰ ਸ

ਤ ਹ ਰਿ ਧਿ ਆ ਇ ਐ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਕ ਹ ਤੇ ਭ ਾ ਵ ਨੀ ਕ ਈ ਆ ਬਾ ਰ ਬਾ ਰ ਖੀ ਨੁ ਖੀ ਨੁ ਪ ਦ ਕੀ

ਐ ਹ ਰਿ ਪ ਰ ਮ ਪ ਵੈ ਪ ਰੈ ਪ ਰ ਈ ਆ ੧ ॥ ਆ ਸ ਾ ਸ ਾ ਸ ਤ ਵੇ ਦ ਪੁ ਰ ਾ ਣ ਪੁ ਕ ਾ ਰ ਨੀ ਚ ਹੁ ਨ ਦੁ

ਖ ਟ ਕ ਰ ਮ ਦ੍ਰਿ ੜ ਈ ਆ ਮ ਨ ਸੁ ਖ ਪਾ ਖੰ ਡੀ ਭ ਰ ਮੀ ਵਿ ਗੁ ਤੇ ਲੋ ਕ ਲ ਹਾ ਰਿ ਨ ਦ ਈ ਆ

ਛ ਈ ਆ ਦ ਖ ਸੁ ਜ ਪ ਹੁ ਨ ਮੋ ਗ ਤਿ ਪਾ ਵ ਹੁ ਸਿ ਮ੍ਰਿ ਤਿ ਸਾ ਸ ਤ ਨਾ ਮੁ ਦ੍ਰਿ ੜ ਈ ਆ ਆ ਂ

ਉ ਮੋ ਜਾ ਇ ਤ ਨਿ ਭ ਮ ਛੁ ਟੋ ਵੈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਰ ਚੈ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦ ਪ ਈ ਆ ਆ ਂ ਕ ਂ

ਨੁ ਰੁ ਪੁ ਸ ਭੁ ਤੇ ਰਾ ਜਿ ਤੁ ਭਾ ਵ ਹਿ ਸੋ ਕ ਭ ਮ ਕ ਮ ਈ ਆ ਨ ਨ ਕ ਜੰ ਤ ਵ ਜ ਵੇ ਵ ਜ ਾ ਵ ਦੇ

ਤੁ ਭਾ ਵੈ ਤਿ ਤੁ ਰਾ ਚਿ ਚ ਲ ਈ ਆ ੮ ॥ ੨ ॥ ਬਿ ਲ ਾ ਵ ਲੁ ਛ ਖੁ ਮ ਹ ਲਾ ੪

ਧਿ ਆ ਅ ਗ ਮ ਅ ਗੋ ਚ ਰੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ ਹ ਉ ਬ ਾ ਲਿ ਬ ਾ ਲਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਪੁ ਰ ਖ ਈ ਨ

ਰ ਾ ਮ ਸ ਮੁ ਮੈ ਪ੍ਰ ਭ ਇ ਵ ਸ ਾ ਏ ਸ ਤ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਗ ਸਿ ਹ ਰ ਿ ਨ ਾ ਂ ਮ ਸ ਮ ਈ ਆ ਜ ਨ ਕ ਈ ਂ

ਕ ਥ ਰ ਿ ਨ ਾ ਮੁ ਇ ਕ ਈ ਆ ਸ ਤ ਗੁ ਰ ਕ ੀ ਧ ਰ ਲ ਾ ਰ ਜ ਾ ਵ ਾ ਗੁ ਰ ਕ੍ਰਿ ਰ ਪ ਾ ਤੇ ਹ ਰ ਿ ਲ ਾ

ਧ ੀ ਆ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਇ ਹ ਮ ਗ ੀ ਰ ੁ ਕ ਰ ਮ ਮ ਕ ੀ ਧ ਰ ਤ ੀ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮ ਾ ਥ ਿ ਬ ਿ ਮ ਾ ਥ ਿ ਤ ਤੁ ਕ ਦ ੇ

ਨ ਾ ਲ ਲੁ ਜ ਵੇ ਹ ਰ ਨ ਾ ਮੁ ਪ ਰ ਗ ਾ ਸ ੇ ਆ ਭ ਾ ਂ ਵ ੈ ਭ ਾ ਉ ਪ ਵ ੈ ਤ ਿ ਤ ਅ ਈ ਆ ੨ ॥ ਦ ਾ ਸ ਨ ਿ

ਸ ਦ ਾ ਹ ੋ ਇ ਰ ਹ ੀ ਐ ਜ ੋ ਜ ਨ ਰ ਮ ਭ ਗ ਤ ਨ ਿ ਜ ਭ ਈ ਆ ਮ ਨ ੁ ਬ ੁ ਧ ਿ ਅ ਗ ਧ ਿ ਪ ਧ ਕ ੁ

ਆ ਗੋ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ ਮ ੈ ਅ ਕ ਬ ੁ ਕ ਬ ਖ ਈ ਆ ੨ ॥ ਮ ਨ ਮ ੁ ਖ ਮ ੋ ਹ ਵ ਿ ਆ ਂ ਕ ਂ

ਰਖਈਆ॥੮॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭ
ਕੇਰੀਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿ
ਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥ਹਉਆਕਲ
ਬਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿ
ਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕੋਬਹੁਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉਗੁਰ
ਆਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਆਣਿਸਦੇਸਰੋਦੇਵੈਪ੍ਰਭ
ਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਗੁਣਕਾ
ਮਣਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਉਆਕੋਨਾਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂ
ਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁ
ਬਲਈਆ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ
॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਹੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੂਰੁਵਡਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈਬਹੁਤੁਮਨਿਭਈਆ॥੬॥ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁ
ਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਫੋਕਟਫੋਕਟਈਆ॥ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਣ
ਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਹਾਗਨਿਥੂਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਹਮਚੇਰੀਤੂਅਗਮਗੁਸਾਈ
ਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
ਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ
ਰਾਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿ
ਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨ
ਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦ
ਕਨਾਟਿਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪ
ਲਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨ

ਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈ
ਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥
ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥
ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰ
ਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾ
ਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆ
ਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋ
ਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲ ਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨ
ਕਕਾਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੧੦॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਿਸਰਣਿਗਹੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਅਪਾਰ॥ਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਹਾਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਆਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨ॥ਮਲਪਾਪ
ਕਲਮਲਦਹਨ॥ਚੜਿਨਾਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਿਡੋਰਿਪ੍ਰੇ
ਮਪਰੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਤਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰਭਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦ॥ਨਹਡੋਲੀਐਇਤਊ
ਤ॥ਪ੍ਰਭਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤ॥੪॥ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣ
ਤਾਸੁ॥ਤੇਜਮਨਪੇਖਹਿਨੈਨ॥ਸੁਨਿਮੋਹੇਅਨਹਤਬੈਨ॥੫॥ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲ
॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਵਸਿਦਇਆਲ॥ਹਰਿਨਿਗਮਲਹਹਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨ
ਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਜਾਕੀਮਹਾਬਿਖੜੀਕਾਰ॥ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈ
ਕੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰ॥ਥਾਕਿਪਰਿਓ

ਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆਸਸੀ ਅਰੁਗਾਗਨਿਜੋਤਿਚਿਪੁਲੋਈਆਵਰਿਵੇਖਕਵਤੋਸੋਈ॥
ਰੁਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਆਨਮੁਖਿਛੁਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਬ
ਪ੍ਰਿਬਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈਆਪਿਪਛਾਣੈਜਾਸਭਿਗੁਰਪਾਵੈਜਹਾਆਸਤਹਾਛਿਨਸਿ
ਛਿਨਸਾਹਾਰੂਵੈਖਪਗੁਰੁਬਿਧਾਮਨਸਾਮਨਮਾਰਜਾਲਤੇਹੋਉਦਾਸਾਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕਹਾਕੇਦਾਸਾ॥੨॥੧॥

ਰਾਗਿਆਵਲਹਾਰੁ ੩ ਦਾਖਣਤਾ॥ ਘਰੁ ੧੦ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਵਰਖਾਆਦਿਪੂਰਖੁਹੋਈਆਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਚਹੁਚੋਟੇਜਿਗੁ
ਮੰਝਿਆਪੋਈਆਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਸਾਸਗਰੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੂ
ਝੈਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਰਿਦੇਜਸਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪ
ਪੈਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਲਗਾਰਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸੇ
ਦੂਰਸਾਚਿਰਹਿਆਸਾਸਾਇਤਿਸਕੀਮਾਤਿਕਹੀਨਜਾਇਆਖਿਆਖਿਵਰਤੇਸ
ਕੁਲਿਵਡਾਇਆਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇਆਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾ
ਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਇਰਿਭਰਿਆਸਾਸਾਇਹਰਿਆਹੋਆਹਰਿਪਾਇਆ॥
ਅਪੋਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਪੈਲਾਗਿਆਆਪਿਬੁਝਾਵੈਜੋਈ॥ਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਘਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਤਿਕਰੇਲਿਵਡਾਇਆ॥੩॥ਸਭਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੩॥
ਬੂਝੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਡਾਇਆ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਦਖਣੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਣਿ ਵਞਲਈਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈਆ ਰਾਮ ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਦੂਜੀ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥
ਮਾਇ ਵਞਲਈ ਹਰਿ ਸੇਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਭ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ਆਪ ਕਰੇ ਸੁਖ ਸੋਈ ॥
ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਆ ਗੋਇਲਿ ਸਭ ਤਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖੀ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਧਨ ਵਰੁ ਏਕਤੁ ਮੇਲਿ ਵਞਲਈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਈ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥
ਆਦਿ ਨਦੁਰੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਧਨ ਵਰੁ ਏਕਤੁ ਮੇਲਿ ਵਞਲਈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਈ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥
ਆਦਿ ਨਦੁਰੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਧਨ ਵਰੁ ਏਕਤੁ ਮੇਲਿ ਵਞਲਈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਈ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥
ਆਦਿ ਨਦੁਰੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਵਾਪਰੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ਸਚੁ ਸੇਵਕ ਸਚੁ ਸੇਵ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਾ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ੪ ਵਡਾ ਮੰਗਲ ੪ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ੧ ਸਲੋਕੁ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੁ ॥
ਪੂਰੈ ਵੇਸਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੧॥
ਛੰਤ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਹਰਿ ਰਾਇ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਆਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥
ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਗਾਜੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨਿ ਭਣਾ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਉਪਮਾ ਆਖੀਐ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਚਿਆ ਉਸਖੀ ਵਾਸੇ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਾ ਤਜਿ ਮਨ ਮਤੁ ਸਖੀ
ਤਜਿਆ ਨ ਸੁਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹਾ ਤਜਿ ਮਨ ਮਤੁ ਹੋਹਿ ਇਕਾਵਹੂ ਜਾਸੇ ਵੇਹੇ
ਤਜਿ ਮਨ ਮਤੁ ਸੁਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹਾ ਤਜਿ ਮਨ ਮਤੁ ਹੋਹਿ ਇਕਾਵਹੂ ਜਾਸੇ ਵੇਹੇ
ਤੁਮ ਨਿਰੰਜਨੋ ਲਾਲ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰ ਵਦਹਿ ਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ
ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁ ਵਿਧੀ ਨਦਾ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ ਪੈ ਕਰਹੁ
ਬੇਰਪਾਤੀ ਮਮੰ ਗਲਾ ਗਾਵਹਾ ॥੧॥ ਅਸੰ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾਮੁ ਮੋਸੰ ਪੁਰੇਹਨੋ ॥
ਹੋਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲ ਅਨਿਕ ਭਾਵ
ਦੇਖਾਵਏ ਹੋਇ ਚੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਭਾਵਨੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਦਨ ਆਵਏ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਨਾਮੁ
ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟ ਨ ਜੋਹਨੀ ਨਾਨਕ ਪਇਅੰ ਪੈ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ

ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਾਰਾਮਾਮਾਮ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੈ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥

ਸੁਖਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ
ਮਰਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਰਿ ਗਇਆ ਆਪੁ ਜਾਏ ॥ ਜਿ
ਸੇਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਪਾਏ ਨਾਸ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ
ਵਸੈ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਤੇ ਜਨ ਸਚੇ ਸਚੁ ਹੈ
ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੈ ਵੇਦਾਣਿ ਪਾਇਐ ਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ
ਚੀਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਵਡ ਕਾਲੈ ਵਡ ਸਾਕਤੀ ਵੇਖਹੁ ਵੇਖਹੁ ਜੀਅ ਕਿਨੈ
ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਧਨੁ ਲਹਿ ਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਦੁਖੁ ਭਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ
ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੪॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ
ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਤੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਜਾਇ ॥
ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਸਾਕਰੈ ਬੈਠੇ ਮੁਸਕਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਵਿਚੇ ਰਖੈ ਮੀਤ

ਸਭ ਜਗ ਤਮਹਿ ਕੋ ਈ ਮੁਹਿ ਚੁਕਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਨ ਪਰਾਈ ਬਖੀ ਕੀ ਕਰਹਿਆ
ਕੋ ਗੁਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਖਾ ਵਿਹਾਜੇ ਦੇ ਵਣੀ ਏ ਜੁ ਗਾਮਾਹਿ ਮੰਗ ਦੇ ਫਿਰਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸੁ ਵਿਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵਤਿ ਸਹਿ ਸਭੇ ਵਰਤੁ ਪਵਣੁ ਹੋਤੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥
ਸਾਸਾ ਪੋਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਨਾਨ ਕੋ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੂਸ ਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀ ਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਤੇ ਸੇਈ
ਰਤਜਨ ਉ ਪਰਿਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥੨॥ਸਲੋ
ਕਾਮਃ ੩ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਧੀ ਆਨ ਨਲਾ ਗੀ ਦੁਖ ਵੇ
ਚਿਕਾ ਕਮਾ ਦੂ ਦੀ ਦੁਖ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਓ ਕਰ ਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਭੇਟੀ ਐ ਤਾ ਜੰਗ
ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿ ਗੈ ਆਨ ਕਸ ਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣ ਬੋਲਣ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿ ਨ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾ ਜਗੋ
ਜੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇ ਤਾ ਸਭੁ ਆ ਕਾ ਕੂ
ਕਮੀ ਪੈ ਜਮ ਮੁਲਾ ਗਦਾ ਸੋ ਉ ਬਰੋ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਸਾ ਦੀ ਏ
ਅਨੁਤ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋ ਹੈ ਅੰਧ ਕਾ ਰੁ ਆ ਸਾ ਮਨ ਸਾ ਮਾ ਰੇ ਨਿਰ ਸੁ ਹੋ ਇ ਗੁਰ ਸ ਬਦੀ ਵੀ ਚਾ ਰੁ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈ ਜੀਅ ਤਾ ਈ ਐ ਜਗ ਤਮਹਿ ਤਿ ਥੈ ਹਰਿ ਸਾ ਈ ਆ ਗੈ ਨਾ ਹੁ
ਚੋ ਵ ਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿ ਆ ਈ ਆ ਕੁ ਤੂ ਵੀ ਆ ਰ ਕੇ ਮੁ ਹਹਿ ਫਿ ਵ ਕੀ ਆ ਹਿ ਸਚੁ ਵ ਡਿ ਤੂ
ਰ ਤੂ ਆ ਈ ਆ ਸਚੁ ਸਾ ਹੁ ਬੁ ਸਚਾ ਨਿ ਆ ਉ ਹੈ ਸਿ ਰੈ ਨੰ ਦ ਕ ਛਾ ਈ ਆ ਜਨ ਨਾ ਕ ਸ
ਅਰਧੀ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ਪਾਸ ਸਲੋ ਕਾਮਃ ੩ ਪਉੜੀ ਹਿ ਤੂ
ਰੂਪ ਈ ਐ ਜੇ ਹਾ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਕਰੇ ਇ ਆ ਓ ਪਾ ਵਾ ਸਿ ਰਿ ਓ ਪਾ ਉ ਪੈ ਨਾ ਉ ਪ ਪੜੀ
ਚੋ ਹਾ ਇ ਆ ਅੰਦਰੁ ਸੀ ਤ ਲੁ ਸਾ ਂ ਤੀ ਹੋ ਰਿ ਵ ਦੈ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਇ ਆ ਮੀ ਮ੍ਰਿ ਖ ਜੀ ਪ੍ਰ ਦ
ਨਸ ਕਨ ਇ ਵ ਰ੍ਹੇ ਆ ਈ ਹੋ ਰੁ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਏ ਇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁ ਣਿ ਮੰ
ਹਿ ਗੁ ਣੀ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤ ਤੇ ਰੈ ਮ ਨਿ ਵ ਸੈ ਹ ਉ ਮੈ ਜਾ ਇ ਅ ਭਿ ਮਾ ਨੁ ਜਾ ਇ ਨ
ਰੀ ਪਾ ਈ ਐ ਮੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਗੁ ਣੀ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿ ਤੇ ਨ ਪ ਤਿ ਜਾ ਦਾ
ਰਾ ਜੇ ਖਾ ਨ ਉ ਮ ਰਾ ਵ ਸਿ ਕ ਦਾ ਰਹ ਹੈ ਤਿ ਤ ਨੇ ਸ ਭਿ ਹ ਰਿ ਕੇ ਕੀ ਏ ਜੋ ਜੋ ਕਿ ਕੁ ਹੀ ਕ ਦੇ
ਸੁ ਚਿ ਇ ਕ ਗ ਹੈ ਸ ਭਿ ਹ ਰਿ ਕੇ ਅ ਰ ਧੀ ਏ ਜੋ ਜੋ ਮੈ ਸਾ ਹ ਰੇ ਸ ਭ ਨਾ ਕਾ ਪ ਭੁ ਸ ਓ ਨੁ ਕੁ ਨੈ
ਲੀ ਹੈ ਤਿ ਨੈ ਸ ਭਿ ਵ ਰ ਨ ਚ ਰੇ ਖਾ ਣੀ ਸ ਭ ਕੁ ਸੋ ਸ ਦਿ ਵ ਗੋ ਲੇ ਕ ਰੈ ਸ ਤ ਭਿ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ
ਮਾ ਵ ਣ ਕ ਉ ਦੀ ਏ ਹ ਰਿ ਸੇ ਵੇ ਕੀ ਐ ਜੀ ਵ ੜੈ ਆ ਈ ਦੇ ਖ ਪ੍ਰ ਹ ਰਿ ਸੰ ਤੁ ਹੀ ਚੁ ਕੁ ਹੈ
ਕਾ ਇ ਆ ਨ ਗ ਰੀ ਦੂ ਸ ਮ ਨ ਦੂ ਤ ਸ ਭ ਮਾ ਰਿ ਕ ਢੀ ਏ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਕ ਰ ਤੇ ਸੇ ਈ
ਰ ਤ ਜ ਨਾ ਉ ਪ ਰਿ ਹ ਰਿ ਆ ਪ ਣੀ ਕਿ ਰ ਪਾ ਕ ਰਿ ਹ ਰਿ ਆ ਪਿ ਰ ਖਿ ਲੀ ਏ ॥੨॥ਸਲੋ
ਕਾ ਮਃ ੩ ਮਨ ਅੰ ਦ ਰਿ ਕ ਪ ਟ ਸ ਦਾ ਦੁ ਖੁ ਹੈ ਮ ਨ ਮੁ ਖਾ ਧੀ ਆ ਨ ਨ ਲਾ ਗੀ ਦੁ ਖ ਵੇ
ਚਿ ਕਾ ਕ ਮਾ ਦੂ ਦੀ ਦੁ ਖ ਵ ਰ ਤੈ ਦੁ ਖੁ ਆ ਗੈ ਓ ਕ ਰ ਮੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਭੇ ਟੀ ਐ ਤਾ ਜੰ ਗ
ਮਿ ਲਿ ਵਿ ਛੁ ੜਿ ਗੈ ਆ ਨ ਨ ਕ ਸ ਜੇ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਇ ਅੰ ਦ ਰ ਹੁ ਭ੍ਰ ਮੁ ਭ ਉ ਭਾ ਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ

ਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩

ਅਜੈ ਨੀਮ ਮੁ

ਵੈਸਾਰੇ ਆਕੁ ਵੇਕਾ ਣਕ ਕੰਨੀ ਪਿਚੋ ਰਤਨ ਘਰੁ ਮੁਨਿ ਹੋਈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨ੍ਹਿ

ਨਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੂਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰਮਿ ਮੁਲਵਾਇਆ

ਪੂਸਿ ਉਰਚਾਹਿ ਰਚੰਨ੍ਹਿ ਦੁਸਦਾਸੀ ਪਿਰ ਵੀਚਾਰੀ ਜਨਮੁ ਖੋਵਦੀ ਨਾਨਕ

ਸੁਤਨ ਨਰਕਮਾਹਿ ਜਮ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨ੍ਹਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਦੇ ਜੇਵਡ ਆ

ਸੁਵੈ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਅਜੈ ਨੀਮ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸੇਵੈ ਆਤਮ ਤੇ ਤਿਸੁ ਅਸ

ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਵਸੈ ਮੁਖੋ ਨ ਅਲੈ ਕੈਤਿ ਸੁਆਦ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮੁਕਦਲ

ਸੇਵਕਿਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿ

ਸੁਪ੍ਰਭੂ ਵੇਸੋ ਉ ਜਦ ਕੁਰਬੈ ਤਿਸੁ ਜੋ ਨਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਅਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ

ਨਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਉ ਣਿ

ਜੋ ਈਵ ਰਤਿ ਆ ਜਗਤ ਮਾਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਬ ਈ ਆ ਬਰੁਤੁ ਵਰਤਾ ਈਆ

ਸਾਹਿ ਬੇਨ ਹ ਜਾ ਹੀ ਗ ਣੀ ਆ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਚੀ ਬੁਰਮ ਣੀ

ਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩

ਅਜੈ ਨੀਮ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ

ਹੁਕਮ ਬ ਝਿ ਨੀ ਸਾ ਣ ਆ ਪੁ ਤੀ ਬਾ ਤੀ ਈ ਜਾ ਵਾ ਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਹੋ ਇ ਨੀ

ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵ ਡ ਆ ਈ ਸਤਿ ਗੁ ਦਿ ਤੀ ਪੂ ਰ

ਨਾ ਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਆਕਾ ਮਾ ਰ ਜ ਬ ਦੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ ਵਿ

ਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿ ਪਰ ਜਾ ਲੀ ਐ ਭਾ ਇ ਹ ਵਿ ਚੁ ਜਾ ਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋ ਵੈ ਉ ਜ

ਹਉ ਮੈ ਮਾ ਇ ਆ ਸੋ ਹ ਣੀ ਦੂ ਜੈ ਲ ਗੈ ਜਾ ਇ ਨਾ ਇ ਹ ਮਾ ਗੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਇ ਹ ਹਰਿ ਵਿ

ਚ ਸਮਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀ ਚਾ ਰਿ ਨਾਨਕ ਅਵ ਗ ਨ ਸੁ ਝ ਣੀ ਹ ਨਿ ਬੇ ਨੁ ਬ ਖ ਸ ਣ ਹਾ ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਜਿ ਗ ਜੀ ਵ ਦੁ ਆ ਲੈ ਉ ਬ ਰੋ ਤਿ ਰੋ ਲੈ ਚੁ ਉ ਬ ਹਿ ਰਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਸੁ ਖੁ ਦੇ ਖਾ ਲਿ ਆ

ਇ ਆ ਪ ਪ ਰਾ ਸ ਲੋ ਕ ਮਃ ੩ ਪ ਜ ਗ ਤੁ ਜ ਲ ਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆ ਪ ਣਿ ਕਿ ਪਾ

ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾ ਲਿ ਕਿਸੈ ਜੋ ਰੁ ਬ ਧੀ ਲੀ ਨ ਚ ਲ ਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿ ਤ ਚ ੜ ਦਾ ਵ

ਹੋ ਇ ਆ ਪ ਰਾ ਸ ਲੋ ਕ ਮਃ ੩ ਪ ਜ ਗ ਤੁ ਜ ਲ ਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆ ਪ ਣਿ ਕਿ ਪਾ

ਪਣੈ ਪਾ ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਪ ਕਾ ਲੁ ਮਾ ਰਿ ਮ ਨ ਸਾ ਮ ਨ ਹੋ ਜ ਮ ਾ ਣੀ ਅੰ ਤ ਰਿ ਨਿ ਰਾ ਸੁ

ਉ ਸਾ ਸ ਨ ਦਿ ਤੁ ਜ ਰੋ ਕ ਦੇ ਨ ਸੋ ਵੈ ਸ ਹ ਜੇ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਪਿ ਆ ਉ ਸ ਮੀ ਠਾ ਬੋ ਲੇ ਮੀ ਠ ਬੋ ਲੈ

ਅਨ ਦਿ ਨੁ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਉ ਸ ਰਿ ਜ ਘ ਰਿ ਵ ਾ ਸ ਾ ਜ ਦਾ ਸੋ ਹ ਦੇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਤ ਿ ਨ ਮ ਿ ਲ ਿ ਆ ਮ ੁ

ਪਾ ਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹ ਰਿ ਧ ਨ ੁ ਰ ਤ ਨ ਜ ਵ ੇ ਹ ਰੀ ਸੋ ਗੁ ਰਿ ਹ ਰਿ ਧ ਨ ੁ ਹ ਰਿ ਪ ਾ ਇ ਆ

ਇ ਆ ਜੋ ਕਿ ਸੈ ਕਿ ਹੁ ਦਿ ਸਿ ਆ ਵੈ ਤਾ ਕੋ ਈ ਕਿ ਹੁ ਮੰ ਗੇ ਲ ਣ ਏ ਕੋ ਵੈ ਈ ਕਿ ਹੁ ਦੇ ਵੈ

ਹੁ ਹ ਰਿ ਧ ਨ ੁ ਜੋ ਰਿ ਕੀ ਤੈ ਕਿ ਸੈ ਨ ਾ ਲ ਨ ਜ ਾ ਇ ਵੰ ਞ ਇ ਆ ਜੋ ਸੋ ਨ ੇ ਨ ਾ ਲ ਤ ਿ ਗੁ ਰ ਨ ਾ ਲ ਿ ਹ ੋ

ਸ ਰ ਧ ਾ ਲ ਾ ਇ ਤ ਿ ਸੁ ਹ ਾ ਰ ਿ ਧ ਨ ਕ ਵ ੀ ਵੰ ਞ ਦ ਾ ਇ ਆ ਵੈ ਜੋ ਸੋ ਨ ੇ ਕ ਰ ਤੈ ਧੂ ਰਿ ਲ ਿ ਖ ਿ ਪ ਾ ਇ ਆ

ਇ ਸੁ ਹ ਰਿ ਧ ਨ ਕਾ ਕੋ ਈ ਸ ਰੀ ਕ ਨਾ ਹੀ ਕਿ ਸੈ ਕਾ ਖ ਚੁ ਨਾ ਹੀ ਕਿ ਸੈ ਕੈ ਸੀ ਵ ਬ ਨੈ ਚੋ ਰੁ ਹੋ

ਕੋ ਹ ਰਿ ਧ ਨ ਕੀ ਬ ਧੀ ਲੀ ਕੋ ਰੇ ਤਿ ਸ ਕਾ ਮੁ ਹ ਾ ਰਿ ਚ ਹੁ ਕੰ ਡ ਾ ਵੈ ਚਿ ਕਾ ਲਾ ਕ ਾ ਰ ਣਿ

ਅਮਰ ਜਾਨਿਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਾ ਕਿ ਗਰਬੁ ॥
ਬਿਗਰੋ ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੀ ਪੰਚ ਜਨ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕਰਬੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੇਵਾ ਪਾਤੀ ਪਾਤਿ ਹੈ ਕਰਮੀ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨ ਸੇਵਹੀ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ॥
ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕੋਇ ॥
ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਕਰੇ ਕਿਰਤ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਇਹੁ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਏਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਅਪਣੈ ਵਲਿ ਨ ਕੋਇ ॥
ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲੁ ਹੋਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਾਸੇ ਦੀਖਿਆ ਭਲੋ ਕੋ ਹੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਹਥ ਜੋਰੇ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੁਜ ਜਾਨਤ ਮੋਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਤ ਮੈ ਸਗਲਾ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥
ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਿ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਰਮੁ ਕਿਛ ਕਾਮ ॥
ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤੇਰੋ ਆਲ ਜੁ ਸੋਭਾ ਤੁ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ॥
ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੂ ਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੨॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਹ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਬਿਸਰੈ ਪਰਤ ਭਜਨ ਮੈ ਭੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਰਿਹਰੈ ਦੁਹਿਤਾ ਕਉ ਕਾਲੀ ਗਊ ਕੋ ਕਉਨੁ ਗਹੈ ॥ ਗੰਗਾ ਤਜੈ ਕੂਪ ਜਲ ਜੋਵੈ ਬਾਵ ਬਿਵਾਦੈ ਕਉਨੁ ਸਹੈ ॥੧॥
ਪਾਰਸ ਮਨਿ ਕਾਚ ਲੈ ਬਾਂਧੈ ਕਾਂਇ ਕਰੈ ਬਪੁਰੋ ਲੋਹੁ ॥ ਕਾਮ ਦੁਹਾ ਸੁਖ ਏਤੋ ਈ ਨਹੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਹੋਹੁ ॥੨॥
ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਕਬਹੁ ਨਹੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਪਤਿ ਘਨੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗਹਿ ਏਕ ਟੇਕ ਰਹੁ ਜਿਉ ਤੁਲਹਾ ਲੋਹ ਬੂਡਤ ਫੇਰੀ ॥੩॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਚਿ ਗਨੇਸ ਕਾਜ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ਤਉ ਗਨਪਤਿ ਰਹਉ ਮਾਤਾ ॥ ਦੇਵ ਸਿਰੋਮਨਿ ਜਾਚਿ ਲੀਜੈ ਤਉ ਪਰਮਾਦ ਲਗੈ ਤਾਤਾ ॥੧॥
ਜਾਚਿ ਲੇਹਿ ਜਨ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ॥ ਰਹਸ ਗਹਸ ਮਹਿ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਮ ਮੁਖਹਿ ਨ ਹੋਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੨॥
ਜਾਚਿ ਲੇਹਿ ਏਕ ਹੀ ਸੁਖ ਐਸੋ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਈ ॥ ਮਨ ਸਨਕਾਦਿ ਨਾਰਦ ਮਧੁਸੂਦਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ॥੩॥
ਜਾਚਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰੂ ਸਰ ਪੂਰਾ ਸਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਜਹ ਮਾਗਹ ਤਹ ਪਾਈਐ ਜੋਤਿ ਰੂਪ ਹੈ ਸਗਲ ਮਨੂਰਾ ॥੪॥
ਜਾਚਿ ਲੇਹਿ ਚਿੰਤਾ ਜਰ ਜਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਿਟੈ ਬਿਥਾਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਚਕ ਜਾਚੈ ॥ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਸਿਵ ਸਰਨਿ ਨ ਕਾਚੈ ॥੫॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੋ ਮੈ ਰਾਮ ਤਜਾ ਸਕੁ ਕਾਕੋ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਾਟ ਹਸੈ ਲੋਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇ ਕਰਉ ਜਗਾਤੀ ॥ ਤਿਸਨਾ ਲੂਕ ਲੁਕ ਦੇਉ ਬਰਾਤੀ ॥੧॥
ਮਦ ਮਤਸਰ ਦੁਇ ਕਰਉ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਤੋਲਉ ਸਹਜ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥
ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਲੇ ਮਨੁ ਤਉ ਦੀਜੈ ॥ ਬਦਲੀ ਕਉ ਕਿਸ ਕਹੀਐ ਦੀਜੈ ॥੩॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਕੇਵੈ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਂਧੇ ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥
ਮਾਧਵੇ ਕਹਾ ਜਾਨੀ ਗੈ ਕੈਸੀ ॥ ਮੋਰੀ ਗਾਂਠਿ ਜੁ ਤੋਰੈ ਜੈਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹ ਫਾਸ ਕਾ ਫਾਸਾ ਟੂਟਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਲਾਲਾ ॥੩॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਉ ਹਮ ਪਾਪ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਲਗ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਦੂਰਾ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਮੋ ਕਿਛੂ ਨ ਪੂਰਾ ॥੧॥
ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਉ ਫਿਰਉ ਅਫਾਰਾ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਅਤਿ ਲਹਰਿ ਅਪਾਰਾ ॥੨॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਪਾਰ ਉਤਾਰਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੁਕਤਿ ਤੁਮ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਉ ਪੈ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨ ਬੇਦਾ ॥ ਤਉ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਤੁਹ ਤੇ ਨਾ ॥੧॥
ਜਉ ਪੈ ਕਰਹਿ ਧਰਮ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਤਉ ਨਹੀ ਮਿਲਹਿ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿ ਹੈ ਸੋ ਉਤਰੈ ਪਾਰੀ ॥੩॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੁਕਤਿ ਤੁਮ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਉ ਪੈ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨ ਬੇਦਾ ॥ ਤਉ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਤੁਹ ਤੇ ਨਾ ॥੧॥
ਜਉ ਪੈ ਕਰਹਿ ਧਰਮ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਤਉ ਨਹੀ ਮਿਲਹਿ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿ ਹੈ ਸੋ ਉਤਰੈ ਪਾਰੀ ॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਮ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਮਨੇਮਨਿਰੋਚੈਆਸਬਹਧਰਿਹੁਪੀ
ਤਮਾਨਚਿਦੇਅਨੇਕਾਅਨੇਕਫਲਪਾਈਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਜੋਮੀਹਿਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਪ
ਲੀਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈਹਰਿਤੇਸਭੀਆਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਮਾ
ਹਪੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਮਨੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਰੁਸਾਈਜੋਸਭਨਾਹਿਬਿਧੁਹੀ
ਆਸਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾਈ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਜੋਵ
ਸੈਗਾਇਆਸੋਹਰਦੰਬੁਸਭੁਅਤਬਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਗਇਓਬੈਕਿਛੁ
ਬਿਨਹੀਕਹਾਕਰਿਹਿਓਇਹਬਪੁਰੋਇਨਕਾਵਾਹੀਆਕਛੂਨਵਸਾਈਮੇਰੇਮਨਆਸ
ਹਰਿਹਰਿਪੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਰੈਤੇਰਾਕਦੰਬੁਸਭੁਛੁਤਾਈ॥ ਮਨੇਕਿਛੁਆਸ
ਵਰਕਰਹਿਪਰਮੀਸਰੀਅਤਡੂੰਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕਿਤੈਕੀਮਆਈਇਹਆਸਪਰੀਮ
ਰੰਭਾਊਡੂਜਾਹੋਖਨਾਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸਭਜਾਈਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪੀਤ
ਮਾਸਾਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸਭੁਥਾਇਪਾਈ॥ ਮਨੇਆਸਮਨਸਾਸਭਤੇਗੀਮੇਰੇਸੁ
ਆਮੀਜੋਸੀਚੁਆਸਕਰਾਦਹਿਤੈਸੋਕੋਆਸਕਰਈਜਾਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਹਥਿਨਾਹੀ
ਮੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਪੂਜਾਦਹਿਹ
ਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਰੁਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ਚਉਪਦੇ॥
ਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈਐਜੋਖਿਨਮਾਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਕਟੈਜਾਸਾਰੇ
ਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭਭੂਖਲਹਜਾਸਾ॥ ਮਨੇ
ਹਰਿਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾਜਨਛਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮਨਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀ
ਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ॥ ਹਰਹਾਉ॥ ਜੇਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਆਗੈਤੇਸੁਆਮੀ
ਅਪਨੀਬਿਰਥਬਹੁਬਹੁਤੁਕਦਾਸਾਸਾਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਆਗੈਤੇਸੁਆਮੀ
ਪਹਿਜੋਤੁਮੇਰੇਦੂਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ ਜੇਅਪਨੀਬਿਰਥਾਛੋਡਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰ

ਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰਿਅਉਰੁਨਕੋਇਜੈਸੇਪ੍ਰੀਨਪਾਤਰਹੈਜਲਸਾਮੀਪਵੈਮਨ
ਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਾਗਿਓਇਹ॥੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਸ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਥਨੈਇਕੁਭਾਇਆਤੇਖਧਾਰੀਪਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਚੁਕੀ
ਮੋਜਸਾਵਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈਆਸੀਘਾਸੁ
ਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਰਾਸੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਕੁਦੁਖਪਾਵੈਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮੀਲੈਤੁਨਿਕਾਮੰਨਸਾਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਬਿ
ਕੋਬਿਰੁਨਹੀਕੈਸੋਬਿਰਮਾਵਉਬ੍ਰਹਮੁਦੇਖਿਮੁਖੁਲਾਵੈ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੋ
ਵਹੁ॥੩॥ਐਸੋਨਾਹੀਕਛੂਹਉਨਹੀਂਕੋਕਛੂਆਹੈਨਮੋਰਾਨਾਅਉਸਭਜਨ
ਗਾਖਿਐਜੋਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਸਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ ॥ ਅਵਰੁਨਾਹਾਉ ॥ ਸਭੁਪੇਖਤਕਰਤਾਆਦਿਸਟੇਕਰਤ
ਦਿਸਟੇਕਰਤਾ ਓਪਤਿਕਰਤਾ ਪਰਲਉਕਰਤਾ ਬਿਆਪਤਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੇਕ
ਰਤਾ ਨਿਰਗੁ ਣਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨਕਰਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਬਾਝੁਕਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਜ ਹਰਿ ਨਾਈ ਪੈਤੇ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਰਿਸੁ ਆਸਹਿ ਮਨਿ ਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਦੇ
ਵਾਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੀਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਭ ਬਾਸੁ ਪਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਦੁ
ਖੁਸਭੁਦੁਖ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਜ ਹਰਿ ਨਾਈ ਪੈਤੇ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਰਿਸੁ ਆਸਹਿ ਮਨਿ ਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਦੇ
ਵਾਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੀਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਭ ਬਾਸੁ ਪਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਦੁ
ਖੁਸਭੁਦੁਖ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਜ ਹਰਿ ਨਾਈ ਪੈਤੇ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨਕਉ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਿਉਪਾਈਐ ਸਾਧੂ
ਧੂਰਿ ਨਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰਾ
ਬੀਰਾ ਭਾਈ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਦੇਉ ਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਘਾਲ
ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਗੈ ਕਰੀ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਹੀ
ਹੋਇ ਜੁਹਾਰ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਪੰਥੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਮੰਥੁ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹੋਵਉ ਸਦ
ਹੀ ਵਸੁ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਸਦ
ਹੀ ਚੋਖ ਅਨੂਪ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ
ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ ਮਿਲੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੂਰਨ
ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ
ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਤਸਕਰੁ ਹਿਰੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ
ਸਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਜਾਰ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖੇ ਪਾਪ ਪਰਹਾਰ ॥
ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਪ੍ਰਤਿ ਹੇਤ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੀ ਸਮੇਤ ॥
ਜਿਉ ਦਾਨੀ ਦਾਨ ਦੇਤ ਨ ਥਾਕ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਪਾਕ ॥
ਜਿਉ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਜ ਹਰਿ ਨਾਈ ਪੈਤੇ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਰਿਸੁ ਆਸਹਿ ਮਨਿ ਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਦੇ
ਵਾਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੀਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਭ ਬਾਸੁ ਪਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਦੁ
ਖੁਸਭੁਦੁਖ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਜ ਹਰਿ ਨਾਈ ਪੈਤੇ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਰਿਸੁ ਆਸਹਿ ਮਨਿ ਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਦੇ
ਵਾਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੀਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਭ ਬਾਸੁ ਪਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਦੁ
ਖੁਸਭੁਦੁਖ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਜ ਹਰਿ ਨਾਈ ਪੈਤੇ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨਕਉ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਿਉਪਾਈਐ ਸਾਧੂ
ਧੂਰਿ ਨਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰਾ
ਬੀਰਾ ਭਾਈ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਦੇਉ ਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਘਾਲ
ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਗੈ ਕਰੀ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਹੀ
ਹੋਇ ਜੁਹਾਰ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਪੰਥੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਮੰਥੁ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹੋਵਉ ਸਦ
ਹੀ ਵਸੁ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਸਦ
ਹੀ ਚੋਖ ਅਨੂਪ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ ਣ ਕਉ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ
ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ ਮਿਲੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੂਰਨ
ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ
ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਤਸਕਰੁ ਹਿਰੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ
ਸਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਜਾਰ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖੇ ਪਾਪ ਪਰਹਾਰ ॥
ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਪ੍ਰਤਿ ਹੇਤ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੀ ਸਮੇਤ ॥
ਜਿਉ ਦਾਨੀ ਦਾਨ ਦੇਤ ਨ ਥਾਕ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਪਾਕ ॥
ਜਿਉ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾਪਉ ਜਪੁ ਜਪਾਵਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ਕਰਣੈ ਵਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਦਾਤਿ ਭਗਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸਾਚੇ ਹੋਏ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲ

ਅਸਨਾਮਾਰਣਿਵਾਲੇਉਚਰਤਕਾਅਭੈਪਾਰਿਉਤਰੈਸਾਸਣਤੇਊਚਰਾਮਪਰਗਾਸਿਨੇ
ਬਾਸੁਰਜਾਪਿਨਾਨਕਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ॥ਉਨਕਉਖਸਿਮਾ
ਨੀਠਕਹਾਰੇਦਾਸਸਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ
ਰਾਮਜਨਸੀਮਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਗਲਾਸਿਸਟਿਕੇਪੈਚਾਸਿਕਦਾਰਸਮ
ਰਾਤਕੇਪਾਨੀਹਾਰਾਉਜਗਤਪਾਸਤੇਕੇਤੇਦਨੁਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕ
ਧਿਆਲਮਾਛੁਟਿਲੇਧਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿਪਾਸਾਧਜਨਾਪਗਾਲਿਮਾਲਿਖੋਵਹਿ
ਪੰਚਪਤੂਜਨਿਏਕਮਾਇਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤਵਿਆਇਆਤੀਨਿਗੁਣਾ
ਤੇਮਹਿਰਚਿਰਸੇਆਇਨਕਉਛੋਡਿਛਿਉਪਰਿਜਨਬਸੇ॥੨॥ਅਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲਈ
ਦੂਖਇਖੁਆਰਾ॥੪॥੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਪਕਾਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾ
ਕੇਹਾਰੁਧਰਿਓਸੁਖਕੀਨੇਠਾਉਜਾਪਿਪਜਾਪਿਮੀਤਨਮੁਆਏਸੰਤਪਸਾਦਿਸ
ਲਾਫਲਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉਸਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥ਗਾਰਡੁ
ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਦੇਉਰਿਧਾਰੇਮਾਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇਜਨਮਮਰਣਭ
ਨੀਦਿਉਪਾਧਿਪ੍ਰਭਜਿਉਲਾਗੀਸਹਜਿਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਬਾਬਾਬਨਤਨਤੇਇਕੋਬੁਆ
ਮੰਮਿਆਸਗਲਾਮਾਣਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇਆਠਪ
ਨਾਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਉਲੋਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਪਾਤਾਕੈਨਿਰਮਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗ
ਤਾਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥੪॥ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਸਿਸਤਰੀਐ॥
॥੫॥੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਸਕਾਰਿਅਮੁ
ਕੋਧੁਗਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿਹੋਇਰਹੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾਧਇਘਟਿਰਮਈਜੁਭ
ਅਹੀਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉਨਿਰਬੈਰੁਸਮਹੁਹੋਪਲਗੋਬਿੰਦਾਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿ
ਤਾ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੋਜੁਣਗਾਉਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਸੁਆਉ॥ਤ
ਜੀਅਭਿਮਾਨਮੋਹਮਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਸਾਥਾਧਪਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਲੀਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿ
ਤੂੰਕੀਆਤਿਸਕਉਜਾਨੁਆਰਾਧਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁਆਨਤੁਨਿਰਮਲੋਹੋਇ

ਰਾਮਜਨਪਿਨਿਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇ
ਪੂਰੇਭਾਗਾਗੁਰਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਸਗੁਰਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੋਬੋਧਿਦਾਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉਸਰਬਪੂਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਮੋਬਾਉਨਾਹਿਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਉ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਮੇਰਾਸਿਮਰਣੁ
ਰਿਦੈਧੇਆਨੁਗੁਰੂਗੋਪਾਲੁਪੂਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਰਹਉਨਿਤ
ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੋਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੩॥ਗੁਰੂਬੋਹਿਥੁਤਰੇਭਵਪਾਰੇਗੁਰਸੇਵਾਜਾਹੋਰੁ
ਕਾਰੇਅੰਧਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਉਜਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸਗਲਾਨਿਸਤਾਰਾ
ਗੁਰੂਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੂਖਜਲਾਗੀ॥ਗੁਰਕਾਜਣਹਾ
ਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਾਰਾਇਣੁਸੋਇ॥੪॥੫॥੧੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਸਰਾਮਰਾਮਜੀਗੋਕਰਿਰਾਖਿਉਹਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਰਾਮ
ਰਤਨੁਗਾਇਆਰਮਭਰਮੁਸਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਓ
ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਨਸੰਚਿਭੰਡਾਰਾ
ਮਰਾਮਕਰੇਆਹਾਰਾਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀ
ਬਤਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਏ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਇ
ਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥

ਵਲਫਲਾ ਪਾਰਾਯਣ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨਮਾਹਿ ਆਰਾਧਨ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਿਬੋਲਿ ਬਖੀਸਾ
ਨਿਸਤਰਪਾਪਾਬੋਲਾਇਣ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨਾਰਾਇਣ ਸੋਇ ਦਿਸਾ
ਸਭਮਾਹਿ ਨਾਰਾਇਣ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ

ਸਾਸਾ ਪੂਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੨॥੨੨॥੯੨॥੨੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਕੇਤਾ ਤੁਧੁ ਆਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਥਾ

ਜਪੁ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ੨ ॥

ਸੁਨਹੁ ਤਪਾ ਏਕ ਕਥਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਤਰਹੁ ਕੁਲ ਤਾਰਹੁ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਜੀਅ ਕੀਜੈ ਘਾਤ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਲੀਜੈ ਜਗਤ ਕੋ ਤਾਤ ॥ ੧ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੀਜੈ ਝੂਠ ਪਸਾਰ ॥ ੨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਜਪੁ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਸੁਨਹੁ ਤਪਾ ਏਕ ਕਥਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਤਰਹੁ ਕੁਲ ਤਾਰਹੁ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਜੀਅ ਕੀਜੈ ਘਾਤ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਲੀਜੈ ਜਗਤ ਕੋ ਤਾਤ ॥ ੧ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੀਜੈ ਝੂਠ ਪਸਾਰ ॥ ੨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਜਪੁ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਸੁਨਹੁ ਤਪਾ ਏਕ ਕਥਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਤਰਹੁ ਕੁਲ ਤਾਰਹੁ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਜੀਅ ਕੀਜੈ ਘਾਤ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਲੀਜੈ ਜਗਤ ਕੋ ਤਾਤ ॥ ੧ ॥
ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੀਜੈ ਝੂਠ ਪਸਾਰ ॥ ੨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮ ਜਪਹਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮ ਕਹਾ ਕਰਹ ਕਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਵਿਲਾਸਾ ॥ ਦਾਸ ਕਹੈ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ॥ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਕਿਉ ਮਨ ਤੇ ਟਲਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤਉ ਜਾਗਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾਗਨਹਾਰੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਭਵ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਵਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾਨਿ ਜੋ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਤ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਕਿਉ ਮਨ ਤੇ ਟਲਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤਉ ਜਾਗਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾਗਨਹਾਰੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਭਵ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਵਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾਨਿ ਜੋ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਤ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮ ਜਪਹਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮ ਕਹਾ ਕਰਹ ਕਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਵਿਲਾਸਾ ॥ ਦਾਸ ਕਹੈ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ॥ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਕਿਉ ਮਨ ਤੇ ਟਲਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤਉ ਜਾਗਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾਗਨਹਾਰੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਭਵ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਵਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾਨਿ ਜੋ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਤ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਕੋਈਪੜ੍ਹਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜ੍ਹੈਪੁਰਾਨਾਂਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਪਾਜਾਮਾਲੀਕੈਫਿਰੈ
ਧਿਆਨਾਂਅਬਧੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਤੇਸਭੈਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ॥ਸਸਾਦਸੋਇ
ਕਵਨਗਤੇ॥ਹਮਮੂਰਖਆਗਿਆਨਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜ
ਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂੰਅਕਬਹੂੰਜੀਅਰੂੰਉਚਿਤਰੜੁਪੈਕਬਹੂੰਜਾਇ ਪਇਆਲੇਜੋਗੀ
ਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਈਪੈਚਾਲੇਕੂੰਡਾਭਾਲੇ॥ਨਮਸਰਵਣਖਾਇਮੰਡ ਜਾਹਿਆਂਦੇ
ਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈਆਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਸੁਆਮੀਭਾਹਿਬਲੀਤੀਆਈਤੇ॥
ਨਕਿਸੀਕਾਮਾਂਭੁਨਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੋਵੁਦੇਵ
ਹਿਅੰਤੇ ਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਰਵਥਜੋਤਿਤੇਪਾ
ਸਰਿਰਹੀ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹਰੀਆ॥ਜੀਵਨਤਲਬਸੇਵਾਰਿਸੁਆਮੀਆ॥
ਥਕੁਪਿਮਾਇਆਅਨੁਗਾਵਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀਆ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭਵਰਤੀਤਿਬਾਹਰਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀਆ॥ਤਿਨਕੀਸਭਕਰੇਨਿਰਬਾਹਿ
ਸਦਾਚੇਤਮਨਮਾਹੀਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪੋਤੈਪਾਇਓਦੂਰਿਨਜਾਨਹੁਪੋਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਂਇਹਨਿਧਿਪਾਈਜਾਂਦੇਖਾਤਹਰਿਆਸਮਾਇਆ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆਜੈਦੀਲਾਗਸੋਈਬਾਦੀਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਵਦਾਸਨਿਦਾਸਾ
ਤਾਪ੍ਰਭਿਗਾਪਾਣੀਆ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਹਜਿਤੁਦੀਵਾਸੋ
ਕਵਨਦਰੁਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਵਨੁਲਹੈਜਹਜਿਸੁਦਰਕਾਰਣਿਫੇਰਾ॥੧॥
ਸੋਦਰੁਕੇਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ਜਕਿਨਾਬੋਧਿਸਾਗਰਤਰੀਐ॥ਜਜੀਵਤਿਆਨਾਹੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਖਵਾਲਾਆਸਾਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਟਜੜੇਆਈ
ਜਲਖਾਈਪਾਣੀਪੁਰਬਾਧੋਆਸਤਕੈਆਸਾਣੇਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ਕਿੰਤੇਨਾਮੇ
ਨਜਾਣੇਆਂਤੁਮਾਸਹਿਨਾਹੀਅਵਰੁਹਰੇ॥ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾ
ਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ਜਬਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਬੀਤਿਓਕਿਉਕਰਿਏਕੁਰੈ॥ਆਸਾ

ਸਾਨਕਕੋਏਵਿਰਲਾਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਆਪਿਪਛਾਣੈ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਣਹੁਮੇਰੇਬੇਨਤੀਹਉਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀਨਹੀਜਾਣਾ॥ਤੂਸਚਾਪਤਪਾਕਜਾਨਾਮੁਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰਾਗੁਰੁਪਰਮੇ
ਸਰੁਜਾਣਾ॥ਤੂਸਭਨਾਮਹਿਸਭਤੁਝਮਹਿਤੂਸਭਨਾਮਹਿਤੂਸਭਨਾਮਹਿਤੂਸਭਨਾ

ਤਾਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਾਰਾਮਾਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾਰੁਕਰਤਾ
ਬੂਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈਓਤਭੁਜਚਲਤਆਸਾਪਕਰੇਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਵੈਣਾ
ਰਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈਜਾਣਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਤੇਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥ਸਪੁਰਖਮਾਹਿਨਾਰਿਮਾਹਿਪੁਰਖੁਸੋਈ
ਮਰਿਆਸਾਧਾਨਿਮਹਿਧਿਆਨੁਮਾਹਿਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਰੈਣਿਦੇਖੈਦਿਨੀਆਰੁਉਸਜੀਤਾਬੈਧਿਸੋਈਜਤਕੀਗਤਿਜਾਣੈ॥੨॥
ਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥੨॥ਪੁਰਖਮਾਹਿਨਾਰਿਮਾਹਿਪੁਰਖੁਸੋਈ
ਬੂਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈਓਤਭੁਜਚਲਤਆਸਾਪਕਰੇਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਵੈਣਾ
ਰਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈਜਾਣਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਈਪਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੀਮਮਤਾਕਰੀਆਆਨੋਇ॥੨॥ਸਾਚੁਸਹਜੁ
ਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆਬੈਠਿਬੈਠੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਸਾਮਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥
ਤੇਕਾਰਿਚਕਾਹੁਚਾਲਿਓ॥ਬੈਠਿਬੈਠੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਸਾਮਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਘਰਿਦੀਵਾਨੇਚਾਨਚੁਹੋਇ॥ਪਾਣੀਮੈਗੁਣ
ਨਿਆਜਾਇ॥ਸੋਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਅਖੀਬਾਹਜੁਸੂਹਵਕਿਵੈਸੁਹਾਵੀਨਿਰਤਿਨਪਾਈ॥ਆਣੀਜਾਇ॥
ਸਿਖਾਸਾਚੇਕੀਹਿਆਖੜੀਬਾਹਜੁਸੂਹਵਕਿਵੈਸੁਹਾਵੀਨਿਰਤਿਨਪਾਈ॥ਆਣੀਜਾਇ॥
ਸੋਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਅਨਹਦਕਾਸੀਪਾਰੰਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੧ ਅਬੂਧੋਨਿਵਹੁਮੰਦੂਤੇਰਾਜਾਉਪਾਸਾਚੁਛੋਵੈਬੈਸਣਕਉਬਾਉ॥ਸਾਚੁ
ਹੋਵੈਅਰਦਾਸਾਬੁਝਿਸਾਦਿਬਹਾਲੇਪਾਸੇ॥੧॥ਅਨਮਨਕਾਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਵੈ
ਐਸੇਸ਼ਹਿਦਰਗਹਸਾਚਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਪਾਪਾਤਿਪੋਤਾਕਰਮੁਪਾਸਾਉ॥ਬੁਰਦੇ
ਮੰਗਤਜਨਾਚਾਉਭਾਵੈਭਾਉਪਵੈਤਭੁਆਇਆਧੁਰਿਤੈਛੋਟੀਕੀਮਾਇ॥ਪਾਇ॥
ਜੇਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਆਪਨੀਕੀਮਾਤਿਆਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿ
ਹੋਆਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਇ॥੨॥ਲੋਕੁਕਹੈਦਰਕੀਆਬਾਤੈਤਾਕਹੁਕਥਾ
ਰਤਮਸੁਨਹਪਾਇਆਸਹਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤੈਤਾਕਹੁਕਥਾ॥੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਾਰਾਮਾਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾਰੁਕਰਤਾ
ਬੂਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈਓਤਭੁਜਚਲਤਆਸਾਪਕਰੇਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਵੈਣਾ
ਰਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈਜਾਣਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਤੇਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥ਸਪੁਰਖਮਾਹਿਨਾਰਿਮਾਹਿਪੁਰਖੁਸੋਈ
ਮਰਿਆਸਾਧਾਨਿਮਹਿਧਿਆਨੁਮਾਹਿਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਰੈਣਿਦੇਖੈਦਿਨੀਆਰੁਉਸਜੀਤਾਬੈਧਿਸੋਈਜਤਕੀਗਤਿਜਾਣੈ॥੨॥
ਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥੨॥ਪੁਰਖਮਾਹਿਨਾਰਿਮਾਹਿਪੁਰਖੁਸੋਈ
ਬੂਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈਓਤਭੁਜਚਲਤਆਸਾਪਕਰੇਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਵੈਣਾ
ਰਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈਜਾਣਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਈਪਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੀਮਮਤਾਕਰੀਆਆਨੋਇ॥੨॥ਸਾਚੁਸਹਜੁ
ਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆਬੈਠਿਬੈਠੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਸਾਮਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥
ਤੇਕਾਰਿਚਕਾਹੁਚਾਲਿਓ॥ਬੈਠਿਬੈਠੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਸਾਮਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਘਰਿਦੀਵਾਨੇਚਾਨਚੁਹੋਇ॥ਪਾਣੀਮੈਗੁਣ
ਨਿਆਜਾਇ॥ਸੋਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਅਖੀਬਾਹਜੁਸੂਹਵਕਿਵੈਸੁਹਾਵੀਨਿਰਤਿਨਪਾਈ॥ਆਣੀਜਾਇ॥
ਸਿਖਾਸਾਚੇਕੀਹਿਆਖੜੀਬਾਹਜੁਸੂਹਵਕਿਵੈਸੁਹਾਵੀਨਿਰਤਿਨਪਾਈ॥ਆਣੀਜਾਇ॥
ਸੋਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਅਨਹਦਕਾਸੀਪਾਰੰਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੧ ਅਬੂਧੋਨਿਵਹੁਮੰਦੂਤੇਰਾਜਾਉਪਾਸਾਚੁਛੋਵੈਬੈਸਣਕਉਬਾਉ॥ਸਾਚੁ
ਹੋਵੈਅਰਦਾਸਾਬੁਝਿਸਾਦਿਬਹਾਲੇਪਾਸੇ॥੧॥ਅਨਮਨਕਾਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਵੈ
ਐਸੇਸ਼ਹਿਦਰਗਹਸਾਚਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਪਾਪਾਤਿਪੋਤਾਕਰਮੁਪਾਸਾਉ॥ਬੁਰਦੇ
ਮੰਗਤਜਨਾਚਾਉਭਾਵੈਭਾਉਪਵੈਤਭੁਆਇਆਧੁਰਿਤੈਛੋਟੀਕੀਮਾਇ॥ਪਾਇ॥
ਜੇਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਆਪਨੀਕੀਮਾਤਿਆਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿ
ਹੋਆਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਇ॥੨॥ਲੋਕੁਕਹੈਦਰਕੀਆਬਾਤੈਤਾਕਹੁਕਥਾ
ਰਤਮਸੁਨਹਪਾਇਆਸਹਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤੈਤਾਕਹੁਕਥਾ॥੩॥

ਹ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਮ ਬਿਨਉ ਦੇਖਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਥਾਹਾ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਥਾਹਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਈ ॥ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀਉ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋ

ਜਗਜੂਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੈ ਬਾਧੇ॥ਮਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ॥ਅਨਿਕਰਜੋ
ਹੁਇਹੈਹੈਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀਸਗਲੇਨਾਠੇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਈ॥੪॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਕੋਮੀਆਸਾਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਕਾਨਾਹੀਦੁਖਭੁਖ॥ਨਾਹੀਡਰੁ
ਨਾਸੰਤਾਪੁਰਹਤਾਸੁਮੀਤ॥ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਸਹੀਸਿਧਿਆਵਹਿ॥ਜੋਤਿਸਕਰੈ
ਤਾਕਿਆਬੇਚਾਰਾ॥ਜਾਕੀਰਾਖੈਤਾਕੋਮਾਰਾ॥ਜਾਕੀਟੇਕਤੇਕੋਨਾਹਿ
ਡੰਡਾ॥ਜਾਕੀਓਟਸਦਾਸੁਖਠੰਡਾ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਰਿਓਆਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਹੋਰਕੇਤੜੇਕੀਕਰੇ॥ਜੇਸਉਸਾਹਿਬਕੀਸਿਫਤਿਕਰੇ॥ਜੇਸਉਸਾਹਿਬ
ਕੀਕਰੇਸੇਵ॥ਤਾਕੇਦੂਖਨਆਵਹਿਨੇਵ॥ਜੇਸਉਸਾਹਿਬਕਾਧਰੇਨਾਉ॥
ਤਾਕੇਦੂਖਨਆਵਹਿਥਾਉ॥ਜੇਸਉਸਾਹਿਬਕੀਕਰੇਆਸ॥ਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨ
ਆਵੈਤਾਸ॥ਜੇਸਉਸਾਹਿਬਕੀਰਾਖੈਸਰਣਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਨਾਸੈਤਰਣਿ
॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕੀਸਰਣਿਸਭਕੋਕਰੈ॥ਤਾਕੀਸੇਵਕਕਤਹੁਨਮਰੈ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਸਭਕੋ
ਲੇਵੈ॥ਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜੇਵੈ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਸਭਕੋਤਰੈ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾ
ਬਿਰਥੀਨਜਾਇ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਸਭਕੋਲੋਚੈ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਨਿਸਫਲਨਹੋਚੈ
॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਸਭਕੋਤਰਾਣ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਦਾਸਮਾਣ॥੩॥ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਭਉਜਲੁਪਾਰਉਤਰੇ॥ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਥਾਪੇ
॥ਜਨਧੋਪਨਨਾਨਕਪੀਤਾਜਾਤਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮ ਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਾਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਵਡੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉ॥ਉਰਧਾਰੇਧਾਰੇਜੇਵਡਭਾਗੋ
ਹਰਿਜਨਸੰਗਿਸਮਾਗੋ॥ਹਰਿਜਨਮਾਗਿਲਹੈਨਿਰਮਾਗੀ॥ਹਰਿਜਨਬਾਹੜਿ
ਲਹੈਨਿਰਾਗੀ॥ਹਰਿਜਨਕਾਮਕਾਮੀਆਗਿਹਰਿਜਨਬੁਧਸਾਰੇ॥ਜੇਵਡਭਾਗੋ
ਹਰਿਜਨਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਬਹੁਮੁਖਿਕਥਾ
ਸੁਣੀਮਨਭਾਈ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਸਾਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰੇ
॥੨॥ਹਰਿਜਨਊਚੇਊਕੋਟਿਤੇਊਤੀਸਾਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰੇ
ਹਰਿਦੈਕਾਮਕਾਮੀਆਗਿਹਰਿਧਿਆਗਾਹੋਹਰਿਜਨਸੰਗਿਪਾਰੇ॥ਜੇਵਡ
ਭਾਗੋਹਰਿਜਨਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ਪੂਰਬਵਡੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉ॥ਉਰਧਾਰੇਧਾਰੇ
ਜੇਵਡਭਾਗੋਵਹਿਤਾਜਾਪੈਹਰਿਜਨਸੰਗਿਪਾਰੇ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਉਤਰੇ
॥ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਥਾਪੇ॥ਜਨਧੋਪਨਨਾਨਕ
ਪੀਤਾਜਾਤਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮ ਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥੮॥
ਸੇਵਕਮਾਵਹੁਆਪਜਤੇਊਪਰਿਸਭਜਾਣਹੁਤਉਦਰਹਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥
॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪਦਾਰਥ
ਹਰਿਕਾਮਹਲਕੁਆਪਾਰਾਭਰਾਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਮਾਣੁ
ਦੀਆਸੋਚਿਤਨਆਵੈਮੋਹਿਮੀਪੁਣਪਦਾਣਾ॥ਨਿਜਨਿਕੀਆਸੋਈਪੂਰਨੁ
ਰਤਿਕਮਾਈ॥ਅਮਰਤਨੁਬਾਪਕੀਆਸਭੁਅਪਨਾਏਹੋਆਵਣਜਾਣਾ॥
ਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਜੇਸਾਜਿਖਤੁਲਿਖਾਧੁਰਿਕਰਤੈਹਮੈਸੋ
ਛਪੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੇਤੁਨ
ਧੋਪੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥ਮਨਸਾਤਿਗੁਰੁਜੇਵਿਸੁਖੋਈਜੈ
ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੋਗੁਣਆਵਗਣਨਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਪੈ ਜੋਗੰ ਦੂਰੋ ਪਾਲਣਹਾਰਾ ਅਨਾਮਿਸਿਮਰਿ ॥
ਤੂ ਜੀਵੀਹੈ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਣਾ ਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ਤਾ ਉਗਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੀਮ ਭ੍ਰਮੀਮ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥੧॥੪॥

ਆਇਓਹਿਬਡੈਭਾਗਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਨਾਹੀਉਧਾਰੁ॥ਬਾ
ਬਾਨਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿ
ਏਕੋਕਹਿਆ॥ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਵਜੈ॥ਜੋਗੀਆ
ਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਹਿਕਿਛੁਦੂ
ਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਹਿਆਤਾਏਕੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਮਣੀਏ॥ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਤਣੀਏ॥
ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰਚਿਆਸੂਤੁਤਆਈਥਾਇ॥੩॥ਚਹੁ
ਮਹਿਏਕੈਮਟੁਹੈਕੀਆ॥ਤਹਬਿਖੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਦੁਆਰੇਆਇਆ॥ਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥੪॥ਇਉਕਿੰਕੁਰੀਆ
ਨੂਪਵਜੈ॥ਸੁਣਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੧੨॥ਰਾਮ
ਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਥਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀਸੂਆਹੈ
ਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਾਰਿਆ॥ਕਿਆਤੂਜੋਗੀਗਰਬਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜ
ਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਦਿਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਲਾਇ
ਬੈਠਾ॥ਤਾੜੀਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥ਮਾਗਹਿਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਵੈ॥ਨਾਥੁਛੋਡਿ
ਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵੈ॥੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਿਤਉ
ਦੇਰਾ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿ
ਸਨੋਹੋਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੈਖਿੰਥਾਨਾਮੈਬ
ਸਤਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਹੋਆਅਸਥਿਰੁ॥੪॥ਇਉਜਪਿਆਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨ
ਈ॥ਹੁਣਿਪਾਇਆਗੁਰੁਗੋਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ॥ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਐਸੋਰੇਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈ

ਵਿਰਲੈਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮ॥ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿ
ਹਕਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਕਿ
ਆਦੇਵਉਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾ॥ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨੀਚੁਨਿਵਾਜਿਆ॥੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਮਹਲਿਬੁ
ਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪੜਦਾਤੂਟਾ॥ਹਉਤੇ
ਰਾਤੂਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅ
ਪੁਨੀਸੇਵ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁ
ਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਗੁਰ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ
ਸਤਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿਹਾਲੁਦੇਇਜਿਸੁਧੀ
ਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿ
ਓਆਪ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗਲ
ਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਭਰਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰ
ਜਨਪੂਜਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਸਾਲਾ॥
੪॥੪॥੧੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਆਗਿਆਲਗੀਪਿਆਰੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈ
ਣਹੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵ
ਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨ
॥ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਨਠਹਰਾਨੇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏ
ਕੈਹੀਜਾਨੇ॥੨॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸ॥ਨਾਕੋਦੂ
ਤੁਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੈਭਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੂਖਾ॥
ਤਾਕਉਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਰਾਤਉਰੰ
ਗਿਗੋਪਾਲ॥੪॥੫॥੧੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀ
ਕਾਸਹਿਤ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਹੀਪੂਰਨਰਹਤ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਲੋਕਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਪ

ਦਸੂਤੈ ਕੈਕਰਬਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੧॥੩॥

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥

ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀਵਤ ਜਾਪਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਹੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗਾਹਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਥਨੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨੀਆਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਾਖੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਧਾਮ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭੋਜਨ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਪੜ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖੇਲ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਧਰਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੂਰਜ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੋਗ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭੋਗ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਥਨੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਲਾਹਣ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤਖਤੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜਪਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਤਪਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤਪਤੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੰਜਮ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੁਗਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਜੁਗਤੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗਿਆਨ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਧਿਆਨ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਥਿਤੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵੇਦ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਤੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਿਧ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਬੁਧ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਦੇਵੀ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਦੇਵਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਸਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੁਰਾਣ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਪੜਣਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੁਰਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸੁਣਣਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਜੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੀ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵਰਤਣ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵਰਤੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਭਾਣੁ

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੩੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥
ਪੂਰਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪਰਸੀਵਾ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਭ ਕੋ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹੀਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਈਐ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੋਈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਣੀ ਨ ਜਾਵੈ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਫਲ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥
ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਜਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੩੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਮਰਾ ਸੁਖਰਾ ਬਾਲਪਣੇ ਖੇਲਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਆਪਣੇ ॥
ਅਮੋਲੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਜਨੁ ਆਪਣੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨਹੁ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥
ਤਨ ਪਸਾਦਿ ਦੇਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹੋਵਹਿ ਪਾਈ ਐਸੋ ਬੰਧੁ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਜੈਸੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਜੇ ਕੋ ਨਾਵੈ ਪੁਰਬ ਕਰੋਰਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹੋਰਿ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ਆਪਣੀ ਨਾਈ ਕੀ ਨਾਈ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਬਾਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੋਭ ਬਣਾਵਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਲੀਲਾ ਆਪੇ ਭਗਤ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ਆਪਣੀ ਨਾਈ ਕੀ ਨਾਈ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੈਸਾ ਤੈਸੀ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕਰਮੀ ਹੋਈ ॥੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੨੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੩੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੪੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੫੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੬੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੭੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੮੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੦॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੫॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੬॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੭॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੮॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੯੯॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਆਵੈ ॥੧੦੦॥

ਕਾਪਤਾਪਾਸੀਲਨਧੀਧਰਮਾਹਰਿਕੋਜਾਨਉਕੈਸਾਕਰਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਲਾ ੫ ਆਕਿਛੂਕਾਸੁਨਕੀਓਜਨਧੀਸੁਰਤਿਮਤਿਕਿਛੂਨਾਹੀ
ਪੁਤਿਸੁਪੁਨੀਨਪਾਨਕਾਪਭੁਆਪੇਆਪਿਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨॥੮॥
ਜਨਏਹਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀਜੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ॥
ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਮਾਸਭਊਪਰਿਆਲਖਪਰਾਬਧਮਾਰਾਆਪਣੀਕੀ॥
ਜਨਮਮਰਣਸਭਊਪਰਿਆਲਖਪਰਾਬਧਮਾਰਾਆਪਣੀਕੀ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭਠਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਕਥਕਥਾਜਾਨਹਿਬੇਦਾਬ੍ਰਹਮੇਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਦਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨਹਿਹਰਿਨੇਰੈਆਪਿਪਛਾਣੈਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇਦਾ॥
ਸੋਗਿਰਹਿਜਨਮਨਮਰਤਾ॥੨॥ਅਕਥਕਥਾਲਿਖਿਆਨਾਜਾਈ॥
ਲਬਧਮਪੂਰਨਤਹਾਬਾਸੁਨਭਗਤਸੀਗੋਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਕਰਤਾਕਰਤਾਕਰਤਾਰਾ॥
ਣੀਪੂੰਜੀਸੰਤਨਹਾਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ॥੩॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਣੁ॥ਅਲਖਅਪਾਰਪਰਮਪਦੁਜਾਣੁ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਰਤਨੁਨਿਰੋਲਾਕਹੀਰਾਮਾਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਅਨਦਸਰੂਪਸਦਾਜਗਦੀਸ॥
ਮੇਰੇਮਾਲਖੇਭੰਡਾਖਾਖਰਾਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਸਾਚਾਸਾਹੁਵਡਾਵਾਪਾਰੀ॥
ਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਮਹਾਬਲੁਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਪੋਤਾਹਰਿਭਗਤਹਵਾਲੈਹੋਤਾ॥
ਰਹਾਉ॥੪॥੨੬॥੨੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮਾਸਚਾਧਨੁਲਾਦਣੁਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥
ਸਚੁਤੋਲਾਸਚੁਪੈਸਾਸਚੁਸਉਦਾਪੂਰੇਪਾਵਹਿਥਾਉ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਜਿਨਾਸਚੁਲਿਖਾਇਹਿ॥ਸਚੁਤੁਮਾਰੇਲਾਹਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇਹਿ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਠਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗ ਵਿਸ੍ਰ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਾਤਿ ਕਰੀਮੇ ਦੀਆ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥

ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥

ਦੁਖੁ ਆਪੈ ਬੀਸਰੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰਮਤਿ ਆਵੈ ਸੂਕ ਕਉ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪਨਾਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ਪਤਿਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥

ਦਰਵੀ ਆਹਿ ਦੇਨੁ ਰਤੀ ਸਾਧਸੰਗੇ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਬਟ ਪਰੇ ਜੋ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤਾਸੋ ਪਰਜੇ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ਸੁਹੇ

ਰਹਿਭਵ ਨਾਮੁ ਮਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਿਵ ਨਾਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਰਾਤਿ ਨ ਦੀਜਾਨਹਿ

ਸੁਖੁ ਪਰਾਭਵਾ ॥੪॥੨॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਕਿ ਸੁਭਰ ਵਾਰ

ਗੁਰਦਾਤਾ ਦਾਇ ਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸੁਰਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਾ

ਦਿ ਗੁਰ ਸਜੇ ਪਰਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭ ਕਾਜੇ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਸਟਿ

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖੁ ਦੂਖਾ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਿਸ ਨਾ ਦੂਖ ਨ ਨੀਦ ਨ ਭੂਖ

ਗੁਣ ਗਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਕਿਲਬਿਖ

ਨਭ ਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ

ਦੇਦਾਰੇ ਧਿਆਨੁ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ

ਸਾਨੂ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇ ਦੂਖ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਦ ਦਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਨੁ ਨਾਮ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪੁਨੀਤ ਪਤਿਤ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਜੀਜੈ

ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜਪੈ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਫਲੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੪॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧੭

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖ ਭਉ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਕਾਲਾ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਹਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੋਹੈ ਨ ਤਾਹਾ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੂਖ ਪਰਾਪੈ ॥੪॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖੋਵੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥੫॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਧਾ ॥੬॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥੭॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੮॥੧॥੫॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਕਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਬਾਣੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦੇਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥੨॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੩॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਅਪਾਰ ॥੪॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਮ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੋ ਈ ਚੰਦੁ ਚੜਾਹਿ ਸੋ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਤਪਤਾ ਸੋਈ ਸਾਧ ਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਵੈ
ਸੁਭਾ ਜੀ ਅਖੇਲੇ ਬਾਵ ਕੈ ਸੇ ॥੧॥ ਜੀਵ ਨ ਤਲ ਬਨਿ ਵਾਰਿਓ ਹੋਵੈ ਪਰ ਵਾਣ ਕਰੀਧੁ
ਨ ਕਾਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਅਤੇ
ਸਬਾਈ ਸਿਨ ਬੈਠਾ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤ ਪਨਾ ਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ
ਭੇਜੇ ਢੀ ਜੈਤ ਪਧਾਰਿਤ ਪੁਨ ਹੋਈ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦ ਨਾ ਵੀ ਕਾਲਿ ਕੇ ਲਖ ਣ
ਦੇਈ ॥੩॥ ਜਿ ਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿ ਸਹਿ ਖੁ ਆਰੀ ਚਾ ਕਰਕੇ ਹੋ ਤੁ ਰਣ ਜਾ ਸਿ ਕਵਾ ਹੈ ਪ
ਵੈ ਜੀ ਗੀ ਤਾ ਚਾ ਕਰ ਹ ਥ ਧੁ ਮਰ ਣਾ ॥੪॥ ਆ ਖੁ ਗੁ ਣ ਕਾ ਲਿ ਆ ਈ ਐ ਤਿ ਪੁ ਜੁ ਗ
ਤੇ ਰਾ ਰਹਿ ਆ ਤਪ ਵ ਸੁ ਜੇ ਗੁ ਣ ਦੇ ਹੋ ਤ ਪਾ ਈ ਐ ॥੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਲਿ ਕ ਕਲ ਵਾ ਲੀ
ਜਾ ਨਿ ਬੇ ਵੀ ਕਾ ਜੀ ਕ੍ਰਿ ਸ ਨ ਹੋ ਆ ਬਾ ਣੀ ਬ ਹਮਾ ਬੇ ਦੁ ਅ ਖ ਰ ਬ ਣ ਕ ਵੀ ਰ
ਓ ਲਹਿਆ ॥੬॥ ਪ ਤਿ ਵਿ ਣ ਪੂ ਜਾ ਸ ਤ ਵਿ ਣ ਸੰ ਜ ਮੁ ਜ ਤ ਵਿ ਣ ਕਾ ਜੰ ਜ ਨੇ ਊ
ਨ ਹੁ ਪੋ ਵ ਹੁ ਤਿ ਲ ਕੁ ਚ ਵ ਹੁ ਸੁ ਚ ਵਿ ਣ ਸੋ ਚ ਨ ਹੋ ਈ ॥੭॥ ਕਾ ਲਿ ਪ ਰ ਵਾ ਣੁ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ

ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹਾ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤਿ ਹਿ ਜਨ ਕਉ ਜਾ ਨਉ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨ
ਨਾ ਮਜਨ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁ ਨਿ ਬੈ ਕੁੰ ਠਿ ਸਿ ਪਾ ਵੈ ॥੧॥ ਅ ਜਾ ਮਲੁ ਕਉ ਗੰ
ਕਾਲਮੇ ਨਾ ਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਜਾ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋ ਗੀ ਜੁਰ ਬਾਛ ਤ ਜੋ ਗਤਿ ਪ
ਨਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੁਨ ਨਾਹ ਨਿ ਕਛੂ ਬਿ ਦਿ ਆ ਧਰ ਮੁ ਕਉ ਨ ਸਿ ਕੀ
ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਦ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖੋ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿ ਹਿ ਦੀ ਨਾ ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ

ਮਹਲਾ ੫ ਆਸਾ ਓਕਉ ਜੁਗਤਿ ਅਛਲੀ ਜੇ ॥ ਜਾਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਜ
ਲਾ ਬਿ ਨਾ ਸੋ ਰਾ ਅਭ ਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮਾ ਇਆ ਮੋ ਉ ਗ੍ਰਿ

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਸਿਖਹਿ ਬੁਝਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਸੁਣਿ ਸਭ ਮਨ ਮੀਠੇ ਜਿਉ ਫਲ ਲਾਗੇ ਬੋਲੀ ॥
ਜੋ ਸੁਣਤੇ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਿਉ ਕਹਿ ਫੀਕਾ ਬੋਲੀ ॥੧

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਜਾਗਤੁ ਰਹਿਆ ਜਾਗਣਿ ਜੋਗੁ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਵਡਾ ਪਰਗਟੁ ਪਰਤਾਪੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾਈਐ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਜੋਗ

ਗੁਰੀ ਆਜਾਣੇ ਬੋਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋ ਗੁਪਾਈ ॥੧॥ ਅਬਾਭੁ ਰਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਸਿਮਰਣ
ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰ ਵਹੁਟੀ ਸੰਤ ਹੁਦਿ ਸਨਮੁਕਤੇ ਵਲਾਈ
ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਸਮਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਸਨਮੁਕਤੇ ਵਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਨਮੁਖੇ
ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੁ ਵੇਖੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ
ਲੇਵਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਿਖ ਪੜਿਪਾੜਿ ਵਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿਨ ਬੂਝਨ ਪਾਈ ॥
ਦਾਸਿ ਬਿਖਿਆ ਆਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇ ਸੁਕਹਾਹਿ ਕਿ ਸੁਝਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤਿ
ਨਾਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਬਾਦੀ ਲਾਗੇ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ
ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਕਾਇ ਆਨ ਗਗੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮ ਵਡੰਨਿ ਧਿ ਪਾਈ ॥
੨॥ ਮਨਸਾ ਸਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨ ਉਸਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨॥ ਐਲੇ
ਫੇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਆਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ
ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ
ਸਲਾਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਭ ਪਾਪ ਜਾਹੀ
ਸੀਸ ਚੀ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਹ ਵਿਗੁਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
੨॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਲਹਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤ ਹੁ ਕਹਣਾ ਕਾ
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤ ਹੁ ਕੀ ਆਹਾ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ
ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤ ਹੁ ਮਨਮੁਖਿ
ਬਾਝਿ ਪੂਜਾ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤ ਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ
ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ
ਨ ਹੋਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪੂਜ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤ ਹੁ ਤਾ ਮਨਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਸਭ ਚਲਤ ਵਿਚਾਈ ॥੪॥ ਸਭ ਤੇ ਸਭ
ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਈ ॥੪॥ ਜੋ ਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੈ ਦੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋ ਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬੁਲੀ ਫੋਕ ਦੀ ਬਿਰਥਾ ਕਾਈ ॥੩॥
ਮੋਲਕ ਵੈਭਾ ਰਿਪਾਇ ਆਜ ਈ ॥੧॥ ਅਭਰੀ ਮਨ ਭੂਲ ਹੁ ਜਾਤਿ ਗੁ ਦੇਵ ਦੀ
ਵੈਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਰਿਹ ਵਲਾਈ ॥੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈ
ਸੰਤ ਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ
ਰਚਾਈ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ
ਲਾਹਾ ਪਾਵਹੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਪਾਵਹੁ
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਪਾਵਹੁ ਸਚੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਤਿਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹੁ ਸੰਤਹੁ

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਨ ਜਨ ਗਾਈ ॥੪॥ ਬਿਰਥਾ ਜਾਉ ਨ ਕਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਸਭ ਪੂਜੈ ਜਿ ਦੇਖੈ ਭਾਈ ॥੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਜਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ ਤਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਸਭ ਪੂਜੈ ਜਿ ਦੇਖੈ ਭਾਈ ॥੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ ਤਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੪॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਸਭ ਪੂਜੈ ਜਿ ਦੇਖੈ ਭਾਈ ॥੧॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ ਤਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਅਨੰਦੁ ੧੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੰਤਜਨਾਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੨॥੨੨॥

ਕਰੇਤੇਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕਦਾਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਤੁਧੁ ॥

ਕਵਣਤੇਮੁਖਸਭਾਬਣਹਿਅਗੋਚਰਰਵਿਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈ

ਕਵਣਜਾਣਹੀਅਕਥੁਅਕਥੀਐਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਵਣਸੁਰਤਿਕਵਣਮਤਿਪੂਰੀ

ਕੇਵਡਨਾਮੁਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਕਵਣਕੋਈਸੂਰੁਨਕੋਈਪੀਰੁਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ ॥

ਭਗਤਿਤੁਮਾਰੀਗੁਰਤੇਜਾਤਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਕਵਣਸੁਣਾਈਕਵਣਸਦਾਈਕਵਣਸਿਖਣਹਾਰੀ ॥

ਕਵਣਸੁਣਾਵੈਕਵਣਸਮਝਾਵੈਕਵਣਸਮਝਣਹਾਰੀ ॥੪॥ ਕਵਣਤੇਥਾਨਾਕਵਣਤੇਨਾਮਾ

ਕਵਣਰੂਪਦਿਖਾਵੀ ॥ ਕਵਣਤੇਗੁਣਕਵਣਤੇਕਰਮਾਕਵਣਤੇਕਹਣਵਾਚਾਰੀ ॥੫॥ ਕਵਣਤੇਰੂਪ

ਕਵਣਤੇਰੰਗਾਕਵਣਤੇਜੋਤੀਕਵਣਤੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀ ॥ ਕਵਣਤੇਸਾਹਾਕਵਣਵਣਜਾਰਾ

ਕਵਣਤੇਵਾਪਾਰੀ ॥੬॥ ਕਵਣਤੇਮਾਤਾਕਵਣਤੇਪਿਤਾਕਵਣਤੇਬੰਧਸਹੋਦਰਭਾਈ ॥

ਕਵਣਤੇਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਵਣਤੇਸੰਗੀਕਵਣਤੇਸੰਤਾਕਵਣਤੇਪੂਰਿਰਹਿਆਮੁਰਾਰੀ ॥੭॥

ਸਭਨਾਈਸੰਤਾ ॥ ਸਭਨਾਮੀਤਸਜਨਾਸਭਜੋਬਨੁਸਭੁਹਰਿਨਾਨਕਬਾਪੁਮੇਰੈਮਾਈ ॥

ਆਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਾ ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਅਨੰਦੁ ੧੮

ਸਭਅੰਤਰਿਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁਨਮਰਣੁਦੇਖੈਸਭਆਈ

ਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈਸੰਤਾ ॥੨॥ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਅਲੇਪਾ

ਭਲਾਈਉਭਾਗੋਧਿਆਨਾਸਾਚੈਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰਤਾ ॥੩॥ ਸਭੁਗੁਣਸਭੁਰੂਪੁ

ਪੋਜਤਲਾਲੁਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿਕਥਣੁਨਜਾਈਸੰਤਾ ॥੪॥ ਸਚਨਾਮੁ

ਨਾਮੁਲਾਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀਤ੍ਰਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਾ ॥੫॥ ਸਾਚਾਊ

ਸੇਹਸਿਪੋਮਭਗਤਿਬਣਿਆਈਸੰਤਾ ॥੬॥ ਸਾਚੈਗੁਰਿਖੇਪਸਿਬਾਹੀਸੰਤਾ ॥

ਏਕਾਮੂਖੁਊਜਲੁਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਆਸਿਮਰਤਏਕਾ ॥੭॥ ਸਾਚਾਸਬਦੁਕਾਢਾਮੀਸੰਤਾ

ਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਸਿਖਦੁਸਬਦੁਪਿਆਰੇਹੋਜਨਮਾਜਾਗੀ

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ੧ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਇਕੁ ਜਾਤਿ ਵਡ ਛੁਟਿ ਹੋਰੁ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ
ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ਆਵੈ ਜਾਨਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਪਾਵਏ
ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਏ ਆਇ ਆਕਾਰ ਚਲ
ਵਾਹਾਰ ਮਾਨਹਿ ਮਾਨ ਸਮਾਇ ਆਜਨਿ ਆਮ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਕੁਰ ਗਤਿ
ਤੇਹਰਿ ਪਾਇ ਆਮ ਹਰਿ ਭਇ ਆਗੁਰ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਇ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ਪੈਜ ਰਾਖੁ
ਹਰਿ ਜਨ ਪਕੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੇ ਆਮ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿ ਆਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮ ਦੂ
ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਛੁਟਾ
ਗੁਰ ਭਇ ਸਿਖ ਸੁਣ ਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹੋਰੁ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਛੁਟਾ
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਭਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿ
ਪੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ਆਨੰਦ ਅਨਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇ
ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਮਾਵਏ ਸਤ ਸਰ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਭਏ ਦੂਖ ਖੋਰੇ ਗਏ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਖ ਦੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ਸੁਣ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਪਤੇ ਪਵਿਤ ਸ ਗੁਰੁ
ਹੋਆ ਭਰ ਪੂਰੇ ਬਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪॥੧॥

ਗੁਰ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਦਾਇ ਆਮ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਵੇ ਜੀ
ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਣ ਫੇਰਨਾ ਗੁਰ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕ ਨਾਦ ਸਬਦ ਵਜਾਇਆ
ਵਜਾਇਆ ਵਜਾਇਆ ਪਉਣ ਨਉ ਦਰ ਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸ ਵਾਦ ਵਜਾਇਆ
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਭਾਣੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਥੀ ਨ ਜਾਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੈ ਮੁਖਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪੂ
ਸੁਣਹੁ ਸਤ ਬਾਣੀ ਅਜਰੁ ਸੁਣੀ ਮਤੁ ਤਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਰਸ ਨਾਰਸਿ ਸਮ ਣਾ
ਸੁਣ ਸੁਣ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸਮਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਚੈ ਸੁਣਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰ
ਏਵ ਅਵਰੁ ਮੇਰੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰ
ਕੋਈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹ ਨੇ ਵਡ ਅੰਧ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਓਹ ਦਵਿ ਸ ਹੋਇ ਨ
ਗੀਆ ਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆ ਜਾ ਵੇ ਖ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਨੇ ਹਾਲਿ ਆ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾ ਭੂ ਤੁ ਮ ਦੇ ਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭੂ ਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੂ
ਤਿਧ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਉ ਕੋਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਉ ਕੋਈ
ਨਿਵਾਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਆਇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸ ਗੁਰ ਪਰਵ ਦੋ
ਜਿਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਾ ਪਏ ਨੇ ਰਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਤੁ ਮਾ
ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆਪ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆਤੁ ਪੁਸ ਗੀ ਰਾ ਜਾ ਭੁ ਜ ਗਮ ਹੀ ਆਇ ਕੈ ਬਿ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੪॥ ਏ ਸਏ ਸ ਗੀ ਭਾ ਮੇ ਰਿ ਆਇ ਸੁ ਜ ਗਮ ਹੀ ਆਇ ਕੈ ਬਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਭੋ ਹੋਰੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿ
ਪਏ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦੇ ਸਭੁ ਹੋਆ ਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਏ ਹੋਆ ਸਭੁ
ਸਖੀ ਸਹੁ ਦਰ ਬਣਿ ਆ ਹਰਿ ਸਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋ ਬੁ ਦੂ ਖੁ ਨ
ਸਬਦੀ ਰੁਮੰ ਦਰ ਬਣਿ ਆ ਹਰਿ ਸਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋ ਬੁ ਦੂ ਖੁ ਨ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਸੁ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹੋਵਤ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਖੋਇ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤ ਭਗਤ ਸੁਰ ਜਨ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਬਨ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਨੀ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਮਨੁ ਮਨੀ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਭੇਟੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੋ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਗੁ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਹਉਮੈ ਛੂਟੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਮਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਧੂਰਿਆ ਪੂਰਨ ਵਾਸਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿਆ ॥੧॥ ਅਕਿਲਾ ਵਿਖਾਣਣ ਭੋਹਰਣਸੁਖਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਊਚ ਭਾਗੀ ਪੋਕਰਿ ਕਿਰਪ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਰ ਉਚਰੀ ਸੋਭਾ ਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗ ਤੇ ਪੀਨੇ ਤੇਜ ਨਾਜਿ ਨੀਇ ਕਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਢਲ ਜਨ ਮੁਖ ਭਾਇ ਆਤਿਨ ਕਾਜਿ ਨੀਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਨ ਦਾਨ ਤੁਲਿ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਸਲੋਕ ॥ ਅਉ ਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋ ਚਰੋ ਚਰ ਨ ਕਮਲ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ॥ ਆਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪੀਤ ਜੀਉ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਸਲੋਕ ॥ ਅਉ ਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋ ਚਰੋ ਚਰ ਨ ਕਮਲ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ॥ ਕਾਰਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ਪੁਰਾ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਅਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜਾਜਨਾ ਹੁਸੁ ਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ਸੁਕੇ ਹੋਹਰਿ ਆਬੀ ਆਨਾ ਨਾਨਕ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵੰਤ ॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ਹਾਮੈ ਤਿਨ

ਸਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਹੁ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਚਲੇ ਚਹੁ ਦਿਸਾ ਚਹੁ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਚਲੇ ਚਹੁ ਦਿਸਾ ਚਹੁ ਹਥ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸ ਪੂਰੇ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜੋਤਿ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜੋਤੀ ਆਪੁ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤਾਏ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਲਿਖੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਤ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤਾਏ ॥੨॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਘਾਲੈ ਘਾਲ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਘਾਲੈ ਘਾਲ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਵੈ ਭਾਉ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਵੈ ਭਾਉ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਭੋਗ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਭੋਗ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਹੈ ਸਜਾਇ ਵਿਆਪਿ ਰੋਗ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਹੈ ਸਜਾਇ ਵਿਆਪਿ ਰੋਗ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵਖਿਆਣੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵਖਿਆਣੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸੁਣੈ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸੁਣੈ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਜੀਅ ਕੀਤਾ ਜਾਪੈ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਜੀਅ ਕੀਤਾ ਜਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੈ ॥੩॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭਾਉ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਇਵ ਤਰੀਐ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਆਗਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਦਾਤਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਦਾਤਾਰ

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂੰ ਖਾਸਚੁ ਖਭਾਈ ਖਰਚੁ ਖਰਾਧਨੁ ਪਿਆਰੁ ਤੂ
ਸੋ ਵਾਸਹਿ ਸਰੀਰਾ ਸਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਪੀਰਾ ਤਖਹੀ
ਪੀਖ ਪਾਇ ਜੀ ਬੀਜ ਚਉ ਵਚੁ ਵਿ ਕਾਰੁ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਵਿ ਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤਾ
ਭਗੁ ਆਪਾਰੁ ॥੪॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਦ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਰਚਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਰਚਉ ॥
ਨੀਕੁ ਕਉ ਈ ਸਰੁ ਧੇ ਆਈ ਐ ਸਾਂ ਪੀ ਪੁਰ ਬਿ ਲੋ ਕੇ ਪਾਈ ਐ ਸਾਂ ਪੀ ਕਾਰ ਣਿ ਚ
ਰਚੇ ਰਾ ਸਾਂ ਪੀ ਸਾ ਥਿ ਨ ਚਾ ਲੋ ਹੋ ਰਾ ਬਿ ਨੁ ਸਾ ਚੇ ਨ ਨੀ ਦ ਰਗ ਹਾ ਨੁ ਹਾ ਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵੈ ਛੁ
ਨੀ ਦਾ ਨਿ ॥ ਪ ॥ ਹੇ ਰਤ ਹੇ ਰਤ ਹੇ ਸਖਿ ਹੌ ਇ ਰਹੀ ਹੌ ਰ ਨੁ ਹਾ ਰਉ ਹਉ ਕਰ ਤੀ ਮੈ ਮੁ ਈ ਸਬ
ਫੁ ਫੈ ਵੇ ਮ ਨਿ ਰਿ ਗਿ ਆ ਨੁ ਹਾ ਰੇ ਡੁ ਰ ਕੰ ਕਨ ਘ ਟੇ ਕਰਿ ਬ ਾ ਕੀ ਸੀ ਗਾ ਰੁ ਸੀ ਅ ਲਿ ਪੀ ਤ ਮ ਸੁ
ਪੁ ਪ੍ਰਿ ਆ ਸ ਗ ਲ ਗੁ ਣ ਗਾ ਲਿ ਹਾ ਰੁ ਮ ਨ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪਾ ਈ ਐ ਹ ਰਿ ਜਿ ਉ ਪੀ ਤੀ ਪੀ
ਆ ਰੁ ਹਾ ਰਿ ਬਿ ਨੁ ਕਿ ਨੈ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ਦੇ ਖ ਹੁ ਮ ਨਿ ਬੀ ਚਾ ਰਿ ਹਾ ਰਿ ਪ ਦ ਣ ਹਾ ਰਿ ਬੁ
ਣ ਹਾ ਰਿ ਸਿ ਉ ਰ ਖ ਹੁ ਪੁ ਪਾ ਰੁ ਹਾ ਰਿ ਜ ਪੀ ਐ ਹ ਰਿ ਧਿ ਆ ਈ ਐ ਹ ਰਿ ਕ ਨ ਮੁ ਅ ਧ
ਪ ॥ ਲੇ ਖੁ ਮ ਮੀ ਮ ਦ ਈ ਹੈ ਸਖਿ ਜੋ ਲਿ ਖਿ ਆ ਕ ਰ ਤਾ ਰਿ ॥ ਪੇ ਕਾ ਰ ਣੁ ਜਿ ਨਿ ਕੀ
ਆ ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਪ੍ਰ ਗੁ ਧਾ ਰਿ ॥ ਕ ਰ ਤੇ ਹਾ ਬੇ ਵ ਚਿ ਆ ਈ ਆ ਬੁ ਝੁ ਪੁ ਗੁ ਰ ਬੀ ਚਾ ਰਿ ॥
ਲਿ ਖਿ ਆ ਢੇ ਰਿ ਨ ਸ ਕੀ ਐ ਜਿ ਉ ਡਾ ਵੀ ਤਿ ਉ ਸ ਰਿ ਮ ਨ ਦ ਰਿ ਤੇ ਰੀ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥
ਕ ਸ ਬ ਦ ਦ ਵੀ ਚਾ ਰਿ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਭੁ ਲੇ ਪ ਚਿ ਮੁ ਏ ਉ ਬੇ ਰੇ ਗੁ ਰ ਬੀ ਚਾ ਰਿ ॥ ਜਿ ਪੁ ਰ ਖ
ਦੂ ਨ ਆ ਵ ਈ ਤਿ ਸ ਕਾ ਕੇ ਆ ਕ ਰਿ ਕਰੀ ॥ ਆ ਜ ਾ ਇ ਆ ਬ ਾ ਲਿ ਹਾ ਰੀ ਗੁ ਰ ਆ ਪ ਣੇ
ਸਿ ਨਿ ਰੇ ਰ ਦੇ ਦਿ ਤਾ ਦ ਖਾ ਇ ॥ ਪ ਰ ਪ ਾ ਪ ਾ ਪ ਰ ਿ ਆ ਆ ਖੀ ਐ ਬੇ ਦਿ ਆ ਬਿ ਚੋ ਵੇ
ਸਾ ਜੇ ਸੁ ਭ ਾ ਇ ਆ ਗ ਬੇ ਦਿ ਆ ਸੋ ਪੈ ਤ ਬੁ ਲ ਹੋ ਰ ਮ ਮ ਾ ਲੇ ਵ ਲ ਾ ਇ ਆ ਮ ਮੁ ਖੁ ਬੇ
ਫੇ ਆ ਬ ਿ ਕ ਦ ਾ ਬ ਿ ਖ ਖ ਟੇ ਬ ਿ ਖ ਖ ਾ ਇ ਆ ਹ ਰ ਖ ਸ ਬ ਦ ਮ ਨ ਚੀ ਨ ਈ ਸੁ ਖ ਬੁ ਝ ਪ ਾ ਕ
ਕ ਾ ਇ ਆ ਪ ਾ ਪ ਾ ਗ ੍ਰ ਮੁ ਖ ਿ ਆ ਖ ੀ ਐ ਚ ਾ ਟ ਿ ੜ ੇ ਆ ਮ ਤ ਿ ਦ ੇ ਇ ਆ ਮ ਮ ੁ ਸ ਮ ਾ ਲ ਹ ੁ ਨ ੂ
ਚ ਾ ਰ ਹ ੁ ਲ ਾ ਜ ਗ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ੋ ਇ ਆ ਸ ਚ ੀ ਪ ਰ ੀ ਸ ਚ ੁ ਮ ਨ ਿ ਪ ੜ ਿ ਐ ਸ ਬ ਦ ਸ ੁ ਸ ਾ ਰ ੁ ਮ ਨ
ਲ ਾ ਸ ੋ ਪ ਾ ੜ ਿ ਐ ॥੪॥੧॥ ਜ ੋ ਪ ੜ ਿ ਬ ੀ ਨ ਾ ਜ ੀ ਸ ੁ ਭ ਮ ਨ ਮ ਾ ਮ ੁ ਗ ਾ ਲ ੇ ਹ ਾ ਰ ੁ

ਸੁਜਾਨੁ ॥੪॥ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਵਿਹੂਣੇ ਖੀ ਪ ਗਏ ਖੁ ਹ ਾ ਣ ਿ ਲ ਖ ਮ ਅ ਸ ੰ ਖ ਾ ਗ ਣ ਤ ੀ ਨ ਾ ਹ ੀ
ਵੈ ਕਿ ਉ ਗ ਣ ੀ ਖ ੀ ਪ ਖ ੀ ਪ ਮੁ ਏ ਬ ਿ ਸ ੰ ਖ ਾ ਖ ਸ ਮੁ ਪ ਛ ਾ ਣ ੈ ਆ ਪ ਣ ਾ ਖ ੁ ਲ ੈ ਕ ੰ

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿ ਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿ ਸੁ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਵਡਾ ਵਿਡਾਣਾ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
ਬਹੁਮਾਣ ਕੀਆ ਤਿ ਗੁਰਹਾ ਥਿ ਭੰਡਾਰਾ ਪੂ ਤ ਮ ਹੋ ਵਾ ਪ ਰ ਭੂ ਮਿ ਲੋ ਇ ਕ ਮ ਨਿ ਏ ਹੰ
ਇ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਪ ਰ ਿ ਤ ਮ ਰ ਸਿ ਮਿ ਐ ਲੇ ਲਾ ਹਾ ਲੈ ਪ ਰ ਥ ਾ ਇ ਆ ਰ ਚ ਨ ਾ ਰ ਾ ਚ ਿ ਜ ਿ ਜ ਾ ਕ ੇ
ਜਿ ਨਿ ਸਿ ਰਿ ਆ ਆ ਕਾ ਰੁ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਬੇ ਅੰ ਤੁ ਧਿ ਆ ਈ ਐ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾ ਰ ਾ ਵ ੁ
ਸ ੪ ਵ ਾ ਣ ੈ ਵ ੈ ਰ ੁ ਵ ੁ ਣ ਹ ਾ ਰ ਿ ਜ ੀ ਉ ਜ ੋ ਈ ਆ ਤ ਿ ਸ ੁ ਾ ਬ ੇ ਨ ੁ ਰ ਾ ਜ ਾ ਮ ਅ ਵ ਰ ੁ ਨ ਕ ੋ ਈ ਹ ੂ ਣ ੈ
ਕ ੁ ਰ ੁ ਮ ਸ ੁ ਣ ਦ ੁ ਹ ਾ ਰ ਿ ਵ ੈ ਮ ਨ ਮ ਾ ਹ ਿ ਆ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ ਹ ਰ ਿ ਪ ਾ ਈ ਐ ਮ ਭ ੁ ਕ ੋ ਣ ੁ
ਲ ਾ ਲ ਹ ਿ ਜ ੋ ਸ ਾ ਹ ੁ ਜ ਾ ਚ ਾ ਜ ਿ ਸ ੁ ਹ ਰ ਿ ਪ ਦ ੁ ਰ ਾ ਸ ਿ ਆ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਪ ੂ ਰ ਾ ਤ ਿ ਸ ੁ ਸ ਾ ਬ ਣ ਿ ਹ ਰ ਿ ਪ ਾ ਇ ਆ ਗ ੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ੀ ਬ ੀ ਚ ਾ ਰ ਿ ਆ ਪ ੁ ਰ ਾ ਈ ਆ ਦ ੁ ਖ ਕ ਦ ਿ ਆ ਨ ਾ
ਵ ਰ ੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਨ ਾ ਰ ਿ ੴ ॥੪॥ ਅ ਸ ੁ ਇ ਨ ਰ ੁ ਪ ਾ ਸ ੀ ਚ ੀ ਐ ਪ ਨ ੁ ਕ ਾ ਚ ਾ ਬ ਿ ਖ ੁ ਛ ੁ ਨ ਾ ਸ ੁ
ਦ ਾ ਏ ਸ ੀ ਓ ਧ ਨ ੁ ਦ ੁ ਰ ਬ ਿ ਧ ਾ ਹ ੋ ਇ ਖ ੁ ਆ ਰ ੁ ਅ ਸ ਚ ਿ ਆ ਗ ੀ ਸ ਚ ੁ ਸ ੰ ਚ ਿ ਆ ਸ ਚ ੁ ਸ ੰ ਚ ਿ
ਅ ਮ ੇ ਲ ੁ ਮ ਾ ਹ ਾ ਰ ਿ ਨ ਿ ਰ ਮ ਾ ਇ ਛ ੁ ਊ ਜ ਲ ੇ ਪ ਤ ਿ ਸ ਾ ਚ ੀ ਸ ਚ ੁ ਬ ੇ ਲ ੁ ਪ ਾ ਸ ਾ ਜ ਨ ੁ ੴ
ਦ ੁ ਤ ੁ ਤ ੁ ਸ ਮ ਵ ਰ ੁ ਤ ੁ ਪ ੈ ਸ ੁ ਪ ਾ ਸ ਾ ਚ ਉ ਠ ਾ ਕ ੁ ਰ ੁ ਮ ਾ ਨ ਿ ਵ ਸ ੈ ਹ ਉ ਬ ਲ ਿ ਹ ਾ ਰ ੀ ਤ ਿ ਨ ੁ
ਅ ਮ ੇ ਲ ੁ ਪ ਾ ਹ ਾ ਰ ਿ ਨ ਿ ਰ ਮ ਾ ਇ ਛ ੁ ਊ ਜ ਲ ੇ ਪ ਤ ਿ ਸ ਾ ਚ ੀ ਸ ਚ ੁ ਬ ੇ ਲ ੁ ਪ ਾ ਸ ਾ ਜ ਨ ੁ ੴ

ਆਲਾਪਾਹਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ॥੮॥ਦਰਸਨਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗੀਦ੍ਰਾਮੁਦ੍ਰਾਝੋਲੀ
ਖੰਥਾਪਾਵਾਰਹਮੰਤਰਏਕੁਸਬਦੋਵਧੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸ
ਾਂਤਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁੜੈਚੋਦਨਖਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਬੋਲੈਭੁਗਮੁਖਿਬੁਝੈਜੋਗ
ਨੁਸਾਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੯॥ਦਇਆਭਿਛਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਪਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿ
ਕਰੀਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮਝੁਪਰੀਐਮੋਖਦੁਆਰੁ
ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰੇਖੈਗੁਰ
ਵੀਬਾਤਬਧੀ॥੧੦॥ਊਧਉਖਪਤੁਪੰਚਭੂਟੇਪੀਹਕਾਂਇਆਕੜਾਸਫੂਮਨੁਜਾਗੋ
ਦੀਸਤੁਸੰਜੋਤੋਖੁਸੰਜਮੁਪੈਨਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥੧੧॥ਪਵਣੁ
ਗੁਰੂਪਤਪਵਣੁਸੁਮੁਕਤਾਪਵਣੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾਪਵਣੁਸੁਆਵੈਪ
ਵਣੁਜਾਇਪਵਣੁਸੁਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪ
ਭਾਗੁਮੁਖਿਮੁਕਤਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦੋਸੁਜੁਗਤਾਨਾਮੁਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆ
ਫੈਜਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖ
ਧਾਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾਪਾਰਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰ
ਧਿਆਰਾਪਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੋਸੁਗੁਰੂਭੂਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖ
ਧਾਨਾਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਪਾਸਭਿਗੁਰੂਮੀਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇਨਾਨਕ
ਬੂਝੈਸਮਝਿਬੂਝੈਨਕੋਪੂਸਾ॥੧੫॥ਪਾਸੂਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁਨਾਉਂਤੇਸਾਪੜੈਨਕੋਪੂਸਾ
ਚਾਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗਿਹੁਤ
ਜੋਉਦਾਸੀਆਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀਆਕਿਸੁਵਥਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਵੈ
ਕਿਉਕਰੀਸਾਬੂਝੈਘਾਵਹੁਪਰੇਰਾ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀਦਰਸਨ
ਤੀਤੇਖਨਿਵਾਸੀਪਾਸਾਚਵਥਰਕੇਮਹਵਣਜਾਵੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸੇ
ਾਂਤਾ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆਕਾਰੇਕਉਤੁਝੁਹਾਇਹੁਮਨੁ
ਗੁਰਬਿਨੁਦੇਖਾਈਐਸਾਚੁਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰ

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋਆਤਿਸੁਆਗੈਰਹਣਸਿਹਆਵੈਜਾ
ਅਪਣਾਪਰੋਸਾਸਤਕੁਕਾਵਿਧਗੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉਨਾਨਕਕੀਮ
ਲੈਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਣਿਜਸੁਲੈਉ॥੧॥ਕਥਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਈਐ
ਚਸਬਦਾਬਿਨੁਮੁਕਾਤਿਨਕੋਇਉ॥੧॥ਸਰਮਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੋਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਕਵਨੁ
ਗੁਰੂਕਉਨੁਸੁਆਇਆਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਾਲਿਜਵਿਦ
ਬੈਸਹੁਕਹਾਹੀਐਬਾਲੇਕਹਾਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋਨਾਨਕਕੂਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਦੇ
ਤੁਮਾਰਾਹੋਇ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਬੁਰਗਦੇ
ਸਹਜੇਆਏਹੁਕੀਮਸਿਧਏਨਾਨਕਸਦਾਰਜਾਏਆਸਾਣਿਬੈਸਣਿਬਿਰੁ
ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਨੂੰ
ਆਸਾਰਗ੍ਰਦਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋਚਰਮਪਟ੍ਰਬੋਲੈਅਉਧੂ
ਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈਆਸ
ਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁ
ਸੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾ
ਰਹਾਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਸਿਵਾਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋਪਰਮਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਦਿਖਾਏਨਾਨਕਬੂਝਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ਪਾਸੂਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸ
ਚਾਰੋਪਾਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋਹੁਮੁਨੁਚਲਤੇ
ਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੬॥ਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਦਿ
ਵਾਹਾਦੀਬਾਦੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਭੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੋਕਦੂਝੁਲਾ
ਈਐਉਧੂਬੋਲੈਭੋਗਿਆਨੋਤੀਰਥਿਬਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾਈਐਮੋਖੁਮਾ
ਈਂਗੋਰਖਪੁਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੋਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥ਹਾਟਪਟਣ
ਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈਂਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਵੀਣਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪੈ ॥੪੨॥
ਭਵਣ ਭਵਣ ਮੁਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥
ਭਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ਏਹੁ ਕਥਾ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥
ਸੁਖੀ ਬੀਚਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣ ਤਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਣ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਾ ॥
ਪੂਰੇ ਲਾਗੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉਐ
ਆਗਨਿ ਨਿਵਾ ਗੀ ॥੪੪॥ ਅਕੇ ਦੰਤ ਕਉ ਖਾਈ ਐ ਸਾਕੁ ਨ ਜੇਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਸੁ
ਭਵਣ ਆਕਾਰੁ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਣੁ ਵਵਣ ਬੁਢਾ ਜੇਤੁ ਗਰੰਥਿ ਪਵੈ ॥
ਵਾਹਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕੇ ਸਕਉ ਜਾਣੈ ਸਮਾਵੈ ਵਵਣ ਧੀਆ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਸਮਾਵੈ ॥
॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਜਗੁ ਕੜਮਾ ਮਮੁ ਖੁਰਾ
ਖੁਰਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਖਾਈ ਐ ਸਾਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਗੈ
ਨੇਮੁ ਰੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ ਸਚ ਚਕ੍ਰੈ ਰਾ ਗਰ ਬੁਨਿ ਵੈ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ॥
ਵੀਚਾ ਰੈ ਸਬਦੁ ਵੈ ਸੋਚੁ ਅੰਤਰਿ ਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੰਗਿ ਗੀ ਆਸਾ ॥
ਧੁਰਿ ਬਿਖੁ ਆਗਨਿ ਨਿਵਾ ਰੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਿਆ ਰੈ ॥੪੭॥ ਕਵਣ ਮੂਖਿ
ਜੁਰੈ ਵਰੁ ਛਾਇਆ ਕਵਣ ਮੂਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਵਣ ਮੂਖਿ ਕਾਲੁ
ਜੋਤਿ ਨਿਰਮਲੈ ਕਵਣ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਲੈ ਕਵਣ ਜੋ ਧੁਜੇ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥
ਬੈ ਣੀ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿ ਚਾ ਰੈ ॥੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਾਸ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ਸਾਸ ਘਰਿ
ਹੁਵੈ ਸੋ ਮੈ ਅੰਧੁ ਆਰਾ ਸੁਖਦੁ ਖੁਸਾ ਮਕਰਿ ਨਾ ਮੁ ਅਧਾਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾ
ਣੁ ਹਾਰਾ ਗੁਰ ਪਰ ਚੈ ਮਨੁ ਸਾ ਚਿ ਸਮਾਇ ਪ ਵਣ ਵ ਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥
ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਪੀ ਸਿ ਰਿ ਜਾ ਪੋ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਦੂਖ ਕਾ ਲੁ ਸੰਤੋ ਪਾ ਰਤੇ ਤਤੁ ਲੋ ॥
ਪੈ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕ ਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ਬੋਲੈ ਪਵ ਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰ ਜੈ ਨਾਨਕ ਸਿ
ਚਲੁ ਮਿਲ ਣ ਸਾ ਹੈ ॥੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰ ਨੈ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰ ਨੈ ਸੁੰ ਨੈ ਭਵਣ ਸੁੰ ਨਮ ਸੁੰ ਨੈ ॥
ਸੁੰ ਬੇ ਸੁੰ ਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾ ਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾ ਪੁਨ ਪੁੰ ਨ ਨ ਘਟਹਿ ਸੁੰ ਨ ਕਾ ਜਾ ਣੈ ਤੇ ਭਉ ॥੫੧॥

ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੇ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਭਾਣੇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੁ
ਵਖਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਣੀ ਸਾਚੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ
ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਿਫਤਿ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥੫੨॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੁ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਪੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਤੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਸਚਾ

ਤੁਝੈ ਤੇ ਕੋਜਾਣੈ ਤੁਧੁ ਚਿਤੁ ਨ ਦੀਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਵੈ ॥੨॥
ਪਦ ਅਰਥ: ਸਤਿ ਅੰਜੁਲ ਵਾਲੀ ਅਉ ਧੁਨੀ ਨਸਚੁ ਆਖੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਤਤੁ ਬੇਤੇ ਜੋ
ਦੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਰੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰ ਕੋਰੋ ਅਤਿਰਿਖ
ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ਅਲਗੌ ਪਿਆਰੋ ਸਚੁ ਖਮਾਣਿ ਵਾਪੀ ਚੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾਆ
ਪੋ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਉ ਤੇ ਊ ਪਰਿਸਾ ਚਾਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਜਾਨੀਊ ਪਵਨੁ ਕਥੀ ਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ਰਿ ਆਨਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਟਨ
ਅਉ ਧੁਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ਰਿ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਸੁਨ ਅਵੈ ਅਉ ਧੁਧਉ ਮੋਪਿਆ
ਸਨ ਜਾਈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅਮਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ਰਿ ਕਵਨ ਬੁ
ਧਿ ਜਿਤੁ ਆਸਾ ਥਿਰੁ ਰਹੀ ਓ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਨਿਰੁ ਪਤ ਸੋ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾ
ਨੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕਾ ਲੁਨ ਕਾ ਸੋ ॥੧॥ ਰੈ ਗਿਨ ਕਾ ਤਾ ਗਜਿ ਨਹੀ ਮਾ ਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੈ ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਤਾ ਬੰਦਨ ਗੰਖਿ ਆ ਸਬਦ ਨ ਭਾਖਿ ਆ ਧਪ ਵਨ ਸਾਧਿ ਆ
ਬਚਨ ਅਰਾਧਿ ਆ ਅਕਬਕ ਬਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਮ ਅਉ
ਲਹੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ ਦੀ ਰੰ ਗੇ ਰਾਤਾ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਵੀਚ
ਗੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆ ਅੰ ਪਿ ਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ਆ ਸਚੁ ਰਾਧਿ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤੁਰਤਾ ਰੀ ਆ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀ ਚਾ ਰੀ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋ ਗ ਭਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀ ਅਲੇ
ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁਸਬਦੁ ਅਉਧੂਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ
ਜਦ ਰਿ ਕੇ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ਆ ਪੋ ਆਪੁ ਖ
ਇ ਤਾ ਨਿਰ ਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾ ਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਨਾ ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆ ਤਉ ਮੁਜਿ ਦੇ ਕਿ
ਹੈ ਸਜਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਓ ਵਿਚ ਪਰੋਖੈ ਵੇਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਹੈ ॥੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਿ ਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰੈ ॥
ਆਤਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੇਜਤ ਤਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥ ਸੁਸਬਦਿ ਨੰ ਕੰਤਰਿ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਆ ਛੈ ਤਿ ਭਵ ਣ ਜੋਤਿ ਸੁਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ ਅਖੈ ਖੂ ਖਜੂ ਖਾ ਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ
ਪੀ ਇ ਪਤਾ ਸਿ ਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾ ਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ ਣੀ ਬਿ ਰਲੇ ਕੋ ਅ ਰਥਾ ਵੈ ॥

ਨਦਿ ਪੂਰਖੁ ਸਿ ਰੰ ਜਨ ਦੇ ਉ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾ ਮਨਿ ਰੰ ਜਨ ਰਾ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿ ਧਾ ਤਾ ॥
ਪਦ ਅਰਥ: ਸੁੰ ਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋ ਈ ਆ ਅਨਹਤ ਸੁੰ ਨੁ ਕਥਾ ਤੇ ਹੋ ਈ ਆ ਅਨਹਤ ਸੁੰ ਨੈ ਰਹੇ ਸੋ ਜੋ
ਜੋ ਆ ਜਿ ਸਤੇ ਉ ਪ ਜੇ ਤਿ ਸ ਹੀ ਜੋ ਸੋ ਆ ਇ ਜਨ ਮੈ ਮਨ ਮ ਰਹਿ ਨ ਆ ਵ ਨਿ ਜਾ ਇ ਆ
ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮ ਝੈ ਹਉ ਪ ਰ ਮ ਨ ਉ ਸ ਰ ਸੁ ਭ ਰ ਦ ਸ ਵੈ ਪੂ ਰੇ ਤਾ ਤ ਅਨ ਤ ਭੁ ਨ
ਵ ਜਾ ਵ ਨਿ ਭੂ ਰੇ ਆ ਸਾ ਚੈ ਰਾ ਚੇ ਦੇ ਖਿ ਪ ਜੁ ਰੇ ਆ ਪ ਵਿ ਪ ਇ ਸਾ ਚੁ ਰ ਮੈ ਆ ਭ ਰ ਪੂ ਰੇ ਆ ਭੁ
ਤੀ ਬਾ ਣੀ ਪ ਰ ਗ ਟੁ ਹੋ ਇ ਆ ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਰ ਖਿ ਖ ਣ ਏ ਸ ਚੁ ਸੋ ਇ ॥ ੫ ॥ ਆ ਸ ਪ ਜ ਭ ਨ ਇ ਆ
ਲੀ ਐ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਵੈ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜਾ ਗੈ ਨੀ ਦ ਨ ਸੋ ਵੈ ਆ ਸੁੰ ਨ ਸ ਬ ਦੁ ਅ ਪ ਰੰ ਪ ਰਿ ਧੀ ਰੈ ਆ
ਤੇ ਮੁ ਕ ਤੁ ਸ ਬ ਦਿ ਨਿ ਸ ਤ ਰੈ ਆ ਗੁ ਰ ਕੀ ਦੀ ਖਿ ਆ ਸੋ ਜ ਸ ਚਿ ਰ ਤੇ ਆ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਪੁ ਗ ਵ ਣੁ
ਮੀ ਲ ਣ ਨ ਮੀ ਭ੍ਰਾ ਤੇ ॥ ੫ ॥ ਅ ਕ ਥੁ ਬ੍ਰ ਧਿ ਚ ਵ ਵੈ ਸੋ ਕਿ ਤੁ ਠਾ ਇ ਆ ਕਿ ਉ ਤ ਤੁ ਨ ਬੂ ਝੈ ਦੇ ਖਾ
ਇ ਆ ਜ ਮ ਦ ਰਿ ਬਾ ਧੇ ਕੋ ਇ ਨ ਰਾ ਖੈ ਆ ਬਿ ਨੁ ਸ ਬ ਦੈ ਨਾ ਹੀ ਪ ਤਿ ਸਾ ਖੈ ਆ ਕਿ ਉ ਬੂ
ਬੂ ਝੈ ਪਾ ਵੈ ਪ ਰਾ ਨਾ ਨ ਕ ਮ ਨ ਮੁ ਖਿ ਨ ਬੂ ਝੈ ਗ ਵਾ ਰੁ ॥ ੫ ॥ ਅ ਕ ਥੁ ਬ੍ਰ ਧਿ ਮੈ ਵੈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੁ
ਬੀ ਚਾ ਰਿ ਆ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਭੇ ਟੈ ਸੋ ਖ ਦੂ ਆ ਰਾ ਤ ਤੁ ਨ ਚੀ ਨੈ ਮ ਨ ਮੁ ਖੁ ਜਾ ਲਿ ਜਾ ਇ ਚੂ ਕੈ
ਤਿ ਆ ਵੈ ਛੂ ਟੈ ਚੋ ਟਾ ਖਾ ਇ ਆ ਸੋ ਹੁ ਕ ਮੁ ਸ ਭੇ ਗੁ ਣ ਗਿ ਆ ਨਾ ਨ ਕ ਦ ਰ ਗ ਮ ਪ ਵੈ
ਨੁ ॥ ੬ ॥ ਆ ਸ ਚ ਵ ਖ ਰੁ ਧ ਨੁ ਪ ਲੈ ਹੋ ਇ ਆ ਆ ਪਿ ਤ ਰੈ ਤ ਰੇ ਭੀ ਸੋ ਇ ਆ ਸ ਜ ਜਿ ਤ
ਬੂ ਝੈ ਪ ਤਿ ਹੋ ਇ ਆ ਤ ਾ ਕੀ ਕੀ ਮ ਤਿ ਕ ਰੈ ਨ ਕੋ ਇ ਆ ਜ ਹ ਦੇ ਖਾ ਤ ਹ ਗ ਹੀ ਆ ਸਾ ਇ ॥
ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਰਿ ਪ ਰੈ ਸ ਚ ਭ ਾ ਇ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੁ ਸ ਬ ਦ ਕ ਾ ਕ ਹ ਾ ਵ ਾ ਸੁ ਕ ਥੀ ਅ ਲੇ ਜਿ ਤੁ
ਗੀ ਐ ਭ ਵ ਜ ਲੁ ਸੰ ਸਾ ਰੋ ਪ ਤੈ ਸ ਤ ਅੰ ਜੁ ਲ ਵ ਾ ਈ ਕ ਹੀ ਐ ਤਿ ਸੁ ਕ ਹੁ ਕ ਵ ਨੁ ਅ ਥਾ
ਬੋ ਲੈ ਖੇ ਲੈ ਅ ਸ ਥਿ ਰੁ ਹੋ ਵੈ ਕਿ ਉ ਕ ਰਿ ਅ ਲ ਖੁ ਲ ਖ ਾ ਏ ਸੁ ਣਿ ਅੰ ਮੀ ਸੁ ਨ ਸ
ਪ ਣ ਵੈ ਅ ਪ ਣੇ ਮ ਨ ਸ ਮ ਝ ਾ ਏ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਬ ਦੇ ਸ ਾ ਚਿ ਲਿ ਵ ਲ ਾ ਗੈ ਕ ਰਿ ਨ ਦ ਨੀ
ਲਿ ਮਿ ਲ ਾ ਏ ॥ ਆ ਪੇ ਦ ਾ ਨ ਆ ਪੇ ਬ੍ਹੀ ਨਾ ਪੂ ਰੈ ਭ ਾ ਗਿ ਸ ਮ ਾ ਏ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੁ ਸ ਬ ਦ ਕ ਹੁੰ
ਰੰ ਤ ਰਿ ਦ ਾ ਸੁ ਅ ਲ ਖੰ ਜ ਾ ਦੇ ਖ ਾ ਤ ਹ ਾ ਸੋ ਈ ॥ ਪ ਵ ਨ ਕ ਾ ਵ ਾ ਸ ਾ ਸੁੰ ਨ ਨਿ ਵ ਾ ਸ ਾ ਅ ਲ ਖ
ਲ ਾ ਧ ਰ ਸੋ ਈ ॥ ਅ ਨ ਦ ਰਿ ਕ ਰੇ ਸ ਬ ਦੁ ਘ ਟ ਮ ਾ ਹਿ ਵ ਸੋ ਵੈ ਚ ਹੁ ਭ ਗ ਮੁ ਗ ਵ ਾ ਏ ॥ ਤ ਨੁ
ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਬ ਾ ਣੀ ਨਾ ਮੁ ਮੰ ਨਿ ਵ ਸਾ ਏ ॥ ਸ ਬ ਦਿ ਗੁ ਰੂ ਭ ਵ ਜ ਾ ਹ ਤ ਰੀ ॥

ਵੈਕਾਲੇ ਬੋਲੁ ਸੁਣਿ ਵੂ ਅਉ ਧੁਰਿ ਬਿਨੁ ਵੈਜੋ ਗੁਨੋਈ ਨਾਮੇਰਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਤੇ
ਨਾਮੇਰੇ ਸੁਖੁਹੋਈ ਨਾਮੇ ਪੰਤਿ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁਹੋਵੈ ਨਾਮੇਸੋਝੀ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈ
ਖਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਪਾਇਹੈ ਜਾਤਿ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉ ਧੁਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਤਾਹੋਈ ਆਕਰਿ ਭੀ ਚਾਮੁ ਨਿਦੇ ਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ॥
੧੨ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਪੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਆਖੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤ
ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਸਭ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰੁ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਸੋਹਦੇ
ਓਹਿ ਹੁਕਮਾਣੈ ਆਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਵਡਾਈ॥
ਆਪਿ ਨਾਸੀ ਪਾਪਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪੇ
ਵੇਪਰਵਾਣੁ ਜਾ ਆਵਣੁ ਕੋਈ॥ ੧੩॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੁ ਉਗਵੈ ਨਾਮੁ ਬੀਜੇ ਨਾਮੁ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਹੈ ਉਪਜੈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਵਧਾਇ ਹੈ ਏਹੁ ਬੀ ਜੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਰ ਗਾਹਿ ਆਵਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਬੀ ਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਨਾ ਓ
ਵੈਜੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ਖਾਇ ਆਪੇ ਤੇਤੀ ਅੰਬੁ ਰਲਾਇ ਆਪੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿ ਆਖਾਇ ਓ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ਜੋ ਲੋਕਹਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ
ਨਾਹਿ ਨ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾ ਲੇਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ਆਸਨਿ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ: ੩
ਮੁਖਿ ਦੁਖਿ ਕਾਖੇ ਤੁਪੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ਦੁਖਿ ਵੇਚਿ ਜੀਵੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਓ ਕਰ
ਭਿ ਵਿਹਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਧੁਕਮਾਇ ਜੇ ਦੇ ਵੈ ਚਿਸੈ ਨ ਜਾ ਓ
ਵਦੀ ਦੇ ਤੇ ਕਉਣ ਪਦਾਇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਬਿਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣ ਆਵਣ ਕ
ਣ ਜਾਣਾ ਇ॥ ੨॥ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਓ ਮੋਹੁ
ਹੋਇ ਸੁਪੇ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਓ ਗੁਰ ਆਗਿ ਆਕਾ ਬੁਝਿ ਕਵੀਐ
ਜੀਆ ਜੁ ਪਰਾਪਰਤਿ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇ ਖਾ ਤਹ ਸੋਇ॥
ਤੇਪਉੜੀ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂ ਈ ਆਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ

ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾ ਖੈ ਸਾਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ਵ ਪ ਆਸਾ ਇ ਹੁ ਨਿ ਵ ਦੇ ਹੋ
ਨੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਹੋ ਹਤ ਆ ਨਾ ਭਿ ਕਮਾਲ ਆ ਸ ਬੰ ਭੁ ਨੋ ਹੋ ਤੋ ਤ ਪ ਵ ਨੁ ਕ ਵ ਨ ਘਿ
ਸਹਤ ਆ ਭੂ ਪੁ ਨ ਹੋ ਤੋ ਖ ਨ ਕਾ ਈ ਤਾ ਸ ਬਾ ਦਿ ਕਹਾ ਣੈ ਵ ਲਾ ਈ ਆ ਰ ਕ ਭੂ ਬੈ ਢੁ ਕੀ
ਢੀ ਨੋ ਹੋ ਤੀ ਮੀ ਮਾ ਤਿ ਕੀ ਮਾ ਤਿ ਨ ਧੀ ਪਾ ਈ ਆ ਵ ਨ ਤੇ ਖੁ ਅ ਸ ਭੂ ਪੁ ਨ ਜਾ ਪੀ ਕੈ ਉ ਕ
ਪ੍ਰਸਿ ਸਾ ਚਾ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਮੁ ਰਤੇ ਬੈ ਰਾ ਗੀ ਇ ਬ ਤ ਬ ਸਾ ਚੋ ਸਾ ਚਾ ਵ ਵ ਨੁ ਹੋ ਦੁ ਚੇ
ਨੋਤੀ ਅ ਉ ਧੂ ਤ ਉ ਮ ਨੁ ਸੁੰ ਨਿ ਰਹੈ ਬੈ ਰਾ ਗੀ ਆ ਨਾ ਭਿ ਕਮਲੁ ਆ ਸ ਬੰ ਭੁ ਨੋ ਹੋ ਤੋ ਤੀ
ਜਹ ਰਿ ਬ ਸ ਤ ਉ ਪ ਵ ਨੁ ਅ ਨ ਰਾ ਗੀ ਆ ਰੂ ਪੁ ਨ ਸੋ ਖਿ ਆ ਜਾ ਤਿ ਨ ਹੋ ਤੀ ਤ ਉ ਅ ਕੁ ਦੀ
ਇ ਹ ਤ ਉ ਸ ਬ ਦੁ ਸੁ ਸਾ ਭੂ ਆ ਗਉ ਨੁ ਗ ਰਾ ਨੁ ਜ ਬ ਤ ਬਾ ਪਿ ਨ ਹੋ ਤ ਉ ਨ ਤ ਵ ਦ ਜੋ ਹੋ
ਆ ਪੇ ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਰੁ ਵ ਨੁ ਭੇ ਖੁ ਅ ਸ ਰੂ ਪੁ ਸੁ ਏ ਕੋ ਏ ਕੋ ਸ ਬ ਦੁ ਵੇ ਚਾ ਣੀ ਆ ਸ ਚੇ
ਨਾ ਸੁ ਚਾ ਕੋ ਨਾ ਪੀ ਨ ਨ ਕ ਅ ਕ ਥ ਕ ਹਾ ਣੀ॥ ੬॥ ਆ ਕਿ ਤੁ ਕਿ ਤੁ ਬਿ ਧਿ ਜ ਗੁ ਪੈ
ਪੁ ਰ ਖਾ ਕਿ ਤੁ ਕਿ ਤੁ ਦੁ ਖਿ ਬਿ ਨ ਸਿ ਜਾ ਈ ਹ ਉ ਮੈ ਮੇ ਵਿ ਚੇ ਜ ਗੁ ਪੈ ਜੋ ਪੁ ਰ ਖਾ ਮੈ
ਵਿ ਸ ਰੈ ਐ ਦੁ ਖੁ ਪਾ ਈ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹੋ ਵੈ ਸੁ ਰੋ ਆ ਨ ਤ ਤ ਬੀ ਚਾ ਰੋ ਹ ਉ ਮੈ ਸ ਬ ਦੁ
ਜ ਲਾ ਏ ਆ ਤ ਨੁ ਮ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਬ ਾ ਣੀ ਸਾ ਚੈ ਰ ਹੈ ਸ ਮਾ ਏ ਆ ਸ ਮੋ ਨਾ ਮੀ
ਬੈ ਰਾ ਗੀ ਸਾ ਚੁ ਰ ਖਿ ਆ ਉ ਰਿ ਧ ਰੇ ਆ ਨਾ ਨ ਕ ਬਿ ਨੁ ਨਾ ਵੈ ਜੋ ਗੁ ਕ ਦੇ ਨੋ ਹੋ ਵੈ ਦੇ ਖੁ
ਦੈ ਬੀ ਚ ਰੇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸਾ ਚੁ ਸ ਬ ਦੁ ਬੀ ਚਾ ਰੈ ਕੋ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਚੁ ਬ ਦੀ
ਪ ਰ ਗ ਟੁ ਹੋ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮ ਨੁ ਭੀ ਜੈ ਵਿ ਰ ਲਾ ਬੂ ਝੈ ਕੋ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜ ਪੀ
ਵਾ ਸ ਹੋ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜੋ ਗੀ ਜੁ ਗ ਤਿ ਪ ਛ ਣੈ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਨ ਕ ਏ ਕੋ ਜ ਣੈ॥
ਵ ਆ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੇ ਜੋ ਗੁ ਨ ਹੋ ਈ ਆ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਭੇ ਮੁ ਕ ਤਿ ਨ ਕੋ ਈ
ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਭੇ ਟੇ ਨਾ ਮੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਨ ਜਾ ਈ ਆ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਭੇ ਟੇ ਮ ਹਾ ਦੁ ਖੁ ਪਾ ਈ
ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਭੇ ਟੇ ਮ ਹਾ ਰ ਸ ਬਿ ਸੁ ਬ ਾ ਰੀ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਬਿ ਨੁ ਗੁ ਰ ਮੁ ਆ ਜ ਮੁ ਧੰ ਧੀ
੭॥ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮ ਨੁ ਜੀ ਤਾ ਹ ਉ ਮੈ ਮਾ ਰਿ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸਾ ਚੁ ਰ ਖਿ ਆ ਉ ਰੁ ਧ ਾ ਇ ਆ
ਸ ਮੁ ਖਿ ਜ ਗੁ ਜੀ ਤ ਜ ਮ ਕਾ ਲੁ ਮਾ ਰਿ ਬਿ ਦਾ ਰਿ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਦ ਰ ਗ ਹ ਪ ਾ ਇ ਆ
ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮੇ ਲੇ ਸਿ ਮ ਲਾ ਇ ਏ ਸੋ ਜੁ ਜੈ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਬ ਦਿ ਪ ਛ ਣੈ॥ ੭॥ ਆ

ਪੈ ਫੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜੋਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ਸਾਜੀ ਵਤਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਮਰੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭੁਖ ਲਾਏ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਖਸਮ ਕਾ ਭਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਸਾਚੀ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਕਹਾਵੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਸੁਣੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਜਾਣੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਧਿਆਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਗਾਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਸੇਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਪੂਜੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਤਰੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਤਾਰੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਬੋਹਿਥੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਚੜੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਪਾਰਿ ਲੰਘੈ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵ

ਕਾਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਿਹੈਸੇਸਾਰੂਆਚੈਗੋਮਦੈਆਪਿਪਛਾਇਆਨੁਸੋਕਰਨਿਜੇ
ਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਰੂ॥੨॥੪॥ ॥ ਸਾਬੇਨੁਸਾਤਿਗੁਰਜੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਂਵਈਚੂਸੀ
ਨਾਪਿਜਾਇਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾਲੇਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇਆਂਤਰਿਲੇਭੁ
ਵਿਕਾਰੁਹੈਵੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆਤਿਨਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁ
ਪਾਇਆਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੋਜੋ ਖਾਲੀਕੋਈਨਸਾਹਿਆਤਿਨਜਮ
ਤੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਹਿਦੁਖਸਹਾਹਿਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸ
ਸਾਹਿ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸਾਪਿਆਲਿਪਤੁਸਦਾਸਹੋਰਦੀਪੈਸਭਿਧਾਵਨਿ
ਆਪਿਨਿਚਜੁਅਚਲੁਹੈਚੋਰੇਆਵਨਿਜਾਵਨਿਸਬਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਵਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ
ਸਚਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਸਚਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁਨਾਨਕਹੁਕੋਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚੁਪਕਥ
ਬਦਨੀਕਰਤਾਂਫਿਰੈਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਸਚੁਨਾਨਕਹਾਰਿਕਾਂਣਾਸੋਜੋਭਗਤੁਹੋ
ਇਵਿਵੂਮੈਨੇਕਚੁਨੇਕਚੁ॥੧॥੪॥ ॥ਸਾਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦ
ਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਓਇਬਾਉਕੁਬਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾ
ਰੁਓਇਆਪੁਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮਪੁਜੰਦਾਰੁਸ
ਦਰਗਹਲੇਖੇਮੰਗਿਐਮਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੂੜੈਆਰਾਸੇਹਕੂੜੈਕੀਮਲੁ
ਉਓਤਰੈਕੋਈਕਢੁਹਇਹੁਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਲੈਤਾਮਾਸੁਦੇਤੁਏਸਾਡਿਕ
ਵਿਖਕਟਣਹਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਧੁਸਾਭਿਨਮਸਕ
ਕੂਆਲੁਕੂੜੀਨਾਮੰਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋਆਜਾਚਿਆਗੁਜਨਨਾਨਕਜਿ
ਦੇਏਹਿਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਦਿਵੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥੫॥ ॥ਭੁਧੁਜੇਵ
ਦਾਤਾਨਹੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਜਿਥਹੁਭਉਮੇਜਾ
ਐਸਕਸਾਦਬਾਹਰਜਚੀਵਾਰੇਆਈਐਜਿਸੋਨੋਬਖਸੇਤਿਸਦੇਇ
ਆਪਿਛਾਣੈਮੇਲਾਈਐਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਾਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੋਪਿਆ

ਪਿਤਖਰਚੁਸਚਾਬਾਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਆਲ
ਖੁਲਹਮਈਆ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸ ॥ ਸਾਹੈਣਾਇਰਮਾਹੈਅਸੈਂਤੁਹੈਡੂਢੀਅਵੈਜ
ਇਆਭੁਵੈਚਲੈਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀਲਾਹੈਸਜਾਇਸਾਹੈਣਾਇਰਮਾਹੈਸਭੁਕਿਛੁਹੋ
ਮਿਲੈਪਾਇਆਨਾਨਕਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੧॥ ॥ਸ॥
ਸਹਜੇਸਾਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਵਿਚੇਹਉਮੈਜਨਮਿਆਬਿਨਸੁਖੁਸਹਨਾਹਰਿਸੁਨਹੀ
ਓਕਮਕੁਨਹੋਇਪਰਗਾਸੁਆਬਿਖੁਖਾਧੀਮਨਮੁਖਿਮੁਆਅਜਾਇਐਓਹੀਵਿਵਹੂ
ਇਕਸੁਹਾਮਿਕੋਨਾਮਵਿਣੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਜਾਆਪੇਨਦਿਕਰੇਪੁਰਾ
ਚਤਾਓਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕਰੇਸਤਿਬੁਰੂਕੀਕਬਹਿਨਫੇਰੁਪਾ
ਸਜਿਉਜਣਮਾਹਿਕਮਲੁਆਲਿਪਤੋਵੁਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸੁਜਾ
ਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਭੁਕੋਜੇਉਭਾਵੈਤਿਵਹਾਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਛਤੀਹਜੁਗਗਬੁਝਾਆਪੇਗਣਤਕੀਨੀਆਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅ
ਆਪਿਮਤਿਦੀਨੀਆਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸਾਜਿਅਨੁਪਾਪੁਪੁੰਨਗਣਤਵਦੀ
ਆਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝੈਸਚੈਸਬਦਿਪਤੀਜੀਆਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤ
ਆਪੇਬੁਧਸਿਮੰਞਾਈ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸ ॥ ਸਾਇਹੁਤਨੁਸੋਹੈਜੁਹੈ
ਨੁਤੈਨੁਨਹੋਇਓਜੋਸਹਿਰਤੇਆਪਣੈਤਿਨਤਨਿਲੋਭਰਤੁਨਹੋਇਓਛੈਪਇਐ
ਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੋਭਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇਆਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉ
ਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁ
ਨਇਆ॥੧॥ ॥ਸ॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਤਾਬਾਨਿਆਜੀਗਾਉਚੁਕੈ
ਬਾਦੇਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆਤਾਸਉਪਿਆਭ੍ਰਮਗਤਿਭੰਨੁਗਾਇਭਰਮੁਗਇਆਨੁ
ਲੀਆਚੁਕਾਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁਗਤਿਸੋਨੇਰੁਪਾਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਨਿਰੰ
ਪੀਆਰੁਪਾਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਜ
ਨਿਜਾਸਨਿਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿਆਬੇਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜਨ
ਇਥਿਆਗਾਸੋਸਾਰੈਵਿਚਿਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾ

ਜਾਣਹਾਰੁ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾ ਊਚੀ ਮੀਆ ਢਿਲ ਨਕਾ ਊਭੇ ਬੈਜਾ ਫੈਸੁ
ਸਾਇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰੁ ਢਕ ਵੂਹਿ ਦੂਸੁ ਮਲਮਾ ਫੈ ਸਭ ਨਾ ਕਾਦਰੇ ਲੇ ਖਾਹੋ ਇਕ
ਣੀ ਬਾਝੁ ਹੁਤੈ ਨ ਕੋਇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ
॥ ਸਾਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ
ਜਸ ਵੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਨਿ ਮੁਖ ਪੜੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ
ਨਾ ਮੁਦਿ ਦੂਰਾ ਮਨ ਮੁਖਾ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਅਨੁ ਮਾਇ ਆ ਓਹਨਿ ਤਕ ਦੂਰਾ ਸਭ ਨਾ
ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਪੈ ਰੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਾ
ਬੁੰਦ ਖੀ ਆਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀ ਆਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ਨਾਨਾ ਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁਡ
ਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇ ਸਫਿਰਹਿ ਨਾਨਾ ਸਤਿ ਬੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰਾ ਪੁਤ
ਫੁ ਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ਨਾਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾ ਧੁਚਰਹਿ
ਸਿ ਸੁਰਬਿ ਸਿਧਿ ਦੇ ਵੈ ਜੋਸੋ ਈ ਜੋ ਜੋਨੇ ਦੇ ਇਤਿ ਸੁ ਆਇ ਮਲੈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ
ਮਲੈ ਵ ਨ ਜਾਈ ਜਿ ਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਭ ਦੂਰ ਵੈ ਸਭ ਤਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭ ਨਾ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਆਈ ਤਿ ਸੁਕ ਉਦੂ ਕਹੈ ਜਿ ਸੁ ਹਰਿ ਦਿ ਖਾ ਲਾ ਵ ਟਣੀ ਤਿ ਸੁ
ਭੁਲਾ ਵੈ ਕਉ ਦੂ ਜਿ ਸੁ ਭੁਲਾ ਈ ਪੰਧੁ ਸਿ ਰਿ ਤਿ ਸੁ ਹਰਿ ਦਿ ਖਾ ਵੈ ਕਉ ਦੂ ॥੧॥
॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਰਹੀ ਜੋ ਨਿਰਧੁ ਕਰੈ ਰਾਜ ਪੁਤ ਪੁਰੋਜ ਨ ਮੁਭੀ ਖਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪੰਨ ਦਾ
ਕਰੇ ਸ ਗੀਰੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਰਹੀ ਗੀ ਗਾ ਕਾ ਨੀ ਰੁ ਬੋਲੈ ਈ ਸ ਰੁ ਸ ਤਿ ਸ ਰੂ ਪੁ ਪ ਮ ਤੰਤ
ਹੀ ਰੇ ਖ ਨ ਰੂ ਪੁ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀ ਰਹੀ ਜੋ ਧੁ ਤੀ ਜੋ ਧੁ ਪੇ ਆ ਪੁ ਨਾ ਭਿ ਖਾ ਭੇ ਜ ਨੁ
ਹੈ ਸੰ ਤੁ ਪੁ ਆ ਉ ਹ ਠ ਪ ਟ ਣ ਮ ਹਿ ਭੀ ਖਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀ ਰਹੀ ਧੁ ਤੀ ਜੋ ਧੁ ਪੇ ਚ
ਨੋ ਬੋ ਲੈ ਗੋ ਰ ਖੁ ਸ ਤਿ ਸ ਰੂ ਪੁ ਪ ਮ ਤੰ ਤ ਮ ਹੀ ਰੇ ਖ ਨ ਰੂ ਪੁ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀ
ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਾ ਲੇ ਉ ਦਾ ਸੁ ਆ ਰ ਧ ਉ ਘ ਕਰੇ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਵਾ ਸੁ ਆ ਚੰ ਦ ਸੂ ਰ ਜ ਕੀ ਪਾ
ਗੋ ਛਿ ਆ ਤਿ ਸੁ ਉ ਦਾ ਸੀ ਕਾ ਪੈ ਨ ਕੰ ਧੁ ਬੋ ਲੈ ਗੋ ਪੀ ਚੰ ਦ ਸ ਤਿ ਸ ਰੂ ਪੁ ਪ ਮ
ਤੰ ਤ ਮ ਹੀ ਰੇ ਖ ਨ ਰੂ ਪੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਜੋ ਪਾ ਖੰ ਡੀ ਨੀ ਜੋ ਕਾਇ ਆ ਪ ਖਾ ਲੇ ਆ ਕਾ ਇ
ਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰ ਜਾਲੇ ਆ ਸੁ ਪ ਨੈ ਬੋ ਦੂ ਨ ਦੇ ਈ ਝ ਰ ਣਾ ਤਿ ਸੁ ਪਾ ਖੰ ਡੀ

ਈਆ ਦਿਆ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਬਾਬਾ ਬਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਾਝ ਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ਗਿਰਹੀ
ਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਮੰਨਿ ਲੈ ਨਿਸੋ ਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ਜਾਇ ਪੁਛ ਹੁ ਸਿਖਿ ਤਿ ਸਾਸ ਤਿ
ਆਸ ਸੁ ਕਨਾ ਰਦ ਬਚ ਨ ਸਭ ਸਾਝਿ ਸ ਵੈ ਕਰੇਨਿ ਪਾਸ ਚੈ ਲਾ ਏ ਸਾ ਚਿ ਲ ਗੋ ਸਦ ਜਾ
ਸਮਾ ਲੇਨਿ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰ ਵਾ ਣੁ ਭ ਏ ਜਿ ਸਗ ਲੇ ਕੁ ਲ ਤਰੇ ਨਿ ॥੧॥ ਮ: ੨
॥ ਗੁਰੂ ਜਿ ਨਾ ਕਾ ਅੰ ਧੁ ਤਾ ਸਿ ਖੀ ਅੰ ਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ਓ ਇ ਡੁ ਬਾ ਣੈ ਚਲਨਿ ਆ
ਣੈ ਨੇਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠੁ ਬੋ ਲੇ ਨਿ ਆ ਕੂ ਕੂ ਕਾ ਸਤੁ ਕ ਮਾ ਵ ਦੇ ਪਰ ਨਿੰ ਦਾ ਸ ਦਾ ਕਰੇ ਨਿ ਓ ਇ
ਪੈ ਚੂ ਬੇ ਪਰ ਨਾ ਨੰ ਦ ਕਾ ਸ ਗਲੇ ਕੁ ਲ ਤੂੰ ਬੇ ਨਿ ਨਾਨਕ ਜਿ ਤੁ ਓ ਇ ਲਾ ਏ ਤਿ ਵੁ ਲੇ
ਓ ਇ ਬਪੁ ਤੇ ਪੋ ਕਿ ਆ ਕਰੇ ਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨ ਦਰੀ ਅੰ ਦਰਿ ਗੰ ਧ ਦੇ
ਤੀ ਸਿ ਸ ਦੇ ਸਭ ਕੀ ਤੀ ਆਇ ਕਿ ਕੂ ੜਿ ਕੁ ਸਾ ਤਿ ਲਾ ਇ ਅਨੁ ਮਨ ਮੁਖ ਵਿ ਗੁ ਚੁ
ਮੁ ਖਿ ਸ ਦਾ ਧਿ ਆਈ ਐ ਅੰ ਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ ਤੀ ਆ ਜੇ ਨ ਕਉ ਪੈ ਪੁ ਨੁ ਪੈ ਭ ਨ ਦੇ
ਸਿ ਪੀ ਤੀ ਆ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆਈ ਐ ਸ ਚੁ ਸਿ ਫ ਤਿ ਸ ਨਾ ਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
॥ ਸਭੀ ਪਾਪੁ ਕਮਿ ਸਤੁ ਕ ਮਾ ਹੰ ਹਉ ਗੁਰ ਦੀ ਖਿ ਆ ਘਾ ਰਿ ਦੇ ਵ ਣ ਜਾ ਹਿ ਸ ਤ ਪੈ
ਪੇ ਖ ਦਿ ਐ ਭਾ ਉ ਸ ਭਾ ਵੈ ਆ ਵਉ ਭਾ ਵੈ ਜਾ ਉ ਸ ਸਤੁ ਬੇ ਦ ਨ ਮ ਨੈ ਕੋ ਇ ਆ ਖੈ
ਆ ਪੇ ਪੂ ਜਾ ਹੋ ਇ ਆ ਕੀ ਜੀ ਹੋ ਇ ਕੈ ਬੋ ਪੈ ਨਿ ਆ ਇ ਪ ਫੇ ਰੇ ਤ ਸ ਬੀ ਕਰੇ ਖੁ ਦਾ ਇ
ਵੀ ਲੈ ਕੈ ਹੁ ਕੁ ਗ ਵਾ ਏ ਆ ਜੇ ਕੋ ਪੁ ਛੈ ਤਾ ਪ ਦੈ ਸੁ ਣ ਏ ਸ ਤੁ ਰ ਕ ਮੰ ਤੁ ਕ ਨਿ ਰੈ ਨ
ਹਿ ਆ ਲੋ ਕ ਮੁ ਹਾ ਵ ਹਿ ਚਾ ੜੀ ਖਾ ਹਿ ਆ ਚ ਉ ਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁ ਚਾ ਹੋ ਇ ਆ ਐ ਸਾ ਹੰ ਦੂ ਵੇ ਖ
ਕੇ ਇ ਆ ਜੋ ਗੀ ਗਿ ਰ ਹੀ ਜ ਟਾ ਬਿ ਭੂ ਤ ਪ੍ਰ ਆ ਕੇ ਪਾ ਛੈ ਰੰ ਵ ਹਿ ਪੂ ਤ ਆ ਜੋ ਸੁ ਨ ਪਾ ਇ
ਜੁ ਗਾ ਤਿ ਗ ਵਾ ਈ ਆ ਕਿ ਤੁ ਕਾ ਰ ਣੈ ਸਿ ਰਿ ਢਾ ਈ ਪਾ ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ ਕਾ ਲੈ ਕਾ ਏ ਧੁ ਪ
ਵ ਣੁ ਆ ਪੇ ਆ ਖ ਦੂ ਆ ਪੇ ਜਾ ਦੂ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਹਿ ਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਨਿੰ ਦ ਆ ਵੈ ਸੁ
ਤ ਜਨੇ ਉ ਪਾ ਟਿ ਗਲੇ ਪਾ ਵੈ ਆ ਸੁ ਤੁ ਪਾ ਇ ਕਰੇ ਬੁ ਰਿ ਆ ਈ ਆ ਨਾ ਤਾ ਪੋ ਤਾ ਥਿ ਨਾ
ਈ ਆ ਮੁ ਝ ਲ ਮਾ ਨੁ ਕਰੇ ਵਾ ਡੇ ਆ ਈ ਆ ਵੈ ਦੂ ਗੁ ਰ ਪੀ ਰੈ ਕੋ ਬਾ ਇ ਨ ਪਾ ਈ ਆ ਵ ਦੂ
ਇ ਓ ਬੈ ਕੋ ਜਾ ਇ ਆ ਕਰ ਣੀ ਬਾ ਝੁ ਹੁ ਭੇ ਸ ਤਿ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਜੋ ਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁ ਗ ਤਿ
ਈ ਆ ਤਿ ਤ ਕਾ ਰ ਣੈ ਕਾ ਨੇ ਮੁੰ ਦ੍ਰਾ ਪਾ ਈ ਆ ਮੁੰ ਦ੍ਰਾ ਪਾ ਇ ਫਿ ਰੈ ਸੰ ਸਾ ਰਿ ਜਿ ਰੈ ਕੈ

ਜਨਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਓ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੈਠੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਨ ਤੋਟਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਆਪਿ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੀ ਧਾਹ ਧਾਇ ਰਤਨ ਨ ਪਲ੍ਹਰੈ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਰਖਣ ਜਾਣੀਐ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨ ਜਾਣੈ ਜਉਹਰੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲੇ ਆਏ ਵਡ ਘਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕਾਇ ਕੰਮਿ ਜੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੇ ਅਸੰ ਦਰ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਜਪੇ ਸੁਣੀ ਜੇ ਅਨਹਤ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਜਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਓ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ਤਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਹੋਰੁ ਵੈ ਪੜਿਆ ਇਆਣਾ ਜੈ ਸੋਰੈ ਵੇਡੀ ਖਿਆ ਖਇਓ ਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੋਰੁ ਵੈ ਰਾਮੁ ਨੇ ਕਾਲਾ ਛਇਆ ਸੀ ਤਾਲਖ ਮਾਰੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇ ॥ ਆਪਣੈ ਵੇਦ ਹਸਿ ਰੁਲੈ ਕ ਗਵਾਇਆ ਅਜਿ ਨਿਸੀਤਾ ਆਦੀ ਵਰੁ ਵਾਇ ॥ ਰੁਵਣੁ ਭਇਆ ਜੁਰ ਰਾਜਿ ਨਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਦੁਰੇ ਹੋਰੁ ਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਇ ॥ ਲੋਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਾਇ ਆਗੈ ਵੇਪਰਿ ਸੇਖ ਮਖਾਇ ਕਪੀਰਾ ਮਤਿ ਕਲਾ ਨਤੁ ਛਾਰੋ ਭੀ ਵਾਰੋ ਵੇਪਰਿ ਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮਹਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਸਚਰਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ਪੰਤਿ ਤੇਰੇ ਵਪਰਿ ਗਿਆ ਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀਰੇ ਵੈਨਿ ਭਤਾ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਆਸਭੁ ਜੀਸਾ ਨੁ ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿ ਜੇ ਜਾਇ ॥ ਅਉਗੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਜਨ ਪੁਤ ਪੁਸ ਭਰੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨੈ ਓ ਅਵ ਰੋ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ਜਾਨ ਨਕ ਮੰਨਿ ਆਮੰਨੀ ਓ ਬੁਝੀ ਓ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਪਉ ਪੀ ॥ ਏਕਾ ਇ ਆ ਪੰਚ ਧਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉ ਚਰੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੀ ਧਾਹ ਧਾਇ ਰਤਨ ਨ ਪਲ੍ਹਰੈ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਰਖਣ ਜਾਣੀਐ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨ ਜਾਣੈ ਜਉਹਰੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲੇ ਆਏ ਵਡ ਘਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕਾਇ ਕੰਮਿ ਜੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੇ ਅਸੰ ਦਰ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਜਪੇ ਸੁਣੀ ਜੇ ਅਨਹਤ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਓ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ਤਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਹੋਰੁ ਵੈ ਪੜਿਆ ਇਆਣਾ ਜੈ ਸੋਰੈ ਵੇਡੀ ਖਿਆ ਖਇਓ ਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੋਰੁ ਵੈ ਰਾਮੁ ਨੇ ਕਾਲਾ ਛਇਆ ਸੀ ਤਾਲਖ ਮਾਰੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇ ॥ ਆਪਣੈ ਵੇਦ ਹਸਿ ਰੁਲੈ ਕ ਗਵਾਇਆ ਅਜਿ ਨਿਸੀਤਾ ਆਦੀ ਵਰੁ ਵਾਇ ॥ ਰੁਵਣੁ ਭਇਆ ਜੁਰ ਰਾਜਿ ਨਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਦੁਰੇ ਹੋਰੁ ਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਇ ॥ ਲੋਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਾਇ ਆਗੈ ਵੇਪਰਿ ਸੇਖ ਮਖਾਇ ਕਪੀਰਾ ਮਤਿ ਕਲਾ ਨਤੁ ਛਾਰੋ ਭੀ ਵਾਰੋ ਵੇਪਰਿ ਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮਹਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਸਚਰਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ਪੰਤਿ ਤੇਰੇ ਵਪਰਿ ਗਿਆ ਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀਰੇ ਵੈਨਿ ਭਤਾ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਆਸਭੁ ਜੀਸਾ ਨੁ ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿ ਜੇ ਜਾਇ ॥ ਅਉਗੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਜਨ ਪੁਤ ਪੁਸ ਭਰੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨੈ ਓ ਅਵ ਰੋ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ਜਾਨ ਨਕ ਮੰਨਿ ਆਮੰਨੀ ਓ ਬੁਝੀ ਓ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਪਉ ਪੀ ॥ ਏਕਾ ਇ ਆ ਪੰਚ ਧਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉ ਚਰੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੀ ਧਾਹ ਧਾਇ ਰਤਨ ਨ ਪਲ੍ਹਰੈ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਰਖਣ ਜਾਣੀਐ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨ ਜਾਣੈ ਜਉਹਰੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲੇ ਆਏ ਵਡ ਘਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕਾਇ ਕੰਮਿ ਜੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੇ ਅਸੰ ਦਰ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਜਪੇ ਸੁਣੀ ਜੇ ਅਨਹਤ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੈਠੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਨ ਤੋਟਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਆਪਿ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੀ ਧਾਹ ਧਾਇ ਰਤਨ ਨ ਪਲ੍ਹਰੈ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਰਖਣ ਜਾਣੀਐ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨ ਜਾਣੈ ਜਉਹਰੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲੇ ਆਏ ਵਡ ਘਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕਾਇ ਕੰਮਿ ਜੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੇ ਅਸੰ ਦਰ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਜਪੇ ਸੁਣੀ ਜੇ ਅਨਹਤ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਓ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ਤਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਹੋਰੁ ਵੈ ਪੜਿਆ ਇਆਣਾ ਜੈ ਸੋਰੈ ਵੇਡੀ ਖਿਆ ਖਇਓ ਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੋਰੁ ਵੈ ਰਾਮੁ ਨੇ ਕਾਲਾ ਛਇਆ ਸੀ ਤਾਲਖ ਮਾਰੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇ ॥ ਆਪਣੈ ਵੇਦ ਹਸਿ ਰੁਲੈ ਕ ਗਵਾਇਆ ਅਜਿ ਨਿਸੀਤਾ ਆਦੀ ਵਰੁ ਵਾਇ ॥ ਰੁਵਣੁ ਭਇਆ ਜੁਰ ਰਾਜਿ ਨਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਦੁਰੇ ਹੋਰੁ ਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਇ ॥ ਲੋਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਾਇ ਆਗੈ ਵੇਪਰਿ ਸੇਖ ਮਖਾਇ ਕਪੀਰਾ ਮਤਿ ਕਲਾ ਨਤੁ ਛਾਰੋ ਭੀ ਵਾਰੋ ਵੇਪਰਿ ਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮਹਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਸਚਰਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ਪੰਤਿ ਤੇਰੇ ਵਪਰਿ ਗਿਆ ਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀਰੇ ਵੈਨਿ ਭਤਾ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਆਸਭੁ ਜੀਸਾ ਨੁ ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿ ਜੇ ਜਾਇ ॥ ਅਉਗੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਜਨ ਪੁਤ ਪੁਸ ਭਰੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨੈ ਓ ਅਵ ਰੋ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ਜਾਨ ਨਕ ਮੰਨਿ ਆਮੰਨੀ ਓ ਬੁਝੀ ਓ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਪਉ ਪੀ ॥ ਏਕਾ ਇ ਆ ਪੰਚ ਧਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉ ਚਰੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੀ ਧਾਹ ਧਾਇ ਰਤਨ ਨ ਪਲ੍ਹਰੈ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਰਖਣ ਜਾਣੀਐ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨ ਜਾਣੈ ਜਉਹਰੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲੇ ਆਏ ਵਡ ਘਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕਾਇ ਕੰਮਿ ਜੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੇ ਅਸੰ ਦਰ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਜਪੇ ਸੁਣੀ ਜੇ ਅਨਹਤ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਓ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ਤਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਹੋਰੁ ਵੈ ਪੜਿਆ ਇਆਣਾ ਜੈ ਸੋਰੈ ਵੇਡੀ ਖਿਆ ਖਇਓ ਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੋਰੁ ਵੈ ਰਾਮੁ ਨੇ ਕਾਲਾ ਛਇਆ ਸੀ ਤਾਲਖ ਮਾਰੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇ ॥ ਆਪਣੈ ਵੇਦ ਹਸਿ ਰੁਲੈ ਕ ਗਵਾਇਆ ਅਜਿ ਨਿਸੀਤਾ ਆਦੀ ਵਰੁ ਵਾਇ ॥ ਰੁਵਣੁ ਭਇਆ ਜੁਰ ਰਾਜਿ ਨਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਦੁਰੇ ਹੋਰੁ ਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਇ ॥ ਲੋਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਾਇ ਆਗੈ ਵੇਪਰਿ ਸੇਖ ਮਖਾਇ ਕਪੀਰਾ ਮਤਿ ਕਲਾ ਨਤੁ ਛਾਰੋ ਭੀ ਵਾਰੋ ਵੇਪਰਿ ਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮਹਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਸਚਰਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ਪੰਤਿ ਤੇਰੇ ਵਪਰਿ ਗਿਆ ਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀਰੇ ਵੈਨਿ ਭਤਾ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਆਸਭੁ ਜੀਸਾ ਨੁ ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿ ਜੇ ਜਾਇ ॥ ਅਉਗੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਜਨ ਪੁਤ ਪੁਸ ਭਰੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨੈ ਓ ਅਵ ਰੋ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ਜਾਨ ਨਕ ਮੰਨਿ ਆਮੰਨੀ ਓ ਬੁਝੀ ਓ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਪਉ ਪੀ ॥ ਏਕਾ ਇ ਆ ਪੰਚ ਧਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉ ਚਰੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੀ ਧਾਹ ਧਾਇ ਰਤਨ ਨ ਪਲ੍ਹਰੈ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਰਖਣ ਜਾਣੀਐ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨ ਜਾਣੈ ਜਉਹਰੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲੇ ਆਏ ਵਡ ਘਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਰਤਨ ਸਾਰ ਰਤਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਰ ਵਾਜੇ ਕਾਇ ਕੰਮਿ ਜੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੇ ਅਸੰ ਦਰ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਜਪੇ ਸੁਣੀ ਜੇ ਅਨਹਤ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਰੋਵਣੀ ਪਵੈ ਆਖੈ ਜਾਲੁ ਨਾਨਕ ਚੋਰੁ ਚੋਰੇ ਚੋਰੁ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥੨॥
ਵਸਿ ਕਰੇਜੈ ਆਪਣੀ ਤਾ ਪੋਲ ਦੇਈ ਮਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਾਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵੇਸੁ ॥ ਸਚੁ ਉਦਾ ਕੀ ਰਾਸਤੁ
ਕਿਵੈ ਘਰੀ ਮਾਹੈ ਵਞਾ ਗੀ ਲੀਤਾ ਅੰਤਰਿ ਤੇਸੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਪਰਿ ਗੁਣਵੰਤੀ
ਤਿਨਾ ਆਪੋ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਚੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਾਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ਕਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥
ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਜੀਵੈ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸੀਵੜੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕਸੀ
ਵੁਠਾ ਜੀਵੈ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਝੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ਹਾਰੁ ਪਖੁ ਕਿਉ ਚਲੈ ਨ
ਘੁਟੜੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ਨਾਹਿ ਚਲੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ਨਾਨਕ ਕਸੀ
ਪੈਬੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਨਿਚਰਜਾ ਪੀਜਾ ਪੈ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਅਸਚਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ਮਾ
ਵੁਤਿ ਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਸਬਦੇ ਸੋਣਦ ਰਖੀ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਬੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸ
ਾਇ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਖੁਾਲੋ ਹੂ ਲਹਿ ਬੁਰੀ ਕਥਾ ਵੇ ਖੁਾਹੋ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਲਲੀ
ਪਕਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮ: ੧ ਪਕਮਰਿ ਕਦਾ ਬੰਕੁਰ
ਕੇ ਕਾਮ ਅਸਵਾਰੁ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੈ ਨਾਨਕ ਮਾ ਬੁਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋਤਸ ਗਤਿ ਸ ਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸੋਸ ਚੇ ਜਿਨ
ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚ
ਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੜਿ
ਨੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਆਸਾ ਆਂ ਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸੋ ਹੋਇ ਨਸਾ
ਜੋ ਮਰਜੀ ਵਿ ਆਸਹਿ ਲਾਇ ਆਸੋ ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਨਾਨਕ ਵੁਆਸਾ ਦਾ
ਵੀ ਕੇ ਉਨਿ ਰਾਸਾ ਹੋਇ ਨਾਕਿ ਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬ ਪੁੜੀ ਜਾ ਬੋਲਣ ਏ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨੋ ਚਲਣੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ਨ
ਜਿ ਸਾ ਜਿ ਆ ਰਾ ਧੇ ਨਿਰ ਮਲੁ ਸੋ ਇ ਜਗੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ
ਰਸ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਵਿਚਹਿ ਆਸਰ ਬਤਿ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਜਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧

ਖਾਨਨ ਕਾਜੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇਆ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨੈ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ
ਨਾਹਿ ਆ ਅੰਧੇ ਜੇ ਇਨ ਨਾਕਾ ਖਸਮੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਅਸਾਹਬ ਅੰਧੇ
ਕੀ ਆ ਕਮੇ ਸੁਜਾ ਖੋ ਹੋਇ ਜੇ ਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇ ਹੋਵ ਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਅੰਖੇ ਕੋ ਇ ਨ ਜਿ ਬੈ ਨ
ਸਭੁ ਨ ਜਾ ਪਈ ਆ ਪੇ ਵਰਤੈ ਓ ਜਾ ਣੈ ਨਾਨਕ ਕਰਾ ਹਕੁ ਕਿ ਓ ਲਖੈ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ
ਪਛਾ ਣੈ ॥੨॥ ਮ: ੨ ਅੰਧੇ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆ ਖੀ ਐ ਜਿਹੁ ਕਮੁ ਅੰਧਾ ਸੋ ਇ ॥
ਕਹੁ ਕਾ ਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀ ਐ ਸੋ ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ ਆ ਅੰਦਰੀ
ਗੜ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤਿ ਦ ਸੰਤ ਰਦੇ ਸਾ ਆ ਪੇ ਤਾ ਲੀ ਲਾਈ ਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰ ਵੇ ਸਾ
ਆ ਪੇ ਸਿ ਸਟਿ ਸਾ ਜੀ ਅਨੁ ਆ ਪਿ ਪੁਰਖੁ ਪ ਤੁ ਰ ਖੇ ਸਾ ਗੁਰ ਸੇ ਵਾ ਤੇ ਜਾ ਣੈ ਆ ਸ ਦੂ
ਰਜਟੀ ਏ ਸਾ ਆ ਸਬੁ ਕਿ ਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਸਾ ਵਣ ਵਾ ਤਿ ਆ ਹਾ ਰੂ ਦੇ ਹੁ ਕਾ ਮੁ ਕੂ ਪੁ ਦੂ ਇ ਖੇ ਤ ਾ ਲ ਬੁ ਵ ਣ ਦੋ ਗੁ ਬੀ ਉ ਹੀ
ਰਾ ਹ ਕੁ ਹੋ ਤ ਾ ਲ ਬੁ ਬੀ ਚਾ ਰੁ ਵਿ ਕਾ ਰ ਮ ਣ ਹੁ ਕਮੀ ਖ ਦੇ ਖਾ ਇ ਨਾਨਕ ਲੇ ਖੈ ਮੰ
ਏ ਓ ਉ ਤੁ ਜ ਦੇ ਦਾ ਜਾ ਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਅਬਉ ਬੂ ਇ ਪਾ ਵੈ ਤੁ ਪਾ ਣੀ ਸਤੁ ਸੰ ਤੋ ਖੁ
ਛੇ ਦਾ ਹਛੁ ਹਛੇ ਮੀ ਹਾ ਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇ ਤਾ ਵ ਤ ਖ ਤ ਸੰ ਜੇ ਗੁ ਾ ਨਾ ਉ ਬੀ ਜੁ ਵ ਣੀ
ਸਬੋ ਹਲ ਦੂ ਨੀ ਆ ਸ ਗਲ ਦ ਰੋ ਗੁ ਾ ਨਾ ਨਕ ਨ ਦ ਰੀ ਕ ਮੁ ਹੋ ਇ ਜ ਵ ਹਿ ਸ ਣ
ਵਿ ਜੋ ਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੁ ਖਿ ਮੋਹ ਹੁ ਬਾ ਰੁ ਪੈ ਦੂ ਜੈ ਭਾ ਇ ਬੋ ਲੈ ਦੂ ਜੈ
ਭਾ ਇ ਸ ਦਾ ਦੁ ਖੁ ਪੈ ਨਿ ਤ ਨੀ ਗੁ ਰ ਵੀ ਰੋ ਲੈ ਓ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਈ ਐ ਅ ਚਿ ਤੁ
ਕਢੋ ਲੈ ਓ ਅੰਤ ਰਿ ਪ ਰ ਗਾ ਸੁ ਘ ਟਿ ਚ ਨ ਣ ਹਾ ਰਿ ਲ ਹਾ ਪੋ ਲੈ ਓ ਆ ਪੇ ਬੁ ਝਾ ਈ
ਛਾ ਇ ਦਾ ਕਿ ਛੁ ਕਹ ਣੁ ਜਾ ਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ਨਾਨਕ ਚੇ ਤਾ ਸੀ
ਕਰ ਹੁ ਚੇ ਤਾ ਤਿ ਸਹੀ ਹੋ ਇ ਜ ਲ ਮਾ ਹਿ ਜੰ ਤ ਉ ਪਾ ਇ ਅਨੁ ਤਿ ਨਾ ਛੋ ਰੇ ਜੰ ਦੇ
ਅ ਓ ਥੋ ਟੁ ਨ ਚ ਲ ਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿ ਸ ਕ ਰੇ ਇ ਆ ਸ ਉ ਦਾ ਮੂ ਲੇ ਨ ਹੋ ਵ ਈ ਨ ਕੋ ਲੇ
ਨ ਦੇ ਇ ਜੀ ਆ ਕਾ ਆ ਹਾ ਰੂ ਜੀ ਅ ਖਾ ਣ ਏ ਹੁ ਕ ਰੇ ਇ ॥ ਵਿ ਚਿ ਓ ਪ ਏ ਜਾ ਇ
ਰਾ ਤਿ ਨਾ ਭਿ ਸਾ ਰ ਕ ਰੇ ਇ ਨਾ ਨ ਕ ਰਾ ਚੇ ਤ ਸਮ ਤ ਕ ਰ ਹੁ ਚੇ ਤਾ ਤਿ ਸਹੀ ਹੋ ਇ ॥ ੧ ॥
ਮ: ੧ ਨਾਨਕ ਇ ਹੁ ਜੀ ਉ ਮ ਛੁ ਲੀ ਝੀ ਵਰੁ ੜਿ ਸ ਨਾ ਕਾ ਲ੍ਹਾ ਮਨੂ ਅੰ ਧੁ ਨ

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਜੈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣੀ ਦਾ ਤੈ ਸੋਹੀ ਮੈ ਚੜੀ ਨ ਹਵੈ ਦੂਜਾ

ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਦਰਮਨਾ ਕਾ ਬਾਸੀ ਠਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੁ ਦਿੜਾਇਦਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ

ਨਾਨਕ ਜਾਤਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਆਜੋ ਤਾਪੁਰੇ ਪਾਇਆ ਸਜੋ ਗੁਰੂ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਜਾਤਿ ਵਾਦਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ਅਸਾ ਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿ ਆਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ

ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਰਗਟਿਆ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀਰੇ ਰਤਨ

ਆਪੇ ਵਣਜਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਵੰਦੜਾ

ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਤੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰ

ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਬਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿ ਆਪਾ ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅਮੋਲ

ਜੀਰਟਿਆ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀ ਅਕੇ ਵਡ ਮਾਨੇ ਮਾਣਸ ਚਾਸਾ ਹਿਬਆ ਪੂਰ

ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਣ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣ ਜੋਗੁ

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਾਵਣ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਥਿ ਵਸਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਭ ਹੋਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਮ: ੫ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ

ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਵਿਗੁਤੀ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨ ਮਰੇਰੀ

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ

ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਕਾਤੀ ਕਉ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ

ਹਉ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਕਰਿ ਜੋਗਨ ਢੂਢੇ ਬਨ ਬਨ ਫੇਰੀ

ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਭਾਲੀਲਾ ਕਰੇ

ਆਪੇ ਹੀਉ ਪਰੇਮੁ ਆਪਿ ਆਪਿ ਅਨੁਭਵੁ ਕਰਾਇਦਾ

ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈ ਅਨੁਦਿਨੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇਦਾ

ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਗਤੀ ਲਾਇ ਅਨੁਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ

ਈਆ ਅਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਚੀ ਵਡੇ ਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਪੇਖਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵੇਟਾ ਅਨੁ ਆਪਣਾ ਤਿਤੁ ਦੇਖਾ ਸਮ

ਲਾਇ ਕਸੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਵਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਈ

ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਇਨੁ ਜੇ ਨਾਦਰੀ ਵਰਤੇ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਕੀ

ਛਟ ਕੀਕਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਹਉ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋਚ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਪੀਤ

ਮੁਹੋ ਹਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇ ਆਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਵੀ

ਆਤਿ ਬੁਜੇ ਵਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਦੇਵੇ ਦਏ ਕਰੁ ਉਤੁ ਕਿਤੁ

ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਐਸਾ ਜਿਸੁ ਮੇਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨ ਕੁਸ਼ਮਾਹੀ ਐਸੇ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ

ਵਿ ਸਿਸਭ ਨਾਇ ਕਪਰਧਾਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਕਰਾਕਰਦਾ ਆ

ਦਬਿਨੋਦ ਕਿ ਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਅਸਰਬਧਾਰਸਮਰਥ ਉਤਿ ਸੁਕਰਬਾਣੀ ਐ ॥

ਸਾਈ ਐ ਰਤਿ ਦੇ ਨੰਤੁ ਭਾਵਣ ਜੋਗਿ ਆਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਤਿਨੀ ਪਰਿਵ

ਰੂਤੋ ਗਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਰਾਤੀ ਵਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀ ਅਨੁ ਸਭਰ

ਕੋਟਿ ਬੈਨਾਲਿਆ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਪਾਸਵਾਰਿ ਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਭੁ ਨਾਲਿ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ

ਪਿਤਾ ਬੰਧਿ ਲਾਇ ਦਾ ਲਾਹੁ ਤੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ਆਦਿ ਆਲੋ ਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰ

ਹੁਰਿ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਅਵੈ ਦੂਤੁ ਧੁਰੋ ਰੁ ਜੋ ਮੰਗਣ ਜਾ

ਵੈ ਦੁਧਾ ਕੈ ਦੁਧਾ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਤੀ ਆਉ ਤੇ ਮਨ ਕੀ ਬੁਧਾ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਦੂ ਤ

ਰਿਆ ਕੀ ਤਿ ਆ ਨਾਨਕ ਕਿ ਆ ਮਨੁ ਖਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਅਬੋ ਐ ਸਾ ਦਾ ਤੁ

ਨਾਹੁ ਵੀ ਸਰੈ ਪਾ ਪੜੀ ਨਾ ਮੁ ਤੁ ਚ ਸਾ ਤਿ ਸੁ ਬੇ ਨੁ ਨਾ ਸੇ ਰੈ ਅੰ ਤ ਰੇ ਬਾ ਹੀ ਸੀ ਬੀ

ਐ ਕੋ ਕੇ ਲੁ ਕਿ ਕਰੈ ਅ ਜਿ ਸੁ ਪ ਤਿ ਰੇ ਐ ਆ ਪੀ ਸੋ ਭ ਵ ਜ ਲ ਤ ਰੈ ਅ ਭ ਗ ਤੁ ਗਿ ਆ

ਤੁ ਪਾ ਜਿ ਸੁ ਕਿ ਰ ਪਾ ਕ ਰੈ ਅ ਸੋ ਪੂ ਰ ਪ ਰ ਧਾ ਨੁ ਜਿ ਸ ਨੇ ਬ ਲੁ ਧੈ ਰੇ ਅ ਜਿ ਸ ਹਿ ਜ

ਐ ਆ ਪਿ ਸੋ ਈ ਅ ਜ ਭ ਜ ਰੈ ਅ ਤਿ ਸ ਹੀ ਮਿ ਲਿ ਆ ਸ ਚੁ ਮੰ ਤ੍ਰੁ ਗੁ ਰ ਮ ਨਿ ਧ ਰੈ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾ ਸੁ ਰੰ ਗੜੇ ਆ ਲਾ ਪ ਤ ਸ ਛ ਤਿ ਖ ਜ ਇ ਧੰ ਨੁ ਸੁ

ਤੇ ਸੁ ਹਾ ਵ ਵੇ ਜੋ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜ ਪ ਦੇ ਨਾ ਉ ਅ ਜਿ ਨੀ ਇ ਕਾ ਮ ਨਿ ਇ ਕੁ ਮ ਰਾ ਧਿ ਆ ਤੇ

ਸ ਦ ਬ ਹਾ ਲੇ ਹਾ ਰੇ ਜਾ ਉ ਤ ਨ ਕੀ ਧੂ ੜੇ ਹ ਮ ਬ ਛ ਦੇ ਕ ਰ ਮੀ ਪ ਲੈ ਪਾ ਇ ਜੋ ਰੇ ਤੇ

ਹਉ ਕਰਤਾ ਬਿਧਿ ਪਾਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਮੁਹਿ ਪੁਰਾ ਕਮੁ ਕਰੇ ਇਹ ਜਨ ਸਤ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਨਉ ਬਰੇ ਜੋ ਜਨ ਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ
ਕੇ ਈ ਸਚੁ ਧਾਰਾ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਖੁਸਾ ਮੇਲਾ ਵੇ ਕਥੇ
ਫੇਰਿ ਨ ਗਿਧਾ ਕੁਆਦਿ ਜੋ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾ ਕੁਆ ਜਿਸ ਹੀ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ
ਤਿਸੁ ਨਾਮੀ ਲੈਦੇ ਧਾਕੁਆ ਅਨਤ ਨ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਵਿਚਿ ਵਕਨ ਦਰਿ ਢੁਕਾ ਨਾਉ ਨਿਧਿ
ਧਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਕੈ ਸਬਦਿ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਸੰਤ ਖਾ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ
॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਕਮ: ੫ ਮਹਰ ਨਾਥੀ ਬੁਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉ ਧਾਰਣੁ
ਚੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛ ਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈ ਚੁਮਨ ਸਾ ਧਾਰਣੁ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ
ਨੇਹੁ ਰਚਾਇ ਓ ਦਾਸੀ ਦਿਖੀ ਮੇ ਕਾਰਣੁ ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂ
ਤੀਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛ ਬੀਲਾ ਛ ਤ੍ਰਿ ਗਵਾਇ ਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰੀ ਮਾ ਵਿਹੂਣੀ ਨਾ ਹਉ
ਭੂਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੁਸਾ ਦੇ
ਹਚਸੰਦੇ ਸਾ ਸਾਈ ਚੋ ਹਾ ਗਣਿ ਸਾ ਈ ਛਾ ਗਣਿ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਧਾ ਰੀ ਸੀ ਪਿਰਿ
ਅਉ ਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾ ਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲਾ ਜੇ ਤੀ ਲਾਇ ਸ ਵਾ ਰੀ ਅਕ ਮਹੀਣ ਧਨਕ
ਨੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾ ਰੀ ਸਹੁ ਸੁਧਾ ਗਣਿ ਮਾ ਣਹਿ ਰਲੀ ਆਇਕ
ਦੇਵਹੁ ਦਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਕਾ ਮੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾ ਹਰਿ
ਮਨਹਾ ਪੂਰਣ ਹਾ ਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਾਰਣਹਾ ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਨਾਮੁ
ਨਾਮ ਸਤਿ ਕਿਲਾ ਵਿ ਖਜਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ
ਸੇਵਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਿਨਿ ਛੁ ਡਿ ਆਮਾ ਇਆ ਸੁ ਆ ਵ ਵਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਆਨਾ ਮੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰਾ ਨਾਹੀ ਠੇ ਪਹਰ ਰਹਿ ਕਰੈ ਤੈ ਲੈ ਵੈ ਮੰਨੈ ਨ ਹੁ ਕਾ ਮੁ ਆ ਪ ਕੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਦਾ
ਮੂਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ
ਤਿ ਸੋ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸੁ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਮਨਾ ਹਿ ਦੂ ਖ ਜਿਸੁ
ਤੂ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਕ ਕਾਰੜੇ ਆ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮੀ ਰੁ ਸਭ ਕਾ ਜਸ ਵ
ਹੈ ਆ ਜਿਸੁ ਆ ਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੋ ਪਰ ਵਾ ਣ ਜਨੁ ਆ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆ ਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ

ਮੰਗੋ ਵਿ ਵੈ ਕੋ ਹਉ ਤਿਨ ਬ ਲਿ ਜਾ ਹੈ ਜਾ ਉ ਆ ਖਾ ਬਿ ਰਥ ਬਾ ਜੀ ਅ ਵੀ ਹੈ ਜਨ
ਦੂ ਸੋ ਲਹੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇ ਆ ਜਨ ਸਮ ਰਥ ਦੂ ਖੁ ਜਾਇ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਇ ਆ ਅਗਮੁ ਪੁਰਾਨ ਤਨਕ ਪੂ ਜਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨੁ ਸੁ ਜੋ ਗਾਵੈ ਜੇਤੁ ਤੈ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸਾਰੁ
ਆਇ ਫਲੁ ਪੂਰੀ ਆਹਰਿ ਪਾਇ ਆ ਮਾ ਮਾ ਪਾ ਰੁ ਹਉ ਮੋਤੁ ਦੇ ਮੋ ਪੜ ਈ ਕਹ
ਚੁਨਾ ਮੁ ਆ ਧਾ ਰੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵ ਹਾ ਰਿ ਉ ਧਰਿ ਆ ਸਗ ਲਾ ਸੀ ਸ ਰੁ
ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਿ ਫ ਤਿ ਸਲਾ ਹ ਦੁ ਭ ਗ ਤਿ ਵਿ ਰ ਲੇ ਦਿ ਤੀ ਅਨੁ ਆ ਸਉ ਪੈ
ਸੁ ਭੰ ਡਾ ਰ ਫਿ ਰਿ ਪ੍ਰ ਛ ਨ ਲੀ ਤੀ ਅਨੁ ਹਾ ਜਿ ਸੋ ਨੋ ਲ ਗਾ ਰੰ ਗੁ ਸੇ ਰੰ ਗੀ ਰ ਤਿ ਆ ਈ
ਨਾ ਇ ਕੋ ਨਾ ਖੁ ਅ ਧਾ ਰੁ ਇ ਕਾ ਉ ਨ ਭ ਰ ਤਿ ਆ ਆ ਰ ਓ ਨਾ ਪਿ ਛੈ ਜ ਗੁ ਭੁ ਚੈ ਤੋ ਗ ਈ
ਨਾ ਪੀ ਆ ਰ ਬ ਓ ਨਾ ਹਾ ਜੋ ਗ ਈ ਹਾ ਜਿ ਸੁ ਮੀ ਲੈ ਆ ਗੁ ਰ ਆ ਇ ਤੇ ਨਿ ਪ ਛੂ ਦੇ
ਆ ਆ ਹਉ ਬ ਲਿ ਜਾ ਈ ਹਾ ਰੀ ਤੇ ਨ ਜਿ ਖ ਸਮੋ ਭ ਾ ਣੈ ਆ ਆ ਸ ਸਲੋਕੁ ਕਮ: ੫
ਹ ਰਿ ਇ ਕ ਸੈ ਨਾ ਲੈ ਮੋ ਦੋ ਸ ਤੀ ਹ ਰਿ ਇ ਕ ਸੈ ਨਾ ਲੈ ਮੋ ਰੰ ਗੁ ਹ ਰਿ ਇ ਕੋ ਮੇ ਰਾ ਮ
ਹ ਰਿ ਇ ਕ ਸੈ ਨਾ ਲੈ ਮੋ ਸੰ ਗੁ ਹ ਰਿ ਇ ਕ ਸੈ ਨਾ ਲੈ ਮੋ ਰੋ ਸ ਦੇ ਮੁ ਹੁ ਮੋ ਲਾ ਕ ਦੇ ਨ ਹੈ
ਸ ਜਾ ਦੇ ਤੋ ਬਿ ਰ ਬਾ ਜੀ ਅ ਕੀ ਕ ਦੇ ਨ ਮੋ ਵੈ ਰੰ ਗੁ ਹ ਰਿ ਇ ਕੋ ਮੇ ਰਾ ਮ ਸ ਲ ਤੰ ਤੁ ਨ
ਵ ਨ ਸ ਮ ਰ ਥੁ ਹ ਰਿ ਇ ਕੋ ਮੇ ਰਾ ਦਾ ਤਾ ਰੁ ਹੈ ਸੋ ਹੈ ਰ ਦਾ ਤੁ ਆ ਜ ਗ ਰ ਥੁ ਹ ਰਿ ਇ ਕੋ
ਦੀ ਮੇ ਟੇ ਕੈ ਹੈ ਜੋ ਜੋ ਸਿ ਰ ਸ ਭ ਨਾ ਸ ਸ ਮ ਰ ਥੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਸੰ ਤੁ ਮਿ ਲਾ ਇ ਆ ਸ ਨੁ
ਧ ਰਿ ਕੈ ਹ ਥੁ ਬਾ ਵ ਡ ਸਾ ਹਿ ਬੁ ਗੁ ਰੂ ਮਿ ਲਾ ਇ ਆ ਜੋ ਨਿ ਤ ਰਿ ਆ ਸ ਗ ਲ ਜ ਦੂ
ਅ ਨ ਕੀ ਆ ਇ ਛ ਪੂ ਰੀ ਆ ਪਾ ਇ ਆ ਧੁ ਰਿ ਸੇ ਜੋ ਗਾ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਇ ਆ ਸ ਚੁ ਮੁ
ਦੀ ਭੋ ਰੋ ਭੋ ਰਾ ਸ ॥੧॥ ਸ ਮ ਨ ਮੁ ਖਾ ਕੇ ਰੀ ਦੋ ਸ ਤੀ ਮਾ ਇ ਆ ਕਾ ਸ ਨ ਬੰ ਧੁ ਵੇ
ਦਿ ਆ ਹੀ ਭਾ ਜਿ ਜਾ ਸਿ ਕ ਦੇ ਨ ਪ ਇ ਨਿ ਬੰ ਧੁ ਆ ਜਿ ਚ ਰੁ ਪੈ ਨ ਸਿ ਖ ਵੇ ਨ ਤਿ ਦੂ ਖ
ਨਿ ਰੀ ਦੁ ਆ ਜਿ ਤੁ ਦਿ ਸਿ ਕ ਛੁ ਨ ਹੋ ਵ ਈ ਹਿ ਤੁ ਦਿ ਨਿ ਬੋ ਲ ਨ ਸਿ ਬੰ ਧੁ ਜੀ ਅੰ ਦਰ
ਨ ਜਾ ਣ ਨੀ ਮਨ ਮੁ ਖ ਅ ਬੋ ਜ ਅ ਨੀ ਅੰ ਧੁ ਨਾ ਕੂ ਟ੍ਰ ਵਾ ਰੁ ਦੂ ਨ ਚ ਲ ਲੂ ਚ ਕ ਨ੍ਹ ਨ ਦ ਨ
ਧਾ ਅੰ ਧੇ ਆ ਪੁ ਨ ਜਾ ਣ ਨੀ ਫ ਕ ਰੂ ਪੈ ਦ ਨਿ ਧੰ ਧੁ ਸ ਤੂ ਠੇ ਮੋ ਲਿ ਲ ਪ ਟ ਇ ਆ ਉ

ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸੋਹਿਆ ਮੰਨੇ ਕੀ ਪੂਰੇ ਆਸ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਗਤਿ ਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਨ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਕਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕੋ ਚਲੈ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੋਭਾ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹਥਿ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੀਰਤਿ ਕਰੈ ਲੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਧੋਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪੁਛੈ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਵੇਖੈ ਜਾਦਾ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਜਾਣੈ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਜਪੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪੂਜਣ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਲਗੈ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਕਰੈ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪੁਛੈ ਖੈਰ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਕਰੈ ਸੁ ਖੈਰ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਮੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੂਹੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਵਰਤੈ ਨੇਮੁ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਰਿਤ ਪੜਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸਤ੍ਰ ਵਾਦੀ ਜੇ ਹੋਇ ਪਉ ਪਉਲੁੜੇ ॥ ਸਭੇ ਬਸਤੁ ਪੁਰਖੈ ਦੇ ਵਰਤਨੁ ਜਾ ਸੋ ਸਜਣੁ ਵੁਠੜੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਸੁ ਘਰ ਮਾਹਿ ਅੰਧੇਰੇ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਵੇਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਸੁ ਬਿਪਤਿ ਘਨੇਰੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਫੇਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਮੁਖਿ ਜਾਹੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨਮੁ ਜੁਆ ਹਾਰਹਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਤਿਸੁ ਜਪਤੇ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਫ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅਵੇਹਫਿਨੰ ਦੜੀਊ ਣਆਣੂ ਗੁਰਿਸਜਵਿਜੀਉਧ

ਸੁਹਾਵੜਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਜਾ ਮੰਨਿਹੁ ਚਲਣੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਲੜੇ ਪਾਈਆਨਿ ਬਿਰਥੀ ਮਨਮੁਖਾ ਦੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਇਤੁ ਸਬਦਿ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਫਿਰਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਹੀ ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ਆਪੇ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਖੁ ਆਪੇ ਜਉਹਰੀ ਆਪੇ ਗਾਹਕੁ ਹਰਿ ਰਤਨ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਖਰੁ ਆਪੇ ਲਦਿਆ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਆਪੇ ਤੋਲਿਆ ਆਪੇ ਸਚੁ ਤੋਲਿ ਤੁਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਚਿਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਲਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਲਏ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਚਿ

ਰਹਿਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁਪਾਅਉਤਰਿਆਅਉਚਰਗੁਲੈਜੋਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਪਾਏਖਾ
ਵੈਵਾਉਨਚੋਲਈਪਰਬਤਮੇਰਾਣੁਪਾਜਾਵੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁਜਾਣੁਪਾਇ
ਆਲਾਪੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਭੁਸੁਘਣੁਜਿਸਤੇਗੁਰਛਾਵਸੋਸੋ
ਪਰੇਦਣੁਪਾਨਕਪੰਦਾਛੁਸਿਰੇਉਮਤਿਪੈਰਾਣੁਪਾਸੋਏਕਾਸੋਬੋਹਣਾਸੋਈਦੀਬ
ਦੁਆਪਿਯੁਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਵਾਪਰਵਾਣੁ॥੬॥ਪੰਨੁਪੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਸਿ
ਰੇਆਤੈਨੈਸਵਾਰਿਆਪੂਰੀਹੋਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿਆ
ਸਿਖੀਅਤੇਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆਅਟਲੁਅਬਾਹੁਅਤੋਲੁ
ਤੂਰੇਆਂਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆਜਿਨੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਜੇਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾ
ਉਆਲਬੁਲੋਭੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁਸਪੁਰਵਾਰਿਆਪੰਨੁਸੁਹੇਰਾ
ਭਾਗੁਹੋਸਚੁਤੇਰਾਪੇਸਕਾਰਿਆਨਾਨਕਬੁਲਦਣੁਤੂਹੈਗੁਰੁਅਮਰੁਵੀਚਾਰਿਆ
ਗੁਰੂਡਿਠਾਂਅਨੁਸਾਧਾਰਿਆਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੋਹੋਆ
ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਨੁਆਪੇਹੀਥੰਮੀਖਲੋਆਆਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆ
ਲੇਖਣਹਾਰੋਹੋਆਸਭਿਉਮਤਿਆਵਣਜਾਦਣੀਆਪੇਹੀਨਵਨਿਰੋਆ
ਦੁਖਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣਹੁ
ਚੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆਜਿਨੀਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਮਨਮੁਖਪਾਪਇਓਨੋਆ
ਚੁਣੀਕਰਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾਟੇਆਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੋਹੋ

॥ਸਲੋਕੁ॥

ਗਾਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧੭ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਲਹੁਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਕਿਉਕਰਿਕਹਿਸਕੀਐਸੁਭਾਇ॥ਕਹਤਾਸੁਨਤਾਤੁਲਿਵਨਰਹੈ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਕਹਤਕਬੀਰਕਹਤਸੁਨਤਰੇਤੇਈਸੇਵਕਜੇਰਹਹਿਲਿਵਲਾਇ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

ਜੋਮਦੇਦੇਇਕਲਾਲੀਰੇਸੋਭੁਦੇਵਭੁਜੋਮਦੇਵਇਕਲਾਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭੁਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀਕੀਨੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਰੀਰੇਮੁਦ੍ਰਾਅਦਕਸਹਜਪੁਨਿਲਾ

ਦੁਆਖੇਸਚਕਰੇਸਾਬਤੋਵੈਦਰਹਾਲੀਆਗੁਰਅੰਗਦਦੀਚੋਹੀਵਿਗੀਸਚੁਕਰੇਸੋ
ਧਿਬਹਾਲੀਪਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰੇਮਾਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਂਤੁਲੀਆਦਰੁਸੇਵੇ
ਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੇਹੋਇਜੰਗਾਲੀਆਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੀਮੈਨਾਇਸਚੈਦੀ
ਛਾਲੀਆਬਲਵੰਡੁਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਾਲੀਆਲੰਗਰਿਦਉਲੰ
ਵੰਞੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਖੀਰਿਮਿਪਆਲੀਆਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਦੈਖ
ਢਾਲੀਆਪਏਕਬੁਲੁਖਸੰਮਨਾਲੇਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀਆਮਾਤਾਖੀਵੀਸਚੁਜੋ
ਜੇਸੇਗੋਇਉਢਾਲੀਆੜਾਹੋਰਿਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਸੇਆਈਆਖੇਕਿਵੇਨੁ
ਨਾਨਕਈਸਾਰਿਜਗਨਾਥੇਉਚਦੀਵੈਦੁਵੇਰੇਕਿਓਨੁਆਮਾਦਾਪਰਬਤੁਕਾਨੇ
ਰਿਬਾਸਕੁਸਬਦਿਦਿੜਕਿਓਨੁਚਉਦਹਰਤਨਸਿਕਾਲੇਅਨੁਕਰਿਆਵਾਵੈ
ਚਿਲਾਕਿਓਨੁਕੁਦਰਤਿਆਹੈਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜੇਣੇਐਵਡਪੜਿਣਕਿਵੇਨੁ
ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰੇਅਸਮਾਨਿਕਿਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁਜੋਤਿਸਮਵੰਜੈ
ਮਾਹੇਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮੰਮਕੇਓਨੁਪਾਸਿਖਾਂਪੁੜਾਂਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਾਜੋ
ਓਨੁਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿਓਨੁਖਪੇਰੇਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਇਆ
ਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਛਿਤੁਧੋਰੁਮੁਚੁਗਰੂਰੁਲਬੁਵਿਣਹੋਮਣਾ
ਉਪਣੀਬੂਰੁਵਰਿਓਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੁਹੁਜਿਤੁਸੁਹਾਬਨਲਭਣੈਤੂੰ
ਠਰੂਹਾਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਧਯੁਪੈਤੁਧੁਵਿਚਿਭਰਪੂਰੁਸੰਦਾਤੇਗੰਜੋਕਰੇਸੋਵਣਜੁ
ਨੇੜੈਦੇਖੈਅਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁਝੈਦੂਰੁਪਹੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਅਣਿਸਤਿਗੁਸਿਖੁ
ਪਾਸੋਏਕਾਸੋਬੋਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁਪਾਪਿਯੁਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਪਰਵਾਣੁ॥੬॥
ਬਾਸਕੁਨੇੜੈਘਤਿਆਕਢਿਨੇਹੀਤਾਣੁਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵੇਰੋਲਿਆਕਢਿਮੋਹੁਮਾਣੁ
ਚਉਦਹਰਤਨਸਿਕਾਲੇਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਰੁਕੀਓਖੇ
ਣਾਧਣੁਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਧੰਦਾਬਾਣੁਕਾਲਿਵਿਚਿਧੁਮੰਧਾਰੁਹਾਣੈ
ਆਗੈਭਾਣਾਸਤਧੁਮੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਣੁਨਤਰਸੈਈਤੇਗੀਮੰਮਿਓ
ਦਾਖਣੁਚਾਰੇਕੰਝਾਂਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਾਹੈਸਬਦੁਪਰਵਾਣੁਆਵਗਉੜੀਵ

ਅਰਤੁ ਨਜਨ ਮੁਜਰਾ ॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ਪੋਸੀ ਲੇ ਗਗਨਮ
ਕੂਰੰ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁ ਅੰਗਾ ਭੇਟੀ ਅਲੇ ਰਾਇ ਸਿੰਘਾਸਨ ॥ ੨ ॥ ਚੁਕੀ ਅਲੇ ਮੋਹ
ਨਹਿ ਆਸਾ ਸਾਸਿ ਕੀਨੈ ਸੁਰ ਗਿਰ ਸਾਜਾ ਜਬ ਭੁ ਭੁ ਭੁ ਰਿ ਪੂਰਿ ਲੀ ਦਾਤ ਭਾ
ਲੇ ਅਨਹਦ ਬੀ ਣ ॥ ੩ ॥ ਬਕਤੈ ਬਾਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇ ਆਸੁਨ ਤੈ ਸੁਨਿ ਮੀਨਿ ਬ
ਜਾਇ ਆਕਾਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਚੰਦੁ ਸੂਰ ਜੁਦੁ ਏ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਪਰਗਰੇ ਰੋਗਿ ਆਨੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਦੇਖੈ ਜੀਵਤ ਖਾਇ
ਜੀਵਤ ਕਾਰਜ ਕਰੈ ਵਿਵਾਇ ॥ ਜੀਵਤ ਨੀਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੀਵਤ ਕੀਨੇ ਜੀਵ ਜੰਤ ॥
ਜੀਵਤ ਦੇਖੈ ਕੁਦਰਤਿ ਵੰਤ ॥ ਜੀਵਤ ਕਰਤੇ ਕੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜੀਵਤ ਕਾਲੁ ਨ ਮਾਰੈ ਬਾਣੁ ॥
ਜੀਵਤ ਕਰਤੇ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਤਤ ਸਮੇਤੁ ॥ ਜੀਵਤ ਪਾਵੈ ਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਾਰਿ ॥ ਜੀਵਤ ਤਰੈ ਤਰਾਵੈ ਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੀਵੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਤੂੰ ਬੂਮੀ ਹਿ ਬਿਖੈ ਧਰੇ ਓਸ ਤੀ ਚੁ ਨਿ ਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਨਿ ਕਮੀ ਰਕੁ ਲਜਾ ਤਿ ਪਾਂ ਤੇ ਤਜੀ
ਸ੍ਰਾਵੈ ਹੋਇ ਚੁ ਨਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲੀ ਏ ਵਡ ਲੁਸੇ ਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੁਰ ਖੁ ਸਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਇ ਖੰ
ਜੂਲੇ ਜਾਈ ॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਨੀ ਬੁਭ ਇ ਓ ਆਂ ਬੁ ਆਂ ਬੁ ਭ ਇ ਨੀ ਬਾ ਕੇ ਲਾ ਪਾਕ
ਆਰ ਬੇ ਦਾਰ ਜਾ ਰਾਤ ਮੁ ਸੀ ਅਤ ਹੁ ਰੇ ਭਾ ਈ ॥ ਨਿ ਗਮ ਹੁ ਸੀ ਆ ਰਾ ਪਰ ਰੂ ਆ ਦੇ ਖ
ਜੂਲੇ ਜਾਈ ॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਨੀ ਬੁਭ ਇ ਓ ਆਂ ਬੁ ਆਂ ਬੁ ਭ ਇ ਨੀ ਬਾ ਕੇ ਲਾ ਪਾਕ
ਕੁ ਬੰ ਧਿ ਧਰਿ ਓ ਬਿ ਨੁ ਤੇ ਲਾ ਜੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕ ਅਮ ਰਕ ਸੰ ਸਾ ਰਿ ਯ ਕਾ ਅੰ ਕ ਧਾ ਬੁ ਖੂ
ਹਿ ਆ ਫੇ ਸਿ ਫੇ ਸਿ ਰੇ ਤੇ ਗਮ ਆ ਵ ਨੁ ਨਾ ਓ ਪ ॥ ਨ ਜਾ ਜੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨਿ ਕ ਰ ਹਿ ਤੂ ਕੋ ਲਾ ਦ ਪ
ਰਿ ਆ ਸਿ ਭ ਭੁ ਕੈ ਘ ਰਿ ਬ ਜਾ ਵ ਹਿ ਤੂ ਰ ਮ ਆ ਨ ਦ ਬ ਜ ਹਿ ਸ ਦਾ ਭ ਰ ਪੂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ॥
ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਕ ਰਿ ਮ ਨ ਮਾ ਓ ਗ ਬੇ ਨੁ ਸਿ ਮ ਰ ਨ ਮੁ ਕ ਤਿ ਕ ਤ ਨਾ ਓ ॥ ਪ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਨਿ ਜ
ਸਿ ਮ ਰ ਨ ਨਾ ਪੀ ਨ ਨ ਕ ਰਾ ਮੁ ਕ ਤਿ ਕ ਰੈ ਪੈ ਉ ਤ ਰੈ ਬ ਹੁ ਭ ਰਾ ਮ ਨ ਮ ਸ ਕ ਰੁ ਕ ਰਿ ਹੋ ਰੈ ॥
ਹਿ ਆ ਫੇ ਸਿ ਫੇ ਸਿ ਰੇ ਤੇ ਗਮ ਆ ਵ ਨੁ ਨਾ ਓ ਪ ॥ ਨ ਜਾ ਜੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨਿ ਕ ਰ ਹਿ ਤੂ ਕੋ ਲਾ ਦ ਪ
ਚੀ ਲੇ ਮਾ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨ ਤੇ ਰੀ ਗ ਤਿ ਹੋ ਇ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਰ ਖੁ ਕੰ ਨਿ ਪੜੈ ॥
ਸੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਕ ਰਿ ਨ ਪੀ ਰਾ ਖੁ ਉ ਤਾ ਰਿ ਆ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ॥ ਤ ਗ ਪ ਪ ॥ ੪ ॥ ਜਿ ਹ ਹਿ
ਨਿ ਨਾ ਪੀ ਤੁ ਹੀ ਕਾ ਨਿ ਮੰ ਦਿ ਰੇ ਸੋ ਦ ਹਿ ਪ ਟੰ ਬ ਰ ਤ ਨਿ ॥ ਸੇ ਜ ਸੁ ਖਾ ਲੀ ਬੇ ਗੁ ਨੈ ॥
ਸੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਭੂ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਪੀ ਉ ॥ ਧ ਜ ਹਿ ਸਿ ਮ ਰ ਨ ਤੇ ਗੀ ਜਾ ਇ ॥ ਬ ਲ ਜਾ ਇ ॥ ਜਿ ਹ
ਮ ਰ ਨ ਤੁ ਝੂ ਪੈ ਨ ਮ ਨ ਇ ॥ ਸਿ ਮ ਰਿ ਸਿ ਮ ਰਿ ਹ ਰਿ ਮ ਨਿ ਗਾ ਈ ॥ ਐ ਸੁ ਨਿ ਸ ॥
ਨੁ ਸ ਤਿ ਬੁ ਰ ਤੇ ਪਾ ਈ ॥ ਐ ॥ ਸ ਦ ਸ ਦ ਸ ਸਿ ਮ ਰਿ ਦਿ ਨੁ ਰਾ ਤਿ ॥ ਉ ਠ ਤ ਬੈ ਠ ਤ ਜਾ ਗ ਤ
ਰਿ ਗ ਸਿ ਜ ਜਾ ਕੁ ਸੋ ਇ ਸਿ ਮ ਰ ਨ ਰ ਸ ਭੋ ਗ ਹਾ ਰਿ ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਪਾ ਈ ॥ ਐ ਜੰ ਗ ॥
ਜਿ ਹ ਸਿ ਮ ਰ ਨ ਨਾ ਚੀ ਤੁ ਝੂ ਭੁ ਗ ਰ ਸੋ ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮ ਅ ਧਾ ਰੁ ਜਾ ਕ ਰਿ ਕ ਬੰ ਜ ॥
ਰਹੀ ਅੰ ਤੁ ਨਾ ਤਿ ਸ ਕੇ ਆ ਗੋ ਤੰ ਤੁ ਨ ਮੰ ਤੁ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੁ ਚੀ ਨ ਾ ਅ ਤ ਬ ਅੰ ਤ ਰਿ ਮ ਜਨੁ ਕੀ ਨਾ ॥ ਪ ਵ ਨ ਪਾ ਤਿ ਉ ਨ ਮ ਨਿ ਰ ਨੁ ਖ ਰ ਾ
ਬੰ ਧਿ ਚਿ ਬੰ ਧਨੁ ਪਾ ਇ ਆ ਸੁ ਕ ਤੇ ਗੁ ਰਿ ਅ ਨ ਲ ਬੁ ਝ ਾ ਇ ॥ ਆ ਜ ਬ ਨ ਘਾ ਸਿ ਮੇ ॥
ਤੂ ਸੁ ਬਾ ਰਿ ਕ ਰਾ ਖੀ ਅ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਬੇ ਦ ਪੁ ਰ ਾ ਨ ਜ ਾ ਸ ਤ ਰੁ ਆ ਨੰ ਤਾ ਗੀ ॥
ਕੋ ਚ ਨ ਬਾ ਲ ਕ ਪਾ ਲ ਨ ਪ ਉ ਢੀ ਅ ਲੇ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬਾ ਹ ਰਿ ਕਾ ਜ ਬਿ ਰੂ ਪੀ ਚੀ
ਕਾ ਬੇ ਤ ਨ ਗ ਾ ਦ ਉ ਲੋ ॥ ਅ ਖ ੰ ਭ ਲ ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਰ ਮ ਹੋ ਦ ਬੇ ਨੁ ਬ ਜ ਾ ਵ ਉ ਸੋ

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭੋਜਦੀ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਗਿਆਨੀ ਸੁਜਾਣ ਨਰ ਇਕ ਕਥਾ ਹੈ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹਾ ਪਰਾਗੁ॥
ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿ ਬਾਈਆ ॥੧॥ ਸੰਤੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਾਮੁ ਪੈ ਗੁਰਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋ॥
ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿ ਆਨੀ ਸਤਿ॥
ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਓਹੁ ਪਰੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥
ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਵੈਤਾ ਸੁਖ ਪਰਮ ਗੁਰ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥
ਤਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ਊ ਪਰਿਵਾਰ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਬਾਤੀ ॥੪॥
ਸਾਗਰੁ ਰਹੈ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਲਖਾਵਿ ਸੁ ਨਰ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਰਹੈ ॥ ਆਜਾ ਗਰੁੜ ਪੈਨ ਅਲੀਆ ਭੇਖੈ ਪਾਚਉ ॥
ਇਹੀ ਬਾਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਪਰਖਿ ਜਨ ਪਰੀਤਿ ॥
ਏਕ ਕਰਮ ਫਲ ਦੁਆਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਨੁ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਰ ਦੀਵ ਬਧੈ ਸੁ
ਭੂਪਾ ਪੜਿ ਮੁਹ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰਾ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰੇ ਅਸਰ ਬਲਣਾ
ਏ ਅਗਮ ਪੈ ਅਗਮੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ॥ ਅਸਤਰਿ ਪਦਮੁ ਆਲੇ ਅਨੀ
ਦਾ ਰਿਜ ਨਿ ਰੰਜਨੁ ਰਿ ਭਵ ਣ ਧਣੀ ਪਾਚ ਸਬਦ ਨਿ ਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ਚੁਲ ਕੇ ਚਵ
ਸੁਖ ਧਨ ਗਾਜੇ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇ ਰਾ ਨਾਮੁ
॥੧॥੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਨੀ ਏਕ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਕੇਸੋ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤ ਹੈ ਕਾਲ ਗਹੇ ਕਰ ਧਾਵਤ ਜੈਸੇ ਗਜ ਪਰਿਓ ਪਾਸ ਜਿਉ ਮਾਯਾ ਕੇ ਫਾਸ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਠਾਕੁਰ ਤੋਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਜ ਮਾਧਵੇ ਜਗਤੁ ਜੂਆ ਜੈਸੇ ਜੀਤਨੁ ਹਾਰੁ ਤਾ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਪਚਿ ਮਰਿਓ ਗਵਾਰ ਕਾਲੁ ਨ ਦੇਖੈ ਮੁਖ ਪਸਾਰ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ਹਾਡ ਚਾਮ ਇਸ ਭੀਤਰ ਦੀਨੀ ਪੰਖੀ ਕਹਾ ਬਸੇਰਾ ਮੂਏ ਉਡਨ ਅੰਦੇਸਾ ਭਇਆ ਪਰਾਤਮ ਤਬ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇ ਮਹਿ ਬਾਕੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਾਲ ਗਹੇ ਹੈ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਿਉ ਨਗਰੀ ਤਜਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਉ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ਜੀਵ ਕਰਮ ਬਸਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ਜਿਉ ਸੁਪਨੇ ਮਨ ਭਰਮਾਈ ਜਿਉ ਦੀਪਕ ਮਹਿ ਪੜੈ ਪਤੰਗਾ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਜਰੈ ਨਹ ਅੰਗਾ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਰਾ ਮਰਿ ਹੈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸੈ ਮੀਨਾ ਪੀਵਤ ਤਪਤ ਘਾਮ ਤਨਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਸੂਰਾ ਰਨ ਮੰਡਲ ਜੂਝੈ ਕਾਇਰ ਪੀਠ ਦੇਖਾਵੈ ਭਾਗੈ ਤਿਉ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਮਾਨੁਖ ਕਰਹਿ ਕਪਟ ਬਹੁ ਧੰਧਾ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖਾ ਹੇਤੈ ॥੪॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਬਸਈ ਮੁਖ ਮਥਨੀ ਤੇ ਨਹੀ ਦਿਸਈ ਜਿਉ ਪਾਲੇ ਮਹਿ ਉਸਨ ਬਿਆਪੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਗੁ ਸੰਤਾਪੈ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਬਿਆਪੈ ॥੫॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ਨਟ ਬਿਦਿਆ ਖੇਲੈ ਸਭ ਕੋਈ ਜਿਉ ਬੈਠਾ ਹੰਸ ਉਡਿਆ ਤਨ ਤਜਿ ਕੈ ਤਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖੈ ਕੋਈ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੬॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੇ ਹੋਇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰੈ ਤਹਾ ਤਿਹ ਜੇਤੇ ਜਾਗਤ ਹੀ ਦਰਿਦ੍ਰ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਸੋਚ ਨ ਤੇਤੇ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੭॥ ਜਿਉ ਜੋਬਨ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈ ਤਿਉ ਖਲ ਹੇਰੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਭਾਈ ਜਿਉ ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ਤਿਉ ਸੁਪਨੇ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੮॥ ਜਿਉ ਦਰਪਨ ਮਹਿ ਦੇਖੈ ਕੋਈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੈ ਜਿਉ ਦਰਪਨ ਕੀ ਮਿਥਿਆ ਛਾਈ ਤਿਉ ਨਿਰਨੈ ਹਰਿ ਜਨ ਪਤੀਆਈ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੯॥ ਜਿਉ ਰਵਿ ਕਿਰਨਿ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮਹਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਤੇ ਉਪਜਾਤੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੧੦॥ ਜਿਉ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਮਾਟੀ ਰਲੈ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਭ ਜਲੈ ਪਰਕਾਰਾ ਤਿਉ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੧੧॥ ਜਿਉ ਉਦਕ ਮਹਿ ਉਪਜਿ ਬਿਲਾਹੀ ਤਿਉ ਦੁਖ ਮੇਲਿ ਹਰਖ ਸੁਖ ਖਾਹੀ ਜਿਉ ਉਦਕ ਕੀ ਉਦਕ ਪਰ ਰੇਖਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਭਏ ਜਨਮ ਤੇ ਲੇਖਾ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥੧੨॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਮਹਿ ਪਾਵਕੁ ਪੈਠਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਜਿਉ ਖਿਲ ਮਹਿ ਖਿਲ ਭਾਇ ਸਮਾਨੀ ਤਿਉ ਰਵਿਦਾਸ ਮਿਲੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧੩॥੧॥

ਮਸਿ ਹਰਖ ਹਰਹਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਤਜਹੁ ਬਿਖਿਆ ਬਾਦਿ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਉਖਧ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਰੇ ॥੪॥੧॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ਜਗਿ ਬਿਖੁ ਕਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਫੇਰੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਮੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੪

ਨਵਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੧੭ ਜਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੋਨਿਕਹਾਂਵੈ॥੪॥੧॥

ਭਰੂਪਰਿਛੂਆਨਨਹੀਦਿਸਟਾਵੈਯਕਹੁਨਨਕੋਮੇਰਚਾਗੁਰਿਲਾਏ॥ਓਤਪਰਗਟ
ਜੇਹੋਸੁਖਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਕਾਵੈ॥੨॥ਦੇਖਿਓਅਚਰਜੁਮਾਨਾ
ਬਾਈਮਤਿਸਭਾਈਬੁਧਿਜੋਆਪਹਿਜਾਨੈਮਨਪ੍ਰਭਬਿਸਰਾਵੈ॥ਤਾਤੇਹੋਇ
ਵਨਗੁਨੀਗੀਝੁਵੈਸੋਈਜਨੁਸੋਈਨਿਜਭਗਤਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੩॥
ਬਿਧਿਤੇਸੋਸਦਾਸਦਾਭੁਧਿਆਵੈ॥ਅਕਦਨਜੋਗਕਦਨਗਿਆਸਧਿਆਕ
ਹੈਜੋਗਿਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੁਚਆਵੈ॥ਕਹੈਪਾਕਰਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖ
ਨਾਉਬੁਝਿਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਖੈਆਸਪਿਆਸਬਪੂਤਦਰਸਾਵੈ॥ਅਰਚਾਵਿ
ਪਾਲਾਗੈਬੇਪਾਲਾਗੈਸੇਵਕਸੰਤਮੇਰੇਸੰਤਸਭਾਈਬੀਰ॥ਤਾਪਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਹੁਗੁਰਦੇਵਕੇਜਿਉਬਾਰੇਖੀਰਾਮਾਤਪਿਤਾਜੀਉਪਾਨ
ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਪੀਰਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨੰਕਸੀਹਉਮੈ
ਬਾਰਿਖਿਰਾਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਬਾਰੇਖੀਰਾਮਾਤਪਿਤਾਜੀਉਪਾਨ
ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆਨਾਹੀਰੇਬੀਓ॥੫॥੨॥ਨਵਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ
ਕੁਬੁਧਿਤਿਆਗੀਹਰਿਚਰਣਲਿਵਲਾਗੀਸਭਤੇਹੋਆਪਵਿਤੁਲੋਕ
ਤੁਹਰੇਹੋਤੁਹਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਈਏਹਬਾਤਬਛੁਰਸਲਾਖੇਮਸਭਖੀਓ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਜਿਓਈਹਉਹਾਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮ
ਜਾਕਉਬਣਿਆਤੁਮਾਰੀਪੀਰਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨੇਕਸੀਹਉਮੈ
ਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆਨਾਹੀਰੇਬੀਓ॥੫॥੨॥ਨਵਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ
ਕੁਬੁਧਿਤਿਆਗੀਹਰਿਚਰਣਲਿਵਲਾਗੀਸਭਤੇਹੋਆਪਵਿਤੁਲੋਕ
ਤੁਹਰੇਹੋਤੁਹਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਈਏਹਬਾਤਬਛੁਰਸਲਾਖੇਮਸਭਖੀਓ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਜਿਓਈਹਉਹਾਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮ

ਨਵਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ ੧੭ ਜਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸ਼ਫੁਲਹਰਿਘਾਲਾਲੇਗੁਰਪਗਰੇਨਵਾਲਾਸਭਬਿਦਾਨਿਕਰੀ
ਦੁਖਦਾਲਾਹਰਿਹੋਹੋਨਦਾਮੇਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਾਮਾਉਮਹਰਿਕਾਮੇਗੁਹਰਿਆਪਿ
ਫਾਗੁਹਿਹਰਿਰੰਗਰਸਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿਲਾਲਮਹਰਿਆਪਿ
ਪਾਕਰੀਆਪਿਪਾਇਓਆਇਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕਰੀਈਪੈਬਸੀਠਿਹਮਹਰਿਦੇਖੈ
ਈਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਪਾਈ
ਮਸਿਤਸਿਆਸਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲ
ਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮੀਲੇਭਏਗਲਤਾਨਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾ॥੨॥ਰਾਮਾ
ਮਨਮੋਹਨਸੁਖਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਫੁਵੈਤੀਆਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੈਤੀ
ਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥੩॥ਰਾਮਾਉ॥ਧਨ
ਤਿਕਲਜੁਗਾਵਿਚਿਊਤਮਾਜਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀਜਿਨਿਜਾਸਿਓਸੁਣਿ
ਜਿਨਿਜਾਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਾਜੇਸਿ
ਆਤਿਸੁਜਨਸਭਭੂਖਲਥੰਤੀਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਪਤੇਜਾਪਿਓ
ਸਭਕੋਈਆਸਿਸੁਕਉਹਉਬਾਲੜੀਬਾਲੜੀਬਾਲੜੀਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲਾ
ਰਹਿਮਾਲਾਤਿਸੁਕਉਹਉਬਾਲੜੀਬਾਲੜੀਬਾਲੜੀਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲਾ
ਦਿਖਾਈਹਰਿਚਾਲਾਅੰਤਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸੇਖਸਾਹੁਪਰਕਟਕਰਾਲਾ
ਹਰਿਕੀਹਰਿਮੇਲਾਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਸਾਜਨ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇਰਾਜਨਾਨਕਉਮਤੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇਹੈ
ਦੇਖਿਹਦੂਰਿਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾਸਿਹਾਲਾ॥੨॥੧॥ਨਵਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ

ਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧੀਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥ਜਾ
ਹੂ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿਲਹਿਓ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਲਿ
ਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿ
ਇਓ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦਭਇਓ॥੨॥
ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰ
ਮਗਤਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਓਜਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੋਪ੍ਰੇਮ
ਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਜਿਓਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂ
ਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਆਨਨਪੇਖਉਹੋਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਓਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨ
ਕਬਹੂਥੋਰੀ॥੨॥੬॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣ॥ਕ
ਬਹੂਨਬਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਣ(ਜਪੁ)॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂ
ਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿ
ਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲਖਪੂਜਾਹਰਿਸਿਮਰਣ
ਤੁਲਿਨਲਾਇਣ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਇ
ਣਾ॥੨॥੭॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੈਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾ
ਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰ
ਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੂਰਨਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਬਿਨਸਿਓਮੂੜਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੮॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥
ਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੂਰਨਦਾਤੇ
ਨਨਾਥਦਇਆਲ॥੧॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਮਾਲ॥੨॥ਦਰਸ
ਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿਹਾਲ॥੩॥੯॥

ਨਟਪੜਤਾਲਮਹਲਾ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੋਊਹੈਮੇਰੋਸਾਜਨੁਮੀਤੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਨੀਤ॥ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਬਿਪਰੀਤਿ॥ਸਭੁ

ਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਆਪਨਕੀਤ॥ਸੰਗਿਚਰਨ
ਕਮਲਮਨੁਸੀਤ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਤ॥੧॥ਹਰਿਭਜਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀ
ਤ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਹੋਹਿਪੁਨੀਤ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਬਲਿਕੀਤ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੯॥

ਨਟਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੪ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਮਧਸੂਦਨ
ਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀਕਰਉਗੁਰਆ
ਗੈਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੇ॥੨॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਹੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭੁਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰੇ॥ਸ
ਹਸਮੂਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦਮੋਦਰੁਪ
ਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬਨੀਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਗੂੰਗਾਗਟ
ਕਸਮਾਰੇ॥੪॥ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭਾਇਦੂਜੈਅਤਿਫੀਕੇਲੋਭਬਿਕਾਰੇ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਦਚਖਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਬਿਸਾਰੇ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁ
ਪਾਇਆਸੁਣਿਕਹਤਿਆਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਰਕੇਜਨਪਿਆਰੇ॥੬॥ਸਾਸਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ਸਾਸੁਸਾ
ਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁਸੋਬਿਰਥਾਸਾਸੁਬਿਕਾਰੇ॥੭॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀ
ਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਹਮਦਾਸਨਕੇਪਨਿਹ
ਾਰੇ॥੮॥੧॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਹਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏਹਮਪਾਹਨਸਬਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਏਅਤਿਮੀਠਾਮੈਲਾਗਰੁਮਲਗਾਰੇ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਵਜੀਹੈਦਹਦਿਸਿਹਰਿਮੁ
ਸਕੀਮੁਸਕਗੰਧਾਰੇ॥੧॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਬਚਨਸਮਾਰੇ
ਗਾਵਤਗਾਵਤਹਰਿਗੁਨਗਾਏਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੨॥ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੂ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੨੨॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਹਲਾ ੪ ਪਰਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਰਚੇ ਮੁਹਿ ਮੰਗੈ ਦੇਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਕਰਤ ਦੁਕਰਤ ਦੁਖੇ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਮੀ ਪਲੁ ਕਰਿ ਚਿਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਬਖਸੰਦ ਆਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹ ਵੈਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਕੁ ਸੇਵਾ ਗੋਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਸੋ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਿਆਪਕ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਪਦਾਇ ਆਲੁਦਇ ਆਦਾਨੁਦੇ ਫੇਰਿ ਦੇਇ ਸਭ ਕਾਰੇ ॥੩॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਖੋਜਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਨਿਧਿ ਸਤਾਰੇ ॥੪॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵੀਜੈ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਨਚੈ ਦ੍ਰਯਾਂ ਸੁਦ੍ਰਖਿ ਆਪਿ ਸਟ ਬੁਧੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨਿ ਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭੂਆ ਪੋਖਿ ਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੩॥੨੩॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਹਲਾ ੪ ਪਰਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਲੇ ਹਉ ਬਾਰੇ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦੋਪਤੀ ਦਸਟਾ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਰਾਖੇ ਸਭ ਕਾਲ ਤੇ ਰਾਖੈ ਇਕ ਜਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਕੁਮਾਰਾ ਗਉ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਿਆਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਫੋਕ ਫੋਲਾਰੇ ॥ ਸੰਮਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਲਿ ਮਾਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਭ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਿਰਪਾ ਕਿ ਕਲਜੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥੪॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਸਭ ਨਾਰੀ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥੫॥੪॥੨੪॥

ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਦੀ ਮੈ ਸੰਕ ਉਤਰੇ ਆਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੀ ਮਾਰੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਆਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਾਰੇ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਕੋ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਭਰਮੀ ਭਰਮਿ ਆਏ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਦੋਵੈ ਥਾਇ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਫਾਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਆਉ ਗਵੈਹ ਦਿਨਸੁ ਆਛੈ ਜਾਛੈ ਸਾਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਨੈਨਿ ਭਾਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁਸੁ ਪੈਨੀ ਦੁਖਸਾਰੇ ॥ ਕਲਜੁ ਖੇਲੈ ਕੂੜਮ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਖਭੂ ਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਮਾਰੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਨੑੀ ਜਕਰਜੁ ਕੇ ਮੰਗੀ ਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੩॥ ਜਗੁ ਨਾਥਸਿ ਭਿਜੰਦੜਿਆ ਏਨ ਕਿਖੀ ਨੀਸ ਭਨ ਬਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਖੇਲੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੀ ਮੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੫॥੨੫॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਹਲਾ ੪ ਪਰਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਕਰੇ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਨਾਮੁ ਮਜਨੁ ਪੈਨਾਕੋ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਖੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਭਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਧੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪਾਈ ਸਭੁ ਆਗਨ ਕਉ ਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸਭ ਏਕੁ ਹੈ ਕਉ ਲੇ ਬੈਕੁਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਆਜ ਹਮ ਮਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਨੀਕ ਗਿਨਾਰ ਦਿਵੇ ਲਾਗੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵ ਨੀ ਜਾਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰੇ ਬਿਦਰੇ ॥੨॥ ਚੈਕਾ ਥੋਕ ਸੁਨਾ ਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿਵੈ ਦਿਵਾਵੈ ਰਿਦ ਮਨਿ ਮਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਬਲ ਭੂਜੀ ਉਪੰਚੈ ਸਾ ਬਤੁਤ ਬਲਹੀਨ ਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਾਢਿ ਪੁਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਉਮਨ ਮੋ ਭੁਨ ਕਰੀ ਅਪੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਬੂਚੀ ਉਢਸੀ ਐ ਤ ਜਿ ਸਾਕਤ ਪੈਰੇ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਵਾਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਗੋਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ॥੬॥ ਪੀਆਰੇ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਬੈਜਨ ਮਿਲਿਆ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆਰੇ ॥ ਕਪਾਦੀ ਐਂ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭ ਪਾਇਆ ਆਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਨ ਲਾਲੇ ਗੁਲਾਰੇ ਜੋ ਸਾਰੰਗੁ ਦੇਹੋ ਹੋਵੈ ਕਿ ਅਨਦਰ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੭

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਜਨਮ ਸਫਲ

ਛਕਾ ੧

ਆਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਜਪਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਓਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਗੇ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਾਜ॥ ਜਾਗਨ ਲਾਗੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਲਾਜ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਮਾਤੇ ਮਹਾ ਅਕਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਬਿਨਸੇ ਜਿਨ ਕੀ ਭਲੀ ਨ ਆਈ ਲਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਜਿਨ ਕੀ ਬਿਰਥੀ ਗਈ ਨ ਆਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਸੂਰੇ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਤ ਤਜੀ ਸਭ ਲਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਸੁਘਰ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਭ ਕਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਕੀ ਛੁਟਕੀ ਗਈ ਸਭ ਖਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਸੁਖੀਏ ਜਿਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਤੇ ਭਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਲਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਸੋਹਨ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਗਾਜ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੇ ਸੂਖਮ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਭ ਕ

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਨਗਾਉ ਮਾਧਉ ਜਪਉ ਜਿਹਬੇ ਜਾਏ ਜਨਮਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਗਾਸ ਮੰਡਲ ਏਕ ਸੁਆਮੀ ਏਹੁ ਕਰਮੁ ਨ ਹਮਰਾ ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈ ਕੋਪਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਨੋ ਪਕਰਿ ਬਾਹ ਹਮ ਕਾਢੇ ॥
ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤਹ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਦਰ ਠਾਢੇ ॥ ੧ ॥
ਜਹ ਜਹ ਜਨਮੁ ਤਹਾ ਤਹ ਭਗਤੀ ਦੀਨੋ ਤੁਹੀ ਅਪਾਰਾ ॥
ਨਾਮੇ ਚੇਰੋ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰੀਦਾਤਿਮਾ ॥ ੫ ॥
ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਨਹਰਿਜਨਮੇਰੇਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣਸਰਣਾਈ ॥
ਕਰਨਆਪਨਆਪਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਮਨਮੋਰੇਚੂਕਕਉਜਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਕਉਦਿਨਦਿਨਦੇਖਉਸਾਧਸੰਗਿਕਉਜਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਕਉਮਾਗਉਸੁਆਮੀਮੋਰੇਮਨਕੀਪੂਰਉਆਸ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਕਉਪੂਜਉਚਰਣਾਮਨਤਨਧੋਵਉਤਾਕੀਧੂਰਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਕਉਪਾਖਾਪਵਉਸਿਰਤਿਸਕੈਚਰਣਾਂਤਲਿ ਦੇਉ ॥ ੨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਮੋਹਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਾਸਾਧਸੰਗਿਬਚਨਮੋਰੇਮਨਿਮੰਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਮੋਹਿਮਿਠਸਮੋਰਾਕਾਮਲੁਬਿਰਾਜੈਸੰਤਵਡਿਭਾ ॥ ੩

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਾਸਦ ਦੂਖ ਅਨਿਕ ਕਾਸਰੀ ਚੂਕੈ ॥

ਖਿਮਾ ਛਤੁਰ ਚਵਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦ ਵਾਜੈ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਭੂਕੈ ॥

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਾਸਦ ਦੂਖ ਅਨਿਕ ਕਾਸਰੀ ਚੂਕੈ ॥

ਖਿਮਾ ਛਤੁਰ ਚਵਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦ ਵਾਜੈ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਭੂਕੈ ॥

ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਮਾਇ ਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਬ ਪੀਵੈ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਦੂਖੁ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਮਾਣੀ ਆਵਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਡਾ ਨਿਥਾਵਿਆ ਕਾ ਥਾਉ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮੋਹ ਕਰਮ ਹੀਣ ਕੂੜਿ ਆਰਾਮਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆਤੇ ਰਾਮ ਧਾਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ॥

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਮੂੜ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਗੂਲੇ ॥ ਅਗਲੇ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਹਿ ਅਤਿ ਸਾਦ ਵਿਚਿ ਰਸ ਕਸ ਖਾਹਿ ਵਿਸੂਲੇ ॥

ਅਗਲੇ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਹਿ ਅਤਿ ਸਾਦ ਵਿਚਿ ਰਸ ਕਸ ਖਾਹਿ ਵਿਸੂਲੇ ॥

ਆਲੋਲੁ ਹਸਾਈ ਬੁਰੀ ਜੋਸਾ ਲਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ਖੇਲੁ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟ ਸਹੇਲੁ ॥੨॥

ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ਤੇ ਵਿਛੁੜਿ ਗਏ ਨਾਨਕ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੇ ਮੇਲ ॥੩॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੰਮਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੈਰੁ ਕਮਾਇ ਆਤਿ ਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ॥

ਆਲਿ ਖੁਦਾਇ ਜੋਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ਸੰਮਿ ਮਾਇ ਆਸੂ ਰਤਿ ਗਵਈ ॥ ਮੂਲੁ ਕਾਇ ਕਸਾਹਿ ਮਾਣਾ ਉਰਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਜਿਸ ਖੁਦੀ ਹੋਈ ਅਖੀ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਜਿਸ ਖੁਦੀ ਹੋਈ ਅਖੀ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥

ਦੁਨੀਆ ਆਈ ਏਵ ਜਾਸਜੁ ਕਾਇ ਆਪਣ ਪਹੁ ਚਾਲੇ ਪੁਰਮਾਇ ਜਿਵ ਬਲੁ ਚਲਣਾ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ਹਾਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਵੈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰ ਡੂਨਾ ਜਾਈ ਅਉ ਬੇੜਾ ਜੀ ਉਚੜਾ ਉ ਅਕੁ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਵੈ ਕਾਗੁ ॥੪॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਕਰਣੀ ਕਾ ਦਮੁ ਮਨੁਖ ਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾ ॥

ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਏਤੁ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਤਿਰੇ ॥ ਸਿਕੀ ਨਹੀ ਬਾਦਰਿ ਆਹਰੁ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਲਿ ਆਸਾ ॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਚੋਗ ਚੁਗਾਰੇ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੰਤ ਸਮਾਲਿ ਦੇਵਹਿ ਰਿਜਕੁ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਤਾਸੁ ਨ ਵੇਖਦ ਨਰੁ ਨਿਦਿ ਚਲੈ ਓਹੁ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਾਇ ਆਸੰਮੀ ਚਿਤੁ ਭਰਮਾਇ ॥

ਲਾਗੈ ਰਹੀ ਨ ਕੋਇ ਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਾਇ ਆਸੰਮੀ ਚਿਤੁ ਭਰਮਾਇ ॥

ਲਾਲਾ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਜੀ ਪੁਰਵਾਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਛਪਵਾਇਆ ਗਿਆ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਵੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਤਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥੈ ਹਥ ਦਿਤੜੀਆ ਕਿਥੈ ਪੈਰ ਧਰੀਆ ॥ ਤੁਸੀ ਕਿਥੈ ਵਲ ਮੋੜਿਆ ਕਿਥੈ ਨੈਣ ਠਹਿਰਾਇਆ ॥ ਕਿਥੈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇਆ ਕਿਥੈ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਰਤੜੇ ਹੋਏ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਰਚੜੇ ॥ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਫਾਥੜੇ ਹੋਏ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਫਚੜੇ ॥ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਖਪੜੇ ਹੋਏ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਖਚੜੇ ॥ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੇ ਕਿਥੈ ਤੁਸੀ ਸਚੜੇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸਚਾ ਨਾਉ

ਸਹਸਾ ਏਕੋ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਆਇਆ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਖੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤਿਸ ਨਾਰਿ ਵੀਜੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥
ਉਸਾਰੇ ਪਰਸੇਤੀ ਧਨੁ ਪੋਤੁ ਰਚਾਏ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾਇ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਘਰੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥
ਪਰਿਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਕਥਇ ਆਉਦਾ ਸੀ ॥੧॥੫॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੋ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥
ਤਰਿ ਵੈਦੁ ਰਿਜਾਏ ਕਾਰੀ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥੧॥
ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਮਾਰਗੁ ਕੈਸਾ ਜਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਸਾਰੇ ਪਰਸੇਤੀ ਧਨੁ ਪੋਤੁ ਰਚਾਏ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਾਰੀ ॥
ਸਹਸਾ ਏਕੋ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਆਇਆ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ਨਖੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤਿਸ ਨਾਰਿ ਵੀਜੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਘਰੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥
ਪਰਿਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਕਥਇ ਆਉਦਾ ਸੀ ॥੧॥੫॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੋ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥
ਤਰਿ ਵੈਦੁ ਰਿਜਾਏ ਕਾਰੀ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥੧॥
ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਮਾਰਗੁ ਕੈਸਾ ਜਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਣੈ ਆਗੈ ਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਮਨਮੁਖ ਪਾਸਿ ਨ ਆਗੈ ਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੇਦਰਦੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੇਦਰਦੀ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥੨॥
ਪਰਿਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਕਥਇ ਆਉਦਾ ਸੀ ॥੧॥੬॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੋ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥
ਤਰਿ ਵੈਦੁ ਰਿਜਾਏ ਕਾਰੀ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥੧॥
ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਮਾਰਗੁ ਕੈਸਾ ਜਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਣੈ ਆਗੈ ਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਮਨਮੁਖ ਪਾਸਿ ਨ ਆਗੈ ਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੇਦਰਦੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੇਦਰਦੀ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥੨॥
ਪਰਿਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਕਥਇ ਆਉਦਾ ਸੀ ॥੧॥੬॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੋ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥
ਤਰਿ ਵੈਦੁ ਰਿਜਾਏ ਕਾਰੀ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥੧॥
ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਮਾਰਗੁ ਕੈਸਾ ਜਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਣੈ ਆਗੈ ਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਮਨਮੁਖ ਪਾਸਿ ਨ ਆਗੈ ਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੇਦਰਦੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੇਦਰਦੀ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹ ॥੨॥
ਪਰਿਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਕਥਇ ਆਉਦਾ ਸੀ ॥੧॥੬॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨ ਘਰੁ ੪ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੁਧੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਦੇਵਣ ਜੋਗੁ ਸਭੁ ਕੋਇ॥੧॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੂ ਆਪੇ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਲੇਇ॥੨॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੩॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ਮਿਲਾਣੁ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੁਧੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਇ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਦੇਵਣ ਜੋਗੁ ਸਭੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੂ ਆਪੇ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਲੇਇ॥੨॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ਮਿਲਾਣੁ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾਸੈ ਪਹਿ ਜੁ ਨ ਬੋਲਾਵਾ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਏਵ ਕਹਹੁ ਸਮਝਾਈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜੀ ਸੋ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦਿਖਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਤੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਾਏ ਸੁ ਕਰਤਾ ਜਾਈ॥ ਜੇਹਾ ਜੀਅ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਦਾਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ॥੨॥
ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਦੇਵੈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੀਆ ਖਾਇ॥੩॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੁਧੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਇ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਦੇਵਣ ਜੋਗੁ ਸਭੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੂ ਆਪੇ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਲੇਇ॥੨॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ਮਿਲਾਣੁ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾਸੈ ਪਹਿ ਜੁ ਨ ਬੋਲਾਵਾ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਏਵ ਕਹਹੁ ਸਮਝਾਈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜੀ ਸੋ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦਿਖਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਤੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਾਏ ਸੁ ਕਰਤਾ ਜਾਈ॥ ਜੇਹਾ ਜੀਅ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਦਾਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ॥੨॥
ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਦੇਵੈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੀਆ ਖਾਇ॥੩॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੪॥੨॥

ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਸੰਤਾਪੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥
ਅਨਦ ਰੂਪ ਸਭ ਦਿਸਟੀ ਆਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪੁਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਨਹੀ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥੩॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਸੁਹੇਲੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਬਿਸੇਖ ॥੪॥੧੨॥੧੨੫॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੪॥੧੩॥੧੨੬॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੪॥੧੪॥੧੨੭॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥੧੨੮॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੧੨੯॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥੪॥੧੭॥੧੩੦॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਉਚਰਉ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਮੁ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵਤ ਜਪੁ ਤਪੁ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਮਨ ਲਹੀਐ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਮਿਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਨ ਕਰਣਾ ॥ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪ ਤਪ ਭਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਰਾਧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਲਾਭ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਸਹਜ ਫਲ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਤ ਕੁਸਟ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਤ ਨਹ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਤ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਤ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਏਹ ਨ ਕਰਨੀ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਗਈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਹਿ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਜਾਵਉ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਥੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਵਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਇਹ ਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਥੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਵਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਇਹ ਚਾਉ ॥ ੧੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੇਰੇ ਜੀਉ ਧਾਰਹ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਸਭਿ ਪ੍ਰਿਉ ਵਿਸਰਤ ਤੁਝੁ ਮੁਖਿ ਅਸਤ ਅਵਗੁਣ ਕਾਢਿ ਕੀਏ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤੁਝੁ ਦੇਵਤ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਆਜੋਨੀ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਤੁਝੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਜਿ ਹਮਾਰੈ ਗਿਰਹ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਹੋਏ ਸਹਾਈ ਸਗਲ ਪਰਵਾਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਚਰਣ ਪਖਾਰੇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸੁ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸ ਕੇ ਰਾਤੇ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਨੁ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਾਰਾ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਕਾਰਾ ਏਕੋ ਮਾਟੀ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਸਭਨਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਸਭ ਮਣੀਆ ਪਰੋਇਆ ਏਕੋ ਜੰਤ ਸਭ ਜਾਲੇ ਪੁਰਿਆ ਏਕੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਰਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜੇ ਹਉ ਫੇਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਜਨ ਤੇਰੈ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੨ ਚਉਪਦੇ ੧ ਘਰੁ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਗਤੀ ਗਾਵਉ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਏ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਗਤੀ ਗਾਵਉ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਏ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੀ॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਇਓ ਸੁਆਮੀ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਮੈ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਮੋ

ਸਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਸਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੧੭੯ ਸਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਆਕੇਮਾਦਿਜਨਮੁਸਿਰਾਇਓਰਾਮਭਜਨਿਨਹੀਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਮਕੋਡੰਡੁ
ਪਰਿਓਸਿਰਊਪਰਿਤਬਸੋਵਤਤੈਜਾਗਿਓ॥ਕਹਾਹੋਤਅਬਕੈਪਛੁਤਾਏਛੂਟਤਨਾ
ਹਿਨਭਾਗਿਓ॥੧॥ਇਹਚਿੰਤਾਉਪਜੀਘਟਮੈਜਬਗੁਰਚਰਨਨਅਨੁਰਾਗਿਓ॥ਸੁਫ
ਲੁਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੂਆਜੋਪ੍ਰਭਜਸਮੈਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥

ਮਾਰੂਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਣੇਹਾਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਣਾਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇ
ਭੇਖਾ॥ਸਾਚੋਸਾਹਿਬੁਨਿਰਮਲੋਮਨਿਮਾਨੈਏਕਾ॥੧॥ਤੂਅਜਰਾਵਰੁਅਮਰੁਤੂਸਭ
ਚਾਲਣਹਾਰੀ॥ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਭਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਪੜੀਐਹਰਿਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਨਾਮਿਉਧਾਰਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਹੈਪੂਰੈਸਬਦਿ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਜਲੁਬਿ
ਲੋਵੈਜਲੁਮਥੈਤਤੁਲੋੜੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾ॥ਗੁਰਮਤੀਦਧਿਮਥੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ
ਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨੀਪਸੂਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਮਰੀ
ਮਰੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਜੇਮਰੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਗੁਰਮਤੀ
ਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰ॥੪॥ਸਚਾਵਖਰੁਨਾਮੁਹੈਸਚਾਵਾ
ਪਾਰਾ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕਾਰਕਮਾਵਣੀਨਿਤਤੋਟਾ
ਸੈਸਾਰਾ॥੫॥ਸਾਚੀਸੰਗਤਿਥਾਨੁਸਚੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਚੁਨਾ
ਮੁਅਧਾਰਾ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸੰਤੋਖਿਆਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੬॥ਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿ
ਸਾਹੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰਘਾਰਾ॥ਮੋਟਾਨਾਉਧਰਾਈਐਗਲਿਅਉਗਣਭਾਰਾ॥ਮਾਣ
ਸਦਾਤਿਨਹੋਵਈਤੂਦਾਤਾਸਾਰਾ॥੭॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੂਧਣੀਅਵਿਗਤੁਅਪਾਰਾ
॥ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜੋਈਐਮੁਕਤੇਭੰਡਾਰਾ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਸਾਚੇਵਾਪਾਰਾ
॥੮॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਬਿਖੁਬੋਹਿਥਾਲਾਦਿਆਦੀਆਸਮੁੰਦਮੰਝਾਰਿ॥ਕੰ
ਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਵੰਝੀਹਾਥਿਨਖੇਵਟੂਜਲੁਸਾਗਰੁਅਸ
ਰਾਲੁ॥੧॥ਬਾਬਾਜਗੁਫਾਥਾਮਹਾਜਾਲਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਤਿਥੈਪਵਣੁਨਪਾਵਕੋਨਾ
ਜਲੁਨਾਆਕਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇ
ਸੇਪਾਰਿਪਏਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਇ॥ਗੁਰਮਤੀਸਹਜੁਊਪਜੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਸਪੁਪਿੜਾਈਪਾਈਐਬਿਖੁਅੰਤ
ਰਿਮਨਿਰੋਸੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਈਐਕਿਸਨੋਦੀਜੈਦੋਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਰੜੁਜੇਸੁ
ਣੇਮੰਨੇਨਾਉਸੰਤੋਸੁ॥੪॥ਮਾਗਰਮਛੁਫਹਾਈਐਕੁੰਡੀਜਾਲੁਵਤਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਫਾਥਾਫ
ਹੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਇ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਸੁਝਈਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥੫॥
ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਸਬਦੁਵਸੈਬਿਖੁਜਾਇ॥ਜਰਾਜੋਹਿਨਸਕਈਸ
ਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥
ਧੰਧੈਧਾਵਤਜਗੁਬਾਧਿਆਨਾਬੂਝੈਵੀਚਾਰੁ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਮੁ
ਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੭॥ਸੂਹਟੁਪਿੰਜਰਿਪ੍ਰੇਮਕੈਬੋ
ਲੈਬੋਲਣਹਾਰੁ॥ਸਚੁਚੁਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐਉਡੈਤਏਕਾਵਾਰ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਖਸਮੁਪ
ਛਾਣੀਐਕਹੁਨਾਨਕਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮਾ
ਰਿਮਰੁਭਾਗੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਉ॥ਜਿਸਕੈਡਰਿਭੈਭਾਗੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਾਕੋਨਾਉ॥ਮਾਰਹਿ
ਰਾਖਹਿਏਕੁਤੂਬੀਜਉਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕੁਚੀਲੁਕਾਚਉਮਤਿਹੀਨ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਕੋਕਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਕੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗਣਿਸੁਭਰਗੁਣਨ
ਹੀਬਿਨੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਉ॥ਸਹਜਿਸਬਦਿਸੁਖੁਊਪਜੈਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾ
ਹਿ॥ਜਿਨਕੈਨਾਮੁਨਮਨਿਵਸੈਸੇਬਾਧੇਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੨॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇ
ਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਆਗੈਪਾਛੈਸੁਖੁਨਹੀਗਾਡੇਲਾਦੇਛਾਰੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਾ
ਨਹੀਦੂਖੁਘਣੋਜਮਦੁਆਰਿ॥੩॥ਅਗੈਕਿਆਜਾਣਾਨਾਹਿਮੈਭੂਲੇਤੂਸਮਝਾਇ॥
ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜੋਦਸੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁ
ਨਜਾਇ॥੪॥ਸਾਜਨੁਦੇਖਾਤਾਗਲਿਮਿਲਾਸਾਚੁਪਠਾਇਓਲੇਖੁ॥ਮੁਖਿਧਿਮਾ
ਣੈਧਨਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਦੇਖੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂਮਨਿਵਸਹਿਨਦਰੀਕਰਮਿਵਿਸੇਖੁ

ਜਾਈਐ ॥ ਅਲਾਲਾ ਕੋਲਾ ਖਸਮ ਖਾਸੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉ ਬਰੋਹਰਿ ਸਿ
ਹਣਾਈਐ ॥ ਗਰਹਾ ਉ ਅਲਾਲੇ ਜੋ ਜਿਹਿਆ ਹੋ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈਆ ਅਲਾ ਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਇ ਆਸਦਾ ਰੋਰੰਜਾਈਆ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਆਪੀ ਪਸਚ
ਾਤਾ ਸਚੁ ਪੈਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਆ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਸੋਨੈ ਲੇਹਿ ਚੁਲਾਈਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵ
ਕਿਨੈ ਪਾਇ ਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ਜਿ ਤਦੇ ਵੈ ਚਵੈ ਸ
ਵਾਇ ਆ ॥ ਜਿਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤੈ ਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸਾ ਕਾਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੋ
ਵੀਐ ਸੋ ਵਿਸ ਚਿਸ ਮਾਇ ਆ ॥ ਅਲਾਲਾ ਜੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆ ਪੁਗਵਏ ॥
ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤਿ ਵਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪ ॥ ਅਲਾਲੇ ਵਿ ਚਿਗੁਣ ਕਿ ਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿ ਆਰਤੁ ਪੁਜੇਵ
ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੁ ਬਖਸਣ ਹਾਰਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੈ ਨੇ ਹੋਕਰ ਦੀ ਸਚੁ ॥ ਗੁਰਸ
ਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇ ਫੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਗੁਰਸੇਵਾ ਸਦ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਿਆਈ ॥
ਜਾਈਆ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੈ ਨਾ ਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿ
ਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੁਭਾਇ ਆਰਹਣਾ
ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੇ ਸੋਇ ॥ ਹੁਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹਸਰੀ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ
ਖਸਾਈਆ ਸਾ ਭਿ ਗੁਨਹਫਕੀ ਰੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਨਿਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਮੋਲਾਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਉ ਤੂ ਰਖਹਿ
ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿ ਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਉ ॥
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈ ਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ਕੀ ਤਾ ਕਿ ਆਸਾ ਹੀਐ
ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿ ਨਿਕੀ ਆਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਚਾ ਸਾ ਲਾ ਹੀਐ
ਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪਾ ਇ ਪੜਿ ਪਾ ਇ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾ ਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁ
ਇ ਭੰਗਮੇ ਖੁ ਧਿ ਆ ਜਾ ਮ ਕਾਲਾ ॥ ਵੇ ਛੋ ੜਾ ਬਉ ਦੀ ਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਾ ਖਦਾ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿ ਨਕੀ
ਲੇ ਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇ ਦੇ ਤੋ ਦਿਨ ਨ

ਪ ॥ ਪਾ ਛੁ ਖੀ ਪਾ ਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿ ਆ ਤਿ ਸੁ ਆ ਗਉ ਦੇ ਇ ॥ ਬੀ ਜਉ ਸੁ ਖੈ ਫੋ ਨੀ ਨਿ
ਨੋ ਪੂਰਨੁ ਦੇ ਇ ॥ ਜਿ ਨਿ ਕੀ ਆ ਤਿ ਨਿ ਦੇ ਖਿ ਆ ਆ ਪਿ ਵ ਤੀ ਦੇ ਇ ॥ ੬ ॥ ਆ ਤਾ
ਗੀ ਨਾ ਇ ਕੁ ਨ ਵ ਤੋ ਨੈ ਬਾ ਝ ਕੁ ਲੀ ਲਾ ਅ ਨੁ ਪ੍ਰਾ ਨਾ ਰੀ ਨ ਪੂ ਰ ਖੁ ਨ ਪੰ ਖ ਨੂ ਸਾ ਚੁ ਚ ਦੇ ਇ
ਰੂ ਪੁ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਕਾ ਵੈ ਜੋ ਖੀ ਐ ਤੂ ਦੀ ਪ ਕ ਤੂ ਧੂ ਪੁ ॥ ੭ ॥ ਗੀ ਤ ਸਾ ਦ ਚਾ ਖੇ ਸੁ ਦੇ ਬਾ ਦ ਨ ਦ
ਸੋ ਰੇ ਗੁ ਆ ਸ ਚੁ ਭ ਕਾ ਵੈ ਸਾ ਚ ਉ ਚ ਵੇ ਛੁ ਟੈ ਸੋ ਗਾ ਵਿ ਜੋ ਜੁ ਆ ਨ ਨ ਕ ਨ ਆ ਖੁ ਨ ਵੀ ਸੈ ਰੈ ਜੋ ਖੁ
ਭਾ ਵੈ ਸੁ ਹੋ ਗੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਾ ਰੰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥ ਸਾ ਚੀ ਕਾ ਰ ਕ ਮਾ ਵ ਜੀ ਹੋ ਰੇ ਲਾ ਲ
ਚ ਬ ਦੇ ਆ ਇ ਹੁ ਮ ਨੁ ਸਾ ਚੈ ਮੋ ਹੇ ਆ ਜਿ ਪ ਵ ਾ ਸ ਚਾ ਦਿ ਆ ਬਿ ਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋ ਰ ਸੁ ਨ ਪੀ ਹੇ
ਚ ਲ ਹਿ ਬੇ ਖੁ ਲਾ ਦਿ ॥ ੧ ॥ ਅ ਲੇ ਅ ਲਾ ਲਾ ਲੇ ਰੇ ਲਾ ਲ ਕੋ ਸੁ ਣਿ ਖ ਸ ਮ ਹ ਮ ਰੇ ਆ ਜਿ ਦੁ
ਰ ਮ ਾ ਵ ਹਿ ਤਿ ਉ ਚ ਲਾ ਸ ਚੁ ਲਾ ਲਾ ਪਿ ਆ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਆ ਨ ਦੁ ਨ ਲ ਲੇ ਚ ਕ ਰੰ ਦੇ
ਲੋ ਜਿ ਸੋ ਮੀ ਰਾ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਮ ਨੁ ਵੇ ਚਿ ਆ ਸ ਬ ਦਿ ਮ ਨੁ ਧੀ ਰਾ ਆ ਗੁ ਰੁ ਪੂ ਰੇ ਸਾ ਬ ਜਿ ਦੈ
ਮ ਨ ਪੀ ਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅ ਲਾ ਲਾ ਲਾ ਲੋ ਲਾ ਧ ਣੀ ਕੋ ਕਿ ਆ ਕ ਹ ਉ ਵ ਡ ਆ ਈ ਐ ਭਾ ਣੈ ਕ
ਸੇ ਪੂ ਰਾ ਧ ਣੀ ਸ ਚੁ ਕਾ ਰ ਕ ਮਾ ਈ ਐ ॥ ਆ ਵ ਦੁ ਡਿ ਆ ਈ ਐ ਗੁ ਰ ਕ ਉ ਬ ਲਿ ਲ ਏ ਗੁ ਰ ਕ ਉ ਬ ਲਿ
ਜਾ ਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਅ ਲਾ ਲਾ ਲੇ ਲੋ ਲੇ ਲੋ ਮ ਤਿ ਖ ਰੀ ਗੁ ਰ ਕੀ ਮ ਤਿ ਨੀ ਕੀ ਹਾ ਸਾ ਚੀ ਸੁ ਰ ਤਿ ਸੁ ਹਾ ਦੁ
ਅ ਮ ਖੁ ਖ ਮ ਤਿ ਫੀ ਕੀ ਹੈ ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਤੇ ਰਾ ਤੂ ਪ ਬੁ ਸ ਚੁ ਧੀ ਰ ਕ ਪੁ ਰ ਕੀ ॥ ੪ ॥ ਸਾ ਚੈ ਬੈ ਠ ਣੁ
ਉ ਠ ਣੁ ਸਾ ਚੁ ਭੋ ਜ ਨੁ ਭੁ ਖ ਾ ਆ ਚਿ ਤ ਸ ਚੈ ਰਿ ਤੇ ਸ ਚ ਾ ਸ ਚ ਾ ਰ ਸੁ ਚ ਾ ਖ ਿ ਆ ਸ ਚੈ
ਘ ਰਿ ਸਾ ਚੈ ਰ ਖੇ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨਿ ਸੁ ਭ ਾ ਖ ਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਮ ਨ ਮ ਖ ਕ ਉ ਆ ਲ ਸੁ ਪ ਣੇ ਫ ਰੇ
ਭ ਜ ਾ ੜੀ ॥ ਫ ਾ ਥ ਾ ਚੁ ਰੈ ਗੈ ਨਿ ਤ ਚੇ ਗ ੜੀ ॥ ਲ ਗਿ ਬੰ ਧੁ ਰ ਵੈ ਗ ਾ ੜੀ ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਸ ਾ ਦੀ ਮੁ ਕ ਤੁ ਹੋ ਈ
ਸ ਾ ਚੇ ਨਿ ਜ ਤ ਾ ੜੀ ॥ ੬ ॥ ਅ ਨ ਹ ਤਿ ਲ ਾ ਲ ਾ ਬੇ ਧੀ ਆ ਪ ਬ ਹੇ ਤਿ ਪੀ ਆ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ
ਚੇ ਜੀ ਉ ਜ ਿ ਲ ਬ ਲ ਉ ਛੂ ਠੇ ਵੇ ਕ ਾ ਰੀ ॥ ਬ ਾ ਦ ਿ ਵ ਕ ਾ ਸ ਿ ਛ ਿ ਡ ੜੀ ਆ ਸ ਾ ਚੀ ਤ ਰੁ ਤ ਾ ਰੀ
ਅ ਜ ਿ ਨੀ ਨਾ ਮੁ ਵ ਿ ਸ ਾ ਰ ਿ ਆ ਤ ਿ ਨ ਾ ਠ ਉ ਮ ਨ ਠ ਾ ਉ ਲ ਾ ਲੈ ਲ ਾ ਲ ਚ ੜ ਿ ਆ ਮ ਾ
ਇ ਆ ਹ ਰ ਿ ਨ ਾ ਉ ਤ ਾ ਰੂ ਬ ਖ ਸ ਖ ਿ ਤ ਾ ਮੇ ਲ ਿ ਲੈ ਹੇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਬ ਾ ਲ ਿ ਜ ਾ ਉ ॥ ੭ ॥ ੪ ॥
ਹ ਣ ਾ ॥ ੧ ॥ ਅ ਲ ਾ ਲੈ ਗ ਾ ਰ ਬ ਬ ੂ ਛੋ ੜ ਿ ਆ ਗੁ ਰ ਕੈ ਭੇ ਸ ਹ ਾ ਜ ਿ ਸੁ ਭ ਾ ਈ ਆ ਲ ਲੈ ਖ ਾ
ਪ ਛ ਾ ਣ ਿ ਆ ਵ ਡ ੀ ਵ ਾ ੜ ਿ ਆ ਈ ਮ ਾ ਖ ਸ ਿ ਮ ਿ ਲ ਿ ਐ ਸੁ ਖ ਪ ਾ ਇ ਆ ਕ ੀ ਮ ਤ ਿ ਕ ਵ ਾ ੜ

ਪੁਰਾਵਣੇ ਅਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ਨਕਰਈ ਆਚਿਤੁ ਮੀਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ਅਬਕੈ ਨਬੋਲੈ ਮੀਖ
ਮਾਧਨੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਅਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਨਿ ਆਸੀ ਜੋ ਗੀ ਜਿਹਾ ਰਿ ਚਰਣੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ਆਸਾ ਨਿ ਰਾਸ ਰਹੈ ਸੋ ਨਿ ਆਸੀ ਏਕ ਸੁਰਸਿ ਉਲਿ ਵਲਾਏ ਹਰਿ
ਸੁਪੀਵੈ ਤਾਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾ ਵੀਲਾਏ ਅਨੁ ਆਸਾ ਛੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾ
ਫੁਰਮਾਨੁ ਜਿ ਰਹਾਏ ਹਰਿ ਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬੁਧਾ ਆਵੈ
ਜਨੁ ਸੋ ਜਿ ਸਰੇ ਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਪਾਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁ
ਮਾਇਆ ਸਭ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ਪਨਾ ਮਿ ਬਿਨ ਨਾਹੀ ਦੂ
ਦਸਿ ਨ ਨਕ ਸਾ ਚੀਤ ਰਤੁ ਤੂ ਤਾ ਰੀ ॥੯॥ ਆਸਾ ਤਿ ਪਿਤਾ ਸੋ ਜੋ ਗੀ ਮ
ਊਪਏ ਰਕਤੁ ਬੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਊਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
ਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਜੀਸਾ ਬੁਝਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਈਐ ॥ ਮ
ਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿਆ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਹੁ ਰਾ ॥
ਆਕਰ ਉਪਰੇ ॥ ਚੂਦਾ ਤਾ ਦਇ ਆਲੁ ਜਾ ਭੈ ਸਿਰਿ ਆਹਿ ਨਿ ਸਿਦਾ ਤਿ ਸਮਾ ਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈਜਗਿ ਜਨਮੀ ਆਸਿ ਵਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ ਲਾਗੀ ਭੂ ਖ ਜਾਇ
ਆਮਗੁ ਜੋ ਪੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਧਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤੁ
ਤਦੂ ਫੁ ਤ ਬਾ ਕਿ ਪਰੇ ॥ ਗਯਾ ਪੇ ਕੁ ਵੁ ਕਟੁ ਬੁ ਜਿਉ ਪੀ ਤਿ ਕਰੇ ॥
ਖ ਖਾ ਵੈ ਭੋ ਗੈ ਜੁ ਣੈ ਸੁ ਣੈ ਦੇ ਖੈ ਪ ਰਿ ਰਿ ਦਿ ਖਾ ਵੈ ਕਾ ਲ ਘ ਰੇ ॥ ਬਿ ਨੁ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ਨ
ਆਪੁ ਪ ਛਾ ਣੈ ਬਿ ਨੁ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮ ਨ ਕਾ ਲੁ ਦ ਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਤ ਮੋ ਹੁ ਹਉ ਮੈ ਕ ਰਿ ਭੂ ਲੇ ਮੋ ਮੈ
ਕਿ ਕ ਤੇ ਢੀ ਨਿ ਖੇ ॥ ਤ ਨੁ ਧ ਨੁ ਬਿ ਨ ਸੈ ਸ ਹ ਸਾ ਸੈ ਸ ਹ ਸਾ ਫਿ ਰਿ ਪ ਛੁ ਤਾ ਵੈ ਮੁ ਖਿ ਧੁ ਰਿ ਪੇ ॥
ਦ ਯਾ ਬਿ ਰ ਧਿ ਛ ਇ ਆ ਜੋ ਬ ਨੁ ਤ ਨੁ ਖਿ ਸਿ ਆ ਕ ਫ ਕੁ ਕੰ ਠੁ ਬਿ ਰੂ ਧੇ ਨੈ ਨਹੁ ਨੀ ਰੁ ਦ ਰੇ ॥ ਚ ਰ
ਫ ਹ ਰੇ ਕ ਰ ਕੰ ਪ ਣ ਲਾ ਗੇ ਸਾ ਕ ਤ ਰ ਸੁ ਮੁ ਨ ਰਿ ਦੈ ਹ ਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁ ਰ ਤਿ ਗਈ ਕਾ ਲੀ ਹੂ ਧਉ ਲੇ
ਕਿ ਸੈ ਨ ਛਾ ਵੈ ਰ ਖਿ ਓ ਘ ਰੇ ॥ ਬਿ ਸ ਰ ਤ ਨਾ ਮ ਐ ਸੇ ਸੇ ਦੋ ਪ ਲਾ ਗਾ ਹਿ ਜ ਮੁ ਮਾ ਰਿ ਸ ਮ ਰੇ ਨ
ਰ ਕਿ ਖ ਰੇ ॥ ੮ ॥ ਪੂ ਰ ਬ ਜ ਜ ਨ ਮ ਕੋ ਲੇ ਖੁ ਨ ਮਿ ਮ ਰ ਣੀ ਜ ਨ ਮੈ ਮ ਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੇ ਸੁ ਧ ਰੇ ॥ ਬਿ
ਗੁ ਰ ਬ ਦੀ ਜੀਵ ਦੇ ਹੋ ਰੁ ਮ ਰ ਣਾ ਬਿ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੈ ਜ ਨ ਮੁ ਜ ਰੇ ॥ ੯ ॥ ਖੁ ਸੀ ਖੁ ਆ

ਦ ਖੀ ਲੈ ਲੈ ਬਾ ਕਿ ਪਾ ਣੀ ॥ ਪਾ ਖਾ ਰ ਸ ਮੁੰ ਦ ਚੰ ਦੋ ਲੀ ਐ ਇ ਕੁ ਮਾ ਣੀ ਆ ਪੈ ਵਾ ਦੂ ਫੀ ਲ
ਚਾ ਸੁ ਹ ਵ ਣ ਆ ਦੀ ਤ ਸੁ ਖ ਪੈ ਗੁ ਰੁ ਸਾ ਗ ਰੁ ਸਾ ਤਿ ਸੋ ਦੇ ਵੀ ॥ ਐ ਦੇ ਤੋ ਦੇ ਨ ਆ ਵੈ ਘਾ ਟੇ
ਪ ਕ ਭਾ ਵ ਨੀ ਸੁ ਭ ਦੇ ਭੋ ਗੁ ਜ ਭ ਗੈ ਜੈ ਮੋ ਲਾ ਊ ਜ ਭਾ ਥੀ ਐ ਪ ਥ ਸ ਸੀ ਹੈ ਦੂ ਫੀ
ਦੂ ਨੀ ਸਾ ਚੇ ਲਾ ਲ ਕੀ ਕਿ ਨੀ ਕੀ ਮ ਤਿ ਵੀ ਜੈ ॥ ਅ ਭੇ ਪੀ ਪਾ ਥ ਨ ਲ ਭ ਈ ਤੀ ਰ ਥੇ ਨ ਦੀ ਦੀ
ਪੂ ਛਉ ਬੋ ਦ ਪ ਵੈ ਤਿ ਆ ਮੂ ਰੀ ਵੇ ਦੁ ਮਾ ਨੇ ਮ ਨ ਕ ਕੀ ਮ ਤਿ ਸੋ ਕ ਰੇ ਪੂ ਰਾ ਗੁ ਰੁ ਲਿ ਆ ਮੇ
॥ ੬ ॥ ਆ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਲ ਹਾ ਰਿ ਪ ਰ ਤ ਜਿ ਰ ਵਿ ਗੁ ਚੈ ਅ ਵ ਰ ਭੇ ਪ
ਰਹੈ ਰੇ ਆ ਰੇ ਪ ਥ ਸੁ ਮ ਤਿ ਗੁ ਰ ਨ ਭੇ ਟੈ ਦੁ ਰ ਮ ਤਿ ਪ੍ਰਾ ਮ ਨ ਪੋ ਰੈ ਆ ਦਿ ਸੰ ਤ ਬੁ ਝੈ
ਠ ਪ ਰ ਹੈ ਬਾ ਕ ਤ ਸ ਨਾ ਹੋ ਇ ਦ ਪੋ ਰੈ ਮ ਕਾ ਚੀ ਪੈ ਤ੍ਰੀ ਸ ਬ ਦੂ ਨ ਚੀ ਨੈ ਉ ਦ ਰ ਭ ਰੈ ਜੋ ਜੋ ਦੂ
ਬਾ ਬਾ ਐ ਸੀ ਰ ਵ ਤ ਰ ਦੈ ਸੀ ਨੈ ਆ ਸੀ ਪ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਏ ਕਾ ਲਿ ਵ ਲਾ ਗੀ ਤੈ ਨੀ ਭੈ
ਨ ਤੈ ਪ ਤਾ ਸੀ ॥ ੭ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਪ ਘੋ ਣੀ ਗੇ ਗੂ ਰੰ ਗ ਚ ਢ ਾ ਇ ਆ ਦ ਸ ਚ ਢ ਖੇ ਖ ਭੇ ਖ ਾ ਦੀ ॥ ਬਾ ਦ
ਫ ਰਿ ਬ ਨ ਈ ਖਿ ਥਾ ਝੋ ਭੀ ਮਾ ਇ ਆ ਧਾ ਰੀ ਪ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਮਾ ਗੋ ਜ ਗੁ ਪ ਬੋ ਧੈ ਮ ਨਿ
ਧੈ ਪ ਤਿ ਹਾ ਰੀ ਪ ਰ ਮ ਭੁ ਲਾ ਣਾ ਸ ਬ ਦੂ ਨ ਚੀ ਨੈ ਜੂ ਐ ਬਾ ਜੀ ਹਾ ਰੀ ॥ ੨ ॥ ਆ ਮ ਤ ਖਿ
ਨ ਗੁ ਰ ਬਿ ਨੁ ਬੂ ਝੈ ਬਾ ਹਰਿ ਪੁ ਅ ਰ ਤਾ ਪੈ ॥ ਗੁ ਰ ਸੇ ਦਾ ਬਿ ਨੁ ਭ ਗ ਤਿ ਨ ਹੋ ਵੀ ਕਿ ਉ ਦੇ
ਨਾ ਸਿ ਆ ਪੈ ॥ ਸੰ ਦਾ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਨ ਰ ਕ ਨਿ ਵਾ ਸੀ ਅੰ ਤ ਰਿ ਆ ਤ ਸ ਜਾ ਪੈ ॥ ਅ ਠ ਸ ਠ ਦੇ ਭ
ਭ ਮੀ ਵਿ ਗੁ ਚ ਹੀ ਕਿ ਉ ਮ ਲੁ ਧੋ ਪੈ ॥ ਪਾ ਪੈ ॥ ੩ ॥ ਪ ਢ ਾ ਣੀ ਖਾ ਕੁ ਰਾ ਵਿ ਬੂ ਤ ਚ ਡ ਾ ਈ ॥ ਮ ਨ
ਕਾ ਮ ਗੁ ਜੋ ਪੈ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬਾ ਹਰਿ ਏ ਕੁ ਨ ਜਾ ਣੈ ਜਾ ਚੁ ਕ ਪੇ ਤੇ ਛੁ ਪੈ ॥ ਪ ਗੁ ਪ ੜੈ ॥ ਮੈ ਨੂੰ
ਲੈ ਨਿ ਗੁ ਰੇ ਕੀ ਮ ਤਿ ਓ ਪੈ ॥ ਨਾ ਮੁ ਨ ਜ ਪ ਈ ਕਿ ਉ ਸੁ ਖੁ ਪ ਵੈ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨਾ ਵੈ ਕਿ ਉ ਸੋ
ਮੂੰ ਡੁ ਮੁ ਡਾ ਇ ਜ ਟ ਾ ਸਿ ਖ ਬਾ ਧੀ ਮੋ ਸਿ ਗੁ ਪੈ ॥ ਅ ਭਿ ਮਾ ਨਾ ਮੁ ਨ ਆ ਤੋ ਲੈ ਦਾ ਦਿ ਮ ਵੈ
ਬਿ ਨੁ ਰ ਤ ਆ ਤ ਮ ਰਿ ਮਾ ਨਾ ਮੈ ਮੁ ਤੁ ਛੈ ਤੁ ਮ ਹਾ ਬਿ ਖੁ ਪੀ ਵੈ ਮਾ ਇ ਆ ਕ ਵੇ ਵਾ
ਕਿ ਰ ਤੁ ਨਾ ਮਿ ਵ ਸੀ ਪੁ ਰ ਕ ਮੁ ਨ ਬੂ ਝੈ ਪ ਸੁ ਆ ਆ ਹੈ ਸ ਮਾ ਨਾ ॥ ਪ ਪ ਹਾ ਬਿ ਕ ਮੰ ਡੁ ਲੁ ਨ
ਆ ਮ ਨਿ ਵ ਸ ਨਾ ਉ ਪ ਜੀ ਭਾ ਰੀ ਨ ਹ ਇ ਸ ਤੀ ਤ ਜਿ ਕ ਰਿ ਕੈ ਮੀ ਵ ਆ ਪੈ ਆ ਚੁ ਪ ਨਾ
ਆ ਪ ਨਾ ਰੀ ਨ ਸਿ ਖ ਕ ਰੇ ਕ ਰਿ ਸ ਬ ਦੂ ਨ ਚੀ ਨੈ ਲੀ ਪ ਟ ਹੈ ਬਾ ਜਾ ਰੀ ਨ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬਿ ਨੁ
ਹ ਰਿ ਨਿ ਵ ਰ ਤੀ ਤਾ ਜ ਮੁ ਕ ਰੇ ਖੁ ਆ ਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਸੰ ਨੈ ਆ ਸੀ ਜੋ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਵੈ ਵਿ ਰ

ਆਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਚੇਕੀ ਪਉੜੀ ਹਰਿਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ॥੧॥੧॥੨॥ ਹਰਿਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਕਿਸੈ ਕੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਹਿ ਕਰਤੇ ਕਾ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ਕਿਸੈ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਵੈਦ ਮਿਲਹਿ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੀ ਜਾਣੈ ਦੁਨੀਆਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਾਰ ਕਹੈ ਕੋ ਉਠੀ ਵਾਰ ਨ ਵਾਲੈ ਕਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਲੋਚਣਹਾਰਾ ਤਿਲ ਨ ਵਧੈ ਘਟਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ਤਿਲ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਲਾਈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਲਿਖੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਲਿਖਿਆ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਮਨਿ ਕਰਾਏ ਕਰਣਾ ਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਿਆ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਤਾ ਅਗਿਆਨੀ ਕਾ ਫਲ ਪਾ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਗੀਸੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ਤਿਸ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੁ ਘਰੁ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਦੂਖੁ ਕਟੀਸੁ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਸਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਲਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਕਥੇ ਕਥਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਸੁਣੈ ਸੁਣਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਹ ਨਿਵਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਭੇਟ ਧਰੇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਸੀਸੁ ਦੇਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪਾਸਿ ਬਹੇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪਾਖ ਫੇਰੇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਚਵਰ ਢੁਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪੈਰ ਧੋਵੈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪੈਰ ਮਲੈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪੈਰ ਧੂੜਿ ਲਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋ ਪੈਰ ਧੂੜਿ ਲਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਸੰਖ ਹੈ ਵਡਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਵਲਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਥਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਿਫਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਵਜੈ ਵਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਵਾਉ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੀ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਵਡਾ ਫਲੁ ਪਾਇ

ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪ ਅਲਿਪਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤੂੰ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ॥੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਖੇਲੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਬਾਸ ਹੈ ॥੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਕਾ ਚੂਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲੀ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ਹੈ ॥੫॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਨੀ ਹੈ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਪਿਸਣਹਾਰਾ ਮੁਗਰ ਮਾਰੀ ਆਪੇ ਹੋਦੀ ਚੋਟ ਸਹਾਰੀ ਸੈਭੁ ਕਟਾਰਾ ਆਪੇ ਸਾਣ ਆਪੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਾਟਿ ਸਮਾਣੀ ਹੈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਪਉਣੁ ਅਕਾਸੰ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਥਾਨ ਦਿਵਾਸੰ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੁਝ ਹੀ ਕਰਣਾ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਦਾ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਵਦਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲਵੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭ

ਛਡਾਇ ਦੇਨਚਰੇ ਮੇਲੁ ਭਤਾ ਸਾਧੂ ਕਰੇ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀ ਗਰਿ ਜਿਉ ਨਿਸਿ
ਸੁਪਨੇ ਭਖਲਾਈਐ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਉ ਖਤਿ ਮੀ ਵਡਿਆਈ ਸਰਿ ਗਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆਲਿ ਵਲਾਈਐ ॥ ਖੰਡੀ ਬਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤਿਭਵਣ ਤੜੀਲਾਈਐ ॥੩॥
ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਸਤੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ਸਚੈ ਸਚਿ
ਵਡਾਈਐ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਤਰਵਾਈਐ ॥੪॥ ਗਣਤ ਤਗਣੀ ਐ ਸਹ ਸਾਜੀ ਐ ਕਿਉ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਤੀ ਐ ਸਹਿ ਰਮਣੁ ਏਕੁ ਨਿ ਰੰਜਨੁ ਤਾ ਗੁਰਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੫॥ ਸਜੁ
ਗਿਰਹ ਵਿਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਚਾ ਸਾਚਾ ਵਾਰ ਵਿਚਿ ਆਸਣੁ ਤਾ ਸਚੀ ਓਟ ਸਚੁ
ਪੂਜ ਪਾਇ ਆਸਣਿ ਤਿ ਮੋਖੁ ਨਕਾਈਐ ॥੬॥ ਸਜੀ ਭਰਸਾਇ ਇਹ ਚੇਰਾ ਤੀਹ
ਕਿ ਪਰੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨਭਰਾ ਤੀ ਆਸਵ ਏ ਤੇ ਭਰਜੇ ਗੁਰ ਥਾਣੇ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥੭॥
ਗੰਖਰ ਖੇ ਪੇ ਰਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣ ਜਾਤ ਕਤ ਦੇ ਖਉ ਤੇ ਰੀ ਸਰਣਾ ਦੂ ਖੁ ਖੁਦੇ ਰਿ ਤੂ ਪੈ
ਅਸਿ ਛਾ ਵਰਿ ਤੂ ਝੁ ਪੀ ਸਿ ਉ ਬਾ ਣੇ ਆਈਐ ॥੮॥ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿ ਕੇ ਬੇਲੀ ਨਾ ਪੀ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਜਾ ਤੂ ਧੁ ਸਾ ਲਾ ਪੀ ਸਾ ਨਾ ਨ ਕਨਾ ਮਰਤੇ ਬੈਰਾ ਗੀ ਨਿ ਜ ਘਰਿ ਤੜੀਲਾਈਐ ॥੯॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ਆਦਿ ਨਿ ਰੰਜਨ ਖਸ
ਮਹਮਾਰੇ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤੜੀਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕੇਤੜਿ ਆਜੁਗਾ
ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ਤੜੀਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਚੇਤ ਖਤਿ ਵ
ਤੂ ਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਸਤਸੰਤੋ ਖੁ ਸਰੀ ਰਾ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿ ਰਮੰ ਭੀ ਰਾ ਸਾਚ
ਸਾਹਿ ਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਚੋ ਹੁ ਕਾ ਸਚ ਲਾਈਐ ॥੩॥ ਸਤ ਸਤਸੰਤੋ ਖੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਸੋ ਸੁਰਾ ਸਾ ਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨੀ ਵਾ ਸਾ ਮਨੈ ਪੁ ਕਮੁ ਰਜਾਈਐ ॥੪॥
ਤੁਜੁ ਗਿਆ ਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋ ਈ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾ ਚਾ ਸੋ ਈ ਮਨਮੁ ਖਿ ਸਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰ ਜ
ਗੁਰਮੁ ਖਿ ਸਾ ਚੁ ਸਖਾ ਈਐ ॥੫॥ ਸੈ ਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇ ਕ ਚੁ ਕੀ ਤੀ ਨਿ ਚਰ ਣ ਇ ਕ ਦੁ ਬਿ
ਧਾ ਸੁ ਕੀ ਆ ਗੁਰਮੁ ਖਿ ਹੋ ਵੈ ਸੁ ਸਾ ਚੁ ਵ ਖਾ ਣੈ ਮਨਮੁ ਖਿ ਪ ਚੈ ਅ ਵਾ ਈਐ ॥੬॥ ਮਨਮੁ ਖਿ ਕ ਦੇ
ਨ ਦਰ ਗਹ ਸੀ ਝੈ ॥ ਬਿ ਨੁ ਸਬ ਦੇ ਕਿਉ ਅੰਤ ਰੁ ਗੀ ਝੈ ॥ ਬਧੇ ਆ ਵਹਿ ਬਧੇ ਜਾ ਵਹਿ ਸੋ ਈ
ਬੂ ਝੈ ਨ ਕਾ ਈਐ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁ ਆ ਪੂ ਰਿ ਆ ਧੀ ਹੋ ਈ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਵਿ ਰਲਾ ਚੀ ਨੈ ਕੋ ਈ

ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਆਪਾ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਭੀਤਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਏ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰਮਲਾ ਜਪਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸਿਖਦੇ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪੇ ਦਰਸਨੁ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈ

ਏਕਾ ਏਕੀ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦੂਰਕਤੁ ਨੀਸਲਿ ਪੈ ਤੂ ਸਭੀ ਆਸਾ
ਪੂਰਿ ਦਾਣੀ ਅਗਮੀ ਮਿਲਿਜੀ ਆਸਾ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ
ਸੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥੪॥ ਗਰਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਾ ਮਹਿ ਉਰਧਿ ਆਸਨੀ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਆਸਾ ਸਿ ਆਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ॥੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਦਾਰਥ
ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ਆਸਾ ਵਸਕਤੀ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਇ ਆਪੇ ਵੇਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪੜਿ
ਗੇ ਆਧੁ ਲੈਨ ਮੁਹਿ ਸਾਰਾ ॥੬॥ ਬਾਲ ਬਾਲਕ ਮਾਰੇ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ਆਕਹਿ ਕਹਿ ਹੋਰੇ
ਫਿਰਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ਜੇ ਸਕਾ ਸਾਸੋ ਤਿਨ ਨੀਲੀ ਆਭੁ ਲਾਰੇ ਵਣਹਾਰਾ ॥੭॥ ਆਭ
ਕੇਰੇ ਬਾਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿਕੀ ਜੈ ਆਮੇ ਰਮੇ ਰਕਾਰੇ ਵੀਜੈ ਆਇ ਆਕਾਰ ਣੇ ਤੋਇ ਵੇ
ਬੂਚਾਰਿ ਪਿ ਗੁਜੀ ਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੮॥ ਆਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉ ਲੈ ਆਏ ਨਾਵੈ ਵਣੁ ਨਾ ਵੈ
ਗਬੁਗਾਇ ਆਗਵਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧਲਾ ਬਿਨੁ ਸਿਬਿ ਨਾਸੈ ਮੁਠੇ ਰੋਇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੯॥
ਹੰਸ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨਰੋ ਵੈ ਕੋਈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਆਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕ
ਪਾਟਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇ ਆਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ
ਗਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇ ਪੀਆ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁ
ਆਰਾ ॥੧੧॥ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੁਰੜਿਆ ਰੋ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ
ਸਹੁ ਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈ ਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸਖੀ ਜੈ ਪੇਖੈ ਰਲੀ ਕਰੀ
ਜੈ ਆਬਿਨੁ ਅਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀ ਜੈ ਆਸਰਾ ਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿ
ਆਚਾਰਾ ॥੧੩॥ ਪਰ ਵਿਰਤੀ ਨਰ ਵਿਰਤੇ ਪਛਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ
ਜਾਣੈ ਕਿ ਸਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਧਰਾ ਸਚਿ ਆਚਾਰਾ ॥੧੪॥ ਸਚਾ ਬੇਪ
ਦੀਸਿ ਸੈ ਨ ਕੋਈ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤੇ ਸੂਚਾ
ਵੈਹੁ ਮੇਰਾ ਬਿਨਵਾਰਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ
ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧੬॥

ਸਾਰਹ ਮਹਲਾ ੧

ਗੁਰ ਇਸ ਮੀਤੁ ਨ ਮੀਠੋ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ਗੀਤ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਬਦੀ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਸਮਾਲੇ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥੧॥

ਜਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾਤਾ ਦਿਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੧॥ ਅਜੁਰਾ ਫੁਤੀ ਹਤਿ ਨੈ ਵਰਤੇ
ਉਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਿ ਵੈ ਚਲਾ ਏ ਗਤਿ ਸਰੀਕ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ॥੨॥ ਅਜੁਰਾ ਫੁਤੀ ਹਤਿ ਨੈ ਵਰਤੇ
ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਜੁਗ ਚਤੁ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖੈ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਿਚਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਤੂ ਜੁਗਾ

ਪਾਰਾਹੇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਪਾਥਰਲੋਹਨਾਵਾਜੇਹੋਵਹਿਤਜਿਚਿਤਾਜੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਤਰਹਿਪਾਰਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਤਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਭਦੁਖਮੇਟੇਆਪਿਛਡਾਏਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਤਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ

ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਆਪਿਛਡਾਏਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਤਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ

ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਆਪਿਛਡਾਏਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਆਪਿ ਨਿਸਿਨੰਦ ਕਹਾਹਿ ਅਨੇਕਾ ਆਪਿ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਹੇ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਜਨ ਅਕੀਕਾਦਿ ਨ ਚੂਕੈ ਨਾਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੈਸੇ
ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਆਢਿ ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਾਹੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚਾ
ਕਬੂਲੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਹੇ ॥ ਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲ ਪਰਿ ਆਵਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰ ਨ ਪਾਹੇ
ਫੈਕੋ ਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਜਿ ਸੁਖ
ਖਸੇ ਤਿ ਸੁਤ ਰੋਸੋ ਈ ਜਨ ਨਮਸਕਰਣ ਦੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਰ ਅਪਾਰ
ਰਾਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ
ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖਲਾ ਗੈ ਤਾ ਮੁ ਪੁਕਾਰਹੇ ॥੩॥ ਸੁਖੁ ਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ
ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋ ਜਨ ਜੋ ਨਿ ਦਤੇ ਦੀਏ ਸੁ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ
ਪਣ ਕੀ ਆਕਰਾਹੇ ॥੪॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਸਾ ਸਨ ਸਾ ਸ ਭੀ
ਚਿ ਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿ ਆਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾ ਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਹੇ
॥੫॥ ਆਹਾਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਅਖੁ ਕਥੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਉ
ਹ ਚਲਤਾ ਠਾਕਰ ਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਦਣ ਹਾਰਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂ
ਕੀ ਓਟ ਪਰਾ ਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿ ਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ ਤੀ ਪਾ ਨਾ ਨਕ ਕਰਮ ਨ ਮੀ ਮਾਤੇ
ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖ ਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਹੇ ॥੭॥੧॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਪੋਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤ ਮਾਰੀ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ
ਪੂਰਾ ਪੂਰਖੁ ਬੇ ਪਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਿ ਪਾ ਤਿ ਪਾ ਲਸਾ ਪਾ ਹਿ ਪਿ
ਰੂ ਪੁ ਅਨੂ ਪੁ ਦਇਆ ਲਾ ਜੋ ਉ ਤੂ ਧੁ ਬਾ ਵੈ ਤਿ ਵੈ ਚ ਲਾ ਵ ਹਿ ਜ ਬੂ ਤੇ ਰੋ ਕੀ ਆ ਕਮ
ਤੁ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤ ਰਿ ਜੋ ਤਿ ਭੁ ਲੀ ਜ ਗ ਜੀ ਵ ਨ ਪਾ ਸ ਭ ਘ ਟ ਭੋ ਗੈ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਪੀ ਵ ਨ ਪਾ ਨ
ਪੋ ਲੇ ਦੇ ਵੈ ਆ ਪੇ ਦੇ ਵੈ ਤਿ ਹੁ ਲੋ ਈ ਜ ਗ ਤ ਪਿ ਤ ਦਾ ਤਾ ॥੩॥ ਜਾ ਜ ਗ ਤੁ ਉ ਪਾ ਇ ਖੇ ਲੁ
ਰਚਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ਵਰਤੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇ ਆਪਹਿ ਦੇਖੈ ਨਾਚ ਨਚਾਵੈ
ਜੋ ਜੋ ਸਦ ਵਾ ਪੁ ਪ ਤੁ ਰ ਹਾ ਤਾ ॥੪॥ ਪੰਚ ਰਿ ਨ ਦੀ ਅਗ ਨੀ ਅ ਸ ਰਾ ਲਾ ਹੋ ਈ ਗੁ ਰੁ ਮੁ ਖਿ
ਬੂ ਝੈ ਸ ਬ ਦਿ ਨਿ ਰ ਵਾ ਲਾ ਸਾ ਕ ਤ ਦੁ ਰ ਮ ਤਿ ਭੂ ਬਾ ਹੀ ਦਾ ਫਿ ਹੀ ਗੁ ਰਿ ਰ ਖੇ ਹਰਿ ਲਿ ਵ

ਤ ਮੁ ਚੀ ਨੁ ਹੁ ਬੁ ਝ ਸੰ ਗ ਤਿ ਇ ਹੁ ਨਿ ਸ ਤਾ ਰ ਹੇ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜਾ ਕਪਟੀ ਮਾ
ਣਸੁ ਤੇ ਖਰ ਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਮੁ ਖਿ ਮਾ ਰਾ ਹਹੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਮਾ ਆ ਤੁ ਦੀ ਨ ਸ
ਆ ਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਰਾ ਮੁ ਨ ਸੁ ਸਾ ਧੂ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਗਾ ਤੀ ਮੁ ਤਿ ਪਾ ਈ
ਨਾ ਸ ਕ ਹ ਰਿ ਜ ਪਿ ਹ ਰਿ ਮ ਨ ਮੋ ਹੇ ਹ ਰਿ ਮੇ ਲੇ ਮੇ ਲ ਣ ਹਾ ਰੇ ॥੭॥ ਦੁ ਰ ਮ
ਛਾ ੧ ਪ੍ਰਹਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁ ਰਾ ਹ ਪਾ ਇ ਆ ਨੋ ਰਾ ਮ ਜ ਪਹੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਗ ਤਿ ਪਾ
ਨੋ ਲਾ ਲ ਚ ਛੋ ਡ ਭ ਰ ਚ ਹੁ ਅ ਪ ਰਿ ਪਾ ਰਿ ਇ ਉ ਪ ਾ ਵ ਹੁ ਮੁ ਕ ਤਿ ਦੁ ਆ ਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿ
ਸ ਰੀ ਐ ਜ ਮੁ ਜੋ ਹਾ ਣੇ ਲਾ ਰੈ ਓ ਸ ਭ ਸੁ ਖ ਜਾ ਹੀ ਦੁ ਖਾ ਫੁ ਨਿ ਆ ਰੈ ਓ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮੁ ਜ
ਮੁ ਖਿ ਜੀ ਅ ਤੇ ਏ ਹੁ ਪ ਰ ਮ ਤ ਤੁ ਵੀ ਚਾ ਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਜ ਪ ਹੁ ਰ ਸੁ ਗਿ ਨਾ
ਮੁ ਖਿ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਭੀ ਠਾ ਆ ਹੀ ਨਿ ਸਿ ਰਾ ਮ ਰ ਹੁ ਰੰ ਗਿ ਰਾ ਤੇ ਏ ਹੁ ਜ ਪੁ ਪੂ ਨ
ਮੁ ਸਾ ਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮੁ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਬੋ ਲ ਹੁ ਹ ਾ ਸੰ ਤ ਸ ਭਾ ਮ ਹੀ ਇ ਹੁ ਸੁ ਟ ਲੁ
ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਖੋ ਜ ਜਿ ਲ ਹ ਹੁ ਘ ਰੁ ਅ ਪ ਨਾ ਬ ਹੁ ਵੇ ਨ ਰ ਗ ਤਿ ਮ ਝਾ ਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸ ਤ
ਨਾ ਵ ਹੁ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਵ ਹੁ ਪ ਤ ਤੁ ਵੀ ਚਾ ਰ ਹੁ ਹ ਰਿ ਲਿ ਵ ਲਾ ਵ ਹੁ ਅੰ ਤ ਿ ਕ ਲਿ ਜੁ
ਹ ਨ ਸ ਕੈ ਹ ਰਿ ਬੋ ਲ ਹੁ ਰਾ ਮੁ ਪਿ ਆ ਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸ ਤ ਿ ਗੁ ਰੁ ਪੂ ਰ ਖੁ ਦਾ ਤਾ ਵ ਡ ਜ
ਜਿ ਸੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਸ ਾ ਚੁ ਸੁ ਝੁ ਬੂ ਝ ਦਿ ਸ ਮਾ ਣ ਾ ਜਿ ਸ ਕ ਉ ਸ ਤ ਿ ਗੁ ਰੁ ਮੇ ਲਿ ਮ ਿ ਲਾ ਏ ਤੇ ਨੁ
ਜ ਮੈ ਭ ਾ ਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪ ਚ ਤ ਰੁ ਮਿ ਲਿ ਕਾ ਇ ਆ ਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸ ਮ ਹ ਰਾ ਸ ਰ ਹੁ
ਚੀ ਨੀ ਆ ਤ ਮ ਰਾ ਮੁ ਹੈ ਆ ਤ ਮ ਹ ਰਿ ਪਾ ਈ ਐ ਸ ਬ ਦਿ ਵੀ ਚਾ ਰਾ ਹੇ

ਰਾਗੁ ਮਲਹਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਕਹਣੁ ਨ ਫੀਕਾ ਜੇ ਕੋ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ਦੁਖੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜੇ ਸਉ ਲਖ ਵਰਤਹਿ ਭੁਖ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜੀ ਸਭ ਘੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਕ

ਪੋਨਾਮਾਪੋਬਾਪੁਉ ਥਾਪੋ ਆਪੋਸਾਮਾਪੋਜੋਤ੍ਰਿਵਿਛੋਵੇਕਰਤਾਮਾਪੋਮਾਰਿਜੀਵਾਇਵਾ ॥੧॥ਪਾਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿਮਦੇਖਾਹਿਆਪਿਬੈਸਿਵਿਜਾਮੰਦਰਿਅਸਥਾ
ਜਾਚੁਕਪੈਬੇਨੰਤੀਪਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥੧॥੧॥੩॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਅਵਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾਨਾਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂ
ਭਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥ਸੋਪਰਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇਮੁਖਕਤੁਭ
ਨੇਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇਆਪੁਗਵਾਇਤੈਂਮੈਂਗਿਰਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ ॥੨॥
ਈਸਰੁਬਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਮੰ
ਤੁਨਕੇਈਪਾਇਦਾ ॥੩॥ਵਿਦੂਜਾਣਏਕੋਇਨਜਾਣੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਣ
ਭਾਣੈਜਾਣਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਜੋਸਿਹਚਉਹੋਵੈਮਨਮੁਖਆਪੁਗਣਏਵੈਮਨਵਗੁਛੁਛਾਛੋਰਨਪਾਏਆਇ
ਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥੫॥ਨਿਰਮਲੁਕਾਇਆਊਜਲਪੰਸਾਗਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨਅੰਸਾਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਦਾ ॥੬॥ਬਹੁ
ਸਾਦਹੁਦੂਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਭੋਗਹੁਰੋਗੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਾਣਵ
ਬਹੁਵੈਦੁਖਏਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥ਆਗਿਆਨਿਵਿਦਿਭਵੈਸਬਾਈਸਾਚਾਰਵਿ
ਹੂਆਲੇਵਲਾਈਸਤਿਗੁਰੁਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ
ਮਾਰਸਲੁਆਚੋਲੁਆਤੋਲੁਮੁਰਾਰੇਮੰਖਨਮਾਹਿਦੂਹੇਫੇਰਿਉਸਾਰੇਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ
ਜਿਤਿਨਮੀਕੀਮਾਤਿਸਬਦਿਚਿਤੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੮॥ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸੀਪੁਰੇ
ਸਾਸਾਧਿਕਸਾਚਛਲੇਵੀਚਾਰੇਮਨੰਨਮੁਉਸੋਈਜਿਣਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਦਾ ॥੯॥ਪਲੈਸਾਚੁਸਚੇਸਾਚਿਮਾਰਾਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਿਆਰਾਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸ
ਚੁਕਲਾਧਰਿਬਾਪੀਸਾਚੀਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੦॥ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈਮਾਰੁ
ਬਿਨੁਨੀਸੀਕਿਨੈਨਹੋਈਸਾਚਾਭਾਖੈਸਾਚੇਭਾਇਨਵੀਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ

ਰਿਆਸਬਿਰੇਰਥਨੁਸਦਾਨਿਰਮਾਇਭੁਮਾਪੋਅਪਿਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ਮੰਦਿਰੋਕੋਇ
ਜੋਹਦਨਾਭੋਮਾਪੋਭੋਵੈਵਾਸਤੁਸਮਾਭੋਬਜਰਕਪਾਟਜੜੇਜਾੜਿਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੁ
ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ਭੀਤਰਿਕੋਟੁਗੁਫਾਘਰਜਾਣੀਆਨਉਘਰਥਾਪੋਹੁਕੀਮੜਜਾਈ
ਦਸਵੈਪੁਰਖਾਭੋਖੁਮਾਪੀਆਪੋਅਭਖੁਖਾਇਦਾ ॥੩॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਆਕਾ
ਸੀਤੇਖੇਲੁਤਮਾਸਾਬਭਲਦੀਜਾਲਿਨਿਵੈਬੈਰਾ
ਤੇਆਪੇਜਾਲਿਨਿਧਿਪਾਇਦਾ ॥੪॥ਧਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾਪ੍ਰਿਤਪ
ਰਲਉਆਪਿਨਿਰਾਲਾਬਪਵਣੈਖੇਲੁਕੀਆਸਭਥਾਈਕਲਾਮੰਝਿਚਾਇ
ਦਾ ॥੫॥ਪਾਭਾਰਅਠਾਰਹਮਾਲਣਿਤੇਰੀਚਉਰੁਚੁਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀਚੰਦੂ
ਜੁਦਾਈਕਰਮਖੇਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਰੁਚੁਹਿਨਾਂ
ਵਹਿਆਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖਸਹਜਿਸਮਾਵੈ
ਗਾਵੈਹਰਿਸਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥ਤ੍ਰਿਲੋਮਾਲਿਤ੍ਰਿਲਕੇਚੰਦੁਨਤਾਰਾਸੂਰ
ਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਰਾਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਨਿਭਾਇਦਾ ॥੮॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜਿਆਲਾਕਾਰਿਕਮਿਦੇਖੈਆਪਣਾ
ਆਲਾਆਪਦਰੁਣਾਕੂਣਾਕਾਬੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਪਰਿਦਾਇਦਾ
ਮੰਮਾਮਾਇਆਜੈਕੁਮੁਭਉਭਾਜੈਆਸਗਲਾਬਿਆਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਢਹਜਾਵੈ
ਗੀਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ ॥੯॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਾਕਾਰੁ
ਈਆਅਵਰੁਨਜਾਣਦੂਜਾਕੋਈਆਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਕਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਵਞਾ
ਦਾ ॥੧੧॥ਮੰਮੈਮੁਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਨਵਰੁਨਜਾਣਦੂਆਤੀਆਇ
ਏਕੁਸੁਆਪਰਪਰੰਪਰੁਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ਜਿਸੁਆਨੁਧਿਆਨੁਸੁ
ਰਗਭੀਰਾਜੋਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰਾਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮੀਮੰਗੈਦੇ
ਦਾ ॥੧੩॥ਯਕਾਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈਵੇਪਰਵਾਹਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈਖਾਦੈ
ਲੁਕਿਵਾਛਪਾਛੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਜੋਇਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਖਿਪਾਛੈਆਪੇ

ਆਪੇਤ੍ਰਿਪਤਾ॥ਆਪੇਮੁਕਤਾ॥ਆਪੇਮੁਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ॥ਕ
ਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਭਾਵਹਿ
॥ਤੁਝਤੇਉਪਜਹਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇ
ਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰਧੂਕਾ
ਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਗਨਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੂਰਜੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿ
ਲਗਾਇਦਾ॥੧॥ਖਾਣੀਨਬਾਣੀਪਉਣੁਨਪਾਣੀ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਆਵਣ
ਜਾਣੀ॥ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵਹਾਇਦਾ॥੨॥ਨਾਤਦਿਸੁ
ਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਦੋਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾਨਾਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀ
ਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਾਤ
ਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ਨਾਤਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖੁਨ
ਕੋਈਨਾਕੋਨਾਥੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਨਾਕੋਆਖਿਵ
ਖਾਣੈਦੂਜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਵਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੬॥ਨਾਸੁ
ਚਿਸੰਜਮੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗਊਗੋੁਆਲਾ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈ
ਨਾਕੋਵੰਸੁਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀ
ਦੀਸੈਆਖੀ॥ਮਮਤਾਜਾਲੁਕਾਲੁਨਹੀਮਾਥੈਨਾਕੋਕਿਸੈਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ਨਿੰਦੁ
ਬਿੰਦੁਨਹੀਜੀਉਨਜਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਛਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਕੁਲਓਪਤਿਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀ
॥ਦੇਉਨਦੇਹੁਰਾਗਊਗਾਇਤ੍ਰੀ॥ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੂਜਾਲਾ
ਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀ॥ਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ॥ਰਈਅ
ਤਿਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਨਾਕੋਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ਭਾਉਨਭਗਤੀਨਾਸਿ
ਵਸਕਤੀ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾ॥ਸਾਚੇ

ਏਹੋਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ॥ਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੈਨਹੀਆਸ
ਤ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਆਪਿਅਗੋਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੧੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾ
ਤਾਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਆਡਾਣੁਰਹਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉ
ਪਾਏਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਦਾ॥੧੪॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਕ
ਰਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮੁਸਬਾਇਆ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟੀ
ਆਇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿ
ਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆਲਾ॥ਪਉਣ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਥਾਪਣ
ਹਾਰੈ॥ਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਮੈਲੁਨਲਾਇਦਾ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਵ
ਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੩॥ਗੜ੍ਹਮਹਿਹਾਟ
ਪਟਣਵਾਪਾਰਾ॥ਪੂਰੈਤੋਲਿਤੋਲੈਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਰਤਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇ
ਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਣਹਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਪੂਰੇਭੰਡਾਰੈ॥ਸ
ਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਪੂਰਾਗੁ
ਰੁਭੇਟੈ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਮਾਰੈਫੇਟੈ॥ਜਿਉਜਲਅੰਤਰਿਕਮਲੁਬਿਗਾਸੀਆਪੇ
ਬਿਗਸਿਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ਆਪੇਵਰਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ
ਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਪ
ਦਾਰਥੁਲਹੈਅਮੋਲੋ॥ਕਬਹੀਨਘਾਟਸਿਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਸਚੇਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਸਚੋ
ਸਉਦਾਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸਚਾਸਉਦਾਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮਿਲਾ
ਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਹੁਕਮੇਆਇ
ਆ॥ਹੁਕਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਦੀਸੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇ
ਆਲਾਹੁਕਮੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੧੦॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਧਉਲਸਿਰਿਭਾਰੰ॥ਹੁਕਮੇ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਜਗੁ ਆਇ ਗਇਆ ਹੈ ਕਿਨਿ ਕਹਿਆ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥
ਕਿਨਿ ਕਹਿਆ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਕਿਨਿ ਕਹਿਆ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਗਿਆਨੇ

ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚਮਕਿ ਦਰਸੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥
ਮਨਿ ਸੋਹਣੈ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਪੂਰੇ ਦੇਖਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਮਾਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸੂਰ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਨੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥੪॥
ਦਿਸ ਦੂਰਹੁ ਨੇਰੈ ਵਲਾ ਗੀ ਸਭੁ ਤਿਭਵਣਿ ਏਕੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗੈ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਾਇਆ ॥
ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਏਕੋ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥
ਚਉਥੈ ਪਦ ਵੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਮਾਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸੂਰ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਨੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਾਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਿਨਸੁ ਪਰਾਪਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪਲੈ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਦੁਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਭ ਉਤਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਭ ਉਤਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਭ ਉਤਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਭ ਉਤਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਸੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਕ ਪਰਗਟੇ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਕ ਪਰਗਟੇ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗਤਿ ਪਾ

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩ ੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੋਰੇ ਪੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਪਾਏ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨੀਚ ਸਬਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦ ਸੁਖਦਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਧੁਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਚੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੋਈ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਕਾਰ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ

ਮੇਲੀ ਮੁਾਲਿ ਨਹੋਈਹੇ॥੧॥ਪੰਚਾਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰਘਾਰੇਅਸਤਿਮਾਰਿਸੰਮਹਿਸ
ਬਦੂਟੀਚਾਰਹਿਆਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਖਵਾਜਿਓਬੁਧਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਹੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਾਮਾਰੇਸਬਦਿਹੇਲਾਗੇਸਾਸਤਿਗੁਰੂਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ॥
ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਰਤੇਸਹਜੇਸਮਾਵੈਸੋਈਹੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਚਾਲਸਗੁਰ
ਤੇਜਾਪੈਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਝਵੈਪਾਸਦਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਗਿਆਨਾ
ਗੁਸੁਚਾਖੇਸਚੁਸੋਈਹੇ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਹਰਿਕਿਰਪਾਮੁਖੇਉ
ਸਿਧਾਰੇਸਏਕਸੁਬਿਨੁਦੂਜੋਨਜਾਣਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈਹੇ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸਤੁਜਾਕੈਨਹੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆਸਚਾਸੇਵਿਸ
ਬਦਿਸਚਿਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਦਾਤਾਬੀਚਾਰੀਆਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀਜਨਨਕਨਾਮੀਸਹਜਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ॥
੬॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਜਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾਗੁਰਸੇਵ
ਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾਏਕੋਆਖੁਏਕਾਪਤਿਸਾਚੀਜੁਗੁਜੁਗੁਸਿਫਤਿਕਾਰਬਣਈ
ਹੋ॥੧॥ਸੋਜਨੁਨੇਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦ
ਤਾਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਮਿਮਿਲੈਵੜਿਆਈਹਮਮੁਖਿਨੰਦਕਿਪਰਿਗਵਈਹਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਪਦ
ਪੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂਰਾਕਾਇਆਅੰਦਰਿਮੀਤੁਸਬਦਿਸਚਾਮਨੁਪੀਵੈਭਾ
ਇਸੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਪੰਚਾਪਰਵੈਪੰਚੇਤੁਅਵਰਾਸਮਝਾਏਘਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨ
ਪਾਏਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਮੋਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ॥
੫॥ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀਅਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੁਮਾਰੀਆ
ਦਿਨੁਜਲਤਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਰਮੀਭੇਖਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੬॥ਇਕਿਰਿਹਬ
ਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀਅਸਬਦਿਮਿਲਹਿਨਮੀਨਿਵਸੀਆਅਨਦਿਨੁਜਦਾ
ਨਹਰਿਰੰਗਿਰਤੇਭੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਮਨਮੁਖੁਨੰਦਕਾਰੋਵਹਿ

ਕਲੇਅਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮੁਨਿਆਏਸਾਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਿਹਉਵਾਰੀ
ਚਹੁਜਾਈਹੇ॥੧॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈਨਾਮਿਵਹੁਣਕਾਬਿਕਾਬਿਲੁਝੈ
ਗੁਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈਰੈਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਮੀਲੈਤਾਭੁਲੁ
ਸਿਆਨਾਵਿਹੁਣਾਕਿਛੁਨਸੂਝੈਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਬਾਣੀਸਬਦਿਵਸੈ
ਈਹੇ॥੪॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆਓਕੋਇਨਮੇਟੈਧੁਰਿਦੁਰਮਤਿ
ਆਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਨਪੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੇ॥੫॥ਪਣਿ
ਦਾਰੇਕਰੇਸੋਪਾਏਆਸਚੈਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀ
ਆਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੇ॥੬॥੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਚੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋ
ਰੁਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਬਾਝਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਉਪਾਏਆਗੀਧਿਆਨੀਆਪਿ
ਏਆਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਹੇ॥੨॥ਆਇਐਸੋਮੁਹ
ਧਾਵਾਹਉਮੈਮੋਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾਆਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਬੁ
ਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਆਪੇਬਖਸਿਪਿਛੋਤਾ
ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਲੇਇਲਏਜੋ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੇਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਬੁਗੁਣੀ
ਕੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਹਾ
ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਸੁਖੁਜਾਤਾਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾ
ਨੇਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਨਬੂਝੈਮਨਮੁ
ਹੋਵੈਤਆਖੀਸੁਝੈਆਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁ
ਆਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੋਲਾਗਾਜਨਮਤਕੀਨਮੁਓਆਭਾਗਾਆਵਣਜਾ
ਰਬਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੮॥ਹੀਕਾਇਆਭਲੁਪੰ
ਅਲੁਲਾਈਜੇਸ਼ਉਧੋਵਹਿਤਮੋਲੁਨਜਾਈਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਪੁਵੈਦੀ

ਹੋਰੁ ਕਿਛੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਭੁ ਫਿਟਕ ਹੋਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਿਸਦਾ ਭਲਾ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਦਿਸਦਾ ਭਲਾ ॥
ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਦਿਸਦਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ

ਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੪॥ਸਚਚਾਚਉਕਾਸੁਰਤਿਕੀਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਸਚੁਆ
ਧਾਰਾ॥ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਪਾਵਨੁਜਿਤੁਘਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੫॥
ਤਿਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਸਾਚੈਲਾਗੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਸਾ
ਚਾਸੂਖੁਸਦਾਤਿਨਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਸੀਹੇ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਅ
ਵਰੁਨਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਇਆਸ
ਚੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੭॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਫਿਰਿਫਿਰਿਆਇਆ॥ਆਪਿਭੂ
ਲਾਜਾਖਸਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਚੀਨੈਸਬ
ਦੁਅਬਿਨਾਸੀਹੇ॥੮॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰੇਹਮਅਪਰਾਧੀ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬੋ
ਲਹਨਾਹਮਗੁਣਨਸੇਵਾਸਾਧੀ॥ਡੁਬਦੇਪਾਥਰਮੇਲਿਲੈਹੁਤੁਮਆਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁ
ਅਬਿਨਾਸੀਹੇ॥੯॥ਨਾਕੋਈਕਰੇਨਕਰਣੈਜੋਗਾ॥ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋ
ਗਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਸੁਖੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੦॥ਇਹੁਤਨੁ
ਧਰਤੀਸਬਦੁਬੀਜਿਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਸਾਚੇਸੇਤੀਵਣਜੁਵਾਪਾਰਾ॥ਸਚੁਧਨੁਜੰ
ਮਿਆਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਵਗਣਿਆ
ਰੇਨੋਗੁਣੁਕੀਜੈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਨਾਮੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਪਤਿਪਾ
ਏਇਕਤੁਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ
ਹੇ॥੧੩॥ਅਨਲਵਾਉਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈ॥
ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੀਹੇ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖਹਉਮੈ
ਮਾਇਆਸੂਤੇ॥ਅਪਣਾਘਰੁਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤਿਵਿਗੂਤੇ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿ
ਬਹੁਚਿੰਤਾਜਾਲੈਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤੈਕਾਰਕਰਾਈ॥ਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ
ਹੇ॥੧੬॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ॥ਦੂਜੈਲਾ
ਗਾਸਭੁਜਗੁਕਾਚਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੇਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈ

ਹੇ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇ
ਦੇਵਡਿਆਈਗੁਰਮਤਿਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਲਹਰਿਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੩॥
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝੈਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਜਮਕਾਲੁਘੜੀਮੁਹ
ਤੁਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛੀਜੈਹੇ॥੪॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਿਰਊਪ
ਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੂਝੈ॥ਐਥੈਕਮਾਣਾਸੁਅਗੈਆਇਆਅੰਤਕਾਲਿਕਿਆਕੀਜੈਹੇ॥
੫॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾਗੇਮਨਮੁਖਿਰੋਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆ
ਕਾਖਸਮੁਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਹੇ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਜਨੁਸੋਹੈ॥ਨਾਮ
ਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਭੀ
ਜੈਹੇ॥੭॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੈਇਕੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੇ॥੮॥ਕਿਲਬਿਖਦੂਖਨਿ
ਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਨੁਮਨੁਭੀਜੈਹੇ॥੯॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਾਰੈ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਲੀਜੈਹੇ॥੧੦॥
ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਜਮਕਾਭਉਪਾਵਹਿ॥ਜਮੁਨਛੋਡੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਈਐਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਪੀਜੈਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭਗ
ਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸਦਾਹੈਬਾਣੀਗੁਰਮ
ਤਿਅੰਤਰੁਭੀਜੈਹੇ॥੧੨॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਧਕਮੁਕਤਿ
ਨਿਰਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੋਹੈਜਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੧੩॥ਬੇਦਪੜ੍
ਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਬੂਝਹਿ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪੜਿਪੜਿਲੂਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁ
ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰੀਜੈਹੇ॥੧੪॥ਬੇਦਬਾਦਸਭਿਆਖਿਵ
ਖਾਣਹਿ॥ਨਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿ॥ਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸਭੁਬੇਦਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰ

ਹੁਮਨੁਨਾਮੇਰਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਪਵਿਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁ
ਨੀਰਾ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝਹਿਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩
॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀ
॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਚੂਕੈਨਹੀਫੇਰੀ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋ
ਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਆਪੇਗੁ
ਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉ
ਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੇਤੋਲੋ॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁ
ਰਿਤੇਰੀ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ
ਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਦੇਵਸਬਾਇ
ਆ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣੇਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੫॥ਪਾਪਪੁੰਨਵ
ਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਭਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਮੋਖਦੁ
ਆਰਾ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੭॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਘਣਾਦੁਖੁਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖ
ਭਰਮਿਭੁਲੇਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਏ॥ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਦੂਖਸਬਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀਹਰਿ
ਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਗੁਣਨਿਧਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾ
ਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਣਅਵਗਣਕਾਏਕੋਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ

ਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਚੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈਰਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਬੂਝੈਕਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਨਾਸੇਵਿਸੁਖਦਾਤਾਹੇ
॥੧੨॥ਗੜੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਾਜਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰ
॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅ
ਗਮਅਪਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਵਣੁਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਅੰ
ਤਰਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਮੂਰਖਪੜਹਿਸਬਦੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ
॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਸੋਸਚੁਸੇਵਿ
ਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਬਦੇਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹਾਹੇ॥੧॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆ
ਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੋਸੇਵਹਿਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਧੁਰਿਭਗਤਾਮੇਲੇ
ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਸੁਜ
ਨਮੈਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਏਕਸਬਿਨੁ
ਕੋਅਵਰੁਨਜਾਣਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇ
ਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜ
ਨਸਾਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ॥੫॥ਭੰਨੈਘੜੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈ
ਜੰਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵੜਾਗਲਿਫਾਹ
ਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੋਲਾਹਾਹੇ॥੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿ
ਚੂਕਾਕਾਹਾਹੇ॥੮॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿ

ਆਸਬਦੁਸੁਣੇਤਾ ਦੂਰਹੁਭੈਮਜੁਸੈਹਰਿਜੀਉਵੇਪਰਵਾਹਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕਿ
ਪੈਸਭਸਿਰਕਾਰਾਏਹੁਜਮੁਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰਾਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈਹੁਕ
ਮੇਕਢਦਾਸਾਹਾਰੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀਆਆਕਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਸਰਿਆਸਚ
ਭੁਪਾਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪੋਵੈਸੋਸਚੁਬੂਝੈਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖੁਪਾਹਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾਕਰੀਮਾਬਿਧਾਤਾਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੈਨਜਨਮੋਗੁ
ਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਬਦਿਸੁਹਾਲਾਰੇ॥ਆ
ਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇਏਕਨਮੀਜੁਰਾਚਾਰਿਉਧਾਰੇਸਬਦੇਨਾਮਿਵਸਾਹਾਰੇ
॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈਸੋਨਾਮੁਬੂਝੈਕਵੇਦੁਰਮਤਿਫਾਹਾਰੇ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾ
ਮਰਿਜੰਮੈਨਜੁਨੀਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹਹਿਗੋਰਤੇਅਨਦਿਨੁਲੈਦੇਵੰਨਾਹਾ
ਰੇ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇਪਸਾਚਨੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਾਸ
ਨਿਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਾਰੇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਸਬਦੁਸੁਣਾਏਸਾਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸੋਚਦੀ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੁਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹਾਰੇ॥੯॥ਗੁਣਕਾਦਾਤਾਸਚਾਸੋਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈਨਾਨਕਜਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹੇਬਿਗਸੈਸੋਨਾਮੁਬੋਲਾਪਰਵਾਹਾ
ਰੇ॥੧੦॥੨॥੧੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਿਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾਜਿ
ਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਸੋਪਾਰਾਵਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਤੁਭ
ਹਿਮਤਿਅਗਾਹਾਰੇ॥੧॥ਸਬਦਮਹਿਦੁਤੈਏਕੋਸੋਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋ
ਈਸਬਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਜਰਜੀਵਨੁਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਾਰੇ॥੨॥ਪੂਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਿਬੂਝਿਬੁਝਾਇਆਹੁਕਮੋਹੀਸਭੁਜਗਜੰਤੁਉਪਾਇਆਹੁਕਮੁਮੰਨੈਸੋਈ
ਸੁਖੁਪਾਏਹੁਕਮੁਸਿਰੋਸਾਹਾਰੇ॥੩॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਅਪਾਰਾ
ਸਰਣਾਈਆਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਪੀ ਪਾਈਆਜਿਉਤੁਭੁਭਾਵੈਤਿਉਤੂ
ਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਦਾਸਾਦੰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਸਾਹੇ
ਰੈਮਨਿਭਾਵਾਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੫॥੩॥
੧੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੇਵ ਭਭਾਗਿਆਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿ
ਲਿਵਲਾਗੀਆਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਅੰਦਰਿਸਬਦੀਸਚੈਓਮਾਹਾ
ਅਨਦਮੈਕਰੇਭਾਗੁਮੰਗਲਾਏਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਮੰਦਿਰਸਾ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਸੋਓਮਾਹਾਰੇ॥੨॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਪਾਕਰੇਤਾਓਹਿਮੰਗਲਾਏ
ਮਾਤਾਸਬਦਿਜਣਾਏਸਦਾਮੁਕਤੁਰਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾ
ਰੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਹੋਰਮੰਦਰਾਸਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈਪਾਰਾ
ਦਿਰਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਹਾਹਾਰੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਪਾਇਆਵੂਜਾਕਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁ ਅਲਪਾਹਾ
ਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹਾਰੇ॥੫॥ਸੋਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ
ਕੋਬੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿਓਬੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈਐਜਮੁਕਾ
ਫਾਸਹਾਰੇ॥੬॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪੇਆਪਿਅਭੁਲਾਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪੇਸਮ
ਝਾਏਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਹਿਜੋਸਾਹਿਬਿਸਾਹਾਰੇ॥੭॥ਜਾਈਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਮੈਗੁਲਾ
ਲਾਹਰਿਜਾ

ਵਸਾਈਆਸਦਾਸਬਦਿਸਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾਲੇਖਾਕੋਇਨਮੰਗੈਤਾਹਾਰੇ॥੮॥ਆਪੁ
ਆਪਿਸਭਨਾਮਹਿਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੇਵ ਭਭਾਗਿਆਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿ
ਲਿਵਲਾਗੀਆਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਅੰਦਰਿਸਬਦੀਸਚੈਓਮਾਹਾ
ਅਨਦਮੈਕਰੇਭਾਗੁਮੰਗਲਾਏਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਮੰਦਿਰਸਾ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਸੋਓਮਾਹਾਰੇ॥੨॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਪਾਕਰੇਤਾਓਹਿਮੰਗਲਾਏ
ਮਾਤਾਸਬਦਿਜਣਾਏਸਦਾਮੁਕਤੁਰਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾ
ਰੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਹੋਰਮੰਦਰਾਸਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈਪਾਰਾ
ਦਿਰਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਹਾਹਾਰੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਪਾਇਆਵੂਜਾਕਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁ ਅਲਪਾਹਾ
ਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹਾਰੇ॥੫॥ਸੋਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ
ਕੋਬੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿਓਬੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈਐਜਮੁਕਾ
ਫਾਸਹਾਰੇ॥੬॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪੇਆਪਿਅਭੁਲਾਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪੇਸਮ
ਝਾਏਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਹਿਜੋਸਾਹਿਬਿਸਾਹਾਰੇ॥੭॥ਜਾਈਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਮੈਗੁਲਾ
ਲਾਹਰਿਜਾ

ਨੂਰਤ ਨੂਸ਼ਬ ਦੂਤਾ ਹਾਹੇ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਦੇਤਾ ਚਾਨ ਦੂ ਆਪੇ ਕੀਆ ਆਇ ਕੋ ਦਰਤੈ ਅਵਰੂਨ
ਬੀਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਾ ਮਲੁ ਬਿਰਥੀ ਜਾਹੇ॥ ੩॥ ਆਪੇ
ਦੀਗਹ ਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁ ਇਸੁ ਦੇ ਆਖਿ ਵਖਾਹੇ॥ ਆਪਿ ਆ
ਨਿਹੋ ਵੈ ਸੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫ ਤਿ ਸਲਾਹੇ॥ ੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੂ
ਆਪਾ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾ ਵਣਹਾ ਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਆਂ ਮੁਤੁ ਪੀਵੈ ਤਿਸ
ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹੇ॥ ੫॥ ਸਭ ਭਰਸ ਦੇ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਬਿਪਾਇਆ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਬ
ਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ॥ ੬॥ ਵਿ ਦੂ
ਰਾਖੇ ਸਾਦੂ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ਆਪਾ ਮੀਟੈ
ਤੂ ਪੀਆ ਅਮਰਾ ਪਦੂ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ॥ ੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭ
ਜੁਣ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰ
ਤੀ ਮਾਇ ਆਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ॥ ੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਮੋਹ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ॥ ੯॥ ਗੁਰ ਕ
ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ਆਖਨ ਦੇ ਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵ
ਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਾਹਾ॥ ੧੦॥ ਸਭੇ ਵਕ ਸੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾ
ਹਿ ਆਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮ
ਲਦਾ ਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ॥ ੧੧॥ ਸਭ ਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪ
ਵਾਹਾ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾਰ ਸੁਤਾਹਾ॥ ੧੨॥ ਸਮ
ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਬਿਖਿ ਆਸਾ ਤੇ
ਬਿਖਿ ਆਖੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਖ ਖੁਤਾਹਾ॥ ੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਰਗਾਲਾ ਹਾਹੇ
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹੀ ਮਾਹਾ॥ ੧੪॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਆਲਖੁ ਅ
ਖਾਹਾ॥ ੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋ ਨਿ ਪਾਏ ਆਲਖੁ ਕੇ ਟੀਜੇ ਕ ਰਮ ਕਮਾਏ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ॥ ੧੫॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਮਲੇ ਪੁ
ਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿ

ਹਉਮੈ ਦਾਸੁ ਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਜਾਹਾਹੇ॥ ੧॥ ਸਭ ਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇ ਵਹਿ ਨਿ
ਨਸਾ ਚੇ॥ ਸੋ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਮਾਹਿ ਕਾ ਚਨਿ ਕਾ ਚੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੂ ਵੇ ਪਰਵਾ ਹਾ
ਵਛ ਭੁ ਆਥਾ ਹਾਹੇ॥ ੨॥ ਸਭ ਤਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਸਾ ਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾ ਏ ਸਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
ਣ ਗਾ ਏ ਗੁਣ ਦਾ ਤਾ ਵਰ ਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿ ਰਿ ਸਿ ਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ॥ ੩॥
ਦਾ ਦੂ ਰਿ ਗੁ ਰ ਮੁਖਿ ਜਾ ਪੈ ਸਾ ਸਬਦੇ ਸੋ ਜਨੁ ਧਾ ਪੈ ਸਾ ਸਨ ਦਿ ਨੁ ਸੋ ਵ ਹਿ ਸੀ
ਬਾ ਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਚੋ ਮਾ ਹਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਾ ਗਿ ਆ ਨੀ ਅੰ ਧਾ ਬ ਹੁ ਕ ਰਮ ਕ ਦ੍ਰਿ ੜ ਦੇ
ਸਾ ਅਨ ਹ ਠਿ ਕ ਰ ਮ ਫਿ ਰਿ ਜੋ ਨੀ ਪਾ ਏ ਬਿ ਖਿ ਆ ਕਾ ਰ ਣਿ ਲ ਬੁ ਲੋ ਬੁ ਕ ਮ ਦ੍ਰ ਹੈ
ਦੂ ਰ ਮ ਤਿ ਕਾ ਦੋ ਰਾ ਹਾਹੇ॥ ੫॥ ਪੂ ਰਾ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਭ ਗ ਤਿ ਦ੍ਰਿ ੜਾ ਏ ਸਾ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਹਾ
ਨਾ ਮਿ ਚਿ ਤ ਲਾ ਏ ਸਾ ਸ ਨਿ ਤ ਨਿ ਹ ਰਿ ਰ ਵਿ ਆ ਪ ਣ ਅੰ ਤ ਰਿ ਸਾ ਨਿ ਭੀ ਨੈ ਬ ਗ ਤਿ
ਲਾ ਹਾਹੇ॥ ੬॥ ਸਾ ਮੇ ਰ ਪ੍ਰ ਭੁ ਸਾ ਚਾ ਸਾ ਸੁ ਰ ਸੰ ਘਾ ਰ ਦੂ ਸਾ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਬ ਗ ਤਿ
ਸ ਤਾ ਰ ਦੂ ਸਾ ਮੇ ਰ ਪ੍ਰ ਭੁ ਸਾ ਚਾ ਸ ਦ ਹੀ ਸਾ ਚਾ ਸਿ ਰ ਸਿ ਰ ਸਾ ਹਾ ਪਾ ਤਿ ਸਾ ਹਾਹੇ॥ ੭॥ ਸਾ
ਭ ਗ ਤ ਸ ਚੇ ਤੇ ਰੈ ਮ ਨਿ ਭ ਾ ਏ ਸਾ ਦ ਰਿ ਕੀ ਰ ਤ ਨੁ ਕ ਰ ਹਿ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਹਾ ਏ ਸਾ ਦੂ
ਬਾ ਣੀ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਗਾ ਵ ਹਿ ਨਿ ਰ ਧ ਨ ਕਾ ਸਾ ਮੁ ਵੇ ਸਾ ਹਾਹੇ॥ ੮॥ ਸਾ ਜਿ ਨ ਅ ਪੋ
ਲਿ ਵਿ ਛੋ ਡ੍ਰ ਹਿ ਨਾ ਹੀ ਸਾ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਦਾ ਸਾ ਲਾ ਹੀ ਸਾ ਸ ਭ ਨ ਸਿ ਰਿ ਤੂ ਵੇ ਹਾ
ਹਿ ਬੁ ਸ ਬ ਦੇ ਨਾ ਮੁ ਸ ਲਾ ਹਾਹੇ॥ ੯॥ ਸਾ ਬਿ ਨੁ ਸ ਬ ਦੇ ਤੁ ਧੁ ਨੋ ਕੋ ਈ ਨ ਜਾ ਣੀ ਬੂ ਝੁ
ਆ ਪੋ ਕ ਥੀ ਅ ਕ ਥ ਕ ਥਾ ਣੀ ਸਾ ਆ ਪੇ ਸ ਬ ਦੂ ਸ ਦਾ ਗੁ ਰੂ ਦਾ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਜਪਿ
ਬਾ ਹਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਾ ਭੂ ਆ ਪੇ ਕ ਰ ਤਾ ਸਿ ਰ ਜ ਣ ਹਾ ਰਾ ਸ ਤੇ ਰਾ ਲਿ ਖਿ ਆ ਕੋ ਇ ਨੋ
ਣ ਹਾ ਰਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਮੁ ਦੇ ਵ ਹਿ ਭੂ ਸਾ ਪੇ ਸ ਹ ਜ ਗ ਣ ਤ ਨ ਤ ਾਹੇ॥ ੧੧॥
ਭ ਗ ਤ ਸ ਚੇ ਤੇ ਰੈ ਦ ਰ ਦ੍ਰੂ ਰੇ ਸ ਬ ਦੇ ਸੋ ਵ ਨਿ ਭ ਾ ਈ ਪ ਾ ਸ ਾ ਰੇ ਨਾ ਨ ਕ ਨਾ
ਤੇ ਬੈ ਰ ਾ ਗੀ ਨਾ ਮੇ ਕ ਾ ਰ ਜੁ ਸੋ ਹਾਹੇ॥ ੧੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੩
ਜੋ ਰੈ ਪ੍ਰ ਭਿ ਸਾ ਚੋ ਇ ਕੁ ਖੇ ਲੁ ਰ ਚਾ ਇ ਆ ਕੋ ਇ ਨ ਕਿ ਸੈ ਪੀ ਜੋ ਹਾ ਬੂ ਪਾ ਇ
ਆ ਪੇ ਫ ਰ ਕੁ ਕ ਰੇ ਵੇ ਖੈ ਖੇ ਲੁ ਵੇ ਗ ਸੈ ਸ ਭਿ ਰ ਸ ਦੇ ਹੀ ਮਾ ਹਾਹੇ॥ ੧॥ ਵ ਵਾ ਜੈ ਪ੍ਰ ਭੂ ਦੇ
ਪਿ ਵ ਜਾ ਏ ਸ ਸੇ ਵ ਸ ਕ ਤੀ ਦੇ ਹੀ ਮਾ ਹਿ ਪਾ ਏ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਊ ਛ ਵੈ ਵੇ ਨੈ

ਹੋਰਾ ਆਸਨ ਦਿਨੁ ਭੋਗ ਛੋਹਰਿ ਸਿਉ ਪੀਮਾ ਓਰੇ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ
ਛਾਣਿ ਬੁਹਿ ਸਮਾਹਾਏ ॥੧੪॥ ਸਮਾਏ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਇਉ ਅਘੋਨੀ ਕਿਸੇਕ
ਚਾਰਮਾਸਾ ਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥੧॥ ਪਾਜੀਉ
ਪਿਤੁ ਭੂਲਉ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਆਸਚਾਸਾਹੁ ਬੁਠਾ ਭੁਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਰਬ ਬਣੀ ਹਰਿ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ॥੧੬॥ ੫॥ ੧੪॥ ਸਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਆਨੰਦੁ ਆਪਾ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਾਰਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਉਲਟਿ ਪਵਨ
ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਆਸਚੋਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ
ਆਸਦਾ ਆਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨੀ
ਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਸਚੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਆਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਾ ਹੀ
ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ਗੁਰੁ
ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ਆਸਦਾ ਸਚੁ ਕਥੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰ ਆਸਚੁ ਕਥਾਇ
ਦਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਚੋ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ਦ
ਰਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਰਿ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਵਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ
ਮਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਜਿਗਿ ਜੀਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਦਾ
ਲਿਵ ਰਹੈ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਾਤਿ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਰੂੜੀ ਮਿਲਾਏ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ
ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਮਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ
ਮਨਹਠਿ ਤੇਰਥ ਕਰੇ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ

ਤਾਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਪਿਆਰੀ ॥੧੧॥ ਸਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩
ਮਨਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ਕਹਿਆ ਕਰਹਿ ਤੇ ਸੋਹੀ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ
ਆਇ ਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਆਵਾਉ ॥ ਸਚੁ
ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਆਪਦ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਗਵਾਇ
ਆਇ ਆਥਾਹਾ ॥੨॥ ਮਰਣੀ ਆਤਰਾਜੋ ਦੁਰਮਤਿ ਚੋਰੀ ਹਾਂ ਬੇਨੁਸ ਬਿਰਥੀ
ਵੇਖੇ ਕੁਨੋ ਹੀ ਆਏ ਕੁਰਾਹਿ ਆਇ ਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਿ ਨਿ ਚਲੁ ਜਾਜੁ ਚਿ
ਹਾਹਾ ॥੩॥ ਆਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੈ ਨਕੋਈ ਜੰਮੈ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ਸਬਦੁ
ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੈਜੁ
ਰਤਿ ਬੁਰੂ ਦਮੈ ਹਉ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਬਦਿ ਨਿਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇ ਵਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ਮੀ ਲੁ ਸੋਤੇ ਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ॥੫॥ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਉ ਪਜੈ ਸੰਸਾ ਸਾਸਭੁ ਜਗੁ
ਨਸੈ ਨਾ ਮੁ ਵਿਸਾ ਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾ ਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾ ਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ
ਹਾ ॥੬॥ ਆਸ ਚਾ ਆਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆਪੁ ਪੰਚ ਸਬਦਹੀ ਮਾਲਿ ਵਾਜ ਵਾ
ਸਾਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਿ ਨਾ ਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੋ ਹਾਹਾ ॥੭॥ ਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਰਹੈ ਸਚਿ ਨਾ ਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੋ ਹਾਹਾ ॥੭॥ ਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਰਹੈ ਸਚਿ ਨਾ ਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੋ ਹਾਹਾ ॥੭॥ ਮੁਖਿ ਨਾ
ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ॥੮॥ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਦਾ
ਉਸਦ ਹੀ ਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈਲੇ ਵਡਿ ਆਈ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰੁ ਗਵਾਹਾ
ਦ ॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ ਭੇ ਖਕੈ ਰੋਗੁ ਰਸ ਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਿ
ਮਹਾ ਦੁਖ ਤੀ ਬਿ ਸਦਾ ਮਾ ਹੀ ਸਮਾਹਾ ॥੧ੰ॥ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹੈ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ
ਨਿ ਆਸਦਾ ਮਾਹੀ ਬਿ ਸਮਾਹਾ ॥੧ੰ॥ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹੈ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ
ਲੋ ਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ॥੧੧॥ ਸਾਚੁ ਵਿਦੁ ਢੋ ਢੁ ਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ
ਖਾ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਸਰਾ ਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀ ਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਸਮੁ ਦ
ਹਾਹਾ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੇ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁ ਆ
ਮਿ ਕੂੜੈ ਧਨ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥੧੩॥ ਸਾਚ ਨ ਦੇਹੀ

ਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਸਾਸਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਵਖਿਆ ਅਟਮ ਅੰਤਰਿ ਭਸਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧॥

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ਜਮਕਿੰਡੀ ਸੰਸਾ ਕਬਹੂ ਨ ਵੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜਮੁ ਪਤਿ ਪੈਸੈ ਭੀ ਜਮੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਕਾਲੈ ਕੇ ਵਸਿ ਸਭ ਕੋਈ ਆਪੇ ਚੁਪਾਇਆ ਸਚੇ ਭਗਤ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਹੀ ਆਸਾ ਚੁਪਾਇਆ ਸਚੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਇਦਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਬਲਣਾ ਸੰਸਾਰਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਭੁਲਣਾ ਖਟਕਾ ਪਾਸਾ ਸੰਸਾਰ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਚੈਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਪੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਨ ਕੀਤੇ ਜਾਤਿ ਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੁ ਖਾਹੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਨਿ ਦੇਹੀ ਆਪੇ ਜਾਨਹਿ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦਾਤਾ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰੇ ਪਛਤਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਅ ਤੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਸੁਖ ਵੇਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯

ਮੁਸ਼ਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਮੋ ਨਮਃ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੀ ਸਭਾ ਵਰਤੁ ਕਰਮ
ਅਕਾਰਥੁ ਪੂਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਿਕਾਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੁ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹਰਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗਣਤ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ਜੋ ਸੋਝੀ
ਸਾਸ ਸਾਸ ਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥੯॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਛੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ
ਹੋਰੁ ਗਿਰਤ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਅਕਿ
ਰਪਿ ਕਾਰੇ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਚੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸਭਿ ਲੋਅ ਭੂਮਨੇ ਕੇ ਜੀਅ ਕਰਮ ਕਰੇਦੇ ਖੁਲਾ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਰੇਦਾ ਪਾਰਕੂੜੁ
ਬੋਲਿਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੀ ਪਾਰਿ ਦਾਸ ਚਾਕਰ ਸੋਈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਆਪਿ ਪਾਏ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਹੋਰੁ ਮਿਲਿਸ ਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇਹੁ ਦੇਹੀ ਵਸਿ
ਨ ਈਆ ਕਾਈ ਕਰੋਧੁ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਅਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਿ
ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਆਪਿ ਛਿਤੇ ਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭ ਜਿਨੀ ਆ
ਧਨਾ ਨਕਨਾ ਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੮॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਚਿਰ ਸੁਰਤਿ ਲਗਾ ਨਤ ਮਾਹਾ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਨੇ ਅਪਾਰ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ
ਹੋਈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤਿਸ ਜੇਹਾ
ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ
ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲਏ ਉਠਾਇ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ
ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਿਨਿ ਸਚਿ ਲਾਇਆ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ

ਮਹਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਭਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਵੇਪਰਵ

ਹਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਪਰਵਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਇਆ ਸੋਧੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਇ ਦਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਚਿਤੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਪਾਈ ਨਾ ਓਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖ
ਅਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਆਪੇ ਕੀਤਾ ॥੧॥ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਪਾਏ
ਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ

ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਾਚੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਰਾਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਰੋਵੈ ਬਾਲੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥
ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸਾਚੁ ਬੂਝੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹੁ ਜਗ ਭਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹੁ ਸਾਚੁ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥
ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹੁ ਸਾਚੁ ਨਿਰਖਹੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਡਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਾਚੁ ਮੰਨਿ ਲੇਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੩॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਗਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਪੁ ਘਣਾ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲ

ਭੂਸ਼ਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਨਗੋਸਬੁਸੋਹਰਿਜੋਪੇਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਬੁਹਾ
ਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਾਸੀਹੇ॥੧॥੨॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾਗਗਨੁਰਹਾਇਆਪੁਕਮੇਚਰਣਾਅਗਨਿ
ਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਮੈਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਕਉਜਿਨਕੁਖਿ
ਬਾਹੇਯਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾਯਹੋਯਨਮਹਿਬਾਪਿਉਬਾਪਨਹਾਰਾਸੋਈ
ਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ॥੨॥ਮਾਤਗਰਭੈਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਸਾਸਿਗਰਾਸਿ
ਹੋਇਸੰਗਿਸਮਾਲਿਆਸਾਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਡਿਆਈ
ਹੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਮੰਖਨਕੀਰੇਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਘਰਬ
ਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਮਰਥਾਰਣਵਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਹੇ॥੪॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਵੰਡਿਸੋਧ
ਨਵੰਤਾਜਿਜੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਭਗਵੰਤਾਮਾਤਪਿਚਾਸੁਚਬੰਧਪਭਾਈ
ਜਿਨਿਇਹਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਸਰਣਾਭਉਨਪੀਕਰਣਾਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਨਿਚਉਪੈਰਣਾਅਨਬਚਕਰਮਆਰਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਪੀਕਦੇਸ
ਜਾਈਹੇ॥੬॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਤਨਮਾਹਿਰਵਿਆਜਨਮਮਰਣਕੀਜੈਸਿਰਭ
ਵਿਆਵਦੂਖਾਬੇਨਾਸਕੀਆਸੁਖਿਵੇਰਾਜਾਤਿਪਰੇਆਘਾਈਹੇ॥੭॥ਮੀਤ
ਹਮਾਰਾਸੋਈਸੁਆਮੀਸਾਬਾਸਬਨੈਤਰਿਅਤਿਰਿਜਾਮੀਸਭਿਮਹਿਰਹਿਸਮਾਹਿ
ਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਾਗਣਤਨਹੀਵਾਈਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਦਲਖਬਾਹਾਹਰਿ
ਜਸੁਕੀਰਤਨੁਸੰਗੀਧਨੁਤਾਹਾਗਿਆਨਖੜਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਦੁਤਮਾਰੇਕ
ਲਿਧਾਈਹੇ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪਹੁਜਪੁਜਪਨੇਜੀਤਿਆਵਹੁਵਸਹੁਘਰਿ
ਆਪਨੇਆਲਖਚਲੁਰਾਸੀਹੁਨਰਕਨਦੇਖਹੁਸਾਕਿਰਸਾਕਿਗੁਣਗਾਈਹੇ॥੧੦॥
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਧਾਰਣਾਰਾਮੁਊਚਅਥਾਹਅਗੰਮਅਪਾਰਾਜਿਸਨੋਨ੍ਰਿਪਾਕ
ਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਬੰਧਨਤੋਂਕ੍ਰਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੇ

ਭਾਈਹੇ॥ਦਾਜਾਜਾਪੇਕਿਛੂਕਿਬਾਊਨਾਹੀਆਕਰਤਾਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀਸੁਖੇ
ਦੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੋਨੁਹਰਿਧਿਆਵੁਹੋਜਾਵਿਡਾਣੀਹੇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਚੀਵੇਹਨ
ਜਾਣੈਅਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈਅਤਿਸੁਆਰੀਜਨਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜੋਸ੍ਰਵਣੁ
ਖਾਕਦਾਣੀਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਅਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੂਨਕਥੀਐ
ਜਾਣੈਸੂਰਖਾਸਿਉਨਹਲੂਝੂਪਰਾਈਹਰਿਜਪੀਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥
ਕਰਿਚਿਤਚੰਚਰੀਕਰਤੇਸਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਾਲਿਜੰਤਾਸਭਤੈਂਆਚਿਤਦਾਨੁ
ਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਵਿਚਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੇ॥੬॥ਨਾਨਕਰਿਆਸਾਮੀਤਸੁਤਭਰੀ
ਅਨਾਕਰਿਆਸ੍ਰਮਕੈਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਬੋਲੀਆਂ
ਹਰਿਜਪੀਐਸਾਰੰਗਪਾਣੀਹੇ॥੭॥ਅਸਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਸਨਦਾਦੀਆਸਣਾ
ਸਾਸਨਸਾਪੂਰੈਬਾਰੀਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਚਨੁਸੁਖਿਸਹਜੈਰੈਣੀ
ਣੀਹੇ॥੮॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵੈਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾ
ਸਮਾਇਆਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੇਜਾਇਪੂਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀ
ਹਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੋਈਜਨੁਲਾਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮੁਭਉਭਰਮੁ
ਵਿਚੇਹਗਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਵਿਚਪਾਣੀਹੇ॥੧੦॥ਵਿ
ਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏਜਨਮੁਮੂਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏਅਸੇਤਪੁਰਸਾਣੀ
ਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ
ਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਉਮਾਰਉਦਾਨੁਤੂਦੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਨਾ
ਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾਕਿਸਹੀਜੋਰੁ
ਨਸਾਇਆਕਾਸਾਮੋਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾਈਤੂਕਤੇਰਾਖੈਸਭੀਨੀ
ਥਾਇ॥੧੩॥ਸਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਭੁਧਾਵੈਹੋਰਕੇਤੀਝਿਖਝਿਖਆਵੈਜਾਵੈ
ਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੂਧੁਆਈਹੇ॥੧੪॥
ਰਿਸਾਮੁਰਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆਆਪਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਜੋਸਿਹਰਿਸੇਵੈਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥

ਲੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇਘਰਗੋਲੋ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਹਜਧੁਨਿਸਾਚੀਕਾ
ਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਸਿਗਈਹਉਮੈਮੇ
ਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਗਮਹਿਸੋਭਸੁਹਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਾ
ਰੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸੈ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਈਸੈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾਜਗਤਿਸਬਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾਰਿਸਮਾ
ਈਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾ॥ਸਭੈਉਧਾਰਣੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥
ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁੰਨੀਸਭਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈਜਰਖਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ॥ਉਰਝਿਰਹੀਰੰਗਰਸਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀ
ਭਏਇਕਤ੍ਰਾਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਹੇ॥੧॥ਜੋਪਿਰੁਕਰੈਸੁਧਨਤਤੁਮਾਨੈ॥ਪਿਰੁਧ
ਨਹਿਸੀਗਾਰਿਰਖੈਸੰਗਾਨੈ॥ਮਿਲਿਏਕਤ੍ਰਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਧਨਹਿ
ਦਿਲਾਸਾਹੇ॥੨॥ਧਨਮਾਗੈਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਜੋਪਾਵੈਸੋਆਣਿਦਿਖਾ
ਵੈ॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਧਨਰਹਤੀਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੩॥ਧਨਕਰੈਬਿ
ਨਉਦੋਊਕਰਜੋਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵਸਹੁਘਰਿਮੋਰੈ॥ਐਸਾਬਣਜੁਕਰ
ਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾ
ਧਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥ਭਈਕਿਰਪਾਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤ
ਉਧਨਪਿਰਅਨੰਦਉਲਾਸਾਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲੁਸਿਆਨਾ॥ਪੰਚਤ
ਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਤੁਮਆਏਹਹੁਸੋਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾ
ਹੇ॥੬॥ਧਨਕਹੈਤੂਵਸੁਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਵਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾਲੇ॥ਤੁਝੈਬਿ
ਨਾਹਉਕਿਤਹੀਨਲੇਖੈਵਚਨੁਦੇਹਿਛੋਡਿਨਜਾਸਾਹੇ॥੭॥ਪਿਰਿਕਹਿਆਹਉ
ਹੁਕਮੀਬੰਦਾ॥ਓਹੁਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਜਿਸੁਕਾਣਿਨਛੰਦਾ॥ਜਿਚਰੁਰਾਖੈਤਿਚਰੁਤੁਮ

ਸੰਗਿਰਹਣਾਜਾਸਦੇਤਊਠਿਸਿਧਾਸਾਹੇ॥੮॥ਜਉਪ੍ਰਿਅਬਚਨਕਹੇਧਨਸਾਚੇ
॥ਧਨਕਛੂਨਸਮਝੈਚੰਚਲਿਕਾਚੇ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਿਰਹੀਸੰਗੁਮਾਗੈਓਹੁਬਾਤ
ਜਾਨੈਕਰਿਹਾਸਾਹੇ॥੯॥ਆਈਆਗਿਆਪਿਰਹੁਬੁਲਾਇਆ॥ਨਾਧਨਪੁਛੀ
ਨਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ਊਠਿਸਿਧਾਇਓਛੂਟਰਿਮਾਟੀਦੇਖੁਨਾਨਕਮਿਥਨਮੋਹਾਸ
ਹੇ॥੧੦॥ਰੇਮਨਲੋਭੀਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤਿਸਦੇਰੇ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਚਿਮੂਏਸਾਕਤਨਿਗੁਰੇਗਲਿਜਮਫਾਸਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਆਵੈ
ਮਨਮੁਖਿਜਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਜਿਤਨੇਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੋ
ਗੈਗੁਰਮੁਖਿਲੇਪੁਨਮਾਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤਿ
ਸੁਕਉਣੁਮਿਟਾਵੈਜਿਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਆਨੰਦੀਜਿਸੁਸਿ
ਰਪਾਉਪਇਆਗਲਿਖਾਸਾਹੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਸਰ
ਣਿਕੇਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੂਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੀਜ
ਾਸਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਠਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਣਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੫॥੧॥੨॥

ਮਾਰੂਸੋਹਲੇਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਸਿਰਿਸਾ
ਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਦਇਆਲਾ॥
ਪ੍ਰਗਟਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿ
ਪੂਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇ
ਖੇਲਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪ
ਾਤਿਸਾਹੀ॥ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿ
ਵਰਤੀਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦ
ਰਤਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਾਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਡਰਾਜਾ॥

ਸੁਰਮਾ ਹੋਕੀ ਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥
ਬੰਧਨ ਪੇਰੇ ਕਰਤਾ ਬੀਜੈ ਜੋ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਪੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਜੰਜਾਲ ਕੀ ਜੈਸੇ
ਗਰਾਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਜੰਜਾਲ ਕੀ ਜੈਸੇ
ਗਰਾਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਜੰਜਾਲ ਕੀ ਜੈਸੇ
ਗਕਾਨ ਗਰੂ ਇਹੁ ਕੀਆ ਸੇਉ ਬਰੇਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਰਾਧੇ ਤੇਰੋ ਪੈਨੈ
ਸੇਖ ਸਹਨਾ ਦੁਖੁ ਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਭੁ
ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਭੁ
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈਭੁ ਕੈਸੋ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥
ਆਇਆ ਜਾਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਈ ਵਡਿਆਈ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਟੀਕਾ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ
ਹਰਨਾਖੀ ਕੋਈ ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਭਾਈ
ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸਭਨਾ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ੭ ਮਹਲਾ ੫

ਰੂਪ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕੂਕਰੋ ਸੁ ਆਪਣ ਛਾਂਦੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੈ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਪਿ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਰਮ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਪਿ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਪਿ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਸਚੁ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਛਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੈਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਚੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਤਪਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਦਿਖਾਵਦਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਮਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਵਾਵਦਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਜਪਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਿਆਵਦਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਿਗ

ਗੁਰਜਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥੨॥੧॥੨॥੬॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸਾ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਊਪਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡੀ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋ ਆਸਿ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿਜਨ ਤੇਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ ਖੈ ਤਸ ਛਿਮਰਹਿ ਅਗਨ ਬਰਨ ਜਤ ਜੀਜ ਜੁਗਾ ਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਤਾਲ ਤਾਲ ਜਲ ਸਾਖਸ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਵਿਚਹਿ ਆਕਾਸ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬੂਝ ਸੁਖ ਅਮਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ॥ ਗਣ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸ ਸਿਮਰਹਿ ਗਰਭ ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤੇ ਜੋਤਿ ਸਭ ਵਿਚਿ ਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਭੈ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਜਾਮਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਕ ਛਾਮ ਅਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚਿਤੇ ਅਚਿਤੇ ਸਾਸ ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸ ਤੇ ਜਾਗਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਇਕਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਭ ਤੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹਿ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰਸੁ ਸੋ ਜਨਾ ॥੪॥ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੂਰੇ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਤਾ ਭਉ ਕਾਟੈ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸਫਲੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਧਤ ਵੰਤਾ ਜੋ ਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵੈ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜਨਾ ॥੫॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਪਰਾਨ ਸਰਬ ਕੋ ਸਮਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਵਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪੂਰਾ ਤਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਵਸੈ

ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਚੁ ਅਹਾਰੁ ਹੰਸਾ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਵਨ ਤਤੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੋ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸੁਚਾ ਸਚੁ ਨਾਹਵਣੁ ਸਚੁ ਸਰੁ ਸਚੁ ਤਪਣੁ ਤਪੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਥੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਸਾਇ ਕੁਦਾਤਾ ਸਭਹੀ ਮੰਗਾ ॥ ਮਾਗਤਿ ਫਿਰਹਿ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ਬੇਮੋਹੀ ਨਾਬੁਝਸਭਾਲ
ਪੈਸਾਥੇਆ ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇ ਬਖਸਿਨਸਾਕਉਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥ ਪ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ
ਲਾਲ ਮਮੀਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦੇਖਿ ਪਤੀ ਲਾਜਾਨਿਵਾਰਿਉ ਧਾਰਣ ਮਾਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿਸਹਾਇ
ਤੂਹਲਆਨਦ ਬੇਨੇਦੀਸਿਮਰਣ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਪਦ ਰਸਨ ਆਜੁਨੀਭਉਮਾਂ
ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ ਆਬਿਨਾਸੀ ਆਬਿਗਤ ਅੰਗੋਚਰ ਸਭੁਕਿਛੁ
ਤੁਝਹੀਪੈਲਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ ਮਨਛੁਕਛੁਕਮੁਆਗਿਆਮਾਉ
ਤਰਾਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇਗਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇ ॥ ਆਧਾਧਰੇ ਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ
ਰੂਪੁਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤਸਭਮੋਹੈਗਾ ॥ ੫ ॥ ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨ
ਸਾਸਿਦਰਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨਾ ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪੈਧਾਰੀ ਮਹਾਜਾਬਬੀਸਤਸੰਗਾ
॥ ੬ ॥ ਪੀਤਿ ਪੀਤੰਬਰ ਤਿਭਵਣਧਣੀ ॥ ਜਾਗਨਾਬੁਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਭਣਿ ॥ ਸਾਰਿਗ
ਧਰਭਗਵਾਨ ਬੀਠਲਾ ॥ ਗਣਤਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਹਿਪਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵ
ਲੁਕਪੀ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਜੋ ਜਾਇ ਛਿਪਾਲਿ ॥ ਪੈਮਹੀਐ ਸਹਿਗਲੋਕ ਕਪਾਇ ॥ ਲਾਲਸ
ਮੀਪ ਤਮਾਸ ਬਿਰਥਾ ਨੁ ਜਿਸੁ ਪੈ ਅਭਗਾ ॥ ੮ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੇਜਨ
ਕਾਰਣ ਨਿਵਾਰਣ ਪੈਭਵ ਖੰਡਨ ॥ ਭਗਤੀ ਹੋਖਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ
ਪੈ ਭਿਗਾ ॥ ੯ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਛੇਜੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਾਨੁ
ਸੋਸੋਮੈਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪੀਮੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੀ ਪਖਾਵਹਿ
ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਗਾਉ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਆਪੀਉ ਪਾਵਹਿ ਆਪੀ ਖਾਵਹਿ
ਆਪੇ ਪੁਨਹੀ ਇਕ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸ
ਫਨੀਸੇਖ ਅਬੁਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਮੁਨਿ ਪੇਦੁ ਰਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣ ਨਹੀਪ੍ਰਭ ਕਹੀ
ਸੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਜਗਤੁ ਪਿਤਾ ਸਰਣਾਇ ॥ ਆਵੈ ਕੈ ਫਿਰਿ ਆਨ ਕਜਾਮਦੂਤ
ਦੂਤਰਹੈ ਨ ਆਇ ॥ ਆਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧਸੰਤਨ ਕੈਸੰਗਿ ਸੰਗਾ
॥ ੧੨ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨਹੈ ਸਗਲੀ ਮੇਰੇ ਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ
॥ ੧੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਿ ਮਾਨੈ ਸਗਲੀ ਮੇਰੇ ਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ

ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧਨਾ ॥
ਤੇਸਾ ਗੁਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ਇਕਿ ਖੇਵੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਢਹਿ ਮਨਮੁਖ ਬਾਜੁ
ਨਾਮੁ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਾਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥ ੮ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਕੁਕਾਲੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ਪਰਥਾਇਆ ਜੀ ਅਜੰਤ ਭਿਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ਵੇਮੋਹਿਦਾ
ਸੋਸਾਭਿ ਰੰਗਾ ॥ ਏਚਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥ ੯ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ
ਵਡਾ ਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ
ਮੋਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥
ਪਿਸੁਗਿ ਆਨੀ ਆਪਿ ਪਧਾਨੀ ਆਪਿ ਸਤ ਵੈਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਤੜਿਆ
ਦਿਨ ਭਗੁ ਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਪਿ
ਨਧੰਧੂ ਕਰਾਯਾ ਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੁ ਕਾਯਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਪੇ ਸਚਕੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਘਰ ਭਤਾਈ ਅਨੁਭਉ ਤਿ ਮਿਆਪੀ
ਤਲੁ ਠਾਢਾ ਗੜਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਖਿ ਸਾਜੈ
ਹਦਵਾ ਜੋ ਤਿਸੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸੀ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਤੇਸਹੈ ਨਾਮੁ ਵੈਜਾ ਮੁਨੇੜਾ ॥ ੧੪ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਲੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲਾ ਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇ ਬੇੜਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸੁ
ਬੁਝੈ ਜਾ ਬੂਝਨੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਅਖੇੜਾ
॥ ੧੬ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਮੇਸੁਰ ॥ ਤਰਜਾਮੀ ਅਮਧ ਸੁਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਧੀਕੇ ਸਭੋ ਵਰਧਨ ਧਰੰਮੁ ਸਭੋ
ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਰਿਖੀਸ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਸੁਰਸੀਘ ਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਆਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥
ਰਣੀ ਧਰ ਈਸਨ ਰਸਿੰਘ ਪਨਾਰਾਇਣ ਦਾਤਾ ਮੋ ਪ੍ਰਿਥੀਮ ਧਰਾਇਣ ਵਾ
ਨਭੂ ਪੁਰੀ ਆਤੁ ਧੁਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਸੁਰੂਪੁ
ਪਿਖਆ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰ ਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪੀ ॥ ਆਸਹ ਸਨੇ ਦੁਖੂ ਪੈ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕਉ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਜੁ ਰਾਸਿ ਸਭ ਆਨੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਗਲ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਅਪਨਾਨੀ ॥੧॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਕੀ ਸਾਚੀ ਨਿਸਚਾ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥੪॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਦੀਆ ਸਾਧਸੰਗਤੇ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥
ਦੋਈ ਘਾਲ ਨ ਘਾਲੀ ਕਾਇ ਤੇ ਹਉ ਫਿਰਤ ਭਰਮਤ ਭਾਨਿਆ ॥੧॥
ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀਮ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ॥
ਵਾਲਾ ਬਾਸਨ ਮੋਹਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈ ਐਕਲ ਮਲ ਗਲੇ ਜਾਇ ॥੨॥
ਕੀਓ ਇਹੀ ਤਿਨਾਰਨੀ ਪਰਬ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀਜੈ ਆਲਕ ਦੇਖਾ ਤਨਮਨ ਜਾਏ ॥੩॥
ਖਨ ਵਿਸਰੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥੪॥੨॥੫॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਚਾਰ ਬੀਚਾਰੋ ਆਪੇ ਬਾਨਿ ਪਛਾਨੈ ॥
ਪੇਖਾ ਜੋਖਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥
ਕਿਛੁ ਭਉ ਨਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਆਪਿ ॥੧॥
ਅਗਰ ਭਗਤ ਅਗਾਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨ ਕੈ ਜਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਨਿੰਦਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਿਆ ਆਪਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਦਇਆਲ ॥
ਕਾਮਿ ਲਾਇ ਜਨ ਆਪਣੇ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਰਖਵਾਲ ॥੩॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਜਨ ਨਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੩॥੬॥

ਚਰਦੇ ਦਾਸ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤ ਜਨੇ ਜਸੋ ਜਨ ਉਤਰੁ ਜਬ ਪੁਰਖ ॥
ਰਖਵਾਲੀ ਪਾਲ ਕਾਮ ॥੪॥ ਹਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਇਨਿ ਧਨਾ ਗਰਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਅੰਤਿ ਸਿਮ
ਨਾਨਕ ਕਰਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕ ਮਾਨ ਦੇ ਅੰਤਿ ਮਧ
ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਦੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤੇ ਦਾਲਦ ਦਖ

ਅਸਤਰ ਕਿਲਾ ਇਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪਾਪਤਿ ਸੋਪਾਵੈ ਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਸਤਤਿ ਪਾਕ ਗੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਆਤਿ ਨਸਾ ਸੁਚਰਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ਅਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ
ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਿਤ ਮਨਾ ਮਕ ਥੇ ਤੇ ਰੇ
ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨॥ ਤੈ ਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆ
ਪੈ ਵਖਾਣਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅ ਹੁ ਹਰਿ ਭਾ ਵੈ ਦਾ ਸਾਰ ਖੁਸੀ ਗਾ ॥੨॥੧॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ਪੋਹੋਇ ਪੇਖਾ ਕਫ ਕੀ ਮੁਸਾ ਫੜਾ ਇਹੁ ਦਰ ਵੇ ਸੁਕ ਬੁਲੁ ਦਾ
ਸਚੁ ਨਿਵਾ ਜਯ ਕੀ ਨ ਮੁਸ ਲਾ ਮਨ ਮਾ ਮਾ ਰਿ ਨਿਵਾ ਰਿ ਹੁ ਆਸਾ ਦੇ ਪਿ ਆ ਸੀ
ਤਿਸ ਹੁ ਉਲਾ ਣ ਕਲਾ ਖੁਦਾ ਈ ਪ੍ਰਕ ਖਰਾ ॥੨॥ ਆਸਰਾ ਸਗੀ ਅਤਿ ਲੇ ਕੀ ਮਾ ਵ
ਹੁ ਤ ਰੀ ਕਾ ਤਿ ਤ ਰਕ ਖੋ ਜਿ ਵੇ ਲਾ ਵ ਹੁ ਮਾ ਰਫ ਤਿ ਮਨੁ ਮਾ ਰਹੁ ਅ ਬ ਦਲਾ ਲੀ ਅ
ਹੁ ਹਕੀ ਕਾ ਤਿ ਜੋ ਤੁ ਫਿ ਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥ ਕੁਰਾ ਣੁ ਕ ਤੇ ਬਾ ਦਿ ਲਾ ਮਹੀ ਕਾ ਮਾ ਦਾ
ਅਉ ਰਤਿ ਮਖ ਹੁ ਬ ਦ ਰਾ ਈ ਪੰ ਚ ਮ ਦਾ ਸਿ ਦਾ ਕਿ ਲੇ ਬਾ ਧ ਹੁ ਮੇ ਰਿ ਸ ਬੁ ਗੀ ਕ ਬੂ ਲ
ਪਰਾ ॥੪॥ ਸਾਕਾ ਸੀ ਮਹਰੋ ਜਾ ਪੇ ਖਾ ਕਾ ਅਤਿ ਸਤੁ ਪੀ ਰਲਾ ਫ ਜ ਕਮਾ ਇ ਅੰ ਦ ਜੀ
ਗੁਰ ਮੁ ਸ ਕੁ ਖੁ ਦਾ ਇ ਆ ਬੰ ਦ ਗੀ ਅ ਲਾ ਆ ਲਾ ਹੁ ਜ ਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾ ਸ ਚੁ ਕਮਾ ਵੈ ਸੋ ਪੈ
ਜੀ ਆ ਜੇ ਦਿ ਲੁ ਸੋ ਪੈ ਸੋ ਈ ਹਾ ਜੀ ਆ ਸੋ ਮੁ ਣਾ ਅ ਲਾ ਹੁ ਨਾ ਨਿ ਦ ਵੇ ਸੋ ਦ ਰ ਵੇ ਮੁ ਨੀ
ਫ ਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥ ਸ ਭੇ ਦ ਖ ਤ ਸ ਭੇ ਕ ਰਿ ਦੇ ਲਾ ॥ ਖ ਲ ਕੁ ਯਾ ਦਿ ਦਿ ਲੈ ਮਾ ਹੀ
ਲਾ ਤ ਸ ਬੀ ਯਾ ਦੇ ਕਰਹੁ ਦ ਸ ਮ ਰ ਦ ਨੁ ਸੁ ਨਿ ਤਿ ਸੀ ਕੁ ਬੰ ਧਾ ਨਿ ਬ ਰਾ ॥੭॥ ਜਾ
ਮਹਿ ਜਾ ਨ ਹੁ ਸ ਕੁ ਫਿ ਲ ਹਾ ਲਾ ਯਾ ਖਿ ਲ ਖਾ ਨਾ ਬਿ ਰਾ ਦ ਰ ਹੁ ਮੁ ਜੰ ਜਾ ਲ ਜਾ ਮੀ ॥੮॥
ਲਕ ਉ ਮੇ ਰੇ ਫਾ ਨਾ ਇ ਆ ਏ ਕ ਮੁ ਕਾ ਮ ਖ ਦਾ ਇ ਦ ਰਾ ॥ ਆ ਦ ਰਿ ਸਿ ਫ ਰਿ ਤੂ
ਸਾ ਬੁ ਗੀ ਆ ਤੀ ਜੋ ਹਲੇ ਮੀ ਚਉ ਬੋ ਖੇ ਖੇ ਬੀ ਆ ਪੰ ਜ ਵੈ ਪੰ ਜੇ ਇ ਕ ਤੁ ਮੁ ਕਾ ਮੇ ਇ ਪੰ ਜ
ਤੇ ਰੇ ਅ ਪ ਰ ਪ ਰਾ ॥੯॥ ਸ ਗ ਲੀ ਜਾ ਨਿ ਕ ਹੁ ਮੁ ਦੀ ਦਿ ਹਾ ਬ ਦ ਅ ਮ ਲ ਛੋ ਨਿ
ਹੁ ਬੁ ਕੁ ਜਾ ਖੁ ਦਾ ਇ ਏ ਕੁ ਬੁ ਨਿ ਦੇ ਦ ਹੁ ਬਾ ਗਾ ਬੁ ਰ ਗੁ ਬ ਰ ਖੁ ਰ ਦ ਰ ਖ ਰਾ ॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ੭ ੨ ਅਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਰਜਨ ਕਾਢੇ ਬਾਹਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਕਹਤਾ ਸਾਚਾ ਸੁਨਤਾ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਤੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ

ਨਕਸਚੇ ਨਾਮਬਿਨੁਸਿਗਲੁਨਚੂਕੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਮ:੨ ਪਰਿਭਵਣਚੂਦੀਸਜਣ
ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ਨਾਸ੍ਹੂਰੁਪੀਐ ਵੇਸ ਚੁਚਉਨਨਕਸੋਚੇਸਚੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀਲਾਇਓਨੁਗੁਰ
ਸਬਦਿਨੀਸਾਣੇ ਆਸਨੁਮੁਖਸਦਾਸੋਹਣੇ ਸਚੈਦਰਿਜਾਣੇ ਐਸੇ ਬੈਚਿ ਬੈਮੁਕਤਿ
ਪੈਰਜਿਨਰਾਮਪਛਾਣੇ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਜਨ ਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੇ॥
੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮ:੧ ਮਨਹਲਕੁਚਜੀਅੜਵਢੀਕਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧਾਜੇਗੁਣ
ਹੋਵਨਿਤਾਪਰੁਵੈਨਨਕ ਅਵਗੁਣਮੁੰਧ॥੧॥ਮ:੧ ਸਾਚੁਸੀਲਸਚੁਸੰਜਮੀ
ਸਾਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕ ਆਪਿਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀਪਰਕੈਪੈਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ ਮਾਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਸਭਿਰਪਾਕਰਿ
ਕੈਆਪਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ
ਇਆਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ ਹਰਿਰਸੁਪੀਸਦ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮ: ੩ ਪਰਿਵਾਰ
ਏਧਨਵੀਐਧਨਿਮੁਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਧਨਮਾਂਗੋਖੜੀਜੋਵੰਞੀਨਾ
ਸਿਰਿ॥੧॥ਮ:੧ ਸਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੰਨੁਸੁਹਾ
ਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਖਤਿਰਾਜਾਸੋ ਬਹੈਜਿਤਖ
ਤੈਲਾਇਕੋਈ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣੈਆਸਚੁਰਾਜੇਸੇਈ ਐਹੈਭੂਪਤਿਰਾਜੇ
ਨਮਾਖੀਅਹਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਦੁਖੁਹੋਈ ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਦੇਖਿ
ਲਾਮਨੁਹੋਈ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾ ਏਕੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਈ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਮ: ੩ ਮਾਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁ ਏਕੁਹੈ ਪਿਰਬਿਨੁ ਦੁਖਾਲੀਨਾਹੋ॥ਨਾਨਕਸੋਸੋ
ਹਾਰਣੀਜਿਸੁ ਤਿਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਹੋ॥੧॥ਮ:੩ ਮਨਕੇਅਧੀਕਤਰੰਗਕਿਉ
ਦਰਿਸਾਹਿਬਛੂਟੀਐ॥ਜੇਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਗੁਰੂਕੈ ਰੰਗਾਅਪਾਰਕੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਛੁਟੀਐ॥ ਪਰਹਿਕਾਮੁਮੋਲੁਹੋਇ ਕੈ ਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇ ਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀ ਅਨੁਆਪੇਵਰਤੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਦੀਦੀਚਾਰਿਆਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਾਮੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਕਉਮ
ਨੁਮਾਰਸੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਦੋਵੈਤਰਫਾਂਪਾਈਚਿਨੁਵਿ
ਚਿਸਕਤਿਸਿਵਦਾਸਾਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਜਨਮੀਮਰਿਬਿਨਸਾਸਾਗੁਰਿ
ਨੋਟੇਐਸਾਤਿਪਾਈਐਜਾਪਾਸਾਜੇਗਿਰਾਸਾਮਸੀਮਾਤਿਸਾਸਤਤੋਧੇਦੇਖੁਊਤ
ਮਹਮਿਦਾਸਾਨਾਨਕਨਾਮਵਿਨਕੋਥਿਰੁਨਹੀਨਾਮੇਬਾਲਿਜਾਸਾ॥੧॥ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ਹੋਵਾਪੰਖੇਤੁਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿਨਵਖੰਡਮਧੇਪੂਜੀਐ
ਅਪਣੈਚਜਿਵੀਚਾਰਿਅਤੁਸਚਾਅਖਰੁਬੁਝਿਜਾਇਚਉਕੈਛਿਟੈਨਕੋਇਆਖੁ
ਨੇਚਉਕੇਨਾਨਕਆਸਚਾਏਕੋਜੋਇ॥੧॥ਮਃ ੨ ॥ਆਸਾਪਉਪਾਏਕਰੇਆਸਾਪਾਪੋਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਸਾਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਕਹੁਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਕੰਟਕਕਾਲੁਏਕੁਹੈਹੋਰੁਕੰਟਕੁਨਸੁਝੈਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਾਮਹਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀਸਿ
ਊਲੂਝੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਦੀਐਹਰਿਜਪਿਹਰਿਬੁਝੈ॥ਸੋਹਰਿਸਭਣਾਈਢੂਢੀ
ਐਜੋਮਨਸਿਊਜੁਝੈ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ॥੧॥ਸਲ
ਲੋਕਮਃ ੧ ॥ਹੁਕਮੀਆਰਜਾਈਸਾਖਤੀਦਰਗਹਸਚੁਕਬੁਲੁਹਾਸਾਚੈਬੁਲੇਖਾ
ਮੰਗਸੀਦੁਨੀਆਦੇਖਿਨਭੁਲੁਹਾਦਿਲਦਰਵਾਨੀਜੋਕਰੇਦਰਵੇਸੀਦਿਲੁਰਾਸਿ
ਇਸਕਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਾਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ ੧ ॥ਅਲਗਗਉਜੋਇਮਧੁ
ਕੜਉਸਾਰੰਗਪਾਣਿਸਬਾਇਪੀਰੈਪੀਰਾਬੇਧਿਆਨਾਨਕਕੰਨਿਸੁਭਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਲੁਵਿਆਪਦਾਮੋਹਿਮਾਇਆਲਾਗਾਸਾਖਿਨਮਾਹਿ
ਮਾਰਿਪਛਾੜਾਜੀਅਭਏਦੂਜੈਠਾਹਾਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਡੰਡੁਲ
ਗੋਤਾਤਿਨਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਢਡਵਣੀਸ
ਭਤੁਪੈਲਾਗੇ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ਸਰਵਲੋਜੋਇਅਗਛਮੀਦੂਖੁਪਨੈਵਿਆਪੈ
ਜੋਤਿਨਜਾਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਢਡਵਣੀਸ
ਭਤੁਪੈਲਾਗੇ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ਸਰਵਲੋਜੋਇਅਗਛਮੀਦੂਖੁਪਨੈਵਿਆਪੈ
ਜੋਤਿਨਜਾਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਢਡਵਣੀਸ
ਭਤੁਪੈਲਾਗੇ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ਸਰਵਲੋਜੋਇਅਗਛਮੀਦੂਖੁਪਨੈਵਿਆਪੈ

ਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈਪਾਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਆਇਵਧੀ
ਗਸੁਪੀਜੈਆਵਣਜਾਣਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੧
ਮਨਮੋਲਾਨਾਧੁਧਲਾਨਭਗਵਾਨਾਕਚੁਪਾਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਸਚੈਬਾਲਾ
॥੧॥ਮਃ ੨ ਯਸਹਾਜਿਵਣਸਪਾਤਿਭੁਲੁਫਲੁਭਵਣੁਵੇਸੈਭੇਖੰਡਿਪਾਖੰਡਿਨਾਨਕਤਰੁ
ਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਗਿਰੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਲਭੁਖਿਮੈਨਿਸਿਉਸੇ
ਭਪਧਾਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲੇਰਹੈਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾਗਿਆਨੀਆਦਾ
ਇਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਹੀ
ਆਨਾਆਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ॥੮॥ਸਲੋਕ
ਮਃ ੨ ॥ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਤਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆਲੇਉਾਦਰਗਹਲੇਖ
ਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉਾਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੋਤੇਖੁਮੜੀਸਦਾਸਚੁਪੈਨਲੇ
ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਭਈਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗਲਾਝੂਠੀਆਸਚਾਨੂ
ਸਮਾਲੇ॥੧॥ਮਃ ੨ ॥ਜਾਚਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਜੋਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ਐਸਾ
ਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢੂਢੀਐਲੇਖ
ਮੰਗੈਨਕੋਇ॥ਸਚੁਦਿੜਾਏਸਚੁਦਿੜੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਦੈਜਿਸੁਦੇ
ਸਚੁਪੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨੈਐਸਚੀਦਰਿਸੋਹੈ
ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸੋਨੈਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਾਜੁਰੇਸੋਨੈ
ਆਖੀਐਹਿਅਪੈਕਾਰੈਮਰਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੁਖੈ
ਰਚਿਜਾਵਹਿਨਾਅਤਿਕਰੋਧਸਿਉਲੁਝਦੇਅਗੈਪਿਛੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਜੰਞੈ
ਪੈਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੂਕਿਸੁਣਾਵਹਿ॥ਅਪੈਕਾਰਿਮੁਏਸੇਵਿਗਤੀਗਏਜਿ
ਨਮਹਿਫਿਰਿਆਵਹਿ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੨ ॥ਪਕਾਰਾਊਚੋਇਨਊਜਲਾਚੋ
ਨਾਵਨਪਾਰੁਨਪਿਰਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਲੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁਕਮੁਪਛਣੈਂ
ਲਾਸਿਰਿਕਾਸਣਲੋਹਾਪਾਰਾਤੇਸਨਾਢੈਭੈਢਸੈਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੧॥ਮਃ
ਮਾਰੂਮਾਰਣਜੋਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰਾਨਾਨਕਜੋਇਹੁਮਾਰੀਐਗੁਰਸਬ

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਜਿਉ ਚਿਤਵਹਿ ਤਿਉ ਜਲਹ ਨੀਵਾ ਚੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਵਾਦਾ ਕੀ ਆਵਰ ਨਿਕਾਹੀ ॥
ਆਪੁ ਤੂ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾ ਜਾ ਜਗ ਮਹਿ ਰਮਨਾ ਮੁਰਹਿ ਨਿ ਰਮਣਾ ਹੋਰੁ ਮੇਲਾ ॥
ਸਭੁ ਆਕਾ ਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨਿ ਹੋਰੋ ਹੋਰੁ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਹਉਕੈ ਮੁਮੈ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੇ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇ ॥
ਇਸ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਏ ਵੈ ਜਾਣੀ ਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗ ਤੁ ਪੈ ਨਿਰਥਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਕਿ ਪਤਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਆਹੁ ਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾ ਹੀ ॥ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਈ ਮੈਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਟਹੁ ਵਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਈ ਨਾ ਹੀ ॥
੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸੁਜਨ ਗਮ ਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿ ਆਜਿ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ॥
ਜਾਇ ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣ ਕਉ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਤਿ ਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿ
ਲਲਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਮਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਂ ਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵ
ਈ ਨ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਸਤਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਿਤਵ ਦਾ ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਕਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਉ ਪਾਈ ਮੇ ਦਨੀ ਸੋ ਈ ਸਾਹ
ਕਰੇ ਇਆ ਏ ਕੋ ਸੇ ਮਰਹੁ ਭਾਇ ਹੁ ਤਿ ਸੁਖੁ ਬਿਨੁ ਆ ਵਣ ਕੋ ਇ ਆ ਖਾ ਸ ਬਦੁ ਚੰ
ਗਿ ਆਈ ਆ ਜਿ ਚੁ ਖਾ ਪੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿ ਪ ਤਿ ਹੋ ਇ ਮੰ ਪੈ ਨ ਦੁ ਸਿ ਫ ਤਿ ਸਨਾ ਇ ਪੈ ਸ਼ਦ
ਸਦਾ ਓ ਹੁ ਊ ਜਲਾ ਮੇ ਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋ ਇ ॥ ਸ ਹ ਜੇ ਸਜ ਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿ ਆ ਬੇ ਡ੍ਰਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋ
ਇ ॥ ਦੇ ਹੀ ਨੋ ਸ ਬਦੁ ਸੀ ਗਾ ਰੁ ਪੈ ਜੋ ਭੁ ਸ ਦਾ ਸ ਦ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਬੁ
ਝੀ ਐ ਜੋ ਸੋ ਨੇ ਆ ਪਿ ਵਿ ਖਾ ਲੇ ਸੋ ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਜਪੁ ਤ ਪੁ ਸੰ
ਜੋਗੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਹਉਮੈ ਆਗਿ ਨਿਵਾਰੀ ਐ

ਅਗਸੀ ਨਾਲਿ ਕਮੇਲਣੁ ਨੀਸਾਣੁ ਚੜਾਈ ਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਾਤਾ
ਵਸੀ ਐ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਆਰਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ਐ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਮੁਖਿ ਬੁਰਾ ਭਾਖਦਾ ਮੈ ਭਾਣੇ ਕੋ ਨਾਹਿ ਨਾ ਕੋ ਮੈ ਬੁਰਾ ਚਾਹੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀ ॥
ਤੁਸੇ ਚਹੈ ਰੰਗੁ ਉ ਪਜਿ ਆਗਾਹੇ ਆਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਬੋਲਤ ਹਾਣਿ ਕੋ ਮਾਨੈ ਵਸੈ ਹੇ ਕੈ ਪਾਧਰੀ ਰੁ ਆਤਿ ਡਾਹਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤਿਨੇ ਬਦ
ਭਰੀ ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਂ ਦਲੁ ਬੇ ਦਿ ਸਿ ਬਾ ਜੋ ਘਣੋ ਧਣੀ ਐ ਜੋ ਇ ਸ ਨਾ ਨਕ
ਮੁਸ ਮਾ ਲਿ ਭੂ ਬੀ ਜਉ ਅਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਗ ਰੁ ਰੁ ਣੀ ਅਥਾ ਹੁ ਕਿ
ਹਾ ਬਾ ਲਾ ਦੇ ਖੀ ਐ ਅਵ ਚ ਵੇ ਪਰ ਵਾ ਹੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਮਿ ਲੈ ਤ ਪਾ ਰਿ ਪ ਵਾ ਸ ਬ ਦੁ
ਦੁਖ ਬ ਦੁ ਖ ਨਾ ਨਕ ਸਚੇ ਨਾ ਮਿ ਬਿ ਨੁ ਕਿ ਸੇ ਨ ਲਥੀ ਭੁ ਖ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿ ਨੀ ਅੰ ਦਰੁ ਭਾ ਲਿ ਆ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਹਾ ਵੈ ਜੋ ਇ ਛ ਨਿ ਸੋ ਪ ਦੇ ਹ ਰਿ ਨੁ
ਧਿ ਆ ਵੈ ਹ ਜਿ ਸੋ ਨੇ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕ ਰੇ ਤਿ ਸੁ ਗੁ ਰੁ ਮਿ ਲੈ ਸੋ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਵੈ ॥ ਧ ਰ ਮ ਦੇ
ਹ ਨਿ ਕ ਮੀ ਮੁ ਚੈ ਜ ਮ ਮ ਗੀ ਨ ਪ ਵੈ ॥ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਵ ਹਿ ਦਿ ਨ ਸੁ ਰ ਤਿ ਹ ਮ
ਖਿ ਸ ਮ ਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀ ਐ ਏ ਕੁ ਵ ਖਾ ਣੀ ਐ ਸੁ ਰ ਤਿ ਮ
ਤਿ ਪਾ ਇ ਆ ਲਿ ॥ ਹੁ ਕ ਮੁ ਨ ਜਾ ਈ ਮੋ ਟਿ ਆ ਜੇ ਲਿ ਖਿ ਆ ਸੋ ਨਾ ਲੇ ਚ ਕੁ ਦੂ
ਆ ਕ ਉ ਣੁ ਆ ਸੀ ਕਿ ਉ ਣੁ ਆ ਵੈ ਕ ਉ ਣੁ ਜਾ ਇ ਆ ਕ ਉ ਣ ਰ ਹ ਸੀ ਨਾ ਨ ਕ ਕਿ ਸ ਕੀ
ਸੁ ਰ ਤਿ ਸ ਮਾ ਇ ਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹ ਉ ਮੁ ਮੈ ਮੇ ਮਾ ਰਿ ਆ ਪੁ ਛੁ ਵੈ ਦ ਰੀ ਆ ॥
ਰ ਵੈ ਸ ਨਾ ਬ ਕੀ ਨਾ ਨ ਕ ਨਾ ਜਾ ਅ ਨੁ ਰ ਤ ਨਾ ਇ ਆ ਲੋ ਇ ਦ ਰ ਤੇ ਲੋ ਇ ਦੀ ਕਿ ਨੀ ਸੁ ਖੁ ਲੈ
ਮਾ ਇ ਆ ਜੀ ਭ ਰ ਸ ਾ ਇ ਦੇ ਚੁ ਨ ਤ੍ਰੀ ਰ ਤੀ ਲਾ ਲ ਲ ਵਾ ਇ ਆ ॥ ਅੰ ਦ ਰੁ ਮੁ ਸ ਕਿ ਝੈ ਦੇ
ਆ ਖੀ ਮ ਤਿ ਕ ਹੀ ਨ ਜਾ ਇ ਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇ ਸੁ ਜੁ ਗ ਮਾ ਹਿ ਨਾ ਮੁ ਸਿ ਮ ਰੁ ਹੈ
ਨਾ ਮੋ ਨਾ ਲਿ ਚ ਲੈ ਆ ਏ ਹੁ ਆ ਖੁ ਟ ਕ ਦੇ ਨ ਨਿ ਖੁ ਟ ਈ ਖਾ ਇ ਖ ਰ ਚਿ ਉ ਪ ਲੈ ਆ ਹਿ
ਨ ਨੇ ਤ੍ਰੈ ਨ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਮ ਕੰ ਕ ਰ ਜ ਮ ਕ ਲੈ ਆ ਸੇ ਸ ਾ ਹ ਸ ਚੇ ਵ ਣ ਜ ਾ ਰਿ ਆ ਜਿ ਨ
ਧ ਨੁ ਪ ਲੈ ਆ ਹ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਤੇ ਹ ਰਿ ਪਾ ਈ ਐ ਜੇ ਜਾ ਆ ਪਿ ਹ ਰਿ ਪ ਲੈ ਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਾ ਪਾ ਰੈ ਸਾ ਰ ਨ ਜਾ ਣ ਨੀ ਬਿ ਖੁ ਵਿ ਹਾ ਝੈ ਓ ਬਿ ਖੁ ਖਾ ਣੀ

ਐਨਾਨਕਾਜਾਪਾਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ॥੨॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭੋਥੋਕਾਵਿਚਾਰਿਇ
ਕੋਮੰਦਾਕੋਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਦਾਹਰਿਆਵਣਜਾਣਾਚੰਗੇਸਭ
ਨਾਮਹਜਾਹਿਮਰਿਆਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਜੋਗਿਨਾਮੋਧਿਆਗਿਆਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਨਾਮਹੋਸੰਜਮਧਾਰਿ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਮਨਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮੰਨੇਹੋਦੀਮ
ਦੀਮਾਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਾਹੀਕਰੰਮਾ॥੧॥ਮਃ ੫ ਮਨਇਆਸਾ
ਬਿਨਚਲਣੀਕਿਆਲਪਦਾਵਹਿਅੰਧਾਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇਤੂਤੁਟਹਿਮਾ
ਇਆਬੰਧਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਾਹੀਸਚੁਆਖਿਆਣਾਇਆਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇ
ਆਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣੀਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੩
ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬੇਦਾਨਾਨਕਮੁਇਆਕਿਆ
ਣਜਿਆਪ੍ਰਿਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦਾ॥੧॥ਮਃ ੩ ਮਨਕੀਪਟੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੂਸੁਖਾ
ਕੂਸੋਬਧਾਮਣਭਲਾਆਖੀਐਜਿਬੂਝੈਬੂਝਬੀਚਾਰੁਹਰਿਸਾਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁ
ਰਕੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਆਇਆਓਹੁਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਊਧਾਰੁ॥੩॥
ਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁਹੋਰੁਕੂੜਪਸਾਰੁਕੂੜੁਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆ
ਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖਿਆਰੁਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇ
ਜੇਉਬੇਰੁਗਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕਥਿਕਥਿਵੇਖਦਾਆਪੇ
ਸਬਦਿਸਚਾਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈਨਰੁਕਚਾਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇ
ਦਾਰੁਮੁਖਿਧਰਿਸਚਾਸਭਨਾਕਾਸਾਹੁਬੁਝੈਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾਰੁਮੁ
ਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਤਿਸਦੇਜਚਾਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇਦਾਤਿ
ਵਹੀਕੋਨਚਾ॥੨੨॥੧॥

ਰੂਖ ਦੇਮ: ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਚਉ ਸ਼ਜਣ ਮੇਰੇ ਆਵਣ ਜੇ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰੇ ਸੈਣ ਸਿਜੈ ॥
ਰਸ ਦੇ ਕਾਦਿ ਪਾਸੀ ਦੀ ਦਾਰੂ ॥ ਪੁਨੀ ਹੁਮ ਮੈਂ ਜਾਤ ਉਨਾ ਲੋ ਆਸੇ ਪੂਰ ਵੇਖੇ ॥
ਅਕ ਪੜ ਛੋਡ ਡਰਾਵਣੇ ਜੇ ਚਰ ਪੈਰੀ ਨਡੇ ਖੁਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਠੀ ਝਾਲੁ ਕੰਤ ਝੋ ॥
ਉਪਸੀਤ ਉਦੀ ਦਾਰੂ ਕਾ ਜਲੁ ਹਾਰਤ ਮੋਲਾ ਸੁਆ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਾ ਭਿਰਸ ਛਾਰੂ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਬੁਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਆਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੀਤੇ ਥਾਵ ॥
ਸਿਰ ਜੋ ਸਿਸਾਰਿ ਆਸਾ ਰਾਸਿ ਆਸਿ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ਆਸਾ ਬਾਵ ॥
ਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਰੈਬੁ ਨ ਬਿਸਥਾਰਿ ਆਸਾ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਸਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰੰਗਾਸ ॥
ਵਾਰਿ ਆਵੈ ਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਆਸਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਆਸਾ ਭੁਜਾਣਹਿ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ੧੭ ॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਤੁ ਸਭ ਸਾਜਣਾ ਹਰਿ ਕਥੇ ਰੀ ਨਾਵੈ ਛੋਹਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਕਢਿ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਜਾਤਿ ਉਮੋਹਿ ਆ ਕਦੇ ਪਾਸਿ ਜਨਾਂ ਤੇ ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਦੂਰ ਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਰਿ ਜਾਹਿ ਕੰਤ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜ ਵੀ ਮੇ ਤਾ ਹੋ ਦੁ ਖੁ ਲਾਹਿ ॥
ਵੀਹ ਵੇਢੇ ਵੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕੰਤ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜ ਵੀ ਮੇ ਤਾ ਹੋ ਦੁ ਖੁ ਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥
ਦੁਰਜਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਢੇ ਦਾ ਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਜਣ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀ ਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੁ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਤੇ ਗੀ ਕੀ ਅਡਿ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਢੇ ਦਾ ਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ॥
ਸਜਣ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀ ਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੁ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਤੇ ਗੀ ਕੀ ਅਡਿ ॥ ਤੈ ਕਉ ਨ ਭੁਲਾ ਸਿਰਜਿਆ ਭੁਮੰਸਾ ਭੁਨਾ ਇਕ ਸ ਗਲ ਭਉ ਨਾ ਤੇ ਗੀ ਕੁਦਰ ॥
ਤੇ ਕੋ ਇ ਨ ਜਾ ਨੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸ ਗਲ ਰਉ ਨਾ ਭੁਧ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਇ ਨ ਸਕੈ ਭੁ ॥
ਨਾ ਸੀ ਜਗਾ ਉ ਪਰ ਨਾ ਭੁਥਾ ਪੇ ਚਾ ਰੇ ਜੁ ਗਾ ਭੁ ਕਰ ਤਾ ਸ ਗਲ ਪਰ ਨਾ ਭੁਧ ॥
ਜਾ ਜਾ ਕੀ ਆ ਭੁ ਲੇ ਪੁ ਨਲ ਗੋ ਰੇ ਨਾ ਜਿ ਸੁ ਹੋ ਵ ਹਿ ਆ ਪਿ ਦਇ ਆ ਲੁ ਬੇ ॥
ਸੁਲਾ ਵ ਹਿ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਚ ਰ ਨਾ ਭੁ ਹੋ ਰ ਭੁ ਉ ਪਾ ਇ ਨ ਲ ਭ ਹੀ ਆ ਬਿ ਨਾ ਸੀ ਸੈ ॥
ਕਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰੂਖ ਦੇਮ: ੪ ॥ ਜੇ ਤੂ ਵ ਤ ਹਿ ਅੰ ਕ ਨੇ ਹ ਭ ਰ ਤਿ ਸੁ ਹਾ ਵੈ ॥
ਹੁ ਬੈ ਠਾ ਅੰ ਬ ਨ ਮਾ ਲਿ ਆ ਪ ਹੀ ਨ ਵੈ ਵੈ ਬਿ ਰ ਬ ਨ ਜੋ ਘ ਰਿ ਆ ਵੈ ਚ ਲਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥
ਅਧਿ ਕ ਸੁ ਕੰ ਤੈ ਬਾ ਹ ਰੀ ਮੈ ਡੀ ਵੀ ਤ ਨ ਪੁ ਛੈ ਕੋ ਇ ॥ ਹ ਭੇ ਟੇ ਲ ਸੁ ਹਾ ਵ ਨ ॥

ਸ ਜੇ ਜ ਵੈ ਛਾ ਈ ਕੰ ਤ ਕੂ ਕੀ ਆ ਹ ਭੁ ਸੀ ਗਾ ਰੂ ਸ ਇ ਤੀ ਮੈ ਨੂ ਨ ਸ ਸ ਵ ਈ ਜੇ ਗ ਲਿ ਮ ॥
ਰਿ ਰਾ ਰੂ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਪਾ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਪ ਰ ਮੇ ਸ ਰੁ ਜੋ ਨਿ ਨ ਆ ਵ ਹੀ ॥ ਚੁ ਹ ਕ ॥
ਮੀ ਸਾ ਜ ਹਿ ਸਿ ਸ ਟਿ ਸ ਜ ਨਿ ਸ ਮਾ ਵ ਹੀ ॥ ਤੇ ਰਾ ਪੁ ਨ ਜਾ ਈ ਲਿ ਖਿ ਆ ਲਿ ਖਿ ਉ ਤੁ ਝ ॥
ਰਿ ਧਿ ਆ ਵ ਹੀ ॥ ਚੁ ਸ ਭ ਮ ਹਿ ਵ ਰ ਤ ਹਿ ਆ ਪਿ ਪ੍ਰ ਕ ਦ ਰਾ ਤੇ ਦੇ ਖਾ ਵ ਹੀ ॥ ਤੇ ਗੀ ਭ ਗ ॥
ਰਿ ਭ ਰੇ ਭੰ ਡਾ ਰ ਤੇ ਦੇ ਨ ਆ ਵ ਹੀ ॥ ਏ ਹੋ ਰ ਤ ਨ ਜ ਵੇ ਹ ਰ ਲਾ ਲ ਕੀ ਮ ਨ ਪ ਵ ਹੀ ॥ ਜਿ ॥
ਸੁ ਹੋ ਵ ਹਿ ਆ ਪਿ ਦ ਇ ਆ ਲੁ ਤਿ ਸੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵ ਕਾ ਲਾ ਵ ਹੀ ॥ ਤੇ ਸੁ ਕ ਦੇ ਨ ਆ ਵੈ ਤੁ ॥
ਵਿ ਜੋ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਵ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਰੂਖ ਦੇ ਮ: ੪ ॥ ਜਾ ਮੈ ਪੁ ਪਾ ਸੀ ਹ ਠੇ ਮੇ ਪੀ ਰੀ ਮੈ ਸੰ ਸੇ ॥
ਨਾ ਲਿ ਆ ਭੇ ਰੁ ਖ ਉ ਲਾ ਹਿ ਆ ਮੈ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਦ ਰਿ ਸਿ ਆ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਬੈ ਠ ॥
ਭੁ ਖੇ ਵਾ ਉ ਲੰ ਮੇ ਸੇ ਵ ਹਿ ਦ ਖ ਦਾ ਪੀ ਰੀ ਏ ਤੂ ਜ ਵੇ ਮ ਹਿ ਜਾ ਸਾ ਉ ਜੋ ਈ ਸ ਈ ਮੁ ਹ ॥
ਖ ਦੂ ਰ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਅ ਕਿ ਆ ਗਾ ਲਾ ਨ ਜਿ ਓ ਭੂ ਛ ਪ ਰ ਵੇ ਲੇ ਨ ਜੋ ਹੋ ਕੰ ਤ ਤੂ ਨਾ ਨ ਕ ਵ ॥
ਛਾ ਸੰ ਦੀ ਵਾ ਰੂ ਖਿ ਖ ਰੂ ਆ ਹ ਭੁ ਸੀ ਸਾ ਰੁ ਜਿ ਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸ ਸੁ ਘ ਰੂ ਸੁ ਜ ਭੁ ਜ ॥
ਸ ਭੁ ਪੂ ਰੁ ਸ ਭਿ ਮ ਹਿ ਵ ਰ ਤੈ ਤਾ ਪ੍ਰ ਭੂ ਆ ਪੇ ਠਾ ਕੁ ਰੁ ਸੋ ਵੇ ਕੋ ਆ ਪੇ ਪੂ ਜੈ ਤ ॥ ਆ ਦ ਸਾ ਬੀ ਸ ॥
ਆ ਪਿ ਪ੍ਰ ਭੂ ਆ ਪੇ ਸ ਤ ਵੈ ਤਾ ॥ ਜ ਤੀ ਸ ਤੀ ਪ੍ਰ ਭੂ ਨਿ ਰ ਮ ਲਾ ਸੋ ਰੇ ਹ ਰਿ ਭ ਗ ਵੈ ਤ ॥ ਆ ਸ ਭੁ ਬ ॥
ਹ ਮ ਪ ਸਾ ਰੁ ਪ ਸਾ ਰਿ ਓ ਆ ਪੇ ਖੇ ਲੈ ਤਾ ॥ ਇ ਹੁ ਆ ਵਾ ਗ ਵ ਣ ਦ ਰ ਚ ਇ ਓ ਕ ਰਿ ਚੋ ਜ ॥
ਦੇ ਖੰ ਤਾ ॥ ਤਿ ਸੁ ਬਾ ਹ ਪ੍ਰ ਭੂ ਗ ਰ ਭ ਨ ਪ ਵ ਹੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਦੇ ਵ ਹਿ ਗੁ ਰ ਮੰ ਤ ਮਾ ਜਿ ਉ ਆ ਪਿ ॥
ਚ ਲਾ ਵ ਹਿ ਤਿ ਉ ਚ ਲ ਦੇ ਕਿ ਛੁ ਵ ਸ ਨਿ ਜੰ ਤ ॥ ੪ ॥ ਰੂਖ ਦੇ ਮ: ੪ ॥ ਪ ਕ ਰੀ ਏ ॥
ਭੁ ਰ ਗੇ ਏ ਵੈ ਦਿ ਆ ਤ ਲੇ ਗਾ ਦੂ ਮ ਹ ਰੇ ਰਾ ਵੇ ਖੇ ਫੇ ਟ ਰੂ ਖੀ ਵ ਦੇ ਜਾ ਸੀ ਖ ਸੰ ਦੇ ॥
ਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਸ ਚ ਜਾ ਨੈ ਕ ਚੁ ਵੈ ਦਿ ਚ ਚੁ ਆ ਪ੍ਰ ਆ ਪੇ ਸ ਲ ਦੇ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਤ ॥
ਸ ਰੀ ਮੈ ਨੈ ਨੂ ਬਿ ਆ ਢ ਲਿ ਪ ਵ ਣੇ ਜਿ ਉ ਜੁ ਮੈ ਨ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਛੋ ਰੇ ਛੋ ਰੇ ਰੁ ॥
ਦੇ ਸੇ ਦੇ ਆ ਲ ਕ ਪਾ ਮ ਦ ਤਿ ਪ ਈ ਚਿ ਰ ਜੀ ਆ ਦਿ ਰਿ ਕ ਭੂ ਆ ਵੈ ਰੁ ਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪ ॥
ਛੋ ਰੇ ਛੋ ਰੇ ਰੁ ॥ ਸ ਚ ਜਾ ਨੈ ਕ ਚੁ ਵੈ ਦਿ ਚ ਚੁ ਆ ਪ੍ ਆ ਪੇ ਸ ਲ ਦੇ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਤ ॥
ਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਸ ਚ ਜਾ ਨੈ ਕ ਚੁ ਵੈ ਦਿ ਚ ਚੁ ਆ ਪ੍ ਆ ਪੇ ਸ ਲ ਦੇ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਤ ॥

ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ਤੂਧਣੀ ਜਾਣਾਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਵਿਖੈ ਦੋਵੈ ਜੀਵਸਮਾਣੇ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਕਰਿ ਵਥਾਣੈ ਵੰਞੈ ਮੇਰੇ ਮਾਹਿਠਿਆ ਸੋ ਈਐ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁੜੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁਜਨ ਤੇ ਗੀਭੂ ਖੈ ਤਿ ਬੁਦ ਖੁਨ ਵਿਆਪੋ ਅਜੈ ਨਿਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁਚ ਹਉ ਕੁੜੀ ਜਾਪੋ ਅਜੈ ਨਹੁ ਉਸਕੀ ਸਰਦੀ ਪੈਰੇ ਤਿ ਬੁਕੈ ਬਹਿ ਪਾਪੋ ਅਜਨ ਮ ਅਜਨ ਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਬੁਢੀ ਨਾਪੋ ਅਜਿ ਨਿਹਰਿ ਭਾਣਾਮੰ ਨਿਆਤਿ ਸੁਸੋ ਗੁਨ ਸੰਤਾਪੋ ਅਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਸ ਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਪੈਸ ਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੋ ਸੋ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੋ ਵਰੂ ਹਰਿ ਪਰਤੋ ਪਾਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੋ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਅਜਿ ਨਾਪਿ ਢੈ ਹਉ ਗਈ ਜੋ ਮੈ ਪਿ ਢੈ ਭੀ ਰਵਿਆ ਸਾ ਪ੍ਰਾਜਿ ਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿ ਨਾਮਹਿ ਜੀ ਆਸਾ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਗਲੀ ਗਿਲਲੀ ਰੋਵੜੀ ਬੁਝੀ ਦੀ ਬ ਵਿਭ ਵਿ ਆਇਆ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇਢਾਖਿ ਆਉ ਬੇਰੇ ਭਾਗ ਮ ਬਾਇਆ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਰਹਿ ਠਾ ਹ ਭ ਮ ਝ ਨਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਤੇ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮ ਬਾਨਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਨ ਦੂਰਵਿ ਆ ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁੜੀ ॥ ਅਹਉ ਢਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾ ਵਦਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਖਿ ਰਬ ਵਗੀ ਧੋਰ ਆ ਵੈ ਜਾ ਵੈ ਜੇ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈ ਆਜਿ ਤੁ ਭੁ ਖਲਹਿ ਜਾ ਵੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਦੇ ਵ ਹੁਦ ਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿ ਤੁ ਢਾ ਢੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਆਖ ਦਾ ਜਿ ਸੁ ਣੀ ਦਾ ਤ ਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾ ਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ ਵੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਖਿ ਦਆਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾ ਢੀ ਕਉ ਮੰਗ ਣੁ ਚਿ ਤਿ ਨ ਆ ਵੈ ਆ ਸ ਭੇ ਇ ਢਾ ਪੂ ਰੀ ਆ ਲ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭ ਕੈ ਪਾ ਵੈ ਹਉ ਨਿ ਰ ਗੁ ਣ ਢਾ ਢੀ ਬ ਖ ਸਿ ਓ ਨੁ ਪ੍ਰ ਭਿ ਪੂ ਰ ਖ ਦੇ ਦਾ ਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਾ ਛੁ ਵੇ ਤਾ ਖ ਕਤੁ ਸੁੰ ਦੀ ਕੰ ਤੁ ਨ ਜਾ ਣ ਹੀ ਨ ਦੂ ਰ ਜਨ ਸੇ ਤੀ ਨੋ ਹੁ ਤੂ ਕੋ ਗੁ ਣ ਹਰਿ ਕੰ ਗੁ ਮਾ ਣ ਹੀ ਨ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾ ਨਕ ਜਿ ਸੁ ਬਿ ਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀ ਵਣ ਵਿ ਸੇ ਰੇ ਸੋ ਰੇ ਨ ਮ ਉਂ ਦਾ ਤਿ ਸੁ ਕਿ ਉ ਮਨ ਰੁ ਸੀ ਐ ਜਿ ਸਾ ਹਿ ਮਾ ਚਿੰ ਦਾ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰ ਗਿ ਪਾ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਨੋ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁ ਲਾ ਲੁ ਨਾ ਨਾ ਨਕ ਕਾ ਵੇ ਣ ਵੈ ਆ ਲੂ ਦਿ ਆ ਜਿ ਤੀ ਹੋ ਰੁ ਖਿ ਆ ਲੂ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁੜੀ ॥ ਅਹਰਿ ਜੀ ਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੀ ਤੂ ਪੈ ਤਾ ਕਿ ਆ ਮੇ ਕਾ ਵਾ ਜਿ ਨੀ ਗਲਿ ਜਗੁ ਠਗਿ ਆ ਸੇ ਤੂ ਧੁ ਮਾ ਮਿ ਰੇ ਨਿ ਵ ਵਾ ਗੁ ਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾ ਰਿ ਲੰ ਘਿ ਆ ਸੇ

ਗੁਰ ਅੰ ਪ੍ਰ ਤਿ ਸ ਕੋ ਸ ਭੇ ਕੁ ਲ ਤ ਰਾ ਸੇ ਵ ਕ ਸ ਭਿ ਕਰ ਦੇ ਸੇ ਵ ਦ ਰਿ ਨ ਨ ਕੁ ਜਨ ਜੇ ਕਾ ਸਿ ਆ ਸਾ ਰਾ ਧੋ ਜਿ ਹ ਵਾ ਇ ਕ ਤੂ ਆ ਬਿ ਨਾ ਝੀ ਆ ਪ ਰ ਪ ਰਾ ਜਿ ਸੁ ਮੇ ਲਾ ਹਿ ਲੈ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਗਹ ਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਵਾ ਰਿ ਏ ਇ ਛਾ ਇ ਆ ਗਾ ਫ ਲ ਜਾ ਲਿ ਉ ਤ ਪਾ ਹੁ ਖੇ ਨ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿ ਨ ਭਾ ਗ ਮ ਬਾ ਹ ਵੈ ਨ ਉ ਸ ਤ ਦ ਪ ਨ ਹੈ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾ ਨਾ ਨਕ ਪੀ ਨਾ ਪ ਕਾ ਸਿ ਆ ਧਾ ਰਿ ਆ ਆ ਇ ਨ ਮ ਉ ਜੂ ਦ ਪ ਬ ਝ ਪੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਆ ਪ ਣੇ ਬੈ ਠ ਝ ਕੁ ਵ ਦ ਦ ਰ ਸ ਆ ਇ ਆ ਰ ਜਿ ਰ ਜਿ ਸੇ ਜੇ ਈ ਖ ਨਿ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾ ਨਾ ਨਕ ਕ ਭ ਸ ਰੀ ਆ ਪ ਕਾ ਈ ਆ ਪਾ ਈ ਆ ਬਾ ਲੈ ਮਾ ਹੀ ਹਾ ਜਿ ਨੀ ਗੁ ਰੂ ਮੁ ਖ ਆ ਵਿ ਚ ਹਉ ਮੈ ਪਾ ਈ ਆ ਇ ਕ ਮੰ ਦ ਰੁ ਪੰ ਚ ਚੋ ਰ ਹ ਨਿ ਤ ਕ ਰ ਹਿ ਬੁ ਰਿ ਆ ਈ ॥ ਆ ਦ ਸ ਨ ਨ ਰੀ ਇ ਕ ਪੁ ਰ ਖੁ ਕ ਰਿ ਦ ਸੇ ਸਾ ਦਿ ਲੋ ਕੁ ਵਾ ਈ ਆ ਇ ਨਿ ਮਾ ਇ ਆ ਸੋ ਹੀ ਆ ਨੰ ਭ ਵਿ ਚ ਫਿ ਰਾ ਹਿ ਭ ਰ ਮਾ ਈ ਆ ਹਾ ਠਾ ਦੋ ਵੈ ਕੀ ਤੀ ਓ ਸਿ ਵ ਸ ਕ ਤਿ ਵ ਰ ਤਾ ਈ ॥ ਆ ਸ ਵ ਆ ਗੇ ਸ ਕ ਤੀ ਹਾ ਰਿ ਮੇ ਆ ਏ ਵੈ ਹਾ ਰਿ ਭੁ ਲਾ ਈ ਆ ਸਾ ਇ ਕਿ ਵਿ ਚ ਪੁ ਪੰ ਤੁ ਪੁ ਰ ਖਿ ਆ ਜੋ ਸ ਤਿ ਸੋ ਗੀ ਮਿ ਲਾ ਈ ਆ ਜ ਲ ਵਿ ਚ ਪਾ ਬੈ ਬ ਉ ਠਾ ਲਿ ਓ ਜ ਲਿ ਆ ਸ ਮ ਈ ਆ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਆ ਰਾ ਹਾ ਖ ਰ ਨੀ ਘਿ ਪਿ ਢ ਢੇ ਰਿ ਨ ਸੁ ਧ ਹੁ ਨਾ ਨਕ ਸਿ ਝ ਇ ਦੇ ਹਾ ਵ ਬ ਧੁ ਰਿ ਨ ਹੋ ਵੀ ਜਨ ਮ ਵ ਆ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਜ ਚਾ ਈ ਆ ਹ ਕ ਹੰ ਦੀ ਮੈ ਭੁ ਹਾ ਹ ਭੇ ਜਾ ਣ ਨਿ ਆ ਪ ਣਾ ਕ ਹੀ ਨ ਠਾ ਹੇ ਚਿ ਤੁ ਅ ਰ ਗੁ ਝ ਤ੍ਰ ਲ ਧ ਮੁ ਲਾ ਲੁ ਮ ਬੈ ਹੀ ਪ ਰ ਗ ਟ ਬਿ ਆ ਸੋ ਈ ਸੁ ਹਾ ਵ ਥ ਨੁ ਜਿ ਬੈ ਹੀ ਰੰ ਈ ਨ ਨਾ ਨਕ ਜੀ ਤੁ ਵ ਠਿ ਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁੜੀ ॥ ਅਜਾ ਤੂ ਮੈ ਵੰ ਦਾ ਲਿ ਹੈ ਤੰ ਗਾ ਰਿ ਹੰ ਦਾ ਖਾ ਇ ਖ ਰ ਚਿ ਵ ਹੰ ਦਾ ਅ ਲ ਖ ਚ ਉ ਰਾ ਸੀ ਹੋ ਮੇ ਦ ਨੀ ਸ ਭ ਸੇ ਵ ਕ ਰੰ ਦਾ ਅ ਏ ਵੈ ਮੰ ਜ ਸਾ ਭਿ ਕੀ ਤੇ ਆ ਨ ਹਾ ਮੰ ਗਹਿ ਮੰ ਦਾ ਅ ਲੇ ਖਾ ਕੋ ਇ ਨ ਪ੍ਰ ਛ ਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬ ਖ ਸੰ ਦਾ ਆ ਦੁ ਭ ਇ ਆ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ਸੰ ਮਿ ਲਿ ਗੁ ਰ ਰੋ ਵੰ ਦਾ ਆ ਸ ਭੇ ਕਾ ਜ ਸ ਵ ਰਿ ਐ ਜਾ ਪੁ ਰਦਾ ਰੰ ਦਾ ਕਿ ਤੈ ਹਾ ਲਿ ਜਾ ਚੁ ਠ ਮੁ ਤ ਮਾ ਨੁ ਧ ਪਿ ਆ ਮਾ ਦ ਖ ਪੀ ਆ ਦ ਖ ਪੀ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਦੁ ਖੀ ਆ ਦ ਖ ਦਾ ਖਾ ਵੈ ਦੰ ਦਾ ਹਾ ਖ ਦੇ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਚੁ ਖੇ ਖ ਣ ਕੁ ਮੁ ਸ ਤਾ ਕੁ ਮੁ ਖੁ ਰਿ ਕੇ ਜੇ ਹਾ ਤ ਉ ਧਦੀ ਫੇ

ਊਤਖੜੁ ਪਿਰੀਮਾਹਿਜੇਪਾਤਿਸਾਹਾਪਵੀਮਲਾਵੈਕੋਲਿਕਵਣਜਿਵੈਬਿਗਸਾ
ਵੈਦੇਹਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਸਿਪਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁਖਮੂਲਾਵਣਬੀਵਿਥਰਾਜਾਣੀਅਠਈ
ਇਖਵੇਈਪੀੜੇਨਾਹੁਪੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਪਹਰਗਾਸੀਹੁਮਝੋਵਿਜਾਣੂਗੰਧਬਾਨਗਰੀਸੁਖ
ਘਣਾਊਭੂਇਇਸੁਪੰਥਾਡੂਘਰਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲਕਲਾਨਧਾਰੀ
ਐਸੇਪ੍ਰਭੂਅਲਖਅਲੇਖੰਪਖਵੰਦਰਸਨਭੂਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਾਮੀਐਭੇਖੰਪਵਫਰ
ਤਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇਕਿਤੇਨਕੇਖੰਪਵੇਦਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰੁਨਪੇਖੰਪਤਿ
ਲਕੁਕਛੁਹਿਇਸਨਾਮੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰਪਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀ
ਸਿਖੰਪਭੂਲਾਮਾਰਗਿਜੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰਪਤਿਨਿਜਨਮੁਸਫਲਿਆ
ਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੰਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੂਗਤਿਜੋਚ
ਜਾਣੈਤਾਣੁਨਥੀਐਹਾਕਰੂਵਾਵੀਛਡਿਮੰਞੁਸਚੁਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਹਭਸਮਾਣੀ
ਜੋਤਿਜਿਉਜਲਾਪਵਾਊਚੰਦ੍ਰਮਾਪਰਗਟੁਥੀਆਸੀਪੁਨਾਕਮਾਸਤਾਕਿਲਿਖਿ
ਆਸ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਮੁਖਸੁਧਾਵੈਨਾਮੁਚਉਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉਨਾਨਕਦਰਗਹ
ਨੀਅਹਿਮੀਨਿਬਾਵੈਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਭੇਖਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਕਸੁਹਾਜੀਉਬਾਹਰੀਸਭਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀਮਨੁਰਤਕੁਟੰਬਸਿ
ਉਨਿਤਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬੁਹਿਦਾਮੀ
ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਮੀਪਵਿਚਦੇਫਿਰਹਿਸੰਸਾਰ
ਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਮਸਤਿਆਸੁਖਮਾਮੀ
ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਛਾਏਥਭਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋਕੋਇਨਾਨਕਤਿਨਾਖੁਸਜਿਨਾਯਕੀਨਾਹਿਕਿਸਿਉ
ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਜਾਣੁਵਸੰਦੋਮੰਝਿਪਢਣੁਕੋਹੇਕਵੇਤੇਨਿਪੜਦਨਾਹਿਨਾਨਕ
ਜੋਗੁਰਭੇਟਿਆਸ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਸਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹਪਾਵਦਪਵੰਦੋਪੀਵਸਾਮੁਤਸੰ
ਮੇਮੁਆਬਾਹਪਸਣਕੂਸਚਾਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਰਗਪਾਣਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ
ਰਜਉਨਾਮੁਵੈਸਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਵੈਜਾਇਕਵਣੀ
ਆਖਾਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾਆਵੈਜਾਇਕਵਣਈਐਬਧੁਜੋਨੀਨਚਾਬਚਸੁਖ

ਰਜਿਤਪਾਵਣਾਗੁਰਮਤੀਸਭਿਸੋਗਦਾਵਞਾਆਖਾਣਾਸਭਿਇਦੀਆਵ
ਸਿਕਾਰਿਦਿਤੀਓਸਤਵੰਤਾਸਾਹੁਜਿਤੁਲਾਈਐਨਿਤਤੈਲਗਦੀਆਨਧੋਪੈ
ਤਾਣਾਜੋਇਛੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾਗੁਰਿਅੰਦਰਿਵਾਣਾਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਉ
ਰਹੁਹਰਿਵਾਸਦਾਨੇਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਾਜਾਮੂਆਵਹਿਚਿਤਿਵੂਤਲੋ
ਸੁਖਲਹਾਉਨਾਨਕਮਨਮੀਮੰਝਿਰੰਗਾਵਲਾਪਿਰੀਤਹਿਜਾਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜਾ
ਪੜਣੋਗਵਿਕਾਰਣੇਹਭੋਪੰਢਿਆਖੁਲੋਰੇਦਾਂਨੇਖੇਜੋਰਤੇਦੀਦਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫
ਸਕਿਆਭਕਾਹਿਬਿਆਪਸਕਾਰਿਪੰਮੁਰੇਹਿਕਆਧਰੁਬੀਉਸੰਤਨਕੀਰੇਦੁ
ਤੁਲਭੀਸੁਖਦਾਤਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁਕਰਮਾਹਾਰਿਜੀਉਨਪਈਐ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਨਲਗੈ ॥ਧਰਮੁਧੀਰਾਕਲਿਅੰਦਰੇਹੁਪਾਪੀਮੁਲਿਨਰਤੈ
ਆਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਆਹਿਕਰੁਪਏਇਕਘੜੀਮੁਹਤੁਨਲਗੈ ॥ਚਾਰੇਜੁਗੇਸੋਇਵਿ
ਵਿਣੁਸੰਗਤਿਅੰਕਾਰੁਨਭਗੈ ॥ਹਉਮੈਮੁਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੂਸਤਸੰਗੈ
ਰਤਿਚਰੁਬਾਹਪਾਵਈਜੋਚਰੁਸਾਹਿਬਾਸਿਉਮਨਭੰਗੈ ॥ਜਿਨਿਜਾਉਸਿਰਦੀ
ਸੋਵਿਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭਗੈ ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਹਭੇਜਾਇਸੋਮੀਗਾਖੰ
ਸਿਓਠਮੰਝਾਹੂਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਸਾਸਾਣੈਗੂਝੋਨੋ
ਉਭੈਨਾਧਣੀਅਪਾਹਿਆਉਮਾਹਿਜਾਠੰਢਦਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ
ਮਃ ੫ ਮੁਖੀਆਉਸੇਜਨੈਂਪਰੀਵਿਛਾਦਣਾਜੇਤੋਖੋਹਿਕਦਾਰਤਾਸੁ
ਮਾਹੁਬਾਹਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਲੋਚੈਹਰਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦਸਾ
ਪਾਈਆਮੇਲਖਾਵੈਰੁੜੇਸਾਹਿਬਾਜੋਬਿੰਦਬੋਲਾਈਆ ॥ਮੇਚਰੇਕੁਛਬਿ
ਆਤੁਪੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ ॥ਮੇਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਈਆ
ਮਨੁਅਰਪਿਹੁਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪਾਇਚੁਲਾਈਆ ॥ਨਿਤਸੋਵਿਹੁਸਾਹੁਰੈ
ਣਾਸਤਸੰਗਿਮੀਲਾਈਆ ॥ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰਮਹਿਲਬੁਲਾਈਆ
ਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮੀਤਸਾਈਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫

ਜਿਨਾ ਉਸਨ ਵਗੈ ਸੁਖਿ ਲਹਨਿ ਸੁਖੀ ਏਵ ਮਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲਨਿ ਜੇ ਕੋ ਵਾਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੂੜੁ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲਨਿ ਜੇ ਕੋ ਵਾਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੂੜੁ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲ ਜੋ ਈਕੈ ਮੁਖ ਭਾਵਨ ਕੀ ਆਧੁਰਿ ਮਉ ਜੋ ਤੁ ਧਨ ਬਾਹੁ ਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਰਬੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰ ਲੈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਹਦਿ ਹਦਿ ਸਭ ਬੇ ਲੈ ਰਿ ਜਕ ਸਮਾ ਹੈ ਸਭ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਬੋਲੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ

ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹ ਦੂਜਾ ਈ ਐਸ ਚੁਸਾਹ ਅਚੇਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗੋ ਆਨੀ ਧਿ ਆਨੀ ਆਕਉ ਦੂਤੁ ਪੁਨੈ ਤੋ ਲੈ ਭੰਨ ਦਪ ਦੂਣ

ਵੈਸੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿ ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀ ਰਾ ਰੂਖ ਤਿ ਖ ਤਿ ਸੁਨ ਵਿ ਆਪ ਈ ਜਮੁ ਨ ਣੀ

ਜਾਨੀ ਜਿ ਨਾ ਮੁ ਹ ਬ ਤਿ ਇ ਕ ਸਿ ਉ ਤੇ ਮਾ ਣ ਜ ਪ ਧਾ ਨ ॥੨॥ ਮ ॥ ਮੁ ਆ ਜੀ ਵੰ ਦਾ ਪੇ ਖੁ ਜੀ ਵੰ ਦੇ ਮਰਿ

ਕੀਰੇ ਣ ਕਾ ਤਉ ਆ ਉ ਹਾ ਮੈ ਪ ਸਿ ॥੧॥ ਮ ॥ ਮੁ ਆ ਜੀ ਵੰ ਦਾ ਪੇ ਖੁ ਜੀ ਵੰ ਦੇ ਮਰਿ

ਲੋਕਾ ॥ ਪ ॥ ਧਰਿ ਲਾ ਮਰ ਣ ਕ ਬੂ ਲਿ ਜੀ ਵ ਣ ਕੀ ਢਰਿ ਆ ਸਾ ਹੋ ਹੁ ਸਭ ਕ

ਬੋਹਿ ਥੁ ਨਾ ਨ ਕ ਦੇ ਉ ਗੁਰ ਜਿ ਸੁ ਹਰਿ ਚਰ ਣ ਏ ਤਿ ਸੁ ਭ ਉ ਜ ਲੁ ਤਰ ਣ ॥੨॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਪ ॥

ਭੈ ਤੇ ਬੈ ਰਾ ਗੁ ਉ ਪ ਜੈ ਹ ਰਿ ਖੋ ਜ ਤ ਫਿ ਰ ਣ ਨਾ ਖੋ ਜ ਸ ਤ ਸ ਹ ਜੁ ਉ ਪ ਜਿ ਆ ਫਿ

ਰਣੀ ਮ ਬਾ ਪੈ ਗੀ ਮਾ ਰ ਗਿ ਗੁ ਰ ਚ ਲ ਦਾ ਪ ਖਾ ਫੇ ਰੀ ਹ ਬਾ ਯ ਅ ਕ ਲ ਸ ਮੁ ਰ ਤਿ ਬਿ ਰੈ ਦੇ

ਆਇ ਦਾ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਜ ਪੈ ਬਾ ਮੈ ਛਾ ਡਿ ਆ ਸ ਗ ਲ ਅ ਪ ਾ ਇ ਨੋ ਭ ਰ ਦ ਸੋ ਗੁ ਰ ਮ

ਰਬਾ ਗੁ ਰਿ ਬ ਖ ਸਿ ਆ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਸ ਭੇ ਦ ਖੁ ਲ ਬਾ ਭੋ ਗੁ ਡੈ ਚੁ ਭ ਾ ਈ ਪ

ਲੈ ਨਾ ਮੁ ਅ ਗ ਥ ਨਾ ਮੁ ਦ ਤੁ ਇ ਸ ਨ ਦਿ ਤੁ ਸ ਦਾ ਕ ਰ ਹੁ ਗੁ ਰ ਕ ਬ ਾ ਸ ਪ ਨੁ ਦੇ

ਆਪ ਭੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਜ ਮ ਕ ਾ ਭ ਉ ਲ ਬ ਾ ॥ ਸਲੋਕ ਕ ਬ ਖ ਣੇ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥

ਆਪਿ ਗੀ ਅੰ ਨਿ ਪੇ ਖੰ ਦੀ ਆ ਨਾ ਤਿ ਪੀ ਆ ਨ ਬ ਮ ਝੁ ਬੋ ਧ ਣੀ ਵਿ ਆ ਕੁ ਦੇ

ਨਾ ਹ ਜੋ ਭਾ ਗੁ ਮ ਥਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਰੂ ਗੋ ਰਾ ਜ ਲ ਬ ਲਾ ਭੂ ਮਿ ਬ ਨਾ ਵ ਲ

ਦਰਾ ਪਾ ਤਾ ਲਾ ਆ ਕਾ ਸ ਪੂ ਰ ਨੁ ਭ ਘ ਟਾ ਨਾ ਨ ਕ ਪੇ ਖਿ ਜੀ ਓ ਇ ਕ ਤੁ ਸੁ ਰਿ ਪੈ

ਤੀ ਆ ਤੁ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਹ ਰਿ ਜੀ ਮਾ ਤਾ ਹ ਰਿ ਜੀ ਪਿ ਤਾ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਪ ਾ ਇ ਆ

ਕਾ ਹ ਰਿ ਜੀ ਮੇ ਰੀ ਸ ਾ ਰ ਕ ਰੇ ਹ ਮ ਹ ਰਿ ਕੇ ਬ ਾ ਲ ਕ ਾ ਸ ਹ ਜੇ ਸ ਹ ਜੇ ਖਿ ਲਾ ਈ ਦੇ

ਕਰ ਦਾ ਆ ਲ ਕ ਾ ਅ ਉ ਗ ਡੂ ਕੋ ਨ ਚਿ ਤਾ ਰ ਦਾ ਗ ਾ ਲਿ ਮੋ ਤੀ ਲਾ ਇ ਕ ਾ ਮੁ ਨੀ

ਸੋ ਈ ਦੇ ਵ ਦਾ ਹ ਰਿ ਪਿ ਤਾ ਸੁ ਖ ਦ ਾ ਇ ਕ ਾ ਗੁ ਰ ਾ ਜ ਿ ਨਾ ਮੁ ਧ ਨੁ ਸ ਉ ਪੈ ਓ ਨੁ ਦੇ

ਸ ਉ ਦੇ ਲਾ ਇ ਕ ਾ ਸ ਾ ਸ ਿ ਗੁ ਰ ਨ ਾ ਲਿ ਲ ਬ ਹ ਾ ਲਿ ਆ ਸ ਰ ਬ ਸੁ ਖ ਪ ਾ ਇ ਕ ਾ ਮੇ

ਹੁ ਕ ਦੇ ਨ ਾ ਵਿ ਛੂ ਟੈ ਹ ਰਿ ਪਿ ਤਾ ਸ ਭ ਨ ਾ ਗ ਲਾ ਲ ਾ ਇ ਕ ਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕ ਬ ਖ ਣੇ ॥

ਪ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਕ ਚ ਰ ਿ ਆ ਸਿ ਉ ਤੋ ਰੇ ਦੂ ਢਿ ਸ ਜ ਣ ਸੰ ਤ ਪ ਕ ਿ ਆ ਉ ਜਿ

ਵੰ ਦੇ ਵਿ ਡੂ ਰ ਹਿ ਓ ਇ ਮੁ ਇ ਆ ਨ ਜ ਾ ਹੀ ਛਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਿ ਬ ਿ ਜੁ ਲੀ

ਚ ਮ ਕੰ ਨਿ ਪੂ ਰ ਨਿ ਘ ਟ ਾ ਅ ਤਿ ਕਾ ਲੀ ਆ ਧ ਬ ਰ ਸ ਨਿ ਮੇ ਘ ਮ ਪ ਾ ਰ ਨਾ ਨ ਕ ਿ

ਪਿ ਰੀ ਸੁ ਪੰ ਦੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਜ ਲ ਜ ਲ ਬ ਲ ਨੀ ਰੇ ਭ ਰੇ ਸੀ ਤ ਲ ਪ ਵ ਣ ਝੁ ਲ ਦੇ

ਸੇ ਜ ੜੀ ਆ ਸੋ ਈ ਨ ਹੀ ਰੇ ਲਾ ਲ ਜ ੜੇ ਂ ਦੀ ਆ ॥ ਸੁ ਭ ਰ ਕ ਪ ੜ ਿ ਭੋ ਗ ਨਾ ਨ ਕ ਹੀ ਪੈ

ਵਿ ਹੁ ਦੀ ਤ ਤੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਕ ਾ ਰ ਣ ਕ ਰ ਤੇ ਜੋ ਕੀ ਆ ਜੋ ਈ ਪੈ ਕ ਰ ਣ

ਜੇ ਸ ਉ ਧਾ ਦ ਾ ਹਿ ਪ ਾ ਣੀ ਆ ਪ ਾ ਦ ਾ ਹਿ ਧੁ ਰਿ ਲ ਹ ਣ ਾ ਬ ਿ ਨੁ ਕ ਮ ਾ ਖ ਿ ਭੂ ਨ ਲ

ਈ ਜੇ ਫਿ ਰ ਹਿ ਸ ਭ ਧ ਰ ਣ ਾ ਗੁ ਰ ਮੰ ਲਿ ਭ ਉ ਗੋ ਵਿ ਦ ਕ ਾ ਬੋ ਛ ਰ ਦੂ ਬਿ ਕ ਾ ਰ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰਜੀ ਉਕੀ॥

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਨਭਉ ਜਾਲਿ ਢੇਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕੋਇ ਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਅਬਕੀ ਬਾਰਿ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇਕ

ਕੀਕਸੀ ਭਾਰੀ॥ ਪੰਚਰਿ ਸਿਸਨ ਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧੇ ਉਜੀ ਉਦਰ ਬਾਰੀ॥੨॥

ਛੇਖਾ ਮੀਕਾਂ ਇਬੁਚੇ ਤੂ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ

ਰੀਇੰ ਦੀਕਹਿਆ ਨਮਾਨਾ॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ਘਗੈ ਘਰੀਕ

ਦੇਹੀ ਗਾਵ ਜੀਉ ਧਰਮਹਤ ਬੈਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿ ਰਸਨਾ ਨੇ ਨੁ ਨਕ ਦੁਸ਼ਵਨੁ ਰਸਪ

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੈ ਰਮਰਸ ਇਨ੍ਹ॥੨॥੧॥੬॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰਜੀ ਉਕੀ॥

ਹਮ ਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਹੰ ਬੈ

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਭਾਗੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਪਾਖੰਡੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਲੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੨॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿ ਮਾਇਓ ਲੁਭਾਨੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੩॥

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਚੰਚਲ ਚਿਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਚੰਚਲ ਤਨੁ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੪॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਸਹਜ ਪਵੈ ਸੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੫॥੧॥੭॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰਜੀ ਉਕੀ॥

ਹਮ ਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਹੰ ਬੈ

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਭਾਗੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਪਾਖੰਡੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਲੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੨॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿ ਮਾਇਓ ਲੁਭਾਨੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੩॥

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਚੰਚਲ ਚਿਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਚੰਚਲ ਤਨੁ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੪॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਸਹਜ ਪਵੈ ਸੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੫॥੧॥੭॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰਜੀ ਉਕੀ॥

ਹਮ ਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਹੰ ਬੈ

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਭਾਗੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਪਾਖੰਡੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਲੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੨॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿ ਮਾਇਓ ਲੁਭਾਨੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੩॥

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਚੰਚਲ ਚਿਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਚੰਚਲ ਤਨੁ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੪॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵੈਯਾ ਸਹਜ ਪਵੈ ਸੋ ਵਣਹੰ ਬੈ॥੫॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂ ਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਸੁਨਹੁਤਪੈਅਨੰਤਕਲਾਧਰੁ॥ ਜਾਕੀਜੋਤਿਜਗਤਮਹਿਪਸਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੀਜੋਤਿਬਰਾਹਮਣੁਬੈਸੁ॥ ਜਾਕੀਜੋਤਿਸੂਦੁਅਰੁਦਾਸੁ॥੧॥ ਜਾਕੀਜੋਤਿਪੁਰਖੁਅਰੁਨਾਰਿ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਸਭਮਾਹਿਨਿਰਾਰਿ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂ ਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਸੁਪਚਗਾਤਿਰਮਿਜਾਂਹਿਗਾ॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁ॥ ਹਰਿਭਜਨ ਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਕੋ॥ ਆਜੁਮੁਖੁਲੈਕੈਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਗਾਲਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ ਜਾਉਜਮੁਆਇਕੇਸਗਹਿਪਟਕੈਡਾਦਿਨਕਿਛੁਨ ਗਹਾਇਆਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਾਹਿਗਾ॥ ਧਨਜੋਬਨਕਾਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਗਦ ਜੈਸੋਭੁਕਰਤੁਹੈਆਜੁਕਾਲਿਉਹਿਨਿਹਾਹਿਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਕਬੀਰੁ॥ ਰਾਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨਪਾਪੀਜੀਅ ਨਿਆਇਆਬਦਤਜਿਜੈਦੇਉਜੈਦੇਵਕਉਮੰਮਆਬੁਧਮੁਨਿਬਾਲਮੀਕਉ ਹਾਉ॥ਆਰਧਿਕਉਆਰਧਿਆਸਰਧਿਕਉਸਰਧਿਆਸਲਲਕਉਸਲਲਿਸੰਮਾ ਮਨਮਾਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿਆਤੇਰੀਦੁਬਿਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਤੋਵਿਆਸਚਲਚਲਬੁਧਿਪਿਆਸਾਵਿਆਸਾਹਾਥਾਪਿਪੁਰੀਆ॥ ਰੰਦਸਤਿਭੇਦਿਆਨਾਦਸਤਪੂਰਿਆਸੁਰਸਤਿਖੋਟੁਸਾਦਵੁਕੀਆ॥ ਬਾਗੁਮਾਰੂ ਬਾਣੀਜੈਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਜਾਨਿਆਨਾਤੁਮੋਰੋਦੁਧੁਬਿਦਰਕੋਪੋਸੋ॥ ਰਿਮੋਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਗਰੋਮੋਪਾਇਆਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਹਿਨਿਆ॥

ਏਕਬੀਰੋਕਠਾਕੁਰਅਨਦਰਿਬੋਨੋਦੀਜਾਤਿਨ ਕਾਊਕੀਮਾਨੀ॥੨॥੫॥

ਸਲੋਕਕਬੀਰ॥ ਗਗਨਮਦਿਮਾਤਬਾਜਿਓਪਰਿਓਨਿਸਾਨੈਘਾਉ॥ ਖੇਤੁਜੁ ਮਾਂਡਿਓਸੂਰਮਾਅਬਜੂਝਨਕੋਦਾਉ॥੧॥ ਸੂਰਸੋਪਹੀਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀਨਹੇਤਾ॥ ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਟਿਮਰੈਕਬਹੂਨਛਾਡੈਖੇਤੁ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂ ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧੀਮਾਲਿਕੈ ਦੂਲਹਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓ॥ ਮੁਕਤਿਚਹੂੰ ਓਢਿਜੁਗਜਾਨਿਓਜਸੁਕੀਰਤਿਮਾਥੈਛੁੜਧਰਿਓ॥੧॥ ਰਾਜਾਰਾਮਜਾਨਿਓ ਕੋਨਤਰਿਓਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਤਰੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੰਖਚਫ੍ਰਮਾਣਾਤਿਲਕੁਬੇਰਾਜਿਤਦੇਖਿਪ੍ਰਭਾਪੁਜਸੁਰੰਚਿਓ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਰਾਮਬਲਗਰਜਿਤਜਨਮਮਰਨਸੰਤਾਪੁਮਿਟਿਓ॥੨॥ ਕਉਦੀਓਅਬੈਪਦੁਰਾਜੁਭਭੀਖਨਅਧਿਕਰਿਓਨਉਨਿਧਿਠਾਕੁਰਿਦਈ॥ ਦਾਸੋਧੁਆਅਦਲੁਅਜਹੂਨਟਰਿਓ॥੩॥ ਭਗਤਿਹੇਤਿਮਾਰਿਓਹਰਨਾਖ੍ਯ ਕਸ਼ਿਪੁਛੇਦਿਓਹਿਰਦੈਕਮਲੁ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲ ਏਕੁਚਿਤਿਕਰਿਬਿਸਮਲੁ॥ ਦੁਆਰਖਰੋ॥੪॥੧॥ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਪਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇਪਾਖੰਡਿ ਮੂਲੁਨਚੀਨੈਅਗਿਆਨਬਿਆਪੇਰੇ॥ ਪਸੂਆਜਿਉਸੋਇਓਮਨੁਖੁਜਨਮੁਗਵਾਪੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਸਾਪਾਸੈਦੀਰਘਕੁਟਨਾ ਬਾਇਸਾਜਿਵੈਭਟਕਤੁਚਾਲਿਓਊ ਠਿ॥੧॥ ਆਪਸਕੈਦੀਰਘਪਰਿਨਿੰਦਾ ਉਨਕਉਅਲਗਮਾਤਮਨਸਾਬਾਚਕਰਮਨਮੈਦੇਖੇਦੋਜਕਜਾਤਾ॥੨॥ ਚਤੁਰੀਬਾਜੀਗਰਬੇਕਾਮਯਨਿੰਦਾਕਰਤੇਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਕਬਹੂਨਸਿਮਰਿਓ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਚੇਤੈਨਹੀਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਰਾਦ੍ਰਰੁਰਾਮਨਾਮੁਜਾਨਿਓ॥੩॥੨॥

ਸੋਉਤਰਾਸਿਪਾਰਿਓ॥੧॥੪॥

ਸਭੇ ਗੁਰਭਾਵਂਦੇ ਮੈਂ ਖਾਦਿ ਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਸਾਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ੫
ਫਾਨਾਨਕ ਵੈਸਾ ਖੀਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੨॥ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਹੋਵੈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਾ ਜੀਵਣੁ ਤਾ ਕਿਉ ਸਿਫਤੀ ਘਟੈ ॥
ਤੁਮ ਕਿਉ ਵਿਸਰਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਬਲਤਾ ਪਹਿ ਸਰਬ ਗੁਣ ਸਾਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਹੋਵੈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਾ ਜੀਵਣੁ ਤਾ ਕਿਉ ਸਿਫਤੀ ਘਟੈ ॥
ਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਸਾਚੋ ਮਹਲੁ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਹੋਵੈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਾ ਜੀਵਣੁ ਤਾ ਕਿਉ ਸਿਫਤੀ ਘਟੈ ॥
ਤੁ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਹੋਵੈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਾ ਜੀਵਣੁ ਤਾ ਕਿਉ ਸਿਫਤੀ ਘਟੈ ॥
ਨੈ ਭਿ ਸੁਜੈ ਸੀ ਕਰੀ ਮੈ ਮਲੈ ਗੁਣ ਗਹਲੀ ॥੧॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥
ਧਰਤੀ ਦੂ ਖਸਹੈ ਸੋ ਖੇ ਅਗਨਿ ਭੁ ਖੇ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋ ਖੇ ਮਰੀਐ ਧੰ ਖੇ ਭੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ॥ ਸਾਹੇ ਰਬਾ ਫਿਰੈ ਛਾ ਫਿਰ ਇਆ ਧਨ ਤਾ ਕੈ ਟੀ ਭੂ ਲਫੈ ਮੰ ਝਿ ਬਾਰੇ ॥ ਅਵਗਣ ਬਾਧੀ ਚੁਲੀ ਦੁਖ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਥਿ ਸੁਖੁ ਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਾਹਰ ਦੂ ਜੀਵ ਦੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੧॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਕਾਮਣਿ ਦੁਖਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ਹੋ ਮਾ ॥
ਨਿਤ ਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀ ਐ ਹਾਵੈ ਦਾ ॥
ਮਨਿ ਚ ਮ ਕਿਤੁ ਦਾਏ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰ ਦੂ ਭਇਆ ਦੁਖ ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂ ਖ ਕਹੁ ਕੈ ਸੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤ ਨਿ ਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਸ ਸੋ ਹਾਗੁ ਇ ਕੰ ਤੀ ਪਿ ਰਕੈ ਅੰ ਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਦਿਸ ਭਾਦਉ ਭਰ ਮੰ ਭੁ ਲੀ ਭੁ ਰੇ ਜੋ ਬਾ ਨਿ ਪਢੂ ਤਾ ਦੀ ਜਾ ਜਲ ॥
ਥਲ ਨੀ ਰਿ ਭਰੇ ਬਰ ਸਰੁ ਤੇ ਰੰ ਗੁ ਮਾ ਣੀ ਬਰ ਸੈ ਨਿ ਸਿ ਕਾ ਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾ ਲੀ ਦਾ ॥
ਦਰ ਸੋ ਰ ਲ ਵੰ ਤੇ ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿ ਵੈ ਬ ਬੀ ਹਾ ਬੋ ਲੇ ਭੂ ਇ ਅੰ ਗ ਮਾ ਫਿ ਰ ਹਿ ਡੁ ਸੰ ਤੇ ॥
ਮ ਫ ਰ ਡੁ ਗ ਸਾ ਇ ਰ ਭ ਰ ਸੁ ਭ ਰ ਬਿ ਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਛਿ ਚਲਉ ॥
ਗੁਰ ਅਪੁ ਨੇ ਜ ਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤ ਹ ਹੀ ਜਾ ਈ ਐ ॥੧॥ ਆਸੁ ਨਿ ਆ ਉ ਪਿ ਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂ ਰਿ ਮੁ ਈ ॥
ਤੀ ਮ ਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ ਲੇ ਦੂ ਜੋ ਭੂ ਇ ਖੁ ਈ ॥ ਝੂ ਠਿ ਵਿ ਗੁ ਤੀ ਤਾ ਪਿ ਰਮੁ ਤੀ ਭੁ ਕਪ ਕਾ ਹ ॥
ਸਿ ਫ ਢੁ ਲੇ ਆ ਗੈ ਘਾ ਮੀ ਪਿ ਫੈ ਰੁ ਤਿ ਜਾ ਤੂ ਦੀ ਘਿ ਚ ਲਤ ਮਨੁ ਚੋ ਲੇ ॥ ਆ ਦਹਿ ਸਿ ਸਾ ਖ ਹਰੀ ਹਰੀ ਆ ਵ ਲਿ ਸ ਹ ਜਿ ਪ ਕੈ ਜੋ ਮੀ ਠਾ ਨਾਨਕ ਅਸੁ ਨੀ ਮਿ ਲਹੁ ਪ੍ਰੀ ਆ ਰੇ ਸ ॥
ਓ ਗੁਰ ਭ ਏ ਬ ਸੀ ਠਾ ॥੧॥ ਕਤ ਕਿ ਕਿ ਰਤੁ ਪਾਇ ਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ ਆ ਦੀ ਪ ਭੁ ॥
ਸਹ ਜਿ ਬ ਲੈ ਤ ਤਿ ਜ ਲਾਇ ਆ ਦੀ ਪ ਕ ਰ ਸਤੇ ਲੋ ਧਨ ਪਿ ਰ ਮੇ ਲੋ ਧਨ ਓ ਸ

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥

ਤੁ ਸੁ ਇ ਕਿ ਰਤ ਕਰੰ ਮਾ ਪੁਰ ਬਿ ਕਮਾ ਇ ਆ ਸਿ ਰਿ ਸਿ ਰਿ ਸੁ ਖ ਸ ਹੰ ਮਾ ਦੇ ਹਿ ਸੁ ਭੂ ਲ ਲਾ ॥
ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇ ਰੀ ਕਿ ਆ ਗਤਿ ਮੋ ਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਬਾ ਝੂ ਦੁ ਹੇ ਲੀ ॥
ਕੋ ਇ ਨ ਬੋਲੀ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਪੀ ਵਾ ਰਚਨਾ ਰਾ ਚਿ ਰਹੇ ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿ ਲਾ ॥
ਸੁ ਕ ਰ ਮਾ ਨਾਨਕ ਪ ਬੁ ਨਿ ਹਾ ਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁ ਇ ਆ ਤਮ ਰਾ ਮਾ ॥੧॥ ਬਾ ਬੀ ਹਾ ਪੁ ਨ ਫ ਲੁ ॥
ਬੋ ਲੈ ਕੋ ਕਿ ਲਾ ਬਾ ਣੀ ਆ ਸਾ ਧਨ ਸ ਭਿ ਰ ਸ ਚੋ ਲੈ ਐ ਕਿ ਸ ਮਾ ਣੀ ਆ ਹਿ ਐ ॥
ਸ ਮਾ ਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾ ਣੀ ਸਾ ਸੋ ਹਾ ਗਾ ਣਿ ਨ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਵ ਘਰ ਬ ਧੀ ਪ੍ਰਮ ਹਲ ਘਰੁ ਊ ਚ ਚੁ ਨੇ ॥
ਜ ਘਰਿ ਵਾ ਸੁ ਮੁ ਰਾ ਰੇ ॥ ਸ ਭ ਤੇ ਰੀ ਤੂ ਮੇ ਰਾ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮੁ ਨਿ ਸਿ ਬਾ ਸੁ ਰ ਰੰ ਗਿ ਰਾ ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀ ਉ ਚ ਵੈ ਬ ਬੀ ਹਾ ਕੋ ਕਿ ਲਾ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਹਾ ਵੈ ॥ ਵ ਤੂ ਸੁ ਨਿ ਹ ਰਿ ਸ ਭ ਨੈ ਪੀ ਰਾ ॥
ਪ ਲੋ ਮਾ ਨਿ ਨਿ ਰ ਵ ਤ ਰ ਵੰ ਨੇ ਘ ਢੀ ਨ ਬੀ ਸ ਰੇ ॥ ਕਿ ਉ ਘ ਰੀ ਬਿ ਸਾ ਰੀ ਹਉ ਬ ਲਿ ਜੀ ॥
ਰੀ ਹਉ ਜੀ ਵਾ ਚੁ ਰ ਣ ਗਾ ਏ ॥ ਨਾ ਕੋ ਈ ਮੇ ਰਾ ਹਉ ਕਿ ਸੁ ਕੇ ਰਾ ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ ਰਹ ਣ ਜਾ ਏ ॥
ਓ ਟ ਗ ਹੀ ਹਰਿ ਚ ਰ ਣ ਨਿ ਵ ਸੇ ਭ ਏ ਪ ਵਿ ਤ੍ਰ ਸ ਰੀ ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿ ਸ ਟਿ ਦੀ ਬੁ ਸੁ ਧੁ ॥
ਵੈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਮਨੁ ਧੀ ਰਾ ॥੨॥ ਅ ਬ ਰ ਸੈ ਐਂ ਮ੍ਰਿ ਤ ਧਾ ਰ ਬੂੰ ਦ ਸੁ ਹਾ ਵ ਣ ਦੀ ਆ ਸਾ ਜ ਨ ਮੰ ਨੇ ॥
ਸ ਹ ਜਿ ਸੁ ਭ ਕਾ ਇ ਹਰਿ ਸਿ ਉ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਬ ਣੀ ਹਰਿ ਮੰ ਦਰਿ ਆ ਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਵੈ ਧਰ ਧੂੰ ॥
ਗੁ ਣ ਸਾ ਰੀ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਕੰ ਤੁ ਰ ਵੈ ਸੋ ਹਾ ਗਣਿ ਹਉ ਕਿ ਉ ਕੰ ਤਿ ਵਿ ਸਾ ਰੀ ਮੁ ਨ ਵੈ ॥
ਛ ਡ ਏ ਬ ਰ ਸੁ ਸੁ ਭ ਕਾ ਏ ਮ ਨਿ ਤ ਸੋ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਸੁ ਖਾ ਵੈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਵ ਰ ਸੈ ਐਂ ਮ੍ਰਿ ਤ ਬ ਰ ਸੀ ਕਿ ਰੈ ॥
ਪ ਧਾ ਰਿ ਆ ਵੈ ॥੪॥ ਚੇ ਤੁ ਬ ਸੰ ਭੁ ਭ ਲਾ ਭ ਦ੍ਰ ਰ ਸੁ ਹਾ ਵ ਣ ਵੈ ॥ ਬ ਨ ਫੂ ਲੇ ਮੰ ਝ ਬ ਣੀ ॥
ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ ਘ ਰਿ ਬਾ ਹੁ ਵੈ ॥ ਪ੍ਰ ਘ ਰਿ ਨ ਪੀ ਆ ਵੈ ਧ ਨ ਕਿ ਉ ਸੁ ਖੁ ਪ ਵੈ ਬਿ ਰ ਹੀ ਬਿ ਗੋ ਪ ਨ ॥
ਫੀ ਜੈ ਅੰ ਕੋ ਕਿ ਲਾ ਅੰ ਬਿ ਸੁ ਹਾ ਵੀ ਬੋ ਲੈ ਕਿ ਉ ਦੁ ਖੁ ਅੰ ਕਿ ਸ ਪੀ ਜੈ ॥ ਭ ਦ੍ਰ ਭ ਦੋ ਨ ॥
ਲੀ ਡ ਾ ਲੀ ਕਿ ਉ ਜੀ ਵਾ ਮੁ ਰ ਮਾ ਏ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਚੇ ਤਿ ਸ ਹ ਜਿ ਸੁ ਖੁ ਪ ਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵ ਰੁ ਘ ॥
ਧ ਨ ਪਾ ਏ ॥੫॥ ਵੈ ਸਾ ਖੁ ਭ ਲਾ ਸਾ ਖ ਵੇ ਸ ਕ ਰੇ ॥ ਧ ਨ ਦੇ ਖੇ ਹਰਿ ਦੂ ਆ ਰਿ ਆ ਵ ਣ ਦੇ ॥
ਆ ਕ ਰੇ ॥ ਘ ਰਿ ਆ ਉ ਪਿ ਆ ਰੇ ਦੂ ਤ ਰ ਭ ਤਾ ਰੇ ਤੁ ਧੁ ਬਿ ਨੁ ਆ ਚੁ ਨ ਮੋ ਲੋ ॥ ਕੀ ਮ ਤਿ ਕੰ ਦੂ ॥

ਆਰੀ ਰਾਮਾ ਵਖਰੁ ਰਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਣਜਾਰੀ ਰਾਮਾ ਵਣਜਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵ ਦੂਜਾ ਵੈ ਸੂਤੀ
ਜਾਮਰਸੁ ਬੁਝਸਏ ਰੋਵਣਿ ਅੰਧੇ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਪੈਸੇ ਘਰੁ ਮੁਸਏ ਰਾਖਣਹਾਰ
ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰੇ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ਆਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੁਝੈ ਹੈ
ਨਿ ਅੰਧੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਆਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮਾ ਵਖਰੁ ਰਖੁ ਮੁਈਏ
ਪਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮਾ ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ਜਨ ਮਾਗਿ ਨ
ਫੁਨ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਭਾਰੋ ਰਾਮਾ ਵਿਸਸਿ ਦੀ ਪਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੂਆ ਰੋ ਮਨਿ
ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਏ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਅਜਨ ਚੇਤੈ ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਬੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥ ਰਾਤੀ
ਜਾਪ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀ ਦਵਿ ਆਪੀ ਰਾਮਾ ਮਾਇਆ ਸੂਤ ਦਾਰਾ ਦੂ ਖੀ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮਾ
ਮਾਇਆ ਸੂਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤੁ ਪਿਆਰਾ ਚੋਰੁ ਗਇਓ ਨਿਤ ਫਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮੁਧਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਸੇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨੀ ਛੋੜੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥
ਨਾਨਕ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਬਿਧਿ ਲੋੜੇ ਕਾਮਾ ਇ ਆਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ੨ ॥ ਚਉ ਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ
ਦਉਤੁ ਬਹਾਰੇ ਰਾਮਾ ਤਿਨ ਘਰ ਰਾਖਿ ਅਵਾਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਜ
ਰੇ ਨਾ ਮੁਲਾ ਰੇ ਤਿ ਨ ਰੈ ਜਿ ਸੁਹੇਲੀ ਆਗੁਰ ਸਬਦ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨ ਮੁਖ ਆਗੈ
ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ ਆਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧੁ ਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ
ਨਾਨਕ ਦਖੀ ਆ ਚੁਰਾ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਿਸੇ ॥ ੪ ॥ ਬੂਝਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਭਿ
ਖਿਆ ਆਇ ਆਰਾ ਮਾ ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾ ਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ ਆਰਾ ਮਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ
ਆ ਚਾ ਪ ਬਭਇ ਆ ਨਦੀ ਸੈ ਨ ਸੁਣੀ ਐ ਆ ਮਾ ਪ ਣ ਵਾਰੀ ਸਭ ਸੈ ਆ ਪੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁ
ਣੀ ਐ ਪੰਖੇਰੂ ਆ ਸਾ ॥ ਚੜੀ ਚਸੈ ਕਾਲੇ ਖਾਲੀ ਜੇ ਬੁਰ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀ ਆ ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬ ਦਿ
ਆ ਲੰ ਮਾ ਕਿ ਉ ਨ ਦ ਰਿ ਨਿ ਪਾ ਲਿ ਆ ਰਾ ਮਾ ਸੇ ਵ ਕ ਪੂ ਰ ਕ ਰੰ ਮਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿ ਦਿਖ
ਲਿ ਆ ਰਾ ਮਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿ ਦਿ ਖਾ ਲਿ ਆ ਸਚੁ ਸ ਮਾ ਲਿ ਆ ਮਾ ਹੈ ਨਿ ਸਿ ਦੇ ਖਿ ਬੀ ਚਾ
ਰਿ ਆ ਧਾ ਵ ਤ ਪੰ ਚ ਰ ਹੇ ਘ ਰ ਜ ਜਾ ਣਿ ਆ ਕਾ ਮੁ ਕ੍ਰੋ ਧੁ ਬਿ ਖੁ ਮਾ ਇ ਆ ਅੰ ਤ ਰਿ ਜੋ ਤਿ
ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀ ਨੇ ਰਾ ਮ ਕ ਰੰ ਮਾ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾ ਰਿ ਪ ਤੀ ਏ ਤਾ ਰਾ ਚ ਰਿ ਆ ਲੰ ਮਾ

ਗਸੀ ਆ ਅਵ ਗਾ ਣਿ ਮਾ ਰੀ ਮੈ ਰੇ ਨ ਸੀ ਐ ਰੁ ਗ ਣ ਮਾ ਰੀ ਤਾ ਮਾ ਰਿ ਸੀ ਆ ਨਾ ਮੁ ਭ ਗ ਤਿ ਵੇ ਮੰ ਗ
ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨ ਤੜੀ ਆ ਸਾ ਨਾ ਨਕ ਮੀ ਅਲਹੁ ਕਪ ਦ ਦਰ ਖੋ ਅਲਹੁ ਏ ਕ ਘਰੀ
ਖ ਟ ਮਾ ਸਾ ॥ ਰਾ ਮੰ ਘਿ ਰ ਮਾ ਹੁ ਭ ਲਾ ਹਾ ਰਿ ਗੁ ਣ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮਾ ਵ ਏ ਰੇ ॥ ਗੁ ਣ ਵੰ ਤੀ
ਰਵੈ ਮੋ ਪਿ ਰੁ ਨਿ ਹ ਚਲੁ ਭਾ ਵ ਏ ਰੇ ਨਿ ਹ ਚਲੁ ਚ ਤੁ ਰੁ ਸੁ ਜ ਦੂ ਬਿ ਧ ਤਾ ਚ ਚਲੁ ਨ
ਗ ਤੁ ਸ ਬ ਦਾ ਇ ਆ ਸਾ ਗੀ ਆ ਨੁ ਧਿ ਆ ਨੁ ਗੁ ਣ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮਾ ਨੇ ਪ ਭੁ ਭ ਲੇ ਨ ਭਾ ਇ
ਆ ਸਾ ਗੀ ਤ ਨਾ ਦ ਕ ਦਿ ਤ ਕ ਵੇ ਸੁ ਤਿ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮਿ ਦੁ ਖੁ ਭ ਾ ਗੈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸਾ ਧ ਨ ਨਾ ਪੀ ਆ ਮੈ
ਅ ਭ ਗ ਤੀ ਪਿ ਰ ਮ ਾ ਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪੋ ਖਿ ਤੁ ਖ ਰੁ ਪ ਵੈ ਵ ਣ ਤ੍ਰਿ ਣ ਰ ਸੁ ਸੋ ਖੈ ॥ ਆ ਣ
ਕੀ ਨਾ ਪੀ ਮ ਨਿ ਤ ਨਿ ਵ ਸ ਹਿ ਮੁ ਖੇ ॥ ਮ ਨਿ ਤ ਨਿ ਰ ਵਿ ਰ ਹੀ ਆ ਜ ਗਾ ਜੀ ਵ ਨੁ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ
ਰੰ ਗੁ ਮ ਣੀ ਆ ਅੰ ਭ ਜ ਜੇ ਰ ਜ ਜੇ ਭ ਜ ਉ ਤ ਭੁ ਜ ਘ ਟਿ ਘ ਟਿ ਜੋ ਤਿ ਸ ਮਾ ਣੀ ਆ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਦੇ
ਹੁ ਦ ਇ ਆ ਪ ਤਿ ਦਾ ਤੇ ਗ ਤਿ ਪਾ ਵ ਹੁ ਮ ਤਿ ਦੇ ਹੋ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਰੰ ਗਿ ਰ ਵੈ ਰ ਸ ਜਿ ਰ ਗ ਸੀ ਆ ਧੀ
ਰ ਸਿ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਸ ਨੇ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਆ ਸਾ ਧਿ ਪ ਨੀ ਤ ਭ ਈ ਤੀ ਰ ਰ ਬੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਜਾ ਨਿ ਆ ਸ ਸ ਨ ਸ
ਹਿ ਜਿ ਮੇ ਲੇ ਗੁ ਣ ਗਾ ਹਿ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮਾ ਨਿ ਆ ॥ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ ਗੁ ਣ ਅੰ ਕੇ ਸੁ ਨਿ ਪ੍ਰ ਭ ਬੇ ਦੇ
ਧ ਭ ਵਾ ਸ ਰਿ ਨਾ ਦ ਵਾ ਰੰ ਗਿ ਜ ਮੁ ਨ ਤ ਹ ਬੇ ਦੀ ਸੰ ਗ ਮ ਸ ਤ ਸ ਮੁ ਦ ਸ ਮ ਵਾ ਸੁ ਪੁ ਨ
ਪੂ ਜ ਪ ਰ ਮੇ ਸੁ ਰ ਜੁ ਰੰ ਗਿ ਜੁ ਗਿ ਏ ਕੋ ਜ ਤ ਨਾ ਨ ਕ ਮ ਧੁ ਮ ਹ ਰ ਸੁ ਹ ਰਿ ਜੀ ਪੁ ਅ ਨ
ਤੀ ਰ ਬ ਨ ਤ ਸ ॥ ੧ ॥ ਫ ਲ ਗੁ ਨਿ ਮਾ ਨਿ ਰ ਹ ਸੀ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਸੁ ਭ ਾ ਇ ਆ ਆ ਨ ਦਿ ਨੁ ਭ ਇ
ਭ ਾ ਇ ਆ ਮਾ ਪ੍ਰ ਗ ਵ ਾ ਇ ਆ ਮ ਮ ਮੋ ਹੁ ਚੁ ਕ ਾ ਇ ਆ ਜਾ ਤਿ ਸੁ ਭ ਾ ਇ ਆ ਕ ਰਿ ਦੇ
ਘ ਰਿ ਆ ਓ ਬ ਹੁ ਤੇ ਵੇ ਸ ਕ ਰੀ ਪ੍ਰ ਰ ਬ ਾ ਝੁ ਹੁ ਮ ਹ ਲੀ ਲ ਹਾ ਸ ਨ ਬ ਾ ਓ ਰ ਾ ਰੁ ਮ ਸ
ਟ ਪ ਦੰ ਬ ਰ ਪਾ ਰਿ ਛੋ ਲੇ ਤ੍ਰੀ ਸ ਗੋ ਰਾ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਮੇ ਲਿ ਲ ਈ ਗੁ ਰਿ ਅ ਪ ਨੈ ਘ ਰਿ ਵ
ਇ ਆ ਨਾ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬੇ ਦ ਸ ਮਾ ਰੁ ਤੀ ਬਿ ਭਿ ਤੀ ਵਾ ਰ ਭ ਲੇ ॥ ਪ ਢੀ ਮੁ ਰ ਤਿ ਪ ਲ ਸ ਦੇ
ਏ ਸ ਹਾ ਜੇ ਮਿ ਲੇ ॥ ਪ ਭੁ ਜੀ ਮਿ ਲੇ ਪਿ ਆ ਰੇ ਕ ਥ ਜ ਸਾ ਰੇ ਕ ਰ ਤ ਾ ਸ ਭ ਾ ਬੈ ਧਿ ਜ ਜੈ ਜੀ
ਸੀ ਗਾ ਰੀ ਤਿ ਸ ਹਿ ਪਿ ਆ ਰੀ ਮੇ ਲੁ ਭ ਇ ਆ ਰੰ ਗੁ ਮ ਾ ਣੇ ॥ ਘ ਰਿ ਸੇ ਜ ਸੁ ਹ ਾ ਵੀ ਜੀ ਪਿ
ਵੀ ਰ ਸੁ ਮੁ ਖਿ ਮ ਾ ਸ ਤ ਕ ਿ ਬ ਾ ਰੋ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਹੀ ਨਿ ਸਿ ਰ ਵੈ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਮੁ ਹਾ ਰਿ ਵ ਰ ਬਿ ਰੁ ਹੋ ॥ ੨ ॥

ਦੀਮਲੈਹਿਵੈਂ ਨੈਤਨੁ ਮਨੁਆਗੈਰਖੈਪਾਨਨਕਅਮੀਖਤਬਿਰਖੁਮਹਰਸਫਲਿਆਮੀਮ
ਲਿਪੀਤਮਰਸੁਚਾਖੈ॥੨॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇਦੀਏਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈਆਸਨਦਿਨੁਰ
ਤੜੀਏਸਹਜਿਮੀਲੀਜੈਆਸੁਖਿਸਹਜਿਮੀਲੀਜੈਰੋਸੁਨਕੀਜੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮਦੀ
ਆਸਾਚੇਰਾਤੀਮੀਲੈਮੀਲਾਈਮਨਮੁਖਿਆਵਣਜਾਣੀਆਜਥਬਨਾਚੀਤਬਧੂਘਟੈ
ਸਾਮਵਾਕੀਫੋੜਿਨਿਸਾਰੀਆਨਨਕਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਬੀਚਾਰੀ॥੪॥
੪॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੇਰਲਾਲਰੰਗੀਲੇਹਮਲਾਲਨਕੇਲਾਲੇਆਗੁਰਿ
ਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਲੇਆਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਜਾਤਿਸੁ
ਭਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਹਜੈਮਿਲੇ
ਬਨਵਾਰੀਆਨਦਰਿਕਰਹਿਤੁਤਾਰਹਿਤਰੀਐਸਚੁਦੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾਪ੍ਰਣ
ਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਤੂਸੁਰਬਜੀਆਪ੍ਰਭਿਪਾਲਾ॥੧॥ਭਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਅ
ਤਿਪਿਆਰੇਆਸਬਦੇਰਵਿਰਹੀਆਗੁਰਵੁਪਿਮੁਰਾਰੇਆਗੁਰਵੁਪਮੁਰਾਰੇਤ੍ਰਿਭੁਵਣ
ਧਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤੁਉਪਾਇਨੈਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ
ਆਪਪਰਪੜਆਪੋਬਾਪਿਉਬਾਪੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਪੀਰਾਹੀਰੇਬੇਧਿਆ
ਗੁਣਕੈਹਾਰਿਪੋਰੋਵੈ॥੨॥ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੇਅਸਤਕਿਨਾਮਨੀਸਾਣੇਸਚੁਸਾ
ਚਿਸਮਾਇਆਚੁਕਾਆਵਣਜਾਣੇਸਚੁਸਾਚਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਰੰਗਾਸਾਚੁਮਿਲੈਮ
ਨਿਭਾਵੈਸਾਚੇਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਹਨਿਸੋਹਿਣੀਆ
ਮਨਮੋਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਸਰੇਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆ
ਰੇ॥੩॥ਸਚਘਰੁਖੋਜਿਲਹੇਸਾਚਾਗੁਰਬਾਝੋਨਸਮੁਖਿਨਹਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
ਆਖੋਨਾਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਨੋਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਨਾਅਮਰੁਅਜੋਨੀਆਸ
ਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾਜਾਦੋਤਿਉਚਾਪ੍ਰਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋ
ਸਚੁਮਤਿਤੇਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਾਣਾਸਾਜਨਦੇਸਿਵਿਦੇਸੀਅੜੇਸਜਨਹਹੁੜੇਦੀਸਾਰਿਸਮਾਲੇ
ਰਤਿਨਸਜਣਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਕਿਉਪ੍ਰਭੀਮਿਲਾ
ਆਰੇਮਾਰਗੁਪੰਥੁਜਾਣਉਵਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇਸਾਸਤਿਗੁਰਸਬ

ਦੀਮਲੈਹਿਵੈਂ ਨੈਤਨੁ ਮਨੁਆਗੈਰਖੈਪਾਨਨਕਅਮੀਖਤਬਿਰਖੁਮਹਰਸਫਲਿਆਮੀਮ
ਲਿਪੀਤਮਰਸੁਚਾਖੈ॥੨॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇਦੀਏਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈਆਸਨਦਿਨੁਰ
ਤੜੀਏਸਹਜਿਮੀਲੀਜੈਆਸੁਖਿਸਹਜਿਮੀਲੀਜੈਰੋਸੁਨਕੀਜੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮਦੀ
ਆਸਾਚੇਰਾਤੀਮੀਲੈਮੀਲਾਈਮਨਮੁਖਿਆਵਣਜਾਣੀਆਜਥਬਨਾਚੀਤਬਧੂਘਟੈ
ਸਾਮਵਾਕੀਫੋੜਿਨਿਸਾਰੀਆਨਨਕਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਬੀਚਾਰੀ॥੪॥
੪॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੇਰਲਾਲਰੰਗੀਲੇਹਮਲਾਲਨਕੇਲਾਲੇਆਗੁਰਿ
ਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਲੇਆਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਜਾਤਿਸੁ
ਭਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਹਜੈਮਿਲੇ
ਬਨਵਾਰੀਆਨਦਰਿਕਰਹਿਤੁਤਾਰਹਿਤਰੀਐਸਚੁਦੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾਪ੍ਰਣ
ਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਤੂਸੁਰਬਜੀਆਪ੍ਰਭਿਪਾਲਾ॥੧॥ਭਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਅ
ਤਿਪਿਆਰੇਆਸਬਦੇਰਵਿਰਹੀਆਗੁਰਵੁਪਿਮੁਰਾਰੇਆਗੁਰਵੁਪਮੁਰਾਰੇਤ੍ਰਿਭੁਵਣ
ਧਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤੁਉਪਾਇਨੈਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ
ਆਪਪਰਪੜਆਪੋਬਾਪਿਉਬਾਪੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਪੀਰਾਹੀਰੇਬੇਧਿਆ
ਗੁਣਕੈਹਾਰਿਪੋਰੋਵੈ॥੨॥ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੇਅਸਤਕਿਨਾਮਨੀਸਾਣੇਸਚੁਸਾ
ਚਿਸਮਾਇਆਚੁਕਾਆਵਣਜਾਣੇਸਚੁਸਾਚਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਰੰਗਾਸਾਚੁਮਿਲੈਮ
ਨਿਭਾਵੈਸਾਚੇਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਹਨਿਸੋਹਿਣੀਆ
ਮਨਮੋਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਸਰੇਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆ
ਰੇ॥੩॥ਸਚਘਰੁਖੋਜਿਲਹੇਸਾਚਾਗੁਰਬਾਝੋਨਸਮੁਖਿਨਹਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
ਆਖੋਨਾਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਨੋਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਨਾਅਮਰੁਅਜੋਨੀਆਸ
ਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾਜਾਦੋਤਿਉਚਾਪ੍ਰਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋ
ਸਚੁਮਤਿਤੇਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਾਣਾਸਾਜਨਦੇਸਿਵਿਦੇਸੀਅੜੇਸਜਨਹਹੁੜੇਦੀਸਾਰਿਸਮਾਲੇ
ਰਤਿਨਸਜਣਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਕਿਉਪ੍ਰਭੀਮਿਲਾ
ਆਰੇਮਾਰਗੁਪੰਥੁਜਾਣਉਵਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇਸਾਸਤਿਗੁਰਸਬ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੁਖ ਗਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਭਰਮ ਗਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸੰਕਟ ਗਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕਾਮ ਸਿਧ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਘਰ ਬਨੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਥਾਨ ਸੁਹਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਜਗ ਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਸੁਖ ਭਏ

ਰਖਨਹਾਰੋ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸ਼ੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਭਈ
ਆਤੁਰ ਜਾਲੇ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭਊ ਪਰਿਸਾ ਚੁਧ ਦੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਬਖਸ਼ਨ
ਤਾਰਿਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਵੇ ਆਪਵਾਣੇ ਤੇ ਦੇਤਿ ਕਵਣਿ ਸਭਿ ਸਿਸਈ
ਖਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਵੇ ਆਸਾ ਸਭ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਆਸੀ ਖਾ ਅਗਣਤ
ਹਰਿ ਧਿਆਵਦੇ ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਭਾਵਦੇ ਸੋ ਸਫ
ਲੁ ਦਰਸ ਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵੇ ਆਤੂ ਬਥਨ ਬਤਰਿਹ
ਇਏ ਕੁਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵੇ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿ ਸੁਤੂ ਦੇਵਹਿ ਤੇ
ਸੁ ਆਪੀ ਤਿ ਸੁਮੇਲਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਥੁ ਤਿ ਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿ
ਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿ ਸਕੈ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਰਿ ਨਉ ਤਰਿ ਆ ਕੋਈ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ
ਕਤਿ ਸਹਿ ਲਾ ਹੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿ ਸੁ ਮੇਲਹਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਬਖਸ਼ੀ ਮਹਲਾ ੪

ਨਾਵਣ ਪੁਰ ਬੁ ਅਭੀ ਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦ ਸ਼ੁਭ ਇਆ ਦੁ ਮਤਿ ਮੇ ਲੁ ਹੜੀ ਆ ਰਿ
ਆਨੁ ਅੰ ਪੇ ਰੁ ਗਇਆ ਗੁ ਰ ਦ ਸ਼ੁ ਪ ਇਆ ਆ ਰਿ ਆ ਨੁ ਗ ਵ ਇਆ ਆ ਤ ਿ ਚੋ ਜੇ
ਉਪ ਗਾ ਸੀ ਜਨ ਮ ਮ ਰ ਣ ਦੁ ਖ ਖਿ ਨ ਮਾ ਹਿ ਬਿ ਨ ਸੇ ਹ ਰਿ ਪਇਆ ਪ ਭੁ ਆ ਬਿ ਨ ਸੀ
ਆ ਹ ਰਿ ਆ ਪਿ ਕ ਰ ਤੈ ਪੁ ਰ ਬੁ ਕੀ ਆ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਕੁ ਲ ਖੇ ਤਿ ਆ ਦ ਿ ਣ ਇਆ ਆ ਵ ਣ
ਪੁ ਰ ਬੁ ਅ ਭੀ ਚੁ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਦ ਸ਼ੁ ਭ ਇ ਆ ॥ ਆ ਰ ਿ ਆ ਨੁ ਗ ਵ ਇਆ ਆ ਤ ਿ ਚੋ ਜੇ
ਗੁ ਰ ਸੰ ਗਿ ਸੇ ਖਾ ਆ ਸ ਦੇ ਨੁ ਭ ਗ ਤਿ ਬ ਣ ਦੀ ਖਿ ਨੁ ਖਿ ਨੁ ਸਿ ਮ ਖ ਵੇ ਖਾ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ
ਭ ਗ ਤਿ ਬ ਣ ਦੀ ਪ ਭੁ ਕੇ ਰੀ ਸ ਭੁ ਲੋ ਕੁ ਵੇ ਖ ਣ ਆ ਇ ਆ ॥ ਜਿ ਨ ਦ ਸ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਗੁ ਰੂ
ਕੀ ਆ ਤਿ ਨ ਆ ਪਿ ਹ ਰਿ ਮੇ ਲਾ ਇ ਆ ॥ ਤੀ ਸ ਬ ਉ ਦ ਮੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਕੀ ਆ ਸ ਲੋ ਕਉ
ਧਰ ਣ ਅ ਰ ਬ ਆ ਸ ਰ ਿ ਪੰ ਚ ਲੇ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੰ ਗਿ ਸੇ ਖਾ ॥ ੨ ॥ ਪ ਖ ਾ ਜ
ਕੁ ਲ ਖੇ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰ ਬੁ ਚੋ ਆ ਸ ਖ ਬ ਰ ਿ ਭ ਈ ਸੰ ਸ ਾ ਰਿ ਆ ਏ ਤੈ ਲੋ ਆ
ਦੇ ਖ ਣ ਆ ਏ ਤੀ ਨਿ ਲੋ ਕ ਸੁ ਰਿ ਨ ਮੁ ਨਿ ਜ ਨ ਸ ਭ ਆ ਇ ਆ ਜਿ ਨ ਪ ਰ ਸਿ ਆ

ਘਟਿ ਪੂ ਰਿ ਰਹਿ ਆ ਸਾ ਤੂ ਅ ਲ ਖ ਅ ਭੇ ਉ ਅ ਗੰ ਮੁ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਲ ਨਿ ਆ
ਅ ਧ ਨੁ ਧੰ ਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੂ ਰ ਖ ਪੂ ਰੇ ਜਿ ਨ ਗੁ ਰ ਸੰ ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਮਿ ਲੇ ਗੁ ਣ ਰ ਵੇ ਆ ਬਿ ਬੇ ਕੁ
ਧਿ ਬੀ ਚਾ ਰੀ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਗੁ ਰ ਸ਼ ਬ ਦਿ ਖਿ ਨੁ ਖਿ ਨੁ ਹ ਰਿ ਨਿ ਤ ਚ ਵੇ ॥ ਜਾ ਬ ਹ ਪ ਭੁ ਮੁ
ਖਿ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਬੋ ਲਾ ਹ ਰਿ ਜਾ ਖ ਵੇ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਕਾ ਰੇ ਆ ਤੂ ਮ ਸੁ ਆ ਮੀ ਆ ਲ
ਆ ਬ ਾ ਹ ਤੂ ਘ ਟਿ ਘ ਟਿ ਪੂ ਰ ਿ ਰ ਹ ਿ ਆ ॥ ਰ ਮ ਸੇ ਦ ਕ ਜ ਨ ਸੇ ਵ ਰਿ ਤੇ ਪ ਰ ਵ ਣੁ ਜੀ
ਨ ਸੋ ਦ ਿ ਆ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਹ ਰੇ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਕੋ ਦ ਿ ਸ ਭਿ ਪ ਾ ਪ ਿ ਖ ਨੁ ਪ ਰ ਹ ਰਿ ਚ ਿ ਤ ਿ ਦੂ ਰ ਿ ਕ ਰੇ ॥
ਤਿ ਨ ਕੇ ਪ ਾ ਪ ਦੇ ਖ ਸ਼ ਭਿ ਬਿ ਨ ਸੇ ਜਿ ਨ ਮ ਨਿ ਚ ਿ ਤ ਿ ਇ ਕੁ ਅ ਰ ਧ ਿ ਆ ਰ ਿ ਤ ਿ ਨ ਕ ਜ ਨ
ਮੁ ਸ ਫ ਲੋ ਓ ਸ ਭੁ ਕੀ ਆ ਕ ਰ ਤੈ ਜਿ ਨ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਸ ਚੁ ਭਾ ਖਿ ਆ ਸ ਤੇ ਧੰ ਨੁ ਜ ਨ ਵ ਾ
ਪੁ ਰ ਖ ਪੂ ਰੇ ਜੋ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਹ ਰਿ ਜ ਪਿ ਭਉ ਿ ਬ ਿ ਖ ਮੁ ਤ ਰੇ ਸੇ ਵ ਕ ਜ ਨ ਸੇ ਵ ਰਿ ਤੇ ਪ ਰ ਵ
ਣੁ ਜਿ ਨ ਸੇ ਵ ਿ ਆ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਹ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਅ ਤ ਰ ਜਾ ਮੀ ਹ ਰਿ ਮ ਆ ਪ ਿ ਜਿ ਉ ਤੂ ਚ ਣ
ਾ ਹ ਰਿ ਪ ਿ ਆ ਰੇ ਹਉ ਤਿ ਵੈ ਚ ਲਾ ॥ ਹ ਾ ਹ ਾ ਬ ਿ ਕ ਦੂ ਨ ਾ ਹ ਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇ ਲ ਹਿ ਤਾ ਹਉ ਮ ਿ
ਇ ਮੇ ਲਾ ਾ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਤੂ ਹ ਰਿ ਮੇ ਲਾ ਹਿ ਸੁ ਆ ਮੀ ਸ ਭ ਾ ਤਿ ਨ ਕ ਾ ਲੇ ਖਾ ਛੂ ਟ ਕ ਿ ਗਾ ਇ ਆ
ਾ ਤਿ ਨ ਕੀ ਗ ਣ ਤ ਨ ਕ ਬ ਿ ਅ ਹੁ ਕੋ ਭਾ ਈ ਜੋ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਹ ਰਿ ਮੇ ਲ ਿ ਲ ਇ ਆ ਾ ਨ ਨ
ਦਾ ਇ ਆ ਲ ਿ ਹੋ ਆ ਤਿ ਨ ਊ ਪ ਰਿ ਜਿ ਨ ਗੁ ਰ ਕਾ ਭ ਾ ਣਾ ਮੰ ਨਿ ਆ ਭ ਲਾ ਤੂ ਅ ਤ ਰ ਜ
ਾ ਮੀ ਹ ਰਿ ਮ ਆ ਪ ਿ ਜਿ ਉ ਤੂ ਚ ਣ ਾ ਹ ਰਿ ਪ ਿ ਆ ਰੇ ਹਉ ਤਿ ਵੈ ਚ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਬ ਖ ਾ ਸੀ

ਲਾ ੪ ਤੂ ਜ ਗ ਜੀ ਵ ਨੁ ਜ ਗ ਦੀ ਸ਼ੁ ਭ ਭ ਕ ਰ ਤਾ ਸ ਿ ਸ ਟਿ ਨਾ ਬੁ ਾ ਤਿ ਨ ਤੂ ਧਿ
ਇ ਆ ਮੇ ਰਾ ਮੁ ਜਿ ਨ ਕੈ ਧੁ ਰਿ ਲੇ ਖੁ ਮਾ ਬੁ ਾ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਧੁ ਰਿ ਹ ਰਿ ਲ ਿ ਖ ਿ ਆ ਸ ਾ
ਮੀ ਤਿ ਨ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਅ ਰਾ ਧਿ ਆ ਾ ਤਿ ਨ ਕੇ ਪ ਾ ਪ ਿ ਕ ਰਿ ਨ ਮ ਖ ਸ ਾ ਭ ਿ ਲ ਾ ਖੇ ਜਿ ਨ
ਾ ਬ ਚ ਨੀ ਹ ਰਿ ਜ ਪਿ ਆ ਾ ਧੰ ਨੁ ਧੰ ਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿ ਨ ਹ ਰਿ ਜ ਪਿ ਆ ਤਿ ਨ ਦੇ ਖੇ ਹਉ
ਭ ਇ ਆ ਸ ਨ ਬੁ ਾ ਤੂ ਜ ਗ ਜੀ ਵ ਨੁ ਜ ਗ ਦੀ ਸ਼ੁ ਭ ਭ ਕ ਰ ਤਾ ਸ ਿ ਸ ਟਿ ਨਾ ਬੁ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਜ
ਾ ਲ ਿ ਮ ਹੀ ਅ ਲ ਿ ਭ ਰ ਪੂ ਰ ਿ ਸ ਭ ਊ ਪ ਰਿ ਸਾ ਚੁ ਧ ਦੀ ॥ ਾ ਜ ਿ ਨ ਜ ਪਿ ਆ ਹ ਰਿ ਮ ਨਿ
ਤ ਿ ਹ ਰਿ ਜ ਪਿ ਮੁ ਖ ਤੁ ਧ ਦੀ ॥ ਾ ਜ ਿ ਨ ਜ ਪਿ ਆ ਹ ਰਿ ਤੇ ਮੁ ਖ ਤੁ ਪ ਾ ਣ ਦੀ ॥ ਤਿ ਨ
ਜ ਲ ਮੁ ਖ ਹ ਰਿ ਚੁ ਆ ਰੇ ॥ ਇ ਹ ਲ ਤ ਪ ਲ ਤ ਜ ਨ ਭ ਏ ਸੁ ਹੇ ਲੇ ਹ ਰਿ ਮੁ ਖ ਿ ਲ ਾ ਲੇ ॥

ਮੇਖਜੀਵਾਮੀਮਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾਸਾਸਪਿਆਸੀਪਿ
ਰਕੈਤਾਈਜੈਉਚਾਰਿਕੁਛੂੰਦੇਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਦੇਹੁਦਰਸੁਪਛਮੇ
ਰੇਮਾ੨॥ਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਹੁਅਗੰਮਤਾਰੂਪੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਨਹਿਤਚਿਤਾਪ
ਨਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗਲਭਰੰਗਬਨੈਆਏਸੋਈਕਰਮੁਕਮਾਵੈਪਣੈਜੇ
ਹਾਰੂਢੁਰਮਾਏਸਾਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਤਿਨੈਸਾਧਸੰਗੋਮਨੁਜੀਤਾਗਰੁ
ਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਹਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਤਉਦਿਤਾ॥ਤੁਸਿਨਰਜੁਡੁਰਾਖਿਲੀਆਸ
ਤਨਕਾਸਦਕਾਸਾਤਿਗੁਰਿਦਾਕਿਲੀਆਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਦਾਢਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੂ
ਹਮਾਰੇਜੀਅਪਾਨਸੁਖਦਾਤੇਆਬਿਨਾਸੀਆਬਿਗਤਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖਾਬੇਧਾ
ਤੇਊਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਈਤੁਮਾਰੀਕਉਡੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤਕੈਬ
ਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਸੇਮਕਾ॥੪॥੭॥੧੧॥

ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਤਿਨਕੋਕਿਲਾਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਸਿਆ
ਖਵਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸਾਟਿਘੋ ਆਪੁਥਾਮਆਏਕੁਲਖੇਤੇਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰੂਪੂ
ਹੋਆਸਾਦੂਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਹਿ
ਰਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆਸਭਛੁਟੀਸਾਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਇਆਗੁਰਬਚਨਿਆਗਰਿਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇਵਿਨਆਇ
ਆਸਭੁਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤੁਬੋਲੈਗੁਰਕੈਨਾਇਲਾਏਐਸਛਿਛੁਟਜਿਕੀਆਇਆਦੂ
ਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜ ਪੁਕੀਆਆਪਤੀਆਏਸੁਰਸੀਤਹਕੁ
ਤਕੁਚਲਤੁਬਾਇਆਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੀਤਲਕੈਨੈਆਚੁਨਦਾਮੁਲਇ
ਆਚੁਦਾਮੁਕਿਛੁਪਇਆਨਬੋਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਰੈਪਈਗਲਇ
ਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮੈਂਗਹਸਭਭੁਗੋਸਾਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਪਈਜਾਗਾਤੀਆਂ
ਵਾਜਿਆਣਪਕਰਿਦ੍ਰੀਚਗੁਰਿਠਾਕੀਨੇ ਬੋਲਕਾਸਭਿਉਠਿਗਇਆਗਾਤੀਆ
ਏਸੁਰਸਸੀਤਹਕੁਤਕੁਚਲਤੁਬਾਇਆਪਾਸੀਮਾਲੇਆਏਨਗਰਮਹਜਾਗੁ
ਤਿਗੁਰਚਿਦਗਹੀਆਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਗੋਵਿਦੁਪੁਛਿਸੀਮੁਤਿਕੀਤਾਸਹੀਸਿਦੇ
ਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦੇਮੀਰਸੰਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦੁਧਿਆਇ
ਾਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਇਪੰਚਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਬੇਹੁਗਵਾਇਆਕੀਤਨੁ
ਾਣਨਿਤਪੁੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀਆਸੰਮਿਲਿਆਏਜਨਦ

ਾਜਨਾਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀਆ॥੬॥੧੫॥੮॥

ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰੈਮਨੁਦੀਨਾਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨੁਛੀਨਾ
ਇਹੁਮਨੁਤੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਾਰੰਗੁਮੁਰਾਰਾਪਕੀਮਾਤਿਕਧੀਨਜਾਈਹਰਬੁਦੇ
ਰਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾਸਗਲਗੁਣਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀਨਾਲੇ
ਦਰਸੁਨਾਨਕਬਾਲਹਾਰੀਜੀਅੜਾਬਾਲੇਬਾਲੇਕੀਨਾ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਧਨੁ
ਗੁਣਤੇਰੇਾਖੰਨੀਐਵੰਞਾਦਰਸਨਤੇਰੇਾਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਆਂ

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਗਾਵੀਐਰੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਜਾਈਹਰਿਲਖਿਆਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਜਨ
ਕਉਹਰਿਲਿਵਲਾਵੀਐਰੇ॥ਸਭੁਕੋਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਕੇਰੀਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਵੀ
ਐਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਹਰਿਦੇਵੈਤਾਨਾਮੁਧਿਆਵੀਐਰੇ॥ਜਿ
ਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛਡਾਵੀਐਰੇ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿ
ਸੇਧੰਨੁਜਨਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਤਿਨਦੇਖਿਮੇਰਾ
ਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਸੁਤੁਮਿਲਿਮਾਤਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪਿ
ਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੋਕਉਦੇਹੁਮਤੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਜਿਉਬਛੁਰਾਦੇਖਿਗਊਸੁਖੁਮੰਨੇ
ਤਿਉਨਾਨਕਹਰਿਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੪॥੧॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੧
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨਕਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੂਜਹੁਇਨਬਿਧਿਮੇ
ਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈਰਸਇਨਸੰਗਿ
ਤੇਤੂਰਹੁਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੂਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸ
ਇਣੁਰਾਮਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਹਰਿਰਾਮਨਾਮਰਾਮਰਮਹੁਰੇ॥੧॥ਅੰਤਰਕਾਅਭਿਮਾਨੁਜੋਰੁ
ਤੂਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੁਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦੈ
ਆਲਹੋਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿ
ਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀ॥ਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸ
ਹਜਿਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿ
ਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲ॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥ॥ਰਾਖੁਹੇਕਿ
ਰਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰ
ਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕ
ਰੁਣਾਪਤੇ॥ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨ
ਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ॥ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲ॥੨॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦ
ਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨ॥੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦ
ਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕਮਲ
ਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੨॥੧॥੩॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿ
ਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦ
ਘੁਮਾਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਸਗਲਸਮਾਲਹਿ
ਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਝਹਿਦਿਖ
ਾਉ॥੨॥੨॥੪॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮ
ਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਹੁਹਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪ
ਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇ
ਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਉਕਿਨੇਹਾਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁ
ਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩॥੫॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲ
੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇਅਪਨਾ
ਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਣਿ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਉ ਆਰਤੀ ਜੋ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ਸਫਲ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥
ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿਓ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝ ਹੀ ਦੇਵ ॥
ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿਓ ਨਿਰਮਲ ਜੋਇ ॥੨॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝ ਹੀ ਦੇਵ ॥੩॥੧॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸੁਖਾਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦਿ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾਚੁ ਵਣਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਲੈ ਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਾਹੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸੁਖਾਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦਿ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾਚੁ ਵਣਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਲੈ ਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਾਹੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸੁਖਾਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦਿ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾਚੁ ਵਣਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਲੈ ਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਾਹੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸੁਖਾਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦਿ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾਚੁ ਵਣਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਲੈ ਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਾਹੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰਜੀ ਊਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨ ਕਾ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਦੁਇ ਚਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾਰਨੇ ਕਹਾ ਕਰਤ ਹੈ ਮੀਤ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਬਾਸ ਖਗ ਮਿਲਤ ਜਾਤ ਇਹ ਰੀਤ॥੧॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕੋਇ॥ ਦੀਨ ਭਏ ਸੁਮਿਰਤ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਪਰੀ ਬਿਗੋਇ॥੨॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਨਰ ਗਰਬਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਧਨ ਕੁਟੰਬ ਸਬਾਇਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਬੁਦਬੁਦਾ ਅਰੁ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਅਹਮੇਵ ਬਿਨਸਿ ਜਰੇ॥ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ਰੈਨੀ ਉਡਿ ਚਲੇ ਦਹ ਦੇਰੇ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਾਰੀਚਿ ਝੂਠ ਅਰੁ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਹੀ॥੨॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਭੁਖ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜਾਗਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਗਤ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੁਰ ਜਾਗਤ ਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਜਾਗਤ ਹੀ ਬਿਨਸਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਵੈ॥੨॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਭਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੁਆਦੁ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਪਹਿਰੈ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਹਾਥਿ ਲਗਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਪੈਜ ਰਹਾਈ॥੧॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਚ ਸਮਝਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਈ॥੨॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਭੁਖ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜਾਗਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਗਤ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੁਰ ਜਾਗਤ ਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਜਾਗਤ ਹੀ ਬਿਨਸਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਵੈ॥੨॥੪॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਭਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੁਆਦੁ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਪਹਿਰੈ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਹਾਥਿ ਲਗਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਪੈਜ ਰਹਾਈ॥੧॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਚ ਸਮਝਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਈ॥੨॥੫॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨ ਕਾ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਦੁਇ ਚਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾਰਨੇ ਕਹਾ ਕਰਤ ਹੈ ਮੀਤ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਬਾਸ ਖਗ ਮਿਲਤ ਜਾਤ ਇਹ ਰੀਤ॥੧॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕੋਇ॥ ਦੀਨ ਭਏ ਸੁਮਿਰਤ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਪਰੀ ਬਿਗੋਇ॥੨॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਨਰ ਗਰਬਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਧਨ ਕੁਟੰਬ ਸਬਾਇਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਬੁਦਬੁਦਾ ਅਰੁ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਅਹਮੇਵ ਬਿਨਸਿ ਜਰੇ॥ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ਰੈਨੀ ਉਡਿ ਚਲੇ ਦਹ ਦੇਰੇ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਾਰੀਚਿ ਝੂਠ ਅਰੁ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਹੀ॥੨॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਭੁਖ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜਾਗਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਗਤ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੁਰ ਜਾਗਤ ਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਜਾਗਤ ਹੀ ਬਿਨਸਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਵੈ॥੨॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਭਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੁਆਦੁ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਪਹਿਰੈ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਹਾਥਿ ਲਗਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਪੈਜ ਰਹਾਈ॥੧॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਚ ਸਮਝਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਈ॥੨॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਭੁਖ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜਾਗਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਗਤ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੁਰ ਜਾਗਤ ਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਜਾਗਤ ਹੀ ਬਿਨਸਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਵੈ॥੨॥੪॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਭਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੁਆਦੁ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਪਹਿਰੈ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਹਾਥਿ ਲਗਾਈ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਪੈਜ ਰਹਾਈ॥੧॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਚ ਸਮਝਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸਾਈ॥੨॥੫॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਚਲਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਚਲਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਚਲਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਚਲਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਚਲਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਰਤੈ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਚਲਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਨਹ ਜਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਮੁ ਜਪਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੰਜਾਲ ਅਜਾਲ ਬਲਿ ਜਲਉ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਤ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਤਾਰੀ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ਵਟਾ ਇਕਿ ਰਹਦੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮ ਕੀ ਹੋਈ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਵਜਹ ਗਵਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਚ ਪਿਆਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਚੁਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਚ ਪਿਆਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਚੁਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਚ ਪਿਆਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਚੁਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਚ ਪਿਆਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਚੁਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਚ ਪਿਆਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਚੁਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਚ ਪਿਆਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਚੁਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁਮਾਰਾ॥੩॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆ
ਕਾਰਾ॥ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਕਰਮਬੰਧੁਹੋਈ
॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਜੋਗੀਗਿਰੀ
ਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪਣੈਅਹੰਕਾਰੀ॥੧॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋ
ਇ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੂਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂ
ਤਓਹੁਵਸਿਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੈ
੩॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਡੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੪॥ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿ
ਜਾਗੈਕੋਇ॥ਜਮੈਕਾਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਇ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਹੋਇ॥੬॥੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀ
ਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੇਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ॥੧॥ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁ
ਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਹੁਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿ
ਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕੈ
ਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾਬ
ਝਹੁਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਇ॥੪॥੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਮੈਕਾਮਣਿਮੇ
ਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ
॥ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥
ਜਾਂਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦ
ਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋ
ਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀ
ਦੁਬਿਧਾਮਾਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁ
ਭਾਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁੋਲਾਇਆ॥੨॥ਇਸੁਮਨਤੇਸਭਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾ
ਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥

ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭ
ਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰ ੫੮੧
ਜਨਦੇਉ॥੬॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਵ
ਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਸਦਹੀਨਿ
ਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈ
ਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੩
॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰ
ਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ
॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ੩ ॥ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿਬੀ
ਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥
੨॥ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩
॥ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥੪॥੮॥ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ੩ ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛਾਰੁ
॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਕਾਭ
ਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਹੁ
ਜੋਕਲਰਹਿਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥੪॥੯॥ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ੩ ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ

ਬਾਣੀ ਸੁਖਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਦਖੁ ਵਿਚਿ ਮੋਦੁ ਖ
ਮੈਦੁ ਖਾਵਿ ਚਿਕਾਰਕਮਾਇਆ ਗਰਭਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਵੇਸ ਕਲੇ ਬਿਸਟਮਾਹਿ
ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖਮੁਖਿ ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵ ਨਕੀਨੀ
ਇਕਨਾ ਮੁਨਛਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸੋ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੋ ਮੰਨੈ ਵਡਭਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ
ਧਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਨਿ ਕੀਰੇ ਵਡੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਸਦਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ
ਸਿਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੋ ਸੋਈ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂਤਨਿ ਵੂਖੁਨੋ ਹੋਈ ॥੧॥
ਸਬਦਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਪੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੁਗਵਾਦਿ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗਿ ਹਾਲ
ਕੁਕਿਦੂਜੈ ਦੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਹੁ ਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹਲੇ
ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ
ਮਿਲਿਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ
ਮਿਲਿਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਆਵਹਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
॥੪॥੪॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਖੁਆਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਏ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਆਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ ਸਾਚਦਾਸ
ਨੰਦੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਾਤਾ ਧਿਆਨਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪੀਤੁ
ਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ
ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਾਹੀ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੋਲਖਾਏ ॥੨॥ ਤਤੈ
ਤਾਤਿ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਚੁ ਕਰਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ
ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣਾ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੁ ਜੋ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ
ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਭੀ
ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ
ਅੰਤਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਕਰਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ
ਮੁਲੇ ਹੁ ਜਾਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖੋ ਰੋਗੀ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ
ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉ ਸਦ ਜੀਵਾ ਸਬਦਿ ਤੁਹਾਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ਸਦਾ
ਸਿਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੩॥
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਗੰਮ ਅਥਾਹ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ
ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਕਰਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੮॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੂਖ ਖਵੇ ਦੂਖੁ ਖਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਚਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਬਲੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੁਕੈ ਵਿਲਾਪ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਰੋਗੀ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ਆਚੁ ਕਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੯॥੧੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ਪੜੀਆ ਅਲਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਵਿਦਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ਸਾਚੁ ਗੁਰ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪਰਿਆ ਦੁਹ ਉਚੇ ਸਾਸਾ ਨਤ ਬਾਲਕ ਰਮਨ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪਰਿਆ ਦੀ ਪਿਆਰੇ ਪੁਤਰ ਰਮਨ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਗੁਮਾਇਆ ॥ ਲੇਪੁ ਉ ਬਾਰੇ ਪਰਿਆ ਦੂ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤਾ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਪੁਕਾਰੇ ਪਰਹਲਾਦ ਪਾਪੀ ਪਵਿ ਗਇਆ ਸਭ ਪਟਣ ਵਿ ਗਾਵੈ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇ ਆਪਿ ਪਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖੋ ਇਕੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਵਨੁ ਸਹਾਇ ॥ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪਰਹਲਾਦ ਦੁ ਲਈਆ ਉ ਬਾਹਰਿ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਪਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੋ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੋ ਦੇਤ ॥੫॥੧॥੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਲਾਲਾ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਪਰਹਲਾਦੁ ਗਾਇ ॥ ਨਰਹਰ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਖੰਭ ਤੇ ਸਭ ਦੈਤ ਗਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਆਪੇ ਲਹਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲਹਿ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਘਰੁ ੨ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿ ਸੁਹਿ ਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਅਸਤ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ
ਜਿ ਸੁ ਲਿਖਿ ਆਸੋ ਗੁਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ॥ ਅਮਰ ਪਦੁ ਦਜਪੀਐ
ਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤ ਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਢੇ ਮਾਰਿ॥ ਹਰਿ
ਉਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਰਜਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਚੂ
ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾ ਕੁ ਕੀ ਆ ਕਰਤਾ ਰਿ॥ ਅਮਤ ਸੁਰ ਤਿ ਤਾਂ ਕੀ
ਚੂਕੀ ਜੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਈ ਭਲ ਹੋ ਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਪੇਚੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕੀਜੈ
ਕਰੇ ਬੀ ਚਾਰਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮੋਰ ਆਸ ਤਿ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਆਮੀ ਜਿ ਨਿ ਜਪਿ ਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਤਿ ਨਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ
ਜਿ ਮਿਲਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਉਤ ਮਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੈ ਵਾਸੁ ਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ
ਆਇ ਬਨ ਵਾਸੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਦੈ ਵਾਸਿ ਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥੨॥
ਹਰਿ ਨਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਆਪੀ ਹਰਿ ਸੁਖ ਆਪੀ ਹਰਿ ਸੇਵ ਕਰਾਇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਹਰਿ ਜਪਾਇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ
ਛਡਾਇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ

ਜਿਣਿ ਸੁਖਰਸ ਮਨਮਹਿ ਉਰਾ ॥ ਤਿਸ ਭਉ ਕਿਆ ਜਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੰਗਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥ ਸਭ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ਜਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਠਾਕੁਰ ਰਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਹਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜਾ

ਮੇਖ ਪੇਖਉ ਜਹ ਜਹ ਮਗ ਕਾਪੜ ਏਹੋ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪੀਤਮ ਪੀਤਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਭ ਪਇਆ ਅਲਾਸ ਸਬਦੁ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਸੀਤਮ ॥੧॥
ਭਖਾ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ਜਗਤ ਪਿਤ ਪੀਤਮ ਪੀਤਮ ਪੀਤਮ ਪੀਤਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਖਾ ਅਮਿਉ

ਵਡੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਵਡੀਐ ਜਾਣੈ ॥ ਤਉ ਪੁਰਖਸ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ
ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਧਿਙਾਣੈ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਣੈ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਵਣਾ ਸੁ ਹੋਆ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕਿਆ ਰੋਵਣਾ ॥
ਭੁਖ ਭਤੇ ਨਾਤ ਬਕਾ ਵਾਹੋ ਰਿ ਅਚੰਤ ਭਰਮਸੇ ਤੇ ॥੩॥ ਪਾਪ ਕਤੂਹਲ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ਵਡੀ ਆਸਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆਇਆ ਮਾਇਆ
ਹਉ ਪੋਚਨਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਬਜੇ
ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰੈ ਕੈਸੇ ਸੋਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲਾ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬੇਜੇਰ ਬਾਬਾ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜਾ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੁਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਭ ਭਰਮੁ
ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ
ਹਾਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਕਰਮ ਅਲੇਖੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਬੁਧਿ
ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਆਪੈ ਕੈਸੇ ਜਮੁ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਸਮਝੈ ਹੋਰੁ
ਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਕੋ ਤਿਆਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ
ਕਹਾ ਕੋ ਉਰਝਿ ਆਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਫਿਰਤ ਭਾਈ ॥੪॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੈਸੇ ਕਥਨੀ ਸਬਦ ॥
ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਹ ਲਹੀਐ ਨਾਮੁ ॥੫॥੨॥੯॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਮੋਰੋ ਮਾਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨਾ ਖਾਕੋ ਮੋਰੋ ਗਲ੍ਹ ਬਸਿ
ਲੀਨਾ ॥ ਹਉ ਦੇਖਿ ਸਭਨ ਤੇ ਹੋਰੋ ਗਿਖਾ ਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ਨਾਂਦਰੋ ਗਿਖਾ ਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥
ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਹਉ ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ
ਰੋਗਿ ਮੁਕਤਿ ਆਸਾ ਬਾਸਾ ਰੋਗ ਭਰਮ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਕੋਊ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲਾ
ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰੋਗੇ ਮਰਣਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੋ ਰੋਗੇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤ ਰੋਗੇ ਜਨਮੋ ਰੋਗੇ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੋ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਨ ਛੂਟੇ ਤਿਹ ਜਨ ਨਾਹੀ ਭਰਮੋ ॥੩॥
ਕਰਤਾ ਨਰਹਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਜਨੁ
ਕੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫੇਰ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਨਹੀ ਬਿਆਪੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਡੂਬਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਜਹ ਦੇਖਾ
ਤਹ ਹਰਿ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥੫॥੩॥੧੦॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥
ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥
ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥ ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥
ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥
ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ
ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥ ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ
ਬਾਹਰਿ ॥ ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ
ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥
ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥
ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ
ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥ ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ
ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥
ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥ ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥
ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥
ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ
ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥ ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ
ਬਾਹਰਿ ॥ ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ
ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥
ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥
ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ
ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸੋ ਨਹਾਰੀ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਵੜੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਹਾਰੀ ॥ ਤਉ
ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ ਪਾਚੈ ਆਖਿ ॥ ਜਾ ਵੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਕਵਣੁ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਕਵਣੁ
ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਲਹੀਐ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਹਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕਵੜੀਐ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ॥

ਹਰਿ ਬਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੇ ਬਾਲੁ ਅਖਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ
ਸਭ ਥਾਈ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਕਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੀਅ ਜਾਣਿ ॥੩॥੧॥੨੪॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤਪ ਪੂਤ ਭਲੇ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨ ਫਲੇ ॥੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿਓ ਜੀ ਆਨਾ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਫੂਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਿਓ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਭਜੁ ਨਾਮ ॥੪॥੨॥੨੫॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸੁਚਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥
ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਹ ਨਿਧਾਨ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਧਾਮੁ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੨॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਜਾਪੁ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਭਰਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭੁ ॥੪॥੩॥੨੬॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਧਰਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤਰਸਤ ਜੀਓ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਰੀਐ ਮਾਈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਾਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਲਭਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਲਭਾ ॥੪॥੪॥੨੭॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਧਰਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤਰਸਤ ਜੀਓ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਰੀਐ ਮਾਈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਾਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਲਭਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਲਭਾ ॥੪॥੪॥੨੭॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸੈ ਸੁਖ ਕੈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਸਿਮਰਣ ਮਨ ਸਾਧ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨ ਤਾਰੇ ॥ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਲਏ ਉਧਾਰੇ ॥
ਸਿਮਰਤ ਸੋਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਵ ਮਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਆਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਨਦ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥
ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਪੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਸਾਜੀ ਧਾਰੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਪਾਵਹ ਤਾਰੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਸੁਖ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੁ ਸਭ ਸਮਤਾ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਤਖਤਿ ਸਚ ਸਾਜਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਵਡਿਆਵੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਜੀਅ ਸਮ ਭਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਸੁਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਨਿਰਵਾਹ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਵਡਿਆਵੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਜੀਅ ਸਮ ਭਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਸੁਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਨਿਰਵਾਹ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਵਡਿਆਵੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਜੀਅ ਸਮ ਭਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੬॥

ਬਾਉ ॥੨॥ ਜਾਗਜੁਗੰਤਰਿ ਦੀਪੁ ਤਤੁ ਸਬਦਿ ਹਰਿਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿ
ਸੁਲਤਾਨੁ ਦੇਖਾਇਲੇ ਸੋਲਾਹੀਐ ਜਨਮਜਨਮਕਾ ਸੋਇ ਆਜਾਰੀ ॥੩॥ ਸਤੇ ਭਗਤ
ਗਤਨਕਾ ਆਪਿ ਪਾਪ ਪਣਿ ਮਹਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ਜੀ ਅੰਜਸ ਛਿਤੇ ਹਾਇਆ
ਨਕਕੇ ਪਭਸਦੀ ਸਾਬੇ ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮੁਖ
ਕੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਏਕਾ ਓਟ ਮੇਰੈ ਮਿਰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੰਡਾਰ ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ
ਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਵਿਸਟ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ
ਹਮਾਰੈ ਪਰਮ ਪਰਾਨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਿਰਪਾ ਦਾਨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪਰਮ ਪਰਾਨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਿਰਪਾ ਦਾਨ ॥
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪਰਮ ਪਰਾਨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਿਰਪਾ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥੨੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਚਤੁਰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਚਤੁਰ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਚਤੁਰ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਪਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਚਤੁਰ ਮੇਰਾ
ਠਾਕੁਰ ਊ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਚਤੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ
ਭਦਾਤਿ ਚਤੁ ਮਰੀਐ ਸਤ ਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ
ਦਨ ਹਾਰਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ਤੁ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥
ਸਭ ਤਜਪਿ ਏਕਾ ਨਾਉ ਸਚਾ ਧਾਪਿ ਰਹੇ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਚਤੁ ਮਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ
ਸਿਮਰਤ ਸੰਤ ਜਨ ॥ ਰਿਗ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਚਤੁ ਮਰੀ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸਾਉ ਚਤੁ ਮਰੀ
ਮਇਆ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਤੁ ਮਰੀ ਕਾਟੇ ਸਭ ਫੰਦ ॥੩॥ ਚਤੁ ਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੀ
ਕੀਨੀ ਚਤੁ ਮਰੀ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥ ਚਤੁ ਮਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇਰੀ ਕੀਨੀ ਚਤੁ ਮਰੀ ਜਪਿ
ਤੁਮ ਜੀਓ ॥ ਚਤੁ ਮਰੀ ਤੁਮ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਚਤੁ ਮਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੨॥੩੦॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ ਲੇਖੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਦੇਖੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ
ਲੇਖੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਦੇਖੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ ਲੇਖੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਦੇਖੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ ਲੇਖੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਦੇਖੁ

ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਭਗਤਅਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰ
ਖਿਨਮਹਿਬਖਸੈਪ੍ਰਭੁਬਾਪਦਾਦਾਰਾਜਕਾਧੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹ
ਚਾਸੋਇਹੁਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀਆਸਾਦੂਖੁਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾਫ
ਖਿਲਨਿਸਭੁਜਨਕਾਪੜ੍ਹਦਾਅਨਨਕਪ੍ਰਭਿਸਭਕਿਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥੪॥੧੬॥੬੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਰੇਵਨਹਾਰੀਰੇਜੁਬਨਾਇਆਬਲਨਬਢਰਤਨਕਉਸਾ
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਰੇਵਨਹਾਰੀਰੇਜੁਬਨਾਇਆਬਲਨਬਢਰਤਨਕਉਸਾ
ਬੰਧੁਚੇਤਿਆਇਆਬ੍ਰਾਝਿਬੈਰਾਕਰੇਜੋਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਸੋਰੁ
ਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਪੰਧੁਪਾਸਾਕੁਸਾਦ੍ਰਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰਹੀਬਿਆਪਿਆਜੋਲਪਟਾਨੋਤਿਸੁਦੂਖਸੰਤਾਪ॥
ਸੁਖਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਧਿਆਏਨਾਮਨਿਧਾਨੁਬਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸਾਸੁਗੀਸਿਉ
ਜੋਮਤੁਗੀਝੈਵੈਸਾਸੁਗੀਉਤਾਸੋਐਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਸਮੋਘਕੀਛੁਨਾਇ॥ਜੈਸੋਬ
ਰਤਨਹਾਰਾਤੈਸੋਪਰਪਚੁਮੋਹਾਬੋਕਾਰਾ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਾ
ਕਾਜੁਤਾਹੀਕਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁਨਾਨਕਆਇਆਸੋਫਲ
ਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੦॥੬੩॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਾਨ
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਰੋਗੀਕਰਨਾਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੂਖਸਹਾਮਾਝਾਨੁਦੈਤਨਿੰਦਕਕਉਜਮ
ਮਾਰਿ॥੧॥ਸੰਤਸਭੈਗਿਕਰਹਿਜੋ ਬਾਦੁਾਤਿਨਨਿੰਦਕਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਕੰਧੁਢੁਦੈਾਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁਚਾਵੈਾਭਗਤਕੀਨਿੰ
ਦਾਗਰਭਮਾਹਿਗਲੈਾਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਰਾਜਤੇਟਲੈ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹਿ
ਆਵਾਈਜਾਈਮੋਹੀਖਾਹਿ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਤੇਬੁਰਾ॥ਸਭਤੇਹੋਵੈਨੀਚੁਨੀਚਾ
ਭਗਤਨਿੰਦਕਿਸਿਥਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭਗਤਨੈਵੈਰਾਸੋਨਿਸਤਰੈਜੋਪੁ
ਜੈਪੈਰਾਆਦਿਪੁਰਖਨਿੰਦਕੁਭੋਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ
ਜੈਸੋਕਰਾਆਦਿਪੁਰਖਨਿੰਦਕੁਭੋਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਸੰਤਭਵਾਸੰਤਭੈਭੰਜਨੁਸੰਤਭੈਗਤਿਮਤਿਸੰਤਹਥਿ॥ਸੰਤਸਭਾ
ਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ਸੰਤਸੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਭਕੈਰਾਸੁ॥੧॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦਰਬੁਸਭੂਨੋ
ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਣਰਹਿਤ॥ਸੰਤ
ਮੰਡਲਮਹਿਜਪੁਤਪੁਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ਸੰਤਸਭੈਗਿਹੋਇਏਕਸੁਰਿਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ਸੰਤ
ਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੨॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਹੋਚਲਆਸਨੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿ
ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਉਮੈਦੁਖਨਾ
ਸ॥੩॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਠਾਕੁਰਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲ
ਕੁਰਬਿਰਬਾਕੋਇਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੀਕਾਪ੍ਰਭੁਖੰਡੁਹੋਰੁਗੁਰਦੁਖੀਏਕ
ਮੀਤਤੇਵਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੀਕਾਪ੍ਰਭੁਖੰਡੁਹੋਰੁਗੁਰਦੁਖੀਏਕ
ਪੂਜੇਕਉਦੇਵੁਹੁਨਾਮ॥੧॥ਸਫਲਜੇਵਾਰੋਪਾਲਰਾਇਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਸੁ॥ਆ
ਹਾਰਦੇਵਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਗੁਨਿਬਾਵੈਕਉਤੁਮਥਾਨਿਬੈਠਾਵਹੁਦਾਸਾ॥ਪੂਜੇਕਉਭਗਤੀ
ਲਾਵਹੁ॥੨॥ਜਨਮਾਂਤੇਕਉਪ੍ਰਭਦੇਤੋਮਨੁਝੂਮੁਗਾਧੂਹੋਇਚਤੁਰਸੁਜਾਨੁ॥ਸਾ
ਗਲਭੁਇਆਨਕਾਭਉਨਸੋਜਨਆਪਨੇਕੋਹਰਿਮਨਿਬਸੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਭੂਖਨਿਧਾਨਾਤਤੁਗਿਆਨੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਟਹਲੈਲਾਏ
ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਏ॥੪॥੨੨॥੬੫॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਸੰ
ਗਤਿਪਾਈਸੰਤਸੰਗਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਾਸੈ॥ਸੰਤਸੰਗਮਹਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਸੰਤਸੰਗ
ਮਹਿਦੂਖਅਭਾਨਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਏਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤ
ਸੰਗਿਨਹੋਤਨਿਰਾਸਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਕਛੁਨਾਹਿਬਿਨਾਸਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਏਕਮਨਾ
ਜਾਕੀਨਿਰਮਲਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਮਲੁਸਭਜਾਇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥
ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਹੀਕਿਰਤਿਪਾਪ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਾਪ॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਹੀਜਮ
ਤ੍ਰਾਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਵਹਿਪਾਸ॥੩॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਹੀਬਿਖਿਆਰਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿ
ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਨਕਉਧਰੈ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਭਕੁਲਾਂਹਿਤਰੈ॥੪॥
੨੩॥੬੬॥

ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਤਾਕੈਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਬਇਹੁਨਸੋਤਬਕਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨੁਮੂਲਤੇਕਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਆਪ
ਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਾਲੈ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੨॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣ
ਹੁਤਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਹੈਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਵ
ਹਿਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੁਮ
ਰੈਪਾਸਿ॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਸਭਤੁਝਹਿਧਿਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਏ॥੪
॥੨੫॥੩੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾਕਲਿਮਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇ
ਗੁਣਗਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਪੋਹੈਕਾਲੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਦੀਨਦੁਨੀ
ਆਤੇਰੀਟੇਕ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆਸਾਹਿਬੁਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਕਰਉਆ
ਨੰਦ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪਉਗੁਰਮੰਤ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤਰੀਐਭਉਸਾਗਰੁ॥ਰਾਖਣਹਾਰੁਪੂਰਾਸੁ
ਖਸਾਗਰੁ॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾ
ਮਨਿਤਾਣੁ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਤੂਦੀਬਾਣੁ॥੩॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਸਗਲਧਿਆ
ਵਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਪਿਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸਾਚੇ
ਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਡੀਪਰਾਈ
ਨਿੰਦਾ॥ਉਤਰਿਗਈਸਭਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਸਭੁਕੀਨੋਦੂਰਿ॥ਪਰਮਬੈਸਨੋ
ਪ੍ਰਭਪੇਖਿਹਜੂਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਸੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਛੋਡਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਆਰੰਗੁ॥ਨਾ
ਮਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਬੈਰੀਮੀਤਹੋਏਸੰਮਾ
ਨ॥ਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਜਪੈਨਾ
ਮਜਾਪ॥ਮਨਿਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪੂਰੀਪਈ॥੪॥੨੭॥
੪੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਖਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿਨਾ
ਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜ

ਆਨੰਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧ
ਨਕਾਟਨਹਾਰੁਮਨਿਵਸੈ॥ਤਉਸੁਖੁਪਾਵੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭ
ਦੇਵਨਹਾਰ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਅਪਨੇਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰ
ਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ॥
੪॥੨੮॥੪੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
ਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥
ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣ
ਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਫਲਹੋ
ਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹ
ਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਸਦ
ਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿ
ਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿ
ਖੋਟੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥
ਤਾਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨ॥ਪੂਰਨ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦ
ਇਆਲ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਹੁ ਮਾਣਿਓ ਏਕੇਲਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਜਮ ਕੈ ਪਥਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਭਗਤ ਸੋਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਲਗਿ ਤਰੇ ਤਰਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਦੁਖ ਦਰਦ ਗਵਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੋਭਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਨਹੀ ਤਪਤ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਸੈ ਸਭ ਠਾਈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨ ॥੮॥੩॥੨੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਸਤ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਏਕ ॥
ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਬਸਿਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਹੀ ਕਸਿਆ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਆਨ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਨ ਲਾਭਤ ਦੂਜਾ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਸਮਾਨ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਰਵਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਾਨ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਾਇਆ ਸਭ ਤਾਕੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਰਵਤ ਰਵਾਲ ॥੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦਰਸ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਧਿਆਇ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਰਵਤ ਰਵਾਲ ॥੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦਰਸ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਧਿਆਇ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਰਵਤ ਰਵਾਲ ॥੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦਰਸ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਧਿਆਇ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੈਸਾ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੈਸਾ ਦੀਸੈ ਥਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਡੀਠਾ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਰਵਤ ਰਵਾਲ ॥੫॥

ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਜੋਜਾਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀ
ਐਸਾਧਸੰਗਿ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗੁ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਾਸਿਸ
ਸਿਹਰਿਦੇਹੁਚਿਤਾਰਿ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਆਪੇਸਾਸਤੁ
ਆਪੇਬੇਦੁ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਜਾਣੈਭੇਦੁ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਜਾਕੀਸਭਵਥੁ॥ਕਰਣ
ਕਾਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਰਾਧਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾ
ਰੁ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਸਿਵਸਕਤੀਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀ
ਆਪੇਭੋਗੀ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਾਧਸੰਗਿ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿ
ਜੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ਊਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁਜਨਤਾਕੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੇਈਜਨਧੰਨ॥੪॥੩੭॥੫੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਗਤਾ
ਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋਵਿੰਦ॥ਅਸਥਿਤਿਭਏਬਿਨਸੀਸਭਚਿੰਦ॥ਭੈਭ੍ਰਮਬਿਨਸਿਗਏ
ਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਸੰਤਸਦਾਸਹਾਇ॥
ਘਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਮਾ
ਲੁਜੋਬਨੁਜੁਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉ
ਦੇਰਾਖੈਹਾਥ॥ਨਿਮਖਨਛੋਡੈਸਦਹੀਸਾਥ॥੨॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੁਨਰਾਇਣੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭ
ਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਭਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਹੋ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰਖਾਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾਸਾਰੇਸੁਆਰਥੁ॥੪॥੩੮॥੫੧॥
॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥ਸਗਲਬਿ
ਆਧਿਮਿਟੀਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕੀਦਾਸਕੇਹੋਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸ
ਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਪੂਰਨਧਾਮ॥ਜਨਕਾਦਰਸੁਬਾਂਛੈਦਿਨ
ਰਾਤੀਹੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਰਾਇਜਾਮ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿ

ਮਿਟਿਆਅਭਿਮਾਨ॥ਐਸੇਸੰਤਭੇਟਹਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੨॥
੩੯॥੫੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਖੈ॥ਮਿਥਿਆਰਸ
ਨਾਨਿਤਉਠਿਭਾਖੈ॥ਚਕ੍ਰਬਣਾਇਕਰੈਪਾਖੰਡ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਪਚੈਜੈਸੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡ॥
੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਭਝੂਠੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾ
ਕਤਮੂਠੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੁਚੀਲੁਕੁਦਰਤਿਨਹੀਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁ
ਚਿਹਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਬਾਹਰੁਨਿਤਧੋਵੈ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਅਪਨੀਪਤਿਖੋਵੈ
॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਕਰੈਉਪਾਉ॥ਕਬਹਿਨਘਾਲੈਸੀਧਾਪਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆ
ਤਿਸੁਚੀਤਿਨਆਣੈ॥ਕੂੜੀਕੂੜੀਮੁਖਹੁਵਖਾਣੈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾ
ਰੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਤਿਸੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਨਹੀਭੰਗੁ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿੰਦ
ਕਕਉਫਿਟਕੇਸੰਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕਾਝੂਠਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੈਲਾਆਚਾਰੁ॥ਦਾ
ਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਨਿੰਦਕਕੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ
ਰਿਜਨਰਾਖੇਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਓਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਕਕਾਕਹਿਆ
ਕੋਇਨਮਾਨੈ॥ਨਿੰਦਕਝੂਠੁਬੋਲਿਪਛੁਤਾਨੇ॥ਹਾਥਪਛੋੜਹਿਸਿਰੁਧਰਨਿਲਗਾ
ਹਿ॥ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਡੈਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਛੁਬੁਰਾਨਮਾਗੈ॥ਨਿੰਦ
ਕਕਉਲਾਗੈਦੁਖਸਾਂਗੈ॥ਬਗੁਲੇਜਿਉਰਹਿਆਪੰਖਪਸਾਰਿ॥ਮੁਖਤੇਬੋਲਿਆ
ਤਾਂਕਢਿਆਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਾਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚ
ਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਬਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਹਿਆਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥੪॥
੪੧॥੫੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਸੋਈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿਬਾਰਜਾਈਬਲਿ
ਹਾਰ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਪੁਨੀਤਕਰੀ॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਜਨਮ
ਜਨਮਕੀਮੈਲੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਮਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾ
ਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਭਗਤਨਆਧਾਰ॥੨॥

ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵੈਰਾਗਦਾ ਹਥ ਮਾਰਕਿ ਅਸੁ ਏਹ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਭ ਨਗਰੀ
ਹਰਿ ਜਿਉ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਹਿ ਤਉ ਕਾਲਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲਿ ਲਗੈ ਤਾ ਪਹਲਾ ਸਦਿ
ਦਾਸਿ ਕਹਿ ਆਖਾਇ ਪਰਵਿਰਤਨ ਪੜਹੁ ਰੀਸ ਅਖਾਇ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ
ਹਥ ਪੜਿਉ ਅਚਰਾਜ ਮੇਰੀ ਪਈ ਆਲਿ ਖਿਦੇ ਹੁਰੋ ਖੋਂ ਖਿੰਦ ਮੁਰਾਰੇ ॥੨॥ ਪਹਲਾ ਪੜਹ
ਪਿਤ ਪਹਲਾ ਦੁ ਪੜਣ ਪਹਾਇ ਆਲੇ ਪਾਣੀ ਪਾਧੇ ਕੇ ਆਇ ਆਹਾ ਨਾਨਾ ਬਿਨਾ
ਕਾਸ ਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਉਕਿ ਬਹੁਨ ਛੋਡੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਮੁ ਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ ਆਕਾਰ ਦੂਕ ਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰ
ਰਿ ਨਿ ਕਰੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉ ਪਾਇ ਆਨ ਆਨ ਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆਨ ॥੨॥
ਮੁ ਖਿ ਨਿ ਸਾ ਦੁ ਪਾਇ ਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾ ਚਾ ਤਿ ਸੁੰ ਰੇ ਗੁ ਗਾ ਇ ਆਨ ਨਾ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਕ ਰ
ਰੇ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਸਾ ਚਾ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਲਾ ਹੈ ਮ ਨਿ
ਤੇ ਜਾ ਮ ਇ ਆ ਕਾ ਮੁ ਹ ਤ ਜੁ ਭ ਇ ਆ ॥ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਸਾ ਚਾ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਲਾ ਹੈ ਮ ਨਿ
ਮੋ ਰੋ ਗੁ ਨ ਛੂ ਟ ਸੇ ਪ ੜਿ ਆ ਬਾ ਦੁ ਬਿ ਬਾ ਦੁ ਭ ਇ ਆ ਦੁ ਬਿ ਧੋ ਰੋ ਗੁ ਬੁ ਅ ਧਿ ਕ ਵ
ਨਾ ਮੁ ਵੈ ਸਾ ਰਿ ਚ ਲ ਹਿ ਅ ਨ ਮ ਆ ਰ ਗਿ ਐ ਤਿ ਕਾ ਲਿ ਪ ਛੁ ਤਾ ਹੀ ॥ ਭੀ ਗ ਬ ਭ ਰ
ਰੇ ਅ ਨ ਮ ਆ ਰ ਗਿ ਐ ਤਿ ਕਾ ਲਿ ਪ ਛੁ ਤਾ ਹੀ ॥ ਭੀ ਗ ਬ ਭ ਰ
ਪ ਮੋ ਰੋ ਗੀ ਖ ਟ ਦ ਰ ਸ ਨ ਭੇ ਖ ਧਾ ਗੀ ਨਾ ਨਾ ਹ ਠੀ ਅ ਨੇ ਕਾ ਬੇ ਦ ਕ ਤੇ ਬ ਕ ਰ ਹਿ ਕ ਬ ਪ
ਰੇ ਬ ਬੂ ਝ ਹਿ ਇ ਕ ਏ ਕਾ ॥ ਮੀ ਮ ਰ ਗੁ ਖ ਸੁ ਰੇ ਗੋ ਭ ਰੀ ਜੈ ਕੰ ਦ ਮੂ ਲਿ ਸੁ ਖ ਨ ਹੀ
ਰੇ ਬ ਬੂ ਝ ਹਿ ਇ ਕ ਏ ਕਾ ॥ ਮੀ ਮ ਰ ਗੁ ਖ ਸੁ ਰੇ ਗੋ ਭ ਰੀ ਜੈ ਕੰ ਦ ਮੂ ਲਿ ਸੁ ਖ ਨ ਹੀ
ਰੁ ਪ ਤਾ ਲ ਸਿ ਰੇ ਗੋ ਭ ਰੇ ਨ ਹ ਰਿ ਕੇ ਲੇ ਕ ਸਿ ਸ ਚਿ ਸੁ ਹੇ ਲੇ ਸ ਰ ਬੀ ਥਾ ਈ ਨ ਦ ਰਿ ਕੇ ਲੇ ॥
ਚੀ ਨਿ ਭ ਏ ਸੇ ਮੁ ਕ ਤੇ ਗੁ ਰ ਕਾ ਸ ਬ ਦੁ ਵੀ ਚਾ ਰ ॥ ੪ ॥ ਰੇ ਗੀ ਜ ਤ ਸ ਮੁੰ ਦ ਸ ਨ ਦੀ ਆ ਖੈ
ਰੁ ਪ ਤਾ ਲ ਸਿ ਰੇ ਗੋ ਭ ਰੇ ਨ ਹ ਰਿ ਕੇ ਲੇ ਕ ਸਿ ਸ ਚਿ ਸੁ ਹੇ ਲੇ ਸ ਰ ਬੀ ਥਾ ਈ ਨ ਦ ਰਿ ਕੇ ਲੇ ॥
ਨ ਅੰ ਤ ਰਿ ਪ ਰੁ ਧੀ ਅ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਛ ਰੁ ਸ ਗ ਲ ਚੁ ਕਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਭ ਤੇ ਵ ਡ
ਸ ਅ ਰ ਬ ਗੁ ਰ ਦੇ ਵ ਸ ਭਿ ਸੁ ਖ ਪਾ ਈ ਤਿ ਸ ਕੀ ਸੇ ਵ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆ ਸੁ ਕੇ
ਰ ਤੀ ਗੁ ਰ ਤੀ ਸ ਕਾ ਰੂ ਪੁ ॥ ਰ ਜ ਜਾ ਕੈ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬ ਸੈ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੈ ਖੈ ਸੁ ਖ ਮੁ ਗਿ
ਆ ਨੁ ਬੀ ਸ ਬਿ ਸੁ ਏ ਜਾ ਕੈ ਮ ਨਿ ਪ ਰ ਗ ਸ ॥ ਤ ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ ਕੈ ਪਾ ਰ ਬ ਹ ਮ ਕਾ ਨਿ ਵਾ ਸੁ ॥
ਰ ਤ ਤਿ ਸੁ ਰੁ ਰ ਕ ਉ ਸ ਦ ਕ ਰੀ ਨ ਮ ਸ ਕਾ ਰ ॥ ਤ ਤਿ ਸੁ ਰੁ ਰ ਕ ਉ ਸ ਦ ਜਾ ਉ ਬ ਲਿ ਹਾ ਰ ॥
ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੇ ਚ ਰ ਸ ਧੋ ਇ ਧੋ ਇ ਪੀ ਵਾ ॥ ਗੁ ਰ ਨਾ ਨ ਕ ਜਾ ਪਿ ਜਾ ਪਿ ਸ ਦ ਜੀ ਵਾ ॥ ੪ ॥
੪੩ ॥ ੫੬ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰ ਤ ਤਿ ਪਾ ਲ ਪ ਭ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਲ ਕ ਦ੍ਰ ਨ ਗੁ ਨ ਗ ਨੀ ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਰੰ ਗ ਬ ਹੁ ਤ ਰੰ ਗ ਸ ਬ ਲੋ ਕ
ਧ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਅ ਨਿ ਕਾ ਗਿ ਆ ਨ ਅ ਨਿ ਕਾ ਧੀ ਆ ਨ ਅ ਨਿ ਕ ਜਾ ਪ ਜ ਪ ਹ
ਅ ਨਿ ਕ ਗੁ ਨ ਤੁ ਧੁ ਨ ਤੁ ਲਾ ਲਿ ਤ ਅ ਨਿ ਕ ਧਾ ਰ ਮੁ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਨਾ ਦ ਅ ਨਿ ਕ ਬ
ਜ ਨਿ ਮ ਖ ਨਿ ਮ ਖ ਅ ਨਿ ਕ ਸ੍ਰੂ ਦ ਅ ਨਿ ਕ ਦੋ ਖ ਅ ਨਿ ਕ ਰੋ ਗ ਮਿ ਟ ਹਿ ਜ ਸ ਸੁ ਨੀ
ਨ ਕ ਸੇ ਵ ਅ ਪਾ ਰ ਦੇ ਵ ਤ ਟ ਹ ਟ ਹ ਬ ਰ ਤ ਪੂ ਜ ਜਾ ਰ ਵ ਨ ਭ ਵ ਨ ਜਾ ੜ ਕ ਰ ਨ ਸ ਨ
ਘ ਇ ਘ ਇ ਅੰ ਤ ਰਿ ਸ ਗ ਲ ਪ੍ਰ ਗਾ ਸ ॥ ਜ ਜਿ ਪਿ ਜਿ ਪਿ ਜੀ ਵ ਹਿ ਭ ਗ ਤ ਗੁ ਨ ਤਾ ਸ ॥ ਜ
ਕੀ ਸੇ ਵ ਨਾ ਬਿ ਰ ਥੀ ਜਾ ਇ ॥ ਮ ਨ ਤ ਨ ਅੰ ਤ ਰਿ ਏ ਕੁ ਧਿ ਆ ਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁ ਰ ਉ ਪ ਦੇ ਸਿ ਦੀ
ਆ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਪ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਇ ਉ ਬੋ ਕ ਪ ਰ ਕਾ ਲੀ ਜੈ ਲ ਤ੍ਰਿ ਲੋ ਕ ਦੀ
ਨ ਕ ਸੇ ਵ ਅ ਪਾ ਰ ਦੇ ਵ ਤ ਟ ਹ ਟ ਹ ਬ ਰ ਤ ਪੂ ਜ ਜਾ ਰ ਵ ਨ ਭ ਵ ਨ ਜਾ ੜ ਕ ਰ ਨ ਸ ਨ
ਚ ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਨ ਾ ਨ ਕ ਨਿ ਤ ਧਿ ਆ ਇ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ੫੫ ॥ ਭੈ ਰ ਉ ਮ ਹ ਲਾ ੫
ਆ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਪ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਇ ਉ ਬੋ ਕ ਪ ਰ ਕਾ ਲੀ ਜੈ ਲ ਤ੍ਰਿ ਲੋ ਕ ਦੀ
ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ ॥ ਸ ਭ ਤੇ ਵ ਡ ਸ ਅ ਰ ਬ ਗੁ ਰ ਦੇ ਵ ਸ ਭਿ ਸੁ ਖ ਪਾ ਈ ਤਿ ਸ ਕੀ ਸੇ ਵ
ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆ ਸੁ ਕੇ ਰ ਤੀ ਗੁ ਰ ਤੀ ਸ ਕਾ ਰੂ ਪੁ ॥ ਰ ਜ ਜਾ ਕੈ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬ ਸੈ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੈ ਖੈ ਸੁ ਖ ਮੁ ਗਿ
ਆ ਨੁ ਬੀ ਸ ਬਿ ਸੁ ਏ ਜਾ ਕੈ ਮ ਨਿ ਪ ਰ ਗ ਸ ॥ ਤ ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ ਕੈ ਪਾ ਰ ਬ ਹ ਮ ਕਾ ਨਿ ਵਾ ਸੁ ॥
ਰ ਤ ਤਿ ਸੁ ਰੁ ਰ ਕ ਉ ਸ ਦ ਕ ਰੀ ਨ ਮ ਸ ਕਾ ਰ ॥ ਤ ਤਿ ਸੁ ਰੁ ਰ ਕ ਉ ਸ ਦ ਜਾ ਉ ਬ ਲਿ ਹਾ ਰ ॥
ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੇ ਚ ਰ ਸ ਧੋ ਇ ਧੋ ਇ ਪੀ ਵਾ ॥ ਗੁ ਰ ਨਾ ਨ ਕ ਜਾ ਪਿ ਜਾ ਪਿ ਸ ਦ ਜੀ ਵਾ ॥ ੪ ॥
੪੩ ॥ ੫੬ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰ ਤ ਤਿ ਪਾ ਲ ਪ ਭ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਲ ਕ ਦ੍ਰ ਨ ਗੁ ਨ ਗ ਨੀ ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਰੰ ਗ ਬ ਹੁ ਤ ਰੰ ਗ ਸ ਬ ਲੋ ਕ
ਧ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਅ ਨਿ ਕਾ ਗਿ ਆ ਨ ਅ ਨਿ ਕਾ ਧੀ ਆ ਨ ਅ ਨਿ ਕ ਜਾ ਪ ਜ ਪ ਹ
ਅ ਨਿ ਕ ਗੁ ਨ ਤੁ ਧੁ ਨ ਤੁ ਲਾ ਲਿ ਤ ਅ ਨਿ ਕ ਧਾ ਰ ਮੁ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਨਾ ਦ ਅ ਨਿ ਕ ਬ
ਜ ਨਿ ਮ ਖ ਨਿ ਮ ਖ ਅ ਨਿ ਕ ਸ੍ਰੂ ਦ ਅ ਨਿ ਕ ਦੋ ਖ ਅ ਨਿ ਕ ਰੋ ਗ ਮਿ ਟ ਹਿ ਜ ਸ ਸੁ ਨੀ
ਨ ਕ ਸੇ ਵ ਅ ਪਾ ਰ ਦੇ ਵ ਤ ਟ ਹ ਟ ਹ ਬ ਰ ਤ ਪੂ ਜ ਜਾ ਰ ਵ ਨ ਭ ਵ ਨ ਜਾ ੜ ਕ ਰ ਨ ਸ ਨ
ਘ ਇ ਘ ਇ ਅੰ ਤ ਰਿ ਸ ਗ ਲ ਪ੍ਰ ਗਾ ਸ ॥ ਜ ਜਿ ਪਿ ਜਿ ਪਿ ਜੀ ਵ ਹਿ ਭ ਗ ਤ ਗੁ ਨ ਤਾ ਸ ॥ ਜ
ਕੀ ਸੇ ਵ ਨਾ ਬਿ ਰ ਥੀ ਜਾ ਇ ॥ ਮ ਨ ਤ ਨ ਅੰ ਤ ਰਿ ਏ ਕੁ ਧਿ ਆ ਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁ ਰ ਉ ਪ ਦੇ ਸਿ ਦੀ
ਆ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਪ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਇ ਉ ਬੋ ਕ ਪ ਰ ਕਾ ਲੀ ਜੈ ਲ ਤ੍ਰਿ ਲੋ ਕ ਦੀ
ਨ ਕ ਸੇ ਵ ਅ ਪਾ ਰ ਦੇ ਵ ਤ ਟ ਹ ਟ ਹ ਬ ਰ ਤ ਪੂ ਜ ਜਾ ਰ ਵ ਨ ਭ ਵ ਨ ਜਾ ੜ ਕ ਰ ਨ ਸ ਨ
ਚ ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਨ ਾ ਨ ਕ ਨਿ ਤ ਧਿ ਆ ਇ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ੫੫ ॥ ਭੈ ਰ ਉ ਮ ਹ ਲਾ ੫

ਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਣਈਹਾਂ॥੨॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਹੈਤੂਆਪੇ
ਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟਹਿਦੂਰਬੇਧਾਰਤੀਨਭਾ
ਈ॥੩॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੂਬੂਝਹਿਨਾਹੀਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਵੈ
ਜੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੪॥ਜਗਭਰਮੁਹੈਪਾਇਤੁਧੁਧੰਧੈਲਾਇਆਭੂੰ
ਝੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੂਐਹਾਰਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਪਾਸਾ
ਨਮੁਖਿਮਾਰਹਿਤਿਨਕਿਛੂਨਸੂਝੈਦੁਰਮਤਿਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾਗਡਵਜਲੁਪਾਰਿ
ਨਪਵਹਿਕਬਹੀਤੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰੈਸਿਰੇਭਾਰਾ॥੫॥ਸਚੈਚੇਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਚੇ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੰਮਲਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਪਢਾਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਏ॥੬॥ਤੂੰਆਪਿਮਿਲਾਮਲੁਤੇਰੇਜਨਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੁਵੀਚਰੇਨਾਨਕ
ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੈਰਾ॥੭॥੨॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਭਾਗਾਜਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੂਰੇਕਾਜਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿ
ਦੈਤਿਸਿਕੋਵਿਧਨਪਾਏਨਾਮਬਿਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ॥੧॥ਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ
ਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੋਈਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਕੋਟਿਕਲੀਸੇਨਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੇਨਾਜਿਸੁ
ਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲਜੁਹੁਆਨਾਮਬਿਨਾਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਮੁਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿ
ਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਪੀਜੁਗਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਨਾਉਪਾਈਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੇ
ਪਰਵਾਹਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪ
ਰਵਾਰਾਨਾਮਬਿਨਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲਸ
ਨਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਖਤਿਨਿਵਾਸੁਜਿਸੁਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਮੁਆਸੋ
ਪਰਖੁਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਊਚਾਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋ
ਨਿਆਇਆਸੋਜਾਵੈਜਾਇਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਕਿਛੁਪਾਵੈ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾ
ਮੁਰਿਦੈਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਭਗਵੰਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਨਾਹੀਣਾਨਾਮਬਿਨਾਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੭॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾਜਿਸੁਨਾ
ਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭ
ਮਹਿਜਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਮੁਆਸੋਪਰਖੁਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋ
ਸਭਤੇਊਚਾਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਆਇਆਸੋਜਾਵੈਜਾਇਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋ
ਸਭਕਿਛੁਪਾਵੈ॥੮॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਭਗਵੰਤਾ
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਾਹੀਣਾਨਾਮਬਿਨਾਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੭॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋ
ਸਭਮਹਿਜਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿ
ਵਾਸੁਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਮੁਆਸੋ
ਪਰਖੁਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਊਚਾਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋ
ਨਿਆਇਆਸੋਜਾਵੈਜਾਇਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਕਿਛੁਪਾਵੈ॥੮॥ਜਿਸੁਨਾ
ਮੁਰਿਦੈਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਭਗਵੰਤਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਨਾਹੀਣਾਨਾਮਬਿਨਾਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੭॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ

ਅਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈਦੁਸਟਦਸਭਾਕਾਖਿਚੁਨਵਸਾਈ॥੪॥ਸੰਸੈਮੋਹਕੈਕੀਤੀ
ਪੂਕਾਰਾਸਭੇਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿਆਭਗਤਜਨਾਕੀਪਤਿਰਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹੀਐ
ਰਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਹਰਿਨਬੂਝੈਤਿਸੁ
ਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਪੜਪ੍ਰਹਲਾਦਾਸਿਉਵਾਦਰਚਾਇਆਆਪੰਧਨਬੂਝੈ
ਝੁਠੇਵੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਕੋਠੇਚਿਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥
ਨਿਰਭਉਬਾਲਕੁਮੁਖਿਨਭਣਈਮੇਰੈਅੰਤਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤੋਵੈਸਗੀ
ਕਰੈਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਆਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਆਇਪਹੁਤਾਜਨਾਸਿਉ
ਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਾਸਿਉਗੁਰਜਉਠਾਈਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭੁਮਾਰਜਗਦੀ
ਸਗੁਸਾਈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈਜਹਦੇਖਾਤਹਰਿਆਸਮਾਈ॥
ਦਾਬੰਮੁਉਪਾੜੇਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤੁਮਰਿਪਚਾਇਆ॥
ਭਗਤਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈਆਅਪਣੇਸੇਵਕਕਉਦੇਵਤਿਆਈ॥੮॥
ਮਰੁਮਰਣਾਸੋਹੁਪਾਇਆਜਾਵਦੁਜਾਣਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆਪਲ
ਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆਭਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇਆ॥
॥੯॥ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਮੀਕਿਉਕਰਹਿਜੋਕਾਰੁਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾਰੂਪੁਮਿਟਵਾਲ
ਖਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁਚਰਣੀਲਾਗਾਆਇਆ॥੧੦॥ਸਭੇ
ਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆਲੋਭੀਨਲਭੇ
ਲਪਟਾਇਆਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗਹਿਮੈਲੇਸਜਾਇ॥੧੨॥ਕਹੈਨਨਕੁਝੁਕੇ
ਕਰੇਕਰਾਇਆਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਭਗਤਾਕਾਂ
ਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆਕਰਤੈਅਪਣਾਰੂਪੁਦਿਖਾਇਆ॥੧੩॥੧॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਹਉਮੈਵਿਸੁਬੁਝਾਈ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪ੍ਰਿਦੈਮਨਿਵਸਿਆਮਨਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾ
ਕਰਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਿਆਰੇਆਖਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨਜਨਮਾਂਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਰੇ
॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਵੁਖਨਲਾਈ॥ਸੰ

ਨੀਮੁਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿ
ਆਅੰਧਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਫਿਰਿਆਵਣਜਾ
ਣੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਆਜਿਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਲਖੇਗੋ
ਪਾਲ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਆ॥੮
॥੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਧ੍ਰ
ਮਸਾਲ॥ਕੋਟਿਮਹੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਸਾਜਣਲਾਏ॥੧॥ਐ
ਸੋਧਣੀਗੁਵਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿਸਥਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਮਾ
ਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ॥ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਹਜਾਇ॥ਕੋਟਿਉਪਾਰਜਨਾਤੇਰੈਅੰ
ਗਿ॥ਕੋਟਿਭਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ॥੨॥ਕੋਟਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰ॥ਕੋਟਿ
ਇੰਦ੍ਰਠਾਢੇਹੈਦੁਆਰ॥ਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਨਾਮਜਾਕੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਹਿ॥੩॥ਕੋਟਿਪੂਰੀਅਤਹੈਜਾਕੈਨਾਦ॥ਕੋਟਿਅਖਾਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦ॥
ਕੋਟਿਸਕਤਸਿਵਆਗਿਆਕਾਰ॥ਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿਤੀਰਥ
ਜਾਕੇਚਰਨਮਝਾਰ॥ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮਚਾਰ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਰੀਕਰਤੇਪੂਜਾ॥
ਕੋਟਿਬਿਸਥਾਰਨੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੫॥ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੰਸ॥ਕੋਟਿ
ਉਸਤਤਿਜਾਕੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮੰਸ॥ਕੋਟਿਪਰਲਉਓਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿ
ਗੁਣਾਤੇਰੇਗਣੇਨਜਾਹਿ॥੬॥ਕੋਟਿਗਿਆਨੀਕਥਹਿਗਿਆਨੁ॥ਕੋਟਿਧਿਆਨੀ
ਧਰਤਧਿਆਨੁ॥ਕੋਟਿਤਪੀਸਰਤਪਹੀਕਰਤੇ॥ਕੋਟਿਮੁਨੀਸਰਮੁੋਨਿਮਹਿਰਹਤੇ
॥੭॥ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨॥ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੋਨ
ਾਮੁ॥ਸਹਜਬਿਨੋਦਚੋਜਆਨੰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਅਚਿੰਤਾ॥੧॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਚੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਚੈਨਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬ

ਦਿਉਧਾਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੨॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹ ੫੯੬
ਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ
੩॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤ
ਹਮਾਕਉਸਗਲਸਿਧਾਂਤੁ॥ਅਚਿੰਤੁਹਮਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤੁ॥੪॥ਅਚਿੰਤਹਮਾ
ਰੇਬਿਨਸੇਬੈਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਮਨਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥ਅ
ਚਿੰਤੋਹੀਪ੍ਰਭੁਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥੫॥ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਹੈਸਗਲੋਭਰਮਾ॥ਅਚਿੰ
ਤਵਸਿਓਮਨਿਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਵਾਜੈ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਗੋ
ਬਿੰਦੁਗਾਜੈ॥੬॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਨੁਪਤੀਆਨਾ॥ਨਿਹਚਲਧਨੀਅਚਿੰਤੁਪਛਾ
ਨਾ॥ਅਚਿੰਤੋਉਪਜਿਓਸਗਲਬਿਬੇਕਾ॥ਅਚਿੰਤਚਰੀਹਥਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥
੭॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਏਕੁ॥ਚਿ
ਤਅਚਿੰਤਾਸਗਲੀਗਈ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਾਨਕਨਾਨਕਮਈ॥੮॥੩॥੬॥

ਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਹੁਧਨੁਮੇਰੇਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਗਾਂਠਿਨਬਾਧਉਬੇਚਿਨਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਮੇਰੇ
ਖੇਤੀਨਾਉਮੇਰੇਬਾਰੀ॥ਭਗਤਿਕਰਉਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੧॥ਨਾਉਮੇਰੇਮਾਇਆ
ਨਾਉਮੇਰੇਪੂੰਜੀ॥ਤੁਮਹਿਛੋਡਿਜਾਨਉਨਹੀਦੂਜੀ॥੨॥ਨਾਉਮੇਰੇਬੰਧਿਪਨਾਉਮੇਰੇ
ਭਾਈ॥ਨਾਉਮੇਰੇਸੰਗਿਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆਮਹਿਜਿਸੁਰਖੈਉਦਾਸੁ
॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕੋਦਾਸੁ॥੪॥੧॥ ॥ਨਾਂਗੇਆਵਨੁਨਾਂਗੇਜਾਨਾ॥ਕੋਇ
ਨਰਹਿਹੈਰਾਜਾਰਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਰਾਜਾਨਉਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਸੰਪੈਹੇਤੁਕਲਤੁਧਨੁਤੇਰੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਸੰਗਨਜਾਤਸੰਗਾਤੀ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾਂਧੇਹਾਥੀ॥੨॥
ਲੰਕਾਗਢੁਸੋਨੇਕਾਭਇਆ॥ਮੂਰਖੁਰਾਵਨੁਕਿਆਲੇਗਇਆ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਕਿਛੁਗੁਨੁਬੀਚਾਰਿ॥ਚਲੇਜੁਆਰੀਦੁਇਹਥਝਾਰਿ॥੪॥੨॥ ॥ਮੈਲਾ
ਬ੍ਰਹਮਾਮੈਲਾਇੰਦੁ॥ਰਵਿਮੈਲਾਮੈਲਾਹੈਚੰਦੁ॥੧॥ਮੈਲਾਮਲਤਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜਬਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ਤਬਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ ਐਸੇ ਜਾਗੇ ਆਤਮ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਬਲਗੁ ਜੋਰੁ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹੋਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਕੀਆ ਨਹ ਖੋਆ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਕਰੈ ਤਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਕਰੈ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਸਾ ਚਲੈ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗੋਵਿਦ ਲੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਬੁਝੈ ਨਹ ਤੇਰੀ ਤਬ ਲਗੁ ਟਹਲ ਕਰਹਿ ਜਨ ਮੇਰੀ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀ ਰਾਖੀ ਹਥ ਪਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਕੋ ਬਿਦਾਹਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਸਤਰਿ ਸੈ ਇਸਲਾਰੈ ਜਾਕੈ ਅਸਵਾਲਾ ਖੁਦੋ ਕਾ ਬਰਤਾ ਕੋ ਅਸੇ ਖਜੁਕੀ ਆਹਿ ਕੋ ਰਹਿ ਅਠਾਸੀ ਛਪਨ ਕੋ ਦਿਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰ ਵੈ ਹੈ ਅਜਾਲ ਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕੋ ਵੜੀ ਪੈ ਖੇਲ ਖਾਸਾ ਚਉਰਾਸੀਹ ਖਾਫਿਰੈ ਦਿਵਸਾਂ ਬਾ ਬਾਸਾਦ ਮਕਉ ਕਿਛੁ ਨ ਦਰਿ ਦਿਖਾਈਆ ਉਭੀ ਭੁਸਤਿ ਪਨੈ ਗੀ ਪਾਈਆ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਾ ਬੁਜਾ ਕੈ ਜਰ ਦਰੂ ਬਾਨੀ ਆ ਛੋ ਤ੍ਰਿ ਕਤੇ ਬਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ਦੂਨੀ ਆ ਦੋ ਸੁਰੋ ਸੁਪੈ ਲੋ ਈਆ ਅਪਨ ਕੀ ਆਪ ਵੈ ਸੋ ਈਆ ॥੩॥ ਮਦਾ ਤੇ ਹ ਮਸ ਦਾ ਭੈ ਖਾ ਗੀ ਦੇ ਉ ਜ ਬਾ ਬੁ ਹੋ ਇ ਬਜ ਗਾ ਗੀ ਦਾ ਸੁ ਕ ਬੀ ਭੁ ਤੇ ਗੀ ਪ ਨ ਸ ਮਾ ਨਾ ਭੈ ਸ ਤੁ ਨ ਜੀ ਕਿ ਰਾ ਖੁ ਰ ਹ ਮ ਨਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਸਸਭੁ ਕੋ ਈ

ਚਲਨ ਕਰ ਤ ਹੈ ਊ ਹਾਂ ਨਾ ਜਾ ਨ ਭੈ ਕੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ ਪ ਕਾ ਮ ਰਗੁ ਨ ਜਾ ਨ ਬਾ ਤ ਨ ਹੀ ਬੈ ਕੁੰ ਠ ਬ ਖ ਨਾਂ ॥੧॥ ਸਾ ਜ ਬ ਲ ਗੁ ਮ ਨ ਬੈ ਕੁੰ ਠ ਕੀ ਆ ਸਾ ਤਬ ਲ ਗੁ ਨਾ ਚੀ ਚ ਰ ਨ ਨਿ ਵਾ ਸ ॥੨॥ ਖਾ ਈ ਕੋ ਟੁ ਨ ਪ ਰ ਲ ਪ ਗਾ ਰਾ ਨਾ ਜਾ ਨ ਉ ਬੈ ਕੁੰ ਠ ਦੁ ਆ ਰਾ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀ ਐ ਕਾ ਹਿ ਆ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗ ਤਿ ਬੈ ਕੁੰ ਠੈ ਆ ਕਿਉ ਨ ਜੀ ਜੈ ਗਾ ਦੁ ਬੰ ਕਾ ਭਾ ਈ ॥੪॥੧॥੮॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅਭ ਕੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਬੋਲੈ ਨਿਸ ਕੁ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅਭ ਕੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਬੋਲੈ ਨਿਸ ਕੁ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥੧॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਏਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਏਕ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਨਾਮ ਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਣਾ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ੧ ॥ ਬਾਰ ਵਾਰ ਕਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਕ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੁਰਿ ਗਰਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਜੀਅ ਜੋਹਾਰਉ ॥ ੩ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੰਗਿ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੀਲੇ ਜਿਹ ਬਾਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ਜਾਸੁ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥ ੧ ॥ ਜਜ ਉਜਾ ਚਉਤਰੁ ਕੋਟਿ ਜਾਕੈ ਮਾਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਮੀ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਕਾਰਾ ॥ ਸੂਰਤੇ ਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕਾ ਨਵ ਰਿਧਿ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉ ਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਜਾ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ ਅਸੁ ਦਸ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਾਰੇ ॥ ਲੋਮ ਕੂਪ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਜਰਹਿ ॥ ੪ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰਾ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਚਾਰ ॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਦਰਸਨ ਕੇ ਵਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਕਾਰ ਸਵਾਰਹਿ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਕੋ ਦਾਰਹਿ ॥ ਸਭ ਕੈ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਸਈਆ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਜਈਆ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਕਮਾਵਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਮਨੀਸ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿਹਾਂ ਕਾਹੇ ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨਾ ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹਿ ਪਉਨਿ ਝਕੋਰਿਓ ਦੇਹ ਦੇਵਰੀ ਰੋਗ ਘਨੇ ॥ ਧਰਮ ਕੋ ਬੇੜਾ ਪਾਪ ਭਰਿਓ ਹੈ ਤੂ ਬੂਡਤ ਕਾਹੇ ਨ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਮਹਾ ਪਦੁ ਪਾਵਹਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕੀ ਅਰਜ ਗੋਸਾਈ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਸਹਾਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਤਹ ਬੈਸਿ ਅਮਰ ਉਨਮਨ ਰਹਿ ਸੁਖਮਨ ਤਹ ਬੇਧੀ ਸੁਜਨ ਸਨਾਥ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਤਹ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥ ਤਹ ਸਸਿ ਨ ਸੂਰ ਨ ਪਵਨ ਨ ਪਾਨੀ ਤਹ ਆਪਨ ਆਪ ਅਨੰਤ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਹ ਰਮਹਿ ਰਾਮ ਜਨ ਤਹ ਨਹੀ ਜਨਮ ਨ ਅੰਤ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਤਹ ਚੀਰ ਨ ਚਾਮ ਨ ਏਕ ਦਾਮ ॥ ਤਹ ਜਲਤ ਬਲਤ ਨਹੀ ਕਾਮ ਧਾਮ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਨ ਭੇਦ ਨ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ॥ ਤਹ ਪੁੰਨ ਨ ਪਾਪ ਨ ਸਰਮ ਨ ਭਰਮ ॥ ਤਹ ਸਾਚ ਝੂਠ ਨ ਲਾਭ ਹਾਨ ॥ ਤਹ ਏਕ ਨ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਨ ਮਾਨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਹ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ॥ ਜਹ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਮਾਨ ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਤਹ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹੀ ਪਵਨ ਪਾਨ ॥ ਤਹ ਦਿਨਸ ਰੈਨ ਨਹੀ ਚੰਦ ਭਾਨ ॥ ਤਹ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਜਪ ਤਾਪ ॥ ਤਹ ਆਪ ਨ ਥਾਪ ਨ ਏਕ ਜਾਪ ॥ ਤਹ ਅਜਰ ਜਰੈ ਨਹੀ ਮਰਣ ਜੀਵ ॥ ਤਹ ਨਹੀ ਸੀਵ ਨਹੀ ਏਕ ਜੀਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਹ ਏਕੈ ਹੋਈ ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਰਾਲਮ ਬਸਤ ਰਾਮ ॥ ਤਹ ਦੀਪ ਨ ਜੋਤ ਨ ਤਤ ਧਾਮ ॥ ਤਹ ਪਵਨ ਨ ਪਾਨ ਨ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ॥ ਤਹ ਕਾਲ ਨ ਜਾਲ ਨ ਮਾਇ ਅਗਨ ॥ ਤਹ ਬਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਛੁਆ ਛੂਤ ॥ ਤਹ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਨਹੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ॥ ਤਹ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕੇਲ ਕਾਲ ॥ ਤਹ ਕਥਾ ਨ ਬਿਥਾ ਨ ਦੁਖ ਸੁਕਾਲ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਹ ਭਗਤ ਜਾਹਿ ॥ ਜਹ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਰਾਲਮ ਬਸਤ ਰਾਮ ॥ ਤਹ ਦੀਪ ਨ ਜੋਤ ਨ ਤਤ ਧਾਮ ॥ ਤਹ ਪਵਨ ਨ ਪਾਨ ਨ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ॥ ਤਹ ਕਾਲ ਨ ਜਾਲ ਨ ਮਾਇ ਅਗਨ ॥ ਤਹ ਬਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਛੁਆ ਛੂਤ ॥ ਤਹ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਨਹੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ॥ ਤਹ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕੇਲ ਕਾਲ ॥ ਤਹ ਕਥਾ ਨ ਬਿਥਾ ਨ ਦੁਖ ਸੁਕਾਲ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਹ ਭਗਤ ਜਾਹਿ ॥ ਜਹ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਵਰ ਜਲ ਬਿਖਮ ਜੋਤਿ ਤਹ ਬਾਸ ॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਰਾਲਮ ਬਸਤ ਰਾਮ ॥ ਤਹ ਦੀਪ ਨ ਜੋਤ ਨ ਤਤ ਧਾਮ ॥ ਤਹ ਪਵਨ ਨ ਪਾਨ ਨ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ॥ ਤਹ ਕਾਲ ਨ ਜਾਲ ਨ ਮਾਇ ਅਗਨ ॥ ਤਹ ਬਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਛੁਆ ਛੂਤ ॥ ਤਹ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਨਹੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ॥ ਤਹ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕੇਲ ਕਾਲ ॥ ਤਹ ਕਥਾ ਨ ਬਿਥਾ ਨ ਦੁਖ ਸੁਕਾਲ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਹ ਭਗਤ ਜਾਹਿ ॥ ਜਹ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਏਸੇ ਸੀਨਾ ਮੇ ਪੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਮਾਨਾ ਮੇ ਪੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਾਇ ਓ ਬੇਰਾਗੀ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰਪੁਰਖਾ ਰਤਨਾ ਰੀਐ ਓਛੀ ਨਰੁਧਨ ਕਾਇ ਕਰੀਆ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪੀਆ ਮੀ ਏਸੀ ਨਾਮੇ ਪੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਆਸਾ ਈ ਪੀਤਿ ਰਜੀ ਆਪੋ ਲਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੂਰਿ ਬਿਧਾਜਾ ਏ ਅਬ ਪੂਰਨ ਦੂਟਸਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾ ਰਹਿਆ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੇ ਜੈਸੀ ਪੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਏਸੇ ਸਾਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਣ ਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿਦੂ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀ ਰਤਿ ॥੪॥੬॥੭॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ਪਰਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾ ਲੈ ਧੰਧਾ ਜੈਸੇ ਸੋ ਸੰਪੈ ਬਲੁ ਦੇਖਸੂ ਆਬੈ ਗ ਸਾਨਾ ਅੰਤਕੀ ਬਾਰ ਮੂ ਆਲਪਟਾਸ ॥ ਪਾਪੀ ਕਾਪਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹੀ ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟ ਵੈਕ ਬਸਾਹੀ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਰਿਕੀ ਭਰਾਤਿ ਨਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ਮੂਲ ਹੁ ਭੂਲਾ ਅਮੈ ਜਾਇਆ ॥ ਮੰਮਾ ਮੂੜ ਮਾਰਿਲਾ ਦਿਬੁਧਾਇਆ ॥ ਆਜਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਕੋ ਪਰੈ ਅਖਾਦਾ ॥ ਕਾਪੁਰੁ ਪਾਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀ ਗਾਰਾ ਪੂਰੇ ਤਾਲਨੀ ਹਾਲੇ ਸਾਸਾ ਦੂ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾਲੈ ॥ ਫਾਸਾ ॥ ਜਾਕੇ ਮਾਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਕਰਮਾ ਸੇ ਭਰਜਿ ਪਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ਕਾਹੇ ਰਤਨਾ ਦੇ ਉ ਇਹੁ ਬੀ ਚਾਰੁ ਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥ ਸੰਙਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਾਰਿ ਚਹਾਰੇ ਰਾਮ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾ ਵੈਚਰੀ ਆਸ ਭੋ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਅਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ਬੋਕਰੇ ਹਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰ ਨੁਧਰੇ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁਧਾ ਬਾਸਿਕੀ ਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨ ਡੀਕੈ ਪਟਰਾਨੀ ਪੂਤ ਪਰਾ ਦੂ ਕਹੈ ਆਸਨਹੀ ਮਨੈ ਚਿਤਵਉ ਊਰੈ ਠਾਨੀ ॥ ਦੂ ਸਦੂ ਸਭ ਮੰਤਰਉ ਪਾਇ ਆ ਕਰ ਸਹ ਆਉ ਧਪਨੇ ਰੀ ਨਾਗੇ ਰਿਤ ਰਜਲ ਜੁ ਆਲਾ ਭੇਖ ਕਰਾ ਜਾ ਨੀ ਮਮਾ ਇਆ ਫੇ ਰੀ ॥ ਦਾ ਕਾ ਦਿਖ ਵੜ ਗੁਕਾ ਲੁ ਭੈ ਕੋ ਪ ਚਿ ਮੋ ਹਿ ਬ ਤਉ ਜੁ ਹਿ ਰਾ ਖੈ ਪੀਤ ਪੀਤੰ ਬਰ ਵੜਿ ਕਵ ਣ ਧਣੀ ਖੰ ਭਮਾ ਹਿ ਹਰਿ ਭਾ ਖੈ ॥੪॥ ਹਮ ਨਾਮ ਖਸੁ ਜਿ ਨਿ ਨ ਖਹ ਬਿ ਦਾ ਰਿ ਓ ਸੁ ਰਿ ਨਰ ਕੀ ਏ ਸ ਨਾ ਬਾ ਕਾ ਹਿ ਨਾ ਮ ਦੇ ਉ ਹਮ ਨਰ ਹਰਿ ਧਿ ਆ ਵਹਿ ਰਾ ਮੁ ਮੈ ਪ ਦ ਦਾ ਤਾ ॥੧॥੨॥੯॥

ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠ ਜਾਇ ॥ ਜੈਸੇ ਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਅਭਗਤ ਜਾਨੈ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੧॥ ਘਰੁ ੨ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥

ਜੈਸੀ ਬੂਝੇ ਪੀਤਿ ਅਨਾਜਾ ਰੜਿ ਖਾਵੈ ਤ ਜਲ ਸੇ ਤੀ ਕਿ ਆਜਾ ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇ

ਸੋਈ ਰਹਰੀ ਆ ਜੋ ਨ ਭਜੰ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ਤਿ ਨਕਾ ਮੋ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸ ਨਾ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਜੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ਜੈਸੇ ਪਸੂ ਤੈ ਸੋ ਓ ਨਰ ਮਾ ਪ੍ਰਣ ਵੈ ਤਿ ਨਾ ਮ ਦੇ ਉ ਨਾ ਹੀ ਨਾ ਸੋ ਹੈ ਬ ਤੀ ਸ ਲ ਖ ਯੂ ॥੨॥ ਬਾਦੂ ਧੁ ਕ ਟੰ ਰੇ ਗਰ ਵੈ ਪਾ ਨੀ ਆ ਖ ਬਿ ਨਾ ਨਾ ਸੋ ਹੈ ਬ ਤੀ ਸ ਲ ਖ ਯੂ ॥੨॥ ਬਾਦੂ ਧੁ ਪੀ ਉ ਗੋ ਬੈ ਦੇ ਰਾ ਏ ॥ ਬਾਦੂ ਧੁ ਪੀ ਉ ਮੋ ਰੇ ਮਨੁ ਤੀ ਏ ਗਣ ਇ ਨਾ ਮੋ ਦੂ ਹੀ ਆ ਸੀ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਇ ਨ ਕ ਦੇ ਰੀ ਮੈ ਮੀ ਤ ਭ ਗੀ ਇ ਆ ਨਾ ਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾ ਪੁ ਰਿ ਜ ਨ ਇ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਇ ਨ ਕ ਦੇ ਰੀ ਮੈ ਮੀ ਤ ਭ ਗੀ ਇ ਆ ਨਾ ਮੋ ਹਰਿ ਆ ਰੋ ਧ ਰੀ ॥ ਏ ਕੁ ਭ ਗ ਤੁ ਮੋ ਰੇ ਹਿ ਰ ਦੈ ਬ ਸੈ ਆ ਨਾ ਮੋ ਦੇ ਖ ਨ ਹਾ ਇ ਨੂ ਸੈ ॥ ਦੂ ਬੂ ਧੁ ਪੀ ਆ ਇ ਭ ਗ ਤੁ ਪ ਰਿ ਗ ਇ ਆ ਨਾ ਮੋ ਹਰਿ ਕਾ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਕ ਇ ਆ ॥੪॥ ਬਾਦੂ ਧੁ ਪੀ ਆ ਇ ਭ ਗ ਤੁ ਪ ਰਿ ਗ ਇ ਆ ਨਾ ਮੋ ਹਰਿ ਕਾ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਕ ਇ ਆ ॥੪॥ ਬਾਦੂ ਧੁ ਪੀ ਉ ਮੋ ਰੇ ਬ ਡ ਗੀ ਮੋ ਰਾ ਮੁ ਭ ਤ ਰੁ ਪ ਰ ਚਿ ਰ ਚਿ ਤਾ ਕ ਉ ਕ ਰ ਉ ਸਿ ਗਾ ਰੁ ॥ ਅ ਭ ਲੇ ਨੀਂ ਦ ਉ ਭ ਲੇ ਨੀਂ ਦ ਉ ਲੋ ਗੁ ਪ ਮ ਨੁ ਰਾ ਮ ਪੀ ਆ ਰੇ ਜੋ ਗੁ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਬਾ ਦੂ ਬ ਬੂ ਕਾ ਹੁ ਸਿ ਉ ਨ ਕੀ ਜੇ ਪ ਰ ਸ ਨ ਰਾ ਮ ਅ ਰ ਸ ਮਾ ਇ ਨੂ ਪੀ ਜੈ ॥ ਪ ਮ ਅ ਬ ਜੀ ਅ ਜਾ ਨੀ ਐ ਸੀ ਬ ਨਿ ਆ ਈ ਮੈ ਮ ਲ ਉ ਗੁ ਪ ਾ ਲ ਨੀ ਸਾ ਨੂ ਬ ਜਾ ਈ ॥ ਦ ਪ ਉ ਸ ਤ ਤ ਰਿ ਨੀਂ ਦ ਕ ਰੋ ਨੂ ਕੋ ਈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖੀ ਰਿ ਖਾ ਭ ਖੀ ਉ ਨ ਭ ਕੋ ਈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖੀ ਰਿ ਖਾ ਭ ਖੀ ਉ ਨ ਭ ਕੋ ਈ ॥੪॥ ਅ ਜਿ ਉ ਨ ਮੁ ਰ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਘਰਿ ਖਾ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਕੁ ਰ ਨੁ ਚ ਨੋ ਬਿ ਨਾ ਦੈ ॥ ਅ ਜਿ ਉ ਨ ਮੁ ਰ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਘਰਿ ਖਾ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖਾ ਦ ਸੁ ਪੇ ਦੀ ਸੁ ਵੈ ਖੇ ਤਿ ਉ ਰਹੀ ਐ ਰੇ ਭਾ ਈ ਹ ਰਿ ਕੀ ਮ ਹਿ ਮਾ ਕਿ ਛੁ ਕ ਬ ਨੁ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਭੂ ਮਿ ਪੈ ਆ ਰੁ ਨ ਪ ਾ ਦੈ ॥ ਤੁ ਰੇ ਰੁ ਰੰ ਗ ਨ ਚ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਪ ਾ ਇ ਪ ਨ ਹੀ ਓ ਨ ਪ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖ ਾ ਦ ਸੁ ਪੇ ਦੀ ਸੁ ਵੈ ਗੁ ਮ ਲੈ ਤੋ ਹ ਪ ਾ ਰਿ ਉ ਤ ਰੈ ॥੪॥੫॥ ਅ ਜ ਤੇ ਖੇ ਲ ਤ ਤੇ ਰੇ ਦੇ ਹੁ ਰੇ ਆ ਇ ਆ ਭ ਰਾ ਤਿ ਕ ਰ ਤ ਨ ਨਾ ਪ ਕ ਾ ਰਿ ਉ ਠ ਾ ਇ ਆ ॥ ਹੀ ਨ ਨ ਰੀ ਜਾ ਤਿ ਮੇ ਰੀ ਜਾ ਦ ਮ ਇ ਆ ॥ ਫੀ ਪੇ ਕੇ ਜ ਨੀ ਅ ਕ ਾ ਹੇ ਕੁ ਆ ਇ ਆ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਲੋ ਕ ਮ ਲੀ ਚਾ ਲੇ ਚਿ ਪ ਲ ਟ ਾ ਇ ਆ ॥ ਗੁ ਮ ਲੈ ਤੋ ਹ ਪ ਾ ਰਿ ਉ ਤ ਰੈ ॥੪॥ ਪ ॥ ਅ ਜ ਤੇ ਖੇ ਲ ਤ ਤੇ ਰੇ ਦੇ ਹੁ ਰੇ ਆ ਇ ਆ ॥ ਤੁ ਰੇ ਰੁ ਰੰ ਗ ਨ ਚ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਭੂ ਮਿ ਪੈ ਆ ਰੁ ਨ ਪ ਾ ਦੈ ॥ ਤੁ ਰੇ ਰੁ ਰੰ ਗ ਨ ਚ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਪ ਾ ਇ ਪ ਨ ਹੀ ਓ ਨ ਪ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖ ਾ ਦ ਸੁ ਪੇ ਦੀ ਸੁ ਵੈ ਖੇ ਤਿ ਉ ਰਹੀ ਐ ਰੇ ਭਾ ਈ ਹ ਰਿ ਕੀ ਮ ਹਿ ਮਾ ਕਿ ਛੁ ਕ ਬ ਨੁ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਘਰਿ ਖਾ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਕੁ ਰ ਨੁ ਚ ਨੋ ਬਿ ਨਾ ਦੈ ॥ ਅ ਜਿ ਉ ਨ ਮੁ ਰ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਘਰਿ ਖਾ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖਾ ਦ ਸੁ ਪੇ ਦੀ ਸੁ ਵੈ ਖੇ ਤਿ ਉ ਰਹੀ ਐ ਰੇ ਭਾ ਈ ਹ ਰਿ ਕੀ ਮ ਹਿ ਮਾ ਕਿ ਛੁ ਕ ਬ ਨੁ ਨ ਜਾ ਈ ॥੪॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖੀ ਰਿ ਖਾ ਭ ਖੀ ਉ ਨ ਭ ਕੋ ਈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖੀ ਰਿ ਖਾ ਭ ਖੀ ਉ ਨ ਭ ਕੋ ਈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖੀ ਰਿ ਖਾ ਭ ਖੀ ਉ ਨ ਭ ਕੋ ਈ ॥੪॥ ਅ ਜਿ ਉ ਨ ਮੁ ਰ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਘਰਿ ਖਾ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਕੁ ਰ ਨੁ ਚ ਨੋ ਬਿ ਨਾ ਦੈ ॥ ਅ ਜਿ ਉ ਨ ਮੁ ਰ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਘਰਿ ਖਾ ਦੈ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖਾ ਦ ਸੁ ਪੇ ਦੀ ਸੁ ਵੈ ਖੇ ਤਿ ਉ ਰਹੀ ਐ ਰੇ ਭਾ ਈ ਹ ਰਿ ਕੀ ਮ ਹਿ ਮਾ ਕਿ ਛੁ ਕ ਬ ਨੁ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਅਰਹਾਉ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਭੂ ਮਿ ਪੈ ਆ ਰੁ ਨ ਪ ਾ ਦੈ ॥ ਤੁ ਰੇ ਰੁ ਰੰ ਗ ਨ ਚ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਪ ਾ ਇ ਪ ਨ ਹੀ ਓ ਨ ਪ ਾ ਦੈ ॥ ਅ ਕ ਬ ਧੂ ਖ ਾ ਦ ਸੁ ਪੇ ਦੀ ਸੁ ਵੈ ਗੁ ਮ ਲੈ ਤੋ ਹ ਪ ਾ ਰਿ ਉ ਤ ਰੈ ॥੪॥੫॥ ਅ ਜ ਤੇ ਖੇ ਲ ਤ ਤੇ ਰੇ ਦੇ ਹੁ ਰੇ ਆ ਇ ਆ ॥

ਜਾਨੀਂ ਦਕਛਇਆਖੇਦਾਨਮੇਨਾਰਾਇਣਨਾਹੀਂਭੇਦਾ॥੨੮॥੧॥੨॥

ਜਉਗੁਰਦੇਉਤੀਅਲੈਮੁਰਾਰੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਰੈਪਾਰੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਕੁੰਠ
ਤਲੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮੋਖੈ॥੧॥ਸਭਤੇਸਭਤੇਸਭਤੇਜਉਗੁਰਦੇਵਾ॥ਠਹਠੂਠਠੂਠਆਨਸਭੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰ
ਦੇਉਨਦਹਦਿਸਧਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੇਦੂਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਸਾਰਿਬੋਝੂਰਿ॥
੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉ
ਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮੁਖਜੋਹਾ॥੩॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤੇਸੂਝੈ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਊਚ ਪਦਬੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਖੁਅਕਾਸੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾ
ਬਾਸੈ॥੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਿਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਬ੍ਰਹ੍ਮਗਿਆਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਟਿਲੇਖਪੁਰਾਨੀ॥੫॥ਜਉਗੁਰਦੇਉ
ਕੰਧੁਨਹੀਪੈਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਨਫੇਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਛਪਰਿਛਈਂ॥ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉਸਹਜਨਿਕਸਾਈ॥੬॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਠਿਨਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰ
ਦੇਉਤਨਿਚਕ੍ਰਲਗਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੂਆਦਸਸੇਵਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਭੈ
ਬਿਖੁਮੇਵਾ॥੭॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੰਸਾਰੁਟੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ਜਉਗੁ
ਰਦੇਉਤਭਉ ਜਲਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਨਮਮਰੈ॥੮॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠ
ਦਸਾਬਉਹਾਰਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਾਰਭਾਰਾਬਿਨੁਗੁਰਦੇਉਅਦ੍ਰਸਨੁਨਜੀਜਈ॥
ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੯॥੧॥੨॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧ ਹਮ ੨

ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਬਰਨਸਹਿਤਜੋਜਾਪੈ
ਨਾਮੁ॥ਸੋਜੋਗੀਕੇਵਲਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵੈਜਉਕੋਈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁ
ਬਿਧਾਨ ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਖਾਇ॥ਬਿਨੁਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਲੋਕ
ਸਮਾਇ॥ਮਨਕਾਸੁਤਉਸਭੁਕੋ ਈਕਰੈ॥ਕਰਤੋਹਿਸੁਅਨਭੈਨਹੋ॥੨॥ਫਲਕਾਰ
ਨਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ॥ਫਲੁਲਾਗਤਬਫੂਲੁਬਿਲਾਇ॥ਗਿਆਨੈਕਾਰਨਕਰਮਮਾਇ

ਸੁਣਤਾਸੁਪੂਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾਦੇਖਉਰਾਮਭੂਮਾਰੋਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਖਤਸੋਬਾਮਿਲਿਆ

ਦੇਖਉਤੇਰਾਰਹਿਬੀਰੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮੀਮਹਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿ
ਮਾਰਉਛਾਂਇ॥੨॥ਬਾਦਿਸਾਹੋਸੋਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮੀਮਹਿਕੀਆਨਜਾਵੈਕੋਇ॥
੩॥ਮੇਰਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਕਰੈਕਰਾਵੈਸੁਹੋਇਸੋਇ॥੪॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਚਰਿਓਮਨਿ
ਪੰਕਾਂਹਿ॥ਮਾਰਉਨਾਜਹਸੰਤੀਦੀਨੇਚਮਕਾਂਹਿ॥੫॥ਭਰਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥ਛੂਨਿ
ਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੂਰਾਦਾਸੁ॥ਤੂਮੇਰੀਮਾਇਬਾਪੁਤੂਪੈਆਸੁ॥
ਨਗਾਇਆ॥ਕਰੈਗਜਿਦੂਸੁਤੁਕੀਚਟਾਨਾਮਾਉਬਰੋਹਿਕੀਓਟਾ॥੮॥ਕਾਜੀਮੁ
ਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁਾਇਨਿਪੰਦੂਮੇਰਾਮਾਲੇਆਮਨੁ॥੯॥ਬਾਦਿਸਾਹਬੋਲੈਤੂਸੁਨੁ
ਨਾਮੋਸਰਭਰਿਜੋਨਾਲੇਹੁ॥੧੦॥ਆਛੁਲੇਉਤਉਦੇਜਾਕਿਪਰਹੁਾਦਿਨੁਛੋਡਿਦੁਨੀਆ
ਕਉਭਰਉ॥੧੧॥ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲਾਨਾਮਾਗਵੈਹੁਨਰੋਪਾਲਾ॥੧੨॥ਹਰਿ
ਜਸੁਜਉਉਲਟਾਵੈਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ॥੧੩॥ਸਾਤਘੜੀਜਬਬੀਤੀ
ਣੀਆਂਅਜਹੁਨਆਇਓਰਿਦੈਭਵਨਪਦੀਆ॥੧੪॥ਪਾਖੰਡਣਬਾਜਬਜਾਇਲਾਯਾ
ਰੂੜਚਰੈਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ॥੧੫॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗਰੂੜਚਰੈ
ਆਏਗੋਪਾਲਾ॥੧੬॥ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਏਕੰਡੀਕਰਉ॥ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿ
ਧਰਉ॥੧੭॥ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਆਇ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥
ਜਬਮਟਕੀਭਰੀਆਲੇਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੈਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਹਸਾਮਨਿ
ਆਇਆਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨੧॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ
ਬਖਸੀਪੰਦੂਮੇਤੇਗੀਗਾਇ॥੨੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹਾਮੁਹੁਫੇਰਿਫੇਰਿ
ਲਤਾਨਾ॥੨੩॥ਆਪੁਸੈਂਦਿਖਾਇਆ॥੨੪॥ਆਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁਾਸਾਚਿਸੀਲਿਚਖ
ਬਿਖਸੀਪੰਦੂਮੇਤੇਗੀਗਾਇ॥੨੫॥ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹਾਮੁਹੁਫੇਰਿਫੇਰਿ
ਲਤਾਨਾ॥੨੬॥ਆਪੁਸੈਂਦਿਖਾਇਆ॥੨੭॥ਆਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁਾਸਾਚਿਸੀਲਿਚਖ
ਭਗਤਜਨਾਂਲੇਉਪਰਿਆਪਾਰਿਓ॥੨੮॥ਸਭਛਲਾਂ
ਮੇਕੀਕੀਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾਂਲੇਉਪਰਿਆਪਾਰਿਓ॥੨੮॥ਸਭਛਲਾਂ

ਸਾਰਕੇਨਿਹਫਲਕਾਮਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੋਪਾਵੈਮਾਂਮਿਤਨਾਮਾ॥੨॥੨॥੪॥੧੪॥
ਊਪਰਿਕਰਹੁਦਇਆਤਉਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਪਿਆਰੇਨਾਮਿਲਾਵਣਿਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਜੋਗੁਰਮਿਲੀਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਜੀਉ॥
ਤੂੰਕਿਆਕਹਹਿਸੋਈਜਾਨੈਜਿਦੁਤੂੰਦੇਵਹਿਸੋਈਸੰਤਜਨਮਾਨੈਜੀਉ॥੧॥
ਬਿਨੁਤੇਰੀਭਗਤਿਨਹੋਵੈਕਿਛੂਕਰੇਸਭਿਕੁਲਛਾਰੁਧਰੈਜੀਉ॥੨॥
ਪਾਵਹਿਵਿਰਲੇਕੇਇਕਤੁ॥੩॥੧॥੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥
ਗੁਰਸਿਖਾਪਿਆਰੇਦਿਨਸੁਰਾਤਿਫੁਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੂਤੁਸਿਦੇਇਕਹੁਨਾਨਕ
ਗੁਹਾਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਕਰਮਿਭਾਗੁ॥੨॥ਗੁਰੂਮੋਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੇਦਾਤਿਜਾ
ਭਿਭਾਉ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਪਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥ਪਰਹਰਿਨਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਾ
ਦਕਲੋਭੀਮਨਿਕੋਠੈਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਜਿਚੋਰੇਚਰਾ॥੨॥ਗੁਰੂਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿ
ਪਾਰਹਾਉ॥ਗੁਰਚਰਨਸੇਵਹਿਗੁਰਸਿਖੜੇਤਰਾਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੇਰਾਸਾਸਨੈ
ਲਿਆਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਪਰਤੁਲਤੋਲਿਨ
ਸਿਖਾਬਿਨਹਰਿਨਾਮੁਸਾਈਂਜਪਾਜਿਆ॥੧॥ਸਤਸਤਜਿਆਬਿਸਰਸਿਤੇਮਨਮਾਂਬੇ
ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜੇਸਚੁਆਪਿਨਿਬੇੜੇਰਾਜੁਗੁਰਸਿਜਾਗੁਰਮਤਿਊਤਮਿ
ਰੋਰੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸਹਜਜੋਗੁ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ
ਨੁਮਾਰਿਚਕਰਿਸੰਜੋਗੁਜਾਆਪਿਨਿਸਿਰਾਵੈਭਗਤਿਜੋਗੁਗੁਰਸੰਤਸਭਾਦੂਖੁਮੀਟੈ
ਨੁਗੁਰਮੁਧੰਨੇਧੰਧੋਰੇਇਆਨਗੁਰਮੁਖਿਨਰਮਲੁਸਬਦਿਦੇਖੇ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿ
ਨੁਗੁਰਭਾਣੇਸੰਤਜਨਸੰਗੁਦੇਇਆਬਿਨੁਗੁਰਭਾਉਦੋਹਾਗਣਿਇਆ
ਜਪੁਜੇਪੀਉ॥੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਵਜਗਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਰੁਨਾਦ੍ਰਿੜਾਇਆ

ਰਮੁਖਿਖੇਜਤਮਨਸਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਣਿਨਾਹਿਭੋਉਰੁਨੇ
ਮਿਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਖੇਲਹਿਫਰਕਾਮਿਨ
ਸਾਲਗਾਮਨਿਬਿਪਹੁਜਿਮਨਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਤੁਹੁਸੁਹਾਗਣਿ
ਸਿਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਹਰਿਰਸੁਪੀਐਕਹਹੁਕਾਈਗੁਰਿਸੰਗਿਦੇਖਾ
ਇਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰਮੀਲਾਵਹੁ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ
ਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰਾਗੁਰਮਤਿਪਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮੀਰਾਮਾਲਿਵਲਾਗੀ
ਰਾਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇਆਸਛਿਦੂਖੁਬਿਨਾਸੇਰਾਮਰਾਇਆ॥੨॥ਤੁਮ
ਸਾਚੁਸੋਇਆ॥੨॥ਮਜਾਕਉਤੁਰਾਖਿਰਖਹਰਾਸਾਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਿ
ਬਿਨੁਗੁਰਮੋਲਮਲੀਨਮੁਗੁਰਾਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾ
ਏਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸਰਬਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ
ਰਚਰਨਸੇਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹੀਰਗੰਭੀਰਲਾਲਾਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਾ
ਮੋਹਸਮੋਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਬੋਹੀਤੂੰਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵਾਹਰਿਨਾਮੁਮੀਲੈ
ਟਿਸਿਬੰਧਾ॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥ਸਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ
ਥਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇਨਾਨਕਮੀਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗਾਤੁਭਵਜਲਲੋਹੁ
ਚੁਕਾਏਹੁਕਮੋਬੂਝੈਤਾਂਸਾਚਾਪਾਏ॥੪॥ਜਿਜੀਉਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੇਲਾਹੋਇਤੀਰ
ਭਾਹੋਆਕਰੇਕਿਆਹੋਇਜਿਸੋਨੈਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇਆਨਦਰਿਕਰੇਭਰਮੁ
ਰੇਇਆਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਾਬਿਖਿਆਮਾਹਿਚਲਿਨਿੰਮਨਕੈਸੇਪਾਈਐ॥੧॥
ਕੈਰਮਈਆਨੇਤ੍ਰੈਨਾਹਿ॥੨॥ਪਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇਆਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕ
ਆਣਾਨਦੀਬੇਦੀਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾਪਾਖੰਡਿਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹੀਆਹਿ
ਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰਾਭ੍ਰਮਿਆਭੂਮਿਆਵੈਮੂੜਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਧਿਆਵਹੁਮੁੜ
ਨਾਸਾਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਿਮੀਤਿਸਾਸਤਕਰਨੀਵਖਿ
ਰਖਣਾਵਾਰਾਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ਭੀਜ

ਗੁਨ ਪਾਈਐ ਕਰੀਮਿ ਮਿਹ ਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੀ ॥੨॥ ਮਧਵਿ ਜੁਗ ਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪ
ਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭ ਤਜਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁਹਾਵੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਹਚਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਕਉਤ ਖਤਿ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ
ਆਪਾ ਸੁਭੇ ਦਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥੪॥੧੨॥੪॥੧੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਾਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜੇ ਤੁ ਹਰਿ ਆਸਭੁ ਜੀ ਆ ਜੰਤੁ ਕਿ ਆਹਉ ਆ
ਖਾਰਿ ਮ ਜੰਤੁ ਤੇ ਰਾ ਕਿ ਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿ ਬ ਕੀ ਕਰ ਹੀ ਸੇ
ਫਾ ਪਰ ਮ ਸੁਖ ਪਾ ਵ ਹਿ ਆ ਤ ਮ ਦੇ ਵ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਕ ਮੁ ਹੋ ਵੈ ਤੰ ਸੇ ਵ ਕੈ ਰਾ ਗੁਰ
ਪਰ ਸਾ ਦੀ ਜੀ ਵ ਤ ਮ ਰੈ ॥ ਆ ਨ ਦਿ ਨੁ ਸਾ ਚੁ ਨਾ ਮੁ ਉ ਚੈ ॥ ਆ ਇ ਨ ਬਿ ਧਿ ਪ੍ਰ ਭੀ ਦੁ ਰ ਭ
ਕੈ ॥੨॥ ਬਿ ਖੁ ਮੈ ਮੁ ਕ ਰਤਾ ਰਿ ਉ ਪਾ ਇ ਆ ਸੰ ਸਾ ਰ ਬਿ ਰ ਖ ਕ ਉ ਦੁ ਇ ਫ ਲ ਲਾ ਇ ॥
ਆ ਪੇ ਕ ਰ ਤਾ ਕ ਰੇ ਕ ਰਾ ਇ ॥ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਭਾ ਵੈ ਤਿ ਸੈ ਖ ਵ ਇ ॥੩॥ ਨ ਨ ਕ ਰਾ ਜਿ ਸੋ ਨੰ ਦ ਰਿ
ਕ ਰੇ ਇ ॥ ਮੈ ਮੁ ਮ ਤ ਨਾ ਮੁ ਆ ਪੇ ਦੇ ਇ ॥ ਬਿ ਖੁ ਆ ਕੀ ਬਾ ਸ ਨਾ ਮ ਨਿ ਕੇ ਰੇ ਇ ॥ ਆ ਪ
ਣਾ ਆ ਪਿ ਕ ਰੇ ਇ ॥੪॥੧॥ ਬ ਸੰ ਤੁ ਮ ਹ ਲਾ ੩ ਰਾ ਤੇ ਸਾ ਚਿ ਹ ਰਿ ਨ
ਮੈ ਮਿ ਨਿ ਹਾ ਲਾ ਦਇ ਆ ਕ ਰੁ ਪ ਭ ਦੀ ਨ ਦਇ ਆ ਲਾ ਤਿ ਸੁ ਬੇ ਨੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਪੀ
ਮੈ ਮੋ ਕੋ ਇ ॥ ਜੇ ਉ ਭ ਵੈ ਤਿ ਉ ਰਾ ਖੈ ਸੋ ਇ ॥੧॥ ਗੁ ਰ ਰੋ ਪਾ ਲਾ ਮੈ ਰੋ ਮ ਨਿ ਭ ਇ ॥ ਹਰਿ
ਨਾ ਮ ਕ ਉ ਦ ਰ ਸ ਨ ਦੇ ਖਾ ਬੇ ਨੁ ਸ ਹ ਜਿ ਮਿ ਲ ਉ ਗੁ ਰੂ ਮੇ ਲਿ ਮਿ ਲਾ ਇ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥
ਮਿ ਹ ਮ ਨੁ ਲੋ ਭੀ ਲੋ ਭਿ ਭ ਲ ਨਾ ਮਾ ਬਿ ਸ ਰਿ ਬਹੁ ਰਿ ਪ ਛੁ ਤ ਨਾ ਪਾ ਬਿ ਛੁ ਰ ਤੀ ਮ
ਲਾ ਇ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵ ਰੰ ਗੇ ॥ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਦੀ ਓ ਮ ਸ ਤ ਰਿ ਵ ਰ ਭ ਗੇ ॥੨॥ ਪ ਉ ਦੁ ਪਾ ਣੀ
ਕੀ ਇ ਦੇ ਹ ਸ ਰੀ ਰਾ ਨ ਹ ਉ ਮੈ ਮੋ ਰੇ ਗੁ ਰ ਕਾ ਠਿ ਨ ਤ ਸਿ ਪੀ ਰਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਰ ਮ ਨਾ ਮ ਦ ਰੂ
ਗੁ ਣ ਗਾ ਇ ਆ ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਗੁ ਰਿ ਰੋ ਗੁ ਰ ਵ ਇ ਆ ॥੨॥ ਚਾ ਰਿ ਨ ਦੀ ਆ ਅ ਰ
ਨੀ ਤ ਨਿ ਚ ਰੋ ਪਾ ਰ ਸ ਨਾ ਜ ਲ ਤ ਜ ਲੇ ਅ ਪੰ ਕ ਰੋ ਗੁ ਰਿ ਰਾ ਖੇ ਵ ਭ ਗੀ ਤਾ ਰੋ ਪ ਜ ਨ
ਸਾ ਕਉ ਰਿ ਹ ਰਿ ਮੈ ਮੁ ਧਾ ਰੇ ॥੩॥ ਬ ਸੰ ਤੁ ਮ ਹ ਲਾ ੩ ਹ ਰਿ ਸੇ ਵੇ ਸੋ

ਭਗ ਤੀ ਨਪੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਪਾ ਈ ਐ ਹੋ ਬਿ ਨੁ ਭਾ ਗ ਨ ਹੀ ਭ ਗ ਤਿ ਹ ਰੀ ਮਾ ਬਿ ਨੁ ਭਾ ਗ ਨ ਹੋ
ਬਿ ਨੁ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਕ ਤਿ ਨਾ ਪੀ ਵੈ ਲੋ ਈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪਾ ਈ ਐ ਨਾ ਮੁ ਹ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਬਿ
ਗਤਿ ਦ੍ਰ ਏ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਏ ॥੧॥ ਮ ਤ ਭੂ ਲਹਿ ਰੇ ਮ ਨ ਚੇ ਤਿ ਹ ਰੀ ॥
ਸਾ ਚਾ ਸਾ ਹੁ ਗੁ ਰੂ ਸੁ ਖ ਦਾ ਤਾ ਹ ਰਿ ਮੇ ਲੇ ਭੁ ਖ ਗ ਵ ਏ ਹੋ ਨਾ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਹ ਰਿ
ਦਾ ਸ ਨਿ ਦਾ ਸਾ ਖੀ ਨੁ ਤੋ ਲਾ ਖੀ ਨੁ ਮਾ ਸਾ ॥੧॥੪॥੭॥ ਬ ਸੰ ਤੁ ਪੀ ਛੋ ਲਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥
ਐ ਇ ਕ ਮਾ ਈ ਭੋ ਗੁ ਕ ਰੇ ਇ ਤ ਭਾ ਕੇ ਲ ਖ ਜ ਜ ਦੀ ਆ ਹਿ ਖਿ ਮਾ ਧੁ ਸੰ ਸ ਗੋ ਇ ॥
ਸੂ ਰ ਜੁ ਦੁ ਇ ਘ ਰੀ ਭੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੇ ਸਾ ਗੀ ਆ ਨੁ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ॥੨॥ ਰਾ ਮ ਰ ਵੰ ਤ ਜਾ ਣੈ
ਅ ਰ ਹਾ ਉ ਅ ਭੀ ਤ ਰਿ ਅ ਗ ਨਿ ਬ ਨਾ ਸ ਪ ਤਿ ਮਉ ਲੀ ਸਾ ਗ ਰੁ ਪੰ ਡੈ ਪਾ ਇ ਆ ਚੰ ਦੂ
ਚਾ ਰੋ ॥੧॥ ਸੁ ਆ ਮੀ ਪੰ ਡਿ ਤਾ ਭੁ ਮ ਦੇ ਹੁ ਮ ਤੀ ਆ ਕਿ ਨ ਬਿ ਧਿ ਪਾ ਵ ਉ ਪਾ ਨ ਪ ਤੀ ॥
ਦੁ ਸ ਟ ਨਾ ਲਿ ਪਿ ਐ ਓ ਰਾ ਦੁ ਇ ਮਾ ਈ ਦੁ ਇ ਬ ਾ ਪ ਪ ਤੂ ਪੀ ਆ ਹਿ ਪੰ ਡਿ ਤ ਕ ਰਹੁ ਬੀ
ਚਾ ਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਅ ਬ ਸੰ ਤੁ ਹੋ ਛੋ ਲਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥ ਰਾ ਜਾ ਬਾ ਲ ਕ ਨ ਗ ਰੀ ਕ ਚੀ
ਘ ਰੁ ਰਾ ਖਿ ਬੁ ਰ ਨ ਚਾ ਖਾ ਹੋ ਵਾ ਰਿ ਕੰ ਤਾ ਪੀ ਆ ਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਪ ਤੂ ਪ ਤੂ ਆ ਪੰ ਡੈ ਤੂ ਬੀ
ਨਾ ਦੁ ਇ ਅ ਖ ਰ ਦੁ ਇ ਨਾ ਵਾ ਪ੍ਰ ਣ ਵ ਤਿ ਨਾ ਨ ਕੁ ਏ ਕੁ ਲੰ ਘਾ ਏ ਜੇ ਕ ਰਿ ਸ ਚੀ ਸ ਮਾ
ਵ ਾਂ ॥੩॥੧॥ ਬ ਸੰ ਤੁ ਹੋ ਛੋ ਲਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥ ਰ ਜਾ ਬਾ ਲ ਕ ਨ ਗ ਰੀ ਕ ਚੀ
ਘ ਰੁ ਰਾ ਖਿ ਬੁ ਰ ਨ ਚਾ ਖਾ ਹੋ ਵਾ ਰਿ ਕੰ ਤਾ ਪੀ ਆ ਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਪ ਤੂ ਪ ਤੂ ਆ ਪੰ ਡੈ ਤੂ ਬੀ
ਨਾ ਦੁ ਇ ਅ ਖ ਰ ਦੁ ਇ ਨਾ ਵਾ ਪ੍ਰ ਣ ਵ ਤਿ ਨਾ ਨ ਕੁ ਏ ਕੁ ਲੰ ਘਾ ਏ ਜੇ ਕ ਰਿ ਸ ਚੀ ਸ ਮਾ
ਵ ਾਂ ॥੩॥੧॥

ਸੋਸਮਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤੇਹੋਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਸਚੁਸੋ
ਵੀਰਿਉਮਾਇ ॥੨॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਜਿਨੀਸਾਚੁਪਛਾਣਿਆਮਾਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਜਾ
ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਨਾਓਹੁਮੈਨਆਵੈਜਾਇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਸੇ
ਕੋਈਹੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੋਸੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਹਰਿਲਿਖਿਵਲਾਇਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਵਿਰਲਾ
ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਹੁਜਗਤਿਜਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੂਰਿ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਰ
ਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਜਿਨਿਸਚੁਸੋਵਿਆਤਿਨਿਸਚੁ
ਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥
ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਹੁਜਗਤਿਜਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੂਰਿ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਰ
ਹਰਿਲਿਖਿਵਲਾਇਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਵਿਰਲਾ
ਕੋਈਹੋਇ॥ਊਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੋਸੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਨਾਓਹੁਮੈਨਆਵੈਜਾਇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਸੇ
ਵੀਰਿਉਮਾਇ ॥੨॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਜਿਨੀਸਾਚੁਪਛਾਣਿਆਮਾਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਜਾ
ਸੋਸਮਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤੇਹੋਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਸਚੁਸੋ

ਹਰਿਕਾਲੋਗੁਆਸਾਚਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋਗੁਆਮਨਮੁਖਿਮੁਏਨਾਹੀਹਰਿਮਨਮਾਹੀ
ਆਸਾਰਿਮਸਿਜੰਮਹੀਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥ਆਸੇਸਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਸਬਦੁ
ਮਲਾਹੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੋਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਰਿ॥ਹਰਿਦਿਸੈਭੁ
ਭਵਹੀਸਿਰੇਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ
ਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ਨਾਮਦਾਰੇਕਰੈਚੁਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿ
ਜੀਵੇਸੇਸਦਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸਮਾਲਾ॥ਦਾਰਿਸਾਚੈਪਾਤਿਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇ
ਮਨਤੇਹੋਇਏਕੋਵੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇਦੂਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਇਆਸਾਬਿਗੂਬੇ
ਰਕਮਾਵੈਏਕੋਚੇਤੈ ਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈਸਫਲਜਨਮੁਈਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆ
ਸਾਚੀਸੇਵਜੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੁਸੇਵਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਪੈਸਾਚੀਬਾਣੀ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜਗਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚਹੁਜੁਗਪਸਰੀਸਾਚੀਸੋਇ॥ਸਾਸਿਗਿਰਤਜਨੁ
ਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਜਾਇਕਿਸਾਚੈਸਬਦਿਰਹੈ॥ਲਿਵਲਾਇਸੇਜਨਸਾਚੈਭਾ
ਇਆਸਾਚੁਧਿਆਇਨਦੇਖਹੁਜੁਗਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੂਰਿ॥ਏਕੋਕ
ਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਜਿਨਿਸਚੁਸੋਵਿਆਤਿਨਿਸਚੁ
ਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥
ਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੪॥੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਅਭਗਤਿਵਛੁਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿ
ਆਇਆਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਭਰਮੁਕਟੇਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇਆਤਦਹੀ
ਮਿਲਿਆਵਾਹੋਇ॥ਅਭਗਤਸੋਹਹਿਜਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਾਸਗੁਰਕੈਹੇਤਿਸਾਚੈ
ਪੇਮਿਪਿਆਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਅਭਗਤਿਕਰੇਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵਿਚ
ਹੁਹਉਮੈਖੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਵਖੈਮਨਿਆਇਆਸਦਾਸੰਤਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਰਤੇਤਿਨਸਦਬਸੰਤਸਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਰਵਿਗੁਣਗਾਵੈਦਾਸੁ
ਨਾਵੈਸੁਕਾਸੀਸਾਗੁਆਅਗਨਿਤਿਸਨਜਲੈਦੂਰੋਵਾਸਾ॥੨॥ਸੋਈਕਰੈਜਿਹਰਿਜੀਉ
ਭਾਵੈਆਸਦਾਸੁਖੁਸਰੀਰਿਭਾਣੈ ਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਆਪਣਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ

ਬੀਚਾਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਘਰੀ ਮਾਹੇ ਸਾਚਾ ਦੇਇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥
ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜਾਇ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਤਿਸੁ ਬੇਮੋਹੇ ਕੋ
ਦੂਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਆਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪਾਪ
ਜਲਿ ਜਾਹਿ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਹੂਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਮੋਖ ਤਿਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ
ਛਡਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਮੋਖ ਤਿਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ
ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਦੂਖ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਹਉ ਜਲਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ਛੂਟੈ ਰਾਮੁ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ
ਗਇਆ ਹਰਿ ਦੇਵਹਿ ਆਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਰਾ ॥੪॥
੧੨ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਹਰਿ ਦੇਹਿ ਤ
ਪੀਆ ਦਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥੧॥ ਗੁਣ ਅਖਰੀ ਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਲਗਉ
ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੈ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ਕਾ ਹੋਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵਹੁ ਵੈ
ਦਿਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤਾ ਮਨੁ ਹੋਆ ਜਲ ਜਾਇ ਪਾਇ ਆਹਰਿ
ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਊਤਮ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾ ਮੁਖ ਨਾਨਕ ਕਵਖਾ ਏ ਸਾ ਚੁਨਾਮੁ ॥੪॥ ਬਸੰ
ਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਨ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚਰਿਆ ਬਸੰਤੁ ਗਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲੇ
ਆਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ॥੧॥ ਚਤੁ ਮਾਸਾ ਚੁ ਧਿ ਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ
ਮੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲੇ ਅਭਿ ਆਨੰਦੁ ਆਖਿ ਛਟਹੁ
ਪਾਇ ਆਸਾ ਮੋਹ ਬਿਦਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸਾਚੁ ਪਰਵਾਣੈ
ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਹੁਭੁ ਲੇਖੈ ਸਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਬਿਨਾ ਜਨ ਮੁਹਿ ਫੀਕਾ
ਫਲੁ ਫੀਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ
ਵਞਹਿ ਜਨਮ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ
ਪਤਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਏ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਮਰਿ
ਜਨਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲਾ
ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਸਚੁ ਹੈ
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਚੁਣਿ ਹੋਇ ॥ ਰਿਸਾ ਭਿ ਭੁਲਾ ਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹ
ਸਾਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜਬ ਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਫਲੀ
ਭੁਲਾ ਈ ਸਾ ਸਹਸਾ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪੋਟ ਠਹੁ ਰਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਟਾਕੀ ਵਾਰ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਸੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਚੇ ਰਤੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
ਕਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ
ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ
ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਰਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੇਦੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੀ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞਾ ॥੨॥

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਮ ਪੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞਾ ॥੩॥

ਹਰਿ ਉਤਿ ਧਾਰੁ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲਈ ॥

ਭਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਦੂ ਹਮ ਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭੂਮ ਦੀਨਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥੪॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੀ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞਾ ॥੫॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਸਮੂਹੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸੁਣੀ ॥੨॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੇਮ ਭਰਾਖੰ ਤਾਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸੁਣੀ ॥੩॥

ਖਸੰਮੁ ਵੀਸਰਿਆ ਦੂਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਪਲਹਰੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਜਮ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਭੀ ਦੂਖ ॥੧॥

ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਸੰਤੁ

ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਆਵਣ ਜਾਣ ਭਇਆ ਦੁਖ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ

ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨ ਪਾਪ ਕਰਾਹੀ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਗਹ ਗਲੀ ਰੂੜੀ ਹੋਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤ

ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਧ ਸੁਹਾਵੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸੁਣਾਇ ਸੁਖੀ ਵ

ਸਭਪਨਆਧਾਰਮਨਮਾਨੀਉਪਮਸਭਤੇਰੋਧਨਾਰਾਉਅਜਾਕਉਬੋਲਨਿਸੁਰਿ
ਨਦੇਵਾਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਾਹਿਹਿਭੇਵਾਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸ
ਟਿਪਾਵਿਪਾਵਿਘਰਿਘਰਿਆਸਾਇਆਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦੋਜਾਕੇਭਗ
ਤਕਉਨਾਹੀਖੇਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈਅਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥ਰਹਾਉ
ਨਉਪਮਾਤੇਕੀਕਹੀਜਾਇਐਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੂਹਰਿਓਸਮਾਇਨਾਨਕਜਾਚੈਏਕ
ਦਾਨੁਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥੪॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਬਾਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਛਿਪਾਦੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟਆਸਾਧਾਸੰਗਤਿਤਿਉਹਰਿਉਮੇਛੂਟਆਜੈਸੀਦਸੇਧੀਸਮੀ
ਕਾਤੈਸੇਉਧਾਰਨਗੁਰਚਾਹਿਪੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤੁਮਦਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰਾਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿ
ਸੁਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪ
ਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਾਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕਤਿਆਭਗਤਿਆਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਾਤੇ॥
ਨੇਤਸੰਤੇਖੇਦਰਸੁਪੇਖਿਆਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕਾਛਿਸਨਾਬੁਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੨॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਸੋਵਡਭਾਗੀਸੋਈਕਹੈਜਿਸੁਮਇਆਕਰੇਦਾਤਾ
ਦਿਪੂਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾਸਗਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋਨਾਮੁਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥੩॥੨॥ਬਾਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਜਤੁਮਬਢਦਾਤੇਦੇਰਹੇਮਜੀਆ
ਪਾਣਮਹਿਰਾਵਿਰਹੇਦਾਨੈਸਗਲੇਭੇਜਨਖਸਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨੁਨ
ਜਾਨਾ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰਤੂੰਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕਮੀਤਿਆਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥ਸਮਹਿਰਾਖਉ
ਆਸਏਕਾਨਾਮੁਤੇਰੋਕੀਰਤਿਰਉਟੇਕਾ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭੁਤੁਮਪ੍ਰਬੀਨਾਸਮੁਰਥੁ
ਪਾਵਹਿਜਲਾਹੀਮੀਨਾਅਗਮਅਗਮਊਚਤੇਊਚਾਹਮਬੋਲੇਭੁਮਬਹੁਤੁ
ਚਾ॥੩॥ਜਿਨਤੂੰਧਿਆਇਆਸੇਗਨੀਆਜਿਨਤੂੰਪਾਇਆਸੇਧਨੀਆਜਿਨਤੂੰ
ਜਪੀਪ੍ਰਭਤੈਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਤ
ਜਾਕੈਜੀਅਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇਕਰਿਦਇਆਮੀਅਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿਰਾਖਹੁ
ਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਤ ਪ੍ਰਭਪਿਤਮਮੇਰੈਸੀਗਿਰਦਇਆਜਿਸਹਿਦੇਖਹਉਜੀਵਾਇ
ਮਾਹਿਆਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਾਖਲੇਆਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੂਮੀਲੇ॥੧॥ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈਜਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇਕਰਿਦਇਆਮੀਅਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿਰਾਖਹੁ

ਧਾਤੁਮਾਸਰਬਰੰਗਾਇਕਰੰਗਾਮਾਹਿਆਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇਸਭਿਪਾਇ
ਖੰਸੁਰੇਚਿਤਚੁਲਾਸਾਹਕਿਰਪਨਕਉਆਤਿਧਨੀਪਿਆਰੁਹਰਿਜਨਕਉਇਹਜਿਸ
ਨੰਦਾਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਾਪੈਮੋਖਿੰਦਾ॥੨॥ਸਸੈਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸਾਛਦੇ
ਮੇਘਾਸੇਮੋਸੇਰਨਿਗਤਿਕਾਰਾਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਾਹਿਕਉਲਾਰਾਮਾਤਾਬਾਲਕਦੇਖਿ
ਪਾਇਅਪਨੈਗੈਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈਆਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਲਭੋਜਨਿਤਾਹਰਾਉ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਤ ਕਛੂ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ਜੋ ਬੈਦ ਜਪਤ ਸਭ ਜਾਇ ਮਰੇ ॥ ਅੰਧੇਰਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੂ ਨਹੀ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ਪਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹ ਜੋ ਬੈਦ ਭਰਮੁ ਸੋਈ ਤਹ ਭਾਗੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਜਾਚਹਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਚੇਰੀ ॥ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਦ ਫੇਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਦ ਜੀਵਹ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ਜਨ ਪਿਰਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਜੁਗ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤਨਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾ ਈ ਬਾਪ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣੇ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਕਰਮ ਨਿਧਿ ਕਰਮਿ ਇਕ ਭਾ ਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਹਿ ਬਰਿ ਆਵੈ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭਾਜਿ ਗਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਸ ਜੀਅ ਦੇਖੁ ਦੇਸਿ ਦੇਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਇਹੁ ਪਦਾ ਬੀਜਿ ਆਣਿ ਪਖਾਹਿ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਰਬੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੈ ਖੰਡੁ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਰਬਦਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਖਾਲੇ ਧੋਇ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਆਪਾ ਪਰ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਤੀਸਾ ਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤ ਜਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਲਾਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਪਾਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਤੰਤ੍ਰੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਜਮ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਜ ਨ ਆਵਹਿ ਆਨ ਕਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਸੂ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਆਸਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਜਾਸ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਨਾਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦ ਸਦ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹ ਬਸੁ ਆਪੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰਮ ਸੋਹਿਆ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਤੇਰੈ ਆਧਾਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਆਸਾ ਭਿ ਜੰਤ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਦੁਖੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਭਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਹੀ ਜੋਨਿ ਭੇਸ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਪੈ ਪਰਮੇਸਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਭਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਅਫਲੀ ਥਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਅਫਲੀ ਥਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੂਖ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਭਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਹੀ ਜੋਨਿ ਭੇਸ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਪੈ ਪਰਮੇਸਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਭਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਅਫਲੀ ਥਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਅਫਲੀ ਥਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੂਖ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਭਾਗੈ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰੇਤ ਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਲਭੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਸੁ ਜਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਕਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਪਰਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਕਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਲੇਖੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਮੇਰਾ ਗੁਨ ਕਥੈ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਲਹੈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰ

ਤਨਿ ਮਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਜਸ ਗੀਤ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ॥੪॥੧॥੮॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਸਦਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗੁ ਕੂੜਾ ਆਨਮੁ ਪਾਣੀ ਚੀਤਿ ॥ ਅਨਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਦੇਖੀ ਬੀਤਿ ॥ ਅਨਮੁ ਆਵੈ ਅਨਮੁ ਜਾਵੈ ॥ ਅਨਮੁ ਕਮਾਵੈ ਅਨਮੁ ਖਾਵੈ ॥ ਅਨਮੁ ਕਹੈ ਅਨਮੁ ਸੁਣੈ ॥ ਅਨਮੁ ਕਰੈ ਅਨਮੁ ਬਿਣੈ ॥ ਅਨਮੁ ਬਿਗੜੈ ਅਨਮੁ ਸਵਾਰ

ਬਾਰਤੇਰੇਕ ਛੂਨਾਹੀ ॥੪॥ ਪੰਚਮਾਰੇਚਿਤੁਰਖਹੁਖਾਇਓਜੋਗਾਜੁਗਤਿਕੀਹੈ
ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕਮਾਗੈਦਰਥੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹੀਚਲਤ
ਹੁਬੀਚਾਰਾ ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿਗਪਾਇ ॥੩॥ ਸਭਕਿਆਹਉਆਖਜਾਂਕਛੂਨਾਹੀ
ਸਿਓਤੇਰਾਮਨਮਾਂਤਕਾਲੇਤੇਰੇਆਵੈਕਾਮਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਿਤੁਮਕਰ
ਭੁਸਮੁਖਊਲੇਗਰਬਿਜਾਹੀਇਨਾਂਬਿਧਿਨਾਰੇਜੋਗੁਨਾਹੀ ॥੧॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ
ਕਰਮੁਰਵੈਹੋਤਚਿਤੁਲਾਵੈ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਇਕੁਤੁਕੀਆ ॥ਸਤੁ
ਹੁਗੁਰਭਵੈਤਾਮੁਮੈਰੋਹਿਐਸੁਤੁਪਾਇਸਮਾਵੈ ॥੧॥ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੋਗਵਿਆਪੈ
ਦੀਆਸਚੁਮੈਂਮੁਪੀਵਉਸਹਜਿਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉਆਪਛੋਡਿਰਖ
ਸਾਪ੍ਰਪਛਾੜੈਰੋਲਿਵਲਾਗਾਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖਭਾਗਾ ॥੨॥
ਗਮਤੀਤਾ ॥ਪਾਪਹਰਖੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ॥ਮੈਂਮੁਚਾਖਹਰਿਨਾਮਿਵਾਸਾ
ਮਹਲੀਸੋਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਮਨਮਹਿਮਨੁਆਚਿਮਹਿਚੀਤਾ॥੩॥ਸੋਹਗਿਕੋਲੈ
ਉਪਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥੪॥ਪ੍ਰਮਹਿਪ੍ਰਭੁਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ॥ਗੁ
ਸਬਦਦਾਰੂਹਰਿਨਾਉਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤੈਵੈਰਾਉ॥ਜਗਮੋਰੋਗੀਕਿਹਦੇਖਿਦਿਖਾ
ਬਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇਮਾਕਿਉਦੁਖੂਬੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੋਹਸਾਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੂਖਘਣੇਰਾ
ਸੁਆਖਉਪੀਨਾਹਰਿਭਗਤੀਸਾਚਿਨਸੀਪਤੀਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧਕਰੇ
ਰਾਮਾਦੂਖੁਘਣੋਮੀਐਕਰਤਾਰਾਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕਰੈਨਸਾਰਾ ॥੨॥ਸਭਊਤਮਾਹਿ
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਅਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਵੈਪਾਰਾਮਾਵਤਜਾਤਨਲਭੀਬਾ
ਮਚਲਾਇਆਤਦਸੁਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥ ਸਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਵੈਪਾਰਾਮਾਵਤਜਾਤਨਲਭੀਬਾ
ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮਾਸਾਚੁਦਸੁਦਿਖਾਇਆਨਾਨਕ
ਭੁਗਤੀਆਵਉਜਾਉਗੁਰਤੇਸਮਝਿਮੈਮਹਾਦੁਹੇਰਾਸਿਰਾਤਜਨੁਪਰਵਾ
ਦੁ ॥੧॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਜੇਗਵਉਚੁਖਿਨੁਠਾਢਾਕਿਸੈਨਗਵਉਨਾਨਕ

ਰਸਾਬਿਲਾਬਿਰਸੇਚਾਖੈਬਹੁਬਿਕਾਰਸੋਮੋਗਲਾਜਿਉਫਾਸਸਿਕਾਮਹਾਰਾਕਾਢੈਖੰਧ
ਸੰਜੋਗੀਮਿਲਾਇਆਰ ॥ਮਨੁਮੁਗਧੋਦਾਦਰੁਭਰਤੀਨਾਦਾਇਰਿਝੁਸਦਸਾਪੀ
ਨਾਮਬੀਨਾਤਾਕੈਜਾਤੈਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨਾਸਭਿਦੁਖਸਖਾਈਬੁਣਪਾਬੀਨਾ ॥੨॥
ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖੁਨਾਬਿਨੁਹਰਿਰਸਰਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁਤੂਆਪੋਸੁਝ
ਆਪਿਪਰਾਖੁਯਧਾਰਿਧਾਰਣਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪਿਪ੍ਰਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਹਉਜਾਏ
ਗੁਰੁਮੇਲੇਬਿਰਥਾਕਹਉਮਾਇਆਵਰਗਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਰ
ਤਾਸੁਚਿਸਮਾਇਆ ॥ਪਾਸਤਿਗੁਰਮੀਲੇਐਸਮਤਿਊਤਮਹੋਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉ
ਕਢੈਧੋਇਆਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇਆਸਦਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਰੁਨਕੋਇਆ ॥੩॥
ਅਨੁਹਾਰੀਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇਆਸਭਮਾਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇਆਸਭੁਪੁਕੋਵ
ਤੈਹੁਕੀਆਸਮਾਇਆਦੁਖਸੁਖਸਭਤਿਸੁਰਜਾਇਆ ॥੪॥ਤੂਅਭੁਲੁਨਭੁਲੋਕਦੇਨਹੀ
ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਏਮਤਿਅਗਾਹਿਆਤੂਮੋਦਉਠਾਕੁਰਸਬਦਮਾਹਿਆਮਨੁਨਾਕਾਸੀ
ਆਸਚੁਸਲਾਹਿਆ ॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਪ੍ਰਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਿਆਸਜਿਸੁ
ਨਰੋਹਾਇਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਿਹਰਿਦੋਇਦੂਰਿਦਰਦੁਮਾਥਿਮੈਂਮੀਤੁਖਾਇਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਏਕਸਮਾਇਆ ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇਆਵਿਰਲਾਕੋਦੀ
ਸਿਗੁਰਸਬਦਿਮੀਲਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਦਖਾਣੈਕਹਹਿਕਹੀਐਓਹੁ
ਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨੈਲਹੀਐਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿ
ਗਨੁਧਰੀਆ ॥ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀਏਕੁਨਿਰਾਲਮੁਅਕਥ
ਕਹਾਣੀਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਜਾਣੁਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣੁ ॥੨॥ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈ
ਸਚੁਕੋਈਪੂਰਾਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈਆਨਨਹਦਿਰਾਤੇਕਵਿਵਤ
ਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਰਾ ॥੩॥ਏਕੋਕੋਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੀਕਵ
ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਸਕਾਕੀਆੜਿਭਵਣੁਸਾਹੁਓਹੁਅਗਮਅਗੋਚੁਰਹਿਏਕੰਕਾ
ਪਾਏਕਾਮੁਰਤਿਸਾਚਾਨਾਉਸਤਿਬੋਲਿਸਬਦੈਸਾਚੁਨਿਆਉਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿ
ਪਰਵਾਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ ॥੪॥ਏਕਾਭਗਤਿਏਕੋਹੈਭਾਉਜਿਸੁ

ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਿ ਚਰਾਵਹਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕੁ ਕੋ ਏਕੈ ਕੀਏ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਪੇਖਨ ਕਉ ਦੁਇ ਚਸਮ ਬਿਨੁ ਸੁਨਨ ਸੁਹੇਲਾ ਦੁਇ ॥
ਬਾਸ ਬਿਨਾ ਨਾਸਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੧॥
ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਉ ਦੇਵ ਤੁਹਾਰ ਪੂਜਾ ॥
ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪਰਮ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਸਿ ਕਹੀ ਸੋਈ ਭਲੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਕਰਨ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਭਲ ਕਹਤ ਹੈ ਬਿਨੁ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੨॥
ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਸਦਾ ਸੰਗਾਤੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਿਦਾਨੀ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕੋਈ ॥੩॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਂਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਲਾਗੇ ਦਾਰੂ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਦਰਪਨ ਮਹਿ ਬਦਨੁ ਦਿਖਾਈ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਰੀਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰੈ ਸੁ ਕਾਨ ਨ ਸੁਨਈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨੈਨ ਨ ਪੇਖਹਿ ਸਾਧੂ ਧਿਗੁ ਧਿਗੁ ਸੋ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਈ ਤੇ ਨਰ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸੇ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭਖਿ ਸਰਪਨਿ ਲਹਰਿ ਮਹਰਿ ਨ ਲਸੇ ॥੪

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਦੁਤੁਕੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ॥ ੨॥

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੋਆ ਬਹੁ ਅਪਾਰ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਤੁਮ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਦਾਤਾਰ॥ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਦਾਤਾਰ ਤੂ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਤੁਮ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਦਾਤਾਰ॥ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਦਾਤਾਰ ਤੂ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਕਰਹਿ ਸੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਤੂ ਨਿਰਭਉ ਤੂ ਨਿਰਜੋਗੁ॥ ਤੂ ਨਿਰਜੋਗੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ੧੬ ਜਸਭਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓ

ਆਤਾ ਜੁਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੇ ਫਲਲਾਗੇ ਆਵਹਿ ਜੁਠੇ ਜੁਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਏਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਹਉ ਜਹਾ ਬੈਸਿਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਬਾਜੁਠੀ ਬੋਲਣੁ ਜੁਠਾ ਕਰਨਨੇਤ੍ਰ ਸ੍ਰਵਣਿ ਜੁਠੇ ਮੁਖਿ ਜੁਠੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੁਠਿ ਜੁਠਿ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜੁਠੇ ਜੁਠੀ ਪਾਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥੧॥ ਜੁਠਿ ਜੁਠਿ ਰਹਾਊ ਜਿਹ ਬਾਜੁਠੀ ਬੋਲਣੁ ਜੁਠਾ ਕਰਨਨੇਤ੍ਰ ਸ੍ਰਵਣਿ ਜੁਠੇ ਮੁਖਿ ਜੁਠੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੁਠਿ ਜੁਠਿ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜੁਠੇ ਜੁਠੀ ਪਾਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੁਠਿ ਜੁਠਿ ਰਹਾਊ ਜਿਹ ਬਾਜੁਠੀ ਬੋਲਣੁ ਜੁਠਾ ਕਰਨਨੇਤ੍ਰ ਸ੍ਰਵਣਿ ਜੁਠੇ ਮੁਖਿ ਜੁਠੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੁਠਿ ਜੁਠਿ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜੁਠੇ ਜੁਠੀ ਪਾਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਤਭਮਭਾਜਾ ॥੧੭॥

ਨਾਸਾਸਾਸਸਮੀਕਾਜਾਹਾਸਹਜਸਮੋਨੇ ਹਾਹਾਦਾਦਿਸਦਾਂਚੋਗਇਓਚਿਤੁਦਿਆਕਬੀਰਮਨਸੁਰਸੀਕਾਜਾਹਾਸਹਜਸਮੋਨੇ ॥ ਜਗਾਤਿ ਕਰਤਰਸੋਚਲੇ ਬਨਜਾਰਾਹਾਬਿਖੁਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਪੂੰਜੀਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁਵੂ ਜੁਗਾਰਹਾਉ ॥ਸਾਤਸੁਤਿਮਾਇਬਨਜੁਕੀਨਾ ਕਰਮਭਾਵਨੀ ਸੰਗਾਲੀਨਾ ॥ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਮੋਹੋਐਸੇ ਬਨਜਸਿਉ ਨਹੀਨਕਾਜੁ ॥ਜਹ ਪੈਖੁਨਿਤ ਬਢੈਦਿਬਿਆ ਬਧਚੀ ਸਕਸੰਗੁਕਾਚਿਆਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿਆ ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿਲਾਗੀ ਸੂਖਸਾਗਰ ਗੁਨਰਉਕਬੀਰਾ ॥੨॥੧॥ ਪਸਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਚਾਬਰ ਬਾਹਨਾਹਿਆ ਪ੍ਰਭਦੀਨਾ ਨਾਬਦੂ ਖੁਕਹਉਕਾਹਿਓਮੋਹੋਜਨਮਮਰਨਦੂਖੁਅਬਿਦੀਆ ਜਨਜੋਗੀ ਜਦਾਧਰਿਆ ਸਭਆਪਨ ਅਉਸਰਚਲੇ ਸਗਲਿਆ ਰਾਰੂ ਅਬਾਹੁਮੋਹਿ ਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਸਨਕਸਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿਆ ਨਾਭਿਕਮਲਜਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਆਕਬਿ ਉਆਰਹਾ ਉਆਸਨਕਸਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿਆ ਨਾਭਿਕਮਲਜਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਆਕਬਿ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖੁਸੁਖਨਸਲਾਗਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜਾਗੈਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਹਣ ਵੈਤੁਜਾ ਗੈਧਰਿ ਲੀਕੁਰੁਆਸੰਕਰੁਜਾ ਗੈਚਰਨਸੇਵਾ ਕਾਲਿਜਿ ਗੋਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵਾ ॥ ਜਾਗਗੁਤੋਵਡ ਬਹੁਪਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਰੁ ॥ਏਹੁਦੇਹੀਕੇਆਧਿਕਕਾਮਾ ਕਹਿਕਬੀਰ ਭਾਜਿਰਾਮਨਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋਇ ਖਸਮੁਹੋਜਾਇਆਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇ ਆਗਾਬਿਨੁਸਾਵਣਹੀਰੁਪਿਲਾਇਆ ॥ ਦੇਖਹੁਲੋਗਾ ਕਾਲੇਕੋ ਭਾਉਸੁਖੁ ਕਲਾਈ ਅਪਨੀਮਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆ ਸਾਰਤਾ ਬਦਨੈਬਿਨੁ ਖਿਰਖਿਰਹਾਸਤਾਸੰਦੁ ਬਿਨੁਨਰੂਪੋ ਸੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁ ਬੋਲੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਨਾਸਬਧਨਗਊਲਵੇਰੀਆਂ ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਦਘਨੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ ਬਾਦਨਪਾਈ ਅਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏ ਪੜਣਸਾਲਾ ਸੰਗਿ ਜਮਾਤੀ ਜਾਲਾ ॥ ਮੋਕਉਕਹਾ ਪੜਾਵਸਿ ਆਲਜਾਲਾ ਸਭੈ ਸਿਆਨੀ ਆਈ ॥ ਸਭ ਬਹੁਲੀਏ ਬਾਲਾ

ਤੁਝ ਹਰਿ ਸੁਣੈ ਤਾਕ ਕੁਨਾਰਿਆ ਪਰਿ ਰਾਵਦੇਖੈ ਦੂ ਭਿ ਜਾਨਿਆ ਗਰਬ ਵਤੀਆਨਾਹੀ
ਉਸ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਉ ਪਰਿ ਲੈ ਵੈਕਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਇਗਰ ਬਾਰਿ ਬਾਵਲੀਆ ਜੈਸੇ ਭ
ਦਉ ਮੈਂ ਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤੇਸਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਸੋ ਭੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ
ਭੇਦੁ ਨ ਤਨਿ ਸੁਰਾਂਧਚਢੁ ਫੈ ਪਰਦੇ ਸੁਨ ਆਪਤ ਕਾਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਾਖੈ
ਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁ ਆਰੁ ॥੨॥ ਪੁੜਕਲੜਕਾ ਕਰਹਿ ਅਪੈ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਗਨਹਾ ਰੁ
ਠੇਟੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ਆਪਾ ਫੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ॥੩॥ ਸਾਹਾ ਧੁ ਕੀਜਉ
ਲੇਹਿ ਓਟਾਂ ਤੇਰੇ ਮੀਦਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਇ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਰਵੈ ਦਾਸ ਜੋ ਨਾਮੁ
ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨ ਮੁਨ ਜੋ ਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੇ ਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲਾ ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊ ਪਰਿ ਝਾਕ ਬਾਲਾ ॥੧॥ ਇਸ ਘਰ ਮ
ਪੈ ਸੁਤੂ ਦੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਉਰ ਕਿ ਸਊ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾ
ਦਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾਕੀ ਬੁਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਛੀ ਛੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁ ਤੁ ਰੀ
ਨਿਮਾ ਤੁਲ ਕਰੀ ਸੋ ਦਤੇ ਗੀ ਪੈਰੇ ਪੀ ਰਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੇ ਗਭ ਲੇ ਕੀ ਨਾ ਮਹਿ
ਕਉ ਮਾਰੇ ਈਟ ਚੇ ਮਾ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥

ਪਰਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਅਬ ਣ ਤਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਰੀ ਮਰਹਿ ਆਪਾ ਪ ਤੇ ਭਾ
ਤੀ ਸਰਿ ਧੋ ਵਨਿ ਚਾਲੀ ਲਾ ਚੁ ਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੋ ਬੀ ਧੋ ਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿ ਤ
ਗਾ ਚੀ ਚਾਲ ਤੀ ਪੀ ਛੈ ਤਿ ਨ ਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂ ਕ ਤੀ ॥੧॥ ਜੈ ਜੈ ਸੇ ਪਨ ਕ ਤ ਬੂ ਦਿ ਇ ਹਾਂ ਕ
ਹਿ ਦੇ ਹਿ ਬਾ ਹਿ ਦੇ ਹਿ ਬੀ ਠੁ ਲਾ ॥੨॥੧॥ ਸਹ ਜਿ ਅ ਵ ਲਿ ਪੁ ਛੈ ਮੈਂ
ਭੂ ਮੋ ਕਉ ਪਾ ਰਿ ਉ ਤਾ ਰੇ ਕੇ ਸ ਵ ਨਾ ॥ ਤ ਪ ਨ ਮਾ ਕਹੈ ਉ ਤ ਰਿ ਛੀ ਨ ਜਾ ਨਉ ਮੋ ਕਉ ਬ
ਨਸਾ ਕਉ ਤੇਰਾ ਪਾ ਰੁ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਬੀ ਠੁ ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋ ਹੁ ਦਇ ਆ ਲੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਮੇ ਲੇ
ਤੂ ਮੋ ਕਉ ਪਾ ਰਿ ਉ ਤਾ ਰੇ ਕੇ ਸ ਵ ਨਾ ॥ ਤ ਪ ਨ ਮਾ ਕਹੈ ਉ ਤ ਰਿ ਛੀ ਨ ਜਾ ਨਉ ਮੋ ਕਉ ਬ
ਨਸਾ ਕਉ ਤੇਰਾ ਪਾ ਰੁ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਬੀ ਠੁ ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋ ਹੁ ਦਇ ਆ ਲੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਮੇ ਲੇ
ਭਾ ਰੇ ਗੋ ਬਿੰ ਦੇ ਆ ਤਾ ਰਿ ਲੈ ਬਾ ਪ ਬੀ ਠ ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ ਨਿ ਲ ਭੋ ਏ ਪ ਤੰ ਗ ਮ
ਅ ਲੋ ਭ ਲ ਜ ਗ ਰਿ ਅ ਤਿ ਨੀ ਝ ਰ ਬਾ ਜੋ ਆ ਕਾ ਇ ਆ ਤੂ ਬੈ ਕੋ ਸ ਦਾ ॥੧॥ ਸ ਸ ਹ ਰ ਮੁ ਸੁ ਦੇ
ਆ ਰੋ ਦਾ ਵ ਰੀ ਸ ਸ ਹ ਰ ਕੇ ਕਾ ਮਾ ਨਾ ਰ ਇ ਦ੍ਰ ਸੁ ਖ ਮੈ ਨੋ ਹੋ ਇ ਤ ਸ ਵ ਕ ਨਾ ਮਾ ॥੨॥੧॥
ਆ ਪ ਨੇ ਧ ਨ ਹਿ ਪ ਾ ਨੀ ਅ ਨ ਮੁ ਆ ਤੈ ਸੇ ਸੰ ਤ ਜ ਨ ਾਂ ਰ ਮ ਨਾ ਮੁ ਨ ਛਾ ਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
ਅ ਪ ਨੇ ਧ ਨ ਹਿ ਪ ਾ ਨੀ ਅ ਨ ਮੁ ਆ ਤੈ ਸੇ ਸੰ ਤ ਜ ਨ ਾਂ ਰ ਮ ਨਾ ਮੁ ਨ ਛਾ ਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
ਸ ਾ ਹਿ ਬੁ ਸੰ ਕ ਟ ਵੈ ਸੇ ਵ ਕ ਭ ਜੈ ਆ ਚ ਰੈ ਕਾ ਲ ਨ ਜੀ ਵੈ ਦੋ ਊ ਕ ਲ ਲ ਜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
ਤ ਿ ਨ ਛੋ ਛ ਉ ਭ ਾ ਵੈ ਲੋ ਗੁ ਹ ਸੋ ਆ ਚ ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਮੇ ਰੋ ਪੀ ਅ ਰੇ ਬ ਸੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥

ਰ ਬਿ ਕਲ ਭ ਮ ਕਾ ਦੇ ਮੋ ਰ ਗ ਮ ਾ ਨੰ ਦ ਸੁ ਆ ਮੀ ਰ ਮ ਤ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਾ ਗੁ ਰ ਕਾ ਸ ਬ੍ਦ ਕ ਵੈ
ਇ ਕ ਰ ਮ ਾ ਤ ੩ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥

ਸ ਾ ਹਿ ਬੁ ਸੰ ਕ ਟ ਵੈ ਸੇ ਵ ਕ ਭ ਜੈ ਆ ਚ ਰੈ ਕਾ ਲ ਨ ਜੀ ਵੈ ਦੋ ਊ ਕ ਲ ਲ ਜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
ਤ ਿ ਨ ਛੋ ਛ ਉ ਭ ਾ ਵੈ ਲੋ ਗੁ ਹ ਸੋ ਆ ਚ ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਮੇ ਰੋ ਪੀ ਅ ਰੇ ਬ ਸੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
ਅ ਪ ਨੇ ਧ ਨ ਹਿ ਪ ਾ ਨੀ ਅ ਨ ਮੁ ਆ ਤੈ ਸੇ ਸੰ ਤ ਜ ਨ ਾਂ ਰ ਮ ਨਾ ਮੁ ਨ ਛਾ ਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
ਆ ਰੋ ਦਾ ਵ ਰੀ ਸ ਸ ਹ ਰ ਕੇ ਕਾ ਮਾ ਨਾ ਰ ਇ ਦ੍ਰ ਸੁ ਖ ਮੈ ਨੋ ਹੋ ਇ ਤ ਸ ਵ ਕ ਨਾ ਮਾ ॥੨॥੧॥
ਭਾ ਰੇ ਗੋ ਬਿੰ ਦੇ ਆ ਤਾ ਰਿ ਲੈ ਬਾ ਪ ਬੀ ਠ ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ ਨਿ ਲ ਭੋ ਏ ਪ ਤੰ ਗ ਮ
ਨਸਾ ਕਉ ਤੇਰਾ ਪਾ ਰੁ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਬੀ ਠੁ ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋ ਹੁ ਦਇ ਆ ਲੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਮੇ ਲੇ
ਤੂ ਮੋ ਕਉ ਪਾ ਰਿ ਉ ਤਾ ਰੇ ਕੇ ਸ ਵ ਨਾ ॥ ਤ ਪ ਨ ਮਾ ਕਹੈ ਉ ਤ ਰਿ ਛੀ ਨ ਜਾ ਨਉ ਮੋ ਕਉ ਬ
ਬ ਹ ਮ ਠਾ ਇ ਓ ਸੋ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਬ ਤਾ ਇ ਓ ਗੁ ਰ ਮ ਨ ਹੀ ਮਾ ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜ ਜ ਹਾ ਜ ਾ ਈ ਐ ਚ ਹ
ਏ ਕ ਵਿ ਵ ਸ ਮ ਨ ਭ ਈ ਉ ਮੈ ਗ ਾ ਘ ਸਿ ਚੰ ਦ ਨ ਚੋ ਆ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਸੁ ਗੰ ਧ ਾ ਪ ਜ ਨ ਚ ਭ
ਕ ਤ ਜ ਈ ਐ ਮੇ ਰੇ ਘ ਸਿ ਲਾ ਗੋ ਰੰ ਭ ਾ ਐ ਚ ਤੁ ਨ ਚ ਲੈ ਐ ਮ ਨੁ ਭ ਇ ਓ ਪ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਸੇਜ ਨਾਲਾਲੀਪਿਆਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੮॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਜਿਸ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਗਾਸੀ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨ ਗਵਾਸੀ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਅਭਿਮਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਿਆ ਹਦੂਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਮਾਗਿਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਵਿਚਿ ਆਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਗਤ ਜਨਾ ਈਤ ਰ ਜਨ ਪਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਤਾਰੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਰਿ ਦੈ ਸਰ ਬਕਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵਡਾ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤ ਬਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲਤ ਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤ ਬਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੈ ਅਲਖ ਖੁਲਖ ਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰ ਬਧਰ ਦੀ ਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਪੰਕਾਰੀ ॥ ਤੜਿ ਸਨ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠ ਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਦਰਿ ਭਏ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਜਿਸ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਗਾਸੀ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨ ਗਵਾਸੀ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਅਭਿਮਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਿਆ ਹਦੂਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਮਾਗਿਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਵਿਚਿ ਆਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਗਤ ਜਨਾ ਈਤ ਰ ਜਨ ਪਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਤਾਰੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਰਿ ਦੈ ਸਰ ਬਕਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵਡਾ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤ ਬਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲਤ ਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤ ਬਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੈ ਅਲਖ ਖੁਲਖ ਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰ ਬਧਰ ਦੀ ਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਪੰਕਾਰੀ ॥ ਤੜਿ ਸਨ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠ ਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਦਰਿ ਭਏ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥੨॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਜਿਸ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਗਾਸੀ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨ ਗਵਾਸੀ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਅਭਿਮਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਿਆ ਹਦੂਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਮਾਗਿਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਵਿਚਿ ਆਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਗਤ ਜਨਾ ਈਤ ਰ ਜਨ ਪਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਤਾਰੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਰਿ ਦੈ ਸਰ ਬਕਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵਡਾ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤ ਬਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲਤ ਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤ ਬਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੈ ਅਲਖ ਖੁਲਖ ਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰ ਬਧਰ ਦੀ ਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਪੰਕਾਰੀ ॥ ਤੜਿ ਸਨ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠ ਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਦਰਿ ਭਏ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥੨॥

ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁ
ਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਤਿਸੁਆ
ਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇ
ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਦਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੪॥
ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕ
ਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਐ
ਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰ
ਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁ
ਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈ
ਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਿ
ਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੫॥੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁ
ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰ
ਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰ
ਤੇਬੈਰਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਇਆਸ
ਭਚੂਕੀਆਵਣਜਾਨੀ॥੨॥ਨੈਣੀਬਿਰਹੁਦੇਖਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥
ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਾਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਭਾਨੀ॥੩॥ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵ
ਸਿਗਤਿਆਣੇਤਉਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿ
ਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਨੀ॥੪॥੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪੜ੍ਹੁ

ਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਥਿਰੁਨਹੀਕੋਈਹੋਰੁਨਿਹਫਲਸਭੁਬਿਸਥਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਲੀ
ਜੈਕਿਆਤਜੀਐਬਉਰੇਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰੁ॥ਜਿਸੁਬਿਖਿਆਕਉਤੁਮਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨ
ਹੁਸਾਛਾਡਿਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਰੁ॥੧॥ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪਲੁਅਉਧਫੁਨਿਘਾਟੈਬੂਝਿਨ
ਸਕੈਗਵਾਰੁ॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜਿਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹੁਸਾਕਤਕਾਆਚਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕੈ
ਸੰਗਿਮਿਲੁਬਉਰੇਤਉਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਜਾਇਪੂਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਸਭੈਕੋਊਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾ
ਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੬॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦਾ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ਜਿਨਕੇਜਣੇਬਡੀਰੇਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗ
ਰਤਪਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਹਉਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪ॥
ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪ॥੧॥ਜੋਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਹੋਤੇਸੁ
ਆਮੀਹਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨਤੁਮਕਉਜਉਸੁਨਹੁਤ
ਉਜਾਇਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥੭॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ਦੁਪਦੇਪੜਤਾਲ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾਅਨਿਕਅਨਿਕ
ਅਨਿਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨਿਨਨਜਾਤਿ॥
ਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂਆਪੇਹੀਜਾਨਹਿਆਪਨੀਭਾਂਤਿ॥੧
॥ਹਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਨਿਕਟਹੀਬਸਤੇਤੇਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਭਗਾਤ॥
ਤੇਹਰਿਕੇਜਨਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿਲੇਜੈਸੇਜਨਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾਤ॥
੨॥੧॥੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁਆਮੀਹਰਿਸ
ਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁ

ਹਰਿਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨਾਂ ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛੂਪਾਈ ਸਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੂਤ ਪਵਾਨ ਰਹਾਉ ਬੈਸੋਨਾ ਮੁਕਰਤ ਖਟਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾ ॥੧॥ ਨਾਮ ਤੇਰੋ ਪਾਰਸ ਪਾਰਸ ਪਾਰਸ ਪਾਰਸ ਪਰਸਤ ਪਰਸਤ ਪਰਸਤ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਰਨਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ॥ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਇਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਰੋਮ ਬਿੰਦ ਭਜੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਕਿਛੂ ਹੋਣੀ ਐਸੇ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ਆਜ ਉਲਹੁ ਮੇਰੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧ
ਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀਸਾ ਧਰੈ ਬਹੁ ਬੋਧਿ ਬੇਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਮੈ ਅਰਮਾਨਾ ਬੇਨੁ ਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਈ ਪੈਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਆਡੰਮਾਨੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਲੋਵੈ ਆਤਿ ਸਮੁਪਵੈ ਨੈਤੁ ਕੈਸੇ ਸੀਝੈ
ਗੁਰ ਭਏ ਮੁਕਤਿਨ ਕਾ ਹੂੰ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਹਿਓ ਬੀਚਾਰਿ
ਸਿਮਰ ਸੁਖਾਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਭ ਇਓ ਪਾਪਤਿ ਜੈਲੇ ਖੁਮ ਥਾਮਾ
॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨਦਿ ਗੁਰਾਮਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਆਸਗਲਪਦਰ
ਬਸਰ ਬਸੁਖਾਸਿਧੋਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਾਸੁ
ਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ਆਨਾਥਨਾਥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਿਓ
ਘਟਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਸੁਪੀਵਤ ਭਾਗੋ ਕਾਲਿ
ਕਲੇਸਮਿਟੇ ਸਤਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਧੁਝੁ ਹੁਤ ਜਿ ਨੀਦਾ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਧਾਮ ਮਤ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ ਭਾਰੁ
ਮਰਬੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਬੁਲਿ ਹਾਗੁਰਦੇਵ ਚਰ
ਨਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਮਾਗੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਦੂਖ ਖੰਡ ਗਭੇ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੈ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾ
ਮੁਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗਤਨਰਨ ॥੧॥ ਜਾਕੋ ਮੰਤੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰਣ
ਰਨ ਹਾਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗੈ ਆਮਾਨ ਤਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥ ਭਗਤ ਜਨ
ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁ ਬੀ ਠੁ ਲਾ ਤਿ ਨ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਏ ਸਹਜਿ ਮਾ
ਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੋਤੇ ਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਪਿਉ ਧ

ਰਦੇਵ ਸਿਆਤਿ ਨੀ ਬੇਦ ਹਿਤਤੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਦੇਰ ਭਿ ਅਜੁਜੇ
ਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵ ਰਿਸ ਸਾਭਿ ਭੂ ਲੇ ਭ੍ਰਮ ਤ ਜਨ ਜਾ ਨਿ ਆ ਏ ਕੋ ਸੁਧੁ ਖੁਜੈ ਪੈ
ਰਹਿ ਰਾਮ ਭੋ ਸਖੁ ਪਾਏ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿ ਓ ਕਰੁ ਣਾ ਨਿ ਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭ ਵ ਹਿ ਤ ਰਾ ਏ ॥ ਆ ਬਾ ਉ
ਸਗੁ ਖਿ ਸੋ ਇ ਓ ਅਰੁ ਸਹ ਜਿ ਸ ਮਾ ਇ ਓ ਸ ਹ ਸਾ ਗੁ ਰ ਹਿ ਗ ਵ ਏ ॥ ਜੋ ਚਾ ਹ ਤ ਸੋ ਈ ਹਿ ਕੀ
ਓ ਮਨ ਬਾ ਛ ਤ ਫ ਲ ਪਾ ਏ ॥ ਹਰਿ ਦੈ ਜ ਪ ਉ ਨੇ ਰਾ ਧਿ ਆ ਗੁ ਲਾ ਵ ਉ ਸ ਵ ਨੀ ਕ ਕਾ ਸੁ ਨ
ਏ ॥ ਚਰ ਣੀ ਚ ਲ ਉ ਮਾ ਰ ਗਿ ਠਾ ਕੁ ਰ ਕੈ ਰ ਸ ਨਾ ਹਰਿ ਰੁ ਣ ਗਾ ਏ ॥ ਦੇ ਖਿ ਓ ਦ੍ਰਿ ਸ ਦਿ ਖ
ਰ ਬ ਮੰ ਗ ਲ ਰੂ ਪ ਉ ਲ ਟੀ ਸੰ ਤ ਕ ਰ ਏ ॥ ਪਾ ਇ ਓ ਲਾ ਲੁ ਅ ਮੋ ਲੁ ਨਾ ਮੁ ਹ ਰਿ ਦੈ ਚੁ ਬਾ ਇ ਓ
ਜਾ ਏ ॥ ਆ ਕ ਵ ਨ ਉ ਪ ਮਾ ਕ ਉ ਨ ਬ ਡ ਾ ਈ ਕਿ ਆ ਗੁ ਨ ਕ ਹ ਉ ਗੀ ਝ ਏ ॥ ਹੋ ਤ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਲ ਦੀ
ਨ ਦ ਇ ਆ ਪ ਭ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਦਾ ਸ ਦ ਸ ਏ ॥੪॥੩॥ ਆ ਸਾ ਰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਮੁ ਝੁ ਇ ਸੁ ਖ
ਕਾ ਸਿ ਉ ਬ ਕ ਸੁ ਨਾ ਵ ਤ ਆ ਨ ਦ ਦਾ ਬੋ ਨੇ ਦ ਪੇ ਖ ਪ ਭ ਦ ਰ ਸ ਨ ਮ ਨਿ ਮੰ ਗ ਲ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵ ਤਾ
॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਆ ਬਿ ਸ ਮ ਭ ਈ ਪੇ ਖਿ ਆ ਬਿ ਸ ਮ ਦੀ ਪੂ ਰਿ ਰਹੇ ਕਿ ਰ ਪਾ ਵ ਤ ਪੀ ਓ ਮੀ ਤ ਪ੍ਰੀ
ਮੋ ਲ ਕ ਜਿ ਉ ਚ ਖਿ ਹੋ ਗ ਰਾ ਮੁ ਸ ਕਾ ਵ ਤ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪ ਵ ਨੁ ਬੰ ਧ ਕ ਰਿ ਗੰ ਖਿ ਓ ਬੂ ਝ ਨ ਆ
ਵ ਤ ਜਾ ਵ ਤ ਆ ਜਾ ਕ ਉ ਰੇ ਦੈ ਪ ਗਾ ਸੁ ਭ ਇ ਓ ਹ ਰਿ ਉ ਆ ਕੀ ਕਿ ਓ ਨ ਜਾ ਇ ਕ ਹਾ ਵ ਤ ॥੨॥
ਆ ਨ ਉ ਪਾ ਵ ਜੇ ਤੇ ਰੋ ਕਿ ਛੂ ਕ ਓ ਆ ਓ ਤੇ ਤੇ ਸੀ ਖੇ ਪ ਵ ਤ ਆ ਚਿ ਤ ਲਾ ਲੁ ਗਿ ਓ ਭੁ ਤੇ ਰਿ
ਪ ਗ ਟਿ ਓ ਅ ਗ ਮ ਜੈ ਸੇ ਪ ਰ ਖ ਵ ਤ ॥ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਨਿ ਰ ਵੈ ਰ ਸੰ ਕ ਰ ਸੁ ਅ ਬ ਨਾ ਸੀ ਅ ਤੁ ਲੋ ਤੁ
ਲਿ ਓ ਨ ਜਾ ਵ ਤ ॥ ਕ ਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਅ ਜ ਰੁ ਜੇ ਨਿ ਜ ਰੂ ਆ ਤਿ ਸ ਪੀ ਕ ਉ ਬ ਨਿ ਆ ਵ ਤ ॥੪॥
ਆ ਦ ਸ ਆ ਸਾ ਰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਬੇ ਖ ਈ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਇ ਵ ਹੀ ਗੁ ਦ ਰੈ ਆ ਗੋ ਬਿ ਦੁ ਭ
ਜੈ ਅ ਪੁ ਬ੍ਰਾ ਧਿ ਮਾ ਤ ਜਾ ਜ ਮੁ ਜੁ ਮੋ ਜਿ ਉ ਹਾ ਰੈ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਮਨ ਮੁ ਅ ਮੋ ਲਾ ਪੀ ਤਿ ਨ ਤੇ
ਰਿ ਸਿ ਉ ਪ ਰ ਗੰ ਦਾ ਹਿ ਤ ਕ ਰੈ ॥ ਛਾ ਪ੍ਰ ਬ ਹਾ ਧਿ ਸ ਵ ਰੈ ਤ੍ਰਿ ਣ ਕੋ ਦੁ ਆ ਰੈ ਪਾ ਵ ਕ ਜ ਰੈ ॥੧॥
ਲ ਕ ਪੋ ਟ ਉ ਠ ਵੈ ਮੁ ਤ੍ਰ ਹਿ ਅੰ ਮੈ ਤੁ ਮ ਨ ਤੇ ਤ੍ਰ ਰੈ ॥ ਚਿ ਦੈ ਬ ਸ ਤ ਕਾ ਜ ਰ ਮਾ ਹਿ ਪ ਰਿ ਆ ਬ੍ਰ ਹ
ਰਿ ਬ ਹੁ ਗਿ ਫਿ ਰਿ ਸ੍ਰਾ ਰੈ ॥ ਨਾ ਕਾ ਵੈ ਪੇ ਤ੍ਰ ਚ ਾ ਲ ਪ ਰਿ ਠ ਢੋ ਖਾ ਇ ਖਾ ਇ ਮੁ ਸ ਕਾ ਰੈ ॥ ਆ ਗਿ
ਲ ਕ ਪੋ ਟ ਉ ਠ ਵੈ ਮੁ ਤ੍ਰ ਹਿ ਅੰ ਮੈ ਤੁ ਮ ਨ ਤੇ ਤ੍ਰ ਰੈ ॥ ਚਿ ਦੈ ਬ ਸ ਤ ਕਾ ਜ ਰ ਮਾ ਹਿ ਪ ਰਿ ਆ ਬ੍ਰ ਹ
ਰਿ ਬ ਹੁ ਗਿ ਫਿ ਰਿ ਸ੍ਰਾ ਰੈ ॥ ਨਾ ਕਾ ਵੈ ਪੇ ਤ੍ਰ ਚ ਾ ਲ ਪ ਰਿ ਠ ਢੋ ਖਾ ਇ ਖਾ ਇ ਮੁ ਸ ਕਾ ਰੈ ॥ ਆ ਗਿ
ਰ ਸ ਭੋ ਗ ਬਿ ਖ ਮਾ ਦੀ ਕੀ ਨ ਤ ਜਾ ਨ ਮ ਮ ਰ ਨਾ ਜਾ ਕ ਉ ਭ ਇ ਓ ਰ ਖ ਪਾ
ਲ ਬੀ ਠੁ ਲਾ ਤਿ ਨ ਹਾ ਰਿ ਹ ਰਿ ਅ ਜ ਰ ਜ ਰ ਨਾ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਹ ਰਿ ਰ ਸ ਪੀ ਏ ਸ ਹ ਜਿ ਮਾ ਨੇ
ਮੁ ਖ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾ ਤ ਬ ਰ ਨਾ ॥ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ ਨਾ ਨ ਕ ਸੋ ਤੇ ਖੇ ਨਾ ਮੁ ਪ੍ਰ ਭੂ ਜਾ ਪਿ ਜਾ ਪਿ ਪਿ ਉ ਧ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ੧੭ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਵਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਗਏ ਸਬਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧੮ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਵਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਗਏ ਸਬਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧੮ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਵਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਗਏ ਸਬਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧੮ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਵਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਗਏ ਸਬਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਝੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥
੨੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖ
ਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਜਮ
ਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈ
ਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ
ਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ੪ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇ
ਰੀਪ੍ਰਿਆਚਿਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖੁਭ
ਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿ
ਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜ
ਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥
ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁ
ਮੈਕਿਆਹੋਸਾ॥ਸਭੁਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤਸਦਕਾ
ਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੇਨਾਨਾਰੂਪ
ਬਹੁਰੰਗਾਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਂਤੇ॥ਦੇਂਹਿਅਧਾਰੁਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥
੧॥ਭ੍ਰਮਤੌਭ੍ਰਮਤੌਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਇਹਸੁਖਿਬਿਹਾਨੀਰਾਤੇ॥੨॥੩॥੨੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
॥ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੈਮਾ
ਇਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੈਅਗਿਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇ

ਕਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਫੇਨੁਜਲਹੋਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇਉਠਿਓਤ
ਹੀਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸ੍ਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸ
ਮਕਾ॥੨॥੪॥੨੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੈ॥ਪੇਖਿ
ਆਇਓਸਰਬਥਾਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੇਅਨਿਕਭੋ
ਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਿਨਸਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚਾਂਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿ
ਟੇਰੈਜਿਉਅਲਿਕਮਲਾਲੋਭਾਂਗੈ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈਸ
ਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠਾਇਓਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿਲਾਗੈ॥੨॥੫॥੨੮
॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਂ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇ
ਆਲਭਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਟੁਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿਸਿਆ
ਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨਇਕਿਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿ
ਜਾਨਾਂ॥੧॥ਤੁਮਹੀਨਾਇਕਤੁਮਹਿਛਤ੍ਰਪਤਿਤੁਮਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸੰਤ
ਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾਂ॥੨॥੬॥੨੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿ
ਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾਇਆਕੋਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥ਐਸੋਮਿਲਿਓਮਨੋ
ਹਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਾਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਾਭੋਗਉਭੋਗਨਿ
ਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਨਾਨਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਾਠੰਗਾ॥੨॥੭॥੩੦॥ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨਨਾਦਮੇਰੇਸ੍ਰਵਨਹੁਪੂ
ਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੂਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੋਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓ
ਸੁਘੜਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤਸੋਥਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥
ਉਨਕੈਬਸਿਆਇਓਭਗਤਿਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋੁਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਹੁਤਬਹੁਧਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਸੂਰੂਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰ੍ਹਕਰੁਪਹੁ

ਹਉ ਬਿਖਮ ਬਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀ ਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੇ ਦਾ ਬਿਖਮ ਗਾ ਕਰਹੁ
ਅਬ ਮੋਰੇ ਪੀਤਮ ਸੰਗ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਭਏ ਅਨਿ ਆਨ ਦਗੁ ਕਰਿ ਪਾਤੇ ਛੂਟਾ ॥
ਅਨੁਮਾਨਿ ਆਸ ਭਰੁ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕ ਨਾਹੀ ॥੨॥੮॥੧੬॥ ਆਸਾ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਨ ਕੈ ਬਾਸਿ ਆਇ ਚਿਰ ਗਾਤਿ ਬਛ ਲੁ ਜਿ ਸਿ ਕਾ ਖੀ ਆਨ ਸੰਤ ਨੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੀ ਜਿਹ ਧਰਮ ਬੈ ਸਨੁ ਨ ਪੀ ਪਾ ਵਤ ਸੋ ਬਾਨੁ ਮਿਲਿ ਓ ਬਾ ਸਾਨੀ ॥੧॥
ਰੇ ਦੇ ਹਾ ਪ੍ਰਿ ਆ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮਾ ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੂ ਟਿ ਤੇ ਗੁ ਰਿ ਕੀ ਈ ਸੋ ਹਾ ਨਿ ਹਰਿ ਪਾ ਇ ਓ
ਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿ ਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿ ਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁ ਚਾ ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋ ਪ੍ਰਿ ਆ ਮੁ ਖਿ
ਤੈ ਜਿ ਉ ਆ ਲਿ ਕ ਮ ਲਾ ਲੇ ਭਾ ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ ਣ ਨਿ ਧਾ ਨ ਮੋ ਹ ਨ ਲਾ ਲ ਸੁ ਖ ਦਾ ਈ ਸ
ਰਬ ਭਾ ਵੈ ॥ ਗੁ ਰਿ ਨ ਨਾ ਕ ਪ੍ਰ ਭ ਪਾ ਇ ਪ ਠਾ ਇ ਓ ਮਿ ਲ ਪ੍ਰ ਸ ਖ ਮਾ ਗਿ ਲਾ ਲੈ ॥੨॥੭॥੧੫॥
ਆਸਾ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਬ ਮੋਰੋ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾ ਨਾ ॥ ਸਾ ਧ ਕਿ ਪਾ ਲ ਦਇ
ਆ ਲ ਭ ਏ ਹੈ ਇ ਹੁ ਛੂ ਟੇ ਦਿ ਚ ਦ ਸ ਟੁ ਬਿ ਗਾ ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੂ ਮ ਹੀ ਸੁ ਦ ਰ ਮ ਹਿ ਸਿ ਆ
ਨੇ ਭੁ ਮ ਹੀ ਸੁ ਘ ਰ ਸ ਜੁ ਜ ਨ ਨ ਸ ਗ ਲ ਜੋ ਰ ਆ ਗੁ ਰਿ ਆ ਨਿ ਧਿ ਆ ਨ ਇ ਕਿ ਨਿ ਮ ਖ ਨ ਕੀ ਮ ਤਿ
ਜਾ ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁ ਮ ਹੀ ਨਾ ਇ ਕ ਭੁ ਮ ਹਿ ਫੜ ਪ ਤਿ ਭੁ ਮ ਪੂ ਰਿ ਰ ਲੇ ਭ ਰ ਵਾ ਨਾ ਪ ਵ ਉ ਦਾ ਨੁ ਸੰ ਤ
ਸੇ ਵਾ ਹ ਰਿ ਨ ਨਾ ਕ ਸ ਦ ਕੁ ਰ ਬਾ ਨਾ ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਆਸਾ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚੀ ਤ ਆ ਏ ਪ੍ਰਿ ਅ ਰੰ ਗ ਨਾ ਰ ਬੇ ਸ ਹ ਰਿ ਓ ਧੰ ਧੂ ਬ ਧੂ ਮ ਆ ਏ ਓ ਰੇ ਰ ਜ ਨਿ ਸ ਬ ਬਾ ਈ ਜੰ ਗਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹ ਰਿ ਸੇ ਵ ਉ ਹ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪਾ ਇ ਆ ਸ ਤ ਸੰ ਗਾ ਮੈ ਓ ਸੋ ਮੈ ਓ ਇ ਓ ਮੈ ਨੋ
ਹ ਰੁ ਪੀ ਤ ਮੁ ਸੁ ਖ ਪਾ ਏ ਮੁ ਖ ਮੰ ਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿ ਉ ਅ ਪ ਨਾ ਗੁ ਰਿ ਬ ਸਿ ਕ ਰਿ ਦੀ ਨੋ ਤੋ ਰ ਉ ਭੋ ਤ ਗਿ ਨੋ
ਸੰ ਗਾ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਭ ਏ ਨਾ ਨ ਕ ਭ ਉ ਮਿ ਟਿ ਆ ਹ ਰਿ ਪਾ ਇ ਓ ਪਾ ਠ ਪ੍ਰ ਭ ਕਾ ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾ ਰਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਕੇ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕ ਉ ਕ ਰ ਬਾ ਨੀ ॥ ਬ ਚ ਨ ਨਾ ਦ ਮੋ ਰੇ ਸ੍ਰ ਵ ਨ ਸੁ ਹਾ
ਰੇ ਦੇ ਹਾ ਪ੍ਰਿ ਆ ਅੰ ਕਿ ਸ ਮਾ ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੂ ਟ ਹਿ ਤੇ ਗੁ ਰਿ ਕੀ ਈ ਸੋ ਹਾ ਨਿ ਹਰਿ ਪਾ ਇ ਓ
ਸੁ ਘ ਟ ਸੁ ਜਾ ਨੀ ॥ ਜਿ ਹ ਧ ਮ ਹਿ ਬੈ ਸ ਨੁ ਨ ਪੀ ਪਾ ਵ ਤ ਸੋ ਬਾ ਨੁ ਮਿ ਲਿ ਓ ਬਾ ਸਾ ਨੀ ॥੧॥
ਉ ਨ ਕੈ ਬਾ ਸਿ ਆ ਇ ਚ ਰ ਗਾ ਤਿ ਬ ਛ ਲੁ ਜਿ ਸਿ ਕਾ ਖੀ ਆ ਨ ਸੰ ਤ ਨੀ ਕਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਸੰ ਗਿ
ਆ ਇ ਓ ਸ ਰ ਬ ਥਾ ਨ ਦੇ ਸ ਹਿ ਪ੍ਰ ਿ ਆ ਓ ਮ ਨ ਸ ਮ ਸ ਰ ਿ ਲਾ ਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੇ ਰ ਮ ਨੁ ਏ ਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰ ਿ ਆ ਓ ਮੋ ਮ ਨ ਸ ਮ ਸ ਰ ਿ ਲਾ ਗੋ ॥੧॥
ਆ ਸਾ ਰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਰ ਾ ਮ ਰ ਾ ਮ ਰ ਾ ਮ ਾ ਧ ਿ ਓ ਇ ਹ ਾ ਇ ਕ ਪ ਲ ਕ ਾ ਸ ੁ ਖ
੨੨ ॥ ਸ ਾ ਰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਰ ਾ ਮ ਰ ਾ ਮ ਰ ਾ ਮ ਾ ਧ ਿ ਓ ਇ ਹ ਾ ਇ ਕ ਪ ਲ ਕ ਾ ਸ ੁ ਖ
ਸਾ ਧ ਸ ਮ ਾ ਗ ਮ ਬੋ ਲਿ ਓ ਬੈ ਕੁ ਠ ਪ ਾ ਇ ਓ ॥ ਹ ਰਿ ਉ ਦ ਮ ਭ ਏ ਦੇ ਹ ਜ ਾ ਤ ਿ ਪ ਾ ਤ ਿ ਪ ੁ ਨ ੀ ਤ ਜ ਾ ਸ
ਕੀ ਤ ਾ ਸ ਾ ਨਿ ਵ ਾ ਰੈ ॥ ਸ ਹ ਾ ਪ ਾ ਤ ਿ ਭ ਏ ਪ ਾ ਤ ਿ ਕ ਉ ਤ ਰ ਾ ਹ ਰਿ ਨ ਾ ਮ ਾ ਉ ਰ ਿ ਧ ਾ ਰੈ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁ ਨੈ
ਰਾ ਮ ਜ ਸੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਭ ਾ ਕ ਾ ਜ ਨ ਮ ਮ ਰ ਦ ਦੁ ਖ ਨ ਾ ਸ ਾ ਪ ਕ ਹੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਪ ਾ ਈ ਐ ਵ ਡ ਭ ਾ ਗੀ
ਮ ਜ ਨ ਕ ਹੋ ਇ ਬ ਿ ਗ ਾ ਸ ਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦਰੀ ਆ ਸਾ ਮ ਨੁ ਕਰਉ ਅ ਭਿ ਮਾ ਨੈ ਬੋ ਲਉ ਭੂ ਲ ਚੂ ਕ ਤੇ ਰੀ
ਨੀ ਪ੍ਰ ਿ ਆ ਚੇ ਰੀ ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿ ਕ ਟਿ ਸੁ ਨਉ ਅ ਰੁ ਪੇ ਖਉ ਨਾ ਪੀ ਭ ਰ ਮਿ ਭ ਰ ਮੀ ਦ ਖ ਭ
ਰੀ ਆ ॥ ਹੋ ਇ ਕ ਿ ਪ ਾ ਲ ਗੁ ਰ ਲ ਾ ਹੈ ਪ ਾ ਰ ਦੇ ਮੈ ਲ ਉ ਲ ਾ ਲ ਾ ਮ ਨੁ ਹ ਰੀ ਆ ॥੧॥ ਏ ਕੋ ਨਿ
ਮ ਖ ਜੋ ਬਿ ਸ ਰੈ ਸੁ ਆ ਮੀ ਜ ਾ ਨ ਉ ਕੋ ਟਿ ਦਿ ਨ ਸ ਲ ਖ ਬ ਰੀ ਆ ॥ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗਿ ਓ ਤਿ ਕੀ ਭੀ ਰ ਜ
ਉ ਪ ਾ ਈ ਤਉ ਨਾ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਸੰ ਗਿ ਮਿ ਰੀ ਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਆਸਾ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆ ਅ ਬ ਕਿ ਆ ਸੋ ਚ ਉ ਸੋ ਚ ਬਿ ਸਾ ਰੀ ਅ ਕ ਰ ਣ ਜਾ ਸੋ ਈ ਕ ਰਿ ਰਹਿ ਆ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ਉ ਬ ਲ ਿ
ਹਾ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚ ਹੁ ਦੇ ਸ ਛੂ ਲਿ ਰ ਹੀ ਬਿ ਖਿ ਆ ਬੇ ਖ ਬੁ ਰ ਮੰ ਦੁ ਮੁ ਖਿ ਹ ਾ ਰ ਡ ਰੀ ॥
ਹਾ ਥ ਦੇ ਇ ਰ ਾ ਖ ਿ ਕ ਰਿ ਅ ਪ ਨ ਾ ਜ ਿ ਉ ਜ ਲ ਕ ਮ ਲ ਾ ਆ ਲ ਿ ਪ ਾ ਰੀ ॥੧॥ ਹ ਉ ਨ ਾ ਪ ੀ ਕ ਿ ਵ
ਮੋ ਕਿ ਆ ਹੋ ਸ ਾ ਸ ਭ ਤੁ ਮ ਹੀ ਕ ਲ ਧ ਾ ਰੀ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਭ ਾ ਗਿ ਪ ਰ ਿ ਚ ਹ ਰਿ ਪ ਛੈ ਵ ਾ ਖ ੁ ਸ ਾ ਂ ਤ ਸ ਦ ਾ
ਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆ ਅ ਬ ਮੋ ਹਿ ਸ ਰ ਬ ਉ ਪ ਾ ਵ ਦ ਬਿ ਰ ਕ ਤੇ ॥
ਕਰ ਣ ਕਾ ਰ ਣ ਸ ਮ ਰ ਥ ਸੁ ਆ ਮੀ ਹ ਰਿ ਏ ਕ ਸੁ ਤੇ ਮੇ ਗੀ ਗਾ ਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇ ਖ ਨਾ ਸੁ ਪ
ਬ ਹੁ ਰੰ ਗਾ ਅ ਨ ਨਾ ਹੀ ਤੁ ਮ ਭ ਾ ਤੇ ॥ ਦੇ ਹੀ ਅ ਧ ਾ ਰ ਸ ਰ ਬ ਕ ਉ ਠ ਾ ਕ ਰ ਜ ਾ ਅ ਪ ਨ ਸ ੁ ਖ ਦ ਾ ਤੇ ॥
ਪ੍ਰ ਭ ਤੋ ਕ੍ਰ ਮ ਤੋ ਹਾ ਰੇ ਜ ਉ ਪ ਰਿ ਚ ਤ ਉ ਗੁ ਰ ਮਿ ਲਿ ਚ ਰ ਨ ਪ ਰ ਾ ਤੇ ॥ ਕ ਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਹੋ ਸ ਭ
ਸੁ ਖ ਪ ਾ ਇ ਆ ਇ ਹ ਸ ੁ ਖਿ ਬ ਿ ਹ ਾ ਨੀ ਰ ਾ ਤੇ ॥੨॥੧॥੨੬॥ ਆਸਾ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆ ਅ ਬ ਮੋ ਹਿ ਲ ਬ ਾ ਧਿ ਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇ ਕਾ ਗੁ ਰ ਦ ਇ ਆ ਲ ਭ ਏ ਸੁ ਖ ਦ ਾ ਈ ਅੰ ਧੁ ਲੈ ਆ
ਇ ਦੇ ਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਟੈ ਅ ਗਿ ਆ ਨ ਤਿ ਮ ਰ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਨੀ ਆ ਬੁ ਧਿ ਪ੍ਰ ਿ ਬ ਗ ਾ ਸ ਏ

ਮਨਨਿ ਸਮਲੋਈਐ ਗੁਰਿ ਕਚੇ ਮਾਣਿਐ ਆਢੋ ਪਾਕੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਈਐ ॥੨॥੧॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ
ਕਾਰਣ ਸਭ ਰਚੀ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਏਕੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਐ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥੧੪॥੬੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ਦਿਹਾੜੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕਹਾ ਸੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਦੂ ਵਾਢੈ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜੀਵਹਿ ਜੈਸੀ ਕੋ ਕਿਰਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਸੋ ਨਾਹ
ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਭੁਖ ਨ ਲਥੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ
ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਵਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਵਡ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਹੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਤਾ ਮਨੁ ਗੜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਘੇਰੀ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਰ ਅਪਾਰਾ ਮਹਾ
ਮੋਹ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਕਠਨ ਅਤਿ ਤਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਰਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣ ਮੁਖ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ
ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਅਗਮ
ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਵਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਵਡ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ
ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਤਾ
ਮਨੁ ਗੜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਘੇਰੀ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਰ ਅਪਾਰਾ ਮਹਾ ਮੋਹ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਕਠਨ ਅਤਿ ਤਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਰਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲਹੁ
ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣ ਮੁਖ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ
ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥
ਜਿਸੁ ਸੇਵਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਵਡ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ
ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਤਾ ਮਨੁ ਗੜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
ਘੇਰੀ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਰ ਅਪਾਰਾ ਮਹਾ ਮੋਹ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਕਠਨ
ਅਤਿ ਤਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਰਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣ ਮੁਖ ॥੨॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ
ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਵਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਵਡ
ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਤਾ ਮਨੁ ਗੜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਘੇਰੀ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਰ
ਅਪਾਰਾ ਮਹਾ ਮੋਹ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਕਠਨ ਅਤਿ ਤਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਰਾਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣ ਮੁਖ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਪ੍ਰਭੂ
ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਅਗਮ
ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਵਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਵਡ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ
ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਤਾ
ਮਨੁ ਗੜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਘੇਰੀ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਰ ਅਪਾਰਾ ਮਹਾ ਮੋਹ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਕਠਨ ਅਤਿ ਤਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਰਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲਹੁ
ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣ ਮੁਖ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ
ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥
ਜਿਸੁ ਸੇਵਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਵਡ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ
ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖੜੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਤਾ ਮਨੁ ਗੜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
ਘੇਰੀ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਰ ਅਪਾਰਾ ਮਹਾ ਮੋਹ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਕਠਨ
ਅਤਿ ਤਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਰਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣ ਮੁਖ ॥੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਦਜੀਵਨ ਆਬਿ ਨਾਸੀ ਅਕਹ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਕਾਦੀਜਨ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੮॥੧੭॥੨੫॥

ਉਜਾਣ ਹੁਤਿ ਉਰਾਧ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਪਨੇ ਲਖ ਲਾਸੀ ਅਦ੍ਰਖ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਸਾਈ ਸਾ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਗਾਸੀ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਨੁ ਖਾਸੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥੨੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਏਤਉ ਤਪਦਾ ਸਹਾਈ ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੋ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਜੀਵਹਿ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਮਾਛੁਲਾਈ ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਲਾਈ ॥੨॥੧੦॥੧੯॥੨੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਨਾ ਸਾਮੀ ਭੂਲਸੁ ਆਮੀ ਗਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰਾ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੂ ਰਸ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿਆ ਨਾਮ ਸਵੇਰਾ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖਹੁ ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਭਲੀ ਜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਦ ਜੀਵੈ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਸੀ ਜੀ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥੨੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਚੁਕੀ ਮੁਖ ਫੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਦਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪਾਈ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥੨੯॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਕਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਬਿਦਰੁ ਪਾਲਿ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੀਨੋ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਾਝ ਕਰਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਜਿਸੁ ਰਾਖੀ ॥ ਜਿਉ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥੩੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਨਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਤਿਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮਾ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥੩੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਾਰਣਿ ਬਿਲਪ ਕਰੀਜੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਵੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਉ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਮਨਿ ਸੂਰ ਪਿਆਰੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥੩੨

ਧਾਰਿ ਕਦੀਜੈ ਵਡੀਨਾਨਕ ਦਾਸਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੬੯॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਭਗਤਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਣਹਾਰੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਪਰਾਨ ਤਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਭਗਤਹੁ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸ ਬਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਨਰਕ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਭਗਤਹੁ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸ ਬਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਨਰਕ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਭਗਤਹੁ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸ ਬਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਨਰਕ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਭਗਤਹੁ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸ ਬਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਨਰਕ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਭਗਤਹੁ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸ ਬਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਨਰਕ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥

ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਵਹੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭੋਗਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਪਾਪ ਪਰਹਾਰੇ ॥੧॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪਰਗਾਸੇ ਜਮ ਕੇ ਪੰਥ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਾਥ ਪਸਾਰੇ ॥੩॥੨੬॥੭੫॥

ਆਸਾਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪਰਗਾਸੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਤਾਪੇ ॥੨॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਆਪਹੁ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥੨੭॥੭੬॥

ਆਸਾਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੇ ਗੁਰਮੇ ਤਿਆਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਪੂਰੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੨੮॥੭੭॥

ਆਸਾਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ਆਸਾਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ਆਸਾਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ਪਾਈਐ ਪਾਰਿਜੈ ਆਵਹੁ ਲਾਲਾ ॥ ਆਸਾ ਛਤੇ ਊਚਊਚੇ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਅਜਾਦਾ
ਬ੍ਰਾਨਿ ਨਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਾਪੇ ਖਿਮਾਦਾ ॥੨॥੫॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਆਸਾ ਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਣ ਕਉ ਬਣੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਲਗਹਿ ਅਨਲਾ
ਲਾਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਆਰਾਧਿਓ ਆਸਾ ਮਝਿ ਆਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨਮੋਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਣੀ ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਦੈ ਅਗਾਧਿ ਬੁਝੈ ਕਿਆ ਪਾਵਣਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਉਦਿ
ਮੁਸਕਰਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮਰੀ ਦੇਹ ਤਨਾ ਮੁਖ ਖਾਣੀ ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਤੇ ਲਾਗੇ
ਨਕਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥ ੬੭ ॥੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਧਨ ਦੈਤਨਾ ਮਕੇ
ਵਣ ਜਾਰੇ ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਾਵਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਰਾਧਿ ਛੋਡੁ
ਹੁਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਗਿਨਹਾ ॥ ਆਸਾ ਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬ
ਹੂ ਨਾਮ ਵਹੁ ਚਾਰੇ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਛੂ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਕਉਨ
ਕਾਜ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦਾਰੇ ॥੨॥ ੬੮ ॥੩੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਨੁ ਖੁਲਿ ਆਇਓ ਪਵਨ
ਪੂਤੁ ਹਾਰਾ ॥ ਆਰਾਧਿ ਜੀਅ ਪਾਣ ਸਰਬ ਦੇ ਤੇਰੇ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਕਥਨਾ ॥ ਆਰਾਧਿ
ਕੋ ਪੀਤ ਸਬਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਪਟਾਧਾਰਾ ॥ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ
ਰਾਮ ਵੈਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਏਕ ॥੨॥ ੬੯ ॥੩੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਸਭ ਬਿਨੁ ਕਿਛੂ ਹੋਰੁ ਨਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ
ਰਾਮੈ ਪੂਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਏ ॥ ਆਰਾਧਿ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਿ
ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗ

ਮਲਦਰਗਧਧੋਧਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਨਾਨਾਉ॥ਆਨਜਾਜਾਉ॥
ਬਿਖੁਸਮੁਘਾਲਤਾਬਿਨੁਹਰਿਛੋਟਦਗਿਆਨਮਮਦਸੰਕਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸ
ਭੁਜਨਸੁਖਧਿਆਨਾ॥ਤੇਰੀਸਰਨੀਪੂਰਨਸਿਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਦਾਨਾ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨਾ॥੨॥੬੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਧੂਰਤੁਸੋਈਜਿਧੂਰਕਉਲੋਚੈਸੋਈਈਧੂਰੰਧਹੂੰਈ
ਬ੍ਰਸੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਏਕੋਪੇਮਰਸਪਾਲੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਦੂਰ
ਚਤੁਰਪੀਊਨਾਸੁਆਗਬੁਤਿਆਗੈਅਸਾਰਬਿਰਚਿਓਨਹਾਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੂਰੂੜਾ॥ਸੋਈ
ਕਾਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੭੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਕੀਜੈ
ਦ੍ਰਿਸਿ॥ਬੇਖੇਰਸਭੋਗਮਾਇਮਿਥੁਸੁਖਸਾਗਰਮਨਮਹਿਰਸਪੀਵਨਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਚਰਿਨਾਮਨਾਮਧਨੁਰਤਨਾਮਨਭੰਡਿਭਰਿਸੰਮ੍ਰਿਤਿਵਨਿ॥ਹਰਿਰੰਗਗਾਰੰਗਭਏਮਨਲਾਲਾ
ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਇਕਕੀਨੇਆਈਹਰਿਬ੍ਰੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ॥੨॥੭੧॥
ਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬੀਨੁਬੇਤਾਲਾਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਜਭੈ
ਧਨਜੰਜਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਾਰੈਕਾਲਾ॥
ਬਜਮੁਘਾਇਆਫੁਨਿਪਾਨੀਪੀਤਬਤੁਮੋਰੋਕਉਨਹਾਵਾਲਾ॥ਮਾਇਆਮਗਨ
ਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ
॥੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪਾਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿਭਰਮ
ਜੰਦਿਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾਯਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿਭਰਮ
॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਿਛੂਸਾਂਤਿਨਉਪਜਤਬਿਨੁਬਿਸਾਸਕਿਆਸੇਖੰ
ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੁ॥ਅਜਾਮੈਰਾਸਿਸਭਬ੍ਰਸੁਖ
ਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾਨਤਭੇਖਾਯਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਧਬਿਸੋ

ਸਾਈਬਿਸ੍ਰਤੁਅਪੀਆਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤੁਗੁਗੋਖੋਇਓਜੋਤਿਜੋਤਿਸਮਾਹੀ॥੨॥੬੭॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਸਨਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ॥ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਭਲੋਨਾਮੁਆਉ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵ
ਜੀਵਨਿਬਾਹਵੈਥਾਉ॥ਸਾਜਨਿਮੀਤਿਹੋਨਿਰਮਲੁਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਉ॥੧॥ਜੀਉ
ਤੁਮਿਥਾਵੈਥਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਹਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਉ॥੨॥੬੮॥
ਪਦਾਰਥੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੋਵ
ਣੀਮਾਇਆਕਰਹੁਭਗਵਾਨਾਆਵਤਜਾਤਦੇਊ ਪਖਪੂਰਨਪਾਈਐਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾ
ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੂਖਨਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾ
ਬਿਨੁਅਵਰਸਗਲਬਿਧਿਊਗੀ॥੨॥੬੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸੋਧਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਭਗਤਿਸਰੇਸਟਪੂਰੀ॥ਕਰੁਨਾਨਕਇਕਰਾਮਨਾ
ਮ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਦੁਤੀਆਨਾਹੀਤ੍ਰਿਭਗਤਿਸਰੇਸਟਪੂਰੀ॥ਕਰੁਨਾਨਕਇਕਰਾਮਨਾ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਤਾਕੀਸਰਣਿਪਰੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੇਕਰਤੈ
ਸਾਚੁਨਾਮੁਰਿਦੈਧਰੀ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਤਾਣਾਸਾਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਤਾਣਾਸਾਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥
ਸਾਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥

ਕਰੋ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮਾਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥੨੮॥੨੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੇਤੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਣ ਕਉ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ਛਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਕਉ ਰਸਨਾ ਪਾਈ ਸਾ ਬੁਧਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਧਾਤੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਆਧਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੂੜ ਮਨਾ ਤੂ ਰਾਤੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਲੈਸੀ ਕਾਹੇ ਮੋਹੁ ਲਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਈ ਜਨ ਸੋਭਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਬਹੁ ਵੇਸਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗੇ ਨਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹ ਭੂਖਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਿ ਜਪੈ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮਾ ॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕਾਚੈ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਲੈਸੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਆਮ ॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥

ਹੋਖਿ ਪੋਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੀ ॥੨॥੧੬॥੧੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੋਰੋ ਅਤਿ ਵਾਦੋਰੋ ਖੋਜਿ ਦਇਆਲ ਅਮਰ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਗਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਲਹਰੇ ਉਨਮਨ ਮੋਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਭੇਰੀ ॥ ਗਹਿਓ ਮਾਨੁ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬ ਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਾਇ ਉਜਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਿਆਰੋ ॥੨॥੧੭॥੧੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਆਤਿ ਆਗਲੋ ਬੇਦੁ ਸੀ ਅਨਲੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸਗਲ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨਮਾਰਗਿ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਨ ਕਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰਭ ਭੇ ਗਰਭ ਭ੍ਰਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸੇਧਨ ਵੈਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਮ ਜੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ਭਏ ਬਡ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੧੯॥੨੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਰਨ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜਨ ਮੁਖ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਆਏ ॥੧॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥੨॥੨੧॥੨੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੨੩॥੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਰਮ ਸੇਵਕਾ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਗਿਰਾ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੀ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਭਉ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸ ਹੀ ਸਿਉ ਵੈਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗੇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਏਕੋ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ॥੨॥੨੫॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੀਆ ਤਾਂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੀਆ ਸਭ ਕੁਲ ਜਪੀਐ ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਇਆ ਜਿਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਾ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਜਪੀਐ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥੨॥੨੭॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਭੂਖਾ ਤਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੀ ਸਭ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਆ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ਨ ਮਾਲ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਦੂਜਾ ॥੨॥੨੯॥੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਭੂਖਾ ਤਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੀ ਸਭ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਆ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ਨ ਮਾਲ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਦੂਜਾ ॥੨॥੨੯॥੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਭੂਖਾ ਤਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੀ ਸਭ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਆ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ਨ ਮਾਲ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਦੂਜਾ ॥੨॥੨੯॥੩੦॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨੀਕੀ ਰਾਮਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਆਚਰਨ ਕਮਲ ਆਲਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਸੋਚ ਨਾਨਕ ਅਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਹੀ ਦੁਖ ਜਰਣਿ ॥੧॥
ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੋਰ ॥ ਏਕ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਰ ਨ ਕੋਰ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਦਇਆਲ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਹਿ ਆਇਓ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਖਹੁ ਤੈਸੇ ਰਹਾਇਓ ॥
ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਅਜਾਨ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥
ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਪਰਬਤ ਧਰਣਿ ਆਕਾਸ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕੀਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਵਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੩॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਪੀਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਖਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਦ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਨਾਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮੁ ਰਾਹ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ ਘਾਤਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸਾਥ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ ਹਾਥ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਅਲਿਪਾਸਿ ॥੫॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੋ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਕਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦ ਸਦ ਜਪੁਨੇ ॥੬॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦਿਵਾਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੋ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਘਟਾਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸਮ ਕਰਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਬੁਰਾ ਮੁਖ ਭਰਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੭॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ਨ ਕੀਚਹਿ ਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੮॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ਨ ਕੀਚਹਿ ਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੯॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ਨ ਕੀਚਹਿ ਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੧੦॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨੀਕੀ ਰਾਮਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਆਚਰਨ ਕਮਲ ਆਲਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਸੋਚ ਨਾਨਕ ਅਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਹੀ ਦੁਖ ਜਰਣਿ ॥੧॥
ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੋਰ ॥ ਏਕ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਰ ਨ ਕੋਰ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਦਇਆਲ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਹਿ ਆਇਓ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਖਹੁ ਤੈਸੇ ਰਹਾਇਓ ॥
ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਅਜਾਨ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥
ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਪਰਬਤ ਧਰਣਿ ਆਕਾਸ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕੀਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਵਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੩॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਪੀਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਖਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਦ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਨਾਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮੁ ਰਾਹ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ ਘਾਤਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸਾਥ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ ਹਾਥ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਅਲਿਪਾਸਿ ॥੫॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੋ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਕਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦ ਸਦ ਜਪੁਨੇ ॥੬॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦਿਵਾਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੋ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਘਟਾਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸਮ ਕਰਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਬੁਰਾ ਮੁਖ ਭਰਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੭॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ਨ ਕੀਚਹਿ ਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੮॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ਨ ਕੀਚਹਿ ਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੯॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਰਮ ਨ ਕੀਚਹਿ ਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਿਪਾਈ ॥੧੦॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੧੭

ਜਾਪੈ ਤਿਸੁ ਜਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਮਿਟੈ ਅਵਿਦਿਆ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਸਿਆ ॥ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਪਰਾਨਾਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਘਟ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਭ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਲੋਕ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਤਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਲ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਮੁਨਿ ਭੋਜਨੁ ਪੈਨਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਦਿੜਾਈ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ॥ ਜਨ ਨਾਮਹੁ ਜਨ ਨਾਮੁ ਕਹਾਇਆ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਿਆ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਕੋ ਚਾਖੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਕਹਾਵੈ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਤਾ ਕਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ॥ ਜਨ ਨਾਮਹੁ ਜਨ ਨਾਮੁ ਕਹਾਇਆ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਿਆ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਕੋ ਚਾਖੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਕਹਾਵੈ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਤਾ ਕਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਮੁਨਿ ਭੋਜਨੁ ਪੈਨਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਦਿੜਾਈ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ॥ ਜਨ ਨਾਮਹੁ ਜਨ ਨਾਮੁ ਕਹਾਇਆ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਿਆ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਕੋ ਚਾਖੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਕਹਾਵੈ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਤਾ ਕਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਮੁਨਿ ਭੋਜਨੁ ਪੈਨਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਦਿੜਾਈ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ॥ ਜਨ ਨਾਮਹੁ ਜਨ ਨਾਮੁ ਕਹਾਇਆ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸਿਆ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਕੋ ਚਾਖੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਕਹਾਵੈ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਤਾ ਕਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨

ਮੂਲੇ ਹਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਨੇਕ ਪੂਰੀਆ ਅਨੇਕ ਤੇਤੀਸ ਅਨੇਕ ਖਾਣੀ ਅਨੇਕ ਬਾਣੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਸੁਆਦ ਅਨੇਕ ਬਰਨ ਅਨੇਕ ਵਰਤਣ ਅਨੇਕ ਸੁਰਤੀ ਅਨੇਕ ਸੋਰੇ ਸੁਨ ਧੁਨੀ ਅਨੇਕ ਬਾਜੀ ਅਪੂਰਬ ਭਗਵਾਨ ਅਨੇਕ ਸਕਤੀ ਅਨੇਕ ਜੁਗਤੀ ਹੋਵਤ ਭਏ ਅਨੇਕ ਪੀਐ ਰੋਪਾਲ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ਪਾਤਾਲ ਅਨੇਕ ਮੁਖੀ ਜਾਤ ਅਨੇਕ ਅਕਾਸ ਅਨੇਕ ਪਾਤਾਲ ਅਨੇਕ ਮੁਖੀ ਬੇਨ ਅਨੇਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨੇਕ ਕਮਧੇਨ ਅਨੇਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁਭਾਂਤਿ ੪ ਅਨੇਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨੇਕ ਸੁਰਸੀ ਅਨਖਿਆ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ਅਨੇਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ਅਨੇਕ ਸੂਰ ਸਸੀ ਅਨੇਕ ਪੁਰਖ ਅਨੇਕ ਸਾਂਸ ਅਵਤਾਰ ਅਨੇਕ ਕਾਇ ਦੂਖ ਭੇਦ ਦਬਾਰ ੩ ਅਨੇਕ ਪਵਨ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਜੋਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨ ਧਰ ਅਨੇਕ ਭਾਤ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ਸੋ ਗਹ ਰਖ ਦਹ ਹੂ ਹਿਨ ਰਾਸ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਜੋਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨ ਧਰ ਅਨੇਕ ਪੁਰਖ ਅਸੰਖ ਅਵਤਾਰ ਅਨੇਕ ਕਾਇ ਦੂਖ ਭੇਦ ਦਬਾਰ ੩ ਅਨੇਕ ਪਵਨ ਅਨੇਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ਅਨੇਕ ਸੂਰ ਸਸੀ ਅਨੇਕ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ਅਨੇਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨੇਕ ਕਮਧੇਨ ਅਨੇਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁਭਾਂਤਿ ੪ ਅਨੇਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨੇਕ ਸੁਰਸੀ ਅਨਖਿਆ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨੇਕ ਮੁਖੀ ਬੇਨ ਅਨੇਕ ਅਕਾਸ ਅਨੇਕ ਪਾਤਾਲ ਅਨੇਕ ਮੁਖੀ ਜਾਤ ਅਨੇਕ ਪੀਐ ਰੋਪਾਲ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ਪਾਤਾਲ ਅਨੇਕ ਮੁਖੀ ਬੇਨ

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮ ਕੀ ਧੁਨੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ਗੁਰ ਕੰਜੀ ਪਾਧੂਨਿ ਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤੁ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਿਨੁ
ਮਨਕਾ ਤਨੁ ਕਉਧੁ ਪੈ ਅਵਰਨ ਕੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਨਭੀ ਜੈ ਰਾਗੀ ਨਦੀ
ਵੇਦਿ ਨਭੀ ਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗੀ ਨਭੀ ਜੈ ਜੋਗੀ ਕੀ ਭੈ ਰੋ ਜਿ ਨਭੀ ਜੈ ਰੂਪੀ
ਛੀ ਰੰਗੀ ਨਭੀ ਜੈ ਤੀ ਰਥਿ ਬਿਭਤਿ ਏ ਐ ਨੰ ਗੀ ਨਭੀ ਜੈ ਦਾ ਭੀ ਕੀ ਤੈ ਪੁ ਨਿ ਨਭੀ ਜੈ ਬਾ ਹਥਿ
ਬੈਠੇ ਆ ਸੁ ਨਿ ਨਭੀ ਜੈ ਭੇ ਰੂ ਮਰ ਹਿ ਭਿ ਰੂ ਸੂ ਰ ਨਭੀ ਜੈ ਕੇ ਭੇ ਹੋ ਵ ਹਿ ਧੂ ਰੂ ਨਾ ਲੇ ਖ
ਲਿਖੀ ਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਲੀ ਜੈ ਜਾ ਚੈ ਨਾ ਇ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੧ ਨਵ ਵ ਹਿ ਅਖ
ਟਕਾ ਕੇ ਬੀ ਚਾ ਰੁ ਨਾ ਨਿ ਸਿ ਦਿ ਨੁ ਚੋ ਭਾ ਰ ਅ ਠਾ ਰਾ ਤਿ ਨਿ ਭੀ ਅ ਭੁ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਚੋ ਲਿ
ਨਾਮ ਇ ਹੁ ਣ ਮੁ ਕ ਤਿ ਕਿ ਉ ਹੋ ਇ ॥ ਨਾ ਭੇ ਵ ਸ ਤ ਬ ਹੇ ਮੇ ਅ ਭੁ ਨ ਜਾ ਣੈ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਨ
ਨਕ ਨਾ ਮੁ ਪ ਛ ਾ ਣੈ ਆ ॥ ਨਾ ਪੋ ਆ ਪਿ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਜਿ ਨਿ ਆ ਪੁ ਖੋ
ਪਾ ਇ ਆ ਆ ਪੇ ਖੇ ਲੁ ਰ ਚ ਾ ਇ ਓ ਨੁ ਸ ਭੁ ਜ ਗ ਤੁ ਸ ਬ ਾ ਇ ਆ ਨੈ ਹੁ ਣ ਆ ਪਿ ਜ ਿ ਜ ਿ
ਅਨੁ ਮਾ ਇ ਆ ਮੋ ਹੁ ਦ ਘਾ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਪ ਸਾ ਦੀ ਉ ਬ ਰੇ ਜਿ ਨ ਭਾ ਣਾ ਭਾ ਇ ਆ ਨਾ ਨ ਕ
ਸ ਚੁ ਵ ਰ ਤ ਦਾ ਸ ਭ ਸ ਾ ਚ ਸ ਮ ਇ ਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ਆ ਪਿ ਪਉ ਪਾ ਇ ਨ
ਨਕ ਆ ਪੇ ਰ ਖੇ ਵੇ ਕ ਆ ਮੰ ਦਾ ਕਿ ਸ ਨੋ ਆ ਖੀ ਐ ਜਾ ਸ ਭ ਨਾ ਸ ਹਿ ਬੂ ਏ ਕੁ ਆ ਸ ਭ ਨਾ ਸ ਹਿ ਬੁ
ਏ ਕੁ ਪੈ ਵੇ ਪੈ ਧੰ ਪੈ ਲਾ ਇ ਕਿ ਸੋ ਛੋ ਡਿ ਕਿ ਸੈ ਅ ਗ ਲਾ ਖ ਾ ਲੀ ਕੋ ਈ ਨਾ ਹੀ ਆ ਵ ਨੰ ਨੋ
ਜਾ ਹਿ ਨ ਰੋ ਵਿ ਚੇ ਕ ਰ ਹਿ ਵਿ ਬਾ ਰ ਾ ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਕ ਮ ਜ ਣੀ ਐ ਐ ਗੈ ਕਾ ਈ ਕਾ ਰਾ ॥੧॥ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਜਿ ਨ ਸਿ ਬ ਾ ਪੀ ਜਿ ਆ ਂ ਕ ਉ ਭੇ ਜੈ ਜਿ ਨ ਸਿ ਬ ਾ ਪੀ ਪ ਲੈ ਜਾ ਵੈ ਆ ਪੇ ਬਾ ਪੁ ਛ ਿ
ਜਾ ॥ ਜਿ ਨ ਸਿ ਬ ਾ ਪੀ ਜਿ ਆ ਂ ਕ ਉ ਭੇ ਜੈ ਜਿ ਨ ਸਿ ਬ ਾ ਪੀ ਪ ਲੈ ਜਾ ਵੈ ਆ ਪੇ ਬਾ ਪੁ ਛ ਿ

ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਸਾ ਤ ਆ ਕਾ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਅ ਪੁ ਨੇ ਪ ਹਿ ਆ ਇ ਆ ਨਾ ਧੰ ਨੈ ਸੁ ਮਿ ਦਾ ਜਿ ਹ
ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਸਾ ਤ ਆ ਕਾ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਅ ਪੁ ਨੇ ਪ ਹਿ ਆ ਇ ਆ ਨਾ ਧੰ ਨੈ ਸੁ ਮਿ ਦਾ ਜਿ ਹ
ਈ ਜੁ ਭਾ ਤਾ ਕਹੀ ਨ ਸ ਕ ਉ ਹ ਰਿ ਜੈ ਸਾ ਦੇ ਖਿ ਚ ਰਿ ਤ ਨਾ ਨ ਕ ਮ ਨੁ ਮੋ ਹਿ ਓ ਪੂ ਫੈ ਦੀ ਨੁ ਸੋ ਫੈ
ਅੰ ਗ ਸੁ ਖ ਦਾ ਈ ਪੂ ਰ ਨ ਬ ਹ ਮਾ ਈ ਬਾ ਨ ਬ ਾ ਨੰ ਤ ਰਿ ਦੇ ਸਾ ਂ ਬੰ ਧ ਨ ਤੇ ਮੁ ਕ ਤਾ ਇ ਆ
ਆ ਪੁ ਨਾ ਕੀ ਆ ਜਾ ਨਾ ਓ ਆ ਪੇ ਪ ਾ ਇ ਪ ਾ ਇ ਦੇ ਰਿ ਓ ਬਿ ਆ ਪੇ ਪ ਾ ਇ ਪ ਾ ਇ ਨੇ ਰਿ ਨਾ
ਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਇ ਆ ਲਾ ਆ ਜਿ ਨੇ ਜਾ ਪਿ ਆ ਨਾ ਨ ਕ ਤੇ ਭ ਏ ਨਿ ਹਾ ਲਾ ॥੧॥੨॥੧॥੨॥੨॥੩

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭ ਦੇਖੀ ਐ ਅਨ ਭੈ ਕਾ ਦਾ ਤਾ ਆ ਪਹਿ ਪਹਿ ਪੂ ਰਨ ਪੈ ਆ ਲੈ ਪਾ ਤਾ ਆ ਪਹਿ ਪਹਿ ਪੂ
ਰਨ ਕਾ ਰਿ ਬਿ ਸ ਬ੍ਰੀ ਨ ਜ ਲ ਤ ਰੰ ਗਾ ਜਿ ਉ ਰ ਚ ਨੁ ਕੀ ਆ ਂ ਹ ਭੈ ਰ ਸ ਮਾ ਣੇ ਭੋ ਗ ਘ ਣੈ
ਆ ਨ ਨ ਬੀ ਆ ਕੋ ਬੀ ਆ ਹ ਰਿ ਰੰ ਗੀ ਇ ਕ ਰੰ ਗੀ ਠਾ ਕੁ ਰੁ ਸੰ ਤ ਸੰ ਗਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਜਾ ਤਾ ਨਾ ਨ ਕ ਦ
ਰ ਸ ਿ ਲ ਲੀ ਨਾ ਜਿ ਉ ਜ ਲ ਮੀ ਨ ਸ ਭ ਦੇ ਖੀ ਐ ਅ ਨ ਭੈ ਕਾ ਦਾ ਤਾ ॥੧॥ ਕਉ ਨ ਉ ਪ ਮਾ ਦੇ ਉ
ਕ ਵ ਨ ਬ ਡ ਾ ਈ ਪੂ ਰ ਨ ਪੂ ਰਿ ਰ ਹਿ ਓ ਚ ਸ ਬ ਠਾ ਈ ਪੂ ਰ ਨ ਮ ਨ ਮੋ ਹ ਨ ਹ ਮ ਹ ਟ ਸੋ ਹ ਨ ਮ ਨ
ਬ ਾ ਖਿ ਚੇ ਤ ਬ ਛ ਾ ਡ ਈ ਆ ਕਿ ਉ ਨ ਅ ਰਾ ਧੁ ਮੈ ਲਿ ਕ ਰਿ ਸਾ ਧ ਹੁ ਮ ਰੀ ਮੁ ਹ ਤ ਕ ਬ ਲੇ ਆ
ਈ ਆ ਅ ਰ ਬੁ ਦ ਰ ਬ੍ਰ ਮ ਭੁ ਜੋ ਕਿ ਛੁ ਦੀ ਸੈ ਸੰ ਗਿ ਨ ਕ ਛੂ ਜਾ ਈ ਆ ਕ ਪੂ ਨਾ ਨ ਕ ਹਾ ਰਿ ਹੋ
ਆ ਰਾ ਧ ਹੁ ਕ ਵ ਨ ਉ ਪ ਮਾ ਦੇ ਉ ਕ ਵ ਨ ਬ ਡ ਾ ਈ ॥੨॥ ਪ੍ਰ ਭੂ ਛੁ ਉ ਸੰ ਤ ਮੇ ਰੇ ਠਾ ਕੁ ਰੁ ਕੈ ਸ ਾ ਂ ਗੀ
ਉ ਅ ਰ ਪਾ ਂ ਉ ਦੇ ਹੁ ਸੰ ਦੇ ਸਾ ਂ ਦੇ ਹੁ ਸੰ ਦੇ ਸਾ ਂ ਪ੍ਰ ਭ ਜੀ ਉ ਕੈ ਸਾ ਕ ਹਮੋ ਹ ਨ ਪ ਰ ਵੇ ਸ ਾ ਂ ਆ
ਠਪ ਹ ਰ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵ ਹਿ ਰੰ ਗੀ ਆ ਂ ਨਿ ਕ ਅ ਸ ਨਾ ਦ ਆ ਂ ਨੰ ਦ ਸ ਭੁ ਨ ਕ ਰਾ ਉ ਆ ਰ ਸ ਕ ਕ ਉ
ਅੰ ਤ ਰ ਪਾ ਸਾ ॥੧॥ ਸ ਤਿ ਪੁ ਰ ਖੁ ਸ ਤਿ ਅ ਸ ਥ ਾ ਨ ਓ ਚੁ ਚੇ ਉ ਚੁ ਚਾ ਨਿ ਰ ਮ ਲਾ ਨਿ ਰ ਬ ਾ ਨੁ
ਤ ਸੰ ਗੀ ਤ ਾ ਂ ਆ ਨਿ ਕ ਗੁ ਪ ਤ ਪ ਰ ਗ ਟੇ ਤ ਹ ਚੀ ਤ ॥੧॥ ਅ ਸ ਭ ਤੇ ਉ ਚ ਭ ਗ ਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰ ਗਿ ਆ
ਤ ਸੰ ਗੀ ਤ ਾ ਂ ਆ ਨਿ ਕ ਗੁ ਪ ਤ ਪ ਰ ਗ ਟੇ ਤ ਹ ਚੀ ਤ ॥੧॥ ਅ ਸ ਭ ਤੇ ਉ ਚ ਭ ਗ ਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰ ਗਿ ਆ
ਈ ਆ ਜਾ ਕੀ ਲ ਖੀ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਆ ਨਿ ਕ ਕ ਲਾ ਖੇ ਲੋ ਹ ਰਿ ਰਾ ਇ ॥ ਆ ਨਿ ਕ ਧੁ ਨਿ ਤ ਲ ਲਿ
ਤ ਸੰ ਗੀ ਤ ਾ ਂ ਆ ਨਿ ਕ ਗੁ ਪ ਤ ਪ ਰ ਗ ਟੇ ਤ ਹ ਚੀ ਤ ॥੧॥ ਅ ਸ ਭ ਤੇ ਉ ਚ ਭ ਗ ਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰ ਗਿ ਆ
ਠ ਪ ਹ ਰ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵ ਹਿ ਰੰ ਗੀ ॥ ਆ ਨਿ ਕ ਅ ਸ ਨਾ ਦ ਆ ਂ ਨੰ ਦ ਸ ਭੁ ਨ ਕ ਰਾ ਉ ਆ ਰ ਸ ਕ ਕ ਉ
ਅੰ ਤ ਰ ਪਾ ਸਾ ॥੧॥ ਸ ਤਿ ਪੁ ਰ ਖੁ ਸ ਤਿ ਅ ਸ ਥ ਾ ਨ ਓ ਚੁ ਚੇ ਉ ਚੁ ਚਾ ਨਿ ਰ ਮ ਲਾ ਨਿ ਰ ਬ ਾ ਨੁ
ਆ ਪੁ ਨਾ ਕੀ ਆ ਜਾ ਨਾ ਓ ਆ ਪੇ ਪ ਾ ਇ ਪ ਾ ਇ ਦੇ ਰਿ ਓ ਬਿ ਆ ਪੇ ਪ ਾ ਇ ਪ ਾ ਇ ਨੇ ਰਿ ਨਾ
ਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਇ ਆ ਲਾ ਆ ਜਿ ਨੇ ਜਾ ਪਿ ਆ ਨਾ ਨ ਕ ਤੇ ਭ ਏ ਨਿ ਹਾ ਲਾ ॥੧॥੨॥੧॥੨॥੨॥੩

ਛੁਹੋ ਇਨਾ ਮੇਲੇ ਵਲਾਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ਅਬਿ ਸੁਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ
ਜਿਸ ਪੇਖਿ ਹੈਜਾ ਢਹਿ ਚੀਰੀ ਜਾਵੀ ਨਾ ਫਿਰੇ ਸਾਹਿ ਬੁਲਾਇਆ ਵਾਰਵਾਰ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਚੀਰ
ਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਕਾਲਰ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਰਾਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ
ਹਾਥਿ ਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਾਹਿ ਕਾ ਫੁਰਮਾ ਹੋਇ ਉ ਠੀਕਰ ਭੈ ਪਹਿ ਜੋ ਚੀਰੀ
ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਹਾਹੁਕਾ ਮੁਕਸਾ ਹਿ ਘਲੇ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉ ਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ
੨ ਅਸਿ ਫਤਿ ਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀ ਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇ ਦਾ ਰਾਭੰਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਚਿ
ਸੰਮੇਲੇ ਭੰਡਾ ਰਾ ਜਹ ਭੰਡਾ ਗੰਢੁ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀ ਆਖਿ ਪਰਵਾਣੁ ਨ ਦਰਿ ਤਿਨ
ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਸਾ ਮੁਹਿ ਜਿਨਾ ਨੀ ਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਮੁਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਸਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ਸਾ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿ
ਆਨਦਿ ਸੋ ਰੈ ਸਾ ਚਾਸ ਚੁ ਸੋਈ ਸਾ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਵੇਖਿ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁ
ਲੀ ਆਹੈ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਛੈ ਪਾਈਐ ॥ ਇਕ ਕਸੁਨ ਪੂਜ ਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰੀਐ ॥
ਲੇਖਾ ਵੜਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਹੋਰੁ ਹਉਲੀ ਮਤਿ ਹਉਲੇ ਬੋਲਾ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰ
ਬਤ ਭਾਰੁ ਨ ਕਿਉ ਕੈ ਚੋਲੇ ਸੁਨਿ ਆਰੁ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤੁ ਕਪਾਇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਆ
ਦੇਇ ਪੂਜਾ ਇ ਸੁਰਖਾ ਅੰਧੀ ਧਾਰੁ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇ ਨਿ ਆਪੁ ॥
੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਅਉਖਾ ਅੰਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ਇਕਿ
ਲੇਖਾ ਆਖਹਿ ਸਬਦ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਨ ਰਾਤਿ ਜੋ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤਾ ਕਿਹੁ ਦੀਸੈ
ਪੈਰੁ ਪੁਨ ਜਾਤਿ ਨ ਆਸ ਛਿਕ ਕਾਰ ਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉ ਘਟ ਘਟ ਥਾਪੈ ਪਾਖਣਿ
ਉ ਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾ ਇ ਸੁਣਿਐ ਐਸਾ ਅਨੁ ਰਹਸੀ
ਐਸਾ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਨਾ ਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਵਿ ਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾ ਇ ਸੁ
ਣਿਐ ਨਾਉ ਊ ਪਜੈ ਨਾ ਮੇ ਵਡਾ ਆਈ ॥ ਨਾ ਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾ ਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸੁ
ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਿ ਵਡਾ ਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੂਠਿ
ਸਰ ਗੀ ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰ ਜਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਬਾਨਾ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਸਭਿ ਸਹਜ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭੇ ਖੁਸ
ਨਾਸਭੇ ਮਾਣ ਸਭੇ ਦੇਵ ਸਭਿ ਭੇਖ ਜੋਗਧਿਆਨਾ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਚੰਗੀ ਅਜਰ
ਨਾਹੁ ਕਾਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਧੈ ਕਲਾ ਆਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭ
ਦੀ ਬਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਾ ਇਮੰਨੇ ਐਸੇ ਸੁਖੁ ਖੁਆ ਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ਨਾਨਾ
ਮੰਨੇ ਐਸੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ਨਾਨਾ ਮੰਨੇ ਐਭਵ ਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿ
ਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਾ ਮੰਨੇ ਐਪਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾ ਐਸਚੁ ਲੋਈ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਗੁ
ਰਮੀ ਮਿਲੈ ਐਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਨਦਰੈ ਸੋਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਪੂਰੀ ਆਖੈ
ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕਪੈਰਧਿਆਏ ਪਉੜੀ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਿਲ ਲੈਦੇ ਹਿ ਰਹਿ
ਸੁਉ ਪਾਰਿ ਚਿਹੁ ਟਿਕਾਟਿ ਕੈ ਕਿਸੇ ਨੋ ਜੋ ਕੁ ਕਰੇ ਸਿ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਕਿਸੇ ਨੋ ਕਰਤਾ
ਦੇਇ ਹੁਕਮੀ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਸੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੋਹੈ ਆਖੀਐ ਵੇ
ਕੋਇ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਹਿ ਆਖੈ ਆਖਾ ਸਦਾ ਸਦ ਕਥਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਹਿ ਨਾ ਹਉ ਥਕ
ਕਾਂਨ ਠਾਕੀ ਆਏ ਵਡ ਭ ਖਾਹਿ ਜੋ ਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਸਿ ਅਹੁ ਚੁ ਖਾਇ ਦਉ ਪਰਿ ਆਖੁ ਦੇ
ਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਾ ਇਮੰਨੇ ਐਕੁ ਲਉ ਧੌਰੇ ਸਭੁ ਕੁ ਟੰਬ ਸਭ ਬਾਇ ਆਨਾ
ਇ ਮੰਨੇ ਐਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਆਨਾ ਇ ਮੰਨੇ ਐਸੁਣਿ ਉਧੇ ਰੇ ਜਿ
ਨ ਸਨ ਰਸਾਇ ਆਨਾ ਇ ਮੰਨੇ ਐਦੁਖੁ ਖਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਚੁਲਾਇ ਆਨਾ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿ ਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇ ਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥
ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹਸ ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰ ਤੀ ਸਭਿ
ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ
ਸਭਿ ਲੋਅ ਅਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀ ਕੋ ਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿ
ਬਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰੇ ਸਿ ਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਜੇ ਕਰ ਆਖਣ ਪਾਈਐ ਤਾ ਲਿਖੀਐ
ਦਫਤਰ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਅਖੀ ਪਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਾਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰ
ਡਿਤ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵਾ ਮਾਣਸਾ ਜੋ ਧਰਕਰੀ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧ
ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇ ਖਾਂ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿ ਰਭਉ ਹੋ ਵੈ ਵਢ ਸਾਰੁ ॥
ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇ ਖਾਂ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿ ਰਭਉ ਹੋ ਵੈ ਵਢ ਸਾਰੁ ॥

ਚੂਹਿ ਨ ਜੀਵ ਰਹਿ ਐਸੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਚੂਹਿ ਨ ਧਰਤੀ ਚੂਹਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਚੂਹਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਹਿ
ਜਾਣੀ ਨਾਨਕ ਨਿ ਗੁਰਿ ਆਗੁਣ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ਅਮੁਹੇ ਫੇਰੇ ਐ ਮੁਹੁ ਜੂ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ
॥ ਨਾਨਕ ਚੁਣੀ ਆਸੁਚੀ ਆਜੇ ਭਰਿਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਚੁਲੀ ਹਿ ਗਿਆ ਨ ਕੀ ਜੋ ਗੀ
ਕਾਜਤੁ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੋ ਚੁ ਖਕੀ ਹਿ ਰਹੀ ਕਾਸਭੁ ਦਾ ਨੁ ਰਾ ਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿ ਆਵ
ਕੀ ਪਾੜੈ ਆਸੁਚੁ ਧਿ ਆਸੁ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀ ਤੈ ਰਿ ਖਜਾਇ ਪਾਣੀ
ਪਿਤ ਜਾ ਰਤ ਕਾਫਿ ਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਾ ਇਸੁਣੈ ਐਸਭ
ਜਿ ਧਿ ਧੋ ਰੈ ਰਿ ਧੀ ਪੈ ਆਵੈ ਨਾਨਾ ਇ ਸੁਣੈ ਐ ਨ ਉ ਨਿ ਧਿ ਮੰ ਲੈ ਮਨ ਚਿੰ ਦਿ ਆ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾ ਇ ਸੁਣੈ ਐਸੋ ਚੁ ਖੋ ਹੋ ਇ ਕ ਵਲਾ ਚ ਰ ਨ ਧਿ ਆ ਵੈ ॥ ਨਾ ਇ ਸੁਣੈ ਐਸਹ ਜੁ ਊ ਪ ਜੈ ਜਸ
ਰ ਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮ ਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥
ਅਦੁਖਾ ਵੈ ਚਿ ਜੰ ਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸੰ ਸਾਰਿ ਆ ਦੁ ਖੁ ਦੁ ਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀ
ਐ ਪਾੜੈ ਪਾੜੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਦੁਖ ਕੀ ਆਪੁ ਨ ਬੁਝਨੀ ਨਿ ਕਾਲੇ ਓ ਕੋ ਇ ॥
ਦੁਖਾ ਵੈ ਚਿ ਜੀ ਉ ਜਲਾਇ ਆ ਦੁਖੀ ਆ ਚਲੈ ਆਂ ਰੋ ਇ ਆ ਨਾਨਕ ਸਿ ਫ ਤੀ ਗ ਤਿ ਆ ਸੁ
ਤੁ ਹਾ ਰਿ ਐ ਹੋ ਇ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਆਂ ਅਗੀ ਮਾ ਗੀ ਆ ਹਿ ਛੀ ਦੁ ਖੁ ਦਾ ਰੂ ਹੋ ਇ ॥੧॥ ਸਲਾਹ
॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀ ਆ ਭੁ ਸੁ ਰੰ ਗੁ ਭੁ ਸੁ ਹੁ ਭੁ ਸੁ ਖੋ ਹਾ ਭੁ ਸੋ ਭ ਸੁ ਕ ਮ ਦ ਣੀ ਭੀ ਭ ਸੁ ਭ ਰੀ ਐ ਦੇ ਹਾ ॥
ਜਾ ਜੀ ਉ ਵਿ ਚਹੁ ਕ ਢੀ ਐ ਭ ਸੁ ਭ ਰਿ ਆ ਜਾ ਇ ॥ ਅ ਗੈ ਲੇ ਖੈ ਮੰ ਗੈ ਐ ਹੋ ਰ ਦ ਸੁ ਣੀ ਪ ਇ
॥ ਨਾਨਾ ਇ ਸੁਣੈ ਐ ਸੁ ਚਿ ਸੰ ਜ ਮੋ ਜ ਮੁ ਨੇ ਰ ਨ ਆ ਵੈ ॥ ਨਾ ਇ ਸੁਣੈ
ਐ ਘਾ ਟਿ ਚਾ ਨ ਣਾ ਅ ਨੇ ਰੁ ਗ ਵਾ ਵੈ ॥ ਨਾ ਇ ਸੁਣੈ ਐ ਆ ਪ ਬੁ ਝੀ ਐ ਲਾ ਹਾ ਆ ਪੁ ਪਾ ਵੈ ॥
ਨਾ ਇ ਸੁਣੈ ਐ ਪਾ ਪ ਕ ਟੀ ਆ ਹਿ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਸ ਚੁ ਪਾ ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਇ ਸੁ ਣੈ ਐ ਮੁ ਖ ਉ ਜ
ਲੇ ਨਾ ਉ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਧਿ ਆ ਵੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਅ ਹਰਿ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਭਾ ਲਾ
ਲੇ ਪੁ ਜ ਕ ਰੇ ਲੇ ਨ ਵਾ ਲਿ ਆ ਕੁ ਗੁ ਚੰ ਨ ਚੁ ਫੁ ਲ ਚ ੜ ਏ ਪੋ ਰੀ ਪੋ ਰੀ ਬ ਧੁ ਮਾ ਏ
ਮਾ ਣੂ ਆ ਮੰ ਗੈ ਮਾ ਗੈ ਪੋ ਨੈ ਖਾ ਇ ਆ ਅੰ ਧੀ ਕੰ ਮੀ ਅੰ ਧ ਸ ਜਾ ਇ ਆ ਭੁ ਖੇ ਅ ਦੇ ਇ ਨਾ ਲ
ਦੇ ਆ ਰੇ ਖੇ ਆ ਅੰ ਧਾ ਖੂ ਗੜਾ ਅੰ ਧੀ ਸ ਖੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸ ਭੇ ਸੁ ਰ ਤੀ ਜੋ ਗ ਸ ਭੇ
ਸ ਭੇ ਬੇ ਦ ਪੁ ਰਾ ਣ ਸ ਭੇ ਕ ਰ ਣੇ ਚ ਪ ਸ ਭਿ ਸ ਭੇ ਗੀ ਤ ਰ ਸ ਿ ਆ ਨਾ ਸ ਭੇ ਬੁ ਧੀ ਸੁ ਧੀ ਸ ਭਿ

ਪੂਰਾ ਸੋਹੇ ਸਦੀ ਆਦਮੀ ਲੋਭੀ ਜਾਮੁ ਮੁਚਛੀਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ਸਰਮੁ ਗਵਾਇ
ਆਪਹਿ ਆਪੈ ਪਾਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ਨ ਕਾਸ ਚਲੈ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਕੀ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਥਾਹ ਥਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪਣਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਬਿਨਾਸਿ ॥ ਤੂ ਅਜਰੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਜਾਤਿ ਅਭਾਸਿ ॥
ਤੂ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਅਕਥੁ ਅਗਾਹੁ ਅਤਾਸਿ ॥ ਤੂ ਅਜੋਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਤੂ ਅਗਣਤੁ ਅਬਿਨਾਸਿ ॥
ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਨਾਮੀ ਅਮਰ ਵਰੁ ਤੂ ਅਮਰ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸਿ ॥ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀਆ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਬਿਨਾਸਿ ॥
ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀਆ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਭਰ ਜੁਚ ਵੈ ਵਿ ਜੋ ਗਿ ਭਭ ਭੈ ਘ ਵੈ ਆ ਰ ਜਾ ਯ ਤ ਨੁ ਮ ਨੁ ਰ ਤ ਭੋ ਰ ਭੋ ਭੋ ਈ ਹ ਰੈ
ਕੋ ਜਿ ਦੇ ਯਾ ਸ ਭੁ ਕੋ ਭੁ ਰਿ ਆ ਫੂ ਖਿ ਆ ਖ ਣੈ ਕ ਹ ਦਿ ਨ ਥੀ ਮੀ ਐ ਨਾ ਨ ਕ ਵੈ ਖੈ ਅੰ ਪ ਫੂ ਕ
ਕ ਚ ਏ ਦ ਹਿ ਪ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਯ ਸ ਤ ਭਿ ਸੰ ਗ ਤਿ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਸੁ ਹੈ ਜੇ ਬ ਧੁ ਹ ਰੈ ਪਾ
ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਘ ਟਿ ਚਾ ਨ ਣ ਆ ਖੇ ਰ ਗ ਵਾ ਇ ਆ ਲੋ ਚਾ ਪ ਰ ਸ ਭੇ ਦੀ ਐ
ਕ ਚ ਨੁ ਹੋ ਇ ਆ ਇ ਆ ਯ ਸ ਨ ਕ ਸ ਚ ਰਿ ਗੁ ਰਿ ਮੀ ਲ ਲੇ ਐ ਨ ਉ ਪ ਜੀ ਐ ਮੀ ਮ ਭਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ
ਇ ਆ ਜ ਜਿ ਨ ਕੈ ਪੋ ਚੈ ਪੁ ਨੁ ਹੈ ਚ ਿ ਨੀ ਦ ਸ ਨੁ ਪ ਇ ਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸ ਜ ਲੋ ਕ ਮ ਃ ੧ ॥ ਧਿ ਹੁ
ਚ ਿ ਨਾ ਕਾ ਜੀ ਵਿ ਆ ਜੋ ਲਿ ਖਿ ਲਿ ਖਿ ਵੇ ਚ ਹਿ ਨਾ ਉ ਪ ਖੇ ਤੀ ਜ ਿ ਨ ਕੀ ਉ ਜ ਡੈ ਖ ਲ ਵਾ ਡੈ
ਕ ਿ ਆ ਥਾ ਉ ਸ ਚੈ ਸ ਰ ਮੈ ਬਾ ਹ ਰੇ ਅ ਗੈ ਲ ਹ ਹਿ ਨ ਦ ਦਿ ਆ ਅ ਕ ਲਿ ਏ ਹ ਨ ਆ ਖੀ ਐ
ਅ ਕ ਾ ਲਿ ਗ ਵ ਣੀ ਐ ਬਾ ਦਿ ਆ ਅ ਕ ਲ ਸ ਾ ਪੈ ਬੁ ਝੇ ਵੀ ਐ ਅ ਕ ਲ ਪਾ ਈ ਐ ਮਾ ਨੁ ਆ
ਕ ਲ ਪਾ ਵੈ ਕੈ ਬੁ ਝੀ ਐ ਅ ਕ ਲੀ ਕਿ ਚੈ ਦ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕੁ ਆ ਖੈ ਰਾ ਹੁ ਏ ਹੋ ਹੋ ਰ ਿ ਗ ਲ ਲਾ ਜੈ ਤ ਸੁ
॥ ੧੭ ॥ ਮ ਃ ੨ ॥ ਯ ਜੋ ਸ ਾ ਕ ਰੈ ਕ ਹ ਾ ਵੈ ਤੋ ਸ ਾ ਐ ਸੀ ਬ ਨੀ ਜ ਰ ਰ ਤਿ ਹੋ ਵ ਿ ਹ ਲੈ ਛ ਾ ਇ ਕ
ਨ ਹ ਹੋ ਵ ਿ ਹੈ ਐ ਸੀ ਕ ਰੀ ਐ ਸ ਰ ਤਿ ਯ ਜੋ ਓ ਸ ਾ ਇ ਵੈ ਹੈ ਸੋ ਫ ਲੁ ਪਾ ਇ ਤ ਸ ਾ ਨ ਕ ਕ ਰੀ ਐ ਪ ਰ ਤਿ
॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਯ ਸ ਤੇ ਗੁ ਰੁ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਬ ਿ ਰ ਖੈ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਰ ਸ ਿ ਫ ਲ ਿ ਆ ਜ ਿ ਸੁ ਪ
ਪ ਤ ਿ ਸੋ ਲ ਪੈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਮ ਿ ਲ ਿ ਆ ਯ ਸ ਤ ਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਭ ਾ ਣੈ ਜੋ ਚ ਲੈ ਹ ਰ ਿ ਸੇ ਵੀ ਰ ਲ ਿ ਆ
ਜ ਮ ਕ ਾ ਲੁ ਜੋ ਹੋ ਨ ਸ ਕ ਈ ਘ ਰ ਿ ਚ ਾ ਨ ਣੁ ਬ ਾ ਲ ਿ ਆ ਯ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਬ ਧ ਾ ਸੇ ਮ ੀ ਲ ਾ ਯ ਿ ਅ ਨ ਿ ਦ
ਿ ਭ ਗ ਰ ਭ ਿ ਨ ਗ ਾ ਲ ਿ ਆ ॥ ੨੭ ॥ ਸ ਜ ਲੋ ਕ ਮ ਃ ੧ ॥ ਯ ਸ ਚ ੁ ਵ ਰ ਤ ੁ ਸ ਿ ਤ ੋ ਖ ੁ ਤ ੀ ਰ ਬ ੁ ਗ ਿ ਆ
ਨ ੁ ਧ ਿ ਆ ਨ ੁ ਯ ਿ ਸ ਨ ੁ ਾ ਦ ਿ ਆ ਦ ੇ ਵ ਤ ਾ ਖ ਿ ਮ ਾ ਜ ਪ ਮ ਾ ਲ ਤ ੇ ਮ ਨ ਜ ਪ ਰ ਧ ਾ ਨ ਾ ਜ ੁ ਗ ਤ ਿ
ਪ ੈ ਤ ੀ ਸ ੁ ਰ ਤ ਿ ਚ ਉ ਕ ਾ ਤ ਿ ਲ ਕ ੁ ਕ ਰ ਣ ੀ ਹ ੋ ਯ ਾ ਉ ਭ ੋ ਜ ਨ ੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਵ ਿ ਰ ਲ ਾ ਤ ੁ ਕ ੋ ਈ ਕ ੋ ਇ ਆ ॥
੧ ॥ ਮ ਃ ੩ ॥ ਯ ਨ ਉ ਮ ਿ ਨੇ ਮ ੁ ਸ ਚ ੁ ਜ ੇ ਕ ਰ ੈ ਪ ਾ ਮ ੁ ਪ ੜ ੋ ਧ ੁ ਰ ਵ ੈ ਸ ਨ ਾ ਉ ਚ ਰ ੈ ਸ ਾ ਮ ਿ ਦ ਸ ੇ ਹ ੁ ਆ ਰ ਜ ੇ
ਹ ਕ ੈ ਏ ਕ ਾ ਦ ਸ ੀ ਏ ਕ ੁ ਕ ਚ ਿ ਜ ਾ ਦ ੈ ਪ ਾ ਦ ੁ ਆ ਦ ਸ ੀ ਪ ੰ ਚ ਵ ਸ ਗ ਤ ਿ ਕ ਬ ਿ ਰ ਾ ਖ ੇ ਤ ੁ ਉ ਨ ਾ ਨ ਕ ਾ ਮ ਨ ੁ
ਨ ੈ ਮ ੇ ਸ ਾ ਵ ਰ ਤ ੁ ਰ ਹ ੀ ਜ ੈ ਪ ਾ ੜ ੇ ਹ ੋ ਰ ਬ ਹ ੁ ਤ ੁ ਸ ਿ ਖ ਿ ਆ ਦ ੀ ਜ ੈ ॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜ ੀ ॥

ਭੂ ਪ ਤ ਿ ਰ ਾ ਜ ੇ ਰ ੰ ਗ ਾ ਇ ਸ ੰ ਚ ਾ ਹ ਿ ਬ ੇ ਖ ੁ ਮ ਾ ਇ ਆ ਕ ਰ ਿ ਕ ਰ ਿ ਹ ੇ ਤ ੁ ਵ ਧ ਾ ਇ ਦ ੇ ਪ ਰ ਦ ਰ ਬ ੁ ਚ
ਾ ਇ ਆ ਪ ੜ ਕ ਲ ੜ ਨ ਾ ਵ ਿ ਸ ਹ ਾ ਹ ਬ ਹ ੁ ਪ ੀ ਤ ਿ ਲ ਕ ਮ ਾ ਇ ਆ ਵ ੇ ਖ ਿ ਦ ੇ ਆ ਪ ੀ ਮ ਾ ਇ

ਜ ਾ ਣ ੈ ਜ ੀ ਉ ਮ ਾ ਗ ੈ ਅ ਬ ੁ ਸ ਲ ਾ ਹ ੇ ਵ ੜ ਾ ਕ ਰ ੈ ਸ ੋ ਚ ੇ ਸ ਚ ਾ ਨ ਾ ਉ ਯ ਾ ਸ ਚ ੁ ਬ ੀ ਜ ੈ ਸ ਚ ੁ ਉ ਗ ੈ ਵ ੈ ਦ
ਰ ਭ ਹ ਪ ਥ ਾ ਈ ਐ ਬ ਾ ਉ ਯ ਾ ਬ ੇ ਦ ੁ ਵ ਪ ਾ ਰ ਗ ੀ ਰ ਾ ਮ ਾ ਨ ੁ ਰ ਾ ਸ ਿ ਕ ਰ ਮ ਾ ਪ ਿ ਲ ਜ ੈ ਤ ੋ ਹ ਿ ਇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ ਰ ਮ ਾ ਜ ੀ
ਬ ਾ ਹ ਰ ਾ ਲ ਾ ਇ ਨ ਚ ਾ ਲ ਿ ਐ ਕ ੋ ਇ ਇ ਆ ਰ ਹ ਪ ਉ ੜ ੀ ॥ ਸ ਾ ਮ ੁ ਮ ੁ ਰ ਿ ਰ ਖ ੁ ਬ ਹ ੁ ਸ ੰ ਜ ੀ ਦ ੀ
ਐ ਐ ਮ ਿ ਤ ਰ ਸ ਖ ੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਬ ਿ ਸ ੀ ਅ ਰ ੁ ਮ ੰ ਡ ਿ ਵ ਿ ਸ ਾ ਈ ਐ ਬ ਹ ੁ ਦ ੂ ਧ ੁ ਪ ੀ ਆ ਇ ਆ
ਮ ਨ ਮ ੁ ਖ ਅ ਭ ੈ ਨ ੁ ਨ ਭ ਿ ਜ ਦ ੀ ਪ ਬ ਰ ੁ ਨ ਾ ਵ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਬ ਿ ਖ ੁ ਮ ਹ ਿ ਅ ੰ ਮ ਿ ਤ ੁ ਸ ਿ ਚ ੀ ਐ ਬ ਿ
ਖ ੁ ਕ ਾ ਫ ਲ ੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਾ ਗ ਤ ਿ ਮ ੇ ਲ ਿ ਹ ਰ ਿ ਸ ਭ ਤ ਿ ਬ ਿ ਖ ੁ ਲ ਾ ਹ ਿ ਜ ਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥
ਸ ਜ ਲ ੋ ਕ ਮ ਃ ੧ ॥ ਯ ਸ ਰ ਣ ਿ ਨ ਮ ੂ ਰ ਤ ੁ ਪ ੂ ਛ ਿ ਆ ਪ ੁ ਛ ੀ ਬ ਿ ਤ ਿ ਨ ਵ ਾ ਰ ੁ ਯ ਿ ਕ ਨ ੀ ਲ
ਦ ਿ ਆ ਇ ਖ ਿ ਲ ਾ ਦ ਿ ਚ ਲ ੇ ਹ ੋ ਇ ਕ ਨ ੀ ਬ ਧ ੇ ਪ ੋ ਭ ਾ ਰ ਾ ਯ ਿ ਕ ਨ ਾ ਹ ੋ ਈ ਸ ਾ ਖ ਤ ੀ ਇ ਕ ਨ ਹ ੋ ਈ
ਸ ਾ ਰ ਾ ਗ ਲ ਸ ਕ ਰ ਸ ਣ ੇ ਦ ਮ ਾ ਮ ਿ ਆ ਆ ਛ ੂ ਟ ੇ ਬ ਕ ਦ ੂ ਆ ਰ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਚ ੋ ਰ ੀ ਛ ਾ ਰ ੂ ਕ ੀ ਭ ੀ ਫ ਿ ਰ ੇ
ਹ ੋ ਈ ਛ ਾ ਰ ਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ਃ ੧ ॥ ਯ ਨ ਾ ਨ ਕ ਚ ੋ ਰ ੀ ਛ ਾ ਹ ਿ ਪ ਈ ਮ ਿ ਟ ੀ ਸ ੰ ਦ ੋ ਕ ੋ ਟ ੁ ॥ ਭ ੀ ਤ ਰ ਿ ਚ ੋ ਰ ੁ ਬ ਚ ਾ
ਲ ਿ ਆ ਓ ਚ ੋ ਟ ੁ ਵ ੇ ਜ ੀ ਆ ਓ ਚ ੋ ਟ ੁ ॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜ ੀ ॥ ਯ ਜ ਿ ਨ ਮ ੰ ਦ ਰ ਿ ਨ ਿ ੰ ਦ ਾ ਦ ੂ ਸ ਣ ੁ ਪ ੈ ਨ
ਕ ਵ ਣ ੇ ਨ ਕ ਵ ਢ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਮ ਹ ਾ ਕ ਰ ੂ ਪ ਦ ੁ ਖ ੀ ਏ ਸ ਦ ਾ ਕ ਾ ਲ ੇ ਮ ੁ ਹ ਮ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਭ ਲ ਕ ੇ ਉ
ਠ ਿ ਨ ਿ ਤ ਪ ਰ ਦ ਰ ਭ ੁ ਾ ਹ ਿ ਠ ਾ ਰ ਿ ਨ ਾ ਮ ੁ ਚ ੁ ਰ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਹ ਾ ਰ ਿ ਜ ੀ ਉ ਤ ਿ ਨ ਕ ੀ ਐ ਸ ੰ ਗ ਤ ਿ ਭ ਲ
ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਲ ੇ ਹ ੁ ਹ ਾ ਰ ਿ ਭ ਰ ਮ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਪ ਾ ਇ ਐ ਓ ਕ ਿ ਰ ਤ ਿ ਕ ਮ ਾ ਵ ਦ ੇ ਮ ਨ ਮ ੁ ਖ ਿ ਦ ੁ ਖ ੁ ਪ ਾ ਇ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਸ ਜ ਲ ੋ ਕ ਮ ਃ ੪ ॥ ਯ ਸ ਭ ੁ ਕ ੋ ਈ ਪ ੈ ਖ ਸ ਮ ਾ ਖ ਾ ਖ ਸ ਮ ਹ ੁ ਸ ਭ ੁ ਕ ੋ ਇ ਹ ੁ ਸ ਚ ੁ
ਕ ਮ ੁ ਪ ਢ ਣ ੈ ਖ ਸ ਮ ਾ ਤ ਾ ਸ ਚ ੁ ਪ ਾ ਵ ੈ ਕ ੋ ਇ ਹ ੁ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਆ ਪ ੁ ਪ ਛ ਾ ਣ ੀ ਐ ਬ ੁ ਰ ਾ ਨ ਦ ੀ ਸ ੈ
ਕ ੋ ਇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਨ ਾ ਮ ੁ ਧ ਿ ਆ ਈ ਐ ਸ ਹ ਲ ਾ ਆ ਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਸ ਜ ਲ ੋ ਕ ਮ ਃ ੧ ॥
ਸ ਭ ਨ ਾ ਦ ਾ ਤ ਾ ਆ ਪ ੈ ਐ ਪ ੋ ਸ ਭ ਣ ਹ ਾ ਰ ੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਬ ਦ ਿ ਮ ਿ ਲ ੈ ਨ ਾ ਵ ਿ ਛ ੂ ਟ ੈ ਜ ਿ ਨ
ਸ ੋ ਵ ੇ ਆ ਹ ਰ ਿ ਦ ਾ ਤ ਾ ॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜ ੀ ॥ ਯ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਹ ਰ ਦ ੇ ਸ ਾ ਂ ਤ ੈ ਪ ੈ ਨ ਾ ਉ ੳ ਗ ਵ ਿ ਆ
ਇ ਆ ਜ ਪ ਤ ਪ ਤ ੀ ਰ ਬ ਸ ੰ ਜ ਮ ਕ ਰ ੇ ਮ ੇ ਰ ੇ ਪ ਭ ਛ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਹ ਰ ਦ ਾ ਸ ੁ ਧ ੁ ਰ ਿ ਸ ੇ ਵ ਿ ਦ ੇ ਸ ੋ
ਹ ਰ ਿ ਗ ੁ ਣ ਗ ਾ ਇ ਆ ਯ ਾ ਮ ੇ ਰ ੇ ਹ ਰ ਿ ਜ ੀ ਉ ਏ ਵ ੈ ਭ ਾ ਵ ਦ ਾ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਤ ਰ ਾ ਇ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਗ ੁ ਰ
ਮ ੁ ਖ ਿ ਮ ੋ ਖ ਿ ਅ ਨ ੁ ਹ ਰ ਿ ਦ ਰ ਿ ਸ ੋ ਹ ਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸ ਜ ਲ ੋ ਕ ਮ ਃ ੧ ॥ ਯ ਧ ਾ ਵ ਤ ਇ ਵ ਰ ਿ ਕ ੋ
ਕ ੋ ਪ ੈ ਅ ਵ ਰ ੀ ਧ ਾ ਨ ਕ ਕ ੋ ਜ ਾ ਉ ਨ ਾ ਨ ਕ ਬ ੂ ਝ ੈ ਨ ਿ ਰ ਬ ਾ ਨ ਿ ਤ ਿ ਤ ੁ ਹ ਾ ਦ ਿ ਨ ਿ ਜ ਿ ਤ ੁ ਹ ਾ ਦ ਿ ਨ ਿ ਵ ਿ ਸ ੈ ਨ ਾ ਉ ॥ ੧ ॥

ਆਧੁਾਹਿਗਣੀਪਛੁਤਾਹਿਪਛੁਤਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇ
ਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮ:੧ ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥ਭੁਖੇਮੁਲਾਂਘਰੇਮ
ਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ॥ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏ
ਮੰਗਣਜਾਇ॥ਤਾਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀਐਪਾਇ॥ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇਇ॥ਨਾ
ਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ॥੧॥ਮ:੧ ॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਕੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣ
ਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਕਹਿਜਾਣਹਿਕਹਿਆਬੁਝ
ਹਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਤਿ॥
ਇਕਨਾਸੁਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਸੇਨਰਅਸ
ਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤੁ
ਹੈਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆ॥ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਂਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਨਦਰੀਆਵਦਾਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਹੋਰੁਚਿਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ਸਲੋ
ਕਮ:੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ਗਿਰਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੇਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮ:੪
॥ਗਣਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਸਚਿਨਲਗੋ
ਭਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਨਲਗਈਮਨਹਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜੇਇਕਵਿਖਅਗਾਹ
ਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖਾਂਪਿਛਾਹਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀ
ਸਰੈਸਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁਨ
ਪਾਈ॥ਗੜ੍ਹਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਸੋਇਨਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗ
ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮ:੩ ॥ਪੜਿਪ
ੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿ

ਦੁਖੁਲਾਗਾਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੂਰਖਅੰਧੈਤ੍ਰੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕ
ਪਟੁਉਦਰੁਭਰਣਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਉ
ਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਪੜਣਾਗੁਨਣਾਇਕੁਨਾਉਹੈਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਮ:੩ ॥
ਨਾਂਗੇਆਵਣਾਨਾਂਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਲੈ
ਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੜਿਕ
ਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ॥ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ॥ਲ
ਲਖੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਭਾਬਣਾਈ॥ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਲਏਛਡਾਈ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮ:੩ ॥ਸਹਜੇਸੁਖਿ
ਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਣਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿ
ਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਰਿ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸ
ਰੈਝੂਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜ
ਗਿਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿ
ਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬ
ਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹੋਰਿ॥ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਰ॥
੧॥ਮ:੫ ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂ
ਣਿਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨੇ
ਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ਓਇਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀ
ਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥
ਤਿਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੨੬॥ਸਲੋਕਮ:੩ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਿਆ ਨਾ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਅੰਦਰਿ ਕਾੜ੍ਹ ਕਾੜ੍ਹ ਕਾਲੂ ਬੁਰਾ ਭੈ ਭੁਲਾ
ਉਨ ਜਾਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਦਿ ਬਿਖੁ ਕਾਰਾ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਬੋਹਲ ਬੁਰਾ ਆਗਾਹਾ
ਚਿ ਆਰਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਿ ਮਿਹਰ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਸਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਬਹੁ ਜੀਵਣ ਜਾਣੈ ਆਸਿ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਢ ਪਾਸਾ
ਰਿ ਆਵਦਾ ਵੰਚਕਰਿ ਉਪਾਵਸਿ ਆਹਿ ਆਇ ਨ ਜਾਸਕਾ ਕੂੜਿ ਪਾਸਾ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸੂ ਮਾਇਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਖੁਸੀ ਖਸਮਿ ਦਿਤੀ ਸਜਾਇ ॥
ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਮਹਿ ਜਲ ਮਹਿ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਤਿ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰੋ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਇ ॥
ਆਪਣੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਬੁਝਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥
ਪਈ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਾਦ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁਣਨਾ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਜਾ ਚਿਤੁ ਨ ਲਗੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਵੀਚਾਰੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਵੇਚਣ ਜਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਿਤੈ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਪੂਰਾ ਪਰਖਣ ਜਾਣੈ ਤਾ ਪੂਰਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ਤਾ ਪਰਖੀਆ ਜਾ ਵਹੁਟਲਹਿ ਉਪਰਖਾ ਜਾਇ ਨਿਖੁਟਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਵਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਹੋਇ ॥
ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਜਿਚਿਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੋਹ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭ ਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ
ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਸੇ ਵਾਝਾਇਨ ਪਵਣੀ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਮੁਆ ਜੂ
ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ਆਸ ਤਿ ਕਾਰ ਕਾ ਭਾ ਣਾ ਮੰ ਨਿ ਲੈ ਇ
ਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣਸੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਆਪਣਾ ਬਖ
ਸੇ ਮੋਲਿ ਲਇਅਨ ਆਪੁ ਤੁਰਾ ਗਵਾਵੈ ਸਾਹਿ ਆਕਦੇ ਨਵੀ ਕੂ ਵੈ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿ ਲਾ ਵੈ ਸਾ
ਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੀ ਜੋਗੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਭੁ ਕੋ ਲੇ
ਪੋਵਹਿ ਚਿਹੈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਕਾਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਸਿਰਿ ਮਾ ਰੀ ਸ
ਪਬਿ ਕਾ ਮ ਨੂ ਰ ਸਾ ਗੁ ਲੇ ਦੇ ਬਹੁ ਭਾ ਰੀ ਆ ਮਾ ਰ ਗੁ ਬਿ ਖ ਮੁ ਚੁ ਰਾ ਵ ਣ ਕੀ ਓ ਤ ਰੀ ਐ ਚ ਰੀ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉ ਧਾ ਰੀ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਿ ਭ
ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਮਾ ਰੈ ਜੰ ਮਾ ਰੀ ਵਾ ਰੋ ਵਾ ਰ ਗਾ ਓ ਠ ਗਉ ਲੀ ਪਾ ਈ ਅ ਨੁ ਬ ਧੁ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਵਿ ਕਾ ਰਾ ਇ ਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾ ਦੀ ਉ ਬਰੇ ਤੇ ਸੁ ਜ ਨ ਕ ਉ ਕ ਰਾ ਓ ਸ ਭਿ ਨ ਸ ਕਾ
ਰਾ ਨਾਨਕ ਆਨ ਦਿ ਨੁ ਮੁ ਧਿ ਮਾ ਇ ਤੂੰ ਅੰ ਤ ਰਿ ਜਿ ਤੁ ਪਾ ਵ ਰਿ ਮੋ ਖ ਦੁ ਆ ਰਾ ॥੧॥ ਮ ਃ ੫
ਮਾ ਇ ਆ ਮੋ ਹੀ ਵਿ ਸਾ ਰਿ ਆ ਸ ਚੁ ਮ ਰ ਣ ਹਾ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਧੰ ਧਾ ਕ ਰ ਤਿ ਆ ਜ ਨ ਮੁ ਗ ਇ
ਆ ਅੰ ਦ ਰਿ ਦੁ ਖੁ ਸ ਹਾ ਮੁ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਵਿ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ਜ ਨੁ ਪੂ ਰ ਬਿ ਲਿ ਖਿ
ਆ ਕ ਰ ਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਲੋ ਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿ ਰਿ ਲੋ ਖੁ ਨ ਹੋ ਈ ॥
ਪੂ ਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਇ ਹ ਰਿ ਦ ਰਿ ਸ ਦ ਢੋ ਈ ॥ ਜ ਮ ਕ ਕਾ ਲੁ ਮਿ ਲੈ ਦੇ ਛੇ ਦ ਸੇ ਵ ਕੁ ਨਿ ਹੋ ਈ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹ ਲੁ ਪਾਇ ਆਪਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿ ਨੁ ਦਿ ਦਿ ਵ ਜੇ
ਸੁ ਖੁ ਸ ਤੁ ਗੁ ਰ ਕੀ ਕ ਰ ਣੀ ਛ ਉ ਕ ਦੀ ਐ ਨਾ ਨ ਕ ਪਾ ਵ ਹਿ ਪਾ ਰੁ ॥੧॥ ਸ ਸਲੋ ਕ ਮ ਃ ੩ ॥ ਸ ਚੁ ਪ ਰ
ਣ ਨਾ ਬੀ ਐ ਨਾ ਮੁ ਨੀ ਲਾ ਹੋ ਇ ॥ ਗੁ ਰ ਕੈ ਭ ਣੈ ਜੇ ਚ ਲੈ ਬ ਹੁ ਰੂ ਨ ਆ ਵ ਣੁ ਹੋ ਇ ॥ ਸ ਗ ਤ ਜ ਨੁ ਜ ਚੈ
ਨ ਕ ਨਾ ਮੀ ਐ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣੁ ਹੋ ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸ ਗ ਤ ਜ ਨੁ ਜ ਚੈ
ਦ ਨੁ ਹ ਥੇ ਦੇ ਧੁ ਸ ਭ ਾ ਇ ਆ ਹ ਰਿ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕੀ ਪਿ ਆ ਸ ਹੈ ਦ ਰ ਸ ਨਿ ਰੜਿ ਪ ਤ ਇ ਅ ਖੀ ਨੁ ਪ
ਲੁ ਘ ੜੀ ਨ ਜੀ ਵੈ ਊ ਬਿ ਨੁ ਦੇ ਖੇ ਮ ਰਾ ਂ ਮ ਾ ਇ ਆ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਿ ਨ ਾ ਲੇ ਦਿ ਖਾ ਲੇ ਆ ਵਿ ਵ

ਨਾਸਕਾਜੀਸੁਾਬੇਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵੈਸਰੇਸਰੈਨਾਬੰਦਾਤਿਸਸਿਊਕਿਉਮਨਵੁਸੀਐ॥
ਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦਾ॥੨॥ ਮ:੪ ਰਾਸਾਵਣ ਆਇਆਝਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਦੁਖਭੁਖਕਾਡਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀ॥ਮੀਹੁਵਠਾਛਡਾਬਰਲਾਇਆਸਭਧਰਤਿ
ਭਈਹਰੀਆਵਣੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾਇਹਰਿਆਚਿੜਬੁਲਾਵੈਪਿਕਸ
ਹਰਿਆਪੈਵਾਇਹਰਿਰਤਿਸਾਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੋਲਣੇਛਡਾਇਹ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦੁਹੋਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਾਹਿਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤੇਪੈਗਾਇਬੁਣਹਰਿਦਰ
ਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈ
ਆਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਾਇਆਲੁਨਛੋਪੈਪਾਈਆਹਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਉ
ਨਮਨਿਲਿਵਲਗਾਈਆਜੋਕੋਕਰੇਉਸਦੀਗੋਸਹਿਰਿਛਈਪਾਈਆਨਾਨਕਆ
ਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੪॥ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਆਮਰੁਦੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਾਤਿਕਰਣੀਜਾਇਆ
ਪੁਛਿਤਿਸਰਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਮੇਵਿ
ਚਹੁਜਾਇਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩
ਦਾਤੇਜੋਤਿਸਭਸੁਰਤਿਤੇਰੀਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵ
ਹਿਲੋਭੁਮੋਹੁਵਿਆਪੈਹਉਮੈਕਦੇਨਚੂਕੈਫੇਰੀਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਜੋਉ
ਸੁਭਾਵੈ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਮੁਖਿਆਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮ: ੫
ਜਾਸਾਵਣਆਇਆਘਰਿਨਾਹੀਪਿਰੁਮੁਸਰਸੇਸਜਣਸੈਤੀਪ੍ਰਿਅਲੇ
ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਨਾਵਿਛੁੜਿਕਬਹੂੰਜੀਆਪ੍ਰਿਮੇਲੇਕਰਤਰੇਆਂਤਰਿਸਬਦੁਵਿਆ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਿਨਿਵਾਰੇਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਂਉਜ
ਰੇਮਨਮੁਖਾਤਿਨਕੀਬਖੀਣੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬਾਦਿਸਵਾਰੇਓਨਾਦੀਆਪਿਪਤਿ
ਰਖਸੀਮੇਰਾਪ੍ਰਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏ
ਮੁਖੁਊਜਲਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਹਿਸਤਰੀਪੁਰਖੇਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲੀਹੋ
ਵਧਾਇਆਪੁਤੁਕਲਤੁਨਿਤਵੇਖੇਵਿਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋ
ਰਾਇਆਣਿਮੁਹਿਪਾਇਆਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆਨਾਨਕ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਧੰਧੁਗੋਹੁਜਿਤੁਲਾਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੈਜਿਤੁਖਾਪੈਸਭਭੁਖਜਾਇਤਾੜਿਸਨਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵੈਸੇ
ਮਨਿਆਇਬਿਨੁਨਵੈਜੇਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇਨਾਨਕਰਸਕਸਸ
ਬਦੁਸਲਾਹਣਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩ ਮਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈ
ਜਿਤੁਸਹਜੇਲਾਵਾਹੋਇਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਅਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇਪੰਡੁ
ਤੋਮੋਨੀਪਾੜਿਪਾੜਿਖਕੇਡੇਖਕੇਤਨੁਧੋਇਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇ
ਰੋਇਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮੀਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਹਿਸ
ਪੁਰਖੇਅਤਿਨੇਹੁਬਾਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਾਈ
ਆਯਾਕਿਉਰਹੀਐਬਿਰਜਾਰੀਕੋਕਢਹੁਪਾਇਆਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰੁਥੰਪ
ਸਬਾਇਆਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਜਿਚਲਗੋਪਿਆਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਸਬਦੁਸਲਾਹਿਆ
ਰਗਹੋਖਦੁਆਗੁਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਮ: ੩

ਨੀਵਰੈਪੈਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਪੀਲਹੈਅਜਿਹਬਾਬੁਆਦੀਲੀਲੋਕੋਲੋਕਾਮੇ
ਸੇਬਾਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧੀਚੋਮੇਹਾ॥੧॥ਜੇਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਧਾਰਮਧੂਲੀਨੋਮੁਖਦੀ
ਨੀਛਤਾਂਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁਗਲਾਬਾਂਧਿਦੁਹੈਲੇਇਅਗੀਰੁ॥੨॥ਆਇਅ
ਕਾਰਨਸਮੁਆਤੇਕਰੈਸੋਸਾਇਆਲੈਗਾਵੈਧਰੈ॥ਤਿਸੰਚੈਸੰਚੈਨਮੀਮੁੜਾਧਨੁ
ਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂਪੜੈ॥ਕਾਮਾਛੋਧਾਰੈਸਨਮਾਤੇਜਸੈਹਾਸਾਧਸੰਗਤੇਕਬਹੁ
ਨਹੀਂਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਂਮਾਣੇਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨੁ॥੪॥੧॥

ਆਬਦਹੁਕੀਨੋਹੋਮਾਧਉਸੋਸਿਉਠਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰਖੇਲੁਪਰਿਓਹੋਤੇ
ਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾਜਲਤੇਤ
ਰੰਗਤਰੰਗਤੇਚੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹੀਗਾਵੈਆਪਹਿਨਚੈਆ
ਪੀਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੋਰੋਠਾਕੁਰਜਨੁਊਰਾਤੂਪੂਰਾ॥੨॥੨॥
ਦਾਸ॥ਮੈਨੈਮੋਰੋਸਿਜਰੂਪਾਦਰਸਨਿਅਖਤਪੜਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤੀਕਰਤ
ਕਿਹਾਕੂਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਰੀਬਾਂਧੀਭਗਤਛੁਡਾਵੈਬਾਂਧੈਭਗਤਨਛੂਟੈਮੋਹਿਆਏਕਸ
ਮੋਕਉਗਹਿ ਬਾਂਧੈਤੋਟੂਨਿਮੋਹੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੋਰੋਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵ
ਨਿਮੋਰੀ ਜੀਵਨਿਮੋਰੇਦਾਸਾਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਐਸੀਤੈਸੋਤੈਕੈਪੇਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥
੩॥

ਸਾਰੰਗ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਆਪੂਰਨੁਬਿਰਖੁਕੀਨਾਆਖਹੁਕਿਆਪੰਖੀਕੀਭਾਖਿਆ॥ਕਿਆਜਲਿਮੀਨਾ
ਕਹਾਕਰਤੁਹੈਕਿਆਮਾਰਗਿਚਲਿਆ॥੧॥ਬਾਪੁਰੀਕਿਛੁਪੜੈਨਾਹੀਜਾਨੈਜਿਉਹੋਵਾਇਆ
ਤਿਉਗਾਇਆ॥ਜਿਉਬੋਲਾਵਹਿਤਿਉਬੋਲਾਹੀਆਪਤੇਕਛੂਨਹੋਆ॥੨॥ਜਿਉਸੁਪਨੈ
ਜਗੁਦੇਖਿਆਜਾਗਤਨਾਨਹੋਇ॥ਤੈਸਾਜਗੁਜਾਨਹੁਤੁਮੁਨਿਹਚਲੁਨਹੀਕੋਇ॥੩॥
ਜੈਸੇਮੰਦਰਿਦੀਪਕਜੋਤਿ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਤੈਸੇਹੀਪਸਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨ
ਮਾਂਹਿਮੁਖੁਦੀਸੈਬਾਹਰਵਸਤੂਨਕਾਈ॥੪॥ਜੈਸੇਫਲਸੰਗਿਬੀਆਬਸੈਬੀਜਹਿਫਲੁ
ਅਤਿਭਾਰੀ॥ਐਸੇਜਗੁਕੀਆਪੁਰਾਨੁਬੁਧਿਨੀਕੀਨਾਆਖਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਓਪਜੀ
ਖੋਦਾਨੁਦੀਸ॥੫॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਰੇਮਨਾਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇਛੋਡਲੈਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੂੜਾ
ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੂਰਤਿਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥

ਤੇਮੁਗਧਾਧਾਰੀ॥੨॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੂਰਖੁਕਰਾਵੈਪੂਰਖਨਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ
ਛੋਬਲਤੇਕੂਆਕੂਪਤੇਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤੇਆਕਾਸਚਢਾਵੈਚਢੇਆਕਾਸਗਿਰਾਵੈ
ਜਾਇਸੁਹੋਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋਇਸੋਊਜਰੁਊਜਰੁਹੋਇਸੁ ਬਸੈ॥੧॥ਜਲਤੇਥਲਥਲ
ਜਾਨੀਤੇਰੀਐਤੇਰੋਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਵੈਰੋਵਤੁ
ਰਸਮੁਭਜੁਬਉਰੇਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥੪॥੧॥ਰਾਜਾਸਮੀਮਿਨਨੀ

ਸਾਰੰਗ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਲਾਤਹ॥ਝਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਸੁੰਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤ ਸੰਗਾਤਾਕਹਤਕਬੀ
ਰਿਰੁਪੁਜਹੋਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਾਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਹੈਗੋਬਿਦੁਤੇਸਤਸੰਗਿਮਿ
ਲਾਵਨਹੂੰਤੇਆਧਿਕਛੁਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿਲਾਤ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦ
ਕਰਹੁਸਨਹਿਬੀਜੈਸੋਬਨਹਰਪਾਤ॥੧॥ਜਨਕੋਊਲੈਆਇਓਹਿਉਧਨੁਜਨਕੋਊਜੈਜ
ਰਾਭਾਤਾ॥ਬਹੁਪੂਤਾਪੂਗਾਉਸਊਪਾਏਦੁਇਲਖਟਕਾਬਰਤਾਪਦੇਵਸਚਾਰੀ
ਕਹਾਨਰਗਰਬਸਿਬੋਰੀਬਾਤਮਾਸਦਸਨਜੁਟਕਾਚਰਿਗਾਠੀਐਚੂਵੈਚੋਜਤ॥੧॥
ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਨਕਹਾਰਿਭਵਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੨॥੧॥

ਪੋਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੋਹੈਭਾਈਆਆਪਿਪਨਾਬ੍ਰਖਭਨਖੀਅਨੁਸਭਉਕਾਂਮਚਲਾਈ
ਵੜੀਵਾੜੇਆਈਪ੍ਰਭੁਸਬਦੀਵੇਖਿਵਗਸਿਆਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਭੁ ਆ
ਮਰਤਅਗਮਅਪਾਰਕਰਿਕਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਕੀਭਾਤੇ
ਨਾਨਕਸਾਦ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਆਪਿਆਗੀਪੈ
ਰਹਿਜਨਕਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾਠਾਂਢਿਪਈਸੋਸਾਰੇਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਓਹੁ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਪਿਡੁ ਪਵਣੈ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਪਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਵਹੁ ਸਾਥ ਪਰਾਣੀ ਹੇ ॥ ਜੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ਰਹਹੁ ਤੁਸੀ ਨੇਹ ਵਿਰੂਧੇ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਹੀ ਵੂਡਾ ਤਾਂ ਹੀ ਆਖਹੁ ਨਾਵੈ ਆਪਿ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪਰੇ ਪਰਵਾਣੇ ॥ ਜੇ ਹਉ ਹੋਦੀ ਤਾਂ ਕਿਉ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਜੇਵਡੁ ਦੇਵਾਣਾ ਕਰਤੇ ਸੂਚਾ ਵੀਸਾਈ ਬੇਨੁ ਨ ਵੈਰੁ ਤੇ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਆਪਣੇ ਪੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲ ਜਲ ਬੂਦੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬੀਨਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਅਹੈ ਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਖੀ ਵਰਕਾ ਅਨਿ ਪਿਆਰੀ ਜੇ ਸੁਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਨਾਰਿ ਭਵਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਤਾਨੈ ॥ ਪੇਮੁ ਸੁਖਾਨੈ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੜੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵੇ ਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤੀ ਜੋ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਈ ਜੋਤਿ ਸੁਕਦੇ ਨਾਲਿ ਮਿਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਨਾਨਕ ਕਰਮਨ ਮੁਜੀ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸੀ ॥੪॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਸੁਰਤਿ ਨ ਮਿਸਰੀ ਤੇਪ ਤੇਹਉ ਮੇਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ਪਰਧਨ ਪਰਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਬੈਕਪਟਨ ਵੇਸਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਇਆ ਅਜਗਰਿ ਭਰਿਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਭ ਵੈਸ ਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜੋਨਿ ਭੇ ਖਬਹੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨ ਸੰਜਮੁ ਦਾਨੰ ਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਨਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰ ਸਹਾਵਹਿ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੜੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੇਵਹੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚਾ ਚਜੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਮਾਈ

ਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆਜਤਕਤਤਪੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤ
ਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ
॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾ
ਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬ
ਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਤਮਚੀਨਤਹਾਤੂਤਾਰਣਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ਬੈਸੇ
ਸੁਥਾਨਿਕਹਾਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁ
ਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਾਤ
ਾ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲ
ਾਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇ
ਰਾਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਾਂਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁ
ਹਾਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਵੀ॥੨॥
ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾ
ਇਆਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸ
ਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੪॥ਮੁਕ
ਤਿਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁ
ਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰ॥ਦੁਸਟਭਾਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਰਾ
੧॥ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕ
ਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ
॥ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਰ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜੇ

ਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਕਾਇਆਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਾਖੀ ੬੪੮
ਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰ॥੪॥
੫॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ॥ਕਾਇਆਂਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਜੰਮਹਿਜੀਅਜਾ
ਣੈਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣ
ਡੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਇਆਲਿ॥ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿ
ਹਵਾਜੋਜਪੈਹਿਆਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਾਉ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰਾਂਤਿ॥
ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਿ
ਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ॥
ਵਿਚਿਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਣ੍ਹੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥੬॥ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਦੁਖੁਵੇਛੋੜਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖ॥ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜਮਦੂਤ॥
ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੧॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲ
ਾਇ॥ਦਰਦੁਹੋਵੈਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰ॥ਐਸਾਦਾਰੂਲਗੈਨਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਸਮੁ
ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏਰਸਿਭੋਗ॥ਤਾਂਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗ॥ਮਨਅੰਧੇਕਉਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੨॥ਚੰਦਨਕਾਫਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ਮਾਣਸਕਾਫ
ਲੁਘਟਮਹਿਸਾਸੁ॥ਸਾਸਿਗਇਐਕਾਇਆਢਲਿਪਾਇ॥ਤਾਕੈਪਾਛੈਕੋਇਨਖ
ਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ॥ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ॥ਦੂਖ
ਰੋਗਸਭਿਗਇਆਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥੨॥੭॥ਮਲਾਰਮਹ
ਲਾ੧ ॥ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਣੁਹਥਿਦਾਨੁ॥
ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਠੇਹ॥੧॥ਐਸਾਦਾਰੂਖਾਹਿਗ
ਵਾਰ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭਛਾਂਵ॥

ਮਕਾਹੋਰ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਹਿ ਅਦਾਤੇ ਦੇਇ ਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥
ਚੇਸਚਿਸਮਾ ਵੈਸੋਈ ॥੧॥ ਸਮਰਥੋ ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ਅਤਜਿਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਛਡਿ
ਉਮੇਬੰਧੁਤੂੰਸਨਾਚਲਣਹਾਰੁਦੇਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁ
ਸਭਨਾਕਰਤਾ ਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨ
ਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਆਪੇਸਬਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਆਜਾਮਨਦੀਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਚੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥੩॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰੁਸਖਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਇਐਜੋਸੋਈਗੁਰੁਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਭਨਾਕਰਤਾ
ਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨ
ਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਆਪੇਸਬਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਆਜਾਮਨਦੀਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਚੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥੩॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰੁਸਖਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਇਐਜੋਸੋਈਗੁਰੁਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਭਨਾਕਰਤਾ
ਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨ
ਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਆਪੇਸਬਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਆਜਾਮਨਦੀਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਚੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥੩॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰੁਸਖਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਇਐਜੋਸੋਈਗੁਰੁਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਭਨਾਕਰਤਾ

ਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇਆਸਦਾਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਬੈਸਬ
ਵਿਚੁਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਮਸਨੇਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਹੋਇਆਪ੍ਰਭਭਣਿਅਪਣਾਭਾਵਦਾਜਿਸੁਭ
ਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਹੋਵਈ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਮੇਵਾਪਾਏਸਾਰੀਐ ॥
ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵਈ ॥ ਕਰਮਕਰਮਾਪਾਸਾਰੀਐ ॥ ਬਲਭਾਵੈਜੋਈਐਪਈਐ
ਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿਸਿਰ ॥੨॥ ਸਾਸਤਿਬਾਰਿਕਹੇਦੇਐਮਨੁਸਮਝਹੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸਾਂਤਿ
ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਸਭਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਥਨਾਕਿਛੂਨਜਾਇਆਚਉਬੇਪਾਦਿਵਾਸੋਹਇ
ਆਸਣੈਰ ॥੩॥ ਸਮੇਕਾਹਾਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪੈਕੀਮਤਿਕਥਣਾਨਜਾਇਆਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐਸਬਦੇਕਾਰਕਮਾਇਆਨਾਨਕਨਮੁਸਲਾਹਿਹਰਿਦਰਿਸੇ
ਭੁਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਲਾਵੇਲਾਬੂਝੈਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਆਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇਗੁਰਮਾਲਿਐ
ਸਾਂਤਿਊਪਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ ॥੧॥ ਸਭੋਮਨਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਹੈਮੁਖਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਸੁਣਾਇਆ
ਸਭਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲੈਨਾਉਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਸਦਾਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮ
ਬਖਸਦਾਵੈਢਿਲੜੈਫਿਰਹਿਕੋਇਨਕਿਸੈਹੀਨਾਲਿਆਹਉਮੋਵਡਾਗੁਹੈਸਭਿਮਾਰੇ
ਮਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਹਤਿਸਤਸੰਗਤਿਨਵਿਛੁੜਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ॥੨॥
ਭਨਾਕਰਤਾ ਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਅ
ਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਆਪੇਸਬਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਆਜਾਮਨਦੀਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਚੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥੩॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰੁਸਖਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਇਐਜੋਸੋਈਗੁਰੁਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਭਨਾਕਰਤਾ

ਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨ
ਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਆਪੇਸਬਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਆਜਾਮਨਦੀਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਚੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥੩॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰੁਸਖਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਇਐਜੋਸੋਈਗੁਰੁਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਭਨਾਕਰਤਾ

ਰਚਿਫਿਰਦੇਦੀਸਾਹਿਬਾਵਾਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿਅਚਿਬੋਦਹੁਐਬੈਸਭਰਾਇ
ਵਸਾਦਕਾਰੇਸਮਧਾਂਵੜੇਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁਪਾਕਾਮੁਕੋਧੁਪਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁਹੋਮ
ਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣਾ ॥ ਤਪੁਪਰਕਾਸਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ
ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਸੇਧਨੁਵੰਞਾਸੇਦਿਸਾਹੀਘਰਿਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਜਨਨਾਮੁ
ਧੰਨੀਮਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਸਬਾਗੋਕਾਪੜ੍ਹਬੋਲੈਬੈਣਾਹੀ
ਮਾਨਕੁਲਾਲੇਤੇਰੈਨੈਣਾਕਬਹੂੰਸਾਹੈਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣਾ ॥ ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਂਅਸਮਾ
ਅਸਾਹੈਬਸੀਮੈਥਬਤੇਰੈਤਾਣੈ ॥ ਜਾਲਿਬਾਲਿਭੁੰਮਗਿਰੇਦੇਖਾਂਤਿਰਾਬਾਬਨਬਨੈਤਿਸਾਹੈ
ਬੁਬੀਰਾ ॥ ਸਾਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲੇਖੰਭੁਰਾਅਤਿਰਿਸਨਾਉਡਣੈਕੀਰੁੜਾ
ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਬੰਧਾਂਧੀਰਾਜਿਉਦੇਖਾਲੋਤਿਉਦੇਖਾਂਬੀਰਾ ॥ ਸਨਸਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗ
ਨਜਾਹੀਰੋਖੰਭੁਰਾਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧਾਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐ
ਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁਸਾਚੈਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੫॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੁਤਰਭਮੁਭਲਾਏਕਾਰੇਕਾਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈ
ਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏਸੇਵਕਕਉਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਣਾਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐਏਹਾਸਕਤਿਸੈਵੈਪਰਿਆਵੈਜਿਵੈ
ਆਸਰਿਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਖਾਣੈਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸ
ਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਚੁਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ ਸਭਦੀਨਮੁਰਖਅਵੀਚਾਰੀਚੁਪ
ਕਰਹੁਮਝੀਹੋਦੁਇਆਲਕਰਿਦਾਸੁਦਾਸਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀਏਕੁਨਿਧਾ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਅਪਣਾਮਾਹੀਨਿਜਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈ
ਕੋਈਏਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੀਵਤਿਆਨਹੋਈਐਤਉਜਲਊਪਿਛੈਨਤੁਬਦਬਦੈਸਭਸੰਸਾਰਾ
ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾ ॥੪॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਚਾਕਿਗਇਆਪਾਸਾਨਾ
ਜਿਨਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥ ਸਚੈਮਹਲਿਸਚੁਵਸੈ

ਰਹੇਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਦਹਰਿਸਿਉਧਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਰ
ਰਿਦਰਗਹਸਾਚੀਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮਬਾਬਾਧਾਇਕਖਿਨਮਾਹਿ
ਦਹਦਿਸਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਂਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਂਇਹੁਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਕਾਲਦਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੁਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਭਵਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ ੩ ਮਾਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇਪਹਿਰਿਆਸਮਾਈਐਇਕਸੁ
ਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਸਭਤਿਸੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਛਿਵ
ਲਾਈ॥ਆਦਿਸਤਜੁਆਗੈਚਜੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਤਨੁਭੀਜੈਜੇਏਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੁ
ਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿ
ਬੁਧੀਪਾਈਐਕੋਟਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਜਹਜਹ
ਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈਇਹਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨਤਨੁਪ੍ਰਸੰਨਧਰੰਗਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨ
ਾਪੁਰਗਵਾਈ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁ
ਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇ
ਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਮਨਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਖਰ
ਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਮਾਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥
ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਿਛੁਕਰੈਆਪੇਸਚੁਗਹਿਆਸਾਈਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਈਕਿਛੁਨ
ਹੀਮੋਬਿਖੁਮਨਮੂਰੇ॥੪॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੂਰਖਮੋਹੁਦੁਖਭਾਰੀ॥ਗਰੁੜ
ਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੋਬਿਖੁਹਰਿ
ਆਲਾਦਿਆਅਜਗਰਿਭਾਰੀ॥ਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੋਬਿਖੁਹਰਿ
ਮਾਰੀ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੋਮੋਹੁਦੁਖਭਾਰੀ॥ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਸਭੁਵਰਤੈਆਕ

ਦਾਧਿਆਵਾਰਿਅੰਸ਼ਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਬਿਧਿਸਭਿ
ਅਭਿਮਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਨਾਮੁਧਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾ
ਸਾਚਿਰਤੇਹਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬ
ਦਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨਚੂਕੈਦੂਜੈ
ਭਾਇਦੂਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਿਖਿਆਮਹਿਰਾਤੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੨॥ਇਹ
ਵੇਲਾਫਿਰਿਹਾਥਿਨਆਵੈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਪਛੁਤਾਏ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਕਦੇਨਬੂਝੈ
ਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੋਊਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥
ਵਨਮੁਕਤਿਹਥਿਨਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਉਧਿਆਊਭਿਧਾਰਿ॥ਮਨਤਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਭਾਖਿਅਉਤਮਬਾਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪਛਾਣਾਤਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨ
ਈ॥੪॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਮਨਤਨੁਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬ
ਣੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮੋਈ॥ਅੰਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਈ॥੫॥੫॥ਮਲਾਰਮਹ
ਲਾ ੩ ਦੂਕੇ॥ ਸਭਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰਦਰੁਮਹਲੁਸੁਥਾਨੁਗੁਰਸਬਦੀਬੂਝੈ
ਸਭੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਬਿਧਿਸਭ
ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੋਮੋਹੁਦੁਖਭਾਰੀ॥ਇਹੁਭਵ
ਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਪਸਾਰਾਸਭੁਵਰਤੈਆਕਾ

ਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੨॥ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਗੰਧ
ਹੈਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਕਾਰਿ॥ਹਰਿਜਨਕਰਣੀਊਤਮੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥
੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾ
ਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੮॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾਅਵਿਨਾਸੀ॥
ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥
੧॥ਪੰਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਅਵਰੁਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਭਾਈ॥ਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿਹਾਂਗੁਣ
ਕੀਪੰਡੁਉਤਾਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਹੁਦੀਖਿਆਲੇਇ
॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਧਰੇਇ॥ਸਦਾਅਲਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਦਰਗ
ਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸਭਨਾਂਮਹਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਣੈ॥ਜਾਂਏਕੋਵੇਖੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾ
ਕਉਬਖਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨਬਿਧਿ
ਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਸੋਇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥੫॥੧॥੧੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ॥
੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੂਬਿਧਾਖੋਇਆਕਉਡੀਬਿ
ਦਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਭਗਤਿ
ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਚਿਆ
ਰੁ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੂਲੇਬਹੁਮਾਇ
ਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩

॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ॥ਹਾਜਰੁਹਜੂਰਿਹ
ਰਿਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੈਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਂਸਦਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹੇਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮ
ਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਨਾਲਪਟਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵ
ਡਿਆਈ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥
੪॥੩॥੧੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਰਸਨਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇ
ਤਾਨਾਮੁਲਹੈ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਮੁਕਤਿਘਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ॥੧
॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੋਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰ
ਦੈਰਵੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦ
ਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਂਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥
ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿਆਭੂਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁ
ਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁ
ਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋ
ਇ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੨੨॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾ

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਾਇਆ ਮਨਹਠਿ ਕਰਉ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਸੁਣਾਇ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਸੋ ਕਿਛੁ ਭੀ ਨ ਕਰਾਏ ॥੧॥
ਤੂ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਨ ਕਰਹਿ ਗੁਮਾਨਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਨਾਹੀ ਤੂ ਕਿਸ ਕਾ ਕਹਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੁਝੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਹਸਿ ॥੨॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਪਰਮ ਸਿਆਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਬੁਧਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਸੂਰਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਜੁਧਿ ॥੩॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਦਾਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਭੋਗੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਭਾਤਿ ॥੪॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਜੋਗੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਜੁਗਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਤਪੀਸਰ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ॥੫॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥੬॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥੭॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥੮॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਸੋ ਕਿਛੁ ਭੀ ਨ ਕਰਾਏ ॥੧॥
ਤੂ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਨ ਕਰਹਿ ਗੁਮਾਨਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਨਾਹੀ ਤੂ ਕਿਸ ਕਾ ਕਹਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੁਝੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਹਸਿ ॥੨॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਪਰਮ ਸਿਆਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਬੁਧਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਸੂਰਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਜੁਧਿ ॥੩॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਦਾਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਭੋਗੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਭਾਤਿ ॥੪॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਜੋਗੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਜੁਗਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਤਪੀਸਰ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ॥੫॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥੬॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥੭॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਨਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥੮॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥੧॥ ੬ ॥੨॥ ਆਇਆ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਰਾਸ ਕਰਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਪਾਥਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਾਏ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡ ਊਚੀ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੈ ਮਾਨੈ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ ਹੀ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਹੀ ਰਖਹੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੀਤਮ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਹੀ ਪਰਾਨ ਪਿਆਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਹੀ ਪੋਖਨਹਾਰ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸਭ ਕਾਹੂ ਦੇਵਹੁ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਨਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਮਾਨਾ

ਰਹਨਰਵੀਜੈਦਰਸੀਆਸਮੋਰੇਮਨਮੋਹਿਹਰਿਪਖਲਗਾਇਜੀਮਿਲੀਐਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਾਉਮੈਜਲਤੋਖਜਲਮਾਰਗੁਪਾਈਐਸਾਧੂਸੇਵਕਗੀਜੈਅਨੁਗਹੁਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾਮੁਖਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਚੜਿਓਕਰਿਸਰਸੀਆਏਜਲਤਊਕਿਰਪਾਕੀਜੈ
ਆਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸੁਅਪੁਨੇਕਉਨਨਕਆਪੋਨੀਜੈ॥੨॥੧੬॥੧੭॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੨ ਘਰੁ ੧

ਦਾਸਹਾਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸਟੁਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੮॥੧੯॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰ੨

ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਤੈਗੁਣਿਆਬਸਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਿਨਦ
ਬੇਦਬੀਚਾਰੁਗੁਰੁਪੂਰੇਬੋਲਗੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਮੁਖਿਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁ
ਈਐਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁਧਿਆਇ
ਐ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਉਗੁਰਕੇਗੁਣਅਨਦਿਨੁਨਿਤ
ਗਾਉਗੁਰਕੀਧੂੜਿਕਰਉਇਸਨਾਨੁਜਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਨਹੁ॥੨॥ਗੁਰਬੋ
ਲਿਬਲਵਜਲਤਰਣਤਾਰਣੁਗੁਰਮਿਲਦੇਨੋਰੋਗਜੋਨਿਗਵਾਇਐ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵ
ਜਨੁਪਾਏਜਾਕਉਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਐਏ॥੩॥ਗੁਰਮੇਰੀਜੀਵਨਗੁਰੁਆਧਾ
ਰੁਗੁਰਮੇਰੀਵਰਤਣਿਗੁਣੁਪਰਵਾਰੁਗੁਰਮੇਰਾਖਸਮੁਸਤਿਗੁਰੁਸਰਣਈਆ
ਨਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਿਪਾਈਐ॥੪॥੧॥੨੦॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇਤਾਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਸੁ
ਗੁਰੁਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪੀਐਮਨਸੇਵ
ਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇਤਾਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਸੁ
ਗੁਰੁਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪੀਐਮਨਸੇਵ
ਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇਤਾਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਸੁ
ਗੁਰੁਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪੀਐਮਨਸੇਵ

ਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਿਪਾਈਐ॥੪॥੧॥੨੧॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਸਬਦੁਬਿਧਿਮਾਇਆ
ਹੁਰਿਨੇਜੋਨੀਮਾਵਾ॥੨॥੧॥੨੨॥ਮਹਲਾ ੫

ਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਿਲਾਬੇਧਕਾਛੋਡਾਵਾਕਲਿਕਲੇਸਮੀਵੇਦਾਸਨਾਸਣ
ਏਕਪਦਾਵੇਸੁਮਾਰਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਾਹਚਰਨਨਿਧਿਖਾਦਾ॥੧॥ਸਰਸਿਗਈ
ਸਿਉਜਾਂਉਨਜਮਕੈਘਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੇ
ਮਨਮਹਿਰਾਖੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਹੋਆਪਤਨੁ
ਧਨੁਸਭੁਕਾਮੁ॥ਜਾਚਿਓਮੇਰੈਸੋਇਓਹਰਿਹਾਟਾਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਝੀਕਰਿਜਾਨਿ
ਆਜਾਚੁਮੇਰੈਸੋਇਓਹਰਿਹਾਟਾਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਝੀਕਰਿਜਾਨਿ
ਰਾਸੇਦੀਨਦਇਆਲਜਪਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੨॥੨੩॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਸਾਦੁਸਟਮੁਏਬੇਮੁਖਾਈਗੀਮਾਈਆਜੇਸਕੇਜੀਅਤੀਨਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾਪਾਪਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਮੁਖਾਲੰਘਾਵਹੁ॥੧॥
ਨਾਨਕਪਾਪਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਮੁਖਾਲੰਘਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁਅਗੋਚਰਾਨਹੀਕਿਛੁਗੁਪਤਾ
ਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁ
ਗੋਚਰਾਨਹੀਕਿਛੁਗੁਪਤਾ
ਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁ
ਗੋਚਰਾਨਹੀਕਿਛੁਗੁਪਤਾ
ਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁ

ਕੀਚਰਣਕਮਲਰਸਪੀਵਨਾਪ੍ਰਗਟਹੁਆਜਨਕਉਪਿਆਸਭੁਮਰੀਪੀਭਮਿਤ
ਉਮਤਿਰੁਨਹੀਆਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੋਰੋਸਮੁਪਿਆਰਾਸੋਮੁਏਮਰਿਜਾਂਹੀ॥੧॥
ਨਿਰਵੈਰੁਹੋਆਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹਜੂਰੇਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਓਸਭੁਅੰਤਰਿਸ
ਰਹਰਸੀਆਭਰਪੂਰੇ॥੨॥੧॥੨੪॥ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬੈਭਜਨਕ

ਉਨਕਉਨਤਾਰੇਅਖਰਗਤਨਾਮੀਨਤਨੀਮੰਗਤਨਬਰਾਤਨਸਾਦੁਸੀਗਿਉਧਾਰੇ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖਾਂਕੈਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜੋਜੋਭਜਨੁਕ
ਰੈਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਕੇਦੂਖਾਬਿਦਾਰੇ॥ਅਕਾਮਕਰੋਧਮਹਾਬਿਖੁਮਾਰਸਹਜਿਨਤੇਭਏਨਿ
ਰਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲਜਪਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੨॥੨੫॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫

ਆਜੁਮੇਰੈਸੋਇਓਹਰਿਹਾਟਾਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਝੀਕਰਿਜਾਨਿ
ਰਾਸੇਦੀਨਦਇਆਲਜਪਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੨॥੨੩॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਸਾਦੁਸਟਮੁਏਬੇਮੁਖਾਈਗੀਮਾਈਆਜੇਸਕੇਜੀਅਤੀਨਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾਪਾਪਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਮੁਖਾਲੰਘਾਵਹੁ॥੧॥
ਨਾਨਕਪਾਪਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਮੁਖਾਲੰਘਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁਅਗੋਚਰਾਨਹੀਕਿਛੁਗੁਪਤਾ
ਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁ
ਗੋਚਰਾਨਹੀਕਿਛੁਗੁਪਤਾ
ਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁ
ਗੋਚਰਾਨਹੀਕਿਛੁਗੁਪਤਾ
ਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਿਸੁ

ਕੀਚਰਣਕਮਲਰਸਪੀਵਨਾਪ੍ਰਗਟਹੁਆਜਨਕਉਪਿਆਸਭੁਮਰੀਪੀਭਮਿਤ
ਉਮਤਿਰੁਨਹੀਆਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੋਰੋਸਮੁਪਿਆਰਾਸੋਮੁਏਮਰਿਜਾਂਹੀ॥੧॥
ਨਿਰਵੈਰੁਹੋਆਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹਜੂਰੇਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਓਸਭੁਅੰਤਰਿਸ
ਰਹਰਸੀਆਭਰਪੂਰੇ॥੨॥੧॥੨੪॥ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬੈਭਜਨਕ

ਉਨਕਉਨਤਾਰੇਅਖਰਗਤਨਾਮੀਨਤਨੀਮੰਗਤਨਬਰਾਤਨਸਾਦੁਸੀਗਿਉਧਾਰੇ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖਾਂਕੈਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜੋਜੋਭਜਨੁਕ
ਰੈਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਕੇਦੂਖਾਬਿਦਾਰੇ॥ਅਕਾਮਕਰੋਧਮਹਾਬਿਖੁਮਾਰਸਹਜਿਨਤੇਭਏਨਿ
ਰਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲਜਪਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੨॥੨੫॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫

ਆਜੁਮੇਰੈਸੋਇਓਹਰਿਹਾਟਾਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਝੀਕਰਿਜਾਨਿ

ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਅਦਇਆਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆਨਕੀਨੋ ਸੀਗਲਸੀਗਾਤਜਿਵ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤਾਲਘਰੁ ੧ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਕੀਪ੍ਰਭਸ਼ਚੁਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤਾਲਘਰੁ ੧ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸ਼ਰੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸ਼ਬਦੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀ
ਸਭੁਸਾਚੀਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਈਐਵਡਭਾ
ਗੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਨਤੇਤਿਆਗੀਕਾਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਇਅਜਨਮਮਰਣਦੂਖਤੇਮੋਖਾਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟਿਰਿਬਧੁਨ॥੨॥
ਗੁਰੁਪਰਮੇਸ਼ੁਰੁਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸ਼ੁ
ਰੁਸੋਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸ਼ੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜਪੁਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਚੈਦੇਫਲਪਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸ਼ੁ
ਰੁਸੋਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸ਼ੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜਪੁਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਚੈਦੇਫਲਪਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ

ਚਕਵੀ ਨੈਨੀ ਦਨੁ ਰਹੈ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪੀਰਨੀ ਦਨ ਪਾਈ॥ ਸੁਰਤਿ ਚਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਜੀਵੀ ਐਸੇ ਸੀਪ ਆਸ ਤਿਸ ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜੇ ਸੂਭਾਈ॥ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਉ ਪਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਲ ਪਕੈ ਬਿਲਲਾਈ॥ ਨਹ ਘਨ ਦੋਸੁ ਦਿਸੈ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥੩॥ ਮੀਨ ਨਿਵਾਸੁ ਪਜੈ ਜਲ ਤੀਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੂਰਬਿ ਕਮਾਈ॥ ਮੁਖ ਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿਨ ਸਕੈ ਪਲ ਜਲ ਬਿਨੁ ਅਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ॥੪॥ ਧਨ ਵਾਪੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਸਨਿ ਵਾਸੀ ਸਚੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭ੍ਰਮ ਤਿਮਰ ਗਏ ਸਚੁ ਪਾਈ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਪੈ ਜੇਤੀ ਕੁਰਬਾਣੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੬॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਕੀ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥੮॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਨਿਜ ਦਾਨੁ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੁ ਦੁਆਰਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਦਿਸਟਿ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ॥੩॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲਾਪੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਸ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗਲ ਸਾਰੁ॥੪॥ ਸਾਚੀ ਕੁਲ ਸਾਚਾ ਪਰਵਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕੁਲ ਤਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਸਾਚੁ ਨਿਜ ਦਰਸਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਚਾਰੁ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਭੂਖ ਸਾਚ ਆਹਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਲ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਤਿਖ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਸਾਰੁ॥੬॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਸਾਚ ਵਾਪਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਵਸਤੁ ਸਾਚੁ ਭੰਡਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਹਾਰੁ॥੭॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਕਾ ਨਾਹੀ ਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਲਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਪਤਿ ਦੇਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਲਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਪਤਿ ਦੇਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਲਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਪਤਿ ਦੇਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਲਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਪ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਮ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦਾਨ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜਾਣੈ ਸੁ ਹੋਵੈ ਵਿਡਾਣ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਦੇਖਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋਚਦੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੋ ਉਤਮ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੁ ਲਗੈ

ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੋਹੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਆਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨ ਸੁਹਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਮਖ ਮਨ ਪੁਨੀਤ ਸੇ ਜਨ ਜੋ ਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਤੇ ॥ ਮਨ ਮੋਹਨ ਲੀਨ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਲ ਜਦ ਹੂਕੇ ॥ ਨੈਕੋ ਦਿਮ ਧੇਜਾ ਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇ ਗੀਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ਅਮਾਪ ਤਾਪ ਤਤ ਮਤ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਸੰਗੇ ਰੇ ॥ ਉਸਦਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਆਪੇ ਦਿਜਨ ਮਨ ਭਾਵੰਤੋ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂ ਹੈ ਭੇਦੁ ਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਜਲ ਜੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਸਰਣਾਇ ਆਇਆ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਲੇ ਸੁਣਦੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਿ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਵੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਜੇ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ਛੋਡਾਵੈ ਵੈਦੁ ਨਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਵੈਦ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿ ਲਾਹੇ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਛਾਹ ਜਿ ਤੁਧੈ ਵੈਰੀਆ ਘਾਣਿ ਜਿ ਤੁਧ ਰੂੰ ਗਊ ਨਿ ਆਣਿ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿ ਹੋਸੁ ਦੇਵਊ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਸਮ੍ਰਥ ਜਾ ਆਇਆ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਪਾਇ ਹੁਕਮੀ ਸਭ ਥਾਇ ਆਈ ਸਮਹੋ ਸੁਰੁ ਸੋਇ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਖਤ੍ਰ ਰਚਾਇਆ ਦੁਨੀ ਆਧੀ ਪੈ ਲਾਇ ਆ ਪ੍ਰਛੁ ਪਾਇਆ ਧਰਮ ਹੁਕਮਾਇ ਕੈ ਕਰਮ ਧਰੁ ਹੁਰੁ ਮਾਇਆ ਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕਿ ਚੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋ ਥਾਰ ਜਿ ਨਾਹ ਵਸਹਿ ਪਰਦੇਹ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲ ਥਲ ਭਰੇ ਪਰਵਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਵਖਾਣੀਆ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਆਇਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਚਾਰਜੁਗਾ ਚਾਰਿ ਆਇਆ ਮੁਰਖ ਕਚੇ ਛਡਿ ਚਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਪਾਰਜੁਗਾ ਚਾਰਿ ਆਇਆ ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਇਕੁ ਪੈਗੰਬਰੁ ਮੁਖਿ ਜਣੀਐ ਆਪੁ ਕਮੀ ਲੇਖੈ ਸਭ ਲੇਖੁ ਵੇਦੁ ਕਲਮ ਮਹ ਵਣੀਐ ਆਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਮਉਨ ਵਿਉਨ ਵਿਆਇ ਆਵ ਰਿਕ ਰੋਦਨ ਕਿ ਆਜਾਣਤਿ ਸੁਸ ਘਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੀ ਆਤਿਨ ਕਾਮ ਣੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਭਉ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਭੈਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਮਉਨ ਵਿਉਨ ਵਿਆਇ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਪੈਰੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਤਿ ਨਕਾ ਮਣੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭੈ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦੇ ਵੈ ਤਰਫ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿ ਆਯਾ ਬੇਦ ਬਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿ ਆਯਾ ਪਰ ਵਿਰਤਿ ਨਿਰ ਵਿਰਤਿ ਚਾਰ ਹੋਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਟਿਕੈ ਹੋ ਬਾਰਿ ਆਯਾ ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ਤਿਨੀ ਨਿਹ ਚਉ ਦਰ ਗਹ ਹਾਰਿ ਆਯਾ ਗੁਰਮੁ

ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਬਾ ਆਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥੧॥ ਓਸ ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਹੁਰੈ ਮਿਲੇ ਮੈ ਅਨੁਰਹਸੀ ਮੈ ਜੇਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾ ਸਫਲ ਦੇਸੈ ਹਰੀਆ ਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਲਾ ਮਾਂ ਦਰੁ ਰਚੈ ਸਾਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਜਉ ਮੰਨੈ ਛਾਲਾ ਯਕ ਮਲੂ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਹਾਲਾ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਭਰਮਹੈ ਵੇਖ ਨ ਦਰਿ ਸਿਹਾਲਾ ਫਾਹੀ ਫਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰ ਦੇ ਸੈ ਜਮ ਕਾਲਾ ਖੁਧਿਆ ਤੜਿਸਨਾ ਨੈਂਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾ ਮੁਹੋਂ ਪੁਰ ਵਿ ਕਰਾਲਾ ਏ ਨੀ ਅਖੀ ਨ ਦਿਨ ਆਵ ਈ ਜਿਚ ਰੁਸਬ ਦਿਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾ ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਛਾ ਵੈ ਸੋ ਤੋ ਖੀ ਆਂ ਚੁਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਮੁਲੁ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਕਲਾ ਗੀਤ ਤ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਐਥੈ ਕੋ ਪਾਤਰੁ ਹੋਕ ਦਰ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿ ਜ ਥਾਨੁ ॥ ਬੂੜਉ ਠਕ ਰੁਨ ਨਾਨਕ ਕਾਸ ਅਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਯਾ ਅਬੁਧ ਰਤਿ ਵਿਛੋੜੇ ਚਿਦੋ ਆਤਾਣਿ ਆਯਾ ਵਿਣੁ ਬੈਂ ਮੁਗਰ ਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨ ਸਾਣੈ ਆਯਾ ਸੁਰ ਜੁਚੰਦੁ ਓ ਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿ ਆਯਾ ਕੀ ਏ ਰਾਤਿ ਦਿ ਨੰ ਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿ ਆਯਾ ਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰਨਾ ਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿ ਆਯਾ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ ਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ਆਯਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਮਾਹੀ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਹੋਇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇ ਛੁੜਹੋਇ ॥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਹੋਇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਪੁਤਾ ਕਲਤ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਨਿਸਚਾ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚਾ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਹਿ ਘਰਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਪਾਹਿ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲੇ ਹਟ ਪਟਣ ਸਚੁ ਸਾਹਿ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ਕਰਾਇ ਸਚੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਸਚੇ ਦੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ਸਚੁ ਤੁਲਾਇ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਵਿਕਣੁ ਸਚੁ ਪਤੀਆਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਪਤੀਆਇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਇ ਪਰਾਪਤੀ ਆਇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਸਾਰ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਧ

ਜਲਮਾਹਿਕਾਸਲੂਆਛਿਪਵੈਓਸੀਬਦਣਤਬਣਾਇਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿ
ਨਵਿਚਹੁਆਪ੍ਰਗਵਾਇਤਿਨੰਸੋਗੁਵੈਜੇਗੁਕਦੇਨਪੀਜੈਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇਐ॥
ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਘੀਐਜਿਸੁਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇਆਤਿਸੈਸ
ਰੇਵਿਹੁਪਾਣੀਹੋਤੇਸੁਾਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਜਦਾਸ
ਦਾਸੁਖੁਪੋਇਆਸਹਸਾਸੂਾਲੈਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇਜੇਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸ
ਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਮਨਿਚੰਦਿਆਛਡੁ
ਪਾਇਨਾਨਕਤਿਨਕਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੈਨੈਪਾਇ॥੧॥
ਮ: ੩ ॥ਮੰਮੈਮਿਤ੍ਰਸਦਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝਿਆ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਤੇਹਉਮੇ
ਰੜਿਸਨਮਾਰਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦ
ਰੀਆਇਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਸਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁਲੁਾਕਿਉਤੇ
ਲੀਐਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਬੈ
ਸਮਾਇਆਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮੇਲੈਮੇਲਾਇਤਿਸਕੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਿ
ਦਿਤੀਬੁਝਾਇਜਗਤੁਮੁਆਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇਹਿਵਿਣਨ
ਵੈਨਾਲੇਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਗੁਰਮਤੀਜਾਰੋਤਿਨੀਪਰਗਖਿਆਤੂ
ਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇਨ॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਣ
ਤਰਸਾਇਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿਨਾਨਕਹੁਕੀਮੰਨੈਓਤਿਖਉਤੈਚੰਦੈ
ਚਵਗਲਿਵੰਨੁ॥੧॥ਮ: ੩ ॥ਬਬੀਹਾਜਲਮਾਹਿਤੇਗਵਾਸੂਪੈਜਲਪੀਮਾਹਿਫਿ
ਰਾਹਿਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿਤਾਂਕੂਕਣਿਪਾਹਿਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸੇਵਰਸ
ਦਾਖਲੀਕੋਬਾਉਨਾਹਿਜੇਜਾਲਿਵਰਸੈਦੇਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾ

ਸਬਦਿਸੂਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਾਲੀਮਾਰਿਆਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀਐਆਪੇ
ਭਗਤਤੁਖੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁ
ਢਿਵਾਰਿਆਪ੍ਰਾਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ਮੁੰਨਵਿਮੁੰਨਵਿਆਇਆਵਗਸੋਲਾਇਝੜੀ
ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀਐ॥੧॥ਮ: ੩ ॥ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖ
ਹੁਬਪੂਰੇਇਸੁਸੋਐਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਿਨਿਏਹੁਪੈਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾ
ਨਿਆਤਿਸੁਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਕਰ
ਣਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪੰਜੇਹਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾ
ਭੈਵਾਰਾਆਤੁਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਾਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰਾਆਪੇਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ
ਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸੇਉਲੇਖਾਨੇਬਣੈਬੁਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰਾਓਥੈਹੁਸਹੁਆਪੜੈਕੂ
ਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰਾਓਥੈਸਾਤਿਗੁਰੂ ਬੋਲੀਹੋਵੈਕਾਢਿਲਇਅੰਤੀਵਾਰਾਇਨਾਂਤ
ਨੋਹੋਰਸੇਵਾਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰੰਕਰਤਾਰਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਜੇਸੋ
ਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋ ਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਦੂਝੜਿ
ਹਰਿਆਹੋਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇਆਬਹਦਿਆਉਠਦਿ
ਆਨੇਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਗੁ
ਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਮ: ੩ ॥ਅਕਲਮਾਲੇਹੋਣੀਮੇਦਨੀਅਰਦਾਜਿਕਰੇਲਿ
ਵਲਾਇਆਸਚੈਸੁਾਣਿਆਕੰਨੁਦੇਪੀਰਕਦੇਵੈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇਹੁਦੈਨੋਰੁਮਾਇਆ
ਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇਆਨਹੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇਆਸਚ
ਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਤਨਾਮੀਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆਜੇਤੁਖਾਪੈਸੁਖੁਉਪਜੈਦਿ
ਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈਹਿ
ਮਿਲਾਇਆਦੂਜੈਜੀਤਰਫਪੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਾਇਆਜਾਇਆਜੋਵੈ
ਫੋੜਿਐਆਪੁਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦੇਖਾਇਓਹੁਸੋਗੁਪੈਜੋਵੈਪੂਰਬਲਿਖਿ
ਆਕਮਾਇਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇਜਿਉ

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤਕੇਹੀ ਗਣਤ ਭਗਣੀ ਆਸਨਮੁਖਮੋਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ਜੇਉ ਭੁਲਾਸੀ
ਇਵ ਦੀਆ ਕਟੇ ਪਾਪ ਆਸੰਖਨ ਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਬਾਬੀ
ਹਾਥ ਸੋ ਕਾਮ ਹਲੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਗਦਾ ਸਿ ਪਾਇ ਆਪੈ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਭ
ਹੁਤਾ ਬੋਲਣਿ ਬੋਲਿ ਆਥਣਿ ਨ ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਵੜ੍ਹਾ ਦਾਤਾ ਰੂਪੈ ਜੇ ਫੇਰਿ ਸੋ ਫਲ
ਪਾਇ ਬਾਬੀ ਹਾਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਬਾਬੀ ਹਾਂ
ਨੀਰੇ ਨੇ ਬੋਲਿ ਆਸ ਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਹ
ਦੂਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖੰਡ ਪ
ਲਾ ਅਸੰਖ ਮੋਗ ਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਧੁ ਸਿਰ ਜੀ ਤੂ ਧੋਵੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚ
ਉਰਾਸੀ ਮੇ ਦਨੀ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਵਹਿ ਕਹਾ ਫਿ ਕੋਈ ॥
ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸਚੇ ਧਨ ਦੂ ਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਸਭਿ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ਆਭੀ ਹਾਵਲੇ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜੈ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਬਾਬੀ ਹਾ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਅਉਗਣ ਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ਗਇਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇ ਹੈ ਹਰਿ ਵੇਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ
ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਦਰੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸ
ਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਬਾਬੀ ਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ
ਦਾਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟ ਕਿਜਾਂ ਹੋਮੇਰੇ ਪਾਨਾ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇ
ਅੰਤੁ ਪੈ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨੇ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਲਏ ਅੰਤੁ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭ
ਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗੁਣ ਕਰੇ ਵੀਚ
ਰੁ ਵੈ ਗੁਣ ਸਭ ਬਖੰਜਾ ਲੁ ਪੈ ਨ ਮਿਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾ
ਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜੂ ਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿ ਆਕਿਤੂ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਆਪੇ ਨਿਸਿ ਸੰਮਿ ਆਪਿ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ
ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨੇ ਧਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿ

ਇਆ ਚੁਰ ਛੁਟੀ ਹਹਿ ਗੁਬਾਰਤਿ ਸਹੀ ਭਾਇ ਆਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਆਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਦਾ
ਤਾਇ ਆਸੀ ਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇ ਆਆ ਅਗਨਿ ਉ ਪਾਈ ਵਦੁ ਭੁ
ਖਾ ਤਿ ਹਾਇ ਆਦੁ ਨੀ ਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂ ਜਾ ਭਾਇ ਆਰੇ ਖੇ ਰ ਖਣ ਹਾ ਭੁ ਜੋ ਨੋ
ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇ ਆ ਦ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਆਇ ਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸ ਦਾ ਵਰ ਸੈ ਭਾ
ਇ ਸੁਭਾਇ ਸੋ ਬਿਰ ਖਾ ਹਰੀ ਆ ਵ ਲੇ ਜੋ ਗੁਮੁ ਖਿ ਰਹੇ ਸ ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਨਦ ਗੀ
ਖੁ ਹੋ ਇ ਏ ਨਾ ਜੰ ਤਾ ਕਾ ਦੁ ਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਅੰ ਭੈ ਨੀ ਰੈ ਵਿ ਚਮ ਕਿ ਆ ਵ ਠਾ ਢੁ ਬ
ਰ ਲਾ ਇ ਆ ਜੇ ਤੁ ਵੈ ਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁ ਤੁ ਉ ਪ ਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰ ਜਾ ਇ ਆ ਜੇ ਤੁ ਖੰ ਧੈ ਮੰ
ਨਿ ਪ ਤੀ ਐ ਜੀ ਆਂ ਜੁ ਗਤਿ ਤਸ ਮਾ ਇ ਆ ਇ ਹੁ ਧਨੁ ਕਰ ਤੇ ਕਾ ਖੇ ਲੁ ਪੈ ਕਦੇ ਆ ਵੈ ਕ ਵੇ ਜਾ
ਇ ਆ ਗੋ ਆ ਨੀ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾ ਮੁ ਪੈ ਸ ਦ ਹੀ ਗਹੈ ਸ ਮਾ ਇ ਆ ਨਾ ਨਕ ਜਿ ਨ ਕਉ ਨ ਦ ਰਿ ਕ ਰੇ ਤ
ਇ ਹੁ ਧਨੁ ਪ ਲੈ ਪਾ ਇ ਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆ ਪਿ ਪ ਕ ਰਾ ਏ ਕ ਰੇ ਆ ਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿ ਉ
ਕਰੀ ਪੁ ਕਾ ਰਿ ਆ ਆ ਪੇ ਲੇ ਖਾ ਮੰ ਗ ਜੀ ਆ ਪਿ ਕ ਰਾ ਏ ਕਾ ਰਾ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਭ ਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ ਹੁ ਕ
ਮੁ ਕ ਰੇ ਗਾ ਵਾ ਰੁ ਆ ਆ ਪਿ ਛ ਡਾ ਏ ਛੁ ਟੀ ਐ ਆ ਪੇ ਬ ਖ ਸ ਣ ਹਾ ਰੁ ਆ ਆ ਪੇ ਵੇ ਖੈ ਸੁ ਨੇ ਆ
ਪਿ ਸ ਭ ਸੈ ਦੇ ਆ ਧਾ ਰੁ ਆ ਸ ਭ ਮਾ ਹੈ ਏ ਕ ਵ ਰ ਤ ਦਾ ਸੋ ਰਿ ਸੋ ਰਿ ਕ ਰੇ ਬੀ ਚ ਰਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ
ਆ ਪੁ ਵੀ ਚ ਰੀ ਐ ਲ ਗੈ ਸ ਚਿ ਪਿ ਆ ਰਾ ਨਾ ਨ ਕ ਕਿ ਸੋ ਨੇ ਆ ਖੀ ਐ ਆ ਪੇ ਦੇ ਵ ਣ ਹਾ ਰੁ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਬਾਬੀ ਹਾ ਏ ਹੁ ਜਗ ਤੁ ਹੈ ਮਤੁ ਕੋ ਭ ਰ ਮਿ ਭੁ ਲੈ ਲਾ ਇ ਆ ਇ ਹੁ ਬ
ਬੀ ਹਾ ਪ ਸੂ ਹੈ ਇ ਸੋ ਨੇ ਬੂ ਝ ਣ ਨਾ ਹੀ ਆ ਮੰ ਮੁ ਹਾ ਰੇ ਕਾ ਨਾ ਮੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁ ਪੀ ਤੈ ਤਿ ਖ ਜਾ ਇ
ਨਾ ਨਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜੋ ਨ ਪੀ ਆ ਤੇ ਨ ਬ ਹੁ ਰੈ ਨ ਲ ਤਾ ਰੀ ਆ ਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਸਲੋ
ਸੀ ਤ ਲਾ ਰ ਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿ ਆ ਇ ਐ ਸਾ ਂ ਤੈ ਹੋ ਇ ਆ ਹਰਿ ਜੀ ਉ ਆ ਪ ਣੀ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਤ
ਵ ਰ ਤੈ ਸ ਭ ਕੋ ਲੇ ਇ ਆ ਵ ਠੈ ਜੀ ਆ ਜੁ ਗ ਤਿ ਹੋ ਇ ਪ ਰ ਣੀ ਨੋ ਸੀ ਗਾ ਰੂ ਹੋ ਇ ਨਾ ਨ ਕ ਇ ਹੁ
ਜ ਗ ਤੁ ਸ ਭੁ ਜ ਲੁ ਹੈ ਜ ਲ ਹੀ ਤੇ ਸ ਭ ਕੋ ਇ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਕੋ ਵਿ ਰ ਲਾ ਬੂ ਝੈ ਸੋ ਜਨੁ
ਕ ਬੁ ਸ ਦ ਹੋ ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸ ਚਾ ਵੇ ਪ ਰ ਵ ਦ ਹੁ ਇ ਕੋ ਵੁ ਧ ਈ ਐ ਵੁ ਸ ਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਆ ਪੇ ਆ ਪਿ ਦੂ ਜੋ ਕਿ ਸੁ ਗ ਣੀ ਆ ਮਾ ਣ ਸ ਕੂ ਤ੍ਰ ਗ ਰ ਬ ਸ ਚੀ ਤੁ ਧੁ ਮ ਣੀ ਆ ਵ ਗ
ਉ ਣ ਰ ਚਾ ਇ ਉ ਪਾ ਈ ਐ ਦ ਨੀ ਆ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸੇ ਵੇ ਆ ਪ ਣਾ ਆ ਇ ਆ ਤਿ ਸੁ ਗ ਣੀ ਐ ਜੇ

ਆਪਣੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਮੇਲਿ ਲੁਕਾਇਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦਿਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੇਵਕ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਕਟੀਐ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਇਆ ਤਪਤਾ ਲੁਹਾਂ ਧਾਝੀ ਖਝੀ ਖਿਪਇਆ ਝੇ ਰਿਸੀ ਪੈਂ ਰੇ ਵਰੀ ਲੋ ਆ ਢਾਹਿ
ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕਿ ਭੂ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇ ਆਗੈ ਰੋਰੇ ਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੋ
ਏਵੈ ਭਾਵੈ ਹੀ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤੁ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਸਭੁ ਆਪਿ ਪਿਆ ਕਰੇ ਪੀਚੇ ਮੁਝੀ
ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾ ਦੀ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂ ਪੁ ਵਿਣਾਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹੁ ਰੁਲੀ ਆ ਕਿਥੁ ਥੁਆ
ਇਆ ਕਹਾ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨਸੀ ਓ ਕਿਹੁ ਹੀ ਆ ਮਨਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋ ਈ ਆ ਕੀ ਤਾ ਚਾ ਉ
ਰੁਲੀ ਆ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾ ਮਬਿਨੁ ਸਭੁ ਖੁਸਿ ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਪਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ
ਨਾ ਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗ ਗਤੁ ਬਧਾ ਨਾਨਾ ਵੈ ਸਾ ਰਨ
ਪਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿ ਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੋ ਵਣਜਾ
ਰਾ ਜੋ ਤੇ ਹਾ ਜੇ ਸਭੁ ਦਾ ਮੰਨੇ ਵਾ ਸਾ ਈ ॥ ਆਪੁ ਵੈ ਤੁ ਕੋ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ
ਦਾਤਾ ਪੁਰਖ ਮਾ ਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਗਜੇ ਨਾ ਪੀ ਗੁਰ ਖ ਭੁ ਖਨ ਜਾ ਈ ॥ ਦੂ ਜੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਨੋ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕ ਜੇਪ
ਨੁ ਪਲੈ ਪਇਆ ਜੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਕਾਂਢੀ ਐ ਜਿ ਤੁ ਸਿ ਰਿ ਚੋ ਦਾ ਖਾ ਇ ॥ ਜਿ ਨ ਕੈ ਪਲੈ
ਧਨੁ ਵੈ ਤਿ ਨ ਕਾ ਨਾ ਉ ਢਕੀ ਰਾ ਇ ॥ ਜਿ ਨ ਕੈ ਹੋ ਰ ਦੇ ਤੂ ਵ ਸਾ ਹਿ ਤੇ ਨ ਰ ਗੁ ਣੀ ਗ ਨੀ ਰਾ ॥੧॥
ਮ: ੧ ॥ ਦੁ ਖੀ ਦੁ ਨੀ ਸ ਹੇ ੜੀ ਐ ਜਾ ਇ ਤ ਲ ਗ ਹਿ ਦੁ ਖਾ ਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾ ਮ ਬਿ ਨੁ ਕਿ ਥੈ ਨ
ਲ ਬੀ ਭੁ ਖਾ ਰੂ ਪੀ ਭੁ ਖ ਨ ਉ ਤ ਰੈ ਜਾਂ ਦੇ ਖੰ ਡ ਭੁ ਖਾ ਜੇ ਤੇ ਰ ਸ ਸ ਗੀ ਰ ਕੇ ਚੇ ਤੇ ਲ ਗ ਹਿ ਦੁ ਖ
॥੨॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਂ ਧੀ ਕੈ ਮੀ ਅੰ ਧੁ ਮ ਨੁ ਮੰ ਨੈ ਅੰ ਧੀ ਤ ਨੁ ਅੰ ਧੁ ਸਾ ਚੇ ਕ ੜੇ ਲਾ ਇ ਐ ਕਿ ਅ
ਥੀ ਐ ਜਾਂ ਤੂ ਪੈ ਪਥ ਰ ਬੰ ਧੁ ਬੰ ਧੁ ਰੁ ਟ ਬੇ ੜੀ ਨ ਪੀ ਨਾ ਤੂ ਲ ਹਾ ਹਾ ਪਾ ਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਾ
ਵਿ ਦੂ ਕੇ ਤੇ ਤੂ ਬੇ ਸਾ ਬ ॥੩॥ ਮ: ੧ ॥ ਲ ਖ ਮ ਣ ਸੂ ਇ ਨਾ ਲ ਖ ਮ ਣ ਭੁ ਪਾ ਲ ਖ ਸਾ ਹਾ ਜਿ
ਰਿ ਸਾ ਹਾ ਲ ਖ ਲ ਸ ਕ ਰ ਲ ਖ ਵ ਜੇ ਨੇ ਜੇ ਲ ਖੀ ਪੋ ਢੀ ਪਾ ਤਿ ਸਾ ਹਾ ਜਿ ਥੈ ਸਾ ਇ ਰੁ ਲੀ
ਘ ਣ ਆ ਗ ਨੇ ਪਾ ਣੀ ਆ ਸ ਗਾ ਹਾ ਕੰ ਧੀ ਦਿ ਸੈ ਨ ਆ ਵ ਈ ਧਾ ਧੀ ਪ ਵੈ ਕਹਾ ਹਾ ਨਾ ਨ
ਕ ਚ ਥੈ ਜਾ ਣੀ ਆ ਹਿ ਸਾ ਹ ਕੇ ਭੀ ਪਾ ਤਿ ਸਾ ਹਾ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਕਾ ਗਲੀਆਂ
ਜੀ ਰ ਬੰ ਦਿ ਰ ਬਾ ਣੀ ਐ ॥ ਮਾ ਬੋ ਫੂ ਟ ਨੀ ਸਾ ਚਿ ਸ ਬੁ ਪ ਛਾ ਣੀ ਐ ॥ ਮਾਇਕਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਲਿਖਿ ਆ ਪ ਲੈ ਪਾ

ਨਾ ਇ ਅ ਗਾ ਸ ਬਾ ਦਿ ਮ ਰੈ ਮ ਨੁ ਮਾ ਰੈ ਧੰ ਨੁ ਜ ਦੇ ਦੀ ਮਾ ਇ ਆ ਦ ਰਿ ਸ ਚੈ ਸ ਚਿ ਆ ਰੁ ਸ ਚ
ਆ ਇ ਆ ਪੁ ਛਿ ਨ ਸ ਕੈ ਕੋ ਇ ਜਾਂ ਖ ਸੋ ਮੋ ਭਾ ਇ ਆ ਨਾ ਨਕ ਸ ਚੁ ਸ ਲਾ ਹੀ ਲਿ ਖ ਮੁ
ਪਾ ਇ ਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਪ੍ਰ ਕ ਲ ਾਂ ਦੇ ਦੇ ਬਾ ਵ ਲੇ ਲੈ ਦੇ ਵ ਤੇ ਨਿ ਲ ਜਾ
ਰੂ ਪਾ ਖ ਤ ਨਾ ਵ ਦੀ ਤੈ ਕ ਲੇ ਬ ਨੈ ਛੁ ਜਾ ਦੇ ਨਿ ਦੁ ਆ ਈ ਸੋ ਮ ਰ ਹੀ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਦੇ ਸਿ ਤੇ
ਜਾ ਹਿ ਨਾ ਨਾਨਕ ਹ ਕੁ ਮ ਨ ਜਾ ਪ ਈ ਕਿ ਥੈ ਜਾ ਇ ਸਾ ਮਾ ਹਿ ਪ ਛਾ ਲੇ ਅ ਹਾ ੜੀ ਐ ਭੁ ਨਾ
ਵ ਣੀ ਸ ਚੁ ਨਾ ਉ ਮੋ ਮ ਹ ਦੂ ਦ ਲੇ ਖਾ ਇ ਆ ਖ ਸੋ ਮੋ ਕੈ ਦ ਰਿ ਜਾ ਇ ਆ ਦੁ ਨੀ ਆ ਕੇ ਦ ਰ
ਕੇ ਤ ੜੇ ਕੇ ਤੇ ਅ ਵ ਹਿ ਜਾਂ ਹੋ ਆ ਕੇ ਤੇ ਮੰ ਗਾ ਹਿ ਮੰ ਗ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਮੰ ਗਿ ਮੰ ਗਿ ਜਾ ਹਿ ਹੋ ॥੧॥ ਮ: ੧
ਆ ਸ ਉ ਮ ਦੂ ਹ ਸ ਤੀ ਪ ਖੁ ਗੁ ਰੂ ਖ ਵੈ ਪੰ ਜਿ ਸੈ ਦਾ ਣ ਖਾ ਇ ਪ ੜ ਕੈ ਢੂ ਕੈ ਖੇ ਹ ਉ ੜ ਵੈ ਸਾ
ਹ ਗ ਇ ਐ ਪ ਛੁ ਤਾ ਇ ਆ ਅੰ ਧੀ ਫੁ ਰ ਕਿ ਮੁ ਈ ਦੇ ਵਾ ਨੀ ਖ ਸ ਮੰ ਮਿ ਈ ਫਿ ਰਿ ਛਾ ਨੀ ਆ ਅ
ਧ

ਫਸੀਆ ਪਾਤਿਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹਿਗੈ ਹਦੇਦਾ ਜਾਣੀਐ
॥੨੩॥ ਸਾਸਲੋਕਮ: ੧ ਪਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿ ਆਖੁਸੀਆ
ਕਿਆ ਪੀੜਾ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰਾ ਇਕਿ ਕਾਢਵ
ਗੀ ਆਰਜਾਇ ਕਿਮਾਰੇਹੋ ਜਮੀਰਾ ਇਕਿ ਦੇਦਾ ਹਨਿ ਖੁਦੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾਇ
ਗਹਿ ਛਡੀਰਾ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਚਾਹੇ ਏਕਚ ਸੋ ਮਹਿ ਲਖਾ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ
ਬੁਧਸੋਤੋ ਵੇਨ ਬਾਵਰਨਾ ਚਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ਪਾਰਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿ
ਉਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ਆਪ
ਕਥਕੀ ਕਥਾਸੁਣੇ ਇਹ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥
ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨ ਓਕਲ ਬੰਧੁ ਪਾਜੈ ਪਾਣਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ
ਕਹਾਂ ਏ ਪੁ ਜਾਣਾ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰ ਵਾਣੁ ਗੁਰੋ ਮੋ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਪ
ਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ਹੋਰੋ ਦਾ ਫੜੀਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਾਣਾ ਨਾਹੁ ਨਾਮੇ ਜੁਨੀ ਪਾਣਾ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੋਰੋ ਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਪਾਰ
ਨਮੁ ਵਿਰਬੇ ਆਯਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਵਿ ਗੁਬਾ
ਰੁਤਿ ਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾ ਵਣਿ ਤਰਿ ਆਬਲ ਦੀਅੰਦ
ਰਿ ਤੇ ਲੁਦਾ ਬਿ ਧਾਤਿ ਆਯਾ ਆਇ ਓ ਠੀ ਖੇ ਲੁ ਫਿਰੈ ਉਤ ਵਤਿ ਆਯਾ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੈ ਮੇ ਲੁ ਸਚੈ ਰਤਿ ਆਯਾ ੨੪ ॥ ਸਾਸਲੋਕਮ: ੧ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮ ਆਸ
ਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਜੀਉ ਪਇ ਮਾਸੁ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਹਾ ਰੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ਮਾਸਹੁ
ਬਾਹਰਿ ਕਢਿ ਮਾਮਾ ਸੁਰਿ ਗਾਸੁ ਮੁਹੁ ਮਾਸੇ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੇ ਕੀ ਮਾਸੇ ਅੰਦਰੇ
ਸਾ ਸੁ ਵਡਾ ਹੋ ਆਵੀ ਆਹਿ ਆ ਪਰਿ ਲੈ ਆਇ ਆ ਸਾ ਮਾ ਸਹੁ ਹੀ ਮਾ ਸੁ ਉ
ਪਜੈ ਮਾ ਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾ ਕੁ ਆ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝੀ ਐ ਤ ਕੋ ਆ ਵੈ ਰਾ ਸਿ
ਆਪਿ ਪੁਛੈ ਨ ਪੁਛਣੀ ਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਾ ਸਾ ਸੁ ਮਾ ਸੁ ਕਰਿ
ਮੁਰਖ ਮੁਗਧੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਸ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਦੇ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ
ਕਿਸੁ ਮਾਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ਸੋਗ ਵਿਆਪਿ ਰਹੇ ਮਜਗਹ ਕੀ ਦੇਵਣ ਵਾਲੁ ਅਗੰਮੁ ਅ

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੋਤਿ
ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜੀਉ ਪਵਣੈ ਵਿਚਿ
ਫਿਰਾਇ ਸੋ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੀਐ ਜੀਉ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਾਇ ਸੋ ਪਵਣੁ
ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਵਣੈ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ਸਭ
ਵਸਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਨਦਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ
ਜੀਉ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਵਣੈ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
ਜੀਉ ॥੨੫॥ ਸਾਸਲੋਕਮ: ੧ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮ ਆਸ ਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਜੀਉ
ਪਇ ਮਾਸੁ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਹਾ ਰੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿ ਮਾਮਾ
ਸੁਰਿ ਗਾਸੁ ਮੁਹੁ ਮਾਸੇ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੇ ਕੀ ਮਾਸੇ ਅੰਦਰੇ ਸਾ ਸੁ ਵਡਾ ਹੋ ਆਵੀ
ਆਹਿ ਆ ਪਰਿ ਲੈ ਆਇ ਆ ਸਾ ਮਾ ਸਹੁ ਹੀ ਮਾ ਸੁ ਉ ਪਜੈ ਮਾ ਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾ ਕੁ ਆ
ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝੀ ਐ ਤ ਕੋ ਆ ਵੈ ਰਾ ਸਿ ਆ ਪਿ ਪੁਛੈ ਨ ਪੁਛਣੀ
ਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਾ ਸਾ ਸੁ ਮਾ ਸੁ ਕਰਿ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧੇ
ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਸ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਦੇ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਕਿਸੁ ਮਾਹਿ
ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ਸੋਗ ਵਿਆਪਿ ਰਹੇ ਮਜਗਹ ਕੀ ਦੇਵਣ ਵਾਲੁ ਅਗੰਮੁ ਅ

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥਿ ਨਲਭਈ ਮਹੁ ਹਿਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋ ਇ ਨ ਦੇ
ਨ ਸੋਝੀ ਪਵਈ ਏਹ ਹੁਕਮੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਭਵੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਦਾ ਕਿਤੁ ਆਵੈ ਤੋਟਾ
ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤੋਟਾ ਕਾਈ ਨਾਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਨਿਬਹੈ ਸਾਹ ਸੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵਈ
ਤਿਸੁ ਦੇਵਤ ਕਿਆ ਗਣੀ ਐ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ
ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਸੁ ਦੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ
ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ

ਸਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਇਕਨਚਲੀਆਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਲਿਲਿਸਿਸਲਿਹੋ
ਖੁਨਿਬੇਵੁਹੁਕਮੀਚਲਾਇਆਤੇਰੋਚਖਿਨਿਬੇਵੁਹੁਪੈਮਸਿਭਾਇਆਕਲੁਚਲ
ਹੋਬੰਸੇਕੋਇਨਰਖਸੀਜਜੁਜਰਵਾਣਕੰਨਿਚੜੈਆਨਚਸੀਆਸਤਿਗੁਰੂਬੋਹਿਬੁ
ਬੇਵੁਸਚਾਰਖਸੀਆਅਗਨਿਭੇਖੇਭਵਣੁਭਲਖਸੀਪਢਾਬੁਚੰਗੋਚੋਗਲੁ
ਕਮੀਛੁਟਸੀਪਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਗੁਰੂਨੂੰਖੁਟਸੀ॥੨੬॥ਸਲੋਕਮ: ੧
ਪਰਿਮਾਹਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖਾਇਦੇਜੋਸਤਿਗੁਰੂਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾ
ਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲਤਹਖੰਡਾਮੰਡਲਹੋਰਨੂ
ਤਾਰਘੋਰਬਾਜੰਤ੍ਰਤਹਾਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਨੁਸਬਖੁਮਸਕੈਘਰਿਗਾਵੁਸੁਨੰਸੁ
ਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇਆਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਮਾਮਨਹਿਸਮਾਇਆ
ਓਲਖਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰਿਆਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇਆਜਪਾਜਪੁਨਵੈ
ਸੈਰੇਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇਆਸਭਿਸਖੀਆਪੇਚੀਮੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸੁਹਸਬਦੁਖੋਜਿਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕਕਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ਮ: ੧ ਪਚਾਲਿਮਾ
ਲਿਬਸੀਆਦਨੀਆਢਾਸੀਆਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾਨੀਮਾਮਨਕਸੀਨ
ਕਮਤਰੀਨਚੁਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆਏਕੁਚੀਜੁਮੁਝੈਦੇਹਿਅਫਰਜਹਰਚੀਜਨਭ
ਇਆਪੁਰਾਬਖਾਮਕੁਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆਮਨਤੁਆਸਾਚੁਕੁਦਰਤੀਆਈ
ਆਸਰਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਆਸਤਾਨਾਚਚੈਸਵਾਇਆਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨ
ਕਨਮੁਖੁਦਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀਨਵੀਮ: ੫ ਸਲੋਕਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵ
ਖਾਣੈਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਮੁਖਿਜਾਣੈਆਲਬੇਸਾਭਿਵਿਕਾਰ
ਬ੍ਰਦਿਨੀਸਾਣੈਆਸਾਸਿਸਿਮਰਿਮਰਿਦਾ
ਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈਆਪਰਗਟੁਭਇਆਸਾਸਿਸਾਸਿਮਰੀਐਹਰਵਾਣੈ
ਬਖਸੇਮਿਲਾਏਸਦਕਰਬਾਣੈਆਨਾਨਕਕਲਜੋਭਾਣੈਆਸਾ
ਰੁਬਾਣੀਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਸਾਚੁਸਾਚੁਵਰਤੈਸਾਚੁਸਾਚੁ
ਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁਸਾਚੁ

ਰਹਿਨਿਕਦਿਵਰਤੀਅਰਜਨਧੁਧੁਪਹਲਾਦੂਅੰ ਬਰੀਕੁਨਾਰਦੂਨੋਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਛੰਧਰ
ਬਬਾਨਵੈਹੋਲਾਏਤੇਜੀਅਜਾਚੈਹਰਿਘਰੀਮਸਰਬਰਿਆਪਕਅੰਤਰਹਰੀਮ
ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀ ਆਛੈਮਸਗਲਭਰਤਜਾਚੈਨੀਸਾਛੈ॥੫॥੧॥ਅਲਾਹ॥

ਮਾਲੋਕਊਤੂੰਨਾਬਿਸਾਰਿਹੈਤੂੰਨਾਬਿਸਾਰਿਹੈਤੂੰਨਾਬਿਸਾਰੇਰਾਮਈਆ॥ਰਹਾਉ॥
ਆਲਾਵੈਤੀਇਹੁਕੁਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊ ਪਰਿਸਭਕੋਪਿਛਲਾ ਸੁਦੁਸੁਦੁਕਰੀਮਾਪਰਿਉਠ
ਇਚਿਕਹਾਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਮੁਝ ਏਹੁਦੇਜਉ ਮੁਕਤਿਦੇਹੁਮੇ ਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋ
ਇਲਾਏ ਪੰਡੀਆਲੋਕਊ ਛੋਡਕਹਤਤਰੀਪੇਜਪਿਛੈਊ ਗੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂੰਜੁਦ
ਇਆਲੁਨਿਪਾਲੁਕਰੀਅਤੁਹੈਅਤਿਬੁਜਬਾਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਮ
ਨਾਮੋਕਊ ਪੰਡੀ ਅਨਕਊ ਪਿਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥

ਮਲਾਰ ਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆਤਚੰਮਾਰਾਂਹਰਿਦੇਰਾਮੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਸੁਰਸੁਰੀਸਲਲਾਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਮ
ਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਰੀਅਪਵਿਤ੍ਰਕਸੋਮ
ਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਰੁਲਿਖੀਐਤਹਊਪਰੇਪੂਜੀ
ਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੋਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨੀਤਰੀ ਬਾਨਾਰਸੀ
ਆਸਪਾਸਾਮਝਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰ
ਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ਅਲਾਰ॥ ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸ
ਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਸਕੋਊਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਾਰਿਚਆਨ
ਰੇਆਨਭਰਿਪੂਰਿਸੋਊਰਹਾਊਆਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵਰੁਨਪੇਖੀਐ
ਰਾਜਕੀਜਾਤਿਆਛੈਪਡੀਪਾਇਆਸਮਾਲੇਖੀਐਸਹਕਮਹਿਪੇਖੀਐਨਾਮ
ਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਦੀਦਿ ਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੈਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅ
ਹਿਸੇਖਸਹੀਦਪੀਰਾਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤੇਐਸੀਸਰੀਤਿਹੁਰੈਲੇਕਪਰਸਿਧ
ਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾਰਸੀਆਸ

ਪਾਸਬਸਹਿਮਾਨਸਤਿਨਾਮੁਜਾਨਹਿਨਹੀਨਿਸਕਾਰੰ॥ਤੈਸੋਵਰਨਾਮੇਰਾਕਬਹੂਨ
ਹੋਆਹਮਪੂਤਰਜਾਰੰ॥੩॥ਨਾਮਦੇਵਕੀਪ੍ਰਭਸਾਖੀਆਈਤਿਹਾਸੁਜਗਤਪਰਗਟੁਭਇਆ
ਸੁਨਤਸੁਰੋਤਾਹਰਿਰਸਿਗਹਿਆ॥੪॥੨॥

ਮਲਾਰ ਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰ ਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੋਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਾਨੰਰੰਜਨਾਂਭਗਤਿਦ੍ਰਿਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਗਾਦੇਸੈਸਰਾਇ ਚ ਬੈਕੰਠਭਵਨਾਂਚੈਨਸਾਲਾਸਪੜੋ
ਕਸਾਮਨਿਪੂਰੀਅਲੋਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਿਮੀਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕ
ਕਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਰਾਸਿਰੀਯਾਂਐਸਾਰਾਜਾਸੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘ
ਰਿਕੁਲਾਲੁਬਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਭਾਂਵੜਾਜੇਨਿਬੇਸ੍ਰੀਸਾਰੁਰਾਚੀਲੇਜਾਂਕੈਘਰਿ
ਈਸ੍ਰ ਬਾਵਲਾਜਗਤਗੁਰੁਤਤਸਾਰਖਾਂਗਾਨੁਭਾਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਭੰਡੀ
ਆਦੁਆਰੈਚੇੜਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆਂਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁਸੁਜੋਐਸਾਰ
ਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਾ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਚਾਦੀਆਗਵੰਤਮ
ਡੋਆਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਂਅਨਗਰੁਆਂਖਾਂਤ੍ਰਲੀਕੋਬੋਲੇਬੋਲਾਪਿਕ
ਡੋਆਚਉਰਚੁਲਜਾਂਚੈਪਵਣੁਚੇਗੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਤਵਣੁਅੰਡੁਕਜਾਂਚੈ
ਭਸਮਤੀਆਸੋਐਸਾਰਾਜਾਇਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਰਮਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫ
ਨੀਬਾਸੁਕਸੇਜਵਾਲੁਆਆਠਹਠਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨਵੈਕੋਰੜੀਐ
ਘਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆਂਨਖਪ੍ਰਸੇਦਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘਾ
ਬਲੀਐਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀਯਾਂਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂਚੈ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਕੇਲ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲ ॥੧॥ ੪ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦਾ ਸੇਵ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥੪॥੧॥

ਮਨਮੋਹਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮਣਿ ਮੋਹਨ ਸੁਖ ਰਵੈ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਅਪਾਰੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਮ ਭਤਾਰੇ ॥੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਪਿਰ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸੀਲਵੰਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਦਾਨਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੀ ॥੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
ਸਾ ਧਨ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਕਹੈ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ॥੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਤ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਹੇਤ ॥੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੨੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੩੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੪੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੫੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੬੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੭੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੮੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੦॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੧॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੨॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੩॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੪॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੫॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੬॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੭॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੮॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੯੯॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰੰਗੀ ॥
ਸਾ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਭੰਗੀ ॥੧੦੦॥

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਿਨਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵੁਸੈ ਆਮੀ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਫਲਾ ਪਵਹਿ ਤੇਤੇ
ਭਵਾਸਿ ਪ੍ਰਿਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਨ ਆਨ ਤਿਨ ਸੇਵਹ ਸਭਿ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਨਕ ਕੇ
ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਤੁਠੈ ਤੁਠੈ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੨॥੬॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਾਈਐ ਸੁਣੀਐ ਜੋ ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਵਡਾ ਬਿਦਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਕਉ
ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਜਸਿ ਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਸ ਪਰਗਾਸਾ ਦੂਖ
ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸਾ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸੁਰ ਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥
ਛੁ ਸੁ ਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਦੇਖੈ ਸੋਜਨੁ ਹਰਿ ਸੁਰ ਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥
ਰੂਪ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕੀਨੀ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥੧॥੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝ ਕੈ ਹਰਦੈ ਆਸ ਪਰੀਨ ਮਨਾਮ ਤੇਰਾ ਜਾਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਨ
ਰਸਿ ਨਾਮ ਜਾਕਉ ਸੁਮਤਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਸੋਇ ਠਹਰਾਇਓ
ਠਹ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਗੋਪਾਲ
ਰਸਿ ਨਾਮ ਜਾਕਉ ਸੁਮਤਿ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਸੋਇ ਠਹਰਾਇਓ
ਛੇਦੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ਮਨਾਮ ਜੋ ਜਾਕਉ ਗੁਰਦੀ
ਨ ॥੩॥ ਜਾਕਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਾਲਿ ਜੁ ਗਮਹਿ ਪਾਇ ਜਾਕਉ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ਮਨਾਮ ਜਾਕਉ ਸਿਮਰਤ ਅਨਿਕ
ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਹਉ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਕੇ ਬਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦਾਰੁਨ ਪਾਵਉ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਝੀ ਤਿਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਮਜਬ ਭਇਆ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੁਖ ਪਾਪ ਲੁਕਾਏ ਨਹੀ ਛਪਾਏ
ਹੁਰੰਮ ਨਾਨਕ ਕਤਉ ਛੂਟੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਆਲਸ ਕਉ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਏਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇਰਾ ਹਲਾਂ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਵਾਂ
ਗਾਵਾਂ ਸੁਣਾਂ ਸੁਣਾਵਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ਕੁਲ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ
ਦੇਹੀ ਜਾਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕਉ ਹੋਏ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਤਾਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੰਨਾ ॥੪॥੨॥੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਬਹੂ ਸੰਤਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਾਏ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਪਾਤਿਤ ਜਨ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾ

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮਿ ਨੇਰੋ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨਕੋ ਮੇਲੋ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੨॥੨੫॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹਨ ਕਹਉ ਮੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਸੋ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥
ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥
ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ਭਾਈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਪੀਐ ਸਭ ਭੂਖ ਲਥਤ ਹੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੈ ਮਨ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਪੀਐ ਸਭ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਪੀਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਨਾਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਪੀਐ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਤ ਹੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਭਏ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੬॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਨਜਾਈ ॥
ਤਜਿ ਗਏ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਹੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸੇ ਪਾਨੀ ਕਉ ਬਿਬਾਨੁ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਅਪਨੀ ਤੇ ਊਤੁ ਊ ਗਹੇਰੋ ਅਰ ਕਥਨੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੧॥
ਨਹੀ ਫੇਰਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤ ਸਰਨਾਇਆ ॥
ਦੇਅ ਅਭੈ ਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇਆ ॥੨॥੪॥੨੭॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਜੁ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਮਹਾ ਸੋ ਗਾਵਨੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਪਾਨ ਅਘਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੁਖ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜੋ ਜਨ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥
ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ॥
ਮੁਖ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਵੈ ਕਾਲਖ ਲਾਥੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥
ਮੁਖ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਢੀ ਵਿਕਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥
ਮੁਖ ਤੇ ਕਥਾ ਕਥੀ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੈ ॥੩॥੫॥੨੮॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ॥
ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਮਨੋਹਰ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਦੀਓ ਭਰੋਸਾ ਕਾਨ ਨ ਕੀਨੀ ਕਰਤ ਕਰਤ ਮੇਰੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥
ਰਮਨ ਕਜ ਸੁਗਾਵੈ ਮੰਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥੨੧॥੨੯॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬ ਹਮ ਕਹਾ ਵਜਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ਵਡ ਭਾਗੀ ਜੇਤੜ ਜੇ ਜਗ ਮਹਿ ਦੂਖ ਨਾਹੀ ਸਭ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਸੁਖੀ ਸਭ ਗੁਣੀ ਸਿਆਣੇ ਸਭ ਪੂਰੇ ਕੋ ਨ ਨਿਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੈ ਕਰਤ ਆਵੈ ਕਰਤ ਗਵੈ ॥੨॥੨੨॥੩੦॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤਰਣੇ ਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸੇ ਪਾਨੀ ਕਉ ਬਿਬਾਨੁ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਅਪਨੀ ਤੇ ਊਤੁ ਊ ਗਹੇਰੋ ਅਰ ਕਥਨੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੧॥
ਨਹੀ ਫੇਰਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤ ਸਰਨਾਇਆ ॥
ਦੇਅ ਅਭੈ ਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇਆ ॥੨॥੪॥੨੭॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਜੁ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਮਹਾ ਸੋ ਗਾਵਨੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਪਾਨ ਅਘਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੁਖ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜੋ ਜਨ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥
ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ॥
ਮੁਖ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਵੈ ਕਾਲਖ ਲਾਥੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥
ਮੁਖ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਢੀ ਵਿਕਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥
ਮੁਖ ਤੇ ਕਥਾ ਕਥੀ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੈ ॥੩॥੫॥੨੮॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ॥
ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਮਨੋਹਰ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਦੀਓ ਭਰੋਸਾ ਕਾਨ ਨ ਕੀਨੀ ਕਰਤ ਕਰਤ ਮੇਰੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥
ਰਮਨ ਕਜ ਸੁਗਾਵੈ ਮੰਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥੨੧॥੨੯॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬ ਹਮ ਕਹਾ ਵਜਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ਵਡ ਭਾਗੀ ਜੇਤੜ ਜੇ ਜਗ ਮਹਿ ਦੂਖ ਨਾਹੀ ਸਭ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਸੁਖੀ ਸਭ ਗੁਣੀ ਸਿਆਣੇ ਸਭ ਪੂਰੇ ਕੋ ਨ ਨਿਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੈ ਕਰਤ ਆਵੈ ਕਰਤ ਗਵੈ ॥੨॥੨੨॥੩੦॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤਰਣੇ ਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭ ਕਬੂ ਮੋਹਿ ਤਹਾ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਦ ਨ ਕਰਦ ਨ ਕਰਦ ਨ ਗੁਨ ਕਹੀ ਐ ਸੁਨੁ ਮੀਤ ਸੁਜਾਨ ॥
ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ਐਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈਐ ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੪ ਘਰੁ ੪ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ਤਾ ਕੈ ਕਵਨ ਕਮੀ

ਸਰਬ ਸੋਗ ਕੋ ਬੀਦਯਾਸ ਧਸੰਗਮਿਲਾ ਭੂਪਾਈ ਓਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿਨਮਰੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਚਰਨ
ਹਰਿ ਊਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ਉਤਰੇ ਆਦੂਖ ਮੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨ ਧਨ ਪਰਵਾਰ ਸੈਲ
ਲੋਕ ਉਰਮਾ ਮੋਕੋ ਮੁਖਾ ਰਾਬੈਦਾ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਨੁ ਪਾਇਓ ਓਬਿਸਰੰਸਤ ਚਿੰਦਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਓਪਰਤੁ ਨਾਨਕ ਜਾਸੁਨੀ ॥੨॥੧੩॥੧੬॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਆਗਿ
ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕੀ ਮਮਤਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਬਿਖੈ ਕੀ ਖਾਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਤਉ ਪਾਵਹੁ ਸਾਚੁ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ
ਜਾ ਤੀਰਥ ਹੋਵਹੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰੇ ਪਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬਖਾਨੀ
॥੨॥੧੪॥੧੭॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀ
ਸਰਣਿ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੨੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਮੂੜੇ ਰੋਈ ॥੧॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਿਦੈ ਨ ਪ੍ਰੋਈ ॥੨॥
ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਜ ਨ ਕਰਤ ਕਤੋਈ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥੨੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਜਾਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸੈ ॥੩॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨ ॥੫॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਡੋਲਾਇ ॥੬॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਧਾਇ ॥੭॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਹੋਏ ਦਇਆਲ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਪਾਲ ॥੮॥੨॥੩੦॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥੧॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸੈ ॥੩॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨ ॥੫॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਡੋਲਾਇ ॥੬॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਧਾਇ ॥੭॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਹੋਏ ਦਇਆਲ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਪਾਲ ॥੮॥੨॥੩੦॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਨ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਨ ਪਰਸੇ ਪਰਸ ਭਏ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਨ ਪਰਸੇ ਪਰਸ ਭਏ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜਨ ਪਰਸੇ ਪਰਸ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਜੀ ਅਜੀ ਅਨਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀਂ ਭਾਲੈ ਵੈਗੋ ਅਫਿਰਿ ਏਹ ਦੇ ਜਾਹਿ ਨ ਆਵੈ ਪਛਾਪੈ
ਪਛੁਤਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਅਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਭਲੇ ਨੋ ਭਲਾ ਅਪਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥
ਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਸਮਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੨॥ ਪਾਵਾਨ ॥
ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਗੁਰਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਵੈਗੋ ਜੈ ਕਾਰ ਸਭ ਹੋਹੈ ਨਿਰਮਲ ਭਗਮ
ਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾ ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤ
ਨਾ ਪਾਸਿ ਵੈਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥
੧॥ ਦੂਰਿ ਬਿਧਾਲੇ ਭਿਲਗੋ ਪੰਦੀ ਮਨਿ ਕੋ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈ ਵੈਗੋ ॥ ਫਿਰਿ ਉਲਟਿ ਚਿਤ
ਮੂੜੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੁਖਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸਾਈ ਦੀ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁ ਨਿਧਾਵ
ਤੜੈ ਗੁ ਣੀ ਆਖਿ ਨ ਟਿਕਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੇ
ਪਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੩॥ ਚਿ ਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਏਕੋ ਸਮਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥ ਏਕੋ ਹੁ
ਏਕੋ ਬੂਹੜੈ ਗੀ ਸਭੁ ਏਕੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁ
ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖ ਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮੈ ਲੈ ਨਿ ਜਮ ਹਲੀ ਅਨਦ ਸਬਦੁ ਬ
ਜਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੫॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਾ ਸਿ ਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਭਾਪਾ ਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵੈਗੋ ॥੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿ ਛੁੜੇ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾ ਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮ
ਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿ ਰਾਸ ਵੈਗੋ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੇ ਸਰਧਾ
ਮਿਲ ਲਾ ਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਮਨਿ ਮਿਲਾ ਵੈਗੋ ॥੮॥
੪ ॥ ਪਾਵਾਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾ ਵੈਗੋ ॥ ਜੈ ਮੈ ਗਲੁ ਸਸ
ਤੁ ਦੀ ਜੈ ਤਾ ਲੈ ਕੁੰ ਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁਸ ਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾ ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਤੋ ਚੁ ਲੋਚ
ਲੈ ਦ ਹ ਦਹਾ ਦਿ ਸਿ ਗੁਰੂ ਮੇ ਹਰਿ ਲਿ ਦ੍ਰਲ ਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੇ ਇ ਸਿ ਦ
ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਨ ਸੁ ਚਾ ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਬੇ ਸੀ ਅਰ ਬਿ ਖੁ ਛ ਰੇ ਪੂ ਰਨ ਗੁਰੂ ਗ
ਰੁ ਸ ਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਗੋ ॥ ਮਾਨ ਆਇ ਆ ਭਾਗ ਇ ਅੰਗਤਿ ਸੁ ਨੇ ਦ੍ਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿ ਖੁ ਛ ਰੇ
ਰਿ ਲਿ ਦ੍ਰਲ ਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੁ ਸ ਆਨੁ ਲੋ ਭੁ ਨ ਗ ਰ ਮ ਹਿ ਸ ਬ ਲਾ ਗੁ ਰੁ ਖ ਨ ਮ ਹਿ ਮਾ ਕ

ਰੂ ਮਿ ਲਾ ਵ ਹੁ ਮਿ ਲਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਨ ਮੁ ਧਿ ਆ ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਨ ਮ ਜਨ ਮ ਮ ਕੀ ਹ ਉ ਮੇ ਮ ਲੁ ਲ ਗੀ
ਮਿ ਲਿ ਸੰ ਗ ਤਿ ਅਲੁ ਲਾ ਹਿ ਜ ਵੈਗੋ ॥ ਜਿ ਉ ਲੋ ਹਾ ਤ ਰਿ ਓ ਸਿ ਗਿ ਕਾ ਸ ਵ ਲ ਗਿ ਸ ਬ ਦਿ ਗੁ
ਰੂ ਚ ਰਿ ਪ ਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੰ ਗ ਤਿ ਸੰ ਗ ਤਿ ਮਿ ਲਾ ਪੁ ਸ ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਮਿ ਲਿ ਸੰ ਗ ਤਿ ਹ ਰਿ ਰਸੁ ਆ ਵੈ ਗੋ
॥ ਅ ਬਿ ਨੁ ਸੰ ਗ ਤਿ ਕ ਰਮ ਕ ਰੇ ਅ ਭਿ ਮਾ ਨੀ ਕਾ ਢਿ ਪ ਣੀ ਚੀ ਕ ਕੂ ਪ ਵੈਗੋ ॥੩॥ ਭ ਗ ਤ ਜ ਨ ਕੇ
ਹ ਰਿ ਰ ਖ ਵੇ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਰਸੁ ਮੀ ਠ ਲ ਗਾ ਵੈਗੋ ॥ ਖਿ ਨੁ ਖਿ ਨੁ ਨਾ ਮੁ ਦੇ ਇ ਵ ਵ ਆ ਈ ਸ ਉ
ਗੁ ਰ ਉ ਪ ਦੇ ਸਿ ਸ ਮ ਵੈਗੋ ॥੪॥ ਭ ਗ ਤ ਜ ਨਾ ਕ ਉ ਸ ਦਾ ਨਿ ਵਿ ਰ ਹੀ ਮੇ ਜ ਨ ਨਿ ਵ ਹੀ
ਤ ਫ ਲ ਗੁ ਨ ਪ ਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਨਿੰ ਦ ਦੁ ਸ ਟ ਕ ਰ ਹਿ ਭ ਗ ਤ ਕੀ ਹ ਰ ਨਾ ਖ ਸ ਜੋ ਉ ਪ ਚਿ ਜਾ
ਵੈਗੋ ॥੫॥ ਬ ਹ ਮ ਕ ਮ ਲ ਪ੍ਰ ਭੂ ਮੀ ਨਾ ਬੇ ਆ ਸ ਤ ਪ੍ਰ ਤਾਂ ਪ ਨ ਪੂ ਜ ਕ ਰ ਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭ ਗ
ਤੁ ਹੋ ਈ ਸੋ ਪੂ ਜ ਹੁ ਭ ਰ ਮ ਨ ਭ ਰ ਮੁ ਚ ਕਾ ਵੈਗੋ ॥੬॥ ਜ ਜਾ ਤ ਜ ਨ ਜਾ ਤਿ ਦੇ ਖਿ ਮ ਤ ਭ ਰ ਮ ਮ ਹੁ ਸ ਕ
ਜ ਨ ਕ ਪ ਰੀ ਲਾ ਗੋ ਧਿ ਆ ਵੈਗੋ ॥ ਜੁ ਠ ਨ ਜੁ ਠਿ ਪ ਈ ਸ ਰ ਉ ਪ ਰਿ ਖਿ ਨੁ ਮ ਨੁ ਆ ਭੇ ਲੁ
ਨ ਭੁ ਲਾ ਵੈਗੋ ॥੭॥ ਜ ਨ ਕ ਜ ਨ ਕ ਬੈ ਠੋ ਸੰ ਘ ਸ ਨਿ ਨ ਉ ਮੁ ਨਿ ਧੂ ਰਿ ਲੈ ਲਾ ਵੈਗੋ ॥ ਨ ਨ
ਕ ਡ ਪਾ ਡ ਪਾ ਕ ਰਿ ਠਾ ਕੁ ਰ ਮੇ ਦਾ ਸ ਨਿ ਦਾ ਸ ਕ ਰਾ ਵੈਗੋ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਪਾਵਾਨ ਮ ਹ ਲਾ ੪

॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮ ਤਿ ਰ ਸਿ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਹ ਵ ਾ ਏ ਕੋ ਹੋ ਇ ਲ ਖ ਕੋ ਟੀ ਲ ਖ ਕੋ ਟੀ
ਕੋ ਇ ਧਿ ਆ ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਸ ਹ ਸ ਫ ਨੀ ਜਿ ਪ ਿ ਓ ਸੇ ਧ ਨ ਰੋ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਤਿ ਆ ਅੰ ਤੁ
ਨ ਪਾ ਵੈਗੋ ॥ ਤੁ ਅ ਬ ਾ ਹੁ ਅ ਤਿ ਅ ਗ ਮੁ ਅ ਗ ਮੁ ਹੈ ਮ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਮ ਨੁ ਠ ਹ ਰ ਵੈਗੋ ॥
੧॥ ਜਿ ਨ ਤੁ ਜ ਪਿ ਓ ਤੇ ਈ ਜ ਨ ਨੀ ਕੋ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਤਿ ਅ ਹੁ ਕ ਉ ਸੁ ਖੁ ਪ ਵੈਗੋ ॥ ਬਿ ਦ ਦ
ਸੀ ਸੁ ਚ ਛੋ ਕ ਛੋ ਹ ਰਾ ਨ੍ਰਿ ਸ ਨੁ ਅੰ ਕਿ ਗ ਲਿ ਲਾ ਵੈਗੋ ॥ ੨ ॥ ਜ ਲ ਤੇ ਓ ਪ ਤਿ ਭ ਈ ਓ ਕਾ
ਸ ਟ ਕਾ ਸ ਟ ਅੰ ਗਿ ਭ ਰ ਵੈਗੋ ॥ ਰਾ ਮ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਆ ਪਿ ਸ ਵ ਾ ਰੇ ਅ ਪ ਨਾ ਬਿ ਦ ਦ ਖ ਵੈ
ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਹ ਮ ਪਾ ਬ ਰ ਲੋ ਹ ਲੋ ਹ ਬ ਡ ਪਾ ਬ ਰ ਗੁ ਰ ਸੰ ਗ ਤਿ ਨਾ ਵ ਤ ਰ ਵੈਗੋ ॥ ਜਿ ਉ ਸ
ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਰ ਿ ਓ ਜੁ ਲਾ ਹੋ ਸੰ ਤ ਜ ਨ ਮ ਨਿ ਭਾ ਵੈਗੋ ॥ ੪ ॥ ਅ ਖ ਰੇ ਖ ਰੇ ਦੇ ਬੈ ਠ ਬੂ ਠ
ਮ ਾ ਰਾ ਜਿ ਪੰ ਥਿ ਬਾ ਧਿ ਆ ਵੈਗੋ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨ ਬ ਚ ਨ ਹੈ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪਾ ਧ ਰੁ ਮੁ ਕ ਭਿ ਜ
ਨ ਵੈਗੋ ॥ ੫ ॥ ਪ ਾ ਸ ਾ ਸ ਨਿ ਸ ਾ ਸ ਿ ਸ ਾ ਸ ਿ ਬ ਲੁ ਪਾ ਈ ਪੈ ਨ ਿ ਹ ਸ ਾ ਸ ਨਿ ਨ ਮੁ ਧਿ ਆ ਵੈਗੋ ॥
ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਹਉ ਮੈ ਬੂ ਝੈ ਤੋ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਨ ਾ ਮ ਸ ਮ ਾ ਵੈਗੋ ॥ ੬ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਦਾ ਭ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ॥
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਕੁਲੁ ਸਭੁ ਤਰਿਆ ਜਾ

ਦਾਸੁਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੋਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਵੈਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁ
ਰਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀਆਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਾਦਿਸਭਸਾਜੀ ਬਹੁਬਹੁ
ਬਿਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀਆਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਚਰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਬੁਝੈਲ
ਵਣੀਆਜਿਨਹੋਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਭਸਾਝ
ਵਣੀਆਸਭਿਬੋਲਪੁਰਮਹਮੋਖੀਰਾਮਹਮੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵ
ਣੀ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾ
ਰਿ॥ਹਰਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬ੍ਰਹ੍ਮਪਰਾਇਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਚਿਤਿਨਚੁ
ਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿਆਬੁਰਾਤਿਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਧਾਰਿਆ॥
ਨਾਨਾਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਮ: ੪ ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁ
ਨਾਮੁਪੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰੁਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨ
ਮਹਾਰਿਉਰਿਹਾਰੁਪਵਣਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰ
ਡਾਰੁ॥ਬੇਨਤਿਵੈਜਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਿਹਸਤੀ
ਮਾਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਕੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੂਦਇਆ
ਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨ
ਜੈਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਰਜਾਮਹੁਵਖਤੈਹੋਤੁਮਹਾਰਿਨਾਇਕੁਪੂਰਖੁਧ
ਰਾਮਹਾਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਾਰਿਆਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗਜੰਤੁਕੀਆਵਣਜਾਰਾਸਭੁਜੋਤਿ
ਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲਸੇਗ
ਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਕਾਰਾਸਭਿਚਵਹੁਮੁਖਹੁਜਗੰਨਾਬੁਜਗਜਾਨੀ
ਵੰਨੇਜਿਤੁਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਹਰਮਰੀਜਿਹ
ਬਾਏਕਪ੍ਰਭਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹਾਹਰਿਕਿਉਕਰਿਜਪਹਮਪਾਇਆਇ
ਹਰਿਤੂਅਦ੍ਰਿਸ੍ਟਅਗਮਅਗਾਹਾਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੂਮਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸ਼ਤਿਗੁਰਕੈਪਾਗਿ
ਪਾਹਾਸ਼ਤਭੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰਾਹਾਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿ

ਸਾਖਿਓਨਾਨਕ ਸਾਸਤਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚੇਤਿ ਮਨਿਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੀ ॥
ਉਲਾਰਾ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥
ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
ਪੈਰੀ ਪੈ ਕੈ ਬੇਨਤੀ ਮੈ ਕਰਣ ਜਨ ਦੇਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਲੇਵਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਮੈ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਜਣ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮਿਲਾਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਮੈ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਦਮ ਧਿਆਇਆ ॥
ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਏਕ ਕਵਾਕ ਤਾਂ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਆਕਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਖੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਦਮ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਏਕ ਕਵਾਕ ਤਾਂ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਆਕਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਖੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਦਮ ਧਿਆਇਆ ॥
ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਹੋਹੋਨੋਮਨਮੋਹੋਨੋਜਗਮੋਹੋਨੋਜੋਨੋਜਗਤੁਪਾਇਸੋਛੋਵਸਿਕੀਤਾ॥੧੧॥ਸਫ
ਛੋਕਮ: ੪ ॥ਮਨਅੰਤਰਿਓਮੋਰੇਹਉਪ੍ਰਭੂਬੋਲੇਮੁਖਦੂਰਜਸਾਸ
ਨਕਰੋਗੁਵਢਾਇਮਾਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਅਨਤੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗ
ਰਵਾਜਾਂਦੇਖਾਹਰਿਨੈਂਦੇ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੂਸੁਣੇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਜਰਗੰਨਾਖੁਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਆਪਰੰਪਰਪੂਰਖੁਅਤੋਲੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਦੋਦਿ
ਨਸੁਹਾਤੇ॥ਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਰੋਲੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ
ਰਾਬੋਲੁ॥ਸਾਸਤਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਰਾਇਣੇ॥ਨਰਾਇਣੇਜਿਤੁਚੁਕਾਜਮਝਗੜੁ
ਝਗੋਲੁ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ: ੪ ॥ਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਸੰ
ਧਿਆਰਾਵਾਵਾਰਾਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉ ਬਰੇਜਿਨਸੰਧਿਆਤਿਸੁਛਿਮਾ
ਰਾ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਖੰਨਿਮਾਜੇਕਰਿਦੂਜਦੇ
ਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਜਾਲਿਬਖਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰਸੋਈਜੀ॥ਅੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਮਾਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਇਪਇਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਜਪਿਅਹੁਜਨਕੋਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟਸਭਲੋਈ॥੧੩॥
ਸਲੋਕਮ: ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੋਸਿਸਜਣਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗੁਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਲੁਲਾੜੇਲੁਲਾੜੇਦਰਗਹੀਵੰਞੂ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਹਰਿਚੋਦਾਤਾ
ਸਭਦਾਸਭਿਜੀਅਭੁਮਾਰੇਸਭਿਤੁਧੈਨੋ ਆਰਾਧਦੇਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਹਰਿ
ਦਾਤੈਦਾਤਾਰਹਬੁਕਾਢਿਆਹੀਹੁਣਿਢਾਸੋਸਹਾਰੇ॥ਅੰਨੁਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉਕਾਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਐਜੇਪ੍ਰੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਕੇਚਰਨਅਰਾਧੀਐਹਿਗੁਰਸ
ਬਦਿਰਤਨਾਗਰੁਮਿਲੈਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੂਹੋਇਫਿਰੈਜਮਕਾਗਰੁਜਨਮਪ
ਦਾਰਥੁਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁਸਾਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਾਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਸੈ

ਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਾਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਸਾਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਾਤਿਗੁਰੂਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮ
ਸਤਕਿਲੇਖਿਆਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੀਪ੍ਰਗਟੇਖਿ
ਆਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨ੍ਹਾਅਗਮੁਹਾਰੇਤੇਠਕੁਰਸੇਵਕਰਾਲੇਏਕਿਆ
ਆਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿ
ਵਿਖੋਖਿਆਸਾ ॥ਸਲੋਕਮ: ੪ ॥ਰਾਮਨਮੁਰਮੁਰਵਿਰੋਮਮੁਮੋਰਾਮੁ
ਗਮੀਤਿਧਾਪਿਧਾਇਆਤਮਰਾਮੁਪੈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿਧਾਰਿਸੁਨਿਕ
ਵਿਵਿਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿਧਾਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਸੰਮਿ
ਲੇਜਿਨਾਲੇਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਧਾਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿ
ਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾਗੀਵਸੈਵਰ
ਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰੈਦੇਖਾਲੇਆਨਨਾਨਕਹਰਿਲਧੜਾਲਾਗੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀਆਹਰਿਕਥਾਸੁਣਵਹੁ
ਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਆਕਥਕਹਾਣੀਆਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਆਹਰਿਮੋਲਿਦਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਸੰਮਿਸ
ਣੀਆਤਿਨਵਿਟਹੁਨਸਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਸਲੋਕਮ: ੪
ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੋਇਣਾਰੀਆਨਾਅੰਜਨੁਗੁਰੁਦੇਇਮੇਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇ
ਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸੰਤੁਹੈਮਨਿ
ਸਿਨਾਮਿਸਮਾਇਨਾਮੁਰਾਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪਵੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਈਐਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇਪਾਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤਿਸਨਭੁਖ
ਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੋਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬੁਧਿਮ
ਪੋਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਤਿਕੀਤਾਜਾਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਢਾਇਆ
ਨੁਇਕਨਾਮੋਲਿਗੁਰੂਤਿਨ੍ਹਜਿਤਾਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭ
ਗੋਲੀਤਾਦੂਖਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਨਾਉਗੁਰੂਹਰਿਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵ

ਦੁਖਦਾਗਰੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮ: ੪ ॥ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ॥
ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ਮ: ੪ ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐ
ਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾ
ਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਾਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗੀਤਰਾਹਿਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੧੫॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਸੈਘਟਾਘਟਲੀਪਨਛੀਪੈ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਪਾਨੀਮਾਹਿਦੇਖੁ
ਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਐਸਾ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ ੬੮੧
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇ
ਰਾਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਰਾ
ਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧॥
ਗੋਬਿਦਗੁਣਗੋਬਿਦਸਦਗਾਵਹਗੁਣਗੋਬਿਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੂਅਮਿਤਿ
ਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀਐਥਾਹਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿ
ਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੌਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨੇ
ਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਹਰਿਦੇ
ਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੈਮੂਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕਹੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਆ॥੪॥੧॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ
॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੀਘਸਿਚੰਦਨੁਜਸੁਘਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਖੋਜਿਪਇਆ॥ਜਿਉਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਚਲਿਓ
ਨਰਨਿੰਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਿਛੁਹਿਜਲਿਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ॥ਕਹਾਭਇਆਦੈਤਿਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਕਰਿਕਰਿਝ
ਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਏਸਭਿਕਾਲੈਮੁਖਿਗ੍ਰਸਿਆ॥ਹਰਿਜ
ਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਇਆ॥੪॥੨॥ਕਲਿਆਨਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੰਨਾਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੈ
ਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੇ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਪਲਸਭਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿ
ਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨ

ਰਹਿਕਬਗਾਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਰਾਹਉ॥ ਅਬਾਰਿਕਮੁਗਾਧਾਇਆਸਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥
ਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਮਪਾਵਹਿਗੇ॥ ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਰਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾ
ਫਿਰਹਿਗੇ॥ ੨॥ ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਭਗਤਿਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ
ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਛਕਾ ੧

ਕਾਲਿਆਨੂਬੋਪਾਲੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੁਆਮੀਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁਏ॥ ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿ
ਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਣਹਾਰੁਏ॥ ਰਾਹਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀ
ਸਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਵਿਦੇ॥ ਤੇਰਿਭਰਉਜਿਨਖੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆ ਗੁ
ਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥ ੧॥ ਜਾਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨਜੋਏਏਤੇਜਨਭਵਨਿਧਿ
ਪਾਰਿਪਰੇ॥ ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥ ੨॥
੧॥ ੭॥

ਕਾਲਿਆਨੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਆਪਿਰੁਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤ
ਕਾਕਾਹਿਆਇਕ੍ਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਉਰਸਾਭਿਤਿਆਗੇਸੁਦਾਸ
ਰਿਆਚੁਤਜੋਸਭਤੇਊਚਠਕੁਰੁਭਗਦ੍ਰਾਨੈ॥ ਹਰਿਸੇਵਤੇਕਾਲੁਜੋਹਨਸਕੈਚਲੀ
ਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇ
ਪੈਕਾਨੈਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੇ
ਚੋਜਾਵਿਡਸਦੇਖਜਨਜੋਖੋਦਾਖਰਾਇਕਨੈਮਖਪਚੁਨੈ॥ ਤਤੇਜਨਕਉਅਸੁ
ਭਾਇਆਪੈਰਿਦਸੁਧੀਮਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਨੈ॥ ੩॥ ਮਤਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥੁਆਮੀ
ਕਾਰਣਕਰਣਜੋਕਰੈਨਪਾਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਉਹਰਿਰਖਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦ
ਬਲਿਜਾਈਐ॥ ੪॥ ੫॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਾਨਸਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਸੇਹਉਤੁਮਰੀਕਰਉਨੈਤਆਸਪ੍ਰਭੁਮੋ
ਸਹਿਰੈਮੋਹਹਰਿਚਰਨੈ॥ ੪॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਭਇਆਹਰਿਦਾਸਹੁਹਰਿਦਾਨੈਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਰਖਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦ
ਬਲਿਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿ
ਭਾਇਆਪੈਰਿਦਸੁਧੀਮਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਨੈ॥ ੩॥ ਮਤਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥੁਆਮੀ
ਛਕਾਰਿਕਾਰਿਬਰਨਬੇਹਮਰੀਮਾਤਵਸਗਾਤਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸਾਮ
ਰਾਪਉਕੋਈਮੇਲੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਬੇਹਾਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤੁਬਹੁਤਬਹੁਸੋਭਾਹਰਿ
ਬੁਝਤਾਵੈਪ੍ਰਭੁਕਾਕਹੁਤੇਨਕਛੁਕਿਆਦੇਨਬੇਹਾਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪੁਆਗੰਪਿਆ
ਬੇਹਾਤੁਮਬਡਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਹਮਾਬਿਰਬੇ॥ ੨॥ ਕੋਈਮਾਰੁਪੈ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨ ਹੀ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਸੁਦੀਜੈ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਬਿਖੁ ਧਾਸ਼ ਪਤਦੀਪੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿਪਰੀਜੈ ॥ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਓ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥੫॥ ਬਿਖੁ ਸੁਧਾਸ਼ ਪਤਦੀਪੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿਪਰੀਜੈ ॥ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਓ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥੬॥ ਗਜ ਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨਖਾ ਵੇਨੋ ॥੧॥ ਸਾਧੁ ਕਰਤਿ ਜੁ ਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਲਿਆ ਕਰਨਾ ਪਭਨਾ ਪਤਿਪਾਵੇਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਸਾਧ ਪਸੰਗਜਪਿਨੀਲਿਆ ਵਾਹੁ ॥੨॥੬॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮਨਾਮੁਕ ਤੁਰਤ ਈਸੋ ਭਾਰੂ ਪੂਰੈ ਗੁਧਨੁ ਮਾਣੁ ਵਾਸਰ ਬਸੁਖਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਨਾਪਿ ਰਾਮਨਾਮੁਕ ਦੂਨੀ ਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਹਰਿ ਬੇਨੁ ਆਨ ਨਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਦੂਨੀ ਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਹਰਿ ਬੇਨੁ ਆਨ ਨਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਦੂਖਕਾਲਾ ॥੧॥ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਪਾਪ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿ ਆਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਣਾ ਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦੇਵਾ ॥੨॥ ਪਾਕਾਲਿਆਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੬੮੩

ਕਾਲਿਆਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਮਨੈ ਨਬੈਨ ਸਦਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉਆਇਤ ਉਤ ਦਹਦਿਸਿ ਰਵਿ ਓਮੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਸਮਾਨੈ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੂਰ ਖੁ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥੨॥੪॥ ਪਕਾਲਿਆਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਮ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ਅਕਥ ਕਥਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਆਨ ਮਾਨ ਦਮ ਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਮੀਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਆਨ ਮਾਨ ਦਮ ਨਰ ਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋ ਗਾਜੁ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਬੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ਪੋਤੇ ਮੀਲਿ ਜੋ ਤਿ ਨਾਨਕ ਛੂ ਦ ਖੁਨ ਛੰਡਲੀ ॥੨॥੫॥ ਪਕਾਲਿਆਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ਪਧਰਾਧਿ ਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰ ਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਈਂਦ੍ਰ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਪਕਾਲੂ ਪਹਿ ਜੁਕਾ ਲੂ ਪਹਿ ਪੁਰਗਾਕੋ ਦਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹ ਉ ਪਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮ ਪਾਈ ਏ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹ ਉ ॥੨॥੬॥ ਪਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਪ ਨ ਕਰਤ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਪੂਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾਲੇ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਪੂਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ਏਕੋ ਮੋਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ਅਸਥਾਪਹੀ ਸਭ ਨਿਤੇ ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਏਕ

ਦਰਸਨੁ ਕਰਸੇ ਗੁਰਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਬਿਚਾਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਰਮੁ ਰਾਮੋ

ਰਿਦਾਰਹੁਮੇਸਾਧੂਚਰਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੪॥ਕਾਫੀਆਨਮਹਲਾ ੪
ਮੇਸਾਧੂਚਰਨਧੁਵੀਜੈ॥ਕਿਲਾਬਿਖਦਹਨਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਮੇਰੇਠਕੁਰਸਕਿਪਾ
ਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇਦਰਿਠਾਢੇ ਅੰਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀ
ਜੈ॥ਜੋਤਿਦਾਹਿਸਰਨਿਪਰਿਆਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਕਾਮਕੋਰ
ਧੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੁਝੁਕਰੀਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਗੁਰਖੇਲੇ
ਵਹੁਬੁਰ ਪੁਰਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਸਬਲਾਅਤਿਬਿਖਿਆ
ਰਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀਜੈ॥ਤਨਿਮਨਿਸਾਂਤਿਹੋਇਆਧਿਕਾਈਹੋਗੁਕਵੈਸੁ
ਖਿਸਦੀਜੈ॥੩॥ਜੋਜਿਉਸੁਰਜੁਕਿਰਣਿਰਵੈ॥ਆਸਰਬਠਾਈਸਭਪਾਇਘਰਿਰ
ਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧਾਮਿਲੇਰਸੁਪਾਵੈਤਤੁਨਿਜ ਘਰਿਬੈਠਿਆਪੀਜੈ॥੪॥
ਜਨਕਉਪੀਤੋਲਗੀਗੁਰਸੇਤੀ॥ਜਿਉਚਕਵੀਦੇਖਿਸੂਰੀਜੈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖ
ਤਰੈਨਿਸਭਨਿਰਖੀਮੁਖੁਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੁਆਨਕਥੀਅਹਿਭ
ਹੁਲੋਭੀਬਹੁਦੂਰਮਤਿਮੋਲੁਭਰੀਜੈ॥ਆਪਨਸੁਆਇਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਿਨਾ
ਕਾਵੈਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ॥੬॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਰਨਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿ
ਸੁਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਪਰਉਪਕਾਰਬੋਲਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆਮੁਖਿਸੰਤਭਗਤਹਰਿ
ਦੀਜੈ॥੭॥ਅਬ ਅਗਮਦਇਆਲਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭਦਾਇਆਧਾਰਿਖ
ਲੀਜੈ॥ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ॥੮॥੫॥
ਕਾਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਾਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ਜਬਲਗਿ
ਸਾਸੁਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੂਧੂਰਿਪਵੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰੁਨਾਰਦੁਸੇਖਨ
ਗਮੁਨਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਲੋਚੀਜੈ॥ਭਵਨਭਵਨਪਾਵੈਹੋਹਿਸਭਿਜਨਸਾਧੂਚ
ਨਧਰੀਜੈ॥੧॥ਤਜਿਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁਸਭੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਰਹੀਜੈ॥
ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਨਿਚੁਕਾਵੈ॥ਬਿਖੁਰੁਬਦਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਭਰਮੁਸੁਕੈਬ
ਹੁਬਿਭੁਸੁਕਕਰੀਆਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰੀਜੈ॥ਤਾਤੇਰਬਿਲਮੁਪਲੁਢਿਲਨ
ਕੀਜੈਜਾਇਸਾਧੂਚਰਨਿਲਗੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਨਰਤਨਵਖੁਹਰਿਸ

ਧੂਪਾਸੰਗਰਖੀਜੈ॥ਜੋਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਧਰੀ
ਜੈ॥੪॥ਸਭੁਤਪੁਸੁਨਪੁਸੁਜਪੁਜਾਪਬਾਈਗੁਰਕਾਢੀਬਾਹਕੁਕੀਜੈ॥ਜੇਆਤਮਕ
ਉਸੁਖੁਸੁਖੁਨਿਤਲੈਦ੍ਰਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ॥ਪ੍ਰਾਜੇਵਡਭਾਗੁਹੋਇ
ਆਤਿਨੀਕਾਤਾਂਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥ਸਭੁਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖੁਮੁਜਗੁਤ
ਰੀਐਸਹਜੈਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੋਜੋਧਾਕਾਈਵੈ
ਰਿਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਜੈ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅੰਧਾ
ਰਿਭਾਰਿਲਾਦਿਲੀਜੈ॥੭॥ਨਸਕਰਮਸਰਮੁਰਸਮਰਮੰਮੇਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮਨਾਮੋਰਲੈਮਿਲੀਜੈ॥੮॥੬॥ਛਕਾ

ਸਾਜੇ ਕੋਜੀਉ ਕੈਸੇ ਓਨਾ ਕਉ ਜਾਕੀ ਰਚਨ ਬਨੋਈ ॥੪॥੨॥ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਜਨ ਕੈ ਰੂਪ ਪੁਨਾ ਪੀਜਾਤਿ ਨਾ ਪੀ ਮੁਖ ਮਾਸਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮੋਹ ਲੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ

ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੋਮੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਤੁਧ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਜੇਤਾ ਦਿਸਹਿ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੇਤਾ ਆਵਹੁ ਸੇ ਸਾਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਸਾਜਨ ਕੈਕ ਮੁਨਾ ਪੀ ਧਰਮੁ ਨਾ ਪੀ ਨਾ ਪੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ਸਿਵ ਵਜੋਤੇ

ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਾ ਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਸਾਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾ ਪੀ ਨੇਮੁ ਨਾ ਪੀ ਨਾ ਪੀ

ਬਕ ਬਾਈ ਆ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾ ਪੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਫੁ ਮਾਈ ॥੩॥ ਸਾਜਾ ਕੈ ਆ

ਸਨਾ ਪੀ ਨੈ ਆ ਸਨਾ ਪੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ ਤਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤਤੁ ਮਿਲਿਆ

ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੧ ਤਤਾ ਕਾਹਿ ਆਵਹਿ

ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਬੇਖੁ ਅੰਮੀ ਮੁਤੁ ਦੂਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਕਿ ਆਕਥੀ ਐ ਸਬੇਰਹੀ

ਆਸਮਾਨਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੁਕ

ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਹਜਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੈ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇ ਆਜੋਨ ਜੁਨ

ਦੁਖ ਸਾਚਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਪਰਿਜਾਇ ਅਕਥ

ਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਾਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਮੈ ਮ੍ਰਿਤੁ

ਨੀ ਗੁਰਿ ਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਵਨ ਗੁਰਉ ਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹ

ਰਮਾਣ ਕਸੇ ਵੇਸਿ ਖੁਸੋ ਜੋ ਜਲਹੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀਂ ਕੋਇ ਅਸੁ ਤੋ

ਖ ਤਾ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਗੁਰੂ ਦਰੀਆ ਉਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਜਾਇ

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਤਾਤਿ ਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਹੁਦੇ ਵ ਕਰੈ

ਤਰਤ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀ ਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮ ਲੁ ਕਹੀਐ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪ

ਤਿ ਸਉ ਰੈਤ ਸੁ ਚਰਣ ਜਿ ਵਰਹੀ ਐ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀ ਅ ਪਾਨਉ ਪਜਹਿ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਾ ਵ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ਐ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਜ

ਦੁਪਾਈ ਐ ॥੪॥੬॥ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿ ਦਿ ਆ ਵੀ

ਚਾਰੇ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਵੈ ਮਨ ਆ ਆ ਪਾ ਪੋ ਆ ਪੁ ਪਰ ਗਾ ਸੇ ਆ ਪਾ ਇ ਆ ਐਂ ਮ੍ਰਿਤੁ

ਨਾਮੁ ॥੧॥ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾ ਨੁ ਆ ਇ ਕਦੀ ਖਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾ ਗਉ ਦੇ ਹਿ ਆ

ਗੁ ਪਰਤੀ ਬਿ ਭਾ ਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿ ਨਾ ਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁ ਰਖੁ ਨਿ ਰਭਉ

ਨਿਰ ਵੈਰੁ ਅ ਕਾ ਲ ਮੂ ਰਤਿ ਅ ਜੂ ਨੀ ਸੈ ਭੰ ਗੁ ਪ ਰ ਸਾ ਦਿ

ਨਾਇ ਤੇ ਗੈ ਰ ਣ ਨਾ ਇ ਪਾ ਤਿ ਪੁ ਜ ਸਾ ਨੁ ਉ ਤੇ ਰਾ ਜ ਣ ਮਾ ਤਿ ਮ ਕ ਸੂ ਦ ਨਾ ਇ ਤੇ ਰੈ ਨ

ਉ ਮੰ ਨੇ ਸ ਭ ਕੋ ਇ ਆ ਵੈ ਜਾ ਵੈ ਪਾ ਤਿ ਕ ਬ ਪੁ ਨ ਹੋ ਇ ॥੧॥ ਆ ਅ ਵ ਰ ਸਿ ਆ ਵ ਪਾ ਸ

ਗਲੀ ਪਾ ਜੁ ਸੋ ਜੈ ਬ ਖ ਸੇ ਤੈ ਪੂ ਰਾ ਕਾ ਜੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਨਾ ਉ ਤੇ ਰਾ ਤਾ ਣੁ ਨਾ ਉ ਦੀ ਬ

ਣੁ ਨਾ ਉ ਤੇ ਰਾ ਲ ਸ ਕ ਰੁ ਨਾ ਉ ਸੁ ਲ ਤਾ ਨੁ ਨਾ ਇ ਤੇ ਰੈ ਮਾ ਣੂ ਮ ਹ ਤ ਪ ਰ ਦ ਣੂ ਜੇ ਤੀ

ਨ ਦ ਰੀ ਕ ਰ ਮਿ ਪ ਵੈ ਨੀ ਸਾ ਣੂ ॥੨॥ ਨਾ ਇ ਤੇ ਰੈ ਸ ਹ ਜੁ ਨ ਇ ਸਾ ਲਾ ਹ ਨਾ ਉ ਤੇ ਰ ਐ

ਮੀ ਤੁ ਬੇ ਖੁ ਓ ਠਿ ਜਾ ਇ ਨਾ ਇ ਤੇ ਰੈ ਸ ਭਿ ਸੁ ਖ ਵ ਸਾ ਹਿ ਮ ਨਿ ਆ ਇ ਆ ਬੇ ਨੁ ਵੈ ਬ

ਧੀ ਜ ਮ ਪੁ ਰਿ ਜਾ ਇ ॥੩॥ ਨਾ ਇ ਤੇ ਰੈ ਬੇ ਰੀ ਘ ਰ ਦ ਰ ਦੇ ਸ ਹ ਮ ਨ ਕੀ ਆ ਖੁ ਸੀ ਆ ਕੀ ਚ ਹਿ

ਵੇ ਸ ਹ ਜਾ ਂ ਸ ਦੇ ਤਾ ਂ ਪ੍ਰ ਛ ਲ ਨ ਪਾ ਇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਕੂ ਰ ਕੂ ਰੋ ਹੋ ਇ ਜਾ ਇ ॥੪॥੧॥ਪੜਤਾਲ

ਮਹਲਾ ੧ ਤੇਰ ਨਾ ਮੁ ਰਤਨੁ ਕ ਮੁ ਚ ਨ ਦੂ ਸੁ ਰ ਤਿ ਤਿ ਬੈ ਲੋ ਇ ਆ ਐ ਪੋ ਕੁ ਆ

ਧੀ ਵ ਪੈ ਰੈ ਸ ਗ ਲ ਲ ਜੈ ਖੋ ਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਇ ਹੁ ਸੰ ਸ ਾ ਰੁ ਸ ਗ ਲਾ ਬਿ ਕਾ ਰੁ ਤੇ ਰ ਨਾ ਮੁ ਦਾ

ਰੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨਾ ਸ ਤਿ ਕ ਰ ਣ ਹਾ ਰੁ ਅ ਪਾ ਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਪ ਾ ਤਾ ਲ ਪੁ ਰੀ ਆ ਏ ਕ ਡਾ ਹੋ

ਵ ਹਿ ਲਾ ਖ ਕ ਰੋ ੜੇ ਨ ਤੇ ਰੇ ਲਾ ਲ ਕੀ ਮਾ ਤਿ ਤਾ ਪ ਵੈ ਜਾ ਂ ਸੈ ਰੋ ਹੋ ਵ ਹਿ ਹੋ ਰੈ ॥੨॥ ਦੂ ਖ

ਤੇ ਸੁ ਖ ਊ ਪ ਜਾ ਰੀ ਸੁ ਖੀ ਹੋ ਦ ਵ ਹਿ ਦੂ ਖ ਾ ਜ ਤੁ ਮੁ ਖਿ ਤੂ ਸ ਾ ਲਾ ਹੀ ਆ ਨੀ ਤਿ ਤੁ ਸੁ ਖੈ ਕੈ ਸੀ

ਭੂ ਖ ਾ ਨ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਮੁ ਰ ਖੁ ਏ ਕੁ ਤੂ ਅ ਵ ਰੁ ਭ ਲਾ ਸੈ ਸ ਾ ਰੁ ॥੩॥ ਜੋ ਕਾ ਰ ਣਿ ਬੇ ਦ ਬ ਧੇ ਊ ਚ

ਨ ਹੋ ਂ ਖ ਆ ਰੁ ॥੪॥੨॥ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੧ ਜੋ ਕਾ ਰ ਣਿ ਬੇ ਦ ਬ ਧੇ ਸੋ ਊ ਚ

ਰੇ ਸ ਕਾ ਰ ਣਿ ਛੋ ਡੀ ਮਾ ਇ ਆ ਜੋ ਕਾ ਰ ਣਿ ਸਿ ਪ ਬ ਦੇ ਉ ਦਾ ਸੀ ਦੇ ਵੀ ਮ ਰ ਮੁ ਨ ਪਾ ਇ ਆ

ਨਾ ਬਾ ਬਾ ਮ ਨਿ ਸਾ ਚਾ ਮੁ ਖਿ ਸਾ ਚਾ ਕ ਹੀ ਐ ਤ ਰੀ ਐ ਸਾ ਚੋ ਹੋ ਈ ਦ ਸ ਮ ਨੂ ਦੂ ਖ ਨ

ਆ ਵੈ ਨੇ ਰੈ ਹ ਰਿ ਮਾ ਤਿ ਪ ਵੈ ਕੋ ਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਆ ਗ ਨਿ ਬੌ ਬ ਪ ਵ ਣੈ ਕਾ ਬ ਣੀ

ਤੀ ਲਿ ਨਾ ਮ ਕੇ ਦਾ ਸ ਾ ਤੇ ਤ ਸ ਕ ਰ ਜੋ ਨਾ ਮੁ ਨ ਲੇ ਵ ਹਿ ਵਾ ਸ ਹੋ ਕੋ ਟ ਪ ਚਾ ਸ ॥੨॥ ਜੋ

ਏ ਕ ਕ ਰੈ ਚੀ ਤ ਗੋ ਆ ਈ ਮ ਨਿ ਚਿ ਤਿ ਬ ਹੁ ਤੁ ਬ ਫ ਢਾ ਵੈ ॥੩॥ ਏ ਤੇ ਗੁ ਣ ਏ ਤੀ ਆ ਚੰ ਗੀ ਆ

ਈ ਆ ਦੇ ਇ ਨ ਪ ਛੋ ਤ ਵੈ ॥੪॥੩॥ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁ ਧੁ ਸ ਾ ਲਾ ਹ ਨਿ ਤ ਨ ਧਨੁ ਪ ਲੈ ਨ ਨ ਕ ਕਾ ਧ ਨੋ ਜੋ ਏ

ਤਾਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨਸਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਇਆ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਇਹ ਦੇਹ ਕੁਵਾਰੀ ਐਸਾ ਕੋਊ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ ਜੋ ਪੂਤੁ ਰਾਜੀ ਐਸੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਮੁਨਹ ਪਿਆਰੇ ਪੂਛੀ ਐਸੇ ਸਚ ਘਰ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਮ ਮਨਹ ਪਿਆਰੇ ਪੂਛੀ ਐਸੇ ਨਾਨਕ ਢੂਢਿ ਸਿਨਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗੁਤੋ ਸੁਤੋ ਅੰਧਾ ਗਾਲਿ ਦੀਨੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਸਾ ਵੈ ਮਨ ਮਾਹਾ ਜਾਇ ਅਭੀ ਰਹੀ ਤਾ ਦੀ ਕਿਨ ਨਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ਸੁਖਸਾਗਰ ਮਹਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਛੋਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਆਪੋ ਪੀਤਿ ਪੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦੇ ਖੇਲਿ ਰਾਤਿ ਸੁਖਿ ਛੁਟੀ ਜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥੩॥ ਬਲਦ ਗਵਾਂਢੀ ਰਾਈ ਤਿਨ ਸਿਜੀ ਆਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੂਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਸਚੁ ਬੀਖਿਆ ਆਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਸਾ ਸਿ ਕਰਉ ਮੁਰਖੁ ਜਗਿ ਕੀਆ ਆਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇ ਗੀ ਲੇ ਵਰੀਆ ॥ ਭੂਲਿ ਚੂਕ ਤੇ ਦਰਬਾਰਿ ਨਾ ਬਿਨਕੈ ਸੋ ਆਚਰਉ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੋਝੂ ਠਿਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ਜਿਨੀ ਦਰੁ ਨੀ ਦੇਖਿਆ ਮੁਏ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਹੀ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੇਘੈ ਜਲੁ ਜਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ਊਤਮੁ ਮਾਂਝਿ ਨ ਦੂਜੀ ਕੋਇ ॥ ਮਨਹ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇਆ ਸੁਰਾ ਚੇਨਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਧੇ ਬੋਲੇ ਲੋਗੁ ਗਹਗਚਾ ਵਾਦੀ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਮ ਮਨਹ ਪਿਆਰੇ ਪੂਛੀ ਐਸੇ ਨਾਨਕ ਢੂਢਿ ਸਿਨਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗੁਤੋ ਸੁਤੋ ਅੰਧਾ ਗਾਲਿ ਦੀਨੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਸਾ ਵੈ ਮਨ ਮਾਹਾ ਜਾਇ ਅਭੀ ਰਹੀ ਤਾ ਦੀ ਕਿਨ ਨਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ਸੁਖਸਾਗਰ ਮਹਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਛੋਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਆਪੋ ਪੀਤਿ ਪੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦੇ ਖੇਲਿ ਰਾਤਿ ਸੁਖਿ ਛੁਟੀ ਜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥੩॥ ਬਲਦ ਗਵਾਂਢੀ ਰਾਈ ਤਿਨ ਸਿਜੀ ਆਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੂਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਸਚੁ ਬੀਖਿਆ ਆਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਸਾ ਸਿ ਕਰਉ ਮੁਰਖੁ ਜਗਿ ਕੀਆ ਆਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇ ਗੀ ਲੇ ਵਰੀਆ ॥ ਭੂਲਿ ਚੂਕ ਤੇ ਦਰਬਾਰਿ ਨਾ ਬਿਨਕੈ ਸੋ ਆਚਰਉ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੋਝੂ ਠਿਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ਜਿਨੀ ਦਰੁ ਨੀ ਦੇਖਿਆ ਮੁਏ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਹੀ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੇਘੈ ਜਲੁ ਜਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ਊਤਮੁ ਮਾਂਝਿ ਨ ਦੂਜੀ ਕੋਇ ॥ ਮਨਹ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇਆ ਸੁਰਾ ਚੇਨਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਧੇ ਬੋਲੇ ਲੋਗੁ ਗਹਗਚਾ ਵਾਦੀ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਮ ਮਨਹ ਪਿਆਰੇ ਪੂਛੀ ਐਸੇ ਨਾਨਕ ਢੂਢਿ ਸਿਨਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗੁਤੋ ਸੁਤੋ ਅੰਧਾ ਗਾਲਿ ਦੀਨੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਸਾ ਵੈ ਮਨ ਮਾਹਾ ਜਾਇ ਅਭੀ ਰਹੀ ਤਾ ਦੀ ਕਿਨ ਨਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ਸੁਖਸਾਗਰ ਮਹਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਛੋਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਆਪੋ ਪੀਤਿ ਪੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦੇ ਖੇਲਿ ਰਾਤਿ ਸੁਖਿ ਛੁਟੀ ਜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥੩॥ ਬਲਦ ਗਵਾਂਢੀ ਰਾਈ ਤਿਨ ਸਿਜੀ ਆਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੂਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਸਚੁ ਬੀਖਿਆ ਆਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪਵਣਾ ਸਮੁ ਰਹਾਉ ਪਾਚ ਤਸਕਰਾ ਵਸਿ ਕਾਮਨਿ ਆਂਬਿ ਮਾਨੁ ਦਿਸਟਿ ਰਾਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦੈ ਆਕਣ ਕਕਾਰੁ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ਚੁ ਪੁਕਰੁ ਸੁਭੈ ਤੋ ਖੁਘੀ ਉਕਾਰੈ ਐਸਾ ਆਂਗੁ ਦਨੁ ਅੰਖਿ ਆਧੀ ਰਜੁ ਕਾਰਿ ਰਗਉ ਲਵੈ ਰੀ ਸਹਜੇ ਬਢੁ ਰਾਖੀ ਰੁ ਪੀਐ ਐਸਾ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਕਾ ਕਪੜਾ ਆਂਗੁ ਹਰੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਕਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖਿਆ ਜਾ ਵਤੁ ਕਿਉ ਰਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾ ਦੈ ਜਾਂਉ ਸਹੀ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ ਬੂਝੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇ ਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਆਪੇ ਪ ਈ ਪਰੁ ਹੋਇ ਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਇਰ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰਿ ਭਰੀ ਅਤ ਹੈ ਤੈ ਸੋਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਸਕੀ ਵਤ੍ਰਿ ਆਈ ॥੨॥ ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨ ਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਅਸਿ ਵੀਚਾਰੇ ਦੇ ਖੁਬਹ ਮਾਗੈ ਆਸੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸ ਸਭੀ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਸੋ ਦੀ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਰਿਦੈ ਉਦਾਸੀ ॥੪॥੪॥ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਗੀ ਬਧਨਿ ਬੰਧੋ ਹੁਤਿ ਸਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ॥ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਰਾ ਫੁ ਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁ ਨਿ ਚੁਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀ ਚਕਰੈ ਸੁਲਤਾ ਨੁ ਜਿ ਨੀ ਜਾ ਣੈ ਸੁਜਾਣੈ ॥ ਆਜਾ ਗੇ ਤੇ ਪੂਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਣੈ ਜਾ ਈ ਐ ਜੋ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਐ ਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋ ਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾ ਤੈ ਸਬਾ ਦਿ ਧਿ ਆਈ ਐ ਛੋ ਤੁ ਹੁ ਦੁ ਨੀ ਪਰੀ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਸ ਨਿ ਦਾ ਸ ਜਗਿ ਹਾ ਰਿ ਆ ਤਿ ਨੀ ਜੀ ਤਾ ॥੪॥ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਮਨੁ ਮਾਣੇ ਆਮਨੁ ਧਾਣੇ ਆਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਆਨ ਗੁਰੂ ਠਾ ਸਾ ਬਾ ਸੇ ਜਾ ਰੁ ਰਖਿਆ ਖਿਲੈ ਹਿ ਸਾ ਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾ ਸੇ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸਾ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁ ਨਿ ਧਿ ਮੇਰੈ ਹਾ ਗੁ ਸਮਤਿ ਦੇ ਹਿ ਲ ਗੁ ਪਾ ਗੇ ਤੇ ਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਗੀ ਮਨੁ ਭੋ ਗੀ ਆ ਮਨੁ ਸੂ ਰ ਖੁ ਗਾ ਵਾ ਰੂ ਮਨੁ ਦ

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਸੀ ਗਾਲ੍ਹ੍ਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤਿਕ ਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਬੁ ਜੁ ਗਲਾ ਹਾਥਾਈ ॥ ਸਾਦ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਜੋ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥
ਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੫॥
ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਪਵਹਿ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥੧॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ੐ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਮਿਖਿ ਆਜਾ ਚੀਏ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥੨॥
ਵਾਦੁ ਪੜਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਆਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥੩॥
ਖੁਧਿਆ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੁਚਾ ਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੪॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੇ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੫॥੧॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੐ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲਨ ਸੋਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਹਿ ਜਨ ਕੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਏ ॥੧॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਤੇ ਤਰੁਤਾ ਰੀਆ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਬੂਢਾ ਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਦੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥
ਸਜਣ ਜਾਇ ਜਿਨਾ ਉਜੀ ਵਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਣੇ ਜਪਮ ਜਪੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥
ਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾ ਦੁਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾਕਉ ਕਿ ਆਤਿ ਸੁਉ ਪਮਾ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਭੀ ॥
ਐਸੇ ਸਾਚੀ ਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬ ਸਮਾਵੈ ॥
ਨਿਰਮਲ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥
੪ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਕਲਪੈ ਅਵ ॥

ਤੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਰਹਿਆ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਜਾ ਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਜਾਪਿ ॥
ਜਾਇ ਰਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਜਾਪਿ ॥ ਬਣਦੇ ਬਹੁਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
ਸਰ ਬਜੀਆਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਮਾਇਆ ਪਾਪਿ ਪਾਪਿ ॥
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ
ਮੁਦ ਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਇਕ ਦੀਪਿ ਚਾਰਿ ਚਵਹ ਸਿ
ਅਤੈ ਖਿ ਮਾਸੰਤੋ ਖੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੈ ॥ ਬੈ ਰਾਗਿ ਰਹਿ
ਰਹਿਓ ਨ ਜਾਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਹਿ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆ
ਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰ ਪਉ ਸੰ ਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪੈ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ
ਸਭ ਏਕ ਸੂਤੇ ਉਤ ਪਰੋਤਿ ਲੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਜਾਇ ਰਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਜਾਪਿ ॥

ਆਈਆ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਪੁਰਖ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਪੋਖਣ
ਤਾਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਜੈ ਸੋ ਮਨਿ ਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਭੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਆਦੇ ਖਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਿ ਰਜੁ ਣੀ ਆਰੋ ਕਉ ਬਖਸਿਲੈ ਤੁ
ਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈ ਗੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਭੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਤੇ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇ ਬੁ ਝਾਈ ॥
॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉ ਭੁ ਦਾ ਵਿ ਦ ਬਾ ਲੈ ਜਾ ਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰ ਪੀ ਭੁ ਆ ਗੈ ਰਖਉ ਸਦ ਆ
ਸਰ ਣਾ ਈ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਆ ਪੇ ਭਾ ਣੇ ਵਿ ਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁ ਆ ਮੀ ਹਰਿ ਨਾ ਮੋ ਦੇ ਨਿ ਵ ਨਿ
ਆਈ ॥ ਪੂ ਰੇ ਗੁ ਰ ਤੇ ਭਾ ਣਾ ਜੋ ਮੰ ਨੈ ਸ ਹਜਿ ਸ ਮਾ ਈ ॥੨॥ ਤੇ ਰੈ ਭਾ ਣੈ ਭ ਗ ਤਿ ਜੇ
ਤੁ ਧੁ ਭਾ ਵੈ ਆ ਪੇ ਬ ਖ ਸਿ ਮਿ ਲਾ ਈ ॥ ਤੇ ਰੈ ਭਾ ਣੈ ਸਦਾ ਸੁ ਖੁ ਪਾਇ ਆ ਗੁ ਨਿ ਵ ਸ ਨਾ ਅ
ਗਨਿ ਬੁ ਝਾ ਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁ ਕ ਰ ਹਿ ਸੁ ਹੋ ਵੈ ਕ ਰ ਤੇ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕ ਰ ਣ ਜਾ ਈ ਨ ਨ ਕ ਵੈ
ਜੇ ਵ ਡੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਦਾ ਪੂ ਰੇ ਗੁ ਰ ਤੇ ਪਾ ਈ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਆਜੈ ਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਾਇਆ
ਪੈਦੜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤੁ ਧੁ ਜੁ ਪੀ ਤੁ ਧੈ
ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁ ਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ
ਨਿ ਮੀ ਠਾ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਸਾ ਰੁ ॥ ਸਦਾ ਮੀ ਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀ ਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀ ਚਾ ਰੁ ॥੨॥ ਜਿ ਨੀ
ਠਾ ਲਾਇ ਆ ਸੋ ਈ ਜਾ ਣੈ ਤਿ ਸੁ ਵਿ ਦ ਬ ਲਿ ਜਾ ਈ ॥ ਸ ਬ ਦਿ ਸਲਾ ਹੀ ਸਦਾ ਸੁ ਖ
ਦਾ ਤਾ ਵਿ ਚਹੁ ਆ ਪ ਗ ਵਾ ਈ ॥੩॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਮੇ ਰਾ ਸਦ ਹੈ ਦਾ ਤਾ ਜੋ ਇ ਛੈ ਸੋ ਫ ਲੁ ਪ
ਏ ਨਾ ਨ ਕ ਨਾ ਮੁ ਮਿ ਲੈ ਵ ਡ ਆ ਈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਸਚੁ ਪਾ ਈ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀ ਉ ਤਿ ਨ ਦੁ ਰਾ ਖਨ ਜੋ ਗੁ ਤੁ ਧੁ ਜੇ ਵ ਡੁ ਮੋ ਅ
ਵ ਗੁ ਸੁ ਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋ ਆ ਨ ਹੋ ਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਜੋ ਤੇ ਰੀ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਹ ਰਿ ਜੀ
ਉ ਤਿ ਨ ਕੀ ਕ ਰੀ ਪ ਤਿ ਪਾ ਲਾ ॥ ਆ ਪੀ ਪ੍ਰ ਪਾ ਕ ਰਿ ਭਾ ਖੁ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਮੋ ਹੋ ਪੈ ਨ ਸ
ਕੋ ਜਮ ਕ ਕਾ ਲੁ ॥੨॥ ਤੇ ਰੀ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਸ ਚੀ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਨ ਓ ਹ ਪ ਹੈ ਨ ਜਾ ਇ ਜੋ ਹ ਰਿ
ਦੂ ਰਿ ਦੂ ਜੈ ਭਾ ਇ ਲਾ ਗੈ ਓ ਹੁ ਜੰ ਮੈ ਤੈ ਮ ਰਿ ਜਾ ਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੇ ਰੀ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਸਕਿਰਸਾਕਿਗੁਨਗਾਵਹੁਗੁਰਮੁਤਿਲੇਵਉਨਾਮਿਨਾਮੈਲਾਗਾਨਾਮੈਮੁਖੁਮੀ
ਆਗੁਰਸਬਦੀਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨਾਹਰਿ
ਊਤਮੁਮੇਰਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਕਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰਤ
ਮੀਤਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਹਕਿਤੁਬਾਹਿਧਿਕਿਉਪਾਈਐ॥
ਭੁਅਪੁਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਪਿਦੇਸੁਹਰਿਦਾਨਾ॥੨॥ਅਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਵੈਸਿ
ਆਸਾਮਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨਾਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਰਸਿਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਅਗਮਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਵਹਪ੍ਰਭੁਅਗਮਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨਾ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪

ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਜੈਮਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਹਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਹੀਜੀਵਾ
ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਨੁਨੀਰਦੁਖਪਾਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀ
ਹਉਤਿਸੁਪਹਿਰਿਮੁਚਉਪਾਈ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿ
ਮੇਲਹੁਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿਜੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜਨਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਿਉਚਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਾਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਨੇਪੈਧਰਿਧੀਰੇ॥
ਭਵਖੰਡਿਪਰਾਨਾਮਹਰਿਨੀਮਖਫਾਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਮੇਰੈ॥੧॥
ਹਰਿਨਾਮਾਮਹਿਤਨੁਬਾਸਫਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਮੁਖਿਮੀਠਾ॥
ਜਪਿਪੋਸੇਭਾਗੁਮੁਖਿਕਰਫਾਹਰਿਫਲਤਿਫਲਤਿਜਨਭਏਸੂਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰ
ਬਿਨੁਫਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਨਿਤਨਿਮਖਫਾਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਮੇਰੈ
ਭਵਖਿਫਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਮੁਖਿਮੀਠਾ॥ਮੁਖਿਪਾਈਆਰਾਸੁਝੀਕਾ॥੩॥ਹਉਤਿਸੁਪਹਿਰਿਹਰਿਦੇਉਨਿਤਬਲਜਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਿਕੀ
ਊਜਲਦੀਕਾਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗਊਪਰਿਜੋਉ ਵਿਚਿਉਡੁਵਾਸਹਿਕੀਕਾ॥੨॥
ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਤਿਨਸਭਿਕਾਰਜਫੀਕਾ॥ਜੈਸੋਸੀਗਾਡੁਕਰੈਦੇਹਾਸੁ
ਖਨਾਮਾਬਿਨੁਨਾਨਕਦੇਨਕਕੀਕਾ॥੩॥ਹਉਹਰਿਕੀਕਰਮਾਈਆਗਮਭਰਮਾਦਇਸਭੁਫਰਫਰਾਤੈਸਭਮਹਿਈਕਾਰਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਓਘਰੀ
ਮੀਕਾ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਘਰੁ ੧

ਹਰਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਮੁਖਿਪਰਿਪਤਿਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਮੁਖਿਭਲਾਕਿਲਿ
ਮਲੁਪਾਪਲਹਿਜਾਪਮਨਾਮੁਹਰਿਵੇਲਾਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾ
ਸੁਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ
ਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸੋਧਸਗੁਰਸੋਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੈਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤਾਂਸਹਜੇਹੀ ਮਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਬੁਝਿਸਿਧਿਰਿਧਿਚਿਹਰਿਮਨਿ
ਧਿਆਇਆਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਸਭਸਾਕਾਜਿਸੁਹਥਿਬਾਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਸਾਚਾਸੋਈਜੋਨਹਰਿਭਾਵੈਸੋਈਹੋਵੈਜਿਸੁਹਰਿਰਾਖੈਸੁਪੂਰਾਕੋਈ
ਸਭਿਸੁਖਪਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵੈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਬੁਝਿਸਿਧਿਰਿਧਿਚਿਹਰਿਮਨਿ
ਧਿਆਇਆਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਸਭਸਾਕਤਮੂੜਮੁਹੇਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤੇਜਿਉਸੁਪਨੈਹੋਇਗਇਆਤਿਵੈਜਗੁਝੂਠਾਕਿਨੈਨਹੀਦੀਸੈਨਾਲਿਨਾਲੀਪ੍ਰੀਤਿਰਮਨਾਮਨਾਰਮਿਰਹੇ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿਜੀਵਨਪਦਵੀਸੋਜਾਨੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਨੇਮੰਨਿਵਸੈ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਉਚਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਨੇਧੀਰੇਪ੍ਰ
ਭੁਕਿਪਫਾ॥੧॥ਸਭੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨੋਮਖਫਾਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਮੇ
ਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਹਿਤਨੁਬਾਸਫਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਮੁਖਿਮੀਠਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਪਾਈਆਰਾਸੁਝੀਕਾ॥੩॥ਹਉਤਿਸੁਪਹਿਰਿਹਰਿਦੇਉਨਿਤਬਲਜਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਿਕੀ
ਊਜਲਦੀਕਾਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗਊਪਰਿਜੋਉ ਵਿਚਿਉਡੁਵਾਸਹਿਕੀਕਾ॥੨॥
ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਤਿਨਸਭਿਕਾਰਜਫੀਕਾ॥ਜੈਸੋਸੀਗਾਡੁਕਰੈਦੇਹਾਸੁ
ਖਨਾਮਾਬਿਨੁਨਾਨਕਦੇਨਕਕੀਕਾ॥੩॥ਹਉਹਰਿਕੀਕਰਮਾਈਆਗਮਭਰਮਾਦਇਸਭੁਫਰਫਰਾਤੈਸਭਮਹਿਈਕਾਰਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਓਘਰੀ
ਮੀਕਾ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਘਰੁ ੧

ਹਰਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਮੁਖਿਪਰਿਪਤਿਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਮੁਖਿਭਲਾਕਿਲਿ
ਮਲੁਪਾਪਲਹਿਜਾਪਮਨਾਮੁਹਰਿਵੇਲਾਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾ
ਸੁਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ
ਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸੋਧਸਗੁਰਸੋਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੈਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤਾਂਸਹਜੇਹੀ ਮਿਲ

ਜਨਤੂਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿ
ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਫਾ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਬਿਖੁਡੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉਪਜੰਪਿਉ
ਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰ
ਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਧਾ
ਰਿਓਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁ
ਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁਖਭੂੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮ
ਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਰਨਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾ
ਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨਭਾ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲਮਹਲਾ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨ॥ਜਿਨਜਪਿਆਤੇਪ
ਰਿਪਰਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਆਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਅਠਸਠਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰੁਪ
ਰਧਾਨੁ॥ਖਿਨਖੋਵੈਪਾਪਕੋਟਾਨ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਭਾਸ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚਤਤਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਧ
ਰਤਿਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ਰਹਉ
॥ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕੁਸਮ
ਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥
ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿ

ਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿਰਤੁਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇ
ਗੁਪਾਲ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥
੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭ
॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ
ਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰ
ਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇ
ਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਵਸਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥
੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿ
ਠਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਲਮਲਜਾਹਿ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆ
ਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧ
॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪ
ਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥ
ਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ॥੪॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸ
ਰਨਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗਨਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰ
ਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮੁ

ਸੁਖ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਧਰ ਸਿਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਮਸਤਕਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ ॥ ਚੇਦਰ ਬਾਰੇ ਤੇ ਸਚੁ ਸਾਜਿਆ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਵਡਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ

੪॥੧੦॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅਪੁਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲਾ॥ਬਿਨਸਿਗ
ਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਸਾਚੁਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅ
ਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥
੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ॥੪॥
੧੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸਾ॥੧॥ਸਰਬਕ
ਲਿਆਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥੧੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਬਿਭਾਸ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥ਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋ
ਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈ
ਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਧੁਰਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤ
ਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨਮ
ਜਨਮਾਬਿਖਾਦਾਬਿਨਸੇਰਾਖਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ॥ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪ॥੧॥ਨਾਨਕੁ
ਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੧॥੧੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀ

ਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਨਮਸਕ
ਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅ
ਨੇਕ॥੨॥੨॥੧੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧ ਬਿਭਾਸ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰ
ਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾ
ਇਆਮਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾ
ਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿ
ਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੂਛਿਸਹਜਘਰੁਪਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੂਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹ
ਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਸਚੈ
ਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਅਮਰ
ਪਦੁਪਾਵੈ॥ਤਾਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਵੈ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਅ
ਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸੋ
ਈ॥੬॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ
॥ਸਬਦੇਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਬਦੇਗਤਿਮਤਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਅਵਰੁਨਾਹੀ
ਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਊਤਮਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਈ॥੮॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸ
ਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਦੇਖਿਕਾਮਿਲੋਭਾਇਆ॥ਸੁਤਕੰਚਨਸਿਉਹੇਤੁ
ਵਧਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਾਮੁਪਰਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਜਾਪੁਜਪਉ
ਜਪਮਾਲੀ॥ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਤੇ
ਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸਾਚਸਬਦਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਤੁਧੁ

ਚਹੁ ਕੈ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਆਖਹੁ ਜਨ ਜਪਦੇ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹਰਿ ਦੈ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥ ਦਾਦੁ ਬਿਧਾਤੇ ਕੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦੂਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਏਹ ਮਤਿ ਸਭ ਦੂ ਹੈ ਅਵਰੁ ਚਿਦੂ ਬਿਧਾ ਸੋਧੈ ਪਵੈ ਢੂ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਸਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਣਿ ਆਸੁ ਬੀ ਚਾਰੁ ਅਨੁ ਮੋਜੀ ਵਤਮਾ ਜਾਣੁ ਅਨਕਨਦੀ ਰਿ ਪਢੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਨੀ ॥ ਗੋਤਮ ਪਾਮਹਲਿ ਇਸਤੀ ਰਿਸ਼ੂ ਦੇਖਿ ਦੂਲੁ ਭਇਆ ਸਹਸ ਸਗੀ ਰਚਿ ਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾਮਸਿ ਪੜੇ ਤਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੂਲੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇ ਨਿਹਰੀ ਚੰਦੈ ਪਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਉਗਣ ਜਾਣੈ ਤਪੁ ਨ ਕਰੈ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇ ਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਉ ਅਚਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆ ਲੋਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਜਾਚਾ ਜਨਮੋ ਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜਾਇਆ ॥ ਤਿ ਨਿਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪ ਤੁ ਲੇ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਲਾ ਗੋ ਸਦਾ ਰੋ ਸਰ ਣਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੁਗਧ ਅਗਧ ਬੋਚੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾ ਗੈ ਪਛੁ ਤਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿ ਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀ ਅਹੁ ਅਭਿ ਮਾਨੇ ਪੋ ਪਚੀ ਐ ॥ ੭ ॥ ਭੂਲ ਣ ਵਿ ਚਿ ਕੀ ਆਖਿ ਭੂ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੂ ਲੈ ਆਪਿ ਨ ਕਸ ਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿ ਸਤਾਰ ਕੋ ਭੂ ਲ ਚੁ ਕ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਮੁਆ ਧਰਾ ਧਾਧਾ ਛੁਟਿ ਕਿ ਗਇ ਆਵੇ ਕਾ ਰਾ ਜੇ ਉ ਮਨਮੁਖਿ ਵੂ ਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਮੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਦਾ ਰਾ ਆ ਵਤ ਜਾਤ ਲਾ ਜਨ ਪੀਲਾ ਰੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੂ ਬੂ ਡੇ ਬਾ ਰੇ ਬਾ ਰਾ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁ ਲੇ ਖੁ ਆਤ ਕਹੀ ਐ ਕਾ ਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ

ਆਪਿ ਪਰ ਚਾਇ ਆ ਸੇ ਈ ਭਗਤ ਜਿ ਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਗਿ ਆ ਨੁ ਧਿਆ ਨੁ ਨ ਰਹਰਿ ਸੇ ਰ ਬਾਣੀ ਆ ਬਿ ਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਨ ਜਾਣੀ ਆ ਸ ਗਲਾ ਸੋ ਰੇ ਵ ਜੋ ਤਿ ਸਾਮ ਣੀ ਆ ਅ ਦਰੂ ਪ ਵਿ ਚ ਪ੍ਰ ਕ ਰ ਬਾ ਣੀ ॥ ੩ ॥ ਭਰਾ ਉ ਭਰਾ ਤਿ ਗੁਰ ਮ ਤੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰੀ ਐ ॥ ਹਉ ਤਿ ਸ ਵਿ ਚ ਮੈ ਨੋ ਮੇ ਰੇ ਪ੍ਰ ਕੀ ਪਿ ਆ ਰੀ ਐ ॥ ਸਾ ਸ ਗਿ ਰ ਸਾ ਸ ਤਿ ਸ ਭ ਸੁ ਖ ਦਾ ਤਾ ਸੋ ਵੇ ਸੋ ਗਮ ਲੁ ਹੋ ਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਵਾ ਸੁ ਰ ਤਿ ਸ ਬਾ ਦੀ ਵੀ ਚਾ ਰੀ ਆ ਜ ਪੁ ਜ ਪੁ ਜ ਨੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾ ਰੀ ਜੀ ਵ ਨ ਮੁ ਕ ਤੁ ਜਾ ਸ ਬ ਦੁ ਸੁ ਣ ਇ ਆ ਸ ਚੀ ਰਹ ਤ ਸ ਚਾ ਸੁ ਖੁ ਪ ਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾ ਰਿ ਨ ਜੀ ਵ ਨ ਮੁ ਕ ਤੁ ਜਾ ਸ ਬ ਦੁ ਸੁ ਣ ਇ ਆ ਸ ਚੀ ਰਹ ਤ ਸ ਚਾ ਸੁ ਖੁ ਪ ਇ ਆ ॥ ੬ ॥ ਸੁ ਖ ਦਾ ਤਾ ਦੁ ਖੁ ਮੇ ਟ ਣ ਹਾ ਰਾ ਆ ਵ ਰੁ ਨ ਸੂ ਝ ਸਿ ਬੀ ਜੀ ਕਾ ਰਾ ਅ ਤ ਨੁ ਮ ਨੁ ਧੋ ਇ ਆ ਰੋ ਰਾ ਖਿ ਆ ਨ ਨ ਕੁ ਕ ਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾ ਖਿ ਆ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸ ਨਿ ਵ ਲੀ ਕਰ ਮ ਭੂ ਇ ਅੰ ਗ ਮ ਭਾ ਠੀ ਰੇ ਚ ਕ ਪੂ ਰ ਕ ਕੁੰ ਭ ਕ ਰੈ ॥ ਬਿ ਨੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕਿ ਛੁ ਸੋ ਝੀ ਨਾ ਹੀ ਭ ਰਮੇ ਭੂ ਲਾ ਬੂ ਡੈ ॥ ਮ ਰੈ ਆ ਪ ਭ ਰਿ ਆ ਭ ਰਿ ਭ ਰਿ ਧੋ ਵੈ ਅੰ ਤ ਰਿ ਮਾ ਜੁ ਕੀ ਅ ਲੂ ਕ ਦੇ ਨ ਲ ਹੈ ॥ ਅ ਨ ਮਾ ਬਿ ਨੁ ਢੋ ਕ ਟ ਸਾ ਭਿ ਕ ਰ ਮਾ ਜੋ ਉ ਬਾ ਜੀ ਗ ਰੁ ਭ ਗ ਮਾ ਖੁ ਲੈ ॥ ੧ ॥ ਅ ਖ ਟ ਕ ਰ ਮ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਸੋ ਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁ ਣ ਸਾ ਗ ਰੁ ਅ ਵ ਗੁ ਣ ਮੋ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਆ ਇ ਆ ਧੰ ਧਾ ਧਾ ਵ ਣੀ ਦੁ ਰ ਮਾ ਤੇ ਕਾ ਰ ਬਿ ਕਾ ਰ ਗਾ ਮੂ ਰ ਖੁ ਆ ਪੁ ਗ ਣ ਹਾ ਰੇ ॥ ਦਾ ਬੂ ਝ ਨਿ ਸ ਕੈ ਕਾ ਰ ਗ ਮ ਨ ਸ ਾ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ਓ ਹ ਣੀ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਬੋ ਲ ਖੁ ਆ ਹ ਮ ਜ ਨੁ ॥ ਝੂ ਠਾ ਚੰ ਡਾ ਲ ਕਾ ਢੋ ਕ ਦ ਚਾ ਰ ਸੀ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਝੂ ਠੀ ਮ ਨ ਕੀ ਮ ਤਿ ਓ ਪੈ ਕ ਰ ਣੀ ਬਾ ਦਿ ਬਿ ਬਾ ਦੁ ਆ ਝੂ ਠੇ ਵਿ ਚਿ ਅ ਹੰ ਕ ਰ ਦੂ ਪੈ ਖ ਸ ਮ ਨ ਪ ਵੈ ਸਾ ਦੁ ॥ ਆ ਇ ਬਿ ਨੁ ਨ ਵੈ ਹੋ ਰੁ ਕ ਆ ਵੈ ਸਾ ਦੁ ਆ ਦੁ ਸ ਟੀ ਸ ਭਾ ਵਿ ਗੁ ਚੀ ਐ ॥ ਇ ਬਿ ਖੁ ਦ ਤੀ ਜੀ ਵ ਣ ਬਾ ਦਿ ॥ ੩ ॥ ਏ ਕੁ ਮਿ ਭੂ ਲੇ ਮ ਰ ਹੁ ਨ ਕੋ ਈ ॥ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵਿ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਈ ॥ ਇ ਬਿ ਨੁ ਸ ਾ ਤਿ ਸੁ ਖੁ ਨ ਕਤਿ ਕਿ ਨੈ ਨ ਪ ਾ ਈ ॥ ਆ ਵ ਾ ਹ ਜਾ ਹੋ ਮ ਰ ਹੋ ਮ ਰ ਹਿ ਜਾ ਈ ॥ ੪ ॥ ਏ ਹੁ ਸ ਰੀ ਰੁ ਹੈ ਕੁ ਣ ਧਾ ਤੁ ਾ ਇ ਸ ਨੋ ਵਿ ਆ ਪੋ ਸੋ ਗ ਸ ਤ ਾ ਪੁ ਾ ਸੋ ਸੇ ਦ ਹੁ ਜਿ ਸੁ ਮ ਾ ਈ ਨ ਬ ਪੁ ਾ ਵਿ

ਮੁਖਿ ਜਾਤ ਮੋਲਿ ਲਏ ਸ਼ਰਣਈ ॥੨॥ ਮਨ ਮੁਖਤੇ ਅਛਤ ਗਤਿ ਨੋਦ ਵਾਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਹਰਿ ਦਿਵਨੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨ ਬੂਝਿ ਪਇਆ ਆਲੀਜ ਬਲਗਿ ਸਬਦ ਨਸ

ਸੋ ਵਡਖਾਪਿਆ ਜਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ

ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾ ਬੀਨਾਇਆ

ਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰ

ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਦੁਨੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ

ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀ ਆਹੁ ਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ ਐਸੇ ਜੋਜਨ ਵਿਰ

ਲੇ ਜਗ ਮੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਜਾ ਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਰੇ ਅਤੀਤ ਮਾਸਤ

ਲੋ ਭੁਚ ਕਾਇ ॥ ਆਪਨਾ ਮਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖਹਉ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇ

ਆਪਨਾ ਨਕ ਤਿ ਨਕੇ ਚਰਨ ਪਖਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ ਭਾਇ ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ

ਲੇ ਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਪੈਰੁ ਗੁਹੁ ਇਆ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ

ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਰਤਨ ਪਰਗਟ

ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸ ਜੋਨਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜ ਵੀਚਾਰਿ ਲੇ ਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ

ਣ ਕੋ ਦਿ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ

ਬਿਨੁ ਘੋ ਰੰਧਕਾਰੁ ਚੁ ਜਾ ਉਕਰਿ ਪੂ ਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਜਿ ਬੈ ਲੇਖ

ਮੰਗੈ ਐਤਿ ਬੈ ਦੇ ਹਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾ ਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉ ਬਰੇ ਦੁ ਖੀਏ ਦੂ ਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥

ਨਿ ਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ

ਨਿ ਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ

ਕੋਈ ਨ ਨਾਮਿ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸ ਭ ਮੋਹ ਕੂੜਿ ਲੋ ਲਿ ਖਚਉ ਨਾਸੀ ਮਨਹਠਿ

ਰਬੁ ਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਭਰਿ ਪਇਆ ਆਲੀ ਜ ਬਲਗਿ ਸਬਦ ਨਸ

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸ ਮਾਪੇ ਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀ ਦੈ ਸੋਹਿ ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾ ਦੈ ਸੋ ਇ ॥੪॥ ਸ ਫਲੁ ਗਰੂ ਚੁ ਕਾ ਦੈ ਹਰਿ

ਗੁਣ ਗਾ ਵੈ ਪੂ ਰਾ ਸ ਤਿ ਗੁਰ ਸ ਹਜਿ ਸ ਮਾ ਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੋ ਲ ਤ ਤ ਉ ਠਹ ਰਾ ਵੈ ॥ ਸ

ਚੁ ਕਰ ਣੀ ਕਿ ਕਾ ਰ ਕਮ ਵੈ ॥ ਪ ਪਾ ਅ ਤ ਰਿ ਜੂ ਠਾ ਕਿ ਉ ਸੁ ਚੋ ਹੋ ਇ ॥ ਸ ਸ ਬ ਦੀ ਧੋ ਵੈ ॥ ਵ

ਰ ਲਾ ਕੋ ਇ ॥ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਕੋ ਈ ਸ ਚੁ ਕ ਮਾ ਵੈ ॥ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣ ਠਾ ਕਿ ਰ ਹ ਵੈ ॥ ਵ

ਭਉ ਖਾ ਣ ਪੀ ਣਾ ਸੁ ਖੁ ਸਾ ਰੁ ॥ ਹ ਰਿ ਜਨ ਸ ਗ ਤਿ ਪਾ ਵੈ ॥ ਪਾ ਰੁ ਸ ਚੁ ਬੋ ਲੈ ਬੋ ਲ ਵੈ

ਪਿ ਆ ਰਾ ਗੁ ਰ ਕ ਸ ਬ ਦੁ ਕ ਰ ਣੀ ਹੈ ਸ ਰੁ ॥ ਹ ਰਿ ਜਨ ਸੁ ਕ ਮੁ ਧ ਰ ਮੁ ਪ ਤਿ ਪੂ ਜਾ

ਕਾ ਮੰ ਕ੍ਰੋ ਧ ਅ ਗ ਨੀ ਮਾ ਹੈ ਭੂ ਂ ਜਾ ॥ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਚਾ ਖਿ ਆ ਤ ਉ ਮ ਨੁ ਭੀ ਜਾ ॥ ਪ ਣ ਦ ਵ ਨ

ਨ ਕੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਦੂ ਜਾ ॥੮॥ ਪ ਪ ਪ੍ਰ ਭਾ ਤੀ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥ ਰ ਰ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਜੂ ਪਿ ਆ ਖੰ

ਰਿ ਪੂ ਜਾ ॥ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ਵੀ ਚਾ ਰਿ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਹੀ ਦੂ ਜਾ ॥੧॥ ਏ ਕੋ ਵ ਰਿ ਹੈ ਸ ਬ ਭ

ਠਾ ਈ ॥ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਦੀ ਸੋ ਕਿ ਸੁ ਪੂ ਜ ਚ ੜ ਾ ਈ ॥੧॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਆ ਰੋ ਜੀ ਅ

ਤ੍ਰੈ ਭੁ ਪਾ ਸਿ ਆ ਜਿ ਉ ਭ ਵੈ ਤਿ ਉ ਰ ਖੁ ਅ ਰ ਦਾ ਸਿ ॥੨॥ ਸ ਚੁ ਜੋ ਹ ਵਾ ਹ ਚ

ਸ ਨ ਰ ਸ ਾ ਈ ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਛੂ ਟ ਸਿ ਪ ਭ ਸ ਰ ਣ ਈ ॥੩॥ ਅ ਕ ਰ ਮ ਧ ਰ ਮ ਪ ਭੁ ਮੇ ਲੈ

ਏ ਹ ਨਾ ਮੁ ਵ ਡ ਾ ਈ ਸਿ ਰਿ ਕ ਰ ਮ ਾ ਕੀ ਏ ॥੪॥ ਸ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਵ ਸਿ ਚਾ ਰਿ ਪ ਦਾ ਰ ਥ ਭੀ

ਨ ਸ ਮ ਏ ਏ ਕ ਕ੍ਰਿ ਤਾ ਰ ਥ ॥੫॥ ਪ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਦੀ ਦੇ ਮੁ ਕਾ ਤਿ ਧ ਆ ਨਾ ਂ ਹ ਰਿ ਪ ਦੂ ਚੀ ਸੈ

ਭ ਏ ਪ ਰ ਧ ਨਾ ॥੬॥ ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਸੀ ਤ ਲੁ ਗੁ ਰ ਿ ਬੂ ਝ ਿ ਬੂ ਝ ਾ ਈ ॥ ਪ ਭੁ ਨਿ ਵ ਜੇ ਬਿ

ਨ ਿ ਕੀ ਮ ਤਿ ਪ ਾ ਈ ॥੭॥ ਕ ਹੁ ਨ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਿ ਬੂ ਝ ਿ ਬੂ ਝ ਾ ਈ ॥ ਨ ਾ ਮ ਬਿ ਨਾ ਗ ਤਿ ਕੈ ਨ

ਪ ਾ ਈ ॥੮॥੬॥ ਪ ਪ ਪ੍ਰ ਭਾ ਤੀ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ॥ ਜ ਇ ਕ ਿ ਧ ਰ ਿ ਬ ਖ ਸ ਿ ਲ ਏ ਗੁ ਰ ਿ ਪੂ ਰੈ

ਸ ਚੀ ਬ ਣ ਤ ਬ ਣ ਾ ਈ ॥ ਹ ਰਿ ਰੰ ਗਿ ਰ ਾ ਤੇ ਸ ਦਾ ਰੰ ਗੁ ਸ ਾ ਚ ਦੂ ਖ ਾ ਬਿ ਸ ਰੇ ਪ ਰਿ ਪਈ ॥

ਅ ਝੂ ਠੀ ਦੁ ਰ ਮ ਤਿ ਕੀ ਚ ਤੁ ਰ ਾ ਈ ॥ ਬਿ ਨ ਸ ਤ ਬ ਾ ਰ ਨ ਲ ਾ ਗੈ ਕ ਾ ਈ ॥੧॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥

ਨਤੇ ਚੂਕਾ ਬਾਨੇ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ਭਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ॥
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪਣੀ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈਐ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹੀ ਥੀਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮੈ ਜਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਸਰੀਵੈ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੈ ਮਾਹਿ ਪਰਾਨ ॥
ਕੰਤੈ ਨਾਲਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੰਤੈ ਮਾਹਿ ਸਮ

ਸਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਅਬ ਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਕੈ ਗੋਸਨਿ ਹਉ ਜਗ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਥਾ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਮੈ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ ॥੧॥
ਜਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬੈਕੁੰਠ ਬੈਕੁੰਠ ਪਿਆਸਾ ॥੨॥
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਕਛੂ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਸਬਾਹੂ ॥੩॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਿੰਦੂ ਦੇਹੁਰਾ ਕਹਤੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਹਮ ਕਉ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵ ਉਤੇ ਨਾਈ ॥੧॥
ਬਹੁਤ ਨਰ ਹੋਰ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਜ ਨ ਕਿਨਹੂ ਪਤੀਜੈ ਜਾਨੈ ॥੨॥
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਸੰਕਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਜਾਨਾ ॥੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਲਖੁ ਜਾਈਲਿ ਖਿ ਆਗੈ ਗੁਰੂ ਦੀਨਾ ਠਾ ॥
ਕਬੀਰ ਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਜਗੁ ਡਰਪਿਓ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਹਰਖਿ ਅਨੰਦ ਕਰਾ ॥
ਕਬ ਮਰਉ ਕਬ ਪਾਵਉ ਪੂਰਨ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ਚਿਰਾ ॥੧॥
ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਮਾਧਉ ਦੋਨ ਸਿਰੇ ਸੁਖ ਫੇਰਾ ॥
ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਜਾਨ ਕਾ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮ ਮਾਟੀ ਕਾ ਬਧ ਘਰਾ ਬਨਵਾਰੀ ਰਾਮ ਵਸਹਿ ਬਿਚ ਆਸਾ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕੁੰਭੁ ਸਕਾਰਿਓ ਬਿਨੁ ਜਲ ਹਾਤ ਨਿਰਾਸਾ ॥੨॥
ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥਮਹਾ ਰਕਤ ਬੁਦ ਕੀ ਗਾਰਾ ॥
ਹਾਡ ਕੇ ਬਲੇ ਨਾਲ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਪੰਚ ਧਰੇ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥੩॥
ਨਵ ਦਰ ਬਾਰ ਖਿੜਕੀ ਦਸ ਰਾਖੇ ਬਿਚ ਪਵਨੁ ਕਰੈ ਵਾਸਾ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜਬ ਜਾਨਹਿ ਜੋਗੀ ਤਬ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਤਮਾਸਾ ॥੪॥
ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥਮਹਾ ਰਕਤ ਬੁਦ ਕੀ ਗਾਰਾ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਰਹਤ ਕਬੀਰ ਬਖਾਨਿਓ ਬੂਝੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥
ਸਾਧੋ ਇਹ ਤਨ ਕੀ ਜਰਿ ਜੋਈ ॥ ਜਾ ਤਨ ਰਾਮ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਆਨ ਬਸਤੁ ਤਾ ਕੈ ਰਤੀ ਨ ਚਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਹਰਖੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥
ਕਬ ਮਰਉ ਕਬ ਪਾਵਉ ਪੂਰਨ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ਚਿਰਾ ॥੧॥
ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਮਾਧਉ ਦੋਨ ਸਿਰੇ ਸੁਖ ਫੇਰਾ ॥
ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਜਾਨ ਕਾ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮ ਮਾਟੀ ਕਾ ਬਧ ਘਰਾ ਬਨਵਾਰੀ ਰਾਮ ਵਸਹਿ ਬਿਚ ਆਸਾ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕੁੰਭੁ ਸਕਾਰਿਓ ਬਿਨੁ ਜਲ ਹਾਤ ਨਿਰਾਸਾ ॥੨॥
ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥਮਹਾ ਰਕਤ ਬੁਦ ਕੀ ਗਾਰਾ ॥
ਹਾਡ ਕੇ ਬਲੇ ਨਾਲ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਪੰਚ ਧਰੇ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥੩॥
ਨਵ ਦਰ ਬਾਰ ਖਿੜਕੀ ਦਸ ਰਾਖੇ ਬਿਚ ਪਵਨੁ ਕਰੈ ਵਾਸਾ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜਬ ਜਾਨਹਿ ਜੋਗੀ ਤਬ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਤਮਾਸਾ ॥੪॥
ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥਮਹਾ ਰਕਤ ਬੁਦ ਕੀ ਗਾਰਾ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਰਹਤ ਕਬੀਰ ਬਖਾਨਿਓ ਬੂਝੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥
ਸਾਧੋ ਇਹ ਤਨ ਕੀ ਜਰਿ ਜੋਈ ॥ ਜਾ ਤਨ ਰਾਮ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਆਨ ਬਸਤੁ ਤਾ ਕੈ ਰਤੀ ਨ ਚਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਹਰਖੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥
ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਖਾਇਓ ਤਉ ਕਛੁ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥
ਜੋ ਐਸੇ ਤੇ ਭਾਜਨੁ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੧॥
ਜਾ ਕਾਰਨ ਜਗੁ ਢੂਢਿ ਮੈ ਥਾਕਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥
ਉਲਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਪਕ ਤਲ ਕੀਨਾ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਾਈ ॥
ਜਾ ਕਾਰਨ ਜਗੁ ਢੂਢਿ ਮੈ ਥਾਕਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥
ਉਲਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਪਕ ਤਲ ਕੀਨਾ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਾਈ ॥
ਸਾਧੋ ਇਹ ਤਨ ਕੀ ਜਰਿ ਜੋਈ ॥ ਜਾ ਤਨ ਰਾਮ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਆਨ ਬਸਤੁ ਤਾ ਕੈ ਰਤੀ ਨ ਚਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਹਰਖੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥
ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਖਾਇਓ ਤਉ ਕਛੁ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥
ਜੋ ਐਸੇ ਤੇ ਭਾਜਨੁ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੧॥
ਜਾ ਕਾਰਨ ਜਗੁ ਢੂਢਿ ਮੈ ਥਾਕਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥
ਉਲਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਪਕ ਤਲ ਕੀਨਾ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਾਈ ॥

ਬੀਖੇ ਬਾਬੁਤੇਸੁਖਲਾਗਿਲਾਗਸ਼ਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸ਼ਦਚੰਦਨੁਭੈਇ
ਲਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਰੁਮੁਚੇਪਾਰਸੁਧਸਾਚੋਲੋਹਾਸੋਗੇਕੰਚਨੁਭੈਇਲਾਚੁਦਇਆਭੁਕਰ
ਨੁਲਾਭੁਨਾਮਾਸਾਚੇਸਮਾਇਲਾਸ਼ਾਰਾਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਬੁਲਪੁਰਖਿ
ਇਕੁਚਾਲਿਚੁਉਪਾਇਆਸਾਹਿਮਾਇਅੰਤਰਿਬਧਮੁਲੁਕਾਇਆ॥ਜੀ
ਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ਤੈਮੇਕੀਆਸੁਮਾਲੁਹੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭ
ਸਿਆਮਾਟੀਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠੁਭੁਦੇਉ॥ਸ਼ਾਜੀਅਕਾਬੰਧਨੁਕਰ
ਮੁਬਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆਪੈ॥ਸ਼ਪਣਦਾਤਿਨਾਮਦੇਉਇਹੁ
ਜੀਉ॥ਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ਆਮਰੁਹੋਇਸਦਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿਪਾਤੀਸ਼ਾਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀਸ਼ਠਗਦਿਸਟਿਬਗਾ
ਲਿਵਲਾਗਾਦੇਖਿਬੈਸੋਨੇਪਾਨਮੁਖਭਾਗਾ॥ਕਲਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਰੰਮੰ॥
ਕੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿਸਿਬਾਦੰ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਸੁਸਰੀਰੁਦਹਾਦੰ
ਚੋਤੀਕਰਮੁਮੁਖਿਖੀਰੁਸਾਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰਧਿਆਨੀਸ਼ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥
ਰਾਸਿਲੇਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰਸਾਨਿਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰਪਗਨਾਚ
ਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰਪੇਖਿਮਗਆਸ਼ਣੁਤੁਲਸੀਮਾ
ਲਾਕਰਊਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰਰੇਲੰਪਟਾਂ
ਨੁਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰਰੇਲੰਪਟਾਂ

ਬੇਦਕਤੇਭਕਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠਾਜੋਨਾਬਿਚਾਰੈਸਾਜਉਸਭਮਾਹਿਏਕੁਖੁਦਾਇਕਹਹ
ਉਤਉਹਿਕੇਉਮੁਰਗੀਮਾਰੈਸ਼॥ਮੁਲਾਂਕਹੁਨੇਆਉਖੁਦਾਈਤੇਰੇਮਨਕਾਭਰਮੁਨ
ਜਾਈਸ਼॥ਰਹਾਉ॥ਪਕਰਿਜੀਉਆਨਿਆਦੇਹਾਬਿਨਾਸੀਮਾਟੀਕਉਬਿਸਮੀਲਿਕੀ
ਆਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨਾਹਤਲਾਗੀਕਹੁਪਲਾਲੁਕਿਆਕੀਆਸ਼॥ਕਿਆਉਜੂਪ
ਕੁਕੀਆਮੁਹੁਧੋਇਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਲਾਇਆਨਜਉਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿ
ਵਾਜਗੁਜਾਰਹੁਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇਆਸ਼॥ਤੂੰਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਨਹੀਸੁਝੈਆਤਿ
ਸਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨੈਆਹਕਿਬੀਰਬਿਸ਼ਤਤੇਚੂਕਾਦੇਜਕਾਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥
੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਸੁੰਨਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦੇਵਕਰਮਅਧਪਤਿਆਦਿਸਮ
ਈਆਜਿਧਸ਼ਸਮਾਧਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆਕਾਰਗਿਰਹੇਸ਼ਰਨਾਈ॥ਪਲੇਹੁਆਰਤੀਹੋ
ਪੁਰਖਾਨਿਰੰਜਨਸਾਤਿਬੁਰਜੁਹੁਭਾਈਪਾਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਬੀਚਾਰੈਅਲਖੁਨਲ
ਖਿਆਜਾਈਸ਼॥ਰਹਾਉ॥ਤਤੁਤੇਲੁਨਾਮੁਕੀਆਬਾਤੀਦੀਪੁਕਦੇਹਉਜੁਰਾਸਜੋਤਿ
ਲਾਇਜਗਦੀਸਜਗਾਇਆਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾਰਾਸ਼॥ਪਚੇਸ਼ਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜੇ
ਸੰਗੇਸਾਰਿਗਪਾਨੀਸ਼ਕਬੀਰਦਾਸਤੇਰੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਸਿਰਬਾਨੀਸ਼॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਪੰਜਸੈਕੈਬੂਝੁਲਆਰੈਕਹੀਐ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਰਵਈਐ
ਭਰੁਕੈਸੋਚਹੀਐ॥੧॥ਬੇਧੀਅਲੋਕੀਪਾਲਗੋਸਾਈਸ਼॥ਮੋਹਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸਰਬੇਠਈ
ਪੈਝੰਸਾਰੀਸ਼॥ਅਬੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਰਾਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਸ਼ਸੋਊਕ
ਮੁਹੁਕਮੁਹੈਆਪੋਸਿਰਥਉਸ਼ਮਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਸ਼॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਪੁਰਖੋਤਮੁਤ
ਚੀਆਬੈਰਤੁਬਾਣਿਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ
ਆਸ਼ਾਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਮੁਰਹਿਆਰਵਏਸ਼ਾਰੂਪੁਬਖਾਨਿਆ॥ਗੋਬਿਦੁਜਾ
ਨਿਆਦੇਜੁਗਾਦੇਜੁਗਾਦੇਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈ
ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥੧॥੪॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ਸਿਲਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ਤ੍ਰੈ ਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਕਾਲੋਲਾਂ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਬਾਜਹਿ ਢੋਲਾਂ ॥ ਕਰਮਾ ਸਭਉ ਕਦੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮਾ ਬਾਹੁਨ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹੁ ॥ ਬਾਦਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸਿਹਫਲੰ ਤਸ ਜਨਮ ਸ੍ਰਯਾਦ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਬੰਦਤੇ ॥ ਸਾਫ ਦੰਸ ਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪੈਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿ ਨਿਕਲਸਿ ਧੀਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਗਾਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖ੍ਰਿਦੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਤਮ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੂਦੇਵ ਸ੍ਰ ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਤੰ ਚਮਾਤਾ ਕਤੰ ਚਪਿਤਾ ਕਤੰ ਚਬਨਿਤਾ ਬੇਨੋਦ ਸੁਰਹਾ ॥ ਕਤੰ ਚਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਪੁਤ੍ਰ ਬੰਧਪ ਕਤੰ ਚਮੋਹਨੀ ਰੂਪ ਪੇਖੰਤੇ ॥ ਤਿਆਗਿ ਕੋਰੇ ਤਿਆਗਿ ਕੋਰੇ ਰਚੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰਿਮਣ ਨਾਨਕ ਕਲਬਧੰ ਅਚੁਤਨਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗੰ ਤਮਾਤਾ ਧ੍ਰਿਗ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਂਧਵਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰ ਪੈਖੰ ਪ੍ਰਿਆ ਬਰਕਹਾ ॥ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰ ਸੁਖੰ ਜੋ ਬਾਂਛਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰ ਪੈਖੰ ਪ੍ਰਿਆ ਬਰਕਹਾ ॥ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰ ਸੁਖੰ ਜੋ ਬਾਂਛਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰਹਾ ॥ ਅਤੁਲ ਆਸਾ ਆਬਿਤ੍ਰ ਭਵਨ ਨਾਗ ਨਤ ਸ੍ਰਾਂ ਭੈ ਯਾਨ ਧਰਮੰ ਪਤੰ ਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਹਾ ॥ ਸੀਮ ਬ੍ਰਹਮੰ ਤਦੇ ਧੀਂ ਈਂ ਤ ਬਲਨੰ ਬਰਧੰ ਤਿਜਰੂ ਆਪੈ ਭਾਇਆ ॥ ਅਤੁਲ ਆਸਾ ਆਬਿਤ੍ਰ ਭਵਨ ਨਾਗ ਨਤ ਸ੍ਰਾਂ ਭੈ ਯਾਨ ਧਰਮੰ ਪਤੰ ਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਹਾ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਾਮ ਸ੍ਰਿਮਰ ਰਾਮ ਸ੍ਰਿਮਰ ਰਾਇ ਤੇਰੋ ਕਾਜ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਆਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸ੍ਰਨਿ ਲਾਗ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ॥ ਛੂਠੋ ਸ੍ਰਭ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰੋਗ ਤਾਪ ਛੂਟਿ ਜੈ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨੁ ਮੇਰੋ ਸਾਚੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸ੍ਰਿਰਾਥੁ ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸ੍ਰਮ ਸ੍ਰ ਗੁਰਹਾ ਕਿਓ ਗਵਾਰ ਬਿਨ ਸਤਨਹਾ ਕੌ ਬਾਰ ਓਰ ਸਮਝਾਤ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉ ਸ੍ਰਗਲ ਭਰਮ ਸ੍ਰ ਦੇਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਾ ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਹੈ ॥ ਏਕ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਅਬਿਖਿਆ ਬਿਖ ਜੀਉ ਬਿਸ੍ਰਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਲੀਏ ਪਾਰ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ ਅਉ ਸ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤ ਹੈ ॥੨॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉ ਨ ਗਤਿ ਹੋਹਿ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੋਹ ਮਨ ਮੁਹਿ ਤਉ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਓਰ ਨਾਨਕ ਬਿਖਿ ਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨੋ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਨਿਹਚੈ ਕਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਸ੍ਰੋਭ ਨਮੁ ਕੀਨ ਸ੍ਰਿਮਰਨੁ ਨਹਿ ਮਖ ਕੀਨਾ ਦਾਰਸੁ ਖ ਭਾਇਓ ਦੀਨ ਪਰਾਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰੈ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗੁ ਪਸਾਰੋ ਸ੍ਰਿਮਰ ਨਹਿ ਕਿਉ ਮੂਰਖ ਮਾਇਆ ਆਜਾ ਕੀਚੇ ਰੀ ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਬ ਤੇ ਜੈ ਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜ ਰੇ ॥ ਸ੍ਰਿਮਰਿ ਨ ਦਿਨ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨਾ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰ ਤਨ ਹਰੇ ਅਜਹੂ ਜਾਨਾ ਕਾਲ ਤਉ ਪਹੁਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿ ਬ੍ਰਿਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਜੋ ਤਉ ਤੇ ਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ਕਾਕਿਉ ਨਹਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹ ਮੂਰਖ ਲਾਜ ਨ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨ ਜਗ ਮੋ ਬਿਰਾ ਜੁ ਰੇ ॥੨॥ ੪ ॥

ਰਲਬ੍ਰਹਮੰਦੇਵੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰਨਾਨਕਾਯਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਤ੍ਰ
ਅਕਾਚਕੋਦੰਡਚੰਤਿਤੋਜੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹਾਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਾਹੀਤੇ
ਬਾਇਰੂਪੰਅਸ੍ਥਬੰਭਨਹਾਯਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਾਸ੍ਮਰੰਤਿਆਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਿਅ
ਸ੍ਥਬਿਰੰਸਾਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
ਜਪਤਾਯ੪ਸਾਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੰਭੀਰੰਊਚੁ
ਚੋਸ੍ਰਵਬ੍ਰਹਿਮਅਪਾਰਾਯਕ੍ਰਿਤੇਆਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਮਾਚਰਣੰਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸ
ਰਣੰਪਾਸ੍ਰਿਗ੍ਰੀਪੇਖੰਤਬਾਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖ੍ਯਾਵਧਹਾਯਅਹੋਜਾਸ੍ਰਿਖੇਦੋਗੋ
ਪਾਲਹਨਾਨਕਰੋਮਮਛੇਦਿਤੇਯ ੬ਯਾਬਧੁਜਨਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਗੀਸੇਵੰਤਸੁ
ਰਾਚਤੁਰਦਿਸ਼ਹਾਯਬਿਖਮਬਾਨਬਾਸ੍ਤਬੁੰਚਹਨਹਾਸ੍ਮਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਚਹਾ
ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਾਨਾਨਕਕੀਦੀਸਾਸ੍ਯਅਕਰਖਿਤੇਯ੭ਯਾਸ
ਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਾਇਆਕਿਰਤੰਕਲੀਕਰਮਾਕਿਰਤੁਆਯਾਮਿਟੰਤਿਤੜਾਗਤਭਰਮ
ਮੋਹੰਯਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬੜਬਾਨ੍ਹਿਯਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਬ੍ਰਹੰਤਸ
ਧਰਸਨਾਯਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾਯਦਯਪਵੰਤਬ੍ਰੂਪੰਘਟੰਤ
ਦੀਪੰਘਟੰਤਰਾਵ੍ਰਿਸ਼ਸ੍ਰੀਅਰਨਾਖ੍ਰਰਾਗਨੰਯਘਟੰਤਬ੍ਰਹਮੁਧਾਗੋਰਿਤਰਸਿਖੰਡੁ
ਘਟੰਤਲਲਨਾਸ੍ਤਬ੍ਰਾਤਹੀਤੰਯਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਤ੍ਰੁਪੰਮਨ
ਹਯਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤਯਾਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਯ ੯ਯਸਹਾਬਿਲੰ
ਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰਯਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰਯਸਰਣਿਸ਼ੰਤੰਕਿਲਬਿ
ਖਨਾਸੰਯਪ੍ਰਪਤੰਧਰਮਲਖਿਣੰਯਨਾਨਕਜਿਹਯਸ੍ਯਪਸ਼ੰਨਮਾਧਵਹਾਯ ੧੦ਯਸਿਵ
ਮੋਹੰਅਲਪਬੁਧੰਰਚੰਤਬਨਿਤਾਬੋਨੋਦਸਾਹੰਯਜੋਬਨਬਾਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲ
ਹਾਯਬਾਚਿਤ੍ਰਮੰਦਿਰਸੋਭੰਤਿਬਸਤ੍ਰਅਨੂਪਤਮਾਇਆਬ੍ਯਾਪਿਤੰਮੂਹੇਅਚੁਤਸ੍ਰ
ਣਿਸੰਤਨਾਨਕਬੋਭਗਵਾਨਦੇਨਮਹਾ ੧੧ਯਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਜੋਗੰਭੋਗੰਤ
ਰੋਗਾਯਊਚੰਤਨੀਚੰਨਾਸ੍ਤੁਮੁਚਾਯਰਾਜੰਤਮਾਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰਯਪ੍ਰਵਿਤਿਮਾ
ਰਗਵਿਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੰਯਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣਅਸ੍ਥਬਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰ

ਤਭਜਨਾਸ੍ਯਨੰ ੧੨ਯਸਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਰਿਗਿਆਨੰਯਬਿਗਸੀਧ੍ਰਿਬੁਧਯ
ਸਲਬ੍ਧੰਯਬਿਧ੍ਰਿਤਿਰਿਖਿਅੰਤਿਆਗਿਮਾਨੰਯਸੀਤਲੰਤਰਿਦਯੰਧ੍ਰਿਤੁਸੰਤ
ਰਿਗਿਆਨੰਯਰਤੰਭਜਨਮਹਰਿਦਰਸਲੀਣਾਯਬ੍ਯਾਂਤਨਾਨਕਸ੍ਯਬਦਬੀਣਾਯ
ਯਕਰੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆਸ੍ਤੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਸ੍ਯਾਦ੍ਰਿਵ੍ਰੰਤਸੁ
ਰਬ੍ਰਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਾਮੁਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰਭੁਰੰਗੋਪਾਲ
ਯ ੧੪ਯਨਹਾਚੰਤਮਾਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਹਨਹਾਚੰਤਾਕਛੁਲੋਕਕਹਾਨਹਾਚੰਤਾਬਨਿ
ਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹਾਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨ
ਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਾ ੧੫ਯਅਸ੍ਤਿਤ੍ਰਵਿਤ੍ਰੰਅਸੇਤ੍ਰਯੰ
ਤੰਅਨਿਤ੍ਰਆਸਾਬਧ੍ਰਾਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰਯਅਨਿਤ੍ਰਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧੰਛਡਮਾਇਆ
ਮਲਨੰਬਿਕਾਰਯਛਿਰੰਤਜੋਨਿਯਨੇਕਜਨ੍ਮਾਗਨਿਨਹਾਸ੍ਮਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬ੍ਰ
ਧੰਯਹੋਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹਾ ੧੬ਯ
ਗਿਰੰਤਿਗਿਰਿਪ੍ਰਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਰਬੈਸ੍ਮੁੰਤਰਹਾਬਧੰਤਅਗਾਧ
ਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁਖੰਤਕ੍ਰਿਹਾਚੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹਾਯਅਨੇਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧਤੇ
ਨਾਨਕਯਅਸਥਬੰਭੰਅਸਥਬੰਭੰਅਸਥਬੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਮਜਨਹਾ ੧੭ਯਘੋਰਦੁ
ਖੰਅਨਿਕਹਤ੍ਰੈਜਨਮਦਾਰਦ੍ਮਹਾਬਿਖ੍ਦੰਯਸੰਮਿਟੰਤਸਗਲਸ੍ਰਿਮਰੰਤਹਰਿਨ
ਮਨਾਨਕਾਯਜੋਸੇਪਾਵਕਕਾਸ੍ਟਭਸ੍ਮਕੋਰੋਚਿਯ ੧੮ਯਅੰਧਕਾਰਸ੍ਰਿਮਰਤ੍ਪ੍
ਕਾਸੰਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹਾਯਰਿਦਬਸੰਤਿਬੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮ
ਹਾਨਿਰਮਲਹਾਯਜਨਮਮਰਣਗਤੰਸੋਤਾਸ੍ਰੁਖਸ੍ਰਮੁਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹਾਯਸ
ਰਣਿਜੋਗੰਮੰਤਰਿਪ੍ਰਅਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿਯ ੧੯ਯਾਢੁੰਕਰੋਤਿਅ
ਗ੍ਰਣੀਦ੍ਵਹਨਿਰਾਸੰਆਸਪੂਰਨਹਾਯਨਿਰਧਨਭ੍ਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਰੋਗਮੰ
ਤ੍ਰਨਹਾਯਭਗਤੰਭਗਤਿਦਾਨੰਮਾਨਮਹੁਣਕੀਰਤਨਹਾਯਧਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦ
ਤਾਰਹਾਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕੰਨਲਕੂਤੇਯ ੨੦ਯਅਧਰੰਧਾਰਣਹਨਿਰਧ
ਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਾਯਅਨਾਥਨਾਥੰਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹਾਸ

ਕੀਠਰਮਣੀਯਰਮਾਰਮਾਲਾਧਸ਼ਭੂਚਪ੍ਰਮਧਾਰਣੀਯਜੀਧਛਣਿਜੋਊਭਸ਼
ਲੋਕਉਧਰਣੈਨਨੰਦਨੀਯ ੩ ਰਾਯਸ੍ਰੀਮੰਤੁਹੀਣਜੋਪ੍ਰਾਣੀਧ੍ਰਿਗੀਤਜਨਮਛ
ਸਟਣਹਾਯਕੁਕਰਹਾਸ੍ਰੁਕਰਹਾਗਰਬਧਛਹਕਾਕਹਾਸਰਪਨਹਰੁਲਿਖਲਹਾ੩੩੫
ਚਰਣਾਰਬੈਦਭਜਨੈਰਿਦ ਮੈਨਾਮਧਾਰਣਹਾਕੀਰਤਨੈਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕ
ਹਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿਜਾਮਦ੍ਰੁਤਨਹਾ ੩੪ ਯਨਚਦ੍ਰਰਲਭੰਧਨੰਗੂਪੰਨਚਦ੍ਰਰਲਭੰਸ੍ਰੁਤ
ਗਰਾਜਨਹਾਯਨਚਦ੍ਰਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜਨੰਨਚਦ੍ਰਰਲਭੰਸ੍ਰੁਛੰਅਬ੍ਰਹਾਯਨ
ਚਦ੍ਰਰਲਭੰਸ੍ਰੁਤਮਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਨਚਦ੍ਰਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹਾਯਨਾਨਚ
ਦ੍ਰਰਲਭੰਰਾਜਦਿਆਪ੍ਰਥੀਣੰਨਚਦ੍ਰਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਹਾਯਦ੍ਰਰਲਭੰਏਕ
ਭਗਵਾਨਨਾਮਹਨਾਨਕਲਬਧੰਸਾਧਸੰਗੋਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਛਾਯ੩੫ਜਤਕਤਹਤ
ਤਹਾਦ੍ਰਿਸਟੰਸ੍ਰਰਗਮਰਤਪਯਾਲਲੋਕਹਾਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੈਗੋਬਿੰਦਹਨਨਕ
ਲੇਪਛਿਪਨਾਲਿਪ੍ਰਤੇਯ ੩੬ ਯਵਿਖਯਾਭ੍ਰਯੰਤਿਅੰਮਿਤੰਦੂਸ਼ਣਂਸਖਾਸ੍ਰੁਜ
ਨਹਾਯਦੂਖੰਭਯੰਤਿਸੁਖੰਪ੍ਰੈਭੀਤਿੰਤਨਿਰਭਯਹਾਯਬਾਨਬਿਊਨਾਬਿਸਾਮਨਾਮੰ
ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹਾ ੩੭ ਯਸਰਬਸ਼ੀਲਨਮਸੀਲਸ਼ਬ੍ਧਾਵ
ਨਮਸਮਾਵਨਹਾਯਸਰਬਕਰਤ੍ਰਬਸਮੰਕਰਤ੍ਰਨਾਨਕਲੇਪਛੁਪਨਛਿਪ੍ਰਤੇਯ੩
੮ ਯਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਵਨਚੰਦਨਹਾਯਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤ
ਰੁਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਰੁਜਨਹਾ ੩੯ ਯਸੰਤੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧਾਨਜਰਬ
ਤ੍ਰਪੂਰਨਹਾਯਗ੍ਰਾਨੰਸਮਦੂਖਸੂਖੰਜੁਗਾਤ੍ਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹਾਯਦਯਾਲੰ
ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੇਖਾਬਿਵਰਜਿਤਹਾਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪ
ਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਹਾਉਪਦੇਸੰਸਮੰਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭ
ਵਨੀਯਪ੍ਰਸੰਨਦਾਨਹਾਸ੍ਰੋਤਿਸ਼ਵਣੰਆਪ੍ਰਤ੍ਰਿਗੋਸ਼ਗਲਰੇਣੁਕਹਾਯਖ੍ਰਲਖ੍
ਣਪੂਰਨੰਪੂਰਖਹਨਾਨਕਨਾਸਾਧਸ੍ਰੁਜਨਹਾ ੪੦ ਯਅਜਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰ
ਤੇਸਮੀਪ੍ਰਿਕੋਹਰਹਾਤੜਗਤੇਸ਼ਸਾਰਹਾਨਾਨਕਸੋਗਯੂਖੰਬਿਆਪਤੇ੪੧ਅਛ
ਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਣਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰਾਬਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪ

ਰਬ੍ਰਹ੍ਮਤ੍ਰਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵ੍ਦਾਮੋਦਰਹਾਯਸ਼ਰਬਸ਼ਰਪੂਰਨਪੂਰਖਭਗਵ
ਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਯਹਾਯਘਾਇਘਾਇਬਾਂਸੰਤਬਾਸ੍ਰੁਦੇਵਹਾਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮ
ਪਰਮੇਸ੍ਰਰਹਾਯਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਾਬਿਸ੍ਰਮੰਤਿਨਹਾਬਿਸ੍ਰਮੰਤਿਨਰ
ਇਣਹਾ ੨੧ ਯਨਹਸ਼ਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰਾਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸ਼ਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰਹਾ ੨੨ ਯਭਰਣੋਖਣਕਰੰਤਜੀਅ
ਬਿਸ਼ਾਅਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰਾਸ਼ਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਹਾਵ੍ਰਰਤੰਤਿ
ਸੁਖਆਨੰਪ੍ਰਸ਼ਾਦਹਾਸ਼ਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਾਰਿਹਾਰਿਹਰੇਯਾਨਿਤ੍ਰਰਚਨਾਨੈਗੋਹਤੇ
ਯ੨੩ਯਦਾਨੰਪਰਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇਯਬਿਪਰੀਤਿਬੁਧੰਮਾਰਤਲੋਕਹਹ
ਨਾਨਕਾਚੇਰੰਕਾਲਦੂਖਭੋਗਤੇਯ ੨੪ ਯਬਿਬਾਅਨੁਕ੍ਰਯੰਗੋਬਿੰਦਹਜਾਸ੍ਰੁਸ਼ਿਮਰ
ਣਹਰਿਦੰਤਰਹਾਯਾਂਰੋਸੰਮਹਾਰੋਸੰਬਿਸਿਮੰਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹਾ ੨੫ ਯਰਸਣੈ
ਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸ੍ਰੁਧਰਸੰਦੇਹਧਾਰਣਹਾਾਂਮਿਤਨਾਮੁਨਾਰਾਇਣਨਨਾਨਕਪੀਵ
ਤੰਸੰਤਨਾਂਪ੍ਰਿਪ੍ਰਤੇਯ ੨੬ ਯਸਹਣਸ਼ੀਲਸੰਤੰਸਮਾਂਮਿਤ੍ਰਸ੍ਰਦੂਰਜਨਹਾਯਨਾਨਕਕੋ
ਜਨਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਣੰਨਿੰਦਕਆਵ੍ਰਧਹੋਇਉਪਤਿਸਟਤੇਯ ੨੭ ਯਤਿਰਸ਼ਕਾ
ਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਮਾਨਭੰਗਨਹਾਯਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਹੋਹੰਤਿਸੰਸ
ਰਦੁਖਨਹਾਯਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਣੀਸੁਖਬਾਸ
ਨਹਾ ੨੯ ਯਸੈਨਾਸਾਧਸ੍ਰਮੂਹਸ੍ਰੂਰਆਜਿਤੰਸੰਨਧੰਤਨਿਨੈਮਿਤਹਾਯਆਵ੍ਰਧਹ
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਓਟਗੁਰਸ਼ਬਦਕਰਚਰਮਣਹਾਯਆਰੂੜਤੇਅਸ੍ਰਰਬ
ਨਾਗਹਬ੍ਰਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹਾਯਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਯੰਸ੍ਰੁਸੈਨਾਧਾਯੰਤੇਗ੍ਰੋਪਾਲ
ਕੀਰਤਨਹਾਯਜਿਤਤੇਾਬਿਸ੍ਰਸ਼ੰਸਿਸ਼ਾਰਹਨਾਨਕਵਸ੍ਰੈਕੋਤੇਪੰਚਤਸ਼ਕਰਹਾ ੩੦
ਸਿਮਰਤਿਸ਼ਨਰਾਂਧਰਬਨਗਰੰਦ੍ਰਮਛ੍ਹਯਾਰਚਿਦ੍ਰਮਾਤਿਹਾਤਤਪ੍ਰਕ੍ਰਦੰਬੋਹੰਮ
ਬ੍ਰਾਸ਼ਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮਹਹਾ ੩੧ ਯਨਚਾਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰ
ਨਚਬ੍ਰਣਣ੍ਰਨਾਮਕੀਰਤਨਹਾਯਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰਚਤੁਰ
ਹਾਭਾਗਉਦਿਮਲਬਧੰਮਾਇਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਗਿਖਲਪੰਡਿਤਹਾ ੩੨

ਹਾਰ ਭਰਮ ਭਯ ਮਾਨਉ ਦਿਆਨਰ ਮਣੇ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗ ਗਣਹਾ ਬੈਦੂ ਧਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਰਾਧਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਨ ਬੰਧੋ ਬਿਦਹ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦੀਸ ਸਾਸਤ ਪਹਰਣ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਮੇ ਸਭ ਦੁਖ ਹੋਸਹਿ ਦੂਰ
ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਾਸ ਖੀ ਣ ਸਮਏ ਸਿਮ
ਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵ ॥੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਗਮ ਣੰ ਗੋਪਾ
ਲ ਕੀਰਤਨ ਹਾਸਾ ਧਸੰ ਗੋ ਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੁਤਰ ਹਾ ॥੫੧॥ ਅਸ੍ਥਿ
ਮ ਸ੍ਥੁ ਕਰ ਖ੍ਯਾ ਰਬ੍ਧ ਮੰਹ ਸ੍ਥੁ ਕਾ ਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰ ਮੇਸ੍ਵਰ ॥੫੨॥ ਮਾਤ ਮਰ ਖ੍ਯੋ ਪਾਲ ਸ੍ਥੁ ਅ
ਮੀ ਧਨ ਚਰਨ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰ ॥੫੩॥ ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲ ਹੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ
ਹਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਬੇਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਖ ਅਚੁਤ ॥੫੪॥ ਜੇਹ
ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈ ਸੰਤ ਰੰਕਾਸ ਟ ਬੇ ਸਟੰ ॥ ਜੇਹ ਕਲਾ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸ੍ਥੁ ਰਨ ਖੜ
ਜੇ ਟੰ ਸ੍ਰਾਸੰ ਸਗੰ ਰਧਾ ਰਣੰ ॥ ਜੇਹ ਕਲਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਕੁਪਤਿ ਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰ ਤਜਠ
ਰੋਰ ਗਣਹਾ ॥ ਤੇਹ ਕਲਾ ਅਸਥੰ ਭੰ ਸੋਰ ਦੰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛੋਜੰ ਤਿ ਤਰੰ ਗੋ ਤੇ ਯਣ
ਹਾ ॥੫੫॥ ਸ੍ਰਬ ਸ੍ਥੁ ਸੰਈ ਗਰਿ ਸ੍ਰਦ ਰੂ ਪੇ ਣ ਸ੍ਰਿ ਮਰ ਣੰ ਸ੍ਰਰ ਬਜ੍ਰ ਜੀ ਵਣ ਹਾ ॥ ਲ ਬਧੀ
ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਣ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰਿਛ ਮਾ ਰਗ ਹਾ ਰਿ ਭਗ ਤੇ ਣ ਹਾ ॥੫੪॥ ਸ੍ਰਮ ਸ ਕੰਕ ਗ ਨੰ ਤ ਸੈ ਲੰ
ਕਰ ਦ ਮੰ ਤ ਰੰ ਤ ਪ ਪੀ ਲਕ ਹਾ ॥ ਸਾ ਗਰ ਲੰ ਘੰ ਤਿ ਪੰ ਗੰ ਤ ਮ ਪਰ ਗਾ ਸ ਅੰ ਧ ਕ ਹਾ
॥ ਸਾ ਸ੍ਰਧ ਸੰ ਗੇ ਣ ਸ੍ਰਿ ਮਰੰ ਤਿ ਤੇ ਗੋ ਬ੍ਰਿ ਦ ॥ ਸ੍ਰਰ ਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥ ਤੇਹ
ਲਕ ਹੀ ਣੰ ਜ ਬਾ ਬਿ ਪ੍ਰ ॥ ਸ੍ਰਮ ਹੀ ਣੰ ਜ ਬਾ ਰ ਜਨ ਹਾ ॥ ਸ੍ਰਾ ਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰ ਮ ਹੀ ਣੰ ਤ ਬਾ ਬੈ ਸ੍ਰਫ ॥੫੬॥ ਨਸੰ ਸੰ ਖੰ ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗ ਦ ਨ ਸ੍ਰਿ ਆ
ਮੰ ਅਸ੍ਥੁ ਰ ਜ ਰੂ ਪੰ ਰੰ ਤ ਜਨ ਮੰ ਨੇ ਨੇ ਤ ਕ ਬੰ ਤਿ ਬੇ ਦ ਾ ਊ ਚ ਮੁ ਚ ਅ ਪਾ ਰ ਗੋ
ਬ੍ਰਿ ਦ ਹਾ ਬ੍ਰਹਸੰ ਤਿ ਸਾ ਧ ਰਿ ਦ ਯੰ ਅ ਚੁ ਤ ਬੁ ਝੰ ਤਿ ਨਾਨਕ ਬ ਡ ਭਾ ਗੀ ਆ ॥੫੭॥
ਮੰ ਅਸ੍ਥੁ ਦਿ ਆ ਨ ਬ ਸ੍ਰਨੰ ਸ੍ਰਾ ਰੰ ਸ੍ਰਨ ਬੰ ਧੀ ਸ੍ਰਾ ਨ ਸ੍ਰਿ ਆ ਲ ਖ ਰ ਹਾ ॥ ਸ੍ਰਾ ਨ
ਮਨੋ ਹ ਮ ਦਿ ਰੰ ਮ ਹਾ ਂ ਅ ਸਾ ਧ ਪੰ ਚ ਤ ਸ ਕ ਰ ਹਾ ॥ ਹੀ ਤੋ ਹ ਭੈ ਭ ਰ ਮ ਭ੍ਰਮ ਣੰ ਅੰ ਧ
ਫਾ ਸ ਤੀ ਖ ਣ ਕ ਠਿ ਨ ਹਾ ॥ ਪ੍ਰ ਢ ਕ ਤੇ ਅ ਅ ਸਾ ਧ ਘੋ ਰੰ ਅ ਗ ਮ ਤੀ ਰ ਨ ਹ ਲੰ ਘ

ਮਾ ਨੰ ਮ ਦੰ ਮ ਯਾ ਬ੍ਰਿ ਅ ਸ੍ਰਾ ਪ ਤੰ ਸ੍ਰੀ ਭੂ ਜ ਨ ਮ ਭ੍ਰੰ ਤਿ ਨ ਸ ਕ ਹਾ ਅ ਨੇ ਕ ਉ ਪਾ ਵੰ ਨਾ ਸਿ
ਧ੍ਰ ਤੇ ਆ ਸ੍ਰਿ ਸ ਲੰ ਸ੍ਰਾ ਧ ਸ੍ਰੰ ਗ ਹ ਜ ਪੰ ਤਿ ਨ ਨ ਕ ਕੋ ਪਾ ਲ ਨਾ ਮੰ ਪ੍ਰ ਗ ਮੰ ਤਿ ਗੁ ਣ ਕੋ ਬ੍ਰਿ
ਦ ਾ ਨਿ ਤ ਪ੍ਰ ਤ ਹਾ ॥੪੨॥ ਪ ਤ ਰ ਣ ਸ੍ਰ ਰ ਣ ਸ੍ਰੁ ਆ ਮੀ ਗ ਮ ਣ ਸੀ ਲ ਪ ਰ ਮੇ ਸ੍ਵ ਰ ਹਾ ॥ ਕ ਰ ਣ
ਕਾ ਰ ਣ ਸ੍ਰ ਮ ਰ ਥ ਦਾ ਨੁ ਦੇ ਤ ਪ੍ਰ ਭੂ ਪੂ ਰ ਨ ਹਾ ॥ ਨਿ ਰਾ ਸ੍ਰ ਆ ਸ ਕ ਰ ਣੰ ਸ੍ਰ ਗ ਲ ਅ ਰ ਥ
ਆ ਲ ਯ ਹਾ ॥ ਗੁ ਣ ਨਿ ਧ ਸ੍ਰਿ ਮ ਰੰ ਤਿ ਨਾ ਨ ਕ ਸ੍ਰ ਗ ਲ ਜਾ ਚੰ ਤ ਜਾ ਚਿ ਕ ਹਾ ॥੪੩॥
ਦੂ ਰ ਗ ਮ ਸ੍ਥਾ ਨ ਸ੍ਰੁ ਗ ਮੰ ਮ ਹਾ ਦੂ ਖ ਸ੍ਰ ਰ ਬ੍ਰ ਸ੍ਰੁ ਖ ਣ ਹਾ ॥ ਦ੍ਰ ਰ ਬ ਚ ਨ ਭੇ ਦ ਭ੍ਰ ਰ ਮੰ ਸ੍ਰਾ ਕ
ਤ੍ਰਿ ਸ੍ਰ ਨੰ ਤ ਸ੍ਰੁ ਰ ਜ ਨ ਹਾ ॥ ਆ ਸ੍ਰਿ ਤੰ ਸੋ ਗ ਹ ਰ ਖੰ ਭੈ ਖੀ ਣੰ ਤ ਨਿ ਰ ਭ੍ਰ ਵ ਹਾ ॥ ਭੈ ਅ
ਵੀ ਐ ਮ ਹਾ ਨ ਗ ਰ ਬ੍ਰਾ ਸੰ ਧ ਸ ਮ ਲ ਖ ਣ ਪ੍ਰ ਭ ਮ ਇ ਆ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗ ਮ ਮ ਰ ਮ ਰ ਮਾ ਮ
ਮ ਣੰ ਸ੍ਰ ਰ ਣਿ ਨਾ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਦ ਯਾ ਲ ਚ ਰ ਣੰ ॥ ੪੪ ॥ ਹੋ ਆ ਜਿ ਤ ਸ੍ਰੁ ਰ ਸੰ ਗ੍ਰਾ ਮੰ ਅ
ਤਿ ਬ ਲ ਨਾ ਬ ਹੁ ਮ ਰ ਦ ਨ ਹਾ ॥ ਗ ਣ ਰੰ ਧ ਰ ਬ ਦੇ ਵ ਮਾ ਨੁ ਖੰ ਪ ਸੁ ਪੰ ਖੀ ਬ੍ਰਿ ਮੋ ਹ ਨ ਹ
ਾ ਹਿ ਕ ਰ ਣ ਹਾ ਰੰ ਨ ਮ ਸ ਕ ਰੰ ਸ੍ਰ ਰ ਣਿ ਨਾ ਨ ਕ ਕ ਜ ਗ ਦੀ ਸ੍ਵ ਰ ਹਾ ॥੪੫॥ ਹੋ ਕਾ ਮੰ ਨ
ਕਾ ਬਿ ਸ੍ਰਾ ਮੰ ਬ ਹੁ ਜੋ ਨੀ ਭ੍ਰ ਮਾ ਵ ਣ ਹਾ ॥ ਚਿ ਤ ਹ ਰ ਣੰ ਡੈ ਲੋ ਕ ਰ ਗੰ ਮੈ ਜ ਪ ਤ ਪ ਸੀ ਲ
ਬਿ ਦਾ ਵ ਣ ਹਾ ॥ ਅ ਲ ਪ ਸ੍ਰੁ ਖ ਆ ਵੈ ਤ ਚੰ ਚ ਲ ਊ ਚ ਨੀ ਚ ਸ੍ਰਮਾ ਵ ਣ ਹਾ ॥ ਤ ਵ ਡੈ
ਬਿ ਮੁੰ ਚਿ ਤ ਸ੍ਰਾ ਧ ਸ੍ਰੰ ਗ ਮ ਓ ਟ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਰਾ ਇ ਣ ਹਾ ॥੪੬॥ ਹੋ ਕਾ ਲੋ ਸ੍ਰੁ ਲੋ ਕ੍ਰੋ ਧੰ ਕ ਦ
ਚ ਕ ਰ ਣ ਾ ਊ ਪ ਰ ਜ ਤੇ ਆ ਬਿ ਖ ਯੰ ਤ ਜੀ ਵੰ ਵ ਸ੍ਰੰ ਕੋ ਰੋ ਤਿ ਨ ਰ ਡੰ ਕ ਰੋ ਤਿ ਜ ਥਾ ਮ
ਰ ਕ ਦ ਹਾ ॥ ਅ ਨੇ ਕ ਸਾ ਸ ਨ ਤਾ ਡ੍ਰੰ ਤਿ ਜ ਮ ਦੂ ਤ ਹਾ ॥ ਤ ਦ ਵ ਸ੍ਰੰ ਗੇ ਅ ਧ ਮੰ ਨ ਰ ਹਾ ਦੀ ਨ
ਦੁ ਖ ਭੰ ਜ ਨ ਦ ਯਾ ਲ ਪ੍ਰ ਭੂ ਨ ਨ ਕ ਸ੍ਰ ਰ ਬ ਜੀ ਅ ਰ ਖ੍ਯੋ ਕੋ ਰੋ ਤਿ ॥੪੭॥ ਹੋ ਲੋ ਭਾ ਲੰ
ਪ ਟ ਸੰ ਗ ਸ੍ਰਿ ਰੋ ਮ ਹ ਰ ਅ ਨੇ ਕ ਲ ਹ ਰੀ ਕ ਲੋ ਲ ਤੇ ॥ ਧ ਵੰ ਤ ਜੀ ਆ ਬ ਧੁ ਪ੍ਰ ਕਾ ਰੰ
ਅ ਨੇ ਕ ਬੰ ਤਿ ਬ ਧੁ ਛੋ ਲ ਤੇ ॥ ਨ ਚੀ ਮੰ ਡੰ ਨ ਚਾ ਇ ਸ੍ਰ ਟੰ ਨ ਚ ਬਾ ਧ ਵ ਨ ਚ ਮ ਭੰ ਪ
ਤਾ ਤ ਫ ਲ ਜ ਯਾ ਪਾ ਅ ਕ ਰ ਣੰ ਕੋ ਰੋ ਤਿ ਅ ਖਾ ਦੈ ਖਾ ਦੰ ਅ ਸਾ ਜੰ ਸ੍ਰਾ ਜ ਸ੍ਰਮ ਜ ਯ
ਾ ਤ ਹੜਾ ਹੀ ਸ੍ਰਰ ਣਿ ਸ੍ਰੁ ਆ ਮੀ ਹੋ ਬ੍ਰਿ ਗ੍ਰੀ ਪ ਤ ਨਾ ਨ ਕ ਹਾ ਰਿ ਨ ਰ ਹਾ ਰ ਹਾ ॥੪੮॥ ਹੋ ਜ
ਨ ਮ ਮ ਰ ਣੁ ਲੰ ਅ ਹੰ ਕਾ ਰੰ ਪਾ ਪ ਤ ਮਾ ਹਾ ਸੰ ਮੈ ਤ ਜੰ ਤੋ ਤਿ ਸ ਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿ ਵੈ ਰੋ ਤਿ ਅ ਨਿ
ਕਾ ਮਾ ਯਾ ਬੇ ਸ੍ਰੁ ਰੀ ਰ ਨ ਹਾ ॥ ਆ ਵੈ ਤ ਜਾ ਵੈ ਤ ਬ ਧੰ ਤੋ ਜੀ ਆ ਦੂ ਖ ਸ੍ਰੁ ਖ ਬ ਧੁ ਭੋ ਗ ਣ

ਫੈਲੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮੀਅਥਿ ਆਖੀ ਰਤਿ ਸਾਇ ਬਿਚਲੀ ਬੋਲਣੁ ਤਿ ਨਾਨਕ ਜਾਧ
ਸੰਗੇ ਨ ਜਾ ਮਾਲੁ ਚਿਤਬਰਮੇ ਨ ਇਸਟੀ ਮੀਤੇ ਖੁਥਾਂ ਧਣੁ ਪਲਬਧੀ ਸਾਧ
ਸੰਗੇ ਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਆਸਬਾ ਨੈਗੋ ਪਾਲਬਜਣੈ ੪ ਮੇਲਾ ਗਰਸੰਗੇ ਨ ਨੀਮੁਬਿ
ਰਖਾਸਿ ਚੰਦਨ ਹਾਰਨਿ ਕਦਿ ਬਸੋਤੇ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨਬੋਹਤੇ ੫ ਪਾਗਬਾ
ਗੁੰਢ ਗੋ ਪਾਲਕਬੰਮ ਬੰਮਾਨਮਰਦ ਨਹਾ ਹਤੰ ਪੰਚਸਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ
ਪ੍ਰਹਾਰਣਹਾ ੬ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾਲਯੰਥਾ ਬੜੁਕਰਮਣ ਹਾ ਗਰੰਤਾਜ
ਨਮਸਕਰੇਣ ਨਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਹਾ ੭ ਪੜੁਬੁਝਿ ਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨ ਹਾਜੜੀਯੰ
ਪੇਡਸੰਪੜਾ ਨਾਮਬਿਹੂਣਾ ਬਿਖਮਤਨ ਨਾਨਕ ਬਧੰਤੇ ਜੋ ਨਿ ਬਾਸੋਰੈਦੀਹਾ ੮ ਅਛਾ
ਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨ ਲਭੈ ਤੰ ਬੜੁਭਾਗਣਹਾ ਹਰਿਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰਸਾ
ਗਰ ਨਹਾ ਬਿਆਪਣ ਹਾ ੯ ਗਾ ਬਾਗੂੜੁ ਅਪਾਰ ਸਮਝੁ ਨ ਬਿਗਲਾ ਜਨ ਹਾ ਸੰ
ਸਾਰ ਕਾਮਤ ਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਹਾ ੧੦ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚ
ਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨ ਹਾ ਹਰਿਚਰਣ ਕਮਲ ਧਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰ
ਣ ਹਾ ੧੧ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣ ਹਾ ਜੇ ਣ ਮਧੁ ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਹਾ ਮੁਕਤੇ ਗਮਣੋ
ਗੋਬਿੰਦ ਹਾ ਨਾਨਕ ਕਲ ਬਧੰ ਬੜਭਾਗਣ ਹਾ ੧੨ ਹਰਿਲਬ ਬੋਧੀ ਮੜ ਸੁਮੇਚੇ ਅਬ
ਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ਆਜਾ ਆਸਬ ਛੁਤੋ ਲਯੁ ਅਮਿਤੋ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅਸੇ
ਰਿਹਾ ਕਿਤੋ ਹਾ ੧੩ ਆਪਜਸੈ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੜੁਹਾ ਸਿਮਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰ ਦੇਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਣ
ਹਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਾ ੧੪ ਸਮਰਣੰ
ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਹਾ ਜੀਵਣੰ ਹਰਿਨਾਮ ਧਾਰਣ ਹਾ ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨ ਹਾ
ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਣ ਹਾ ੧੫ ਦਸ ਨਾਬਿਹੂਨ ਭੂਖੰਗੀ ਮੈਡੰਗਾ ਰੂੜੀ ਸਿਫਾ
ਰੰ ਬਾਧਿਉ ਪਾੜਣ ਜੰਤੇ ਨਾਨਕ ਕਲ ਬਧ ਕਰਮਣ ਹਾ ੧੬ ਅਜਬ ਕਬ ਕਰਮਣੰ
ਸਰਣੰ ਸਰਬੜਜੀਅਣ ਹਾ ਤ ਬਲਗਣੰ ਪੇਮ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰਦਰਸਨ
ਹਾ ੧੭ ਅਚਰਣਾ ਰਬਿੰਦ ਮਨਬਿਧੰ ਸਿਧੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਣਹਾ ਗਾਬਾਗਾਵੰਤਿ
ਣ ਹਾ ਗਾਵਣੰ ਸੁਣਣੰ ਨੈਣ ਭੇ ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾਸ ਧੁਨਾ ਸਿਧਤੇਹਾ ੧੮ ਸੁਕ ਬਚਨ ਮਣੰ ਗਵਣੰ ਜਸ ਧਸੰ ਗੋਵਣੁ ਧ
ਨਾਨਕ ਭੰ ਪਰਪੂਰ ਬਣਹਾ ੧੯ ਸੁਕ ਬਚਨ ਮਣੰ ਗਵਣੰ ਜਸ ਧਸੰ ਗੋਵਣੁ ਧ

ਨਹਾ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੋਬੁ ਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ
ਸ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਹਾ ਹਰਿ ਗਲ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਹਾ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭੁਣ
ਮਨਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾ ੫ ਦਾਸਿ ਆਸ ਮਲੰ ਸ ਧੂਰ ਮਾਨੁ ਖੰਡਿ ਦਯੰ
ਕੁਸਲੰ ਵੈਰਣ ਹਾ ਸਰਣਿ ਵੰਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਸੰਤ ਸ੍ਰਜਨ ਹਾ ੬ ਆਸਚੇ
ਤ ਮੁੜ ਨਾਨਜਾਣੰਤਿ ਘਟੰਤਿ ਸਾਸਾਨਿਤ ਪਤੇ ਹਾ ਛਿਜੰਤ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਇਆ
ਲਕੰਨਿ ਆਕਾਸ ਤੇ ਹਾ ਚੰਤਿ ਪੁਰ ਖਪੁ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ
ਰਬਿਨੋ ਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਤੇ ਭ੍ਰਮਿ ਤੇ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾ ਰੋਓ ਸਰ ਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਣਾ ਮਯ ਹਾ
੬੧ ਚੇਰਾ ਜੋ ਹਬੇ ਹੇ ਰਸ ਗੋਮਯ ਪੁਰਖੰ ਪ੍ਰਮ ਬਾ ਦੰ ਅਦ੍ਵਤ
ਏ ਬਹ ਸੁਧਾ ਅਛਰ ਣਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ ਹਾ ੬੨ ਗਰਬ ਇਤਨੀਮ
ਦੋ ਨਮ ਹੰ ਬਲ ਵੰਤ ਬਲਾ ਤਕਾਰ ਣਹਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਜੰਤਿ ਰ੍ਹਿਣ ਸਮ
ਸੋ ਧਿ ਬ੍ਰਜਨ ਮਨਹਾ ਚੇ ਪਖਿਲਕਾ ਗਰ ਸਟੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿ ਮਰਣ ਤੁ ਯੰ ਧਨੇ ਯਨ
ਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹਾ ੬੩ ਹਰਿਣੇ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹ ਕੰਤ ਹਰੀ ਅੰ ਬ੍ਰਹ ਤ
ਰੀ ਅੰ ਊ ਣੰ ਤ ਭਰੀ ਅੰ ਅੰ ਧਕਾਰ ਕੋਟ ਸੂਰ ਉਜਾ ਰੰ ਹਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਦਯਾ ਰੰ ਹਾ ੬੪ ਬ੍ਰਹ ਮਕਰਮ ਜੋ ਪੂਰ ਣੰ ਹਾ ਬ੍ਰਹ ਮਕਰਮ ਜੋ ਪੂਰ ਣਹਾ
ਆ ਤਮ ਰਤੰ ਸੰ ਸਾ ਰਾ ਗਤੰ ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨੰ ਢਲਹਾ ੬੫ ਪਰ ਦਰ ਬਹਿ
ਣੰ ਬਹੁ ਵਿਧ ਨਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਸਰ ਬਜੀ ਅਕਹਾ ਲਉ ਲਈ ਤੇ ਸਨਾ ਨੰ
ਪ ਤਿ ਮਨਾ ਏਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿ ਸੁਕਰਹਾ ੬੬ ਤੇ ਸਮੋ ਵਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ ਭੈ
ਦੂਤ ਰਹਾ ਅਨੇਕ ਪਾਤਿ ਕਹਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਮਨ ਸੰ ਸਯ ਹਾ ੬੭ ॥੪॥

ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਬ ੧੭ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧ ਪੂਰਸ ਮਾਨੁ ਖੁ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ਅਜਰੁ ਧਿਰ ਦੁਗੰਧ ਸਨਾ
ਅਬਿਗਰ ਬੇਣ ਅਗਨੇ ॥੧॥ ਮਾਨੋ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸ ਹਦੀ ਪਲੋ ਅਸਿਖੰ
ਤਣਹਾ ਗਛੰਣੰ ਨੈਣ ਭੇ ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾਸ ਧੁਨਾ ਸਿਧਤੇਹਾ ੨ ਅਜਾਣੰ ਸ੍ਰੀਤੇ

ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ਮਸੀਐ ਹੋਏ ਨਿਰੰਨੁ
ਪੇਖਿ ਦੁਖਨਾ ਸਨਾ ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੧॥ ਪਰਤਿ ਅਰਦਾਸਿ ਜਾਨਿਓ
ਲਾ ਜਾਨੀ ਅਹਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਰਿ ਪਰਦਖੁ ਫਿਰਦਾ ਕਤਹਾ ਕੀ ਅਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚ
ਰਣੀ ॥੨॥ ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁਤ ਐਥਰ ਸੋ ਹਤੀ ਅਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ
ਖਕਉ ਜੋ ਹਤੀ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬੇਦੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਉਕਤ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਤਸਗਿ
ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੩॥ ਸਭੈ ਠੈ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ਅਥ ਬੁਧੇ
ਹੁ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤੇ ਤੂ ਸੋਹਿ ਆਵਾ ਸਦੀ ਸਮਨਿ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕ ਸਮਲ ਜਾਨਿਓ ਏ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰਿ ॥੪॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁ
ਚਿਤ ਸੁਜਾਨ ਜੁ ਚਾਹੀ ਏ ਜਿ ਸੁਮੰਗਲ ਗੋਪਾਲ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਖੀ ਏ ਪਰ ਨ
ਬਨੁ ਫਿਰਤਉ ਦਾਸ ਬੁੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੇਲੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ
ਬਾਲੋ ਹਾਰਣੇ ॥੧॥ ਸੰਮਤ ਕਾਰ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪ ਪੁਮਰੰ ਮੁਨ ਜਾਨੀ ਏ ਗਾਵਾ ਕਗੁਨੀ ਅਪ
ਰਸ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀ ਏ ਹਰਿ ਚਿਤ ਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤੋ ਵੈ ਰੰਗੁ ਪਨ ਹਰਿ ਰਾਂ ਚਲ
ਚੇ ਰਹਿ ਮਾਰਿਤ ਪਾਵ ਹਿ ਸ ਚੁ ਧਨ ॥੨॥ ਸ ਸੁਪਨੇ ਊ ਬੀ ਭਈ ਗਾ ਹਿ ਕੀਨ ਅੰਚਲ
ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖਾ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ਕਹ ਹੁ ਕਤ
ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪਿਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨੈਣ ਨ ਦੇਖੇ
ਹਾਰਿ ਸਾਧਾ ਸੈਨ ਬਿਹਾਲਿ ਆਗ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾ ਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ
ਰਸ ਨ ਜੇਨ ਨਾ ਮੁਤਿ ਲੁ ਤਿ ਲੁਕ ਰਿ ਕਦੀ ਏ ਹਰਿ ਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿ
ਦਰਾਇ ਦੋਨੋ ਦਿ ਨੁ ਘਟੀ ਏ ॥੪॥ ਪੰਕਜ ਫਲ ਬੇਪੰਕ ਸ ਹਾਮ ਦਹੀ ਫਿ ਆਸਾਂ
ਗ ਸੰਗਿ ਉ ਰਝਾਇ ਬਿ ਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿ ਆਸੰ ਹੋਕੋ ਊ ਏ ਸਾਮੀ ਤੁ ਜਿਤੋ ਹੈ ਬਿ ਖ ਮਾਂ
ਠਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕ ਮੀ ਧਰ ਨ ਬੁ ਜਿ ਦੂ ਏ ਲੇ ਇ ਸਾਂ ਠਿ ॥੧॥ ਪਾਵ ਉ ਦ ਸਾ ਮੇ
ਕਪੋ ਮਪ ਭ ਕਾ ਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸ ਤਾ ਵ ਰਿ ਦੂ ਤ ਕ ਵ ਨਾ ਬਿ ਧੀ ਮਾ ਰਣੇ ॥ ਤੀ ਖ ਣ ਥ ਦ

ਰਣਾ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਨਰੀ ਜਨ ਮਨ ਲਭੂਤੇ ॥੧॥ ਦ੍ਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੀਚਾਰੰ ਏਕੰਕਾਰਨਾ ਅਉਰ ਧਰੰ ਕੁਲਾ ਹਸ ਮੁਹ ਸਗਲਉ ਧਾਰੰ ਬ ਭਣਾ ਨਾਨ
ਕੋਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨॥ ਪਾਸ਼ਿ ਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲਾ ਸਮੂਹ ਣਾ ਲਬਾਧੀਆਂ
ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਵ ਭਾ ਗੀ ਭੇਟੰ ਤਿ ਦਰਸਨਾ ॥੨॥ ਸ ਸਰ ਬੇਦੋ ਖ ਪਰੰ ਤਿ ਆ ਗੀ
ਸ ਰਬ ਧਰਮ ਦਿ ਕ੍ਰੰ ਤਣਾ ॥ ਲਬਧੇ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਮ ਸਤ ਕਿ ਲੇ ਖਣਾ
॥੨੨॥ ਹੋਹੋ ਹੋਹੋ ਹੋਵੈ ਵੈ ਤੋ ਹਰ ਣ ਭਰ ਣ ਸੰ ਪੂਰ ਣ ॥ ਸ ਧੂ ਸ ਤ ਮ ਜਾ ਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਾਰ ਣੰ ॥੨੩॥ ਸ ਬ੍ਰ ਖੇ ਣ ਬੈ ਣ ਰ ਤ ਨੰ ਰ ਚ ਨੰ ਕ ਮੁੰ ਡ ਰੰ ਗਾ ਣ ॥ ਹੋ ਰੋ ਗੋ ਸੋ ਗਾ ਬੇ ਓ
ਰੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਖੁ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰ ਸੁਖੁ ॥੨੪॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ੴ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾ ਬਿ ਕਲੰ ਮ ਅ ਗੰ ਮ ਅ ਸ ਤ ਰਿ ਕੇ ਲੇ ਖਾ ਦ ਤੀ ॥ ਉ ਰ ਝਿ ਰਹਿ ਓ ਸ ਭੁ ਸੀ ਗੀ ਅ ਨੂ ਪ
ਰੂ ਪਾ ਵ ਤੀ ਉ ਸ ਤ ਤਿ ਕ ਹੁ ਨ ਜਾ ਇ ਮੁ ਖ ਹੁ ਤੁ ਹਾ ਰੀ ਆ ਸੋ ਹੀ ਦੇ ਖਿ ਦ ਰ ਸੁ ਨਾ ਨ
ਕ ਬਾ ਲੋ ਹਾ ਰੀ ਆ ॥੧॥ ਸ ਤੰ ਤ ਸ ਭਾ ਮਾ ਹੋ ਬੋ ਸਾ ਕਿ ਕੀ ਰ ਤੇ ਮੋ ਕਹਾਂ ਅ ਰ ਪੀ ਸ ਭੁ ਸੀ
ਗਾ ਰੂ ਏ ਹੁ ਜੀ ਉ ਸ ਭੁ ਦਿ ਵਾ ਆ ਸੀ ਪ੍ਰਿ ਆ ਸੀ ਸੇ ਜ ਸੁ ਕੰ ਤਿ ਰ ਵਿ ਛਾ ਈ ਏ ॥੧॥ ਹਾ ਲੋ
ਮ ਸ ਤ ਕਿ ਹੋ ਵੈ ਭਾ ਗੁ ਤ ਸ ਾ ਜ ਨੁ ਪਾ ਈ ਏ ॥੨॥ ਸ ਖੀ ਕਾ ਜ ਲ ਹਾ ਰ ਤੈ ਬੋ ਲ ਸ ਬੈ ਕਿ ਰੁ
ਸਾ ਜਿ ਆ ਸੋ ਲ ਹ ਕੀ ਏ ਸੀ ਗਾ ਰ ਕਿ ਅੰ ਜਨੁ ਪਾ ਜੇ ਆ ਜੇ ਘ ਰਿ ਆ ਵੈ ਕੰ ਤ ਸ
ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਪਾ ਈ ਏ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਕੈ ਤੈ ਬਾ ਝੁ ਸੀ ਗਾ ਰੁ ਸ ਭੁ ਬੇ ਰ ਥ ਜਾ ਈ ਏ ॥੪॥ ਜਿ
ਸੁ ਘ ਰਿ ਵ ਸਿ ਆ ਕੰ ਤੁ ਸ ਾ ਵ ਤੁ ਭਾ ਗ ਨੇ ਆ ਤਿ ਸੁ ਖ ਦੇ ਆ ਹ ਭੁ ਸੀ ਗਾ ਰੁ ਸ ਾ ਈ ਸੋ ਹ ਗ
ਨੇ ਆ ਹ ਉ ਸੁ ਖ ਤੀ ਹੋ ਇ ਆ ਚੇ ਤ ਮ ਨਿ ਆ ਸ ਪੂ ਰ ਈ ਆ ਹ ਰਿ ਹਾਂ ਜਾ ਘ ਰਿ ਆ ਇ ਅ
ਕੰ ਤੁ ਸ ਭਿ ਕਿ ਛੁ ਪਾ ਈ ਆ ॥੪॥ ਆ ਸਾ ਸ ਾ ਈ ਤੀ ਆ ਸ ਾ ਕਿ ਆ ਸ ਪੂ ਰ ਾ ਈ ਏ ॥ ਸ ਤਿ
ਗੁ ਰ ਭ ਏ ਦ ਇ ਆ ਲ ਤ ਪੂ ਰ ਾ ਪਾ ਈ ਏ ॥ ਓ ਤ ਨਿ ਅ ਵ ਗ ਣ ਬ ਹੁ ਤੁ ਕਿ ਅ ਵ ਗ ਣ ਢ
ਇ ਆ ਹ ਰਿ ਹਾਂ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਭ ਏ ਦ ਇ ਆ ਲ ਤ ਮ ਨੁ ਠ ਹ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰ ਕ ਹੁ ਨਾ ਨਕ
ਬੇ ਐਂ ਤੁ ਬੇ ਐਂ ਤੁ ਬੀ ਧ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦ ਤ ਹ ਰਿ ਇ ਹੁ ਸ ਿ ਸ ਾ ਰੁ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਤ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥੫॥
ਇ ਆ ਆ ਵ ਾ ਰ ਉ ਜੁ ਜੰ ਪੂ ਰ ਾ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਹ ਰਿ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁ ਹ ਰਿ ਕਾ ਨ ਮੁ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤਨ ਕੋ ਸੁਖਦੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਪਿਛਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚੰਗਾ ਭਇਆ ਜੋ ਮਰਿ ਗਇਆ ਰਹਿਓ ਅਲਾਹ ਕੀ ਬਾਟ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਗਇਓ ਛੂਟੇ ਸੰਸੇ ਥਾਟ ॥ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਚਾਉ ॥ ੪ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕੁ ਮਰੰਤਉ ਦੁਇ ਮਰਹਿ ਦੋਇ ਮਰੰਤਉ ਚਾਰਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਉ ਛਹ ਮਰਹਿ ਏਹੁ ਸਚੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਤੁਹਾ ਹਾਰਾ ਸੋਈ ਮੈ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਹਾਟ ਬੀਚ ਬਜਾਰ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਗਾਹਕ ਆਪ ਹਰਿ ਬੇਚਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਕੋ ਜੋਹਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਕੋ ਨ ਸੁਹੇਲ ॥ ਸੁਖ ਸੋਈ ਜੋ ਨਾਮ ਲਏ ਦੁਖ ਹਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਕੇ ਮਾਥੇ ਸਿਲ ਪਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਪਲ ਪਲ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖੁ ਮਾਥੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਦੁਖ ਸਭ ਅੰਗ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਕੇਰੀ ਜੋ ਮਲੀ ਜਾ ਦੁਖ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਕੋ ਮਾਗਤ ਸਭ ਗਏ ਦੁਖ ਕੋ ਗਇਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਦੁਖ ਕੀ ਸੁਖੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥

ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰਤਾ ਦੁਖ ਮੇ ਰਤਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਸੁਖ ਕਾਹੇ ਹੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜੋ ਗਏ ਦੁਖ ਮੇ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਦਾਸ ਕੀ ਕੌਨ ਸੁਨੈ ਫਰਿਆਦ ॥ ੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਸੁਮਿਰਨ ਗਇਆ ਮਨ ਮੇ ਰਹੀ ਉਮੰਗ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪੂਰਾ ਪੜਿਆ ਤਿਸ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਰੰਗ ॥ ੧੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਸੁਖ ਰਲਿ ਮਿਲਿਆ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ॥ ਉਘਰਿ ਆਇਆ ਦੁਖ ਸਭ ਗਇਆ ਜਾ ਸੁਖ ਤਾ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਸੁਖ ਰਲਿ ਮਿਲਿਆ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਜੋਗ ਪਾਣੀ ॥ ਖਟਕਾ ਚੂਕਾ ਦੁਖ ਗਇਆ ਤਉ ਜਾਨੈ ਜਾਣੀ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਸੁਖ ਰਲਿ ਮਿਲਿਆ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਜੋਗ ਪਾਣੀ ॥ ਖਟਕਾ ਚੂਕਾ ਦੁਖ ਗਇਆ ਤਉ ਜਾਨੈ ਜਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਮੇ ਸੁਖ ਰਲਿ ਮਿਲਿਆ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਜੋਗ ਪਾਣੀ ॥ ਖਟਕਾ ਚੂਕਾ ਦੁਖ ਗਇਆ ਤਉ ਜਾਨੈ ਜਾਣੀ ॥ ੧੮ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਉਬੋਲੇ ॥

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮਡੀ ਹੋਤੀ ਸਾਰ ॥ ਦੇਹੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨੁ ਧਨੀ ਗਨੀ ਚਲਾਵਨਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਕਾਰਣੇ ਜੋ ਸਹਿ ਦੁਖ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅਸਗਾਹ ਜਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ਪੀਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰਉ ਦਹਿ ਆਨ ਬਨਾਵਉ ਦੇਵ ॥ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧ ਭਏ ਜਿਨ ਕੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਗ ਜੋਗ ਤਪ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪਰਮੇਸ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟੈ ਕਲੇਸ ॥ ੪ ॥ ਸੁਧ ਭਗਤਿ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਜਾ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਗਰ ਮੇਰਉ ਦਹਿ ਆਨ ਬਨਾਵਉ ਦੇਵ ॥ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧ ਭਏ ਜਿਨ ਕੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ॥ ੬ ॥ ਬਿਕਾਰ ਘਨਾ ਮਹਾ ਦੂਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ਫੇਰਤ ਉਗਰਾ ਬੈਰੀ ਬੁਰਾ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਰਿ ਚੰਦ ਊਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾ ਪੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਰਣਿ ਨ ਜਾਨੈ ਈਧਣੋ ਹਾਂ ਹਰਿ ਚੰਦ ਊਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾ ਪੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉ ਦੂਰਾ ਖਈਐ ਬੈਦ ਕ ਅਨੈ ਕਉ ਪਾਵਕ ਹਾਂ ਲਉ ਭਖੈ ॥ ਈਐ ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾ ਜੇ ਤੈ ਆਵਈ ਹਰਿ ਹਾਂ ਬੇ ਨ ਨਾ ਵੈ ਤਨੁ ਛਰਬ ਬਿਖੁ ॥ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ਅਉਖਧ ਮੁਨ ਮੁਖ ਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ਮੀਲਿ ਮੀਲਿ ॥ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥ ੨ ॥ ਵੈਦ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕ ਰਾਤਿ ਵਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਭ ਪਾਪ ਕਮਾਤਿਆ ਸਭ ਉਤਰੀ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਵੈ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਵੈ ॥ ੬ ॥

ਸਾਂਝ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗੈ ਬਸਨੁ ਜੁ ਕਰੇ ॥੪੩॥ ਕਬੀਰ ਇਹ ਜੋ ਦੁਨੀ ਸਭ ਡਹਕਣੀ ਦਿਠੀ ਸਭ ਫਿਰਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥੪੪॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲਿ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥੪੫॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੪੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਬਿਥਾਰ ॥ ਅਬ ਤਨ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ਤਹ ਨਾਨਾ ਤਤੁ ਨ ਤਾਰ ॥੪੭॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੧॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੪॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੭॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੫੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੧॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੪॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੫॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੭॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੬੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੧॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੫॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੭੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੧॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੪॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੫॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੭॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੮੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੭॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਸੁਨਤ ਕਰਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮਿਲੇ ਜੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕਰੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥੧੦੦॥

ਮੁਨਚੇਤਿਓ ਬਦਦਨਿਜਨਮੋ ਆਇਆ ॥੮੪॥ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਐ ਰਾਮ ਕੀ ਆਵਰੇ
ਆਸਾ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਰਹਿਤੇ ਮਾਨ ਈਜੋ ਹਰਿ ਨਮਾਉ ਦਾਸਾ ॥੮੫॥ਕਬੀਰ
ਖਾਸਾ ਖਾ ਬਹੁਤੇਕੀ ਏ ਕੇਸੋ ਕੀ ਓਨਮੀਤੁਆ ਚਾਲੇ ਬੇਹਰਿਮੰਡਲ ਨਕਉ ਛੀਐ
ਦਰਿਓ ਚੀਤੁਆ ॥੮੬॥ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ
ਜਹਿ ਜਹਿ ਜਾਹਿ ਬਾਲੀ ਪਰਬੁਧਰਉ ਤੇਈ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਜਾਇ ॥੮੭॥ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ
ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਮੁਖ ਮੋਰਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਖੇ ਤੇ ਖਾਸਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ
ਦੇ ॥੮੮॥ਕਬੀਰ ਸਾ ਧੂਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕਉਨ ਬਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ਓਹੋ ਨਹਾਰੂ ਓਹੋ ਫੇਰਿ
ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੮੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨ ਹੇਤੁ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ
ਕਾਂਬ ਬੂਡੀਓ ਹੋਹੋ ਇਨ ਸੇਤੁ ॥੯੦॥ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੁੰਡਿ ਆਸਾ ਮੁੰਡੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡੇ ਕਾਇ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੀ ਆ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡੁ ਅਜਾਇ ॥੯੧॥ਕਬੀਰ
ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀ ਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮ ਹਿਰਦੈ
ਸੀਸੁ ਮਾਉ ॥੯੨॥ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ਜੰਤੁ
ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੯੩॥ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁੰਡਉ ਤਿਹ ਪੁਰਖ
ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪਿ ਡੂਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੯੪
॥ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀ ਏ ਰਾਖੇ ਤਲੇ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ
ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੯੫॥ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬ
ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੯੬॥ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ
ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾ ਏ ਸਭ ਪਿਨੈ ਖਾਇ
॥੯੭॥ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋ ਈ ਰਖੇ ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ
ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰ ॥੯੮॥ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ
ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੯੯॥
ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ
ਪਵਿ ਚੰਦਨ ਹੋਇ ਗੋਰਾਮੁ ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ਜਿ

ਰਜਮ ਕਾ ਠੇਗਾ ਬੁਰਾ ਓ ਹੁ ਨ ਹੀ ਸ ਹਿ ਆ ਜਾ ਇ ਆ ਏ ਕੁ ਚੁ ਸਾ ਧੂ ਮੋ ਹਿ ਮਿ ਲੈ ਓ ਚੁ
ਨੈ ਲੀ ਆ ਅੰ ਚਾ ਲਿ ਲਾ ਇ ॥੧੮॥ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵ
ਸਿ ॥ ਐਸਾ ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਥੁ ਪਾਲਕੀ ਜਬ ਬਾ ਧੈ ਲੋ ਇ ਖਾ ਸਿ ॥੧੯॥ਕਬੀਰ ਨੌ ਬਜੇ
ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨਦੀਨਾ ਵਸੰ ਜੋ ਗਾ ਜੋ ਉ ਬਹੁ ਰਿ ਨ ਮਿ ਲੈ ਓ ਆ ਇ
॥੧੦॥ਕਬੀਰ ਸਾ ਤ ਸਮੁੰਦ ਹੋ ਮ ਸੁ ਕਰਉ ਕਲਾ ਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾ ਇ ਅਬ
ਸੁਧ ਕਾ ਰਾ ਦੂ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇ ਖਨੁ ਨ ਜਾ ਇ ॥੧੧॥ਕਬੀਰ ਜਾ ਤਿ ਜੁ ਲਾ
ਹਾ ਕੇ ਆ ਕਰੈ ਹਿ ਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁ ਪਾ ਲ ॥ ਕਬੀਰ ਸੀ ਆ ਕੰ ਠੀ ਮੰ ਡ ਲੁ ਚੂ ਕਾ ਹਿ ਸ ਰਬ
ਜੰ ਜਾ ਲ ॥੧੨॥ਕਬੀਰ ਐ ਸੋ ਕੋ ਨ ਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਇ ਜਰਾ ਇ ਪਾ ਚ ਉ ਛ ਕੇ
ਆ ਰੈ ਕੈ ਹੈ ਰਮਾ ਲੈ ਉ ਲਾ ਇ ॥੧੩॥ਕਬੀਰ ਐ ਸੋ ਕੋ ਨ ਹੀ ਇ ਹ ਤ ਨ ਦੇ ਵੈ ਵੂ
ਰਕਿਆ ਅੰਧਾ ਲੋ ਗੁ ਨ ਜਾ ਨ ਹੀ ਰਾ ਓ ਚਿ ਕ ਬੀ ਰ ਕੂ ਕੈ ॥੧੪॥ਕਬੀਰ ਸ ਤੀ ਪੁ ਕਾ ਰੈ
ਚਿ ਚ ਢੀ ਸੁ ਨੁ ਹੋ ਬੀ ਰ ਮ ਸਾ ਨ ਮਾ ਲੋ ਗੁ ਸ ਬਾ ਇ ਆ ਚ ਲੈ ਗਾ ਇ ਓ ਹ ਮ ਭੁ ਮ ਕਾ
ਨੰ ਦ ਨਾ ॥੧੫॥ਕਬੀਰ ਮ ਨੁ ਪੰ ਖੀ ਭ ਇ ਓ ਉ ਡਿ ਉ ਡਿ ਦ ਹ ਦਿ ਸਿ ਜਾ ਇ ॥ ਜੋ ਜੈ
ਸੀ ਸ ਗਾ ਤੈ ਮਿ ਲੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋ ਫ ਲੁ ਖਾ ਇ ॥੧੬॥ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋ ਜਤੇ ਪਾ ਈ ਐ
ਸੋ ਈ ਰਉ ਰੁ ਸੋ ਈ ਫਿ ਰੈ ਕੈ ਤੁ ਭਾ ਇ ਆ ਜਾ ਕਉ ਕਥਾ ਅ ਉ ਰੁ ॥੧੭॥ਕਬੀਰ
ਮਾ ਚੀ ਮ ਰਉ ਕੁ ਸੰ ਗ ਕੀ ਕੇ ਲੇ ਨਿ ਕਾ ਟਿ ਜੁ ਬੋ ਰਿ ਆ ਉ ਹਾ ਥੁ ਲੈ ਉ ਹ ਚੀ ਰੀ ਐ ਸਾ ਕ ਤ
ਸੰ ਗੁ ਨ ਹੋ ਰਿ ॥੧੮॥ਕਬੀਰ ਭ ਠਿ ਪ ਰਾ ਈ ਸਿ ਰ ਚ ਰੇ ਚਾ ਲੇ ਓ ਚ ਪੈ ਬ ਦ ਆ ਅ ਪ ਨੇ
ਭ ਰਾ ਹਿ ਨ ਡ ਰੈ ਆ ਰੋ ਅ ਉ ਘ ਟ ਮ ਟ ਦਾ ॥੧੯॥ਕਬੀਰ ਬ ਨ ਕੀ ਦਾ ਧੀ ਲਾ ਕ ਗੰ ਠ
ਚੀ ਕਰੈ ਪੁ ਕਾ ਰਾ ਆ ਤੇ ਬ ਸਿ ਪ ਰਉ ਲੁ ਹਾ ਰ ਕੇ ਜਾ ਰੈ ਦੂ ਜੀ ਬਾ ਰ ॥੨੦॥ਕਬੀਰ ਏ
ਕਮ ਰੇ ਤੇ ਦੁ ਇ ਮੁ ਏ ਦੋ ਇ ਮ ਰੰ ਤ ਹ ਚ ਰਿ ਉ ਮ ਰੰ ਤ ਹ ਛ ਮੁ ਏ ਚਾ ਰਿ ਪੁ ਰ ਖ ਦੁ
ਇ ਨਾ ਰੇ ॥੨੧॥ਕਬੀਰ ਦੇ ਖਿ ਦੇ ਖਿ ਜ ਗੁ ਚੂੰ ਦਿ ਆ ਕ ਪੈ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਠੈ ਗੁ ਅ ਜੈ
ਨੈ ਹ ਰਿ ਕਾ ਨਾ ਮੁ ਨ ਚੇ ਤਿ ਓ ਕ ਹ ਭੁ ਲ ਨੇ ਅੰ ਉ ਰਾ ॥੨੨॥ਕਬੀਰ ਸੰ ਗ ਤਿ ਕ ਰੀ ਐ
ਧ ਕੀ ਅੰ ਤਿ ਕ ਰੈ ਨਿ ਰ ਬਾ ਹੁ ਆ ਸਾ ਕ ਤ ਸੰ ਗੁ ਨ ਕੀ ਜੀ ਐ ਜ ਤੇ ਹੋ ਇ ਬ ਨੁ ਹੁ ॥੨੩॥
ਕਬੀਰ ਜ ਗ ਮਾ ਹਿ ਚੇ ਤਿ ਓ ਜ ਨ ਕੈ ਜ ਗ ਮਾ ਹਿ ਰ ਹਿ ਓ ਸ ਮ ਝੈ ॥ ਜੋ ਜੈ ਨੈ ਹ ਰਿ ਕਾ ਨਾ

ਨਜ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸਾਇ ਕਦਿ ਨਸੋਵ ਨ ਹੋਇ ਗੋਲਾਂ ਬੇਗੋ ਵੰਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥ ਕਬੀ
ਰਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਿ ਹੈ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਵੁਜਾ ਗੁਆਜ ਕੋਸੰਗ ਤੇ ਬੀ ਡੂਰਾਤੀ ਕੋਸੰਗ
ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀ ਐਸਾ ਰਾਗੈ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥੧੩੦॥ ਖਤੀ
ਪੁਨੀ ਤੋ ਇ ਬੇਟ ਤ ਜਪੀ ਐਨ ਉ ॥੧੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਡੂਬਸਿ
ਜਾਈ ਐ ਡਾਰਿਆ ਬਾਸਨ ਕਾ ਪਰਸੀ ਐ ਚਉਕ ਲਾਗੈ ਦਾਦੁ ॥੧੩੧॥ ਕਬੀਰ
ਕਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਜ ਕਾ ਪਹੁੰ ਚਿਓ ਆਇ ਲਾਗੀ ਮੰਦਿ ਦਰਦੁ ਆਰੜੇ ਅਬਖਿ ਆਕ
ਫਿ ਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਲਾ ਜਿ ਓਜਿ ਕੀਜੈ ਕਰਤੁ ਨ ਸੁਝੈ ਬਿਨੁ
ਦੂਸ ਕੋ ਨਹੀ ਐ ਕੈਸਿ ਸਮਝਨ ਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰ ਫਲਲਾ ਗੋ ਫਲਨਿ ਪਾਕਸਲ
ਗੋ ਆਂਬ ਆਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਹੈ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ ਕਬੀ
ਰਠਾ ਕਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਡੂਲੇ ਭ
ਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕੀ ਆਪੁ ਜੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬ ਸਾਡੁ ਇਸ
ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੂ ਕੇ ਕਰਮ
ਕਪਾਟ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾਡੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ
ਕਰੰਤ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬਹਿ ਤੁ ਸੁਇ ਚਾਲ ਆਪਨੀ ਪਾਛੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰ
ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ਦੀ ਸੈ
ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਤੀਪੀ ਨਾਨਾ ਪਾਕ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ
ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤ ਅਹਮੇਵ ਜਮੁ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਜਬ ਆਵਸੀ ਤਬ ਦੇਖਾ ਜਗਾ ॥੧੪੦॥
ਕਬੀਰ ਕਾ ਸ ਤੂ ਕੀ ਭਇਆ ਭਵ ਵਰਤ ਕੇ ਸਭ ਦਾ ਸਾਜਿ ਉ ਜਿ ਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀ ਕੀ
ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਠੈ ਰਹਿ
ਗਾਇਓ ਰਾਮੁ ਸਾਮ ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂੰ ਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥ ਕਬੀ
ਸਾ ਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰੇ ਆਛਾ ਰਾਉ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਓਕੇ
ਲਈ ਬਰਨ ਕਢੂ ਮਾਲਿ ਓ ਭਲਾ ਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋ ਰਿ ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਅ

ਹਕਲਦਾ ਸੁਨਊ ਪੰਜੈ ਜੋ ਕੁਲਚਾ ਕੁਪਲਾ ਸੁ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ
ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ਆਇ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁ ਕਿ ਮੁਖ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ
ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮੰਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ
ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ ਮਾਰਗੋ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ
ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਸੋ ਨਾ ਲਹੈ ਜਾਕਾ ਮੀਠਾ ਖਾਇ ॥੧੧੪॥ ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ
ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥
੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪੂਰਿ ਜੁ ਪਾਈਐ
ਨਦੀ ਜੀਐ ਓਰੋ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ
ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀ
ਰ ਚੰਮੁ ਉ ਪਾਰਿ ਚਿਤ ਨ ਗਾਰੁ ਕਾਹੂ ਈ ਸੈਨ ਹਾਰਾ ਅਜਹੁ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ
ਨਾਹਾ ॥੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨਾ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁ ਅਨ ਉ ਬੈਨ ਉ ਚ
ਰਉ ਤੁ ਅਨ ਮਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿ ਦਠਾ ਉ ॥੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰ ਗਨ ਰਕਤੇ ਮੇਰਿ
ਓਸ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉ ਜ ਮਾਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆ
ਦੀ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉ ਜ ਕੋਕਾ ਹੈ ਕੈ ਸੇ ਉ ਨ ਮਾਨਸ ਕਾਹੇ ਬੇ ਕਉ
ਜੋ ਭਾਨੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰ ਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿ ਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀ
ਆਇ ਹਰਿ ਜੈ ਜੈ ਸਤੈ ਸਾ ਉ ਹੀ ਰਹ ਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ
ਚਿਤ ਹੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬਚਰਾ ਹੈ ਕੂੰ ਜਨੂੰ ਮਾਇ ਆ ਮਤ ਹੈ
॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬ ਪਨਹ ਰੁਖ ਪਾਇ ਆ ਬਰ ਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ਆ ਚਾੜਿ ਕਿ ਜਿ ਉ
ਤਰਸ ਤਰਹੈ ਤਿ ਨੋ ਕਉ ਨੁ ਹ ਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿ ਸਿ ਬੀ ਛੂ ਐ
ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾ ਤਿ ਓ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁ ਰੇ ਰਾਮ ਸਿ ਉ ਨਾ ਦਿ ਨ ਮਿਲੈ ਨ ਰਾ ਉ ॥੧੨
ਪ॥ ਕਬੀਰ ਸੈਨਾ ਇਰਾ ਬਿਛੁ ਰਿ ਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮ ਸੂਰ ਰਿ ਆ ਦੇ ਵ ਲ ਦੇ ਵ ਲ ਧਾ ੜੀ
ਦੇ ਸ਼ ਓ ਉ ਗ ਵ ਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤ ਕਿ ਆਕਰਿ ਜਾਗੁ ਰੇ ਭੈ ਦੂ ਖ ਜ
ਕਾ ਬਾ ਸਾ ਰੋ ਰਮ ਓ ਸੋ ਕਿ ਉ ਸੋ ਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤ ਕਿ ਆਕਰਿ ਓ ਉ ਠਿ ਰੋ

ਧੀ ਧੀ ਰਾ ਕਬੀਰ ਹੀ ਰਾ ਬਨਾ ਜੇ ਆ ਮਾ ਨ ਸੋ ਰੇ ਵ ਵ ਤੀ ਰਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹ ਰਿ ਹੀ
ਰਾ ਜਨ ਜਉ ਹ ਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾ ਨੈ ਹ ਰਾ ਹ ਰਾ ਜ ਬ ਪੀ ਪਾ ਈ ਅ ਹੈ ਪਾ ਰ ਖੁ ਤ ਬ ਪੀ ਰ ਨ ਕੀ ਜ ਏ
॥ ੧੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮ ਪੋ ਰੇ ਹ ਰਿ ਸਿ ਮ ਰੀ ਐ ਐ ਸਾ ਸਿ ਮ ਰ ਨੁ ਨ ਤ ਰਾ ਮ ਅ ਰ ਪੁ ਰ
ਬਾ ਸਾ ਕ ਰ ਹੁ ਹ ਰਿ ਗ ਹਿ ਆ ਬੋ ਹੋ ਰੈ ਬੇ ਤ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇ ਵ ਕ ਓ ਦੂ ਇ ਭ ਲੋ
ਏ ਕੁ ਸੰ ਤੁ ਇ ਕੁ ਰਾ ਮੁ ਹ ਰਾ ਮੁ ਜੁ ਦਾ ਮੁ ਕ ਰ ਤੋ ਕੋ ਸੰ ਤੁ ਜ ਪਾ ਵੈ ਨਾ ਮੁ ॥ ੧੬੪ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਜਿ ਹ ਮਾ ਰ ਗਿ ਪੰ ਡ ਤ ਗ ਏ ਪਾ ਛੈ ਪ ਰੀ ਬ ਹੀ ਰ ਮ ਇ ਕ ਅ ਵ ਘ ਟ ਘ ਟੀ ਰਾ ਮ ਕੀ
ਓ ਹ ਚ ੜਿ ਰ ਹੀ ਓ ਕ ਬੀ ਰਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਕਬੀਰ ਦੁ ਨੀ ਆ ਕੇ ਦੇ ਖੇ ਮੁ ਆ ਚਾ ਲ ਤ ਕੁ ਲ
ਕੀ ਕਾ ਨਿ ਨਾ ਤ ਬ ਕ ਲੁ ਕਿ ਸ ਕਾ ਲ ਜ ਸੀ ਜ ਬ ਲੇ ਧ ਰ ਹੀ ਮ ਸਾ ਨਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਰੂ ਬਾ ਹੋ ਗੋ ਰੇ ਬਾ ਪੁ ਰੇ ਬ ਧੁ ਲੋ ਗ ਨ ਕੀ ਕਾ ਨਿ ਨਾ ਪੋ ਰੋ ਸੀ ਕੋ ਜੋ ਹੂ ਆ ਚੂ ਅ ਪ ਨੇ ਕੀ
ਜ ਨਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਕਬੀ ਰ ਬ ਲ ਲੀ ਅ ਧੁ ਕ ਗੀ ਨ ਨਾ ਬਿ ਧਿ ਕੋ ਨ ਜਾ ਨਾ ਦ ਦਾ ਫ ਕਾ ਧੁ ਕੋ ਨ ਨੀ
ਬ ਡ ਾ ਦੇ ਸੁ ਬ ਡ ਾ ਰ ਜਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਕਬੀ ਰ ਦਾ ਫੈ ਦਾ ਝ ਨੁ ਹੋ ਤੁ ਹੈ ਨਿ ਰ ਦ ਫੈ ਰ ਹੈ ਨਿ ਸੰ
ਕਾ ਜੋ ਜ ਨੁ ਨਿ ਰ ਦ ਫੈ ਰ ਹੈ ਸੋ ਗ ਨੈ ਇ ਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰ ਕ ਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਕਬੀ ਰ ਪਾ ਛੈ ਸ ਮੁ ਹਾ
ਸ ਰ ਦ ਰ ਭ ਰ ਪੀ ਨ ਸ ਕੈ ਕੋ ਈ ਨੀ ਰੁ ਆ ਭ ਾ ਗ ਬ ਡ ੈ ਤੇ ਪਾ ਇ ਓ ਹੁੰ ਭ ਰਿ ਭ ਰਿ ਪੀ ਉ ਕ ਬੀ
ਰ ਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬੀ ਰ ਪ ਰ ਭ ਾ ਤੇ ਤ ਾ ਰੇ ਖਿ ਸ ਾ ਹੈ ਤਿ ਉ ਇ ਹੁ ਪੰ ਖੀ ਸੋ ਸ ਗੀ ਰੁ ਾ ਏ ਦੁ ਇ ਅ ਖ
ਰ ਨਾ ਖਿ ਸ ਾ ਹੈ ਸੋ ਗ ਨੈ ਰ ਾ ਹਿ ਓ ਕ ਬੀ ਰੁ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀ ਰ ਰੇ ਕੋ ਠੀ ਕ ਾ ਡ ਕੀ ਦ ਹ ਦਿ ਸਿ ਲ
ਗੀ ਆ ਗ ਿ ਆ ਪੰ ਡ ਿ ਤ ਪੰ ਡ ਿ ਤ ਜ ਲਿ ਮੂ ਏ ਮੁ ਰ ਖੁ ਬ ਰੇ ਭ ਾ ਗ ਿ ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬੀ ਰ
ਸੰ ਸ ਾ ਦੂ ਰ ਿ ਕ ਰੁ ਕ ਾ ਰ ਾ ਦ ਦੇ ਹ ਾ ਬਿ ਹ ਾ ਇ ਬ ਾ ਵ ਨ ਅ ਖ ਰ ਸੋ ਧਿ ਕੈ ਹ ਰਿ ਚ ਰ ਨੀ ਚਿ
ਤ ਲ ਾ ਇ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀ ਰ ਸੰ ਤੁ ਨ ਫ ਾ ਤੈ ਸੰ ਤ ਈ ਜ ਉ ਕੋ ਟਿ ਕ ਮੁ ਲ ਾ ਹੈ ਅ ਸੰ ਤ ॥
ਮਾ ਲੈ ਆ ਗ ਾ ਰ ਾ ਧੁ ਯ ਗ ਾ ਬੇ ਢਿ ਓ ਚ ਤ ਸੀ ਤ ਲ ਾ ਤ ਨ ਤ ਜੰ ਤ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਬੀ ਰ ਮ ਨੁ
ਸੀ ਤ ਲ ਭ ਇ ਆ ਪ ਇ ਆ ਥ ਹ ਮ ਗੀ ਆ ॥ ਜੋ ਨੈ ਜੋ ਜ ਗੁ ਜ ਾ ਰ ਿ ਅ
ਸ ਜ ਨ ਕ ਉ ਦ ਕ ਸ ਮ ਾ ਨੈ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਬੀ ਰ ਸ ਾ ਗ ਰੀ ਸਿ ਰ ਜ ਨ ਹ ਾ ਰ ਕੀ ਜਾ ਨੈ ਨ ਪੀ ਕੋ
ਇ ॥ ਕੈ ਜ ਾ ਨੈ ਆ ਪ ਨ ਪ ਨੀ ਕੈ ਦ ਾ ਸ ਦੀ ਵ ਾ ਨੀ ਹੋ ਇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਬੀ ਰ ਭ ਲੀ ਭ ਈ
ਜੋ ਭ ਉ ਪ ਾ ਰਿ ਆ ਦਿ ਸ ਾ ਗ ਈ ਸ ਭ ਭ ਰੁ ਛ ਲਿ ਓ ਰ ਿ ਾ ਗ ਰਿ ਪ ਾ ਨੀ ਭ ਰ ਇ ਆ ਜ ਾ ਇ ਓ ਜੀ

ਡ ਰਿ ਆ ਭ ਾ ਇ ਆ ਮ ਾ ਲ ਾ ਮੋ ਲੀ ਚ ਾ ਰਿ ਆ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਕੰ ਚ ਨੁ ਬ ਾ ਰ ਹ ਾ ਭੀ ਤ ਰਿ ਭ ਰੀ ਓ
ਗ ਾ ਰਿ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਬੀ ਰ ਓ ਰੁ ਹੋ ਇ ਰਹੁ ਬ ਾ ਟ ਕ ਾ ਰ ਜਿ ਮੁ ਰ ਕ ਾ ਆ ਰ ਡੁ ਮ ਾ ਨੁ ਐ ਸੇ ਚੋ
ਈ ਦ ਸੁ ਹੋ ਇ ਤ ਾ ਹੀ ਮੈ ਲੈ ਭ ਗ ਵ ਾ ਨੁ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਬੀ ਰ ਓ ਰੁ ਹੋ ਹੁ ਆ ਚ ਰਿ ਆ ਭ ਾ ਇ ਆ
ਪ ਬੀ ਕਿ ਉ ਦੂ ਖ ਦੇ ਇ ਆ ਐ ਸੇ ਸ ਾ ਤੇ ਰ ਾ ਦ ਾ ਸੁ ਪੈ ਜਿ ਉ ਧ ਰ ਨੀ ਮਾ ਹਿ ਖੇ ਹ ਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਖੇ ਹ ਹੂ ਈ ਤ ਉ ਰ ਿ ਆ ਭ ਾ ਇ ਆ ਜੌ ਉ ਰੁ ਡ ੈ ਲ ਾ ਗੋ ਅੰ ਗ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਨੁ ਐ ਸੇ ਸ ਾ ਚੀ
ਐ ਸੇ ਜਿ ਉ ਪ ਾ ਨੀ ਸ ਰ ਬੰ ਗ ਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਕਬੀ ਰ ਪ ਾ ਨੀ ਹੂ ਆ ਤ ਰਿ ਆ ਭ ਾ ਇ ਆ ਸੀ ਰ ਤ
ਤ ਾ ਹੋ ਇ ਆ ਹ ਰਿ ਜ ਨੁ ਐ ਸੇ ਸ ਾ ਚੀ ਐ ਜੋ ਸ ਾ ਹ ਰਿ ਪੈ ਹੋ ਇ ॥ ੧੭੯ ॥ ਓ ਹੁ ਚ ਭ ਵ ਨ ਕ
ਨ ਕ ਾ ਮ ਨੀ ਸੇ ਖ ਰਿ ਧ ਜ ਾ ਫ ਹ ਰ ਾ ਇ ਆ ਤ ਤੇ ਭ ਲ ਕੀ ਮ ਧੂ ਕ ਰੀ ਸੰ ਤ ਸੈ ਗ ਗੁ ਨ ਗ ਾ ਇ
॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬੀ ਰ ਪ ਾ ਟ ਨ ਤੇ ਊ ਜ ਰੁ ਭ ਲ ਾ ਰ ਾ ਮ ਭ ਗ ਤ ਾ ਜੋ ਠ ਾ ਇ ਆ ਰ ਾ ਮ ਸ ਨੇ ਹੀ ਬ
ਹ ਰ ਾ ਜ ਮ ਪੁ ਰੁ ਮੇ ਰੇ ਭ ਾ ਇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀ ਰ ਗੰ ਗ ਾ ਜ ਮੁ ਨ ਕੇ ਅੰ ਤ ਰੇ ਸ ਹ ਜ ਸੁ ਨ ਕੇ ਘ
ਦ ਾ ਨ ਤ ਹ ਾ ਕ ਬੀ ਰੈ ਮ ਟ ਕੀ ਆ ਖੋ ਜ ਤ ਮੁ ਨਿ ਜ ਨ ਬ ਾ ਟ ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬੀ ਰ ਜੈ ਸੀ ਉ ਪ ਜੀ
ਪੇ ਡ ਤੇ ਜ ਉ ਤੈ ਸੀ ਨਿ ਬ ਧੈ ਓ ਰ ਿ ਆ ਹੀ ਰਾ ਨੰ ਕਿ ਸ ਕਾ ਬ ਾ ਪੁ ਰ ਾ ਪੁ ਜ ਾ ਹਿ ਨ ਰ ਤ ਨ ਕ ਰੋ ਰ ਿ ਆ
॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀ ਰ ਐ ਕੁ ਅ ਚੰ ਭ ਉ ਦੇ ਖਿ ਓ ਹੀ ਰਾ ਹ ਾ ਟ ਬੈ ਕ ਾ ਇ ਅ ਬ ਨ ਜ ਨ ਹ ਾ ਰੇ ਬ ਧ
ਰ ਾ ਕ ਉ ਚ ੜੀ ਬ ਦ ਲੈ ਜ ਾ ਇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਬੀ ਰ ਜ ਾ ਹ ਾ ਗੈ ਆ ਨੁ ਤ ਹ ਧ ਮੁ ਹੈ ਜ ਾ ਬ ਾ ਝੁ ਤ
ਤ ਹ ਾ ਪ ਾ ਪ ਜ ਾ ਹ ਲੋ ਭ ਤ ਹ ਾ ਲੁ ਹੈ ਜ ਹ ਾ ਖ ਮ ਾ ਤ ਹ ਾ ਆ ਪੈ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਬੀ ਰ ਸ ਾ ਇ
ਆ ਤ ਜੀ ਤ ਰਿ ਆ ਭ ਾ ਇ ਆ ਜ ਉ ਮ ਾ ਨੁ ਤ ਰ ਾ ਜੈ ਆ ਨ ਹੀ ਜ ਾ ਇ ਆ ਮ ਾ ਨ ਮੁ ਨੀ ਖੁ ਨ ਵ ਰ
ਗ ਲੇ ਮ ਾ ਨੁ ਸ ਭੈ ਕ ਉ ਖ ਾ ਇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਬੀ ਰ ਸ ਾ ਚ ਾ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗੁ ਰੁ ਮੇ ਮੈ ਲੈ ਆ ਸ ਬ
ਦੁ ਜ ਬ ਾ ਹੈ ਆ ਏ ਕੁ ਅ ਲ ਾ ਗ ਤ ਹੀ ਭੁ ਇ ਮੈ ਲਿ ਗ ਾ ਇ ਆ ਪ ਰਿ ਆ ਕ ਲੇ ਜੇ ਢੇ ਕੁ
॥ ੧੭੭ ॥ ਕਬੀ ਰ ਸ ਾ ਚ ਾ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗੁ ਰੁ ਕਿ ਆ ਕ ਰੈ ਜ ਉ ਸ਼ਿ ਖ ਾ ਮ ਾ ਹੰ ਚੁ ਕ ਾ ਅੰ ਧੇ ਏ ਕ ਨ
ਲ ਾ ਗ ਸੀ ਜੈ ਉ ਬੰ ਸੁ ਬ ਜ ਾ ਈ ਐ ਫੂ ਕ ॥ ੧੭੮ ॥ ਕਬੀ ਰ ਪੈ ਗੰ ਬ ਾ ਧ ਨ ਸ਼ ਘ ਨ ਘ
ਨ ਛ ਤ ਪ ਤੀ ਕੀ ਨ ਾ ਰ ਿ ਆ ਭ ਾ ਸੁ ਪ ਦ ਤ ਰ ਨ ਾ ਪੁ ਜੈ ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਕੀ ਪ ਨ ਿ ਹ ਾ ਰਿ ॥ ੧੭੯ ॥ ਕ
ਬੀ ਰ ਨੈ ਪ ਨ ਾ ਰੀ ਕਿ ਉ ਨੈ ਂ ਦੀ ਐ ਕਿ ਉ ਹ ਰਿ ਚੇ ਰੀ ਕੋ ਮ ਾ ਨੁ ਹ ਹੁ ਮ ਾ ਂ ਗ ਾ ਸ ਵ ਾ ਰੈ ਬੈ ਖੇ
ਕ ਉ ਓ ਚੁ ਸ਼ਿ ਮ ਰੈ ਹ ਰਿ ਨ ਾ ਮੁ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕਬੀ ਰ ਬ ਬੂ ਨੀ ਪ ਾ ਈ ਓ ਬਿ ਰ ਤੇ ਭ ਈ ਸ ਭ ਗੁ ਰ ਭੰ

ਓਹਾ ਲੇਕੁ ਗਵਾਇਓ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰ ਧਾਧੁਰਿ ਸਕੋ ਲੇਕੈ ਪੁਰੀ ਆਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ ਦੇਵ ਸਚ ਰਿਕੋ ਪੇਖਨਾਂ ਓਰ ਨ ਦੇਖੀ ਕੇਹ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰ ਜਾ ਚੰਦਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲ ਪਰਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ ਜਾਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭਉ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਹ ਦੁਇ ਨਹੀ ਤਹ ਸੰਸਾ ਕੈਸੋ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਨੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਿਆ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਬੂਡਨ ਪਰੇ ਪਰੇ ਨ ਕਾਢੈ ਕੋਇ ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਇਆ ਪੀਪਾ ਪੁਕਾ ਦੈ ਆਇ ॥ ਕਾਂਇ ਗਾਲਹਿ ਕਾਲ ਚੇਰ ਪਰਮ ਕੀ ਰਾਹ ਦਿਖਾਇ ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰ ਚੇਰ ਸੁ ਚੇਰਟੀ ਕੀ ਸੇਲਹ ਕੀ ਲਾਗ ਤ ਲੇਹਿ ॥ ਸਾਖਾ ਚੇਰ ਸ ਮਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮੩॥ ਕਬੀਰ ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਾਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂ ਬੂਡਹਿ ਗਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥ ਜੇਤੇ ਖਸ ਬੂਡੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਜਨ ਕਾਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀਂ ਤਾ ਕਉ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋਗੀ ਕੀ ਏ ਜੁਗਤਿ ਮੁਖ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਨਿਰਾਲ ॥ ਅਦਢ ਤਰਿ ਲੇ ਖਾਂਗੀ ਐਤ ਬੋਹਿ ਏ ਕਉ ਨ ਹਵਾਲ ॥੧੮੭॥ ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੋਨੁ ॥ ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮੀਤੁ ਸੈਲ ਜਬ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦ ਬਹਰਿ ਆਪਾ ਮਿਲੈ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਕਹਨਾ ਮਹਿ ਚਲੈ ਤਉ ਪੈਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਚਲੁ ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸੈਕੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਕਿਉ ਤ ਕਹਾ ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰਿ ਸਾਧਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥ ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥ ਕਬੀਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਾਹੂਆ ਬਾਦ ਪੜਾਬਹਿ ਲੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਮਝਾ ਨਾਮ ਕਾ ਤਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਨ ਹੋਇ ॥੧੯੩॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਹੂਤੇ ਪੰਗੁਲ ਭਾਇ ਆਮਾਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕ

ਕੁ ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਤਿ ਓ ਮਾਨਸ ਜੋਇ ਗਈ ਛਠ ਛਾਰ ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ਨਾ ਨਿਰ ਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਜਨ ਕਾ ਬੇਹਉ ਜਾਇ ਬਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁ ਝਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿ ਆਤੂ ਹੈ ਕਿਨਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਹਰਜਨ ਕਾ ਬੋਹੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇ ਆਕੇ ਬੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ਹਸਾਂਈ ਮੁ ਝਸਿ ਕਿਆ ਖਤਿ ਮੁ ਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਅਜੁ ਮਾਰਿ ਜੋ ਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁਹਲਾਲੁ ॥ ਅਦ ਢ ਤਰੁ ਦ ਈਜ ਬਕਾਢਿ ਪੈ ਹੋ ਇ ਗਾ ਕਉ ਨੁਹ ਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀ ਆਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਜ ਬਾ ਬੁਖੁ ਦਾਇ ॥ ਅਦਢ ਤਰਿ ਲੇ ਖਾਨੀ ਕਸੇ ਮਾਰੁ ਮੁ ਹੈ ਮੁ ਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ ਕਬੀਰ ਲੇਖੇ ਖਾਦੇ ਨਾਸੁ ਹੇ ਲਾਜਉ ਦਿਲ ਸੁਚੀ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਚੇਦੀ ਬਨ ਮਾਹਿ ਪਲਾਨ ਪਕਰੈ ਕੋ ਇ ॥੨੦੧॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੋ ਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅ ਬਧਾ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਜੋਪੇ ਅਰੁ ਚਉ ਰਾਸੀ ਹਾਸਿਧ ॥੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਮੋ ਰਾ ਮੁ ਝਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁ ਝਕਉ ਸਉ ਪਤੇ ਕਿ ਆ ਲਾਗੈ ਮੋ ਰਾ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁ ਝਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ਮਾਜਹ ਆਪਾ ਪਰਕਸੀ ਆਇ ਗਇ ਆਜ ਤੁ ਦੇ ਖਉ ਤਤ ਤੂੰ ॥੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਚ ਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ ਮਨੋਰ ਥੁ ਕੋ ਇਨ ਪੂਰਿ ਓ ਚਾਲੇ ਊ ਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰ ਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਸੰਸਾਰਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਤ ਨਿ ਓ ਲਈ ਜਿ ਸਰਾ ਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥ ਕਬੀਰ ਘਣੀ ਪੀੜਤੇ ਜਾ ਤਿ ਗੁਰਲੀਏ ਛੁ ਡਾ ਇ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਬਾਦ ਨੀ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਦੇ ਹੋ ਲੇ ਦਿਨੁ ਗਇ ਆਇ ਆ ਜੁ ਬਢੰਤ ਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਹਰਿ ਭਾ ਜਿ ਨ ਖਤੁ ਫਾਟਿ ਕਾਲੁ ਪਹੁੰਚੈ ਆਇ ॥੨੦੮॥ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਕੂਕ ਕਰੁ ਕਉ ਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿ ਛੈ ਉ ਹਿਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਜਿ ਸੋ ਹਉਲੀ ਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰੁ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ

॥੨੨੭॥ਕਬੀਰਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮੁਪੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਗ੍ਯਾਨਛਾਇਆਰੂਪੀਸਾਧੁਹੈਸੰਗਿ
ਨਿਤਜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰਐਸੋਸਾਧੀਜੁਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸਦਲੈ
ਤ੍ਯਾਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲਪਖੀਕੇਲਕਰੈਤ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਦਾਝਾਡ
ਰਵਰੁਦਯਾਫ ਲੁਉ ਪਕਾਰੀਜੀਵੈਤਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲ
ਫਲੰਤ॥੨੩੦॥ਕਬੀਰਸਾਬੂਸ੍ਰੀਗੁਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆਲੋਇਲਿਲਾਟਮਾਂਕਰਿ
ਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐ ਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟ॥੨੩੧॥ਕਬੀਰਏਕਘੜੀਆਧੀ
ਘਰੀਆਧੀਹੂੰਤੇ ਆਧਾਭੁਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੇਕੀਨੇਸੋਲਾਭੁ॥੨੩੨॥ਕਬੀਰ
ਛਾਂਗਾਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ੍ਯਾਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤ
ਲਿਜਾਂਹਿ॥੨੩੩॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨਪਦਮਾਹਿ੍ਯਾਸ਼ਭਰਸਖੇ
ਲਉ ਪੀਆਸਉਕੈਸੀਲਖਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੪॥ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿਘਰੀ
ਤੁਆਹਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉ ਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥੨੩
੫॥ਸੁਨੁਸਖੀਪੀਆਮਹਿਜੀਉ ਬਸੈਜੀਆਮਹਿਬਸੈਕਿਉ ਪੀਉ॥ਜੀਉ ਪੀਉਬੂਝ
ਉਨਹੀਘਟਮਹਿਜੀਉ॥ਕਿਪੀਉ॥੨੩੬॥ਕਬੀਰਬਾਮਨਗੁਰੁਹੈਜਗਤਕਾਭਗਤ
ਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ਅਰਝਿਉ ਰਾਝੈਕੇਪਾਚਿਮੁ ਆਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁਮਾਹਿ॥੨੩
੭॥ਹਰਿਪੈਖਾਂਚੈਰੇਤੁਮਾਹਿ ਬਿਖਰੀਹਾਬੀਚੁਨੀਜਾਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਭਲੀ
ਬੂਝਾਈ ਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ॥੨੩੮॥ਕਬੀਰਜੋਤੁਹੈਸਾਧਪਰੰਮਕੀ ਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ
ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋ ਕਿਛੂਹੋਇਤੋਹੋਇ॥੨੩੯॥ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿ ਸਾਧ
ਪਿਰੰਮਕੀ ਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਚੀਸਰਸਉਪੋਲਿਕੈ ਨਾਖਲਿਭਈਨਤੇਲੁ॥੨੪੦
॥ਛੂੰਦਤਤੋੜੈਲਹਿਅੰਧਗਤਿਅਰੁਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤ॥ਕਹਿਨਾਮਕਿਉ ਪਾਈਐ
ਨਬਿਨੁਭਗਤਹੁਭਗਵੰਤ॥੨੪੧॥ਹਰਿਸੋਹੀਰਾਛਾਡਿਕੈਕਰਹਿ ਆਨਕੀਆਸ॥
ਤੇਨਰਦੋਜਕਿਜਾਹਿਗੇਸਤਿਭਾਖੈਰਵਿਦਾਸ॥੨੪੨॥ਕਬੀਰਜਉ ਬਿਧੁਕਰ
ਤੇਨਰਦੋਜਾਂਹਿ॥ਸਤਿਭਾਖੈਰਵਿਦਾਸ॥੨੪੨॥ਕਬੀਰਜਉ ਬਿਧੁਕਰ
ਹਿਤਧਰਮੁਕਰੁਨਾਹੀਤਕਰੁ ਬੈਰਾਗ੍ਯਾਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨੁਕਰੈਤਕੋ ਬਾਂਧੈ ਅਭਾਗੁ॥
੨੪੩॥

ਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੪੩॥ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਬੀਰਚਾਵਲਕਾਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥
ਸਾਸੋਕੁਸਾਂਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪ੍ਰਭੂਪੈਧਰਮਰਾਇ॥੨੪੪॥ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋ
ਚਨੁਮੀਤ॥ਕਾਜਿਹੋਫੀਪਰੁਢਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤ॥੨੪੫॥ਨਾਮਕਹੈਤਿਲੋਚਲ
ਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸੰਮ੍ਹਾਲਿ॥ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨੇਰੰਜਨਨਾਲਿ॥੨੪੬॥ਮਹਲ
੫ ਘਰਬੀਰਹਮਰੋਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜੋਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ
ਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨੪੭॥ਕਬੀਰਕੀਚਾਂਹੈ ਆਦਾਗੋਰਿਪਾਰਿਆਕਿਛੂਨ
ਆਇਓਹਾਥਪਾਇਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਂਸੋਈਨਿਬਹਿਆਸਾਥਿ॥੨੪੮॥ਕਬੀ
ਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾਤਜਾਨਤਹੀਅਉਗੁਨੁਕਰੈਕਾਕੋਕੀਕੁਝਲਾਤਹਾਥਦੀਪੁਕੂਏਪ
ਰੈ॥੨੪੯॥ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਜਾਨਸਿਉ ਬੁਰਜੋਲੋਕੁਸੁਜਾਨੁ॥ਤਾਸਿਉਟੂਟੈ
ਕਿਉਬਨੈਜਾਕੋਜੀਅਪਰਾਨ॥੨੫੦॥ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹਰੇਤੁਕਾਰੇਕਾਹੇਮਰੁਸ
ਫਾਰਿ॥ਕਾਰਜੁਸਾਚੇਤੀਨਿਹ ਬਥਨੀਤਪਉਨੇਚਾਰਿ॥੨੫੧॥ਕਬੀਰਜੋਮੋਚਿਤਵ
ਉਨਾਕੋਮੈਚਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੈਹੋਇ॥ਅਪਨਾਚਿਤਵਿ ਆਹਰੇਕੈਜੋਮੇਰੇਚਿਤਨੋ
ਇਆ॥੨੫੨॥ਮਃ ੩ ਚਿੰਤਾਕਿਆਪਿਕਰਾਇਸੀਆਚਿੰਤੁਤਿਆਪੇਦੇਇਆਨਨਕ
ਜੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥੨੫੩॥ਮਃ ੫ ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਫਿ
ਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿਆਪਾਪਕਰੰਤਮਾਰੇਗਇਆਅਉਧੁਪੁੰਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੫
੪॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤੁਰਖਹੋਤਰਮਭਜੁ
ਨਾਹੋਤਾਬਿਨਠੀਬਾਤ॥੨੫੫॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰਾਮਤਜਿ
ਦਿਵਸਸੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਰ॥੨੫੬॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇ
ਆਮਨੁਕੁੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ॥ਅੰਕੁਸਗ੍ਯਾਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥੨੫੭॥ਕ
ਬੀਰਰਾਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕੋਬਰੀਪਾਰਖਆਗੈਖੋਲਿ॥ਕੋਈਆਈਮਲੈਗੋਰਾਚਕੀਏ
ਗੋਮਹਗੋਮੋਲਿ॥੨੫੮॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਜਾਨੀਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਟੰਬੁ॥
ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਹਿਗਇਓਬਾਹਰਭਈਨਬੰਬ॥੨੫੯॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਮਹਿ
ਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਜਾਇਆਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਆਇ

ਰਜਿ ਤੁਦਿਹਾ ਵੈਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇਲਾ ਏਲਿ ਖਾਇਆ ਮਲਕ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀ ਦਾ ਮੁਹੁ ਫੇਰਿ
ਲੇ ਆਇਆ ਜੋਂ ਦੁਨੀ ਮਾਣਿ ਕਢੀ ਐ ਹਡ ਕੂਕੜ ਕਾਇਆ ਸਾਹੇਲੀ ਖੇਨ ਚਲਨੀ
ਜੋਂ ਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜੋਂ ਦ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣ ਵਰੂ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰ ਨਾਇਆ ਆਪਣ ਹਥੀ
ਜੋ ਲੈ ਕੈ ਗੈਗਾ ਲਿ ਲਰੀ ਧਾਇਆ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇਆ
ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਈ ਖੜਨਾ ਆ ਪੁਮੁਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਦਰ ਵੇਸੀ ਗਾਖ
ਰੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀ ਆਂ ਭਤਿਆ ਬੰਨਿ ਉ ਠਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿ ਥੈ ਵੰਞਾ ਪਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿਨ
ਬੁਝੈ ਕੇ ਨੂ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀ ਆ ਕੁਝੀ ਭਾਹਿ ਆਸਾਂ ਈ ਮੇਰੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸਾਹੀ ਤ ਪੰਭੀ ਦਝਾਂ
ਨਹਿ ॥ ਫਰੀਦ ਜੋ ਜਾਣਾ ਜੋ ਜਾਣ ਚਲਿ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਾਲਿ ਬੁਕ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ
ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੰਮੜਾ ਝਿਜਣ ਪੀੜੀ ਪਾਣੀ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇ ਵਡੇ ਨ
ਹੋਕੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੋਹੀ ਠਾਹਿ ਦਿ ॥ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾ ਲੇ ਲਿ ਖੁਲੇ
ਖੁਆ ਆਪਣੜੇ ਗਿਰੀ ਵਾਨਮਾਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇ ਖੁਆ ॥ ੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ
ਕੀਆਂ ਤਿਨ ਨਾਮਾਰੇ ਪੁੰਮਿਆ ਆਪਣੜੈ ਪਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿਆ ॥ ੭ ॥
ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਉ ਖਟਣ ਵੇਲਾ ਤਾਂ ਰੁਤਾ ਦਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀ ਹਿ ਜਾਂ ਕੁਰਿ
ਆਤਾਂ ਲਾਦਿ ਆਨਾ ਦਾ ਦੇ ਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁਥੀ ਆ ਦੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ਆ ਅਗਹੁ ਨੇ ਤੂ ਆਇ
ਆਪਿ ਛਾਰਹਿ ਆ ਦੂਰਿ ਆ ਦਾ ਦੇ ਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਥੀ ਆ ਸਕਰ ਰੋਈ ਵੇ ਸੁਆ ਸਾਂਈ ਵ
ਝੁ ਆਪਣੇ ਵੇ ਦਣ ਕਹੀ ਐ ਓ ਕਿ ਸੁਆ ॥ ੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀ ਆਂ ਸੁ
ਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ਆ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈ ਆ ਹੋ ਰਕਰੇ ਦੀ ਵੰਨ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਲੀ ਜਿ ਨੀ ਨਰਾਵੇ ਆ ਧਉ ਲੀ ਰਾ ਵੈ ਕੋ ਇ ਆ ਕਰਿ ਸਾਂ ਈ ਸਿਉ ਪਰਹੜੀ ਰੰ ਗੁਨ ਵੇ
ਲਾ ਹੋ ਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉ ਲੀ ਸਾਹੀ ਬੁਝਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥
ਆਪ ਣਾ ਲਾਇ ਆਂ ਪਰ ਮੁਨਲ ਗਈ ਜੇ ਲੋ ਚੈ ਸ ਕੂ ਕੋ ਇ ਆ ਏ ਹੁ ਪਰ ਮ ਪੀ ਆ ਲਾ
ਖ ਸ ਮਕਾ ਜੈ ਭਾ ਵੈ ਤੈ ਦੇ ਇ ॥ ੧੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਨ ਲੋ ਇ ਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆ ਸੋ ਲੋ ਇ
ਣ ਮੋ ਡ੍ਰੇ ਠੁ ॥ ਆ ਕਜ ਲ ਰੇ ਖ ਨ ਸਹ ਦਿ ਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੁ ਇ ਬਾ ਹਿ ਠੁ ॥ ੧੪ ॥ ਫਰੀਦ ਕੂ ਕੇ

ਦਿ ਆ ਚਾਂ ਗੇ ਦਿ ਆ ਮਜੀ ਦੇ ਦਿ ਆ ਨਿ ਤਾਂ ਜੋ ਸੇ ਤਾ ਨਿ ਵੰ ਵਾ ਇ ਆ ਸੇ ਕਿ ਤ ਫੇ ਰਿ
ਚਿਤ ॥ ੧੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੇ ਨ ਰਿ ਹੋ ਸਭੁ ਕੋ ਇ ਕੁ ਢਿ ਜ ਨਿ
ਵਿ ਆ ਲ ਬਾ ਦੀ ਆ ਹਿ ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾ ੜੀ ਆ ਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖ ਥਨਾ ਨੈ
ਦੀ ਐ ਖ ਕੂ ਜੇ ਤੂ ਨ ਕੋ ਇ ਆ ਜੀ ਵ ਦਿ ਆ ਪੋ ਰ ਚਲੈ ਮੁ ਇ ਆ ਉ ਪਰਿ ਹੋ ਇ ॥ ੧੭
॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲ ਬੁਤਾ ਨੇ ਹੁ ਕਿ ਆ ਲ ਬੁ ਤ ਕੂ ਨੇ ਹੁ ਆ ਕਿ ਚਰੁ ਝ ਤਿ ਲ ਘਾ ਈ ਐ
ਛੁ ਪਰਿ ਤੁ ਟੈ ਮੇ ਹੁ ॥ ੧੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰ ਗਲੁ ਜੰ ਗਲੁ ਕਿ ਆ ਭ ਵਹਿ ਵੰ ਞ ਕੰ ਝੋ ੜੇ
ਹਿ ॥ ਵ ਸੀ ਰ ਬ੍ਰਹਿ ਆ ਲੀ ਐ ਜੰ ਗਲੁ ਕਿ ਆ ਢੂ ਢੇ ਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇ ਨੀ ਨਿ
ਕੀ ਜੰ ਘੀ ਐ ਥਲ ਭੂ ਗਰਿ ਭ ਵਿ ਓ ਨੀ ਮਾ ॥ ਅ ਜੁ ਫਰੀ ਦੈ ਕੂ ਜੜਾ ਸੋ ਕੋ ਹਾਂ ਥੀ ਓ ਮਾ
॥ ੨੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾ ਤੀ ਵ ਵੀ ਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉ ਠਨਿ ਪਾਸਾ ਪੋ ਧੁ ਰਿ ਨਾ ਦਾ ਜੀ ਦਿ ਆ
ਜਿ ਨਾ ਵਿ ੜਾ ਈ ਆਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੋ ਹੇ ਦ ਵਾ ਰਿ ਆ ਸਿ ਭ ਤਾ ਆਇ ੜੇ ਆਂ
ਹੇ ੜਾ ਜਲੈ ਮ ਜੀ ਠ ਜਿ ਉ ਉ ਪਰਿ ਅੰ ਗਾ ਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋ ੜੇ ਦਾ ਖਾ ਬਿ ਜ ਉ ਰੀ
ਆਂ ਕਿ ਕਾ ਰਿ ਬੀ ਜੈ ਜ ਦ ॥ ਹੰ ਦੈ ਉ ਨ ਕ ਤਾ ਇ ਦਾ ਪੋ ਧਾ ਲੋ ੜੈ ਪ ਦ ॥ ੨੩ ॥ ਫਰੀਦ ਜ
ਲੀ ਐ ਚਿ ਕ ਢੂ ਦੂ ਰਿ ਘ ਰੁ ਨਾ ਲਿ ਪਿ ਆ ਰੇ ਨੇ ਹੁ ॥ ਚ ਲਾ ਤ ਭਿ ਜੈ ਕੰ ਬ ਲੀ ਰ ਹਾਂ ਤ ਤੁ
ਪੈ ਨੇ ਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਭ ਭਿ ਜ ਉ ਸ ਜ ਉ ਕੰ ਬ ਲੀ ਅ ਲਾ ਵ ਰ ਸ ਉ ਮੇ ਹੁ ॥ ਜਾ ਇ ਮ ਲਾ
ਤਿ ਨਾ ਸ ਜ ਣ ਤੁ ਟ ਉ ਨਾ ਪੀ ਨੇ ਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੋ ਭੇ ਲਾ ਵ ਪ ਗ ਦਾ ਮ ਡੁ ਮੋ ਲੀ ਹੋ
ਇ ਜਾ ਇ ॥ ਰਾ ਹੇ ਲਾ ਰੂ ਹੁ ਨ ਜਾ ਣ ਈ ਸਿ ਰੁ ਡੁ ਮੀ ਮੀ ਖਾ ਇ ॥ ੨੬ ॥ ਫਰੀਦ ਸ ਕਰ ਖੰ
ਡੁ ਨਿ ਵ ਤ ਰੁ ਡੁ ਮਾ ਖਿ ਓ ਮਾ ਂ ਝਾ ਦੁ ਪੁ ॥ ਸ ਭੇ ਵ ਸ ਡੁ ਮੀ ਠੀ ਆ ਂ ਰ ਬ ਨ ਪ ਜ ਨਿ ਤੁ ਧੁ ॥
੨੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੋ ਤੀ ਮੇ ਗੀ ਕਾ ਠੀ ਕੀ ਲਾ ਵ ਣੂ ਮੇ ਗੈ ਭੁ ਖਾ ਜਿ ਨਾ ਖਾ ਧੀ ਚੋ ਪ ੜੀ ਘ ਣੇ ਸ
ਹ ਨਿ ਗੇ ਦੁ ਖਾ ॥ ੨੮ ॥ ਰੁ ਖੀ ਸੁ ਖੀ ਖਾ ਇ ਕੈ ਠੰ ਢਾ ਪ ਣੀ ਪੀ ਉ ॥ ਫਰੀਦ ਦੇ ਖ ਪ ਰਾ
ਚੋ ਪ ੜੀ ਨਾ ਤ ਰ ਸਾ ਏ ਜੀ ਉ ॥ ੨੯ ॥ ਅ ਜੁ ਨ ਸੁ ਤੀ ਕੰ ਤ ਸਿ ਉ ਅੰ ਗੁ ਮੁ ੜੇ ਮੁ ੜਿ ਜਾ ਇ ਉ
ਜਾ ਇ ਪੁ ਛ ਹੁ ਪੁ ੜੋ ਹਾ ਗ ਣੀ ਤੁ ਮਾ ਕਿ ਉ ਰੇ ਣ ਵਿ ਹਾ ਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾ ਹੁ ਰੇ ਚੋ ਈ ਨਾ ਲੰ ਹੈ ਪੋ ਈ
ਐ ਨਾ ਹੀ ਬਾ ਉ ਮਾ ਪੁ ਰ ਵ ਤ ਣੀ ਨ ਪੁ ਛ ਈ ਧ ਨ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣਿ ਨ ਉ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾ ਹੁ ਰੇ ਮੇ
ਈ ਐ ਕੰ ਤ ਕੀ ਕੰ ਤੁ ਅ ਗੰ ਮੁ ਅ ਥਾ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਜੋ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣੀ ਜੁ ਬਾ ਵੈ ਬੇ ਪ ਰ ਵਾ ॥ ੩੨

ਸਜਾਇ ਤਿਨਾ ਹਾਥ ਦੇ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨੀ ਮੁਸਲਾ ਸੂਰਤੁ ਬਾਲਿ ਦਿਲੇ ਕਾਤੀ ਲਤੁ ਵਢ
ਰਿਜਾ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧੇਰ ਘੁਪਾਇ ਫਰੀਦਾ ਤੇ ਮੁਖ ਦਿਸਨਿ ਉਜਲੇ
ਨਾਨਕ ਜੇ ਜੀਵਤਨੁ ਚਿਰੈ ਕੋਇ ਜੋਤਨ ਗਰੇਰ ਬਾਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਨਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮ: ੩ ਏਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨ ਹੋਇ ਜੋ ਸਹ ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਿਵਤ
ਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ਬੈ ਪਾਏ ਐ ਤਨੁ ਖੀਣੋ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਜਿਉ
ਬੈ ਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ਨਾਨਕ ਤੇਜ
ਨੋਹ ਹੋਨਿ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੨॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਚੁਭਿ ਚਲੁ ਜਿ
ਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ਛਪਾਇ ਦਿਚੁ ਪਰਿ ਚੁਭੈ ਕਿ ਓਹੋ ਵੈ ਚਿਕੜਿ ਰੂੜੁ ਬੈਹਬੁ ॥੩॥ ਫਰੀਦ
ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਮਾਣਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈ ਆਸ ॥ ਘਰ ਕੰਤੈ ਕੂ ਬੋਕੜੀ ਸਹ ਨਾਮੀ ਲਗੀ
ਆਸ ॥੪॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਾਲੇ ਆਦੜੀ ਪਲੀ ਮੁਢਾਂ ਪਲੀ ਅੰਨੇ ਮਨ
ਗਾਹਿ ਲੇ ਬਾਦ ਫਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿ ਆਰਲੀ ਆਂ ॥੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕ ਨ ਬੇਤੜਾ
ਪਿਰਨੀ ਦੜੀ ਨਿ ਵਾਰਿ ਜੋ ਦਿਹਲ ਧੇ ਗਾਣ ਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜੀ ਵਿ ਲਾੜੀ ॥੬॥
ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਲਾ ਚਿਤੁ ਗੰਮੀ ਪਈ ਓਤੇ ਲਾ ਵੀ
ਕੋ ਨਿ ਨੋ ਸੀ ਮਿਤੁ ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡੁ ਪਮਾਲਮੁ ਨਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤੇ
ਧਰਿ ਗਾਸਾ ਜਾਇ ਸਮਾਲਿ ਜਿ ਬੈਠੀ ਰਉ ਵੰਞਣਾ ॥੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਨੀ ਕੰਮੀ
ਨਾ ਹੀ ਗੁ ਣ ਤੇ ਕੰਮੇ ਵੇਹਿ ਸਾ ਰਿ ਆ ਮਤੁ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬੀ ਵਣੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰ ਬਾ ਰਿ ॥੯॥
ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿ ਬਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂ ਦਾ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਛੋੜੀ
ਐ ਲੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀ ਰਾਂ ਦਿਆ ॥੧੦॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ਗੁਨਾਹੀ
ਭਰਿਆ ਐ ਫਿਰਾਂ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੧੧॥ ਤਤੀ ਤੋ ਨ ਇਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਾਲਿ ਵ ਬੀ
ਦੇਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੁ ਮਾਰਨਿ ਰ ਬ ਦੀ ਸੁ ਰੇ ਦੀ ਸੁ ਰੇ ਦਿਇ ॥੧੨॥ ਸਜਣ ਲੁਕਾ ਆਰੀ ਤਚਾ
ਉਦਰੀ ਵਾਂਗੂ ਤਾਂ ਮਾ ਲੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਤੇ ਪੰਛੀ ਤਾਂ ਉਵਤਿ ਕੁ ਆਗੈ ਨਥੀ ਮੇ ॥੧੩॥
ਕਲਰਿ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ ਚੰਜੁ ਥੋੜਾ ਨੀਰੁ ਘਣਾ ਪੀਵਣਿ ਥੋਡੜਾ ॥
ਦੀਰ੍ਹ ਨ ਕਰਿ ॥੧੪॥ ਸੁ ਉਰਿ ਕੋਠੇ ਪੇ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ਗਹਿਲ

ਨਾਲੀ ਘੋਤੀ ਸੰ ਬਹੀ ਸੁ ਭੀ ਆਇਨਾ ਚੋਦ ਫਰੀਦਾ ਰੀ ਸੁ ਬੇਤੀ ਨੋ ਕੂ ਦੀ ਗਈ ਕ
ਚੂਰੀ ਰੀ ਸੁ ॥੧੫॥ ਜੋ ਬਨਜਾਂ ਦੇ ਨ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸ ਹ ਪੀ ਤਿ ਨ ਜਾਇ ਫਰੀਦਾ ਕਿ ਤੀ ਜੋ ਬਨ
ਪੀਤਿ ਬੇ ਨੁ ਸੁ ਖਿ ਗਏ ਕੁ ਮਲਾਇ ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਚੇਤਿ ਖੋਟੇ ਲਾਵਾ ਦੁ ਦੁ ਖੁ ਬਿ ਗੀ
ਵਿ ਛਾ ਵਣ ਲੇ ਫੁ ਏਹੁ ਮਾ ਜੀ ਵਣ ਤੁ ਸਾ ਹਿ ਬ ਸ ਚੇ ਵੇ ਖੁ ॥੧੭॥ ਬਿ ਰਹਾ ਬਿ
ਹਾ ਆਖੀ ਐ ਬਿ ਰਹਾ ਤੁ ਖੁ ਲ ਤਨੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਤੁ ਤਨਿ ਨੇ ਬ ਰਹੁ ਨ ਊ ਪ ਜੈ ਸੋ ਤ ਨੁ ਜਾ
ਵੇ ਮ ਸਾ ਨੁ ॥੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿ ਸੁ ਗੰ ਦ ਲਾ ਧਰੀ ਆਂ ਖੰ ਡੂ ਲਿ ਵਾ ਡਿ ਆ ਇ ਕਿ ਸੋ
ਦੇ ਰ ਹਿ ਗਏ ਹੋ ਇ ਕਿ ਰਾ ਧੀ ਗਏ ਉ ਜਾ ਡਿ ॥੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਚਾ ਰਿ ਗਵਾਇ ਆ ਹੈ ਕੈ
ਚਾ ਰਿ ਗਵਾਇ ਆ ਸਾਂ ਮਾ ਲੇ ਖਾ ਰ ਬੁ ਮੰ ਗੇ ਸੀ ਆ ਵੁ ਮਾਂ ਹੋ ਕੇ ਨੂੰ ਕੰ ਮੈ ॥੨੦॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਦਰਿ ਦਰ ਵਾ ਜੇ ਜਾਇ ਕੋ ਕਿ ਉ ਤੁ ਠੋ ਪੜੀ ਆ ਲੁ ॥ ਏਹੁ ਨਿ ਦੋ ਸਾਂ ਮਾ ਰੀ ਐ ਹਮ ਦੋ
ਸਾਂ ਦਾ ਕਿ ਆ ਹਾ ਲੁ ॥੨੧॥ ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾ ਰੀ ਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ਓਸ ਹੋ
ਵਾ ਘੜੀ ਆ ਲ ਜਿ ਉ ਤੁ ਖੰ ਰੈ ਤਾ ਵਿ ਹਾ ਇ ॥੨੨॥ ਬੁ ਢਾ ਹੋ ਆ ਸੇ ਖ ਫਰੀ ਦੂ ਕੰ ਬ
ਣਿ ਲਗੀ ਦੇ ਹਿ ॥ ਜੇ ਸ ਉ ਦ ਰਿ ਅੰ ਜੀ ਵ ਣਾ ਭੀ ਤੁ ਨੋ ਹੈ ਸੀ ਖੇ ਹਾ ॥੨੩॥ ਫਰੀਦਾ ਬ
ਸਿ ਪਰਾ ਇ ਐ ਬੈ ਸ ਣ ਸਾਂ ਈ ਮੁ ਝੈ ਨ ਦੇ ਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਏ ਵੈ ਰਖ ਸੀ ਜੀ ਉ ਸ ਗੀ ਗੁ ਲੇ
ਨਹਿ ॥੨੪॥ ਕੰਧਿ ਪੋਕ ਹਾ ਵਾ ਸਿ ਰੇ ਖੜ ਵਾ ਣਿ ਕੈ ਸ ਰੁ ਲੋ ਹਾ ਰੁ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਉ ਲੋ ੜੀ ਸ
ਹੁ ਆਪ ਣਾ ਤੂ ਲੋ ੜ ਹਿ ਅੰ ਗੇ ਆ ਰ ॥੨੫॥ ਫਰੀ ਦਾ ਇ ਕ ਨਾ ਆ ਵਾ ਅ ਗ ਲਾ ਇ
ਕ ਨਾ ਨੀ ਲੋ ਦੂ ਅ ਗੈ ਰ ਏ ਸ ਵਾ ਪ ਸਾ ਨੇ ਚੋ ਦੰ ਖਾ ਸੀ ਕਿ ਉ ਦੂ ॥੨੬॥ ਅ ਪ ਸੇ
ਦਾ ਮੇ ਛੁ ਤ ਸੋ ਰੇ ਛੋ ਰੀ ਸ ਛੋ ਰ ਜਾ ਇ ਸੁ ਤੇ ਜੀ ਰਾ ਣ ਮਾ ਹਿ ਬੀ ਏ ਅ ਤੀ ਮਾ ਰ
ਗਾ ॥੨੭॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋ ਠੇ ਮੰ ਡ ਪ ਮਾ ੜੀ ਆ ਉ ਸਾ ਰੇ ਦੇ ਭੀ ਗ ਏ ਲੋ ਕੂ ਵਾ ਸ ਉ ਦਾ ਕ ਰਿ
ਗਏ ਗੋ ਰੀ ਆ ਇ ਪ ਏ ॥੨੮॥ ਫਰੀਦਾ ਨੀ ਘੰ ਬ ਣ ਮੇ ਖਾ ਅ ਗ ਲੀ ਆ ਜੋ ਦੁ ਨ ਕਾ
ਈ ਮੇ ਖਾ ਵਾ ਰੀ ਆ ਪੇ ਆ ਪ ਣੀ ਚ ਲੇ ਮਾ ਸਾ ਇ ਕ ਸੇ ਖ ॥੨੯॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁ ਹੁ ਦੀ
ਵੀ ਬ ਲੰ ਦੇ ਆ ਮ ਲ ਕੁ ਬ ਰੀ ਠਾ ਆ ਇ ਗੜੂ ਲੀ ਤਾ ਪ ਵ ਲੁ ਟਿ ਆ ਦੀ ਵੇ
ਗਇ ਆ ਬੁ ਝਾ ਇ ॥੩੦॥ ਫਰੀਦਾ ਵੇ ਖੁ ਕ ਪੈ ਹੋ ਜਿ ਥੀ ਆ ਜੋ ਸਿ ਰਿ ਥੀ ਆ ਤੇ
ਲਾ ਹਾ ਕ ਮਾ ਦੈ ਅਰੁ ਕਾ ਰਾ ਦੈ ਕੁ ਨੈ ਕੋ ਵਾ ਇ ਲਿ ਆ ਹਾ ਨ ਮਾ ਦੇ ਅ ਮ ਲ ਕਰੇ ਦਿ ਆ ਏ ਹੋ

ਗਨੇਵਾਜਿਆਤਿਨਾਅੰਚਨਲਗਾ॥੮੨॥ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਦੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀ

ਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹਾਰਿਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜੋਧਾਪਿਆਰੇਨੋਹਾ॥੮੩॥ਬੰਧੀ

ਫੁਟਨਚਢਾਓਤਉਛੀਲੇਖਵੇਵਣਾਜੋਧਰਿਰਥਬਹਜਾਇਵਹਾਫੁਤਿਦਊਭਾ

ਉਕਰੇਹਾ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਰੂਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆਸੂਲਾਂਸੇਤੀਰਾਤਿਹਾਖੜ੍ਹਾਪੁਕਾਰੇ

ਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ॥੮੫॥ਗਲੀਮੀਲਲੰਮੀਨਦੀਵਧੈਕੰਧੀਕੋਰੇਹੋਤਿਆਬੇੜੇ

ਨੋਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਣਹਸੇਸੂਚੇਰਿਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀ

ਹਾਇਕੁਢੇਢੇਦੀਨਲਹਾਂਧੁਪਾਂਜੇਉਂਮੰਞੀਹਕਾਰਣਿਤੈਨਾਮੀਪਰੀ॥੮੭॥

ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁਅਗੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂਕਿਤੀਵ

ਗੋਪਉਣ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਦਬਬਧਜੁਰੀਪੁਕੀਆਂਆਖਿਅਨਈਦਾਪੰਨੈਨਾਂਜੋਵੈ

ਵੈਰੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੈਨ੍ਹਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀ

ਆਂਖੁੰਭੂਹਿਕਾਗਾਮਾਸੁਸਜਣਬਾਹੜਿਓਦੇਖਬੰਦੇਕੇਬਾਗਾ॥੯੦॥ਕਾਗਾਕਰੰ

ਗਢਚੋਲੜੀਆਸਗਲਾਖਾਇਆਸੁਾਂਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਢੂਹਉਪਿਰਦੇਖਨ

ਕੀਆਸਾ॥੯੧॥ਕਾਗਾਚੁੰਝਿਨਪੰਜਰਾਬਸੈਭਉਢੂਹਿਜਾਹਿਜਿਤੁਪੰਜਰੈਮੇਰਾ

ਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੂਖਾਹਿ॥੯੨॥ਫਰੀਦਾਰੋਜਨਿਮਾਣੀਸਚੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆ

ਘਰਿਆਉਸਭਰਮੇਬੈਆਵਣਜਾਵਣਹੁਨਾਹਿ॥੯੩॥ਏਨੀਲੋਇ

ਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਗਈਫਰੀਦਾਲੋਕਾਂਆਪੋਆਪਣੀਮੇਆਪਣੀਪ

ਈ॥੯੪॥ਆਸਾਪਾਸਵਾਰਹੀਮੇਮੈਮਾਲਿਆਸੂਖੁਹੋਇਫਰੀਦਾਜੋ

ਮੇਰਾਹੋਇਰਹਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫॥ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰੁਬੰਨੈ

ਧੀਰੁ॥੯੬॥ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਈਨੀਰੁ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮਹਲਨਿਸ

ਖਣਾਗਿਐਦਾਸਾਆਇਆਤਾਲਿਆਗੋਰਾਂਸੇਨਿਮਾਣੀਆਂਬਹਸਨਿਰੂਆਂ

ਲਿਆ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਮੈਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਾਲਿ॥੯੯॥ਫਰੀਦਾਮੈਤੈਦਾਵੈ

ਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜੋਜਿਉਦਗੀਆਵੈਢਹਾਹਾ॥੧੦੦॥ਅਰੋਦੋਜਕਤਪਿਆਸੁਣੀਐਖੁਲਾਪਵੈ

ਕਾਹਾਹਾ॥੧੦੧॥ਕਨਨੋਸਭੋਸੋਝੀਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਪਰਵਾਹਾਮਹਲਾ

ਲੋਕੁਨਜਾਣਦਾਹੰਸੁਨਕੋਧਾਖਾਇਆ॥੧੦੨॥ਚਾਲਿਚਾਲਿਗਈਆਂਪੰਖੀਆਜੋਨੀ

ਵਾਸਾਏਤੁਲਾਹਫਰੀਦਾਸਭੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਾਇਕਲਾ॥੧੦੩॥

ਫਰੀਦਾਇਟਸਿਰਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸਿਆਂਕੇਤੜਿਆਜੁਗਵਾਧ

ਰੋਇਥਭੁਪਾਇਆਪਾਸਿਆ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਵਦੀਨਾਗਲ

ਜੁਾਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਕੇਘਰਿਨਾਠੀਅਜੁਾ॥੧੦੫॥ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸ

ਵੰਨਵੀਵਦੀਨਾਗਰਲਜੁਾਜੋਸਜਣਭੁਇਭਰੁਥੇਸੋਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁਾ॥

ਫਰੀਦਾਬੇਨੇਵਾਜਕੁਤਿਆਏਹਨਭੁਲੀਰੀਤਿਅਕਬਹੀਚਲਿਨਆਇਆ

ਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥੧੦੭॥ਉਠੁਫਰੀਦਾਉਜੁਸਾਜਿਸੁਬਹਿਨੇਵਾਜਗੁਜਾਕਿ

ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਾਪਿਉਤਾਸਿ॥੧੦੮॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿ

ਰੁਕੀਜੈਕਾਂਇਕੂਨੇਹਿਜਲਾਈਐਬਾਲਣਸੰਦੈਬਾਹਿ॥੧੦੯॥ਫਰੀਦਾ

ਕਿਥੈਤੈਤੇੜੇਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੂਜਾਣਿਓਹਿਆਤੈਪਾਸਹੁਓਹਿਲਦਿਗਏਤੂੰਅਜੇ

ਨਪਤੀਣੋਹਿਆ॥੧੧੦॥ਫਰੀਦਾਮਨੁਮੋਦਾਨੁਕਾਮੋਦੇਤਨਿਬੋਲਾਹਿਆਅਗੈਮੁਲਿ

ਨਆਵਸੀਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਹਿ॥੧੧੧॥ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਦੀਦਾਖਾਲਕੁਖੱਲ

ਕਮਾਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿਮੰਦਾਕਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜਾਂਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨ

ਹਿ॥੧੧੨॥ਫਰੀਦਾਜਿਦਹਿਨਾਲਾਕਪਿਆਜੋਗਲੁਕਪਾਹਿਚੁਖਾਪਵਨਿ

ਇਤੀਮਾਲੇਸਹਪੰਞਇਤੀਦੁਖਾ॥੧੧੩॥ਚਬਣਚਲਣਰਤੰਨਸੋਸੁਣੀਅਰਬੀ

ਗਏਹੇੜੇਮੁਤੀਪਾਹਜੋਨੀਚਲਿਗਏ॥੧੧੪॥ਫਰੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਮੁਸ

ਮਨਿਨਹਦਾਇਆਦੇਪੀਰੈਗੁਨਲਗਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥੧੧੫॥ਫਰੀਦਾ

ਪੰਖਪਰਾਹੁਣੀਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁਨਉਬਤਿਵਜੀਸੁਬਹਸਿਉਚਲਣਕਾ

ਕਰਿਸਾਜੁ॥੧੧੬॥ਫਰੀਦਾਰਾਤਿਕਬੂਰੀਵੰਞੀਐਸੁਤੇਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜੈ

ਸਾਨੈਣੀਂਦ੍ਵਲੇਤੈਨਾਮਿਲਣੁਕੁਆਊ॥੧੧੮॥ਫਰੀਦਾਮੋਜਾਨਿਆਦੁਖੁਸੁ

ਖੁਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗਿਆਊਚੇਚਾੜੈਕੋਦੇਖਿਆਤੰਪਾਰਿਪਾਰਿਏਹਾਅਗਿ

॥੧੧੯॥ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਦੀਬੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗਾਜੋਜਨਮੀ

ਲੁਭੀ ਪਛਾਰਤੇ ਜੋਜਾ ਗੰਮੀ ਲਹੈ ਨਿਸੇ ਸਾਈਕੰ ਨਉਦਾਰੇ ॥੧੧੨॥ ਦਾਰੀ
ਬਸੰਦੀ ਆਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿ ਸੁਨਾਲੇ ਇਕਿਜਾਗੰਦੇ ਨਲਹਨੀ ਇਕਨਾ ਸੁਤੇ
ਆ ਦੇ ਇਉ ਠਾਇ ॥੧੧੩॥ ਮਾਛੂ ਢੇਦੀ ਏ ਸੁਹਾ ਗਲੁਤਉ ਤਨਿਕਾ ਈਕੋਰਾ ਜਿਸ
ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾਂ ਝਾਕਨਹੋਰ ॥੧੧੪॥ ਅਸ ਬਰਮੈ ਝਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਨੀਚ
ਏ ਅਸ ਬਰਸੰਦਾ ਬਾਣੂ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨਕਰੀ ॥੧੧੫॥ ਅਸ ਬਰਮੰਦਾ ਰਿਸਾ ਬਰੀਤਨੁ
ਏ ਵੈਜਾਲੇ ਨਿਮੋਹੇ ਨਿਨਜੀ ਕਿਖੁਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿ ॥੧੧੬॥ ਅਸ ਬਰਏ ਏ ਸੁਨੁ
ਆਉਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿਨੂ ਕਰਗਿਆ ਵਧਿ ਥੀਦਾ ਦਗੀ ਆਉ ਦਿਨ ਥੀ ਵਧਿ ਵਾਹ
ਨਾ ॥੧੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਗੀ ਤਿ ਇਕਸੈ ਕਿਨੈ ਚਲੀਐ
ਦਰਵੇਸਾ ਦੀ ਗੀ ਤਿ ॥੧੧੮॥ ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਲਣੁ ਹਥ ਬਲੀਨੂ ਪੋ ਗੀਥ
ਕਾਂਸਿ ਰਿਚੁਲਾ ਜੇ ਮੁੰਪਿ ਗੀਮੇਲੀਨੂ ॥੧੧੯॥ ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੁ ਮਚਿਉ ਬਲਣੁ
ਹਥ ਨ ਬਾਲਿ ਆਸਿ ਰੇ ਪੋ ਗੀ ਕਿ ਆ ਫੇੜੇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਪਗੀ ਸੈਤਾਲਿ ॥੧੨੦॥ ਫਰੀ
ਦੁ ਚੁ ਢੇਦੀ ਸਜਣ ਸਜਣੇ ਮੇਤੁ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਉ
ਦੇ ਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿ ਆ ਬਗਾ ਆਇ ਆਚਾ ਉ ਚੁਗੁ ਬਿਸੁ ਏਥ
ਗ ਬਪੁੜੇ ਜਿਰੁਤ ਲਿਉ ਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ ਮੋ ਜਾਣੇ ਆਵਣੁ ਪੈਤੁ ਮੋ ਕੀਤਾ
ਸੰ ਗੁ ॥ ਜੇਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨੀ ਮਨ ਛੋੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ ਕਿ ਆ ਪੁਸਿ ਕਿ ਆ
ਬਗੁ ਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਗਹੁ ਪੈ ਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ ਅਸ
ਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇ ਕੜੇ ਢਾ ਹੀ ਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗੜੁ ਥਿ ਆਸਚੇਤੇ
ਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀ ਆ ਮੰਤੁ ਜਾ
ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸਿਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥ ਨਵੇ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖੁ ਖਵ
ਣੁ ਗੁਣੁ ਜੋ ਹਥਾ ਮਣੀ ਆ ਮੰਤੁ ਜਾਏ ਤੈ ਕੋ ਨੇ ਸਕਰਿ ਤਾ ਵਸਿ ਆ ਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨
੭॥ ਮਤਿ ਹੋ ਦੀ ਹੋ ਇਇ ਆਣਾ ਤਾਣੁ ਨ ਹੋ ਦੇ ਹੋ ਇ ਨਿ ਤਾਣਾ ਅਣੁ ਹੋ ਦੇ ਆ
ਪੁ ਵੰਞ ਇਹੁ ਲੋਕੋ ਮੇ ਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਇਆ ॥੧੨੮॥ ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨਾ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨ
ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ਆ ਹਿ ਆਉਨ ਕੋ ਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥

ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੧੩੦॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੀ ਆ ਵੈ ਕੈ ਨੈ ਬਹੁ
ਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇ ਹੰ ਝੋਨੋ ਆ ਚੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿ ਸੁਰ
ਬਦੇ ਕੋਲਾਂ ਵੈ ਸ਼ਰੀ ਅੰਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਜਾ ਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀ ਅੰਮਦਿ
ਆਸਾ ਛੇ ਮਾਣੇ ਦੇ ਹੁ ਗੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਸੇ ਆ ਇ ਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿ ਚਵਤੇ ਆ
ਸੁਣੀ ਬੰਨੇ ਅਮਲ ਕਲਾ ਮਉ ਤਜਾਂ ਆ ਵ ਸੀ ਸਭ ਦਰ ਵਾਜੇ ਭੰਨੇ ਆ ਤਿ ਨ ਪੀ ਆ
ਰਿ ਆ ਭਾਈ ਆਂ ਅਗੈ ਦਿੜਾ ਬੰਨੇ ॥ ਵੇ ਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਾਲੇ ਆ ਚਹੁ ਜਣਿ ਆ ਵੈ ਕੈ
ਨੇ ਫਰੀਦਾ ਆਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿ ਚਿ ਦਰਗਹ ਆ ਏ ਕੰਮਿ ॥੧੩੦॥ ਫਰੀਦਾ
ਹਉ ਬਲਿਹਾ ਰੀ ਤਿਨਿ ਪੰਖੀ ਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨ ਵਾਸੁ ਅਕਲੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸ
ਨਿ ਰ ਬਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੩੧॥ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿ ਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾ
ਹਾ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਢੂੰਢੀ ਆਂ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾ ਉ ਨਾਹੀ ॥੧੩੨॥ ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪੋਰੇ
ਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਾਹਿ ਜੇ ਉ ਯਾਜਨੀ ਦੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਤੇ ਸੇਈ ਵੇ ਸਕਰੇ ਉ
॥੧੩॥ ਮ: ੩ ॥ ਏਕਾਂ ਇਪੋਰੇ ਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਾਹਿ ਰੇ ਇ ਨਾਨਕ ਕਾਪਾਰਿਹੀ
॥੧੩੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਭੁ ਬੈਠਿ ਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਜਨੀ ਅਤਿ ਰਾਸੇ ਕਰੇ ਇ ॥੧੩੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਭੁ
ਜਿਨ੍ ਵਾੜਿ ਆਈ ਆ ਧਨਿ ਜੋ ਬਨਿ ਆ ਗਾਹਾ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ਰਿ ਬੇਸੇ
ਉ ਮੀਹਾ ਹੁ ॥੧੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨ੍ ਮੁਖ ਭੁਰ ਵਣੇ ਜਿਨ੍ ਵਿ ਸਾਰਿ ਓ ਨ ਨ ਉ ਐਥੈ
ਦੁਖ ਘਣੇ ਰਿ ਆ ਅਗੈ ਠਉ ਰ ਨ ਠਾ ਉ ॥੧੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿ ਫਲ ਲਾ ਤਿ ਨ ਜਾ ਰੀ
ਹੋ ਜੀ ਵਦੜੋ ਮੁਇ ਓ ਹਿ ਹਾ ਜੇ ਤੈ ਰ ਬੁ ਵਿ ਸਾ ਰਿ ਆ ਤ ਰ ਘਿ ਨ ਵਿ ਸਾ ਰਿ ਓ ਹਿ ॥੧੩੭॥
ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਬੁ ਰੰ ਗਾ ਵਲਾ ਵ ਵੇ ਮੁਹਤ ਜੁ ਆ ਅਲਹ ਜੇ ਤੀ ਰ ਤੇ ਆ ਏ ਹੁ
ਸਚਾ ਵੰਞਾ ਜੁ ॥੧੩੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇ ਕ ਕਾ ਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵੈ
ਕਾਰੁ ਆ ਅਲਹ ਕਾ ਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੰ ਲਭੀ ਦਰ ਬਾ ਰੁ ॥੧੩੯॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ
ਵਜੀ ਵਜਦੀ ਤੁੰ ਭੀ ਵਜਾ ਹਿ ਨਾਲੇ ਆ ਸੋ ਈ ਜੀ ਉ ਨ ਵ ਜਦਾ ਜਿ ਸੁ ਅਲਹੁ ਕਦ
ਸਾ ਰਾ ॥੧੪੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੩॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੪੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੩॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੫੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੩॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੬੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੩॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੭੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੩॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੮੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੩॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੧੯੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ
ਸ ॥੨੦੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇ ਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆ

ਲੁਭੀ ਪਛਾਰਾਤੇ ਮਾਜੋਜਾ ਗੰਸੀਲਯੰਨਿਜੇਸਾਈਕੰਨਉਦਾਤੇ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿ
ਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿਜਾਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿ
ਆ ਦੇਇਉਠਾਇ॥੧੧੩॥ਜੁਢੁਢੇਦੀਏਸੁਹਾਗੁਕਤਉਤੁਨਿਕਾਈਕੋਰਾਜਿਸਾ
ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨ੍ਹਾਂਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੪॥ਅਸਬਰਮੈਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਪ
ਏ॥ਅਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੂਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੫॥ਅਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁ
ਏਵੈਜਾਲੇਨਿਮਾਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੇਦੇਨਿ॥੧੧੬॥ਅਸਬਰਏਹੁਸ
ਆਉਜੇਤੂੰ ਬੰਦਾਦਿਤੂਕਰਹਿਆਵਧਿਥੀਵਹਿਦਗੀਆਉਦੁਦਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹ
ਢਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਰੀਤਿਆਇਕਸਿਕਿਨੈਚਲੀਐ
ਦਰਵੇਸਾਦੀਰੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਬਲੰਨਿਮੋਚੀਥ
ਕਾਸਿਰਿਚੁਲਜੇਮੁੰਪਿਰੀਮੈਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਤਪਤਪਾਇਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲਣੁ
ਹਡਨਬਾਲਿਆਸਿਰਿਮੋਚੀਕਿਆਢੇਰ੍ਹਿਆਂਦਰਿਪਰੀਸੰਨਾਲਿ॥੧੨੦॥ਜਾ
ਊਚੁਢੇਦੀਸਜਣਸਜਣੇਮੇਢੁਨਾਲਿਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖ
ਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਧੰਧੈਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉਚੁਗਣਬਿਸੁਵੇਬ
ਗਬਪੁਤ੍ਰੇਜਿਤੁਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੋਜਾਣੇਆਵਤੁਹੰਸੂਪੈਤਾਂਮੋਕੀਤਾ
ਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨੰਮਨਛੋੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆ
ਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇ॥੧੨੪॥ਅ
ਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਿਰੀਵਲਪਚਾਸਾਂਇਹੁਰਤੁਲਹਰੀਗੜੁਥਿਆਸਚੇਤੇ
ਰੀਆਸਾ॥੧੨੫॥ਅਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਂਤੁਮਾਕਾ
ਵਣੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜੇਤੁਵਖਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅਖੁਮੁਖਵ
ਣੁਗੁਣੁਜੋਹਬਾਣੀਆਂਤੁਆਏਤੈਕੋਦੇਸਕਰਿਤਾਵਖਿਆਵੀਕੰਤੁ॥੧੨
੭॥ਮਾਤਿਹੋਦੀਹੋਇਆਣਾਤਾਂਦੋਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾਆਣੋਦੇਆ
ਪੁਵੰਤਾਏਆਕੋਏਸਾਭਰਤੁਸਦਏ॥੧੨੮॥ਇਕੁਫਿਕਾਨਾਗਾਲਾਇਸਭਨ
ਮੋਸਚਾਧਣੀਸਾਰਿਆਉਨਕੋਹੀਠਾਹੀਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਦੇ॥੧੨੯॥

ਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਦਰਗਹਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਸੁ
ਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇਆਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝੂਨੋਆਚੰਤੇਬਾਜਪਏਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰ
ਬਦੇਕੇਲਾਂਵਿਸਰੀਆਂਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤੇਜਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆਂਮੰਦਿ
ਅਸਾਛੇਤ੍ਰੈਮਾਣੇਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਸੋਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਾਰੋ
ਸੁਣਦੀਬੀਨੈਅਮਲਕਲਾਮਉਤਜਆਂਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨੈਗਤਿਨਾਪਿਅ
ਰਿਆਭਾਈਆਂਅਗੈਦਿਤਾਬੰਨੈਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਵੈਕੰ
ਨਿਫਰੀਦਾਆਮਲਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ॥੧੦੦॥ਫਰੀਦਾ
ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਸੈਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿੰਨਾਵਾਸੁਅਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸ
ਨਿਰਬਨਢੋਢਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁਤਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੁੜੇਝੁੜਿ
ਪਾਣਿਅਚਾਰੈਕੁੰਡੁਛੁੰਢੀਆਂਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜ੍ਹਿਪੋਟੇ
ਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਾਹਿਰੇਉਆਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਤੇਸੋਈਵੇਸਕਰੇਉ॥
੧੦੩॥ਮ:੩॥ਨਕਾਂਇਪੋਟਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਾਹਿਰੇਇਹਨਾਨਕਪਾਰਿਹੀ
ਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਜੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਗਬਰੁ
ਜਿਨ੍ਹਾਵਾੜਿਆਈਆਧਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹਾਖਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਵੇਸਿ
ਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨ੍ਹਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨ੍ਹਾਵਿਸਾਰੇਓਨੁਨਾਉਂਮੰਞੇਥੈ
ਦੁਖਘਣੇਰਿਆਅਗੈਠਉਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾਪਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿਓ
ਰਹਿਜੀਵਦਵੇਮੁਇਓਹਿਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਾਵੈਸਾਰਿਓ॥੧੦੭॥
ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਣੇਮੁਹਤਾਜੁਨਆਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁ
ਸਚਾਵਾਂਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖਾਇਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿ
ਕਾਰੁਮਅਲਹਕਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਂਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥੧੦੯॥ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਨੀ
ਵਜਾਈਵਜਦੀਭੁੰਭੀਵਜਾਹਿਨਾਲੇਮਾਂਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਦ
ਸਾਰਾ॥੧੧੦॥ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਾਕਿਤੇਕੰਮਿਆ
ਜਲਫਕੀਰਾਂਵਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿਆ॥੧੧੧॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਫੁਲਵਣੁ

ਸਭਨਾਮਨਮਾਇਕਠਾਵਣੁਮੁਲਿਮਚਾਂਗਵਾਂਜੇਤਉਪੀਰੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉ
ਨਠਾਵੇਕਹੀਦਾ॥੨੯॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੂਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭ
ਸਦਹੋਸੀਭੀਸਚੁਬਾਕੁਮੁਹਣਾ ੫

ਆਪੇਪਾਸਾਢਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਵਿਚਿਓਂਬਿਆਪੇਪਾਪੁਣਦੇਖੀਐ
ਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਗੀਗਤਿਸਰਬਕੀਰਖਾਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿਆਬਿਨਾਸੀਐ
ਬਿਗਤਿਆਪੇਆਪਿਉਪਤਿਪਾਇਏਕੈਚੁਣੀਏਕੈਆਪਨਾਪੀਤੁਮਭਤਿਆਹਰਿਐ
ਤੁਨਾਪੀਪਾਰਾਵਰੁਕਉਨੁਪੈਕਰੈਬੀਚਾਰੁਜਗਤਾਪਿਤਾਪੈਸਬਪ੍ਰਾਨਕੈਅਧਾਰੁਜਨੁਨ
ਨਕ੍ਰਭਗਤੁਦਰੀਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਨੈਆਹਾਂਕਿਬਾਲਿਬਾਲਿ
ਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦਬਾਲਿਹਾਰਿਉ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਖਿਪੈ
ਹੀਤੇਪੈਐਪਰਅਪਾਰਪਰਿਆਪੋਨੋਭਾਵਨੁਕਰਿਮੰਤ੍ਰਿਨਦੂਸਰੋਧਾਰਿਓਪਤਿਪ
ਲੋਏਕੈਨਿਮਖਚੁਘਾਹਿਆਅਸਨਾਈਸਮਸਾਰੈਉਜੀਆਰੋਨਿਰਮਲਿਕੋਇਪਰਛ
ਜਿਜਾਹਿਨਾਮਲੀਏਹਾਹਿਹਰਿਅਜਨੁਨਨਕ੍ਰਭਗਤੁਦਰੀਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕ
ਜੀਹਕਿਆਬਖਨੈਆਹਾਂਕਿਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦਬਾਲਿਹਾਰਿਉ॥੨॥ਅਸ
ਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਖੇਂਕੀਏਬਿਸਥਾਰੇਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਾਹਿਆਪੈਪੈਸ੍ਰਮੇ
ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰਤਪਾਰੇਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਬਾਰੇਸਗਲਲੋਦਾਤਏਕੈਅਲਖਮੁਰ
ਰੇਨਾਆਪੇਹੀਧਾਰਨਧਾਰੇਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੇਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖਨਸ੍ਰਮੇ
ਜਨੁਨਾਨਕ੍ਰਭਗਤੁਦਰੀਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਨੈਆਹਾਂਕਿ
ਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦਬਾਲਿਹਾਰਿਓ॥੩॥ਅਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨੀਮਤਿ
ਨਾਵਾਨੰਧਾਨੰਊਚੇਤੇਊਚੋਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਬਾਨੰਮਨੁਧਨੁਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰਏਕੈਸੂਤਿ
ਹੈਜਹਾਨੰਕਵਨਊਪਮਾਦੇਊਬਡੇਤੇਬਡਾਨੰਜਾਨੈਕਵਨਤੇਰੋਭੇਊਅਲਖਅ

ਪਾਰਦੇਊਅਗਮਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਾਨੰਜਨੁਨਾਨਕ੍ਰਭਗਤੁਦਰੀਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮ
ਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਨੈਆਹਾਂਕਿਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦਬਾਲਿ
ਹਾਰਿਓ॥੪॥ਸਲੋਕੁ ਅਸੰਖਕਾਰੂਆਖਾਅਖਣਾਵਾਚਣਾਸੁਣਣਾਜਾਇਨਾਸੀਹਰਖਵੰਡ ਆਖਣੁ
ਪਾਸੰਖਮਲਾਖਬੇਗਾਸੀਆਬੁਣਗਾਹੀਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਇਕੁਰਤਿਲੁਨਹੀਪਾਸੀਆਜ
ਕਉਹੋਹਰਿਪਾਲਾਸੁਜਨੁਪ੍ਰਭੁਤੁਮਾਹੀਮਿਲਾਸੀਆਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜੋਹ
ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਹਰਿਭਜਉਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ਰਜਿਨਪਰਸਿਓਜਿਜਨਮਮਰਦ
ਦੂਰਬੇਸਰਿਓਂ॥੧॥ਪਾਸਾਤਿਸਾਤਿਹਰਿਸਤਿਸਾਤਿਸਤੇਸਤਿਭਣੀਐਆਦੂਸਰੁਅਨ
ਨਆਵਣੁਪੁਰਖੁਪਭੂਰਾਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਤਮਨਿਸਭਸੁਖ
ਪਾਏਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਓ ਤੇਹਰਜਨਹਰਿ ਪਤਿਅਘਾਏਜੇਹਰਿਕ੍ਰਪਾਕ੍ਰਦ੍ਰਸ੍ਟਿਪ੍ਰਾਨੁਭ
ਯੋ ਸਤਸੰਗਿਤਿਤੁਹਰਿਆਰਾਧਹਿਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ਰਜਿਨਪ੍ਰਭੁਸਿਓਹੀਤੇਨਸਭਕੁਲਕੀ
ਓ ਊਧਰਾ॥੨॥ਸਚੁਸਭਦੀਬਣਤਸਚੁਸਚੇਪਹਿਧਰਿਓਸਚੈਖਤਿਨਿਵਾਸੁ
ਚੁਤਪਵਸੁਕਰਿਓਸਚਿਸਿਰਜਿਉਸੰਸਾਰੁਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਉਆਵਣੁ
ਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁਪਵੈਆਮੁਲਉਜਾਹਰਿਪਾਇਹੋਜਾਇਹੋਰਿਦੂਸਰਬਸੁ
ਖਤਿਨਹੁਪਾਏਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ਰਜਿਨਪਰਸਿਓਤੈਬਹੁੜਿਦਿਸੇਜੋਨਿਨਆਏ
ਜਾਂ॥੩॥ਕਵਨਜੋਗੁਕਉਨੁਗਨੁਧ੍ਯਾਨੁਕਵਨਾਬੀਧਉਸੂਤਿਕਹੀਐਆਸਿਧਸਾਧਿਕ
ਤੇਤੀਸਾਕੋਰਿਤਿਰੁਕੀਮਨਪਰੀਐਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸ਼ਨਕਾਦਿਸੇਖਰੁਣਅੰਤੁਨਪਵੈ
ਆਆਗਹੁਗਹਿਓਨੰਹੀਜਾਇਪੂਰਿਸ੍ਰਬਰਹਿਓਸਮਾਏਜਾਹਕਦੀਸਿਲਕਦ
ਘਾਲਪ੍ਰਭਿਸੇਇਜਨਲਗੇਭਗਤੇਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ਰਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤ
ਸਦਾਮੁਕਤੇ॥੪॥ਪ੍ਰਭਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭੁਜਾਚਕੁਇਕੁਸਰਨਾਗੀਐਦਾਨੁ
ਸੰਤਭੇਨਜੋਹਲਾਗੀਭਉਜਲੁਤਰਨਾਜਨਿਤਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਕੁਰ
ਭਾਵੈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਹਰਾਵੈਬਾਲਿਓਚਿਰਾਗੁਅੰਧ
ਕਾਮਹਿਸਭਕਰਾਲਿਉਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮਾਪ੍ਰਗਟੁਸਗਲਹਰਿਭਵਨਮਾਹਿਜਨੁ
ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੫॥

ਕਾਚੀਦੇਹੀਮੋਹਫੂਨਿਬਾਂਧੀਸਠਕੋਠੇਰਕ੍ਚੀਲਕ੍ਰਗਿਆਨੀ ਧਾਵਤਭ੍ਰਮਤਰਹ੍ਯੋ
ਹੀਪਾਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਐਜੋਬਨਰੂਪਮਾਇਆ ਆਮਦਮਾਤਾਬਿਚਰ
ਤਾਬਿਕਲਬਤ੍ਰੈ ਆਡ੍ਰੇਮਾਨੀਯਾਧਰਧਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਰਿਨਿੰਦਾਜਹਾਮੀਠੀਜੀ
ਆਮਾਹੀਹੈਤਾਨੀਯਾਬਲਬ੍ਰਿਚਛਪੈਕਰਤਬੁਪ੍ਰਾਵਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜ
ਮੀਯਾਸੀਲਧਰਮਦਯਾਸੁਚਨਾਬ੍ਤੁ ਆਇਓਸ੍ਰਨਿਜੀਐਕੇਦਾਨੀਯਾਕਾਰਣਕਰ
ਣਸ਼ਮਰਬਾਸ਼ਰੀਧਰਨਾਖ੍ਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁ ਆਮੀਯ੧ਯਕੀਰਤਿਕਰਨਸ਼ਰਨਮ
ਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਾਬ੍ਦਾਰਨਕਉਯਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨਸਮਬਸ਼ਭੈਰਾਬ੍ਧਿਕ੍ਰਲ
ਹਸਮੁਹਉਧਾਰਨਸਉਯਾਚਿਤਚੇਤਿ ਅਚੇਤਜਾਨੈਸਤਸੰਗਤਿਭ੍ਰਮ ਅਧੇਮੋਖੈ
ਓਕਤਧੰਉਮੁਰਤਘਰੀਚਸ਼ਪਲ੍ਹਾਸ਼ਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰਗੈਲਉਸੋਫ
ਉਕਾਜ੍ਰਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੰਮਕਹਾਦੁਖਭੁੰਉ ਆਸ਼ਿਖ੍ਹਾਸੰਤਨਾਮਭਜੁਨ
ਨਕਰਾਮਰੰਗਿਆਤਮਸਿਉਰੰਉ੨ ਮਰੰਚਕਰੇਤਪੇਤਤਨਿਨੈਰਮਿਤਦੁਰਲਭਦੇ
ਹਸਦ੍ਯਾਧਰੀਯਖਸਪਾਨਸੋਪੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿਹਰੀਅਤਖਿ
ਤਾਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬ੍ਰਿਝਨਕੀਸਭ੍ਰਿਝਪਰੀਯਭ੍ਰਧਾਮਨਹੋਵਤਿਦਿਨਪ੍ਰਤਿ
ਤਆਵਤਨੈਕਦਿਬਿਖੰਮਜਗੀਯਰੇਬ੍ਰਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਖ੍ਰਿਮਾਸਿਮਰਿਸ੍ਰਿਆ
ਮੀਏਕਘਰੀਯਕਰ੍ਗਹੀਲੇਹੁਰ੍ਹਿਪਾਲਾਰ੍ਹਿਪਾਨੀਧੇਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭ੍ਰਮੀਜ
ਯਰੇਮਨਸ੍ਯਾਸ਼ਬ੍ਹਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਮ੍ਯਧਨਯਾਂਸ਼ਪਤਦੋਲਲੋਭ੍ਹਲ
ਸ਼ਿਗਲ੍ਹਲਤਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਪ੍ਰਧਨਾਨ੍ਰਸ੍ਰਤਬ੍ਰਨਿਤਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਬ
ਸ਼ਿਉ ਮੋਹੁਬਾਢਿਓਸ੍ਰਧਨਾਯਬੋਇਓਬੀਜੁਅਹੰਮਮਅੰਕੁਰ ਬੀਤਤਅਉਧਕ
ਰਤਅਪਨਾਂਸ੍ਰਮਰ੍ਥੁਮੰਜਾਰਪਾਸ਼ਰੇਮੁਖਪਾਸ਼ਰੇਪ੍ਰਭੁੰਚਤਭੁਗਤਿਭੁਖਭਖਨਾ
ਯਸ਼ਿਮਰਿਗੁਪਾਲਦਾਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸ੍ਰਧਨਾ ੪ ਸ੍ਰਵਯੇ
ਗੋਹਨਨੇਹਨਨੀਤਾਮਾਇਆਮਤਕਹਾ ਲਊਗਾ ਰਹ੍ਯੋ ਛੁਟਨਪੜਨਚਊਰਨਚ
ਰਬਹਤਜਾਤਰਿਦੇਨਾਬਿਚਰਹ੍ਯੋਰਬਨਅਸ਼ੁਨਗਜਾਸ਼ਿਘਾਸਨਛੁਨਮਹਿਉ

ਆਗਤਨਾਂਗਸ਼ਿਧਾਰਹ੍ਯੋਸ੍ਰਨਬੀਰਨਮੀਲਸਖਨਾਮਸੰਗੈਲਨੋਊਦ੍ਰਿਸ਼ਤਿਨੀਯਾ
ਰਹ੍ਯੋਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸ਼ਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰੋਦੋਊਕਰਝਾਰਹ੍ਯੋਸ੍ਰਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲ
ਤ੍ਰਸ਼ਾਜਨਸ਼ਖਉਲਟਤਜਾਤਬਿਰਖਕੀਛਾਂਰਹ੍ਯੋਦੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪੂਰ
ਨਾਛਿਨਾਛਿਨਸ਼ਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹ੍ਯੋਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਬਸ਼ਰਤੀਨਨਾਕਜਨਪੰਥ
ਗਾਵੰਤਰ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹ੍ਯੋ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਲੀਰੁਚੀਰੁਦੇਲੇਲੇ
ਪਾਰੀਪਾਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸ੍ਰਤਭਾਈਤਾਪ੍ਰੇਤੇਲੋਰਖੀਨਿਰਾਸ੍ਰਧਾਵਨਮਾਵਸ
ਰਕਮਾਵਨਾਇਹਬਿਧਿਕਰਤ ਅਉਧਤਨਜਾਰੀ ਯਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸ੍ਰਚਿਨੇਮ
ਚੰਚਲਸੰਗਿਸ਼ਗਲਬ੍ਰਿਧਿਹਾਰੀਯਸ੍ਰਪੰਖੀਬਿਰਖਆਸਬ੍ਵਰਬ੍ਰਹੁਬ੍ਰਿਧਿ
ਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਅ ਅਤਿਭ੍ਰਾਰੀਯਸ੍ਰਖਨੁਪ੍ਰਲੁਚਸ਼ਾਨਾਮੁਨੀਸ਼ਿਮਰਿਦੀਨਨਾਬਪ੍ਰ
ਨਪਤਿਸਾਰੀਯਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰੋਤਕਤਖਾਰੀਯਸਨਕ
ਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੋਰੇਮਾਈ ਆਮਗਨਚਲੇਸਾਛ੍ਤਰੀਯ ੨ ਬ੍ਰਧਆ
ਰਦਿਕਾਸਿਵ੍ਦ੍ਧੰਦਮੁਨੀਸੁਰਸ਼ਕਿਰਸ਼ਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾਈਦ੍ਮੁਨੈਦ੍ਖੋ
ਜਤੇਰੋਰਖਧਰਇਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਵਤਾਸ਼ਿਧਮਾਨੁਖਦੇਵਅਰੁਦਨ
ਫਇਕ੍ਰਿਤਿਲੁਤਾਕੋਮਗਮੁਨਪਾਵਤਾਪ੍ਰਿਅਸ਼ਪ੍ਰਪੀਤਿਪੇਅਸ਼ਭ੍ਰਗਤੀਹਰਿਜਸ
ਤਾਕੈਦਰਸ਼ਿਸਮਾਵਤਾਤਿਸ਼ਹਿਤਿ ਅਗਿਆਸ਼ਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੇਤਰਸਨ
ਸਗਲਘਾਸ਼ਿਜਾਵਤਾਪ੍ਰੇਮਨਮੁਦ੍ਰਸ਼ਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਨਸ਼ਕਦਾਸ਼ਭੁਛਾਸਸ
ਛਾਵਤਾ ੧ ਸ੍ਰਯਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮੋਹੈਕ੍ਰਿਗ੍ਰਬਾਂਧਿਪਰਿਓ
ਯਾਏਤਾਗ੍ਰਅਕਾਸ਼ਿਨਮਾਵਤਾਬਿਸ਼ਟਾਅਸ੍ਤ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭ੍ਰਿਓਹਾਹਾ
ਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਨੈਅਗਿਆਨਮਹਾਰਿਓਨੇਚਬਨਬੀ
ਤਿਜਾਰੋਗਿਗ੍ਰਸਿਓਜਮਦੂਤਨਦ੍ਰੁਮਿਰਤੁਮਾਰਿਓਨੇਸੰਕਟ
ਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸ਼ਨਦੁਖਗਰਤਿਗਾਰਿਓਨੇਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿਉਧਨਨੈਸੇਨਾਨਕਕ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸ਼ੰਤੁਆਪ੍ਕ੍ਰਿਓਨੇ ੨ ਸ੍ਰਗ੍ਰਣਸਮੁਹਫਲਸਗਲਮੰਨੋਰਥਪੂਰ
ਨਹੋਈਆਸ਼ਹਮਾਰੀਆਉਖਧਾਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬਰੋਗਖੰਡਣਬ੍ਰ

ਕਰੀਅਕਾਮੋਕ੍ਰੋਧਮਦਅਤਸਗੜ੍ਹਿਸਨਾਬਿਨਸ਼ਿਜਾਹਿਰਿਨਮੁਉਚਰੀਆਇਸਨਨਦ
ਨਭਪਨਸੁਚਿਕੀਰਿਆਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀਆਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਭੂ
ਧਪਜੀਆਧਨਪ੍ਰਭੁਪਾਨਅਧਾਰੀਅਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਪਰਮਾਨਕਦਾਸ਼ਸ਼ਦਾ
ਬ੍ਰਾਲਿਹਾਰੀਯ ਦਿੰਸ਼ਆਵਧਕਾਇਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਾਚਰਨਕਮਲਸ਼ੰਗੀਗਾਦਵਾਨਿਤ
ਧਿਓਨਜਾਤਾਬਿਧੇਮਨਦਰਸ਼ਮਾਗੀਆਪਾਵਕਜਾਰਿਓਨਜਾਤਗਾਓਜਨਧੂਰੀਲ
ਰਗੀਆਨੀਭੁਨਸ਼ਾਕਸਿਬੋਰਿਚਲਹਿਹਰਿਪੰਥਪਗੀਆਨਾਨਕਰੋਗਦੇਖਅਘੀਓਹਛ
ਦੇਹਰਿਨਾਮਖਾਗੀਆ॥੧੦॥ਉਦਮੁਕਰੀਲਾਗੇਬਹੁਭਾਤੀਂਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸ
ਤ੍ਰਬਹੁਖਵੂਆਤਭਸਮਲਗਾਇਤੀਰਿਥਬਹੁਭ੍ਰਮਤੇਸੁਖਮਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਵੂ
ਆਆਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਾਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇਸੂਤਕੇਹਵੂਆ
ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਕਰਤਸੋਮਪਾਕਾਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਾਦਹਿਕਰਿਥਵੂਆ॥੧੧॥੨॥

ਸਵਈਏਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇ ੧ ੴ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਛਿਮਨਿਪੂਰਖੁਧਿਆਇਬਰਦਾਤਾਸੰਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾਅਤੁਚਰਨ
ਲੋਰਿਚੈਬਸਾਵਉਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਉਗੁਨਪਰਮੁ
ਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਦਸੇਰਾਗਾਵਹਿਗੀਤਪੀਰਮਾਤਿਸਾਗਰਜੋ
ਗੀਜੰਗਮਾਧਿਆਨੁਧਰੇਮਾਗਾਵਹਿਈਂਦ੍ਰਦਭਗਤਪ੍ਰਾਹਿਲਾਦਿਕਆਤਮਗਜੁਜਿ
ਨਿਜਾਣਿਓਆਕਾਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੨॥
ਗਾਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਾਤਿਜੋਗੇਸੂਰਹਰਿਰਸਪ੍ਰੇਮਨਸਬ੍ਰਕਲਾਮਾਗਾਵਹਿਸਨ
ਕਾਦਿਸਾਧਾਸਿਧਾਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਛਲਛਲਾਮਾਗਾਵੈਗੁਣਧੋਮੁਆ
ਦਲਮੰਡਲਵੈਭਗਤਿਕੁਇਰਸੁਜਾਣਿਓਆਕਾਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾ
ਕਰਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੩॥ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਿਅਰੁਦੇਵੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਰੁਭਜੁਤੇਜੁਹਰਿਓ
ਸਅਵਤਾਰਵਰੋਮਾਗਾਵੈਜਸਮਦਗਨਿਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਰੁਭਜੁਤੇਜੁਹਰਿਓ
ਉਧੋਅਕ੍ਰੂਰਬਿਦਰੁਗੁਣਗਾਵੈਸ਼ਰਬਾਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓਆਕਾਬਿਕਲਸੁਜਸੁ

ਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੪॥ਗਾਵਹਿਗੁਣਬਹਮਾਦਿਕਸਿਮਰੰਬਿਗੁਨਾਗਾਵੈਗੁਣਸੇਸੁਸਹਸਜਿਹਬਾਸ਼ਅਦੇ
ਅੰਤੁਤਿਲੋਵਲਜਾਗੈਧੁਨਾਗਾਵੈਗੁਣਮਾਹਦੇਉਬੈਰਾਗੀਜਿਨਿਧਿਆਨਿਲੰਤ
ਰਿਜਾਣਿਓਆਕਾਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੫॥
ਰਾਜੁਜੋਗੁਮਾਣਿਓਬਾਸ਼ਿਓਨਿਰਵੈਰੁਰਿਦੰਤਰਿਆਸ਼ਿਸਟਿਸਗਲਉਧਰੀਸਾਸੇ
ਤਾਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਆਦਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਹਲਗਿਆਸੀ
ਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਜਨਮੁਸ਼ਕਯਬ੍ਰਹਲੋਜਾਗਿਆਪਾਤਾਲਪੁਰੀਜੈਕਾਰਧੁਨਿਕ
ਰਿਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣਿਓ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕਨਾਨਕਗੁਰਰਾਜੇਗੁਰੂਤੇਮਾਣਿਓ॥੭
ਾਸਤਜੁਗਿਤੇਮਾਣਿਓਛਲਿਓਬਲਿਬਵਨਭਾਇਓਤ੍ਰੈਤੈਮਾਣਿਓਸ੍ਰੀ
ਰਘੁਵੈਸੁਕਥਾਇਓਦ੍ਵਾਪੁਰਿਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿਕੰਸੁਕਿਤਾਰਥੁਕੀਓਸੁਰ
ਗਸੋਏਨਕਉਰਾਜੁਅਭੈਭਗਤਹਜਨਦੀਓਸਕਲਜੁਗਿਪ੍ਰਮਾਣੁਨਨਾਨਕਗੁਰੂਆਂ
ਗਦੁਅਮੁਰਕਹਾਇਓਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਜੁਆਬਿਚਲਯੁਅਦਲੁਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਰਮ
ਾਇਓ॥੭॥ਗੁਣਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸੁਭਗਤੁਜੋਦੇਵੜਿਲੋਚਨਾਨਾਮਾਭਗਤੁਕਬੀ
ਰੁਸਦਾਗਾਵਹਿਸਮਲੋਚਨਾਭਗਤੁਬੇਣਿਗੁਣਰਵੈਸਹਜਿਆਤਮਰੰਗੁਮਣੈ
ਾਂਜੇਗਾਧੀਆਨਿਗੁਰਗਿਆਨਿਬਿਨਾਪ੍ਰਭਅਵਗੁਨਜਣੈਾਸੁਖਚੇਊਪਰੀਖਤੁ
ਗੁਣਰਵੈਗੋਤਮਰਿਖਿਜਸੁਗਾਇਓਆਕਾਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਨਾਨਕਗੁਰਨਿਤਨਵਤਸ
ਜਾਗਿਛੁਇਓ॥੮॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪਾਯਾਲਿਭਗਤਨਾਗਾਦਿਬੁਯੰਗਮਾਸਾਯ
ਦੇਊਗੁਣਰਵੈਸਦਜੋਗੀਜਤਿਜੰਗਮਾਗੁਣਗਾਵੈਮੁਨਿਬ੍ਰਾਸੁਜਿਨਿਬੇਦਬ੍ਰਕਰ
ਣ ਬੀਚਾਰਿਆਸਬਹਮਾਗੁਣਊਚਰੈਜਿਨਿਹੁਕੀਮਸਭਿਸ੍ਰਿਸਿਵਿਸਵਾਰੀਆ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਨਿਗੁਣ ਸਮਜਾਣਿਓਜਪੁਕਲਸੁਜਸੁਨਾ
ਨਕਗੁਰਸਹਜਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੯॥ਦਾਸੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਵਨਾਥਧੰਨਿਗੁਰੂਸਾ
ਚਿਸਮਾਈਓਮਾਂਧਾਤਾਗੁਣਰਵੈਜੋਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਓਗੁਣਗਾਵੈਬਾਲਿਗ
ਉਸਪਤਪਾਤਾਲਿਬਸੰਤੋਂਭੁਰਥਰਿਗੁਣਊਚਰੈਸਦਾਗੁਰਸੰਗਿਗਯੰਤੋਂਦੂਰ

ਤਕਾਮ ਅਰੂਕੋ ਪਬਿਨਾ ਸਨਾ ਲੋਭੋ ਮੋਹ ਵਸਿਕਰਣ ਸਰਣਾ ਜਾਚਿ ਬਖਤਿ ਪਾਲਣ
ਆਤਮ ਅਰਤ ਸੰਗੁਰੁ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲਹਾ ਲਣ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕਲਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਰਤਿ ਲਕੁਸਾਤਿ ਲਾਂਗੋ ਜੋ ਪੈਰੈ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਪਿਰ ਣਸੀਹ ਅੰਗਰ ਉਰ ਜੁਜੋ ਗੁਲ
ਹਣ ਕਰੈ ਪਾਸਦਾ ਅਕਲਾ ਲਿ ਵਰਪੈ ਕਰਨ ਸਿਉਇ ਛਾ ਚਾਰ ਹਾ ਦੁਮਸਪੁਰ
ਸਿਉ ਨਿ ਵੈ ਖੈ ਕਸੁਬਿ ਮਲ ਬੀ ਚਾਰ ਹਾ ਇਪੈ ਤਰੁ ਜਾ ਣੈ ਓ ਸਰ ਬਗੰ ਚਿ ਅ
ਕਾ ਖੁ ਬਿਛ ਣੀ ਆ ਸਹ ਜ ਭਾ ਇ ਸੰ ਚਿ ਓ ਗਿ ਰਣੈ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਕਲ ਬ ਣੀ ਗੁ ਰ ਮ
ਨਿ ਪ੍ਰ ਮਾ ਣੂ ਤੈ ਪਾ ਇ ਓ ਸਤੁ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਗਾ ਹ ਜਿ ਲ ਜੋ ਹਾ ਚਿ ਪੁ ਰ ਸਿ ਓ ਕਲੁ ਸ ਮੁ ਲ
ਫੈ ਜ ਨ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਲਹ ਣੇ ਭ ਜੋ ਹੈ ਮ ਨਿ ਬਿ ਸ਼ਾ ਸ ਪਾ ਇ ਓ ਗਾ ਹ ਰਿ ਗੁ ਹ ਦ ਰ ਵਿ
ਦੀ ਓ ਗਾ ਰ ਲ ਨਾ ਸੁ ਤ ਨਿ ਨ ਠ ਜੋ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਉ ਅੰ ਤ ਰ ਗ ਤਿ ਪੀ ਓ ਸ ਰਿ ਦਿ ਬਿ ਗਾ ਸੁ
ਜਾ ਗੋ ਅ ਲਖਿ ਕਲ ਧਾ ਰੀ ਜੁ ਗੰ ਤ ਰਿ ਆ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਹ ਜ ਸ ਮਾ ਧਿ ਰ ਵਿ ਓ ਸ
ਮਾ ਨਿ ਨਿ ਰੰ ਤ ਰਿ ਮਾ ਉ ਦਾ ਰਉ ਚਿ ਚ ਦ ਸਿ ਦ ਹ ਨ ਪੀ ਖੰ ਤਿ ਹ ਕਲ ਮਲ ਭ ਸ ਨਾ
ਸ ਦ ਰੰ ਗਿ ਸ ਹ ਜਿ ਕਲੁ ਉਚ ਰੈ ਜ ਜੁ ਜੰ ਪ ਉ ਲ ਹ ਣੇ ਰ ਸ ਨਾ ੭ ਨਾ ਮੁ ਅ ਵ ਖ ਧੁ
ਨਾ ਮੁ ਅ ਧਾ ਰੁ ਅ ਰੂ ਨਾ ਮੁ ਸ ਮਾ ਧਿ ਬੁ ਖੁ ਸ ਦ ਨਾ ਮ ਨੀ ਸਾ ਣੇ ਸੋ ਹੈ ਆ ਮੈ ਗਿ ਰ ਤੋ ਨਾ ਸਿ
ਉ ਕ ਲ ਨਾ ਮੁ ਸੁ ਰਿ ਨ ਰ ਹ ਬੋ ਹੈ ਨਾ ਮੁ ਪ ਰ ਸੁ ਜੋ ਨਿ ਪਾ ਇ ਓ ਸ ਰੁ ਪ ਗ ਟਿ ਓ ਰ
ਵਿ ਲੋ ਇ ਆ ਦ ਰ ਸ ਨਿ ਪ ਰ ਸਿ ਐ ਗੁ ਰੂ ਕੈ ਅ ਠ ਸ ਠਿ ਮ ਜ ਨੁ ਹੋ ਇ ਆ ਸ ਚੁ ਤੀ ਕ
ਬੁ ਸ ਚੁ ਇ ਸ ਨਾ ਨੁ ਅ ਰੂ ਭੋ ਜ ਨ ਭੁ ਭਾ ਉ ਸ ਚੁ ਸ ਦ ਆ ਸ ਚੁ ਭਾ ਖੰ ਚੁ ਸੋ ਹੈ ਆ ਸ ਚੁ ਪਾ ਇ ਓ ਚੁ
ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਚੁ ਨਾ ਮੁ ਸੰ ਗ ਤੀ ਬੋ ਹੈ ਆ ਜਿ ਸੁ ਸ ਚੁ ਸੰ ਜ ਮੁ ਦ ਰ ਤੁ ਸ ਚੁ ਕਾ ਬੋ ਜ ਨ ਕ ਲ
ਵ ਖ ਾ ਣੁ ਆ ਦ ਰ ਸ ਨਿ ਪ ਰ ਸਿ ਐ ਗੁ ਰੂ ਕੈ ਸ ਚੁ ਜ ਨ ਮੁ ਪ ਰ ਵਾ ਣੁ ੬ ਆ ਸਾ ਮੀ ਆ ਦਿ
ਸ ਸ ਟਿ ਸੁ ਭ ਕ ਰੈ ਹ ਰੈ ਆ ਪੁ ਪ ਾ ਪ ਸ ਕ ਲ ਮ ਲ ਹਾ ਕਾ ਮੁ ਕ੍ਰੋ ਧੁ ਅ ਰੂ ਕੋ ਭ ਬੋ ਹ ਦ ਾ ਸ ਿ ਕ
ਰੈ ਸ ਭੈ ਬ ਲਾ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖੁ ਮ ਨਿ ਵ ਸੈ ਦੁ ਖੁ ਸੰ ਸਾ ਰ ਹ ਧੋ ਵੈ ਆ ਗੁ ਰੂ ਨ ਿ ਧੀ ਦ ਰੀ
ਆ ਉ ਜ ਨ ਮ ਮ ਕਾ ਲ ਧ ਧੋ ਵੈ ਆ ਸੁ ਕ ਹ ਪ ਟ ਲ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੀ ਐ ਅ ਹਿ ਨਿ ਸਿ ਸ ਹ
ਜਿ ਸੁ ਭ ਾ ਇ ਆ ਦ ਰ ਸ ਨਿ ਪ ਰ ਸਿ ਐ ਗੁ ਰੂ ਕੈ ਜ ਨ ਮ ਮ ਰ ਣ ਵ ਖੁ ਜ ਾ ਇ ੧ ੰ

ਸ ਵ ਈ ਏ ਮ ਹ ਲੇ ਦੂ ਜੇ ਕੇ ੨ ੧ ੴ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸ ਾ ਦਿ ੩

ਸੋ ਈ ਪੁ ਰਖੁ ਧੰ ਨੁ ਕਰ ਤਾ ਕਾ ਰ ਣ ਕਰ ਤ ਭੁ ਕਰ ਣ ਸ ਮ ਰ ਥੋ ੩ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਪੰ ਨੁ ਨ ਨ ਕੁ ਮ ਾ ਸ
ਤ ਕਿ ਚੁ ਮ ਧਰਿ ਓ ਜਿ ਨਿ ਹੋ ਥੇ ਅ ਤ ਧਾ ਰਿ ਓ ਮ ਸ ਤ ਾ ਕਿ ਹ ਬੁ ਸ ਹ ਜਿ ਾ ੩ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਉ ਵੂ ਠ ਉ ਛ
ਜਿ ਸੁ ਨਿ ਨ੍ਹਾ ਣ ਮੁ ਨਿ ਬੋ ਹਿ ਯ ਾ ਅ ਗ ਾ ਜਿ ੩ ਮ ਾ ਰਿ ਓ ਕੰ ਟ ਕ ਾ ਲੁ ਗ ਾ ਰ ਜਿ ਧ ਾ ਵ ਤੁ
ਲੀ ਓ ਬ ਰ ਜਿ ਪੰ ਚ ਰੁ ਤ ਏ ਏ ਕ ਘ ਾ ਰਿ ਗ ਾ ਖ ਲੇ ਤ ਸ ਮ ਜਿ ੩ ਜ ਾ ਰੁ ਜੀ ਤ ਉ ਗੁ ਰ ਦੁ ਅ ਭਿ
ਖੇ ਲ ਾ ਹਿ ਸ ਮ ਤ ਸ ਾ ਰੈ ਰ ਬ ਉ ਨ ਮ ਨਿ ਲਿ ਵ ਰ ਾ ਖ ਨਿ ਰੰ ਕ ਾ ਰਿ ੩ ਕ ਹੁ ਕੀ ਰ ਤਿ ਕ ਲ ਾ ਸ
ਹ ਾ ਰ ਸ ਪ ਤ ਦੀ ਪ ਮ ਹ ਾ ਰ ਲ ਹ ਣ ਜ ਗ ਤ ਗੁ ਰੂ ਪ ਰ ਸਿ ਮੁ ਰ ਾ ਰਿ ੧ ੰ ਜ ਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿ ਸ ਟਿ
ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਧ ਾ ਰ ਕ ਾ ਲੁ ਖ ਖ ਨਿ ਉ ਤ ਾ ਰ ਤਿ ਮ ਰ ਆ ਰਿ ਦ੍ਰੁ ਨ ਜ ਾ ਪੈ ਦ ਰ ਸ ਦੁ ਆ ਗ ਾ ਓ ਸ ਿ
ਜੇ ਵ ਹਿ ਸ ਬ ਦੁ ਸ ਾ ਰੁ ਗ ਾ ਖ ਣੀ ਰ ਬਿ ਖ ਮ ਕ ਾ ਰ ਤੇ ਨ ਰ ਭ ਵ ਿ ਉ ਤ ਾ ਰਿ ਕੀ ਏ ਨਿ ਰ ਭ ਾ ਖ
ਸ ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਸ ਹ ਜ ਸ ਾ ਰਿ ਜ ਾ ਗ ਿ ਲੈ ਗੁ ਰ ਬ ਿ ਚ ਾ ਰਿ ਨ ਿ ਮ ਰੀ ਭੂ ਤ ਸ ਦੀ ਵ ਪ ਰ ਮ ਪ੍ਰ
ਆ ਰਿ ਪ ਕ ਬ ਹੁ ਕੀ ਰ ਤਿ ਕ ਲ ਾ ਸ ਹ ਾ ਰ ਸ ਪ ਤ ਦੀ ਪ ਮ ਹ ਾ ਰ ਲ ਹ ਣ ਜ ਗ ਤ ਗੁ ਰੂ ਪ ਰ ਸਿ
ਮੁ ਰ ਾ ਰਿ ੨ ੰ ਏ ਤੈ ਤ ਉ ਦ੍ਰਿ ਦ੍ਰੈ ਓ ਨ ਾ ਮੁ ਅ ਪ ਾ ਰੁ ਾ ਬ ਿ ਮ ਲ ਜ ਾ ਸੁ ਰ ਬ ਿ ਥ ਰੁ ਸ ਾ ਧ ਿ ਕ ਸ ਿ
ਧ ਸੁ ਜ ਨ ਨ ਜੀ ਆ ਕੇ ਅ ਧ ਾ ਰੁ ਾ ਤੂ ਤ ਾ ਜ ਨਿ ਕ ਰ ਾ ਜ ਾ ਅ ਉ ਤ ਰੁ ਸ ਬ ਦੁ ਸੰ ਸ ਾ ਰ ਿ ਸ ਾ ਰੁ
ਹ ਹਿ ਜ ਗ ਤ ਜ ਲ ਪ ਦ ਮ ਬ ਿ ਚ ਾ ਰ ਾ ਕ ਾ ਲ ਿ ਪ ਤ ਰੁ ਰੋ ਗ ਾ ਬੇ ਦ ਾ ਰੁ ਸੰ ਸ ਾ ਰ ਤ ਾ ਪ ਨਿ ਵ
ਰੁ ਆ ਰ ਾ ਮ ਾ ੜ ਿ ਬ ਾ ਧ ਿ ਡੇ ਰੈ ਏ ਕ ਲ ਿ ਵ ਤ ਾ ਰ ਾ ਕ ਹੁ ਕੀ ਰ ਤਿ ਕ ਲ ਾ ਸ ਹ ਾ ਰ ਸ ਪ ਤ ਦੀ ਪ
ਮ ਹ ਾ ਰ ਲ ਹ ਣ ਜ ਗ ਤ ਗੁ ਰੂ ਪ ਰ ਸਿ ਮੁ ਰ ਾ ਰਿ ੩ ੰ ਏ ਤੈ ਤ ਾ ਹ ਦ ਰ ਬ ਿ ਪ ਾ ਇ ਓ ਮ ਸ ਾ ਸੇ ਇ
ਆ ਗੁ ਰੂ ਪ ਰ ਵ ਾ ਨ ਾ ਸ ਾ ਧ ਿ ਅ ਜ ਗ ਰ ਾ ਜ ਿ ਨ ਿ ਕੀ ਆ ਉ ਨ ਮ ਾ ਨ ਾ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਦ ਰ ਸ ਨ ਮ
ਨ ਆ ਤ ਮ ਾ ਵ ੰ ਤ ਰ ਗੀ ਆ ਨ ਜ ਾ ਣੀ ਅ ਅ ਕ ਲ ਗ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਵ ਾ ਨ ਾ ਜ ਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿ ਸ
ਇ ਅ ਚ ਲ ਠ ਾ ਣ ਾ ਬੇ ਮ ਲ ਬੁ ਧ ਿ ਬ ਥ ਨ ਪ ਾ ਹ ਿ ਰ ਸ ਿ ਲ ਸ ਨ ਾ ਹੁ ਸ ਕ ਤ ਿ ਬ ਿ ਦ ਾ ਨ ੍ਹ
ਕ ਹੁ ਕੀ ਰ ਤਿ ਕ ਲ ਾ ਸ ਹ ਾ ਰ ਸ ਪ ਤ ਦੀ ਪ ਮ ਹ ਾ ਰ ਲ ਹ ਣ ਜ ਗ ਤ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਿ ਮੁ ਰ ਾ ਰਿ ੪ ੰ
ਦ੍ਰਿ ਸ ਟਿ ਧ ਰ ਤ ਤ ਭ ਹ ਨ ਦ ਹ ਨ ਅ ਘ ਪ ਾ ਪ ਪ ਨ ਾ ਸ ਨ ਾ ਸ ਬ ਦ ਸੁ ਰ ਬ ਲ ਦ੍ਰੈ

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩

ਜੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵ ਰਿਸਾ ਚਾ ਜਾ ਕਾਇ ਕਨਾ ਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾ ਰੇ ਆ ਜੋ ਨੀ ਭ ਗਤ ਭ ਵ
ਜਲ ਤਾ ਰੇ ਸੋ ਸਿ ਮਰ ਪੁ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਪਰ ਧਾ ਨੁ ਆ ਤਿ ਤੁ ਨਾ ਮੈ ਰਾ ਸਿ ਕੁ ਨਾ ਨ ਕ ਲ ਲ ਹ ਣਾ ਬੀ ਪੈ ਓ
ਜੋ ਨ ਸ ਬ ਸਿ ਧੀ ਆ ਕਾ ਵਿ ਜਨ ਕ ਕਾ ਸ ਬ ਧੀ ਕੀ ਰਿ ਤਿ ਜਨ ਆ ਮਰ ਦਾ ਸਾ ਬਿ ਸੁ ਰੀ ਆ ਆ
ਕੀ ਰ ਤਿ ਮ ਵੈ ਰਿ ਕ ਰਿ ਣੈ ਪ੍ਰ ਗ ਟੈ ਸ੍ਰੀ ਸਾ ਰ ਹ ਸਾ ਖ ਤ ਰੋ ਵ ਰ ਮ ਵ ਲ ਸ ਰ ਆ ਉ ਤ ਰ ਦ
ਖ ਣ ਹਿ ਪੁ ਰਾ ਬਿ ਅ ਰੁ ਪ ਬ੍ਰ ਮੈ ਜੈ ਜੈ ਕਾ ਰੁ ਜ ਪੀ ਬੈ ਨ ਨ ਰਾ ਯ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁ ਰ ਸ ਨਿ ਗੁ ਰ ਮੁ ਮੁ ਖ
ਬ ਰ ਦਾ ਯ ਉ ਉ ਲ ਟਿ ਰ ਗੰ ਗ ਪ ਬ੍ਰ ਮੈ ਧ ਰੀ ਆ ਆ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਅ ਛ ਲੁ ਭ ਗ ਤ ਭ ਭ
ਵ ਤ ਾ ਰ ਣੁ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਗੁ ਰ ਕ ਉ ਫੁ ਰਿ ਆ ਨਾ ੧ ਆ ਸਿ ਮ ਰ ਹਿ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਜ ਖ ਅ ਲੁ
ਕਿ ਨ ਰ ਸਾ ਧਿ ਕ ਸਿ ਧ ਸ ਮਾ ਧਿ ਹ ਰਾ ਆ ਸਿ ਮ ਰ ਹਿ ਨ ਖ ਟੁ ਅ ਵ ਰੁ ਮੰ ਤ੍ਰ ਨ ਜ ਲ ਨਾ ਦ
ਦ੍ਰਿ ਪ੍ਰ ਠ ਲਾ ਦੇ ਵ ਰਾ ਆ ਸ ਸੀ ਅ ਰੁ ਸੂ ਰ ਨ ਮੁ ਉ ਲਾ ਸ ਹਿ ਸੈ ਲ ਲੋ ਅ ਜੋ ਨੀ ਉ
ਧ ਰਿ ਆ ਆ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਅ ਛ ਲੁ ਭ ਗ ਤ ਭ ਵ ਤ ਾ ਰ ਣੁ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਗੁ ਰ ਕ ਉ ਫੁ
ਰਿ ਆ ਨਾ ੨ ਆ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਸਿ ਵ ਰਿ ਨ ਦ ਨ ਖ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਸਿ ਵ ਸ ਨ ਕਾ ਦਿ ਸ ਮੁ ਧ ਰਿ ਆ
ਆ ਚ ਵ ਰ ਸਾ ਨੀ ਰੁ ਸਿ ਧ ਬੁ ਧੀ ਜਿ ਤੁ ਰਾ ਤੇ ਅੰ ਬ ਰੀ ਕ ਭ ਵ ਜ ਲੁ ਤ ਰਿ ਆ ਆ ਉ ਧ ਉ ਅ ਲੁ
ਰੁ ਤਿ ਲੋ ਚ ਨੁ ਨਾ ਮਾ ਲਿ ਕ ਬੀ ਗ ਰਿ ਕ ਲ ਵਿ ਖ ਹ ਰਿ ਆ ਨਾ ੩ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਅ ਛ ਲੁ ਭ ਗ
ਤ ਹ ਭ ਵ ਤ ਾ ਰ ਣੁ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਗੁ ਰ ਕ ਉ ਫੁ ਰਿ ਆ ਨਾ ੩ ਤੁ ਤਿ ਤੁ ਨਾ ਮੈ ਲਾ ਗਿ ਤੇ ਤੀ ਸ੍ਰ ਧੀ
ਆ ਵ ਹਿ ਜ ਤੀ ਤ ਪੀ ਸ੍ਰ ਰ ਮ ਨਿ ਵ ਸਿ ਆ ਨਾ ੪ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਸ੍ਰਿ ਮ ਰਿ ਗੋ ਵ ਿ ਪ ਤਾ ਮ ਹ ਚ
ਰ ਣ ਚਿ ਤ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਰ ਸਿ ਆ ਨਾ ੫ ਤੁ ਨਾ ਮੈ ਗੁ ਰੁ ਗੰ ਭੀ ਰ ਗ ਰੁ ਅ ਮ ਤਿ ਸ ਤ ਕ ਰਿ ਸੰ ਗ
ਤਿ ਉ ਧ ਰੀ ਆ ਆ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਅ ਛ ਲੁ ਭ ਗ ਤ ਭ ਵ ਤ ਾ ਰ ਣੁ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਗੁ ਰ ਕ ਉ
ਫੁ ਰਿ ਆ ਨਾ ੬ ਨ ਨਾ ਕ ਤਿ ਸੰ ਸਾ ਰੀ ਕਿ ਰ ਣਿ ਰ ਵਿ ਸੁ ਰ ਤ ਰ ਸਾ ਖ ਹਾ ਉ ਤ ਛਿ ਦ
ਖਿ ਣ ਪੁ ਾ ਬਿ ਦੇ ਸਿ ਪ ਬ੍ਰ ਮੈ ਜ ਸੁ ਭ ਖ ਹਾ ਜ ਨ ਮੁ ਤ ਇ ਹੁ ਸ ਕ ਯ ਬੁ ਜਿ ਤੁ ਨਾ ਮੁ ਹ ਿ
ਰਿ ਦੈ ਨਿ ਵ ਸੈ ਆ ਸੁ ਰਿ ਨ ਰ ਗ ਣ ਗੰ ਧ ਰ ਬ ਾ ਛਿ ਅ ਦ ਰ ਸ ਨ ਆ ਸਾ ਸੈ ਾ ਫ ਲ ਉ ਪ੍
ਸਿ ਧ ਤੇ ਜੋ ਤ ਨੋ ਕ ਲ ਜੋ ਤੁ ਕ ਰ ਧ੍ਰ ਇ ਅ ਉ ਾ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਭ ਗ ਤ ਭ ਵ ਜ ਲ ਹ ਰ
ਣੁ ਗੁ ਰ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਤੇ ਪਾ ਇ ਓ ੭ ਪ ਨ ਨਾ ਮੁ ਧੀ ਆ ਵ ਹਿ ਦੇ ਵ ਤ ਤੀ ਸ ਅ ਰੁ ਸਾ ਧਿ

ਕਾ ਸਿ ਧ ਨ ਨਾ ਮੁ ਖੰ ਡ ਬ੍ਰ ਹ ਮੰ ਡ ਪ ਰੇ ਾ ਜ ਨ ਾ ਮੁ ਸ ਮਾ ਧਿ ਓ ਰ ਖੁ ਸੋ ਗੁ ਸ ਮ ਰਿ
ਸ ਹ ਾ ਰੇ ਾ ਨ ਾ ਮੁ ਸੋ ਰੇ ਮੈ ਣਿ ਸੁ ਰ ਬ ਾ ਮੈ ਭ ਗ ਤ ਰ ਹੇ ਲਿ ਵ ਧ ਾ ਰਿ ਆ ਸੋ ਈ ਨਾ ਮੁ ਪ ਦਾ ਰ
ਥੁ ਆ ਮ ਰ ਗੁ ਰ ਤੁ ਸਿ ਦੀ ਓ ਕ ਰ ਤ ਾ ਰੇ ੨ ਾ ਸ ਤਿ ਸੁ ਰ ਉ ਸੀ ਲਿ ਬ ਲ ਵੰ ਤੁ ਸ ਭ
ਭ ਾ ਈ ਸੰ ਗ ਤਿ ਸ ਮ ਨ ਗੁ ਆ ਸ ਤਿ ਨਿ ਰ ਵੈ ਲਿ ਲੀ ਣਾ ਾ ਜਿ ਸੁ ਧੀ ਮ ਜੁ ਸ ਿ ਧ ਵ ਲੁ
ਦੁ ਜ ਾ ਸੇ ਤੇ ਬੈ ਕੁੰ ਠ ਬੀ ਣ੍ਯਾ ਪ ਰ ਸ ਹਿ ਸੰ ਤੋ ਪ੍ਰ ਿ ਆ ਰੁ ਜਿ ਪ ਕ ਰ ਤ ਾ ਰ ਸ ਜੋ ਗੁ ਆ ਸ ਤਿ
ਗੁ ਰੂ ਸੇ ਵਿ ਸੁ ਖੁ ਪ ਾ ਇ ਓ ਆ ਮ ਰ ਗੁ ਰਿ ਕੀ ਤ ਉ ਜੋ ਗੁ ਾ ੩ ਨ ਾ ਮੁ ਵ ਣ ਾ ਮੁ ਸ ਖ
ਣੁ ਅ ਰੁ ਭੋ ਜ ਨੁ ਨਾ ਮੁ ਰ ਸੁ ਸ ਦ ਾ ਚ ਯ ਮੁ ਖਿ ਮੈ ਸੂ ਬ ਾ ਣੀ ਧ ਨਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਜੋ ਵਿ ਓ
ਜਿ ਸੁ ਪ ਸ ਾ ਇ ਗ ਤਿ ਅ ਗ ਮ ਜ ਾ ਣੀ ਅ ਕ ਲ ਸ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਪ ਧ ਾ ਰ ਯ ਉ ਨ ਾ ਮੁ ਨਿ ਵ ਾ ਸੁ
ਸ ਕ ਯ ਬ ਜ ਨ ਮੁ ਕ ਲ ਚ ਰੈ ਗੁ ਰੁ ਪ ਰ ਸੇ ਉ ਅ ਮ ਰ ਪ੍ਰ ਗ ਾ ਸੁ ੪ ਾ ਬ ਾ ਨ ਾ ਜੁ ਕ ਰਿ ਦ
ਹ ਦੈ ਸੋ ਧ ਸ ਨ ਮੁ ਖ ਮੁ ਖੁ ਜੋ ਦੈ ਾ ਰਿ ਧ ਬ ਸੈ ਬ ਾ ਂ ਗਿ ਜੁ ਰੀ ਨਿ ਲੋ ਕ ਾ ਤ ਰ ਮੋ ਹੈ ਾ
ਰਿ ਦੇ ਬ ਸੈ ਾ ਅ ਕ ਥੀ ਉ ਸੋ ਇ ਅ ਸੁ ਰ ਤਿ ਨ ਪੀ ਜਾ ਤ ਉ ਾ ਮੁ ਖ ਹੁ ਬ ਗ ਤਿ ਉ ਚ ਰੈ ਆ ਮ ਰੁ
ਰੁ ਇ ਭੁ ਰੰ ਗੀ ਰ ਤ ਉ ਾ ਸ ਤ ਕਿ ਨੀ ਸਾ ਣੂ ਸ ਚ ਉ ਕ ਰ ਮੁ ਕ ਲ ਜੋ ਤੁ ਕ ਰ ਧ੍ਰ ਇ ਆ
ਉ ਾ ਪ ਰ ਸੇ ਅ ਉ ਗੁ ਰੂ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤ ਿ ਲ ਕ ਸ ਰ ਬ ਾ ਇ ਢੁ ਤਿ ਨਿ ਪ ਾ ਇ ਅ ਉ ਾ ੫ ਮ
ਚ ਰ ਣ ਤ ਪ ਰ ਸ ਕ ਯ ਬ ਚ ਰ ਣ ਗੁ ਰ ਆ ਮ ਰ ਪ ਦ ਾ ਲਿ ਰ ਯ ਾ ਰ ਥ ਤ ਪ ਰ ਸ ਕ ਯ ਬ
ਥ ਬ ਲ ਗ ਾ ਹੈ ਗੁ ਰ ਆ ਮ ਰ ਪ ਯ ਾ ਜ ਿ ਹ ਤ ਪ ਰ ਸ ਕ ਯ ਬ ਜੀ ਹ ਗੁ ਰ ਆ ਮ ਰੁ ਭ ਣੈ
ਾ ਨੈ ਣ ਤ ਪ ਰ ਸ ਕ ਯ ਬ ਧ ਨ ਯ ਾ ਣੈ ਗੁ ਰੂ ਆ ਮ ਰੂ ਪਿ ਖ ਜੋ ਾ ਸ ਦ ਵ ਣ ਤ ਪ ਰ ਸ ਕ ਯ ਬ ਧ
ਦ ਵ ਣੈ ਗੁ ਰੂ ਆ ਮ ਰੁ ਸੁ ਣ ਜੋ ਾ ਸ ਕ ਯ ਬ ਬੁ ਸੁ ਧੀ ਉ ਜਿ ਤੁ ਹੀ ਆ ਬ ਸੈ ਗੁ ਰ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ
ਨਿ ਜ ਜ ਗ ਤ ਪਿ ਤ ਾ ਸ ਕ ਯ ਬ ਧ ਸੁ ਾ ਸਿ ਗੁ ਰੂ ਜ ਾ ਲ ਪ੍ਰ ਭੁ ਵੈ ਜੁ ਾ ਸਿ ਗੁ ਰੂ ਨਿ ਵੈ ਗੁ ਰ ਆ ਮ ਰ ਨਿ
ਤ ਾ ੧੦ ਾ ੧ ਾ ਤਿ ਨ ਾ ਦੁ ਮ ਨ ਹ ਬ ਖ ਤਿ ਨ ਰ ਸੰ ਪ ਨ ਹ ਪ ਕ ਹੀ ਆ ਹਿ ਤਿ ਨ ਸੋ ਕ ਨ ਸ
ਹ ਹੈ ਓ ਤਿ ਨ ਰ ਸੇ ਅੰ ਤ ਨ ਲ ਜੀ ਆ ਹਿ ਤਿ ਨ ਰ ਸੇ ਦ ਨ ਹ ਪ ਕ ਰ ਹੈ ਤਿ ਨ ਰ ਸ ਯ ਸ ਹ ਸ
ਮ ਪ ਹਿ ਾ ਤਿ ਨ ਰ ਦ ਲੀ ਚੈ ਬ ਹ ਹਿ ਤਿ ਨ ਰ ਉ ਬ ਾ ਪਿ ਬ ਪ ਹਿ ਾ ਸੁ ਖ ਲ ਹ ਹਿ ਤਿ
ਨ ਰ ਸੰ ਸ ਾ ਰ ਮ ਹਿ ਅ ਭੈ ਪ ਦ੍ਰ ਰਿ ਪ ਮ ਹਿ ਤਿ ਹ ਾ ਸ ਕ ਯ ਬ ਥ ਾ ਤਿ ਨ ਰ ਜ ਾ ਲ ਪ੍ਰ ਭੁ ਵੈ ਗੁ
ਰ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਸੁ ਪ੍ਰ ਸੰ ਨ ਹ ਾ ੧੧ ਾ ੨ ਾ ਤੈ ਪ ਢਿ ਅ ਉ ਇ ਕ ਮ ਨਿ ਧ ਰਿ ਅ ਉ

ਤੇਊ ਬਰਾਜੈ ਛੋਡਿ ਜਮਪੁਰਿ ਕੀ ਲੋਕ ਆਵਗਉ ਜਾਇ ਭਰਮਪੂਰਨੇ ਦੇਉ ਚੌਕਰ
ਦੇਆ ਗੁਰੂ ਗਉ ਪਰਦਖੀ ਆਉ ਪਲਕ ਨ ਬੈਰ ਹਤਰੈ ਆਸਨਕ ਕਲਿ ਨੈਮ ਲਗੁ ਅਵਰ
ਰਿਉ ਗੁਣ ਕਰਤੈ ਉਚਰੈ ਆਗੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿ ਅਉ ਤਿਨ ਦੁਖ ਦਲਿਓ
ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ੨੨ ॥੧੭॥ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੂ ਕਾਹੇ ਲਿ ਨ ਸਕ
ਉ ਸਰ ਬਾਰਿ ਚਰਤੁ ਸੁਪਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤ ਕਉ ਤੇਰੈ ਪੁ ਕਾਮਪ ਪੈ ਨੀਸਾ ਜੁ
ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹੀ ਬਕੀਸੇ ਵਾਜ ਬਗੁਰੂ ਦੇਖੈ ਸ਼ੁਭ ਦਿਸ ਇ ਨ ਮੁਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੋ
ਵਾਨ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੇ ਦੁਰਮਾਵ ਹਿਸੇ ਕਹਉ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ
ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਵੁ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਆਨੁ ਅਰਾਧਿ ਆਨ ਤਤ ਸਿਉ ਤੁਮ ਲਾਵੈ ਸਾਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤ
ਹਲਿ ਵਲਾ ਵੈ ਕਾਮਖੋ ਧਵਾਸਿ ਕਰੈ ਪਵਦੁ ਉ ਵੰਤਨਧਾ ਵੈ ਸਨਿ ਰੰਕਾ ਰੋ ਵੈ ਸੋ
ਦੇ ਸਿ ਪੁਕਾਸੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾ ਰੁ ਪੈ ਕਾਲਿ ਮਾਰਿ ਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾ ਜੈ ਜਿਨੀ
ਖਿ ਛੁ ਕੀ ਅਉ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਉ ਸੋ ਇ ਭਿ ਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੀ ਗਿ ਦਸ ਨੁ ਦੀ ਅਉ
॥੧॥ ਹਾਰ ਹਿ ਓ ਸੰਤ ਹਉ ਦੇ ਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਡਿ ਠੇ ਆਸੰ ਨੇ ਆਸੀਤ ਪਸੀ
ਅਹਮੁ ਖਹੁ ਏ ਪੰ ਡਿ ਤ ਮੰ ਠੇ ॥ ਬਸਮੁ ਏ ਕੁ ਹਉ ਫਿ ਰਿ ਓ ਕੈ ਨੈ ਨ ਪੁ ਪ ਚੁ ਉ ਲਾ ਘ
ਉ ਕਹ ਤਿ ਅਹ ਕ ਤੀ ਸੁ ਣੀ ਗ ਤ ਕੈ ਖੁ ਸੀ ਨ ਆ ਘ ਉ ਚ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਛੋ ਡਿ ਦੂ ਨੈ
ਲ ਗੇ ਤਿ ਨ ਕੋ ਗੁ ਣ ਹ ਉ ਰ ਕਿ ਆ ਕ ਉ ਗੁ ਰੂ ਦ ਹਿ ਮੇ ਲਾ ਘ ਉ ਭਿ ਖਿ ਆ ਜੈ
ਵ ਤੁ ਰ ਖ ਹਿ ਤਿ ਵ ਰ ਹ ਉ ॥੨॥ ॥੨੦॥ ਪ ਹਿ ਲਿ ਸ ਮ ਧਿ ਸ ਨ ਪੁ ਰੇ ਆ ਸਿ ਆ ਸ
ਣਿ ਚ ਰ ਵਿ ਅ ਉ ਪ ਧਿ ਮ ਧ ਪੁ ਕ ਰਿ ਗ ਹਿ ਓ ਚ ਭ ਗ ਤ ਸੀ ਲ ਪ ਹ ਸ ਰਿ ਲਾ ਵਿ ਅ ਉ
ਭੈ ਸਿ ਰ ਭ ਉ ਹ ਰਿ ਅ ਦ ਲੁ ਮ ਨਿ ਸ਼ ਬ ਦਿ ਗੁ ਰ ਨੇ ਜਾ ਗ ਤੁ ਓ ਕਾ ਮਖੋ ਧ ਲੋ ਭ ਮੋ ਹ
ਅ ਪ ਤੁ ਪੰ ਚ ਦੂ ਤ ਬਿ ਖੰ ਡਿ ਓ ਬ ਲ ਉ ਭੂ ਪਾ ਲੁ ਤੇ ਜੋ ਤ ਨਾ ਸਿ ਪਾ ਤਿ ਨਾ ਬੁ ਨਾ ਨ ਕ
ਬ ਰਿ ਆ ਗੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਮ ਚੁ ਸ ਲ ਬ ਣਿ ਤੈ ਦ ਲੁ ਜਿ ਤ ਉ ਇ ਵ ਜੁ ਧੁ ਕ ਰਿ ॥੧॥
॥੨੧॥ ਸ ਧ ਸ ਹ ਰ ਬੁੰ ਦ ਬ ਸੁ ਅ ਗੋ ਮ ਵ ਲਿ ਕੁ ਸ ਮ ਅ ਬ ਸੰ ਤ ਗ ਨੰ ਤ ਨ ਆ ਵੈ ਮ ਰ
ਵਿ ਸ ਸਿ ਕਿ ਰ ਣਿ ਉ ਦ ਰੁ ਮ ਹ ਗ ਰੋ ਕੇ ਗੰ ਗ ਤ ਰੰ ਗ ਅੰ ਰੁ ਕੋ ਪ ਵੈ ਹ ਰੁ ਦ੍ਰ ਧਿ ਆ ਨ

ਇਕੁ ਕਾਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿ ਓ ਨ ਯਾਣਿ ਬਯਾ ਣਿ ਮੁ ਹਿ ਇ ਕੁ ਇ ਕੁ ਦ ਹੁ ਠੰ ਇ ਨ ਜ
ਣਿ ਓ ਪ ਸ਼ੁ ਪ ਨ ਇ ਕੁ ਪ ਰ ਤ ਪਿ ਖਿ ਇ ਕੁ ਇ ਕ ਸ਼ ਮਾ ਹਿ ਲੀ ਣ ਉ ਤੀ ਸਾ ਇ ਕੁ ਪੈ ਜਿ ਸਿ
ਸ਼ੁ ਪੇ ਤੀ ਸ਼ ਨ ਖੀ ਣ ਉ ਇ ਕ ਹੁ ਜੀ ਲਾ ਖੁ ਲ ਖ ਹੁ ਆ ਲ ਖੁ ਪੈ ਇ ਕੁ ਇ ਕੁ ਕਾ ਸਿ ਦ੍ਰ
ਨਿ ਅ ਉ ਗੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਜਾ ਲ ਪ ਭ ਦੈ ਤੁ ਇ ਕੁ ਲੋ ਦ੍ਰ ਹਿ ਇ ਕੁ ਮੰ ਨਿ ਅ ਉ ਤ
॥੧੨॥ ਜਿ ਮ ਤਿ ਗ ਹੀ ਜੈ ਦੇ ਵੈ ਜਿ ਮ ਤਿ ਨਾ ਮੇ ਸੰ ਮਾ ਣੀ ਆ ਜਿ ਮ ਤਿ ਤ੍ਰਿ ਲੋ ਚ ਨ ਚਿ
ਰ ਭ ਗ ਤ ਕੰ ਬੀ ਰ ਹਿ ਜਾ ਣੀ ਰੂ ਕ ਮਾ ਰ ਦ ਕ ਰ ਤੁ ਤੇ ਰਾ ਮੁ ਜੰ ਪੁ ਨਿ ਚ ਭ ਈ ਆ
ਅੰ ਮ ਰੀ ਕਿ ਪ੍ਰ ਹਿ ਲਾ ਦਿ ਸ ਰ ਣਿ ਗੋ ਬੰ ਦ ਗ ਤਿ ਪ੍ਰ ਈ ਆ ਤੈ ਲੋ ਕੁ ਕੁ ਧੁ ਤ੍ਰਿ ਸ ਨ ਤ ਜੀ
ਸੁ ਮ ਤਿ ਜ ਲ ਜਾ ਣੀ ਜੁ ਗਾ ਤਿ ਆ ਗੁ ਰੁ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਨਿ ਜ ਭ ਗ ਤੁ ਹੈ ਦੇ ਖਿ ਦ ਸ਼ੁ ਪਾ ਵ
ਉ ਮੁ ਕ ਤਿ ॥੧੩॥ ਗੁ ਰੁ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਪ ਰ ਸੀ ਐ ਪੁ ਹ ਮੀ ਪ ਾ ਤਿ ਕਾ ਬਿ ਨ ਸ ਸਿ
ਗੁ ਰੁ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਪ ਰ ਸੀ ਐ ਸਿ ਧ ਸ ਾ ਧਿ ਕ ਆ ਸਾ ਸਾ ਹਿ ਗੁ ਰੁ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਪ
ਰ ਸੀ ਐ ਧਿ ਆ ਨੁ ਲ ਹੀ ਐ ਪ ਭੁ ਮੁ ਕਿ ਹਿ ਆ ਗੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਪ ਰ ਸੀ ਐ ਅ ਭ ਉ
ਲ ਭੈ ਗ ਉ ਚੁ ਕਿ ਹਿ ਆ ਇ ਕੁ ਬੇਂ ਨਿ ਦੁ ਗ ਣ ਜੁ ਤ ਉ ਰੈ ਜਾ ਸੁ ਮੰ ਤ੍ਰਿ ਮਾ ਨ ਵ ਹਿ ਲਿ
ਅ ਜਾ ਲ ਪ ਧ ਦ ਰ ਬ ਸ਼ਾ ਇ ਤ ਵੈ ਗੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸ਼ਿ ਤੈ ਠੈ ਮੀ ਲ ਹਿ ਹਿ ॥੫॥੧੪॥ ਸ ਸ
ਨਾ ਮੁ ਕ ਰ ਤ ਭੁ ਸੁ ਦ੍ਰ ਦੁ ਨ ਨ ਕਿ ਸੰ ਗ ਹਿ ਆ ਉ ਪ ਤ ਤੇ ਅੰ ਗ ਦ ਲ ਹ ਣ ਪ ਗ ਦਿ ਤਾ
ਸ਼ੁ ਦ ਚ ਰ ਣ ਹ ਲੇ ਵ ਰ ਹਿ ਅ ਉ ਮ ਤਿ ਤੁ ਕੁ ਲੇ ਗੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸੁ ਆ ਸਾ ਸਿ ਵਾ ਸੁ ਤ ਸੁ
ਗੁ ਣ ਕ ਵ ਣ ਦ ਖ ਾ ਣ ਉ ਮੋ ਜੋ ਗੁ ਣ ਅ ਲ ਖ ਅ ਗੰ ਮ ਤਿ ਹ ਗੁ ਣ ਅੰ ਤੁ ਨ ਜਾ ਣ
ਉ ਬੋ ਹਿ ਖ ਉ ਬਿ ਧਾ ਤੈ ਨਿ ਰ ਮ ਮੋ ਸ਼ ਭ ਸੰ ਗ ਤਿ ਕੁ ਲ ਉ ਧ ਰ ਣ ਾ ਗੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ
ਸ ਕੀ ਰ ਤੁ ਕਹੈ ਨ ਾ ਹਿ ਤੁ ਅ ਪ ਾ ਸ ਰ ਣ ਾ ॥੧॥ ਪ ਾ ਪ ਾ ਪ ਨ ਰ ਾ ਇ ਣ ਕ ਲ ਾ ਧ ਾ
ਰ ਿ ਜ ਗ ਮ ਾ ਹਿ ਪ ਰ ਦ ਰ ਿ ਯ ਉ ਾ ਨ ਿ ਰ ਕ ਾ ਰ ਿ ਆ ਕ ਾ ਰ ੁ ਜੋ ਤ ਿ ਜ ਗ ਮ ਾ ਂ ਡ ਲ ਿ ਕ ਰ ਿ ਯ
ਉ ਾ ਜ ਹ ਕ ਹ ਤ ਹ ਭ ਰ ਪ ੂ ਰ ਸ਼ ਬ ਾ ਦ ਿ ਦ ੀ ਪ ਾ ਖ ਿ ਦ ੀ ਪ ਾ ਯ ਉ ਾ ਜ ਿ ਹ ਾ ਸ਼ ਿ ਖ ਹ ਾ ਸ਼ ਂ ਗ ਾ ਹਿ
ਓ ਤ ਤੁ ਹ ਾ ਰ ਿ ਚ ਰ ਣ ਾ ਮ ਿ ਲ ਾ ਯ ਉ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ ਲ ਾ ਲ ਿ ਨ ੈ ਮ ਲ ਿ ਯ ਉ ਾ ਅ ਂ ਗ ਦ ਲ
ਹ ਣ ੇ ਸ਼ ਾ ਬ ਿ ਹ ੁ ਆ ਾ ਗ ੁ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦ ਾ ਸ ਤ ਾ ਰ ਣ ਤ ਰ ਣ ਜ ਨ ਮ ਜ ਨ ਮ ਪ ਾ ਸ ਰ ਇ ਤ ੁ ਅ
ਪ ਾ ਰ ਜ ਾ ਤ ਪ ੁ ਰ ਸ਼ ਤ ੁ ਸ਼ ੋ ਖ ੁ ਪ ਿ ਖ ਿ ਦ ਰ ਸ਼ ਨ ੁ ਗ ੁ ਰ ਸ਼ ਿ ਖ ਹ ਾ ਸ ਰ ਇ ਪ ਰ ਿ ॥੧੬॥

ਹਰਿਭਾਇਪੋਮਸੁਆਪੋਜਾਣਇਾਸਬਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾ
ਣਇਾਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਿਸੁਮਤਿਗੁਰੂਿਆਮਰਿਆਮਰੁਵਰਤਾਇਓ
ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੇਅਟਲਆਮਰਪਦੁਪਾਇਓ॥ ਪਾਸੈਤੇਖਸੋਵ
ਚੇਬਸੈਅੰਮਿਅਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈਗੰਮਅਤਸਾਂਤਿਉਪੈਦੁਰਬੁਦੂਰੰਤਰਿ
ਨਾਸੈਾਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿਤੁਹਰਿਮਾਗੈਨਹੁਟੈਾਸਾਂਜਮੁਸਤੁਸੈਤੇਖੁਸੀ
ਲਸੰਿਨਾਹੁਮਫੁਟੈਾਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਾਦੂਬਿਧਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਜਸਤੂਰੁਥਜਾਇ
ਅਉਾਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੇਅਭੈਆਮਰਪਦੁਪਾਇਅਉਾਵਾਜਗੁ
ਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਯਉਾਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਆਮ
ਰਦਾਸੁਜਿਜਿਨਿਨਮੁਦ੍ਰਿਦ੍ਰਯਉਾਨ੍ਹਦ੍ਰਨਿਧਿਨਮੁਨਿਧਨੁਗਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀ
ਦਾਸੀਾਸਹਜਸਰੋਵਰੁਮੀਲਿਓਪੁਰਖੁਭੇਵਿਓਆਬਿਨਾਸੀਾਆਦਿਲੋਭ
ਗਤਿਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਦ੍ਰਇਅਉਾਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈ
ਤੇਹਰਿਪੋਮਪਦਰਬੁਪਾਇਅਉਾ॥੧॥ਪੋਮਭਗਤਿਪਰਵਾਪ੍ਰਿਤਿਪੂਰ
ਲਿਨਹੁਦਇਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਬਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਸੁਗੁਦਇਅਮਤਿ
ਮਾਤਸੋਤੇਖੁਪਿਤਾਸਰਿਸਹਜਿਸਮਾਅਉਾਆਜੋਨੀਸੰਭਿਵਿਅਜਿਜਗ
ਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉਾਆਵਿਗਤੁਆਗੋਚਰੁਅਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁ
ਵਸਾਇਅਉਾਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੇਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਉਾ
ਦਾਜਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਵਨਿਧਾਨੁਭਗਤਹਰਿਭਵਤਾਰਣੁਪਾਇਅਉਾ
ਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਾਬੇਖੋਨਿਵਾਰਣੁਸਹਜਤਰੋਵਰਿਫਲਿਓਗਿਆਨਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਲਲਾਗੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਉਾਧੰਨਿਤੇਜਨਬਡਭਾਗੇਤੇਮੁਕਤਭ
ਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉਾਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁ
ਚਰੈਤੈਸਬਦਨਿਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉਾ॥੨॥ਸੋਸੇਜਸਬਧਾਸਹਜੁਛਾਵਣੁਸੋਤ
ਖੁਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਹੁਸੋਹੈਾਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਾਰਿਓਨਾਮੁਟੋ
ਕਸੰਗਾਦਿਬੋਹੈਾਆਜੋਨੀਉਭਲੁਆਸਲੁਸਤਿਗੁਰਸੰਿਗਿਨਿਵਾਸੁ॥

ਰਿਆਨਾਸਤਿਗੁਰਕੋਕਾਬਿਜਨਕਲਉਿਨਹੰਜੋਗਾਵੈਾਭਲੇਆਮਰਦਾਸਗੁਣ
ਤੇਰੇਰੋਮੀਉਪਮਾਤੋਹਿਬਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥੬੯॥

ਸਵਈਏਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕੋਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਦਗਾਵਉ
ਾਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬੈਰਾਗਾਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਨਹਕੀਆਸਾਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉਾਆਬਿਨਾਸੀਆਬੈਰਾਗੁਧਿਆਯਉਾਤਿਸੁਰੇਵੈ
ਦਾਰੇਚੁਨਚੰਪੋਅਕਲਸਾਰੁਤਾਸੁਗੁਣਜੰਪੋਾਜੰਪਉਗੁਣਬੇਮਲਸੁਜਨਜਨ
ਕੇਰੇਾਸੰਿਮਆਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁਰਿਆਾਇਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਬਦਰਸੁਪਾਯਾ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਉਰਿਧਰਿਆਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕੁਗੋਵੰਿਦਗੁਣਗਾਹਕੁਚਾਹਕੁਤ
ਤਸਮਤਸਰੋਾਖਾਵਿਕਲਹਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੧
ਾਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅੰਮ੍ਰਿਆਮਰਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਵਰਸਦਭਰਿਆਤੇਪੀ
ਵਹਿਸ਼ੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨੁਪ੍ਰਬਾਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆਾਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿ
ਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤੇਉਧਰਧਰੇਾਕਵਿਕਲਹਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁ
ਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੨ਾਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰੁਵੰਿਬਮਲਸਤਿਸੰਗਤਿ
ਆਤਮਰੰਗੀਚਲੁਲੁਭਯਾਜਾਗੁਮਨੁਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਾਸੁਅਭੈਨਿ
ਰੰਜਨੁਘਰਹਿਲਹਾਾਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਤਿਸੁਪ੍ਰਸੰਦਿ
ਫਾਸਿਪੰਚਕਰੇਾਕਵਿਕਲਹਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਿਅਭਰਭਰੇ
ਾ੩ਾਅਨਭਉਿਨਮਾਨਿਅਕਲਾਲਿਵਲਾਗੀਪਾਸੁਭੇਟਿਆਾਸਹਜਘਰੇ
ਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾਭਗਤਿਕੁਾਇਭੰਡਾਰਭਰੇਾਮੋਹਿਆਜਾ
ਾਂਭੁਮਰਣਭਉਭਾਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸੋਤੁਖਸਰੋਾਕਵਿਕਲਹਕੁਰਹਰਦਾਸ
ਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੪ਾਅਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਧਾਰਿਓਾਦੁਖਭੰਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧਮਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਾਸਦਾਚਾਇ

ਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਹੁਇਚੰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਗਾਜਕੇਦੇਖਤਿ
ਦੂਆਰੇਕਾਅਕ੍ਰੋਧਪੀਨਿਵਾਰੇਜੀਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਚੇਨਾਮਪਰ
ਤੰਦਤਾਰਨਿਮਨੁਖਜਨਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਨੁਅਖਥਕਥ
ਰਿਓਆਨੁਪੰਚਛੁਤਬਸਿਕੀਨੇਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸਾਗੁਰਅਮਰੁਗੁਰੂਸੀਸਤਿਕਾਲਿਜੁ
ਗਾਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗਤੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸਾਸਭਾਬਿਧਿਮਨੀਛੁਮਨੁਤ
ਬਪੀਭਯਉਪ੍ਰਸੰਨੁਹਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਾ੪॥ਰਚੁ॥
ਜਿਸਹਿਧਾਰੈਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉਮੁਅਰੁਪਵ੍ਹਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਫੁਰਅਨਲਜਾ
ਨਾਦਿਕੀਅਉਅਸਸਿਰੀਖਨਿਸਿਸੂਰਦ੍ਰਿਨਿਸੋਲਤਰੂਅਫਲਫੂਲਦੀਅ
ਉਪਾਸੁਰਿਨਰਸਪਤਸੁਮੁਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿਚੌਤਿਭਵਣਜਾਸੁਪੋਸੀਈਏਬੁਨਮੁਹਚ
ਨਾਮੁਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ੧॥ਪ੍ਰਥਮਚਹੁਕੰਚਨੁਭਾਇਅਉਸਭ
ਦੂਗੁਰਸ੍ਵਦਨਹਿਸੁਣਿਓਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਣਿਅ
ਉਆਲੋਹਉਹੋਅਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰਿਜਦਿਧਰੈਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈ
ਰੰਗੋਆਗੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੋਕਾਠਹੁਸੀਖੰਚ੍ਹਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖਦਰਿ
ਦ੍ਰਤਿਨਕੋਗਇਆਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨ੍ਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇਤਸੁਰਿਨਰਭ
ਹਇਆ੨॥ਦ੍ਰਯਜਾਮੰਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਰਲਿਧਨਰਿਕਿਆਕਾਰਵੁਦਿਜਇਜਾਮੰ
ਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਰਲਿਲਖਬਾਹੋਕਿਆਕਿਜਇਜਾਮੰਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਰਲਿਗਿਆ
ਨਅਗੁਧਿਆਨਅਨਨਪਰਿਜਾਮੰਗੁਰੂਹੋਇਦ੍ਰਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਧ
ਪਰਿਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਆਹੈਨਿਸਿਜਪੋਦਾਸੁਭਵੈਬੇਨਤਿਕਹੈਂਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਦਿ
ਮਾਰਿਧਰੈਸੋਜਨਮਮਰਣਦੁਹੇਰੀਹੈ॥੩॥ਗੁਰਾਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿ
ਨੁਸਮਝਨ ਆਵੈ॥ਗੁਰਾਬਿਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥
ਗੁਰੂਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੂਕਰੁਮੇਰਮਨਮੇਰੇਾਗੁਰੂਕਰੁਸਬਦਸਾਮੁੰਨਅਘਨਕਟ
ਹਿਸਭਤੇਰੇਾਗੁਰਨਯਾਣਿਬਯਾਣਿਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲਖਹਿ

ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਹਚਰੈਂਤੁਅਸਹਜਸੋਵੈਰਿਬਾਸੁ੧॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
ਨਾਮੁਧਨੁਗਿਰਹੀਦੇਨਿਵਾਸੋਾਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦੁਰਤੁਤਰਿਨਸੈਾਗੁਰੁਜਿ
ਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਮਾਨੁਆਭੈਮਾਨੁਨਿਵਾਰੈਾਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਾ
ਭਵਜਲੁਤਰੈਾਪਰਚਉਪਮਾਦੁਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਯਥਉਜਨਮੁਜਗੀ
ਆਖੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁਕਲ੍ਕਾਬਿਭੂਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਾ॥੧॥ਆਸਤਿਗੁ
ਰਖੇਮਤਾਦੇਾਜੁਗਜੁਧਸਮਾਦੇਾਅਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਦੇਕਜਿਤੁਭਗਤਭਾਤਅਪ
ਦੇਾਗੁਰੁਨਾਨਕੁਅੰਗਦੁਆਮਭੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਦੇਾਇਹੁਰਾਜਜੋਗਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸੁਮਹੰਮਸੁਜਾਦੇ॥੨॥ਜਨਕੁਜੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਅਉਨਮਨਿਰਬਧ
ਰਿਆਾਸਤਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਕਰਿਆਾਅਕਥਕਥਾਅਸਰੂਪੀ
ਰਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈਾਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਚੁਝਹੀਬਣਿਆਵੈ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਾਲਿਵਮਨਿਜਪੋਦ੍ਰਿਤਿਨਜਨਦੁਖੁਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ
ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਮਾਦ੍ਰਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸੂਧਚੈਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀ
ਉਆਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗੁਨਬਿਖ੍ਯਾਤਾਆਹਿਨਿਸਿਧ੍ਯਾਨਧਾਵੈਪਲਕਨ
ਜੋਵੈਜੀਉਆਜਾਕਉਦੇਖਤਦਾਰਿਦ੍ਰਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਨੁਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗਨਿਦ
ਗਮਤਿਮੋਲੁਹੋਵੈਜੀਉਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਾਲਿਵਮਨਿਜਪੋਦ੍ਰਿਤਿਨਜਨਦੁ
ਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ੧॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈਾਜਾਕੀਸੇਵ
ਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਾਲਿਫਲਪਾਈਹੈਾਫੂਲਿਜ
ਸੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਾਰੁਤੁਝਹਿਬੂਝਾਈਹੈਾਭਰ
ਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਜੁਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਨਡੰਡੁਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਾਈਹੈਾਅਸ
ਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥
ਹਾਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰਾਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕ
ਵਨਸੇਵਾਸੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰਾਹਮੁਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾ
ਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰਾਨਲਕਵਿਪਾ

ਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁਧਾਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰਦੇਵਧਾਰਿਨੀਕੁਜਾ
ਲਬਿਖਲਅਬਾਹਜਨੁਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਾਮਸਚੁਰੰਗਸਾਹਿਬਾਸ
ਦਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਭਉਜਪੋਪੇਮਗੁਰਸਬਦਿਰਸਿਕਰਤਦ੍ਰਿਸਭਗਤਿ
ਹਰਿਰਾਮੁਗਧਾਮਨਭ੍ਰਮਤਜਹੁਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਹੁਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜ
ਪੁਸਤਿਕਰਾ॥੨॥੧੪॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐਾਇਦਹਿਗੁਰੂ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤੁਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਾਣਿਮੰਜਲਤਲਿਵਲਾਈਐਾ
ਢੂਨਿਗੁਰੂਪਰਮਲਸਸਕਰਤਕੰਚਨੁਪਰਸਾਂਮੋਲੁਦੁਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁ
ਰੁਦਾਈਐਾਅਮਿਤੁਪਰਵਾਛੁਟਕੰਤੁਸਦਦੂਰਿਜਿਸੁਗਨਗੁਰਬਿਮਲ
ਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਿਧਾਨੁਹਰਿਉਰਿਧਰਹੁਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐਾ॥੩॥੧੫॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨੇ
ਾਜਾਕੀਸੇਵਿਸਿਦ੍ਰਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰੂਬਚਨ
ਸੁਣਿਕੰਨਰੇਾਢੂਨਿਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰਹਿਤਬਿਓਪ੍ਰਿਅ
ਦੂਗੁਰਮੰਜਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇਾਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿਤ
ਗਹਿਰਇਕਨਾਮਲਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇਾਦਾਸੁਬੇਨਤਿਕਹੈਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲ
ਪੈਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥੪॥੧੬॥ਨਾਸਿਗੰਗੁਰੂਸਾਬਿ
ਸਤਊਪਾਰਿਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿਾਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਲਾਦਤਗਤਊਧ
ਗੀਅੰਹਸ੍ਤੁਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰਾਅਲਖਪ੍ਰਭੂਪਜੀਅਲਖੀਨਜਾਈਾ
ਸਾਧਿਕਾਸਿਧਸਗਲਸਰਣਾਈਾਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤਿਜੀਅਧਰਹੁਮਾਣ
ਸਜਨਮੁਦੇਹਨਿਸੁਾਰਹੁਾਗੁਰਜਹਾਜੁਖੇਵਟਗੁਰੂਗੁਰਬੇਨਤਰਿਆਨਕੋਇਾ
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇਾਗੁਰੂਨਾਰਕੁਸਿਕਵਿ
ਬਸੇਬਨਵਾਸਿਨਿਲਹਣਾਬਾਪਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀਾਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮ
ਕਾਕੀਆਮਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆਤਿਨਿਸੀਰਾਮਦਾਸੁਸੋਢੀਗਿਰੁਥਪ
ਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਰਉਾਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਦਚੁਜੁ

ਾਜਿਨਿਗੁਰੂਨਦੇਖਿਆਉਨਪੁਕੀਆਉਤੇਅਕਯਬਸੈਸਾਰਮਾਹਿ॥੪॥੮॥ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰੁਮਨਮੇਰੇਾਤਾਰਣਤਰਣਸਮਬੁਕਲਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਜਿ
ਸੁਕੇਰੇਾਫੂਨਿਦੁਖੀਨਾਸੁਸੁਖਦਾਯਕੁਸੁਰਊਜੋਧਰਤਾਧੈਅਨੁਬਾਸਤਇਹਨੇ
ਰੇਾਪੂਰਥੁਪੁਰਖੁਦੇਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇਾਜਊਾਹੈ
ਬੁਧਿਰੇਧਿਸੋਧਿਚਾਤਰਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੯॥ਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇ
ਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯੋਾਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਾਪ੍ਰਿਉਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰਛਤਸਿਧਿਕਉਿਬ
ਧਿਮਿਲਾਯਉਪੂਰਨਭੋਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੀਦਸਿਧਯ
ਉਾਭੋਬੰਦਵਾਲੁਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭੀਸਮਜਲਨਤੀਿਬਪਾਸਬਨਾਯਉਾਗਯ
ਉਦਖੁਦੂਰਿਬਰਖਨਕੋਸੁਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥੬॥੧੦॥ਸਸਮਰ
ਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰਿਅਉਾਗੁਰਿਕੀਨੀਰ੍ਹਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉ ਜਿਸੁਦੇ
ਖਿਚਰੰਨਅਘੰਨਹਰੂਉਾਜਨਿਸਿਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਮਾਸੁਤੁਭ
ਨਭਦੁਉਾਭਨਿਦਾਸੁਆਸਜਗਤਗੁਰੁਕੀਪਾਰਸੁਤੇਦਿਪਰਸੁਕਰਉਾਮਾਦ
ਸੁਗੁਰੂਰੂਹਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰੂਸੇਿਹਥੁਧਰ੍ਹਉ॥੭॥੧੧॥ਅਬਰਖ
ਹੁਦਾਸਭਟਕੀਲਾਜਾਜੋਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾਖਫੋਕ
ਰਆਜਾਫੂਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤਦੀਨਬਹੁਸਜਾ
ਸੋਦਮਾਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪ੍ਰਜ੍ਵਤਪੂਰੇਤੇਹਕਾਜਾਸ੍ਰੀਸਾਤਿਗੁਰਸ
ਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਾਹੋਇਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜਾ॥੮॥੧੨॥ਸ੍ਲੋਕਮਹਲਾ
ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਪਾਨੀਅਹੁਾਸਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜਪੇਨਾਮੁਨਵਨਿਧ
ਐਸੇਰਸਨੈਆਹਿਨਿਸਿਰਸੋਸਤੁਜੰਾਨੀਅਹੁਾਫੂਨਿਪ੍ਰੇਮਰੰਗਪਾਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗੁਨੀਅਹੁਾਬਚਨਗੁਰੂ
ਰਦਿਧਰਹੁਪੰਚਤੁਬਾਸਿਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਿਉਧਰਹੁਦ੍ਰਿਰਹਿਮਾਨੀਅਹੁਾ
ਉਤਸਭੁਖਾਈਤਉਤਤੁਮਬੰਛਦਹੁਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਪਾਨੀਅ
ਹੁ॥੧॥੨॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਪਾਤਿਕਰਿਾਅਗਮਗੁਨਜੰਾਨਿਅ

ਸੋਭਕਰਤਮਾਜਸੋਦਜਿਸਹਿਦਰੀਛਭੁਖਾਹਿਜੀਉਮੁਖੇਖਦੂਪੁਆਤਿਅਨੁਧੂਪੋਹਮ
ਹਾਮਗਭਈਕੈਕਨੀਸਬਦਫੁਨਤਕਾਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉਅਕਲਕਲਾਸਹੁਕਮੁਹਾ
ਥਿਕਹਾਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮੁਗਾਨੁਧਾਨੁਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉਸਤਿਸ
ਰੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ
॥੧॥੬॥ਪਰਮਾਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰਸੁਰ ਬਰਕਉਕਾਹਿਜੀ
ਉ॥ਸੁਬਰਾਚਿਤਰਗਤਹਿਤਭੇਖੁਧਰਿਓਚਿੰਹਨਖਸੁਹਾਰਿਓਨਿਖਾਬਿਦਾਰਿਜੀਉ
ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਲੇਖ ਕ
ਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੨॥੭॥ਪਿਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤ
ਕੰਠਮਾਲਮੁਕਦ੍ਰਸੀਸਿਮੋਰਪੰਖਚਾਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਬੜੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗ
ਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਿਦੈਉਛਾਹਿਜੀਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾ
ਈਤੀਨਿਲੋਕਰਚੀਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ
ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰਬੈਦਜੀਉ॥ਅਬਲਹਿ
ਛਲਨਸਬਲਮਲਨਭਉਛਲਨਕਾਯਕ੍ਰਅਰਨਿਪਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚਵ੍ਹੈਦ
ਲਾਵੈਦਜੀਉ॥ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਖਸਲਕਰਣਸਮਰ
ਭੂਤਆਪਿਪਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਸਮੁਖਪਢਿੰਦਜੀਉ॥ਜਰਮਕਰਮਮਛਕਛਪੁ
ਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੂਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜੈਜੈਨਿਗੰਦਜੀਉ॥ਨਾਮੁਸਾਰੂਹੀਏ
ਧਰੂਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਮਯੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਗੁਬੈਦਜੀਉ॥੪
॥ਦਾਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ਗੁਰਕਰੀਆਮਨੁਜਿਨਿਧ
ਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਦਇਪੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹੈਇਕਲਾਨੁਲਹਾਰਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ਮ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਹਨਜਨਜਾਣਿਓਉਛਰੁਧੋਹੁਹਾਉਮੋਕਾਢੰਪੁਕਾਵੁਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿ
ਜੀਉ॥ਦੇਹਗੇਹੁਤੁਝਿਅਸਨੇਹੁਚੇਤਾਬਿਲਾਸੁਜਗਤਇਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇ

ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਐਂਾਬੰਦਾਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾ
ਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਐਂਾਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਆਂਦਿਰੂਪੋਖ
ਣਭਰਣੰਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰ
ਣੰ॥੧॥ਜਿਹਮੁੰਤ੍ਰਬਚਨਬਾਣੀਸਾਧੁਜਨਜਪਹਿਕਾਰਿਬੋਚਿਤਚਿਚ॥ਓ
ਆਨੰਦੁਸਤਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰੇਾਸੰਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਜੁ
ਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗਤੇਾਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਾਤਿਤਜੇਪਾਣੀਹਿ
ਜਨਸਿਦ੍ਧਗੁਰਦ੍ਰਸਨੇਰਤੇਾਰਘੁਬੰਸਿਹੋਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰਛ
ਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰ
ਣਤਰਣੰ॥੨॥ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਯਾਜ
ਗਿਜਨਮਮਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤਿਪਰਤੀਤਿਹੀਐਆਈ
ਜਿਨ੍ਜਨਕੈਹਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈਾਤਾਜੇਮਾਇਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਰੁਲ
ਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬਿਬਾਗਈਾਅਵ੍ਲੇਕ੍ਰਾਬ੍ਹਮੁਬਰਮੁਸਭੁਛੁਟਕ੍ਰਾਦਿਬ
ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕਾਰਣਕਰਣੰਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁ
ਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੩॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾਘਰਿਘਰਿਪਰਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁ
ਜਨਕੈਾਇਕਿਪੜ੍ਹਾਹਿਸੁਣਾਹਿਗਾਵਹਿਪਰਭਾਤਿਪਰਿਕਰਾਇਮਨੁਾਇਸ
ਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰਾਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪ
ਰਸਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਧਾਨੁਧਰੰਾਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰਨਾਬੁਜਲਬਲ
ਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜ
ਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮ ਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੪॥ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸ੍ਰਲਧੂਅਜਾਨੀਤੇਈ
ਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾਾਤਿਨਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁਦੁਖਨਾਇਕਾਮਹਿਜਲਹਰਬਿਬ
ਜੁਗਾਤਿਜਗੁਰਚਾਾਕ੍ਰੰਤੁਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੁਮੁਖਿਮਚ
ਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਕੁਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਸੇਵੀਐਸਚਾਾਧਾਵਹਿਗੁ
ਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥ਕਵਲਨੈਨਮਧੁਰ ਬੈਨਕੋਇਬੈਨਸੰਗ

ਗੁਰੂ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਆਪਹੁ ਓਹ ਬਰਮੀ ਬੂਡੇ ਜਗਤੁ ਡਹਾਈ ॥
ਸਾਸਿ ਉ ਪੀਤੇ ਲਗਈ ॥ ਇਕ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹੀ ਮਲੰਤ
ਜਮ ਤਾਸੀ ਮਦਈ ॥ ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਬਾਟ ਕੀ ਰਤੇ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਰਖੁ ਸਰ
ਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਹ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀ ਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇ ਸਪ ਛਾਡ੍ਹੈ ਉ ॥
ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡ ਪਰਚੰਡ ਲੋ ਕੁ ਅਪਮਾਨਸਿ ਉ ਝਾੜ੍ਹੈ ਉ ॥ ਜਨ ਮੁਕਾਲੁ ਕਰਜੋ ਹੈ ਹੁਕ
ਮੁਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੈਨੈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿ ਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੈ ਨੈ ॥ ਸਿਰ ਅਤ
ਪਤੁ ਸਚੈ ਤ ਖਤੁ ਜੋ ਗਾਛੇ ਗਾਸੰਜੁ ਤ ਬਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਣੁ ਵੇ
ਅਦਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭ ਗੁਦਲੇ ॥ ੧ ॥ ਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਚਉ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਿ ਸੇਵੈ ਤ ਧੁਰ ਹੁ ਧੁਰੂ ਆਦੇ ਜੁ ਗਾਦਿ ਅ
ਨਾਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਰਿਹੁ ਲੋ ਅਹ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਉ ਧਰ ਜਨ ਰਾਜੈ ਮਿਹਿਆ
ਰੇ ਅਹ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਬਿਰੁ ਥਾਪਿ ਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮਰਥ
ਅੰਤਿ ਕਬਦੇ ਨਸਲੋ ਕਾਵੈ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਤੇ ਰੀਸ ਰਣ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ੧ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰੰਜੈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜੈ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗੁਰ
ਰਾਮ ਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਭ ਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸ ॥ ੧ ॥ ਚੈਜਨ ਮ
ਤ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਧ ਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਓ ਕਲ ਜੋ ਤ੍ਰਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋ
ਗ ਕਉ ਜੋ ਵਰੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰ ਕਾਸਿ ਓ ਹਰਿ ਸਨ ਬ
ਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉ ਤਮੂੰ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜੁ ਨ
ਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਭਗਤ ਉ ਤਰਿ ਆਯਉ ॥ ੧ ॥ ਬਤੁ ਬਾ ਗੀ ਉ ਨ ਮਾਨਿ ਅਉ ਰਿ
ਦੈ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਕ ਸੰਤੋਖਿ ਅਉ ਗੁਰ ਸਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ ਸਾ
ਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜੁ ਨੁ ਧਰਿ ਗੁਰ ਰਾ

ਜਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥ ੨ ॥ ਨਰ ਰਦੁ ਧੁ ਪ੍ਰਹਲਾ ਦੁ ਸੁ ਦਾ ਮੁ
ਬਭਰਾਤ ਹਥਿ ਕੇ ਜੁ ਗਣੈ ॥ ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯ ਦੇ ਵ ਤੈ ਲੋ ਚਨੁ ਨਾਮ ਵਰੂ ਕੀ ਬੀ ਰੁ
ਣੀ ਗਤਿ ਨ ਕੋ ਅਵਤਾ ਰੁ ਭਯਉ ਕਾਲੀ ਡੋ ਤ ਰਿ ਜਸੁ ਜਗ ਤ ਪਰ ਛਾ ਇਅਉ ॥ ਸੀ ਗੁਰ
ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ ਇਅਉ ॥ ੩ ॥ ਨ ਸਾ ਕਾ ਰਿ ਸੇ
ਮਰੰਤ ਤੁ ਝੈ ਨ ਰਕਾ ਮੁ ਕੋ ਧੁ ਮਿ ਇਅਉ ॥ ਜੁ ਤਿ ਣੀ ਬਾ ਚਾ ਕ ਰਿ ਸਿ ਮਰੰਤ ਤੁ ਝੈ ਤਿ ਨ ਦੂ
ਖੁ ਦਹਿ ਦੂ ਮਿ ਇਅਉ ॥ ਜੁ ਖਿ ਣੀ ਅਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁ ਅ ਦਰਸ ਪਰਸ ਪਾ ਰਸ ਸਰ ਬਲ ਭ
ਵਜਸੁ ਗਾਇ ਅਉ ਸੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪ
ਇਅਉ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਹਸ ਤਿ ਗੁਰ ਰਾਸਿ ਮਰੰਤ ਨ ਯਨ ਕੋ ਤਿ ਮਰ ਮਿ ਦਾ ਨੀ ਖਿ ਨੁ ਯਾ ਜੋ ਹ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਰਾਸਿ ਮਰੰ ਬਿ ਰੇ ਦੋ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਦੋ ਨੁ ਦਿ ਨੁ ਯਾ ਜੋ ਹ ਸਤਿ ਗੁਰ ਰਾਸਿ ਮਰੰ ਬਿ ਜੀ ਅ
ਕੀਤ ਪਰ ਤਿ ਮਿ ਦ ਵੈ ਯਾ ਜੋ ਹ ਸਤਿ ਗੁਰ ਰਾਸਿ ਮਰੰ ਥਿ ਰਿ ਧਿ ਸਿ ਧਿ ਧਿ ਨ ਵ ਨਿ ਧਿ ਪਾ ਵੈ ॥
ਸੋ ਈ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁ ਗੁਰੁ ਬ ਲਭ ਭ ਜਿ ਮਿ ਲਿ ਸੰ ਗਤਿ ਧੰ ਨਿ ਧੰ ਨਿ ਕਰ ਦੁ ਯਾ ਜੋ ਹ ਸਤਿ ਗੁ
ਰਲ ਭਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ ਈ ਐ ਸੋ ਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰਾਸਿ ਮਰਹੁ ਨ ਨ ਹੁ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਯਾ ਜਿ ਨਿ ਸ ਬ ਦੂ ਕ
ਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਓ ਸੋ ਵਾ ਕਰ ਤ ਨ ਛੋ ਡਿ ਓ ਪ੍ਰਭੁ ਯਾ ਤੇ ਗਉ ਹਰੁ ਗੁ ਨ ਪ੍ਰਗ ਟ
ਉਜੀ ਆ ਰਉ ਦੁ ਖ ਦਰਿ ਦੂ ਅੰਧੁ ਰੋ ਕੋ ਨ ਸੁ ਆ ਕ ਵਿ ਕੀ ਰ ਤੇ ਜੋ ਸੰ ਤ ਚਰ ਨ ਮੁ ਡ੍ਰੇ ਲਾ
ਗਹਿ ਤਿ ਨ ਕਾ ਮ ਕ੍ਰੋ ਧ ਜਮ ਕੇ ਨ ਹੀ ਤ੍ਰਾ ਸੁ ਯਾ ਜੋ ਵ ਅੰ ਗਦ ਅੰ ਗਿ ਸੰ ਗਿ ਨਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਤਿ
ਵ ਗੁ ਰ ਅਮਰਦਾ ਸ ਕੈ ਗੁ ਰ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਯਾ ਜਿ ਨਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਵਿ ਪ ਦਾ ਰ ਬੁ ਪਾ ਯ
ਉ ਨਿ ਸਿ ਬਾ ਸੁ ਗੁ ਰ ਹਰਿ ਚ ਰ ਨ ਸੇ ਵਾ ਸੁ ॥ ਤ ਤੇ ਸੰ ਗਤਿ ਸ ਪ ਨ ਭਾ ਇ ਭ ਉ ਮਾ ਨ ਹਿ ਤੁ ਮ
ਅਲੀ ਆ ਗਰ ਪ ਗ ਟ ਸੁ ਬਾ ਸੁ ॥ ਧੁ ਪ੍ਰਹਲਾ ਦ ਕ ਬੀ ਰ ਤਿ ਲੋ ਚ ਨ ਨਾ ਮ ਲੈ ਤ ਉ ਪੇ ਸੇ
ਜੁ ਪ ਗਾ ਸੁ ਯਾ ਜਿ ਹਾ ਪਿ ਖ ਤ ਆ ਤੇ ਹੰ ਇ ਹ ਸੁ ਮ ਨਿ ਸੋ ਈ ਸੰ ਤ ਸ ਹਾ ਭ ਗੁ ਰੁ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸੁ
॥ ੨ ॥ ਨਾ ਨਾ ਰਿ ਕੇ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਜਾ ਨੁ ਉ ਕੀ ਨੀ ਭ ਗ ਤਿ ਪ੍ਰੇ ਮਾ ਲਿ ਵ ਲਾ ਈ ਯਾ ਤ ਤੇ ਅੰ
ਦੁ ਅੰ ਗ ਸ ਹੰ ਗਿ ਭ ਜਿ ਅਉ ਸੁ ਯਾ ਇ ਰੁ ਤਿ ਨਿ ਸ ਬ ਦ ਸੁ ਰ ਤਿ ਕੀ ਨੀ ਵ ਰ ਖਾ ਈ ਯਾ ਗੁ ਰ ਅਮਰ
ਦਾ ਸ ਕੀ ਅ ਕ ਥ ਕ ਥਾ ਹੈ ਇ ਕ ਨਿ ਜੀ ਹ ਕ ਛੁ ਕ ਹੀ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀ ਸਿ ਸਿ ਸ ਕ ਲ ਤ ਭ
ਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁ ਰ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਕਉ ਮੈ ਮ ਲੀ ਬ ਡ੍ਰ ਈ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਅ ਵ ਗੁ ਣ ਭ ਸੇ ਏ ਕ

ਬਾਦਿ ਹਉਮੈ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਪਾਰਜਿਆ ਅਲਗੁ ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਚਰਣ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤੇ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੰਤ ॥
ਮਾਣਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਰਮਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਤਾ ॥੩॥੧॥
ਗੁਰਿ ਧਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਆਪਣੀ ਤਾ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨਾ ਗਾਤਾ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਧਾਵਤ ਸਗਲ ਦਿਸ ਤਾ ਪਾਇਆ ਘਰ ਹਾਟਾ ॥
ਵਡ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ॥
ਕੁਕਰਮਾ ਆਤਮ ਕੀਤਿਆ ਅਗਦੁ ਭਇਓ ਤਤਖਿਣ ਗਇਆ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰਦੁ ਕੀ ॥
ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਕੀਆ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਰਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੁਖਤੇ ਉਚਰੀ ॥
ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਥੀਵਹੁ ॥੧॥ ਅਸਥਿਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ॥
ਤੇ ਖੁਧਾਰਿਓ ਉਦਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖਿਓ ਅਛਲ ਮੁਖਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤੁ ॥
ਗਾ ਵਜੋ ਤਿ ਜਗ ਮਹਿ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿਓ ਛਾਯਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿਓ ॥
ਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ਭਨਿਮ ਬੁਰਾ ਮੁਰਤਿ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿਓ ॥ ਕ
ਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਓ ਤਰਿਓ ॥੨॥ ਤਿਹ ਜਨ ਜਨਮ ਚ
ਹੁ ਜਗ ਤ ਪਰਜਾ ਨੀ ਅਤੁ ਬਾ ਸੁ ਰਹ ਸਨੇ ਬ ਸੁ ਜਾ ਕੋ ਚਿਤੁ ਨ ਆਸਿਓ ॥ ਪਰਮ
ਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਗਿਰਹੈ ਸੋ ਬਾਸਨ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੇਦੇਖੀ ਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਓ ॥ ਪਰ
ਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਓ ਪੇਮੁ ਲਾ ਰੋ ਬੇਨੁ ਛ ਗਵੰਤ ਸੁਨ ਹੀ ਅਉ ਰੈ ਕ੍ਰਮ ਸਿਓ ॥
ਮ ਬੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੂ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰਿਓ ॥ ਮਣਿ ਰਾ
ਸਿਓ ॥੩॥ ਸਾਂਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਈ ਦ੍ਰਮ ਹਾ ਸਿਵ ਜੋ ਗ ਕਰੀ ਪ੍ਰ ਨਿ ਬੇ
ਦਾ ਬ੍ਰੇ ਰੰ ਚਾ ਬ੍ਰਿ ਚਾ ਰਿ ਰਹਿ ਓ ਹੋ ਰਿ ਜਾ ਪ੍ਰ ਨ ਛ ਟ੍ਰ ਉ ਏ ਕ ਪ੍ਰ ਕੀ ਅ ਬੁ ਰ ਜ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰ ਫੁ ਦੇ
ਨ ਦ ਯਾ ਲੁ ਹੈ ਸੰ ਗ ਤਿ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ ਨਿ ਹਾ ਲੁ ਕ ਕ ਈ ਹ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਗੁ ਰੂ ਜ ਗ ਤ ਤ ਰ ਨ ਕ ਕੋ ਗੁ ਰੂ ਜੋ
ਨ ਤਿ ਅ ਰ ਜੁ ਨ ਮਾ ਹਿ ਧ ਰੀ ॥੪॥ ਪ੍ਰ ਜ ਰ ਆ ਉ ਰ ਨ ਯਾ ਹਿ ਮਾ ਤ ਮੋ ਮੋ ਅ ਵ ਤ ਰ ਉ ਜਾ ਰਾ

ਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਜਨ ਕਰਾ ਜੁ ਬਰਤਾਇ ਆ ਸਾਤਿ ਜੁ ਗੁ ਆ ਛੀ
ਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀ ਜੁ ਪਤੀਣਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾ ਜਿ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪ੍ਰਿ ਗੁਰ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਅ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰ ਬੀ ਣਾ ॥
ਰ ਪ੍ਰ ਖੇ ਲੁ ਗੁ ਵ੍ਰ ਉ ਕੀ ਅ ਉ ਹ ਰਿ ਰਾ ਇ ਸੋ ਤੋ ਖਿ ਸ ਮਾ ਚ ਰਿ ਓ ਬਿ ਮ ਲ ਬੁ ਧਿ ਸ ਬਿ ਗੁ ਸਿ
ਸ ਮ ਣ ਕੁ ਆ ਜੋ ਨੀ ਸੰ ਭ ਵਿ ਅ ਉ ਸੁ ਜ ਸੁ ਕ ਲ੍ਹ ਕ ਵੀ ਆ ਣਿ ਬ ਖ ਾ ਣਿ ਅ ਉ ॥
ਨਾ ਨ ਕਿ ਅ ਂ ਗ ਦ ਵ ਰ੍ਹਿ ਉ ਗੁ ਰਿ ਅ ਂ ਗ ਦਿ ਆ ਮ ਰ ਨਿ ਪ ਨ੍ਹ ਾ ਗੁ ਰ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸਿ ਅ ਰ ਜੁ ਨ ਦ
ਰ ਉ ਪਾ ਰ ਸ੍ਰ ਪ ਰ ਸ੍ਰ ਪ੍ਰ ਮਾ ਣ ॥੪॥ ਪ੍ਰ ਸ ਦ ਜੀ ਵ ਣ ਅ ਰ ਜੁ ਨ ਅ ਂ ਮੋ ਲ੍ਹ ਾ ਆ ਜੋ ਨੀ ਸੰ ਭ ਉ
ਅ ਭ ਭ ਂ ਜ ਨ੍ਹ ਪ ਰ ਦ ਖ ਸੀ ਵ ਾ ਰ੍ਹ ਅ ਪ ਾ ਰ ਅ ਨੰ ਤ ਉ ਅ ਗ ਾ ਹ ਾ ਗ ਹ ਣ ਡ੍ਹ ਭ ਾ ਡ੍ਹ ਾ ਨ੍ਹ ਤ ਦ
ਡ੍ਹ ਸੀ ਤ ਲ੍ਹ ਾ ਸ੍ਰ ਖ ਦ ਾ ਤ ਉ ਪ੍ਰ ਆ ਸ੍ਰ ਾ ਂ ਭ ਲ੍ਹ ਉ ਉ ਦ ਾ ਵ ਿ ਅ ਉ ਪ੍ਰ ਰ ਖ੍ਹ ਪ੍ਰ ਰ ਨ ਾ ਬ ਿ ਧ ਾ ਤ ਉ ॥
ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਦ ਿ ਅ ਂ ਗ ਦ ਅ ਮ ਰ ਜ ਾ ਤ ਿ ਗ ਰ ਸ ਬ ਾ ਦ ਿ ਸ ਮ ਾ ਇ ਅ ਉ ਪ ਧ ਨ ਿ ਗ ਰ ਭ
ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਗ ਰ ਜ ਿ ਨ ਿ ਪ ਾ ਰ ਸ ਪ ਰ ਸ ਿ ਮ ਿ ਲ ਾ ਇ ਅ ਉ ॥੫॥ ਪ੍ਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾ ਰੁ ਜ ਾ ਸ ਜ ਗ
ਅ ਂ ਦ ਰ ਿ ਮ ਂ ਦ ਰ ਿ ਭ ਰ ਾ ਜ ਗ ਤ ਿ ਸ ਿ ਵ ਰ ਹ ਤ ਾ ਗ ਰ ਪ ਰ ਾ ਪ ਾ ਉ ਬ ਡ ਭ ਾ ਗ ਿ ਲ ਿ ਵ
ਲ ਾ ਗ ਿ ਮ ੍ਹ ਦ ਨ ਿ ਭ ਰ ਸ ਹ ਤ ਾ ਪ ਭ ਯ ਭ ਂ ਜ ਨ ਪ ਰ ਪ ਿ ਰ ਨ ਿ ਵ ਾ ਰ ਨ ਕ ਲ ਸ ਹ ਾ ਰ ਤ ਹ ਿ ਜ
ਸ ਬ ਕ ਤ ਾ ਪ ਕ ਾ ਲ ਿ ਸ ੍ਹ ਦ ਿ ਗ ਰ ਰ ਾ ਮ ਦ ਾ ਸ ਤ ਨ ਧ ਰ ਮ ਧ ਜ ਾ ਅ ਰ ਜ ਨ ਹ ਰ ਿ ਭ ਰ ਗ ਤ ॥
ਵ ਾ ਧ ਮ ਧ ਾ ਭ ਗ ਰ ਮ ਾ ਤ ਿ ਗ ਭ ੀ ਰ ਪ ਰ ਦ ਖ ਾ ਬ ਿ ਸ ਮ ਾ ਰ ਣ ਾ ਸ ਬ ਦ ਸ ਾ ਰ ਹ ਰ ਿ ਸ ਮ ਉ
ਦ ਾ ਰ ਭ ਅ ੰ ਮ ੍ਰ ਿ ਤ ਵ ਾ ਰ ਣ ਾ ਮ ਹ ਾ ਦ ਾ ਨ ਿ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗ ਰ ਭ ੀ ਰ ਅ ਨ ਿ ਮ ਾ ਨ ਿ ਚ ਉ ਨ ਹ ਪ ੍ਰ ਵ ੇ ਸ ਾ
ਤ ਿ ਵ ੈ ਭ ਰ ਹ ਾ ਰ ਿ ਨ ਾ ਮ ੍ਰ ਿ ਤ ਵ ਾ ਨ ਿ ਧ ਿ ਨ ਾ ਨ ਿ ਖ ਵ ੈ ॥ ਗ ਰ ਰ ਾ ਮ ਦ ਾ ਸ ਤ ਨ ਸ ਰ ਬ ਮ ੋ ਸ ਹ ਾ ਜ
ਚ ਦ ੋ ਆ ਤ ਾ ਣ ਿ ਅ ਉ ॥ ਗ ਰ ਰ ਾ ਮ ਅ ਰ ਜ ਨ ਕ ਲ ਪ ਚ ਰ ੈ ਤ ੈ ਰ ਾ ਜ ਜ ੋ ਗ ਰ ਸ ਜ ਾ ਣ ਿ ਅ ਉ ॥੭॥
ਸ ਭ ੋ ਨ ਿ ਰ ਭ ਉ ਮ ਾ ਣ ਿ ਅ ਉ ਲ ਾ ਖ ਮ ਹ ਿ ਅ ਲ ਖ ਖ ੁ ਲ ਖ ਾ ਯ ਉ ॥ ਅ ਗ ਮ ਅ ਗ ੋ ਚ ਰ
ਗ ਤ ਿ ਗ ਭ ੀ ਰ ਸ ਤ ਿ ਗ ੁ ਰ ਿ ਪ ਰ ਚ ਾ ਯ ਉ ॥ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਚ ੈ ਪ ਰ ਵ ਾ ਣ ੁ ਰ ਾ ਜ ਮ ਹ ਿ ਜ ੋ ਜ ੁ ਕ
ਮ ਾ ਯ ਉ ॥ ਧ ੰ ਨ ਿ ਧ ੰ ਨ ਿ ਗ ੁ ਰ ੂ ਧ ੰ ਨ ਿ ਅ ਭ ਰ ਰ ਸ ਸ ਰ ਸ ੁ ਭ ਰ ਭ ਰ ਾ ਯ ਉ ॥ ਗ ੁ ਰ ਰ ਾ ਮ ਮ ਪ ੍ਰ ਮ ਾ ਣ ਿ
ਅ ਜ ੁ ਰ ਜ ਾ ਰ ਿ ਓ ਸ ਾ ਰ ਿ ਸ ੋ ਤ ੋ ਖ ੁ ਸ ਮ ਾ ਯ ਉ ॥ ਗ ੁ ਰ ਮ ਅ ਰ ਜ ੁ ਨ ਕ ਲ ੍ਹ ਚ ਰ ੈ ਤ ੈ ਸ ਹ ਜ ਜ ੋ ਗ ੁ ਮ
ਜ ੁ ਪ ਾ ਯ ਉ ॥੮॥ ਮ ਾ ਯ ਮ ੍ਹ ਿ ਉ ਰ ਸ ਨ ਾ ਬ ਦ ਨ ਿ ਬ ਰ ਦ ਾ ਤ ਿ ਅ ਲ ਖ ਅ ਪ ਾ ਰ ਗ ੁ ਰ ਸ ੂ ਰ ਸ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਸ
ਸਲੋਕ ਕਵਾਰੇਤੇਵਧੀਕਾਅਹਲਾ ੧ ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀਗਹੀਗੰਭੀਰੀਅਸੁ
ਰਤੀ ਸੁਧੀਆਕਿਵਕਰੀਸੇਵਣਜਾਇਬਣੀਅਗਚੁਜਿਲਗਾਗਿਰਤੁਵਦੀਸਖੀਏਧਰੁ
ਲਹਰੀਆਸੇਡੀਢਹਦੇਵ੍ਰਹੁਮੇਖੁੰਧਨਗਰਬੁਥਣੀ ੧ ਆਸੁਣਿਮੁੰਧੇਹਰਣਾਖੀਏਸੁ
ਵ੍ਰਵੈਣੁਆਪਾਰੁਆਪਿਲਾਵਸ਼ਤੁਸਿਦਾਤੈਕੈਤਾਂਕੀਚੈਵਾਪਾਰੁਆਦੇਹੀਦਿਚੈਦੂਰ
ਜਨਾਮਿਮੜਾਂਕੂੰਜੈਕਾਰੁਜਿਚੁਦੇਹੀਸਜਣਮੀਅਲਸਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਰੁਚਜੁਨੁਮਜੁ
ਦੀਜੈਸਜਣਐਸਾਹਸ਼ੁਸਾਰੁਅਤਿਸਸਊਨੇਹੁਨਕੀਚਈਜਾਦਿਸੋਚਲਣਹਾ
ਕੁਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁਝਿਆਤਿਨ੍ਹਾਵਿਹੁਕੁਰਬਾਣੁ ੨ ਜੇਤੁੰਚਕੂਪਾ
ਣ੍ਹਿਤਾਪੁਪੁਛੁਰਿੜੰਨਕਲਾਤਾਪੁਖੇਰੇਸੁਜਾਣਵੰਞਾਣੇਨੀਕਪਰੀ ੩ ਘਣਛੰਨਖੜ
ਓਹਾਵ੍ਰਲਲਾਰੀਵਹਨਿਲਖੇਸਰੀਆਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆਲਾਇਬੇੜੇਤੂਬਣਿਨਾ
ਭੁਉ ੪ ਪਾਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੇਸੀਹੋਈਸਾਲਕੁਮਿਤੁਨਰਹਿਓਕੋਈਨਾਲੁਈਬੀਪੈ
ਏਤੁਚੁਕਾਇਆਦੁਨੀਆਕਾਰਣਦੀਨੁਗਵਾਇਆਸਾ ਪਾਪੈਕਰਿਕੈਓਹਿਕ
ਰੇਨਿਆਗਲਾਂਪਦਨਿਸਿਤੁਖੋਹੇਨਿਆਨਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇਆਨਲਕਤਿ
ਨ ਬਾਲੇਹਰੈਜਾਇ ੨ ਦੁਖੇਮਨੜੀਗਿਨੜੇਲੀਐਸੀਧੇਮਾਰਗਿਧਾਊਪਢੈ
ਬਾਘੁਤੁਰਾਵਦੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉਸਹੈਜੀਅਰਪਰਿਰਹਿਓਮਾਕਉਅ
ਵਰੁਨਚੰਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ ੩ ਬਾਘੁਮੈ
ਮਨੁਮਾਰੀਐਜੇਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿਆਹੋਇ ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮੰਲੈਬਸੁਵੈ
ਨਮਰਣਹੋਇਕੀਚਲ੍ਹਿਹਾਬੁਨਬੁਝਈਏਕਾਨਦਰਿਸੇਹਾਲੈਪਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੁਬਲੇਗੁਰੁਸ ਰਵ੍ਰਤੁਸਚੀਪਾਲੈ ੪ ਆਸਗਨਿਮਲੈਜਲੁਲੋੜਿਲਪੁਵਿਣੁ
ਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹੀ ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿਜਮੁ
ਜਾਗਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਾਤਿਗੁਰਭਾਇਆਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁ ਆਸਾਪਦੁਗੁ
ਰੁਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ ੫ ਅਕਲਿਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮਲਿਨਾਇ।

੧੭
ਰੁਆਸਨਿਕੀਅਉਅਤਿਨਕੇਦੁਖੋਕੋਇਕਵੂ ਰਿਗਏਮਬੁਰਾਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀ
ਅਉਆਇਹਧਾਤਿਤੇਮਤਚੁਕਾਹੇਮਨਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨਬੀਅਉਅਪਰਭ
ਰਛਿਰੇਦੇਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਾਰੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹੰਮਨਿਵਾਸੁਲਈਅਉ ਪਾਜਜਬਲਉ
ਨਹੀਭ੍ਰਾਗਾਲੈਲਾਵਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਤੇਬਹੁਧਾਯਉਆਕਾਲੈਪੋਗਸ
ਮੁਦ੍ਰਮੋਬ੍ਰਹ੍ਮਤਥੋਕਬਹੂਮਿਟੈਨਹੀਰੋਪਛੁਰਾਯਉਅਤਤੁਬਿਚਾਰੁਯਹੈਅਖੁਰ
ਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉਅਜਪ੍ਰਭੁਜਿਨਅਰਜੁਨਦੇਵਗੁਰੂਹਿਰੇ
ਸੰਬਟਜੋਨਿਗਰਭਨਆਯਉ ੬ ਅਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭਏਰੂਪੁਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਾਰਨੁਬਸ਼ਾਹਿਸ਼ੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਦੂਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੁਨਿਰਮਲਭੇਖਅਪ
ਰਤਾਸੁਰਬੇਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਨਬਚਜਿਨਿਜਾਣੇਅਉਭਯਉਤਿਹਸ
ਸ੍ਰਿਸ਼ੋਈਧਰਨਿਗਗਨਿਨਦ੍ਰਖੰਭਮਹੋਜੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪੀਰਾਹੋਂਕੁਰਿਆਭਨਿ
ਅਬੁਰਾਕਛੁਭੇਦੁਨਹੀਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਰਤਖੁਧਰਿਓ ੭ ਸਾਸਜੋਗਜਲੁ
ਅਟਲੁਸਿਖਸੰਗਤਿਸ਼ਭਨਾਵੈਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾਚੀਅਹੈਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਿ
ਗਾਵੈਆਜੋਚਵ੍ਰਸ਼ਿਰੇਦੁਲੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਘਲੀਅਉਗੁਰਅਰਜੁਨ
ਸ਼ਿਰੇਵ੍ਰਿਛੁਤੁਆਪਿਪਰਮੇਸ਼ਰਿਦੀਅਉਸੰਮ੍ਹਿਲੇਨਾਨਕਆਂਗਦਆਮਰਗੁਰ
ਰੁਰਾਮਦਾਸੁਹਰਿਪਾਹਿਗਯਉਹਾਰਿਬੰਸਜਗਾਤਿਜਸੁਸੰਚਰ੍ਯੋਉਸੁਕਵ੍ਣੁਕਹੈ
ਸ਼ੀਗੁਰੁਮੁਯਉ ੧ ਦੇਵ੍ਪੁਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿਪਰਮੇਸ੍ਵਰਭਾਯਉਹਰਿ
ਸ਼ਿੰਘਾਸਨੁਦੀਅਉਸਿਰੀਗੁਰੁਤਹਬੈਠਾਯਉ ਸਹਸ੍ਰਕੀਅਉਸੁਰਦੇਵਤੋਹਿ
ਜਸੁਜਯਜਯਜਯਜੰਪਾਹਿ ਆਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਿਪਾਪਤਿੰਨਭੀਤਾਰਿਕੈਪਹਿਯ
ਕਾਵੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਗਹੁਕੇਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਜਿਨ੍ਪਾਇਯਉ ਛੁਤੁਸਿੰਘਾਸ
ਨੁਪਿਰਥਮੀਗੁਰੁਅਰਜੁਨਕਉਦੇਆਸੁਇਉ ੨ ੨੧ ੫ ੮੯ ੧੦
੨੨ ੬੦ ੧੨੨ ੧

ਪੋਰੁ ਧਰੀਜੈ ਜਸਿ ਰੁਦੀਜੈ ਕਾਇਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜੁ ਦੋਸ ਬੀਕੁ ਵੈ ਕੂੜੀ
ਪਾਇ ਸਮਰਥੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿ ਆਸਾ ਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ ਗਿਆਨ ਗਰੀਬੀ
ਮਾਨ ਪੂਜਾ ਨਾ ਅਧਦਰਤ ਵਾਛਾ ਊਭੁ ਜਾ ॥੨੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨੁ
ਸਚੁ ਆਨੁ ਸਚ ਬਿਨੁ ਖੀ ਮੁਲੋਨ ਬਕੀ ॥੨੩॥ ਮਾਣੂ ਘਲੇ ਉ ਠੀ ਚਲੇ ॥੨੪॥ ਵ
ਨਾ ਹੀ ਵੇਪੀ ਗਲੇ ॥੨੪॥ ਰਾਮੁ ਸ੍ਰੈਵੈ ਦਲਮੇਲ ਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥
ਬੰਤਰ ਕੀਸੈ ਨਾ ਸੇਵੀ ਐਮਨੈ ਤਨਿ ਜੁ ਸ੍ਰੂ ਆਪਾ ॥੨੫॥ ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇ ਰਾਵਣੁ ਜੋਗੀ
ਛਮ ਵੇਸ ਮੁਖਿ ਸਰਾਪਿ ਪਾਨਨ ਕਕਰਤਾ ਕਰਣ ਹਾਰੁ ਕਾਰਿ ਵੇ ਖੇ ਥਾਪੈ ਪੁ ਥਾਪਿ ॥੨੬॥
ਮਨ ਮਾਹੈ ਸ੍ਰੂ ਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਾਲ ਛ ਮਣ ਜੋ ਗੁਰ ਹਣ ਵੈ ਤਰੁ ਆਰਾਧਿ ਆਰਾ
ਇ ਆਕਾਰੈ ਸੰਜੋ ਗੁਰ ਭੂਲਾ ਦੈ ਤੁਨ ਸਮ ਸ੍ਰਈ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਏ ਕਮਾ ਨਾਨਕ ਵੇਪ
ਰਵ ਹੁ ਸੋ ਕਿ ਰਤੁ ਨ ਮੀ ਦਈ ਰਾਮਾ ॥੨੬॥ ਮਲਾ ਹੋਰ ਸਹ ਰੁ ਜਹ ਰੁ ਕਹ ਰੁ ਸਵ ਪਹ ਰੁ ॥
੨੭॥ ਸਮਹਲਾ ੩ ਮਲਾ ਹੋਰ ਸਹ ਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤ ਸਰੁ ਸਿਫ ਤੀ ਦਘ ਰੁ ॥੨੮॥ ਸਮਹਲ
੧ ਮਉ ਦੋਸਾ ਪੈ ਕਿ ਆਨੀ ਸਾਨੀ ਤੋ ਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ ਉ ਦੋਸ਼ੀ ਅਘੇ ਹੀ ਵ ਠੀ
ਕੂ ਟਿ ਵੀ ਨੀ ਨੀ ਧੰ ਮੀ ॥ ਸ ਭ ਤੀ ਨੀ ਪ੍ਰ ਭੇ ਸ਼ ਆ ਪੋ ਵ ਨਿ ਕੂ ਟੀ ਕੰ ਮੀ ॥ ਜੋ ਲੇ ਵੈ ਸ਼ੇ ਦੇ
ਵੈ ਨਾ ਹੀ ਖ ਦੇ ਦੰ ਮ ਸ ਹੰ ਮੀ ॥੨੯॥ ਪ ਬ ਰ ਭੂ ਹ ਰੀ ਆ ਵ ਲਾ ਕ ਵ ਲਾ ਕੰ ਚ ਨ ਵੰ ਸੀ ॥
ਕੈ ਦੋ ਖ ਵੈ ਸ਼ ਵ ਿ ਓ ਹਿ ਕਾ ਲੀ ਹੋ ਈ ਆ ਦੇ ਹੁ ਗੀ ਨਾ ਨਕ ਮੇ ਚ ਸਿ ਭੰ ਗੁ ਜਾ ਣ ਪਾ ਣੀ
ਨਾ ਲ ਹ ਾ ਜੇ ਸੋ ਤੀ ਮੇ ਰਾ ਸੰ ਗੁ ਜਾ ਜਿ ਤੁ ਝਿ ਠੇ ਚ ਤੁ ਪ ਰ ਫੁ ਵੈ ਚ ਵੈ ਚ ਵ ਗ ਾ ਵੈ ਵੰ ਨੁ ॥੩੦
॥ ਰਾ ਗ ਸ ਜਿ ਨ ਕੋ ਵੀ ਜੀ ਵਿ ਆ ਪ ਹੁ ਚਿ ਨ ਚ ਲਿ ਆ ਕੋ ਇ ॥ ਗਿ ਆ ਨੀ ਜੀ ਵੈ ਸ ਦਾ ਸ
ਦਾ ਸ੍ਰ ਰ ਤੀ ਹੀ ਪ੍ਰ ਤਿ ਹੋ ਇ ॥ ਸ ਰ ਫੈ ਸ ਰ ਫੈ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਦੇ ਵੈ ਗ ਈ ਵਿ ਹਾ ਇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ
ਕਿ ਸੋ ਨੋ ਆ ਖੀ ਐ ਵ ਿ ਦੂ ਪ੍ਰ ਢਿ ਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾ ਇ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇ ਸ੍ਰ ਨ ਦੇ ਅ ਹੁ ਰਾ ਇ ਨੋ ਮ
ਰ ਿ ਚ ਲੈ ਜਾ ਬੁ ਢਾ ਹੋ ਵੈ ॥ ਗ ਲਾ ਂ ਕ ਰੇ ਘ ਣੇ ਗੀ ਆ ਤ ਮੰ ਨੇ ਪ ਉ ਣ ਖਾ ਤੀ ਦੇ ਐ ॥
੩੨ ॥ ਪ ਹੂ ਰੇ ਕਾ ਕੀ ਆ ਸ ਭ ਕਿ ਛੁ ਪੂ ਰਾ ਘ ਟਿ ਵ ਧਿ ਕਿ ਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ
ਐ ਸਾ ਜਾ ਣੈ ਪੂ ਰੇ ਮਾ ਂ ਹੇ ਸ ਮਾ ਂ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥

ਅਨੁ ਤਨੁ ਮੇਲਾ ਅਵ ਗੁ ਣੀ ਚਿ ਜੁ ਭਰੀ ਗੰ ਧੀ ਆਇ ॥ ਸ ਰ ਵ ਰੁ ਹੰ ਸਿ ਨ ਜਾ ਣੈ ਆ ਕ
ਗੁ ਪੰ ਖੀ ਸਿ ਰੇ ਨਾ ਸ ਕ ਤ ਸਿ ਉ ਐ ਸੀ ਪ੍ਰੀ ਤੈ ਬੁ ਝ ਹੁ ਰੇ ਗਿ ਆ ਨੀ ਰੰ ਗੇ ॥ ਸ ਭ ਸ
ਜੋ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮਾ ਉ ॥ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਨ ਵ ਵ ਨ ਕਾ ਰੁ ਤੁ ਰੀ ਰ ਬੁ ਦ ਰੀ
ਆ ਉ ॥੧॥ ਅ ਜ ਨ ਮੇ ਕਾ ਢ ਲੁ ਕਿ ਆ ਰ ਾ ਣੀ ਜਾ ਂ ਹ ਰਿ ਭ ਗ ਤਿ ਨ ਭਾ ਉ ॥ ਮੋ ਧਾ ਖਾ ਧਾ
ਬਾ ਦੀ ਹੈ ਜਾ ਂ ਮ ਨਿ ਦੂ ਜ ਾ ਭਾ ਉ ॥ ਵੇ ਖ ਦੂ ਸ੍ਰ ਨ ਣ ਾ ਝੂ ਠੁ ਹੈ ਮੁ ਖਿ ਝੂ ਠ ਮਾ ਲਾ ਉ ॥ ਨ ਨ
ਕ ਨਾ ਮੁ ਸ ਲਾ ਹਿ ਤੂ ਹੋ ਰੁ ਹ ਉ ਮੇ ਮਾ ਵ ਉ ਜਾ ਉ ॥੧॥ ਐ ਹੈ ਨਿ ਵੈ ਰ ਲੇ ਨਾ ਹੀ ਘ ਣੇ ਵੈ
ਲ ਢ ਕ ਰੂ ਸੰ ਸਾ ਰੁ ॥੨॥ ਨ ਨ ਕ ਲ ਗੀ ਤੁ ਰਿ ਮ ਰੈ ਜੀ ਵ ਣ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਣੁ ॥ ਚੋ ਵੈ ਸੋ ਜੋ
ਜੋ ਮ ਰੈ ਲ ਗੀ ਸਾ ਪ ਰ ਵ ਾ ਣੁ ॥ ਜ ਜੇ ਸੋ ਨੇ ਲ ਾ ਏ ਤੁ ਸ ਲ ਗੇ ਲ ਗੀ ਤੁ ਪ ਰ ਵ ਾ ਣੁ ॥ ਘਰ
ਮੇ ਪੇ ਕਾ ਮੁ ਨ ਸਿ ਕ ਲੈ ਲ ਾ ਇ ਆ ਤੇ ਸਿ ਸੁ ਜਾ ਣੈ ॥੩॥ ਡਾ ਢੋ ਵੈ ਕਉ ਣੁ ਜੋ ਕ
ਚਾ ਸ ਾ ਜੇ ਆ ਧਾ ਭੂ ਪੰ ਜਿ ਰ ਲ ਾ ਇ ॥ ਕ ਰ ਾ ਪ ਾ ਜੇ ਆ ਡਾ ਂ ਚ ਾ ਆ ਣ ਗੁ ਰ ਾ ਸ਼ ਜਾ ਂ
ਤਿ ਸੁ ਭ ਾ ਵ ਸ਼ੀ ਆ ਪ ਰ ਮ ਜੋ ਤਿ ਜਾ ਗਾ ਇ ਦ ਾ ਜ ਾ ਵ ਾ ਵ ਹੀ ॥੪॥ ਮ ਨ ਹੁ ਜਿ ਅੰ ਧੇ ਪੁ
ਪ ਕ ਹਿ ਆ ਬੇ ਰ ਦੁ ਨ ਜ ਾ ਣ ਨੀ ॥ ਮ ਨ ਅੰ ਧੇ ਊ ਪੇ ਕ ਦ ਲ ਾ ਦੇ ਸ਼ ਨਿ ਖ ਰੇ ਕ ਭੂ ਪ ਾ ਣੈ
ਰ ਿ ਕ ਾ ਹਿ ਜ ਾ ਣ ਨਿ ਕ ਾ ਹੇ ਆ ਬੁ ਝ ਾ ਨਿ ਤੇ ਨ ਰ ਸੁ ਖ ਾ ਵ ਸ ਰੁ ਪ ਾ ਇ ਕ ਨ ਾ ਨ ਦੁ ਨ ਬੇ ਦੁ
ਨ ਗੀ ਅ ਰ ਸੁ ਰ ਸੁ ਕ ਬੁ ਨ ਜ ਾ ਣੈ ਤਿ ਆ ਇ ਕ ਨ ਾ ਸੇ ਧਿ ਨ ਬੁ ਧਿ ਨ ਅ ਕ ਲਿ ਸ ਰ ਅ ਖ
ਰ ਕ ਭੇ ਉ ਨ ਲ ਧੰ ਤੁ ਪ ਾ ਨ ਾ ਨ ਕ ਤੇ ਨ ਰ ਅ ਸ ਾ ਲਿ ਖ ਰ ਜੋ ਬੇ ਨੁ ਗੁ ਣ ਣ ਗ ਾ ਬੁ ਕ ਰੰ ਤ ॥
੧੫॥ ਸੋ ਬ ਧ ਮ ਣੁ ਜੋ ਬੰ ਦੈ ਬ ਹੁ ਮ ਾ ਜ ਪੁ ਤ ਪੁ ਸ਼ੰ ਜ ਮੁ ਕ ਮ ਾ ਵੈ ਕ ਰ ਮ ਾ ਸ਼ੀ ਲ ਸ਼ੋ ਭੋ
ਖ ਕ ਾ ਰੇ ਖੇ ਧ ਰ ਮ ਾ ਬੰ ਧ ਨ ਤੋ ਟੈ ਹੋ ਵੈ ਮੁ ਕ ਤੁ ਸ਼ੋ ਈ ਬ ਧ ਮ ਣੁ ਪੂ ਜ ਣ ਜੁ ਗੁ ਤੁ ॥੧੬
॥ ਖ ਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕ ਰ ਮ ਾ ਸੂ ਰ ਾ ਪੁ ਨ ਦ ਾ ਨ ਕ ਾ ਰੈ ਸ ਗੁ ਰੁ ਖੇ ਤੁ ਪ ਛ ਾ ਣੈ ਬੀ ਜੋ ਦਾ ਨੁ
ਸੋ ਖ ਤ੍ਰੀ ਦ ਰ ਗ ਹ ਪ ਰ ਵ ਾ ਨ ਾ ਲ ਬੁ ਲੋ ਭੁ ਜੇ ਕੂ ਕ ਮ ਾ ਵੈ ॥ ਅ ਪ ਣ ਾ ਕੀ ਤ ਆ ਪੇ
ਪ ਾ ਵੈ ॥੧੭॥ ਤ ਨੁ ਨ ਤ ਪ ਾ ਇ ਤ ਨੁ ਰ ਜੀ ਉ ਬ ਾ ਲ ਹ ਤ ਨ ਬ ਾ ਲੇ ॥ ਸ ਿ ਰੀ ਪੋ ਰੀ ਕਿ
ਆ ਢੋ ਵੈ ਆ ਅੰ ਦ ਰਿ ਪ ਰੀ ਸ ਮ ਾ ਲੇ ॥੧੮॥ ਸ ਭ ਨੀ ਪ ਰੀ ਸ ਹੁ ਵ ਸੈ ਸ ਹ ਬਿ ਨੁ
ਘ ਣ ਨ ਕੋ ਇ ਪ ਨ ਾ ਨ ਕ ਤੇ ਸੋ ਹ ਾ ਗ ਣੀ ਜਿ ਨ ਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਰ ਗ ਟੁ ਹੋ ਇ ॥੧੯॥ ਜ
ਤਉ ਪ੍ਰੇ ਮ ਖੇ ਲਣ ਕ ਾ ਚ ਾ ਉ ਸ ਿ ਰੁ ਧ ਰਿ ਤ ਲੀ ਗ ਲੀ ਮੇ ਰੀ ਆ ਉ ॥ ਜ ਇ ਤੁ ਮ ਾ ਰ ਗਿ

ਸ੍ਰੀਕਾਮਦਾ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੭

ਭਾਇ ਬਹੁਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਦੀ ਖਟਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇਆ ਰਤੀਊ ਬਾਣੀ ਭਗ
ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਆਖੀਐ ਪੂਰਬਲੇ ਪਰਭਗਤੀ ਨਾਲੇ ਹੋਰੁ ਆਤਿਲੋ ਚੈ ਭਗਤੀ
ਲੋ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਸ ਸਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਆਕੁ ਟੀ ਆਖੀ
ਸੰਖ ਯੋਗ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸੇ ਵੇ ਆਤਨ ਜਾਨ ਲਾ ਗਾਉ ਪਾਇਆ ੧ ਆਜਿ ਨਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸੇ ਵੇ ਆਤਨ ਜਾਨ ਲਾ ਗਾਉ ਪਾਇਆ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇ ਆਕੀ ਬੁਖ ਜਾਇ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜ
ਲੋ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਸ ਸਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਆਕੁ ਟੀ ਆਖੀ
ਸ੍ਰਿ ਅਕੁ ਟੈ ਲਾਲ ਚਿਲਗਿਆ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ
ਆਗਿ ਜਿਨਾ ਦੇ ਲਿਨ ਤੂੰ ਬੜੀ ਮਾਇ ਆ ਠਗੋ ਠਗਾ ਮਨਮੁਖ ਖਬੀ ਨੀਚ
ਈ ਆਹਿਨ ਗੰਮਲਹੀ ਵਗਿਸ ਗਿਆ ਅਪਿ ਬੁਲਾ ਏ ਭੁਲੀ ਐ ਆਪੇ ਐ
ਸਿ ਲਾ ਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚ ਸਾਲ
ਹੀ ਸਾ ਲਾ ਹਣ ਭੀ ਸਚ ਸਾਲਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ
ਹਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਨ ਹੋ ਫਿਰਉਤ ਹਤ ਸਾਚੇ ਇ ਜਨ ਹਦੇ ਖਤ ਹਏ ਕੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਦਾ ਦੂ ਖਾ ਵਿ ਸਾ ਰਣੁ ਸਬਦੁ ਪੈ ਜੇ ਮੰ ਨਿ ਵ ਸਾ ਏ ਕੋ ਇ
ਗੁਰ ਕਿਰ ਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ਦਾ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ
ਖੰ ਪਿ ਮੁਏ ਖੁ ਹਣੇ ਲਖ ਅਸੰਖ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੰ ਲੇ ਸੁ ਉ ਬਰੇ ਸ ਚੈ ਸਬ ਦਿ ਅ
ਖੰ ਖ ੧ ਆਜਿ ਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸੇ ਵੇ ਆਤਨ ਜਾਨ ਲਾ ਗਾਉ ਪਾਇਆ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇ ਆਕੀ ਬੁਖ ਜਾਇ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜ
ਲੋ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਸ ਸਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਆਕੁ ਟੀ ਆਖੀ
ਸ੍ਰਿ ਅਕੁ ਟੈ ਲਾਲ ਚਿਲਗਿਆ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ
ਆਗਿ ਜਿਨਾ ਦੇ ਲਿਨ ਤੂੰ ਬੜੀ ਮਾਇ ਆ ਠਗੋ ਠਗਾ ਮਨਮੁਖ ਖਬੀ ਨੀਚ
ਈ ਆਹਿਨ ਗੰਮਲਹੀ ਵਗਿਸ ਗਿਆ ਅਪਿ ਬੁਲਾ ਏ ਭੁਲੀ ਐ ਆਪੇ ਐ
ਸਿ ਲਾ ਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚ ਸਾਲ
ਹੀ ਸਾ ਲਾ ਹਣ ਭੀ ਸਚ ਸਾਲਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ
ਹਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਨ ਹੋ ਫਿਰਉਤ ਹਤ ਸਾਚੇ ਇ ਜਨ ਹਦੇ ਖਤ ਹਏ ਕੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਦਾ ਦੂ ਖਾ ਵਿ ਸਾ ਰਣੁ ਸਬਦੁ ਪੈ ਜੇ ਮੰ ਨਿ ਵ ਸਾ ਏ ਕੋ ਇ
ਗੁਰ ਕਿਰ ਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ਦਾ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ
ਖੰ ਪਿ ਮੁਏ ਖੁ ਹਣੇ ਲਖ ਅਸੰਖ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੰ ਲੇ ਸੁ ਉ ਬਰੇ ਸ ਚੈ ਸਬ ਦਿ ਅ
ਖੰ ਖ ੧ ਆਜਿ ਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸੇ ਵੇ ਆਤਨ ਜਾਨ ਲਾ ਗਾਉ ਪਾਇਆ

ਤਸਲਾ ਦੇ ਹਰਿ ਨਾ ਮੋ ਚਿਤੁ ਲਾ ਇ ਆ ਮਨੁ ਚਨੁ ਧਨੁ ਆ ਗੈ ਰਖਿ ਆ ਸਿਤੁ ਵੇ ਚਿ
ਆ ਗੁ ਰਆ ਗੈ ਜਾ ਇ ਚੈ ਭਗ ਤੀ ਭਗ ਤ ਬਹੁ ਲੋ ਚ ਦੇ ਪ ਲੋ ਚ ਪੂ ਜਿ ਮ ਲਾ ਇ ਹਰਿ
ਪ ਭੁ ਵੇ ਪ ਰ ਵ ਹੁ ਪੈ ਕਿ ਤੁ ਖ ਧੋ ਤਿ ਪ ਤਾ ਇ ਸਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਭ ਣੈ ਜੇ ਚ ਲੈ ਇ ਪ ਤਾ ਜੋ
ਰਿ ਗੁ ਣ ਗਾ ਇ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕ ਲਜੁ ਗਿ ਨਾ ਨਕ ਗਾ ਜੈ ਚ ਲੈ ਸਤਿ ਗੁ ਰ ਭ ਇ ੧ ਸਤਿ
ਗੁ ਰੂ ਨ ਸੇ ਵਿ ਓ ਸ ਬ ਦੁ ਨ ਰ ਖਿ ਉ ਰ ਧਾ ਰਿ ਅ ਧਿ ਗੁ ਰਿ ਨਾ ਕਾ ਜੀ ਵਿ ਆ ਕਿ ਤੁ ਆ ਵੈ
ਸਾ ਰਿ ਆ ਗੁ ਰ ਮ ਤੀ ਭ ਉ ਮ ਨਿ ਪ ਵੈ ਤਾ ਹ ਰਿ ਗ ਸ ਲੋ ਪ ਆ ਰਿ ਆ ਨ ਉ ਮ ਲੈ ਹੁ ਰਿ
ਲਿ ਖਿ ਆ ਜ ਨ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਰਿ ਉ ਤ ਰਿ ੧ ਸ ਮ ਇ ਆ ਮੋ ਹ ਜ ਗੁ ਭ ਮ ਆ ਬ ਹੁ
ਸੈ ਖ ਬ ਰਿ ਨ ਹੋ ਇ ਅ ਕਾ ਮੁ ਕ੍ਰੋ ਧੁ ਮ ਨੁ ਹਿ ਲਿ ਲ ਇ ਆ ਮ ਮੁ ਖ ਅੰ ਧ ਲੋ ਇ ਆ ਲੋ
ਨ ਖ ੜ ਗ ਪੰ ਚ ਦੂ ਤ ਸ ਘ ਰੇ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਜਾ ਗੋ ਜੇ ਇ ਮ ਨ ਅ ਰ ਤ ਨੁ ਪ ਰ ਗ ਸੈ ਆ ਮ ਨੁ
ਤ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਹੋ ਇ ਨ ਮ ਮੀ ਨ ਨ ਕ ਟੇ ਫਿ ਰੀ ਬਿ ਨੁ ਨਾ ਵੈ ਬਾ ਹ ਹੋ ਇ ਨਾ ਨ ਕ ਜੋ
ਧੁ ਰਿ ਕ ਰ ਤੈ ਲਿ ਖਿ ਆ ਸੁ ਮੋ ਦਿ ਨ ਸ ਕੈ ਕੋ ਇ ੧ ੪ ਸ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹਾ ਰਿ ਧ ਨੁ ਖ ਦਿ ਆ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਵੀ ਚਾ ਰਿ ਆ ਮੁ ਪ ਦ ਰ ਬੁ ਪ ਇ ਆ ਅ ਤ ਦ ਭ ਰੇ ਭੰ ਡਾ ਹਾ ਗੁ ਣ ਬਾ
ਣੀ ਉ ਚ ਰ ਓ ਅੱ ਤ ਨ ਪਾ ਵ ਰੁ ਆ ਨ ਨ ਕ ਸ ਭ ਕਾ ਵ ਦ ਕ ਰ ਤ ਕੋ ਵੇ ਖੇ ਸ ਿ ਰ ਜ ਨ ਪ ਰਾ ਰੁ
੧ ਪ ਗੁ ਰਮੁ ਖਿ ਅੰ ਤ ਰਿ ਸ ਹ ਜੁ ਪੈ ਮ ਨੁ ਚ ਵ ਿ ਆ ਦ ਸ ਵੈ ਆ ਕਾ ਸੁ ਪ ਤਿ ਬੈ ਊ ਘ ਨ ਭੁ ਖ
ਪੈ ਹ ਰਿ ਅੰ ਮਿ ਤ ਨ ਮੁ ਸੁ ਖ ਵਾ ਸੁ ਹ ਨ ਨ ਕ ਦੁ ਖ ਸੁ ਖ ਪ ਵਿ ਆ ਪ ਤ ਨ ਮੀ ਜਿ ਬੈ ਆ ਤ ਮ ਰ
ਮ ਪ ਰ ਗ ਸੁ ੧ ਪ ਆ ਕਾ ਮੁ ਕ੍ਰੋ ਧ ਕ ਾ ਚੋ ਲ ਵ ਾ ਸ ਭ ਗ ਲ ਿ ਆ ਇ ਪ ਾ ਇ ਕਿ ਉ ਪ ਜ
ਹ ਹ ਇ ਕਿ ਬੇ ਨ ਸ ਜਾ ਹੁ ਹੁ ਕੁ ਮੇ ਆ ਵੈ ਜ ਾ ਇ ਜ ਾ ਮ ਣ ਵ ਚੁ ਕ ਈ ਰੋ ਕੁ ਲਾ
ਦੂ ਜੇ ਭ ਾ ਇ ਬੰ ਧ ਨਿ ਬੰ ਧਿ ਭ ਵ ਈ ਅ ਨੁ ਕ ਰ ਣ ਕ ਵ ਨ ਜ ਾ ਇ ੧ ਸ ਜਿ ਨ ਕ ਉ
ਕਿ ਰ ਪਾ ਧ ਾ ਰੀ ਅ ਨੁ ਹ ਨ ਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਮਿ ਲ ਿ ਆ ਆ ਇ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਮੀ ਲੇ ਉ ਲ ਟੀ
ਭ ਈ ਮ ਰਿ ਜੀ ਵੇ ਆ ਸ ਹ ਜਿ ਸੁ ਖ ਪ ਾ ਇ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਭ ਗ ਤੀ ਰ ਤਿ ਆ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨ ਾ ਮ ਸ
ਮ ਾ ਇ ਆ ੧ ਦ ਮ ਮੁ ਖ ਚੰ ਚ ਲ ਮ ਤਿ ਹੋ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬ ਹੁ ਚ ਤ ਰ ਾ ਈ ਮ ਕਿ ਤ ਬ ਕ ਰ ਤੀ
ਆ ਇ ਆ ਇ ਰ ਬ ਾ ਗ ਇ ਆ ਇ ਕੁ ਰ ਤਿ ਲੁ ਬ ਾ ਇ ਨ ਪ ਾ ਈ ਮ ਨੁ ਦ ਨ ਜੋ ਬੀ ਜ ਦਿ ਸ ਭ ਧ ਾ
ਮ ਰ ਾ ਇ ਕੈ ਜ ਾ ਈ ਮ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਜ ਮ ਕ ਾ ਲੁ ਨ ਛੋ ਡ ਈ ਦੂ ਜੈ ਭ ਾ ਇ ਖ ਾ ਈ

ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਧਨ ਬੁਝੀ ਨਿਰਚੈ ਦਾ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰ
ਜੋ ਵੈਦਾ ਨਾਨਕ ਸਚ ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਪਮਾਨੁ ਦਾ ਪਾਸ ਤਿ ਗੁਰੂ
ਵਸਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਨਿਹਚਲੁ
ਖਾਧੇ ਰਧਾਰਿ ਮੰਨੇ ਬੋਹਿ ਬੋਹੈ ਮੰਨੀ ਅਸਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਲ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ
ਦਿ ਸਿਵਾਪ ਦੇ ਤਿ ਤੁਸਾ ਚੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਦਾਖ ਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਮ
ਪਿਆਰੁ ਮਜਮਕਾ ਲੁਨੇ ਵਨਮਾ ਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾ ਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਸੇ ਧਨ ਵੰਤੇ ਪੈ ਨਿ ਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਦੇ ਮਜਨ ਕੀ ਵੇ ਕਹਰਿ ਨਾ ਖੁਹਰਿ ਜਿਨ
ਨਾ ਵੈ ਠਵਨ ਠਉ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨ ਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ਵਡਭਾ ਗੀ
ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ਆ ਮਹਿ ਨਿ ਸਿਲਾ ਗਾ ਭਾ ਉ ਮਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਧੂ ਰਿ ਤਿ ਨਾ ਉ
ਸਦ ਕਰ ਬ ਵੈ ਜਾ ਉ ੨੭ ਅਲਖ ਚ ਉ ਸਾਜਿ ਹੋ ਮੇ ਦਨੀ ਤਿ ਸਨ ਜਲ ਤੀ ਕਰੇ ਪੁਰ
ਰਿ ਸਈ ਹੁ ਮੋ ਹੁ ਮਾਇ ਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿ ਆ ਨਾ ਲੈ ਚ ਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ਨ ਬੁ ਰਿ ਸੰ
ਤਿ ਨ ਆ ਵਈ ਕਿ ਸੁ ਆ ਗੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰ ਕਾ ਰਾ ਵ ਵੰ ਛ ਗੀ ਸਤਿ ਗੁ ਰੂ ਪਾ ਇ ਆ ਬੂ ਝਿ ਅ
ਬ ਹੁ ਮੁ ਬਿ ਚਾ ਰੁ ਸਤਿ ਸ ਨ ਅ ਗ ਨਿ ਸ ਭ ਬੁ ਝੈ ਗ ਈ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਉ ਰਿ ਧਾ ਰਿ ਕ
੨ ਦਾ ਸ ਅ ਸੀ ਖ ਤੇ ਬ ਹੁ ਤੁ ਕ ਮਾ ਵ ਦੇ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾ ਵ ਰੁ ਹਾ ਰਿ ਕਿ ਪਾ ਕ ਰਿ ਕੈ ਬ ਖ
ਸਿ ਲੈ ਹੁ ਹਉ ਪਾ ਪੀ ਵ ਡ ਗੁ ਨ ਹ ਗਾ ਰੁ ਹਾ ਰਿ ਜੀ ਉ ਲੇ ਖੈ ਵ ਦਾ ਨ ਆ ਵ ਈ ਤੂੰ ਬ ਖ ਸ਼ਿ
ਮਿ ਲਾ ਵ ਣ ਹਾ ਰਾ ਗੁ ਰ ਰੂ ਠੇ ਹਾ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੂ ਮੇ ਲਿ ਆ ਸਭ ਤਿ ਕਿ ਲ ਵਿ ਖ ਕ ਦਿ ਵਿ ਕ ਰਾ
ਜ ਜਿ ਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆਇ ਆ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਤਿ ਨ ਜੋ ਕਾ ਰੁ ੨ ਹ ਵੇ ਵੰ ਤ੍ਰੈ ਵੰ
ਛ ਤ੍ਰੈ ਜੋ ਮੈ ਲੇ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾ ਇ ਆ ਜ ਨ ਮ ਮ ਰ ਣ ਨਿ ਹ ਚ ਲੁ ਭ ਏ ਗੁ ਮੁ ਖ ਨ
ਮੁ ਧਿ ਆਇ ਆ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਧੂ ਸੰ ਗ ਤਿ ਮਿ ਲੈ ਹੰ ਰਿ ਰ ਤ ਨ ਲ ਭ ਨਿ ਨਾ ਨ ਨ ਕ ਲ ਲ ਲੁ ਆ
ਮੋ ਲ ਲ ਕਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਖੋ ਜਿ ਲ ਹੰ ਨਿ ਚ ਰੇ ਰਿ ਓ ਧਿ ਗੁ ਜੀ ਵ ਵੰ ਛ

ਜੋ ਬ ਨੁ ਜਾ ਦਾ ਸ ਨ ਦਾ ਰਿ ਨ ਆ ਵ ਈ ਜ ਰੂ ਪ ਪ ਹੁ ਚੈ ਮ ਰਿ ਜਾ ਈ ਨਾ ਪੁ ਰੁ ਕ ਲ ਭੁ ਮੋ ਹੁ ਹੋ ਰੁ ਭੈ ਅੰ
ਤਿ ਬੇ ਲੀ ਓ ਨ ਸ ਖ ਾ ਈ ਨਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਵੇ ਸੋ ਸੁ ਖੁ ਪ ਵੇ ਨ ਉ ਫ ਵੈ ਸੋ ਮ ਨਿ ਆ ਈ ਨਾ ਨ ਨ ਕ
ਜੇ ਵ ਡ ਵ ਡ ਭਾ ਗੀ ਜੇ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਨ ਸੀ ਸ ਮ ਾ ਈ ੧ ਦ ਸ ਮ ਨ ਮੁ ਖਿ ਨ ਮੁ ਨ ਚੇ ਤ ਨੀ ਬਿ ਨੁ
ਨ ਵੈ ਦੁ ਖੋ ਰੇ ਇ ਆ ਭ ਾ ਮ ਾ ਰੁ ਨ ਪ੍ਰ ਜ ਨੀ ਦੂ ਜੇ ਕਿ ਉ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਇ ਾ ਹਉ ਮੈ ਅੰ ਤ ਰਿ ਮੋ
ਲੁ ਪੈ ਸ ਬ ਦਿ ਨ ਕ ਾ ਢ ਮੀ ਹੋ ਇ ਨਾ ਨ ਕ ਾ ਬੇ ਨ ਨ ਵੈ ਮੋ ਲੇ ਆ ਮੁ ਏ ਜ ਨ ਮੁ ਪ ਦਾ ਬੁ
ਮੋ ਇ ੨ ੰ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਬੋ ਲੇ ਅੰ ਧੁ ਲੇ ਤਿ ਸੁ ਮ ਹਿ ਅ ਗ ਨੀ ਕ ਾ ਵ ਾ ਸ ਾ ਬ ਾ ਣੀ ਸੁ ਰ ਤਿ
ਨ ਬੁ ਝ ਨੀ ਸ ਬ ਦਿ ਨ ਕ ਰ ਹਿ ਪ ਰ ਗ ਾ ਸ ਾ ਪ ਚ ਨ ਾ ਆ ਪ ਣੀ ਅੰ ਦ ਰਿ ਸੁ ਧਿ ਨ ਹੀ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨਿ
ਨ ਕ ਰ ਹੀ ਵਿ ਸ ਾ ਸ ਾ ਗ ਿ ਆ ਨੀ ਆ ਅੰ ਦ ਰਿ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੁ ਪੈ ਨ ਿ ਤ ਹ ਰਿ ਲੇ ਵ ਾ ਸ ਦ ਾ ਵ ਿ ਆ
ਸ ਾ ਹ ਰਿ ਰਿ ਗ ਿ ਆ ਨੀ ਆ ਕੀ ਰ ਖ ਦ ਾ ਹ ਉ ਸ ਦ ਬ ਾ ਲ ਿ ਹ ਾ ਰੀ ਤ ਸ ਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਿ ਜੋ ਹ ਰਿ ਸੇ
ਵ ਦੇ ਜ ਨ ਨ ਾ ਨ ਕ ਬ ਤ ਾ ਕ ਾ ਦ ਾ ਸ ਾ ੨ ੧ ਆ ਆ ਇ ਆ ਭ ਰ ਾ ਇ ਅੰ ਗ ਮ ਸ ਰ ਪ ਾ ਪ ਜ ਗ ਾ ਪ ਰਿ ਆ
ਬਿ ਖ ਮ ਾ ਇ ਆ ਬਿ ਖ ਕ ਾ ਆ ਰ ਦ ਹ ਰਿ ਨ ਾ ਮੁ ਪ ਾ ਗੁ ਰ ਗ ਰ ਡ ਸ ਬ ਦ ਮੁ ਖਿ ਪ ਾ ਇ ਆ ਜ ਿ ਨ
ਕਉ ਪੂ ਰਬਿ ਲਿ ਖਿ ਆ ਤ ਿ ਨ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗੁ ਰ ਮ ਿ ਲ ਿ ਆ ਆ ਇ ਮ ਿ ਲ ਿ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗੁ ਰ ਨ ਿ ਰ
ਮ ਲ ਹੋ ਇ ਆ ਬਿ ਖੁ ਕਉ ਮੋ ਗ ਇ ਆ ਬੋ ਲ ਾ ਇ ਆ ਸ ਾ ਗੁ ਮ ਖ ਾ ਕੇ ਮੁ ਖ ਉ ਜ ਲੇ ਹ ਰਿ
ਦ ਰ ਗ ਹ ਸੋ ਭ ਾ ਪ ਇ ਆ ਜ ਨ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਬ ਦ ਕ ਰ ਬ ਾ ਣ ਿ ਨ ਜੋ ਚ ਾ ਲ ਾ ਹ ਿ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗੁ ਰ ਭ ਾ
ਇ ਆ ੨ ੨ ਪ ਸ ਾ ਤ ਿ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰ ਖ ਮ ਿ ਨ ਰ ਵੈ ਰੁ ਹੋ ਪੈ ਨ ਿ ਤ ਹ ਿ ਰ ਦੇ ਹ ਰਿ ਲੇ ਵ ਲ ਾ ਇ ਮ ਿ ਨ ਰ ਵੈ ਰੁ
ਨ ਾ ਲ ਿ ਵੈ ਰ ਰ ਚ ਾ ਇ ਦ ਾ ਆ ਪ ਣੈ ਘ ਰ ਿ ਲ ੂ ਕ ਿ ਲ ਾ ਇ ਆ ਅੰ ਤ ਰ ਿ ਮ ੋ ਧੁ ਆ ਅੰ ਮ ਾ ਰੂ ਪੈ
ਅ ਨ ਦ ਿ ਨ ਜ ਲ ੈ ਸ ਦ ਾ ਦ ੁ ਖ ੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਕ ੂ ੜ ੂ ਬ ੋ ਲ ੇ ਬ ੋ ਲ ਾ ਨ ਿ ਤ ਭ ਉ ਕ ਦ ੇ ਿ ਬ ਿ ਖ ੁ ਖ ਾ ਧ ੇ
ਦ ੂ ਜ ੈ ਭ ਾ ਇ ਆ ਬ ਿ ਖ ੁ ਮ ਾ ਇ ਆ ਅ ਾ ਕ ਾ ਰ ਦ ੇ ਭ ਰ ਮ ਦ ੇ ਫ ਿ ਰ ਿ ਪ ਰ ਿ ਪ ਰ ਿ ਪ ਤ ਿ ਭ ਵ ਾ ਇ ਆ
ਬ ੇ ਸ ੁ ਆ ਕ ੇ ਰ ੇ ਪ ੂ ਤ ਾ ਜ ੇ ਉ ਪ ੈ ਚ ਨ ਾ ਮ ੁ ਤ ਿ ਸ ੁ ਜ ਾ ਇ ਆ ਹ ਰ ਿ ਹ ਾ ਰ ਿ ਨ ਾ ਮ ੁ ਮ ਨ ਚ ੇ ਤ ਨ ੀ ਕ ਰ ੈ
ਆ ਪ ਿ ਖ ੁ ਆ ਇ ਆ ਹ ਰ ਿ ਗ ੁ ਰ ਮ ੁ ਖ ਿ ਕ ਰ ਿ ਪ ਾ ਧ ਾ ਰ ੀ ਅ ਨ ੁ ਜ ਨ ਾ ਵ ੇ ਛ ੂ ੜ ੇ ਆ ਪ ਿ ਮ ੀ ਲ ਾ
ਇ ਆ ਜ ਨ ਨ ਾ ਨ ਕ ਤ ਿ ਸ ੁ ਬ ਾ ਲ ੇ ਹ ਾ ਰ ੈ ਜ ੋ ਸ ਤ ਿ ਗ ੁ ਰ ਲ ਾ ਗ ੇ ਪ ਾ ਇ ਆ ੨ ੩ ਮ ਨ ਮ ੁ ਖ ਿ
ਜ ੋ ਉ ਬ ਰ ੇ ਬ ਿ ਨ ੁ ਨ ਾ ਵ ੈ ਜ ਮ ਪ ੁ ਰ ਜ ਾ ਂ ਹ ਿ ਮ ਨ ਾ ਨ ਕ ਬ ਿ ਨ ੁ ਨ ਾ ਵ ੈ ਸ ੁ ਖ ੁ ਨ ਹ ੀ ਆ ਇ ਗ ਇ ਪ ਛ ੁ
ਤ ਾ ਹ ੀ ੨ ੪ ਹ ਾ ਚ ੈ ਤ ਾ ਵ ਾ ਵ ਤ ਰ ਹ ੀ ਗ ਇ ਏ ਤ ਾ ਂ ਮ ਨ ਿ ਭ ਾ ਇ ਆ ਆ ਅ ਨ ੰ ਦ ਾ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦ ੀ

ਨਾਮਾ ਜਾਪੈ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਆਜਨਨਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ੩ ਆਇ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਭਰਮਤਿ ਨੋਵਏਸੀ ਨਸੀਅਸਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਆਜਨਨਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧੇਆ ਗੁਰਕੈ
ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ੨ ਸਿਫਤੀ ਭੀਕਵੇਸਾਹੁ ਨਕੀਜੈਜੇਕਾ ਪਾਰੇਵਸਾਇਆ ਆਖੈ
ਕਾਲੇਤਿ ਬੈਧੁਪੈਜਿਬੈਧਬੁਨਪਾਇਆਨਨਮੁਖਸੇਤੀਸੇਗੁਰਕੇਮੁਹਿਕਾਲਖਦਾ
ਗੁਲਗਾਇਆ ਮੁਹਿਕਾਲੇਤਿਨਕਾਲੇਭੀਆਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿ
ਰਤਿਹਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇਆਜਨਨਮਮਰਨਕੀਮਾਲੁਚੁਤੈ
ਜਨਨਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆ ੪ ਆਦੁਹਰਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆਸੁਮੋਦਣਾ
ਜਾਇਆਜੀਉਪੈਭੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਿਪਾਲਕਰੇਹਰਿਆਚੁਗਲਨਿੰਦਕਭੁ
ਖੇਰੁਲਿਮੁਏਏਨਾਹਬੁਨਕਿਬਾਊਪਾਇਬਾਹਰਿਪਾਖੰਡੁ ਸਭੁਕਰਮਕਰਹਿਅਮਿਨਿ
ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇਆਖੇਤਿਸਹੀਰੇਜੋ ਬੀਜੀਐਸੋ ਅੰਤਿਖਲੋ ਆਆਇਆਸਨ
ਕਕੀਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀਹਰਿਭ ਵੈ ਬਧਾਸੇਮਿਲਾਇ ੪ ੧ ਸਮਸਮਾਵਣਜਾਣੁਸਭੁਝੁ
ਨਾਸੁਝੈ ਦਰਬਰੁਆਇਐਸੋਹਿਪਲੇਇਆਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਹਾਤ
ਬਨਰੁਸੁਤਜਾਗਿਆਸਿਰੈਂਡੁਲਗਾਬਹੁਭਾਰੁਗੁਰਮੁਖਾਂਕਰਾਂਉਪਰਿਹਰਿਚੇਤਿ
ਆਸੇਪਾਸੇਮੋਖਦੁਆਰੁਨਾਨਕਆਪਿਚਿਓਉਧਰੇਸਭਕੁਟੰਬਤਰੇਪਦਾ
ਰਾ ੪ ੨ ਸਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਸਿਧਾਪੋਹਰਿਦ
ਰਗਹਰਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਝਾਪੋਆਬਿਨੁਸਬਦੇਮੁਆਪੈਸਭੁਕੋਇਆਨਮੁਖੁਮੁਆ
ਆਪਨਾਜਨਮੁਖੋਇਆਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਦੁਖੋਰੋਇਆਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇ
ਸੁਹੇਹਾਇ ੪ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇਕਦੇਨਾਹੀਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸੁਰਤਿਗਿਆਨੁਸਾਦ
ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਅੰਤਰਿਸਹਜਾਧਿਆਨੁਓਇਸਦਾਅਨੰਦਿਬਿਬੇਕਰ
ਹਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕਸਬਮਾਨੈਅਤਿਨਾਨਦਗੀਇਕੋਆਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁ
ਪਛਾਨੁ ੪ ੪ ਸਮਨਮੁਖਬਾਲਕੁਬਿਗਧਿਸਮਾਨੈਓਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਰ
ਤਿਨਾਹੀਆਵਿਚਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸਭੁਧਰਮਰਾਇਕੋਜਾਂਪੀਆਸੁਮੁਖਿ
ਛੋਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਣਾਇਓਨਾਮੋਲਿਪਤੁਗੁਨਲਗਈਜਿ ਚਲਸੀ

ਛਾਇ ਰਿਹਾਇ ਮਾਂਗਤੇ ਚੋਇ ਨਾਮੀ ਲੈਤ ਜਾਂਹੀ ਦੇਸ ਨਿਮੀ ਲੈ ਨਬਾਉ ਮਾਨ ਬਾਲੂ
ਮੁਤਿ ਨਾਮਨ ਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇ ਆਨ ਉਤਿ ਵਿਟਹੁ ਉਵਾਰੀ ਆ
ਭਾਈ ਤਿਨਕਉ ਸਦਬਲਿਹਾਂ ਜਿਨ ਉ ॥੧॥ ਸੇਦਾੜੀ ਆਸਚੀ ਆਜਿ ਸੁਹਚਰ
ਨੀਲਗੀਨਿਆ ਨਨਦਿਨ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨ ਰਹੰਨਿ ਨਾਨਕ
ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਦੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਚਿਰੰਨਿ ॥੨॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀ ਆਸ ਚੁ ਬੋਲਣਿ
ਚੁਕਾ ਮਾਹਿ ਆਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਆਸਚੀ ਬਾਸੀ ਸਚੁ
ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ਆ ਸਚੁ ਸੁਣਣਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਨਿਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ਆਸਚੀ
ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਆ ਨਾਨਕ ਵੇਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨਪਾਈ ਐ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਹਿ ॥੨॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪਿਉ ਪਿਉ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪੇਮ ਪਿਆਸ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਚੁਕੇ ਸਭ ਭੁ
ਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਸਮੁਰਥੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੪॥
॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੈ ਸਚੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿ ਆਤੇ ਰਾਬਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਐ ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਰੰਕੜਾ
ਕਿਵ ਰਸਦਾ ਖੁੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਸਭ ਊ ਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆ
ਸ ਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਲਹ ਜਾਇ ॥੫॥ ਆਸ
ਬੀਚੁ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਲਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਪੀਤਮੁ ਲਹੈ ਦੁਖ ਬਰਸਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਭ ਮਿਲੁ ਵਰਸਦਾ ਸਹਜਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਸਭੁ ਕਪੜਾ ਸੋਵਾ ਈ ਜੋ ਤੰਜੋ
ਮੀਲਾ ਇ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿਐ ਆਸ ਚੇਹੁ ਕਾਮ ਪੂਰਾਇ ਦੁਦਰਸੈ ਦਇ ਆਕਾਰੁ ਗੁੜੀ ਛੁਪਾਵਲਾ
ਸ ਭੇਰੇ ਜਿ ਆਸ ਚੇਹੁ ਕਾਮ ਪੂਰਾਇ ਦੁਦਰਸੈ ਦਇ ਆਕਾਰੁ ਗੁੜੀ ਛੁਪਾਵਲਾ

ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਅਨਦਿਨੁ ਖਜੁ ਰਿਨ ਉਰ ਮੈਂ ਜੋ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ
ਅਨੁਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਪਾਖੁਰ ਕਰੇ ਸੁਕੋਹਾ ਸਿਉ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦੈ
ਸਮਾਨਮੁਖਿ ਕਮਾਣ ਰਾਵੈ ਲੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿ ਸੁਸਭਰਿ ਕਢੁ ਸੁਝੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਮਨਸਾਰੁ ਲੁਝੈ ॥੪॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਸੋ ਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨਕੀ ਤੋ ਵੀਚਾ
ਓਇ ਮਾਣ ਸਚੁ ਨਿਨ ਆਖੀ ਅਨਿ ਪਸੁ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਪਿਆਰੁ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਾਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵੇਰੋ ਵਾ
ਜੀ ਵਿਦਆਨੈ ਮੈਲੇ ਸੁਜੀ ਵੇ ਦੇਹ ਰੋਜ ਗਜੀ ਵਨ ਉ ਰਧਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਖਿ ਸੋਹੇ
ਤਿ ਭੁਸ ਚੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜੁ ਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸੁਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇ ਐ ਸੋ ਹੁ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਉ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਨ
ਵਨਿ ਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਾਗੀ ਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ॥
ਵਡ ਭਾਗੀ ਗਰੁ ਮੰਦਰੁ ਹੋ ਜਿ ਆ ਹਰਿ ਹਿਰ ਦੈ ਪਾਇ ਆ ਨਾਲਿ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖ ਖਦਹ
ਦਿਸਾਹਿ ਫਿਰੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭਾ ਵੇ ਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਦੀ ਮਰਿ ਜੰਮ
ਹਿ ਵੇਰੋ ਵਾਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ਨਾਮ
ਮਾਰਨਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ਆਕਿਲਾ ਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਦੀ ਅਹੰ ਮੈਂ ਚੁਕੈ
ਭੁਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ਹਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਾ ਪਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਪਵਿ ਪਨ ਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾ
ਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੈ ਜੀ ਅਸ ਉ ਭਾ ਈ ਲਏ ਹੁ ਕੀ ਫਿ
ਰਉ ਅਜ ਬੈਸਾ ਵਰਿ ਬੈਸ ਹਭਾ ਈ ਜਹ ਭੇ ਜਾ ਹਿ ਤਹ ਜਾ ਉ ਏ ਵ ਤੁ ਧਨੁ ਹੋ ਤੁ ਕੋ ਨਪੀ
ਈ ਜੇ ਵਤੁ ਸਚਾ ਨਾ ਉ ਆ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ ਵੰ ਭਾ ਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰ ਗਿ ਰਹਾ ਉ ਮੈ
ਨ ਵ ਗੁਣ ਚੰ ਗਿ ਆ ਈ ਆ ਭਾ ਈ ਆਪ ਣੀ ਪ ਤਿ ਕੇ ਸਾ ਦਾ ਮੈ ਪੇ ਖਾ ਇ ਤਿ ਸ ਕਾ ਕਿ
ਆ ਸਾ ਲਾ ਹੀ ਐ ਭਾ ਈ ਦਰਸ ਨ ਕਉ ਬਾ ਲਿ ਜਾ ਇ ਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿ ਚ ਵ ਡੀ ਆ ਵ ਡਿ
ਆ ਈ ਆ ਭਾ ਈ ਕਰ ਮੀ ਮੈ ਲੈ ਚਾ ਇ ਆ ਇ ਕੋ ਹੁ ਕ ਮੁ ਮੰ ਨਿ ਨ ਜਾ ਣ ਨੀ ਭ ਵ ਜੈ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ਅੰਤਰਿ ਓਮਾਹਾ ਭਇਆ
ਰਗਾ ਸੀਤਲ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ
ਜਾਤਾ ਸੋਇ ਅਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ਕਿਉ ਤਿਸ ਨੋ ਮੈਤੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੋਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਹੈ ਜਿ ਬੁਝੈ ਦਾਉ ਸਤ ਤਿਤੁ ਲੇਹੋ ਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਸੁਖੁ
ਤਰਿ ਬਹੁ ਮੀ ਚਾਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰਾ
ਸਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੋ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੈ ਦੇ
ਮਾਨੰਦੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਿਨ ਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਨਿਤ ਜੀਵਣੁ
॥੩॥ ਪਿਰੀ ਆਸਉ ਨੇ ਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਚੁਵੇ ਦੀ ਜਿ
ਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾ
ਆਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਆ ਨਾਨਕ ਹਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਲੜੀ
ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮੈ ਕਦੀ ਸਜਣੁ
ਸਜਣੁ ਆਵੈ ਮੇਰੈ ਆਲਿ ਮਿਲਾ ਵੈ ਅਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਕਿਤੁ
ਉ ਕਰੀ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੇਰੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵੈ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਸਿਰੋ ਵਿ
ਇ ਆਲੁਤਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਏਹੁ ਮਾ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਹੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਇ ਅਤੁ
ਆ ਵੈ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਸਭੀ ਦਤਰਤੁ ਰੀ ਆਜਾਇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ
ਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾ

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਕੈ ਸਚੁ ਜੁਗੀ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਪੁਸ ਚਿਰ ਹੁ ਲੈ ਫਲ ਪਾਇ ਨਾਨਕ
ਕਨਾ ਮਿਲੈ ਵਡੈ ਹਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਅਬ ਬੀ ਹਾਸ ਗਲੀ ਧਰ ਤੀ ਜੋ ਹੈ
ਰਹਿਓ ਰੇ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ਆਸ ਤਿ ਬੁਰੀ ਮੀ ਨਹੀ ਐ ਜਲੁ ਪਾਣੀ ਐ ਚੁ ਕੈ ਬੂ ਖਰੀ ਆ
ਸਾ ਜੀ ਉ ਪਿੰ ਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸ ਬੁ ਰੀ ਕੈ ਫੁ ਤਿ ਸ ਕੈ ਪ ਸੇ ਆ ਵੈ ਣੋ ਨੇ ਆ ਸ ਬੁ ਕੈ
ਫੁ ਜਾ ਣ ਦਾ ਕਿ ਸੁ ਆ ਗੈ ਕੀ ਚੇ ਅ ਰ ਦ ਸਿ ਆ ਨ ਨ ਕ ਪ ਦਿ ਪ ਇ ਏ ਕੋ ਵ ਰ ਤ ਦਾ ਸ ਬ
ਦਿ ਕਰੇ ਪ ਰ ਕਾ ਸ ਆ ਪ ਦ ਆ ਨ ਨ ਕ ਤਿ ਸੈ ਬ ਸੰ ਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਵਿ ਸ ਮਾ ਇ ਆ ਦ
ਰਿ ਵ ਢਾ ਮੁ ਤ ਨੁ ਸ ਭੁ ਪ ਰ ਫ ੜੈ ਸ ਭੁ ਜ ਗੁ ਹ ਰਿ ਆ ਵ ਲੁ ਹੋ ਇ ਆ ਪ ਦ ਸ ਬ ਦੇ ਸ ਦਾ
ਬ ਸੰ ਤੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁ ਤ ਨੁ ਮ ਨੁ ਹ ਰਿ ਆ ਹੋ ਇ ਆ ਨ ਨ ਕ ਨਾ ਮੁ ਨ ਵੀ ਸੈ ਹੈ ਜਿ ਨਿ ਸਿ ਰੇ ਆ ਦ
ਭੁ ਕੋ ਇ ਆ ਵ ਆ ਨ ਨ ਕ ਤਿ ਨਾ ਬ ਸੰ ਤੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਵ ਰ ਸਿ ਆ ਮ ਨਿ ਸੋ ਇ ਆ ਦ
ਰਿ ਵ ਢੈ ਮੁ ਤ ਨੁ ਪ ਰ ਫ ੜੈ ਸ ਭੁ ਜ ਗੁ ਹ ਰਿ ਆ ਹੋ ਇ ਆ ਵ ਡ ਭਾ ਗੀ ਹ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ
ਲੈ ਨਾ ਵ ਡ ਭਾ ਗ ਈ ਐ ਹ ਕਿ ਸੁ ਆ ਨ ਉ ਲ ਈ ਐ ਪ ਰ ਮੇ ਸ ਰੈ ਭੰ ਨ ਣ ਘ ੜ ਣ ਸ ਮ ਰ ਥੁ ਆ
ਵ ਡ ਭਾ ਗ ਹ ਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕ ਰ ਮੀ ਬੋ ਲਾ ਪੈ ਭ ਲੀ ਬਾ ਣੇ ਆ ਸਾ ਹੀ ਬੁ ਸ ਦਾ ਹ ਦੂ ਰਿ ਹੈ ਬੁ ਕ
ਆ ਉ ਚੀ ਕ ਰ ਹੀ ਪੁ ਕਾ ਰ ਆ ਜਿ ਨਿ ਜ ਗ ਤੁ ਪਾ ਇ ਹਾ ਰੇ ਮੈ ਰੁ ਕੀ ਆ ਤੇ ਸੋ ਵਿ ਦੂ
ਕੁ ਰ ਬ ਦ ਆ ਆ ਪੁ ਛੇ ਡਾ ਪੈ ਤਾ ਸ ਹੁ ਮੀ ਲੈ ਸ ਚ ਏ ਹੁ ਵੀ ਚਾ ਰੁ ਹਉ ਮੈ ਫਿ ਕਾ ਬੋ ਲਣ
ਬੁ ਝਿ ਨ ਸ ਕਾ ਕਾ ਵ ਦ ਤੁ ਰੇ ਡਾ ਰੇ ਭ ਵ ਦ ਤੁ ਪੈ ਧਿ ਆ ਇ ਦਾ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਸ ਦਾ ਵੀ
ਹਾ ਣਾ ਅ ਬਿ ਨੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਨੈ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਕਾ ਰਿ ਕ ਰਿ ਬ ਕੇ ਵੀ ਚਾ ਰ ਅ ਨ ਦ ਰੰ ਕ ਰਹੀ
ਜੇ ਆ ਪ ਣੀ ਤ ਅ ਆ ਪੇ ਲੈ ਹੋ ਸ ਵਾ ਰੇ ਅ ਨ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜ ਨੀ ਧਿ ਆ ਇ ਆ ਅ
ਏ ਸੇ ਪ ਰ ਵ ਦ ਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁ ਨ ਭ ਰ ਵੀ ਕ ਪ ੜ ਵੀ ਜੋ ਗੁ ਨੁ ਮੇ ਲੇ ਦੇ ਸ ਅ ਨ ਨ ਕ ਘ ਡਿ ਏ
ਰਿ ਆ ਜੋ ਗੁ ਪਾ ਈ ਐ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਅ ॥੪॥ ਪਾ ਚ ਰੇ ਕੰ ਡ ਜੇ ਭ ਵ ਰਿ ਬੇ ਦ
ਪ ੜ ਹਿ ਜੁ ਗ ਚਾ ਰਿ ਅ ਨ ਨ ਕ ਸਾ ਚ ਕੇ ਟੈ ਹ ਰਿ ਮ ਨਿ ਵ ਸੈ ਪ ਵ ਹੀ ਮੋ ਖ ਦੁ ਆ ਰਾ ॥੫॥
ਨ ਨ ਕ ਪ ਕ ਮੁ ਵ ਰ ਤੈ ਖ ਸ ਮ ਕਾ ਸ ਤਿ ਭ ਵੀ ਰਿ ਫ ਰਿ ਚਾ ਲੋ ਚਿ ਤ ਸ ਨ ਮੁ ਖ ਸ ਉ ਕ
ਸੰ ਦੋ ਸ ਤੀ ਸੁ ਖ ਸ ਕੇ ਪੁ ਛ ਹੀ ਮੈ ਤਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਉ ਕ ਰੇ ਦੋ ਸ ਤੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਉ ਲਾ
ਇ ਚ ਚੁ ਪ ਜੰ ਮ ਣ ਮ ਰ ਣ ਕਾ ਮੂ ਲੁ ਕ ਟੀ ਐ ਤ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਵੀ ਮੈ ਤ ॥੬॥ ਗੁ ਲ ਗਿ ਆ

ਰਾਧੇ ਹੁਕਮੋ ਸੋਸਾਸਾਏ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੇ ਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁ ਸੀਚਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ॥
ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਹੁਕਮੋ ਬੂਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਵੈ ਸੇਜਿ ਵਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਚੇ
ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਤਿਨ ਹੁਕਮੋ ਲਏ ਮਿਲਾਏ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਬਖਸੀ
ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਵਰਤਨਿ ਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁ ਮੁਖਿ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਨ
ਜਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੁਕਮੁ ਸੁਧੁ ਮਨਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਜੇਤੀ ਛਡ ਭੁਡਾਏ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਉ
ਪਾਤਿ ਸੋਨਚੇਤਾ ਤਿਨਿ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੀ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬੁਝਈ ਮਨਮਾਨੈ ਆਨ ਦਿਨੁ ਸੇਵ ਕਰਤ ਸਮਾਨਿ ਆਏ॥ ਅੰਤਰਿ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਏ॥ ਸਤਿ ਨੀਏ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਸੋ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ॥ ਜਿਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਦੇਇ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨੀ
ਕਥਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਸਾਉ ਨੇਹੁ ਨ
ਲਾਲੋ ਨਾਲਿ ਨ ਸੁਤੀਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਂਦੀ ਰਹਾਂ ਸਾਥਾਲੇ॥੧॥ ਜਿਨ
ਕਿਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਏ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ
ਭੁਖ ਉਮੇ ਵਡ ਗੁਰ ਗਇਆ ਨਿ ਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ
ਚਰਹਿ ਗੁਣ ਗੁਰ ਮਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਜਿਸ ਕਿ
ਭਾਗੁ ਮਥਾਏ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਕੂੜਾ
ਵੈਰੁ ਕੂੜੁ ਪਰੈ ਕੂੜੁ ਵਿਕਣੈ ਆਹਾ ਕੂੜੁ ਬਿਖੁ ਮਨਿ ਆਇ ਆਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ
ਅੰਤਿ ਦੋਸਿ ਚਲਹਿ ਕੂੜਾ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਾਚਜੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ
ਵਿਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖ ਬਿਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥੨॥
ਸਭਨਾ ਰਾਸੀ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਆਪਣੀ ਮਤੀ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਜੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਵੈ
ਜੋ ਹੋਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸਤੇ ਹੋਇ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਜਾਇ॥
ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਢੈ ਕਹਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸਭੁ ਕੋ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੁਕਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ॥

ਕਾਰਜ ਆਈਐ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਾਂ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਾਇ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਤਜੀ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਰੋਵਣਾ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵੰਞਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤੇ ਜੇਹੀ ਮੁਖ ਰਤੜੀ ਜੇ ਨੀਲੀ ਜੇ ਸੀਤ ਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਰੋਵਣਾ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵੰਞਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਨਿਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਵਡਾਈ

ਭੈ ਕਾ ਚੂਕਉ ਦੇਤ ਨ ਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਮਹ ਆਨਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾ
ਹੀ ਸਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀ ਓਖਦ ਜੈਸੇ ਖਾਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਗਤ
ਉਦਾਸ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਜਿਹ ਮਨ ਮੈ ਭਜਨੀ
ਕਰਤਾਰ ਮਾਹ ਪਛਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੂਆ ਇਹ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥
ਨਾਨਾ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦਮਹ ਤਿਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਨਿਸਾਨ ਜਿਹ ਨਾਨਕ ਭਜੇ ਸਫਲ ਹੋ ਰੇ
ਤਿਹ ਕਾਮਾ ਸਭ ਦਮ ਬਾਸਨਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮਨ ਪਰਹਿ
ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮ ਭਗਤ ਜੋ
ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਜਿਹ
ਉ ਸੁਖ ਮਨ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ਇਨੈ ਮੈ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ਚੇਨ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਚਢੀ ਬਿਮਾਨ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਣ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦ ਹੋਇ ਜਲ ਹੀ
ਤਾ ਸਮਾਨ ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੋ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ
ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਨਮ ਫੰਧ
॥੨॥ ਜਿਹ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹਤ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਜਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ
ਦੂਰ ਭਜਹੁ ਤਜਿ ਨੇਹ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਮੁਰਖ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਭਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਜਨ ਕੈ ਸਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮ ਸਰਨ ਤਕ ਤਾ ਕੋ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਮਿਟਹਿ
ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਮਤੋ ਨਿਵਾਰ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਤੇ ਸਭ ਹਾਰ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਹ
ਤਿਹ ਨਰ ਅੰਤਰ ਮੀਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਜਲ ਹੀਨ ॥੨॥
ਜਿਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵਈ ਸੋ ਨਰ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ
ਜਿਉ ਤਿਹ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਮਹਿ ਮਾਨਤ ਹੈ ਨ ਪਾਪ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਅਪਨੇ ਚੇਤਈ ਮਦ
ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਨਮ ਫੰਧ ॥੨॥
ਜਿਹ ਸੁਖ ਮੋ ਬਹੁ ਸੁਖੁ ਮਿਲੈ ਦੂਖ ਮੋਹ ਸਭ ਜਾਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ
ਸੋ ਸੁਖ ਹਰਿ ਭਜ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਭਜਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਕੋ ਜਮ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਭਜਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ

ਰਕੋ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਨੀਕੋ ਇਆ ॥੧॥ ਜੋਉ ਪਾਜੇਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿਓ ਪੋਰੇ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗਇਐ ਛਡਸਿ ਜੰਜਾਲਾ ॥੨॥ ਚੌਪਦਾ ॥
ਬਲਿ ਛੁਟਸਿ ਆਪਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਉਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਛਡਾਵਸੀ ਜੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥
ਸਭ ਗਲਾ ਜਾਸਨਿ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜਾਸਨਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਚੇ ਸਾਹ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਗਲਿਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦਲਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਭਲਿਆ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਮੈਂਦਾ ਵਣਜੁ ਨਿਬਹਣਾ ॥ ਮੈਂਦਾ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਮੈਂਦੀ ਨਿਹਚਲ ਵਥੁ ਪਈ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਮੁਖ ਭਣਾ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਵੈ ਜੇ ਕੋ ਜਾਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
ਤਜਿ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗਤ ਗੋਪਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈਨੋ ਜੋ ਭੁਲਣਾ ਸੋ ਭੁਲਿਆ ਤੂੰ ਭੁਲਣ ਤੇ ਰਹਿਆ ॥
ਤੂੰ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਤੋਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੁਝੈ ਵਿਖਾਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਕਰਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨

ਮੈਂਦਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਲ ਹਰੀ ॥ ਮੈਂਦੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਰਲਿ ਜੋਤਿ ਹੋਈ ॥
ਮੈਂਦਾ ਮੋਹਣੁ ਸੋਹਣਾ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀ ॥ ਮੈਂਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੋ ਧਣੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ॥
ਮੈਂਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਵਾ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸਭ ਦੈ ਹੇਠਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਵਡਾ ਨ ਵੇਖੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੇਵਡੁ ਮਾਣੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਗਲਿਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦਲਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਭਲਿਆ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਮੈਂਦਾ ਵਣਜੁ ਨਿਬਹਣਾ ॥ ਮੈਂਦਾ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਮੈਂਦੀ ਨਿਹਚਲ ਵਥੁ ਪਈ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਮੁਖ ਭਣਾ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਵੈ ਜੇ ਕੋ ਜਾਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
ਤਜਿ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗਤ ਗੋਪਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈਨੋ ਜੋ ਭੁਲਣਾ ਸੋ ਭੁਲਿਆ ਤੂੰ ਭੁਲਣ ਤੇ ਰਹਿਆ ॥
ਤੂੰ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਤੋਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੁਝੈ ਵਿਖਾਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਕਰਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨

ਮੈਂਦਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਲ ਹਰੀ ॥ ਮੈਂਦੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਰਲਿ ਜੋਤਿ ਹੋਈ ॥
ਮੈਂਦਾ ਮੋਹਣੁ ਸੋਹਣਾ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀ ॥ ਮੈਂਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੋ ਧਣੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ॥
ਮੈਂਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਵਾ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸਭ ਦੈ ਹੇਠਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਵਡਾ ਨ ਵੇਖੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੇਵਡੁ ਮਾਣੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਗਲਿਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦਲਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਭਲਿਆ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਮੈਂਦਾ ਵਣਜੁ ਨਿਬਹਣਾ ॥ ਮੈਂਦਾ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਮੈਂਦੀ ਨਿਹਚਲ ਵਥੁ ਪਈ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਮੁਖ ਭਣਾ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਵੈ ਜੇ ਕੋ ਜਾਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
ਤਜਿ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗਤ ਗੋਪਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈਨੋ ਜੋ ਭੁਲਣਾ ਸੋ ਭੁਲਿਆ ਤੂੰ ਭੁਲਣ ਤੇ ਰਹਿਆ ॥
ਤੂੰ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਤੋਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੁਝੈ ਵਿਖਾਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਕਰਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚਭਰੰਗਨਸੰਗਿਛਤੀਸਿਆਲਪਹਿਆਠਉਨੰਦਨਪ੍ਰਿਥਮਭਗਤੋ
ਰਹੁਵੈਕਰਹੀਯਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉ ਚਰਹੀਯਾਪ੍ਰਿਥਮਭੈਰਵਦੀਬਿਲਾਵਲਕੀਯੰ
ਨਿਆਕੀਗਾਵਹਿਭੰਗਲੀਯਪੁੰਨਆਸਲੇਖੀਕੀਭਣੀਬਰੀਯਏਭੈਰਉਕੀਪੰਚ
ਉਨਾਰੀਯਪੰਚਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਦਹਿਯਭੰਗਾਲਆਸੁਧਸਾਦਗਾਵਹਿਯ।
ਆਲਾਲੜਾਬਿਲਾਵਲਗਾਂਵਹੀਆਪੁਨੀਆ ਪੁਨੀਭਾਂਤਿਯਾਆਸਦਪੁਤਭੈਰਵਕੇ
ਗਾਵਹਿਗਾਂਇਨਪਾਤ੍ਰ।ਦੂਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਆਲਾਪਹਿਯਸੀਗਿਰਹਾ
ਨੀਪਾਂਚਉਬਾਪਹਿਯਗੋਤ੍ਰਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਅਰੰਧਾਰੀਸੀਪੁਤੀਉਚਰੀਯ
ਧਨਾਸ਼ਰੀਏਪਾਂਚਉਗਾਈਯਾਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸੀਗਿਲਾਈਯਾਮਾਰੂਮਸਤਅੰਡ
ਮੇਵਾਰਾਯਪਥਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾਖਉਖਦਮਉਭਉਰਾਨਦਗਾਏਯਾਅ
ਸਦਮਾਲਕਉਸਕਸੀਗਿਲਾਏਯ।ਪੁਨਿਆਇਓਪੰਤੋਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿ
ਆਸਦਸੁਤਾਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਂਇਨਤਾਰੀਮਲਾਦ੍ਹੀਯ।ਚੇਲੰਗੀਦੇਵ
ਕਰੀਆਈਯਾਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈਯਾਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਭਾਰਜਾਯਸੰਗਿਲਾਈ
ਪਾਚਉਆਰਜਾਯਸੁਮਨੰਦਭਾਸਕਰਿਆਏਯਾਚੰਦ੍ਰਾਂਬੇਬਾਂਗਲਨਸੁਹਾਏਯਾਸ
ਰਸਬਾਂਨਅਉਆਹਿਬੇਨੰਦਾਯਗਾਵਹਿਯਾਸਰਸਬਸੰਤਕਮੋਦਾਯਆਸਦਪੁਤ੍ਰੋਮੋ
ਕਹੈਸ਼ਵਰੀਯਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀਯ।ਯਕਛੈਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋੜੀਕਯੰ
ਅਲਾਪਿਪਾਕਮੋਦੀਅਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਗਦੀਪਕਕੇਬਾਪਿਯ।ਯਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲ
ਅਉਰਮਾਯਕਮਲਕੁਸ਼ਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾਗਉਆਂਉਕਾਨਰਾਕਲਾਨਾਯਆ
ਸਦਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾਂ।ਯਸ਼ਕੁਮੀਮਲਿਸ਼ਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿਯਾਪਾਂਚਉਸੰ
ਗਿਬਰੰਗਨਲਾਂਵਹਿਯਾਬੈਰਾਗੀਕਰਨਾਦੀਧਰੀਯ।ਗਾਵਗੀਗਾਵਹਿਯਾਸਾਵਰੀ
ਯਾਤਿਹਪਾਂਡੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀਯਾਸ਼ਿਰੀਰਾਗਸੰਗਿਉਪਾਂਚਉਬਾਪੀਯ।ਯਸਭੁ
ਸ਼ਾਰਗਜਾਗਰਅਉਰਗੋਤ੍ਰਗੰਭੀਰਯਾਸਦਪੁਤ੍ਰਸ਼ਿਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਯਾਰਾ
ਨਾਰਾਯਣਗਿਰਿਸੰਗਿਬਰੰਗਿਨਲਾਵਹਿਯਾਸੋਰਠਿ

ਹੋਰਮਾਲਾਗੀਧੁਨੀਯਾਪੁੰਨਿਗਾਂਵਹਿਆਜਾਗੁਨਗੁਨੀਆਂਉਵੈਸੁਰਿਸੁਹਉਪੁਨਿਕੀਨੈ
ਯਮੋਘਰਗਾਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀਯ।ਯਭੈਰਾਂਧਰਗਜਧਰਕੇਦਰਾਜਾਛਲੀਧਰ
ਨਦਆਉਜਲਧਾਰਾਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਆਉਸਿਆਮਾਸਮੋਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨੇ
ਨਾਮਾ।ਯਸ਼ਸਦਰਾਗਉਨਿਗਾਇਸੰਗਿਗੋਰਾਗਨੀਤੀਸਯਾਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇ
ਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸਾ।੧।੬॥